CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឯកសារស្រាវជ្រាវ ស្តីពី វិធីសាស្ត្របង្រៀនសម័យថ្មី សម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង

CONTESSA

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
ឆ្នាំ២០២២

បុព្វកថា

គោលនយោបាយជាតិស្តីពីការសិក្សាពេញមួយជីវិត មានចក្ខុវិស័យអភិវឌ្ឍប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូបឱ្យមានវិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា ចរិយាសម្បទា កាយសម្បទា និងគុណសម្បទា ដើម្បីរួមចំណែកអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និងលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពបុគ្គល គ្រួសារ និងសង្គម តាមរយៈការផ្តល់ឱកាសសិក្សាពេញមួយជីវិតគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់ទីកន្លែង និងគ្រប់មធ្យោបាយ។

ការលើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំ ជាពិសេសគុណភាពនៃការរៀន និងបង្រៀន ជាកត្តាគន្លឹះដែលក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា និងអ្នកគ្រប់គ្រងអប់រំគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់បាននិងកំពុងយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងក្លា និងជាប្រចាំ។ ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព និងការសិក្សាស្រាវជ្រាវជាប្រចាំ ជានិន្នាការនៃការសិក្សាពេញមួយជីវិត ដើម្បីជំរុញឱ្យការរៀន និងបង្រៀន មានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ពោលគឺជានាឱ្យការរៀនល្អ និងបង្រៀនល្អ សំដៅសម្រេចគោលដៅអប់រំជាតិដោយជោគជ័យ។

ក្រសួងបានសហការជាមួយសាកលវិទ្យាល័យនានាក្នុងប្រទេសនិងក្រៅប្រទេស ដើម្បីរៀបចំកសាង**ឯកសារស្រាវជ្រាវ ស្តីពីវិធីសាស្ត្របង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង** (CONTESSA) ចំនួន ៥ម៉ូឌុល រួមមាន៖ (១) ការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា (២) ឧត្តមភាពក្នុងការបង្រៀន (៣) ការអនុវត្តគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល (៤) ការអប់រំបរិយាបន្ន និង (៥) ការរៀន និងបង្រៀនតាមបែបឌីជីថល។

ឯកសារនេះត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីឱ្យបុគ្គលិកអប់រំ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធមានភាពងាយស្រួលក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវ រួមចំណែកក្នុងការលើកកម្ពស់កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន និងគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំរបស់គ្រូឧទ្ទេសសាលាគរុកោសល្យ គ្រូបង្រៀន គរុសិស្ស-និស្សិត និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ តាមរយៈការផ្តល់នូវការអប់រំសម័យថ្មី និងវិធីសាស្ត្របង្រៀនសម្បូរបែប សម្រាប់លើកទឹកចិត្តសិស្ស និងផ្តល់សិទ្ធិក្នុងការសម្រេចចិត្តឱ្យសិស្សចូលរួមក្នុងការសិក្សា។

ដើម្បីអនុវត្តខ្លឹមសារនេះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព បុគ្គលិកអប់រំ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធគប្បីៈ (១) ស្វែងយល់ខ្លឹមសារឯកសារឱ្យបានស៊ីជម្រៅ ដើម្បីជាគ្រឹះវិស័យសម្រាប់ជំរុញការរៀន និងបង្រៀន (២) អនុវត្តខ្លឹមសារ និងសកម្មភាពបង្រៀនតាមគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និង (៣) វាយតម្លៃជាប្រចាំរាល់សកម្មភាពនៃការរៀន និងបង្រៀន ដើម្បីមានវិធានការកែលម្អទាន់ពេលវេលា ។

ក្រសួងសង្ឃឹមថា បុគ្គលិកអប់រំនិងអ្នកពាក់ព័ន្ធ នឹងខិតខំសិក្សាឈ្វេងយល់ និងអនុវត្តតាមទ្រឹស្តីដែលបានរកឃើញក្នុងឯកសារនេះ ដើម្បីបំពេញបន្ថែមនូវចំណេះដឹង និងអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងគុណភាព។ ជាមួយគ្នានេះ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះក្រុមការងារនាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា និងសាកលវិទ្យាល័យនានា ដែលបានយកអស់កម្លាំងកាយចិត្តក្នុងការកសាង និងកែសម្រួលឯកសារដ៏មានសារៈសំខាន់នេះ។

ថ្ងៃ[illegible]ខែ[illegible] ឆ្នាំខាល ចត្វាស័ក ព.ស.២៥៦៦
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០១ ខែ[illegible] ឆ្នាំ២០២២
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

បណ្ឌិតសភាចារ្យ ហង់ជួន ណារ៉ុន

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

ម៉ូឌុល ១

ការយល់ដឹងពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា

១.១- ការបង្រៀន និងការរៀនសតវត្សទី២១

ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា

មេរៀននេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដៃគូសហការនៅក្នុងគម្រោងនៅ វិធីសាស្ត្របង្រៀនសម័យថ្មីនៅអាស៊ីខាងត្បូង (Contemporary Teaching Skill for South Asia) ហៅកាត់ថា CONTESSA ក្រោមការចូលរួមឧបត្ថម្ភថវិកាដោយកម្មវិធី Eramus+ នៃសហភាពអឺរ៉ុបដែលមានលេខគម្រោង598756-EPP-1-2018-1-AT-EPPKKA2-CBHE-JP-/CONTESSA

អ្នកសម្របសម្រួល :

Sandra Hummel, សាកលវិទ្យាល័យហ្គ្រាស UNIVERSITY OF GRAZ (អូទ្រីស)

ក្រោមការចូលរួមសហការពី :

សាកលវិទ្យាល័យបច្ចេកវិទ្យា ជ្រៃសឺន (អាលល្លឺម៉ង់)

សាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា (កម្ពុជា)

សាកលវិទ្យាល័យកម្ពុជា (កម្ពុជា)

(ស្រីលង្កា) សាកលវិទ្យាល័យអូភេននៃប្រទេសស្រីលង្កា

(ស្រីលង្កា) សាកលវិទ្យាល័យកូឡំបូ

អ្នកនិពន្ធ: Regina Elias, Sandra Hummel, Mirjam Brodacz-Geier, Bridget Sheehan

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សេចក្តីប្រកាស

គណៈកម្មការអឺរ៉ុបសូមធ្វើការគាំទ្រដល់ការបោះពុម្ពឯកសារនេះ ដែលមិនមែនឆ្លុះបញ្ចាំងតែពីទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធខាងលើទេ ហើយយើងក៏មិនទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលដកស្រង់ចេញពីការបោះពុម្ពនេះដោយប្រការណាមួយដែរ។ ព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមនៃមេរៀននេះអាចរកបានដោយបើកចំហ និងឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ CONTESSA :

https://contessa_project.eu/

រក្សាសិទ្ធិ

មេរៀននេះត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណឱ្យប្រើប្រាស់ក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃ Creative Commons

Attribution_ShareAlike 4.0 Internatinal License

(https://creativecommons.org(licenses/by_sa/4.0/)

ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ចែករំលែក សម្របសម្រួលដើម្បីប្រើប្រាស់បន្ត ចែកចាយផលិតផលសារជាថ្មី ក្នុងទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាអ្នកប្រើប្រាស់ផ្តល់កិត្តិយសឱ្យបានសមរម្យដល់អ្នកនិពន្ធទាំងអស់។ សូមផ្តល់ជាតំណភ្ជាប់ (link) ទៅកាន់ Creative Commons License និងសូមបញ្ជាក់ផងដែរ បើមានការផ្លាស់ប្តូរណាមួយ។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូលគំនិតកែសម្រួល ឬបន្ថែមអត្ថន័យលើមេរៀននេះអ្នកត្រូវតែធ្វើការសុំសិទ្ធិកែសម្រួលឯកសារតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើ។ រូបភាព ខ្សែសំឡេង វីដេអូ ក៏ដូចជាឯកសារដទៃទៀតដែលមាននៅក្នុងមេរៀនទាំងនេះមិនត្រូវបានបូកបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons ទេ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់។ ប្រសិនបើផ្នែកណាមួយនៃមេរៀននេះមិនត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ ហើយការប្រើប្រាស់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ឬក៏ប្រើប្រាស់លើសពីច្បាប់អនុញ្ញាត ត្រូវតែសុំការអនុញ្ញាតដោយផ្ទាល់ពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ។

CC BY SA

សេចក្តីផ្តើម

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA ជាអ្វី?

វគ្គសិក្សា CONTESSA ជាលទ្ធផលមួយក្នុងចំណោម លទ្ធផលនៃគម្រោងស្តីអំពី "ជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង" ដែលផ្តល់មូលនិធិរួម ដោយកម្មវិធី Erasmus+ Program នៃសហភាពអឺរ៉ុប។ គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះគឺ ដើម្បីជាការរួមចំណែកក្នុងការបង្កើតកម្មវិធីអប់រំគ្រូបង្រៀនដោយជោគជ័យសម្រាប់គ្រូបឋមសិក្សា ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្រីលង្កាដែលនឹងនាំដល់ការបង្កើតបានផលវិជ្ជមានរយៈពេលវែងទៅលើប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅ។ វាមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើង សម្រាប់អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យក្នុងការតាមឱ្យទាន់សម័យជាមួយនឹងជំនាញ និងវិធីសាស្ត្រក្នុងសម័យថ្មី ដើម្បីយកមកប្រើក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះ វគ្គសិក្សា CONTESSA ផ្តល់ជូនមេរៀន ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំនួន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំណុចចំនួនបី ដែលតម្រង់ទៅរកការអភិវឌ្ឍលើជំនាញបង្រៀនបែបសម័យថ្មី។ ម៉ូឌុលទាំងឡាយ និងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់វាគឺមានដូចខាងក្រោម៖

ម៉ូឌុល១៖ ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា
១.ការបង្រៀន និងការរៀននៅសតវត្សទី២១
២.ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យ ៖ គំនិត ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត
៣.ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

ម៉ូឌុល២៖ ភាពអស្ចារ្យក្នុងការបង្រៀន៖ សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា
១. ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន៖ តួនាទី ការកិច្ច និងមុខងារ
២. ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសិក្សា
៣. ជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

ម៉ូឌុល៣៖ការអប់រំឈានមុខគេបែបវិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល៖ ការលើកកម្ពស់ដំណើរការសិក្សាដែលបានបង្កើតរួមគ្នា
១. ការអភិវឌ្ឍលក្ខណៈបុគ្គល និងជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា
២. ការអះអាងពីពិភពជីវិតជាក់ស្តែង និងក្តីសង្ឃឹមទៅអនាគត
៣. ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួន

ម៉ូឌុល៤៖ ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស
១. គរុកោសល្យបរិយាបន្ន ៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ
២. ការបង្រៀន និងរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា ៖ ការរៀបចំ ការយល់ដឹងការវាយតម្លៃ
៣. ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ម៉ូឌុល៥៖ ការបង្រៀន និងរៀនតាមបែបឌីជីថល
១. គរុកោសល្យ នៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាសសិក្សាដែលបំពាក់ទៅដោយបច្ចេកវិទ្យា
២. ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកទេសឌីជីថល៖ ឧបករណ៍ និងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងនៃការអប់រំ
៣. ការរៀបចំមេរៀន និងដំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ីនធឺណែត
នៅពេលដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ អ្នកចូលរួមនឹងអាចអនុវត្តជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី ដែលទើបទទួលបានធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់អាចចូលរួមសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ និងរៀនពីវិធីថ្មីៗដើម្បីជួយឱ្យសិស្សឈានទៅដល់ចំណុចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ។

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA សម្រាប់អ្នកណា?

គម្រោងស្តីពីជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង មានបំណងក្នុងការលើកតម្កើងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត និងគ្រូបង្រៀនដែលកំពុងបម្រើការក្នុងសាលាបឋមសិក្សានានា។ ឯកសារខាងក្រោមត្រូវបានសម្របសម្រួលជាពិសេសសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត។
លើសពីនេះទៅទៀត វគ្គសិក្សា CONTESSA ក៏សម្រាប់អ្នកដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើខ្លួនឱ្យទាន់សម័យកាលជាមួយនិងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី។ ឯកសារមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយក៏មានជាភាសាខ្មែរ ភាសាសិង្ហាលា (Sinhala) និងភាសាតាមីល (Tamil) ដែលប្រើប្រាស់នៅប្រទេសស្រីលង្កា។

តើរចនាសម្ព័ន្ធនៃវគ្គសិក្សា CONTESSA មានអ្វីខ្លះ?

ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុនរួចហើយ វគ្គសិក្សា CONTESSA នេះរួមមាន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានតម្លៃស្មើនឹង៣ ក្រេឌីតតាមប្រព័ន្ធផ្ទេរការសិក្សារបស់អឺរ៉ុប។ ជាការល្អ ម៉ូឌុលទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់រួមគ្នា ពីព្រោះម៉ូឌុលនីមួយៗយោងឯកសារលើម៉ូឌុលដទៃទៀត។ ប៉ុន្តែក្នុងមេរៀន ម៉ូឌុលទាំងនេះក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងវិធីមួយ ដែលអាចប្រើបានដោយខ្លួនឯងឯងផ្ទាល់ផងដែរ។ ម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតលើប្រធានបទចំនួនបី ហើយឯកសារទាំងឡាយក៏បង្កើតឡើងសម្រាប់ការផ្តោតនីមួយៗផងដែរ។ វាបង្កើតឱ្យមានឯកសារសរុបចំនួន១៥ផ្នែកសម្រាប់វគ្គសិក្សា CONTESSA ។ ឯកសារនីមួយៗរួមមានសេចក្តីផ្តើមបែបទ្រឹស្តីចំពោះចំណុចផ្តើម ហើយតាមពីក្រោយដោយលំហាត់អនុវត្ត ដោយផ្អែកលើទ្រឹស្តី។

ជំហាន១ – ទ្រឹស្តី – គឺជាការរំឭកនូវអ្វីដែលបានអាននៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមនៃទ្រឹស្តីលំហាត់អនុវត្តទាំងនេះ ត្រួតពិនិត្យការយល់ដឹងនៃអត្ថបទ ដើម្បីប្រាកដថាទ្រឹស្តីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានយល់ដឹង។

ជំហាន២ – បទពិសោធ – ផ្តល់ជូននូវឧទាហរណ៍នៃគ្រូបង្រៀនពិតប្រាកដ និងវិធីដែលពួកគាត់អនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់នឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ទាំងនេះបានភ្ជាប់លំហាត់អនុវត្តទៅនឹងទ្រឹស្តីដែលបានរៀនពីមុនរួចហើយ។ **ជំហាន៣ – ការឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់** – រាប់បញ្ចូលសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងដោយផ្អែកទៅលើចំណុចផ្តោតនីមួយៗ។

ជំហាន៤ – ការអនុវត្ត – គឺជាជំហានចុងក្រោយដែលមានគម្រោងគោលនៃការបង្រៀនមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងផ្អែកទៅលើអ្វីដែលបានប្រទះឃើញពីមុននៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរ។

លំហាត់អនុវត្តនៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរអាចត្រូវបានបំពេញដោយផ្ទាល់ក្នុងឯកសារនេះ។ ជំហានទី៣ និងទីបួនជាផ្នែកនៃឯកសារដែលរៀបជាសំណុំដាច់ដោយឡែកដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ។ គំរូសម្រាប់ការរៀបចំសំណុំឯកសារ (portfolio) មានជាឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

មាតិកា

១- គោលការណ៍សំខាន់ៗក្នុងការបង្រៀននៅសតវត្សទី២១ 1

១.១- ការចូលរួមសកម្មក្នុងថ្នាក់ 2

១.២- ការចូលរួមចំណែកក្នុងសង្គម 3

១.៣- សកម្មភាព ឬលំហាត់ដែលប្រកបដោយអត្ថប្រយោជន៍ 5

១.៤- ភ្ជាប់ព័ត៌មានថ្មីៗទៅនឹងចំណេះដឹងពីមុន 7

១.៥- ការរៀនបែបយុទ្ធសាស្ត្រ 8

១.៦- មានវិន័យផ្ទាល់ខ្លួន និងការរៀនឆ្លុះបញ្ចាំង 9

១.៧- ពិនិត្យរៀបចំចំណេះដឹងពីមុនឡើងវិញ 10

១.៨- ផ្តោះទៅការយល់មេរៀនជាជាងការទន្ទេញចាំមាត់ 11

១.៩- ជួយសិស្សឱ្យចេះផ្ទេរចំណេះដឹង 13

១.១០- ចំណាយពេលដើម្បីអនុវត្តផ្ទាល់ 14

១.១១- ភាពខុសគ្នារវាងការអភិវឌ្ឍ និងបុគ្គលម្នាក់ៗ 16

១.១២- បង្កើតអ្នកសិក្សាប្រកបដោយកម្លាំងចិត្ត 17

២- សរុបសេចក្តី 18

៣- ចំណុចសំខាន់ៗ 19

ឯកសារពិគ្រោះ 21

ជំហានទី១៖ សំណួរពង្រឹងចំណេះដឹង 22

ជំហានទី២៖ អនុវត្ត 28

ជំហានទី១៖ ចម្លើយពង្រឹងចំណេះដឹង 36

ជំហានទី២៖ ចម្លើយ 42

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំឯកសារជាសំណុំ (Portfolio) – សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន 52

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំឯកសារជាសំណុំ (Portfolio) – គម្រោងការបង្រៀន 52

ឧបសម្ព័ន្ធ 53

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Audio File 1.1.1 – គ្រូបង្រៀន ក 53

កំណត់ត្រាសំឡេង៖ Audio File 1.1.2 – គ្រូបង្រៀន ខ 53
កំណត់ត្រាពីសំឡេង ៖ Video File 1.1.1(វីដេអូ) 54

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១- គោលការណ៍សំខាន់ៗក្នុងការបង្រៀនសៅសតវត្សទី២១

តាមប្រវត្តិសាស្ត្រដំណើរការនៃការបង្រៀនផ្តោតសំខាន់ទៅលើគ្រូ និងលទ្ធផលដែលសិស្សទទួលបាន។ សិស្សទាំងអស់ ជាអ្នកទទួលព័ត៌មានពីគ្រូសុទ្ធសាធដោយអង្គុយ និងស្តាប់នៅនឹងកៅអីរបស់ពួកគេ។ វិធីសាស្ត្របង្រៀនបែបគ្រូមជ្ឈមណ្ឌលនេះធ្វើឱ្យសិស្សដែលរៀនខ្សោយ បាត់បង់នូវព័ត៌មាន ឬមិនយល់មេរៀនតែម្តង។ ហេតុនេះហើយវាបានបង្កឱ្យពួកគេមានការពិបាកក្នុងការចាប់យល់មេរៀនបន្ទាប់ៗទៀតនៅពេលអនាគត។ សិស្សទាំងអស់មានកម្រិត នៃការរៀនខុសៗគ្នា ហើយមុខវិជ្ជាដែលគេរៀនបានពូកែក៏ខុសៗគ្នាដែរ។ សិស្សខ្លះមិនពូកែរៀនគណិត-វិទ្យា តែរៀនពូកែខាងមុខវិជ្ជាហត្ថកម្ម។ ការស្វែងយល់ពីសិស្សអាចជួយឱ្យគ្រូយល់ពីសិស្សនិងជួយគេបាន។ ប្រសិនបើសិស្សគិតថា គេគ្មានជំនាញរៀនដូចសិស្សដទៃ ពួកគេអាចនឹងលែងចង់រៀនហើយវានឹងជះឥទ្ធិពលទៅលើការសិក្សារបស់ពួកគេ រួចក៏បោះបង់ការសិក្សាទាំងស្រុងតែម្តង(UNESCO,2015)។ ហេតុដូច្នេះពួកគេនឹងមិនមានឱកាសបង្ហាញទេពកោសល្យរបស់ពួកគេទេ។

វិធីសាស្ត្របង្រៀននៅសតវត្សទី២១នេះ នឹងជួយតម្រង់ផ្លូវសិស្សម្នាក់ៗឱ្យចេះស្វែងរកអនាគត(ជីវិត ការងារ) មានន័យថាវិធីសាស្ត្រនេះនឹងផ្តោតការទាញយកនូវសក្តានុពល និងការបង្រៀនឱ្យកាន់តែប្រសើរ (ឧទាហរណ៍៖ ការបញ្ចេញមតិ ឬការសហការគ្នាក្នុងក្រុម)(Turmala, 2019)។ ក្នុងន័យនេះវាពិតជាសំខាន់ណាស់ដែលយើងត្រូវតែផ្លាស់ប្តូរពីវិធីសាស្ត្របង្រៀនតាមបែបគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល ទៅសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល។ វិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលអាចសម្រេចបានតាមរយៈ ការប្តូររបៀបរៀនដោយចាំមាត់ទៅជាយុទ្ធសាស្ត្រប្រើប្រាស់សមត្ថភាពរបស់សិស្សម្នាក់ៗវិញ។ តាមទិដ្ឋភាពរួមរបស់សមាគមអប់រំអន្តរជាតិដែលកាត់ថា (IAE) ដែលផ្តោតទៅលើទិដ្ឋភាពអប់រំតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រ និងការអនុវត្តជាក់ស្តែងបានបង្ហាញថាមានគោលការណ៍បង្រៀន និងរៀនឯករាជ្យចំនួន១២ ដែលនឹងគាំទ្រដល់វិធីសាស្ត្របែបជាក់ស្តែង និងដំណើរការរៀនបែបផ្ទាល់ខ្លួន។ គោលការណ៍ទាំង១២មិនត្រឹមតែមានទំនាក់ទំនងគ្នាប៉ុណ្ណោះទេថែមទាំងមានតួនាទីសំខាន់ក្នុងដំណើរការបណ្តុះបណ្តាល។ គោលការណ៍ទាំងនោះរួមមាន៖

- ការចូលរួមសកម្មក្នុងថ្នាក់
- ការចូលរួមចំណែកក្នុងសង្គម
- លំហាត់អនុវត្ត/សកម្មភាពដែលមានអត្ថប្រយោជន៍

គ្រូមជ្ឈមណ្ឌល
សំដៅលើស្ថានភាពរៀនដែលគ្រូបង្រៀនគ្រប់គ្រងខ្លឹមសារ និងរបៀបរៀនរបស់សិស្ស។

(The Glossary of Education Reform, 2014, online)

សិស្សមជ្ឈមណ្ឌល
សំដៅលើទម្រង់នៃការបង្រៀនដែល [...] ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សដឹកនាំសកម្មភាពរៀន [...] ហើយជាទូទៅសិស្សជាអ្នកធ្វើផែនការសិក្សាដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់

(The Glossary of Education Reform, 2014, online)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- ភ្ជាប់ព័ត៌មានថ្មីៗទៅនឹងចំណេះដឹងពីមុន
- ការរៀនបែបយុទ្ធសាស្ត្រ
- មានវិន័យផ្ទាល់ខ្លួន និងរៀនឆ្លុះបញ្ចាំង
- ពិនិត្យរៀបចំចំណេះដឹងពីមុនឡើងវិញ
- ឆ្ពោះទៅការយល់មេរៀនជាជាងការទន្ទេញចាំមាត់
- ជួយឱ្យសិស្សចេះរៀនផ្ទេរចំណេះដឹង
- ចំណាយពេលដើម្បីអនុវត្តផ្ទាល់
- ភាពខុសគ្នារវាងការអភិវឌ្ឍនិងបុគ្គល
- បង្កើតអ្នកសិក្សាប្រកបដោយកម្លាំងចិត្ត

(Vosniadou,2001)

រូបទី១៖ គោលការណ៍សំខាន់ៗក្នុងការបង្រៀននៅក្នុងសតវត្សទី២១

១.១- ការចូលរួមសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់

ការសិក្សាជោគជ័យទាមទារឱ្យមានចំណេះដឹង និងសកម្មភាពក្នុងការគិតដូចជាការផ្តោតអារម្មណ៍ ការសង្កេត និងការយកចិត្តទុកដាក់។ ដើម្បីសម្រេចបានយើងត្រូវឱ្យអ្នកសិក្សាចូលរួមក្នុងការរៀនសូត្រ ដើម្បីឱ្យពួកគេកំណត់ដឹងនូវអ្វីដែលខ្លួនបានរៀន។ ក្នុងន័យនេះ គ្រូត្រូវមានការកិច្ចជួយជ្រោមជ្រែងអ្នកសិក្សាឱ្យមានសកម្មភាពរស់រវើកក្នុងពេលសិក្សា។ ការចូលរួមដោយសកម្មអាចធ្វើបានតាមរយៈការបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាដ៏គួរជាទីចាប់អារម្មណ៍ ដែលជួយជំរុញទឹកចិត្ត

អ្នកសិក្សាឱ្យរៀនកាន់តែខ្លាំង និងបង្កើតប្រធានបទសិក្សាឱ្យកាន់តែទាក់ទាញ។ ខាងក្រោមនេះជាគន្លឹះមួយចំនួនសម្រាប់ជួយគ្រូឱ្យសម្រេចគោលដៅខាងលើ (Vosniadou, 2001)

- បញ្ចូលលំហាត់ និងសកម្មភាពសិក្សាទាំងឡាយណាដែលទាមទារឱ្យសិស្សផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ និងចូលរួមដោយសកម្ម
- បញ្ចូលលំហាត់ទាំងឡាយណា ដែលទាមទារឱ្យមានការចូលរួមដូចជាការពិសោធន៍ ឬក៏ការបង្កើតគម្រោងស្រាវជ្រាវផ្សេងៗ
- រៀបចំឱ្យមានដំណើរការកម្សាន្តទៅខាងក្រៅ ដោយចាត់ទុកវាជាផ្នែកមួយនៃការសិក្សា
- ផ្សព្វផ្សាយឱ្យមានការចូលរួមតាមរយៈ ការពិភាក្សា ឬការធ្វើការជាក្រុម
- ផ្តល់ឱកាសឱ្យអ្នកសិក្សា គ្រប់គ្រងការសិក្សារបស់ពួកគេតាមរបៀបរៀនផ្ទាល់ខ្លួនតាមតែអាចធ្វើបាន
- ស្វែងយល់ពីជំនាញពិសេសរបស់សិស្សម្នាក់ៗ និងចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់ពួកគេ ហើយគាំទ្រពួកគេក្នុងគោលដៅសិក្សា (Elmore et al, 1996)

ជារួមដំណើរការបង្រៀនទាមទារឱ្យមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ពីគ្រូបង្រៀនផងដែរ ហើយវាជាការផ្លាស់ប្តូរដ៏សំខាន់ក្នុងទស្សនៈនៃការបង្រៀន ជាទូទៅ (Sileo et al, 1998) ។ កាលពីមុន ធ្លាប់មានទស្សនៈលើកឡើងថា ការសិក្សា ឬការរៀនសូត្រ គឺមិនត្រូវបានគេរាប់បញ្ចូលការទទួលខុសត្រូវរបស់សិស្សទេតែពេលនេះការស្រាវជ្រាវថ្មីបានបង្ហាញថា "ការរៀនសូត្រតម្រូវឱ្យមានការចូលរួមរបស់អ្នករៀន ប្រកបដោយគំនិតស្ថាបនា និងសកម្មផងដែរ"។ (Vosniadou, 2001, p.8)

→ សូមមើលនៅម៉ូឌុល ៣, ចំណុចទី២ «ពិភពជីវិត សេចក្តីបញ្ជាក់ និងទស្សនវិស័យអនាគត»

១.២- ការចូលរួមចំណែកក្នុងសង្គម

ដោយនិយមន័យនៃការសិក្សាមានន័យថា ការពង្រីកចំណេះដឹងឱ្យកាន់តែទូលំទូលាយនៅក្នុងសកម្មភាពសង្គម ដូច្នេះ វាមានសារៈសំខាន់ដែលសិស្សម្នាក់ៗត្រូវទទួលបាននូវបទពិសោធជីវិតសង្គមនៅក្នុងសាលារៀន។ ការសិក្សាថ្មីៗនេះបានរកឃើញថា កិច្ចការជាក្រុម ទំនាក់ទំនងក្នុងសង្គម ក្នុងបរិយាកាសនៃការសិក្សា ព្រមទាំងការសហការគ្នាបាននាំទៅដល់លទ្ធផលល្អនៅក្នុងការសិក្សា។ ការសហការនៅក្នុងថ្នាក់មួយបែបទៀតនោះគឺ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេធ្វើកិច្ចការរួមគ្នា។

សង្គមកាវូបនីយកម្ម

ត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាដំណើរការដែលបុគ្គលម្នាក់បង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយបុគ្គលដទៃផ្សេងទៀត ជាទូទៅជាប្រភេទជាតិសាសន៍ដូចគ្នា។ ដំណើរការនៃសង្គមកាវូបនីយកម្មគឺមានលក្ខណៈដ៏

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សិស្សនឹងខិតខំបន្ថែមទៀត នៅពេលដែលពួកគេដឹងថាពួកគេនឹងត្រូវធ្វើបទបង្ហាញ ឬក៏ចែករំលែកដល់មិត្តរួមថ្នាក់។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការចូលរួមចំណែកក្នុងសង្គមមិនត្រឹមតែមានឥទ្ធិពលដល់ដំណើរការរៀនសូត្ររបស់សិស្សតែនៅក្នុងថ្នាក់ប៉ុណ្ណោះទេ វាថែមទាំងជួយដល់ការរៀននៅក្រៅសាលាថែមទៀតផង។ ឧទាហរណ៍ នៅពេលក្មេងៗទាក់ទងជាមួយឪពុកម្តាយ ពួកគេអាចនិយាយតបតទៅកាន់ពួកគាត់។ ក្មេងៗក៏ចាប់យកទម្លាប់សកម្មភាព និងអាកប្បកិរិយាដែលពួកគេបានសង្កេតពីឪពុកម្តាយក្នុងគ្រួសារ ឬក្នុងសហគមន៍ ដែលទាំងអស់នេះជាផ្នែកមួយនៅក្នុងដំណើរការសង្គមភាវូបនីយកម្ម។ នេះមានន័យថាបរិយាកាសនៅសាលារៀន ដែលជំរុញឱ្យមានការសហការ និងការធ្វើសហប្រតិបត្តិភាគីនាំមកនូវជោគជ័យក្នុងការសិក្សានិងការអភិវឌ្ឍផ្ទាល់ខ្លួន។ គ្រូអាចចូលរួមចំណែកក្នុងការជំរុញឱ្យសិស្សមានការចូលរួមក្នុងសង្គម ដោយការធ្វើឱ្យថ្នាក់រៀន ជាកន្លែងដែលសិស្សអាចចែករំលែកសម្ភារសិក្សា មានការពិភាក្សា និងការធ្វើការជាក្រុម។ ការចូលរួមក្នុងសង្គម គឺជាទិដ្ឋភាពមួយដ៏សំខាន់ក្នុងការលើកកម្ពស់ការសិក្សារបស់សិស្ស (Vosniadou, 2001) ។ ការសិក្សាថ្មីៗបានរកឃើញថា ការចូលរួមចំណែកក្នុងសង្គមគឺជាគន្លឹះដ៏សំខាន់ ដែលនាំទៅដល់ការសិក្សាបានជោគជ័យ។ ដំណើរការបង្រៀន និងរៀនមិនមែនគ្រាន់តែកើតចេញពីគ្រូ ទៅសិស្សប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាជាទំនាក់ទំនងរវាងគ្នា និងគ្នាហើយវាអាស្រ័យទាំងស្រុងទៅលើទំនាក់ទំនងរវាងគ្រូនិងសិស្ស សិស្សនិងសិស្សដូចជា ការធ្វើការជាក្រុម និងការពិភាក្សាជាដើម (Sileo et al, 1998) ។

ទាំងនេះជាសកម្មភាពមួយចំនួន ដែលមានសារៈប្រយោជន៍ចំពោះគ្រូក្នុងការលើកកម្ពស់ការចូលរួមក្នុងសង្គមនៅក្នុងថ្នាក់រៀន៖

- បង្កើតឱកាសដែលនាំឱ្យមានការសហការគ្នា ពិភាក្សា និងធ្វើការជាក្រុម
- រៀបចំឱ្យមានទំនាក់ទំនងរវាងមេរៀនដែលត្រូវរៀននិងជីវិតពិតក្នុងសហគមន៍ដែលសិស្សអាចពិភាក្សានិងយល់បាន
- ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សបានបញ្ចេញយោបល់និងទទួលយោបល់ហើយ និងបង្ហាញនូវគំនិតរបស់ពួកគេ
- នៅពេលឱ្យសិស្សធ្វើការជាក្រុម ត្រូវចាត់តាំងសិស្សម្នាក់ក្នុងក្រុមធ្វើជាអ្នកសម្របសម្រួល ដែលនេះនឹងទាមទារឱ្យមានសម្ថតភាពដឹកនាំ វានឹងជួយកែលម្អជំនាញក្នុងសង្គម (Sileo et al. ,1998)។

សហគមន៍ ឯនិកសត្វខុសៗគ្នា រួមទាំងសង្គមមនុស្សផងដែរ។ (Thomas & Anderson 2013, p. vii)

សូមមើល ម៉ូឌុល ១, ចំណុចទី៣ «ការរៀបចំបរិស្ថានសិក្សា»

សូមមើល ម៉ូឌុល ៤, ចំណុចទី១ «គុរុកោសល្យបរិយាបន្ន»

ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើរួចមកហើយថាគោលការណ៍ទាំង១២ ត្រូវពឹងពាក់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយយើងទើបតែបានពិភាក្សាគោលការណ៍ទី១ និងទី២ ដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នាយ៉ាងច្បាស់ គឺជាសិក្សាដែលប្រកបដោយជោគជ័យ តម្រូវឱ្យមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ក្នុងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងសង្គម។

គោលដៅរបស់គោលការណ៍ទាំង២គឺ ការចែករំលែកនិងសហប្រតិបត្តិការ ដើម្បីទាញយកផលប្រយោជន៍ឱ្យបានច្រើនពីដំណើរការនៃការសិក្សា។ សរុបមក "ការសិក្សា គឺជាការចូលរួមសកម្មភាពក្នុងសង្គមដោយយកសាលារៀនជាកន្លែងពិភាក្សារៀនសូត្រ" (Vosniadou, 2001, 9) ។

១.៣- សកម្មភាព ឬលំហាត់ដែលប្រកបដោយអត្ថប្រយោជន៍

សកម្មភាព ឬលំហាត់ ដែលចាត់ទុកថាមានប្រយោជន៍ លុះត្រាណាតែ វាផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដល់ដំណើរការនៃការសិក្សា។ ត្រូវចាំថាគ្រូអាចបង្កើតសកម្មភាព ឬលំហាត់ដែលមានប្រយោជន៍នានា បានដោយការដឹងពីប្រវត្តិផ្សេងៗរបស់សិស្ស និងអត្ថប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ដែលទទួលបានពីសាលារៀន។ ហេតុផលដែលគ្រូបង្រៀនចាំបាច់ត្រូវដឹងអំពីប្រវត្តិខុសៗគ្នារបស់សិស្ស ព្រោះថាចំណេះដឹងទាំងនោះអាចនឹងមានឥទ្ធិពលលើទស្សនៈរបស់សិស្ស នៅក្នុងការបញ្ចេញសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់។ សិស្សម្នាក់ៗអាចមានប្រវត្តិ សាវតារ ចំណេះដឹង និងសមត្ថភាពខុសៗគ្នា។ លើសពីនេះទៀតអ្នកអប់រំត្រូវដឹងច្បាស់អំពីសិស្សណា ដែលមិនទាន់មានទម្លាប់ជាមួយនឹងប្រព័ន្ធរៀបចំនៅក្នុងសាលារៀន។ សិស្សទាំងអស់នេះចាំបាច់ត្រូវណែនាំឱ្យស្គាល់ អំពីប្រព័ន្ធថ្មីក្នុងសាលារៀនដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ វប្បធម៌ផ្សេងៗគ្នាអាចមានឥទ្ធិពលដល់គំនិតយោបល់របស់សិស្សដែលមានក្នុងសង្គមមួយៗផងដែរ។

ទិដ្ឋភាពនេះផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងគោលការណ៍ទី២ ដែលនិយាយអំពីការចូលរួមក្នុងសង្គម ពីព្រោះវាអាចមានឥទ្ធិពលទៅលើរបៀបដែលសិស្សធ្វើទំនាក់ទំនងគ្នាពីម្នាក់ទៅម្នាក់ ក៏ដូចជាទំនាក់ទំនងជាមួយគ្រូ ដែលជាហេតុនាំឱ្យមានការលើកទឹកចិត្តធ្វើការទាំងអស់គ្នានៅក្នុងថ្នាក់។ ក្នុងន័យនេះ សកម្មភាព ឬក៏លំហាត់អនុវត្តខ្លះគឺវាសក្តិសមសម្រាប់សិស្សមួយចំនួន ប៉ុន្តែ វាក៏មិនសក្តិសមសម្រាប់សិស្សមួយចំនួនទៀតទេ។ ដូច្នេះហើយ ដើម្បីរៀបចំសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ឱ្យបានល្អ គ្រូត្រូវ

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ជ្រើសរើសយកសកម្មភាពទាំងឡាយណាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងជីវិតពិត តាមកាល:ទេស: របស់សិស្សដែលមានក្នុងសង្គម។ ការធ្វើបែបនេះនឹងធ្វើឱ្យសិស្សបានដឹងពីអត្ថប្រយោជន៍នៃអ្វីដែលពួកគេកំពុងសិក្សា ហើយពួកគេនឹងធ្វើឱ្យការសិក្សារបស់ពួកគេកាន់តែល្អប្រសើរ(Vosniadou,2001) ។ សកម្មភាពសិក្សាទាំងអស់នេះវាក៏បានផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ទៅដល់ការយល់ច្បាស់អំពីមេរៀនដែលពួកគេកំពុងរៀន ហើយក៏ជួយឱ្យពួកគេមានការគិត ដែលប្រកបទៅដោយការវិភាគត្រឹមត្រូវផងដែរ (Sileo et al.1998) ។

ខាងក្រោមនេះ ជាគំនិតមួយចំនួនដែលមានជំនួយដល់ការរៀបចំលំហាត់អនុវត្ត ឬសកម្មភាពដែលមានអត្ថប្រយោជន៍នានា៖

- ប្តឹងថ្លែងពីជំនាញជាមួយនឹងលំហាត់ឱ្យអ្នកសិក្សាធ្វើ ឧទាហរណ៍៖ ឱ្យសិស្សធ្វើបទបង្ហាញ ឬចូលរួមក្នុងការតស៊ូមតិ ដើម្បីដុសខាត់ជំនាញនិយាយរបស់ពួកគេ ឬក៏យកអត្ថបទ កាសែតមកបង្រៀនក្នុងថ្នាក់ហើយជំរុញឱ្យសិស្សទាំងឡាយរៀនសរសេរអត្ថបទ ដើម្បីពង្រឹងការសរសេរបស់ពួកគេ (Sileo et al.1998) ។
- អញ្ជើញអ្នកជំនាញ ឬអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រឱ្យធ្វើកបកថាអំពីជីវិតពិត និងការងារប្រចាំថ្ងៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយការយល់ដឹងរបស់សិស្សានុសិស្សផ្សារភ្ជាប់រវាងសាលា និងការងារ (Collins et al.1989)។
- ការដើរតួ៖ ការដើរតួធ្វើតាមដោយការសម្តែងអាចលើកកម្ពស់ការសិក្សាឱ្យច្បាស់លាស់និងមានការវិភាគត្រឹមត្រូវ(Sileo et al., 1998) ។

សរុបសេចក្តីមក សារៈសំខាន់នៃការផ្សារភ្ជាប់រវាងសាលាទៅនឹងស្ថានភាពជីវិតជាក់ស្តែង វាមិនត្រឹមតែត្រូវបានគេសង្កត់ធ្ងន់ក្នុងគោលការណ៍ទី៣ប៉ុណ្ណោះទេ វាថែមទាំងមាននិយាយក្នុង គោលការណ៍ទី៨ និងទី៩ផងដែរ។ វានឹងត្រូវបាននិយាយម្តងហើយម្តងទៀតក្នុងទិដ្ឋភាពគោលការណ៍បង្រៀនទាំងអស់ ក៏ព្រោះតែវាជាគោលដៅដ៏សំខាន់តែមួយគត់ នៃប្រព័ន្ធអប់រំនៅពេលបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីរៀបចំឱ្យអ្នកសិក្សាទទួលបាននូវជីវិតដ៏ល្អប្រសើរក្នុងពេលអនាគត។ "អ្នកសិក្សាទទួលបានលទ្ធផលល្អបំផុត នៅពេលដែលពួកគេបានចូលរួមធ្វើសកម្មភាពសិក្សានានា ដែលមានប្រយោជន៍ក្នុងជីវិតពិតរបស់ពួកគេ និងមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងប្រវត្តិវិប្បធម៌ផ្ទាល់ខ្លួន។"

សូមមើល ម៉ូឌុល ៣, ចំណុចទី២ «ពិភាពជីវិត សេចក្តីបញ្ជាក់ និងទស្សនវិស័យអនាគត»

១.៤- ភ្ជាប់ព័ត៌មានថ្មីៗទៅនឹងចំណេះដឹងពីមុន

ការស្រាវជ្រាវថ្មីៗបានបង្ហាញថា ការសិក្សាអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន នៅពេលដែលវាត្រូវបានគេភ្ជាប់ពីព័ត៌មានថ្មីទៅនឹងចំណេះដឹងចាស់ពីមុនៗមក ប៉ុន្តែសិស្សមិនអាចមើលឃើញពីទំនាក់ទំនងនេះទេ។ ហេតុដូចនេះហើយគ្រូបង្រៀនចាំបាច់ត្រូវយល់ដឹងឱ្យបានច្បាស់អំពីចំណេះដឹងពីមុនៗ របស់សិស្ស ដើម្បី ជួយពួកគេក្នុងការយល់ពីទំនាក់ទំនងអ្វីដែលពួកគេបានរៀនពីអតីតកាលនិងអ្វីដែលពួកគេកំពុងរៀនបច្ចុប្បន្ន។ នេះមានន័យថាដើម្បីឆ្លុះកកាយចំណេះដឹងពីមុនៗរបស់សិស្សគ្រូបង្រៀនត្រូវជួយពួកគេឱ្យភ្ជាប់ទៅនឹងព័ត៌មានថ្មីៗ។ គ្រូបង្រៀនក៏គួរតែដឹងប្រាកដថាព័ត៌មាន ដែលសិស្សមានគឺត្រឹមត្រូវនិងពេញលេញ ហើយយើងក៏ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមសំខាន់ៗទាំងឡាយណាដល់សិស្ស។ បើសិនដឹងថាព័ត៌មានខ្លះបាត់បង់ ឬខុសឆ្គងត្រូវកែតម្រូវនូវព័ត៌មានទាំងឡាយនោះមកជាព័ត៌មានត្រឹមត្រូវវិញ។ គ្រូអាចសួរសំណួរមួយចំនួនទៅកាន់សិស្សដើម្បីស្វែងយល់ពីទំនាក់ទំនងព័ត៌មានថ្មី និងព័ត៌មានចាស់ ដែលសិស្សប៉ាន់ស្មានរួចមកហើយ(Vosniadou,2001)។ នៅពេលដែលយើងបង្រៀនមេរៀនថ្មីគ្រូចាំបាច់ត្រូវតែរកលំហាត់អនុវត្តទាំងឡាយណាជាក់ស្តែងត្រូវជាមួយមេរៀន ហើយបូកបញ្ចូលគ្នាទៅនឹងព័ត៌មានដែលសិស្សបានរៀនពីមុនមក។ ផ្នែកដ៏សំខាន់មួយនោះគឺ ការបញ្ចូលលំហាត់ជាក្រុមឱ្យច្រើនធ្វើដូចនេះអាចនឹងជួយលើកកម្ពស់ការចូលរួមក្នុងសង្គមរបស់សិស្សានុសិស្ស។ ចំណុចសំខាន់ចុងក្រោយក្នុងការណែនាំព័ត៌មានថ្មីគឺគ្រូត្រូវដឹងថា "សិស្សមិនមែនជាធុងទទេដែលរង់ចាំតែចាក់បំពេញនោះទេ" ប៉ុន្តែពួកគេសុទ្ធតែជាអ្នកសិក្សាដ៏វៃឆ្លាតនិងមានសមត្ថភាពយល់ដឹងនូវអ្វីដែលគេរៀនដោយចំណេះដឹង និងព័ត៌មានដែលពួកគេមានក្នុងពិភពលោក (Sileo et al,1998,187f.)។

ដើម្បីយល់ដឹងឱ្យកាន់តែច្បាស់នូវចំណេះដឹងពីមុនៗរបស់សិស្ស និងជួយពួកគេឱ្យចេះភ្ជាប់ទៅនឹងចំណេះដឹងថ្មី គ្រូអាចអនុវត្តតាមវិធីខាងក្រោមនេះ ៖

- ប្រាប់ឱ្យសិស្សម្នាក់ៗរៀបចំធ្វើបទបង្ហាញប្រធានបទថ្មីមុនពេលពិភាក្សាលើប្រធានបទនោះនៅក្នុងថ្នាក់ ការធ្វើរបៀបនេះសិស្សទាំងអស់នឹងអាចយកចំណេះដឹងដែលពួកគេបានរៀនពីមុនមកប្រើប្រាស់ជាមុនសិន។
- ជំរុញឱ្យមានការពិភាក្សានៅក្នុងថ្នាក់មុន និងណែនាំប្រធានបទថ្មី។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

បង្កើតសំណួរនៅពេលបង្រៀនអត្ថបទអំណាន ធ្វើដូច្នេះទើបផ្សារភ្ជាប់បានរវាងអ្វីដែលសិស្សបានអាន និងបង្កើតជាចំណេះដឹងសម្រាប់សិស្ស។ ជាថ្មីម្តងទៀត ទំនាក់ទំនងនៅក្នុងសង្គម ពិតជាមានភាពចាំបាច់ណាស់ក្នុងដំណើរការសិក្សា។ ក្នុងករណីនេះ ទំនាក់ទំនងក្នុងសង្គមផ្តោតសំខាន់ទៅលើទំនាក់ទំនងរវាងសិស្ស និងគ្រូជាជាងផ្តោតទៅលើកិច្ចសហការនិងការពិភាក្សាជាក្រុមដែលជាទំនាក់ទំនងរវាងសិស្សនិងសិស្ស "ចំណេះដឹងថ្មីនឹងត្រូវកើតឡើងបានបន្ទាប់ពីបានយល់ និងជឿលើអ្វីមួយ។" (Vosniadou,2001,12)

១.៥- ការរៀនបែបយុទ្ធសាស្ត្រ

មនុស្សតែងតែស្វះស្វែងរកយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីចងចាំព័ត៌មាន ឬរៀនមុខជំនាញអ្វីមួយ។ ឧទាហរណ៍ សូម្បីតែក្មេងៗក៏ត្រូវអាន ឬមើលព័ត៌មានម្តងហើយម្តងទៀតដើម្បីចងចាំ ទោះបីពួកគេមិនដែលដឹងពីយុទ្ធសាស្ត្រក៏ដោយ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាគេគ្រាន់តែដឹងថាយុទ្ធសាស្ត្រនេះដំណើរការល្អនៅពេលដែលគេព្យាយាមចាំព័ត៌មានអ្វីមួយដូចជា បញ្ជីរាយមុខម្ហូបត្រូវទិញនៅផ្សារ។ នៅសាលារៀន យុទ្ធសាស្ត្រទាំងអស់នេះត្រូវបង្រៀនដោយគ្រូបង្រៀន តាមរយៈការជួយពួកគេឱ្យជ្រើសរើសយកយុទ្ធសាស្ត្រអ្វីមួយ ដែលសក្តិសមសមត្ថភាព ដូចជា របៀបដោះស្រាយ លំហាត់គណិតវិទ្យាជាដើម។ ប្រសិនបើមានការរៀនសូត្រ និងយុទ្ធសាស្ត្រដោះស្រាយបញ្ហាដ៏ត្រឹមត្រូវ វានឹងធ្វើឱ្យការសិក្សាមានសន្ទុះកាន់តែខ្លាំងឡើង។ គ្រូបង្រៀនមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងការបណ្តុះយុទ្ធសាស្ត្រ តាមគ្រប់រូបភាពឱ្យសិស្ស អាចដោះស្រាយបញ្ហាបាននៅចំពោះមុខ។ យុទ្ធសាស្ត្រទាំងនេះអាចធ្វើបានដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល។ ដោយប្រយោលគឺ គ្រូត្រូវឱ្យសិស្សធ្វើការងារថ្មីមួយហើយសួរសំណួរទៅពួកគេ ហើយបើអាចធ្វើបានគ្រូអាចបង្កើតចំណោទបញ្ហាឱ្យសិស្សរៀនរាវរកយុទ្ធសាស្ត្រ ដើម្បីដោះស្រាយនូវអ្វីដែលផ្ទុយស្រឡះទៅនឹងវិធីបង្ហាញយុទ្ធសាស្ត្រដោយផ្ទាល់ទៅសិស្ស។

ខាងក្រោមនេះជាលំហាត់អនុវត្ត ដែលអាចឱ្យសិស្សរៀននិងទទួលយកយុទ្ធសាស្ត្រថ្មីៗដែលសក្តិសមនិងកិច្ចការដែលគ្រូឱ្យធ្វើ៖

- ឱ្យសិស្សសង្ខេបអត្ថបទបន្ទាប់ពីពួកគេបានអាន ដើម្បីបង្កើនចំណេះដឹងផ្នែកអំណាន។
- ឱ្យសិស្សធ្វើការងារជាក្រុម ឧទាហរណ៍៖ ដូចជាការពិភាក្សា ឬការធ្វើពិសោធ ព្រោះវាជួយបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្ររៀនសូត្ររបស់សិស្ស។

- ជួយសិស្សក្នុងការរកយុទ្ធសាស្ត្រថ្មីៗ ប៉ុន្តែក៏ត្រូវជួយគេឱ្យចេះប្រើយុទ្ធសាស្ត្រដែលគេមានស្រាប់ឱ្យកាន់តែប្រសើរផងដែរ។
  (Vosniadou,2001)

សរុបមក យើងអាចឃើញយ៉ាងច្បាស់រវាងទំនាក់ទំនងគោលការណ៍បង្រៀនពីមុនដែលជាអន្តរបុគ្គលរវាងគ្រូនិងសិស្ស។ ការរៀនពីយុទ្ធសាស្ត្រត្រឹមត្រូវ គឺពិតជាមានសារៈសំខាន់ក្នុងដំណើរការរៀនសូត្រ និងជាពិសេសទទួលបានលទ្ធផលល្អ ពីព្រោះ មនុស្សត្រូវចេះរៀនប្រើយុទ្ធសាស្ត្រ"ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងបត់បែនតាមកាលៈទេសៈ ដើម្បីអាចជួយពួកគេឱ្យចេះរកហេតុផលចងចាំ និងដោះស្រាយបញ្ហា។" (Vosniadou,2001,15)

១.៦- មានន័យផ្ទាល់ខ្លួន និងការរៀនឆ្លុះបញ្ចាំង

និន័យផ្ទាល់ខ្លួនក្នុងការបង្រៀន និងរៀននេះមានន័យថា ការយល់ដឹងពីសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួន ដឹងចំណុចខ្វះខាតរបស់ខ្លួនហើយកែនូវកំហុសទាំងអស់នោះ។ យើងត្រូវរៀនវាយតម្លៃខ្លួនឯង និងរកយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីកែលម្អលទ្ធផលសិក្សារបស់ខ្លួន។ ដើម្បីសម្រេចកិច្ចការនេះបាន យើងត្រូវចេះរៀនតាមដានខ្លួនឯង ដើម្បីធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងកែលម្អ។ លទ្ធភាពដែលយើងអាចតាមដាន និងកែលម្អបានគឺតាមរយៈការពិភាក្សា និងសហប្រតិបត្តការជាមួយសិស្សដទៃ គ្រូអាចជួយសិស្សបានតាមរយៈផ្តល់ការគាំទ្រដល់សិស្សក្នុងដំណើរការដោះស្រាយបញ្ហា។ ម្យ៉ាងទៀត គ្រូអាចជួយសិស្សឱ្យចេះបង្កើតគោលដៅសិក្សារបស់ពួកគេផ្ទាល់។ (Boelaerts,2000)

គ្រូអាចលើកកម្ពស់ការមានវិន័យផ្ទាល់ខ្លួន និងការឆ្លុះបញ្ចាំងត្រលប់របស់សិស្សតាមរយៈ៖

- ផ្តល់ជម្រើសឱ្យសិស្សចេះបង្កើតគម្រោង និងសរសេរលំហាត់អនុវត្តន៍ ឬផ្តល់យោបល់ឱ្យពួកគេក្នុងការរៀបចំផែនការពិសោធ។
- ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សវាយតម្លៃការងារផ្ទាល់របស់ពួកគេនិងការងារមិត្តរួមថ្នាក់
- ឱ្យពួកគេវាយតម្លៃយុទ្ធសាស្ត្រនានាដែលពួកគេបានប្រើប្រាស់ពីមុនៗមក
- លើកទឹកចិត្តឱ្យពួកគេលើកជាសំណួរអំពីយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ពួកគេ ក៏ដូចជាសួរសំណួរអំពីយុទ្ធសាស្ត្រដែលគ្រូបានផ្តល់ឱ្យ។
- ផ្តល់ឱកាសដល់សិស្សក្នុងការវាយតម្លៃខ្លួនឯង ដូចជាសួរថា "ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំធ្វើលំហាត់ហ្នឹងតាមរបៀបហ្នឹងអញ្ចឹង? តើធ្វើរបៀបហ្នឹង ដោគដ័យដែរ ឬទេ?"

- ជំរុញឱ្យសិស្សជ្រើសរើសយកយុទ្ធសាស្ត្រដែលអាចនាំឱ្យពួកគេទទួលបានជោគជ័យនូវការងារដែលពួកគេកំពុងធ្វើ
- ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សវាយតម្លៃ និងបញ្ចេញទស្សនៈរបស់ពួកគេចំពោះកិច្ចការសាលារបស់គេឱ្យដាក់ច្បាស់ដែលអាចឱ្យគេចេះបង្កើតគោលដៅរបស់ពួកគេ។

ចំពោះគោលការណ៍ទី៦នេះគឺត្រូវការគោលការណ៍ទី៤ ដើម្បីយកមកអនុវត្តជាមួយគ្នាពីព្រោះថាចំណេះដឹងដែលមានស្រាប់វាពិតជាសំខាន់ នៅពេលដែលយើងយកមកវាយតម្លៃការងាររបស់ខ្លួនហើយឆ្លុះបញ្ចាំងកែម្ត។ មានតែធ្វើដូចនេះទេទើបទាំងសិស្ស ទាំងគ្រូអាចកត់សម្គាល់ពីយុទ្ធសាស្ត្រសមស្របរបស់សិស្សម្នាក់ៗ។ សិស្សត្រូវដឹងពីរបៀបរៀបចំផែនការ និងត្រួតពិនិត្យតាមដានលើការសិក្សារបស់ពួកគេ ដឹងពីរបៀបកំណត់គោលដៅការសិក្សា និងកែកំហុសឆ្គងដែលមាននៅក្នុងដំណើរការសិក្សារបស់ពួកគេ។ (Vosniadou,2001,16)

១៧- ពិនិត្យរៀបចំចំណេះដឹងពីមុនឡើងវិញ

ការយកព័ត៌មានចាស់ៗមកប្រើប្រាស់នៅក្នុងខ្លឹមសារមេរៀនថ្មី ពិតជាសំខាន់ណាស់ ដោយពេលខ្លះចំណេះដឹងពីមុនៗអាចរាំងស្ទះដល់ដំណើរការសិក្សាថ្មីៗ។ ក្នុងករណីមួយចំនួនចំណេះដឹងចាស់ៗ ដែលយើងកំពុងមានគឺមិនទាន់សម័យ ឬមិនទាន់មានបច្ចុប្បន្នភាពដោយសារតែមិនមានការស្រាវជ្រាវបន្ថែម។ ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង ការយកចំណេះដឹងពីមុនៗមកប្រើប្រាស់នៅក្នុងថ្នាក់នៅពេល ដែលសិស្សរៀនពីប្រភាគនៅក្នុងគណិតវិទ្យា ប៉ុន្តែពួកគេស្គាល់ ឬចេះតែលេខទូទៅ។ នៅពេលនេះសិស្សត្រូវចេះរៀបចំនូវក្បួនច្បាប់ ដែលពួកគេមានពីមុនមកសម្របទៅនឹងទិដ្ឋភាពថ្មី។ ដើម្បីរៀបចំយកចំណេះដឹងពីមុនៗមករៀបចំប្រើប្រាស់ គ្រូបង្រៀនត្រូវចាំបាច់យល់ដឹងពីចំណេះដឹងរបស់សិស្ស និងផ្តល់ឱកាសឱ្យពួកគេប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងទាំងនោះ។ បន្ថែមពីនេះត្រូវផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សយល់អំពីហេតុផល ឬមូលហេតុដែលចំណេះដឹងពីមុនៗរបស់ពួកគេមិនគ្រប់គ្រាន់ ឬមិនត្រឹមត្រូវ។ សិស្សានុសិស្សអាចនឹងត្រូវការពេលខ្លះដើម្បីទទួលយកព័ត៌មានថ្មីៗ និងរៀបចំឡើងវិញនូវព័ត៌មាន ចាស់ៗមកប្រើប្រាស់ដែលពេលវេលាទាំងនេះគួរតែធ្វើឡើងនៅក្នុងថ្នាក់ (Vosniadou,2001)។ ខាងក្រោមនេះជាវិធីសាស្ត្រមួយចំនួនដែលគ្រូអាចប្រើបានក្នុងការរៀបចំព័ត៌មានចាស់ៗ ដើម្បីយកមកប្រើឱ្យមានប្រយោជន៍ឡើងវិញ ៖

សូមមើលម៉ូឌុល ៣, ចំណុចទី២ «ពិភពជីវិត សេចក្តីបញ្ជាក់ និងទស្សនវិស័យអនាគត»

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- គ្រូទាំងឡាយត្រូវដឹងថា សិស្សទាំងអស់ពិតជាមានចំណេះដឹងពីមុនៗមក ហើយចំណេះដឹងទាំងនោះអាចផ្ទុយទៅនឹងអ្វី ដែលពួកគេកំពុងរៀននៅក្នុងថ្នាក់។
- គ្រូត្រូវបង្កើតបរិយាកាសដែលអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សបង្កើនការជឿជាក់ផ្សេងៗ ហើយឱ្យសិស្សបញ្ចេញនូវចំណេះដឹងទាំងនោះ ទោះបីជាពេលខ្លះវាជាព័ត៌មានមិនត្រឹមត្រូវក៏ដោយ
- គ្រូត្រូវបង្កភាពងាយស្រួលក្នុងការបញ្ចូលនូវជំនឿពីមុនៗរបស់សិស្សដោយការពន្យល់
- គ្រូអាចប្រើប្រាស់នូវឧទាហរណ៍មួយចំនួនដូចជា ព្រឹត្តិការណ៍ ប្រវត្តិសាស្ត្រ ការធ្វើពិសោធនានា ដើម្បីបង្ហាញសិស្សនូវអ្វីដែលថ្មីដែលពួកគេរៀននៅក្នុងថ្នាក់។
- គ្រូត្រូវរកកស្តុតាងបែបវិទ្យាសាស្ត្រ ដើម្បីបង្ហាញនូវចំណេះដឹងដែលត្រូវយកមកកែលម្អប្រើប្រាស់ឡើងវិញ
- ផ្តល់ពេលវេលាឱ្យសិស្សទទួលនូវទស្សនៈចំណេះដឹងដែលបានកែប្រែថ្មីៗ ហើយដើម្បីធ្វើបែបនេះបានគ្រូត្រូវបញ្ចូលនូវប្រធានបទមួយចំនួនសម្រាប់អនុវត្តឱ្យបានស៊ីជម្រៅ។

នៅក្នុងគោលការណ៍បង្រៀនទី៧នេះ វាពាក់ព័ន្ធគ្នាជាមួយគោលការណ៍ទី៤ ដែលបានចែងអំពីសារៈសំខាន់នៃទំនាក់ទំនងរវាងចំណេះដឹងចាស់ និងចំណេះដឹងថ្មី។ មូលដ្ឋានគ្រឹះនៅទីនេះ គឺត្រូវប្រាកដថាចំណេះដឹងចាស់ៗពីមុនបានផ្តល់ជាគ្រឹះដល់ចំណេះដឹងថ្មីៗ។ ដើម្បីធ្វើបានយើងត្រូវធ្វើការកែតម្រូវនូវចំណេះដឹង មុនៗឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមកាលៈទេសៈដ៏សមស្របមួយ (Vosniadou, 2001)។ "ជួនកាល ចំណេះដឹងដែលយើងមានអាចជាឃានមួយក្នុងការរៀនអ្វីថ្មីៗ។ អ្នកសិក្សាត្រូវរៀនចេះដោះស្រាយនូវភាពមិនសមស្របដែលកើតមាន និងកែច្នៃការយល់ដឹង នៅពេលដែលចាំបាច់ (Vosniadou, 2001, 18)។"

១.៨- ឆ្ពោះទៅការយល់មេរៀនជាជាងការទន្ទេញចាំមាត់

សិស្សច្រើនតែមានទំនោរទៅរកការទន្ទេញចាំព័ត៌មានដែលគេយល់ ជាជាងការពិតដែលពួកគេបានរៀនដោយប្រឹងប្រែង។ ការយល់ច្បាស់ពីមេរៀនធ្វើឱ្យសិស្សមិនងាយនឹងភ្លេចព័ត៌មានទៅវិញបាន ហើយវាស្រួលក្នុងការប្រើប្រាស់ជាមួយប្រធានបទថ្មីៗ។ ដូច្នេះ គ្រូគួរតែជំរុញឱ្យសិស្សពន្យល់អ្វីដែលគេបានដឹង ឬរៀន

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ដោយប្រើពាក្យសម្តីផ្ទាល់របស់ពួកគេ ឬក៏ពិភាក្សាគ្នាជាមួយមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ។ ការធ្វើរបៀបនេះគ្រូអាចប្រាកដក្នុងចិត្តថាសិស្សទទួលបានព័ត៌មាន ឬចំណេះដឹងថ្មីៗដោយសិស្សចេះពន្យល់នូវគំនិតរបស់ពួកគេដោយផ្ទាល់ដែលជាឱកាសមួយឱ្យពួកគេចេះគិតនូវអ្វីដែលពួកគេកំពុងរៀន។ ក្នុងខណៈដែលសិស្សអាចមានឱកាសដើម្បីពន្យល់ ដោយប្រើពាក្យរបស់ខ្លួនឯងផ្ទាល់ អាចជួយសិស្សឱ្យយល់បានច្រើន ហើយក៏អាចជាឱកាស ដែលគ្រូអាចដឹងពីចំណុចណាមួយដែលសិស្សយល់ខុស។ លើសពីនេះទៀតគ្រូមិនគួរពន្យល់តែព័ត៌មានពិតៗទៅសិស្សមួយមុខនោះទេ ប៉ុន្តែគួរពន្យល់ទៅសិស្សដោយមានឧទាហរណ៍ផងដែរ ដោយឈរលើអ្វីដែលសិស្សអាចទទួលយកបាន និងប្រៀបធៀបភាពខុសគ្នានៃមធ្យោបាយសិក្សានីមួយៗ ហើយពេលនេះមិនមែនគ្រាន់តែទន្ទេញចាំមាត់ប៉ុណ្ណោះទេ។

(Vosniadou,2001) ដើម្បីជួយសិស្សឱ្យយល់មេរៀន គ្រូអាចសាកល្បងនូវគំនិតមួយចំនួនដូចខាងក្រោមនេះ៖

- ឱ្យសិស្សពន្យល់ពីដំណើរការអ្វីមួយ ឬហេតុការណ៍ពិតផ្សេងៗដោយមិនចាំបាច់ប្រើប្រាស់សៀវភៅសិក្សា (ឬក៏ឯកសារផ្សេងៗទៀត)
- ប្រើប្រាស់ឧទាហរណ៍ណាដែលបង្ហាញពីវិធី ហេតុការណ៍ផ្សេងៗ ឬគោលការណ៍ដែលអាចភ្ជាប់ទៅនឹងស្ថានភាពជីវិតពិតប្រចាំថ្ងៃ
- គ្រូត្រូវឱ្យសិស្សចេះដោះស្រាយបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធ នឹងប្រធានបទនានា ដែលដំណោះស្រាយរបស់ពួកគេត្រូវតែយកសេចក្តីពន្យល់របស់គ្រូពីមុនៗមកប្រើ
- ឱ្យសិស្សយល់ពីខ្លឹមសារមេរៀនជាជាងឱ្យពួកគេទន្ទេញចាំមាត់
- បង្រៀនឱ្យសិស្សចេះប្រៀបធៀបមេរៀនពីមុនៗ ឱ្យចេះស្វែងយល់ពីភាពខុសគ្នានៃមេរៀននីមួយៗ និងឱ្យចេះទាញយកនូវខ្លឹមសារគន្លឹះសំខាន់ៗ នៃមេរៀន។

សូមមើលម៉ូឌុល ៤, ចំណុចទី១ «គរុកោសល្យបរិយាបន្ន»

នៅក្នុងគោលការណ៍ទី៧ និងទី៨នេះមានភាពស្រដៀងគ្នាមួយចំនួន។ ចំណុចសំខាន់មួយនៅក្នុងគោលការណ៍ទាំងពីរគឺត្រូវយល់ទស្សនៈ គំនិត ឬប្រធានបទឱ្យបានច្បាស់។ គោលបំណងនៃគោលការណ៍ទាំងពីរគឺដើម្បីណែនាំប្រធានបទមេរៀនថ្មីៗឱ្យសិស្ស។ ចំណុចដែលខុសប្លែកគ្នានោះ គឺស្ថិតលើចំណុចសំខាន់នៃខ្លឹមសារមេរៀន។ គោលការណ៍ទី៧ ផ្តោតទៅលើចំណេះដឹងពីមុន និងរបៀបដែលយើងយកវាមកប្រើសម្រាប់ប្រធានបទថ្មី។ ប៉ុន្តែសម្រាប់គោលការណ៍ទី៨ គឺផ្តោតទៅលើរបៀបចងចាំព័ត៌មានចាស់និងប្រើប្រាស់ ដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹងថ្មី។

ក្នុងវិធីទាំងពីរនេះគ្រូត្រូវប្រើឧទាហរណ៍ ដើម្បីពន្យល់ ឬបង្ហាញខ្លឹមសារពិតនៃមេរៀន។ មានគោលការណ៍ពីរទៀត ដែលមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និតជាមួយគោលការណ៍នេះគឺគោលការណ៍ទី៣ និងគោលការណ៍បន្ទាប់(ទី៩) ព្រោះគោលការណ៍ទាំងពីរនេះ ផ្តោតទៅលើទំនាក់ទំនងរវាងអ្វី ដែលយកមកបង្រៀននិងស្ថានភាពជីវិតពិត។ គោលការណ៍ទាំង១២ មានគោលដៅតែមួយគឺរៀបចំឱ្យសិស្សទទួលបាននូវជីវិត ដែលមានអនាគតល្អ ហើយយកចំណេះដឹងទាំងនេះទៅប្រើប្រាស់នៅក្នុង និងក្រៅសាលារៀន។ "ការសិក្សាវានឹងមានភាពប្រសើរឡើងនៅពេល ដែលយើងចេះប្រើប្រាស់សម្ភារឧបទ្ទេសឱ្យបានត្រឹមត្រូវស្របតាមខ្លឹមសារមេរៀន និងការពន្យល់ ជាជាងផ្តែកទៅលើការទន្ទេញឱ្យចាំព័ត៌មាន ដែលវាបានកាត់ផ្តាច់ទំនាក់ទំនងអង្គហេតុពិត និងដំណើរការជាក់ស្តែង" (Vosniadou,2001, 20)។

១.៩- ជួយសិស្សឱ្យចេះផ្ទេរចំណេះដឹង

សិស្សយល់ខ្លឹមសារមេរៀនច្រើនប្រសិនបើអាចផ្សារភ្ជាប់អ្វីដែលពួកគេរៀនទៅនិងស្ថានភាពជីវិតពិតក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។ វាពិតជាសំខាន់ណាស់ដែលគ្រូអាចជួយបង្រៀនសិស្សឱ្យចេះផ្ទេរចំណេះដឹងរបស់ពួកគេពីទ្រឹស្តីទៅជាការអនុវត្ត។ គ្រូអាចជួយសិស្ស ដោយគ្រាន់តែធ្វើឱ្យគេយល់ដឹងព័ត៌មានឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដោយសារនេះគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ ក្នុងការប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងនៅក្នុងជីវិតពិត។ មានការសិក្សាជាច្រើនបានបង្ហាញថា សិស្សមួយចំនួនមិនអាចប្រើចំណេះដឹង(ទ្រឹស្តី)ដែលពួកគេទទួលបាននៅសាលារៀន សម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាក្នុងជីវិតពិតរបស់ពួកគេបាន ទោះបីនេះជាគោលដៅដ៏សំខាន់នៅក្នុងការអប់រំក៏ដោយ។ សមត្ថភាពក្នុងការប្រើប្រាស់អ្វីដែលបានរៀននៅសាលារៀន ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាជីវិតប្រចាំថ្ងៃ គឺជាគន្លឹះសំខាន់ដំរុញទឹកចិត្ត ដែលញុំាងឱ្យសិស្សចង់តែទៅសាលារៀន (Vosniadou,2001)។

គ្រូគួរតែប្រើលំហាត់អនុវត្តទាំងឡាយណា ដែលសិស្សអាចយកចំណេះដឹងពីមុខវិជ្ជាផ្សេងៗមកប្រើប្រាស់។ បន្ថែមពីនេះទៀត គ្រូគួរតែលើកឧទាហរណ៍ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទ្រឹស្តីផ្សេងៗមកអនុវត្តក្នុងជីវិតពិត។

ខាងក្រោមនេះជាគំនិតមួយចំនួន ដែលគ្រូអាចប្រើប្រាស់បានធ្វើក្នុងដំណើរជួយសិស្សដែលអាចផ្ទេរចំណេះដឹងដែលបានសិក្សាពីសាលារៀន៖

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- គ្រូត្រូវប្រាកដក្នុងចិត្តថា ការយល់មេរៀនគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការផ្ទេរព័ត៌មាន
- លើកឧទាហរណ៍ប្រាប់សិស្សនូវទ្រឹស្តីដែលបានរៀនពីមុនៗ ដោយបញ្ចូលទៅក្នុងស្ថានភាពជីវិតពិតប្រចាំថ្ងៃ
- ប្រើទ្រឹស្តីដែលកំពុងពិភាក្សា ហើយបង្ហាញពីវិធីដែលវាទាក់ទងទៅនឹងជីវិតពិតប្រចាំថ្ងៃ ឧទាហរណ៍ បង្ហាញរូបមន្តគណិតវិទ្យា និងបន្តទៅដោះស្រាយចំណោទគណិតវិទ្យា
- បង្ហាញពីទំនាក់ទំនងរបស់មេរៀនពីរផ្សេងគ្នា ឬមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នា
- បង្ហាញពីភាពអរូបីនៃគោលការណ៍សំខាន់ៗពីគំនិតពិតនានា(មើលគោលការណ៍ទី៨)
- ពន្យល់ប្រាប់សិស្សឱ្យបានច្បាស់ពីរបៀបសួរ និងប្រើប្រាស់ចម្លើយដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងកែលម្អលទ្ធផលសិក្សារបស់គេ
- ព្យាយាមធ្វើឱ្យសិស្សយល់ពីមេរៀនជាជាងឱ្យពួកគេទន្ទេញចាំមាត់។ (គោលការណ៍ទី៨)

ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យក្នុងការផ្ទេរព័ត៌មាន វាចាំបាច់ណាស់ដែលត្រូវយល់មេរៀនជាជាងទន្ទេញរត់មាត់(ដែលបានភ្ជាប់គោលការណ៍ទី៨ និងគោលការណ៍ទី៩)។ ចំណុចទាក់ទងគ្នារវាងគោលការណ៍ទាំងពីរនេះ គឺបានស្នើឱ្យយើងចេះប្រើប្រាស់ឧទាហរណ៍នៅក្នុងជីវិតពិតប្រចាំថ្ងៃ ដើម្បីជួយសិស្សឱ្យយល់ច្បាស់មេរៀន និងប្រើប្រាស់ព័ត៌មាន។ ការចេះលើកជាសំណើ សុំមតិឆ្លើយតបវាបានជួយសិស្សឱ្យយល់ដឹងពីដំណើរការសិក្សាឆ្លុះបញ្ចាំងពីចំណេះដឹងខ្លួន គឺជាការទាក់ទងគ្នារវាងគោលការណ៍មួយទៅគោលការណ៍មួយ ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងគោលការណ៍ទី៦។ ការសិក្សាកាន់តែមានន័យនៅពេលដែលមេរៀនដែលបានរៀនអាចយកមកបកប្រែប្រាស់បាននៅក្នុងជីវិតពិតប្រចាំថ្ងៃ(Vosniadou, 2001, 22)។

សូមមើលម៉ូឌុល ៣, ចំណុចទី៣ «ប្រសិទ្ធភាពអំណាច និងការប្តេជ្ញាចិត្តខ្លួនឯង»

១.១០- ចំណាយពេលដើម្បីអនុវត្តផ្ទាល់

ការសិក្សា អាចជាសកម្មភាពដែលងាយនឹងឈឺចាប់។ យើងត្រូវទទួលស្គាល់ថា ចំណេះដឹងដែលយើងមានគឺ មិនគ្រប់គ្រាន់ទេ យើងនៅតែត្រូវការព័ត៌មានថ្មី និងគំនិតថ្មីបន្ថែមទៀតជាចាំបាច់។ (Mehta,2015,online) ការទទួលស្គាល់អំពីកង្វះសមត្ថភាពព្រមទាំងការទទួលបាននូវសមត្ថភាពថ្មី ដែលបាននិយាយខាង

ដើមទាមទារនូវពេលវេលា និងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង។ ដើម្បីឱ្យសិស្សមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការភ្ជាប់ខ្លួនគេក្នុងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព គ្រូបង្រៀនទាំងឡាយគួរតែផ្តល់បទពិសោធក្នុងការសិក្សាតែលើមួយប្រធានបទបានហើយ នៅក្នុងលំហាត់ឬមេរៀននីមួយៗ។ ការធ្វើរបៀបនេះ ធ្វើឱ្យសិស្សបង្កើតសមត្ថភាពយល់មេរៀនកាន់តែល្អ និងមិនធ្វើឱ្យសិស្សមានការពិបាក។ លើសពីនេះគ្រូអាចជួយដល់ដំណើរការសិក្សារបស់សិស្សឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរ ដោយធ្វើការទាក់ទងជាមួយអាណាព្យាបាលរបស់សិស្ស ហើយធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពឱ្យពួកគេបានដឹងនូវអ្វីដែលខ្លួនបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់។ ធ្វើដូច្នេះគ្រូបានគាំទ្រឪពុកម្តាយរបស់សិស្សក្នុងការផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវបទពិសោធនៃការសិក្សាប្រកបដោយផ្លែផ្កា (Vosniadou,2001)។

- ត្រូវបង្កើនម៉ោងសិក្សាដល់សិស្សដែលត្រូវរៀនមុខវិជ្ជានៅក្នុងថ្នាក់។
- ត្រូវដាក់កិច្ចការឱ្យសិស្សនូវអ្វីដែលសមស្របទៅនឹងអ្វីដែលពួកគេបានរៀននៅក្នុងថ្នាក់។
- ត្រូវយកចំណុចសំខាន់តែមួយ ឬពីរប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងម៉ោងសិក្សាមួយពេលដើម្បីឱ្យសិស្សចាប់បាននូវចំណេះដឹងថ្មីបានល្អ។
- លើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យចូលរួមធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងត្រលប់ឱ្យបានសកម្មទៅលើព័ត៌មានថ្មីៗ ហើយបន្ទាប់មកឱ្យសិស្សសាកល្បងប្រើចំណេះដឹងថ្មីទាំងនោះ
- ត្រូវផ្តល់សម្ភារៈសិក្សា ឬរៀបសាយឱ្យសិស្សបានដឹងដែលគេអាចចូលទៅប្រើប្រាស់បាន
- ត្រូវមានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយឪពុកម្តាយសិស្ស។

ជាថ្មីម្តងទៀតគោលការណ៍នេះជាប់ទាក់ទងជាមួយនឹងគោលការណ៍ដទៃទៀតដូចជាគោលការណ៍ទី១ ។"ចូលរួមយ៉ាងសកម្ម" នេះជាជំហានដំបូងដែលធ្វើឱ្យសិស្សជ្រើសរើសទៅរៀន ដោយសារនៅក្នុងមុខវិជ្ជានោះមានការចូលរួមពីពួកគេធ្វើឱ្យពួកគេចាប់អារម្មណ៍ ហើយនឹងបានយល់ច្រើន។ យើងឃើញថា នៅក្នុងគោលការណ៍ទី៨នេះផ្តោតលើការយល់មេរៀនជាជាងរៀនដោយទន្ទេញចាំមាត់។ "ការសិក្សាគឺជាដំណើរដ៏ស្មុគស្មាញមួយក្នុងការកសាងសមត្ថភាព ចំណេះដឹង) (បំណិនអនុវត្ត និងឥរិយាបទ ដែលយើងមិនអាចបង្ខំបានទេ។ វាទាមទារឱ្យមានពេលវេលានិងការអនុវត្តឱ្យបានច្រើនដង ដើម្បីឱ្យបានស្ទាត់ជំនាញនៅក្នុងវិស័យអ្វីមួយ" (Vosniadou,2001)។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១.១១- ភាពខុសគ្នារវាងការអភិវឌ្ឍ និងបុគ្គលម្នាក់ៗ

នៅក្នុងថ្នាក់នីមួយៗតែងតែមានសិស្សដែលមានសមត្ថភាព ចំណេះដឹង និងមកពីស្ថានភាពគ្រួសារវប្បធម៌ខុសគ្នា។ ជាមួយនឹងចំណេះដឹងថ្មីដែលពួកគេបានរៀន សិស្សអាចធ្វើការផ្លាស់ប្តូរទស្សនៈ និងយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងថ្មីៗជាមួយគ្នា (Vosniadou,2001)។

សិស្សនីមួយៗមិនត្រឹមតែមានចំណេះដឹងខុសៗទេ ថែមទាំងដំណើរការយល់មេរៀនក៏ខុសគ្នាដែរ។ សាលាចាំបាច់ត្រូវផ្តល់បរិយាកាសឱ្យពួកគេម្នាក់ៗបង្កើនល្បឿនសិក្សារៀងៗខ្លួន ហើយយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើសមត្ថភាពរបស់ពួកគេផងដែរ។ ដូចនេះ គ្រូត្រូវផ្តល់មធ្យោបាយសិក្សា និងលំហាត់អនុវត្តទៅតាមសិស្សម្នាក់ៗតាមដែលអាចធ្វើបាន។ លើសពីនេះទៀតស្វែងរកចំណុចខ្លាំងរបស់គេដើម្បីឱ្យយល់កាន់តែស៊ីជម្រៅ។ លំហាត់អនុវត្តដែលមានប្រយោជន៍មួយចំនួនទៀតនោះគឺឱ្យសិស្សប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយក្រុមមនុស្សដែលមានចំណេះដឹងដូចគេ ហើយស្វះស្វែងជួយសិស្សក្នុងដំណើរការសិក្សានេះ (Vosniadou,2001)។

ដើម្បីឱ្យបានយល់ច្បាស់ពីសិស្សទាំងអស់ ពីភាពខុសប្លែកគ្នារវាងសិស្សម្នាក់ៗ និងការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍនៅក្នុងសាលារៀន គ្រូអាចប្រើប្រាស់គំនិតខាងក្រោម៖

- យល់ឱ្យបានច្បាស់នូវវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃការសិក្សារបស់សិស្ស ដោយគិតពីសមត្ថភាពយល់ដឹងរបស់សិស្សម្នាក់ៗ
- ផ្តល់សម្ភារៈសិក្សាឱ្យសិស្សឱ្យបានច្រើនប្រភេទតាមតែអាចធ្វើបាន ដូចជាសៀវភៅ វេបសាយ និងទៅសារៈមន្ទីរ។ល។
- ស្វែងយល់ឱ្យច្បាស់លាស់អំពីសមត្ថភាពខ្លាំងរបស់សិស្សនៅត្រង់ណា ជាពិសេសផ្តោតទៅលើសមត្ថភាពទាំងនោះនៅពេលដែលសិស្សអនុវត្ត
- ចេះប្រើចំណុចខ្លាំងរបស់សិស្ស ដើម្បីជួយគេឱ្យរៀនកាន់តែពូកែឡើង
- ត្រូវបង្ហាញទំនាក់ទំនងរវាងអ្វីដែលកំពុងរៀន និងអ្វីដែលមានក្នុងជីវិតពិត
- ជំរុញសិស្សឱ្យចេះពិនិត្យឡើងវិញនូវអ្វីដែលពួកគេបានរៀនដោយបង្កើតសំណួរត្រិះរិះ
- ត្រូវចេះទាញចំណាប់អារម្មណ៍សិស្សឱ្យផ្តោតលើសមត្ថភាពរបស់ពួកគេក្នុងការប្រើប្រាស់ចំណុចខ្លាំងដើម្បីស្វែងរកដំណោះស្រាយដែលមានក្នុងជីវិត

- ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នា ហើយពិភាក្សាជាមួយមនុស្សពេញវ័យទាំងឡាយណាដែលមានចំណេះដឹងទូលំទូលាយ
- បង្កើតឱកាសឱ្យសិស្សសាកល្បងប្រើប្រាស់សមត្ថភាពចំណេះដឹងដែលទើបតែរៀនថ្មីៗ

ជារួមគោលការណ៍នេះ ជាការបូកបញ្ចូលនៃគោលការណ៍ដទៃទៀតជាច្រើន។ យុទ្ធសាស្ត្រដែលគួរយកមកប្រើ ស្រដៀងនឹងគោលការណ៍ទី៣ ដែលបង្ហាញពីសកម្មភាពដ៏មានសារៈប្រយោជន៍។ នៅក្នុងគោលការណ៍ទី៨ គ្រូត្រូវប្តូរពីការឱ្យសិស្សទន្ទេញមេរៀន មកជាការសិក្សាឱ្យយល់ពីមេរៀនធ្វើ។ ដូចនេះទើបបង្កើនចំណាប់អារម្មណ៍របស់សិស្សឱ្យចំណាយពេលវេលា និងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបន្ថែមទៀត(ដូចគ្នានឹងគោលការណ៍ទី១០ដែរ)។ គោលការណ៍ដែលស្រដៀងនឹងគោលការណ៍ទី១១នេះដែរគឺ គោលការណ៍ទី៩ដែលផ្តោតលើការផ្ទេរចំណេះដឹងជាទ្រឹស្តីដែលបានរៀននៅក្នុងថ្នាក់យកទៅអនុវត្តនៅក្នុងស្ថានភាពពិតជាក់ស្តែង។ "សិស្សម្នាក់អាចរៀនពូកែបាននៅពេលមានការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើភាពខុសគ្នារបស់ពួកគេ" (Vosniadou,2001,25)។

១.១២- បង្កើតអ្នកសិក្សាប្រកបដោយកម្លាំងចិត្ត

ដំណើរការសិក្សា ដែលប្រកបដោយជោគជ័យកើតឡើងដោយសារកម្លាំងចិត្តរបស់អ្នកសិក្សា។ កំលាំងចិត្តនេះវាអាចកើតឡើងចំពោះសិស្សបានដោយសារគ្រូបង្រៀនរបស់ពួកគេ។ មានកម្លាំងចិត្តពីរប្រភេទគឺ កម្លាំងចិត្តខាងក្រៅ និងកម្លាំងចិត្តខាងក្នុង។ កម្លាំងចិត្តខាងក្រៅអាចជាការ បានពិន្ទុល្អពីគ្រូ ឬជាការលើកទឹកចិត្តមួយចំនួនដូចជា ការសរសើរពីគ្រូជាដើម។ ចំណែកឯកម្លាំងចិត្តខាងក្នុងគឺជាកម្លាំងចិត្តពីខាងក្នុងចិត្តរបស់សិស្ស ដែលគេចូលចិត្តរៀនមុខវិជ្ជាណាមួយ ឬមេរៀនណាមួយ។ គ្រូទាំងឡាយអាចបង្កើតការលើកទឹកចិត្តឱ្យសិស្សតាមរយៈការសរសើរសិស្សចំពោះកិច្ចការរបស់ពួកគេ។ វិធីមួយទៀតនោះគឺ ឱ្យមតិត្រឡប់ទៅសិស្ស។ ដូច្នេះពួកគេយល់ច្បាស់នូវអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើ និងអ្វីដែលត្រូវកែលម្អ។ សរុបមក គ្រូបង្រៀនអាចផ្តល់កម្លាំងចិត្តឱ្យសិស្សរបស់ពួកគេបានតាមរយៈបង្កើតឱ្យមានបរិយាកាសសហប្រតិបត្តិការជាជាងការប្រកួតប្រជែងគ្នា។

ដើម្បីលើកទឹកចិត្តសិស្សបានគ្រូបង្រៀនត្រូវ៖

- ទទួលស្គាល់នូវស្នាដៃ ឬសមិទ្ធផលផ្សេងៗរបស់សិស្ស

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- ភ្ជាប់ស្នាដៃរបស់សិស្សទៅនឹងខ្លួនរបស់គេផ្ទាល់ ឧទាហរណ៍ដូចជា "វិធីសាស្ត្រដោះស្រាយបញ្ហារបស់ប្អូនពិតជាមានភាពច្នៃប្រឌិតណាស់" ឬក៏ "គំនិតរបស់ប្អូនល្អមែន" ជាជាងនិយាយតែថា "នេះគឺជាគំនិតដ៏ល្អមួយ"
- បង្កើតការទុកចិត្តលើខ្លួនឯងដល់សិស្ស ឧទាហរណ៍ដូចជា "ប្អូនកំពុងធ្វើវាបានល្អ សូមប្អូនបន្តធ្វើឱ្យបានល្អបន្ថែមទៀត" ឬក៏ "ខ្ញុំដឹងថាប្អូនកំពុងតែខិតខំធ្វើកិច្ចការសាលារបស់អ្នក ហើយនិទ្ទេសរបស់ប្អូននឹងបានល្អប្រសើរ"។
- ជួយសិស្សបង្កើតគោលដៅច្បាស់លាស់មួយ
- ផ្តល់មតិត្រឡប់ដែលមានប្រយោជន៍ដល់សិស្ស។

ចំណុចសំខាន់ដទៃៗទៀតនោះគឺ កុំឱ្យសិស្សធ្វើការជាក្រុមជាមួយអ្នក ដែលមានជំនាញចំណេះដឹងដូចគ្នា ព្រោះវាអាចឱ្យពួកគេគិតថា ជំនាញរបស់ពួកគេវាសំខាន់ជាងការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ពួកគេទៅវិញ។ ធ្វើឱ្យសិស្សសហការគ្នាជាជាងឱ្យពួកគេប្រកួតប្រជែងគ្នា។ ហើយគ្រូត្រូវធ្វើយ៉ាងណាឱ្យសិស្សមានចម្ងល់ចង់ចេះជាបន្តបន្ទាប់។ ដូច្នេះគ្រូត្រូវណែនាំប្រធានបទថ្មី ឬកិច្ចការថ្មីឱ្យសិស្សធ្វើជានិច្ចកាល។ ហើយកុំភ្លេចត្រូវរកលំហាត់ថ្មី ឬប្រធានបទថ្មីៗណាដែលត្រូវនឹងកម្រិតរបស់សិស្ស។ "ការរៀនបែបសកម្ម ជាការទទួលឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំង ពីការជំរុញទឹកចិត្តសិស្ស។ គ្រូអាចជួយសិស្សឱ្យមានកម្លាំងចិត្តក្នុងការរៀនតាមរយៈការកសាងសមត្ថភាពនិងឥរិយាបថរបស់ពួកគេ" (Vosniadou,2001,27)។

២- សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

សរុបសេចក្តីមក គោលបំណងនៃគោលការណ៍ទាំង១២នេះ គឺ បង្កើតការបង្រៀនដែលគិតពីសមត្ថភាពជំនាញ និងប្រវត្តិរបស់អ្នកសិក្សាទាំងឡាយព្រមទាំងសម្របសម្រួលដំណើរការសិក្សា ឱ្យត្រូវទៅនឹងជីវិតពិតក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ ដើម្បីទាក់ទាញអ្នកសិក្សាឱ្យមានកម្លាំងចិត្តរៀនកាន់តែខ្លាំងឡើង។ ធ្វើបែបនេះទើបអ្នកសិក្សាមានលទ្ធផលល្អទាំងនៅក្នុងថ្នាក់ និងក្រៅថ្នាក់។ វាមានភាពចាំបាច់ណាស់ដែលអ្នកសិក្សាត្រូវមានជំនាញមួយចំនួន នៅសាលារៀនដែលអាចឱ្យពួកគេប្រើប្រាស់សម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហានៅក្នុងជីវិតការងារនាពេលបច្ចុប្បន្ន និងអនាគត។ ការរៀនសូត្រពីបទពិសោធនិងគំនិតអ្នកដទៃឱ្យបានច្រើន អាចយកមកប្រើជាផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ ក៏ដូចជាអាចបញ្ចេញគំនិតរបស់ខ្លួនឯងដែលអ្នកដទៃអាចយល់បាន ហើយនឹងអាច

ចូលរួមនៅក្នុងស្ថានភាពផ្សេងៗ ដោយសកម្មច្បាស់លាស់ និងមានប្រសិទ្ធភាព។ នេះមានន័យថាគោលដៅចុងក្រោយបំផុតនោះគឺជាការផ្លាស់ប្តូរទស្សនៈដ៏ធំមួយពីការបង្រៀនតាមគោលវិធីគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល ទៅសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល។

រូបទី២៖ ចតុស្តម្ភនៃការអប់រំ[1]

៣- ចំណុចសំខាន់ៗ

ដើម្បីសម្របការសិក្សាទៅនឹងជីវិតពិតក្នុងពេលអនាគតរបស់អ្នកសិក្សាឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពទៀតនោះ វាចាំបាច់ណាស់ដែលយើងត្រូវផ្លាស់ប្តូរការអប់រំពីគ្រូមជ្ឈមណ្ឌលទៅសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល៖

- ការចូលរួមដោយសកម្មក្នុងថ្នាក់៖ ដំណើរការសិក្សាដែលទាមទារឱ្យមានការចូលរួមប្រកបដោយស្ថាបនា និងសកម្មពីអ្នកសិក្សាទាំងឡាយដើម្បីបង្កើតគំនិតផ្ទាល់ខ្លួននីមួយៗឱ្យគេបានឃើញនៅក្នុងថ្នាក់
- ការចូលរួមនៅក្នុងសង្គម៖ ការចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចការសង្គម និងសហប្រតិបត្តិការនៅក្នុងថ្នាក់រៀនមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅនឹងការសិក្សារបស់សិស្សព្រមទាំងការលូតលាស់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សិស្សផងដែរ
- លំហាត់អនុវត្តសកម្មភាពដែលមានអត្ថប្រយោជន៍៖ ដើម្បីឱ្យដំណើរការអ្នកសិក្សារបស់សិស្សម្នាក់ៗទទួលបានជោគជ័យ អ្នកសិក្សាទាំងឡាយ

[1] Taken from UNESCO (2014, p. 2). CC BY-SA.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ត្រូវចាត់ទុកសកម្មភាពសិក្សាទាំងអស់ជាកត្តាសំខាន់ និងផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់ការសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ

- ភ្ជាប់ព័ត៌មានថ្មីៗទៅនឹងចំណេះដឹងមុន ៖ ការសិក្សាដែលជោគជ័យទៅបាននៅពេលដែលព័ត៌មានថ្មីត្រូវបានបូករួមជាមួយចំណេះដឹង ដែលរៀនពីមុនៗមក
- ការរៀនបែបយុទ្ធសាស្ត្រ៖ គ្រូមានតួនាទីជួយសិស្សក្នុងការបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រសិក្សាឱ្យបានទូលំទូលាយ ហើយប្រើប្រាស់ទៅលើកិច្ចការដែលកំពុងធ្វើ
- មានវិន័យផ្ទាល់ខ្លួន និងរៀនឆ្លុះបញ្ចាំង ៖ គ្រូមានតួនាទីជួយសិស្សបង្កើតចំណេះដឹងទៅតាមសមត្ថភាពនីមួយៗរបស់សិស្ស សេចក្តីត្រូវការ និងយុទ្ធសាស្ត្រកែតម្រូវ ដូច្នេះហើយទើបបង្កើតឱ្យមានលទ្ធផលសិក្សាល្អ
- ពិនិត្យរៀបចំចំណេះដឹងពីមុនឡើងវិញ ៖ គ្រូត្រូវប្រាកដថាចំណេះដឹងដែលទទួលបានកន្លងមកយកប្រើប្រាស់ជាមូលដ្ឋាន ដើម្បីចាប់យកចំណេះដឹងថ្មី
- ឆ្ពោះទៅការយល់មេរៀនជាជាងការទន្ទេញចាំមាត់ ៖ តម្រង់ទិសដៅសិស្សឱ្យយល់មេរៀនជាជាងទន្ទេញចាំមាត់។ សិស្សចូលចិត្តទន្ទេញព័ត៌មានឱ្យចាំ ជាងការពិតដែលពួកគេត្រូវឈ្វេងយល់។
- ជួយឱ្យសិស្សចេះរៀនផ្ទេរចំណេះដឹង ៖ គ្រូបង្រៀនអាចមានឥទ្ធិពលទៅលើដំណើរការសិក្សារបស់សិស្ស តាមរយៈបង្កើតឱ្យមានអ្នកសិក្សាប្រកបដោយកម្លាំងជំរុញទឹកចិត្ត
- ចំណាយពេលដើម្បីអនុវត្តផ្ទាល់ ៖ ការសិក្សានឹងមានន័យប្រសិនបើសិស្សអាចយកចំណេះដឹង ដែលពួកគេបានរៀនផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងការអនុវត្តនៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ
- ភាពខុសគ្នារវាងការអភិវឌ្ឍនិងបុគ្គល ៖ ការសិក្សាគឺជាដំណើរការគិតដ៏ស្មុកស្មាញមួយជា បទពិសោធដែលទាក់ទងនឹងចិត្តចលនា ដែលត្រូវការពេលវេលា និងការអនុវត្តឱ្យបានច្រើន ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យ។
- បង្កើតអ្នកសិក្សាប្រកបដោយកម្លាំងចិត្ត ៖ សិស្សម្នាក់ៗនៅក្នុងថ្នាក់មានសមត្ថភាព និងសេចក្តីត្រូវការផ្សេងៗពីគ្នា។ ដូច្នេះ នេះជាការកិច្ចរបស់គ្រូ និងសាលារៀន ក្នុងការផ្តល់បរិយាកាសដ៏សមរម្យមួយឱ្យពួកគេក្នុងការជួយផ្តល់សមត្ថភាព និងសេចក្តីត្រូវការទាំងនេះ និងជួយបង្កើនសមត្ថភាពសិស្សម្នាក់ៗតាមរបៀបរៀនរបស់ពួក។

ឯកសារយោង

Boekaerts, M., Pintrich, P., & Zeidner, M. (2000). *Handbook of Self-Regulation*. New York: Academic Press.

Collins, A., Brown, J.S., & Newman, S.F. (1989). Cognitive Apprenticeship: Teaching the Craft of Reading, Writing and Mathematics. In: L.B. Resnick, ed. *Knowing, Learning and Instruction: Essays in Honor of Robert Glaser* (pp. 453–84). Hillsdale, NJ.

Elmore, R.F., Peterson, P.L., & McCarthy, S.J. (1996). *Restructuring in the Classroom: Teaching, Learning and School Organization*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.

Mehta, J. (2015). *Unlearning Is Critical for Deep Learning.* Retrieved from: https://www.edweek.org/teaching-learning/opinion-unlearning-is-critical-for-deep-learning [2021, Apr. 16].

Sileo, T. W., Prater, M. A., Luckner, J. L., Rhine, B., & Rude, H. A. (1998). Strategies to Facilitate Preservice Teachers' Active Involvement in Learning. *Teacher Education and Special Education*, 21(3), 187–204.

Ryan, R.M. & Deci, E.L. (2000). Intrinsic and Extrinsic Motivations: Classic Definitions and New Directions. *Contemporary Educational Psychology*, 25, 54-67.

The Glossary of Education Reform. (2014, May 7). *Student-Centered Learning*. Retrieved from: https://www.edglossary.org/student-centered-learning/ [2020, Apr. 27].

Thomas, S. & Anderson, E.L. (2013*). Socialization: Theories, Processes and Impact*. New York: Nova Science Publisher's.

Tuomarla, K. (2019). *Activating Methods in Classroom*. Retrieved from: https://learningscoop.fi/activating-methods-in-classroom/ [2021, Jan. 4].

UNESCO. (2014). *Learning to Live Together: Education Policies and Realities in the Asia-Pacific*. Retrieved from: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000227208. ISBN 978-92-9223-473-7 (Electronic version). This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

UNESCO. (2015). *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive Learning Friendly Environments*. Retrieved from: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000137522. ISBN 92-9223-032-8 (Electronic version).

Vosniadou, S. (2001). *How Children Learn*. Chicago, Illinois: IAE.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី១៖ សំណួរពង្រឹងចំណេះដឹង

ក. សូមបញ្ជាក់បង្ហាញតើប្រយោគខាងក្រោមនេះត្រូវ ឬខុស៖

១.សកម្មភាពចូលរួមរបស់សិស្សទាមទារឱ្យមានការចូលរួមដែលប្រកបដោយការស្ថាបនានិងសកម្មពីសិស្សផ្ទាល់ខ្លួនដែលជាអ្នកសំយោគមេរៀននៅក្នុងថ្នាក់។ **ខុស / ត្រូវ**

២.ការចូលរួមសកម្មភាពផ្សេងៗនៅក្នុងសង្គម និងកិច្ចប្រតិបត្តិការរវាងគ្នានឹងគ្នា គ្មានឥទ្ធិពលទៅលើលទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់សិស្សឡើយ។ **ខុស / ត្រូវ**

៣.ដើម្បីជោគជ័យ សិស្សត្រូវពិចារណាទៅលើសកម្មភាពរបស់ខ្លួនណាដែលសំខាន់ ហើយមានប្រយោជន៍ដល់ការសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ **ខុស/ ត្រូវ**

៤.ការសិក្សាដែលជោគជ័យទៅបាន នៅពេលដែលអ្នកសិក្សាចេះតភ្ជាប់ចំណេះដឹងចាស់ៗទៅនឹងព័ត៌មានថ្មីៗ។ **ខុស / ត្រូវ**

៥.គ្រូមាននាទីជួយសិស្សបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រសិក្សាឱ្យបានទូលំទូលាយ ហើយឱ្យចេះប្រើវាបានត្រូវនឹងកិច្ចការដែលមាន។ **ខុស / ត្រូវ**

៦.គ្រូគ្មានឥទ្ធិពលទៅលើសិស្សក្នុងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព និងសេចក្តីត្រូវការរបស់សិស្សម្នាក់ៗនោះទេ។ **ខុស / ត្រូវ**

៧.គ្រូអាចធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានដោយស្វ័យប្រវត្តិថាចំណេះដឹងពីមុនៗ របស់សិស្សសុទ្ធតែត្រឹមត្រូវដោយមិនចាំបាច់ពិនិត្យមើលឡើងវិញឡើយ។ **ខុស / ត្រូវ**

៨.សិស្សមានទំនោរទៅលើ ការទន្ទេញព័ត៌មាន បានរៀនច្រើនជាងព័ត៌មាន ដែលពួកគេបានឮ ឬយល់។ **ខុស / ត្រូវ**

៩.ការសិក្សាមានន័យបាន លុះត្រាតែអ្នកសិក្សាអាចតភ្ជាប់នូវអ្វីដែលពួកគេរៀនទៅអ្វីដែលមាននៅក្នុងជីវិតពិតប្រចាំថ្ងៃ។ **ខុស / ត្រូវ**

១០.ការសិក្សាជាបទពិសោធដ៏សាមញ្ញមួយដែលមិនត្រូវការពេលវេលា និងការអនុវត្តច្រើនឡើយ។ **ខុស / ត្រូវ**

១១.សិស្សទាំងអស់នៅក្នុងថ្នាក់រៀនមានស្ថានភាពប្រហាក់ប្រហែលគ្នា។ ដូច្នេះការជួយពួកគេម្នាក់ៗជាបុគ្គលគឺពុំចាំបាច់ឡើយ។ **ខុស / ត្រូវ**

១២.គ្រូអាចមានឥទ្ធិពលទៅលើការសិក្សារបស់សិស្ស ដោយបង្កើតឱ្យមានអ្នកសិក្សាប្រកបកម្លាំងជំរុញទឹកចិត្ត។ **ខុស / ត្រូវ**

ខ. ចូរដាក់ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមទៅតាមប្រភេទឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

១. សួរសំណួរដែលជំរុញឱ្យសិស្សមានមតិត្រលប់

២. បញ្ចូលលំហាត់អនុវត្តន៍

៣. ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សទទួលបាន និងបញ្ចេញមតិណែនាំ

៤. បង្កើតទំនាក់ទំនងគ្នារវាងខ្លឹមសារមេរៀន ជីវិតពិត និងសហគមន៍

៥. បង្កើតឱ្យមានការសម្តែង

៦. សិស្សរៀបចំបទបង្ហាញប្រធានបទថ្មី

៧. ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សវាយតម្លៃកិច្ចការរបស់ខ្លួន

៨. រៀបចំឱ្យមានដំណើរកម្សាន្ត

៩. ទុកឱកាសឱ្យសិស្សចេះធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

១០. ប្រើចំណុចខ្លាំងរបស់សិស្ស

១១. បង្កើតបរិយាកាសដែលអនុគ្រោះដល់ជំនឿផ្សេងៗរបស់សិស្ស

១២. ប្រើឧទាហរណ៍

១៣. ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សមានឥទ្ធិពលលើដំណើរការសិក្សា

១៤. ផ្តល់ពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ឱ្យសិស្ស

១៥. សិស្សពន្យល់ដំណើរការ និងច្បាប់ផ្សេងៗដោយមិនប្រើប្រាស់សៀវភៅសិក្សារបស់ពួកគេ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១៦. ដាក់លំហាត់ឱ្យសិស្សធ្វើត្រូវនឹងជំនាញសមត្ថភាព

១៧. ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សធ្វើការជាមួយគ្នា ការពិភាក្សា និងការងារជាក្រុម

១៨. ដាក់ការងារឱ្យសិស្សធ្វើដែលសមស្របទៅនឹងសមត្ថភាពដែលពួកគេបានរៀន

១៩. អញ្ជើញអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ ឬអ្នកជំនាញមកចែករំលែកក្នុងថ្នាក់

២០. បង្រៀនតែមួយ ឬពីរប្រធានបទតែប៉ុណ្ណោះក្នុងមួយពេលសិក្សា

២១. ធ្វើការពិភាក្សាមុនពេលបង្រៀនប្រធានបទថ្មី

២២. ទទួលស្គាល់សមិទ្ធផលរបស់សិស្ស

២៣. បង្កើតឱ្យសិស្សមានទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯង

២៤. ឱ្យសិស្សសង្ខេបអត្ថបទបន្ទាប់ពីអានរួច

២៥. ឱ្យសិស្សមានជម្រើសក្នុងការរៀបចំផែនការ និងរចនាសម្ព័ន្ធលំហាត់អនុវត្ត

២៦. ជួយសិស្សស្វែងរកយុទ្ធសាស្ត្រសិក្សា

ការចូលរួមដោយសកម្មក្នុងថ្នាក់	ការចូលរួមចំណែកក្នុងសង្គម	លំហាត់សកម្មភាពដែលមានប្រយោជន៍	ភ្ជាប់ព័ត៌មានថ្មីៗទៅនឹងចំណេះដឹងពីមុន
ការរៀនបែបយុទ្ធសាស្ត្រ	មានវិន័យផ្ទាល់ខ្លួន និងរៀនឆ្លុះបញ្ចាំង	ពិនិត្យ រៀបចំចំណេះដឹង ឡើងវិញ	ឆ្ពោះទៅកាន់ការយល់មេរៀនជាជាងការទន្ទេញចាំមាត់
ជួយឱ្យសិស្សចេះរៀនផ្ទៃចំណេះដឹង	ចំណាយពេលដើម្បីអនុវត្តផ្ទាល់	ភាពខុសគ្នារវាងការអភិវឌ្ឍនិងបុគ្គល	បង្កើតអ្នកសិក្សាប្រកបដោយកម្លាំងចិត្ត

គ. ចូរដាក់គោលការណ៍ខាងក្រោមនេះចូលទៅក្នុងតារាងខាងក្រោមឱ្យបានត្រឹមត្រូវ៖

សម្គាល់៖ ក្នុងតារាងនីមួយៗអាចដាក់គោលការណ៍បានលើសពីមួយ។

១. ការចូលរួមដោយសកម្ម

២. ការចូលរួមចំណែកក្នុងសង្គម

៣. លំហាត់អនុវត្តសកម្មភាពដែលមានប្រយោជន៍

៤. ភ្ជាប់ព័ត៌មានថ្មីៗទៅនឹងចំណេះដឹងពីមុន

៥. ការរៀនបែបយុទ្ធសាស្ត្រ

៦. វិន័យផ្ទាល់ខ្លួននិងការឆ្លុះបញ្ចាំង

៧. ពិនិត្យរៀបចំចំណេះដឹងពីមុនឡើងវិញ

៨. ឆ្ពោះទៅកាន់ការយល់ ជាជាងការទន្ទេញចាំមាត់

៩. ជួយឱ្យសិស្សចេះរៀនផ្ទៃចំណេះដឹង

១០. ចំណាយពេលដើម្បីអនុវត្តផ្ទាល់

១១. ភាពខុសគ្នារវាងការអភិវឌ្ឍ និងបុគ្គល

១២. បង្កើតអ្នកសិក្សាប្រកបដោយកម្លាំងចិត្ត

ការចែករំលែក និងរួមសហការដ៏សកម្ម	
ការផ្សារភ្ជាប់រវាងសាលារៀន និងស្ថានភាពនៅក្នុងជីវិតពិត	
ការប្រាស្រ័យទាក់ទងក្នុងសង្គម	

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

វាយតម្លៃការងារផ្ទាល់ខ្លួន	
ការផ្សារភ្ជាប់រវាងចំណេះដឹងថ្មី និងចំណេះដឹងមានស្រាប់	
ការយល់ខ្លឹមសារ ជាជាងការ-ទន្ទេញចាំមាត់	

ឃ: ចូរសរសេរសំណេរខ្លី (ប្រហែល៥០០ពាក្យ) អំពីសំណួរស្វ័យឆ្លុះបញ្ចាំងដូចខាងក្រោម៖

១. តើអ្នកមានបទពិសោធអ្វីខ្លះអំពីការអប់រំតាមបែបគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល និងសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល? តើអ្នកទទួលបានបទពិសោធអ្វីខ្លះកាលអ្នកនៅជាសិស្ស? តើវាបានជួយអ្នកក្នុងការសិក្សាដែរ ឬទេ? ឬថាតើអ្នកត្រូវការអ្វីផ្សេងទៀតដែលគួរជួយដល់ដំណើរការសិក្សារបស់អ្នកឱ្យកាន់តែបានច្រើនជាអតិបរមា?

ចូរគិតអំពីវិធីបង្រៀនដែលគ្រូរបស់អ្នកធ្លាប់បានប្រើក្នុងការបង្រៀនអ្នកនៅក្នុងសាលា និងរបៀបដែលអ្នកត្រូវបានបង្រៀនពីវិធីសាស្ត្របង្រៀន។ ចូរសរសេរពីអារម្មណ៍របស់អ្នកអំពីវិធីសាស្ត្រទាំងពីរនេះ។[2]

	ឃ: ចូរសរសេរសំណេរខ្លី (ប្រហែល ៥០០ពាក្យ) អំពីសំណួរស្វ័យឆ្លុះបញ្ចាំងដូចខាងក្រោម៖	**ឃ:** ចូរសរសេរសំណេរខ្លី (ប្រហែល ៥០០ពាក្យ) អំពីសំណួរស្វ័យឆ្លុះបញ្ចាំងដូចខាងក្រោម៖
កាលអ្នកនៅជាសិស្ស		
អំឡុងពេលវគ្គបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន		

[2] Taken from UNESCO (2014, p. 2). CC BY-SA.

ឯកសារពិគ្រោះ

UNESCO (2015). Booklet 4: Creating Inclusive, Learning-Friendly Classrooms. In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. Retrieved from: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000137522. ISBN 92-9223-032-8 (Electronic version).

ជំហានទី២៖ អនុវត្ត

ក.ចូរអានករណីសិក្សាខាងក្រោម។ តើមួយណាជាឧទាហរណ៍នៃថ្នាក់រៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល ហើយមួយណាជាឧទាហរណ៍នៃថ្នាក់រៀនបែបគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល? ចូរដាក់គោលការណ៍បង្រៀនដែលសមស្របចូលទៅក្នុងតារាងភ្ជាប់ខាងក្រោម៖

ករណីសិក្សាទី១

កុមារចំនួន៤០នាក់អង្គុយលើកៅអីឈើពីក្រោយតុវែង ដោយបើកសៀវភៅលំហាត់ និងកាន់ប៊ិកក្នុងដៃ។ គ្រូកំពុងតែកត់ចម្លងមេរៀនពីក្នុងសៀវភៅថ្នាក់ទី៣ នៅលើក្តារខៀនដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ សិស្សប្រុសៗដែលអង្គុយនៅផ្នែកខាងស្តាំកំពុងកត់ត្រាតាមគ្រូ និងសិស្សស្រីៗដែលអង្គុយនៅខាងឆ្វេងកំពុងរង់ចាំឱ្យគ្រូរំកិលចេញបន្តិច ដើម្បីអាចកត់ត្រាដែរ។ ពួកគេកត់ចម្លងដាក់ក្នុងសៀវភៅលំហាត់ពួកគេ។ នៅពេលកំពុងកត់លើក្តារខៀន គ្រូសួរសិស្សថា "តើកូនៗទាំងអស់គ្នាកំពុងកត់មេរៀនដែលគ្រូកំពុងសរសេរដែរ ឬទេ?" សិស្សឆ្លើយថា "ចាស/បាទ"។

ករណីសិក្សាទី២

សិស្សមួយក្រុមកំពុងអង្គុយនៅលើឥដ្ឋជា២វង្វង់។ ក្រុមទាំង២មានទាំងសិស្សស្រីនិងសិស្សប្រុស។ គ្រូថ្នាក់ទី៣កំពុងបង្រៀនអំពី "ទម្រង់រូបរាង" នៃវត្ថុទៅកាន់សិស្ស។ នៅក្រុមទី១សិស្សកំពុងពិភាក្សាគ្នាអំពីវង្វង់។ គ្រូកំពុងបង្ហាញសិស្សនូវវត្ថុរាងមូលជាច្រើនដែលគាត់បានឱ្យសិស្សយកពីផ្ទះមក។ បន្ទាប់មកសិស្សក៏ចាប់ផ្តើមធ្វើការជាក្រុម ដើម្បីជួយគ្នាប្រាប់ពីវត្ថុដែលមានរាងមូលផ្សេងៗទៀត។ នៅក្រុមទី២ សិស្សខ្លះកំពុងកាន់ក្រដាសកាសែតដែលមូរឱ្យដូចជាចង្កឹះវែង។ បន្ទាប់មកគ្រូចាប់ផ្តើមហៅលេខ ហើយសិស្សដែលមានលេខនោះ ត្រូវដាក់ចង្កឹះកាសែតនៅលើឥដ្ឋ កណ្តាលក្រុមដើម្បីចាប់ផ្តើមបង្កើតជារូបរាងការេ។ សិស្សម្នាក់នៅក្នុងក្រុមដែលមានបញ្ហាត្រចៀក ដាក់ដំបងក្រដាសរបស់គាត់ ដើម្បីបង្កើតជារាងត្រីកោណ ហើយញញឹមដាក់គ្រូ។ គ្រូញញឹមតបហើយនិយាយថា"ល្អណាស់" ហើយនិយាយដោយធ្វើម៉ែចឱ្យសិស្សនោះអាចមើលបបូរមាត់របស់គាត់ ឃើញថាគាត់កំពុងនិយាយអ្វីជាមួយ។ ឪពុកម្តាយម្នាក់ដែលបានស្ម័គ្រចិត្តធ្វើជាជំនួយការគ្រូមួយសប្តាហ៍នៅពេលនោះបានគោះដៃសិស្សនោះតិចៗ ហើយជួយពន្យល់សិស្សដែលបានដាក់ចង្កឹះកាសែតច្រឡំកន្លែង ដើម្បីបង្កើតជារូបរាងថ្មី។

១. ការចូលរួមសកម្ម

២. ការចូលរួមចំណែកក្នុងសង្គម

៣. លំហាត់អនុវត្ត/សកម្មភាពដែលមានប្រយោជន៍

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៤. ភ្ជាប់ចំណេះដឹងថ្មីទៅនឹងចំណេះដឹងពីមុន

៥. ឆ្ពោះទៅការយល់មេរៀន ជាជាងការទន្ទេញចាំមាត់

៦. ជួយឱ្យសិស្សចេះរៀនផ្ទេរចំណេះដឹង

៧. ចំណាយពេលដើម្បីអនុវត្តផ្ទាល់

៨. ភាពខុសគ្នារវាងការអភិវឌ្ឍ និងបុគ្គល

ឧទាហរណ៍នៃថ្នាក់រៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល	គោលការណ៍បង្រៀននៃថ្នាក់រៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល	ឧទាហរណ៍
		សិស្សរៀនដោយផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងវត្ថុដែលគេធ្លាប់ស្គាល់ និងដែលបានយកមកពីផ្ទះ។
		សិស្សធ្វើការជាក្រុមដើម្បីរកវត្ថុដែលមានរាងមូលផ្សេងទៀត។
		សិស្សប្រើប្រាស់របៀបដែលគ្រូបានណែនាំរួចដើម្បីធ្វើតារាងវត្ថុដែលមានរាងមូល។
		សិស្សធ្វើការជាមួយវត្ថុនោះ
		សិស្សសង្កេតវត្ថុនោះដោយផ្ទាល់ ដូច្នេះពួកគេ បានយល់ដឹងពីវត្ថុទាំងនោះ។
		សិស្សដែលមានបញ្ហាស្តាប់បានទទួលការគាំទ្រពីគ្រូ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

		សិស្សមានពេលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាពនានាពីមួយទៅមួយ។
		សិស្សរៀនដោយភ្ជាប់ទៅនឹងវត្ថុដែលយកមកពីផ្ទះ។

១. សកម្មភាពមិនសូវមានប្រយោជន៍

២. គ្មានការបែងចែកភាពខុសគ្នារវាងសិស្សទាំងអស់ទេ។ សិស្សគ្រប់គ្នាត្រូវតែកត់ត្រាអត្ថបទដូចគ្នាតាមរបៀបដូចគ្នា

៣. គ្មានទំនាក់ទំនងរវាងអ្វីដែលសិស្សកំពុងរៀន និងចំណេះដឹងពីមុនទេ

៤. សិស្សមិនមានទំនាក់ទំនងអ្វីជាមួយសិស្សដទៃទៀតទេ

៥. សិស្សមិនមានភាពសកម្មក្នុងការចូលរួម

ឧទាហរណ៍នៃថ្នាក់រៀនបែបគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល	ឧទារហណ៍	ដំណោះស្រាយ
		គ្រូយកវត្ថុផ្សេងៗមកឱ្យសិស្សអនុវត្តនៅក្នុងពេលរៀនក្នុងថ្នាក់
		សិស្សត្រូវបានដាក់ឱ្យធ្វើការជាក្រុម

		គ្រូបង្ហាញសិស្សថាហេតុអ្វីពួកគេត្រូវរៀន ឬហេតុអ្វីដែលពួកគេត្រូវធ្វើនូវអ្វីដែលកំពុងរៀន/កំពុងធ្វើ
		គ្រូធ្វើការសង្ខេបគំនិតអំពីអ្វីដែលសិស្សបានដឹងមុននឹងចាប់ផ្តើមមេរៀន។
		គ្រូទុកពេលឱ្យសិស្សមានពេលវេលារៀនតាមវិធីផ្សេងៗគ្នាទៅលើប្រធានបទមួយ ដូចជាគូរ ពន្យល់ និងកត់ត្រាជាដើម។

ខ.ចូរមើលរូបភាពខាងក្រោម រួចចូរដាក់ឧទាហរណ៍នៃជំនាញក្នុងការបង្រៀននៅសតវត្សទី២១ ឱ្យត្រូវទៅនឹងរូបភាព។ ឧទាហរណ៍មួយអាចប្រើក្នុងរូបភាពលើសពីមួយបាន។

១. លំហាត់សហការអនុវត្តផ្ទាល់

២. ធ្វើឱ្យមានទំនាក់ទំនងគ្នារវាងមេរៀនដែលបានបង្រៀនទៅនឹងសហគមន៍រស់នៅជាក់ស្តែង

៣. ការសម្តែង(រឿង)

៤. សិស្សរៀបចំធ្វើបទបង្ហាញអំពីប្រធានបទថ្មី

៥. រៀបគម្រោងដំណើរកម្សាន្ត

៦. ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សបានទទួលការគាំទ្រ ការសហការ ការពិភាក្សា និងធ្វើការងារជាក្រុម

៧. អញ្ជើញអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ ឬអ្នកជំនាញមកចែករំលែកក្នុងថ្នាក់រៀន

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

[3]		
[4]		
[3]		

Picture Source: Open Source from pixabay.com

[4] Picture Source: Own Pictures

3	
4	
4	
4	

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

Picture Sources: Open Source from pixabay.com; Own Pictures

គ.ចូរស្តាប់គ្រូបង្រៀនពីរនាក់នេះ និយាយអំពី វិធីដែលពួកគាត់អនុវត្តគោលការណ៍បង្រៀនសម្រាប់សតវត្សទី២១(Audio file 1.1.1-គ្រូ-A, 1.1.2-គ្រូ-B)។ ចូរឆ្លើយសំណួរជ្រើសរើសខាងក្រោម (អាចមានចម្លើយលើសពី១)

១.តើគ្រូ-Aបានផ្តល់ព័ត៌មាន ទៅឱ្យឪពុកម្តាយអំពីការវិវឌ្ឍរបស់កូនពួកគាត់ដោយរបៀបណា?

ក. តាម WhatsApp

ខ. សៀវភៅទំនាក់ទំនង

គ. ជំនួបរវាងគ្រូ និងឪពុកម្តាយ

ឃ. ក្តារបង្ហាញព័ត៌មាន

២.តើគ្រូ-Aបានផ្តល់ព័ត៌មាន ទៅឱ្យឪពុកម្តាយអំពីការវិឌ្ឍនរបស់កូនពួកគាត់ដោយរបៀបណា?

ក. តាម WhatsApp

ខ. សៀវភៅទំនាក់ទំនង

គ. ជំនួបរវាងគ្រូនិងឪពុកម្តាយ

ឃ. ក្តារបង្ហាញព័ត៌មាន

៣.តើគ្រូម្នាក់ណាដែលផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ដល់សិស្សជាបុគ្គល?

ក. គ្រូ-A

ខ. គ្រូ-B

គ. គ្រូ-A និង-B

៤.គ្រូ-B បានបង្ហាញពីបញ្ហាប្រឈមជាច្រើនក្នុងការរៀបចំផែនការបង្រៀន។ តើបញ្ហាប្រឈមទាំងនោះមានអ្វីខ្លះ?

ក. សមត្ថភាពសិស្សខុសៗគ្នា

ខ. ការរំពឹងទុករបស់ឪពុកម្តាយ

គ. ការកត់ត្រាពីការវិឌ្ឍរបស់សិស្សម្នាក់ៗ

ឃ. ការរៀបចំសម្ភារៈឧបទ្ទេស

៥. តើគ្រូ-B មានយុទ្ធសាស្ត្រអ្វីខ្លះ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ?

ក. គាត់បានត្រៀមអ្វីៗទាំងអស់ទុកជាមុន

ខ. គាត់មិនបានដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមទាំងអស់នេះទេ

គ. គាត់ពិភាក្សាពីការវិឌ្ឍរបស់សិស្សជាមួយឪពុកម្តាយ

ឃ. គាត់ផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ទៅកាន់សិស្សជាបុគ្គលផ្ទាល់

ឃ. ចូរមើលសិស្សម្នាក់នេះនិយាយអំពីរបៀបដែលគ្រូរបស់នាងធ្វើការទាក់ទងជាមួយឪពុកម្តាយរបស់នាង។ (Video File 1.1.1; កំណត់ត្រាពីសំឡេងអាចរកបាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃឯកសារនេះ)។

ចូរឆ្លើយសំណួរដែលមានពហុចម្លើយសម្រាប់ជ្រើសរើសនៅខាងក្រោម។ អាចនឹងមានចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវច្រើន៖

១. តើអ្នកគ្រូនិយាយជាមួយឪពុកម្តាយអំពីអ្វី?

ក. គាត់និយាយពីចំណុចខ្លាំងរបស់សិស្សម្នាក់នេះ។

ខ. គាត់និយាយពីតម្រូវការសិក្សារបស់សិស្សម្នាក់នេះ។

គ. គាត់ផ្តល់ឱ្យឪពុកម្តាយនូវមតិយោបល់ និងយុទ្ធសាស្ត្រពីរបៀបជួយសិស្សនេះម្នាក់នៅផ្ទះ។

ឯកសារពិគ្រោះ

UNESCO (2015). Booklet 1: Becoming an Inclusive, Learning-Friendly environment (ILFE). In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. Retrieved from: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000137522. ISBN 92-9223-032-8 (Electronic version). This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

ជំហានទី១៖ ចម្លើយពន្លឺចំណេះដឹង

ក. សូមបញ្ជាក់បង្ហាញតើប្រយោគខាងក្រោមនេះត្រូវ ឬខុស៖

១.សកម្មភាពចូលរួមរបស់សិស្សទាមទារឱ្យមានការចូលរួមដែលប្រកបដោយការស្ថាបនា និងសកម្មពីសិស្សផ្ទាល់ខ្លួនដែលជាអ្នកសំយោគមេរៀននៅក្នុងថ្នាក់។ ខុស / ត្រូវ

២.ការចូលរួមសកម្មភាពផ្សេងៗនៅក្នុងសង្គម និងកិច្ចប្រតិបត្តិការរវាងគ្នានិងគ្នា គ្មានឥទ្ធិពលទៅលើលទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់សិស្សឡើយ។ ខុស / ត្រូវ

(ចម្លើយត្រឹមត្រូវ៖ ការសិក្សាជាច្រើនបានបង្ហាញថាការចូលរួមសកម្មភាពផ្សេងៗនៅក្នុងសង្គម និងកិច្ចការប្រតិបត្តិការរវាងគ្នានិងគ្នាដែលទាក់ទងទៅនឹងការរៀនសូត្រមានឥទ្ធិពលជាវិជ្ជមានដ៏សំខាន់បំផុតទៅលើលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស។)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៣.ដើម្បីជោគជ័យ សិស្សត្រូវពិចារណាទៅលើសកម្មភាពរបស់ខ្លួនណាដែលសំខាន់ ហើយមានប្រយោជន៍ដល់ការសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ ខុស/ ត្រូវ

៤.ការសិក្សាដែលជោគជ័យទៅបាន នៅពេលដែលអ្នកសិក្សាចេះតភ្ជាប់ចំណេះដឹងចាស់ៗទៅនឹងព័ត៌មានថ្មីៗ។ ខុស / ត្រូវ

៥.គ្រូមាននាទីជួយសិស្សបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រសិក្សាឱ្យបានទូលំទូលាយ ហើយឱ្យចេះប្រើវាបានត្រូវនឹងកិច្ចការដែលមាន។ ខុស / ត្រូវ

៦.គ្រូគ្មានឥទ្ធិពលទៅលើសិស្សក្នុងអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព និងសេចក្តីត្រូវការរបស់សិស្សម្នាក់ៗនោះទេ។ ខុស / ត្រូវ

(ចម្លើយត្រឹមត្រូវ៖ តួនាទីរបស់គ្រូគឺត្រូវជួយសិស្សអភិវឌ្ឍន៍ការយល់ដឹងអំពីសមត្ថភាពនិងតម្រូវការផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ និងយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីកែលម្អពួកគេ ហើយដែលកត្តាទាំងនេះមានឥទ្ធិពលខ្លាំងដល់លទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រ។)

៧.គ្រូអាចធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានដោយស្វ័យប្រវត្តិថា ចំណេះដឹងពីមុនៗរបស់សិស្សសុទ្ធតែត្រឹមត្រូវដោយមិនចាំបាច់ពិនិត្យមើលឡើងវិញឡើយ។ ខុស / ត្រូវ

(ចម្លើយត្រឹមត្រូវ៖ វាជាការចាំបាច់ណាស់ដែលត្រូវប្រាកដថាចំណេះដឹងដែលទទួលបានពីមុនបានផ្តល់ជាគ្រឹះសមរម្យសម្រាប់ទទួលចំណេះដឹងថ្មី។ ដើម្បីទទួលលទ្ធផលបែបនេះចំណេះដឹង ពីមុនត្រូវតែប្រើប្រាស់និងរៀបចំឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។)

៨.សិស្សមានទំនោរទៅលើការទន្ទេញព័ត៌មានដែលបានរៀនច្រើនជាងព័ត៌មានដែលពួកគេបានឮយល់។ ខុស / ត្រូវ

(ចម្លើយត្រឹមត្រូវ៖ សិស្សមានទំនោរទៅលើការចងចាំព័ត៌មានដែលពួកគេយល់ជាជាងការពិតដែលពួកគេបានរៀនដោយទន្ទេញ។)

៩.ការសិក្សាមានន័យបាន លុះត្រាតែអ្នកសិក្សាអាចតភ្ជាប់នូវអ្វីដែលពួកគេរៀនទៅអ្វីដែលមាននៅក្នុងជីវិតពិតប្រចាំថ្ងៃ។ ខុស / ត្រូវ

១០.ការសិក្សាជាបទពិសោធដ៏សាមញ្ញមួយដែលមិនត្រូវការពេលវេលា និងការអនុវត្តច្រើនឡើយ។ ខុស / ត្រូវ

(ចម្លើយត្រឹមត្រូវ៖ ការសិក្សាគឺជាបទពិសោធដ៏ស្មុគស្មាញដែលទាក់ទងទៅនឹងអារម្មណ៍និង អាកប្បកិរិយា ការគិត ការធ្វើដែលត្រូវការពេលវេលាដ៏សមស្របនឹងអនុវត្តដើម្បីបានទទួលជោគជ័យ។)

១១.សិស្សទាំងអស់នៅក្នុងថ្នាក់រៀនមានស្ថានភាពប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ដូច្នេះការជួយពួកគេម្នាក់ៗជាបុគ្គលគឺពុំចាំបាច់ឡើយ។ ខុស / ត្រូវ

(ចម្លើយត្រឹមត្រូវ៖ កុមារមានភាពខុសគ្នាទាំងសមត្ថភាពនិងតម្រូវការគឺជាកាតព្វកិច្ចរបស់គ្រូ និងសាលារៀនក្នុងការផ្តល់នូវបរិយាកាសរៀនសូត្រមួយ ដែលជួយគាំទ្រដល់សមត្ថភាពនិងតម្រូវការទាំងនោះ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សគ្រប់រូបអាចអភិវឌ្ឍទៅតាមកម្រិតផ្ទាល់ខ្លួន។)

១២.គ្រូអាចមានឥទ្ធិពលទៅលើការសិក្សារបស់សិស្សដោយបង្កើតឱ្យមានអ្នកសិក្សាប្រកបដោយកម្លាំងជំរុញទឹកចិត្ត។ ខុស/ ត្រូវ

ខ. ចូរដាក់ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមទៅតាមប្រភេទឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

១. សួរសំណួរដែលជំរុញឱ្យសិស្សមានមតិត្រលប់

២. បញ្ចូលលំហាត់អនុវត្តន៍

៣. ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សទទួលបាន និងបញ្ចេញមតិណែនាំ

៤. បង្កើតទំនាក់ទំនងគ្នារវាងខ្លឹមសារមេរៀន ជីវិតពិត និងសហគមន៍

៥. បង្កើតឱ្យមានការសម្តែង

៦. សិស្សរៀបចំបទបង្ហាញប្រធានបទថ្មី

៧. ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សវាយតម្លៃកិច្ចការរបស់ខ្លួន

៨. រៀបចំឱ្យមានដំណើរកម្សាន្ត

៩. ទុកឱកាសឱ្យសិស្សចេះធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

១០. ប្រើចំណុចខ្លាំងរបស់សិស្ស

១១. បង្កើតបរិយាកាសដែលអនុគ្រោះដល់ជំនឿផ្សេងៗរបស់សិស្ស

t.me/moeysnews
www.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១២. ប្រើឧទាហរណ៍

១៣. ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សមានឥទ្ធិពលលើដំណើរការសិក្សា

១៤. ផ្តល់ពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ឱ្យសិស្ស

១៥. សិស្សពន្យល់ដំណើរការ និងច្បាប់ផ្សេងៗដោយមិនប្រើប្រាស់សៀវភៅសិក្សារបស់ពួកគេ

១៦. ដាក់លំហាត់ឱ្យសិស្សធ្វើត្រូវនឹងជំនាញសមត្ថភាព

១៧. ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សធ្វើការជាមួយគ្នា ការពិភាក្សា និងការងារជាក្រុម

១៨. ដាក់ការងារឱ្យសិស្សធ្វើដែលសមស្របទៅនឹងសមត្ថភាពដែលពួកគេបានរៀន

១៩. អញ្ជើញអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ ឬអ្នកជំនាញមកចែករំលែកក្នុងថ្នាក់

២០. បង្រៀនតែមួយ ឬពីរប្រធានបទតែប៉ុណ្ណោះក្នុងមួយពេលសិក្សា

២១. ធ្វើការពិភាក្សាមុនពេលបង្រៀនប្រធានបទថ្មី

២២. ទទួលស្គាល់សមិទ្ធផលរបស់សិស្ស

២៣. បង្កើតឱ្យសិស្សមានទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯង

២៤. ឱ្យសិស្សសង្ខេបអត្ថបទបន្ទាប់ពីអានរួច

២៥. ឱ្យសិស្សមានជម្រើសក្នុងការរៀបចំផែនការ និងរចនាសម្ព័ន្ធលំហាត់អនុវត្ត

២៦. ជួយសិស្សស្វែងរកយុទ្ធសាស្ត្រសិក្សា

ការចូលរួមដោយសកម្មក្នុងថ្នាក់	ការចូលរួមចំណែកក្នុងសង្គម	លំហាត់សកម្មភាពដែលមានប្រយោជន៍	ភ្ជាប់ព័ត៌មានថ្មីៗទៅនឹងចំណេះដឹងពីមុន
២	៣	៥	១
៨	៤	១៦	៦
១៣	១៧	១៩	២១

ការរៀនបែបយុទ្ធសាស្ត្រ	មានវិន័យផ្ទាល់ខ្លួន និងរៀនឆ្លុះបញ្ចាំង	ពិនិត្យ រៀបចំចំណេះដឹង ឡើងវិញ	ឆ្ពោះទៅកាន់ការយល់មេរៀនជាជាងការទន្ទេញចាំមាត់
១៧	៧	១១	១២
២៤	៩	១២	១៥
២៦	២៥	១៤	១៨
ជួយឱ្យសិស្សចេះរៀនផ្ទៅចំណេះដឹង	ចំណាយពេលដើម្បីអនុវត្តផ្ទាល់	ភាពខុសគ្នារវាងការអភិវឌ្ឍនិងបុគ្គល	បង្កើតអ្នកសិក្សាប្រកបដោយកម្លាំងចិត្ត
៣	១៤	១	៣
៤	១៨	៤	២២
១២	២០	១០	២៣

គ. ចូរដាក់គោលការណ៍ខាងក្រោមនេះចូលទៅក្នុងតារាងខាងក្រោមឱ្យបានត្រឹមត្រូវ៖

សម្គាល់៖ ក្នុងតារាងនីមួយៗអាចដាក់គោលការបានលើសពីមួយ។

១. ការចូលរួមដោយសកម្ម

២. ការចូលរួមចំណែកក្នុងសង្គម

៣. លំហាត់អនុវត្តសកម្មភាពដែលមានប្រយោជន៍

៤. ភ្ជាប់ព័ត៌មានថ្មីៗទៅនឹងចំណេះដឹងពីមុន

៥. ការរៀនបែបយុទ្ធសាស្ត្រ

៦. វិន័យផ្ទាល់ខ្លួននិងការឆ្លុះបញ្ចាំង

៧. ពិនិត្យរៀបចំចំណេះដឹងពីមុនឡើងវិញ

៨. ឆ្ពោះទៅកាន់ការយល់ ជាជាងការទន្ទេញចាំមាត់

៩. ជួយឱ្យសិស្សចេះរៀនផ្ទៅចំណេះដឹង

១០. ចំណាយពេលដើម្បីអនុវត្តផ្ទាល់

១១. ភាពខុសគ្នារវាងការអភិវឌ្ឍនិងបុគ្គល

១២. បង្កើតអ្នកសិក្សាប្រកបដោយកម្លាំងចិត្ត

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ការចែករំលែក និងរួមសហការដ៏សកម្ម	១, ២, ១២
ការផ្សារភ្ជាប់រវាងសាលារៀន និងស្ថានភាពនៅក្នុងជីវិតពិត	៣, ៨, ៩, ១១
ការប្រាស្រ័យទាក់ទងក្នុងសង្គម	២, ៤
វាយតម្លៃការងារផ្ទាល់ខ្លួន	៤, ៥, ៦
ការផ្សារភ្ជាប់រវាងចំណេះដឹងថ្មី និងចំណេះដឹងមានស្រាប់	៣, ៤, ៧, ៨
ការយល់ខ្ពឹមសារ ជាជាងការទន្ទេញចាំមាត់	៣, ៨, ៩, ១០

ឃ: ចូរសរសេរសំណេរខ្លី(ប្រហែល៥០០ពាក្យ) អំពីសំណួរស្វ័យឆ្លុះបញ្ចាំងដូចខាងក្រោម៖

១. តើអ្នកមានបទពិសោធអ្វីខ្លះអំពីការអប់រំតាមបែបគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល និងសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល? តើអ្នកទទួលបានបទពិសោធអ្វីខ្លះកាលអ្នកនៅជាសិស្ស? តើវាបានជួយអ្នកក្នុងការសិក្សាដែរ ឬទេ? ឬថាតើអ្នកត្រូវការអ្វីផ្សេងទៀតដែលគួរជួយដល់ដំណើរការសិក្សារបស់អ្នកឱ្យកាន់តែបានច្រើនជាអតិបរមា? ចូរគិតអំពីវិធីបង្រៀនដែលគ្រូរបស់អ្នកធ្លាប់បានប្រើក្នុងការបង្រៀនអ្នកនៅក្នុងសាលា និងរបៀបដែលអ្នកត្រូវបានបង្រៀនពីវិធីសាស្ត្របង្រៀន។ ចូរសរសេរពីអារម្មណ៍របស់អ្នកអំពីវិធីសាស្ត្រទាំងពីរនេះ។.[5]

[5] Adapted from UNESCO/Booklet 4 (2015, 4).

	យ: ចូរសរសេរសំណេរខ្លី (ប្រហែល ៥០០ពាក្យ) អំពីសំណួរស្វ័យឆ្លុះបញ្ចាំងដូចខាងក្រោម៖	យ: ចូរសរសេរសំណេរខ្លី (ប្រហែល ៥០០ពាក្យ) អំពីសំណួរស្វ័យឆ្លុះបញ្ចាំងដូចខាងក្រោម៖
កាលអ្នកនៅជាសិស្ស		
អំឡុងពេលវគ្គបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន		

ឯកសារយោង

UNESCO (2015). Booklet 4: Creating Inclusive, Learning-Friendly Classrooms. In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. Retrieved from: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000137522. ISBN 92-9223-032-8 (Electronic version).

ជំហានទី២៖ ចម្លើយ

ក.ចូរអានករណីសិក្សាខាងក្រោម។ តើមួយណាជាឧទាហរណ៍នៃថ្នាក់រៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល ហើយមួយណាជាឧទាហរណ៍នៃថ្នាក់រៀនបែបគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល? ចូរដាក់គោលការណ៍បង្រៀនដែលសមស្របចូលទៅក្នុងតារាងភ្ជាប់ខាងក្រោម៖

ករណីសិក្សាទី១

កុមារចំនួន៤០នាក់អង្គុយលើកៅអីឈើពីក្រោយតុវែង ដោយបើកសៀវភៅលំហាត់ និងកាន់ប៊ិកក្នុងដៃ។ គ្រូកំពុងតែកត់ចម្លងមេរៀនពីក្នុងសៀវភៅថ្នាក់ទី៣ នៅលើក្តារខៀនដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ សិស្សប្រុសៗដែលអង្គុយនៅផ្នែកខាងស្តាំកំពុងកត់ត្រាតាមគ្រូ និងសិស្សស្រីៗដែលអង្គុយនៅខាងឆ្វេងកំពុងរង់ចាំឱ្យគ្រូរំកិលចេញបន្តិច ដើម្បីអាចកត់ត្រាដែរ។ ពួកគេកត់ចម្លងដាក់ក្នុងសៀវភៅលំហាត់ពួកគេ។ នៅពេលកំពុងកត់លើក្តារខៀន គ្រូសួរសិស្សថា "តើកូនៗទាំងអស់គ្នាកំពុងកត់មេរៀនដែលគ្រូកំពុងសរសេរដែរ ឬទេ?" សិស្សឆ្លើយថា "ចាស/បាទ"។

ករណីសិក្សាទី២

សិស្សមួយក្រុមកំពុងអង្គុយនៅលើឥដ្ឋជា២វង់។ ក្រុមទាំង២មានទាំងសិស្សស្រីនិងសិស្សប្រុស។ គ្រូថ្នាក់ទី៣កំពុងបង្រៀនអំពី "ទម្រង់រូបរាង" នៃវត្ថុទៅកាន់សិស្ស។ នៅក្រុមទី១សិស្សកំពុងពិភាក្សាគ្នា អំពីវង់។ គ្រូកំពុងបង្ហាញសិស្សនូវវត្ថុរាងមូលជាច្រើនដែលគាត់បានឱ្យសិស្សយកពីផ្ទះមក។ បន្ទាប់មកសិស្សក៏

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ចាប់ផ្តើមធ្វើការជាក្រុម ដើម្បីជួយគ្នាប្រាប់ពីវត្ថុដែលមានរាងមូលផ្សេងៗទៀត។ នៅក្រុមទី២ សិស្សខ្លះកំពុងកាន់ក្រដាសកាសែតដែលមូរឱ្យដូចជាចង្កឹះវែង។ បន្ទាប់មក គ្រូចាប់ផ្តើមហៅលេខ ហើយសិស្សដែលមានលេខនោះ ត្រូវដាក់ចង្កឹះកាសែតនៅលើឥដ្ឋ កណ្តាលក្រុមដើម្បីចាប់ផ្តើមបង្កើតជារូបរាងការេ។ សិស្សម្នាក់នៅក្នុងក្រុមដែលមានបញ្ហាត្រចៀក ដាក់ដំបងក្រដាសរបស់គាត់ ដើម្បីបង្កើតជារាងត្រីកោណ ហើយញញឹមដាក់គ្រូ។ គ្រូញញឹមតបហើយនិយាយថា"ល្អណាស់" ហើយនិយាយដោយធ្វើយ៉ាងណាឱ្យសិស្សនោះអាចមើលបបូរមាត់របស់គាត់ ឃើញថាគាត់កំពុងនិយាយអ្វីជាមួយ។ ឪពុក/ម្តាយម្នាក់ដែលបានស្ម័គ្រចិត្តធ្វើជាជំនួយការគ្រូមួយសប្តាហ៍នៅពេលនោះបានគោះដៃសិស្សនោះតិចៗ ហើយជួយពន្យល់សិស្សដែលបានដាក់ចង្កឹះកាសែតច្រឡំកន្លែង ដើម្បីបង្កើតជារូបរាងថ្មី។

១. ការចូលរួមសកម្ម

២. ការចូលរួមចំណែកក្នុងសង្គម

៣. លំហាត់អនុវត្ត/សកម្មភាពដែលមានប្រយោជន៍

៤. ភ្ជាប់ចំណេះដឹងថ្មីទៅនឹងចំណេះដឹងពីមុន

៥. ឆ្ពោះទៅ ការយល់មេរៀន ជាជាងការទន្ទេញចាំមាត់

៦. ជួយឱ្យសិស្សចេះរៀនផ្ទៃចំណេះដឹង

៧. ចំណាយពេលដើម្បីអនុវត្តផ្ទាល់

៨. ភាពខុសគ្នារវាងការអភិវឌ្ឍ និងបុគ្គល

ឧទាហរណ៍នៃថ្នាក់រៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល	គោលការណ៍បង្រៀននៃថ្នាក់រៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល	ឧទាហរណ៍
ករណីសិក្សាទី២	៤	សិស្សរៀនដោយផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងវត្ថុដែលគេធ្លាប់ស្គាល់ និងដែលបានយកមកពីផ្ទះ។

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

	២	សិស្សធ្វើការជាក្រុមដើម្បីរកវត្ថុដែលមានរាងមូលផ្សេងទៀត។
	៦	សិស្សប្រើប្រាស់របៀបដែលគ្រូបានណែនាំរួចដើម្បីធ្វើតារាងវត្ថុដែលមានរាងមូល។
	១	សិស្សធ្វើការជាមួយវត្ថុនោះ
	៥	សិស្សសង្កេតវត្ថុនោះដោយផ្ទាល់ ដូច្នេះ ពួកគេ បានយល់ដឹងពីវត្ថុទាំងនោះ។
	៨	សិស្សដែលមានបញ្ហាស្តាប់បានទទួលការគាំទ្រពីគ្រូ។
	៧	សិស្សមានពេលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាពនានាពីមួយទៅមួយ។
	៣	សិស្សរៀនដោយភ្ជាប់ទៅនឹងវត្ថុដែលយកមកពីផ្ទះ។

១. សកម្មភាពមិនសូវមានប្រយោជន៍

២. គ្មានការបែងចែកភាពខុសគ្នារវាងសិស្សទាំងអស់ទេ។ សិស្សគ្រប់គ្នាត្រូវតែកត់ត្រាអត្ថបទដូចគ្នាតាមរបៀបដូចគ្នា

៣. គ្មានទំនាក់ទំនងរវាងអ្វីដែលសិស្សកំពុងរៀន និងចំណេះដឹងពីមុនទេ

៤. សិស្សមិនមានទំនាក់ទំនងអ្វីជាមួយសិស្សដ៏ទៃទៀតទេ

៥. សិស្សមិនមានភាពសកម្មក្នុងការចូលរួម

ឧទាហរណ៍នៃថ្នាក់រៀនបែបគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល	ឧទារហណ៍	ដំណោះស្រាយ
ករណីសិក្សាទី១	៥	គ្រូយល់វត្តុផ្សេងៗមកឱ្យសិស្សអនុវត្តនៅក្នុងពេលរៀនក្នុងថ្នាក់
	៤	សិស្សត្រូវបានដាក់ឱ្យធ្វើការជាក្រុម
	១	គ្រូបង្ហាញសិស្សថាហេតុអ្វីពួកគេត្រូវរៀន ឬហេតុអ្វីដែលពួកគេត្រូវធ្វើនូវអ្វីដែលកំពុងរៀន/កំពុងធ្វើ
	៣	គ្រូធ្វើការសង្ខេបគំនិតអំពីអ្វីដែលសិស្សបានដឹងមុននឹងចាប់ផ្តើមមេរៀន។
	២	គ្រូទុកពេលឱ្យសិស្សមានពេលវេលារៀនតាមវិធីផ្សេងៗគ្នាទៅលើប្រធានបទមួយ ដូចជាគួរពន្យល់ និងកត់ត្រាជាដើម។

ខ.ចូរមើលរូបភាពខាងក្រោម រួចចូរដាក់ឧទាហរណ៍នៃដំនាញក្នុងការបង្រៀននៅសតវត្សទី២១ ឱ្យត្រូវទៅនឹងរូបភាព។ ឧទាហរណ៍មួយអាចប្រើក្នុងរូបភាពលើសពីមួយបាន។

១. លំហាត់សហការអនុវត្តផ្ទាល់

២. ធ្វើឱ្យមានទំនាក់ទំនងគ្នារវាងមេរៀនដែលបានបង្រៀនទៅនឹងសហគមន៍រស់នៅជាក់ស្តែង

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៣. ការសម្តែង (រឿង)

៤. សិស្សរៀបចំធ្វើបទបង្ហាញអំពីប្រធាបបទថ្មី

៥. រៀបគម្រោង ដំណើរកម្សាន្ត

៦. ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សបានទទួលការគាំទ្រ ការសហការ ការពិភាក្សា និងធ្វើការងារជាក្រុម

៧. អញ្ជើញអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ ឬអ្នកជំនាញមកចែករំលែកក្នុងថ្នាក់រៀន

[6]	១
[7]	៤, ៦

[6] Picture Source: Open Source from pixabay.com

[7] Picture Source: Own Pictures

3	๕
3	๒
4	๓
4	๓

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

4	ជ
4	ញ
4	ជ

4	៤, ៦

Picture Sources: Open Source from pixabay.com; Own Pictures

គ.ចូរស្តាប់គ្រូបង្រៀនពីរនាក់នេះ និយាយអំពីវិធីដែលពួកគាត់អនុវត្តគោលការណ៍បង្រៀនសម្រាប់សតវត្សទី២១(Audio file 1.1.1-គ្រូ-A, 1.1.2-គ្រូ-B)។ ចូរឆ្លើយសំណួរជ្រើសរើសខាងក្រោម(អាចមានចម្លើយលើសពី១)

១.តើគ្រូ-Aបានផ្តល់ព័ត៌មាន ទៅឱ្យឪពុកម្តាយអំពីការវិវឌ្ឍរបស់កូនពួកគាត់ដោយរបៀបណា?

ក. តាម WhatsApp

ខ. សៀវភៅទំនាក់ទំនង

គ. ជំនួបរវាងគ្រូ និងឪពុកម្តាយ

ឃ. ក្តារបង្ហាញព័ត៌មាន

២.តើគ្រូ-Aបានផ្តល់ព័ត៌មាន ទៅឱ្យឪពុកម្តាយអំពីការវិវឌ្ឍរបស់កូនពួកគាត់ដោយរបៀបណា?

ក. តាម WhatsApp

ខ. សៀវភៅទំនាក់ទំនង

គ. ជំនួបរវាងគ្រូនិងឪពុកម្តាយ

ឃ. ក្តារបង្ហាញព័ត៌មាន

៣.តើគ្រូម្នាក់ណាដែលផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ដល់សិស្សជាបុគ្គល?

ក. គ្រូ-A

ខ. គ្រូ-B

គ. គ្រូ-A និង-B

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៤.គ្រូ-B បានបង្ហាញពីបញ្ហាប្រឈមជាច្រើនក្នុងការរៀបចំផែនការបង្រៀន។ តើបញ្ហាប្រឈមទាំងនោះមានអ្វីខ្លះ?

ក. សមត្ថភាពសិស្សខុសៗគ្នា

ខ. ការរំពឹងទុករបស់ឪពុកម្តាយ

គ. ការកត់ត្រាពីការវិឌ្ឍរបស់សិស្សម្នាក់ៗ

ឃ. ការរៀបចំសម្ភារៈឧបទ្ទេស

៥. តើគ្រូ-B មានយុទ្ធសាស្ត្រអ្វីខ្លះ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ?

ក. គាត់បានត្រៀមអ្វីៗទាំងអស់ទុកជាមុន

ខ. គាត់មិនបានដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមទាំងអស់នេះទេ

គ. គាត់ពិភាក្សាពីការវិឌ្ឍរបស់សិស្សជាមួយឪពុកម្តាយ

ឃ. គាត់ផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ទៅកាន់សិស្សជាបុគ្គលផ្ទាល់

ឃ. ចូរមើលសិស្សម្នាក់នេះនិយាយអំពីរបៀបដែលគ្រូរបស់នាងធ្វើការទាក់ទងជាមួយឪពុកម្តាយរបស់នាង។ (Video File 1.1.1; កំណត់ត្រាពីសំឡេងអាចរកបាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃឯកសារនេះ)។

ចូរឆ្លើយសំណួរដែលមានពហុចម្លើយសម្រាប់ជ្រើសរើសនៅខាងក្រោម។ អាចនឹងមានចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវច្រើន៖

១. តើអ្នកគ្រូនិយាយជាមួយឪពុកម្តាយអំពីអ្វី?

ក. គាត់និយាយពីចំណុចខ្លាំងរបស់សិស្សម្នាក់នេះ។

ខ. គាត់និយាយពីតម្រូវការសិក្សារបស់សិស្សម្នាក់នេះ។

គ. គាត់ផ្តល់ឱ្យឪពុកម្តាយនូវមតិយោបល់ និងយុទ្ធសាស្ត្រពីរបៀបជួយសិស្សម្នាក់នេះនៅផ្ទះ។

ឯកសារពិគ្រោះ

UNESCO (2015). Booklet 1: Becoming an Inclusive, Learning-Friendly environment (ILFE). In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. Retrieved from: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000137522. ISBN 92-9223-032-8 (Electronic version). This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំឯកសារជាសំណុំ (PORTFOLIO) – សំណួរបែប ឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

ចូរសរសេរចម្លើយតាមបែបសំណេរតែងសេចក្តីចំពោះសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួននីមួយៗ។ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីនីមួយៗគួរតែមានប្រវែងប្រហែលចាប់ពី៣០០ទៅ៥០០ពាក្យហើយត្រូវឆ្លើយជាអត្ថបទបែបសំណេរតែងសេចក្តីទាំងនេះ។ ចម្លើយសំណេរនេះត្រូវដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

១. តើអ្វីជាបទពិសោធរបស់អ្នកជាមួយនឹងការអប់រំបែបគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល និងសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល? តើអ្នកបានឆ្លងកាត់បទពិសោធអ្វីខ្លះក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំក្នុងនាមជាសិស្សម្នាក់? តើវាបានជួយជាប្រយោជន៍ដែរឬទេ ឬតើមានអ្វីផ្សេងទៀតដែលអ្នកអាចត្រូវការនៅពេលនោះដើម្បីឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានគេជួយពេញទំហឹងក្នុងដំណើរការរៀនសូត្ររបស់អ្នក?

២. ចូរគិតពីរបៀបដែលអ្នកត្រូវបានបង្រៀននៅសាលា និងពីរបៀបដែលអ្នកកំពុងត្រូវបានបង្រៀនពីរបៀបដែលត្រូវបង្រៀន។ ចូរសរសេរពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់អ្នកនៅពេលនោះ/នៅពេលនេះអំពីវិធីសាស្ត្រទាំងនេះ។

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំឯកសារជាសំណុំ (PORTFOLIO) – គម្រោងការបង្រៀន

ចូរបង្កើតគម្រោងបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួន។ ចូរជ្រើសរើសប្រធានបទមួយ និងថ្នាក់រៀនបែបសន្និដ្ឋានមួយដែលអ្នកចង់បង្រៀនមេរៀនរបស់អ្នក។ អ្នកនឹងប្រើថ្នាក់នេះ និងប្រធានបទសម្រាប់រាល់កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារនៅក្នុងលំហាត់ជំហានទី៤នេះ។ សំណុំឯកសារនេះអាចមានប្រវែងប្រហែល ៨០០ទៅ១០០០ពាក្យ។ គម្រោងនៃការបង្រៀននេះដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

ចូរពណ៌នាពីប្រធានបទនេះ៖ តើមុខវិជ្ជាណាមួយដែលនឹងត្រូវបង្រៀន? តើនៅក្នុងថ្នាក់ទីប៉ុន្មាន? តើទំនាក់ទំនងរបស់ប្រធានបទភ្ជាប់ទៅនឹងកម្មវិធីសិក្សាគឺជាអ្វី? តើវានិយាយពីអ្វី? តើសិស្សចាំបាច់ត្រូវការចំណេះដឹងទុកមុនអ្វីខ្លះ? ចូរពណ៌នាពីសិស្សរបស់អ្នក៖ តើមានសិស្សប៉ុន្មាននាក់ក្នុងថ្នាក់របស់អ្នក? តើពួកគេមានអាយុប៉ុន្មានហើយ តើពួកគេរៀនក្នុងថ្នាក់ទីប៉ុន្មាន?

១. ឧបសម្ព័ន្ធ

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Audio File 1.1.1 – គ្រូបង្រៀនក

អ្នកសម្ភាសន៍ ៖ តើអ្នកផ្តល់មតិយោបល់ទៅដល់សិស្សរបស់អ្នកជាលក្ខណៈបុគ្គលដែរ ឬទេ?

គ្រូបង្រៀន ក ៖ បាទ/ចាសអ្នកស្រី។ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់ក្មេងម្នាក់ៗ ហើយផ្តល់មតិយោបល់ដល់ពួកគេជាលក្ខណៈបុគ្គល។

អ្នកសម្ភាសន៍ ៖ តើការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយឪពុកម្តាយមានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេចដែរ?

គ្រូបង្រៀន ក ៖ ពួកគាត់តែងតែអាចទាក់ទងជាមួយយើងបាន ព្រោះយើងមានលេខទូរស័ព្ទរបស់ពួកគាត់ ប្រសិនបើ ពួកគាត់មានបញ្ហាអ្វីមួយ ពួកគាត់អាចពិភាក្សាជាមួយយើងបាន ហើយយើងអាចដោះស្រាយគ្រប់រឿងបាន។ យើងក៏មានការប្រជុំជាមួយអាណាព្យាបាលដែលពួកគាត់ក៏អាចពិភាក្សាជាមួយយើង ប្រសិនបើមានបញ្ហាអ្វីមួយ។ ហើយម្យ៉ាងវិញទៀតពួកគាត់អាចទាក់ទងជាមួយយើងផ្ទាល់តាមរយៈលេខទូរស័ព្ទ។

អ្នកសម្ភាសន៍ ៖ ជាធម្មតាពួកគាត់មកកាន់ថ្នាក់រៀន ហើយពិភាក្សាជាមួយអ្នក ដែរ ឬទេ?

គ្រូបង្រៀន ក ៖ បាទ/ចាស។

អ្នកសម្ភាសន៍ ៖ ហើយអ្នកក៏អាចសរសេរសារដាក់លើក្តារប្រកាសព័ត៌មានបានដែរមែនទេ?

គ្រូបង្រៀន ក ៖ បាទ មែនហើយ យើងមានក្តារប្រកាសព័ត៌មានមួយ។

អ្នកសម្ភាសន៍ ៖ ត្រង់ចំណុចនេះ អ្នកប្រើប្រាស់ក្រុមទំនាក់ទំនងតាម WhatsApp មែនដែរ ឬទេ?

គ្រូបង្រៀន ក ៖ បាទ។ យើងមានប្រើវាតាំងពីដើមមក។

កំណត់ត្រាសំឡេង៖ Audio File 1.1.2 – គ្រូបង្រៀន ខ

គ្រូបង្រៀន ខ ៖ ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនគឺជាការលំបាក ព្រោះវាមានសមត្ថភាពផ្សេងៗគ្នា ហើយនៅពេលយើងអនុវត្ត យើងត្រូវគិតពីរឿងនោះ។ បញ្ហាដទៃទៀតគឺអាណាព្យាបាល។ ពួកគាត់

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

មានការរំពឹងខ្ពស់ ដូច្នេះហើយ ពួកគាត់តែងតែព្រួយបារម្ភណ៍ពីកូនៗរបស់ពួកគាត់។ បញ្ហាមួយផ្សេងទៀត គឺការរក្សាកំណត់ត្រាពីដំណើរការរីកចម្រើនរបស់សិស្សម្នាក់ៗ ហើយជួនកាលក៏មានការរៀបចំសម្ភារៈបង្រៀនផងដែរ។

អ្នកសម្ភាសន៍ ៖ តើអ្វីជាវិធីសាស្ត្ររបស់អ្នកក្នុងការជំនះលើបញ្ហាបែបហ្នឹង?

គ្រូបង្រៀន ខ ៖ តាមពិតទៅខ្ញុំរៀបចំគម្រោងគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយពេលខ្លះខ្ញុំពិភាក្សាជាមួយអាណាព្យាបាលអំពីការរីកចម្រើនរបស់កូនៗពួកគាត់។

អ្នកសម្ភាសន៍ ៖ តើអ្នកតែងតែផ្តល់មតិយោបល់ទៅកាន់សិស្សរបស់អ្នកជាលក្ខណៈបុគ្គលឬ?

គ្រូបង្រៀន ខ ៖ បាទ/ចាសប្រាកដណាស់។ ខ្ញុំក៏ពិភាក្សាជាមួយអាណាព្យាបាលរបស់ពួកគេផងដែរ។ ជួនកាលយើងចាំបាច់ត្រូវធ្វើបែបហ្នឹង។

អ្នកសម្ភាសន៍ ៖ តើការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយអាណាព្យាបាលមានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេចដែរ?

គ្រូបង្រៀន ខ ៖ យើងមានវិធីសាស្ត្រពីរ។ ទីមួយ យើងមានសៀវភៅមួយក្បាលដែលហៅថាជាសៀវភៅទំនាក់ទំនង។ នៅពេលដែលយើងត្រូវផ្តល់សារទៅកាន់អាណាព្យាបាល យើងសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅរបស់ពួកគេ។ ហើយវិធីមួយទៀតបច្ចុប្បន្ននេះ យើងកំពុងប្រើWhatsApp។ យើងបានបង្កើតក្រុម WhatsApp ដូច្នេះនៅពេលយើងចាំបាច់ត្រូវផ្ញើសារយើងប្រើក្រុមទំនាក់ទំនងនោះ ហើយបច្ចុប្បន្ននេះវាមានប្រសិទ្ធភាពណាស់។

កំណត់ត្រាពីសំឡេង ៖ Video File 1.1.1 (វីដេអូ)

អ្នកសម្ភាសន៍ ៖ តើគ្រូរបស់អ្នកមានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយឪពុកម្តាយរបស់អ្នកដែរឬទេ? ហេតុអ្វី?

សិស្ស ៖ គ្រូរបស់ខ្ញុំមានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយឪពុកម្តាយខ្ញុំ។ គាត់តែងតែនិយាយអំពីចំណុចខ្លាំងរបស់ខ្ញុំ និងតម្រូវការសិក្សារបស់ខ្ញុំ។ លើសពីនេះទៅទៀតគាត់ផ្តល់ឱ្យឪពុកម្តាយខ្ញុំនូវមតិយោបល់ និងយុទ្ធសាស្ត្រជាច្រើន ដើម្បីជួយខ្ញុំនៅផ្ទះ។

អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យត្រូវចេះពីវិធីប្រើប្រាស់ធាតុសំខាន់ៗនៃការបង្រៀនដែលមានគុណភាពខ្ពស់សម្រាប់ថ្នាក់រៀនរបស់ខ្លួន។. ក្នុងម៉ូឌុលនេះ បង្ហាញពីមូលដ្ឋានមួយចំនួនសម្រាប់ការអនុវត្តការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីជានាថាសមាសភាពសំខាន់នៃការបង្រៀននៅកម្រិតបឋមសិក្សាត្រូវបានពិចារណានៅពេលធ្វើផែនការបង្រៀន អនុវត្តការបង្រៀន វាយតម្លៃដំណើរការបង្រៀន និងរៀន។ តាមរយៈប្រធានបទផ្សេងៗ រួមបញ្ចូលការបង្រៀន និងរៀនសតវត្សទី២១ ការធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន និងបរិស្ថានសិក្សា អ្នកនឹងតម្រូវឱ្យធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងពីដំណើរការបង្រៀន និងរៀនដើម្បីសម្រេចលទ្ធផលសិក្សាដោយជោគជ័យ។

សូមសិក្សាដោយរីករាយ!

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DRESDEN

UNI GRAZ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

ម៉ូឌុល ១

ការកសាងការយល់ដឹងពីការរៀបរៀបចំមេរៀនសិក្សា

១.២- វិធីសាស្ត្របង្រៀន និងរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនៈ បញ្ញត្តិ ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត

ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សាមេរៀននេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដៃគូសហការពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងគម្រោងនៅក្នុង វិធីសាស្ត្របង្រៀនសម័យថ្មីនៅអាស៊ីខាងត្បូង

(Contemporary Teaching Skill for South Asia) ហៅកាត់ថា CONTESSA

ក្រោមការចូលរួមឧបត្ថម្ភថវិកាដោយកម្មវិធី Eramus+ នៃសហភាពអឺរ៉ុបដែលមានលេខគម្រោង

598756-EPP-1-2018-1-AT-EPPKKA2-CBHE-JP-/CONTESSA

កាលបរិច្ឆេទបោះពុម្ព : 2021

បោះពុម្ពដោយ: CONTESSA

អ្នកសម្របសម្រួល :

Sandra Hummel, សាកលវិទ្យាល័យហ្គ្រាស UNIVERSITY OF GRAZ (អូទ្រីស(

ក្រោមការចូលរួមសហការពី :

សាកលវិទ្យាល័យបច្ចេកវិទ្យា ជ្រៃសឺន(អាលល្លឺម៉ង់)

(កម្ពុជា) សាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា

(កម្ពុជា) សាកលវិទ្យាល័យកម្ពុជា

(ស្រីលង្កា) សាកលវិទ្យាល័យអូកេននៃប្រទេសស្រីលង្កា

(ស្រីលង្កា) សាកលវិទ្យាល័យកឡំបូ

អ្នកនិពន្ធ: BRIDGET Sheehan, Sandra Hummel, Mirjam Brodacz-Geier

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សេចក្តីប្រកាស

គណៈកម្មការអឺរ៉ុបសូមធ្វើការគាំទ្រដល់ការបោះពុម្ពឯកសារនេះ ដែលមិនមែនឆ្លុះបញ្ចាំងតែពីទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធខាងលើទេ ហើយយើងក៏មិនទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលដកស្រង់ចេញពីការបោះពុម្ពនេះដោយប្រការណាមួយដែរ។ ព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមនៃមេរៀននេះអាចរកបានដោយបើកចំហ និងឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ CONTESSA:

https://contessa_project.eu/

រក្សាសិទ្ធិ

មេរៀននេះត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណឱ្យប្រើប្រាស់ក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃ Creative Commons

Attribution_ShareAlike 4.0 Internatinal License

(https://creativecommons.org(licenses/by_sa/4.0/) ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ចែករំលែកសម្របសម្រួល ដើម្បីប្រើប្រាស់បន្ត ចែកចាយផលិតផលសារជាថ្មីក្នុងទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាអ្នកប្រើប្រាស់ផ្តល់កិត្តិយសឱ្យបានសមរម្យដល់អ្នកនិពន្ធទាំងអស់។ សូមផ្តល់ជាតំណភ្ជាប់)link) ទៅកាន់ Creative Commons License និងសូមបញ្ជាក់ផងដែរ បើមានការផ្លាស់ប្តូរណាមួយ។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូលគំនិតកែសម្រួល ឬបន្ថែមអត្ថន័យលើមេរៀននេះអ្នកត្រូវតែធ្វើការសុំសិទ្ធិកែសម្រួលឯកសារតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើ។ រូបភាព ខ្សែសំឡេង វីដេអូ ក៏ដូចជាឯកសារដទៃទៀត ដែលមាននៅក្នុងមេរៀនទាំងនេះមិនត្រូវបានបូបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons ទេ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់។ ប្រសិនបើផ្នែកណាមួយនៃមេរៀននេះមិនត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ ហើយការប្រើប្រាស់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ឬក៏ប្រើប្រាស់លើសពីច្បាប់ អនុញ្ញាតត្រូវតែសុំការអនុញ្ញាតដោយផ្ទាល់ពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ។

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

CC BY SA

youtube.com/moeyscambodia
sala.moeys.gov.kh
t.me/moeysnews

សេចក្តីផ្តើម

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA គឺជាអ្វី?

វគ្គសិក្សា CONTESSA គឺជាលទ្ធផលមួយក្នុងចំណោម លទ្ធផលនៃគម្រោងស្តីអំពី "ជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង" ដែលផ្តល់មូលនិធិរួម ដោយកម្មវិធី Erasmus+ Program នៃសហភាពអឺរ៉ុប។ គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះ ដើម្បីជាការរួមចំណែក ក្នុងការបង្កើតកម្មវិធីអប់រំគ្រូបង្រៀន ដោយជោគជ័យសម្រាប់គ្រូបឋមសិក្សា ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្រីលង្កាដែលនឹងនាំដល់ការបង្កើតបានផលវិជ្ជមាន ដែលមានរយៈពេលវែងឆ្ងាយទៅលើប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅ។

វាមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើង សម្រាប់អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យក្នុងការតាមឱ្យទាន់សម័យជាមួយនឹងជំនាញ និងវិធីសាស្ត្រក្នុងសម័យថ្មីដើម្បីយកមកប្រើក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះវគ្គសិក្សា CONTESSA ផ្តល់ជូនមេរៀនដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំនួន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំណុចចំនួនបីដែលតម្រង់ទៅរកការអភិវឌ្ឍលើជំនាញបង្រៀនបែបសម័យថ្មី។

ម៉ូឌុលទាំងឡាយ និងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់វា គឺមានដូចខាងក្រោម៖

ម៉ូឌុល១៖ ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា
១. ការបង្រៀន និងការរៀននៅសតវត្សទី២១
២. ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យ៖ គំនិត ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត
៣. ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

ម៉ូឌុល២៖ ភាពអស្ចារ្យក្នុងការបង្រៀន៖ សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបទៅដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា
១. ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន៖ តួនាទី កិច្ចការ និងមុខងារ
២. ការវាយតម្លៃទៅលើលទ្ធផលនៃការសិក្សា
៣. ជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

ម៉ូឌុល៣៖ ការអប់រំឈានមុខគេបែបវិធីសាស្ត្រ សិស្សមជ្ឈមណ្ឌល៖ ការលើកម្ពស់ដំណើរការសិក្សាដែលបានបង្កើតរួមគ្នា
១. ការអភិវឌ្ឍលក្ខណៈបុគ្គល និងជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា
២. ការអះអាងពីពិភពជីវិតជាក់ស្តែង និងក្តីសង្ឃឹមទៅអនាគត
៣. ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួន

ម៉ូឌុល៤៖ ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស
១. គរុកោសល្យបរិយាបន្ន៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ
២. ការបង្រៀន និងការរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា៖ ការរៀបចំការយល់ដឹង ការវាយតម្លៃ
៣. ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ម៉ូឌុល៥៖ ការបង្រៀន និងការរៀនតាមបែបឌីជីថល
១. គរុកោសល្យនៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាសសិក្សាដែលបំពាក់ទៅដោយបច្ចេកវិទ្យា
២. ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកទេសឌីជីថល៖ ឧបករណ៍ និងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងការអប់រំ
៣. ការរៀបចំមេរៀន និងដំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ីនធឺណែតនៅពេលដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ អ្នកចូលរួមនឹងអាចអនុវត្តជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី ដែលទើបទទួលបានធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់អាចចូលរួមសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ និងរៀនពីវិធីថ្មីៗដើម្បីជួយឱ្យសិស្សឈានទៅដល់ចំណុចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ។

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA សម្រាប់អ្នកណា?

គម្រោងស្តីពីជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូងមានបំណងក្នុងការលើកតម្កើងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់គរុនិស្សិត និងគ្រូបង្រៀនដែលកំពុងបម្រើការក្នុងសាលាបឋមសិក្សានានា។ ឯកសារខាងក្រោមត្រូវបានសម្របសម្រួលជាពិសេសសម្រាប់គរុនិស្សិត។ លើសពីនេះទៅទៀត វគ្គសិក្សា CONTESSA ក៏សម្រាប់អ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើខ្លួនឱ្យទាន់សម័យកាលជាមួយ និងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី។

ឯកសារមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយក៏មានជាភាសាខ្មែរ ភាសាសិង្ហាលា (Sinhala) និងភាសាតាមីល (Tamil) ដែលប្រើប្រាស់នៅប្រទេសស្រីលង្កា។

តើរចនាសម្ព័ន្ធនៃវគ្គសិក្សា CONTESSA មានអ្វីខ្លះ?

ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុនរួមហើយវគ្គសិក្សា CONTESSA នេះរួមមាន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗ មានតម្លៃស្មើនឹង ៣ ក្រេឌីតតាមប្រព័ន្ធផ្ទេរការសិក្សារបស់អឺរ៉ុប។ ជាការល្អ ម៉ូឌុលទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់រួមគ្នា ព្រោះម៉ូឌុលនីមួយៗយោងឯកសារលើម៉ូឌុលដទៃទៀត។ ប៉ុន្តែក្នុងមេរៀនម៉ូឌុលទាំងនេះក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងវិធីមួយដែលអាចប្រើបានដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ផងដែរ។

ម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតលើប្រធានបទចំនួនបី ហើយឯកសារទាំងឡាយក៏បង្កើតឡើង សម្រាប់ការផ្តោតនីមួយៗផងដែរ។ វាបង្កើតឱ្យមានឯកសារសរុបចំនួន១៥ផ្នែកសម្រាប់វគ្គសិក្សា CONTESSA ។ ឯកសារនីមួយៗរួមមានសេចក្តីផ្តើមបែបទ្រឹស្តីចំពោះចំណុចផ្តើម ហើយតាមពីក្រោយដោយលំហាត់អនុវត្ត ដោយផ្អែកលើទ្រឹស្តី។ **ជំហាន១ – ទ្រឹស្តី** – គឺជាការម្លឹកនូវអ្វី ដែលបានអាននៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមនៃទ្រឹស្តីលំហាត់អនុវត្តទាំងនេះ ត្រួតពិនិត្យការយល់ដឹងនៃអត្ថបទដើម្បីប្រាកដថាទ្រឹស្តីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានយល់ដឹង។

ជំហាន២-បពិសោធ– ផ្តល់ជូននូវឧទាហរណ៍នៃគ្រូបង្រៀនពិតប្រាកដ និងពីវិធី ដែលពួកគាត់អនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់នឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ទាំងនេះបានភ្ជាប់លំហាត់អនុវត្តទៅនឹងទ្រឹស្តីដែលបានរៀនពីមុនរួចហើយ។ **ជំហាន៣ – ការឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់** – វាប់បញ្ចូលសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងដោយផ្អែកទៅលើចំណុចផ្តោតនីមួយៗ។ **ជំហាន៤ – ការអនុវត្ត** – គឺជាជំហានចុងក្រោយដែលមានគម្រោងគោលនៃការបង្រៀនមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងផ្អែកទៅលើអ្វីដែលបានប្រទះឃើញពីមុននៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរ។

លំហាត់អនុវត្តនៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរអាចត្រូវបានបំពេញដោយផ្ទាល់ក្នុងឯកសារនេះ។ ជំហានទី៣ និងទីបួនជាផ្នែកនៃឯកសារដែលរៀបជាសំណុំដាច់ដោយឡែកដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ។ គំរូសម្រាប់ការរៀបចំសំណុំឯកសារ (portfolio) មានជាឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

មាតិកា

១- របៀបរៀនរបស់សិស្ស គំរូការរៀនសូត្រ 1

២- យុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាព 10

- ២.១- ការបង្រៀនដោយផ្ទាល់ 10
- ២.២- ការបង្រៀនមិនផ្ទាល់ 11
- ២.៣- ការបង្រៀនតាមរយៈបទពិសោធ 12
- ២.៤- ការបង្រៀនតាមបែបអន្តរកម្ម 13
- ២.៥- ស្វ័យសិក្សា 14

៣- ប្រភេទថ្នាក់រៀនផ្សេងៗ 15

- ៣.១- ការបង្រៀនថ្នាក់ដែលមានសិស្សច្រើន 15
- ៣.២- ការបង្រៀនថ្នាក់ដែលមានសិស្សតិច 17

៤- វិធីសាស្ត្របង្រៀន 19

៥- ការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព 22

- ៥.១- ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន 22
- ៥.២- ការធ្វើបទបង្ហាញ និងការពន្យល់ 28
- ៥.៣- ការសួរសំណួរ 29
- ៥.៤- ការពិនិត្យតាមដាន 31

៦- ចំណុចគន្លឹះ 36

ឯកសារពិគ្រោះ 38

លំហាត់អនុវត្ត 42

ជំហានទី១៖ ពង្រឹងចំណេះដឹង 42

ជំហានទី២៖ អនុវត្ត 48

ចម្លើយអនុវត្ត 54
ជំហានទី១៖ ពង្រឹងចំណេះដឹង 54
ជំហានទី២៖ ចម្លើយអនុវត្ត 60
ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំឯកសារជាសំណុំ សំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងពីខ្លួនឯងផ្ទាល់ 66
ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំឯកសារសំណុំ – គម្រោងការបង្រៀន 66
ឧបសម្ព័ន្ធ 67
កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Video File 1.2.1 67
កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Video File 1.2.2 67

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១- របៀបរៀនរបស់សិស្ស គំរូការរៀនសូត្រ

ការយល់ដឹងពីរបៀបរៀនរបស់សិស្សគឺសំខាន់ខ្លាំងណាស់ ដើម្បីឱ្យការបង្រៀនទទួលបានជោគជ័យ។ គ្រូបង្រៀនគួរចែកការរៀន២កម្រិតផ្សេងគ្នាគឺ ការរៀនបែបសើៗ និងការរៀនបែបស៊ីជម្រៅ។ ការរៀនទាំង២កម្រិតនេះមិនគ្រាន់តែចង់សំដៅលើទំនោរ ឬវិធីរៀនរបស់សិស្សប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែចង់សំដៅទៅលើកម្រិតនៃការយល់របស់សិស្សទៅលើមេរៀន ដែលបានបង្រៀនផងដែរ។ ការរៀនតាមបែបសើៗ គឺជាការរៀនដោយផ្តោតសំខាន់តែទៅលើចំណេះដឹងកម្រិតទាប ការទន្ទេញចាំមាត់ រម្លឹកការចងចាំ ដែលនឹងអាចភ្លេចទៅវិញនៅក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី។ ផ្ទុយទៅវិញការរៀនតាមបែបស៊ីជម្រៅគឺជាការរៀនដែលសិស្សអាចយល់ វាយតម្លៃ វិភាគបញ្ញត្តិគន្លឹះនៃមេរៀន និងយកចំណេះទាំងនោះទៅប្រើដោះស្រាយបញ្ហា ឬរឿងរ៉ាវផ្សេងៗ (Keeble 2016)។ សិស្សកម្រិតបឋមសិក្សា ជាធម្មតាតែងតែចង់ចេះចង់ដឹងអំពីពិភពលោក ដែលពួកគេកំពុងរស់នៅ ឆ្លើយតបបានយ៉ាងល្អទៅសកម្មភាពរៀនរបស់គេ ប្រកបដោយការជំរុញ ទឹកចិត្តខ្ពស់។ គ្រូបង្រៀនដែលពូកែគឺអាចរៀបចំសកម្មភាពរៀនប្រកបដោយស៊ីជម្រៅសម្រាប់សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ដើម្បីលើកទឹកចិត្តសិស្ស ឱ្យក្លាយជាអ្នកពូកែគិតស៊ីជម្រៅ ទទួលបានជំនាញថ្មីតាមបរិបទផ្សេងៗគ្នា (Johnson et al. 2016)។

ដើម្បីអនុវត្តការរៀនតាមបែបស៊ីជម្រៅនៅក្នុងថ្នាក់រៀន គ្រូបង្រៀនត្រូវយល់ពីតម្រូវការ និងសមត្ថភាពផ្សេងៗគ្នារបស់សិស្សម្នាក់ៗ។ ការយល់ដឹងអំពីទ្រឹស្តីទូទៅនៃការរៀន អាចជួយគ្រូបង្រៀនឱ្យសម្រេចការងារនេះបាន។ **ទ្រឹស្តីនៃការរៀន** បានផ្តល់ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ សម្រាប់តម្រូវការរបស់សិស្ស និងអាចផ្តល់ជាយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនដែលត្រឹមត្រូវ ដើម្បីសម្រេចតម្រូវការនោះ។ នៅពេលដែលគ្រូបង្រៀនយល់កាន់តែច្បាស់អំពីទ្រឹស្តីនៃការរៀន ពួកគាត់អាចធ្វើការសម្រេចចិត្តបានកាន់តែប្រសើរ ក្នុងការជ្រើសរើសវិធីបង្រៀនសមស្រប។ មានទ្រឹស្តីនៃការរៀនជាច្រើន ប៉ុន្តែនៅក្នុងជំពូកនេះយើងនឹងលើកយកទ្រឹស្តីចំនួន៥ ដែលមានឥទ្ធិពលខ្លាំងដល់ការបង្រៀន ៖

ទ្រឹស្តីអាកប្បកិរិយានិយម ទ្រឹស្តីការគិតនិយម ទ្រឹស្តីស្ថាបនានិយម ទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់និយម និងទ្រឹស្តីផ្តោតលើសិស្ស (Johnson et al., 2016)។

ទ្រឹស្តីនៃការរៀន
ទ្រឹស្តីនៃការរៀន គឺជារចនាសម្ព័ន្ធបែបអរូបីដែលពណ៌នាអំពីសៀមដែលចំណេះដឹងត្រូវបានទទួលបានដំណើរការក្នុងកំឡុងពេលរៀន។ ទ្រឹស្តីនៃការរៀនបានផ្តល់ព័ត៌មានពីការប្រើប្រាស់ការបង្កើតបទពិសោធរៀន

ទ្រឹស្តីអាកប្បកិរិយានិយម(Behaviorism) សំដៅដល់ការរៀន ដែលសិស្សមានប្រតិកម្មតបសមស្រប ដោយសារតែមានការជំរុញពីកត្តាខាងក្រៅ។ ផ្អែកលើបញ្ញត្តិនេះ សិស្សរៀនដោយសារការជំរុញ(បង្ខំ) ដូចជាការផ្តល់ព័ត៌មានត្រលប់ជាប់ជាប្រចាំ ជាវិជ្ជមានក្តី ឬអវិជ្ជមានក្តីពីសំណាក់គ្រូបង្រៀន ប្រាប់ពួកគេថាធ្វើត្រូវ ឬខុស។ សម្រាប់ទ្រឹស្តីអាកប្បកិរិយានិយម គ្រូបង្រៀនមានតួនាទីជាអ្នកត្រួតពិនិត្យសកម្មភាពរៀន គឺថាគ្រូបង្រៀនបង្កើតឱ្យមានបរិយាកាសជំរុញផ្លូវចិត្តមួយចំនួន ដូចជាការដាក់ពិន័យ ឬការផ្តល់រង្វាន់ជាដើម។ សិស្សត្រូវបានគេគិតថាជាអ្នករៀនបែបអសកម្ម ជាជាងការផ្តល់ឱ្យពួកគេយល់ថា ពួកគេមានតួនាទីបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ ដោយហេតុនេះ ទ្រឹស្តីអាកប្បកិរិយានិយមសមស្របសម្រាប់តែបរិយាកាសសិក្សាដែលទាមទារការផ្តល់ព័ត៌មានត្រលប់ភ្លាមៗ ការបង្កើតទម្លាប់ដដែលៗ និងការជំរុញឱ្យសិស្សមានអាកប្បកិរិយាល្អ (Ertmer & Newby, 2013)។ ឧទាហរណ៍ខាងក្រោម បង្ហាញពីការអនុវត្តទ្រឹស្តីនេះទៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សានៅកម្រិតបឋមសិក្សា៖

- នាំយកសំឡេងតន្ត្រីទៅក្នុងថ្នាក់រៀន ដើម្បីបង្កើតជាទម្លាប់មួយ ដោយប្រាប់សិស្សទាំងអស់ថា នៅពេលដែលឮសំឡេងតន្ត្រីចាប់ផ្តើមបន្លឺឡើង មានន័យថាសកម្មភាពដែលពួកគេកំពុងធ្វើត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយពួកគេត្រូវធ្វើការសម្អាតនិងត្រៀមដើម្បីបន្តទៅសកម្មភាពបន្ទាប់។ ដើម្បីជាការលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យចូលរួមបង្កើតទម្លាប់នេះ គ្រូអាចឱ្យសិស្សជាអ្នកជ្រើសរើសបទចម្រៀងណាដែលពួកគេចូលចិត្ត
- ផ្តល់ឱ្យសិស្សផ្ទាល់នូវយោបល់ណែនាំភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីពួកគេបញ្ចប់កិច្ចការណាមួយរួច ដោយពន្យល់ពីអ្វីដែលគេធ្វើបានល្អ និងអ្វីដែលគួរកែលម្អបន្ថែមនៅលើកក្រោយ។ ការអូសបន្លាយពេលក្នុងការផ្តល់យោបល់ណែនាំទៅសិស្ស អាចធ្វើឱ្យពួកគេមិនអនុវត្តតាមយោបល់ដែលគ្រូបានផ្តល់ឱ្យ។
- បង្កើតឱ្យមានប្រព័ន្ធលើកទឹកចិត្ត ដូចជាការបន្ថែមពិន្ទុ ការទទួលបានក្រេឌីតសិក្សាបន្ថែមឬទទួលបានរូបស្នឹកគ័រ សម្រាប់សិស្សដែលមានអាកប្បកិរិយាល្អ ដូចជាលើកដៃឆ្លើយសំណួរ ឬ ខំប្រឹងធ្វើកិច្ចការសាលាជាដើម។

យោងទៅលើគរុកោសល្យនាសម័យទំនើបនេះ ការបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់រៀនដោយអនុវត្តទ្រឹស្តី អាកប្បកិរិយានិយមនេះ ត្រូវបានគេចាត់ទុកថា **«ហួសសម័យ»** និងមិនជោគជ័យក្នុងការជួយសិស្សឱ្យទទួលបានបំណិនកម្រិតខ្ពស់ ឬបំណិនដែលទាមទារដំណើរការស្មុគស្មាញបានទេ (Ertmer & Newby,2013)។

និងសម្ភារៈទ្វេសសម្រាប់រៀនទៅតាមគំរូផ្សេងៗ (*Learning Theory*, 2020, online).

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

<u>ទ្រឹស្តីការគិតនិយម(Cognitivism)</u> សំដៅទៅលើការរៀនតាមរយៈការធ្វើសកម្មភាព ការយល់ដឹងទូលំទូលាយ និងការឆ្លុះបញ្ចាំង។ ជាញឹកញាប់ វាត្រូវបានគេប្រៀបប្រដូចទៅនឹងគំរូការដំណើរការព័ត៌មានរបស់កុំព្យូទ័រដូច្នោះដែរ។ ចំណេះដឹងថ្មីៗត្រូវបានបង្កើត តាមរយៈការទទួលស្គាល់ព័ត៌មានមូលដ្ឋានមានស្រាប់ ឬដោយការសម្របទៅនឹងព័ត៌មានថ្មី។ អ្នកសិក្សាមានតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងដំណើរការរៀន ដោះស្រាយកិច្ចការដែលគ្រូដាក់ឱ្យ ដោយប្រើវិធីសាស្ត្ររៀនសមស្រប (Johnson et al.,2016)។ គ្រូបង្រៀនមានតួនាទីជាអ្នកហ្វឹកហ្វឺន ដោយផ្តើមគំនិត (បញ្ហា) ត្រួតពិនិត្យ គាំទ្រដល់ការរៀន ការរៀបចំសម្ភារៈបទ្វេស និងផ្តល់មតិយោបល់ណែនាំដល់សិស្សជាប់ជានិច្ច។ ប្រសិនបើចាំបាច់ គ្រូអាចធ្វើអន្តរាគមន៍យ៉ាងសកម្ម ក្នុងដំណើរការរៀនរបស់សិស្ស តាមរយៈការផ្តល់ការណែនាំគាំទ្រ។ សិស្សអាច អភិវឌ្ឍវិធីសាស្ត្រដោះស្រាយបញ្ហាដោយផ្ទាល់ខ្លួន គេជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្រត្រឹមត្រូវ ប្រើវិធីទាំងនោះតាមកាលៈទេសៈសមស្រប វាយតម្លៃលទ្ធផល និងឆ្លុះបញ្ចាំងលើដំណើរការនៃការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ (Ertmer & Newby, 2013)។

ផ្ទុយទៅនឹងទ្រឹស្តីអាកប្បកិរិយានិយម ទ្រឹស្តីការគិតនិយមកសាងចំណេះដឹងដែលមានន័យ និងផ្សារភ្ជាប់ចំណេះដឹងមានស្រាប់ទៅនឹងចំណេះដឹងថ្មី។ ដំណើរនេះត្រូវបានគេមើលឃើញថាជាដំណើរផ្លាស់ប្តូរចំណេះដឹង ដែលបន្ទាប់មកត្រូវបានរក្សាទុកយ៉ាងជ្រៅក្នុងអង្គចងចាំ ជាជាងគ្រាន់តែផ្លាស់ប្តូរត្រឹមតែអាកប្បកិរិយា។ ដើម្បីអនុវត្តគោលការណ៍ការគិតនិយម គ្រូបង្រៀនត្រូវប្រាស្រ័យជាមួយសិស្សយ៉ាងសកម្ម ក្នុងដំណើរការរៀន ដោយផ្តោតលើដំណើររៀនជាជាងផ្តោតតែទៅលើលទ្ធផលសិក្សា និងសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើរបៀបរៀបចំលំដាប់លំដោយ នៃព័ត៌មាន (Ertmer & Newby, 2013)។

ខាងក្រោមគឺជា ឧទាហរណ៍អំពីការអនុវត្តទ្រឹស្តីការគិតនិយមនៅក្នុងថ្នាក់រៀនកម្រិតបឋមសិក្សា៖

- ចាប់ផ្តើមមេរៀនថ្មី ដោយរម្លឹកឡើងវិញនូវចំណេះដឹងមានស្រាប់របស់សិស្ស។ ផ្សារភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងរវាងចំណេះដឹងថ្មីទៅនឹងអ្វី ដែលបានរៀនពីមុនរួចហើយ ផ្តើមដោយការសួរសំណួរ ឬ រម្លឹកមេរៀនចាស់
- ប្រើឧបករណ៍ជំនួយ ដូចជាផែនទីគំនិតដើម្បីជួយសិស្សឱ្យចេះរៀបចំព័ត៌មានចំណេះដឹង ឬ រៀបតារាងក្រាហ្វិកគំនិត ដើម្បីជាជំនួយដល់សិស្សក្នុងការសរសេរជាឃ្លាប្រយោគ

- បង្កើតល្បែងសិក្សា និងល្បែងប្រជ្រាបែបអប់រំ នៅក្នុងថ្នាក់ ដែលជួយឱ្យសិស្សអាចប្រើប្រាស់ជំនាញ ដែលបានរៀនរួចហើយ ដើម្បីអនុវត្តឈ្វេងយល់រួមជាមួយមិត្តរួមថ្នាក់បាន
- បង្ហាញសិស្សពីរបៀបដែលឧបករណ៍មនោវិទ្យា (ការប្រើអក្សរតំណាងដើម្បីចងចាំអ្វីមួយ) អាចជួយពួកគេចងចាំលំដាប់ពាក្យសំខាន់ៗ
  (ឧទាហរណ៍ដូចជា My Very Educated Mother Just Served Us Noodles - Mercury Earth Mars Jupiter, Saturn, Uranus, Neptune)។

ទ្រឹស្តីស្ថាបនានិយម (Constructivism) ចែងថា សិស្សទទួលបានព័ត៌មាន និងគំនិតថ្មី ដោយផ្អែកលើបទពិសោធពីមុនដែលសិស្សធ្លាប់ឆ្លងកាត់ក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេ។ ដោយសិស្សធ្លាប់ឆ្លងកាត់បទពិសោធក្នុងពិភពរស់នៅ ពួកគេអាចធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំង និងបង្កើតបានជាបទពិសោធ ព្រមទាំងចងក្រងព័ត៌មានជាចំណេះដឹង **ឬ គ្រោងការណ៍(Schemas)** មានស្រាប់របស់ពួកគេ (Johnson et al.,2016)។ ចំណុចសំខាន់នៃទ្រឹស្តីស្ថាបនានិយមនៅក្នុងថ្នាក់រៀនគឺមិនមែនផ្តល់ចំណេះដឹងទៅឱ្យសិស្សនោះទេ។ ប៉ុន្តែវាជាការផ្តល់បទពិសោធដែលជួយឱ្យពួកគេបង្កើតបានជាចំណេះដឹងដោយខ្លួនឯង។ ដោយហេតុថាសិស្ស និងគ្រូធ្វើការជាមួយគ្នាដើម្បីកសាងចំណេះដឹងថ្មី ស្ថាបនានិយមចាត់ទុកការរៀនជាដំណើរ សហប្រតិបត្តិការដោយបញ្ជ្រាបជាមួយនឹងបរិបទសង្គម។ តួនាទីរបស់គ្រូគឺជាដៃគូសិក្សារបស់សិស្ស ក្នុងការបង្កើតលក្ខខណ្ឌដែលសិស្សអាចសិក្សាដោយខ្លួនឯង ហើយដែលការណ៍នេះអាចនាំឱ្យបង្កើតបាននូវដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍចំណេះដឹងដោយឯករាជ្យ(Ertmer & Newby,2013)។

ដើម្បីអនុវត្តគោលការណ៍ស្ថាបនានិយមនៅក្នុងថ្នាក់រៀន គ្រូបង្រៀនត្រូវតែប្រាកដថា ចំណេះដឹងមិនមែនអរូបីទេ ប៉ុន្តែវាត្រូវតែផ្សារភ្ជាប់ទាំងបរិបទសង្គមមនុស្ស និងបុគ្គល។ នៅពេលដែលសិស្សភ្ជាប់ព័ត៌មានថ្មីទៅនឹងបទពិសោធជំនឿ និងឥរិយាបថរបស់គេផ្ទាល់ដើម្បីបង្កើតចំណេះដឹងថ្មី ពួកគេនឹងអាចដោះស្រាយបញ្ហានៅក្នុងជីវិតពិតរបស់គេបានកាន់តែប្រសើរឡើង ដោយក្លាយជាអ្នកគិតស៊ីជម្រៅគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងជាអ្នកដោះស្រាយបញ្ហា (Johnson et al.,2016)។ ឧទាហរណ៍ នៃការអនុវត្តទ្រឹស្តីស្ថាបនានិយម នៅក្នុងថ្នាក់រៀនកម្រិតបឋមសិក្សារួមមាន៖

- ដោយប្រើ **ការរៀនផ្អែកលើបញ្ហា** ដើម្បីឱ្យសិស្សកំណត់បញ្ហាជាក់ស្តែងណាមួយនៅសាលារៀនឬ នៅកន្លែងដែលពួកគេរស់នៅ រួចផ្តល់ឱកាសឱ្យពួកគេបំផុស

គ្រោងការណ៍ (Schemas) អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកសិក្សាផ្តល់ហេតុផលស្ថានភាពរៀនថ្មី និងបកស្រាយស្ថានភាពទាំងនេះ ជាចំណេះដឹងទូទៅ។ គ្រោងការណ៍អាចត្រូវសិក្សាដើម្បីលើកកម្ពស់ការទទួលបានចំណេះដឹង និង (Lee & Seel, 2012, online)

ការរៀនផ្អែកលើបញ្ហា (PBL) គឺជាវិធីសាស្ត្របង្រៀនដែល

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គំនិតសាកល្បងរកដំហានដើម្បីដំណោះស្រាយ។ ពួកគេអាចធ្វើបទបង្ហាញពីដំណោះស្រាយរបស់គេតាមវិធីផ្សេងៗរាប់តាំងពីការសរសេរជាសំបុត្រ ដល់ការធ្វើបទបង្ហាញតាមប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយនានា(ពហុមេឌា)។

- រៀបចំសិស្សជាក្រុម រួចឱ្យពួកគេស្រាវជ្រាវលើប្រធានបទណាមួយ ធ្វើដូច្នេះ ពួកគេនឹងក្លាយជាអ្នកជំនាញលើប្រធានបទនោះនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ ពួកគេអាចបង្រៀនបញ្ញត្តិថ្មីនោះទៅមិត្តរួមថ្នាក់ផ្សេងទៀត
- ចូលរួមការរៀនតាមបែបស្រាវជ្រាវ ដោយធ្វើដំណើរទស្សនកិច្ចសិក្សាទៅកន្លែងផ្សេងៗ ដើម្បីឱ្យសិស្សអាចយកចំណេះដឹងដែលបានរៀនក្នុងថ្នាក់ទៅប្រើនៅក្នុងបរិបទជាក់ស្តែង។ ដំណើរទស្សនកិច្ចសិក្សា អាចមានលក្ខណៈសាមញ្ញដូចជាការដើរនៅខាងក្រៅថ្នាក់ប្រមូលស្លឹកឈើ ដើម្បីសិក្សាពីឫសរបស់វា ឬប្រើវាក្នុងការធ្វើគម្រោងសិល្បៈជាដើម។

ទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់និយមន័យ(Connectivism) បានជឿថាសិស្សអាចធ្វើឱ្យដំណើរការនៃការរៀនបានប្រសើរឡើងនៅពេលដែលពួកគេរៀនដោយផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងបណ្តាញផ្សេងៗ។ សិស្សមិនអាចស្វែងរកបទពិសោធពីអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគេចង់រៀនដោយខ្លួនឯងនោះទេ ពួកគេត្រូវការបង្កើនមូលដ្ឋានចំណេះដឹង និងបទពិសោធជាមួយភាគីទី៣ដូចជា បច្ចេកវិទ្យា ឬបណ្តាញសង្គមផ្សេងៗ(Siemens,2017)។

ការសិក្សាវាមិនអាស្រ័យតែទៅលើខ្លួនឯងតែម្យ៉ាងទេ ប៉ុន្តែក៏អាស្រ័យនឹងបរិស្ថានជុំវិញផងដែរ។ សិស្សដែលអាចបង្កើតបណ្តាញទំនាក់ទំនងមូលដ្ឋានសម្រាប់បរិស្ថានជុំវិញរបស់គេ អាចធ្វើឱ្យពួកគេទទួលបានចំណេះដឹងថ្មីៗទាន់ពេលវេលា។ ក្នុងទស្សនៈរបស់ទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់និយម សមត្ថភាពទទួលបាននូវចំណេះដឹងថ្មីៗតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរគំនិតជាមួយអ្នកដទៃ និងព្យាយាមជម្នះរាល់ឧបសគ្គជាមួយគ្នា គឺពិតជាសំខាន់ជាងចំណេះដឹងរបស់ខ្លួនឯង តែម្នាក់។

> *ចំណុចចាប់ផ្តើមនៃទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់និយមគឺបុគ្គលសិស្សខ្លួនឯង។ ចំណេះដឹងផ្ទាល់ខ្លួនគឺត្រូវយកទៅប្រើប្រាស់នៅក្នុងប្រព័ន្ធបណ្តាញទំនាក់ទំនង ដែលសមស្របទៅនឹងស្ថាប័ន ឬគ្រឹះស្ថាន បន្ទាប់មកប្រព័ន្ធបណ្តាញនោះត្រូវបានបន្តប្រើដើម្បីអភិវឌ្ឍចំណេះដឹងបុគ្គលជាប្រចាំ។ វដ្តនៃការអភិវឌ្ឍចំណេះដឹង (ពីបុគ្គលទៅប្រព័ន្ធ ទៅកម្រិតស្ថាប័ន) ផ្តល់ឱ្យអ្នកសិក្សា រក្សាបាននូវបច្ចុប្បន្នភាពនៃជំនាញ របស់ពួកគេ តាមរយៈបណ្តាញទំនាក់ទំនងដែលគេបានបង្កើត* (Siemens,2017,online) ។

មានគោល- បំណងជួយសិស្សសម្រាប់ជីវភាពពិតនៅក្នុងជីវិត។ តាមរយៈឱ្យសិស្សរៀនដោះស្រាយបញ្ហា វិធីនេះក៏ជួយលើកកម្ពស់លទ្ធផលនៃការរៀនសូត្ររបស់សិស្សផងដែរ តាមរយៈការបង្កើនសមត្ថភាព និងជំនាញអនុវត្តចំណេះដឹង និងដោះស្រាយបញ្ហាអនុវត្តការគិតកម្រិតខ្ពស់ និងដឹកនាំការរៀនសូត្រដោយខ្លួនឯង (Jonassen & Hung, 2012, online)

នៅក្នុងបរិបទនេះ គ្រូបង្រៀនមានតួនាទីជាអ្នកប្រឹក្សា ដែលជួយគាំទ្រដល់សិស្សឱ្យកសាងចំណេះដឹង ដោយផ្អែកលើបទពិសោធតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរគ្នា ធ្វើការជាមួយគ្នា និងផ្សារភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នា។ សិស្សគួរយល់ថា ការដឹងពីវិធីទទួលបានចំណេះដឹង គឺវាមានភាពចាំបាច់ ដូចជាចំណេះដឹងដែរ។ ឧទាហរណ៍នៃទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់និយម ដែលប្រើនៅកម្រិតបឋមសិក្សារួមមាន៖

- បង្រៀនសិស្សពីរបៀបស្វែងរកព័ត៌មានដែលមានភាពច្បាស់លាស់ និងមានសុពលភាព ទាំងនៅលើប្រព័ន្ធអនឡាញ សៀវភៅ ឬនៅក្នុងសហគមន៍ដែលគេរស់នៅ។ វានៅតែមានសារៈសំខាន់ ដែលសិស្សត្រូវពិនិត្យឡើងវិញនូវអង្គហេតុជាក់ស្តែងក្នុងជីវភាពរស់នៅ។
- បើកបង្ហាញសិស្សឱ្យយល់អំពីវិសាលភាពនៃចំណេះដឹង និងគំនិតច្រើនចម្រុះគ្នា ដោយបង្ហាញពួកគេថា «បណ្តាញកាន់តែធំ ឱកាសសិក្សាកាន់តែច្រើន។ យើងអាចធ្វើបានតាមរយៈបង្កើតឱ្យមានវេទិកាអនឡាញ ឬបណ្តាញសង្គមនានា។ ប៉ុន្តែយើងក៏អាចធ្វើបានតាមរយៈការជួបទល់មុខគ្នាផ្ទាល់ជាមួយអ្នកផ្សេងៗក្នុងសហគមន៍ផងដែរ។ ឧទាហរណ៍ នៅតាមទីជនបទ គ្រូបង្រៀនអាចឱ្យសិស្សធ្វើការសង្កេត យកព័ត៌មានអំពីយុទ្ធសាស្ត្រគន្លឹះដាំដំណាំពីកសិករចំនួន១០នាក់ក្នុងសហគមន៍។ ការធ្វើបែបនេះ ពួកគេនឹងយល់ថា កាលណាកសិកររនិយាយកាន់តែច្រើន នោះគេក៏នឹងទទួលបាន ពីព័ត៌មានកាន់តែច្រើនដែរ។
- ចាត់តាំងឱ្យសិស្សរៀនពីគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងបណ្តាញ។ ឱ្យពួកគេបង្កើតជាសំណួរទៅមិត្តរួមថ្នាក់ដូចជា តើសៀវភៅអ្វី ដែលខ្ញុំគួរអាននៅពេលបន្ទាប់? ឬតើដំរីស៊ីអ្វី? សំណួរទាំងនេះអាចត្រូវបានសរសេរលើក្រដាសផ្ទាំងធំៗ ឬនៅលើបណ្តាញអនឡាញ។ ពួកគេទាំងអស់នឹងព្យាយាមឆ្លើយសំណួរគ្នាទៅវិញទៅមកឱ្យអស់ពីលទ្ធភាព ដើម្បីបង្ហាញពីផលប្រយោជន៍នៃការធ្វើការនៅក្នុងក្រុម។

<u>ទ្រឹស្តីផ្តោតលើសិស្ស (Subject-Oriented understanding of learning or individual learning)</u> កំណត់ការរៀន ជាដំណើរអភិវឌ្ឍបុគ្គល ផ្អែកលើហេតុផលផ្ទាល់ខ្លួនជាជាងឥទ្ធិពលពីខាងក្រៅ។ សិស្សត្រូវបានចាត់ទុកជាប្រធានបទចម្បងនៅក្នុងការសិក្សា។ ដូច្នេះ ជំនួសឱ្យការរៀនថាជាសកម្មភាពដែលកើតឡើងនៅពេលបង្រៀន ទ្រឹស្តីនេះលើកឡើងថា ការរៀនអាចកើតឡើងបានលុះត្រាតែ អ្នកសិក្សា (សិស្ស) មានហេតុផលត្រូវរៀន។ គ្រូបង្រៀនអាចប្រើវិធីសាស្ត្រគ្រប់បែបយ៉ាង

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ដើម្បីទាក់ទាញសិស្សឱ្យរៀន (ដូចជាប្រើឧបករណ៍ ឬឯកសារជំនួយនានា) ប៉ុន្តែសិស្សត្រូវតែមានការលើកទឹកចិត្តពីក្នុងខ្លួនឯងដោយផ្ទាល់ និងពីសង្គម ដែលពួកគេត្រូវធ្វើទំនាក់ទំនង និងធ្វើការផ្លាស់ប្តូរយោបល់ ពីគ្នាទៅវិញទៅមក(Grottiische, 2019)។ គ្រូបង្រៀនដើរតួជាកម្លាំងគាំទ្រ បង្កើតឱកាសឱ្យសិស្សគ្រប់គ្នាបានវិឌ្ឍន៍ឡើង ផ្តល់ពេលវេលាឱ្យសិស្សបង្កើនភាពជឿជាក់លើខ្លួនឯង និងទទួលបានបទពិសោធពីប្រសិទ្ធភាពខ្លួនឯង។ វាគឺជាទំនួលខុសត្រូវផ្នែកគរុកោសល្យរបស់គ្រូបង្រៀនក្នុងការជួយសម្រួលរកវិធីសាស្ត្ររៀនសូត្រ ដែលជាទីចាប់អារម្មណ៍ដល់សិស្ស ដែលនេះគឺជាមូលដ្ឋានដ៏រឹងមាំធ្វើឱ្យសិស្សយល់កាន់តែច្បាស់ពីពិភពលោកនេះ។ នៅក្នុងថ្នាក់បឋមសិក្សា គ្រូបង្រៀនអាចឈ្វេងយល់ពីមូលហេតុដែលសិស្សមករៀនដោយរួមបញ្ចូលចំណុចលើកទឹកចិត្តសិស្សទៅក្នុងកិច្ចតែងការរបស់ពួកគាត់។ ឧទាហរណ៍ អំពីទ្រឹស្តីផ្តោតលើសិស្ស ដែលប្រើនៅកម្រិតបឋមសិក្សារួមមាន៖

- ភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងរវាងសកម្មភាពនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ជាមួយស្ថានភាពរស់នៅជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ ដូចជា បង្ហាញពីផលប្រយោជន៍ នៃភាសាអង់គ្លេសក្នុងការទទួលបានឱកាសផ្សេងៗ ដូចជាការទៅដើរលេង ឬទៅរៀននៅក្រៅប្រទេស ឬអាចពន្យល់ពីផលប្រយោជន៍នៃការចេះបូក និងដកលេខដែលអាចជួយក្នុងការទិញទំនិញផ្សេងៗនៅផ្សារជាដើម។
- រៀងរាល់សប្តាហ៍ ត្រូវទុកពេលវេលាឱ្យសិស្សជ្រើសរើសអ្វីដែលពួកគេចង់រៀន និងវិធីរៀន។ ការធ្វើរបៀបនេះអាចជួយសិស្សឱ្យស្វែងរកគោលដៅរបស់ខ្លួន ហើយយល់ថាសាលា មានតួនាទីជួយពួកគេ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅ។

ទ្រឹស្តីនៃការរៀននីមួយៗបានផ្តល់ឱ្យគ្រូបង្រៀននូវវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗក្នុងការបង្រៀនសិស្ស។ ទ្រឹស្តី អាកប្បកិរិយានិយមត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅដើមទសវត្សរ៍ ១៩០០ ហើយទ្រឹស្តីការគិតនិយម ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅចុងទសវត្ស ១៩៥០ ប៉ុន្តែមិនត្រូវបានគេមើលឃើញថាជាទ្រឹស្តីគ្រឹះសម្រាប់សតវត្សទី២១ទេ។ ដូចបានលើកឡើងខាងលើ គោលការណ៍នៅក្នុងទ្រឹស្តីនៃការរៀនទាំងនេះមានប្រយោជន៍ណាស់ ប៉ុន្តែមិនត្រូវបានគេប្រើជាចម្បងឡើយ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅក្នុងសតវត្សទី ២១នេះ ដំណើរការរៀននៅក្នុងវិស័យអប់រំនាពេលបច្ចុប្បន្នជាការរួមបញ្ចូលគ្នានៃសមាសភាពនានា ដូចជាចំណេះដឹងដែលមាននៅក្នុងបរិបទនីមួយៗ មនុស្សជុំវិញ និងការសហការគ្នា។ ហេតុនេះទ្រឹស្តីអប់រំរបបស្ថាបនានិយម ទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់និយម និងទ្រឹស្តីផ្តោតលើសិស្សត្រូវបានចាត់ទុកថាជាទ្រឹស្តីដ៏ចាំបាច់នៅក្នុងការអប់រំ ដោយទ្រឹស្តីទាំងនេះមានភាពស្របគ្នាទៅនឹង វិធីសាស្ត្របង្រៀននាពេលបច្ចុប្បន្នដែល

ផ្តោតទៅលើតម្រូវការរបស់សិស្ស (មានដូចជាការធ្វើការជាមួយមិត្តភក្តិ ការរៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល និងការប្រើបច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងថ្នាក់) ហើយនឹងផ្តោតទៅលើសង្គមបច្ចុប្បន្ន (ដូចជាការបញ្ចូលជំនាញការគិតឱ្យបានស៊ីជម្រៅ ជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា និងការចេះច្នៃប្រឌិតជាដើម) (Ertmer & Newby,2013)។

តារាងលេខ១ខាងក្រោមជាសេចក្តីសង្ខេបរបស់ទ្រឹស្តីទាំង៥ ខាងលើ៖

តារាង១៖ ទ្រឹស្តីការរៀន

	តួនាទីសិស្ស	តួនាទីគ្រូបង្រៀន
ទ្រឹស្តីអាកប្បកិរិយានិយម	សិស្សរៀនតាមរយៈការជំរុញពីគ្រូបង្រៀន ទាំងមតិណែនាំទាំងវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមាន ទៅលើអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើទោះត្រូវ ឬខុស។	គ្រូបង្រៀនជាអ្នកផ្តួចផ្តើមដោយការជំរុញទឹកចិត្តសិស្សតាមរយៈការសរសើរ ឬ ការផ្តល់រង្វាន់។ គ្រូបង្រៀនជាអ្នកគ្រប់គ្រងការរៀន។
ទ្រឹស្តីការគិតនិយម	សិស្សចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងការរៀន សូត្រដោយត្រូវដោះស្រាយបញ្ហា លើកិច្ចការដែលគ្រូដាក់ឱ្យដោយប្រើយុទ្ធសាស្ត្ររៀនដ៏ត្រឹមត្រូវ។ សិស្សបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រដោះស្រាយបញ្ហាដោយខ្លួនឯង ជ្រើសរើសវិធីណាដែលត្រឹមត្រូវប្រើយុទ្ធសាស្ត្រនោះទៅលើបញ្ហាចំគោលដៅ វាយតម្លៃលទ្ធផល និងឆ្លុះបញ្ចាំងទៅលើដំណើរការរៀន។	គ្រូបង្រៀនដើរតួនាទីជាអ្នកបង្វឹកដោយផ្តួចផ្តើមគ្រប់គ្រង និងគាំទ្រដំណើរការរៀនសូត្រនេះដោយបានត្រៀមជាមុននូវសម្ភារៈសិក្សាផ្សេងៗ ហើយផ្តល់នូវមតិយោបល់ត្រលប់ទៅវិញដល់សិស្សជាបន្តបន្ទាប់។

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ទ្រឹស្តីស្ថាបនានិយម	សិស្សរៀនពីចំណេះដឹងថ្មីៗ ដោយផ្អែកលើ បទពិសោធពីមុន។ ក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ សិស្សអាចទទួលបានចំណេះដឹងថ្មីៗ តាមរយៈចំណេះដឹងដែលមានស្រាប់។	គ្រូបង្រៀនមិនបានផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវចំណេះដឹងថ្មីៗដោយផ្ទាល់ទេ ប៉ុន្តែបានផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សឈ្វេងយល់ពីចំណេះដឹងនោះដោយខ្លួនឯង។ គ្រូគ្រាន់តែជាដៃគូរៀនដោយបង្កើតលក្ខខណ្ឌឱ្យសិស្សរៀនដោយខ្លួនឯង។ ការធ្វើបែបនេះជួយជំរុញឱ្យសិស្សយល់ដឹងការអភិវឌ្ឍចំណេះដឹងថ្មីៗដោយឯករាជ្យ។
ទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់និយម	សិស្សពង្រឹងការរៀនសូត្រតាមរយៈការបង្កើតក្រុមដើម្បីទទួលបានព័ត៌មាន និងបទពិសោធពីគ្នាទៅវិញទៅមក។	គ្រូបង្រៀនមានតួនាទីជាអ្នកដឹកនាំដែលជួយសិស្សអាចកសាងចំណេះដឹងពីបទពិសោធតាម រយៈការផ្លាស់ប្តូរយោបល់ធ្វើការសហការគ្នា និងបង្កើតទំនាក់ទំនងជានិច្ច។
ទ្រឹស្តីផ្តោតលើសិស្ស	សិស្សរៀនតាមរយៈការលើកទឹកចិត្ត ដោយខ្លួនឯង ដោយយោងទៅលើកត្តាជំរុញទឹកចិត្តពីក្នុងខ្លួនឯង។	គ្រូបង្រៀនជួយជំរុញសិស្សឱ្យរៀនកាន់តែប្រសើរ ដោយការបញ្ចូលការលើកទឹកចិត្តពីខាងក្នុងទៅក្នុងការធ្វើផែនការបង្រៀន។

២- យុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាព

ការយល់ដឹងពីទ្រឹស្តីនៃការរៀន និងការបង្កើតបាននូវទស្សនៈអប់រំដ៏ល្អៗ នឹងជួយគ្រូបង្រៀនឱ្យអាចជ្រើសរើសវិធីបង្រៀនសមស្រប ទៅតាមវត្ថុបំណងដែលចង់បាន។ ចំណុចមួយដែលទាក់ទងទៅនឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀនគឺ ចំនួន និងភាពចម្រុះគ្នានៃបច្ចេកទេសបង្រៀន ដែលគ្រូបង្រៀនបានយកមកប្រើ។ ការអប់រំនាពេលបច្ចុប្បន្នគឺ មានគោលដៅក្នុងការបណ្តុះការគិតប្រកបដោយហេតុផលដល់សិស្ស។ ទោះបីជាមានការស្រាវជ្រាវជាច្រើន ត្រូវបានធ្វើឡើងទាក់ទងនឹងយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀន ដែលអាចប្រើបានជាសកល។ ប៉ុន្តែមិនមានយុទ្ធសាស្ត្រណាមួយដែលគេរកឃើញថា អាចនាំទៅសម្រេចលទ្ធផលជោគជ័យឥតខ្ចោះនោះទេ ផ្ទុយទៅវិញការស្រាវជ្រាវទាំងនោះបង្ហាញពីបច្ចេកទេសបង្រៀនជាច្រើនរបៀបផ្សេងគ្នា ដែលស្របទៅនឹងតម្រូវការសិស្ស ហើយលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សហាក់ឈានទៅរកកម្រិតប្រសើរឡើង(ku el al,2014)។ លទ្ធផលទាំងនោះគឺល្អសម្រាប់តែបរិបទមួយៗប៉ុណ្ណោះ។ គោលដៅ ដើម្បីឈានទៅទទួលបានលទ្ធផល ដូចគ្នា នៅក្នុងគ្រប់បរិបទនៃការបង្រៀន(Stronge, 2018)។ ដោយហេតុថាវាគ្មានយុទ្ធសាស្ត្រជាក់លាក់ណាមួយ ដែលអាចនាំមកនូវលទ្ធផលល្អបំផុតដល់សិស្សនោះទេ ទើបភាពបត់បែនតាម កាលៈទេសៈនៅក្នុងការបង្រៀនគឺជាការចាំបាច់។ វាពិតជាគ្រោះថ្នាក់សម្រាប់សិស្ស ប្រសិនបើគ្រូប្រើគរុកោសល្យតែមួយប្រភេទ គ្រប់ពេលវេលា (Hoff, 2003, 8)។

មានយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនសំខាន់ៗចំនួន៥ និងភាពទំនាក់ទំនងគ្នារវាងយុទ្ធសាស្ត្រទាំងនោះ នឹងត្រូវលើកយកមកពិភាក្សាដូចខាងក្រោម៖

២.១- ការបង្រៀនដោយផ្ទាល់

នៅក្នុងការយុទ្ធសាស្ត្រនៃការបង្រៀនដោយផ្ទាល់ គ្រប់សកម្មភាព និងការកិច្ចនានាត្រូវ បានរៀបចំចាត់ចែងយ៉ាងល្អដោយគ្រូបង្រៀន (ដែលអាចហៅថា ជាអ្នកផ្តល់ព័ត៌មាន) ដោយមានបង្ហាញគោលបំណងមេរៀន ច្បាស់លាស់ និងជាប្រព័ន្ធ ការបង្រៀនបែបនេះគឺជាការបង្រៀនបែប**គ្រូមជ្ឈមណ្ឌល** ដែលរួមមានវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នាដូចជា៖

គ្រូមជ្ឈមណ្ឌល សំដៅលើលំនាំបង្រៀនដែលគ្រូបង្រៀនជាអ្នកគ្រប់គ្រងសកម្មភាពរៀនរបស់សិស្ស ខណៈដែលសិស្សជាអ្នកទទួលដោយអសកម្ម ស្តាប់តាម

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

- **ការធ្វើបទឧទ្ទេស៖** ជាការបង្រៀនតែមួយទិសពីគ្រូទៅសិស្ស តាមរយៈការធ្វើបទបង្ហាញលើប្រធានបទអ្វីមួយ
- **ការបង្រៀនលម្អិត៖** គឺជាការពន្យល់ និងការពណ៌នាលម្អិតអំពីប្រធានបទអ្វីមួយ ដោយលើកឧទាហរណ៍ច្បាស់លាស់ ដើម្បីជួយសិស្សឱ្យយល់ច្បាស់ពាក់ព័ន្ធនឹងប្រធានបទនោះ។
- **ការសួរសំណួរបែបយុទ្ធសាស្ត្រ៖** គឺជាវិធីដែលជជីកសួរសំណួរផ្សេងៗឱ្យសិស្សឆ្លើយ ដោយប្រើសំណួរដូចជាតើអ្នកណា? តើអ្វី? តើនៅទីណា? តើហេតុអ្វី? តើនៅពេលណា? និង តើដោយរបៀបណា? (5W+1H)
- **ការបង្រៀនបង្ហាញ៖** គ្រូបង្រៀនធ្វើបទបង្ហាញដល់សិស្ស នូវបំណិនណាមួយ ដូចជាបង្ហាញពីរបៀបធ្វើលេខបូកជាដំហានៗនៅលើក្តារខៀន
- **ការហ្វឹកហ្វាត់ និងការអនុវត្ត៖** សិស្សអនុវត្តលើប្រធានបទណាមួយ ឬបំណិនអ្វីមួយដដែលៗដែលទើបតែរៀនរួចដោយខ្លួនឯង (Johnson et al. 2016) ការបង្រៀនប្រភេទនេះច្រើនតែទាក់ទងទៅនឹងការបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់រៀនដែលមានសិស្សអសកម្មច្រើន។ អ្នកអប់រំជាច្រើនចាត់ទុកថា ការបង្រៀនប្រភេទនេះគ្មានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់តម្រូវការរៀននាពេលបច្ចុប្បន្នទេ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការបង្រៀនដោយផ្ទាល់នេះមានផលអវិជ្ជមានជាច្រើនប្រសិនបើគ្រូមិនប្រើវិធីផ្សេងទៀតទេនោះ(Lombardi,2017)។ នៅក្នុងថ្នាក់បឋមសិក្សា ការបង្រៀនដោយផ្ទាល់ នេះគឺ សក្តិសមបំផុត ដើម្បីការពន្យល់គំនិតគោលសំខាន់ៗ មុនពេលឱ្យសិស្សចាប់ផ្តើមធ្វើកិច្ចការជាក្រុម ឬជាបុគ្គល។

តែអ្នកគ្រូបង្រៀន (Lombardi, 2017, online)

២.២- ការបង្រៀនមិនផ្ទាល់

នៅក្នុងការបង្រៀនមិនផ្ទាល់ សិស្សមានភាពទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ក្នុងការសម្រេចចិត្ត ពីរបៀបរៀបចំ និងបញ្ចប់កិច្ចការអ្វីមួយដោយគ្មានការបង្រៀនណែនាំលើគ្រូបង្រៀនផ្ទាល់ឡើយ។ ទម្រង់បង្រៀន បែបនេះ គឺបែប**សិស្សមជ្ឈមណ្ឌល** ដោយហេតុថាវាបានលើកកម្ពស់ឱ្យសិស្សមានការ ចូលរួមបានច្រើន ហើយតួនាទីរបស់គ្រូគឺជាអ្នកសម្របសម្រួល។ យុទ្ធសាស្ត្រនៅក្នុងការបង្រៀនមិនផ្ទាល់រួមមាន៖

- **ការរិះរក៖** សិស្សបង្កើតសំណួរដើម្បីស្រាវជ្រាវលើប្រធានបទអ្វីមួយ
- **ការដោះស្រាយបញ្ហា៖** បញ្ហាជាក់លាក់នៅក្នុងជីវិតពិត ត្រូវបានលើកឡើងសម្រាប់សិស្ស ដើម្បីរកដំណោះស្រាយសមស្រប។

សិស្សមជ្ឈមណ្ឌល សំដៅលើទម្រង់នៃការបង្រៀនដែល [...] ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សដឹកនាំសកម្មភាពរៀន [...] ហើយជាទូទៅសិស្សជាអ្នកធ្វើផែនការសិក្សាដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់

(The Glossary of Education Reform, 2014, online)

- **ករណីសិក្សា៖** សេណារីយ៉ូនៅក្នុងជីវិតពិតទាក់ទងទៅនឹងសិស្ស ត្រូវបានប្រើដើម្បីពិភាក្សា និងបំផុសរកដំណោះស្រាយបាន។
- **ការបង្កើតបញ្ញត្តិ៖** សិស្សបង្កើតគំនិតថ្មីៗដោយរៀបចំ និងប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដោយប្រើវិធីថ្មីៗ។

នៅក្នុងថ្នាក់បឋមសិក្សា ការបង្រៀនមិនផ្តាល់នេះ បានបណ្តុះគំនិតចង់ចេះចង់ដឹងពីធម្មជាតិដល់សិស្ស ដោយលើកទឹកចិត្តឱ្យពួកគេស្វែងរកលទ្ធភាពផ្សេងៗ ព្យាយាមលុបបំបាត់នូវភាពភ័យខ្លាចក្នុងការ ផ្តល់ចម្លើយមិនត្រឹមត្រូវ។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះអាចប្រើបាននៅគ្រប់មេរៀន ប៉ុន្តែវាមានប្រសិទ្ធភាព លុះត្រាតែសិស្សយល់គំនិតសំខាន់នៃមេរៀនជាមុនសិន (Regina, 1991)។

២.៣- ការបង្រៀនតាមរយៈបទពិសោធ

ការរៀនតាមរយៈបទពិសោធគឺចង់សំដៅថា សិស្សរៀនដោយទទួលលទ្ធផលល្អបាននៅពេល ដែលពួកគេត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់យ៉ាងជិតស្និតទៅនឹងឧបករណ៍ ឬចំណេះដឹងដែលត្រូវរៀន ឬអាចនិយាយបានថាសិស្សយល់បានកាន់តែល្អប្រសើរនៅពេលដែលពួកគេទទួលបទពិសោធផ្ទាល់ជាជាងគ្រាន់តែបានអាន បានស្តាប់ ឬបាននិយាយអំពីចំណេះដឹង ឬមេរៀនថ្មីនោះ (Johnson etal.,2016)។ ឧទាហរណ៍បន្ទាប់ពីបញ្ចប់មេរៀនអំពីរុក្ខជាតិ និងការថែសួន គ្រូប្រាប់សិស្សថាពួកគេនឹងត្រូវបង្កើតសួនច្បារនៅក្នុងសាលា ហើយគ្រូអាចណែនាំដោយប្រាប់ពីដំណើរការនៃការរៀបចំគម្រោង ដោយចាប់ផ្តើមដាំ និងការថែទាំជាក្រុម។ ការរៀនតាមរយៈបទពិសោធគឺជាការរៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល និងតាមបែបធ្វើសកម្មភាព។ វិធីសាស្ត្របង្រៀនសម្រាប់ការរៀនតាមរយៈបទពិសោធរួមមាន៖

- **ការអនុវត្តសាកល្បង៖** សិស្សត្រូវបានផ្តល់នូវស្ថានការណ៍ ឬបញ្ហាដែលគេ ប្រឌិតឡើងដោយផ្អែកលើស្ថានភាពពិតនៅក្នុងបរិបទណាមួយ រួចដាក់ឱ្យអនុវត្តដាក់ស្តែង និងលើកទឹកចិត្តឱ្យសិស្សមានទំនាក់ទំនងគ្នា បង្កើនការគិតបែបស៊ីជម្រៅ។
- **រូបភាពផ្តោតអារម្មណ៍៖** សិស្សតម្រូវឱ្យមើលរូបភាព ព្រឹត្តការណ៍ ឬហេតុការណ៍អ្វីមួយ ដើម្បីជំរុញទឹកចិត្តឱ្យសិស្សបញ្ចេញយោបល់ ចេះច្នៃប្រឌិត និងចេះស្រមើស្រមៃ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- **គំរូ៖** សិស្សសាងសង់គំរូអ្វីមួយ ដោយផ្អែកលើខ្លឹមសារពិតណាមួយ (ដូចជាសាងសង់ស្ពាន សង់ទីក្រុងតូចមួយ ឡានប្រណាំង ឬនាវ៉ាកែត)។
- **ល្បែងសិក្សា៖** សិស្សលេងល្បែងសិក្សា ដើម្បីយល់ខ្លឹមសារមេរៀន ទាក់ទងនឹងបញ្ញត្តិ និងទំនាក់ទំនងអន្តរបុគ្គល (ឧទាហរណ៍ ល្បែងលើក្តារឆ្នួន ល្បែងអនឡាញ និងល្បែងរៀបរូប។ល។
- **ដំណើរចុះកម្មសិក្សា៖** គ្រូបង្រៀនរៀបចំកម្មវិធីធ្វើដំណើរទៅឆ្ងាយពីបរិស្ថានសិក្សារាល់ថ្ងៃ ដើម្បីដកបទពិសោធការសិក្សានៅខាងក្រៅដោយផ្ទាល់។
- **ការធ្វើពិសោធ៖** សិស្សធ្វើការជាក្រុមទៅលើសំណួរគន្លឹះ ដើម្បីអង្កេត និងប្រមូលយកព័ត៌មាន។ ការធ្វើពិសោធ អាចត្រូវបានប្រើដើម្បីបំផុសគំនិតថ្មី ឬប្រឆាំងបទដែលបានរៀនរួចហើយ (Beard & Wilson,2018; Regina,1991)។

ការបង្រៀនតាមរយៈបទពិសោធអាចត្រូវបានប្រើនៅក្នុងថ្នាក់បឋមសិក្សា ដើម្បីលើកទឹកចិត្តសិស្សតាមរយៈការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម។ ធ្វើដូច្នេះគ្រូអាចលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងរបស់សិស្ស លើសពីអ្វីដែលពួកគេគ្រាន់តែបានស្តាប់ ឬអាន។ ផលលំបាកនៃការប្រើប្រាស់វិធីសិក្សាបែបនេះមានដូចជា កង្វះពេលវេលា និងធនធានដូច្នេះហើយជាធម្មតា វាមិនឆ្លើយតបទៅនឹងគ្រប់មេរៀននៅក្នុងគ្រប់ស្ថានការណ៍ទាំងអស់នោះទេ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា វាផ្តល់ផលប្រយោជន៍ច្រើន បើយើងព្យាយាមបញ្ចូលយុទ្ធសាស្ត្រនេះក្នុងការបង្រៀន(Regina,1991,16)។

២.៤- ការបង្រៀនតាមបែបអន្តរកម្ម

នៅក្នុងការបង្រៀនប្រភេទនេះសិស្សរៀនពីមិត្តភក្តិផងពីគ្រូផង តាមរយៈការពិភាក្សា និងការចែករំលែក។ ប្រភេទនៃការទំនាក់ទំនងផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងចំណោមសិស្សទាំងអស់ត្រូវប្រើ ដើម្បីជំរុញដល់ការគិតបែបសុីជម្រៅដល់ការវិឌ្ឍផ្នែកទំនាក់ទំនងសង្គម និងការរៀបចំគំនិតផ្សេងៗ។ ការបង្រៀនរបៀបនេះពឹងផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងទៅលើ**ការរៀនបែបសហការ** និង**ការរៀនបែបទំនាក់ទំនង** ដែលផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការទំនាក់ទំនងក្នុងសង្គម ការសហការ និងសហគមន៍។ គ្រូបង្រៀនគួរជំរុញសិស្សឱ្យចែករំលែកគំនិត និងចំណង់ចំណូលចិត្ត ដើម្បីជាស្ពានក្នុងការ កសាងទំនាក់ទំនងរវាងគ្នានឹងគ្នា និងទទួលបានចំណេះដឹងទាំងអស់គ្នា (Serrat, 2017)។ វិធីសាស្ត្របង្រៀនបែបអន្តរកម្ម រួមមាន៖

- **ការតស៊ូមតិ៖** សិស្សប្រកាន់យកចំណុចណាមួយជាគោល ដើម្បីជជែកលម្អិត

ការរៀនតាមបែបសហការ
ការរៀបបែបសហការត្រូវបានទទួលស្គាល់យ៉ាងទូលំទូលាយថាជាការអនុវត្តគរុកោសល្យដែលលើកកម្ពស់ដល់ទំនាក់ទំនងសង្គមនិងការរៀនតាមរយៈការឱ្យសិស្សធ្វើការជារួមដើម្បីសម្រេចគោលដៅរួមឬបញ្ចប់កិច្ចការជាក្រុមគោលដៅ និងកិច្ចការដែលពួកគេមិនអាចធ្វើបានដោយខ្លួនឯងតែម្នាក់ (Gillies, 2016, p. 39)

- **ការពិភាក្សា៖** សិស្សជជែកគ្នាជាក្រុម ឬជាថ្នាក់ទាំងមូលដើម្បីបង្កើត និងចែករំលែកគំនិតទៅលើប្រធានបទអ្វីមួយ។ "ការពិភាក្សាអាចត្រូវបានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានរួមដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ដោយដំណោះស្រាយណាមួយ ដោយការបញ្ជាក់ពីចំណេះដឹងដែលបានទទួល ឬ ដោយសេចក្តីសង្ខេប (ជាធម្មតាផ្តល់ដោយសិស្ស)" (Gupta, 2017, 167)
- **ការដោះស្រាយបញ្ហា៖** បញ្ហាក្នុងជីវិតពិតត្រូវបានបង្ហាញដល់សិស្ស ដើម្បីឱ្យពួកគេរកវិធីសាស្ត្រដោះស្រាយ (ឧទាហរណ៍៖ ដូចជាស្វែងយល់ពីបញ្ហាបង្ហាញពីដំណោះស្រាយសមស្រប ហើយវាយតម្លៃទៅលើជម្រើសនៃដំណោះស្រាយសមស្របណាមួយ)
- **ការបំផុសគំនិត៖** សិស្សធ្វើការជាក្រុមដើម្បីបង្កើតគំនិត
- **ការសិក្សាពីមិត្តភក្តិ៖** សិស្សបង្រៀនគ្នាទៅវិញទៅមក ឬជួយគ្នាឱ្យទទួលបានចំណេះដឹងដោយការអនុវត្តរួមគ្នា។ ប្រើវិធីសាស្ត្រ "គិត-ធ្វើការជាមួយដៃគូ-ចែករំលែក Think-Pair-Share" ដើម្បីជំរុញឱ្យសិស្សមានទំនាក់ទំនងគ្នា និងចេះរក្សាព័ត៌មានថ្មីៗ ទុក។
- **ការផ្តល់មតិត្រលប់៖** សិស្សផ្តល់គំនិតយោបល់ទៅកាន់មេរៀនមួយ(ជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួន ឬ ជាក្រុម) ដើម្បីអភិវឌ្ឍជំនាញនៃការគិតឱ្យមានហេតុផល និងវិភាគឱ្យបានស៊ីជម្រៅពីអ្វីដែលពួកគេបានរៀន។ (Johnson et al., 2016, Regina, 1991) នៅក្នុងថ្នាក់បឋមសិក្សា ការបង្រៀនតាមបែបអន្តរកម្មគឺនិយមអនុវត្តដើម្បីជួយសិស្សឱ្យមានជំនាញទំនាក់ទំនងចេះពិភាក្សា និងបង្កើតភាពជឿជាក់។

២.៥- ស្វ័យសិក្សា

ការបង្រៀនប្រភេទនេះ និយាយអំពីសកម្មភាពអប់រំទាំងឡាយណាដែលផ្តល់ដោយគ្រូបង្រៀនក្នុងការបង្កើតឱ្យសិស្សម្នាក់ៗមានគំនិត ដោយពួកគេត្រូវការណែនាំបន្តិចបន្តួច ឬក៏គ្មានការត្រួតពិនិត្យទាល់តែសោះ។ វិធីសាស្ត្របង្រៀនស្វ័យសិក្សាមានដូចខាងក្រោម៖

- **ការដាក់ការងារឱ្យធ្វើ៖** សិស្សធ្វើការងារដែលគ្រូផ្តល់ឱ្យ ដោយគ្មានការត្រួត ពិនិត្យផ្ទាល់ពីគ្រូ។
- **គម្រោងស្រាវជ្រាវ៖** សិស្សស្រាវជ្រាវលើប្រធានបទ ផ្សេងៗដែលគេអាចធ្វើបាន (នៅផ្ទះ នៅសាលា នៅបណ្ណាល័យ) ហើយធ្វើបទបង្ហាញពីការរកឃើញរបស់

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ពួកគេតាមរយៈសេចក្តីរាយការណ៍ ការធ្វើបទបង្ហាញ ការធ្វើជារូបភាពបង្ហាញ ឬ វិធីសាស្ត្រប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត ផ្សេងៗទៀត។

- **ការបង្រៀនដោយប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រៈ** សិស្សធ្វើស្វ័យសិក្សាតាមរយៈកុំព្យូទ័រ (E-Learning) (Johnson et al., 2016)។

ការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រស្វ័យសិក្សានៅបឋមសិក្សាពិតជាមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងពីព្រោះវាជួយឱ្យសិស្សក្លាយជាអ្នកស្វ័យសិក្សាមួយរូប ទាំងក្នុង និងក្រៅសាលា។ ក្នុងខណៈពេលដែលគ្រូគ្រាន់តែជួយបន្តិចបន្តួចនៅក្នុងការសិក្សា គ្រូត្រូវប្រាកដថាសិស្សយល់ពីចំណេះដឹង និងដំណើរការសិក្សាទាំងឡាយ ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងវិធីសាស្ត្រទាំងអស់នេះជាមុនសិន។ គ្រូបង្រៀនទាំងឡាយណាដែលមានបំណងចង់ឱ្យសិស្សរបស់ខ្លួនក្លាយទៅជាអ្នកសិក្សាដោយឯករាជ្យ គ្រូត្រូវគាំទ្រនូវការអភិវឌ្ឍនូវសមត្ថភាពរបស់សិស្សទាំងអស់នោះ ដោយផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវមធ្យោបាយសិក្សាឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ (Reginal, 1991)។

៣- ប្រភេទថ្នាក់រៀនផ្សេងៗ

ដើម្បីជ្រើសរើសយកយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនដែលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព គ្រូត្រូវពិនិត្យមើលសិស្សនៅក្នុងថ្នាក់ និងប្រវត្តិរៀនរបស់សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់។ យុទ្ធសាស្ត្រផ្សេងៗពីគ្នាត្រូវបានយកមកប្រើអាស្រ័យទៅលើទំហំថ្នាក់រៀន ចំនួនសិស្ស និងសមាសភាពទូទៅនៃថ្នាក់រៀននីមួយៗ។

៣.១- ការបង្រៀនថ្នាក់ដែលមានសិស្សច្រើន

[1]

[1] Picture source: Open source from pixabay.com

ថ្នាក់រៀនដែលមានសិស្សច្រើនជាង៣០ ទៅ៤០នាក់ចាត់ទុកថាជាថ្នាក់ធំ។ គ្រូច្រើនតែជ្រើសរើសយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនតាមបែបបុរាណ ទៅលើថ្នាក់ណាដែលមានសិស្សច្រើន ក៏ប៉ុន្តែការបង្រៀនតាមបែបគ្រូមជ្ឈមណ្ឌលមិនបានធ្វើឱ្យមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្មពីសិស្សនោះទេ តែថែមទាំងជះឥទ្ធិពលមិនល្អក្នុងដំណើរការនៃការសិក្សាផងដែរ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះវាថែមទាំងរារាំងគ្រូមិនឱ្យដឹងនូវអ្វី ដែលសិស្សចេះ ហើយនឹងយល់ថាតើត្រូវជួយសិស្សតាមរបៀបណា។ លើសពីនេះទៀតវាក៏ជះឥទ្ធិពលមិនល្អដល់សក្តានុពលសង្គមនៅក្នុងថ្នាក់រៀនដែរ។ វាក៏អាចមានឥទ្ធិពលដល់កម្រិតបរិយាបន្ននៅក្នុងថ្នាក់រៀនផងដែរ។ នៅពេលដែលមានសិស្សច្រើននៅក្នុងថ្នាក់គ្រូមានការពិបាកក្នុងការបង្រៀន និងផ្តល់គ្រប់តម្រូវការសម្រាប់សិស្សគ្រប់រូប (UNESCO/Booklet Three,2015)។ ជាទូទៅ នៅប្រទេសក្រីក្រច្រើនតែមានថ្នាក់ដែលមានសិស្សច្រើន ទោះជាយ៉ាងណា ទំហំនៃថ្នាក់រៀនមិនមែនជាឧបសគ្គក្នុងការបង្រៀនឱ្យមានតម្លាភាព ឬដំណើរការរៀនដោយដោគជ័យនោះទេ។ ការរៀនបានលទ្ធផលល្អគឺ វាស្ថិតនៅលើយុទ្ធសាស្ត្ររបស់គ្រូបង្រៀនថាតើគាត់យល់ថាទំហំនៃថ្នាក់រៀនគឺជាឧបសគ្គ ដែរឬទេ (UNESCO/Booklet Three,2015)។

ក្រៅពីការបង្រៀនដោយផ្ទាល់ ដែលគ្រូត្រូវចំណាយកម្លាំងច្រើន ហើយសិស្សមិនសូវចូលចិត្តនោះ នៅមានការបង្រៀនបែបអន្តរកម្មដែលបញ្ចូលឱ្យមានការធ្វើការជាក្រុម ដែលអាចធ្វើទៅបានសម្រាប់ថ្នាក់រៀន ដែលមានសិស្សច្រើនដូចជាវិធី "Think – Pair - Shares" ជាដើម។ ការអនុវត្ត "Think-Pair-Shares" គឺជាការបូកបញ្ចូលគំនិតផ្ទាល់ខ្លួន និងគំនិតដៃគូ។ គ្រូអាចផ្តល់ប្រធានបទ ឬលំហាត់មួយទៅសិស្សបន្ទាប់មកសិស្សត្រូវគិត ឬសរសេរដោយខ្លួនឯង មុនពេលត្រូវឱ្យចាប់ដៃគូពិភាក្សា។ វិធីនេះនឹងជួយសិស្សឱ្យចេះទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកដទៃ ក៏ដូចជាជួយសិស្សដែលមានការលំបាក ក្នុងការពិភាក្សាជាមួយគេឱ្យអាចសម្របនឹងបរិយាកាសពិភាក្សាជាក្រុមធំ (sanger, 2001)។

សម្រាប់ថ្នាក់សិស្សច្រើនវាពិតជាចាំបាច់ណាស់ ដែលត្រូវលើកទឹកចិត្តឱ្យសិស្សធ្វើតាំងពីកិច្ចការតូចតាចទៅ ជាពិសេសនៅពេលដែលពួកគេមានអារម្មណ៍ថាកំពុងស្ថិតនៅក្នុងបរិបទនៃថ្នាក់រៀនថ្មី ឬប្លែក។ វាជាការចាំបាច់ណាស់ដែលគ្រូត្រូវផ្តល់មតិណែនាំវិជ្ជមានដល់សិស្ស ហើយក៏ត្រូវស្តាប់ព័ត៌មានត្រលប់ពីសិស្សមកវិញដែរ។ សម្រាប់ថ្នាក់ដែលមានសិស្សច្រើន ការស្នង់មតិដើម្បីដឹងពីមតិត្រលប់ពីសិស្សវិញវាជាការល្អ។ គ្រូអាចធ្វើការស្នង់មតិពីសិស្សនៅដើមឆ្នាំសិក្សា ដើម្បីឱ្យបានដឹងពីការរំពឹងទុកនៅក្នុងថ្នាក់នេះ(Sanger, 2001)។

ការរៀនបែបទំនាក់ទំនង

បង្ហាញថាមនុស្សគឺជាបុគ្គលដែលចូលចិត្តស្វែងយល់ពីសង្គម ហើយរៀនតាមរយៈការទំនាក់-ទំនងជាមួយអ្នកដទៃនៅក្នុងសង្គម។ ការរៀនសូត្រមិនអាចកើតឡើងបាននៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សទេ ការរៀនស្ថិតនៅក្នុងបរិបទដែលការចូលរួមរបស់សិស្សនៅក្នុងសហគមន៍មានភាពចាំបាច់ (Ataizi, 2012, online)

សកម្មភាពនៅក្នុងវិធីសាស្ត្រ "Think, Pair, Share" ជាដំបូងគឺស្នើឱ្យសិស្សគិតលើ សំណួរណាមួយដោយខ្លួនឯង បន្ទាប់មកត្រូវពិភាក្សាជាមួយដៃគូណាម្នាក់ ហើយចុងក្រោយបញ្ចប់ដោយការពិភាក្សាជារួមក្នុងថ្នាក់ទាំងមូល។ សកម្មភាពនេះដំណើរការដោយល្អ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជាទូទៅ ការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាប្រចាំជាមួយសិស្សគឺចាំបាច់ណាស់។ ប៉ុន្តែវាមានការលំបាកសម្រាប់ថ្នាក់រៀនដែលមានសិស្សច្រើន។ គ្រូអាចជាក់កាលវិភាគជួបសិស្សតាមក្រុម ដែលការធ្វើបែបនេះ អាចជាជម្រើសមួយសម្រាប់សិស្ស និងគ្រូមានទំនាក់ទំនងគ្នា (Sanger, 2001)។

៣.២- ការបង្រៀនថ្នាក់ដែលមានសិស្សតិច

នៅក្នុងការបង្រៀនថ្នាក់ដែលមានសិស្សតិច គ្រូអាចប្រើវិធីសាស្ត្របង្រៀនបែបអន្តរកម្មច្រើនប្រភេទ។ យោងទៅលើទំហំថ្នាក់រៀន និងតម្រូវការរបស់សិស្ស អ្នកអប់រំអាចសម្រេច ថាតើសិស្សត្រូវធ្វើការជាដៃគូរ ជាក្រុម ជាក្រុមតូច ឬក្រុមធំ។ វិធីសាស្ត្របង្រៀនថ្នាក់ដែលមានសិស្សតិចមានដូចខាងក្រោម ៖

[1]

- **សកម្មភាពជីកស (Jigsaw) ៖** សិស្សត្រូវធ្វើការជាក្រុមតូចៗហើយក្រុមនីមួយៗមានកិច្ចការរៀងខ្លួន។ បន្ទាប់មកក្រុមថ្មីត្រូវបានបង្កើតដោយមានសមាជិកមកពីក្រុមចាស់ផ្សេងៗគ្នា។ ពួកគេរាយការណ៍អំពីការរកឃើញនៅក្នុងក្រុមមុនរបស់ខ្លួនប្រាប់ទៅសមាជិកក្រុមថ្មីម្នាក់ម្តងៗ។ សកម្មភាពនេះអាចចំណាយពេលលើសពីមួយម៉ោងសិក្សា។
- **លំហាត់ស្រាវជ្រាវ៖** សិស្សចូលរួមក្នុងការងារស្រាវជ្រាវបន្ថែមទៀតជាមួយសិស្សដទៃ។ ការងារនេះអាចធ្វើជាមួយដៃគូ ឬជាក្រុមតូចៗក្នុងរយៈពេលមួយម៉ោងសិក្សា ឬវែងជាងនេះ។
- **ដំណើរចុះកម្មសិក្សា/ សកម្មភាពរៀនផ្អែកលើបទពិសោធ៖** រៀបចំដំណើរកម្សាន្តឬទៅទស្សនាសារៈមន្ទីរគឺជាការរៀនតាមបទពិសោធក្រៅថ្នាក់រៀន ដែលអាចជំរុញឱ្យមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្មនិងមានការលើកទឹកចិត្តសិស្សគ្រប់ប្រភេទ។ ការធ្វើកម្មសិក្សាជាពេលដែលសិស្សអាចធ្វើការជាក្រុមដោយដាក់ឱ្យសិស្សដែលមានចំណេះដឹងផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងក្រុមតែមួយ។ ការធ្វើបែបនេះអាចផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សបានឃើញ និងយល់រឿងរ៉ាវផ្សេងៗពីទស្សនៈផ្សេងៗគ្នា។

តតខ្ពោះទៅលើសំណួរ ដែលលើកទឹកចិត្តដល់ការគិតឱ្យបានស៊ីជម្រៅ ការដោះស្រាយបញ្ហា និង/ឬការវិភាគដោយលម្អិត។ ការពិភាក្សាជាក្រុមគឺមានលក្ខណៈសំខាន់ណាស់ដោយហេតុថាបានធ្វើឱ្យសិស្សបញ្ជាក់ច្បាស់ពីដំណើរការនៃការគិតរបស់ពួកគេ ។

(Brown University, n.d., online)

- **ការរៀនដោយផ្តែកលើបញ្ហា៖** នៅក្នុងក្រុម សិស្សត្រូវស្វែងរកដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហាដែលគ្រូដាក់ឱ្យ ដោយគ្មានចម្លើយណាមួយច្បាស់លាស់ទេ។ សិស្សអាចធ្វើកិច្ចការជាមួយក្រុមច្រើនម៉ោងសិក្សា។ ការរៀនដោយផ្តែកលើបញ្ហាមិនអាចធ្វើតែម្តងបានទេ គឺសិស្សត្រូវធ្វើការជាមួយគ្នាក្នុងរយៈពេលយូរទើបគ្រប់គ្រាន់។
- **ការរៀនដោយផ្តែកលើក្រុម៖** វិធីនេះស្រដៀងនឹងវិធីមុនដែរ ប៉ុន្តែវិធីនេះគ្រូដាក់សិស្សជាក្រុមទៅតាមប្រភេទផ្សេងគ្នាដូចជាមានជំនាញ សាវតារ វប្បធ៌មផ្សេងគ្នា។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រូត្រូវប្រាកដថាគ្មានសិស្សណាម្នាក់នៅក្នុងក្រុមមានអារម្មណ៍ថាត្រូវធ្វើការខ្លាំងពេកនោះទេ។ នេះមានន័យថា ប្រសិនបើនៅក្នុងថ្នាក់មានសិស្សប្រុសតែពីរនាក់ ពួកគេគួរតែត្រូវបានដាក់ឱ្យនៅក្នុងក្រុមជាមួយគ្នា ដើម្បីចៀសវាងភាពឯកា។ ក្រុមនេះត្រូវនៅជាមួយគ្នា ពេញមួយឆមាស។ ការនៅក្នុងក្រុមជាមួយគ្នាក្នុងរយៈពេលយូរ នឹងជំរុញឱ្យមានភាពជឿជាក់ក៏ដូចជាការគាំទ្រការសហការ និងទំនាក់ទំនងសង្គមរវាងសិស្សក្នុងក្រុមទាំងមូល (Sanger, 2001)។

ការធ្វើការងារជាក្រុមត្រូវមានការលើកទឹកចិត្តជាច្រើនប្រភេទ។ ជាដំបូងត្រូវធានាថា សិស្សទាំងអស់បានរៀនធ្វើកិច្ចការជាក្រុម ដែលនាំឱ្យមានការប្រែប្រួលដល់លទ្ធផលនៃការសិក្សា។ លើសពីនេះទៅទៀតការធ្វើការជាក្រុមតូចៗនៅក្នុងថ្នាក់អាចនាំមកនូវលទ្ធផល ល្អជាងការធ្វើការទាំងអស់គ្នានៅក្នុងថ្នាក់ទាំងមូល។ ការធ្វើការជាក្រុមក៏ជំរុញឱ្យមានការសហការ និងការគាំទ្ររវាងសិស្សនិងសិស្សផងដែរ។ វាអាចជួយសិស្សឱ្យបង្កើនសមត្ថភាពនៃការគិតបែបអរូបីជួយឱ្យចេះស្វែងរកដំណោះ-ស្រាយថ្មីៗ ហើយនិងគិតដោយមានហេតុផល។ ការធ្វើការជាក្រុមក៏អាចលើកកម្ពស់ដល់ការចូលរួមរបស់សិស្សក្នុងការរៀនសូត្រផងដែរ។ មូលហេតុមួយដែលសិស្សបានចូលរួមច្រើនគឺដោយសារតែការទទួលបាននូវមតិត្រលប់ភ្លាមៗ ពីមិត្តរួមក្រុម។ ផលប្រយោជន៍មួយទៀតនៃការធ្វើការជាក្រុមគឺសិស្សចេះសហការគ្នា ដែលជាកត្តាចាំបាច់នៅក្នុងជីវិត។ ការចេះសហការនេះនឹងនាំឱ្យមានទំនាក់ទំនងល្អក្នុងសង្គម ហើយវានឹងកាន់តែប្រសើរឡើងប្រសិនបើសិស្សត្រូវបានផ្តល់ឱកាសឱ្យធ្វើការនៅក្នុងក្រុមដោយឯករាជ្យ(Ward,1987)។ ផលប្រយោជន៍មួយទៀតនៃ ការបង្រៀនថ្នាក់តូច គឺថាវាជំរុញឱ្យមានការវិវឌ្ឍនៃការផ្ទេរជំនាញដូចជាជំនាញទំនាក់ទំនង ការធ្វើការជាក្រុម និងការដោះស្រាយបញ្ហា។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រូត្រូវតែ ប្រាកដថាសិស្សទាំងអស់បានទទួលចំណេះដឹងដូចៗគ្នា។ បន្ថែមពីនេះទៀត នៅពេលប្រើយុទ្ធសាស្ត្រការងារជាក្រុមត្រូវចងចាំក្នុងចិត្តថា ៖

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- ត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្តូរក្រុម។ ឧទាហរណ៍ ក្រុមខ្លះសុទ្ធតែស្រី ក្រុមខ្លះសុទ្ធតែប្រុស ក្រុមខ្លះមានប្រុសមានស្រី ក្រុមខ្លះមានសមត្ថភាពផ្សេងៗគ្នាជាដើម ហើយព្យាយាមប្តូរចំនួនសមាជិកនៃក្រុម ដូចជាអាចធ្វើការជាដៃគូជាក្រុមបីបួននាក់ ឬច្រើនជាងនេះជាដើម។
- ត្រូវចេះបត់បែនតាមកាល:ទេស នៅពេលដាក់សិស្សជាក្រុម ដោយហេតុថាការបានធ្វើការជាក្រុម ជាមួយមិត្តរួមថ្នាក់ផ្សេងៗគ្នាគឺមានសារៈសំខាន់ដែលអាចជួយឱ្យពួកគេ បានដឹងពីចំណេះដឹងផ្សេងៗគ្នា។ វាក៏បានបង្ហាញពីទេពកោសល្យរបស់ពួកគេ និងរបស់មិត្តភក្តិគេ។ វាក៏ជំរុញឱ្យមានភាពអត់ធ្មត់ផងដែរ។
- សិស្សម្នាក់គួរតែទទួលបានឱកាសធ្វើជាប្រធានក្រុម យ៉ាងហោចណាស់ក៏ម្តងដែរ ដើម្បីឱ្យពួកគេបានរៀន និងកែលម្អពីជំនាញភាពជាអ្នកដឹកនាំ (UNESCO/ Booklet Five,2015)។
- កុំដាក់ចំណាត់ថ្នាក់សិស្សនៅក្នុងក្រុមណាមួយ (ខ្លាំង ឬ ខ្សោយ)។

៤- ទិធីសាស្ត្របង្រៀន

ដូចគ្នាទៅនឹងទ្រឹស្តីនៃការរៀន ដែលគ្រូអាចជ្រើសរើសយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនជាច្រើន ដើម្បីបង្រៀនសិស្ស។ យុទ្ធសាស្ត្រ និងវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗដែលគាំទ្រការរៀនគឺមិនអាចកាត់ផ្តាច់គ្នាបានទេ។

> *ការបង្រៀនដោយផ្ទាល់អាច បញ្ចូលគ្នាជាមួយវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗទៀតដើម្បីបង្រៀន។ ជាឧទាហរណ៍គ្រូអាចប្រើវិធីសាស្ត្របង្រៀនដោយផ្ទាល់ ដើម្បីរៀបចំឱ្យសិស្សចូលរួមក្នុងសកម្មភាពការងារគម្រោងជាក្រុម ដែលមានការដឹកនាំពីគ្រូបង្រៀននៅពេលចាំបាច់ (សកម្មភាពជាក្រុមមិនត្រូវបានចាត់ទុកជាការបង្រៀនដោយផ្ទាល់ទេ) (Lombardi,2017,online)*

វិធីសាស្ត្រជាដំណើរការដែលត្រូវបានដាក់ឱ្យអនុវត្ត ដើម្បីសម្រេចគោលដៅដែលចង់បាន។ នៅក្នុងបរិបទនៃការបង្រៀន វាគឺជាផ្លូវដែលអ្នករៀនត្រូវដើរ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅនៃការរៀនសូត្រ។ មានវិធីសាស្ត្ររៀនជាច្រើនប្រភេទ អ្នកខ្លះចូលចិត្ត ទស្សន:គ្រូមជ្ឈមណ្ឌល អ្នកខ្លះចូលចិត្តទស្សន:សិស្សមជ្ឈមណ្ឌល។ វិធីសាស្ត្រគ្រូមជ្ឈមណ្ឌលសំដៅលើគ្រូជ្រើសរើសវិធីរៀនសម្រាប់សិស្ស មានន័យថាគ្រូប្រើលំហាត់ គោលដៅជាក់លាក់ផ្សេងៗ នាំសិស្សទៅដល់គោលដៅ ដែលបានរៀបចំទុក។ នៅមានវិធីសាស្ត្របើកទូលាយជាច្រើនទៀតមិនសំដៅទៅលើគោលដៅដែល

បានត្រៀមទុកមុននោះទេ តែសំដៅលើការជួយសិស្សលើជំនាញផ្សេងៗទៅវិញ (Pluskow,2015)។ នៅពេលនិយាយអំពីវិធីសាស្ត្រក្នុងការបង្រៀន យើងគួរកត់សម្គាល់ថាការដឹងអាយុរបស់សិស្ស និងការជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្របង្រៀនគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការដែលចេះប្រើវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗបញ្ចូលគ្នាជារឿងដ៏ប្រសើរ (Tuomarla,2019)។ នៅក្នុងសាលារៀន វិធីសាស្ត្របង្រៀន និងលទ្ធផលនៃការរៀនគឺមានភាពចាំបាច់ដូចគ្នា។ ការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពគឺជា "ការបូកផ្សំគ្នារវាងវិធីសាស្ត្ររៀន និងបង្រៀនដែលការធ្វើបែបនេះអាចបំពេញដល់តម្រូវការរបស់សិស្ស និងធ្វើឱ្យថ្នាក់រៀនក្លាយជាកន្លែងរស់រវើក ដែលមានការប្រកួតប្រជែងនិងជាកន្លែងដែលរីករាយ" (UNESCO/Booklet Five,2015,p.18)។

វិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលតម្រូវឱ្យមានការបញ្ចូលលំហាត់ដែលនាំឱ្យមានការចូលរួមពីសិស្សយ៉ាងសកម្ម ក៏ដូចជាការលើកទឹកចិត្តសិស្សក្នុងការសិក្សា។ លំហាត់ប្រភេទនេះនឹងជួយសិស្សឱ្យផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើមុខវិជ្ជាដែលរៀន។ លើសពីនេះទៅទៀតវិធីសាស្ត្រសកម្មនានាអាចជួយសិស្សឱ្យមានជំនាញនៃការគិតដូចជាការវិភាគផ្សេងៗមានភាពប្រសើរឡើង។ វិធីសាស្ត្រ និងការរៀនដែលសកម្មផ្សេងៗមិនគ្រាន់តែអាចជួយឱ្យសិស្សមានការគិតប្រសើរឡើងប៉ុណ្ណោះទេ វាថែមទាំងជួយជំរុញឱ្យផ្នែកស្មារតីដូចជា មេត្តាធម៌ ការចេះជួយគ្នា មនុស្សធម៌ និងការយល់ចិត្តគ្នាជាដើមនិងជំនាញជាក់ស្តែងឱ្យមានភាពប្រសើរឡើង (Tuomarla,2019)។

វាជាការសំខាន់ណាស់ដែលត្រូវដឹងថាវិធីបង្រៀនបែបគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល ឬក៏វិធីបង្រៀនបែបបុរាណគឺនៅតែជាផ្នែកមួយនៃដំណើរការនៃការបង្រៀន។ ប៉ុន្តែភាគច្រើននៃពេលវេលានៅក្នុងថ្នាក់រៀន គួរតែជាការប្រើវិធីសាស្ត្របែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលដែលជំរុញឱ្យមានការចូលរួមពីសិស្ស លើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យរៀន ហើយលទ្ធផលចុងក្រោយគឺការទទួលបានភាពជោគជ័យក្នុងការរៀនសូត្រ។ ការធ្វើបែបនេះមិនមែនជាការបញ្ឈៀសចេញពីការបង្រៀនបែបគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល ទាំងស្រុងនោះទេ ប៉ុន្តែយើងត្រូវបញ្ជ្រាបចូលនូវសកម្មភាពរៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលបន្តិចម្តងៗ រួមមានដូចជាការសម្តែង ការលេងល្បែងផ្សេងៗ និងឱ្យមានការពិភាក្សាជាក្រុម។ ជាពិសេសតាមរយៈការសន្ទនា និងការពិភាក្សា សិស្សមានឱកាសទទួលបានព័ត៌មានថ្មីៗ ក៏ដូចជាវាយតម្លៃចំណេះដឹងពីមុន និងអាចសម្រេចកិច្ចការដែលគ្រូដាក់ឱ្យ (Tuomarla, 2019)។ គ្រូអាចជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗជាច្រើន ដើម្បីធ្វើឱ្យបរិយាកាសនៃការរៀនសូត្រមានភាពសមស្រប ក៏ដូចជាជួយសិស្សឱ្យចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុង

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ថ្នាក់រៀន។ នៅពេលដែលជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្រសមស្របសម្រាប់ការបង្រៀន គ្រូត្រូវចងចាំនូវចំណុចសំខាន់ៗខាងក្រោម ៖

- ភ្ជាប់វិធីសាស្ត្រទៅនឹងលទ្ធផលរំពឹងទុកនៃការរៀន
- មានទំនាក់ទំនងគ្នាជាមួយកម្មវិធីសិក្សា
- គិតពីចំណេះដឹង និងបទពិសោធមានស្រាប់របស់សិស្ស
- វាយតម្លៃពីធនធានដែលមានដូចជា (ពេលវេលា ទីកន្លែង ថវិកា និងសម្ភារៈ)
- រួមបញ្ចូលចំណង់ចំណូលចិត្ត និងរបៀបរៀនរបស់សិស្ស (ឧ. អ្នករៀនតាមរយៈការមើល ការស្តាប់ និងការប៉ះ)
- ប្រើយុទ្ធសាស្ត្រផ្សេងៗក្នុងកំឡុងពេលរៀន
- វិធីសាស្ត្រដែលជ្រើសរើសត្រូវតែស៊ីគ្នាជាមួយអ្វីដែលត្រូវបង្រៀន គឺថាគ្រូត្រូវគិតពីចំណុចដែលត្រូវរៀនក៏ដូចជាប្រសិទ្ធភាពនៃវិធីសាស្ត្រនៅក្នុងបរិបទនោះ
- សង្កេតមើលថាវិធីសាស្ត្រណាមានប្រសិទ្ធភាពហើយព្យាយាមវិភាគថាតើហេតុអ្វីបានជាវាមានប្រសិទ្ធភាព តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីផ្សេងពីនេះនៅលើកក្រោយ
- ឆ្លុះបញ្ចាំងទៅលើវិធីសាស្ត្រនានាដែលបានរៀនរួចក្នុងកំឡុងពេលនៃការបណ្តុះបណ្តាល គិតអំពីយុទ្ធសាស្ត្រផ្សេងទៀតដែលអាចប្រើបានបន្ថែមហើយសួរខ្លួនឯងថា តើហេតុអ្វីបានជាចង់បន្ថែម ព្រមទាំងគិតពីអត្ថប្រយោជន៍ និងផលលំបាកនៃវិធីសាស្ត្រនីមួយៗផង (Tuomarla,2019)។

ចំណុចសំខាន់គឺចង់ទាក់ទាញនូវចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់សិស្ស។ គ្រូគួរតែបង្កើតបរិយាកាសរៀនសូត្រដែលអាចជំរុញចំណង់ចំណូលចិត្តក្នុងការរៀន ដោយការសង្កេតលើការចូលរួមរបស់សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់។ យោងតាមការសង្កេតរបស់អ្នកអប់រំ គ្រូគួរតែជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្របែបបុរាណឬក៏សម័យ(បែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល)។

- តើត្រូវសង្កេតលើអ្វី?
- តើសិស្សចាប់អារម្មណ៍លើមេរៀនដែលកំពុងរៀនដោយរបៀបណា? តើពួកគេចូលរួមរៀនក្នុងថ្នាក់ដោយរបៀបណា?
- គិតអំពីវិធីផ្សេងៗដែលអ្នកអាចជួយសិស្ស ដើម្បីសម្រេចគោលដៅរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ
- រៀបគម្រោងផ្សេងទៀត ដើម្បីទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍របស់សិស្សចំពោះមេរៀនថ្មី

- រៀបគម្រោងអំពីរបៀប ដែលទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍របស់សិស្សទៅលើមេរៀនកំពុងរៀន។

៥- ការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

ជំនាញបង្រៀន គឺត្រូវរៀន ត្រូវចេះសម្របខ្លួន និងចេះវិវឌ្ឍន៍ខ្លួនជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងអាជីពជាគ្រូបង្រៀន ហើយដំណើរនេះត្រូវវិវឌ្ឍន៍ជាប្រចាំ។ កត្តាផ្សេងៗដែលមាន ឥទ្ធិពលដល់ជំនាញនេះរួមមានបរិស្ថានសាលារៀន តម្រូវការនៃកម្មវិធីសិក្សា និងតម្រូវការរបស់សិស្ស។ គ្រូអាចវិវឌ្ឍន៍ខ្លួនជាបណ្តើរៗជាប់ជានិច្ច ដើម្បីឱ្យការបង្រៀនមានប្រសិទ្ធភាព។ ជំពូកនេះនឹងធ្វើការពិភាក្សាលើជំនាញបង្រៀនចំនួនប្រាំដែលមានប្រសិទ្ធភាព(ការរៀបចំកិច្ចតែងការ ការពន្យល់ ការធ្វើបង្ហាញ ការសួរសំណួរ ការធ្វើបទបង្ហាញ ការគ្រប់គ្រង ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការវាយតម្លៃ)។

៥.១- ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន

សមត្ថភាពរបស់គ្រូក្នុងការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន ដោយមានគោលដៅច្បាស់លាស់គឺជាចំណុចសំខាន់បំផុត ដែលនាំឱ្យមេរៀនមួយបានសម្រេចជោគជ័យ ព្រោះតែវាមានភាពច្បាស់លាស់ផ្តោតលើការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស និងមានគោលបំណងជាក់លាក់។ នៅពេលរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន គ្រូត្រូវសួរខ្លួនឯងថា "តើសិស្សនឹងបានរៀនអ្វីនៅពេលចប់មេរៀន។

លំដាប់នៃការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនមានដូចជា កត់សម្គាល់ពីគោលបំណងមេរៀន ជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្របង្រៀន និងបញ្ជាក់ច្បាស់ពីរបៀបធ្វើតេស្តសិស្ស។ យោងទៅលើការសិក្សាស្រាវជ្រាវជាច្រើនបានបង្ហាញថា គ្រូបង្រៀនដែលមានបទពិសោធតែងតែប្រើវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នាជាច្រើន។

ជាទូទៅ វិធីខាងលើជាវិធីដែលគរុនិស្សិតជាច្រើនបានរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន (ជាពិសេសនៅពេលត្រូវបង្ហាញកិច្ចតែងការបង្រៀនទៅគ្រូឧទេស)។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវទៅលើការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនរបស់គ្រូ ដែរមានបទពិសោធជាច្រើនបានបង្ហាញថា ពួកគាត់បានផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើខ្លឹមសារមេរៀន សម្ភារៈ និងសកម្មភាពដែលត្រូវប្រើក្នុងការបង្រៀន និងរៀនដោយគ្មានបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ អំពីគោលបំណងនៃមេរៀនទេ។ ការធ្វើបែបនេះវាបង្ហាញការពិតថា គ្រូបង្រៀន ដែលមានបទពិសោធធ្លាប់រៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនឱ្យស្របទៅនឹងអ្វី

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ដែលជាការងារប្រចាំថ្ងៃរបស់សិស្ស ដោយមិនចាំបាច់ប្រើឯកសារយោងនៃមេរៀននីមួយៗឡើយ (Kyriacou,2009,88)។

ក្នុងពេលដែលបទពិសោធ មានសារៈសំខាន់ក្នុងការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន ការអនុវត្តតាមកិច្ចតែងការបង្រៀនដែលមានស្រាប់ (ជាពិសេសសម្រាប់គ្រូថ្មីៗ) អាចជួយឱ្យការបង្រៀន និងរៀនមានប្រសិទ្ធភាព។ **ទី១** គ្រូត្រូវកំណត់វត្ថុបំណងមេរៀន ហើយភ្ជាប់ទៅនឹងកម្មវិធីសិក្សារបស់រដ្ឋ។ វត្ថុបំណងនៃការសិក្សាត្រូវតែមានភាពជាក់ច្បាស់ ហើយអាចបញ្ជាក់ដោយពាក្យងាយៗដូចជា "នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀនសិស្សនឹងអាច....." (Newman University,2018)។ **ទី២** គ្រូត្រូវពិចារណាទៅលើខ្លឹមសារមេរៀនដែលកំពុងបង្រៀន និងអ្វីដែលសិស្សបានដឹងរួចហើយ ទាក់ទងនឹងមេរៀននោះ។ មេរៀនដែលសិស្សនឹងត្រូវរៀនគួរតែបង្រៀនជាបណ្តើរៗ ហើយគ្រូគួរតែផ្តោតទៅលើមេរៀនទាំងនោះឱ្យបានពេញលេញនៅក្នុងឆ្នាំសិក្សា។ ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនក៏អាចធ្វើវិធីបញ្ជាសផងដែរដោយកំណត់លទ្ធផលសិក្សាដែលរំពឹងថាសិស្សអាចធ្វើបាននៅចុងឆ្នាំសិក្សា ហើយគ្រូត្រូវប្រាកដថា សិស្សមានចំណេះដឹងនិងជំនាញមូលដ្ឋានរួចរាល់ ដើម្បីទៅដល់គោលដៅដែលបានកំណត់ (Keeble,2016)។ វាក៏ជាការប្រសើរដែរ ប្រសិនបើគ្រូអាចពិនិត្យដោយផ្ទាល់ថាសិស្សបានយល់ច្បាស់ពីមេរៀន ជាមួយកស្តុតាងច្បាស់លាស់(មិនមែនចេះតែស្មានថាសិស្សយល់ទេ)។ ដើម្បីដឹងថាសិស្សយល់មេរៀនគ្រូអាចរម្លឹក មេរៀនចាស់ជាមុនសិនមុននឹងចាប់ផ្តើមមេរៀនថ្មីទៀត(Kyriacou,2009)។ **ទី៣** គ្រូអាចជ្រើសរើសយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនដូចជាការបង្រៀនដោយផ្ទាល់ ការបង្រៀនដោយមិនផ្ទាល់ ការបង្រៀនតាមបែបអន្តរកម្ម ការដកដៃពីក្រុក ករណីសិក្សា ល្បែងអប់រំ និងការឆ្លុះបញ្ចាំង ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងគោលបំណងនៃមេរៀន។ វិធីសាស្ត្រទាំងនេះមិនត្រឹមតែអាចធ្វើឱ្យសិស្សផ្តោតលើ មេរៀនប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ វាថែមទាំងអាចគាំទ្រដល់សិស្សឱ្យឈានទៅដល់ការរៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល និងមានភាពស៊ប់រើក។ (Newman University,2018)

បន្ថែមពីនោះទៅទៀតគ្រូត្រូវមានភាពបត់បែនទៅតាមមេរៀន និងតម្រូវការសិស្ស។ គ្រូ និងសិស្សត្រូវតែសម្របតាមតម្រូវការជាក់ស្តែងណាមួយ ដើម្បីពួកគេអាចអនុវត្តប្រកបដោយភាពបត់បែនតាមកាល:ទេស: ខ្លឹមសារមេរៀន និង សមត្ថភាពសិស្ស។ នៅពេលដែលគ្រូអាចបង្កើតជាទម្លាប់នៅក្នុងថ្នាក់រៀនបានហើយ តាមរយៈបទពិសោធនិងការអនុវត្តជាប្រចាំ នឹងអាចជួយសម្រួលដល់ការបង្រៀនកាន់តែងាយស្រួល (Kyriacou,2009)។ ជាចុងក្រោយ នៅពេលរៀបចំកិច្ចតែងការ

បង្រៀន គ្រូត្រូវតែដឹង និងធ្វើការពិចារណាពីភាពខុសគ្នារវាងសិស្សទាំងអស់ដូចជា របៀបរៀន តម្រូវការចាំបាច់ ល្បឿននៃការរៀននិងការលើកទឹកចិត្តក្នុងការរៀនសូត្រ ទាក់ទងទៅនឹងភេទ សាសនា សញ្ជាតិ ។ល។

សំណួរគន្លឹះមួយចំនួនដែលអាចជួយដល់ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន ដែលដកស្រង់ចេញពី Kyriacou (2009) មានដូចខាងក្រោម ៖

- តើអ្វីខ្លះត្រូវការរៀបចំជាចាំបាច់មុនពេលបង្រៀន?
- តើបញ្ហាអ្វីដែលនឹងអាចកើតឡើង?
- តើសិស្សនៅក្នុងថ្នាក់មានសមត្ថភាពផ្សេងៗគ្នាយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?
- តើខ្ញុំត្រូវធ្វើការលើកទឹកចិត្តដល់សិស្សដល់កម្រិតណា?
- តើមានសិស្សណាខ្លះមានតម្រូវការរៀនពិសេសដែរ ឬទេ?
- តើសិស្សបានដឹង យល់ពីមេរៀន ដែលរៀនបានដល់កម្រិតណា?
- តើខ្ញុំចង់ឱ្យសិស្សរៀនពីអ្វីនៅក្នុងមេរៀននេះ ការគិត និងយល់ (ចំណេះដឹង ប្រាជ្ញា) ចំណូលចិត្ត(ភាពជឿជាក់ ឥរិយាបទ) និងស្មារតី(ការគិត ការឆ្លើយតប ការសម្របខ្លួន)?
- តើមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងអារម្មណ៍ ចំណង់ចំណូលចិត្ត និងតម្រូវការសិស្ស ដោយរបៀបណា ?
- តើមេរៀននេះមានទាក់ទងទៅនឹងមុខវិជ្ជា នេះទាំងមូល ឬទេ?
- តើបញ្ហាអ្វីខ្លះដែលគួរលើកយកមកពិចារណា (ដូចជាពេលវេលា ចំនួនសិស្ស ថ្នាក់រៀន ជំនាញរបស់គ្រូ និងធនធានសិក្សា)?
- តើមេរៀននេះបានទទួលជោគជ័យ ដូចថ្នាក់រៀនដទៃទៀតដែលរៀនមេរៀនដូចគ្នានេះ ឬទេ?
- តើវិធីសាស្ត្របង្រៀនមួយណាដែលត្រូវគ្នានឹងគោលបំណងនៃមេរៀន?
- តើមានការលំបាកកម្រិតណា និងគួរធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីទទួលបាននូវការយកចិត្តទុកដាក់ពីសិស្ស តាមរយៈការលើកទឹកចិត្តដើម្បីឱ្យសិស្សបានសម្រេចដល់គោលដៅមេរៀន?
- តើត្រូវកំណត់ពីកម្រិតសម្រេចបានដោយរបៀបណា (ឧទាហរណ៍ ដូចជាការសួរសំណួរសិស្ស ដាក់ក្រុមពិភាក្សា ធ្វើសំណេរ និងការធ្វើតេស្តបន្ទាប់ពីរៀនរួច)?

គំរូដើមឈើ (Tree Model) គឺជាគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់រៀបចំបទពិសោធបង្រៀន និងរៀនឲមានប្រសិទ្ធភាព។ វាត្រូវបានបែងចែកជា២ គឺទស្សនៈរបស់គ្រូ (អ្វីដែលគ្រូត្រូវបានរៀបចំទុកជាមុន និងពិចារណានៅពេលរៀបចំកិច្ច

តែងការបង្រៀន) និងទស្សនៈរបស់សិស្ស (អ្វីដែលសិស្សត្រូវការក្នុងកំឡុងពេលដំណើរការរៀន។ គំរូនេះផ្តោតសំខាន់ទៅលើអន្តរកម្មរបស់គ្រូ និងសិស្ស។

តារាង២៖ គំរូដើមឈើ (Tree Model)

គ្រូ/ការបង្រៀន	សិស្ស/ការរៀន
<u>ការសិក្សាពីមូលដ្ឋាន</u> (Root) នៅក្នុងដំហានដំបូងនេះ អ្នកត្រូវមើលស្ថានភាពនៃបរិស្ថានរៀនសូត្រ។ វាជាការវិភាគទៅលើសមាសភាពទាំងអស់នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌបច្ចុប្បន្ន។ *<u>ចូរសួរសំណួរខាងក្រោម៖</u>* +តើសិស្សរបស់ខ្ញុំជាអ្នកណា? តើអ្វីដែលជាចំណុចចាប់ផ្តើមនៃការរៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ? តើអ្វីដែលជាចំណេះដឹងពីមុន និងសមត្ថភាពរបស់ពួកគេ? +តើថ្នាក់រៀនរបស់ខ្ញុំមានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេច? តើតុ កៅអីត្រូវបានរៀបចំយ៉ាងដូចម្តេច? +តើមានធនធានអ្វីខ្លះដែលអាចប្រើប្រាស់បាន? តើមេរៀនមួយត្រូវចំណាយពេលប៉ុន្មាន? +តើមានការបង្ហាញពីភាពផ្សេងៗគ្នានៃមេរៀនដោយរបៀបណា? តើសិស្សត្រូវការការណែនាំបែបបទណាពីខ្ញុំគ្រូ?	**<u>ការសិក្សាពីមូលដ្ឋាន</u>** (Root) នៅក្នុងដំហានដំបូងនេះសិស្សបានដឹងពីបរិស្ថានរៀនសូត្រ។ ពួកគេត្រូវបានណែនាំដោយការគិតអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅក្នុងមេរៀន។ ចំណុចចាប់ផ្តើមនៃការរៀនរបស់សិស្សម្នាក់ៗ និងចំណេះដឹងពីមុន ព្រមទាំងសមត្ថភាពរបស់សិស្សគួរតែត្រូវបានវាយតម្លៃ។ *<u>គោលគំនិត៖</u>* ☐ ការលេងល្បែងអប់រំនៅពេលចាប់ផ្តើមមេរៀន ការធ្វើពិធីសាសនា បង្ហាញពីគោលបំណងនៃការរៀន។ ☐ ការបំផុសគំនិត ការម្លឹកមេរៀនចាស់ ☐ ផ្សារភ្ជាប់មេរៀនទៅនឹងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សិស្សដោយការបង្ហាញពីភាពពាក់ព័ន្ធគ្នានៃមេរៀន ការលើកឡើងពីបញ្ហា។

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ការអភិវឌ្ឍ (Growth)	**ការអភិវឌ្ឍ (Growth)**
នៅជំហានទី២ អ្នកត្រូវពិចារណារកវិធីដើម្បីដំណើរបង្រៀន និងរៀន។ នេះជាការវិភាគនៃស្ថានភាពអនាគត។ *<u>ចូរសួរសំណួរខាងក្រោម</u>*៖ - តើអ្វីដែលជាលទ្ធផលចង់បាននៃមេរៀន? តើចំណេះដឹងមួយណាដែលសិស្សទទួលបាន? តើសមត្ថភាពអ្វីខ្លះដែលបានផ្តល់ឱ្យសិស្ស? -តើសិស្សត្រូវការអ្វីដើម្បីអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពនោះ? តើវិធីសាស្ត្រណាមួយដែលនឹងជួយសិស្សឱ្យអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពនោះ? តើសម្ភារឧបទេសណាមួយដែលនឹងគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍដល់សមត្ថភាពដ៏សំខាន់នោះ? -ក្នុងនាមជាគ្រូ តើខ្ញុំអាចជួយសិស្សម្នាក់ៗក្នុងដំណើរការរៀនសូត្រនេះឱ្យបានខ្លាំងក្លាដោយរបៀបណា? តើសិស្សត្រូវការណែនាំយ៉ាងដូចម្តេចពីខ្ញុំជាគ្រូ?	នៅក្នុងជំហានទី២ សិស្សទទួលចំណេះដឹងថ្មី ដោយការប្រើវិធីសាស្ត្រធ្វើបង្ហាញ និងវិធីសាស្ត្រចូលរួម។ *<u>គោលគំនិត</u>*៖ ☐ ការធ្វើបង្ហាញ ការធ្វើបទឧទ្ទេស ការធ្វើបាឋកថារបស់វាយគ្មិន ការធ្វើបទបង្ហាញ។ ☐ ការចុះកម្មសិក្សា ការសម្តែង ការធ្វើគម្រោង។
<u>បំផុសគំនិត</u> (BLOSSOMING) នៅជំហានទី៣នេះ មុនដំបូងត្រូវពិចារណាអំពី៖ • គោលបំណងនៃមេរៀន • ការបង្កើតខ្លឹមសារជាក់លាក់ • ការបង្កើតទម្រង់ខ្លឹមសារ	**<u>បំផុសគំនិត</u> (BLOSSOMING)** ដើម្បីឱ្យសិស្សទទួលបានចំណេះដឹងពេញលេញ ពួកគេត្រូវការពេលដើម្បីចូលរួមក្នុងដំណើរការរៀន។ នៅជំហានទី៣នេះ សមត្ថភាពចំណេះដឹងនឹងត្រូវពង្រឹង រម្លឹកឡើងវិញ និងអនុវត្ត។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

• ការបញ្ចូលខ្លឹមសារមេរៀនទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សា • ការបង្កើតខ្លឹមសារយុទ្ធ/សាស្ត្រផ្សេងៗប្រកបដោយភាពបត់បែន • ការបង្កើតលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងយុទ្ធសាស្ត្រ ដើម្បីពិនិត្យ និងវាយតម្លៃពីលទ្ធផលសិក្សា និងវត្ថុបំណងមេរៀន។	មិនមានសមត្ថភាពថ្មីត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅចំណុចនេះទេ។ *<u>គោលគំនិត</u>* ☐ ការពិភាក្សាក្នុងថ្នាក់រៀន ការសម្តែង ករណីសិក្សា ការធ្វើរបាយការណ៍ ☐ ការសង្កេប ការធ្វើតេស្ត ការប្រើប័ណ្ណ(Flash card) ការចងចាំ គិត-ដៃគូ-ចែករំលែក (Think-Pair-Share)
<u>ការឆ្លុះបញ្ចាំងត្រលប់</u>(Renewal) បន្ទាប់ពីបានបញ្ចប់ដំហានទាំង៣ខាងលើ គ្រូអាចឆ្លុះបញ្ចាំងត្រលប់ទៅលើជោគជ័យរបស់គាត់ និងអ្វីដែលត្រូវផ្លាស់ប្តូរ ឬសម្របតាមដើម្បីឱ្យសិស្សទទួលបានជោគជ័យក្នុងការរៀនសូត្រប្រសើរឡើង។	**<u>ការឆ្លុះបញ្ចាំងត្រលប់</u>**(Renewal) បន្ទាប់ពីបានបញ្ចប់ដំហានទាំង៣ សិស្សអាចឆ្លុះបញ្ចាំងត្រលប់ទៅលើអ្វីដែលបានរៀននៅក្នុងមេរៀន និងអ្វីដែលពួកគេត្រូវការបន្ថែមទៀត ដើម្បីធ្វើឱ្យការរៀនសូត្រមានការវិវឌ្ឍទៅមុខ។ *<u>គោលគំនិត</u>* ☐ ការធ្វើតេស្តទាំងផ្លូវការ និងមិនផ្លូវការ ☐ សិស្សធ្វើការសង្កេប

៥.២- ការធ្វើបទបង្ហាញ និងការពន្យល់

ជាទូទៅ គ្រូត្រូវចំណាយពេលច្រើននៅក្នុងថ្នាក់ដើម្បីធ្វើការបង្ហាញ ឬពន្យល់បញ្ញត្តិមេរៀននៅក្នុងថ្នាក់។ ដូច្នេះ វាចាំបាច់ណាស់ដែលត្រូវពង្រឹងសមត្ថភាពជំនាញទាំងនេះ។ វិធីសាស្ត្រទាំងពីរនេះគឺមានប្រយោជន៍ ពិសេសនៅពេលដែលសិស្សមានការលំបាកក្នុងការភ្ជាប់ការយល់ដឹងទៅនឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង ឬក៏នៅពេលដែលសិស្សមិនអាចយល់ពីការអនុវត្តអ្វីមួយ។ ដើម្បីផ្តល់នូវការពន្យល់ឱ្យបានល្អ ដែលអាចជួយសិស្សឱ្យយល់ស៊ីជម្រៅពីចំណេះដឹងអ្វីមួយ គ្រូត្រូវតែយល់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ពីចំណុចមេរៀន ហើយផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវព័ត៌មានជាក់ច្បាស់។ ការពន្យល់ពិតជាមានសារៈប្រយោជន៍ណាស់ក្នុងការជួយឱ្យគ្រូបង្ហាញពីមេរៀន និងគំនិតថ្មី ទំនាក់ទំនងហេតុនិងផលនិងដំណើរការនានា។ នៅពេលពន្យល់គំនិត ឬចំណេះដឹងថ្មី គ្រូគួរតែផ្តោតទៅលើចំណុចសំខាន់ៗមួយចំនួនដូចជា ការដាក់ឈ្មោះ ការបង្ហាញចំណុចគន្លឹះ ផ្តល់វិធាន និងលើកជាឧទាហរណ៍ (Regina,1991)។

តាមរយៈសមត្ថភាពរបស់គ្រូក្នុងការពន្យល់ដោយមានការធ្វើបង្ហាញ វាអាចផ្តល់នូវទំនាក់ទំនងរវាង ចំណេះដឹង និងការអនុវត្ត។ ការធ្វើបង្ហាញអាចបង្កើនចំណង់ចំណូលចិត្ត និងការយកចិត្តទុកដាក់ពីសិស្ស លើកកម្ពស់ការលើកទឹកចិត្តដល់សិស្ស និងបង្កើតស្ថានការណ៍រៀនពិតជាក់ស្តែងនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ ការធ្វើបង្ហាញនេះមានប្រសិទ្ធភាពបំផុតនៅពេលដែលបាននូវបង្ហាញពីគំនិតត្រឹមត្រូវ សិស្សអាចមើលឃើញ និងឮច្បាស់នូវអ្វីដែលកំពុងកើតឡើង និងនៅពេលដែលមានការពន្យល់សង្ខេបខ្លីៗ ក្នុងពេលកំពុងពិភាក្សា។ ដើម្បីឱ្យការធ្វើបង្ហាញទទួលបានជោគជ័យ គ្រូអាចប្រើរូបភាពជំនួយដូចជារូបថត ឬវីដេអូ មើលវត្ថុពិតជាក់ស្តែងដូចជា រុក្ខជាតិ និងសត្វផ្សេងៗ ឬក៏បង្កើតជាពិសោធផ្សេងៗ ជាក្រុម ឬជាថ្នាក់ទាំងមូល (Regina,1991)។

នៅពេលធ្វើការពន្យល់ដោយមានការបង្ហាញ ឬពន្យល់ចំណេះដឹងអ្វីមួយនៅក្នុងថ្នាក់គ្រូអាចតាមដានសិស្សជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងដំណើរការបង្រៀន និងរៀន។ ការធ្វើការត្រួតពិនិត្យតាមដានពីការយល់ និងបានចូលរួមរបស់សិស្សនៅក្នុងដំណើរការរៀន អាចជួយឱ្យពួកគេទទួលជោគជ័យយ៉ាងធំធេង។

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

៥.៣- ការសួរសំណួរ

ការចេះសួរសំណួរល្អគឺពិតជាជំនាញដ៏សំខាន់ខ្លាំងណាស់ ដែលគ្រូគួរតែមាន។ វាអាចជួយបង្កើនការចូលរួមពីសិស្ស លើកកម្ពស់ការយល់ដឹង ជំរុញការគិតបែបស៊ីជម្រៅ និងបង្កើនភាពច្នៃប្រឌិតខ្ពស់។ គ្រូបង្រៀនល្អគឺសួរសំណួរច្រើន ហើយគោរពតាមគោលការណ៍ជាក់លាក់៖

សំណួរដែលប្រើនៅក្នុងថ្នាក់ភាគច្រើនគឺស្រួលងាយៗ ឬជាសំណួរបិទ ដូចជាសួរថា "តើនេះជារូបការេឬ?" គ្រូបង្រៀនដែលល្អជ្រើសរើសសំណួរមកសួរដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ដែលតម្រូវឱ្យសិស្សបានពន្យល់ និងគិតឱ្យបានស៊ីជម្រៅមុននឹងឆ្លើយ។ ឧទាហរណ៍ "តើប្អូនអាចប្រើពាក្យនេះទៅក្នុងបរិបទបាន ឬទេ?" និង "តើ X និង Y ខុសគ្នាដូចម្តេច?" ការជ្រើសរើសសំណួរប្រភេទផ្សេងៗគ្នាដោយមានគោលបំណងច្បាស់លាស់ដែលស៊ីគ្នាទៅនឹងខ្លឹមសារនៃមេរៀន និងបណ្តុះនូវជំនាញគិតបានល្អជាងមុន នាំដល់ការរៀនបានច្រើន។ វាក៏អាចជួយគ្រូឱ្យបានយល់ពីការវិឌ្ឍរបស់សិស្ស និងអាចផ្តល់ការណែនាំទៅដល់ពួកគាត់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ការសួរសំណួរញឹកញាប់ក្នុងកំឡុងពេលពិភាក្សាក្នុងថ្នាក់អាចជួយសិស្សឱ្យបង្កើនការគិត ប៉ុន្តែការសួរសំណួរពិបាកពេកនៅពេលដែលសិស្សកំពុងរៀនមេរៀនថ្មី អាចធ្វើឱ្យគ្មានប្រសិទ្ធភាព ឬមិនបានជួយដល់ការយល់របស់សិស្សទេ (Keeble, 2016, 24)។

វិធីសាស្ត្រសួរសំណួរគួរត្រូវបានពិចារណា។ គ្រូបង្រៀនគួរជ្រើសរើសសំណួរដែលនាំឱ្យសិស្សមានឱកាសគិតដោយសេរី បង្កើតកំហុស(ការយល់ច្រឡំ) និងរកចម្លើយដោយខ្លួនឯង។ ដូចជាឱ្យសិស្សទាំងអស់សរសេរចម្លើយ។ គ្រូគួរតែជ្រើសរើសសំណួរដែលអាចឱ្យសិស្សគិតដោយសេរី អាចឆ្លើយខុសបានហើយអាចរកដំណោះស្រាយទៅលើបញ្ហាដោយខ្លួនឯង។

គ្រូបង្រៀនដែលជោគជ័យរិះរកវិធីផ្សេងៗដើម្បីជួយឱ្យសិស្សគិត ដូចជាឱ្យសិស្សសរសេរចម្លើយ ឬឱ្យសិស្សឆ្លើយសំណួរ ជាមួយមិត្តភក្តិជាដៃគូ មុនពេលជ្រើសរើសសិស្សឱ្យឆ្លើយនិងផ្តល់ការណែនាំត្រលប់។ គ្រូត្រូវផ្តល់ពេលគ្រប់គ្រាន់ឱ្យសិស្សគិតពីចម្លើយ ដោយបន្តការបំផុស លើកទឹកចិត្តក្នុងខណៈពេលជាមួយគ្នា (Keeble,2016,25)។

ដើម្បីជំរុញឱ្យមានការចូលរួមពីសិស្សកាន់តែច្រើន គ្រូគួរតែផ្តល់ពេល ៤ ទៅ ៥ វិនាទីដល់សិស្ស សម្រាប់សំណួរងាយៗ និងពេលយូរជាងនេះសម្រាប់សំណួរ

ពិបាក។ លើសពីនេះទៀត ការហៅឱ្យសិស្សស្ម័គ្រចិត្តឆ្លើយសំណួរបានបង្ហាញថា គ្មានប្រសិទ្ធភាពទេ ដោយហេតុថា ការធ្វើបែបនេះជំរុញឱ្យតែសិស្សណាដែលក្លាហានក្នុងការនិយាយប៉ុណ្ណោះ។ ចំណែកឯ សិស្សដែលមិនក្លាហាន ឬអៀនច្រើននឹងបាត់បង់ឱកាស ឬឈប់ចូលរួមតែម្តង (Walsh Sattes, 2016) ។

គ្រូត្រូវតែពិចារណាថាការសួរសំណួរ មិនមែនសុទ្ធតែនាំទៅដល់ការឆ្លើយត្រលប់វិញទាំងអស់នោះទេ។ ប្រសិនបើសិស្សមានការលំបាកក្នុងការឆ្លើយ គ្រូអាចសួរឡើងវិញ ឬអាចពន្យល់ន័យសំណួរឡើងវិញ។ ក្នុងន័យនេះគ្រូត្រូវតែរម្លឹកឡើងវិញពីចំណេះដឹងពីមុន ឬសួរសំណួរផ្សេងដែលអាចជួយឱ្យសិស្សស្វែងរកដំណោះស្រាយបាន (Sockalingam, 2011)។

សំណួរអាចត្រូវប្រើតាមវិធីផ្សេងៗគ្នាដើម្បីជួយណែនាំសិស្សនៅក្នុងដំណើរការនៃការរៀន។ វាអាចជាសំណួរងាយៗ ហើយអាចត្រួតពិនិត្យមើលភ្លាមៗ ថាតើប្រសិនកំពុងតែផ្តោតអារម្មណ៍លើសំណួរ ឬក៏ជាសំណួរដែលពិបាកដែលអាចឈានដល់ការដាក់ឱ្យពិភាក្សា។ មុនពេលសួរសំណួរនៅក្នុងថ្នាក់ គ្រូគួរតែពិចារណាទៅលើគោលបំណងនៃសំណួរ ថាតើសំណួរនោះមានភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងរវាងគោលបំណងនៃមេរៀនដោយរបៀបណា និងថាតើគ្រូត្រូវធ្វើដូចម្តេចប្រសិនបើសិស្សមិនអាចឆ្លើយសំណួរបាន។ គ្រូគួរតែប្រើសំណួរបើកដែលនាំទៅដល់ការរៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល និង ការរៀនបែបសកម្ម។ គ្រូល្អ គាំទ្រដល់ដំណើរការនៃការគិតរបស់សិស្សដោយណែនាំពួកគេតាមរយៈការពង្រឹងជំនាញចាំបាច់ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា និងយល់ដោយមានហេតុផល (Keeble, 2016)។

តារាង៣៖ កម្រិតផ្សេងៗនៃសំណួរ (Costello 2020,online) [2]

កម្រិតនៃសំណួរ	ពាក្យគន្លឹះសម្រាប់សួរ
ដាក់ឈ្មោះ និងឱ្យនិយមន័យ	ចូរកំណត់អត្តសញ្ញាណ រម្លឹកឡើងវិញ ប្រាប់ឈ្មោះ រាប់ឡើងវិញ សង្ខេប
ពណ៌នា	ចូរពណ៌នា បង្ហាញ បែងចែក ចាត់ថ្នាក់
ពន្យល់	ចូរពន្យល់ ចាត់ថ្នាក់ ព្យាករណ៍ អនុវត្ត ធ្វើបង្ហាញ សង្ខេប

[2] Adapted from Costello (2020, online).

វិភាគ	ចូរអនុវត្ត គណនា ប្រៀបធៀប បែងចែក ពិនិត្យ
វិភាគបែបស៊ីជម្រៅ	ចូរប្រៀបធៀប ពិភាក្សា ណែនាំ
វាយតម្លៃ	ចូរវាយតម្លៃ កែតម្រូវ ព្យាករណ៍ ស្នើ ផ្តល់យោបល់

៥.៤- ការពិនិត្យតាមដាន

ការពិនិត្យតាមដានគឺជាជំនាញដ៏ចាំបាច់សម្រាប់គ្រូ ដើម្បីវាយតម្លៃទាំងមេរៀន និងការយល់មេរៀនរបស់សិស្ស។ តាមរយៈការតាមដានសមស្រប គ្រូអាចកំណត់បានថាតើសិស្សមានជាក់អារម្មណ៍ក្នុងការរៀន ថាតើមេរៀននេះពិបាកពេក ថាតើសិស្សមានសមត្ថភាពរៀនដូចគ្នាឬទេ មានសម្ភារៈគ្រប់គ្រាន់ឬទេ និងថាតើមេរៀននេះបានរៀបចំល្អឬទេជាដើម។ ដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងលើរួចមកហើយការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនបានល្អ និងការបង្កើតគោលបំណងនៃមេរៀនយ៉ាងហ្មត់ចត់ នឹងជួយឱ្យគ្រូមានភាពងាយស្រួលក្នុងការតាមដានសិស្ស (Kyriaeou,2009)។ Kyriaeou, 2009 បានលើកឡើងថាមានជំនាញសំខាន់ពីររួមបញ្ចូលគ្នាដែលអាចបង្ហាញថា គ្រូពិតជាមានសមត្ថភាពក្នុងការគ្រប់គ្រងសិស្សបានយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព។ **ទី១** គ្រូត្រូវតែអាចវាយតម្លៃពីវឌ្ឍនភាពរបស់សិស្ស។ ដោយហេតុថានៅក្នុងថ្នាក់នីមួយៗគ្រូត្រូវវាយតម្លៃសិស្សម្នាក់ៗផ្សេងៗគ្នា។ ដូច្នេះ គ្រូចាំបាច់ត្រូវតែបង្កើតវិធីសាស្ត្រដើម្បីតាមដានសិស្សជាក្រុមធំៗ។ ឧទាហរណ៍ គ្រូអាចចូលរួមជាមួយសិស្សដោយផ្ទាល់ ការផ្លាស់ប្តូរពីក្រុមមួយទៅក្រុមមួយ (មិនមែនគ្រាន់តែឈរមើលទេ)។ គ្រូអាចប្រាប់សិស្សឱ្យសរសេរសំណួរទុកជាមុនបើមាន ហើយនៅពេលគ្រូទៅចូលរួមជាក្រុមណាមួយ ពួកគេអាចសួរសំណួរទៅកាន់គ្រូតែម្តង។ **ទីពីរ** គ្រូត្រូវមានសមត្ថភាពក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងៗ ក្នុងពេលដំណាលគ្នាបាន។ នេះមានន័យថាក្នុងខណៈដែលគ្រូ កំពុងស្តាប់សិស្សម្នាក់ និងអានឮៗ គាត់ក៏អាចត្រួតពិនិត្យកិច្ចការដែលសិស្សម្នាក់ទៀតបានធ្វើរួច ហើយក៏អាចណែនាំសិស្សទី៣អំពីធនធានបានដែរ។ លើសពីនេះទៅទៀតគ្រូត្រូវពិនិត្យដែរថា តើដល់ពេលដែលសិស្សត្រូវរៀបចំទៅផ្ទះ ឬ មើលថាតើពួកគេឡូឡាខ្លាំងពេក ឬត្រូវដើរមើលក្នុងថ្នាក់ថាតើអ្វីៗ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

រៀបរយឬទេ។ល។ បញ្ហាអាចនឹងកើតមានឡើងប្រសិនបើ ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន និងសកម្មភាពនានា នៅក្នុងមេរៀនមានតម្រូវការខ្ពស់ពេកហើយគ្រូមិនអាចសម្រេចបាន។ បញ្ហានេះក៏នាំទៅដល់មិនយល់មេរៀនផងដែរ ដែលតម្រូវឱ្យគ្រូត្រូវជួយសិស្ស និងពិនិត្យមើលសិស្ស សូម្បីតែកិច្ចការតិចតួចក៏ដោយ។ ការបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពតម្រូវឱ្យមានការរៀបចំមេរៀនដែលអាចមានពេលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីត្រួតពិនិត្យកិច្ចការនានាក្នុងសកម្មភាពថ្នាក់រៀនទាំងមូ (Kyriacou,2009,93-94)។

ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនឱ្យបានល្អ និងជួយឱ្យការតាមដានសិស្សបានដំណើរការទៅដោយរលូន។ ផ្នែកមួយទៀតដ៏សំខាន់នៅក្នុងការតាមដានត្រួតពិនិត្យគឺការផ្តល់ព័ត៌មានត្រលប់ទៅឱ្យសិស្សវិញប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ការផ្តល់ព័ត៌មានត្រលប់ទៅសិស្សអាចធ្វើជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួន(ម្នាក់ម្តង) ធ្វើជារួមក្នុងថ្នាក់ ឬឱ្យសិស្សជាក់ពិន្ទុលើកិច្ចការរបស់គេទៅតាមចម្លើយដែលគ្រូផ្តល់ឱ្យស្រាប់។ វាក៏អាចធ្វើឡើងតាមរយៈការជាក់ពិន្ទុដោយផ្ទាល់មាត់ មិនផ្ទាល់មាត់ឬ រវាងមិត្តភក្តិក្នុងថ្នាក់។ ការផ្តល់មតិត្រលប់ដែលមានប្រសិទ្ធភាពផ្តោតទៅលើសកម្មភាព ឬកិច្ចការដែលកំពុងធ្វើ គួរតែធ្វើឱ្យបានទៀងទាត់នៅក្នុងដំណើរការនៃការរៀន ដើម្បីឱ្យបានដឹងថាតើសិស្សមានការលំបាក ឬងាយស្រួលយ៉ាងណា។ ប្រសិនបើសិស្សជួបការលំបាកក្នុងការរៀនសូត្រគ្រូគួរតែផ្តល់យោបល់ស្ថាបនាភ្លាមៗ។ បន្ថែមពីនោះ គ្រូគួរតែធ្វើឱ្យថ្នាក់រៀនជាកន្លែងដែលសិស្សអាចមើលឃើញថាការធ្វើខុស ឬឆ្លើយមិនត្រឹមត្រូវ ជាការរៀនមួយបែប។ ប្រសិនបើសិស្សមានការអៀនខ្មាស់ក្នុងការឆ្លើយខុស ពួកគេនឹងមិនមានឱកាសទទួលការកែលម្អ និងមិនសូវចង់ចូលរួមក្នុងកិច្ចការផ្សេងៗនៅពេលក្រោយទៀតផងដែរ (Kyriacou,2009)។

៥.៥- ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការវាយតម្លៃ

ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការវាយតម្លៃ ជាជំនាញបង្រៀនជាគោលដៃលនាំទៅដល់ការវិឌ្ឍបន្តនៃអ្នកអប់រំទាំងឡាយ។ គ្រូគួរតែធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំង និងវាយតម្លៃឱ្យបានញឹកញាប់ ពិសេសនៅបន្ទាប់ពីបញ្ចប់មេរៀន ឬនៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃរៀននីមួយៗដើម្បីដឹងថាតើបានសម្រេចគោលបំណងមេរៀនដោយជោគជ័យឬទេ និងដើម្បីកត់ត្រាពីការវិឌ្ឍរបស់សិស្ស។ គ្រូដែលចេះធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំង និងវាយតម្លៃទៅលើការបង្ហាញរបស់ខ្លួន និងទទួលបាននូវលទ្ធផលកាន់តែល្អប្រសើរក្នុងការបង្រៀនសិស្ស។ Hazel Pulley ជាប្រធានក្រុមបច្ចេកទេសបង្រៀន នៅសាលាបឋមសិក្សា

ParicfieldNCommunity នៃប្រទេសអង់គ្លេសបានដៃគូសបញ្ជាក់ថាប្រសិនបើចង់ឱ្យសិស្សមានការវិឌ្ឍបានរហ័ស គេត្រូវការគ្រូដែលមានចំណេះដឹងទាន់សម័យដ៏ពូកែនិង បានយល់ពីគុណភាពបង្រៀនដែលជាតម្រូវការ។ យើងបានដកឃ្លាចេញឆ្ងាយពីការធ្វើអង្កេតទៅលើមេរៀនជាផ្លូវការហើយ ដោយជំនួសវិញនូវភាពជាដៃគូនៃការរៀនបង្រៀន យើងបានការអភិវឌ្ឍដោយប្រើបច្ចេកវិទ្យា Video ការចូលពិនិត្យក្នុងថ្នាក់ឱ្យបានទៀងទាត់ និងការពិនិត្យវិនិយទៅលើការងារគោលក្នុងគោលបំណងអភិវឌ្ឍជំនាញវិជ្ជាជីវៈ។ ការវាយតម្លៃគឺជាចំណុចដ៏សំខាន់នៃ**ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ** (Continuous Professional Development, CPD)។ កាតព្វកិច្ចវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូ និងសាលារៀនគឺអភិវឌ្ឍជំនាញវិជ្ជាជីវៈ ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មាន ឬចំណេះដឹងបច្ចុប្បន្នភាពថ្មីនានានៅក្នុងវិស័យអប់រំ (Keeble,2016,14)។

ដូចដែលបានពណ៌នាពីខាងលើ ការវាយតម្លៃអាចទទួលបានពីភាគីខាងក្រៅ ប៉ុន្តែគ្រូអាចអនុវត្តការឆ្លុះបញ្ចាំង និងវាយតម្លៃដោយខ្លួនឯងដើម្បីស្វ័យអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន។ នៅក្នុងសៀវភៅ «ការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព» របស់ Ko et al,2016,21 មានគន្លឹះមួយចំនួន ដែលគ្រូអាចយកមកអនុវត្តជាយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការវាយតម្លៃខ្លួនឯង។ ដើម្បីចាប់ផ្តើមការវាយតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួន គ្រូគួរតែសួរខ្លួនឯងថា ក្នុងនាមជាគ្រូ តើខ្ញុំ.....˝

- មានចំណេះដឹងទាន់សម័យ និងលម្អិតថ្មីៗទាក់ទងមុខវិជ្ជាដែលខ្ញុំបង្រៀនដែរឬទេ?
- បានរក្សាចំណូលចិត្ត និងការពេញចិត្តចំពោះមុខវិជ្ជាបង្រៀនដោយធ្វើខ្លួនឯងជាសិស្សផង ជាគ្រូផង ទាំងនៅក្នុងថ្នាក់ និងនៅក្រៅថ្នាក់ដែរ ឬទេ? ហើយតើខ្ញុំអាចប្រើចំណង់ចំណូលចិត្តចំពោះមុខវិជ្ជានោះ ដើម្បីលើកទឹកចិត្ត និងបំផុសគំនិតសិស្សឱ្យធ្វើអ្វីថ្មីដែរ ឬទេ?
- ផ្តល់គំរូការប្រព្រឹត្តល្អលើគ្រប់ជ្រុងនៃមុខវិជ្ជាដែលបង្រៀនដោយទៀងទាត់ ដើម្បីបញ្ជាក់ច្បាស់ពីការរំពឹងទុករបស់ខ្ញុំ និងលើកតម្កើងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់គេដែរឬទេ?
- រៀបកិច្ចតែងការបង្រៀន និងកិច្ចការផ្សេងៗដើម្បីពង្រឹងការរៀន និងការវិឌ្ឍចំណេះដឹង ជំនាញចាំបាច់ និងការយល់របស់សិស្សដោយការផ្សារភ្ជាប់ចំណេះ

ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ
សំដៅទៅលើកាតព្វកិច្ចបែបអាជីពរបស់គ្រូបង្រៀន (និងសាលារៀន) ដើម្បីអភិវឌ្ឍជំនាញជាអាជីពរបស់ពួកគាត់ និងការទទួល បានព័ត៌មានថ្មីៗអំពីការវិឌ្ឍផ្សេងៗនៅក្នុងវិស័យអប់រំ (Keeble, 2016)

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ដឹងថ្មីទៅនឹងចំណេះដឹងពីមុន ហើយធ្វើឱ្យមានតុល្យភាពក្នុងការពង្រីកគំនិត ឬ ធនធានថ្មីដែរឬទេ?

- រៀបកិច្ចតែងការបង្រៀនដែលមានទម្រង់ផ្សេងៗគ្នា ដោយចាប់ផ្តើមពីការទាក់ទាញ ឱ្យសិស្សចូលរួមតាមរយៈចំណង់ចំណូលចិត្តសិស្ស ប្រាជ្ញា ឬភាពច្នៃប្រឌិត និង ប្រើវិធីដាក់សិស្សជាក្រុមការងារ តាមសកម្មភាពនានា និងធនធានដែលសមស្រប ដើម្បីលើកកម្ពស់ចំណង់ចំណូលចិត្តសិស្សដែរឬទេ?
- បញ្ជាក់ច្បាស់ពីការរំពឹងទុកនៃមេរៀននេះដែរឬទេ? តើខ្ញុំមានភ្ជាប់វាទៅនឹង សមត្ថភាពមានស្រាប់របស់សិស្ស ឥរិយាបថ និងបានពិនិត្យឡើងវិញគោលបំណង ទាំងអស់នេះដែរឬទេ?
- ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សធ្វើការស្រាវជ្រាវ ដោះស្រាយបញ្ហា ឬវិភាគ និងវាយតម្លៃ គំនិតអ្វីមួយនៅពេលណាមួយដែលសមស្របដែរឬទេ? តើខ្ញុំបានលើកទឹកចិត្ត សិស្សណាដែលមានទំនោរចង់ក្លាយជាអ្នកស្រាវជ្រាវ និងចេះវិភាគជាជាងជាអ្នក ចាំតែទទួលព័ត៌មានអសកម្មដែរឬទេ?
- ប្រើវិធីសួរសំណួរ ដើម្បីពង្រីកការគិតរបស់សិស្សដែលត្រូវគ្នានឹងកម្រិតនៃការទៅ ដល់គោលដៅនៃមេរៀនដែរឬទេ?
- ផ្តល់ពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ដល់សិស្សក្នុងការគិត ធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំង និងលំហាត់ ផ្សេងៗដែរឬទេ?
- កត់សម្គាល់ការអនុវត្តជាក់ស្តែង ថាជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការរៀនរបស់សិស្សគ្រប់ សមត្ថភាព ប៉ុន្តែបានប្រាកដថាកិច្ចការនោះផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងការវិភាគ និងការវាយ តម្លៃដែរឬទេ?
- ដាក់ពិន្ទុ និងធ្វើតេស្តលើកិច្ចការរបស់សិស្សទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងដោយ មានផ្តល់ឱ្យសិស្ស ការណែនាំដ៏មានប្រយោជន៍ដែរឬទេតើខ្ញុំមានបានប្រើនូវតារាង វិនិច្ឆ័យពិន្ទុឬចំណាត់ថ្នាក់ដែលសិស្សធ្វើបានល្អ និងចំណុចត្រូវកែលម្អដែរ ឬទេ ?

ក្នុងខណៈដែលសំណួរទាំងអស់ខាងលើប្រើ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងវាយតម្លៃពីខ្លួនឯងក្នុងន័យទូទៅ គ្រូអាចផ្តោតសំខាន់ជាពិសេសទៅលើមេរៀន

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

នីមួយៗ ដើម្បីឱ្យយល់ថាតើគោលបំណងនៃមេរៀនត្រូវធ្វើបានសម្រេចកម្រិតណា ហើយតើមេរៀននោះត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្តដោយជោគជ័យ ឬទេ?

- តើមេរៀននោះដំណើរការទៅដោយរលូន ឬទេ?
- តើសកម្មភាពនានានៅក្នុងការរៀនត្រូវបានអនុវត្តដោយជោគជ័យ តាមកិច្ចតែងការបង្រៀនដែរឬទេ?
- តើសិស្សបានរៀនអ្វីខ្លះនៅក្នុងមេរៀននោះ ហើយតើខ្ញុំអាចដឹងបានដោយរបៀបណាថាសិស្សទទួលបានចំណេះដឹងថ្មីនោះ?
- តើមេរៀន និងការរៀនមានឆ្លុះបញ្ចាំងពីគោលដៅដែលបានកំណត់ ឬទេ?
- តើមានសិស្សណាម្នាក់ ឬមួយក្រុមណាមិនទទួលបានជោគជ័យនៅក្នុងមេរៀននេះ ឬទេ ប្រសិនបើមាន តើយើងអាចចៀ ?ឬទេ ?ដោយរបៀបណា ?
- ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង តើការផ្លាស់ប្តូរអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបានមុនពេលបង្រៀនមេរៀនស្រដៀងគ្នានេះនៅក្នុងថ្នាក់នេះ ឬនៅថ្នាក់ដទៃទៀត?
- តើអ្វីដែលខ្ញុំបានរៀនពីការបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់នេះ ឬសិស្សណាម្នាក់ដែលអាចធ្វើឱ្យខ្ញុំកែប្រែនៅមេរៀនក្រោយៗទៀត?
- តើអ្វីដែលខ្ញុំបានរៀនពីការបង្រៀនមេរៀនចំណុចនេះ ដែលអាចធ្វើឱ្យខ្ញុំកែប្រែនៅមេរៀនក្រោយៗទៀត?
- តើខ្ញុំគួរចាត់វិធានការបន្ទាន់អ្វីខ្លះបន្ទាប់ពីបង្រៀនមេរៀននេះ?
- តើខ្ញុំមានការពេញចិត្តនឹងរបៀបដែលខ្ញុំរៀបមេរៀន បង្រៀនមេរៀននេះ និងគ្រប់គ្រងមេរៀននេះដែរឬទេ?
- តើមេរៀននេះមានគិតដល់ ការយកចិត្តទុកដាក់ និងចំណង់ចំណូលចិត្តសិស្សដែរឬទេ?
- តើមានបញ្ហាអ្វី ដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងមេរៀន ដែលខ្ញុំគួរកត់សម្គាល់ដែរឬទេ?
- តើអាចបញ្ចូលខ្លឹមសារ ដែលខ្ញុំបានរៀនពីមេរៀននេះទៅមេរៀនក្រោយដោយរបៀបណា?
- តើមេរៀននេះត្រូវគ្នានឹងគោលដៅរបស់ក្រសួង សាលារៀន និងកម្មវិធីសិក្សាកម្រិតណា?(Kyriacou,2009, 96)

គ្រូដែលអនុវត្ត និងកែលម្អជំនាញនៃការឆ្លុះបញ្ចាំង និងវាយតម្លៃពីខ្លួនឯងជាទៀងទាត់អាច (ដោយប្រើសំណួរគោលខាងលើ)កំណត់បានពី ចំណុចខ្លាំង

ចំណុចខ្សោយ និងបញ្ហាប្រឈមបានល្អប្រសើរ។ បន្ទាប់មកគ្រូអាចបន្តដំណើរទៅមុខ ដោយកែលម្អការបង្រៀន សាកល្បងវិធីសាស្ត្របង្រៀនថ្មីៗ ឬអាចទទួលការជួយពីអ្នកដទៃដូចជាគ្រូបង្រៀនដូចគ្នា គ្រូបង្គោល ឬនាយកសាលាជាដើម។

រូប៣ ខាងក្រោមធ្វើការសង្ខេបពីទ្រឹស្តី យុទ្ធសាស្ត្រ និងជំនាញបង្រៀនដែលអាចអនុវត្តបានក្នុងការសិក្សានិងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងជាលំដាប់ និងផ្តល់ប្រយោជន៍បានទាំងគ្រូ និងសិស្ស។

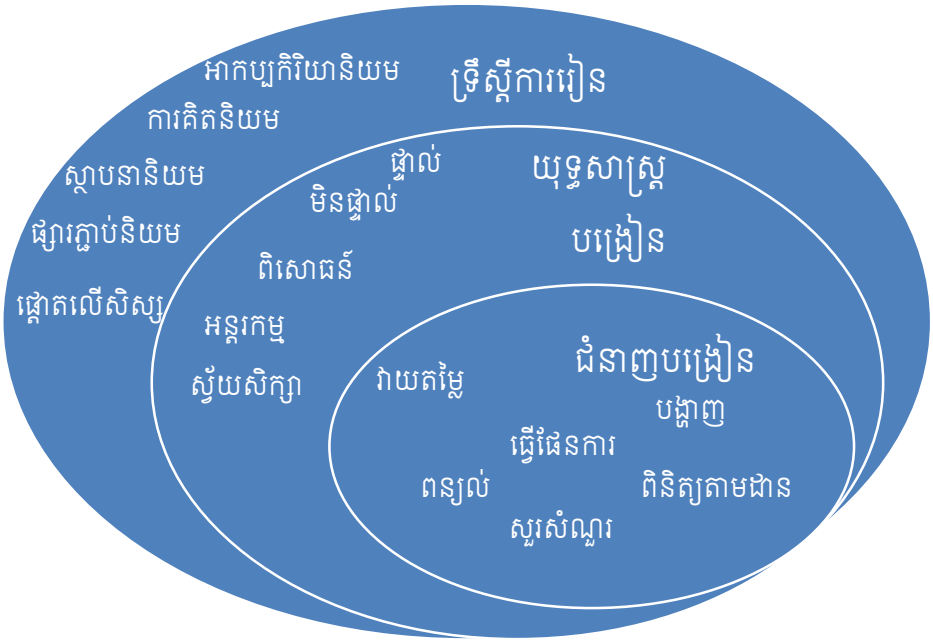

រូបភាព៖ ទ្រឹស្តី យុទ្ធសាស្ត្រ និងជំនាញ

៦- ចំណុចគន្លឹះ

- ការយល់ពីរបៀបដែលសិស្សរៀនគឺ ពិតជាមានសារៈសំខាន់ដល់ការបង្រៀនឱ្យទទួលបានជោគជ័យ។
- គ្រូបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពមានជម្រើសច្រើនក្នុងការបង្រៀនបែបស៊ីជម្រៅនៅក្នុងថ្នាក់រៀនសិស្សអាចយល់ វាយតម្លៃ និងគិតវិភាគ ហើយអាចប្រើចំណេះដឹងនោះនៅពេលជួបបញ្ហាផ្សេងៗ។ ទ្រឹស្តីការរៀនបានផ្តល់មូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់តម្រូវការសិស្ស ហើយនាំទៅដល់ការរកយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនសមស្រប។
- នៅពេលដែលគ្រូយល់កាន់តែច្បាស់អំពីទ្រឹស្តីនៃការរៀន ពួកគាត់អាចធ្វើការសម្រេចចិត្តប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈអំពីរបៀបបង្រៀនសិស្ស។

- នៅក្នុងទ្រឹស្តីអាកប្បកិរិយានិយម សិស្សរៀនតាមរយៈការជំរុញណែនាំទាំងវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមានពីគ្រូ ថាតើអ្វីដែលពួកគេកំពុងតែធ្វើត្រូវ ឬខុស។
- នៅក្នុងទ្រឹស្តីការគិតនិយមការរៀន កើតឡើងតាមរយៈការធ្វើសកម្មភាពការយល់ដឹង និងការឆ្លុះបញ្ចាំងត្រលប់មកវិញ។ សិស្សមានតួនាទីយ៉ាងសកម្មដោយត្រូវធ្វើកិច្ចការដែលគ្រូដាក់ឱ្យដោយប្រើយុទ្ធសាស្ត្ររៀនសមស្រប ហើយគ្រូមានតួនាទីជាគ្រូបង្វឹក អ្នកផ្តួចផ្តើម ត្រួតពិនិត្យ និងគាំទ្រសិស្សក្នុងដំណើរការរៀន។
- ទ្រឹស្តីស្ថាបនានិយម បញ្ជាក់ថាសិស្សរៀនចំណេះដឹងថ្មីដោយផ្អែកលើចំណេះដឹងពីមុន។ គ្រូផ្តល់បទពិសោធ ដែលជំរុញឱ្យសិស្សកសាងចំណេះដឹងដោយខ្លួនឯង។
- ទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់និយម បង្ហាញថាសិស្សរៀនបានប្រសើរនៅពេលដែលពួកគេត្រូវបានដាក់ឱ្យធ្វើកិច្ចការជាក្រុមបណ្តាញ។ ពួកគេនឹងទទួលបានចំណេះដឹង និងបទពិសោធជាច្រើនពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយភាគីទី៣ ដូចជាបច្ចេកវិទ្យាក្រុមឬ បណ្តាញសង្គមនានា
- ការរៀនផ្តោតលើសិស្ស គឺការវិឌ្ឍនៃដំណើរការរៀនដោយផ្ទាល់ខ្លួនសិស្សដោយផ្អែកទៅលើមូលហេតុផ្ទាល់ខ្លួនសិស្សដែលមករៀន ជាជាងកត្តាខាងក្រៅ។ ដូច្នេះការរៀនកើតឡើងលុះត្រាតែសិស្សមានហេតុផលច្បាស់លាស់ក្នុងការរៀន
- ទ្រឹស្តីបែបស្ថាបនានិយម ទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់និយម និងទ្រឹស្តីផ្តោតលើសិស្សត្រូវបានចាត់ទុកថាជាទ្រឹស្តីដែលទាន់សម័យស៊ីគ្នាទៅនឹងវិធីសាស្ត្របង្រៀនដែលត្រូវនឹងតម្រូវការរបស់សិស្សនិងសង្គមពេលបច្ចុប្បន្ននេះ
- គ្រូគួរតែប្រើប្រាស់យុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនផ្សេងៗគ្នាដែលត្រូវនឹងលទ្ធផលសិក្សាដែលចង់បាន រួមមានការបង្រៀនដោយផ្ទាល់ដូចជា ការធ្វើបទបង្ហាញ ការបង្រៀនដោយមិនផ្ទាល់ដូចជា ការដោះស្រាយបញ្ហា ករណីសិក្សាការបង្រៀន តាមរយៈបទពិសោធ ដូចជា ល្បែងសិក្សា ការសម្តែង ការរៀនបែបអន្តរកម្ម ដូចជា ការជជែកវែកញែក ការពិភាក្សានិងស្វ័យសិក្ស (ដូចជាគម្រោងស្រាវជ្រាវ លំហាត់ផ្សេងៗ
- នៅពេលរៀបកិច្ចតែងការបង្រៀន គ្រូត្រូវតែកំណត់វត្ថុបំណងមេរៀនឱ្យបានច្បាស់លាស់ ជ្រើសរើសយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាព និងកំណត់វិធីវាយតម្លៃកម្រិតទទួលបានរបស់សិស្ស
- នៅពេលពន្យល់គំនិត និងចំណេះដឹងថ្មីដល់សិស្ស គ្រូគួរតែផ្តោតទៅលើការបញ្ចូលតារាង និងសន្លឹកប័ណ្ណដោយមានរាយឈ្មោះ ចំណុចគោលនានា ព្រមទាំងផ្តល់នូវរូបមន្ត វិធាន និងឧទាហរណ៍នានា។

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

- ការធ្វើបង្ហាញមានប្រសិទ្ធភាពផ្តល់ខ្លឹមសារយ៉ាងច្បាស់នៅពេលណាដែលសិស្ស អាចមើលឃើញ និងឮយ៉ាងច្បាស់នូវអ្វីដែលគ្រូបង្ហាញ ដោយមានការពន្យល់ និងការពិភាក្សាដោយផ្ទាល់
- មុនពេលប្រើយុទ្ធសាស្ត្រសួរសំណួរនៅក្នុងថ្នាក់រៀន គ្រូគួរតែពិចារណាអំពី គោលបំណងនៃសំណួរថាតើវាភ្ជាប់វត្ថុបំណងនៃមេរៀន និងអ្វីដែលសិស្សនឹង រៀនដោយរបៀបណា
- ប្រសិនបើសិស្សមិនអាចឆ្លើយសំណួរ ហើយនៅពេលមានឱកាសគ្រូគួរតែប្រើ សំណួរបើកដែលនាំដល់ការរៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល និងបែបសកម្ម
- ការផ្តល់ការណែនាំដល់សិស្សដែលមានប្រសិទ្ធភាពគឺត្រូវដោយផ្តោតទៅលើកិច្ច ការពួកគេ និងធ្វើឱ្យបានទៀងទាត់ ក្នុងដំណើរការនៃការរៀន ដើម្បីឱ្យដឹងថា សិស្សមានជួបការលំបាកអ្វីខ្លះ
- គ្រូគួរតែធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំង និងវាយតម្លៃខ្លួនឯងឱ្យបានញឹកញាប់ ដូចជា បន្ទាប់ពី បញ្ចប់មេរៀន ឬនៅចុងបញ្ចប់នៃម៉ោងសិក្សានីមួយៗ ដើម្បីឱ្យដឹងថាតើមេរៀន នេះ បានទទួលជោគជ័យដោយសម្រេចគោលដៅនៃវត្ថុបំណងមេរៀន និងបាន កត់ត្រាពីការវិឌ្ឍរបស់សិស្ស

ឯកសារយោង

Ataizi, M. (2012). Situated Cognition. In: N.M. Seel, ed. *Encyclopedia of the Sciences of Learning*. Boston, MA: Springer.

Beard, C. & Wilson, J. P. (2018). *Experiential Learning: A Practical Guide for Training, Coaching and Education* (4th ed). Kogan Page Publishers.

Brown University. The Harriet W. Sheridan Center for Teaching and Learning. (n.d.) *Interactive Classroom Activities*. Retrieved from: https://www.brown.edu/sheridan/teaching-learning-resources/teaching-resources/classroom-practices/active-learning/interactive [2021, Jan. 04].

Costello, C. (2020). *ALARM - A Learning and Responding Matrix*. Retrieved from: https://www.virtuallibrary.info/alarm.html [2021, Mar. 18].

Ertmer, P. A. & Newby, T. J. (2013). Behaviorism, Cognitivism, Constructivism: Comparing Critical Features from an Instructional Design Perspective. *Performance Improvement Quarterly*, 26(2), 43-71.

Gillies, R. (2016). Cooperative Learning: Review of Research and Practice. *Australian Journal of Teacher Education*, 41(3), 39–51.

Grotlüschen, A. (2019). *Neo Subject-Scientific Learning Theory: A Reinterpretation 1*. Annual Review of Critical Psychology (ARCP) Vol 16.

Gupta, R. (2017). *Curriculum Design*. New Delhi: Friends Publications (India).

Hoff, D. J. (2003). Large-Scale Study Finds Poor Math, Science Instruction. *Education Week*, 23(1), 8.

Johnson, O. C. B., Documentation Team from Royal University of Law and Economics, & Royal University of Phnom Penh. (2016). *Quality Management of Educational Programmes in Cambodia*. ASEAN University Network.

Jonassen, D.H. & Hung, W. (2012). Problem-Based Learning. In: N.M. Seel, ed. *Encyclopedia of the Sciences of Learning*. Boston, MA: Springer.

Keeble, R. (2016). *Effective Primary Teaching Practice. 2016*. Teaching Schools Council. www.tscouncil.org.uk

Ko, J., Sammons, P., & Bakkum, L. (2016) *Effective Teaching*. Education Development Trust.

Ku, K., Ho, I., Hau, K., & Lai, E. (2014). Integrating Direct and Inquiry-Based Instruction in the Teaching of Critical Thinking: An Intervention Study. *Instructional Science*, 42, 251–269.

Kyriacou, C. (2009). *Effective Teaching in Schools: Theory and Practice* (3rd ed). Nelson Thornes.

Learning Theory (2020). Instructional Design Central. Retrieved from: https://www.instructionaldesigncentral.com/learning-theory [2021, Apr. 21].

Lee, J. & Seel N.M. (2012). Schema-Based Learning. In: N.M. Seel, ed. *Encyclopedia of the Sciences of Learning*. Boston, MA: Springer.

Lombardi, P. (2017). Direct Instruction: Chapter 4. In: *Instructional Methods, Strategies and Technologies to Meet the Needs of All Learners*. Retrieved from: https://granite.pressbooks.pub/teachingdiverselearners/chapter/direct-instruction/ [2021, May 31].

Newman University. (2018). *Primary School Experience Guidance Notes 1 Planning Lessons*. Retrieved from: https://www.newman.ac.uk/wp-

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

content/uploads/sites/10/2017/10/Primary-SE-GN1-Planning-1920.pdf [2021, Apr. 21].

Plüskow, A. P. (2015). *Methodenvielfalt im Unterricht – Wer die Wahl hat, hat die Qual!* Retrieved from: https://www.forrefs.de/grundschule/unterricht/unterricht-vorbereiten/ablaeufe-des-unterrichts/methodenvielfalt-im-unterricht-wer-die-wahl-hat-hat-die-qual.html [2021, Jan. 04].

Sanger, C.S. (2020). Inclusive Pedagogy and Universal Design Approaches of Diverse Learning Environments. In: C.S.Sanger & N. Gleason, eds. *Diversity and Inclusion in Global Higher Education* (pp. 31-71). Singapore: Palgrave Macmillan.

Saskatchewan Education. (1991). *Instructional Approaches: A Framework for Professional Practice*. Regina, SK: Saskatchewan Education.

Serrat, O. (2017). *Knowledge Solutions.* Singapore: Springer.

Siemens, G. (2017). Connectivism. In: *Foundations of Learning and Instructional Design Technology*. Retrieved from: https://lidtfoundations.pressbooks.com/chapter/connectivism-a-learning-theory-for-the-digital-age/ [2021, May 31].

Sockalingam, N. (2011). *Questioning Skills to Engage Students*. Retrieved from: https://www.facultyfocus.com/articles/teaching-and-learning/questioning-skills-to-engage-students/ [2021, Apr. 21].

Stronge, J. H. (2018). *Qualities of Effective Teachers* (3rd ed). Alexandria, Virginia: ASCD.

Tuomarla, K. (2019) *Activating Methods in Classroom.* Retrieved from: https://learningscoop.fi/activating-methods-in-classroom/ [2021, Jan. 04].

UNESCO. (2015). Booklet 3: Getting All Children in School and Learning. In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. Retrieved from: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000137522. ISBN 92-9223-032-8 (Electronic version).

UNESCO. (2015). Booklet 5: Managing Inclusive, Learning-Friendly Classrooms. In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. Retrieved from: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000137522. ISBN 92-9223-032-8 (Electronic version).

Walsh, J. A. & Sattes, B. D. (2016). *Quality Questioning: Research-Based Practice to Engage Every Learner*. Corwin Press.

Ward, B. A. (1987). *Instructional Grouping in the Classroom*. Retrieved from: https://educationnorthwest.org/sites/default/files/InstructionalGrouping.pdf [2021, Jan. 07].

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

លំហាត់អនុវត្ត

ជំហានទី១៖ ពង្រឹងចំណេះដឹង

ក.ចូរដាក់ទ្រឹស្តីនៃការរៀនទៅតាមនិយមន័យដែលត្រឹមត្រូវ៖

អាកប្បកិរិយានិយម ការគិតនិយម ផ្សារភ្ជាប់និយម ផ្តោតលើសិស្សនិយម ស្ថាបនានិយម

_____: ការរៀនកើតឡើងតាមរយៈធ្វើសកម្មភាព ការយល់ដឹង និងការឆ្លុះបញ្ចាំងត្រលប់វិញ។ សិស្សមានតួនាទីយ៉ាងសកម្មដោយត្រូវធ្វើកិច្ចការដែលគ្រូដាក់ឱ្យ ដោយប្រើយុទ្ធសាស្ត្ររៀនដែលសមស្រប ហើយគ្រូមានតួនាទីជាគ្រូបង្វឹក ដោយធ្វើជាអ្នកផ្តួចផ្តើម ត្រួតពិនិត្យនិងគាំទ្រសិស្សក្នុងដំណើរការរៀន។

_____: ការវិឌ្ឍនៃដំណើរការរៀនដោយផ្ទាល់ខ្លួន ដោយផ្អែកទៅលើមូលហេតុផ្ទាល់ខ្លួនដែលមករៀនជាជាងកត្តាខាងក្រៅ។ ដូច្នេះការរៀនកើតឡើងនៅពេលដែលសិស្សមានហេតុផលក្នុងការមករៀន។

_____: សិស្សរៀនបានប្រសើរនៅពេល ដែលពួកគេត្រូវបានដាក់នៅតាមក្រុមជំនាញ។ ពួកគេនឹងទទួលបានចំណេះដឹង និងបទពិសោធជាច្រើនពីការមានទំនាក់ទំនងជាមួយភាគីទី៣ ដូចជាបច្ចេកវិទ្យា ក្រុម ឬបណ្តាញសង្គមនានា។

_____: សិស្សរៀនតាមរយៈការពង្រឹងគំនិត ការណែនាំទាំងវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមានពីគ្រូថាតើអ្វីដែលពួកគេកំពុងតែធ្វើត្រូវ ឬខុស។

_____: សិស្សរៀនចំណេះដឹងថ្មី ដែលផ្អែកលើចំណេះដឹងពីមុន គ្រូផ្តល់បទពិសោធជំរុញឱ្យសិស្សបានកសាងចំណេះដឹងផ្ទាល់ខ្លួន។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ចូរបំពេញតារាងខាងក្រោមដោយទាញយក អត្ថន័យសមស្រប ខាងក្រោមទៅជាក់ទៅតាមប្រភេទទ្រឹស្តីនីមួយៗ

១. យល់អំពីមូលហេតុនៃការរៀនរបស់សិស្ស	៦. ប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រដោះស្រាយបញ្ហាដោយសកម្ម
២. ប្រើហេតុផល និងវង្វាន់	៧. ភ្ជាប់ទៅនឹងបទពិសោធន៍ពីមុនរបស់ខ្លួន
៣. ដើរតួនាទីជាគ្រូប្រឹក្សា/គ្រូណែនាំ	៨.ប្រើប្រាស់បណ្តាញសង្គមនានា
៤. ទទួលយកការជំរុញទឹកចិត្ត និងមតិណែនាំ	៩. មានការជំរុញទឹកចិត្តពីខ្លួនឯងផ្ទាល់
៥. ដើរតួជាដៃគូរៀន	១០. ដើរតួជាគ្រូបង្វឹក

	តួនាទីសិស្ស	តួនាទីគ្រូ
អាក្បកិរិយានិយម		
ការគិតនិយម		
ស្ថាបនានិយម		
ផ្សារភ្ជាប់និយម		
ផ្តោតលើសិស្សនិយម		

គ.យុទ្ធសាស្ត្រ និងវិធីសាស្ត្ររៀន និងបង្រៀន៖ ចូរបំពេញចន្លោះដោយប្រើវិធីសាស្ត្របង្រៀនខាងក្រោម៖

ការបង្រៀនដោយផ្ទាល់ ការបង្រៀនដោយមិនផ្ទាល់ ការបង្រៀនបែបអន្តរកម្ម

ការបង្រៀនដោយបទពិសោធ ស្វ័យសិក្សា

១ ._____: សិស្សរៀនពីមិត្តភក្តិ និងគ្រូរបស់គេតាមរយៈ ពិភាក្សានិងការចែករំលែក។

២ ._____: សកម្មភាពអប់រំនានា ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយគ្រូ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍគំនិតរបស់សិស្សម្នាក់ៗ ហើយដោយមានការដឹកនាំតិចតួច ឬគ្មានសោះពីគ្រូ។

៣._____: សិស្សមានការទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ក្នុងការសម្រេចចិត្តពីការធ្វើ និងបំពេញកិច្ចការដោយគ្មានការបង្រៀនពីគ្រូ។

៤._____: កិច្ចការនានាត្រូវបានរៀបចំចាត់ចែងដោយគ្រូ ដែលជាអ្នកផ្តល់ព័ត៌មាន ដោយមានគោលដៅផ្តល់ព័ត៌មានដោយច្បាស់លាស់ និងមានលំដាប់លំដោយ។

៥._____: សិស្សរៀនបានល្អបំផុតនៅពេលដែលពួកគេបានឃើញ ឬប៉ះផ្ទាល់ជាមួយវត្ថុ ឬរបស់ដែលត្រូវរៀន មានន័យថាសិស្សទទួលបានចំណេះដឹងតាមរយៈបទពិសោធជាជាងការអាន ការស្តាប់ ឬការនិយាយ។

ឃ.ផ្គូផ្គងនិយមន័យនិងវិធីសាស្ត្រ៖ ចូរបំពេញតារាងដោយដាក់ពាក្យខាងក្រោមទៅក្នុងកន្លែងត្រឹមត្រូវ (ពាក្យខ្លះអាចប្រើបានច្រើនដង)

១.ការបង្កើតគំនិត	៩.ការបង្រៀនតាមរយៈបទពិសោធ
២.ការសម្តែង/ការធ្វើ	១០.គម្រោងស្រាវជ្រាវ
៣.ការបង្រៀនដោយផ្ទាល់	១១.រៀនជាមួយមិត្តភក្តិ
៤.កម្មសិក្សា	១២.សង្ខេបគំនិត
៥.ការបង្រៀនមិនផ្ទាល់	១៣.ស្វ័យសិក្សា
៦.ការបង្រើនតាមបែបអន្តរកម្ម	១៤.ការសាកសួរ
៧.ការដដែកវែកញែក	១៥.ការបង្រៀនដោយមានកុំព្យូទ័រជំនួយ
៨.ករណីសិក្សា	

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

#	និយមន័យ	វិធីសាស្ត្រ	យុទ្ធសាស្ត្រ
1	សិស្សបង្កើតសំណួរដើម្បីស្រាវជ្រាវ និងយកមកប្រើនៅក្នុងមេរៀន		
2	គ្រូរៀបចំធ្វើដំណើរទៅខាងក្រៅថ្នាក់ដើម្បី ផ្តល់បទពិសោធឱ្យសិស្សទទួលបានចំណេះដឹងផ្ទាល់ខ្លួនភ្លាមៗ		
3	សិស្សសិក្សាពីផ្នែកផ្សេងៗនៃប្រធានបទណាមួយដើម្បីស្វែងយល់ពីចំណេះដឹងផ្សេងៗនៃប្រធានបទនោះ		
4	បង្កើតសេណារីយ៉ូផ្សេងៗដែលមានពិតនៅក្នុងជីវិតឱ្យសមស្របទៅនឹងកម្រិតសិក្សារបស់សិស្ស ដើម្បីយកមកពិភាក្សានិងសង្ខេបគំនិតនៃដំណោះស្រាយនៃបញ្ហានោះ		
5	សិស្សរៀនដោយឯករាជ្យតាមរយៈកុំព្យូទ័រ)e-learning)		
6	សិស្សបង្រៀនគ្នា ឬជួយគ្នាទៅវិញទៅមកតាមរយៈ ការអនុវត្តទាំងអស់គ្នា។ ប្រើប្រាស់វិធី “Think,Pair, Share”(ធ្វើការជាដៃគូ)ដើម្បីជំរុញឱ្យសិស្សមានទំនាក់ទំនងគ្នា និងជួយគ្នាទទួលបានចំណេះដឹងថ្មីៗ។		
7	សិស្សភ្ជាប់ចំណុចផ្សេងៗដែលបានរៀនបញ្ចូលគ្នាដោយរៀបចំចាត់ចែងព័ត៌មានតាមរបៀបថ្មី។		
8	សិស្សត្រូវបានបង្ហាញបញ្ហា ឬស្ថានភាពប្រឌិតដែលផ្អែកលើរឿងពិត ហើយត្រូវបានដាក់ឱ្យដោះស្រាយជាពិសេសតាមរយៈការលេងល្បែងអប់រំដើម្បីលើកទឹកចិត្តឱ្យមានទំនាក់ទំនង និងជំរុញការគិតដោយមានហេតុផល។		

9	សិស្សស្រាវជ្រាវលើប្រធានបទណាមួយ(នៅផ្ទះ សាលា ឬបណ្ណាល័យ) ហើយធ្វើបទបង្ហាញពីលទ្ធផលស្រាវជ្រាវនោះតាមរយៈការសរសេររបាយការណ៍ ធ្វើបទបង្ហាញ ឬដៃគូ រូបគំនូរ ឬតាមវិធីច្នៃប្រឌិតផ្សេងៗ។		
10	សិស្សធ្វើការជាក្រុម ដើម្បីបង្កើតគំនិត		

ង. ចូរជ្រើសរើសចម្លើយមួយដែលត្រឹមត្រូវអំពីជំនាញបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ មានចម្លើយត្រឹមត្រូវតែមួយគត់

១.តើចំណុចមួយណាដែលមិនមែនជាជំហានសំខាន់នៅពេលរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន?

ក.បង្កើតគោលបំណងមេរៀនផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងកម្មវិធីសិក្សា

ខ.ពិចារណាអំពីអ្វីដែលសិស្សបានដឹងអំពីមេរៀន

គ. រៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន ដើម្បីឱ្យសិស្សមានកិច្ចការធ្វើជាបន្តបន្ទាប់

ឃ.គិតពីភាពខុសគ្នារវាងសិស្សទាំងអស់

២.នៅពេលពន្យល់មេរៀនថ្មី និងគំនិតថ្មីដល់សិស្សគ្រូគួរតែ

កុំប្រើវីដេអូ ឬបច្ចេកវិទ្យា.ក

ខ.តាមដានសិស្សក្នុងពេលពន្យល់ ដើម្បីឱ្យដឹងថាសិស្សបានយល់

គ.តែងតែធ្វើការពិសោធន៍

ឃ.សន្មត់ថាសិស្សយល់ បើសិនពួកគេគ្មានសំណួរ

៣.យោងទៅលើអត្ថបទខាងក្រោម តើមួយណាដែលជាឧទាហរណ៍នៃសំណួរដែលជំរុញឱ្យមានភាពច្នៃប្រឌិត និងការគិតប្រកបដោយហេតុផល?

ក.ត្រីបាឡែនគឺជាថនិកសត្វ ឬទេ?

ខ.តើ ៥ +១០=១៥មែនទេ?

គ.តើអ្នកគិតថាបុរសក្នុងរូបនេះសប្បាយចិត្ត ឬកើតទុក្ខ?

ឃ.តើចុងបញ្ចប់នៃរឿងធ្វើឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា?

៤.ប្រសិនបើសិស្សមានការអៀនខ្មាសនៅពេលឆ្លើយ ឬធ្វើលំហាត់ខុស ពួកគេមានចំណង់ក្នុងការចូលរួមនៅពេលរៀនទៀតនៅក្រោយទៀត។

ក.ត្រូវ ខ.ខុស

៥.គ្រូដែលសួរខ្លួនឯងនូវសំណួរ «តើខ្ញុំពេញចិត្តនឹងវិធីដែលខ្ញុំបានរៀបចំធ្វើបទបង្ហាញ និងត្រួតពិនិត្យមេរៀននេះដែរឬទេ?» គឺជាឧទាហរណ៍នៃ៖

ក.ការធ្វើបង្ហាញ

ខ.ការពន្យល់

គ.ការត្រួតពិនិត្យ

ឃ.ការវាយតម្លៃ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី២៖ អនុវត្ត

ក.ចូរអានឧទាហរណ៍នៃថ្នាក់រៀនខាងក្រោមរួចភ្ជាប់វាជាមួយនឹងទ្រឹស្តីនៃការរៀនដែលត្រឹមត្រូវ៖

អាកប្បកិរិយានិយម ការគិតនិយម ស្ថាបនានិយម ផ្សារភ្ជាប់និយម ផ្តោតលើសិស្សនិយម

១.សិស្សរបស់អ្នកគ្រូ-ខ កំពុងរៀនអំពីផែនទី និងការបង្ហាញផ្លូវ ហើយគាត់ចង់ ឱ្យសិស្សដាក់សញ្ញានៅលើផែនទីដោយខ្លួនឯង។ គាត់ដាក់ផែនទីលើក្តារខៀនដោយដាក់ទិសទាំងបួន ជើង(North) កើត(East) ត្បូង(South) និងលិច(West)។ គាត់ប្រាប់សិស្សរបស់គាត់ថាពេលខ្លះវាមានការលំបាកណាស់ក្នុងការចងចាំ។ ដូច្នេះគាត់បានបង្កើតឃ្លាមួយ ដើម្បីជួយសិស្សឱ្យងាយចងចាំ: Never Eat Sour Watermelon។ គាត់បានប្រាប់សិស្សឱ្យបង្កើតឃ្លាមួយដោយខ្លួនឯងដើម្បីងាយចងចាំទិសទាំង៤។ នេះគឺឧទាហរណ៍នៃ_____។

២.សិស្សរបស់អ្នកគ្រូ-ខ ទើបតែចាប់ផ្តើមរៀនមេរៀនអំពីសត្វល្អិត។ គាត់បានរូបភាពនៃសត្វទាំងនោះដែលពួកគេនឹងត្រូវនិយាយអំពីវា(ឧទាហរណ៍ : ស្រមោច អណ្តើកមាស ឃ្មុំ កន្ទុំរុយ) ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាអ្នកទាំងអស់គ្នាបានដឹងច្រើនហើយអំពីសត្វទាំងអស់នេះ។" គាត់បែងចែកសិស្សជាក្រុម មានសមាជិកបីនាក់ ហើយឱ្យពួកគេសរសេរលើអ្វីដែលគេដឹងអំពីសត្វទាំងនោះ(ឧទាហរណ៍ដូចជា សត្វទាំង អស់នេះមានប្រមោយ ឬ ឃ្មុំផលិតទឹកឃ្មុំ ជាដើម)។ ១០នាទីក្រោយមក ពួកគេបញ្ចូលចម្លើយទាំងអស់ ចូលគ្នា។

នេះជាឧទាហរណ៍នៃ_____។

៣.នៅពេលសិស្សចូលថ្នាក់អ្នកគ្រូ-ខ ពួកគេដឹងពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ សិស្សម្នាក់ៗយកអាវទៅព្យួរទុក ដើរទៅកន្លែងដាក់ឯកសារផ្ទាល់ខ្លួន ហើយចាប់ផ្តើមធ្វើកិច្ចការ ដោយខ្លះធ្វើការជាដៃគូនៅលើឥដ្ឋក្នុងថ្នាក់ ខ្លះធ្វើម្នាក់ឯងនៅលើតុ។ នៅម៉ោង៨:១៥នាទី អ្នកគ្រូចាប់ផ្តើមចាក់ភ្លេង ហើយសិស្សទាំងអស់ដើរទៅកាន់តុរៀងៗខ្លួន និងឈរនៅទីនោះ។ នៅពេលដែលសិស្សគ្រប់គ្នាឈរនៅតុ អ្នកគ្រូ-B ចាប់ផ្តើមប្តូរចម្រៀង "អរុណសួស្តី" វិញ។ បន្ទាប់ពីច្រៀងចម្រៀងនេះទាំងអស់គ្នារួច សិស្សទាំងអស់ក៏អង្គុយចុះ។

នេះជាឧទាហរណ៍នៃ_____។

៤.បន្ទាប់ពីអាហារថ្ងៃត្រង់ អ្នកគ្រូ-ខ ដើរសំដៅទៅតុរបស់គាត់ ហើយយកប្រអប់មួយចេញមកដែលដាក់អក្សរថា "ប្រអប់ដំណោះស្រាយបញ្ហា"។ សិស្សត្រូវសរសេររៀបរាប់ពីបញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួន (នៅសាលា ឬនៅផ្ទះ) ដាក់ក្នុងប្រអប់ ហើយក្នុងមួយសប្តាហ៍ ម្តងអ្នកគ្រូ-ខ អានបញ្ហាណាមួយឱ្យឮហើយឱ្យសិស្សក្នុងថ្នាក់ជួយដោះ

ស្រាយ។ ថ្ងៃនេះអ្នកគ្រូ-ខ អានរឿងមួយថា"បងប្រុសរបស់ខ្ញុំមិនចង់លេងជាមួយខ្ញុំទេនៅពេលគាត់មានមិត្តភក្តិលេងជាមួយ។ គាត់លេងជាមួយខ្ញុំ តែពេលដែលគាត់គ្មានមិត្តភក្តិហើយការធ្វើបែបនេះខ្ញុំមិនសប្បាយចិត្តទេ។" អ្នកគ្រូ -ខ បានបែងចែកសិស្សជាក្រុមតូចៗហើយឱ្យសិស្សរកដំណោះស្រាយ។១៥នាទីក្រោយមកពួកគេធ្វើបទបង្ហាញអំពីគំនិត/ដំណោះស្រាយរបស់ពួកគេ។

នេះជាឧទាហរណ៍នៃ_____។

៥.នៅក្នុងថ្នាក់គណិតវិទ្យា សិស្សរបស់អ្នកគ្រូ-ខ បានរៀនអំពីរបៀបប្រាប់ម៉ោង។ នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀនអ្នកគ្រូបានឱ្យសិស្សមើលតារាងលេខ ដែលមានជម្រើសផ្សេងៗជាច្រើន។ គាត់ប្រាប់សិស្សថាពួកគេអាចជ្រើសរើសនូវជម្រើស២ពីក្នុងតារាង (ឧទាហរណ៍ បង្កើតនាឡិកាដោយខ្លួនឯង ហើយសួរមិត្តភក្តិៗឱ្យប្រាប់ម៉ោង ឬសរសេរពីកិច្ចការប្រចាំថ្ងៃ ដោយមានបញ្ជាក់ពីពេលវេលាដែលបានធ្វើសកម្មភាពនីមួយៗនោះ) ហើយចំណាយពេលនៅក្នុងថ្នាក់ដែលនៅសល់ធ្វើលំហាត់នេះ។

នេះជាឧទាហរណ៍នៃ_____។

ខ.ចូរមើលរូបភាពខាងក្រោម រួចផ្គូផ្គងរូបទៅនឹងវិធីសាស្ត្របង្រៀន

១. ការអនុវត្តផ្ទាល់ ២.ទស្សនកិច្ចសិក្សា ៣.ការធ្វើឧទ្ទេស ៤.គំរូ ៥.ការដាក់កិច្ចការឱ្យធ្វើ ៦.បំផុសគំនិត

3	6	6

[3] Picture Source: Own Pictures

t.me/moeysnews
sla.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

4	7	6

គ.ចូរមើលគំរូនៃកិច្ចតែងការបង្រៀនខាងក្រោម ហើយទាញយកឈ្មោះសកម្មភាពខាងក្រោមទៅដាក់នៅកន្លែងចន្លោះសមស្រប៖ ធ្វើការជាដៃគូ ត្រួតពិនិត្យ ភ្ជាប់ទៅនឹងកម្មវិធីសិក្សា មតិណែនាំរបស់គ្រូ ចំណេះដឹងពីមុន វត្ថុបំណងមេរៀន ការបង្រៀនដោយពន្យល់លម្អិត យុទ្ធសាស្ត្របង្រៀន សង្ខេបគំនិត កិច្ចការ សម្តែង មតិត្រលប់របស់សិស្ស ការសួរសំណួរ ការឆ្លុះបញ្ចាំងពីខ្លួនឯង។

<u>កិច្ចតែងការថ្នាក់វិទ្យាសាស្ត្រ</u>

ថ្នាក់ទី១

ប្រធានបទ៖ ជម្រកសត្វ

_____: នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀនសិស្សអាចចាត់តារាង នៃជម្រកសត្វទាំង៥ សំខាន់ៗនិងអាចចាត់ថ្នាក់សត្វដែលរស់នៅតាមជម្រកនីមួយៗ។

_____: ដំណើរការនៃការរស់នៅ និងរបស់មានជីវិត

_____: នៅមេរៀនមុន សិស្សបានរៀនអំពីក្រុមនៃសត្វ ហើយនៅក្នុងថ្នាក់ភូមិវិទ្យាពួកគេ បានរៀនអំពីទីតាំងភូមិសាស្ត្រផ្សេងៗ នៃពិភពលោក។

[4] Picture Source: Open Source from pixabay.com

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ចាប់ផ្តើមមេរៀន

_____: សរសេរលើក្តារខៀន "តើមានអ្វីដែលសត្វទាំងអស់ត្រូវការដើម្បីរស់នៅ? "ហើយលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យគិតពីភាពដូចគ្នារវាងមនុស្សនិងសត្វ។ សរសេរចម្លើយរបស់ពួកគេនៅលើក្តារខៀន។

_____: ឱ្យសិស្សចាប់ដៃគូហើយអង្គុយជាមួយគ្នានៅក្នុងថ្នាក់(កន្លែងណាក៏បាន)ពិភាក្សាពីសំណួរខាងលើ ហើយចែករំលែកជាមួយមិត្តរួមថ្នាក់ដទៃទៀត។ សរសេរចម្លើយទាំងអស់នៅលើក្តារខៀន។

_____: ពន្យល់សិស្សថាសត្វទាំងឡាយត្រូវការជម្រកដើម្បីរស់នៅដែលពួកគេអាចរកបាននូវអ្វីដែលពួកគេត្រូវការដើម្បីរស់។ សត្វប្រភេទផ្សេងគ្នាដែលមាន៥ប្រភេទសំខាន់ៗ ចូរអានអត្ថបទ "ជម្រក" របស់លោកWilliam B.B.Rice.

_____: នៅរៀងរាល់ពេល ដែលរកឃើញប្រភេទ "ជម្រក" ណាមួយបានពណ៌នាក្នុងសៀវភៅ សិស្សគួរតែលើកមេដៃឡើងជ្រើសរើសសិស្សម្នាក់ដើម្បីសរសេរនៅលើក្តារខៀន។

ការណែនាំអនុវត្ត

_____: ដាក់សិស្សជាក្រុមតូចៗ ហើយក្រុមមួយត្រូវទទួលខុសត្រូវ លើ "ជម្រក" មួយ។ ប្រាប់សិស្សថាពួកគេពេលនេះជាអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ ហើយពួកគេត្រូវបង្កើតជម្រកដែលជាកិច្ចការដាក់ឱ្យ។ ពួកគេត្រូវសរសេរឈ្មោះសត្វគ្រប់ប្រភេទដែលពួកគេគិតថានឹងត្រូវ រស់នៅក្នុងប្រភេទជម្រករបស់គេ។ ពួកគេគួរតែសរសេរឈ្មោះសត្វទាំងនោះនៅលើក្រដាសកត់ត្រា ហើយបិតវានៅពីក្រោមចំណងជើងជម្រករបស់ពួកគេនៅលើក្តារខៀន។ លើកទឹកចិត្តពួកគេទំនាក់ទំនងគ្នាដោយប្រើឃ្លាគោល "ខ្ញុំយល់ស្របថា_____អាចរស់នៅ_____ពីព្រោះថា_____។"

_____: ដើរមើលតាមក្រុម ហើយគ្រប់គ្រងសិស្ស ឱ្យធ្វើលើការងារនោះ។ តើពួកគេបានបញ្ចប់កិច្ចការនេះឬទេ? តើពួកគេទំនាក់ទំនងគ្នា

ដោយប្រើឃ្លាគោលដៅឬទេ? តោះពួកគេមានប្រើការគិតបែបស៊ីជម្រៅដែរឬទេ? តើពួកគេស្តាប់គ្នាទៅវិញទៅមកដែរឬទេ?

ការបញ្ចប់មេរៀន

_____: ដាក់សិស្សទាំងអស់ចូលគ្នាវិញហើយឱ្យពួកគេរម្លឹកពីកិច្ចការ ដែលបានធ្វើរួចលើក្រដាសកត់ត្រា។ ប្រាប់សិស្សថាពួកគេពិតជាធ្វើបានល្អណាស់ ដែលអាចរកឃើញប្រភេទសត្វជាច្រើនហើយសួរថា តើមានសិស្សណាចង់បន្ថែមចម្លើយ ឬរក្រុមរបស់សត្វទាំងនោះឡើងវិញ ឬទេ។

_____: ប្រសិនបើមានប្រភេទសត្វដែលត្រូវបានដាក់ខុស "ជម្រក"ហើយសិស្សមិនបានដឹងគ្រូអាចនិយាយថា "ខ្ញុំសម្គាល់ឃើញយើងបានដាក់ថាខ្លាឃ្មុំទឹកកករស់នៅតំបន់វាលខ្សាច់។ តើមាននរណាម្នាក់អាចគិត ដល់ជម្រកដ៏ប្រសើរជាងនេះ សម្រាប់ខ្លាឃ្មុំទឹកកកឬទេ?"។ ប្រសិនបើគ្មានសិស្សណាម្នាក់ឆ្លើយ ស្នើឱ្យសិស្សគិតជាមួយមិត្តភក្តិបន្តិចសិន។ ប្រសិនបើមានសិស្សឆ្លើយត្រូវគ្រូគួរតែសួរបន្តបន្ថែមថាហេតុអ្វីបានជាតំបន់ប៉ូលជា ជម្រកដ៏ប្រសើរបំផុតសម្រាប់ខ្លាឃ្មុំទឹកកក។

_____: ប្រាប់សិស្សថាពួកគេនឹងក្លាយទៅជាអ្នករុករក ស្រាវជ្រាវដោយដាក់ កិច្ចការឱ្យពួកគេរកសត្វ ដែលកំពុងរស់នៅក្នុងជម្រកនៅជិតសាលារៀនឬជិតផ្ទះរបស់ពួកគេ។ ពួកគេគួរតែដៃគូរូបសត្វនោះ ហើយធ្វើតារាងរាយឈ្មោះរបស់៥យ៉ាងដែលមាននៅក្នុងជម្រករបស់វា(ដូចជាស្មៅ ទឹក ដី រុក្ខជាតិ)។

_____: នៅពេលមេរៀនបានបញ្ចប់ គ្រូអាចសួរខ្លួនឯងថាតើសិស្សមានចំណាប់អារម្មណ៍ទៅលើមេរៀន បានចូលរួមអនុវត្ត កត់សម្គាល់ចំណុចអនុវត្តបានជោគជ័យ និងចំណុចដែលគួរកែលម្អពេលក្រោយ ឬអត់ប្រសិនបើប្រើកិច្ចតែងការនេះនៅឆ្នាំក្រោយតើត្រូវផ្លាស់ប្តូរចំណុចណាខ្លះ? ហើយហេតុអ្វី?[5]

[5] Adapted from education.com

ឃ. ចូរមើលគ្រូបង្រៀនម្នាក់និយាយអំពីការធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យនានា។ (Video File 1.2.1; កំណត់ត្រាសំឡេងអាចរកបាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃឯកសារនេះ)។ ចូរបង្ហាញថា ប្រយោគខាងក្រោមនេះត្រូវ(ត) ឬខុស (ខ)៖

១. គ្រូចាំបាច់ត្រូវពិចារណាពីប្រភេទ សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់រៀននៅពេល ដែលធ្វើការជ្រើសរើសវិធីបង្រៀនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ត / ខ

២. ជាឧទាហរណ៍វិធីសាស្ត្រនៃការអង្កេត គឺដំបូងអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សសង្កេតរូបភាព ហើយបន្ទាប់មកពណ៌នា ឬបញ្ចេញយោបល់លើរូបភាពនោះ។ ត / ខ

៣. វិធីសាស្ត្រអង្កេតមិនបានអភិវឌ្ឍនូវជំនាញគិតត្រិះរិះពិចារណាចំពោះសិស្សនោះទេ។ ត / ខ(ចម្លើយត្រឹមត្រូវ៖ វិធីសាស្ត្រសង្កេតពិតជាជួយអភិវឌ្ឍជំនាញត្រិះរិះពិចារណារបស់សិស្ស។)

ង. ចូរមើលលោកគ្រូបង្រៀនម្នាក់នេះគាត់និយាយអំពីការធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យ។ (Video File 1.2.2; កំណត់ត្រាសំឡេងអាចរកបានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃឯកសារនេះ)។

ចូរឆ្លើយសំណួរពហុចម្លើយសម្រាប់ជ្រើសរើសខាងក្រោម។ អាចមានចម្លើយច្រើន៖

១. តើលោកគ្រូបង្រៀនម្នាក់នេះរៀបចំការបង្រៀនរបស់គាត់របៀបណា?

ក. គាត់មិនបានរៀបចំការបង្រៀនរបស់គាត់ទេ។

ខ. គាត់តែងតែរៀបចំធ្វើកិច្ចតែងការមេរៀនរបស់គាត់។

គ. គាត់រៀបចំគម្រោងត្រួសៗមួយពីអ្វីដែលគាត់នឹងបង្រៀន។

២. តើការធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀនរបស់គាត់រាប់បញ្ចូលធាតុអ្វីខ្លះ?

ក. គោលបំណងនៃមេរៀន

ខ. ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈ (ដូចជា សៀវភៅពុម្ព)

គ. បរិបទរបស់មេរៀន

៣. តើគាត់ពិសោធការរៀបចំកិច្ចតែងការមេរៀនរបស់គាត់របៀបណា?

ក. ជាផែនទីនៃការបង្កើតលទ្ធផលសិក្សា

ខ. ជាផែនទីសម្រាប់ថ្នាក់រៀនដោយរាប់បញ្ចូលទាំងសិស្សម្នាក់ៗ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គ. ជាផែនទីសម្រាប់បរិយាកាសសិក្សា

៤. តើគាត់ប្រើវិធីសាស្ត្រប្រភេទអ្វីខ្លះ?

ក. វិធីសាស្ត្រ “គិត ធ្វើការជាដៃគូ ចែករំលែក”

ខ. វិធីសាស្ត្រ “តុមូល”

គ. វិធីសាស្ត្រ “ល្បែងផ្គុំរូបភាព”

ចម្លើយអនុវត្ត

ជំហានទី១៖ ពង្រឹងចំណេះដឹង

ក.ចូរដាក់ទ្រឹស្តីនៃការរៀនទៅតាមនិយមន័យដែលត្រឹមត្រូវ៖

អាកប្បកិរិយានិយម ការគិតនិយម ផ្សារភ្ជាប់និយម ផ្តោតលើសិស្សនិយម ស្ថាបនានិយម

ការគិតនិយម : ការរៀនកើតឡើងតាមរយៈធ្វើសកម្មភាព ការយល់ដឹង និងការឆ្លុះបញ្ចាំងត្រលប់វិញ។ សិស្សមានតួនាទីយ៉ាងសកម្មដោយត្រូវធ្វើកិច្ចការដែលគ្រូដាក់ឱ្យដោយប្រើយុទ្ធសាស្ត្ររៀនដែលសមស្រប ហើយគ្រូមានតួនាទីជាគ្រូបង្វឹកដោយធ្វើជាអ្នក ផ្តួចផ្តើម ត្រួតពិនិត្យ និងគាំទ្រសិស្សក្នុងដំណើរការរៀន។

ស្ថាបនានិយម : ការវិឌ្ឍនៃដំណើរការរៀនដោយផ្ទាល់ខ្លួន ដោយផ្អែកទៅលើមូលហេតុផ្ទាល់ខ្លួនដែលមករៀនជាជាងកត្តាខាងក្រៅ។ ដូច្នេះការរៀនកើតឡើងនៅពេលដែលសិស្សមានហេតុផលក្នុងការមករៀន។

ផ្តោតលើសិស្សនិយម : សិស្សរៀនបានប្រសើរនៅពេល ដែលពួកគេត្រូវបានដាក់នៅតាមក្រុមជំនាញ។ ពួកគេនឹងទទួលបានចំណេះដឹង និងបទពិសោធជាច្រើនពីការមានទំនាក់ទំនងជាមួយភាគីទី៣ ដូចជាបច្ចេកវិទ្យា ក្រុម ឬបណ្តាញសង្គមនានា។

អាកប្បកិរិយានិយម : សិស្សរៀនតាមរយៈការពង្រឹងគំនិត ការណែនាំទាំងវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមានពីគ្រូថាតើអ្វីដែលពួកគេកំពុងតែធ្វើត្រូវ ឬខុស។

<u>ផ្សារភ្ជាប់និយម</u> : សិស្សរៀនចំណេះដឹងថ្មីដែលផ្អែកលើចំណេះដឹងពីមុន គ្រូផ្តល់បទពិសោធ ជំរុញឱ្យសិស្សបានកសាងចំណេះដឹងផ្ទាល់ខ្លួន។

ចូរបំពេញតារាងខាងក្រោមដោយទាញយក អត្ថន័យសមស្រប ខាងក្រោមទៅជាក់ទៅតាមប្រភេទទ្រឹស្តីនីមួយៗ

១ យល់អំពីមូលហេតុនៃការរៀនរបស់សិស្ស.	៦ប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រដោះស្រាយបញ្ហាដោយសកម្ម.
២ប្រើ.ហេតុផល និងរង្វាន់	៧ភ្ជាប់ទៅនឹងបទពិសោធពីមុនរបស់ខ្លួន.
៣ដើរតួនាទីជាគ្រូ.ប្រឹក្សា/អ្នកណែនាំ	៨ប្រើប្រាស់បណ្តាញសង្គមនានា.
៤ទទួលយកការ.ជំរុញទឹកចិត្ត និងមតិណែនាំ	៩មានការ.ជំរុញទឹកចិត្តពីខ្លួនឯងផ្ទាល់
៥ដើរតួជា.ដៃគូរៀន	១០ដើរតួជាគ្រូបង្វឹក.

	តួនាទីសិស្ស	តួនាទីគ្រូ
អាក្បកិរិយានិយម	៤	២
ការគិតនិយម	៦	១០
ស្ថាបនានិយម	៧	៥
ផ្សារភ្ជាប់និយម	៨	៣
ផ្តោតលើនិយាមសិស្ស	៩	១

គ.យុទ្ធសាស្ត្រ និងវិធីសាស្ត្ររៀន និងបង្រៀន៖ ចូរបំពេញចន្លោះដោយប្រើវិធីសាស្ត្របង្រៀនខាងក្រោម៖

ការបង្រៀនដោយផ្ទាល់ ការបង្រៀនដោយមិនផ្ទាល់ ការបង្រៀនបែបអន្តរកម្មការបង្រៀនដោយបទពិសោធ ស្វ័យសិក្សា

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១. **<u>ការបង្រៀនបែបអន្តរកម្ម</u>** : សិស្សរៀនពីមិត្តភក្តិ និងគ្រូរបស់គេតាមរយៈ ពិភាក្សានិងការចែករំលែក។

២. **<u>ស្វ័យសិក្សា</u>** : សកម្មភាពអប់រំនានាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ ដោយគ្រូដើម្បីលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍគំនិតរបស់សិស្សម្នាក់ៗហើយដោយមានការដឹកនាំតិចតួច ឬគ្មានសោះពីគ្រូ។

៣. **<u>ការបង្រៀនដោយមិនផ្ទាល់</u>** : សិស្សមានការទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ ក្នុងការសម្រេចចិត្តពីការធ្វើ និងបំពេញកិច្ចការដោយគ្មានការបង្រៀនពីគ្រូ។

៤. **<u>ការបង្រៀនដោយផ្ទាល់</u>** : កិច្ចការនានាត្រូវបានរៀបចំចាត់ចែងដោយគ្រូ ដែលជាអ្នកផ្ត)ល់ព័ត៌មាន ដោយមានគោលដៅផ្តល់ព័ត៌មានដោយច្បាស់លាស់ និងមានលំដាប់លំដោយ។

៥. **<u>ការបង្រៀនដោយបទពិសោធ</u>**: សិស្សរៀនបានល្អបំផុតនៅពេលដែលពួកគេបានឃើញ ឬប៉ះផ្ទាល់ជាមួយវត្ថុ ឬរបស់ដែលត្រូវរៀន មានន័យថាសិស្សទទួលបានចំណេះដឹងតាមរយៈបទពិសោធជាជាងការអាន ការស្តាប់ ឬការនិយាយ។

ឃ. ផ្គូផ្គងនិយមន័យនិងវិធីសាស្ត្រ៖ ចូរបំពេញតារាងដោយដាក់ពាក្យខាងក្រោមទៅក្នុងកន្លែងត្រឹមត្រូវ (ពាក្យខ្លះអាចប្រើបានច្រើនដង)

១ ការបង្កើតគំនិត.	៩ការបង្រៀនតាមរ.យៈបទពិសោធ
២ការ.សម្តែង/ការធ្វើ	១០.គម្រោងស្រាវជ្រាវ
៣ ការបង្រៀនដោយផ្ទាល់.	១១រៀនជាមួយមិត្តភក្តិ.
៤ កម្មសិក្សា.	១២សង្ខេបគំនិត.
៥ការបង្រៀន.មិនផ្ទាល់	១៣ស្វ័យសិក្សា.
៦ ការបង្រៀនតាមបែបអន្តរកម្ម.	១៤ការសាកសួរ.
៧ ការជជែកវែកញែក.	១៥.ការបង្រៀនដោយមានកុំព្យូទ័រជំនួយ
៨ករណីសិក្សា.	

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

#	និយមន័យ	វិធីសាស្ត្រ	យុទ្ធសាស្ត្រ
1	សិស្សបង្កើតសំណួរដើម្បីស្រាវជ្រាវ និងយកមកប្រើនៅក្នុងមេរៀន	១៣	៤
2	គ្រូរៀបចំធ្វើដំណើរទៅខាងក្រៅថ្នាក់ដើម្បី ផ្តល់បទពិសោធឱ្យសិស្សទទួលបានចំណេះដឹងផ្ទាល់ខ្លួន ភ្លាមៗ	៣	៨
3	សិស្សសិក្សាពីផ្នែកផ្សេងៗនៃប្រធាបបទណាមួយដើម្បីស្វែងយល់ពីចំណេះដឹងផ្សេងៗនៃប្រធានបទនោះ	៦	៥
4	បង្កើតសេណារីយ៉ូផ្សេងៗដែលមានពិតនៅក្នុងជីវិតឱ្យសមស្របទៅនឹងកម្រិតសិក្សារបស់សិស្ស ដើម្បីយកមកពិភាក្សានិងសង្ខេបគំនិតនៃដំណោះស្រាយនៃបញ្ហានោះ	៧	៤
5	សិស្សរៀនដោយឯករាជ្យតាមរយៈកំព្យូទ័រ)e-learning)	១៤	១២
6	សិស្សបង្រៀនគ្នា ឬជួយគ្នាទៅវិញទៅមកតាមរយៈ ការអនុវត្តទាំងអស់គ្នា។ ប្រើប្រាស់វិធី “Think,Pair, Share” (ធ្វើការជាដៃគូ)ដើម្បីជំរុញឱ្យសិស្សមានទំនាក់ទំនងគ្នា និងជួយគ្នាទទួលបានចំណេះដឹងថ្មីៗ។	១០	៥
7	សិស្សភ្ជាប់ចំណុចផ្សេងៗដែលបានរៀនបញ្ចូលគ្នាដោយរៀបចំចាត់ចែងព័ត៌មានតាមរបៀបថ្មី។	១	៤

8	សិស្សត្រូវបានបង្ហាញបញ្ហា ឬស្ថានភាពប្រឌិតដែលផ្អែកលើរឿងពិត ហើយត្រូវបានដាក់ឱ្យដោះស្រាយជាពិសេសតាមរយៈការលេងល្បែងអប់រំដើម្បីលើកទឹកចិត្តឱ្យមានទំនាក់ទំនង និងជំរុញការគិតដោយមានហេតុផល។	២	៨
9	សិស្សស្រាវជ្រាវលើប្រធានបទណាមួយ(នៅផ្ទះ សាលា ឬបណ្ណាល័យ) ហើយធ្វើបទបង្ហាញពីលទ្ធផលស្រាវជ្រាវនោះតាមរយៈការសរសេររបាយការណ៍ ធ្វើបទបង្ហាញ ឬដៃគូរួបគំនូរ ឬតាមវិធីច្នៃប្រឌិតផ្សេងៗ។	៩	១២
10	សិស្សធ្វើការជាក្រុម ដើម្បីបង្កើតគំនិត	១១	៥

ង. ចូរជ្រើសរើសចម្លើយមួយដែលត្រឹមត្រូវអំពីជំនាញបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ មានចម្លើយត្រឹមត្រូវតែ១គត់

១តើ.ចំណុចមួយណាដែលមិនមែនជាជំហានសំខាន់នៅពេលរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន?

កបង្កើតគោលបំណងមេរៀន. ផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងកម្មវិធីសិក្សា

ខពិចារណាអំពីអ្វីដែលសិស្សបានដឹងអំពីមេរៀន.

គរៀបចំកិច្ចតែងការ.បង្រៀន ដើម្បីឱ្យសិស្សមានកិច្ចការធ្វើជាបន្តបន្ទាប់

ឃគិតពីភាពខុសគ្នារវាងសិស្សទាំងអស់.

២នៅពេលពន្យល់.មេរៀនថ្មី និងគំនិតថ្មីដល់សិស្សគ្រូគួរតែ

កុំប្រើវីដេអូ ឬបច្ចេកវិទ្យា.ក

ខតាមដានសិស្សក្នុងពេលពន្យល់. ដើម្បីឱ្យដឹងថាសិស្សបានយល់

គតែងតែធ.្វើការពិសោធ

ឃ.សន្មតថាសិស្សយល់. បើសិនពួកគេគ្មានសំណួរ

៣.យោងទៅលើអ.ត្ថបទខាងក្រោម តើមួយណាដែលជាឧទាហរណ៍នៃសំណួរដែលជំរុញឱ្យមានភាពច្នៃប្រឌិត និងការគិតប្រកបដោយហេតុផល?

ក.ត្រីបាឡែនគឺជាថនិកសត្វ. ឬទេ?

តើ៥.ខ +១០=១៥មែនទេ?

គ.តើអ្នកគិតថាបុរសក្នុងរូបនេះសប្បាយចិត្ត ឬកើតទុក្ខ?

ឃ.តើចុងបញ្ចប់នៃរឿងធ្វើឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា?

៤.ប្រសិនបើសិស្សមានការអៀនខ្មាសនៅពេលឆ្លើយ ឬធ្វើលំហាត់ខុស ពួកគេមានចំណង់ក្នុងការចូលរួមនៅពេលរៀនទៀតនៅក្រោយទៀត។

ក.ត្រូវ **ខ.ខុស**

៥.គ្រូដែលសួរខ្លួនឯងនូវសំណួរ «តើខ្ញុំពេញចិត្តនឹងវិធីដែលខ្ញុំបានរៀបចំធ្វើបទបង្ហាញ និងត្រួតពិនិត្យមេរៀននេះដែរឬទេ?» គឺជាឧទាហរណ៍នៃ៖

ក.ការធ្វើបង្ហាញ

ខ.ការពន្យល់

គ.ការត្រួតពិនិត្យ

ឃ.ការវាយតម្លៃ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី២៖ ចម្លើយអនុវត្ត

ក.ចូរអានឧទាហរណ៍នៃថ្នាក់រៀនខាងក្រោមរួចភ្ជាប់វាជាមួយនឹងទ្រឹស្តីនៃការរៀនដែលត្រឹមត្រូវ៖

អាកប្បកិរិយានិយម ការគិតនិយម ស្ថាបនានិយម ផ្សារភ្ជាប់និយម ផ្តោតលើសិស្សនិយម

១.សិស្សរបស់អ្នកគ្រូ-ខ កំពុងរៀនអំពីផែនទី និងការបង្ហាញផ្លូវ ហើយគាត់ចង់ ឱ្យសិស្សដាក់សញ្ញានៅលើផែនទីដោយខ្លួនឯង។ គាត់ដាក់ផែនទីលើក្តារខៀនដោយដាក់ទិសទាំងបួនជើង(North) កើត(East) ត្បូង(South) និងលិច(West)។ គាត់ប្រាប់សិស្សរបស់គាត់ថាពេលខ្លះវាមានការលំបាកណាស់ក្នុងការចងចាំ។ ដូច្នេះគាត់បានបង្កើតឃ្លាមួយ ដើម្បីជួយសិស្សឱ្យងាយចងចាំ: Never Eat Sour Watermelon។ គាត់បានប្រាប់សិស្សឱ្យបង្កើតឃ្លាមួយដោយខ្លួនឯងដើម្បីងាយចងចាំទិសទាំង៤។ នេះគឺឧទាហរណ៍នៃ **ការគិតនិយម** ។

២.សិស្សរបស់អ្នកគ្រូ-ខ ទើបតែចាប់ផ្តើមរៀនមេរៀនអំពីសត្វល្អិត។ គាត់បានរូបភាពនៃសត្វទាំងនោះដែលពួកគេនឹងត្រូវនិយាយអំពីវា(ឧទាហរណ៍ស្រមោច អណ្តើកមាស ឃ្មុំ កន្ទុំរុយ) ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាអ្នកទាំងអស់គ្នាបានដឹងច្រើនហើយអំពីសត្វទាំងអស់នេះ។" គាត់បែងចែកសិស្សជាក្រុមមានសមាជិកបីនាក់ ហើយឱ្យពួកគេសរសេរលើអ្វីដែលគេដឹងអំពីសត្វទាំងនោះ(ឧទាហរណ៍ដូចជា សត្វទាំងអស់នេះមានប្រមោយ ឬ ឃ្មុំផលិតទឹកឃ្មុំ ជាដើម)។ ១០នាទីក្រោយមក ពួកគេបញ្ចូលចម្លើយទាំងអស់ចូលគ្នា។ នេះជាឧទាហរណ៍នៃ **ផ្សារភ្ជាប់និយម** ។

៣.នៅពេលសិស្សចូលថ្នាក់អ្នកគ្រូ-ខ ពួកគេដឹងពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ សិស្សម្នាក់ៗយកអាវទៅព្យួរទុក ដើរទៅកន្លែងដាក់ឯកសារផ្ទាល់ខ្លួន ហើយចាប់ផ្តើមធ្វើកិច្ចការ ដោយខ្លះធ្វើការជាដៃគូនៅលើឥដ្ឋក្នុងថ្នាក់ ខ្លះធ្វើម្នាក់ឯងនៅលើតុ។ នៅម៉ោង៨:១៥នាទីអ្នកគ្រូចាប់ផ្តើមចាក់ភ្លេង ហើយសិស្សទាំងអស់ដើរទៅកាន់តុរៀងៗខ្លួន និងឈរនៅទីនោះ។ នៅពេលដែលសិស្សគ្រប់គ្នាឈរនៅតុ អ្នកគ្រូ-B ចាប់ផ្តើមប្តូរចម្រៀង "អរុណសួស្តី" វិញ។ បន្ទាប់ពីច្រៀងចម្រៀងនេះទាំងអស់គ្នារួច សិស្សទាំងអស់ក៏អង្គុយចុះ។ នេះជា ឧទាហរណ៍នៃ **អាកប្បកិរិយានិយម** ។

៤.បន្ទាប់ពីអាហារថ្ងៃត្រង់ អ្នកគ្រូ-ខ ដើរសំដៅទៅតុរបស់គាត់ ហើយយកប្រអប់មួយចេញមកដែលដាក់អក្សរថា "ប្រអប់ដំណោះស្រាយបញ្ហា"។ សិស្សត្រូវសរសេររៀបរាប់ពីបញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួន (នៅសាលា ឬនៅផ្ទះ) ដាក់ក្នុងប្រអប់ ហើយក្នុងមួយសប្តាហ៍ ម្តងអ្នកគ្រូ-ខ អានបញ្ហាណាមួយឱ្យឮ ហើយឱ្យសិស្សក្នុងថ្នាក់ជួយដោះស្រាយ។ ថ្ងៃនេះអ្នកគ្រូ-ខ អានរឿងមួយថា "បងប្រុសរបស់ខ្ញុំមិនចង់លេងជាមួយខ្ញុំទេនៅពេលគាត់មានមិត្តភក្តិលេងជាមួយ។ គាត់លេងជាមួយខ្ញុំ តែពេលដែលគាត់គ្មានមិត្តភក្តិហើយការធ្វើបែបនេះ

ខ្ញុំមិនសប្បាយចិត្តទេ។" អ្នកកគ្រូ-ខ បានបែងចែកសិស្សជាក្រុមតូចៗហើយឱ្យសិស្សរកដំណោះស្រាយ។ ១៥នាទីក្រោយមកពួកគេធ្វើ បទបង្ហាញអំពីគំនិត/ដំណោះស្រាយរបស់ពួកគេ។ នេះជាឧទាហរណ៍នៃ **<u>ស្ថាបនានិយម</u>** ។

៥.នៅក្នុងថ្នាក់គណិតវិទ្យា សិស្សរបស់អ្នកគ្រូ-ខ បានរៀនអំពីរបៀបប្រាប់ម៉ោង។ នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀនអ្នកគ្រូបានឱ្យសិស្សមើលតារាងលេខ ដែលមានជម្រើសផ្សេងៗជាច្រើន។ គាត់ប្រាប់សិស្សថាពួកគេអាចជ្រើសរើសនូវជម្រើស២ពីក្នុងតារាង (ឧទាហរណ៍ បង្កើតនាឡិកាដោយខ្លួនឯង ហើយសួរមិត្តកក្តិឱ្យប្រាប់ម៉ោង ឬសរសេរពីកិច្ចការប្រចាំថ្ងៃដោយមានបញ្ជាក់ពីពេលវេលាដែលបានធ្វើសកម្មភាពនីមួយៗនោះ) ហើយចំណាយពេលនៅក្នុងថ្នាក់ដែលនៅសល់ធ្វើលំហាត់នេះ។ នេះជាឧទាហរណ៍នៃ**<u>ផ្តោតលើសិស្សនិយម</u>** ។

ខ.ចូរមើលរូបភាពខាងក្រោម រួចផ្គូផ្គងរូបទៅនឹងវិធីសាស្ត្របង្រៀន

១. ការអនុវត្តផ្ទាល់ ២.ទស្សនកិច្ចសិក្សា ៣.ការធ្វើឧទ្ទេស ៤.គំរូ ៥.ការដាក់កិច្ចការឱ្យធ្វើ ៦.បំផុសគំនិត

6	6	6
៣	៤	១

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

[6] Picture Source: Own Pictures

7	7	6
២	៦	៥

គ.ចូរមើលគំរូនៃកិច្ចតែងការបង្រៀនខាងក្រោម ហើយទាញយកឈ្មោះសកម្មភាពខាងក្រោមទៅដាក់នៅកន្លែងចន្លោះសមស្រប៖

ធ្វើការជាដៃគូ ត្រួតពិនិត្យ ភ្ជាប់ទៅនឹងកម្មវិធីសិក្សា មតិណែនាំរបស់គ្រូ ចំណេះដឹងពីមុន វគ្គបំណងមេរៀន ការបង្រៀនដោយពន្យល់លម្អិត យុទ្ធសាស្ត្របង្រៀន សង្ខេបគំនិតកិច្ចការ សម្តែង មតិត្រលប់របស់សិស្ស ការសួរសំណួរ ការឆ្លុះបញ្ចាំងពីខ្លួនឯង

<u>កិច្ចតែងការថ្នាក់វិទ្យាសាស្ត្រ</u>

ថ្នាក់ទី១

ប្រធានបទ៖ ជម្រកសត្វ

<u>វគ្គបំណងមេរៀន</u> ៖ នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀនសិស្សអាចចាត់តាងនៃជម្រកសត្វទាំង៥សំខាន់ៗ និងអាចចាត់ថ្នាក់សត្វដែលរស់នៅតាមជម្រកនីមួយៗ។

<u>ភ្ជាប់ទៅនឹងកម្មវិធីសិក្សា</u> ៖ ដំណើរការនៃការរស់នៅ និងរបស់មានជីវិត

<u>ចំណេះដឹងពីមុន</u> ៖ នៅមេរៀនមុន សិស្សបានរៀនអំពីក្រុមនៃសត្វ ហើយនៅក្នុងថ្នាក់កូមិវិទ្យាពួកគេបានរៀនអំពីទីតាំងកូមិសាស្ត្រផ្សេងៗនៃពិភពលោក។

[7] Picture Source: Open Source from pixabay.com

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ចាប់ផ្តើមមេរៀន

សង្ខេបគំនិត : សរសេរលើក្តារខៀន "តើមានអ្វីដែលសត្វទាំងអស់ ត្រូវការ ដើម្បីរស់នៅ?" ហើយលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យគិតពីភាពដូចគ្នារវាងមនុស្ស និងសត្វ។ សរសេរចម្លើយរបស់ពួកគេនៅលើក្តារខៀន។

ធ្វើការជាដៃគូ : ឱ្យសិស្សចាប់ដៃគូហើយអង្គុយជាមួយគ្នា នៅក្នុងថ្នាក់ (កន្លែងណាក៏បាន) ពិភាក្សាពីសំណួរខាងលើ ហើយចែករំលែកជាមួយមិត្តរួមថ្នាក់ដទៃទៀត។ សរសេរចម្លើយទាំងអស់នៅលើក្តារខៀន។

ការបង្រៀនដោយពន្យល់លម្អិត : ពន្យល់សិស្សថាសត្វទាំងឡាយត្រូវការជម្រក ដើម្បីរស់នៅដែលពួកគេអាចរកបាននូវអ្វីដែលពួកគេត្រូវការដើម្បីរស់។ សត្វប្រភេទផ្សេងគ្នាដែលមាន៥ប្រភេទសំខាន់ៗ ចូរអានអត្ថបទ "ជម្រក" របស់លោកWilliam B.B.Rice.

មតិត្រលប់របស់សិស្ស : នៅរៀងរាល់ពេលដែលរកឃើញប្រភេទ "ជម្រក"ណាមួយបានពណ៌នានាក្នុងសៀវភៅ សិស្សគួរតែលើកមេដៃឡើង។ ជ្រើសរើសសិស្សម្នាក់ដើម្បីសរសេរនៅលើក្តារខៀន។

ការណែនាំអនុវត្ត

សម្តែង : ដាក់សិស្សជាក្រុមតូចៗ ហើយក្រុមមួយត្រូវទទួលខុសត្រូវលើ "ជម្រក" មួយ។ ប្រាប់សិស្សថាពួកគេពេលនេះជាអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ ហើយពួកគេត្រូវបង្កើតជម្រកដែលជាកិច្ចការដាក់ឱ្យ។ ពួកគេត្រូវសរសេរឈ្មោះសត្វគ្រប់ប្រភេទ ដែលពួកគេគិតថានឹងត្រូវរស់នៅក្នុងប្រភេទជម្រករបស់គេ។ ពួកគេគួរតែសរសេរឈ្មោះសត្វទាំងនោះនៅលើក្រដាសកត់ត្រាហើយបិតវានៅពីក្រោមចំណងជើង ជម្រករបស់ពួកគេនៅលើក្តារខៀន។ លើកទឹកចិត្តឱ្យពួកគេទំនាក់ទំនងគ្នាដោយប្រើឃ្លាគោល "ខ្ញុំយល់ស្របថា_____អាចរស់នៅ_____ពីព្រោះថា_____។"

ត្រួតពិនិត្យ : ដើរមើលតាមក្រុមហើយគ្រប់គ្រងសិស្ស ឱ្យធ្វើលើការងារនោះ។ តើពួកគេបានបញ្ចប់កិច្ចការនេះឬទេ? តើពួកគេទំនាក់ទំនងគ្នា

ដោយប្រើឃ្លាគោលដៅឬទេ? តោះពួកគេមានប្រើការគិតបែបស៊ីជម្រៅដែរឬទេ? តើពួកគេស្តាប់គ្នាទៅវិញទៅមកដែរឬទេ?

ការបញ្ចប់មេរៀន

មតិណែនាំរបស់គ្រូ : ដាក់សិស្សទាំងអស់ចូលគ្នាវិញហើយឱ្យពួកគេរម្លឹកពីកិច្ចការដែលបានធ្វើរួចលើក្រដាសកត់ត្រា។ ប្រាប់សិស្សថាពួកគេពិតជាធ្វើបានល្អណាស់ដែលអាចរកឃើញប្រភេទសត្វជាច្រើន ហើយសួរថាតើមានសិស្សណាចង់បន្ថែមចម្លើយប្តូរក្រុម របស់សត្វទាំងនោះឡើងវិញ ឬទេ?

ការសួរសំណួរ : ប្រសិនបើមានប្រភេទសត្វដែលត្រូវបានដាក់ឧស "ជម្រក"ហើយសិស្សមិនបានដឹងគ្រូអាចនិយាយថា "ខ្ញុំសម្គាល់ឃើញយើងបានដាក់ថាខ្លាឃ្មុំទឹកកករស់នៅតំបន់វាលខ្សាច់។ តើមាននរណាម្នាក់អាចគិត ដល់ជម្រកដ៏ប្រសើរជាងនេះសម្រាប់ខ្លាឃ្មុំទឹកកកឬទេ?"។ ប្រសិនបើគ្មានសិស្សណាម្នាក់ឆ្លើយ ស្នើឱ្យសិស្សគិតជាមួយមិត្តភក្តិបន្តិចសិន។ ប្រសិនបើមានសិស្សឆ្លើយត្រូវគ្រូគួរតែសួរបន្តបន្ថែមថាហេតុអ្វីបានជាតំបន់ប៉ូលគឺជា ជម្រកដ៏ប្រសើរបំផុតសម្រាប់ខ្លាឃ្មុំទឹកកក។

សង្ខេបគំនិត : ប្រាប់សិស្សថាពួកគេនឹងក្លាយទៅជាអ្នករុករក ស្រាវជ្រាវដោយដាក់កិច្ចការឱ្យពួកគេរកសត្វ ដែលកំពុងរស់នៅក្នុងជម្រកនៅជិតសាលារៀន ឬជិតផ្ទះរបស់ពួកគេ។ ពួកគេគួរតែដៃគូរូបសត្វនោះ ហើយធ្វើតារាងរាយឈ្មោះរបស់៥យ៉ាងដែលមាននៅក្នុងជម្រករបស់វា(ដូចជាស្មៅ ទឹក ដី រុក្ខជាតិ)។

ការឆ្លុះបញ្ចាំងពីខ្លួនឯង : នៅពេលមេរៀនបានបញ្ចប់ គ្រូអាចសួរខ្លួនឯងថាតើសិស្ស មានចំណាប់អារម្មណ៍ទៅលើមេរៀន បានចូលរួមអនុវត្ត និងកត់សម្គាល់ចំណុចអនុវត្តបានដោគជ័យ និងចំណុចដែលគួរកែលម្អពេលក្រោយ ឬអត់ប្រសិនបើប្រើកិច្ចតែងការនេះនៅឆ្នាំក្រោយ តើត្រូវផ្លាស់ប្តូរចំណុចណាខ្លះ? ហើយហេតុអ្វី?[8]

[8] Adapted from education.com

ឃ. ចូរមើលគ្រូបង្រៀនម្នាក់និយាយអំពីការធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យនានា។ (Video File 1.2.1; កំណត់ត្រាសំឡេងអាចរកបាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃឯកសារនេះ)។ ចូរបង្ហាញថាប្រយោគខាងក្រោមនេះត្រូវ(ត) ឬខុស (ខ)៖

១. គ្រូចាំបាច់ត្រូវពិចារណាពីប្រភេទ សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់រៀននៅពេលដែលធ្វើការជ្រើសរើសវិធីបង្រៀនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ត / ខ

២. ជាឧទាហរណ៍វិធីសាស្ត្រនៃការអង្កេត គឺដំបូងអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សសង្កេតរូបភាព ហើយបន្ទាប់មកពណ៌នា ឬបញ្ចេញយោបល់លើរូបភាពនោះ។ ត / ខ

៣. វិធីសាស្ត្រអង្កេតមិនបានអភិវឌ្ឍនូវជំនាញគិតត្រិះរិះពិចារណាចំពោះសិស្សនោះទេ។ ត / ខ

(ចម្លើយត្រឹមត្រូវ៖ វិធីសាស្ត្រសង្កេតពិតជាជួយអភិវឌ្ឍជំនាញត្រិះរិះពិចារណារបស់សិស្ស។)

ង. ចូរមើលលោកគ្រូបង្រៀនម្នាក់នេះគាត់និយាយអំពីការធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យ។ (Video File 1.2.2; កំណត់ត្រាសំឡេងអាចរកបានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃឯកសារនេះ)។ ចូរឆ្លើយសំណួរពហុចម្លើយសម្រាប់ជ្រើសរើសខាងក្រោម។ អាចមានចម្លើយច្រើន៖

១. តើលោកគ្រូបង្រៀនម្នាក់នេះរៀបចំការបង្រៀនរបស់គាត់របៀបណា?

ក. គាត់មិនបានរៀបចំការបង្រៀនរបស់គាត់ទេ។

ខ. គាត់តែងតែរៀបចំធ្វើកិច្ចតែងការមេរៀនរបស់គាត់។

គ. គាត់រៀបចំគម្រោងត្រួសៗមួយពីអ្វីដែលគាត់នឹងបង្រៀន។

២. តើការធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀនរបស់គាត់រាប់បញ្ចូលធាតុអ្វីខ្លះ?

ក. គោលបំណងនៃមេរៀន

ខ. ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈ (ដូចជា សៀវភៅពុម្ព)

គ. បរិបទរបស់មេរៀន

៣. តើគាត់ពិសោធការរៀបចំកិច្ចតែងការមេរៀនរបស់គាត់របៀបណា?

ក. ជាផែនទីនៃការបង្កើតលទ្ធផលសិក្សា

t.me/moeysnews
sarr.ndeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ខ. ជាផែនទីសម្រាប់ថ្នាក់រៀនដោយរាប់បញ្ចូលទាំងសិស្សម្នាក់ៗ

គ. ជាផែនទីសម្រាប់បរិយាកាសសិក្សា

៤. តើគាត់ប្រើវិធីសាស្ត្រប្រភេទអ្វីខ្លះ?

ក. វិធីសាស្ត្រ "គិត ធ្វើការជាដៃគូ ចែករំលែក"

ខ. វិធីសាស្ត្រ "តុមូល"

គ. វិធីសាស្ត្រ "ល្បែងផ្គុំរូបភាព"

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំឯកសារជាសំណុំ សំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងពីខ្លួនឯងផ្ទាល់

ចូរសរសេរចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីចំពោះសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងខាងក្រោម។ ចម្លើយរបស់អ្នកគួរមានប្រវែងប្រហែល ៣០០ទៅ៥០០ពាក្យហើយឆ្លើយជាអត្ថបទដែលទាក់ទងគ្នាងាយស្រួលយល់ជាមួយនឹងប្រយោគពេញលេញ។ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីនេះដាក់ចូលក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

១. តើបទពិសោធរបស់អ្នកជាមួយនឹងយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនផ្សេងៗគ្នាដែលត្រូវបានពណ៌នានៅក្នុងម៉ូឌុលនេះមានអ្វីខ្លះ? តើអ្នកបានឆ្លងកាត់បទពិសោធអ្វីខ្លះក្នុងរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំកាលជាសិស្សម្នាក់?តើវាបានជួយជាប្រយោជន៍ដែរ ឬទេ? តើមានអ្វីផ្សេងទៀតដែលអ្នកប្រហែលជាត្រូវការនៅពេលនោះដើម្បីឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានគេជួយពេញទំហឹងក្នុងដំណើរការសិក្សារបស់អ្នក?

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំឯកសារសំណុំ – គម្រោងការបង្រៀន

ចូរបង្កើតគម្រោងនៃការបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ចូរកំណត់លទ្ធផលសិក្សាសម្រាប់មេរៀនដែលអ្នកបានជ្រើសរើសនៅក្នុងម៉ូឌុល 1.1។ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារនេះគួរតែមានប្រវែងចាប់ពី ៨០០ទៅ១០០០ពាក្យ។ គម្រោងការបង្រៀននេះដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

ផ្តោតលើមូលដ្ឋាននៃលទ្ធផលសិក្សាដែលត្រូវបានកំណត់កាលពីមុនរបស់អ្នក ចូរព្យាយាមបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រ វិធីសាស្ត្រ និងជំនាញសំខាន់ៗសម្រាប់ការបង្កើតទស្សនៈមួយដែលផ្តោតទៅលើសិស្សនៃការបង្កើតការអប់រំរបស់អ្នក។

ចូរប្រើផ្នែក "ការលូតលាស់" ពីការរៀបចំ*គម្រោងដើមឈើ* (ម៉ូឌុល ១.២)ដើម្បីជួយអ្នកក្នុងការពិចារណា។

ឧបសម្ព័ន្ធ

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Video File 1.2.1

គ្រូបង្រៀន ក៖ តើគ្រូបង្រៀនរៀបចំយ៉ាងណាសម្រាប់ថ្នាក់រៀនមួយ? មានវិធីជាច្រើនសម្រាប់គ្រូ ដើម្បីជ្រើសរើសសម្រាប់ថ្នាក់របស់ពួកគាត់។ វាអាស្រ័យទៅលើគ្រូ ហើយនិងសិស្សនៅក្នុងថ្នាក់នីមួយៗ។ តើពួកគេជាសិស្សប្រភេទណា។ ឧទាហរណ៍ ជាសិស្សដែលចូលចិត្តគិតតែឯង ឬជាសិស្សដែលចូលចិត្តគិតពីអ្វីជុំវិញខ្លួន? គ្រូចាំបាច់ត្រូវតែដឹងដើម្បីយល់ពីទង្វើនៃការប្រព្រឹត្តរបស់សិស្ស ហើយដើម្បីស្វែងរកវិធីត្រឹមត្រូវសម្រាប់សិស្ស។ ទាក់ទងទៅនឹងវិធីសាស្ត្រគ្រូ អាចជ្រើសរើសយកវិធីដែលសាកសមមួយ។ ខ្ញុំផ្ទាល់ចូលចិត្តវិធីសង្កេត។ វាមានន័យថាខ្ញុំអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សសង្កេតមើលរូបភាពមួយហើយបន្ទាប់មកពួកគេពណ៌នាអំពីវា។ គ្រូចង់ឱ្យសិស្សសង្កេតមើលរូបភាពហើយបន្ទាប់មកសិស្សអាចផ្តល់ចម្លើយបាន។ គ្រូឱ្យពួកគេនិយាយពីអ្វីដែលគេឃើញ និងគិតដល់។ សិស្ស និងសង្កេតមើលអ្វីដែលគេមើលឃើញ ហើយនិយាយចេញមកឮៗ។ នេះគឺជាវិធីដែលខ្ញុំប្រើនៅពេលបង្រៀនពីរូបភាព។ ព្រោះវាងាយស្រួលសម្រាប់ពួកគេក្នុងការចងចាំហើយវាក៏អភិវឌ្ឍជំនាញគិតត្រិះរិះពិចារណាដែរ។ គ្រូអាចបន្ថែមវិធីសាស្ត្រផ្សេងថែមទៀតចំពោះមេរៀននីមួយៗ។

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Video File 1.2.2

អ្នកសម្ភាសន៍៖ តើអ្នករៀបចំការបង្រៀនរបស់អ្នករបៀបណា?

គ្រូបង្រៀន ខ៖ អ្វីដែលខ្ញុំតែងតែរៀបចំមុនពេលបង្រៀនគឺជាកិច្ចតែងការមេរៀនមួយ។ វាមានន័យថា គ្រូរៀបចំមេរៀន គោលបំណងនៃមេរៀន ការប្រើប្រាស់សៀវភៅ និងបរិបទនៃមេរៀន។ វាគឺជាផែនទីនៃការបង្កើតលទ្ធផលសិក្សា។ ប្រសិនបើអ្នកមិនបានរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀននោះទេ អ្នកនឹងវង្វេងនៅពេលបង្រៀន។ ខ្ញុំកំណត់គោលដៅនៃការវាយតម្លៃសិស្ស៖ តើសិស្សទទួលបានអ្វីពីមេរៀននេះ? ប្រសិនបើអ្នកមិនបានកំណត់គោលដៅទេអ្នកនឹងបាត់បង់លទ្ធផលរបស់សិស្ស។ សៀវភៅ និងសម្ភារៈផ្សេងទៀតសំខាន់សម្រាប់គ្រូក្នុងការរៀបចំគោលបំណងនៃមេរៀន។ បន្ថែមលើនេះទៀត វាអាចជួយសិស្សក្នុងការអភិវឌ្ឍជំនាញត្រិះរិះពិចារណា និងការសង្កេតរបស់ពួកគេ។ អ្នកសម្ភាសន៍៖ អរគុណ។ អ្នកនិយាយជាច្រើនពីវិធីសាស្ត្រ។ តើអ្នកប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រអ្វីខ្លះសម្រាប់ការបង្រៀនរបស់អ្នក?

គ្រូបង្រៀន ខ៖ ខ្ញុំផ្ទាល់ចូលចិត្តវិធីចំនួនពីរ ដើម្បីបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់ពិតប្រាកដ។ វិធីសាស្ត្រទីមួយហៅថា “តុមូល”។ វាមានបីជំហាន ជំហានទីមួយ សិស្សធ្វើការជាក្រុមហើយពិភាក្សាជាមួយគ្នា ដើម្បីស្វែងរកចម្លើយ។ ជំហានទី២ ពួកគេកំណត់គោលដៅមួយនិងតួនាទី។ ជំហានទីបី ពួកគេចែករំលែកជាមួយអ្នករួមថ្នាក់ពីអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។ វិធីទីពីរ ហៅថា “ការផ្គុំរូបភាពឬអត្ថបទ”។ វាមានបួនជំហាន។ ជំហានទីមួយ

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

យបង្កើតក្រុមដោយឱ្យសិស្សរាប់ចំនួនលេខ (ក្រុមដែលមានមនុស្ស៤នាក់ = រាប់ពី១ដល់៤) ជំហានទីពីរ បង្កើតក្រុមថ្មីជាមួយនឹងលេខដូចគ្នា(១,១,១,១) ជំហានទីបី អាន និងគិតពីអត្ថបទដែលគ្រូផ្តល់ឱ្យ។ ជំហានទីបួន សិស្សត្រលប់ទៅកាន់ក្រុមដំបូងរបស់ពួកគេវិញ ហើយចែករំលែកពីអ្វីដែលពួកគេបានអានក្នុងអត្ថបទរបស់ពួកគេ។

អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យត្រូវចេះពីវិធីប្រើប្រាស់ធាតុសំខាន់ៗនៃការបង្រៀនដែលមានគុណភាពខ្ពស់សម្រាប់ថ្នាក់រៀនរបស់ខ្លួន។ ក្នុងម៉ូឌុលនេះ បង្ហាញពីមូលដ្ឋានមួយចំនួនសម្រាប់ការអនុវត្តការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីធានាថាសមាសភាពសំខាន់នៃការបង្រៀននៅកម្រិតបឋមសិក្សាត្រូវបានពិចារណានៅពេលធ្វើផែនការបង្រៀន អនុវត្តការបង្រៀន វាយតម្លៃដំណើរការបង្រៀន និងរៀន។ តាមរយៈប្រធានបទផ្សេងៗ រួមបញ្ចូលការបង្រៀន និងរៀនសតវត្សទី២១ ការធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន និងបរិស្ថានសិក្សា អ្នកនឹងតម្រូវឱ្យធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងពីដំណើរការបង្រៀន និងរៀនដើម្បី សម្រេចលទ្ធផលសិក្សាដោយជោគជ័យ។

សូមសិក្សាដោយរីករាយ!

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

ម៉ូឌុល ១

ការកសាងការយល់ដឹងពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា

១.៣- ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា

មេរៀននេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដៃគូ សហការ ពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងគម្រោង នៅក្នុងវិធីសាស្ត្របង្រៀនសម័យថ្មីនៅអាស៊ីខាងត្បូង (Contemporary Teaching Skill for South Assia) ហៅកាត់ថា **CONTESSA** ក្រោមការចូលរួមឧបត្ថម្ភថវិកាដោយកម្មវិធី **Eramus+** នៃសហភាពអឺរ៉ុបដែលមានលេខគម្រោង 598756-EPP-1-2018-1-AT-EPPKKA2-CBHE-JP-/CONTESSA

កាលបរិច្ឆេទបោះពុម្ព : 2021

បោះពុម្ពដោយ: CONTESSA

អ្នកសម្របសម្រួល: Sandra Hummel,សាកលវិទ្យាល័យហ្គ្រាស UNIVERSITY OF GRAZ (អូទ្រីស)

ក្រោមការចូលរួមសហការពី :

សាកលវិទ្យាល័យបច្ចេកវិទ្យា ជ្រៃសឺន(អាលល្លឺម៉ង់)

(កម្ពុជា) សាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា

(កម្ពុជា) សាកលវិទ្យាល័យកម្ពុជា

(ស្រីលង្កា) សាកលវិទ្យាល័យអូកេននៃប្រទេសស្រីលង្កា

(ស្រីលង្កា) សាកលវិទ្យាល័យកឡំបូ

អ្នកនិពន្ធ: Bridget Sheehan, Sandra Hummel, Mirjam Brodacz-Geier

សេចក្តីប្រកាស

គណៈកម្មការអឺរ៉ុប សូមធ្វើការគាំទ្រដល់ការបោះពុម្ពឯកសារនេះដែរមិនមែន ឆ្លុះបញ្ចាំងតែពីទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធខាងលើទេ ហើយយើងក៏មិនទទួលខុសត្រូវ ចំពោះការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលដកស្រង់ចេញពីការបោះពុម្ពនេះដោយប្រការណាមួយដែរ។ ព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមនៃមេរៀននេះអាចរកបានដោយបើកចំហ និងឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ CONTESSA:https://contessa_project.eu/

រក្សាសិទ្ធិ

មេរៀននេះត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណឱ្យប្រើប្រាស់ក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃ Creative Commons Attribution_ShareAlike 4.0 Internatinal License (https://creativecommons.org(licenses/by_sa/4.0/) ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ចែករំលែក សម្របសម្រួល ដើម្បីប្រើប្រាស់បន្តចែកចាយផលិតផលសារជាថ្មីក្នុងទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាអ្នកប្រើប្រាស់ផ្តល់កិត្តិយសឱ្យបានសមរម្យដល់អ្នកនិពន្ធទាំងអស់។ សូមផ្តល់ជាតំណភ្ជាប់ (link) ទៅកាន់ Creative Commons License និងសូមបញ្ជាក់ផងដែរ បើមានការផ្លាស់ប្តូរណាមួយ។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូលគំនិតកែសម្រួល ឬបន្ថែមអត្ថន័យលើមេរៀននេះអ្នកត្រូវតែធ្វើការសុំសិទ្ធិកែសម្រួលឯកសារតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើ។ រូបភាព ខ្សែសំឡេង វីដេអូ ក៏ដូចជា ឯកសារដទៃទៀតដែលមាន នៅក្នុងមេរៀនទាំងនេះ មិនត្រូវបានបូកបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons ទេ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់។ ប្រសិនបើផ្នែកណាមួយនៃមេរៀននេះមិនត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ ហើយការប្រើប្រាស់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ឬក៏ប្រើប្រាស់លើសពីច្បាប់ អនុញ្ញាតត្រូវតែសុំការអនុញ្ញាតដោយផ្ទាល់ពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CC BY SA

សេចក្តីផ្តើម

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA គឺជាអ្វី?

វគ្គសិក្សា CONTESSA គឺជាលទ្ធផលមួយក្នុងចំណោមលទ្ធផលនៃគម្រោងស្តីអំពី "ជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង" ដែលផ្តល់មូលនិធិរួម ដោយកម្មវិធី Erasmus+ Program នៃសហភាពអឺរ៉ុប។ គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះគឺដើម្បីជាការរួមចំណែក ក្នុងការបង្កើតកម្មវិធីអប់រំគ្រូបង្រៀនដោយជោគជ័យ សម្រាប់គ្រូបឋមសិក្សា ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្រីលង្កាដែលនឹងនាំដល់ការបង្កើតបានផលវិជ្ជមានដែលមានរយៈពេលវែងឆ្ងាយទៅលើប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅ។ វាមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើងសម្រាប់អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យ ក្នុងការតាមឱ្យទាន់សម័យជាមួយនឹងជំនាញនិងវិធីសាស្ត្រក្នុងសម័យថ្មីដើម្បីយកមកប្រើក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះ វគ្គសិក្សា CONTESSA ផ្តល់ជូនមេរៀនដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំនួន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗ មានការផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំណុចចំនួនបីដែលតម្រង់ទៅរកការអភិវឌ្ឍលើជំនាញបង្រៀនបែបសម័យថ្មី។ ម៉ូឌុលទាំងឡាយ និងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់វាគឺមានដូចខាងក្រោម៖

ម៉ូឌុល១៖ ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា
១. ការបង្រៀន និងការរៀននៅសតវត្សទី២១
២. ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀននិងជំនាញគរុកោសល្យ៖ គំនិត ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត
៣. ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

ម៉ូឌុល២៖ ភាពអស្ចារ្យក្នុងការបង្រៀន៖ សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ របស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា
១. ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន៖ តួនាទី កិច្ចការ និងមុខងារ
២. ការវាយតម្លៃទៅលើលទ្ធផលនៃការសិក្សា
៣. ជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

ម៉ូឌុល៣៖ ការអប់រំឈានមុខគេបែបវិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល៖ ការលើកម្ពស់ ដំណើរការសិក្សាដែលបានបង្កើតរួមគ្នា
១.ការអភិវឌ្ឍលក្ខណៈបុគ្គលនិងជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា
២. ការអះអាងពីពិភពជីវិតជាក់ស្តែង និងក្តីសង្ឃឹមទៅអនាគត
៣.ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចនិងប្រសិទ្ធិភាពផ្ទាល់ខ្លួន

ម៉ូឌុល៤៖ ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស
១. គរុកោសល្យបរិយាបន្ន៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ
២. ការបង្រៀន និងការរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា៖ ការរៀបចំ ការយល់ដឹង ការវាយតម្លៃ
៣. ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ម៉ូឌុល៥៖ ការបង្រៀន និងការរៀនតាមបែបឌីជីថល
១. គរុកោសល្យនៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាសសិក្សាដែលបំពាក់ទៅដោយបច្ចេកវិទ្យា
២. ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកទេសឌីជីថល៖ ឧបករណ៍ និងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងការអប់រំ។

៣. ការរៀបចំមេរៀន និងដំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ិនធឺណែតនៅពេលដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ អ្នកចូលរួមនឹងអាចអនុវត្តជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី ដែលទើបទទួលបានធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់អាចចូលរួមសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ និងរៀនពីវិធីថ្មីៗដើម្បីជួយឱ្យសិស្សឈានទៅដល់ចំណុចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ។

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA សម្រាប់អ្នកណា?

គម្រោងស្តីពីជំនាញ ក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូងមានបំណង ក្នុងការលើកតម្កើងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់គរុនិស្សិត និងគ្រូបង្រៀនដែលកំពុងបម្រើការ ក្នុងសាលាបឋមសិក្សានានា។ ឯកសារខាងក្រោម ត្រូវបានសម្របសម្រួលជាពិសេសសម្រាប់គរុនិស្សិត។ លើសពីនេះទៅទៀត វគ្គសិក្សា CONTESSA ក៏សម្រាប់អ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើខ្លួនឱ្យទាន់សម័យកាល ជាមួយនឹងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី។

ឯកសារមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយក៏មានជាភាសាខ្មែរ ភាសាសិង្ហាលា (Sinhala) និងភាសាតាមីល (Tamil) ដែលប្រើប្រាស់នៅប្រទេសស្រីលង្កា។

តើរចនាសម្ព័ន្ធនៃវគ្គសិក្សា CONTESSA មានអ្វីខ្លះ?

ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុនរួមហើយ វគ្គសិក្សា CONTESSA នេះរួមមាន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានតម្លៃស្មើនឹង ៣ក្រេឌីតតាមប្រព័ន្ធផ្ទេរការសិក្សារបស់អឺរ៉ុប។ ជាការល្អម៉ូឌុលទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់រួមគ្នាព្រោះម៉ូឌុលនីមួយៗ យោងឯកសារលើម៉ូឌុលដទៃទៀត។ ប៉ុន្តែក្នុងមេរៀនម៉ូឌុលទាំងនេះក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើង ក្នុងវិធីមួយ ដែលអាចប្រើបានដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ផងដែរ។

ម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតលើប្រធានបទចំនួនបី ហើយឯកសារទាំងឡាយក៏បង្កើតឡើងសម្រាប់ ការផ្តោតនីមួយៗផងដែរ។ វាបង្កើតឱ្យមានឯកសារសរុបចំនួន ១៥ ផ្នែកសម្រាប់វគ្គសិក្សា CONTESSA ។ ឯកសារនីមួយៗ រួមមានសេចក្តីផ្តើមបែបទ្រឹស្តីចំពោះចំណុចផ្តើម ហើយតាមពីក្រោយដោយលំហាត់អនុវត្ត ដោយផ្អែកលើទ្រឹស្តី។

ជំហាន១ – ទ្រឹស្តី – គឺជាការរម្លឹកនូវអ្វីដែលបានអាននៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមនៃទ្រឹស្តីលំហាត់អនុវត្ត ទាំងនេះត្រួតពិនិត្យការយល់ដឹងនៃអត្ថបទ ដើម្បីប្រាកដថាទ្រឹស្តីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានយល់ដឹង។

ជំហាន២ – បទពិសោធ– ផ្តល់ជូននូវឧទាហរណ៍នៃគ្រូបង្រៀនពិតប្រាកដ និងពីវិធីដែលពួកគាត់អនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់នឹង ការអនុវត្តជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍: ទាំងនេះ បានភ្ជាប់លំហាត់អនុវត្តទៅនឹងទ្រឹស្តីដែលបានរៀនពីមុនរួចហើយ។

ជំហាន៣ –ការឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ – រាប់បញ្ចូលសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំង ដោយផ្អែកទៅលើចំណុចផ្តោតនីមួយៗ។

ជំហាន៤ – ការអនុវត្តន៍ – គឺជំហានចុងក្រោយដែលមានគម្រោងគោលនៃការបង្រៀនមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងផ្អែកទៅលើអ្វីដែលបានប្រទះឃើញពីមុននៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរ។

លំហាត់អនុវត្តនៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរអាចត្រូវបានបំពេញដោយផ្ទាល់ក្នុងឯកសារនេះ។ ជំហានទីបី និងទីបួនជាផ្នែក នៃឯកសារដែលរៀបជាសំណុំដាច់ដោយឡែកដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ។ គំរូសម្រាប់ការរៀបចំសំណុំឯកសារ (portfolio) មានជាឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

មាតិកា

១- តើអ្វីទៅជាបរិយាកាសសិក្សា? 1

២- សារៈសំខាន់នៃបរិយាកាសសិក្សាបែបវិជ្ជមាន 4

៣- តើគ្រូបង្រៀនអាចបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាវិជ្ជមានបានដោយរបៀបណា? 6

៣.២- ការកំណត់លទ្ធផលរំពឹងទុកច្បាស់លាស់ 7

៣.៣- ការបង្កើតវប្បធម៌គាំទ្រគ្នា និងសុវត្ថិភាព 8

៣.៤- ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន 9

៤- ចំណុចគន្លឹះ 11

ឯកសារពិគ្រោះ 12

ជំហានទី១- ពង្រឹងចំណេះដឹង 14

ជំហានទី២- អនុវត្ត 17

ជំហានទី១- ចម្លើយពង្រឹងចំណេះដឹង 24

ជំហានទី២- ចម្លើយអនុវត្ត 28

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន 35

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន 36

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១- តើអ្វីទៅជាបរិយាកាសសិក្សា?

ដើម្បីបង្កើតជាបរិយាកាសសិក្សាសមស្របសម្រាប់សិស្ស ចាំបាច់ត្រូវយល់ថាតើអ្វីទៅជាបរិយាកាសសិក្សា និងថាតើវាមានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេចះ

បរិយាកាសសិក្សាសំដៅទៅរកទីកន្លែងផ្សេងៗ បរិបទ និងវប្បធម៌ចម្រុះ ដែលសិស្សរៀន។ ដោយសារសិស្សអាចរៀនបានតាមមធ្យោបាយច្រើនយ៉ាងដូចជា ទីតាំងក្រៅសាលារៀន និងបរិយាកាសខាងក្រៅផ្សេងៗទៀតពាក្យនេះជាញឹកញាប់ត្រូវបានគេប្រើជំនួសឱ្យពាក្យថា «ថ្នាក់រៀន» ដែលមានន័យចង្អៀត និងបែបបុរាណ ជាទូទៅសំដៅទៅលើបន្ទប់មួយមានតុរៀបជាជួរ និងមានក្តារខៀនមួយជាដើម។ ពាក្យនេះក៏រួមបញ្ចូលផងដែរ នូវវប្បធម៌របស់សាលារៀន ឬថ្នាក់រៀន មួយដោយបង្កប់នូវគោលការណ៍សីលធម៌ និងលក្ខណៈរបស់វា ជាប់បញ្ចូល

ទាំងរបៀបដែលបុគ្គលម្នាក់ៗធ្វើការទំនាក់ទំនងគ្នាទៅវិញទៅមក រួមទាំងវិធីសាស្ត្រដែលគ្រូអាចនឹងរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា ដើម្បីសម្រួលដល់ការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស។ (The Glossary of Education Reform, 2013, online)

ដូច្នេះ បរិយាកាសសិក្សាមិនមែនសំដៅទៅរកតែទីតាំងជាក់លាក់មួយនោះទេ ប៉ុន្តែវាជាលំហមួយសម្រាប់ការបង្រៀន និងការរៀន។ ដើម្បីធានាឱ្យបាននូវគុណភាពខ្ពស់ គេត្រូវពិចារណាទៅលើកត្តាផ្សេងៗជាច្រើន។ ក្នុងចំណោមកត្តាទាំងនេះមានដូចជា ទំនាក់ទំនងក្នុងសង្គម ការរៀបចំថ្នាក់រៀន ការតុបតែងជញ្ជាំង ប្លង់ ធនធាន ឬគោលនយោបាយដែលមាន និងរឿងផ្សេងទៀត។

បរិយាកាសសិក្សាតែងតែមានការផ្លាស់ប្តូរជានិច្ច។ វាវិវឌ្ឍទៅតាមប្រព័ន្ធអប់រំ និងគោលដៅដែលគេផ្តល់អាទិភាព(Ifenthaler,2012)។ បរិយាកាសសិក្សាតាមបែបបុរាណ ឬ**គ្រូមជ្ឈមណ្ឌល** នៅតែមានឥទ្ធិពលភាគច្រើននៅតាមកន្លែងសិក្សានានា។ បរិយាកាសប្រភេទនេះផ្តោតទៅលើគ្រូជាផ្នែកសកម្ម ចំណែកឯសិស្សវិញជាអ្នកចាំតែទទួលនូវចំណេះដឹងប្រកបដោយភាពអសកម្ម ដែលត្រូវចាំតែទទួលការបង្ហាត់បង្ហាញពីគ្រូបង្រៀន(The Glossary of Education Reform, 2014)។ បរិយាកាសសិក្សាប្រភេទ

គ្រូមជ្ឈមណ្ឌល- សំដៅទៅរកស្ថានភាពសិក្សាទាំងឡាយណាដែលគ្រូគ្រប់គ្រងទៅលើសម្ភារសិក្សា ឬកិច្ចការដែលសិស្សរៀន ព្រមទាំងវិធីសាស្ត្រដែលសិស្សអនុវត្តក្នុងការសិក្សា មានដូចជា ពេលវេលា ទីកន្លែង វិធីសាស្ត្រដែលសិស្សរៀន។ ថ្នាក់ដែលចាត់ទុកថាជាគ្រូមជ្ឈមណ្ឌលគ្រូបង្រៀន គឺជាអ្នកសកម្មជាងគេនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ហើយនិយាយច្រើនជាងសិស្ស។ ឧទាហរណ៍ ដូចជា ការបង្ហាញពីគំនិតទស្សនៈ ឬក៏ការពន្យល់ណែនាំ ចំណែកឯសិស្សវិញចំណាយពេលភាគច្រើនអង្គុយនៅតុស្តាប់គ្រូបង្រៀនកត់មេរៀន ផ្តល់ចម្លើយខ្លីៗទៅនឹងសំណួរដែលគ្រូសួរ ឬបំពេញកិច្ចការ ឬការប្រឡង តាមដែលគ្រូដាក់ឱ្យ។ (The Glossary of

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

នេះ វាលើកតម្កើងការផ្តោតតែទៅលើគ្រូបង្រៀនប៉ុណ្ណោះ ពុំបានជំរុញកិច្ចសហការ ឬ ស្ថានភាពសិក្សាតាមបែបអន្តរកម្មទេ។

បរិយាកាសសិក្សាតាមបែប**សិស្សមជ្ឈមណ្ឌល**គឺផ្តោតទៅលើអ្នកសិក្សា។ បរិយាកាសប្រភេទនេះគ្រូបង្រៀនដឹងថា សិស្សម្នាក់មាន របៀបរៀនខុសៗគ្នាទៅតាមដំណើររបស់ពួកគេ វិធីសាស្ត្រនេះគ្រូព្យាយាមដើរតួជាអ្នកសម្របសម្រួលដំណើរការរៀនរបស់សិស្សម្នាក់ៗ (Rieber,2001)។ គំនិតសំខាន់នៃបរិយាកាសសិក្សាបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល គឺត្រូវផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សនាំផ្លូវនៃដំណើរការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ ព្រមទាំងមានការផ្សារភ្ជាប់ចំណាប់អារម្មណ៍របស់គេទៅនឹងអ្វីដែលគេរៀននៅឯសាលា។

ក្នុងបរិយាកាសសិក្សាបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល តួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវរបស់សិស្សមានការប្រែប្រួល។ បរិយាកាសប្រភេទនេះ តម្រូវឱ្យមានការប្រឹងប្រែងច្រើនពីសំណាក់អ្នករៀនសូត្រដែលនឹងជួយពួកគេបង្កើតនូវជំនាញថ្មីៗនៅអនាគត (Doyle ,2008)។ គំរូគំនិតខាងក្រោមនេះអាចមានសារៈប្រយោជន៍ នៅពេលគ្រូបង្រៀនបង្កើតបរិយាកាសសិក្សា តាមបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលមួយ៖

- ✓ ការយល់ច្បាស់អំពីរបៀបដែលមនុស្សយើងរៀន៖ អ្នកសិក្សានឹងបង្កើនការចងចាំ បង្កើតគំនិត ឬព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនបានប្រសិនបើពួកគេបានចូលរួម ដោយសកម្មក្នុងដំណើរការនៃការរៀនសូត្រជំនួសឱ្យការចាំតែទទួលបានព័ត៌មានដោយអសកម្ម។
- ✓ ការត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ជីវិតការងារ៖ បរិយាកាសក្នុងសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលត្រូវការវិធីសាស្ត្រខុសៗគ្នា ដូចជាការងារជាក្រុម និងការធ្វើបទបង្ហាញរបស់សិស្ស។ សកម្មភាពទាំងនេះបានផ្តល់ឱ្យសិស្ស នូវជំនាញសំខាន់ៗដូចជា ការប្រាស្រ័យទាក់ទង ការផ្តល់ និងទទួលយកមតិយោបល់ ឬក៏ការបញ្ចេញមតិជាសាធារណៈជាដើម។
- ✓ ការត្រៀមខ្លួនដើម្បីក្លាយទៅជាអ្នករៀនពេញមួយជីវិត៖ គំនិតនេះ គឺត្រូវគាំទ្រអ្នកសិក្សាឱ្យចេះលើកទឹកចិត្តខ្លួនឯងហើយក្លាយជាអ្នកសិក្សាឯករាជ្យដែលចាំបាច់ក្នុងជីវិតការងារទៅអនាគតរបស់គេ។ ហេតុផលនៃរឿងនេះគឺបរិយាកាសសិក្សាបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលនឹងផ្តល់ឱកាសជាច្រើន ដើម្បីទទួលបាននូវជំនាញផ្សេងៗ ដូចជាការរៀបចំពេលវេលា និងការបញ្ជាក់ពីគំនិតរបស់សិស្ស ក្នុងវិធីដែលពួកគេអាចងាយយល់បាន។ រឿងនេះក៏នឹងជួយពួកគេឱ្យអាចបន្តការរៀនសូត្រពេញមួយជីវិត ទោះបីជាពួកគេបានបញ្ចប់ការសិក្សានៅសាលារៀនហើយក្តី។

Education Reform, 2014 online)។

សិស្សមជ្ឈមណ្ឌល- សំដៅទៅរកទម្រង់នៃការបង្រៀនដែលផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវឱកាសដឹកនាំសកម្មភាពរៀនសូត្រ ចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងកិច្ចពិភាក្សា បង្កើតគម្រោងសិក្សាផ្ទាល់របស់ពួកគេ ស្រាវជ្រាវប្រធានបទដែលពួកគេចាប់អារម្មណ៍ ហើយជាទូទៅវានាំឱ្យមានការបង្កើតកម្មវិធីសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ បន្ថែមពីលើនេះទៅទៀត ការបង្រៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលជាញឹកញាប់ គឺជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយថ្នាក់រៀនទាំងឡាយណាដែលមានតុកៅអីរៀបជារង្វង់ ឬរៀបជាក្រុមតូចៗ (ជាជាងរៀបតុជាជួរដែលបែរមុខទៅរកទៅគ្រូ) ដោយមានការណែនាំ ឬក៏ជំហានសិក្សាកំណត់ដោយខ្លួនឯង ឬដោយចែករំលែកបទពិសោធសិក្សាដែលកើត

- ✓ ការត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ដំហានបន្ទាប់៖ ដើម្បីបង្កើតបាននូវបរិយាកាសសិក្សាបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល វាចាំបាច់ណាស់ត្រូវធ្វើឱ្យអ្នកសិក្សាយល់ពីភាពចាំបាច់ និងសារៈសំខាន់នៃមុខវិជ្ជាដែលពួកគេកំពុងរៀន។ រឿងនេះនឹងជួយលើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យចូលរួម ក្នុងដំណើរការរៀនសូត្រកាន់តែសកម្មជាងមុន។ (Bishop et al., 2014)

ឡើងនៅក្រៅថ្នាក់រៀន[.....] (The Glossary of Education Reform, 2014, online)

មានគុណសម្បត្តិជាច្រើនចំពោះបរិយាកាសសិក្សាបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលជាច្រើនទៀតក្រៅពីអ្វីដែលត្រូវបានលើកឡើងខាងលើ បរិយាកាសបែបនេះតម្រូវឱ្យមានកិច្ចប្រឹងប្រែងជាច្រើនពីសំណាក់អ្នកសិក្សា ក៏ប៉ុន្តែ វាបានផ្តល់នូវជំនាញគ្រប់គ្រងដំណើរការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ។ វិធីសាស្ត្របង្រៀនដែលប្រើចំពោះបរិយាកាសសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលនឹងជំរុញឱ្យមានសមត្ថភាព ក្នុងការវាយតម្លៃខ្លួនឯងជំនាញទំនាក់ទំនង និងការគាំទ្រចំពោះការសិក្សាពេញមួយជីវិតរបស់ពួកគេផងដែរ(Bishop et al,2014)។ ទិដ្ឋភាពមួយផ្សេងទៀតនៃបរិយាកាសសិក្សាបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល គឺជួយតម្រង់គោលដៅជួយឱ្យសិស្សមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនជាចំណែកមួយក្នុងក្រុម បង្កើនជំនឿចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក អនុវត្តការត្រិះរិះពិចារណានិងការសួរសំណួរ។ ដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅទាំងនេះ គ្រូបង្រៀនគួរតែខិតខំអភិវឌ្ឍ និងអនុវត្តបរិយាកាសសិក្សាប្រកបដោយវិជ្ជមាន (Young,2014)។

បញ្ជីត្រួតពិនិត្យ ក្នុងតារាង១ ខាងក្រោម អាចត្រូវបានប្រើជាមូលដ្ឋាន ក្នុងការពិចារណា នៅពេលរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា តាមបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល។

តារាង១៖ បញ្ជីត្រួតពិនិត្យ សម្រាប់បរិយាកាសសិក្សាតាមបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល[1]

☐ មានការទាក់ទាញសិស្សកម្រិតខ្ពស់	☐ សិស្សមានឱកាសធ្វើការរៀនសូត្រតាមដំណើររបស់ពួកគេ និងបង្ហាញចំណាប់អារម្មណ៍របស់គេផ្ទាល់
☐ សិស្សយល់អ្វីដែលពួកគេកំពុងរៀន និងដឹងពីមូលហេតុ និងរបៀបអនុវត្តក្នុងជីវិតពិត	☐ សិស្សធ្វើកិច្ចការ និងពិភាក្សាច្រើន

[1] Adapted from Liebtag (2017, online).

☐ មានបញ្ចូលគ្នារវាងការងារជាបុគ្គលម្នាក់ៗ និងជាក្រុម	☐ មានទម្រង់ផ្តល់យោបល់ត្រលប់ និងវាយតម្លៃច្រើនរបៀប
☐ កិច្ចការរបស់សិស្ស ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ឬនៅលើជញ្ជាំងតាមផ្លូវដើរនៃអាគារសិក្សា	☐ មានបញ្ចូលការណែនាំ វប្បធម៌ និងបរិយាកាសសិក្សា ឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការផ្សេងៗគ្នារបស់សិស្ស
☐ មានការចូលរួមកម្រិតខ្ពស់ពីសំណាក់គ្រូបង្រៀន អាណាព្យាបាល សហគមន៍	☐ ការគាំទ្របរិស្ថាន សម្ភារៈ ឆ្លើយតបនឹងសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន

២- សារៈសំខាន់នៃបរិយាកាសសិក្សាបែបឥដ្ឋមាន

បរិយាកាសសិក្សា ជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់ក្នុងដំណើរសិក្សារបស់សិស្សឆ្ពោះទៅរកសមិទ្ធផលអប់រំ។ កត្តាសង្គម វប្បធម៌ រាងកាយ និងចិត្តសាស្ត្រអាចមានឥទ្ធិពលទៅលើសមត្ថភាពសិក្សារបស់សិស្ស។ ការបង្កើតឱ្យមានបរិយាកាសសិក្សាបែបអវិជ្ជមាន(ដូចជា សភាពតានតឹង ការផ្តល់មតិបែបអវិជ្ជមាន កង្វះខាតការទាក់ទងគ្នារវាងមិត្តភក្តិ និងគោលដៅដែលមិនបានកំណត់) អាចប៉ះពាល់ដល់ការសិក្សានិងរារាំងសិស្សពីការផ្តោតអារម្មណ៍ រារាំងដល់សមត្ថភាពក្នុងការរីកចម្រើនរបស់ពួកគេ។ ផ្ទុយទៅវិញបើសិស្សស្ថិតនៅក្នុងបរិយាកាសបែបវិជ្ជមាននោះ ពួកគេនឹងមានការរីកចម្រើនច្រើន (Young, 2014)។ ប៉ុន្តែគួរឱ្យស្តាយ មានកត្តាខាងក្រៅមួយចំនួន ដែលអាចគំរាមកំហែងដល់បរិយាកាសសិក្សាបែបវិជ្ជមាន។តាមទ្រឹស្តីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីរបស់លោក Bronfenbrenner (1997)បានណែនាំបញ្ញត្តិនៃបរិយាកាសចម្រុះ ដែលមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងការអភិវឌ្ឍកុមារ។ តាមទស្សនៈប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីរបស់លោក Bronfenbrenner មានជាស្រទាប់ៗដូចជាប្រព័ន្ធមីក្រូ(Microsystem) ប្រព័ន្ធមេសូ(Mesosystem) ប្រព័ន្ធអិចសូ(Exosystem) និងប្រព័ន្ធម៉ាក្រូ (Macrosystem)។ ប្រព័ន្ធមីក្រូ (Microsystem) ជាស្រទាប់ខាងក្នុងបំផុត និងជាបរិយាកាសដែលនៅកៀកបំផុតទៅនឹងកុមាររស់នៅ រួមមានផ្ទះសម្បែង សាលារៀន ទីរកដ្ឋាន ក្រុមគាំពារកុមារ និងសហគមន៍។ កុមារមានទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយ សមាជិកគ្រួសារ មិត្តរួមថ្នាក់ គ្រូបង្រៀន និងអ្នកមើលថែទាំ។ ចំណែកនៅក្នុងប្រព័ន្ធមេស៊ូ(Mesosystem) ជាអន្តរកម្មនិងទំនាក់ទំនងរវាងប្រព័ន្ធមីក្រូ(microsystems)នីមួយៗ។ ជាឧទាហរណ៍ ក្នុងប្រព័ន្ធមេសូ(Mesosystem) ទំនាក់ទំនងរវាងឪពុកម្តាយដែលតំណាងឱ្យផ្ទះ ដែលជាប្រព័ន្ធមីក្រូ(Microsystem)ជាមួយនឹងគ្រូបង្រៀនក្នុងករណីនេះជាតំណាងឱ្យសាលារៀនដែលជាប្រព័ន្ធមីក្រូ (Microsystem)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

មួយផ្សេងទៀត។ ប្រព័ន្ធអិចសូ (Exosystem) ជាជីវិតរបស់មនុស្សដទៃទៀតដែលអាចមាន ឥទ្ធិពលលើកុមារ។ ស្រទាប់នេះមិនមានឥទ្ធិពលដោយផ្ទាល់ទៅលើការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារទេ តែវាមានឥទ្ធិពលដោយប្រយោលតាមរយៈជីវិត និងបទពិសោធនានារបស់មនុស្សដែលនៅជុំវិញខ្លួន។ ឧទាហរណ៍: ឪពុកម្តាយដែលបានចូលរួមក្នុងសកម្មភាពក្រៅថ្នាក់រៀនមួយដែលជាកំលាក់នៅក្នុងកុមារភាពរបស់ពួកគេ អាចផ្តល់យោបល់ឱ្យកូនៗពួកគេធ្វើនូវសកម្មភាពដូចគ្នា។ ស្រទាប់ចុងក្រោយដែលហៅថាប្រព័ន្ធម៉ាក្រូ(Macrosystem) រួមមានតម្លៃ ជំនឿ បទដ្ឋាននានា ដែលមានផលប៉ះពាល់ទៅលើសង្គមដែលកុមារម្នាក់ៗចម្រើនវ័យដល់ធំដឹងក្តី (**Vest Ettekal និង Mahony,2017**)។ លទ្ធផលនៃទំនាក់ទំនងទាំងក្នុងប្រព័ន្ធ និងរវាងប្រព័ន្ធនិងប្រព័ន្ធ គឺពិតជាមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើ ការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារម្នាក់ៗ សម្រាប់ប្រព័ន្ធមីក្រូ (microsystem) គ្រូបង្រៀនអាចមានឥទ្ធិពលដោយផ្ទាល់លើបរិយាកាសរៀនសូត្រនៅសាលារៀន។ ការផ្តល់នូវបទពិសោធសិក្សាជាវិជ្ជមានឱ្យបានគ្រប់គ្រា គ្រូបង្រៀនអាចជួយទប់ទល់បទ-ពិសោធន៍ អវិជ្ជមានដែលសិស្សបានឆ្លងកាត់ក្នុងផ្នែកផ្សេងៗនៃប្រព័ន្ធមីក្រូ (microsystem) របស់ពួកគេ (**Bucklerand Castle, 2014**)។ វិធីសាស្ត្ររបស់ Maria Montessori ក៏ជាក់ការចាប់អារម្មណ៍ទៅលើការបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាបែបវិជ្ជមានផងដែរ ជាពិសេសសម្រាប់សិស្សក្មេងៗ។ វិធីសាស្ត្ររបស់ Montessori គឺផ្អែកលើគំនិតដែលថាក្មេងជាធម្មតាចង់បានចំណេះដឹងហើយអាចរៀនបាន។ សមត្ថភាពរៀននេះ អាចត្រូវបានលើកកម្ពស់តាមរយៈការផ្តល់នូវបរិយាកាសសិក្សាដែលរៀបចំបានល្អ សម្ភារសិក្សាសមស្របនឹងឱកាសសង្កេតមើលគំរូរៀមច្បង (**Tubaki, 2008**)។ ទិដ្ឋភាពមួយផ្សេងទៀតដ៏សំខាន់នៃយុទ្ធសាស្ត្រ Montessori គឺសម្ភារសិក្សា។ គាត់បានស្នើឱ្យរៀបចំសកម្មភាពឱ្យបានច្រើន និងសម្ភារសិក្សាគ្រប់គ្រាន់។

ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពទាំងនេះបានចាំបាច់ត្រូវការការងារហត្ថកម្មនិងប្រាជ្ញា (**Marshall,2017**)។ យុទ្ធសាស្ត្ររបស់ Montessori មានគោលដៅផ្តួចផ្តើមនៃការស្វែងរកចំណេះដឹងយ៉ាងសកម្មរបស់សិស្សជាជាងការសិក្សាតាមបែបអសកម្ម។

> *គ្រូផ្តល់ជូនបរិយាកាសជាច្រើនបែបដែលសិស្សអាចមានសេរីភាពជ្រើសរើស និងឧបករណ៍ជំនួយដើម្បីសិស្សអាចឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរបាន។ ការពេញចិត្តដែលចេញពីក្នុងខ្លួនរបស់សិស្ស ជំរុញឱ្យពួកគេមានការចង់ចេះចង់ដឹង ចំណាប់អារម្មណ៍កាន់តែខ្លាំង ដែលជាលទ្ធផលធ្វើឱ្យពួកគេសប្បាយចិត្តក្នុងការសិក្សារហូតពេញមួយជីវិត (American Montessori Society, 2020, Online)។*

Maria Montessori- បានណែនាំនូវផ្ទះកុមារ ដែលត្រូវបានបង្កើតនូវបរិយាកាសមួយជំរុញ និងផ្តល់សេរីភាពដល់កុមារ រៀនដោយខ្លួនឯង។ ផ្ទះកុមារ គឺជាសួននៃប្បៃធម៌កុមារ។ គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាននៃបរិយាកាសសិក្សា

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

នៅពេលពិភាក្សាពីផលប្រយោជន៍នៃវិធីសាស្ត្រ Montessori ចាំបាច់ត្រូវចងចាំចំណុចសំខាន់ដូចបង្ហាញខាងលើនេះនៅក្នុងចិត្ត។ វិធីសាស្ត្របង្រៀនភាគច្រើនសព្វថ្ងៃគឺផ្តោតទៅលើជោគជ័យខាងការសិក្សា ចំណែកវិធីសាស្ត្រ Montessori វិញ គឺផ្តោតលើការអភិវឌ្ឍខាងផ្លូវចិត្ត អារម្មណ៍ និងប្រាជ្ញាស្មារតីរបស់កុមារម្នាក់ៗ(Marshall,2017)។ បរិយាកាសសិក្សាបែបវិជ្ជមាន ផ្តល់នូវមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ភាពជោគជ័យរបស់សិស្សម្នាក់ៗ ព្រោះវានឹងជំរុញឱ្យមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងដំណើរការរៀនសូត្រនៅពេលសិស្សម្នាក់មានអារម្មណ៍រីករាយ និងមានថាមពលចូលរួមក្នុងបរិយាកាសសិក្សារបស់គេផ្ទាល់។ ពួកគេកាន់តែមានភាពទាក់ទាញចូលរួមក្នុងការរៀនសូត្រ ដែលនឹងនាំឆ្ពោះទៅរកការរីកចម្រើន(Young, 2014)។ មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃទ្រឹស្តី Montessori ស្ថិតទៅលើទំនាក់ទំនងរវាងគ្រូបង្រៀន សិស្ស និងមជ្ឈដ្ឋានជុំវិញ (Marshall,2017)។

របស់វិធីសាស្ត្រ Montessori គឺមានបំពាក់នូវគ្រឿងសង្ហារឹម និងសម្ភារសិក្សាសមស្របសម្រាប់កុមារ (Montessori, 1912)។

៣- តើគ្រូបង្រៀនអាចបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាវិជ្ជមានបានដោយរបៀបណា?

នៅពេលដែលចង់បង្កើតបរិយាកាសសិក្សាដែលមានសុវត្ថិភាព និងផ្តល់នូវលទ្ធផលល្អ គ្រូបង្រៀនត្រូវប្រឈមមុខជាមួយនឹងបញ្ហាលំបាកមួយចំនួន ដូចជាបញ្ហាឥរិយាបថរបស់សិស្ស កង្វះខាតធនធាន និងសម្ភារបង្រៀន ឬថ្នាក់រៀនដែលមានសិស្សច្រើន រួមទាំងមានកត្តាផ្សេងៗទៀតនៅខាងក្រៅសាលា។ ដើម្បីជម្នះនូវបញ្ហាទាំងនេះ និងដើម្បីបង្កើតបាននូវបរិយាកាសសិក្សាដែលវិជ្ជមាន និងជំរុញទឹកចិត្តសិស្ស គ្រូបង្រៀនគួរតែមានវិធីសាស្ត្រ និងធនធានចម្រុះជាច្រើន។ ពួកគាត់ត្រូវតែបង្ហាញនូវកត្តាពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយ ដែលបង្អាក់ដំណើរការបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាវិជ្ជមាន(Bank,2014)។ គ្រូបង្រៀនដែលបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាវិជ្ជមានត្រូវចេះរៀបចំបរិបទទាំងឡាយ ដែលអាចជួយលើកទឹកចិត្តសិស្ស ឱ្យចូលរួមរៀនសូត្រ សួរសំណួរ យល់ពីអត្ថន័យ និងដោះស្រាយបញ្ហាដែលគ្រូដាក់ឱ្យ។ បរិយាកាសសិក្សាដែលក្មេងមានអារម្មណ៍ថាសុខស្រួល មានសុវត្ថិភាព និងដែលមិនប្រកាន់នូវកំហុសឆ្គង ពិតជាអាចជួយឱ្យគ្រូបង្រៀនអាចទាញយកបាននូវសក្តានុពលដ៏ពេញលេញរបស់ពួកគេមកប្រើប្រាស់បាន។

ខណៈដែលបរិយាកាសសិក្សាផ្សេងៗអាចមានភាពខុសប្លែកពីគ្នា ដោយយោងទៅតាមវប្បធម៌ និងបរិបទ ខាងក្រោមនេះមានសារៈសំខាន់ក្នុងការចូលរួមបង្កើតនូវបរិយាកាស

សិក្សាដែលផ្តល់ប្រសិទ្ធភាព ដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សសម្រេចបាននូវសក្តានុពលដ៏ពេញលេញរបស់ពួកគេ។

៣.១- ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សាមានលក្ខណៈរីករាយក្នុងការសិក្សា

ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា (មានដូចជា តុ កៅអី) អាចមានឥទ្ធិពលដោយផ្ទាល់ចំពោះការបង្រៀន និងទំនាក់ទំនងក្នុងថ្នាក់រៀន។ បរិយាកាសដែលរៀបចំបានល្អអាចបង្កើតនូវការស្វាគមន៍ និងការលើកទឹកចិត្តហើយវាអាចធ្វើឱ្យសិស្សមានអារម្មណ៍មានសេចក្តីសុខ មានសុវត្ថិភាព ជាកត្តាមូលដ្ឋានជំរុញឱ្យមានការរៀនសូត្រ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្មានវិធីណាមួយដែលសាកសមសម្រាប់សិស្សគ្រប់គ្នា ឬគ្រប់កាលៈទេសៈនោះទេ ហើយការរៀបចំថ្នាក់រៀនអាចនឹងសម្របសម្រួលទៅតាមប្រភេទនៃការបង្រៀនដែលកំពុងអនុវត្ត។ ឧទាហរណ៍ សម្រាប់ការងារជាក្រុមដែលលើកទឹកចិត្តឱ្យអ្នកសិក្សាមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក ត្រូវការរៀបចំតុ កៅអីជារាងពាក់កណ្តាលរង្វង់។ សម្រាប់ការងារម្នាក់ឯង ឬការប្រលងគ្រូអាចត្រលប់ទៅរកការរៀបតុជាដូរវិញ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី វាមានសារៈសំខាន់ដែលត្រូវចងចាំថាសិស្សដែលអង្គុយនៅខាងក្រោយៗនៃថ្នាក់រៀន ជារឿយៗទទួលបាននូវការយកចិត្តទុកដាក់ និងបានទទួលផលតិចជាងសិស្សអង្គុយមុខ។ នេះជាមូលហេតុដែលការរៀបចំជាដួរបែបនេះគួរត្រូវធ្វើឡើងតែនៅពេលចាំបាច់ប៉ុណ្ណោះ។ វត្តមាននៃពណ៌ និងរូបភាពស្រស់ស្អាតនៅលើជញ្ជាំង ក៏មានសារៈសំខាន់ដូចជាការរៀបចំ តុ កៅអី ធនធាន និងសម្ភារៈដែរ។ គ្រូអាចបង្កើតទប់ឱ្យសិស្សទាំងអស់គ្នាចូលរួមក្នុងការរចនា រៀបចំ និងការសម្អាតថ្នាក់រៀន។ គ្រូបង្រៀនដែលចាំបាច់ត្រូវរៀបចំកន្លែងជាថ្មីញឹកញាប់ អាចពឹងសិស្សដែលស្ម័គ្រចិត្តជួយរៀបចំ។ ការបញ្ចូលសិស្សក្នុងការរចនារៀបចំថ្នាក់រៀននឹងជួយដល់ការបង្កើតគំនិតជាសហគមន៍ដល់ពួកគេ។ វានឹងជួយផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវថាមពលនៅពេលដែលពួកគេចូលរួមជួយសម្របសម្រួលកំឡុងពេលគ្រូបង្រៀន(Banks,2014)។

៣.២- ការកំណត់លទ្ធផលរំពឹងទុកច្បាស់លាស់

ការកំណត់លទ្ធផលរំពឹងទុកច្បាស់លាស់ និងប្រាកដនិយមក្នុងបរិយាកាសសិក្សានឹងជួយសិស្សឱ្យយល់ពីវិធីទទួលបានភាពជោគជ័យនៅសាលារៀន។ គ្រូអាចកំណត់លទ្ធផលរំពឹងទុកលើផ្នែកផ្សេងៗនៃបរិយាកាសសិក្សា រាប់បញ្ចូលទាំងការកំណត់កាលវិភាគ និងវិន័យ។ ការកំណត់កាលវិភាគ ជាពិសេសសម្រាប់សិស្សក្មេងៗ នឹងជួយដល់សិស្សគ្រប់

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គ្នា រួមទាំងគ្រូបង្រៀនផងដែរ ដើម្បីប្រមើមើលទុកមុននូវអ្វីដែលនឹងកើតមានឡើងនៅក្នុងថ្ងៃសិក្សា។ គ្រូគួរស្វែងរកមតិ ពីសិស្សផងដែរថាតើគេចង់បានកាលវិភាគបែបណា ដោយការសួរយោបល់ពួកគេអំពីសកម្មភាពត្រូវអនុវត្ត និងពេលវេលាដែលអាចបត់បែនបាន ដូចជាការសម្រាក ឬពេលវេលាសម្រាប់អំណានជាដើម។ល។គ្រូក៏គួរពិចារណាផងដែរទៅលើ **គោលការណ៍ Premack** នៅពេលបង្កើតកាលវិភាគ។

នៅពេលបង្កើតកាលវិភាគ ចំណុចដែលសិស្សយកចិត្តទុកដាក់ ឬចាប់អារម្មណ៍គួរត្រូវយកមកពិចារណា។ ដោយផ្អែកទៅលើកម្រិតនៃការសិក្សា អាយុ គេអាចសន្និដ្ឋានបានថា សិស្សអាចផ្ដង់អារម្មណ៍បានល្អក្នុងរយៈពេលតែ ២០ ទៅ ៣០នាទីប៉ុណ្ណោះ។ ការបង្កើតវិន័យក្នុងថ្នាក់រៀនជាក់លាក់ ជាដំហានដ៏មានសារៈសំខាន់ក្នុងការជំរុញឱ្យមានទំនាក់ទំនងបែបវិជ្ជមាន និងកំណត់ការពឹងទុក។ នៅដើមឆ្នាំសិក្សា គ្រូបង្រៀនគួរតែសម្រេចចិត្តចំពោះការកំណត់វិន័យថ្នាក់រៀន។ សិស្សគួរតែអាចចូលរួមបង្កើតវិន័យសម្រាប់ថ្នាក់រៀន និងផ្តល់ជាមតិយោបល់នៅពេលដែលវិន័យទាំងឡាយត្រូវបានសម្រេចយក។ សិស្ស គួរជួយគូសបញ្ជាក់ពីមូលហេតុ ដែលនាំឱ្យមានការកំណត់វិន័យមួយចំនួនដើម្បីអនុវត្តក្នុងថ្នាក់រៀនផងដែរ។ ឧទាហរណ៍ដូចជា ហេតុផលដែលត្រូវលើកដៃមុនពេលនិយាយ និងការពិភាក្សារកហេតុផល ក្នុងករណីធ្វើខុសវិន័យ (Banks,2014) ។

គោលការណ៍ Premack- ចែងថា សិស្សទំនងជាចង់ចូលរួមក្នុងសកម្មភាព ដែលគេមិនចូលចិត្តជាង ប្រសិនបើពួកគេដឹងថាពេលបន្ទាប់គឺសកម្មភាពដែលគេចូលចិត្ត (Banks,2014,p 521)

៣.៣- ការបង្កើតវប្បធម៌គាំទ្រគ្នា និងសុវត្ថិភាព

សិស្សនឹងឆ្លើយតបប្រកបដោយភាពវិជ្ជមាន និងមតិត្រលប់ប្រកបដោយការស្តាបនានៅពេលគេទទួលបានការសរសើរ ជាជាងការដាក់ទណ្ឌកម្ម។ វាជារឿងសំខាន់ក្នុងការបញ្ជាក់ និងពន្យល់បន្ថែមពីមូលហេតុច្បាស់លាស់នៃការសរសើរ ក៏ដូចជាការិះគន់។ រឿងនេះវាស្មើនឹងការសម្រួលឱ្យមានទំនាក់ទំនងត្រឹមត្រូវរវាងគ្រូបង្រៀន និងសិស្ស។ វាជាគន្លឹះធ្វើឱ្យសិស្សមានអារម្មណ៍ថាមានសុវត្ថិភា និងទទួលបានការគាំទ្រក្នុងបរិយាកាសរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ។ គ្រូបង្រៀនត្រូវតែប្រាកដក្នុងចិត្តថា បានប្រើប្រាស់ពាក្យសម្តីត្រឹមត្រូវនៅពេលនិយាយជាមួយសិស្ស។លើសពីនេះទៅទៀតគ្រូអាចលើកកម្ពស់ទង្វើវិជ្ជមានដោយការជួយសិស្សដែលមានទង្វើមិនសមរម្យឱ្យទៅជាគំរូវិជ្ជមានវិញ។ តាមរយៈការផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សចូលរួមអនុវត្តឥរិយាបថប្រកបដោយការលើកទឹកចិត្ត មានន័យថា គ្រូបានបង្កើតនូវបរិយាកាសសិក្សា ដែលនាំទៅរកលទ្ធផលវិជ្ជមាន (Banks, 2014)។ តារាង២ខាងក្រោម បង្ហាញពីឧទាហរណ៍ថ្នាក់រៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល ដែលមានលក្ខណៈវិជ្ជមាន ធៀបនឹងថ្នាក់រៀនបែបគ្រូមជ្ឈមណ្ឌលដែលមានលក្ខណៈប្រពៃណី។

លក្ខណៈរបស់ថ្នាក់រៀនទាំងពីរនេះគឺមានភាពខុសគ្នាច្រើន។ បរិយាកាសសិក្សាបែបវិជ្ជមាន គឺយកចិត្តទុកដាក់លើសិស្ស។

៣.៤- ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន

ដោយយោងទៅតាមការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ជាបញ្ហាលំបាកសម្រាប់គ្រូបង្រៀនថ្មីភាគច្រើន ព្រោះពួកគាត់មិនបានត្រៀមលក្ខណៈឱ្យបានល្អជាមុនដើម្បីដោះស្រាយជាមួយនឹងសកម្មភាពរំខានរបស់សិស្ស។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ការដែលអាចរក្សាការគ្រប់គ្រងក្នុងថ្នាក់រៀនបាន គឺជាជំនាញមួយដ៏សំខាន់ ដែលគ្រូបង្រៀនចាំបាច់ត្រូវតែមានដើម្បីឱ្យការបង្រៀនមានប្រសិទ្ធភាព។ សមត្ថភាពគ្រូបង្រៀននេះគឺមានទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ទៅនឹងលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស ព្រោះថា ថ្នាក់រៀនដែលមានការគ្រប់គ្រងបានល្អត្រឹមត្រូវនឹងធ្វើឱ្យការបង្រៀនមានភាពច្បាស់លាស់។ គ្រូបង្រៀនដែលប្រឈមនឹងបញ្ហានេះ ជាទូទៅគឺបណ្តាលមកពីពួកគាត់បានឆ្លងកាត់ការសិក្សាជំនាញនេះមិនមានប្រសិទ្ធភាព(Flower et al.2016)។ "ជាធម្មតា ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនមិនបានល្អ ជាមូលហេតុចម្បងរបស់ថ្នាក់រៀនដែលអាក្រក់បំផុត។ គ្រូបង្រៀនដែលខ្សោយក្នុងការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន គឺតែងតែចំណាយពេលច្រើនតែទៅលើការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនហើយមិនមានពេលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការបង្រៀនទេ។ ថ្នាក់រៀនក្លាយទៅជាគ្មានចំណាប់អារម្មណ៍ និងគួរឱ្យរំខានសម្រាប់អ្នកចង់រៀន"។ (The New Teacher Project,2013,p.10)។ វិធីដ៏សំខាន់មួយ ដើម្បីធ្វើឱ្យការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនបានល្អប្រសើរ គឺត្រូវស្ង័យពិនិត្យតាមដាន។ ស្ង័យពិនិត្យតាមដាន ជាវិធីតាមដានត្រួតមើលនូវសកម្មភាពអាជីពរបស់ខ្លួនឯងផ្ទាល់។ ដើម្បីងាយស្រួល គេអាចប្រើបញ្ជីត្រួតពិនិត្យ (checklist) សម្រាប់ស្ង័យពិនិត្យតាមដាននេះ។ (Oliver et al.,2015) វាក៏មានប្រយោជន៍ផងដែរ ក្នុងការសង្កេតមើលសកម្មភាព និងការអភិវឌ្ឍរបស់សិស្ស។ គ្រូបង្រៀនអាចធ្វើ ដូច្នេះបានដោយឈរនៅទីតាំងដែលអាចមើលឃើញសកម្មភាពសិស្សច្បាស់ ផ្លាស់ទីនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ផ្លាស់ប្តូរវិធីនិយាយ (ល្បឿន ការលើកដាក់សំឡេង) និងការធ្វើកាយវិការជាដើម (Stronge,2018)។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

តារាង២៖ លក្ខណៈនៃបរិយាកាសសិក្សាបែបវិជ្ជមាន [2]

	បរិយាកាសថ្នាក់រៀន បែបគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល	បរិយាកាសថ្នាក់រៀន បែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល
ទំនាក់ទំនង	ឆ្ងាយគ្នា៖ គ្រូផ្តល់សារ ឬ និយាយពីខាងមុខថ្នាក់ដោយ បែរខ្នងទៅរកសិស្ស	កក់ក្តៅ និងរួសរាយ៖ គ្រូអង្គុយក្បែរ និង ញញឹមជាក់សិស្សដែលអង្គុយនៅកៅអី រៀបជារាងពាក់កណ្តាលរង្វង់
នរណាខ្លះនៅ ក្នុងថ្នាក់រៀន?	គ្រូ និងសិស្សមានសមត្ថភាព ស្រដៀងៗគ្នា	គ្រូ សិស្សមានប្រវត្តិសាវតារ និង សមត្ថភាពខុសៗគ្នា ទាំងការគាំទ្រពី អាណាព្យាបាល
ការរៀបចំកន្លែង អង្គុយ	ការរៀបចំកន្លែងអង្គុយដូចៗ គ្នាក្នុងគ្រប់ថ្នាក់រៀន(ក្មេងៗ អង្គុយទៅនឹងតុជាជួរ ស្រីៗនៅ ម្ខាង ប្រុសៗនៅម្ខាង)	ការរៀបចំកន្លែងអង្គុយខុសប្លែកគ្នាដូច ជាស្រី និងប្រុសអង្គុយជុំគ្នាលើកម្រាល ឥដ្ឋជារង្វង់ពីរជុំ ឬអង្គុយជុំគ្នានៅតាមតុ ជាក្រុម
សម្ភារសិក្សា	សៀវភៅពុម្ព សៀវភៅលំហាត់ ក្តារខៀន	សម្ភារៈផ្សេងៗសម្រាប់គ្រប់មុខវិជ្ជា ដូច ជាសម្ភារៈគណិតវិទ្យា ធ្វើឡើងពី ក្រដាសកាសែត ឬក្រដាសផ្ទាំងធំៗ និង តុក្តាសម្រាប់ថ្នាក់រៀនភាសា
ធនធានផ្សេងៗ	គ្រូឆ្លើយឆ្លង ឬធ្វើទំនាក់ ទំនងជាមួយសិស្សដោយគ្មាន ប្រើសម្ភារបង្រៀនបន្ថែមផ្សេង ទៀតទេ	គ្រូរៀបចំគម្រោងមួយថ្ងៃមុនបង្រៀន ឱ្យ សិស្សយកសម្ភារសិក្សាផ្សេងៗមកកាន់ ថ្នាក់រៀន ដោយមិនមានចំណាយប្រាក់
ការវាយតម្លៃ	សន្លឹកកិច្ចការប្រឡង ដែល សរសេរតាមបែបស្តង់ដារួម	វាយតម្លៃផ្អែកលើភាពជាក់ស្តែង ការសង្កេត ផ្អែកលើផលសម្រេចរបស់ សិស្សដូចជាសំណុំឯកសារសិក្សា (Portfolio)

[2] Adapted from UNESCO (2015, p. 24).

៤- ចំណុចគន្លឹះ

- ✓ បរិយាកាសសិក្សាមួយមិនសំដៅយកតែទីតាំងជាក់លាក់ណាមួយនោះទេ ក៏ប៉ុន្តែអាចជាកន្លែងណាក៏ដោយដែលការបង្រៀន និងការរៀនប្រព្រឹត្តទៅបាន
- ✓ បរិយាកាសសិក្សាសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល(ផ្តោតទៅលើសិស្ស) ប្រសើរជាងបរិយាកាសសិក្សាបែបគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល(ផ្តោតទៅលើគ្រូ)ព្រោះវាជំរុញឱ្យមាន ការគិតត្រិះរិះពិចារណា ការទាក់ទងគ្នាដោយប្រសិទ្ធភាព ហើយជួយទ្រទ្រង់ការសិក្សាពេញមួយជីវិត
- ✓ បរិយាកាសសិក្សាសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលគឺអាស្រ័យដោយការរៀបចំ។ បរិយាកាសទាំងនេះអាចពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការរៀបតុជារង្វង់ ឬជាក្រុមតូចៗ (ជាជាងរៀបជាជួរបែរទៅរកគ្រូ) សិក្សាតាមតម្រូវការសិស្ស ផ្សារភ្ជាប់បទពិសោធពីខាងក្រៅថ្នាក់រៀន
- ✓ សិស្សានុសិស្សនៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សាសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល មានឱកាសសិក្សាតាមសមត្ថភាពខ្លួន បង្ហាញនូវចំណាប់អារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន និយាយពិភាក្សាគ្នាច្រើន យល់ពីអ្វីដែលគេកំពុងរៀន ពីមូលហេតុទំនាក់ទំនងជិតស្និតក្នុងកិច្ចការរបស់គេ
- ✓ បរិយាកាសសិក្សា ជាសមាសភាពសំខាន់ក្នុងវិធីទៅកាន់សមិទ្ធផលអប់រំរបស់សិស្ស ប៉ុន្តែនៅមានកត្តាខាងក្រៅជាច្រើន ដែលអាចគំរាមគំហែងដល់បរិយាកាសសិក្សាបែបវិជ្ជមាន
- ✓ ក្នុងទ្រឹស្តីប្រព័ន្ធអេកូលូស៊ីរបស់លោក Bronfenbrenner បានបង្ហាញ ពីបញ្ហត្តិ
- ✓ ពហុបរិយាកាសសិក្សាដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ។ ទ្រឹស្តីនេះបានលើកឡើងពីប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនងសំខាន់ៗដូចជា ប្រព័ន្ធមីក្រូ(Microsystem) ទំនាក់ទំនងរវាងផ្ទះ សាលារៀន គ្រួសារ មិត្តរួមថ្នាក់ ប្រព័ន្ធមេសូ (Mesosystem) ទំនាក់ទំនងរវាងប្រព័ន្ធមីក្រូ ប្រព័ន្ធអិចសូ (Exosystem កត្តាខាងក្រៅដូចជា ប្រព័ន្ធអប់រំ និងនយោបាយ) និងប្រព័ន្ធម៉ាក្រូ (Macrosystem តម្លៃ ជំនឿ និងបទដ្ឋាននានា)។ គ្រូមិនត្រឹមតែមានឥទ្ធិពលដោយផ្ទាល់ទៅលើបរិយាកាសសិក្សានៅសាលារៀន ប៉ុន្តែក៏បានផ្តល់បទពិសោធសិក្សាបែបវិជ្ជមានផងដែរ ដែលអាចជួយផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធមិនល្អដែលសិស្សទទួលបានពី ប្រព័ន្ធមីក្រូ(microsystem) របស់ពួកគេ

- ✓ វិធីសាស្ត្ររបស់ Maria Montessori គឺផ្អែកលើគំនិតដែលថាក្មេងៗជាធម្មតាគឺចង់ចេះ ចង់ដឹង ហើយអាចរៀនបានតាមរយៈការបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាបែបវិជ្ជមាន ដោយមានការរៀបចំសម្ភារសិក្សាបានល្អ គ្រប់គ្រាន់ បង្កើនចំណង់ក្នុងការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស
- ✓ ក្នុងការបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាបែបវិជ្ជមាន គ្រូគួរតែផ្តោតអារម្មណ៍ទៅលើការរៀបចំប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត (មានដូចជាការរៀបចំគ្រឿងសង្ហារឹម ពន្លឺ ធម្មជាតិ ការលម្អ ពណ៌) ការកំណត់លទ្ធផលរំពឹងទុកច្បាស់លាស់ (មានដូចជា កាលវិភាគ គោលដៅ ច្បាប់វិន័យផ្សេងៗ) និងការបង្កើតឱ្យមានវប្បធម៌គាំទ្រ និងសុវត្ថិភាព (មានដូចជា ការសរសើរ ការផ្តល់មតិកែលម្អ និងការប្រើភាសាជាពាក្យសមរម្យ។

ឯកសារយោង

American Montessori Society. (2020). *About Montessori*. Retrieved from: https://amshq.org/ [2020, Nov. 16].

Banks, T. (2014). Creating Positive Learning Environments: Antecedent Strategies for Managing the Classroom Environment & Student Behavior. *Creative Education*, 5, 519-524.

Bishop C. F., Caston, M. I., & King, C. A. (2014). Learner-Centered Environments: Creating Effective Strategies Based on Student Attitudes and Faculty Reflection. *Journal of the Scholarship of Teaching and Learning*, 14 (3), 46-63.

Bronfenbrenner, U. (1977). Toward an Experimental Ecology of Human Development. *American Psychologist*, 32(7), 513-531.

Buckler, S. & Castle, P. (2014). *Psychology for Teachers*. London: Sage.

Doyle, T. (2008). *Helping Students Learn in a Learner-Centered Environment: A Guide to Facilitating Learning in Higher Education*. Sterling, VA: Stylus Publishing.

Flower, A., McKenna, J. W., & Haring, C. D. (2016). Behavior and Classroom Management: Are Teacher Preparation Programs Really Preparing our Teachers? *Preventing School Failure: Alternative Education for Children and Youth*, *61*(2), 163–169.

Ifenthaler, D. (2012). Designing of Learning Environment. *Encyclopedia of the Sciences of Learning*. Springer.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

Liebtag, E. (2017). *8 Things to Look for in a Student-Centered Learning Environment*. Retrieved from: https://www.gettingsmart.com/2017/08/8-things-look-student-centered-learning-environment/ [2021, Apr. 22].

Marshall, C. (2017). Montessori Education: A Review of the Evidence Base. *Science of Learning*, 11.

Montessori, M. (1912). *The Montessori Method. Scientific Pedagogy as Applied to Child Education in "The Children's Houses" with Additions and Revisions by the Author.* New York: Frederick A. Stokes Company.

Oliver, R. M., Wehby, J. H., & Nelson, J. R. (2015). Helping Teachers Maintain Classroom Management Practices Using a Self-Monitoring Checklist. *Teaching and Teacher Education*, 51, 113–120.

Rieber, L.P. (2001). *Designing Learning Environments that Excite Serious Play*. Paper presented at the annual meeting of the Australasian Society for Computers in Learning in Tertiary Education, Melbourne, Australia.

Stronge, J. H. (2018). *Qualities of Effective Teachers* (3rd ed). Alexandria, Virginia: ASCD.

The Glossary of Education Reform (2013, August 29). *Learning Environment*. Retrieved from: https://www.edglossary.org/learning-environment/ [2020, Nov. 9].

The Glossary of Education Reform (2014, May 7). *Student-Centered Learning*. Retrieved from: https://www.edglossary.org/student-centered-learning/ [2020, Apr. 27].

The New Teacher Project. (2013, August). *Perspectives of Irreplaceable Teachers: What America's Best Teachers Think About Teaching*. Retrieved from: https://tntp.org/publications/view/retention-and-school-culture/perspectives-of-irreplaceable-teachers-best-teachers-think-about-teaching [2021, Mar. 18].

Tubaki, M. & Matsuishi, M., (2019). *On the Pedagogical Theory of Maria Montessori*. Yokohama National University, Faculty of Education and Human Sciences, Department of Disability Studies.

UNESCO (2015). *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. UNESCO Bangkok Office.

Vest Ettekal, A. & Mahoney, A. (2017). Ecological Systems Theory. In: K. Peppler, ed. *The SAGE Encyclopedia of Out-of-School Learning* (pp. 239-243). SAGE Publications.

Young, J. (2014). *Encouragement in the Classroom: How Do I Help Students Stay Positive and Focused?* ASCD Arias.

ជំហានទី១- ពង្រឹងចំណេះដឹង

ក.ចូរដាក់លក្ខណៈខាងក្រោម ចូលទៅក្នុងក្រុមដែលត្រឹមត្រូវក្នុងតារាងខាងក្រោមៈ

១.គ្រូបង្រៀនគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងទៅលើសម្ភារសិក្សារបស់សិស្ស

២.សិស្សបង្ហាញពីចំណាប់អារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ

៣.គ្រូបង្រៀនណែនាំលើវិធីដែលសិស្សរៀន(ពេលវេលា ទីកន្លែង វិធីសាស្ត្រ និងល្បឿន)

៤.កៅអីត្រូវបានរៀបចំជារាងពាក់កណ្តាលរង្វង់តូច

៥.គ្រូជាមនុស្សសកម្មបំផុតនៅក្នុងថ្នាក់រៀន

៦.សិស្សធ្វើការជាក្រុម

៧.គ្រូនិយាយភាគច្រើនក្នុងថ្នាក់

៨.សិស្សធ្វើកិច្ចការតាមសមត្ថភាពខ្លួន

៩.មានដាក់តាំងបង្ហាញកិច្ចការសិស្សនៅតាមជញ្ជាំង

១០.សិស្សអង្គុយម្នាក់ឯងតាមតុរៀបជាជួរ

១១.កូនសិស្សស្តាប់កត់ត្រា បំពេញកិច្ចការដោយឡែកៗពីគ្នា

១២.សិស្សនិយាយភាគច្រើនក្នុងថ្នាក់

១៣.គ្រូឈរនៅខាងមុខថ្នាក់សរសេរលើក្តារខៀន

១៤.សិស្សទទួលបានបទពិសោធពីខាងក្រៅថ្នាក់រៀន

បរិយាកាសសិក្សាគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល	បរិយាកាសសិក្សាសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ខ.ចូរបំពេញឈ្មោះប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីរបស់លោក Bronfenbrenner ក្នុងរូបភាពខាងក្រោម រួចចូរដាក់សមាសភាពដូចជាមនុស្ស និងកន្លែងខាងក្រោមចូលក្នុងស្រទាប់នីមួយៗឱ្យបានត្រឹមត្រូវ៖

ផ្ទះ- សាលារៀន- ជំនឿក្នុងសង្គម- ប្រព័ន្ធអប់រំ -ការថែទាំពេលថ្ងៃ- តម្លៃក្នុងសង្គម -ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ- សហគមន៍- ប្រព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ច- សមាជិកក្រុមគ្រួសារ- គ្រូបង្រៀន- ប្រព័ន្ធនយោបាយ- បទដ្ឋានសង្គម

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ក. ចូរឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសខាងក្រោម។ មានចម្លើយត្រូវតែមួយគត់៖

១.បរិយាកាសសិក្សាសំដៅលើ

ក.ថ្នាក់រៀនដែលគ្រប់គ្រងដោយគ្រូ

ខ.ថ្នាក់រៀនមួយក្នុងសាលារៀន

គ.គ្រប់បន្ទប់ និងគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងសាលារៀន

ឃ.ទីតាំងជាក់លាក់ជម្រុះបរិបទ វប្បធម៌ និងទម្លាប់ដែលសិស្សរៀន

២.ដោយយោងទៅតាមអត្ថបទមេរៀន តើគំនិតមួយណា ដែលមិនមែនជាប្រយោជន៍សម្រាប់បង្កើតបរិយាកាសសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល?

ក.ការយល់ពីរបៀបរៀនរបស់មនុស្ស

ខ.ការយល់ពីរបៀបអនុវត្តបទបញ្ជា និងច្បាប់

គ.ការត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ជីវិតការងារ

ឃ.ការត្រៀមខ្លួនដើម្បីក្លាយជាអ្នករៀនពេញមួយជីវិត

៣.ដោយយោងតាមវិធីសាស្ត្រ Montessori តើអ្វីជំរុញឱ្យមានការចង់ចេះចង់ដឹងរបស់កុមារម្នាក់ៗ?

ក.ការទទួលបានពិន្ទុចំណាត់ថ្នាក់ល្អ

ខ.ការធ្វើឱ្យឪពុកម្តាយសប្បាយចិត្ត
គ.ការពេញចិត្តពីខាងក្នុង
ឃ.ជោគជ័យមុខវិជ្ជាសិក្សាទាំងអស់

៤.មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃវិធីសាស្ត្ររបស់ Montessori គឺស្ថិតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងរវាង

ក.គ្រូ សិស្ស និងបរិយាកាស
ខ.សិស្ស សម្ភារៈ និងបរិយាកាស
គ.គ្រូ សម្ភារៈ និងសិស្ស
ឃ.គ្រូ ឪពុកម្តាយ និងបរិយាកាស

៥.តើចម្លើយមួយណាខាងក្រោមនេះ ជាបរិយាកាសសិក្សាដែលមានលក្ខណៈស្វាគមន៍?

ក.បរិយាកាសសិក្សាទាំងអស់គួរតែធ្វើតាមគំរូតែមួយដូចគ្នា គុ កៅអី គួរតែរៀបជាក្រុមតូចៗ ជញ្ជាំងគួរតែតុបតែងលម្អដោយមានពណ៌ស្រស់ស្អាត
ខ.តុ កៅអី គួរតែរៀបជាជួរ ដោយបែរមុខទៅរកគ្រូដែលនៅខាងមុខថ្នាក់
គ.តុ កៅអីគួរតែរៀបចំសារជាថ្មីជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីឱ្យសិស្សចាប់អារម្មណ៍
ឃ.តុ កៅអីគួរតែរៀបចំដោយផ្អែកលើប្រភេទនៃការបង្រៀនដែលត្រូវអនុវត្ត

៦.តើចម្លើយមួយណាក្នុងចំណោមខាងក្រោមនេះ ដែលចែងថា «សិស្សទំនងជាចូលរួមកាន់តែសកម្មក្នុងសកម្មភាពដែលគេមិនសូវចូលចិត្ត ប្រសិនបើពួកគេដឹងថានឹងមានសកម្មភាពបន្ទាប់ ដែលពួកគេពេញចិត្តធ្វើ»?

ក.គោលការណ៍ Premack
ខ.ទ្រឹស្តីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីរបស់លោក Bronfenbrenner
គ.វិធីសាស្ត្ររបស់ Maria Montessori
ឃ.វិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល

៧. នៅពេលបង្កើតវិន័យ និងកាលវិភាគសម្រាប់ថ្នាក់រៀន គ្រូគួរតែ៖

ក.ឱ្យសិស្សផ្តល់ធាតុចូល និងមតិយោបល់របស់ពួកគេ
ខ.ឱ្យសិស្សបំពេញ និងបង្ហាញនៅថ្នាក់រៀនថ្ងៃដំបូង
គ.ផ្សារភ្ជាប់ច្បាប់វិន័យនីមួយៗជាមួយនឹងទណ្ឌកម្មដែលត្រូវទទួល
ឃ.ប្រាកដច្បាស់ក្នុងចិត្តថា សកម្មភាពគួរជាទីពេញចិត្ត ត្រូវដាក់មុនសកម្មភាពដែលមិនសូវពេញចិត្ត

ជំហានទី២- អនុវត្ត

ក.ចូរអានការពណ៌នានៃថ្នាក់រៀន-ក និងថ្នាក់រៀន-ខ។

ចូរដាក់លក្ខណៈខាងក្រោមចូលទៅក្នុងក្រុមដែលត្រឹមត្រូវក្នុងតារាងខាងក្រោម។ លក្ខណៈមួយចំនួនអាច ដាក់ចូលក្នុងក្រុមលើសពីមួយ៖

១.មិនអាចអនុវត្តបាន ២.សម្ភារៈដែលសិស្សយកមក ៣.សៀវភៅពុម្ព ៤.តុកៅអីរៀបជាជួរ ៥.ឈរបង្រៀននៅផ្នែកខាងមុខ ៦.អ្នកស្ម័គ្រចិត្តខាងអាណាព្យាបាល ៧.ក្តារខៀន ៨.រង្វង់នៅលើកម្រាលឥដ្ឋ ៩.ការងារជាក្រុម ១០.ការចូលរួមរបស់សិស្ស ១១.ក្រុមតូចៗ ១២.សៀវភៅលំហាត់ ១៣.សម្ភារៈយកមកពីផ្ទះ ១៤.ការផ្តល់ពាក្យសម្តីវិជ្ជមាន និងផ្តល់ព័ត៌មានត្រលប់ជាក់ស្តែង ១៥.កម្រិតនៃការចូលរួមខ្ពស់ក្នុងចំណោមសិស្ស និងគ្រូ ១៦.ការរៀនបែបដដែលៗ ១៧.ក្រុមតូច ១៨.កាសែត ១៩.បែងចែកតាមភេទ ២០.ធ្វើកិច្ចការតាមសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន ២១.សិស្សធ្វើកិច្ចការច្រើន ២២.ដីស ២៣.ការសួរសំណួរបិទ

ថ្នាក់រៀន-ក

កុមារចំនួន៤០នាក់អង្គុយលើកៅអីឈើពីក្រោយតុវែង ដោយបើកសៀវភៅលំហាត់ និងកាន់ប៊ិកក្នុងដៃ។ គ្រូកំពុងតែកត់ចម្លងមេរៀនពីក្នុងសៀវភៅថ្នាក់ទី៣ នៅលើក្តារខៀនដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ សិស្សប្រុសដែលអង្គុយនៅផ្នែកខាងស្តាំកំពុងកត់ត្រាតាមគ្រូ និងសិស្សស្រីៗដែលអង្គុយនៅខាងឆ្វេងកំពុងរង់ចាំឱ្យគ្រូរំកិលចេញបន្តិច ដើម្បីអាចកត់ត្រាដែរ។ ពួកគេកត់ចម្លងដាក់ក្នុងសៀវភៅលំហាត់ពួកគេ។ នៅពេលកំពុងកត់លើក្តារខៀន គ្រូសួរសិស្សថា "តើកូនៗទាំងអស់គ្នាកំពុងកត់មេរៀនដែលគ្រូកំពុងសរសេរដែរ ឬទេ?" សិស្សឆ្លើយថា "ចាស/បាទ"។

ថ្នាក់រៀន-ខ

សិស្សមួយក្រុមកំពុងអង្គុយនៅលើឥដ្ឋជា២រង្វង់។ ក្រុមទាំង២មានទាំងសិស្សស្រីនិងសិស្សប្រុស។ គ្រូថ្នាក់ទី៣កំពុងបង្រៀនអំពី "ទម្រង់រូបរាង" នៃវត្ថុទៅកាន់សិស្ស។ នៅក្រុមទី១សិស្ស កំពុងពិភាក្សាគ្នាអំពីរង្វង់។ គ្រូកំពុងបង្ហាញសិស្សនូវវត្ថុរាងមូលជាច្រើនដែលគាត់បានឱ្យសិស្សយកពីផ្ទះមក។ បន្ទាប់មកកូនសិស្សក៏ចាប់ផ្តើមធ្វើការជាក្រុម ដើម្បីជួយគ្នាប្រាប់ពីវត្ថុដែលមានរាងមូលផ្សេងៗទៀត។ នៅក្រុមទី២ សិស្សខ្លះកំពុងកាន់ក្រដាសកាសែតដែលមូរឱ្យដូចជាចង្កឹះវែង។ បន្ទាប់មកគ្រូចាប់ផ្តើមហៅលេខ ហើយសិស្សដែលមានលេខនោះ ត្រូវដាក់ចង្កឹះ កាសែតនៅលើឥដ្ឋ កណ្តាលក្រុមដើម្បីចាប់ផ្តើមបង្កើតជារូបរាងការេ។ សិស្សម្នាក់នៅក្នុងក្រុមដែលមានបញ្ហាត្រចៀក ដាក់ចង្កឹះក្រដាសរបស់គាត់ ដើម្បីបង្កើតជារាងត្រីកោណ ហើយញញឹមដាក់គ្រូ។ គ្រូញញឹមតបហើយនិយាយថា"ល្អណាស់" ហើយនិយាយដោយធ្វើម៉ែចឱ្យសិស្សនោះអាចមើលបបូរមាត់របស់គាត់ ឃើញថាគាត់កំពុងនិយាយអ្វីជាមួយ។ ឪពុក/ម្តាយម្នាក់ដែលបានស្ម័គ្រចិត្តធ្វើជា

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំនួយការគ្រូមួយសប្តាហ៍ នៅពេលនោះបានគោះដៃសិស្សនោះតិចៗ ហើយជួយពន្យល់សិស្សដែលបានដាក់ចង្កឹះកាសែតច្រឡំកន្លែង រួចបង្កើតជារូបរាងថ្មីៗ[3]

	ថ្នាក់រៀន-ក	ថ្នាក់រៀន-ខ
ធាតុនៃសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល		
ធាតុនៃគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល		
ការរៀបចំកន្លែងអង្គុយ		
សម្ភារសិក្សាដែលមាន		
ធនធានរបស់គ្រូបង្រៀន		
មតិយោបល់របស់គ្រូបង្រៀន		

ខ.ចូរមើលរូបភាពខាងក្រោម រួចដាក់លក្ខណៈទាំងឡាយខាងក្រោមចូលទៅតាមរូបភាពនៃបរិយាកាសសិក្សាសមស្របៈ

១.មានកន្លែងរៀបចំតុ និងកៅអី
២.មានកន្លែងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់សិស្សរំកិលចុះឡើងដោយមិនរំខានអ្នកដទៃ
៣.មានកន្លែងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់សិស្សពិការចូលរៀននិងអាចរំកិលចុះឡើងក្នុងថ្នាក់ដោយងាយស្រួល
៤.កង្វះខាតនៃពន្លឺធម្មជាតិ
៥.កិច្ចការរបស់សិស្សត្រូវបានដាក់បង្ហាញនៅលើជញ្ជាំង
៦.មានពន្លឺធម្មជាតិ
៧.ការតុបតែងលម្អដោយពណ៌
៨.ការរៀបចំកន្លែងអង្គុយដូចៗគ្នា
៩.ការរៀបចំកន្លែងអង្គុយខុសៗគ្នា
១០.ការបង្រៀននៅតែផ្នែកខាងមុខនៃថ្នាក់រៀន

បរិយាកាសសិក្សា	លក្ខណៈនានា

[3] Adapted from UNESCO/Booklet One (2015, p. 22).

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

Picture Source: Open Source from pixabay.com

គ.ចូរអានគន្លឹះខាងក្រោម ស្តីពីការបង្កើតបរិយាកាសថ្នាក់រៀនបែបវិជ្ជមាន រួចបំពេញតារាងខាងក្រោម អំពីថ្នាក់រៀនរបស់អ្នកបច្ចុប្បន្ន/ថ្នាក់រៀនអនាគត៖

ចំណុចគន្លឹះក្នុងការរៀបចំ

គ្រូបង្រៀនជាច្រើនអាចនឹងយល់ថា វាលំបាកសម្រាប់ការក្សាបាននូវថ្នាក់រៀន ដែលមានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងមានការជំរុញទឹកចិត្ត។ សម្រាប់ហេតុផលនេះ គ្រូអាចធ្វើការជាមួយសិស្ស ឪពុកម្តាយ និងអ្នកដឹកនាំសហគមន៍ទាំងឡាយឱ្យជួយផ្តល់ និងការពារសម្ភារសិក្សា។ សម្ភារៈមួយចំនួនប្រហែលជាត្រូវរៀបចំទុកដាក់ឡើងវិញជារៀងរាល់ថ្ងៃក្នុងប្រអប់ ឬទូដែលមានសុវត្ថិភាព។ គ្រូអាចឱ្យសិស្សជួយទទួលខុសត្រូវក្នុងការទុកដាក់របស់របរ ឬយកវត្ថុទាំងនោះទៅផ្ទះ និងយកមកវិញនៅថ្ងៃបន្ទាប់។ ឪពុកម្តាយ និងសហគមន៍អាចត្រូវបានជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យជួយបរិច្ចាកសម្ភារៈមួយចំនួន ទៅឱ្យសាលារៀនដែលអាចប្រើជាប្រយោជន៍សម្រាប់សម្ភារសិក្សា ឬជាវត្ថុសម្រាប់រៀបចំលម្អក្នុងថ្នាក់រៀន។ នៅពេលដែលឱ្យ

ឪពុកម្តាយ អ្នកអាណាព្យាបាល និងសហគមន៍ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ជួយគ្រូក្នុងដំណើរការសាលារៀន នឹងឱ្យសហគមន៍កាន់តែមានភាពរឹងមាំ។

បណ្ណាល័យ

បណ្ណាល័យនៅសាលារៀន គឺជាប្រភពធនធានដ៏សំខាន់ក្រៃលែងសម្រាប់សិស្ស និងសហគមន៍ទាំងមូល។ តែជាអកុសលនៅសហគមន៍ជនបទជាច្រើនខ្វះខាតបរិក្ខាបណ្ណាល័យ ដូច្នេះសិស្សគ្មានឱកាសនឹងបានអានសៀវភៅបានច្រើននោះទេ។ បណ្ណាល័យក្នុងថ្នាក់រៀនមួយ អាចនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយប្រើប្រអប់កេសរឹង ដែលត្រូវបានតុបតែងលម្អ និងដាក់បំពេញដោយសៀវភៅដែលបង្កើតឡើងដោយសមាជិកក្នុងថ្នាក់។ នៅពេលក្មេងៗបង្កើតសៀវភៅផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ ទោះបីជាវាជាសៀវភៅសាមញ្ញយ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកគេមានមោទនភាពដោយឃើញរឿងរបស់គេបោះពុម្ព។ ពួកគេក៏បានរៀនពីរបៀបផលិតសៀវភៅ របៀបបែងចែក និងថែរក្សា។ គ្រូអាចឱ្យសិស្សបង្កើតជាសៀវភៅបត់ ដែលសៀវភៅទាំងនេះបង្កើតឡើងពីក្រដាសបត់ពីរ ឬបីផ្ទត់ដោយមានអត្ថបទនៅតាមទំព័រនីមួយ ដូចជាខិតប័ណ្ណដូច្នោះដែរ។ ក្មេងអាចអធិប្បាយដោយរូបភាពទៅលើសៀវភៅទាំងនេះ ហើយសៀវភៅទាំងនេះនឹងក្លាយជាសម្ភារសម្រាប់អានដ៏មានតម្លៃនៅពេលដែលមិនសូវមានសៀវភៅ។ សៀវភៅដែលបង្កើតឡើងដោយសិស្សក៏អាចជាជំនួយក្នុងការបង្រៀនដ៏មានប្រសិទ្ធភាពផងដែរ។ ការពន្យល់ ឬការបង្ហាញដែលក្មេងៗបានសរសេរបញ្ចូលក្នុងសៀវភៅរបស់ពួកគេ អាចជួយដល់ក្មេងដទៃឱ្យយល់ពីគំនិតសំខាន់មួយទាំងនោះ។ ក្មេងៗមើលឃើញបញ្ហាដោយវិធីខុសគ្នាពីមនុស្សពេញវ័យ។ ពួកគាត់ប្រើភាសាដែលងាយយល់ជាង ហើយពួកគេអាចចែករំលែកព័ត៌មានសំខាន់ៗដោយជោគជ័យ ដែលអាចនឹងលឿនជាងគ្រូក្នុងពេលខ្លះ។ ចូរក្រឡេកមើលសៀវភៅដែលធ្វើដោយសិស្សរបស់អ្នក។ លើសពីនេះ សៀវភៅអាចត្រូវបានប្រើដើម្បីបង្រៀនជំនាញផ្សេងៗ ជាពិសេសសម្រាប់សិស្សដែលមានបញ្ហាក្នុងការមើល។ ឧទាហរណ៍ សៀវភៅអាចត្រូវបានបង្កើតដោយប្រើជំរបិទសម្ភារៈ ឧបករណ៍ រូបភាពទាំងឡាយនៅលើទំព័រ។ សិស្សអាចរៀនពីរបស់ទាំងនេះដោយការស្ទាប ឧទាហរណ៍ ត្រីកោណមួយត្រូវបានបិទទៅលើទំព័រសៀវភៅដើម្បីឱ្យសិស្សមានបញ្ហាភ្នែក អាចរៀនពីរាងត្រីកោណ។ ទោះជាសិស្សដែលអាចមើលឃើញច្បាស់ ក៏អាចពេញចិត្តនឹងការបង្កើតសៀវភៅស្ទាបបែបហ្នឹងដែរ ហើយពួកគេអាចអនុវត្តប្រើពួកវាដោយការបិទភ្នែករបស់ពួកគេ។ ស្លាកសញ្ញាសម្រាប់ស្ទាប ជាជាងការមើល ក៏អាចត្រូវបានផលិត និងដាក់នៅកន្លែង សម្រាប់តាំងបង្ហាញនោះផងដែរ។

តំបន់សម្រាប់តាំងបង្ហាញ

តំបន់សម្រាប់តាំងបង្ហាញការបង្ហាញសម្ភារបង្រៀន និងកិច្ចការរបស់សិស្សក្នុងថ្នាក់រៀន នឹងជួយឱ្យសិស្សចាប់អារម្មណ៍ទៅលើការសិក្សារបស់ពួកគេ និងមានអារម្មណ៍ថាពួកគេជាសមាជិកក្នុងថ្នាក់រៀន។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឪពុកម្តាយក៏នឹងចាប់អារម្មណ៍ជាងមុន ព្រមទាំងយល់បានកាន់តែប្រសើរឡើងពីការងារដែលកំពុងកើតឡើងនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ កិច្ចការរបស់សិស្សទាំងអស់គួរតែត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ដើម្បីបង្ហាញនូវសមត្ថភាពពិសេសៗរបស់ពួកគេ។ ក្មេងៗចូលចិត្តឃើញឈ្មោះរបស់គេនៅក្បែរកិច្ចការរបស់គេ ព្រោះវាធ្វើឱ្យគេមានមោទនភាព។ ធ្វើការផ្លាស់ប្តូរការតាំងបង្ហាញឱ្យបានញឹកញាប់ ដើម្បីរក្សាចំណាប់អារម្មណ៍របស់សិស្សនិងដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សម្នាក់ៗដែលមានកិច្ចការល្អៗបង្ហាញក្នុងឆមាសនីមួយៗ។ កិច្ចការដែលបានដាក់បង្ហាញ ហើយអាចយកមកដើម្បីបង្កើតជាសំណុំកិច្ចការសម្រាប់ការវាយតម្លៃនិងការឆ្លុះបញ្ចាំងលទ្ធផលសិក្សាសិស្ស។ ក្តារខៀនសម្រាប់តាំងបង្ហាញដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍អាចជាសម្ភារៈជំនួយក្នុងការបង្រៀនដ៏ល្អមួយ ហើយវានឹងផ្តល់ជូននូវការផ្តោតការចាប់អារម្មណ៍ដ៏រស់រវើកមួយក្នុងថ្នាក់រៀន។ ក្តារខៀនសម្រាប់ដាក់តាំងបង្ហាញអាចធ្វើបានពីសម្ភារៈក្នុងសហគមន៍ដូចជាតម្បាញស្លឹកត្នោត ឬស្លឹកដូងដោយមានជំនួយពីសហគមន៍ក្នុងតំបន់។ ក្តារដាក់តាំងបង្ហាញគឺសំខាន់ណាស់ ព្រោះវាផ្តល់ឱ្យអ្នករៀននូវឱកាសប្រើប្រាស់សមត្ថភាពភាសា។ ឧទាហរណ៍ នៅប្រទេសទីម័រខាងកើត គ្រូបង្រៀនប្រើប្រាស់ធ័ត្រដែលខូចៗសម្រាប់ធ្វើជាគ្រោងចល័តដោយមានភ្ជាប់តួអក្សរ ឬរូបភាព។ល។ ខ្សែដែលចងព្យួរសម្ភារៈជំនួយជារូបភាព ធ្វើឡើងពីតម្បាញត្នោត ឬស្លឹកចេក។ ដំរបូរាណបានមកពីផ្លែឈើម៉ាំង។ ឪពុកម្តាយ និងអាណាព្យាបាលដទៃទៀតបានជួយផ្តល់សម្ភារៈទាំងនេះ ហើយពួកគេបានស្វែងយល់បន្ថែមពីដំណើរការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រ។ ពួកគាត់ឥឡូវនេះអាចដឹងច្រើនជាងមុនក្នុងការនិយាយជាមួយកូនៗរបស់គាត់ពីការរៀនសូត្រនៅសាលារៀន។

កន្លែងសរសេរសរសេរ

នៅក្នុងប្រទេសបង់ក្លាដែស គេអាចឃើញក្តារខៀនសរសេរដីសនៅជុំវិញថ្នាក់រៀនសម្រាប់ក្មេងៗ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចអង្គុយជាក្រុម ហើយប្រើក្តារខៀនទាំងនោះសម្រាប់រៀបគម្រោង ពិភាក្សាគំនិត ការដោះស្រាយបញ្ហា។ល។ ក្នុងថ្នាក់រៀនមួយចំនួន ការខ្វះខាតគុ និងកៅអីអាចជារឿងមានប្រយោជន៍ ព្រោះវាអាចបង្កើតជាកន្លែងរៀនសូត្រធំមួយ ដែលក្រាលដោយព្រំ/កន្ទេល ធ្វើឡើងក្នុងស្រុក ហើយមានអនាម័យ និងអាចផ្លាស់ប្តូរជាកន្លែងសង្កេតវិទ្យាសាស្ត្រ កន្លែងសម្តែងសិល្បៈ និងអាចបង្កើតបានជាសកម្មភាពក្រុមជាច្រើន ដោយមិនរំខានថ្នាក់រៀនដទៃទៀត។ នៅក្នុងរដ្ឋដែលមានប្រជាជនច្រើន ដូចជានៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌា កន្លែងដែលមានជញ្ជាំងទាបត្រូវបានលាបពណ៌ខ្មៅ ហើយក្មេងៗអាចប្រើវាជាកន្លែងសរសេររបស់ពួកគេ ដោយគូស ឬសរសេរដោយប្រើដីស។

(តំបន់)ជ្រុង (សិក្សា)

ក្មេងៗជារឿយៗចង់ដឹងពីពិភពធម្មជាតិនៅជុំវិញខ្លួនរបស់គេ។ តំបន់សិក្សាអាចជួយជំរុញនូវការចង់ចេះចង់ដឹងរបស់ក្មេងៗ ហើយធ្វើឱ្យការសិក្សារបស់គេរីកចម្រើន។ ក្មេងៗអាចប្រមូល និងរៀបចំវត្ថុ

ទាំងអស់ដែលគេចាប់អារម្មណ៍ ដើម្បីអាចប្រើប្រាស់ជាប្រយោជន៍សម្រាប់ក្មេងៗទាំងអស់។ ក្មេងអាចដាំដុះគ្រាប់ពូជក្នុងតំបន់ទាំងនេះ ប្រមែលប្រមូលផលហើយ តាំងចិត្តបង្ហាញវត្ថុដែលគេរកបាន ដូចជាសម្បកគ្រំ ឬលៀស។ តំបន់សិក្សាទាំងនេះគួរតែស្ថិតនៅកន្លែង ដែលក្មេងៗទាំងអស់អាចធ្វើកិច្ចការបានដោយមិនរំខានដល់អ្នកដទៃ។ វត្ថុដែលរកបាន ដាក់ឈ្មោះ បង្ហាញ ដើម្បីជួយឱ្យពួកគេបង្កើតបាននូវទំនាក់ទំនងរវាងសាលា ជីវិតប្រចាំថ្ងៃ និងសហគមន៍ក្នុងតំបន់។ សិប្បករ និងតន្ត្រីករក្នុងស្រុកអាចមកលេងសាលារៀន ហើយសំណេះសំណាលជាមួយក្មេងៗ។ ពួកគេក៏អាចផ្តល់សម្ភារៈ ឧបករណ៍ទៅដល់ក្មេងៗដើម្បីរក្សាទុកក្នុងតំបន់សិក្សាផងដែរ ទោះក្នុងរយៈពេលខ្លីក៏ដោយ។ បន្ទប់រៀនមួយចំនួន គឺមិនធំល្មមសម្រាប់ជាតំបន់សិក្សានោះទេ។ នៅក្នុងប្រទេសទីម័រខាងកើត ឪពុកម្តាយសិស្សរវេចកន្ត្រកហើយដាក់លើកម្រាលឥដ្ឋ និងដាក់បំពេញដោយសម្បកគ្រំលៀស គ្រាប់គ្រួស គ្រាប់ពូជ និងវត្ថុផ្សេងៗទៀតដែលអាចប្រើបានក្នុងថ្នាក់វិទ្យាសាស្ត្រ ឬគណិតវិទ្យា។ ចំណុចសំខាន់នៃសម្ភារៈទាំងនេះគឺសិស្សទាំងឡាយអាចប្រើប្រាស់សម្រាប់ការសិក្សារបស់ពួកគេបាន។[4]

ធនធានថ្នាក់រៀន	តើត្រូវការធនធានអ្វីខ្លះ?	តើអាចទទួលបានធនធានទាំងនេះ ដោយរបៀបណា?	តើសិស្សអាចប្រើធនធានបានដោយរបៀបណា?
បណ្ណាល័យ			
កន្លែងសរសេរចម្រុះ			
ក្តារតាំងបង្ហាញកិច្ចការសិស្ស			
តំបន់(ជ្រុង)សិក្សា			
ក្រុមរៀបចំ			

ឯកសារពិគ្រោះ

UNESCO. (2015). Booklet 1: Becoming an Inclusive, Learning-Friendly environment (ILFE). In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. Retrieved from: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000137522. ISBN 92-9223-032-8 (Electronic version).

UNESCO. (2015). Booklet 5: Managing Inclusive, Learning-Friendly Classrooms. In: *Embracing*

[4] Adapted from UNESCO/Booklet Five (2015, 229ff.).

Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments. Retrieved from: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000137522. ISBN 92-9223-032-8 (Electronic version).

ជំហានទី១- ចម្លើយពន្រឹងចំណេះដឹង

ក.ចូរដាក់លក្ខណៈខាងក្រោម ចូលទៅក្នុងក្រុមដែលត្រឹមត្រូវក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

១.គ្រូបង្រៀនគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងទៅលើសម្ភារសិក្សារបស់សិស្ស

២.សិស្សបង្ហាញពីចំណាប់អារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ

៣.គ្រូបង្រៀនណែនាំលើវិធីដែលសិស្សរៀន(ពេលវេលា ទីកន្លែង វិធីសាស្ត្រ និងល្បឿន)

៤.កៅអីត្រូវបានរៀបចំជារាងពាក់កណ្តាលរង្វង់តូច

៥.គ្រូជាមនុស្សសកម្មបំផុតនៅក្នុងថ្នាក់រៀន

៦.សិស្សធ្វើការជាក្រុម

៧.គ្រូនិយាយភាគច្រើនក្នុងថ្នាក់

៨.សិស្សធ្វើកិច្ចការតាមសមត្ថភាពខ្លួន

៩.មានដាក់តាំងបង្ហាញកិច្ចការសិស្សនៅតាមជញ្ជាំង

១០.សិស្សអង្គុយម្នាក់ឯងតាមតុរៀបជាជួរ

១១.កូនសិស្សស្តាប់កត់ត្រា បំពេញកិច្ចការដោយឡែកៗពីគ្នា

១២.សិស្សនិយាយភាគច្រើនក្នុងថ្នាក់

១៣.គ្រូឈរនៅខាងមុខថ្នាក់សរសេរលើក្តារខៀន

១៤.សិស្សទទួលបានបទពិសោធពីខាងក្រៅថ្នាក់រៀន

បរិយាកាសសិក្សាគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល	បរិយាកាសសិក្សាសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល
១	២

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៣	៤
៥	៦
៧	៨
១០	៩
១១	១២
១៣	១៤

ខ.ចូរបំពេញឈ្មោះប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីរបស់លោក Bronfenbrenner ក្នុងរូបភាពខាងក្រោម រួចចូរដាក់សមាសភាពដូចជាមនុស្ស និងកន្លែងខាងក្រោមចូលក្នុងស្រទាប់នីមួយៗឱ្យបានត្រឹមត្រូវ៖

ផ្ទះ- សាលារៀន- ជំនឿក្នុងសង្គម- ប្រព័ន្ធអប់រំ -ការថែទាំពេលថ្ងៃ- តម្លៃក្នុងសង្គម -ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ - សហគមន៍- ប្រព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ច- សមាជិកក្រុមគ្រួសារ- គ្រូបង្រៀន- ប្រព័ន្ធនយោបាយ- បទដ្ឋានសង្គម

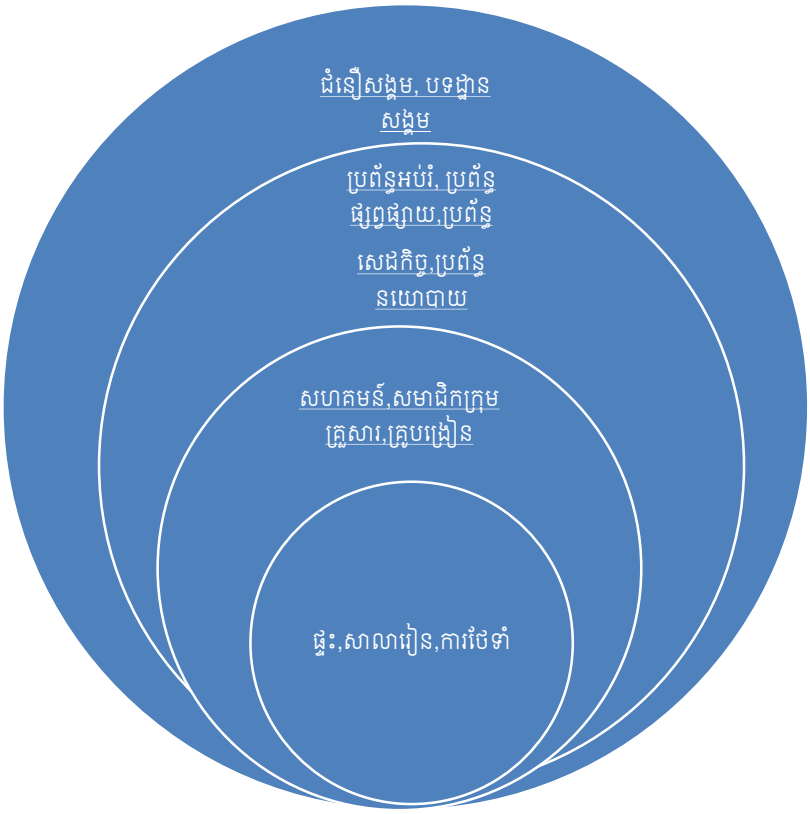

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ក. ចូរឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសខាងក្រោម។ មានចម្លើយត្រូវតែមួយគត់៖

១.បរិយាកាសសិក្សាសំដៅលើ

ក.ថ្នាក់រៀនដែលគ្រប់គ្រងដោយគ្រូ
ខ.ថ្នាក់រៀនមួយក្នុងសាលារៀន
គ.គ្រប់បន្ទប់ និងគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងសាលារៀន
ឃ.ទីតាំងជាក់លាក់ដម្រុះបរិបទ វប្បធម៌ និងទម្លាប់ដែលសិស្សរៀន.

២.ដោយយោងទៅតាមអត្ថបទមេរៀន តើគំនិតមួយណា ដែលមិនមែនជាប្រយោជន៍សម្រាប់បង្កើតបរិយាកាសសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល?

ក.ការយល់ពីរបៀបរៀនរបស់មនុស្ស
ខ.ការយល់ពីរបៀបអនុវត្តបទបញ្ជា និងច្បាប់
គ.ការត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ជីវិតការងារ
ឃ.ការត្រៀមខ្លួនដើម្បីក្លាយជាអ្នករៀនពេញមួយជីវិត

៣.ដោយយោងតាមវិធីសាស្ត្រ Montessori តើអ្វីជំរុញឱ្យមានការចង់ចេះចង់ដឹងរបស់កុមារម្នាក់ៗ?

ក.ការទទួលបានពិន្ទុចំណាត់ថ្នាក់ល្អ

ខ.ការធ្វើឱ្យឪពុកម្តាយសប្បាយចិត្ត

គ.ការពេញចិត្តពីខាងក្នុង

ឃ.ជោគជ័យមុខវិជ្ជាសិក្សាទាំងអស់

៤.មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃវិធីសាស្ត្ររបស់ Montessori គឺស្ថិតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងរវាង

ក.គ្រូ សិស្ស និងបរិយាកាស

ខ.សិស្ស សម្ភារៈ និងបរិយាកាស

គ.គ្រូ សម្ភារៈ និងសិស្ស

ឃ.គ្រូ ឪពុកម្តាយ និងបរិយាកាស

៥.តើចម្លើយមួយណាខាងក្រោមនេះ ជាបរិយាកាសសិក្សាដែលមានលក្ខណៈស្វាគមន៍?

ក.បរិយាកាសសិក្សាទាំងអស់គួរតែធ្វើតាមគំរូតែមួយដូចគ្នា គុ កៅអី គួរតែរៀបជាក្រុមតូចៗ ជញ្ជាំងគួរតែតុបតែងលម្អដោយមានពណ៌ស្រស់ស្អាត

ខ.គុ កៅអី គួរតែរៀបជាជួរ ដោយបែរមុខទៅរកគ្រូដែលនៅខាងមុខថ្នាក់

គ.គុ កៅអីគួរតែរៀបចំសារជាថ្មីជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីឱ្យសិស្សចាប់អារម្មណ៍

ឃ.គុ កៅអីគួរតែរៀបចំដោយផ្អែកលើប្រភេទនៃការបង្រៀនដែលត្រូវអនុវត្ត

៦.តើចម្លើយមួយណាក្នុងចំណោមខាងក្រោមនេះ ដែលចែងថា «សិស្សទំនងជាចូលរួមកាន់តែសកម្មក្នុងសកម្មភាពដែលគេមិនសូវចូលចិត្ត ប្រសិនបើពួកគេដឹងថានឹងមានសកម្មភាពបន្ទាប់ដែលពួកគេពេញចិត្តធ្វើ»?

ក.គោលការណ៍ Premack

ខ.ទ្រឹស្តីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីរបស់លោក Bronfenbrenner

គ.វិធីសាស្ត្ររបស់ Maria Montessori

ឃ.វិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល

៧. នៅពេលបង្កើតវិន័យ និងកាលវិភាគសម្រាប់ថ្នាក់រៀន គ្រូគួរតែ៖

ក.ឱ្យសិស្សផ្តល់ធាតុចូល និងមតិយោបល់របស់ពួកគេ

ខ.ឱ្យសិស្សបំពេញ និងបង្ហាញនៅថ្នាក់រៀនថ្ងៃដំបូង

គ.ផ្សារភ្ជាប់ច្បាប់វិន័យនីមួយៗជាមួយនឹងទណ្ឌកម្មដែលត្រូវទទួល

ឃ.ប្រាកដច្បាស់ក្នុងចិត្តថា សកម្មភាពគួរជាទីពេញចិត្ត ត្រូវដាក់មុនសកម្មភាពដែលមិនសូវពេញចិត្ត

ជំហានទី២- ចម្លើយអនុវត្ត

ក.ចូរអានការពណ៌នានៃថ្នាក់រៀន-ក និងថ្នាក់រៀន-ខ។

ចូរដាក់លក្ខណៈខាងក្រោមចូលទៅក្នុងក្រុមដែលត្រឹមត្រូវក្នុងតារាងខាងក្រោម។ លក្ខណៈមួយចំនួនអាច ដាក់ចូលក្នុងក្រុមលើសពីមួយ៖

១. មិនអាចអនុវត្តបាន
២. សម្ភារៈដែលសិស្សយកមក
៣. សៀវភៅពុម្ព
៤. តុកៅអីរៀបជាជួរ
៥. ឈរបង្រៀននៅផ្នែកខាងមុខ
៦. អ្នកស្ម័គ្រចិត្តខាងអាណាព្យាបាល
៧.ក្តារខៀន
៨.រង្វង់នៅលើកម្រាលឥដ្ឋ
៩.ការងារជាក្រុម
១០.ការចូលរួមរបស់សិស្ស
១១.ក្រុមតូចៗ
១២.សៀវភៅលំហាត់
១៣.សម្ភារៈយកមកពីផ្ទះ
១៤.ការផ្តល់ពាក្យសម្តីវិជ្ជមាន និងផ្តល់ព័ត៌មានត្រលប់ជាក់ស្តែង
១៥.កម្រិតនៃការចូលរួមខ្ពស់ក្នុងចំណោមសិស្ស និងគ្រូ
១៦.ការរៀនបែបដដែលៗ
១៧.ក្រុមតូច
១៨.កាសែត
១៩.បែងចែកតាមកេទ
២០.ធ្វើកិច្ចការតាមសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន
២១.សិស្សធ្វើកិច្ចការច្រើន
២២.ដីស
២៣.ការសួរសំណួរបិទ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ថ្នាក់រៀន-ក

កុមារចំនួន៤០នាក់អង្គុយលើកៅអីឈើពីក្រោយតុវែង ដោយបើកសៀវភៅលំហាត់ និងកាន់ប៊ិកក្នុងដៃ។ គ្រូកំពុងតែកត់ចម្លងមេរៀនពីក្នុងសៀវភៅថ្នាក់ទី៣ នៅលើក្តារខៀនដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ សិស្សប្រុសៗដែលអង្គុយនៅផ្នែកខាងស្តាំកំពុងកត់ត្រាតាមគ្រូ និងសិស្សស្រីៗដែលអង្គុយនៅខាងឆ្វេងកំពុងរង់ចាំឱ្យគ្រូរំកិលចេញបន្តិច ដើម្បីអាចកត់ត្រាដែរ។ ពួកគេកត់ចម្លងដាក់ក្នុងសៀវភៅលំហាត់ពួកគេ។ នៅពេលកំពុងកត់លើក្តារខៀន គ្រូសួរសិស្សថា "តើកូនៗទាំងអស់គ្នាកំពុងកត់មេរៀនដែលគ្រូកំពុងសរសេរដែរ ឬទេ?" សិស្សឆ្លើយថា "ចាស/បាទ"។

ថ្នាក់រៀន-ខ

សិស្សមួយក្រុមកំពុងអង្គុយនៅលើឥដ្ឋជា២វង់ង។ ក្រុមទាំង២មានទាំងសិស្សស្រីនិងសិស្សប្រុស។ គ្រូថ្នាក់ទី៣កំពុងបង្រៀនអំពី "ទម្រង់រូបរាង" នៃវត្ថុទៅកាន់សិស្ស។ នៅក្រុមទី១សិស្សកំពុងពិភាក្សាគ្នាអំពីវង្វង់។ គ្រូកំពុងបង្ហាញសិស្សនូវវត្ថុរាងមូលជាច្រើនដែលគាត់បានឱ្យសិស្សយកពីផ្ទះមក។ បន្ទាប់មកកូនសិស្សក៏ចាប់ផ្តើមធ្វើការជាក្រុម ដើម្បីជួយគ្នាប្រាប់ពីវត្ថុដែលមានរាងមូលផ្សេងៗទៀត។ នៅក្រុមទី២ សិស្សខ្លះកំពុងកាន់ក្រដាសកាសែតដែលមូរឱ្យដូចជាចង្កឹះវែង។ បន្ទាប់មកគ្រូចាប់ផ្តើមហៅលេខ ហើយសិស្សដែលមានលេខនោះ ត្រូវដាក់ចង្កឹះ កាសែតនៅលើឥដ្ឋ កណ្តាលក្រុមដើម្បីចាប់ផ្តើមបង្កើតជារូបរាងការេ។ សិស្សម្នាក់នៅក្នុងក្រុមដែលមានបញ្ហាត្រចៀក ដាក់ចង្កឹះក្រដាសរបស់គាត់ ដើម្បីបង្កើតជារាងត្រីកោណ ហើយញញឹមដាក់គ្រូ។ គ្រូញញឹមតបហើយនិយាយថា"ល្អណាស់" ហើយនិយាយដោយធ្វើម៉េចឱ្យសិស្សនោះអាចមើលបបូរមាត់របស់គាត់ ឃើញថាគាត់កំពុងនិយាយអ្វីជាមួយ។ ឪពុក/ម្តាយម្នាក់ដែលបានស្ម័គ្រចិត្តធ្វើជាជំនួយការគ្រូមួយសប្តាហ៍នៅពេលនោះបានគោះដៃសិស្សនោះតិចៗ ហើយជួយពន្យល់សិស្សដែលបានដាក់ចង្កឹះកាសែតច្រឡំកន្លែង ដើម្បីបង្កើតជារូបរាងថ្មី។[5]

	ថ្នាក់រៀន-ក	ថ្នាក់រៀន-ខ
ធាតុនៃសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល	១	៩,១០,១៤,១៥,១៩,២០
ធាតុនៃគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល	៥,១៦	១
ការរៀបចំកន្លែងអង្គុយ	៤,១៨	៨,១១
សម្ភារសិក្សាដែលមាន	១២	១៣,១៧

[5] Adapted from UNESCO/Booklet One (2015, p. 22).

ធនធានរបស់គ្រូបង្រៀន	៣,៧,២១	២,៦
មតិយោបល់របស់គ្រូបង្រៀន	២២	១៤

ខ.ចូរមើលរូបភាពខាងក្រោម រួចដាក់លក្ខណៈទាំងឡាយខាងក្រោមចូលទៅតាមរូបភាពនៃបរិយាកាសសិក្សាសមស្របៈ

១.មានកន្លែងរៀបចំតុ និងកៅអី
២.មានកន្លែងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់សិស្សរំកិលចុះឡើងដោយមិនរំខានអ្នកដទៃ
៣.មានកន្លែងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់សិស្សពិការចូលរៀន
និងអាចរំកិលចុះឡើងក្នុងថ្នាក់ដោយងាយស្រួល
៤.កង្វះខាតនៃពន្លឺធម្មជាតិ
៥.កិច្ចការរបស់សិស្សត្រូវបានដាក់បង្ហាញនៅលើជញ្ជាំង
៦.មានពន្លឺធម្មជាតិ
៧.ការតុបតែងលម្អដោយពណ៌
៨.ការរៀបចំកន្លែងអង្គុយដូចៗគ្នា
៩.ការរៀបចំកន្លែងអង្គុយខុសៗគ្នា
១០.ការបង្រៀននៅតែផ្នែកខាងមុខនៃថ្នាក់រៀន

បរិយាកាសសិក្សា	លក្ខណៈនានា
	១,២,៣,៥,៦,៧,៩

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

	៤,៨,១០

Picture Source: Open Source from pixabay.com

គ.ចូរអានគន្លឹះខាងក្រោម ស្តីពីការបង្កើតបរិយាកាសថ្នាក់រៀនបែបវិជ្ជមាន រួចបំពេញតារាងខាងក្រោម អំពីថ្នាក់រៀនរបស់អ្នកបច្ចុប្បន្ន/ថ្នាក់រៀនអនាគត៖

ចំណុចគន្លឹះក្នុងការរៀបចំ

គ្រូបង្រៀនជាច្រើនអាចនឹងយល់ថា វាលំបាកសម្រាប់ការក្សាបាននូវថ្នាក់រៀន ដែលមានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងមានការជំរុញទឹកចិត្ត។ សម្រាប់ហេតុផលនេះ គ្រូអាចធ្វើការជាមួយសិស្ស ឪពុកម្តាយ និងអ្នកដឹកនាំសហគមន៍ទាំងឡាយឱ្យជួយផ្តល់ និងការពារសម្ភារៈសិក្សា។ សម្ភារៈមួយចំនួនប្រហែលជាត្រូវរៀបចំទុកដាក់ឡើងវិញជារៀងរាល់ថ្ងៃក្នុងប្រអប់ ឬទូដែលមានសុវត្ថិភាព។ គ្រូអាចឱ្យសិស្សជួយទទួលខុសត្រូវក្នុងការទុកដាក់របស់របរ ឬយកវត្ថុទាំងនោះទៅផ្ទះ និងយកមកវិញនៅថ្ងៃបន្ទាប់។ ឪពុកម្តាយ និងសហគមន៍អាចត្រូវបានជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យជួយបរិច្ចាកសម្ភារៈមួយចំនួន ទៅឱ្យសាលារៀនដែលអាចប្រើជាប្រយោជន៍សម្រាប់សម្ភារសិក្សា ឬជាវត្ថុសម្រាប់រៀបចំលម្អក្នុងថ្នាក់រៀន។ នៅពេលដែលឱ្យឪពុកម្តាយ និងសហគមន៍ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ជួយគ្រូក្នុងដំណើរការសាលារៀន នឹងឱ្យសហគមន៍កាន់តែមានភាពរឹងមាំ។

បណ្ណាល័យ

បណ្ណាល័យនៅសាលារៀន គឺជាប្រភពធនធានដ៏សំខាន់ក្រៃលែងសម្រាប់សិស្ស និងសហគមន៍ទាំងមូល។ តែជាអកុសលនៅសហគមន៍ជនបទជាច្រើនខ្វះខាតបរិក្ខាបណ្ណាល័យ ដូច្នេះសិស្សគ្មានឱកាសនឹងបានអានសៀវភៅបានច្រើននោះទេ។ បណ្ណាល័យក្នុងថ្នាក់រៀនមួយ អាចនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយប្រើប្រអប់កេសរឹង ដែលត្រូវបានតុបតែងលម្អ និងដាក់បំពេញដោយសៀវភៅដែលបង្កើតឡើងដោយសមាជិកក្នុងថ្នាក់។ នៅពេលក្មេងៗបង្កើតសៀវភៅផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ ទោះបីជាវាជាសៀវភៅសាមញ្ញយ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកគេមានមោទនភាពដោយឃើញរឿងរបស់គេបោះពុម្ព។ ពួកគេក៏បានរៀនពី

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

របៀបផលិតសៀវភៅ របៀបបែងចែក និងថែរក្សា។ គ្រូអាចឱ្យសិស្សបង្កើតជាសៀវភៅបត់ ដែលសៀវភៅទាំងនេះបង្កើតឡើងពីក្រដាសបត់ពីរ ឬបីផ្ញត់ដោយមានអត្ថបទនៅតាមទំព័រនីមួយ ដូចជាខិតប័ណ្ណដូច្នោះដែរ។ ក្មេងអាចអធិប្បាយដោយរូបភាពទៅលើសៀវភៅទាំងនេះ ហើយសៀវភៅទាំងនេះនឹងក្លាយជាសម្ភារៈសម្រាប់អានដ៏មានតម្លៃនៅពេលដែលមិនសូវមានសៀវភៅ។ សៀវភៅដែលបង្កើតឡើងដោយសិស្សក៏អាចជាជំនួយក្នុងការបង្រៀនដ៏មានប្រសិទ្ធភាពផងដែរ។ ការពន្យល់ ឬការបង្ហាញដែលក្មេងៗបានសរសេរបញ្ចូលក្នុងសៀវភៅរបស់ពួកគេ អាចជួយដល់ក្មេងដទៃឱ្យយល់ពីគំនិតសំខាន់មួយទាំងនោះ។ ក្មេងៗមើលឃើញបញ្ហាដោយវិធីខុសគ្នាពីមនុស្សពេញវ័យ។ ពួកគាត់ប្រើភាសាដែលងាយយល់ជាង ហើយពួកគេអាចចែករំលែកព័ត៌មានសំខាន់ៗដោយជោគជ័យ ដែលអាចនឹងលឿនជាងគ្រូក្នុងពេលខ្លះ។ ចូរក្រឡេកមើលសៀវភៅដែលធ្វើដោយសិស្សរបស់អ្នក។ លើសពីនេះ សៀវភៅអាចត្រូវបានប្រើដើម្បីបង្រៀនជំនាញផ្សេងៗ ជាពិសេសសម្រាប់សិស្សដែលមានបញ្ហាក្នុងការមើល។ ឧទាហរណ៍ សៀវភៅអាចត្រូវបានបង្កើតដោយប្រើដំរបិទសម្ភារៈ ឧបករណ៍ រូបភាពទាំងឡាយនៅលើទំព័រ។ សិស្សអាចរៀនពីរបស់ទាំងនេះដោយការស្ទាប ឧទាហរណ៍ ត្រីកោណមួយត្រូវបានបិទទៅលើទំព័រសៀវភៅដើម្បីឱ្យសិស្សមានបញ្ហាភ្នែក អាចរៀនពីរាងត្រីកោណ។ ទោះជាសិស្សដែលអាចមើលឃើញច្បាស់ ក៏អាចពេញចិត្តនឹងការបង្កើតសៀវភៅស្ទាបបែបហ្នឹងដែរ ហើយពួកគេអាចអនុវត្តប្រើពួកវាដោយការបិទភ្នែករបស់ពួកគេ។ ស្លាកសញ្ញាសម្រាប់ស្ទាប ជាជាងការមើល ក៏អាចត្រូវបាន ផលិតនិងដាក់នៅកន្លែង សម្រាប់តាំងបង្ហាញនោះផងដែរ។

តំបន់សម្រាប់តាំងបង្ហាញ

តំបន់សម្រាប់តាំងបង្ហាញការបង្ហាញសម្ភារបង្រៀន និងកិច្ចការរបស់សិស្សក្នុងថ្នាក់រៀន នឹងជួយឱ្យសិស្សចាប់អារម្មណ៍ទៅលើការសិក្សារបស់ពួកគេ និងមានអារម្មណ៍ថាពួកគេជាសមាជិកក្នុងថ្នាក់រៀន។ ឪពុកម្តាយក៏នឹងចាប់អារម្មណ៍ជាងមុន ព្រមទាំងយល់បានកាន់តែប្រសើរឡើងពីការងារដែលកំពុងកើតឡើងនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ កិច្ចការរបស់សិស្សទាំងអស់គួរតែត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ដើម្បីបង្ហាញនូវសមត្ថភាពពិសេសៗរបស់ពួកគេ។ ក្មេងៗចូលចិត្តឃើញឈ្មោះរបស់គេនៅក្បែរកិច្ចការរបស់គេ ព្រោះវាធ្វើឱ្យគេមានមោទនភាព។ ធ្វើការផ្លាស់ប្តូរការតាំងបង្ហាញឱ្យបានញឹកញាប់ ដើម្បីរក្សាចំណាប់អារម្មណ៍របស់សិស្ស និងដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សម្នាក់ៗដែលមានកិច្ចការល្អៗបង្ហាញក្នុងធមាសនីមួយៗ។ កិច្ចការដែលបានដាក់បង្ហាញ ហើយអាចយកមកដើម្បីបង្កើតជាសំណុំកិច្ចការសម្រាប់ការវាយតម្លៃនិងការឆ្លុះបញ្ចាំងលទ្ធផលសិក្សាសិស្ស។ ក្តារខៀនសម្រាប់តាំងបង្ហាញដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍អាចជាសម្ភារៈជំនួយក្នុងការបង្រៀនដ៏ល្អមួយ ហើយវានឹងផ្តល់ជូននូវការផ្តោតការចាប់អារម្មណ៍ដ៏រស់រវើកមួយក្នុងថ្នាក់រៀន។ ក្តារខៀនសម្រាប់ដាក់តាំងបង្ហាញអាចធ្វើបានពីសម្ភារៈក្នុងសហគមន៍ដូចជា តម្បាញស្លឹកត្នោត ឬស្លឹកដូងដោយមានជំនួយពីសហគមន៍ក្នុងតំបន់។ ក្តារដាក់តាំង

បង្ហាញគឺសំខាន់ណាស់ ព្រោះវាផ្តល់ឱ្យអ្នករៀននូវឱកាសប្រើប្រាស់សមត្ថភាពភាសា។ ឧទាហរណ៍ នៅប្រទេសទីម័រខាងកើត គ្រូបង្រៀនប្រើប្រាស់ឆ័ត្រដែលខូចៗសម្រាប់ធ្វើជាគ្រោងចល័តដោយមានភ្ជាប់តួអក្សរ ឬរូបភាព។ល។ ខ្សែដែលចងព្យួរសម្ភារៈជំនួយជារូបភាព ធ្វើឡើងពីតម្បាញត្នោត ឬស្លឹកចេក។ ដំបូរាណបានមកពីផ្លែឈើម៉ាង។ ឪពុកម្តាយ និងអាណាព្យាបាលដទៃទៀតបានជួយផ្តល់សម្ភារៈទាំងនេះ ហើយពួកគេបានស្វែងយល់បន្ថែមពីដំណើរការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រ។ ពួកគាត់ឥឡូវនេះអាចដឹងច្រើនជាងមុនក្នុងការនិយាយជាមួយកូនៗរបស់គាត់ពីការរៀនសូត្រនៅសាលារៀន។

កន្លែងសរសេរសរសេរ

នៅក្នុងប្រទេសបង់ក្លាដែស គេអាចឃើញក្តារខៀនសរសេរដើសនៅជុំវិញថ្នាក់រៀនសម្រាប់ក្មេងៗ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចអង្គុយជាក្រុម ហើយប្រើក្តារខៀនទាំងនោះសម្រាប់រៀបគម្រោង ពិភាក្សាគំនិត ការដោះស្រាយបញ្ហា។ល។ ក្នុងថ្នាក់រៀនមួយចំនួន ការខ្វះខាតតុ និងកៅអីអាចជារឿងមានប្រយោជន៍ ព្រោះវាអាចបង្កើតជាកន្លែងរៀនសូត្រធំមួយ ដែលក្រាលដោយព្រំកន្ទេល/ធ្វើឡើងក្នុងស្រុក ហើយមានអនាម័យ និងអាចផ្លាស់ប្តូរជាកន្លែងសង្កេតវិទ្យាសាស្ត្រ កន្លែងសម្តែងសិល្បៈ និងអាចបង្កើតបានជាសកម្មភាពក្រុមជាច្រើន ដោយមិនរំខានថ្នាក់រៀនដទៃទៀត។ នៅក្នុងរដ្ឋដែលមានប្រជាជនច្រើន ដូចជានៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌា កន្លែងដែលមានជញ្ជាំងទាបត្រូវបានលាបពណ៌ខ្មៅ ហើយក្មេងៗអាចប្រើវាជាកន្លែងសរសេររបស់ពួកគេ ដោយគូស ឬសរសេរដោយប្រើដីស។

(តំបន់)ជ្រុង (សិក្សា)

ក្មេងៗជារឿយៗចង់ដឹងពីពិភពធម្មជាតិនៅជុំវិញខ្លួនរបស់គេ។ តំបន់សិក្សាអាចជួយជំរុញនូវការចង់ចេះចង់ដឹងរបស់ក្មេងៗ ហើយធ្វើឱ្យការសិក្សារបស់គេរីកចម្រើន។ ក្មេងៗអាចប្រមូល និងរៀបចំវត្ថុទាំងអស់ដែលគេចាប់អារម្មណ៍ ដើម្បីអាចប្រើប្រាស់ជាប្រយោជន៍សម្រាប់ក្មេងៗទាំងអស់។ ក្មេងអាចដាំដុះគ្រាប់ពូជក្នុងតំបន់ទាំងនេះ ប្រមែលប្រមូលផលហើយ តាំងចិត្តបង្ហាញវត្ថុដែលគេរកបាន ដូចជាសម្បកគ្រំ ឬលៀស។ តំបន់សិក្សាទាំងនេះគួរតែស្ថិតនៅកន្លែង ដែលក្មេងៗទាំងអស់អាចធ្វើកិច្ចការបានដោយមិនរំខានដល់អ្នកដទៃ។ វត្ថុដែលរកបាន ដាក់ឈ្មោះ បង្ហាញ ដើម្បីជួយឱ្យពួកគេបង្កើតបាននូវទំនាក់ទំនងរវាងសាលា ជីវិតប្រចាំថ្ងៃ និងសហគមន៍ក្នុងតំបន់។ សិប្បករ និងតន្ត្រីករក្នុងស្រុកអាចមកលេងសាលារៀន ហើយសំណេះសំណាលជាមួយក្មេងៗ។ ពួកគេក៏អាចផ្តល់សម្ភារៈ ឧបករណ៍ទៅដល់ក្មេងៗដើម្បីរក្សាទុកក្នុងតំបន់សិក្សាផងដែរ ទោះក្នុងរយៈពេលខ្លីក៏ដោយ។ បន្ទប់រៀនមួយចំនួន គឺមិនធំល្មមសម្រាប់ជាតំបន់សិក្សានោះទេ។ នៅក្នុងប្រទេសទីម័រខាងកើត ឪពុកម្តាយសិស្សរៀបចំកន្ត្រកហើយដាក់លើកម្រាលឥដ្ឋ និងដាក់បំពេញដោយសម្បកគ្រំលៀស គ្រាប់គ្រួស គ្រាប់ពូជ និងវត្ថុផ្សេងៗ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ទៀតដែលអាចប្រើបានក្នុងថ្នាក់វិទ្យាសាស្ត្រ ឬគណិតវិទ្យា។ ចំណុចសំខាន់នៃសម្ភារៈទាំងនេះគឺសិស្សទាំងឡាយអាចប្រើប្រាស់សម្រាប់ការសិក្សារបស់ពួកគេបាន។[6]

ធនធានថ្នាក់រៀន	តើត្រូវការធនធានអ្វីខ្លះ?	តើអាចទទួលបានធនធានទាំងនេះ ដោយរបៀបណា?	តើសិស្សអាចប្រើធនធានបានដោយរបៀបណា?
បណ្ណាល័យ	សៀវភៅ, កន្លែងអង្គុយ	ពួកគេនឹងចេះទំនាក់ទំនងជាមួយសមាជិកក្នុងសហគមន៍ដែល ក្មេងៗអាចបង្កើតសៀវភៅដោយបានជួយបង្រៀនពួកគេ។ ខ្លួនឯងហើយយើងស្នើសុំអ្នកទៅសហគមន៍ឲ្យជួយបរិច្ចាកសៀវភៅ។	ក្មេងៗអាចនឹងរៀនអំពីការបង្កើតសៀវភៅ ការរៀបចំ និងការថែរក្សាសៀវភៅ។ ពួកគេនឹងចេះទំនាក់ទំនងជាមួយសមាជិកក្នុងសហគមន៍ដែល ក្មេងៗអាចបង្កើតសៀវភៅដោយបានជួយបង្រៀនពួកគេ។
កន្លែងសរសេរចម្រុះ	ថ្នាំលាបក្តារខៀន និងដីស	ថវិកាសាលា	លាបជញ្ជាំងក្រោមដែលត្រូវនឹងកំពស់របស់សិស្ស ហើយឲ្យពួកគេគូស ឬធ្វើការផ្សេងៗ។
ក្តារតាំងបង្ហាញកិច្ចការសិស្ស	ខ្សែ	ទទួលការបរិច្ចាកពីរោងចក្រ	ព្យួរកិច្ចការសិស្សរបស់សិស្សនៅជ្រុងណាមួយ ដោយប្រើខ្សែប្រវែងផ្សេងៗ ដើម្បីជាការតាំងពិពណ៌ ហើយអញ្ជើញឪពុកម្តាយ

[6] Adapted from UNESCO/Booklet Five (2015, 229ff.).

			ឲ្យចូលរួម ក្នុងការមើលសាលពិពណ៌នោះ។
តំបន់(ជ្រុង)សិក្សា	របស់ពីធម្មជាតិដូចជា ស្លឹកឈើ គ្រាប់, ដី, មែកឈើ	នៅក្រៅសាលារៀន និងនៅផ្ទះ	បង្កើតពេលរៀនគណិតវិទ្យាដោយប្រើរបស់ទាំងនោះ។
ក្រុមរៀបចំ	សមាជិកសំអាត	អ្នកស្ម័គ្រចិត្តជាប្រចាំដែលផ្លាស់ប្តូរវេនគ្នារៀងរាល់សប្តាហ៍	សិស្សទាំងនេះនឹងដើរមើលបន្ទប់នៅពេលចប់ម៉ោងសិក្សាហើយ ត្រូវមើលថាតើអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានទុកដាក់ដោយមានរបៀប និងរួចរាល់សំរាប់ថ្នាក់នៅថ្ងៃស្អែក។

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

ចូរសរសេរចម្លើយបែបតែងសេចក្តីចំពោះសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនខាងក្រោម។ ចម្លើយនីមួយៗគួរមានប្រវែងប្រហែលពី ៣០០ទៅ៥០០ពាក្យ ហើយឆ្លើយជាអត្ថបទដែលទាក់ទងគ្នាងាយស្រួលយល់ជាមួយនឹងប្រយោគពេញលេញ។ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីទាំងនេះដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

១. តើអ្នកនឹងពណ៌នាបរិយាកាសសិក្សា ដែលល្អបំផុតរបស់អ្នកដោយរបៀបណា?

២. តើអ្នកគិតថាបរិយាកាសសិក្សាសំខាន់យ៉ាងណាសម្រាប់ដំណើរការសិក្សារបស់សិស្ស?

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន

ចូរបង្កើតគម្រោងការបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ចូរពិពណ៌នាពីរបៀបរៀបចំជារូបភាពជាក់ស្តែងនៃបរិយាកាសសិក្សារបស់អ្នក ដូចដែលបានជ្រើសរើសនៅក្នុងម៉ូឌុល១.១។ កិច្ចការរៀបចំឯកសារនេះគួរតែមានប្រវែងប្រហែលពី៨០០ទៅ១០០០ពាក្យ។ គម្រោងការបង្រៀននេះដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

ចូរធ្វើការលម្អិតទៅលើកន្លែងដែល ការសិក្សាអាចកើតមានឡើងក្នុងគំនិតរបស់អ្នក។ តើកត្តាលក្ខខណ្ឌដែលមានស្រាប់អ្វីខ្លះត្រូវបានផ្តល់ជូន? តើកត្តាលក្ខខណ្ឌទាំងនេះអាចនឹងធ្វើឱ្យបានប្រសើរបំផុតដោយរបៀបណា? តើអ្វីដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន? ថាតើសិស្សអាចចូលរួមក្នុងការបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាដែរឬទេ? ហើយមានទិដ្ឋភាពខុសប្លែកគ្នាអ្វីខ្លះនៃបរិយាកាសសិក្សា (ខាងសង្គម ជាឧទាហរណ៍....) ដែលចាំបាច់ត្រូវពិចារណា? តើបរិយាកាសសិក្សាត្រូវការអ្វីខ្លះដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកអាចជំរុញឱ្យសិស្សសកម្មបំផុតក្នុងមធ្យោបាយមួយ ដែលល្អបំផុត ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចសម្រេចបាននូវគោលបំណងនៃការសិក្សា? ចូរប្រើផ្នែក “ឫស” ពីការរៀបចំគម្រោងបែបដើមឈើម៉ូឌុល១.២- ដើម្បីជួយអ្នកក្នុងការពិចារណា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យត្រូវចេះពីវិធីប្រើប្រាស់ធាតុសំខាន់ៗនៃការបង្រៀនដែលមានគុណភាពខ្ពស់សម្រាប់ថ្នាក់រៀនរបស់ខ្លួន។. ក្នុងម៉ូឌុលនេះ បង្ហាញពីមូលដ្ឋានមួយចំនួនសម្រាប់ការអនុវត្តការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីធានាថាសមាសភាពសំខាន់នៃការបង្រៀននៅកម្រិតបឋមសិក្សាត្រូវបានពិចារណានៅពេលធ្វើផែនការបង្រៀន អនុវត្តការបង្រៀន វាយតម្លៃដំណើរការបង្រៀន និងរៀន។ តាមរយៈប្រធានបទផ្សេងៗ រួមបញ្ចូលការបង្រៀន និងរៀនសតវត្សទី២១ ការធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន និងបរិស្ថាន សិក្សា អ្នកនឹងតម្រូវឱ្យធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងពីដំណើរការបង្រៀន និងរៀនដើម្បីសម្រេចលទ្ធផលសិក្សាដោយជោគជ័យ។

សូមសិក្សាដោយរីករាយ!

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DRESDEN

UNI GRAZ

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ម៉ូឌុល ២

ឧត្តមភាពក្នុងការបង្រៀន: សមត្ថភាពជាក់ណាក់ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា

២.១- ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន : តួនាទី តារកិច្ច និងមុខងារ

OER នេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយជំនាញបង្រៀនសហសម័យសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង / CONTESSA Consortium ដែលឧបត្ថម្ភថវិកាដោយកម្មវិធី Erasmus + នៃសហភាពអឺរ៉ុបក្រោមគម្រោងលេខ598756-EPP-1-2018-1-AT-EPPKA2-CBHE-JP–/CONTESSA.

កាលបរិច្ឆេទនៃការបោះពុម្ពផ្សាយ៖ ២០២១

បោះពុម្ពចេញផ្សាយដោយ:CONTESSA

អ្នកសម្របសម្រួលលទ្ធផល៖

Sandra Hummel, University of Graz (AT)

ដោយមានការចូលរួមវិភាគទានពី៖

សាកលវិទ្យាល័យហ្គ្រេស (AT): Mirjam Brodacz-Geier, Sarah Reichenstein, Sandra Hummel, Bridget Sheehan

សាកលវិទ្យាល័យកម្ពុជា (CM): Angus Munro, Siem Or

សាកលវិទ្យាល័យកូឡុំបូ (SR): H.M. Lalitha Kumari, Lakshman Weddikkarage, Jeevani Herath, Tiromi Indigahawela

ការបកប្រែជាភាសាខ្មែរ / ស៊ីនហាឡា / តាមិល:

ការបដិសេធ: គណៈកម្មការអឺរ៉ុបគាំទ្រផលិតកម្មក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយនេះមិនបង្កើតការយល់ព្រមលើខ្លឹមសារដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធតែម្នាក់ឯងទេ ហើយគណៈកម្មការមិនអាចទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រើប្រាស់ណាមួយ ដែលអាចត្រូវបានធ្វើឡើងពីព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងនោះទេ។ វាអាចរកបានដោយបើកចំហ និងឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ CONTESSA រួមជាមួយព័ត៌មានលំអិតបន្ថែមទៀត៖ https://contessa-project.eu/

ការរក្សាសិទ្ធិ៖ អត្ថបទនេះត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិស្របតាមលក្ខន្តិក: Creative Commons Attribution-ShareAlike ៤.0 អាជ្ញាប័ណ្ណអន្តរជាតិ (https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ចែករំលែក កែសម្រួល ចែកចាយ និងបង្កើតឡើងវិញនៅក្នុង ឧបករណ៍ផ្ទុក ឬទ្រង់ទ្រាយណាមួយ។ ជារាបណាអ្នកផ្តល់កិត្តិយសសមស្របដល់អ្នកនិពន្ធដើម និងប្រភពផ្តល់នូវតំណភ្ជាប់ទៅនឹងអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons និងចង្អុលបង្ហាញ ប្រសិនបើមានការផ្លាស់ប្តូរ។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូល កែសម្រួល រឹកសាងសំភារៈ អ្នកត្រូវផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណសម្ភារៈដែលបានកែប្រែក្រោមលក្ខខ័ណ្ឌដូចគ្នា។

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

CC BY SA

សេចក្តីផ្តើម

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA ជាអ្វី?

វគ្គសិក្សា CONTESSA ជាលទ្ធផលមួយ ក្នុងចំណោមលទ្ធផលនៃគម្រោងស្តីអំពី "ជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មី សម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង" ដែលផ្តល់មូលនិធិរួមដោយ Erasmus+ Program នៃសហភាពអឺរ៉ុប។ គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះគឺការរួមចំណែកក្នុងការបង្កើតកម្មវិធីអប់រំគ្រូបង្រៀនដោយជោគជ័យ សម្រាប់គ្រូបឋមសិក្សា ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្រីលង្កាដែល នឹកនាំដល់ ការបង្កើតបានផលវិជ្ជមានដែលមានរយៈពេលវែងទៅលើប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅ។

វាមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើងសម្រាប់អ្នកអប់រំ ជាពិសេសជំនាញ និងវិធីសាស្ត្របង្រៀន ក្នុងសម័យថ្មីដើម្បី យកមកប្រើក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះវគ្គសិក្សា CONTESSA ផ្តល់ជូនមេរៀន ៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំណុចចំនួនបីដែលតម្រង់ទៅរកការអភិវឌ្ឍលើការបង្រៀនបែបសម័យថ្មី។ ម៉ូឌុលទាំងអស់ផ្តោតលើចំណុចសំខាន់ដូចខាងក្រោម៖

ម៉ូឌុល១៖ ការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា
១. ការបង្រៀន និងការរៀននៅសតវត្សទី២១
២.ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យ៖ គំនិត ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត
៣. ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

ម៉ូឌុល២៖ ឧត្តមភាពក្នុងការបង្រៀន ៖ សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបទៅដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា
១. ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន៖ តួនាទី ភារកិច្ច និងមុខងារ
២. ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសិក្សា
៣. ជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

ម៉ូឌុល៣៖ការអប់រំបែបគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល៖ ការលើកកម្ពស់ដំណើរសិក្សាដែលបានបង្កើតរួមគ្នា
១. ការអភិវឌ្ឍបុគ្គលលក្ខណៈ និងជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា
២. ការអះអាងពីពិភពជីវិតដាក់ស្តែង និងក្តីសង្ឃឹមទៅអនាគត
៣.ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងប្រសិទ្ធភាព ភាពផ្ទាល់ខ្លួន

ម៉ូឌុល៤៖ ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស
១. គរុកោសល្យបរិយាបន្ន៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ
២. ការបង្រៀន និងការរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា៖ ការរៀបចំការយល់ដឹង ការវាយតម្លៃ
៣. ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ម៉ូឌុល៥៖ ការបង្រៀន និងការរៀនតាមបែបឌីជីថល
១. គរុកោសល្យនៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាសសិក្សាដែលបំពាក់ទៅដោយបច្ចេកវិទ្យា
២. ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកទេសឌីជីថល៖ ឧបករណ៍ និងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងការអប់រំ
៣. ការរៀបចំមេរៀន និងដំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ិនធឺណែត

នៅពេលដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ អ្នកចូលរួម អាចអនុវត្តវិធីសាស្ត្របង្រៀនសម័យថ្មីធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់ អាចចូលរួមសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ និងរៀនពីវិធីថ្មីៗ ដើម្បីជួយឱ្យសិស្សឈានទៅដល់ចំណុចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ។

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA សម្រាប់អ្នកណា?

គម្រោងស្តីពីជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូងមានបំណងលើកកម្ពស់ជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់គរុនិស្សិត និងគ្រូបង្រៀន ដែលកំពុងបម្រើការក្នុងសាលាបឋមសិក្សានានា។ ឯកសារខាងក្រោមត្រូវ បានប្រែសម្រួល ជាពិសេសសម្រាប់គរុសិស្ស។ លើសពីនេះទៅទៀត CONTESSA ក៏មានសារៈសំខាន់សម្រាប់ អ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពខ្លួន ឲ្យស្របតាម សម័យកាលជាមួយនឹងវិធីសាស្ត្របង្រៀនសម័យថ្មី។

ឯកសារមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយក៏មានប្រែសម្រួល ជាភាសាខ្មែរ ភាសាសិង្ហាលា (Sinhala) និងភាសាតាមីល (Tamil) ដែលប្រើប្រាស់នៅប្រទេសស្រីលង្កា។

តើរចនាសម្ព័ន្ធនៃវគ្គសិក្សា CONTESSA មានអ្វីខ្លះ?

ដូចបានលើកឡើងពីមុនរួមហើយCONTESSA មាន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានតម្លៃស្មើនឹង៣ក្រេឌីត តាមប្រព័ន្ធសិក្សារបស់អឺរ៉ុប។ ម៉ូឌុលទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់

រួមគ្នា ព្រោះម៉ូឌុលនីមួយៗមានទំនាក់ទំនងរៀងគ្នាជាមួយ ម៉ូឌុលដទៃទៀត ក្នុងមេរៀនម៉ូឌុលទាំងនេះ បានបង្កើត ឡើងក្នុងវិធីមួយដែលអាចប្រើបាន ដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ផងដែរ។

ម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតលើចំណុចសំខាន់ចំនួន។ វាបង្កើតឱ្យមានជាមេរៀនសរុបចំនួន១៥ផ្នែកសម្រាប់វគ្គសិក្សា CONTESSA ។

ឯកសារនីមួយៗរួមមាន សេចក្តីផ្តើមបែបទ្រឹស្តី នឹងមានលំហាត់អនុវត្ត ដោយផ្អែកតាមទ្រឹស្តីខាងលើ។

ជំហាន១ ទ្រឹស្តី៖ គឺជាការរំលឹកនូវអ្វីដែល បានអាន ទ្រឹស្តីក្នុងសេចក្តីផ្តើមលំហាត់អនុវត្តទាំងនេះ ត្រួតពិនិត្យការយល់ដឹង នៃអត្ថបទដើម្បីប្រាកដថាទ្រឹស្តីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានយល់ដឹង។

ជំហានទី២ បទពិសោធ៖ គ្រូបង្រៀនបានផ្តល់នូវ ឧទាហរណ៍ដែលផ្សារភ្ជាប់ទ្រឹស្តីនឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍៖គ្រូអនុវត្តលំហាត់ភ្ជាប់ជាមួយនឹងទ្រឹស្តីដែលបានរៀនរួចហើយ។

ជំហានទី៣ ការឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់៖ ពាប់បញ្ចូលសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំង ដោយផ្អែកទៅលើចំណុចនីមួយៗ។

ជំហាន៤ ការអនុវត្ត៖ គឺជាជំហានចុងក្រោយការបង្រៀនផ្អែកទៅលើអ្វីដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរ។

លំហាត់អនុវត្តនៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរ អាចត្រូវបានបំពេញក្នុងឯកសារនេះ។ ជំហានទី៣ និងទីបួនជាផ្នែក នៃឯកសារដែលរៀបជាសំណុំដាច់ដោយឡែកដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ។ គំរូសម្រាប់ការរៀបចំសំណុំឯកសារ (portfolio) មានជាឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

មាតិកា

១-ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន ១

១.១-តួនាទីរបស់គ្រូបង្រៀន ២

១.២-ភារកិច្ចបង្រៀន ៦

១.២.១-ជំនាញលើមុខវិជ្ជា ៨

១.២.២-ជំនាញលើការចែករំលែកចំណេះដឹងទូទៅ ៩

១.២.៣-ជំនាញលើការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនទូទៅ ១០

១.២.៤-ជំនាញឆ្លើយតបបែបលក្ខណៈបុគ្គល ១១

១.២.៥-អាកប្បកិរិយាទូទៅ ១២

២-ស្ថានភាពក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ១៣

៣-ស្ថានភាពក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា ១៤

៤-សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ១៥

៥-ចំណុចសំខាន់ៗ ១៥

៦-ឯកសារពិគ្រោះ ១៦

ជំហាន១: លំហាត់អនុវត្ត ១៩

ជំហាន១: លំហាត់អនុវត្ត ដំណោះស្រាយ ២៣

ជំហាន២: ដំណោះស្រាយ ២៧

ជំហាន២: ដំណោះស្រាយ ៣១

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

១-ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន

ចំពោះអ្នកចូលចិត្តតន្ត្រី ការមើលការប្រគុំតន្ត្រីពីទស្សនិកជន វាងាយស្រួល និងជឿជាក់ថា អ្នកដឹកនាំបញ្ជាតន្ត្រីមានការងារមួយ ដែលងាយស្រួលបំផុតនៅក្នុងពិភពលោក។ គាត់ឈរនៅទីនោះ ហើយគ្រាន់តែគ្រវីដៃរបស់គាត់តាមចង្វាក់ភ្លេង ហើយវង់ភ្លេងបន្លឺសំឡេងរោទ៍ដល់ការបង្ហាញខ្លួនទាំងអស់។ លាក់បាំងពីទស្សនិកជនជាពិសេសពីតន្ត្រីថ្មីថ្មោង គឺជាសមត្ថភាពរបស់អ្នកដឹកនាំក្នុងការអាន និងបកស្រាយផ្នែកទាំងអស់ក្នុងពេលតែមួយក្នុងការលេងឧបករណ៍ជាច្រើន និងយល់ពីសមត្ថភាពរបស់អ្នកដឹកនាំបញ្ជាតន្ត្រីក្នុងការរៀបចំ និងសម្របសម្រួលផ្នែកខុសគ្នាដើម្បីជួយជំរុញ និងបង្កើតឱ្យមានទំនាក់ទំនងជាមួយសមាជិកវង់តន្ត្រីទាំងអស់។ តាមរបៀបដែលការប្រព្រឹត្តមើលទៅដូចជាដៃគ្រវីទៅនឹងមនុស្សដែលមិនចេះនិយាយ ការបង្រៀនមើលទៅសាមញ្ញពីទស្សនៈរបស់សិស្សដែលឃើញមនុស្សម្នាក់កំពុងនិយាយ និងស្តាប់ចែកក្រដាស និងផ្តល់ការងារ។ មើលមិនឃើញនៅក្នុងការសម្តែងទាំងពីរនេះមានចំណេះដឹងជាច្រើនប្រភេទ ផែនការដែលមើលមិនឃើញ និងការធ្វើចលនានៅខាងក្រោយដែលជាស្នាដៃដ៏ស្ទឹមស្មៃ ប្រសិនបើអ្នកចង់ធ្វើឱ្យគ្រូអាចផ្លាស់ប្តូរក្រុមសិស្សដោយចេតនាពីមួយសំណុំនៃការយល់ដឹង និងជំនាញមួយទៅមួយទៀតចន្លោះជាច្រើនខែ។(Darling-Hammond & Bransford, 2005, p. 1f)

ការដកស្រង់ខាងលើបង្ហាញពីភាពស្មុគស្មាញនៃតួនាទី ភារកិច្ច និងមុខងាររបស់គ្រូក្នុងការបង្កើតលទ្ធផលចុងក្រោយនៅក្នុងជីវិតសិស្ស។ ក្នុងមេរៀនដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងលើមនុស្សម្នាក់ទំនងជាឃើញ និងពេញចិត្តចំពោះលទ្ធផលដែលភ្លេចពីកម្លាំងពលកម្មដែលបានចំណាយក្នុងការផលិតវា។ នៅក្នុងលទ្ធផលណាមួយមានកម្លាំងពលកម្មដែលមើលមិនឃើញនៅក្នុងផ្ទៃខាងក្រោយ។ សូមឱ្យយើងក្រឡេកមើលការងារ ដែលមិនមានការកត់សម្គាល់របស់គ្រូម្នាក់ដោយពិចារណាលើតួនាទី ភារកិច្ច និងទំនួលខុសត្រូវរបស់គ្រូ។

១.១- តួនាទីរបស់គ្រូបង្រៀន

ប្រាកដណាស់ថា តួនាទីរបស់គ្រូបង្រៀនម្នាក់ៗរងឥទ្ធិពលពីកត្តាខាងក្នុង និងកត្តាខាងក្រៅ។ ម៉្យាងវិញទៀត គ្រប់ការរំពឹងទុកគឺកើតចេញពីមជ្ឈដ្ឋានខាងក្រៅ។ នេះគឺជាតម្រូវការរបស់ស្ថាប័ន សង្គម និងកម្មវិធីសិក្សា ដែលកើតចេញពីអ្នករួមការងារ ថ្នាក់ដឹកនាំ សិស្សានុសិស្ស ឬអ្នកអាណាព្យាបាល។ រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលជាអ្នកចេញនូវកម្មវិធីសិក្សា

តួនាទី៖ គំរូនៃឥរិយាបទដែលរំពឹងទុកក្នុងសង្គមជាធម្មតាត្រូវបានកំណត់ដោយហានៈរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗនៅក្នុងសង្គមជាក់លាក់មួយ។ (វចនានុក្រម Merriam-Webster តាមអ៊ីនធឺណិត)

គ្រូបង្រៀនមានការរំពឹងទុកច្រើនជាងសិស្សានុសិស្សដែលកំពុងរៀនជាមួយគ្រូ។ ទន្ទឹមនឹងនោះ ការរំពឹងទុករបស់អ្នកអាណាព្យាបាលសិស្សអាចខុសគ្នា ព្រមទាំងការរំពឹងទុករបស់គ្រូបង្រៀនពីក្រុមការងាររបស់គាត់ដែរ។ បន្ថែមពីនេះទៅទៀត មានការរំពឹងទុក ឬសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សង្គមពីអ្វីសាធារណជនរំពឹងពីតួនាទីនេះ ដែលតែងតែប្រែប្រួលទៅតាមលក្ខណៈវប្បធម៌ និងភូមិសាស្ត្ររបស់គ្រូបង្រៀន និងសាលារៀន។ ម្យ៉ាងវិញទៀត គ្រូបង្រៀនម្នាក់ៗក៏មានការរំពឹងទុករបស់ខ្លួនទៅលើតួនាទី និងទង្វើផ្ទាល់ខ្លួនដែរ។ ការរំពឹងទុកទាំងនេះគឺកើតចេញពីបទពិសោធ និងចំណេះដឹងក្នុងអំឡុងពេលពួកគេបានទទួលការអប់រំវិជ្ជាជីវៈនៃការបង្រៀន ព្រមទាំងផ្អែកទៅលើបទពិសោធផ្ទាល់ខ្លួន ដែលពួកគេទទួលតាមរយៈការសិក្សាជាមួយគ្រូបង្រៀនផ្សេងៗរបស់ពួកគេ (Makovec, 2018, p 35) ។ ការរំពឹងទុកទាំងនេះពិតជាផ្លាស់ប្តូរតាមពេលវេលា ដែលទទួលបានបទពិសោធពីគ្រូបង្រៀនមុនពេលក្លាយជាគ្រូបង្រៀនក្របខណ្ឌ។ (Pereira, Lopes និង Margarida 2015) ពិពណ៌នាអំពី "និទាន កថាខុសៗគ្នាដែលបង្ហាញពីការងារវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូ"(p 453)។

- **គរុកោសល្យ** ផ្តោតលើធម្មជាតិនៃការងារ ដែលគ្រូធ្វើការជាមួយកុមារប្រកបដោយមានយុត្តិកម្ម និងការវិនិច្ឆ័យទៅលើគុណតម្លៃ និងមនុស្សធម៌ ។
- **អ្នកជំនាញ** បានលើកឡើង [...] [សមត្ថភាពតម្រង់ទិស] វិមាត្រនៃកិច្ចការបង្រៀនយុត្តិកម្ម [...] [ការយល់ដឹង ឥទ្ធិពល និងចិត្តចលករ ឬ និង ញ្ញាណ] និងក្រមសីលធម៌នៃជំនាញ
- **អ្នកសម្រុះសម្រួល** ផ្តោតលើការសម្រុះសម្រួលរវាងកុមារ និងអាណត្តិសង្គមដែលគ្រប់គ្រងការអប់រំនៅសាលារៀនរវាងវិទ្យាសាស្ត្រនិងគរុកោសល្យ និងរវាងបទពិសោធទារកនៅលើពិភពលោកនៃជីវិត និងសកម្មភាពអប់រំសង្គម (អំពាវនាវដល់ក្រមសីលធម៌នៃមុខវិជ្ជានិងសេវាកម្ម)
- **វិជ្ជាជីវៈ** " ក្រោមការបណ្តុះបណ្តាលបន្ថែម " (សំដៅទៅលើអ្នកស្រាវជ្រាវអាជីពលើការឆ្លុះបញ្ចាំងរិះគន់សំណួរ និងការបណ្តុះ បណ្តាលសមត្ថភាពខ្លួនឯងក្នុងការហៅការងាររបស់គ្រូទៅជាសំណួរ ត្រូវបានដឹកនាំដោយក្រមសីលធម៌ដែលមានលក្ខណៈរិះគន់ និងស្ថាបនាខ្លួនឯង) ។
- **វិជ្ជាជីវៈនៅចំណុចសំខាន់** (បង្ហាញពីបញ្ហាប្រឈមអាជីពពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើការ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជាមួយកុមារ និងភាពលំបាកក្នុងការអនុវត្តគំនិត ដែលទាមទារពីគ្រូ ឬបង្ហាញអាកប្បកិរិយារិះគន់ និងឆ្លុះបញ្ចាំងចំពោះការបង្រៀន និងស្មារតីទទួលខុសត្រូវ)។

- ការយល់ដឹងអំពីតួនាទីក្នុងសម័យបុរាណ ដូចជាការបង្រៀន និងការបញ្ជូនចំណេះដឹង ឬការបង្រៀនតាមវិធីសាស្ត្រអាចនឹងលែងមានទៀតហើយ។ (Buchberger 2000 p 39) ផ្ទុយទៅវិញ តួនាទីរបស់គ្រូបង្រៀនត្រូវមានភាពស្ទាហាប់ " ផ្តោតលើវិជ្ជាជីវៈថ្មី ជាពិសេសជំនាញទូទៅ និងគរុកោសល្យ " (Buchberger 2000, p 39)។ ការបង្រៀនគឺជា " ការបញ្ជូនចំណេះដឹង " ឬការបង្រៀនជា " សិប្បកម្ម " គឺជាវិធីសាស្ត្រផ្តោតលើគ្រូទៅនឹងការអប់រំ ដែលគ្រូត្រូវបានគេមើលឃើញថាជាឥស្សរជនដែលមានចំណេះដឹងជាក់លាក់ ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ដោយមនុស្សគ្រប់គ្នានៅក្នុងសង្គម។ ការឃ្លាតឆ្ងាយពីការផ្តោតអារម្មណ៍របស់គ្រូ គ្រូមិនគួរបញ្ជូនចំណេះដឹងរបស់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែពួកគេគួរតែបញ្ចូលចំណេះដឹងនេះទៅក្នុងស្ថានភាពបង្រៀននិងការសិក្សាដែលពាក់ព័ន្ធ។ លុះត្រាតែកុមារអាចទាក់ទងនឹងអ្វីដែលត្រូវបានបង្រៀននោះ ការរៀនសូត្រនឹងប្រែទៅជាមានអត្ថន័យល្អ ដូច្នេះ វាអាចចូលរួមចំណែកដល់ការអប់រំទូទៅ។ ដើម្បីអភិវឌ្ឍ " វិជ្ជាជីវៈថ្មី " នេះគ្រូត្រូវបើកទូលាយបត់បែន និងវាយតម្លៃសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនឡើងវិញជានិច្ច។ (Buchberger, 2000)

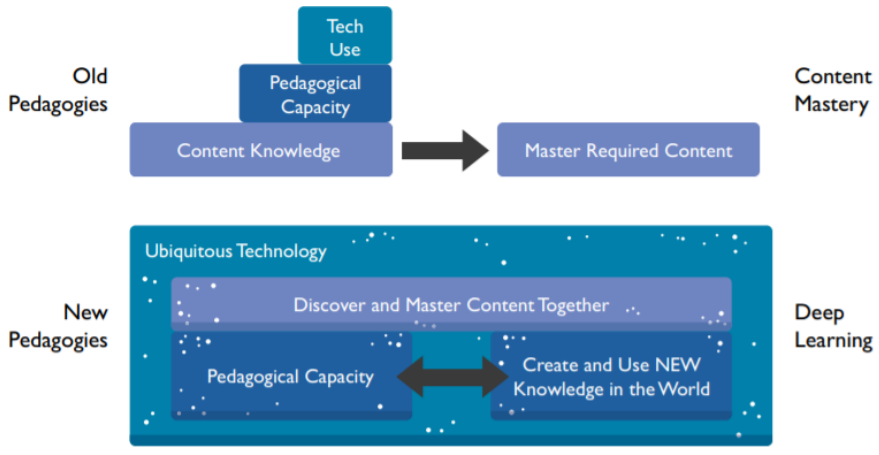

រូបភាពទី១: វិធីសាស្ត្របង្រៀនបែបបុរាណ និងវិធីសាស្ត្របែបសម័យទំនើប

នេះគឺជាតារាងបញ្ជាក់ពីតួនាទីរបស់គ្រូបង្រៀនគ្រប់រូប ដែលត្រូវបំពេញ អនុវត្តន៍តាម និងបត់បែនទៅតាមកាល:ទេស:និងស្ថានការណ៍នៅពេលកំពុងបង្រៀន។

- **អ្នកសម្របសម្រួល៖** ក្នុងនាមជាអ្នកសម្របសម្រួល គ្រូចាំបាច់ត្រូវផ្តល់នូវឱកាសសិក្សាដ៏សមស្របសម្រាប់ប្អូនៗ និងជួយលើកទឹកចិត្តពួកគាត់ឱ្យក្លាហានក្នុងការបង្ហាញពីគោលគំនិតដោយចំហ ហើយហ៊ាននិយាយពីបញ្ហាសំខាន់ៗក្នុងលក្ខណៈស្ថាបនា។
- **អ្នកគ្រប់គ្រង៖** ដើម្បីក្លាយជាអ្នកគ្រប់គ្រង ក្នុងថ្នាក់ម្នាក់ដ៏ជោគជ័យ គ្រូបង្រៀនត្រូវតែមានគម្រោងនៃការបង្រៀនឱ្យជាក់លាក់ ដឹកនាំការជជែកពិភាក្សាដោយម៉ត់ចត់ និងផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សម្នាក់ៗ ដើម្បីឱ្យសិស្សបង្ហាញពីគោលគំនិត និងការយល់ឃើញរបស់ខ្លួន។ ដោយហេតុនេះ អ្នកអាចស្វែងយល់ឧទាហរណ៍ប្រសិនបើសកម្មភាពមួយដែលសិស្សពីរនាក់ធ្វើបានល្អជាមួយគ្នាអាចត្រូវបានពង្រីកទៅជាសកម្មភាពក្រុម។ អត្ថប្រយោជន៍នៃការមានសិស្សពីរនាក់ដំបូងជាអ្នកដឹកនាំក្រុមក៏អាចត្រូវបានពិចារណាផងដែរ។
- **អ្នកអង្កេតតាមដាន៖** ការអង្កេតតាមដានសិស្ស នៅពេលពួកគេធ្វើការជាក្រុម ធ្វើការជាគូ និងការធ្វើការតែម្នាក់ឯង នឹងជួយលោក លោកស្រីដែលជាគ្រូបង្រៀនឱ្យយល់កាន់តែស៊ីជម្រៅពីរបៀបរៀនរបស់សិស្សក្នុងការធ្វើផែនការសកម្មភាពសិក្សាកាន់តែជាក់លាក់បន្ថែមទៀត។ ដោយហេតុនេះ អ្នកអាចស្វែងយល់បានជាឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើសកម្មភាពមួយ ដែលសិស្សពីរនាក់ធ្វើបានល្អជាមួយគ្នាអាចត្រូវបានពង្រីកទៅជាសកម្មភាពក្រុម។ អត្ថប្រយោជន៍នៃការមានសិស្សពីរនាក់ដំបូងជាអ្នកដឹកនាំក្រុមក៏អាចត្រូវបានពិចារណាផងដែរ។
- **អ្នកសិក្សា៖** គ្រូនឹងក្លាយជាអ្នករៀនម្តង នៅពេលអ្នកឆ្លុះបញ្ចាំងពីមេរៀនរបស់អ្នក និងថាតើសិស្សមានសកម្មភាព និងចូលរួមក្នុងដំណើរការសិក្សាយ៉ាងដូចម្តេច។ បន្ទាប់មក អ្នកអាចអភិវឌ្ឍវិធីដើម្បីឱ្យអ្វីដែលត្រូវបានរៀនកាន់តែមានអត្ថន័យ។ ឧទាហរណ៍ ការឆ្លុះបញ្ចាំងពីសកម្មភាពប្រភេទណាដែលមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការជួយកុមារឱ្យយល់ពីប្រធានបទ ឬគំនិតដែលពិបាក ហើយគិតថាប្រសិនបើសកម្មភាពនេះអាចត្រូវបានអនុវត្តចំពោះប្រធានបទ និងគំនិតផ្សេងទៀត។

ជំនាញ៖ សមត្ថភាពពិសេសមួយដែលអ្នកអភិវឌ្ឍតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាល និងបទពិសោធ ដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការងារ។ (វចនានុក្រមខេមប្រ៊ីសប្រាស់តាមអ៊ីនធឺណិត)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

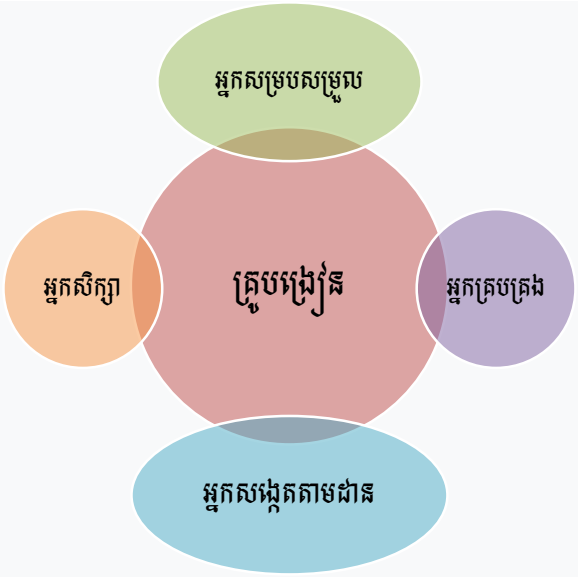

រូបភាពទី ២: តួនាទីរបស់គ្រូបង្រៀន

ការយល់ឃើញផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គ្រូអំពីតួនាទី និងទស្សនៈរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធដែលបានលើកឡើងពីមុនចងក្រងការយល់ឃើញអំពីតួនាទីរបស់ពួកគេ។ (Makovec, 2018) បម្រែបម្រួលនេះបានបង្កើតឱ្យមានការលំបាកក្នុងការបង្កើតនិយមន័យមួយសម្រាប់តួនាទីរបស់គ្រូ។ ដូច្នេះ គ្រូគ្រប់រូបគួរតែដឹងអំពីការយល់ឃើញរបស់ខ្លួន និងអំពីការរំពឹងទុករបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ នៅពេលកំណត់តួនាទីដែលខ្លួនមានក្នុងនាមជាគ្រូបង្រៀន។ ការរំពឹងពីខាងក្រៅមិនចាំបាច់ទទួលយកដោយមិនចាំបាច់សាកសួរ។ ពួកគេអាចត្រូវបានពិភាក្សាពន្យល់ និងចរចាដើម្បីទទួលបានជោគជ័យក្នុងការងារជាអ្នកអប់រំ។

១.២-ភារកិច្ចបង្រៀន

ដូចគ្នានឹងមុខរបរណាមួយដែរ គ្រូត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងមានសមត្ថភាពក្នុងវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះ ពួកគេត្រូវបានគេសន្មតថា ជាបុគ្គលសំខាន់ក្នុងការជួយលើកកម្ពស់ការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលដែលកុមារឈានដល់ពេលចូលសាលារៀន គ្រូនឹងមើលថា សិស្សមានសមត្ថភាព និងគោលដៅខុសៗគ្នាយ៉ាងទូលំទូលាយ ដែលកើតចេញពីប្រវត្តិវប្បធម៌ និងសេដ្ឋកិច្ច ភាពខុសគ្នានៃភាពងាយស្រួលឬអន់ថយក្នុងការរៀនសូត្រគឺមានច្រើនរាប់មិនអស់។ គ្រូក៏ត្រូវជានាថា សិស្សទាំងអស់នៅក្នុងថ្នាក់របស់

ពួកគេត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលដោយជោគជ័យដូច្នេះគោលដៅនៃការបង្រៀនត្រូវបានសម្រេច។ គ្រូល្អក៏ត្រូវបានគេរំពឹងថា នឹងតាមដានសិស្សរបស់ពួកគេសម្រាប់អ្វីដែលទំនងជាប៉ះពាល់ដល់ការអនុវត្តការសិក្សារបស់ពួកគេ។ ដើម្បីធានាបាននូវការទទួលបានសមត្ថភាពប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពរបស់សិស្សទាំងអស់ គ្រូត្រូវចាត់វិធានការអ្វីដែលចាំបាច់ (TTA, 1997) ដូច្នេះ គ្រូបង្រៀនត្រូវតែមានការយល់ដឹងទូលំទូលាយអំពីគោលការណ៍គ្រឹះនៃគរុកោសល្យ នៅពេលដែលពួកគេទាក់ទងទៅនឹងការបង្រៀនដែលទទួលបានជោគជ័យក៏ដូចជាការយល់ដឹងពីរបៀបដែលគោលការណ៍ទាំងនេះអាចត្រូវបានអនុវត្តជារៀងរាល់ថ្ងៃនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការរបស់សិស្សជាក់លាក់ ដើម្បីអាចបំពេញតាមស្តង់ដាក្នុងការស្វែងរកការងារធ្វើដោយងាយស្រួល(ឧទាហរណ៍ ជាងឈើ ឬបរិក្ខារ)គឺត្រូវបានគេផ្តោតលើការជ្រើសរើសជំនាញជាក់លាក់។ សម្រាប់ការងារជាច្រើនដែលទទួលបានជំនាញបន្ថែមគឺជាជម្រើសមួយដោយផ្អែកលើមហិច្ឆតារបស់បុគ្គល។ ទោះយ៉ាងណា សម្រាប់គ្រូបង្រៀនដែលមានសមត្ថភាពនេះ មិនមែនជាជម្រើសត្រឹមតែមួយទេ ពួកគេគួរតែត្រូវបានបំផុសគំនិតឱ្យរៀនជំនាញថ្មីៗដើម្បីជំរុញការលូតលាស់របស់សិស្សឱ្យកាន់តែរីកចម្រើនទៅមុខ និងមហិច្ឆតាផ្ទាល់ខ្លួន។ ដូច្នេះ ការរីកចម្រើនឥតឈប់ឈរនៃវិធីសាស្ត្របង្រៀន និងកម្មវិធីសិក្សាជាការឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការ និងការផ្លាស់ប្តូររបស់សង្គម។ នេះមានន័យថាការរៀនសូត្រពេញមួយជីវិតគឺជាធាតុផ្សំនៃការក្លាយជាគ្រូបង្រៀន ដែលមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈត្រឹមត្រូវ។ នេះបញ្ជាក់ថា គ្រូដែលមានជំនាញមិនត្រឹមតែមានជំនាញមួយចាំបាច់ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងមានជំនាញផ្សេងៗជាច្រើនទៀត ដើម្បីលើកកម្ពស់ការរីកចម្រើនរបស់សិស្សក្នុងការថែទាំរបស់ពួកគេ។ ទោះបី គ្រូទទួលបាននូវជំនាញបង្រៀនពេញលេញមួយនៃការអប់រំក៏ដោយ គ្រូដែលមានសមត្ថភាពនៅតែត្រូវបន្តការសិក្សា និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពសំណុំជំនាញបន្ថែមរបស់ពួកគេ ដើម្បីអាចអនុវត្តកម្មវិធីសិក្សារៀងៗខ្លួន (Nessipbayeva, 2012) ។ ដោយសារតែបំណងប្រាថ្នាចង់ចូលរួមក្នុងការរៀនសូត្រពេញមួយជីវិត សមត្ថភាពបង្រៀនរបស់ពួកគេត្រូវបានពង្រឹង និងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងជាបន្តបន្ទាប់ (Johnston, Chater, & Bell, 2007) ។ ដូច្នេះ គ្រូដែលមានចំណេះដឹងខាងគរុកោសល្យកំពុងឆ្លុះបញ្ចាំងជាបន្តពីវិធីសាស្ត្ររបស់ពួកគេ និងធ្វើការជ្រើសរើសការអប់រំដោយផ្អែកលើគំនិតសាមញ្ញមួយអំពីរបៀបដែលសិស្សខ្លួនឯងមានឥទ្ធិពលលើទ្រឹស្តី និងការអនុវត្តជាក់ស្តែង (Moore, 2014) ។ ដូច្នេះ វាមានន័យថា មិនមែនបណ្តុំនៃគន្លឹះមួយចំនួន រឺក៏មិនមែនជា

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គន្លឹះនៃគំនិតអរូបីដែរ ប៉ុន្តែវាគឺជាគន្លឹះនៃការបង្រៀនដែលទទួលបានជោគជ័យ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ វាអាចទទួលបានតាមរយៈការសម្របខ្លួនរបស់គ្រូទៅនឹងភាពពិតនៃថ្នាក់រៀនបច្ចុប្បន្ន និងប្រវត្តិផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សិស្ស។ គ្រូបង្រៀនសកម្មត្រូវចូលរួមក្នុងការធ្វើផែនការ និងបណ្តុះបណ្តាលប្រកបដោយគុណភាពរៀបចំបរិស្ថានគាំទ្រដល់ថ្នាក់រៀនប្រើប្រាស់ការបង្រៀនដែលមានសុពលភាព និងបង្ហាញអាកប្បកិរិយាវិជ្ជាជីវៈ។ នេះបញ្ជាក់ថា ភាពខុសគ្នាក្នុងចំណោមសិស្សចាំបាច់ត្រូវយកមកពិចារណា ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពការរៀនសូត្រ អថេរជាច្រើនអាចជះឥទ្ធិពលដល់ការលូតលាស់ការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រ (Moore, 2014)។ សកម្មភាពដែលបានរៀបរាប់ខាងលើជួយក្នុងការស្គាល់ជំនាញដ៏ទូលំទូលាយរបស់គ្រូ។ ជំនាញមូលដ្ឋានបន្ថែមទៀតសម្រាប់ការបង្រៀនដែលទទួលបានជោគជ័យអាចត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណយ៉ាងងាយស្រួល។ ឧទាហរណ៍ សារៈសំខាន់នៃភាពទៀងទាត់នៃមេរៀន ភាពខុសគ្នានៃការណែនាំការតម្រង់ទិសនៃការបង្រៀន ការចូលរួមរបស់សិស្សក្នុងដំណើរការរៀន និងអត្រាជោគជ័យសម្រាប់សិស្ស (Borich, 2017) ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយក្នុងអំឡុងពេលនៃការងារថ្នាក់រៀនប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេសូម្បីតែរចនាសម្ព័ន្ធដែលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយបំផុតក៏ត្រូវអនុវត្តដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងស្ថានភាពប្លែកៗពីសំណាក់គ្រូដែរ។ ប្រហែលជាអ្វីដែលពាក់ព័ន្ធបំផុតគឺតម្រូវការក្នុងការរៀបចំផែនការបង្រៀនថ្នាក់រៀនសម្រាប់សិស្សដែលមានឥរិយាបថចម្រុះទៅនឹងដំណើរការរៀនសូត្រមកពីមជ្ឈដ្ឋានផ្សេងៗគ្នា។

ផ្នែកខាងក្រោមផ្តល់នូវវិធីនៃការបែងចែកប្រភេទមូលដ្ឋាននៃជំនាញបង្រៀនជា៥ប្រភេទធំៗដែលទាំងអស់នេះមានសារៈសំខាន់ស្មើគ្នា៖

- ជំនាញច្បាស់លាស់លើមុខវិជ្ជា
- ជំនាញចែករំលែកចំណេះដឹងទូទៅ
- ជំនាញគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនកម្រិតទូទៅ
- ជំនាញទទួលខុសត្រូវបុគ្គល
- ឥរិយាបថរួម

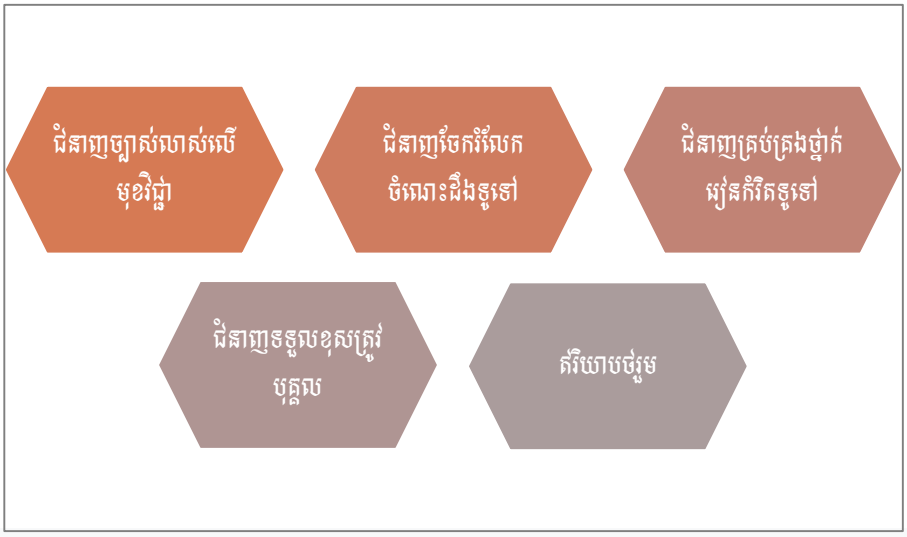

រូបភាពទី ៣ ប្រភេទមូលដ្ឋាននៃជំនាញបង្រៀន

ទិដ្ឋភាពទាំង ៥ នេះបង្កើតបានជាមូលដ្ឋាននៃគុណវុឌ្ឍិដំបូងដើម្បីក្លាយជាអ្នកអប់រំ។ នៅក្នុងផ្នែកដូចខាងក្រោមជំនាញដែលបានដាក់ឈ្មោះនឹងត្រូវបានពន្យល់។

១.២.១-ជំនាញច្បាស់លាស់លើមុខវិជ្ជា

ជាធម្មតា សមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈមិនមែនជាបញ្ហាសម្រាប់គ្រូ ដែលបានទទួលការបណ្តុះ-បណ្តាលទេ ជាពិសេសមិនមែននៅសាលាបឋមសិក្សាទេ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ជំនាញបង្រៀនដែលទទួលបានអាចត្រូវបានជំទាស់យ៉ាងខ្លាំងប្រសិនបើវាពាក់ព័ន្ធ។ ឧទាហរណ៍ ការបង្រៀនភាសា ដែលមិនមែនជាភាសាកំណើតរបស់សិស្ស។ នេះបង្ហាញថា ដើម្បីឱ្យសិស្សរបស់ពួកគេទទួលបានការចាប់ផ្តើមល្អនៅពេលបង្រៀនភាសាបរទេស ឬភាសាទីពីរ គ្រូត្រូវមានកម្រិតជំនាញសមស្របមួយនៅក្នុងភាសានោះ។ ការបង្រៀនពីកំហុសភាសាដំបូងអាចបង្កឱ្យមានភាពមិនប្រាកដប្រជា និងភាពតានតឹងនៅពេលសិស្សរបស់ពួកគេចាប់ផ្តើមការសិក្សារបស់ពួកគេ។

១.២.២-ជំនាញចែករំលែកចំណេះដឹងទូទៅ

ទាំងនេះទាក់ទងនឹងបទបង្ហាញនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាដែលបានរៀបចំទុកជាមុននៃមុខវិជ្ជាដែលត្រូវសិក្សា

ជំនាញពន្យល់៖

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- ព័ត៌មានដែលត្រូវរៀនមិនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដឹង និងយល់ទេ។ មានតម្រូវការផ្លាស់ប្តូរចំណេះដឹងតាមរបៀបដែលធ្វើឱ្យវាកាន់តែអាចយល់បានដល់សិស្ស។
- ជំនាញនេះបង្ហាញពីឆន្ទៈរបស់គ្រូក្នុងការបង្ហាញចំណុចច្បាស់លាស់ និងបញ្ជាក់ពីការយល់ច្រឡំណាមួយដែលអាចកើតឡើង។
- ជំនាញពន្យល់អាស្រ័យលើជំនាញគ្រប់គ្រងរបស់គ្រូដើម្បីធានាថាកម្មវិធីសិក្សាចាំបាច់ត្រូវបានអនុវត្តទាន់ពេលវេលា។
- គ្រូអាចបង្ហាញគោលដៅរៀនសូត្រដែលជាសមត្ថភាពចាំបាច់សម្រាប់សិស្សក្នុងការអភិវឌ្ឍ។ ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពទាំងនេះត្រូវបានសម្រេចតាមរយៈ " ការចូលរួមដោយផ្ទាល់របស់សិស្សក្នុងភាពជាក់ស្តែងដែលបានសិក្សា និងលើការកែលម្អនៅក្នុងបរិបទជាក់ស្តែងនៃចំណេះដឹង ជំនាញនិងគុណតម្លៃដែលបានរៀន"។ (Tudor, 2015, p. 460)

ជំនាញធ្វើផែនការ៖

នៅក្នុងន័យទូលំទូលាយនៃកម្មវិធីទាំងមូល គ្រូដែលទទួលបានជោគជ័យគួរតែអាចរៀបចំផែនការគោលដៅសម្រាប់ថ្នាក់នីមួយៗបានយ៉ាងច្បាស់។ ការរៀបចំផែនការទុកជាមុនផ្តល់ឱ្យគ្រូនូវគំនិតប្រសើរជាងមុនពីការរៀបចំការសិក្សាដែលអាចធ្វើទៅបាន និងរបៀបដែលវានឹងផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងអ្វីដែលបានបង្រៀនរួចហើយ ហើយនឹងត្រូវបង្រៀននៅក្នុងមេរៀននាពេលខាងមុខ។ ការរៀបចំរយៈពេលវែងរួមមានថ្ងៃឈប់សម្រាក និងការកើតឡើងដែលមិនបានគិតទុកជាមុនដែលត្រូវដោះស្រាយ។

ជំនាញគ្រប់គ្រងពេលវេលា៖

- ត្រូវបានកត់សម្គាល់ថា មានពេលវេលាថ្នាក់រៀនតិចតួចបន្ទាប់ពីបង្កើតផែនការរួមនិងរបៀបប្រតិបត្តិ។ នេះជាមូលហេតុសំខាន់ដើម្បីធានាថា ដំណើរការនៃការរៀនសូត្រត្រូវបានប្រព្រឹត្តទៅតាមលំដាប់លំដោយ និងពេលវេលាដែលបានគ្រោងទុកជាមុន។
- នេះពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់ឧទាហរណ៍ពីថ្នាក់រៀន ដោយចាប់ផ្តើមយ៉ាងឆាប់រហ័សនិងបញ្ចប់ក្នុងរយៈពេលកំណត់។
- ទាក់ទងទៅនឹងពេលវេលាគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថាការងារដែលត្រូវការការចូលរួមរបស់សិស្សគឺអាចធ្វើទៅបានក្នុងរយៈពេលកំណត់។

- វាចាំបាច់ត្រូវសង្កត់ធ្ងន់ថា ពួកគេគួរតែកំណត់ពេលវេលាតាមរបៀបមួយដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេរៀបចំសម្រាប់មេរៀនបន្ទាប់។

១.២.៣-ជំនាញគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនកម្រិតខ្ពស់

ទាំងនេះផ្តល់នូវក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់ការអនុវត្តប្រកបដោយជោគជ័យនូវចំណុចដែលមាននៅក្នុងផ្នែកទាំងពីរដែលបានលើកឡើងខាងលើ

ក្របខ័ណ្ឌតម្លាភាពសម្រាប់ដំណើរការសិក្សា៖

- ដើម្បីជានាបាននូវការចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងផ្នែកនៃអ្នកសិក្សា គ្រូត្រូវចេះរកវិធីលើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យអភិវឌ្ឍទម្លាប់រៀន និងធ្វើការ។
- វាក៏សំខាន់ផងដែរក្នុងការធ្វើឱ្យសិស្សមើលឃើញពីអត្ថប្រយោជន៍នៃការសិក្សា ដើម្បីឱ្យពួកគេអភិវឌ្ឍឬក្សាចំណាប់អារម្មណ៍លើប្រធានបទ។ជំនាញគ្រប់គ្រងល្អនៅក្នុងថ្នាក់រៀនចាប់ផ្តើមពីការយល់ព្រមលើច្បាប់មូលដ្ឋានដើម្បីបញ្ជាក់ពីសារៈសំខាន់នៃភាពសុចរិតនៅក្នុងថ្នាក់
- អ្នកអប់រំដែលមានប្រសិទ្ធភាពភាពជាគំរូល្អ។
- ពួកគេព្យាយាមប្រព្រឹត្តចំពោះសិស្សរបស់ពួកគេស្មើៗគ្នា។
- នៅក្នុងថ្នាក់រៀនពួកគេមានអាកប្បកិរិយាគំរូ និងអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមាន។

ដើម្បីបង្កើតបរិយាកាសរៀនសូត្រប្រកបដោយភាពស្និទ្ធស្នាល និងមានសុវត្ថិភាពនៅក្នុងថ្នាក់រៀន វាពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់គ្រូបង្រៀនក្នុងការបង្កើតទំនាក់ទំនងល្អជាមួយសិស្ស។ គ្រូគួរបង្ហាញក្តីអាណិតអាសូរក្នុងអន្តរកម្មរបស់ពួកគេរួមជាមួយការយកចិត្តទុកដាក់ និងសេចក្តីសប្បុរសយ៉ាងជ្រាលជ្រៅដោយការបង្ហាញការយល់ចិត្តជាពិសេសតាមរយៈការស្តាប់នូវបញ្ហាដែលសិស្សជួបប្រទះ។

ជំនាញចូលរួមក្នុងថ្នាក់រៀន៖

ពួកគេក៏ត្រូវប្រើជំនាញទាំងនេះនៅក្នុងថ្នាក់ដែលត្រូវបានបង្រៀនក្រៅពីតម្រូវការដំបូងដើម្បីអភិវឌ្ឍ និងរក្សាទំនាក់ទំនងទូទៅជាមួយសិស្ស។ គោលដៅនៃការរៀនសូត្រទំនងជាត្រូវបានសម្រេចដោយធ្វើឱ្យមាតិកាអប់រំកាន់តែគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍សម្រាប់សិស្ស។ នេះអាចត្រូវបានធ្វើដោយប្រើបច្ចេកទេសផ្សេងៗគ្នាជាច្រើន ដូចជា ការបង្ហាញប្រធានបទជាមួយមធ្យោបាយផ្សេងៗឧទាហរណ៍ វីដេអូ ឬតាមរយៈការលើកកម្ពស់ការពិភាក្សា។ ទោះយ៉ាងណា វាជាការសំខាន់ក្នុងការកត់សម្គាល់ថា សម្រាប់ការបង្រៀនវាមិនអាចរកឃើញនូវ

ទំហំមួយដែលសមស្របនឹងគ្នាទេ ព្រោះការបង្រៀនមានគោលបំណងដើម្បីបំពេញចិត្តមនុស្សដែលរៀនដោយយុទ្ធសាស្ត្រផ្សេងៗ និងជាតុចូលពិសេស។

១.២.៤-ជំនាញឆ្លើយតបបែបលក្ខណៈបុគ្គល

ដូចដែលបានរៀបរាប់ពីមុន ការបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពអាចស្មុគស្មាញ។ ខណៈដែលគោលបំណងគឺដើម្បីបង្រៀនថ្នាក់រៀនទាំងមូល និងថ្នាក់រៀនមានបុគ្គលដែលធ្លាប់ទទួលបានការលើកទឹកចិត្ត និងសមត្ថភាពផ្សេងៗគ្នា។ នេះអាចបង្ហាញពីការប្រែប្រួលនៅក្នុងចំណុចខាងក្រោមនេះ៖

- ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងពេលវេលា និង ឬការទទួលបានសេវាកម្មសម្រាប់ការចូលរួមក្នុងថ្នាក់។
- យោបល់របស់សិស្សលើអត្ថប្រយោជន៍នៃការចូលរួមក្នុងថ្នាក់។នេះមានន័យថាវាចាំបាច់សម្រាប់គ្រូដើម្បីតាមដានការចូលរួម និងទង្វើរបស់សិស្សម្នាក់ៗ និងព្យាយាមជួយពួកគេតាមតម្រូវការ។ នេះអាចត្រូវបានធ្វើដោយការទទួលស្គាល់ថាសិស្សម្នាក់ៗមានតម្រូវការរៀងៗខ្លួន ដែលបណ្តាលឱ្យមានបញ្ហាជាមួយនឹងការចូលរួមក្នុងថ្នាក់នីមួយៗ និង ឬការបំពេញកិច្ចការ (សូមមើលខាងលើ)។
- លើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យពិចារណាពីអត្ថប្រយោជន៍ដែលអាចមានរយៈពេលវែងដែលអាចសម្រេចបានដោយការចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងថ្នាក់។

ជំនាញសង្កេតតាមដាន៖

ការចូលរួមរបស់សមាជិកម្នាក់ៗនៃថ្នាក់របស់ពួកគេត្រូវតែមានការត្រួតពិនិត្យពីគ្រូជំនាញ។ ពួកគេគួរតែដឹងពីបញ្ហាប្រឈមនៃការយល់ដឹងផ្លូវចិត្ត និងសង្គមដែលមានសក្តានុពល និងរបៀបរៀបចំខ្លួននៅកម្រិតផ្ទាល់ខ្លួន ក៏ដូចជាវិធីដើម្បីជួយពួកគេឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងដោយមិនចាំបាច់ប្រឈមមុខនឹងការបាត់បង់កិត្តិយសនៅក្នុងថ្នាក់ទាំងមូល។

ជំនាញទំនាក់ទំនងជាមួយសិស្ស និងឪពុកម្តាយ៖

គ្រូដែលជោគជ័យត្រូវការសមត្ថភាពក្នុងការតាមដានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងវិជ្ជមាននៅពេលចាំបាច់ដោយបានបង្កើតក្តីកង្វល់ជាមួយសិស្សម្នាក់ៗ។ ជំនាញទំនាក់ទំនងសាមញ្ញផ្តោតលើការយល់ចិត្ត និងការអាណិតអាសូរគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ។ បញ្ហាជាមួយសិស្សគួរតែត្រូវបានដោះស្រាយជាមួយសិស្ស ហើយប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបានជាមួយឪពុកម្តាយឬអ្នកអាណាព្យាបាលរបស់ពួកគេដើម្បីព្យាយាមជំរុញសិស្សឱ្យមានសកម្មភាពកាន់តែ

សូមមើលមេរៀនទី១ ប្រធានបទទី២ "ការធ្វើផែនការមេរៀននិងជំនាញវិធីសាស្ត្រៈគំនិតឧបករណ៍និងការអនុវត្តន៍" កម្មវិធីសិក្សាបឋមសិក្សាស្រីលង្កាត្រូវបានបង្រៀនជា ៣ ដំណាក់កាលសំខាន់ៗ៖ ដំណាក់កាលទី ១ គឺថ្នាក់ទី ១ និងទី២

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សកម្មក្នុងការធ្វើផែនការ និងចូលរួមក្នុងថ្នាក់ក៏ដូចជាធ្វើកិច្ចការណាមួយ។

ជំណាក់កាលគន្លឹះទី ២ គឺថ្នាក់ទី ៣ និងទី ៤ និង ជំណាក់កាលគន្លឹះទី ៣ គឺថ្នាក់ទី ៥ ។

១.២.៥-អាកប្បកិរិយាទូទៅ

ផ្នែករងខាងក្រោមនេះចាប់យកចំណុចជាច្រើនដែលត្រូវបានបង្កប់ក្នុងផ្នែកមុនៗ និងកំណត់ពីគុណលក្ខណៈសំខាន់ៗរបស់គ្រូដែលគួរមាន

ចំណង់ចំណូលចិត្ត៖

ទោះបីជាការសាទរនឹងការបង្រៀនមិនមែនជាទេពកោសល្យ ឬអ្វីមួយដែលអាចរៀនបានក៏ដោយ វាគឺជាតម្រូវការចាំបាច់មុនក្លាយជាគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាព។ ចំណង់ចំណូលចិត្តផ្តល់នូវមូលដ្ឋានចាំបាច់ដើម្បីទទួលយកនូវតម្រូវការនៃការរៀនសូត្រពេញមួយជីវិតនិងជំនាញដើម្បីអភិវឌ្ឍវឌ្ឍនភាពរបស់ខ្លួនជាគ្រូបង្រៀនដែលទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលហើយជាលទ្ធផលរបស់សិស្សរបស់ពួកគេ នឹងទទួលបានជោគជ័យ។

ភាពអត់ធ្មត់ និងភាពវិជ្ជមាន៖

ដូចដែលបានរៀបរាប់រួចមកហើយនៅគ្រប់ថ្នាក់ទាំងអស់មានសិស្ស ដែលមានទេពកោសល្យ និងជំនាញផ្សេងៗគ្នាក៏ដូចជាមជ្ឈដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ចសង្គមផ្សេងៗគ្នា (ដូច្នេះហើយវាផ្ទុយគ្នាឬតម្រូវការខុសគ្នា) ។ នេះមានន័យថានៅក្នុងថ្នាក់មានតម្រូវការក្នុងការធ្វើប្រតិបត្តិការជាករណីនីមួយៗជាមួយបុគ្គលម្នាក់ៗខណៈពេលនោះដែរ ត្រូវធានាថាកម្មវិធីទាំងមូលត្រូវបានអនុវត្តដោយមិនបោះបង់កម្មវិធីសិក្សា និងគោលដៅបុគ្គល។

នេះមិនត្រឹមតែតម្រូវឱ្យមានការអត់ធ្មត់ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏មានអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមានផងដែរ បំណងប្រាថ្នាដើម្បីលើកទឹកចិត្តសិស្សដែលមានសមត្ថភាពទាបឱ្យកាន់តែសកម្មទាក់ទងនឹងកិច្ចការរបស់ខ្លួនឯងនិងការងារសាលា។ ការប្រើប្រាស់វិធានការវិន័យអាចត្រូវបានជៀសវាងដោយការប៉ុនប៉ងដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការពិសេសរបស់សិស្ស ក្រោយ មកទៀតមិនត្រឹមតែធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់បរិស្ថាននៃថ្នាក់រៀនទាំងមូលផងដែរ។គ្រូក៏អាចដើរតួជាគំរូដល់សិស្សរបស់ពួកគេដោយមើលថែសហការី និងអ្នកដទៃ។

២-ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

របាយការណ៍ " ការបង្រៀននៅកម្ពុជា " (Benveniste, Marshall, & Araujo,

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

2008) បានចង្អុលបង្ហាញថា" កេរដំណែលរបស់គាត់នៅសម័យខ្មែរក្រហមតំណាងឱ្យការថយក្រោយដ៏ធំធេងចំពោះវិស័យអប់រំនៅពេលដែលកម្មាភិបាល គ្រូបង្រៀនកម្ពុជាបានរងគ្រោះថ្នាក់ច្រើន" (ទំព័រ៦៦) ។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមកចំនួនគ្រូបឋមសិក្សាដែលមានការបណ្តុះបណ្តាលបានកើនឡើងជាថ្មីម្តងទៀតហើយវិស័យអប់រំមានការផ្លាស់ប្តូរជាច្រើន។ របាយការណ៍នេះគូសបញ្ជាក់ពីរបៀបដែលគ្រូបង្រៀនដើរតួយ៉ាងសំខាន់ក្នុងដំណើរការនៃការរៀនសូត្រ ហើយឥរិយាបថថ្នាក់រៀនរបស់ពួកគេគឺជាវិមាត្រសំខាន់មួយនៅក្នុងបទពិសោធសិក្សារបស់សិស្ស (Benveniste et al., 2008, p. 71) ។ គ្រូបង្រៀនត្រូវបានគេសន្មតឱ្យអនុវត្តគោលការណ៍នៃការបង្រៀនដែលងាយស្រួលរៀន។ ទោះយ៉ាងណាប្រព័ន្ធអប់រំនៅកម្ពុជានៅតែពឹងផ្អែកជាចម្បងទៅលើការបង្រៀននាពេលខាងមុខ និងការរៀនជាមូលដ្ឋាន។ (Benveniste et al., 2008)

៣-ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា

នៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា ការអប់រំកម្រិតបឋមសិក្សាគឺសិស្សានុសិស្សទាំងអស់ពុំតម្រូវឱ្យមានការបង់ថ្លៃសិក្សា ឡើយ។ បរិបទនេះត្រូវបានធ្វើកំណែទម្រង់ដោយលោកបណ្ឌិត **សីដប់ចិលយូ ដប់ចិលយូកាន់ណាង្គារ៉ា** ដែលបានធ្វើឱ្យកម្រិតនៃការចេះដឹងលើអក្សរសាស្ត្រនៅក្នុងប្រទេសនេះមានការរីកចម្រើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់(Sedere, 2016)។ កម្មវិធីសិក្សាកម្រិតបឋមសិក្សាត្រូវបានក្រុមអ្នកជំនាញបានសម្រេចចិត្តធ្វើកំណែទម្រង់ភ្លាមៗ ចាប់តាំងពីពេលនោះមករហូតដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ដោយធ្វើការផ្លាស់ប្តូរពីគោលវិធីគ្រូមជ្ឈមណ្ឌលមកជាគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលវិញ។ បើទោះបីជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ប្រព័ន្ធនៃការអប់រំនៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា នៅតែត្រូវបានគេពិនិត្យ និងផ្តោតលើការសិក្សាយ៉ាងខ្លាំងដែលផ្តោតជាចម្បងលើជំនាញនៃការគិតទាប (ឧ. ចំណេះដឹង និងការយល់ដឹង - សូមមើលភាពស្មើគ្នារបស់ប្លុក) (Sedere, 2016) នៅដំណាក់កាលទាំងបីកម្មវិធីសិក្សាមានធាតុបីដែលត្រូវបានណែនាំអនុវត្តសកម្មភាព និងការងារចំពោះមុខដែលត្រូវបានបែងចែកខុសគ្នាអាស្រ័យលើដំណាក់កាល។ខណៈពេលដែលគ្រូគួរតែមានលទ្ធភាពប្រើវិធីសាស្ត្របង្រៀនជាច្រើនដើម្បីធ្វើការបង្ហាញដោយមានការណែនាំ និងការងារធ្វើនៅចំពោះមុខបន្តិចនៅក្នុងដំណាក់កាលទី ១ ដំណាក់កាលចាំបាច់ទី ៣ ផ្តោតសំខាន់លើការងារនៅចំពោះមុខទោះបីជាវាគួរតែមានការណែនាំតិចក៏ដោយ (Little 2000) ក្រៅពីចំណេះដឹងជាក់លាក់

លើមុខវិជ្ជា គ្រូត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងពង្រឹងសីលធម៌ ពង្រឹងគុណភាព អភិវឌ្ឍភាពអត់ធ្មត់នៅក្នុងសិស្ស និងបង្រៀនពួកគេឱ្យកោតសរសើរសង្គម និងវប្បធម៌ដទៃទៀត និងស្វែងរកវិធីដើម្បីរស់នៅប្រកបដោយភាពសុខដុមជាមួយគ្នា (Little 2000) ។ ដូច្នេះ តួនាទីភារកិច្ច និងមុខងារ របស់គ្រូបឋមសិក្សានៅស្រីលង្កាមានច្រើន។ អត្ថាធិប្បាយ (Little 2000) លើលក្ខណៈរបស់គ្រូបឋមនៅស្រីលង្កាមានប្រសាសន៍ថា " ការបន្តដំណើរការបង្រៀន - រៀនកុមារនឹងត្រូវបានវាយតម្លៃជាបន្តបន្ទាប់ដោយសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃក្រៅផ្លូវការ" ។ ក្នុងន័យនេះ គ្រូបង្រៀនគួរតែ ផ្តល់សកម្មភាពចាំបាច់នៅក្នុងជីវិតពិតរបស់ពួកគេដើម្បីឱ្យសិស្សជឿថា ពួកគេកំពុងទ្រទ្រង់អ្វីមួយដែលមានតម្លៃ។ ម៉្យាងវិញទៀត ការស្វែងយល់អំពីពហុជាតិសាសន៍នៅក្នុងថ្នាក់រៀននឹងជួយឱ្យគ្រូអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណសិស្ស ដែលជួបការលំបាក ដែលជាលទ្ធផលនឹងជួយបំពេញបន្ថែមពួកគេនៅក្នុងសហគមន៍នៃថ្នាក់។

៤-សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

សរុបសេចក្តីមក យើងអាចនិយាយបានថាសព្វថ្ងៃតួនាទី និងមុខងាររបស់គ្រូមានច្រើន និងស្មុគស្មាញដែលផ្ទុយពីតួនាទីកាលពីបុរាណ។ ភាពស្មុគស្មាញនៃតួនាទីថ្មីស្ថិតនៅក្នុងបរិបទ ដែលភ្ជាប់ទៅនឹងមុខងារផ្ទាល់ខ្លួន និងសង្គម។ ដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិតគ្រូបង្រៀនត្រូវការកែលម្អដោយផ្ទាល់ក៏ដូចជាវិជ្ជាជីវៈ និងអាចបំពេញតម្រូវការរបស់សិស្សផ្សេងៗគ្នា។ នេះមានន័យថា គ្រូត្រូវយល់ពីខ្លួនឯង និងសិស្សម្នាក់ៗដែលពួកគេបង្រៀន។ គ្រូបង្រៀនថ្នាក់បឋមសិក្សាត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាគរុកោសល្យដែលត្រូវការប្រឹងប្រែងបន្ថែមទៀតឆ្ពោះទៅរកសិស្សរបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះគ្រូម្នាក់ត្រូវតែយល់អំពីទំនាក់ទំនងរវាងជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងគរុកោសល្យក្នុងតួនាទីរបស់គ្រូ (MAKOVEC, 2018, P. 35)

៥-ចំណុចសំខាន់ៗ

- ✓ គ្រូមានតួនាទីច្រើន និងទទួលរងឥទ្ធិពលពីកត្តាខាងក្នុង និងខាងក្រៅ។
- ✓ គ្រូដែលទទួលបានជោគជ័យគឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលមានចំណេះដឹង និងការយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់ពីអ្វីដែលពួកគេកំពុងបង្រៀនហើយអាចបន្តកិច្ចការនេះតាមវិធីសាស្ត្រគរុកោសល្យប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងទាក់ទាញដល់សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់។
- ✓ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការ និងភាពចាំបាច់របស់ថ្នាក់ទាំងមូលវាចាំបាច់ណាស់ក្នុង

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ការរៀបចំផែនការមេរៀននៅខាងមុខដែលផ្អែកលើកម្មវិធីសិក្សា។

- ✓ ជំនួសឱ្យភាពជាអ្នកអនុវត្តវិន័យតឹងរឹង គ្រូគួរតែប្រាថ្នាចង់ក្លាយជាអ្នកដឹកនាំក្រុមដោយជំរុញសិស្សឱ្យសម្រេចគោលដៅរបស់ពួកគេដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា។
- ✓ ដើម្បីអាចជួយសិស្សឱ្យសម្រេចគោលដៅរបស់សិស្ស អ្នកអប់រំជំនាញត្រូវតែទទួលស្គាល់ថាសិស្សម្នាក់ៗមានភាពខុសគ្នាទាក់ទងនឹងទិដ្ឋភាពផ្សេងៗគ្នា (ឧទាហរណ៍ ប្រវត្តិ សង្គម និងវប្បធម៌)។
- ✓ អ្នកអប់រំមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈត្រូវតែខិតខំស្វែងយល់ពីបញ្ហាប្រឈមដែលសិស្សម្នាក់ៗជួបប្រទះ និងមានជម្រើសខាងការអប់រំ និងធនធានដែលមានដើម្បីធ្វើការពិចារណាគាំទ្រដំណើរការសិក្សារបស់សិស្ស។
- ✓ វាពិតជាសំខាន់ណាស់ ដែលត្រូវបានបំពេញដោយវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់ការងាររបស់គ្រូ ប៉ុន្តែវាក៏ចាំបាច់ផងដែរក្នុងការមានគំនិតវិជ្ជមានឆ្ពោះទៅរកអាជីពនេះ និងជំរុញដើម្បីទទួលបានជោគជ័យសម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់សិស្ស

ឯ-ឯកសារយោង

Benveniste, L. , Marshall, J. , & Araujo, M.C. (ឆ្នាំ ២០០៨) ការបង្រៀននៅកម្ពុជា។ វិស័យអភិវឌ្ឍន៍មនុស្សនៅអាស៊ីបូព៌ា និងតំបន់ប៉ាស៊ីហ្វិក ធនាគារពិភពលោក និងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាកម្ពុជា។

Borich, G.D. (ឆ្នាំ ២០១៧) ។ វិធីសាស្ត្របង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព៖ ការអនុវត្តផ្អែកលើការស្រាវជ្រាវ / ហ្គារីឌីបូរិក សាកលវិទ្យាល័យតិចសាសនៅអូស្ទីន។ - បោះពុម្ពលើកទី៩។

Buchberger, F. (២០០០) ។ ក្រដាសបៃតងស្តីពីការអប់រំគ្រូនៅអឺរ៉ុប៖ ការអប់រំគ្រូដែលមានគុណភាពខ្ពស់សម្រាប់ការអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលប្រកបដោយគុណភាពខ្ពស់។

TNTEE.

វចនានុក្រមខេមប្រ៊ីជ(n.d.).។"ការយល់ឃើញ"[លើបណ្តាញ] https://dictionary.cambridge.org/de/worterbuch/englisch/perception [2020, Dec. 07].

វចនានុក្រមខេមប្រ៊ីជ (n.d.). "ជំនាញ" [លើបណ្តាញ]. https://dictionary.cambridge.org/de/worterbuch/englisch/skill [2020, Dec. 09].

Darling-Hammond, L., & Bransford, J. (Eds.). (២០០៥) ។ ការរៀបចំគ្រូសម្រាប់ពិភពលោកដែលមានការផ្លាស់ប្តូរ៖ អ្វីដែលគ្រូគួររៀននិងអាចធ្វើបាន Jossey-Bass.

Freiberg, H., Waxman, H., & Houston, W(១៩៨៧) ។ បង្កើនការផ្តល់យោបល់ដល់សិស្ស - គ្រូតាមរយៈការពិភាក្សាជាក្រុមតូចៗ។ ការអប់រំគ្រូបង្រៀនប្រចាំត្រីមាស ១៤ (៣) ៧១-៨២ http://www.jstor.org/stable/23474769 [2020, Dec. 23].

Fullan, M., & Langworthy, M. (2014). A Reach Seam: របៀបដែលអ្នកគរុកោសល្យថ្មីស្វែងរកការរៀនសូត្រជ្រៅជ្រះ។ ទីក្រុងឡុងដ៍: កីសុន។ ការបោះពុម្ពផ្សាយនេះមាននៅក្នុង Open Access ក្រោមអាជ្ញាប័ណ្ណ Attribution 3.0 (CC BY 3.0) (https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).

Johnston, J., Chater, M., and Bell, D. (eds.) (2002) ការបង្រៀនកម្មវិធីសិក្សាបឋម

Buckingham: Open University Press.

Little, A. (2000). កំណែទម្រង់បឋមសិក្សានៅប្រទេសស្រីលង្កា. Sri Lanka: Lazergraphic Ltd.

Makovec, D. (2018). តួនាទីរបស់គ្រូនិងការអភិវឌ្ឍន៍វិជ្ជាជីវៈ។ ទិនានុប្បវត្តិអន្តរជាតិនៃការស្រាវជ្រាវយល់ដឹងនៅក្នុងវិទ្យាសាស្ត្រវិស្វកម្មនិងអប់រំលេខ ២ (៦) ។

McBer, H. (២០០០) ។ ស្រាវជ្រាវអំពីប្រសិទ្ធភាពគ្រូ៖ គំរូនៃប្រសិទ្ធភាពគ្រូ

. Nottingham: នាយកដ្ឋានអប់រំនិងការងារ

Merriam-Webster Dictionary (n.d.). "Role." [Online]. https://www.merriam-webster.com/dictionary/role [2020, Dec. 07].

Moore, K.D. (2014) យុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព៖ ពីទ្រឹស្តីទៅការអនុវត្ត។ ការបោះពុម្ពផ្សាយ Sage ។

Nessipbayeva, O. (2012) សមត្ថភាពរបស់គ្រូទំនើប។ សង្គមអប់រំប្រៀបធៀបប៊ុលហ្គារី។

Pereira, F., Lopes, A., & Margarida, M. (2015) ធ្វើជាគ្រូអប់រំ៖ អត្តសញ្ញាណវិជ្ជាជីវៈនិងទស្សនៈនៃការអប់រំវិជ្ជាជីវៈការស្រាវជ្រាវអប់រំ ៥៧ (៤) ៤៥១-៤៦៩

Sedere, M.U. (2016). កំណែទម្រង់អប់រំBeyond Kannangara for the 21st Century. *Dr. C.W.W. Kannangara Memorial Lecture*. វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ Maharagama ប្រទេសស្រីលង្កា

TTA (1997). ព័ត៌មានអំពីអាជីព, London: TTA.

Tudor, Loredana S. (2015). ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូដំបូងសម្រាប់ការអប់រំមត្តេយ្យនិងបឋមសិក្សាពីទស្សនវិស័យនៃគំរូអប់រំសម័យទំនើបនីតិវិធី - វិទ្យាសាស្ត្រសង្គមនិងឥរិយាបទ, ១៨៧, ៤៥៩-៤៦៣

UNESCO (2014). Booklet 4: Creating Inclusive, Learning-Friendly Classrooms. In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. Retrieved from: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000137522. ISBN 92-9223-032-8 (Electronic version). This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

Widanapathirana, S. & Mampitiya Dr.& U., Jayawardena, R. & Dr.Chandratilleke, K., (2016). សិក្សាលើការអភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធីសិក្សាក្នុងការអប់រំទូទៅនៅប្រទេសស្រីលង្កា។ [online] Nec.gov.lk. Available at: <http://nec.gov.lk/wp-content/uploads/2016/04/1-Final-6.pdf> [27 December 2020].

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី១ ការអនុវត្ត

ក-ចូរចង្អុលបង្ហាញប្រសិនបើមតិលើកឡើងខាងក្រោម ពិត ឬមិនពិត

១. តួនាទីរបស់គ្រូអាចទទួលឥទ្ធិពលពីកត្តាខាងក្រៅតែប៉ុណ្ណោះ។ **ពិត/មិនពិត**

២. តួនាទីរបស់គ្រូគឺផ្អែកលើទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួន និងទស្សនៈរបស់ដៃគូអប់រំ។ **ពិត/មិនពិត**

៣. គ្រូបង្រៀនអាចទទួលឥទ្ធិពលពីការរំពឹងទុករបស់ពួកគេផ្ទាល់។ **ពិត/មិនពិត**

៤. ការយល់ដឹងអំពីតម្រូវការរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធមិនមែនជាតម្រូវការចាំបាច់របស់គ្រូទេ។ **ពិត/មិនពិត**

៥.ការមានចំណេះដឹងលើមុខវិជ្ជាមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ជោគជ័យរបស់សិស្សច្រើនជាងការមានជំនាញគរុកោសល្យ។ **ពិត/មិនពិត**

៦. មានលក្ខណៈផ្សេងៗគ្នាជាច្រើនចំពោះតួនាទីរបស់គ្រូ។ **ពិត/មិនពិត**

៧. ការរំពឹងទុកភាគច្រើនចំពោះតួនាទីរបស់គ្រូម្នាក់ត្រូវបានទាក់ទងដោយបើកចំហ។ **ពិត/មិនពិត**

ខ-ឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើស។ អំពីអត្ថបទអាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវជាច្រើន៖

១-ជ្រើសរើសចម្លើយដែលសមស្របបំផុតអំពីសមត្ថភាពបង្រៀននៅសតវត្សរ៍ទី ២១

ក) គ្រូបង្រៀនបង្ហាញពីគំរូឈានមុខគេនៅក្នុងថ្នាក់។

ខ)ចំណេះដឹងមិនត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាសមត្ថភាពចាំបាច់សម្រាប់បង្រៀននៅក្នុងយុគសម័យទំនើបទេ។

គ) ការឆ្លុះបញ្ចាំងខ្លួនឯងគឺជាការអនុវត្តដែលមានការភ័ន្តច្រឡំសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ។

២-តើគ្រូបង្រៀនគួរមានជំនាញឆ្លើយតបតាមលក្ខណៈបុគ្គលបែបណា?

ក) គ្រូបង្រៀនគួរតែដឹងអំពីសក្តានុពលនៃការយល់ដឹង ផ្លូវចិត្ត និងបញ្ហាសង្គមដែលអាចកើតមាន។

ខ)ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគឺជាជំនាញដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់គ្រូរួមមានការយល់ចិត្ត និងការអាណិតអាសូរ។

គ) គ្រូបង្រៀនគួរតែផ្តោតលើថ្នាក់រៀន ប៉ុន្តែក៏ត្រូវស្គាល់សិស្សម្នាក់ៗឱ្យបានច្បាស់លាស់ផងដែរ។

ឃ)ជំនាញសំខាន់បំផុតគឺពិនិត្យមើល និងផ្តោតលើសិស្សទាំងអស់ជាក្រុម និងមិនផ្តោតលើសិស្សម្នាក់ៗទេ។

ង)គ្រូបង្រៀនគួរតែដោះស្រាយបញ្ហាជាមួយសិស្សដោយផ្ទាល់ ហើយប្រសិនបើអាចធ្វើបានជាមួយឪពុកម្តាយឬអ្នកអាណាព្យាបាលរបស់ពួកគេក៏កាន់តែល្អប្រសើរដែរ។

៣-ចូរជ្រើសរើសចម្លើយដែលសមស្របបំផុតដែលពិពណ៌នាអំពីតួនាទីថ្មីរបស់គ្រូ

ក) មានជំនាញលើមុខវិជ្ជាគឺជាលក្ខណៈសម្បត្តិសំខាន់បំផុតរបស់គ្រូ។

ខ) សិស្សរៀនបានដោគជ័យប្រសិនបើ គ្រូតែងតែចូលរួមក្នុងដំណើរការសិក្សារបស់ពួកគេ។

គ)ទោះបីជាជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើងកំពុងផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងឆាប់រហ័សក៏ដោយ ក៏តម្រូវការរបស់សិស្សកាន់តែមានភាពចម្រុះ។

ឃ) វាសំខាន់ណាស់ដែលគ្រូត្រូវទទួលស្គាល់ថា សិស្សម្នាក់ៗមានតម្រូវការផ្ទាល់ខ្លួន។

ង)គ្រូបង្រៀនត្រូវតែកែលម្អដោយផ្ទាល់ និងប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈដើម្បីបំពេញតម្រូវការរបស់សិស្ស។

គ-ចូរជ្រើសរើស និងបំពេញគោលការណ៍ខាងក្រោមទាក់ទងនឹងតួនាទីរបស់គ្រូទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម។ គោលការណ៍នេះអាចត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យប្រភេទជម្រើសច្រើនៈ

ផែនការបានល្អ[1] - ការឆ្លុះបញ្ចាំងពីការបង្រៀនដោយខ្លួនឯង[2]- បោះជំហានទៅមុខនិងមើលការសម្តែងរបស់សិស្សឱ្យបានជិតដល់[3]- ផ្តល់ឱកាសរៀនសូត្រសមស្រប [4] - លើកទឹកចិត្តកុមារឱ្យបង្ហាញគំនិតដោយសេរី [5]

អ្នកសម្របសម្រួល	អ្នកគ្រប់គ្រង	អ្នកអង្កេតតាមដាន	អ្នកសិក្សា

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឃ-ចូរបំពេញចន្លោះដែលមានពាក្យសមស្របពីប្រអប់៖

. អាកប្បកិរិយាទូទៅ . ជំនាញច្បាស់លាស់លើមុខវិជ្ជា . ជំនាញទទួលខុសត្រូវបុគ្គល . ជំនាញគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនកម្រិតទូទៅ . ជំនាញចែករំលែកចំណេះដឹងទូទៅ

១. វាមិនមែនជាសំណួរដែលគ្រូមាននិងសម្រេចបានទេ _____ ប៉ុន្តែវាជាការសំខាន់ណាស់ដែលត្រូវគិតពីស្ថានភាពនៅពេលសមត្ថភាពនេះត្រូវបានដំទាស់ ឧទាហរណ៍: នៅពេលបង្រៀនជាភាសាដែលមិនមែនជាភាសាកំណើតរបស់សិស្ស។

២. _____ទាក់ទងនឹងសមត្ថភាពក្នុងការលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យទម្លាប់សិក្សា និងធ្វើកិច្ចការធ្វើឱ្យពួកគេមើលឃើញពីអត្ថប្រយោជន៍នៃការសិក្សា។ ការយល់ព្រមលើច្បាប់មូលដ្ឋានដើម្បីបញ្ជាក់ពីសារៈសំខាន់នៃភាពសុចរិតនៅក្នុងថ្នាក់អាចទទួលបានតាមរយៈការធ្វើជាគំរូល្អក្នុងនាមជាអ្នកអប់រំធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់មានភាពស្មើគ្នានិងមានអាកប្បកិរិយាគំរូ និងអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមាននៅក្នុងថ្នាក់។

៣. ផ្នែកមួយនៃគ្រូ _____ គឺជាជំនាញទំនាក់ទំនងរឹងមាំជាមួយសិស្ស និងឪពុកម្តាយ និងជំនាញសង្កេតដ៏ល្អដើម្បីដឹងអំពីសក្តានុពលនៃការគិត
ផ្លូវចិត្ត បញ្ហាសង្គម និងការទទួលស្គាល់តម្រូវការរបស់សិស្សម្នាក់ៗ។

៤. គ្រូបង្រៀន _____ គួរតែរួមមាន ៣ ចំណុច: គឺ ចំណង់ចំណូលចិត្ត ការអត់ធ្មត់ និងភាពវិជ្ជមាន។

៥. ជំនាញពន្យល់ ជំនាញធ្វើផែនការ និងជំនាញគ្រប់គ្រងពេលវេលាគឺជាផ្នែកមួយនៃ _____ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យគ្រូនៅជាប់កម្មវិធីសិក្សា ដែលបានរៀបចំទុកជាមុននៃមុខវិជ្ជាដែលត្រូវសិក្សា។

ង-ចូរជ្រើសរើសនិងបំពេញចរិតលក្ខណៈដូចខាងក្រោមដែលពិពណ៌នាអំពីតួនាទីការកិច្ច និងមុខងាររបស់គ្រូទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម

ព្យាយាមស្វែងយល់ពីបញ្ហាប្រឈមរបស់សិស្ស[១] - វិនិយតឹងរឹង[២] - ទទួលស្គាល់ភាពខុសប្លែកគ្នារបស់សិស្ស[៣] - ដាក់ខ្លួនដូចគ្នានឹងសិស្សរបស់គេ[៤]- ក្លាយជាអ្នកដឹកនាំក្រុម[៥] - ចំណេះដឹងផ្នែកគរុកោសល្យ[៦] - ចំណេះដឹងទាក់ទងនឹងមុខវិជ្ជា[៧] - មិនបង្ហាញភាពទន់ខ្សោយ ឬធ្វើខុស[៨] - ឱ្យតម្លៃសិស្សទាំងអស់ស្មើគ្នា[៩] - ផ្តោតជាចម្បងលើជំនាញបញ្ញា និងការពិនិត្យ[១០] - ភាពអត់ធ្មត់[១១]

ការអប់រំផ្តោតលើគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល	វិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យសតវត្សរ៍ទី ២១

ច-ចូរជ្រើសរើស និងបំពេញគោលការណ៍ដូចខាងក្រោមទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម៖
កុមារត្រូវទាក់ទងទៅនឹងអ្វីដែលកំពុងត្រូវបានបង្រៀនដើម្បីរៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព[១] - គ្រូគ្រាន់តែបញ្ជូនចំណេះដឹងផ្នែកសិក្សា [២] - គ្រូបង្រៀនត្រូវតែបើកចំហ និងអាចបត់បែនបាន[៣] - គ្រូបង្រៀនបង្កប់ចំណេះដឹងរបស់ខ្លួននៅក្នុងស្ថានភាពបង្រៀន និងការសិក្សាដែលពាក់ព័ន្ធ[៤] - គ្រូត្រូវបានគេមើលឃើញថាជាតួលេខដែលដឹងទាំងអស់[៥] - ការរៀនសូត្រត្រូវតែមានអត្ថន័យ [៦] - ការអប់រំជាទូទៅ[៧]

ការអប់រំផ្តោតលើគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល	វិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យសតវត្សរ៍ទី ២១

ជំហានទី ១ ការអនុវត្តជាក់ស្តែង ដំណោះស្រាយ -

ក-ចូរចង្អុលបង្ហាញប្រសិនបើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ខាងក្រោមមានពិត ឬមិនពិត៖

១. តួនាទីរបស់គ្រូអាចទទួលឥទ្ធិពលពីកត្តាខាងក្រៅតែប៉ុណ្ណោះ។ **ពិត/មិនពិត**

២. តួនាទីរបស់គ្រូគឺផ្អែកលើទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួន និងទស្សនៈរបស់ដៃគូអប់រំ។ **ពិត/មិនពិត**

៣. គ្រូបង្រៀនអាចទទួលឥទ្ធិពលពីការពិចារណារបស់ពួកគេផ្ទាល់។ **ពិត/មិនពិត**

៤. ការយល់ដឹងអំពីតម្រូវការរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធមិនមែនជាតម្រូវការចាំបាច់របស់គ្រូទេ។ **ពិត/មិនពិត**

៥. ការមានចំណេះដឹងលើមុខវិជ្ជាមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ជោគជ័យរបស់សិស្សច្រើនជាងការមានជំនាញគរុកោសល្យ។ **ពិត/មិនពិត**

៦. មានលក្ខណៈផ្សេងៗគ្នាជាច្រើនចំពោះតួនាទីរបស់គ្រូ។ **ពិត/មិនពិត**

៧. ការពិចារណាភាគច្រើនចំពោះតួនាទីរបស់គ្រូម្នាក់ត្រូវបានទាក់ទងដោយបើកចំហ។ **ពិត/មិនពិត**

ខ-ចូរឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសអំពីអត្ថបទ។ អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវជាច្រើន៖

១. ជ្រើសរើសចម្លើយដែលសមស្របបំផុតអំពីសមត្ថភាពបង្រៀននៅសតវត្សរ៍ទី ២១៖

ក) គ្រូបង្រៀនបង្ហាញពីគំរូឈានមុខគេនៅក្នុងថ្នាក់។

ខ)ចំណេះដឹងមិនត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាសមត្ថភាពចាំបាច់សម្រាប់បង្រៀននៅក្នុងយុគសម័យទំនើបទេ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គ) ការឆ្លុះបញ្ចាំងខ្លួនឯងគឺជាការអនុវត្តដែលមានការភ័ន្តច្រឡំសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ។

២. តើគ្រូបង្រៀនគួរមានជំនាញឆ្លើយតបតាមលក្ខណៈបុគ្គលបែបណា?

ក) គ្រូបង្រៀនគួរតែដឹងអំពីសក្តានុពលនៃការយល់ដឹង ផ្លូវចិត្ត និងបញ្ហាសង្គមដែលអាចកើតមាន។

ខ)ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគឺជាជំនាញដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់គ្រូរួមមានការយល់ចិត្ត និងការអាណិតអាសូរ។

គ) គ្រូបង្រៀនគួរតែផ្តោតលើថ្នាក់រៀន ប៉ុន្តែក៏ត្រូវស្គាល់សិស្សម្នាក់ៗឱ្យបានច្បាស់លាស់ផងដែរ។

ឃ)ជំនាញសំខាន់បំផុតគឺពិនិត្យមើល និងផ្តោតលើសិស្សទាំងអស់ជាក្រុម និងមិនផ្តោតលើសិស្សម្នាក់ៗទេ។

ង)គ្រូបង្រៀនគួរតែដោះស្រាយបញ្ហាជាមួយសិស្សដោយផ្ទាល់ហើយប្រសិនបើអាចធ្វើបានជាមួយឪពុកម្តាយឬអាណាព្យាបាលរបស់ពួកគេក៏កាន់តែល្អប្រសើរដែរ។

៣. ចូរជ្រើសរើសចម្លើយដែលសមស្របបំផុតដែលពិពណ៌នាអំពីតួនាទីថ្មីរបស់គ្រូ

ក) មានជំនាញលើមុខវិជ្ជាគឺជាលក្ខណៈសម្បត្តិសំខាន់បំផុតរបស់គ្រូ។

ខ) សិស្សរៀនបានជោគជ័យប្រសិនបើ គ្រូតែងតែចូលរួមក្នុងដំណើរការសិក្សារបស់ពួកគេ។

គ) ទោះបីជាជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើងកំពុងផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងឆាប់រហ័សក៏ដោយ ក៏តម្រូវការរបស់សិស្សកាន់តែមានភាពចម្រុះ។

ឃ) វាសំខាន់ណាស់ដែលគ្រូត្រូវទទួលស្គាល់ថា សិស្សម្នាក់ៗមានសេចក្តីត្រូវការផ្ទាល់ខ្លួន។

ង)គ្រូបង្រៀនត្រូវតែកែលម្អដោយផ្ទាល់និងប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈដើម្បីបំពេញតម្រូវការរបស់សិស្ស។

គ-ចូរជ្រើសរើស និងបំពេញគោលការណ៍ដូចខាងក្រោមទាក់ទងនឹងតួនាទីរបស់គ្រូទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម។ គោលការណ៍អាចត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យប្រភេទដែលមានច្រើនជម្រើសផែនការបានល្អ ១ - ការឆ្លុះបញ្ចាំងពីការបង្រៀនដោយខ្លួនឯង ២ - បោះជំហានទៅមុខនិងមើលការអនុវត្តរបស់សិស្សឱ្យបានជិតដល់ ៣ - ផ្តល់ឱកាសរៀនសូត្រសមស្រប ៤ - លើកទឹកចិត្តកុមារឱ្យបង្ហាញគំនិតដោយសេរី ៥

អ្នកសម្របសម្រួល	អ្នកគ្រប់គ្រង	អ្នកពិនិត្យតាមដាន	អ្នកសិក្សា
៤, ៥	១	៣	២

ឃ-បំពេញចន្លោះដែលមានពាក្យសមរម្យពីប្រអប់៖

- ឥរិយាបថរួម . ជំនាញច្បាស់លាស់លើមុខវិជ្ជា . ជំនាញទទួលខុសត្រូវបុគ្គល
- ជំនាញគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនកម្រិតទូទៅ . ជំនាញចែករំលែកចំណេះដឹងទូទៅ

១. វាមិនមែនជាសំណួរដែលគ្រូមាននិងសម្រេចបានទេ ជំនាញច្បាស់លាស់លើមុខវិជ្ជា ប៉ុន្តែវាជាការសំខាន់ណាស់ដែលត្រូវគិតពីស្ថានភាពនៅពេលសមត្ថភាពនេះត្រូវបានជំទាស់ ឧទាហរណ៍: នៅពេលបង្រៀនជាភាសាដែលមិនមែនជាភាសាកំណើតរបស់សិស្ស។

២. ជំនាញគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនកម្រិតទូទៅ ទាក់ទងនឹងសមត្ថភាពក្នុងការលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យអភិវឌ្ឍទម្លាប់សិក្សា និងទម្លាប់ធ្វើការនឹងធ្វើឱ្យពួកគេមើលឃើញពីអត្ថប្រយោជន៍នៃការសិក្សា។ ការយល់ព្រមលើច្បាប់មូលដ្ឋានដើម្បីបញ្ជាក់ពីសារៈសំខាន់នៃភាពសុចរិតនៅក្នុងថ្នាក់អាចទទួលបានតាមរយៈការធ្វើជាគំរូល្អក្នុងនាមជាអ្នកអប់រំធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់មានស្មើភាពគ្នានិងមានអាកប្បកិរិយាគំរូ និងអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមាននៅក្នុងថ្នាក់។

៣. ផ្នែកមួយនៃគ្រូ ជំនាញទទួលខុសត្រូវបុគ្គល គឺជាជំនាញទំនាក់ទំនងរឹងមាំជាមួយសិស្សនិងឪពុកម្តាយ និងជំនាញសង្កេតដ៏ល្អដើម្បីដឹងអំពីសក្តានុពលនៃការគិត
ផ្លូវចិត្ត បញ្ហាសង្គម និងការទទួលស្គាល់តម្រូវការរបស់សិស្សម្នាក់ៗ។

៤. គ្រូបង្រៀន ឥរិយាបថរួម គួរតែរួមមាន ៣ ចំណុច: គឺ ចំណង់ចំណូលចិត្ត ការអត់ធ្មត់ និងភាពវិជ្ជមាន។

៥. ជំនាញពន្យល់ ជំនាញធ្វើផែនការ និងជំនាញគ្រប់គ្រងពេលវេលាគឺជាផ្នែកមួយនៃ ជំនាញចែករំលែកចំណេះដឹងទូទៅ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យគ្រូនៅជាប់កម្មវិធីសិក្សា ដែលបានរៀបចំទុកជាមុននៃមុខវិជ្ជាដែលត្រូវសិក្សា។

ង-ចូរជ្រើសរើសនិងបំពេញចំណុចលក្ខណៈដូចខាងក្រោមដែលពិពណ៌នាអំពីតួនាទីភារកិច្ចនិងមុខងាររបស់គ្រូទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

ព្យាយាមស្វែងយល់ពីបញ្ហាប្រឈមរបស់សិស្ស[1] - វិន័យតឹងរឹង [2] - ទទួលស្គាល់ភាពខុសប្លែកគ្នារបស់សិស្ស [3] - ដាក់ខ្លួនដូចគ្នានឹងសិស្សរបស់គេ [4] ក្លាយជាអ្នកដឹកនាំក្រុម [5] - ចំណេះដឹងផ្នែកគរុកោសល្យ [6] - ចំណេះដឹងទាក់ទងនឹងមុខវិជ្ជា [7] - មិនបង្ហាញភាពទន់ខ្សោយ ឬធ្វើខុស [8] - ឱ្យតំលៃសិស្សទាំងអស់ស្មើគ្នា [9] - ផ្តោតជាចម្បងលើជំនាញ បញ្ហា និងការពិនិត្យ [10] - ភាពអត់ធ្មត់ [11]

ការអប់រំផ្តោតលើគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល	វិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យសតវត្សរ៍ទី ២១
២	១
៤	៣
៨	៥
១០	៦
	៧
	៩
	១១

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ច-ចូរជ្រើសរើស និងបំពេញគោលការណ៍ដូចខាងក្រោមទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម៖
កុមារត្រូវទាក់ទងទៅនឹងអ្វីដែលកំពុងត្រូវបានបង្រៀនដើម្បីរៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព[១] - គ្រូគ្រាន់តែបញ្ជូនចំណេះដឹងផ្នែកសិក្សា [២] - គ្រូបង្រៀនត្រូវតែបើកចំហ និងអាចបត់បែនបាន [៣] - គ្រូបង្រៀនបង្កប់ចំណេះដឹងរបស់ខ្លួននៅក្នុងស្ថានភាពបង្រៀន និងការសិក្សាដែលពាក់ព័ន្ធ[៤]-គ្រូត្រូវបានគេមើលឃើញថាជាគួលេខដែលដឹងទាំងអស់ [៥] - ការរៀនសូត្រត្រូវតែមានអត្ថន័យ [៦]
- ការអប់រំជាទូទៅ[៧]

ការអប់រំផ្តោតលើគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល	វិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យសតវត្សរ៍ទី ២១
២, ៥	១, ៣, ៤, ៦, ៧

ដំហានទី២

ក-មើលវីដេអូខាងក្រោមទាក់ទងនឹងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល និងបំពេញកិច្ចការខាងក្រោមនេះ: (https://www.youtube.com/watch ?v=nEfK_ziDSOY&ab_channel=OpenLearning)

១-ខាងក្រោមនេះអ្នករកឃើញនូវបញ្ជីនៃការពិពណ៌នាផ្សេងៗគ្នានៃបរិយាកាសិក្សារៀនសូត្រមួយចំនួនដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងវីដេអូខាងលើទាញនិងទម្លាក់ពាក្យ ដែលពិពណ៌នាអំពីលក្ខណៈនៃបរិយាកាសសិក្សាផ្តោតលើសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលនៅក្នុងវិស័យខាងក្រោម។

កិច្ចការត្រូវបានរៀបចំឡើងជុំវិញតម្រូវការរបស់សិស្ស ១ - គ្រូបង្រៀនកំពុងបង្រៀនចំណេះដឹងដល់សិស្ស ២ - ការងាររបស់សិស្សគឺត្រូវយល់ឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ៣ - គ្រូបង្រៀនគឺជាមគ្គុទេសក៍នៅក្បែរសិស្សរបស់ពួកគេ ៤ - ទំនាក់ទំនងរវាងគ្រូនិងសិស្សគឺសំខាន់ ៥ - សិស្ស ត្រូវស្តាប់និងរៀន ៦ - ថ្នាក់រៀនអាចកើតឡើងគ្រប់ទីកន្លែង ៧ - សិស្សរៀននៅពេលអ្នកនិយាយអ្វីទៅពួកគេ ៨ - បង្កើតបរិយាកាសលើកទឹកចិត្ត ៩

២- តើអ្នកអាចជាគ្រូបង្រៀនធ្វើឱ្យបរិយាកាសសិក្សាផ្តោតលើសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលយ៉ាងដូចម្តេច? ជ្រើសរើសពាក្យដែលសមរម្យនៅក្នុងប្រភេទទាំងពីរ៖

តួនាទី កិច្ចការ និងមុខងាររស់គ្រូបង្រៀន	**ធនធានក្នុងថ្នាក់ និងវិធីបង្រៀន**
- ការច្នៃប្រឌិត - បើកចិត្តទូលាយ - គ្រូជាអ្នកសម្របសម្រួល - គ្រូជាអាជ្ញាធរផ្លូវការ - ផ្តោតលើវិន័យតែមួយ	- បត់បែន - សិក្សាប្រកបដោយការសហការនិងគាំទ្រ - រៀនចម្លើយត្រឹមត្រូវ - អ្នកទទួលចំណេះដឹងអសកម្ម - ព្យាយាមរក្សាសិស្សឱ្យអង្គុយដោយខ្លួនឯង

ខ-ចូរមើលរូបភាពនិងបំពេញកិច្ចការខាងក្រោម:

រូបភាព ក	**រូបភាព ខ**

Picture Source: Zonal Education Office

១-តើអ្នកនឹងពណ៌នាបរិយាកាសបង្រៀននៅក្នុងរូបភាពទាំងពីរយ៉ាងដូចម្តេច? ចូរជ្រើសរើស និងបំពេញពាក្យទៅក្នុងប្រភេទសមស្របខាងក្រោម៖

បរិយាកាសបង្រៀនបែបប្រពៃណី ១ - ការរៀនសូត្រអន្តរកម្ម ២ - ការបង្រៀនមុខវិជ្ជា ៣ - គ្រូជាឥស្សរជន ៤ - គ្រូដូចដឹងទាំងអស់ ៥ - ថាមពលនៃការរៀន ៦ - ច្នៃប្រឌិត ៧ - ការទទួលបែបអសកម្ម ៨ - សិស្សមជ្ឈមណ្ឌល ៩

រូបភាព ក	រូបភាព ខ

២- តើរូបភាពមួយណាដែលទំនងជាពិពណ៌នាអំពីការអប់រំផ្តោតលើគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល ហើយតើរូបតំណាងការអប់រំបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលផ្តោតលើរូបណា?

រូបភាព ក

រូបភាព ខ

គ- សូមអានការពិពណ៌នាខាងក្រោមនៃបរិយាកាសថ្នាក់រៀនពីរ ហើយបំពេញកិច្ចការខាងក្រោម:

ថ្នាក់រៀន ក៖

កម្មវិធីសិក្សាចែងថា សិស្សគួររៀនអំពីដើមឈើ និងស្លឹកឈើផ្សេងៗគ្នា។ លោកស្រីកាម៉ារីស្នើឱ្យកុមារចេញទៅក្រៅ ហើយប្រមូលស្លឹកផ្សេងៗ។ បន្ទាប់មកកុមារត្រូវរកមើលស្លឹកឈើ ដែលពួកគេរកឃើញនៅក្នុងសៀវភៅសិក្សាអំពីដើមឈើ ហើយបង្ហាញការរកឃើញរបស់ពួកគេដល់សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់។

ថ្នាក់រៀន ខ៖

កម្មវិធីសិក្សាចែងថា សិស្សគួររៀនអំពីដើមឈើ និងស្លឹកឈើផ្សេងៗគ្នា។ ចំពោះបញ្ហានេះលោកស្រីគូម៉ារីបានខ្ចីសៀវភៅពីបណ្ណាល័យស្តីពីដើមឈើ ដែលពេលនោះនាងគូរស្លឹកឈើនៅលើក្តារហើយសរសេរចំណុចដែលគេបានរកឃើញអំពីដើមឈើនៅក្បែរនោះ។ កុមារចម្លងអត្ថបទ ហើយអាចសួរសំណួរអំពីពួកគេ។

១- សម្រេចចិត្តថា ការពិពណ៌នាមួយណាតំណាងឱ្យការបង្រៀនបែបប្រពៃណី និងមួយណាតួនាទីទំនើបការកិច្ច និងមុខងារបែបទំនើបរបស់គ្រូបឋម។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ក) បរិយាកាសបង្រៀនបែបប្រពៃណីៈ

ខ) បរិស្ថានបង្រៀននៅសតវត្សរ៍ទី ២១ៈ

២- បំពេញតារាងខាងក្រោមជាមួយនឹងលក្ខណៈរបស់គ្រូបឋមដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងអត្ថបទ។
កុមាររៀនមុខវិជ្ជាដោយខ្លួនឯង ១ - ការបង្រៀនមុខវិជ្ជា ២ - គ្រូដូចដឹងទាំងអស់ ៣ - គ្រូជាអ្នកណែនាំក្នុងដំណើរការរៀនដោយខ្លួនឯង ៤ - ក្មេងៗចម្លងចេញពីក្តារខៀន ៥ - ការបើកចំហរបស់គ្រូទៅវិធីសាស្ត្រថ្មី ៦

	វិធីសាស្ត្របង្រៀនបែបបុរាណ	**វិធីសាស្ត្របង្រៀនសតវត្សទី ២១**
តួនាទី កិច្ចការ មុខងាររបស់គ្រូបឋមសិក្សា	**ឧទាហរណ៍:**	**ឧទាហរណ៍:**

យ- រចនា និងរៀបចំបរិយាកាសនៃការបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកៈ

ស្រមៃថាអ្នកជាគ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សាដែលមានការកិច្ចបង្រៀនសិស្សអំពីដើមឈើ និងស្លឹកផ្សេងៗ។ អ្នកសម្រេចចិត្តផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវក្រដាសមួយសន្លឹក ដែលមានការពិពណ៌នាដើមឈើផ្សេងៗគ្នា។ បន្ទាប់មកអ្នកស្នើសុំឱ្យពួកគេចេញទៅខាងក្រៅហើយរកឃើញស្លឹកសម្រាប់ដើមឈើទាំងអស់ដែលបានសរសេរនៅលើក្រដាស។

គិតពីតួនាទីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកជាការបង្រៀនដោយប្រើវិធីសាស្ត្រនេះ តើអ្នកមានកិច្ចការ និងមុខងារអ្វីខ្លះ? ចូរគូសវង់ឃ្លាដែលសមរម្យទៅក្នុងតារាងខាងក្រោមៈ

សង្កេតមើលការរៀនសូត្រ ១ - ត្រូវបានបើកចំហចំពោះដំណោះស្រាយផ្សេងៗគ្នា ២ - ត្រូវប្រាកដថាសិស្សរកដំណោះស្រាយចំពោះភារកិច្ចរបស់អ្នកយ៉ាងច្បាស់ពីរបៀបដែលអ្នកចង់ធ្វើទៅជា ៣ - ធ្វើឱ្យមានភាពងាយស្រួលសម្រាប់សិស្សក្នុងការសួរសំណួរ ៤- ធ្វើកិច្ចការសម្រាប់សិស្សប្រសិនបើពួកគេមិនធ្វើការលឿនគ្រប់គ្រាន់ ៥

តួនាទី ភារកិច្ច និងមុខងាររបស់គ្រូបឋមដោយប្រើវិធីសាស្ត្រដែលបានពិពណ៌នា

ង- ចូរមើលគ្រូបង្រៀនពីរនាក់និយាយពីគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាព។ (Video File 2.1.1 – គ្រូបង្រៀន ក + និង 2.1.2 – គ្រូបង្រៀន ខ, កំណត់ត្រាចេញពីសំឡេងអាចរកបាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃឯកសារនេះ។) ចូរឆ្លើយសំណួរពហុ ចម្លើយសម្រាប់ជ្រើសរើសខាងក្រោម។ អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវច្រើន៖

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១-តើគ្រូបង្រៀន ក លើកឡើងពីលក្ខណៈសម្បត្តិប្រភេទអ្វីខ្លះរបស់គ្រូ ដែលមានប្រសិទ្ធភាពម្នាក់?

ក) បុគ្គល ដែលមានចំណេះដឹងទូលំទូលាយ
ខ) បុគ្គល ដែលទទួលបានវគ្គបំប៉នខាងចិត្តវិទ្យាគរុកោសល្យអប់រំកម្រិតខ្ពស់
គ) បុគ្គល ដែលជំនាញក្នុងការផ្ទេរចំណេះដឹង
ឃ) បុគ្គល ដែលតែងតែត្រៀមខ្លួនជាស្រេចមុនពេលបង្រៀន
ង) បុគ្គល ដែលចេះបត់បែន
ច) បុគ្គលដែលជំនាញទំនាក់ទំនងល្អប្រសើរ

២-តើគ្រូបង្រៀន ខ លើកឡើងពីលក្ខណៈសម្បត្តិប្រភេទអ្វីខ្លះរបស់គ្រូ ដែលមានប្រសិទ្ធភាពម្នាក់?

ក) បុគ្គល ដែលមានចំណេះដឹងទូលំទូលាយ
ខ)បុគ្គលដែលទទួលបានវគ្គបំប៉នខាងចិត្តវិជ្ជាគរុកោសល្យអប់រំកម្រិតខ្ពស់
គ) បុគ្គលដែលជំនាញក្នុងការផ្ទេរចំណេះដឹង
ឃ) បុគ្គល ដែលតែងតែត្រៀមខ្លួនជាស្រេចមុនពេលបង្រៀន
ង) បុគ្គល ដែលចេះបត់បែន
ច) បុគ្គល ដែលជំនាញទំនាក់ទំនងល្អប្រសើរជាមួយសិស្ស, អាណាព្យាបាល និងអ្នករួមការងារ

ច. ចូរមើលសិស្សម្នាក់នេះនិយាយពីគ្រូរបស់នាង។ (Video File 2.1.3; កំណត់ត្រាពីសំឡេងមានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃឯកសារនេះ។) ចូរឆ្លើយសំណួរពហុចម្លើយសម្រាប់ជ្រើសរើសខាងក្រោម។ អាចនឹងមានចម្លើយត្រឹមត្រូវច្រើន៖

៣. តើសិស្សលើកឡើងពីលក្ខណៈសម្បត្តិបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពអ្វីខ្លះរបស់គ្រូរបស់នាង?

ក) គាត់មានការអប់រំខ្ពស់
ខ) គាត់តែងតែត្រៀមខ្លួនជាស្រេចមុនពេលចូលបង្រៀន
គ) គាត់មានការបត់បែន
ឃ) គាត់ផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវចំណេះដឹង ដែលមានប្រយោជន៍និងឱកាសអនុវត្តច្រើន
ង) គាត់មានជំនាញក្នុងការផ្ទេរចំណេះដឹង

ឯកសារយោង

What is Student Centered Learning? by OpenLearning. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=nEfK_ziDSOY&ab_channel=OpenLearning [2021, Mar. 03].
This publication is available in Open Access under the Attribution 3.0 Unported (CC BY 3.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/legalcode).

ដំហានទី២ ដំណោះស្រាយ

ក- មើលវីដេអូខាងក្រោមទាក់ទងនឹងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល និងបំពេញកិច្ចការខាងក្រោមនេះ:

(https://www.youtube.com/watch?v=nEfK_ziDSOY&ab_channel=OpenLearning)

១-ខាងក្រោមនេះអ្នករកឃើញនូវបញ្ជីនៃការពិពណ៌នាផ្សេងៗគ្នានៃបរិយាកាសិក្សារៀនសូត្រមួយចំនួនដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងវីដេអូខាងលើ។ ចូរជ្រើសរើសឃ្លាដែលពិពណ៌នាអំពីលក្ខណៈនៃបរិយាកាសសិក្សាផ្តោតលើសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលនៅក្នុងវិស័យខាងក្រោម។

កិច្ចការត្រូវបានរៀបចំឡើងជុំវិញតម្រូវការរបស់សិស្ស ១ - គ្រូបង្រៀនកំពុងបង្រៀនចំណេះដឹងដល់សិស្ស ២ - ការងាររបស់សិស្សគឺត្រូវយល់ឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ៣ - គ្រូបង្រៀនគឺជាមគ្គុទេសក៍នៅក្បែរសិស្សរបស់ពួកគេ ៤ - ទំនាក់ទំនងរវាងគ្រូនិងសិស្សគឺសំខាន់ ៥ - សិស្ស ត្រូវស្តាប់និងរៀន ៦ - ថ្នាក់រៀនអាចកើតឡើងគ្រប់ទីកន្លែង ៧ - សិស្សរៀននៅពេលអ្នកនិយាយអ្វីទៅពួកគេ ៨ - បង្កើតបរិយាកាសលើកទឹកចិត្ត ៩

តួនាទី ការកិច្ច និងមុខងាររបស់គ្រូបឋមដោយប្រើវិធីសាស្ត្រដែលបានពិពណ៌នា
១, ៤, ៥, ៧, ៩

២-តើគ្រូបង្រៀនត្រូវធ្វើរៀបចំបរិយាកាសសិក្សាផ្តោតលើសិស្សយ៉ាងដូចម្តេច? ចូរជ្រើសរើសពាក្យដែលសមស្របនៅក្នុងប្រភេទទាំងពីរ៖

តួនាទី កិច្ចការ និងមុខងាររស់គ្រូបង្រៀន	ធនធានក្នុងថ្នាក់ និងវិធីបង្រៀន
- ការច្នៃប្រឌិត - បើកចិត្តទូលាយ - គ្រូជាអ្នកសម្របសម្រួល - គ្រូជាអាជ្ញាធរផ្លូវការ - ផ្តោតលើវិន័យតែមួយ	- បត់បែន - សិក្សាប្រកបដោយការសហការនិងគាំទ្រ - រៀនចម្លើយត្រឹមត្រូវ - អ្នកទទួលចំណេះដឹងអសកម្ម - ព្យាយាមរក្សាសិស្សឱ្យអង្គុយដោយខ្លួនឯង

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ខ-ចូរមើលរូបភាព និងបំពេញកិច្ចការខាងក្រោម៖

រូបភាព ក	រូបភាព ខ

១- តើអ្នកនឹងពណ៌នាបរិយាកាសបង្រៀននៅក្នុងរូបភាពទាំងពីរយ៉ាងដូចម្តេច? ចូរជ្រើសរើស និងបំពេញពាក្យទៅក្នុងប្រភេទសមស្របខាងក្រោម៖

បរិយាកាសបង្រៀនបែបប្រពៃណី ១ - ការរៀនសូត្រអន្តរកម្ម ២ - ការបង្រៀនមុខវិជ្ជា ៣ - គ្រូជាឥស្សរជន ៤ - គ្រូដូចដឹងទាំងអស់ ៥-ការរៀនជាបុគ្គល ៦ - ថ្នៃប្រឌិត ៧ - ការទទួលបែបអសកម្ម ៨ - សិស្សមជ្ឈមណ្ឌល ៩

រូបភាព ក	រូបភាព ខ
១, ៣, ៤, ៥, ៦, ៨	២, ៧, ៩

២- តើរូបភាពមួយណាដែលពិពណ៌នាអំពីការអប់រំផ្តោតលើគ្រូមជ្ឈមណ្ឌល ហើយតើរូបមួយណាតំណាងការអប់រំផ្តោតលើសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល?

រូបភាព ក: **ការអប់រំផ្តោតលើគ្រូ**មជ្ឈមណ្ឌល

រូបភាព ខ: **ការអប់រំផ្តោតលើសិស្ស**មជ្ឈមណ្ឌល

គ-សូមអានការពិពណ៌នាខាងក្រោមនៃបរិយាកាសរៀនពីរ ហើយបំពេញកិច្ចការខាងក្រោម៖

ថ្នាក់រៀន ក

កម្មវិធីសិក្សាចែងថា សិស្សគួររៀនអំពីដើមឈើ និងស្លឹកឈើផ្សេងៗគ្នា។ លោកស្រី**កាម៉ារី** ស្នើឱ្យកុមារចេញទៅក្រៅ ហើយប្រមូលស្លឹកផ្សេងៗ។ បន្ទាប់មកកុមារត្រូវរកមើលស្លឹកឈើដែលពួកគេរកឃើញនៅក្នុងសៀវភៅសិក្សាអំពីដើមឈើ ហើយបង្ហាញការរកឃើញរបស់ពួកគេដល់សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់។

ថ្នាក់រៀន ខ

កម្មវិធីសិក្សាចែងថា សិស្សគួររៀនអំពីដើមឈើ និងស្លឹកឈើផ្សេងៗគ្នា។ ចំពោះបញ្ហានេះលោកស្រី **គូម៉ារី**បានខ្ចីសៀវភៅពីបណ្ណាល័យស្តីពីដើមឈើដែលពេលនោះនាងគូរស្លឹកឈើនៅលើក្តារហើយសរសេរលក្ខណៈសំខាន់ៗអំពីដើមឈើនៅក្បែរនោះ។ កុមារចម្លងអត្ថបទ ហើយអាចសួរសំណួរអំពីពួកគេ។

១- សម្រេចចិត្តថា ការពិពណ៌នាមួយណាតំណាងឱ្យការបង្រៀនបែបបុរាណ និងមួយណាតួនាទី ការកិច្ច និងមុខងាររបស់គ្រូបឋម។

ក) បរិយាកាសបង្រៀនបែបប្រពៃណី៖ ថ្នាក់រៀន ខ

ខ) បរិយាកាសបង្រៀនសតវត្សរ៍ទី២១ ថ្នាក់រៀន ក

២- បំពេញតារាងខាងក្រោមជាមួយនឹងលក្ខណៈរបស់គ្រូបឋមសិក្សាដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងអត្ថបទ

កុមាររៀនមុខវិជ្ជាដោយខ្លួនឯង[1] - ការបង្រៀនផ្នែកខាងមុខ[2] - គ្រូបង្រៀនជាអ្នកចេះដឹងទាំងអស់[3] - គ្រូជាអ្នកណែនាំក្នុងដំណើរការរៀនដោយខ្លួនឯង[4] - កុមារចម្លងខ្លឹមសារពីក្តារខៀន[5] - ការបើកចំហរបស់គ្រូចំពោះវិធីសាស្ត្រថ្មី[6]

Children learn a subject by themselves[1] – Frontal teaching[2] – Teacher as all knowing figure[3] – Teacher as guide in the self-learning process[4] – Children copy off the blackboard[5] – Openness of teacher to new methods[6]

	វិធីសាស្ត្របង្រៀនបែបបុរាណ	**វិធីសាស្ត្របង្រៀនសតវត្សទី២១**
តួនាទី កិច្ចការ មុខងាររបស់គ្រូបឋមសិក្សា	*ឧទាហរណ៍:* ២, ៣, ៥	*Examples:* ១, ៤, ៦

ឃ- រចនា និងរៀបចំបរិស្ថានបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គ្រូ

ស្រមៃថាអ្នកជាគ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សាដែលមានការកិច្ចបង្រៀនសិស្សអំពីដើមឈើ និងស្លឹកផ្សេងៗ។ អ្នកសម្រេចចិត្តផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវក្រដាសមួយសន្លឹក ដែលមានការពិពណ៌នាដើមឈើផ្សេងៗគ្នា។ បន្ទាប់មកអ្នកស្នើសុំឱ្យពួកគេចេញទៅខាងក្រៅហើយរកឃើញស្លឹកសម្រាប់ដើមឈើទាំងអស់ដែលបានសរសេរនៅលើក្រដាស។

គិតពីតួនាទីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកជាការបង្រៀនដោយប្រើវិធីសាស្ត្រនេះ តើអ្នកមានកិច្ចការ និងមុខងារអ្វីខ្លះ? ចូរជ្រើសរើស និងបំពេញពាក្យដែលសមស្របទៅក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

សង្កេតមើលការរៀនសូត្រ ១ - ត្រូវបានបើកចំហចំពោះដំណោះស្រាយផ្សេងៗគ្នា ២ - ត្រូវប្រាកដថាសិស្សរកដំណោះស្រាយចំពោះភារកិច្ចរបស់អ្នកយ៉ាងច្បាស់ពីរបៀបដែលអ្នកចង់ធ្វើទៅជា ៣ - ធ្វើឱ្យមានភាពងាយស្រួលសម្រាប់សិស្សក្នុងការសួរសំណួរ ៤ - ធ្វើកិច្ចការសម្រាប់សិស្សប្រសិនបើពួកគេមិនធ្វើការលឿនគ្រប់គ្រាន់ ៥

តួនាទី ភារកិច្ច និងមុខងាររបស់គ្រូបឋមសិក្សាដោយប្រើវិធីសាស្ត្រដែលបានពិពណ៌នា
១,២,៤

ង-ចូរមើលគ្រូបង្រៀនពីរនាក់និយាយពីគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាព។ (Video File 2.1.1 – គ្រូបង្រៀន ក និង 2.1.2 – គ្រូបង្រៀន ខ កំណត់ត្រាចេញពីសំឡេងអាចរកបាននៅក្នុងឧបសម្ពន្ធនៃឯកសារនេះ។) ចូរឆ្លើយសំណួរពហុចម្លើយសម្រាប់ជ្រើសរើសខាងក្រោម។ អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវច្រើន៖

១- តើគ្រូបង្រៀន ក លើកឡើងពីលក្ខណៈសម្បត្តិអ្វីខ្លះរបស់គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាព?

ក) មនុស្សម្នាក់ ដែលមានចំណេះដឹងទូលំទូលាយ
ខ) .មនុស្សម្នាក់ ដែលទទួលបានវគ្គបំប៉នខាងចិត្តវិទ្យាគរុកោសល្យអប់រំកម្រិតខ្ពស់
គ) មនុស្សម្នាក់ ដែលជំនាញក្នុងការផ្ទេរចំណេះដឹង
ឃ) មនុស្សម្នាក់ ដែលតែងតែត្រៀមខ្លួនជាស្រេចមុនពេលបង្រៀន
ង) មនុស្សម្នាក់ ដែលចេះបត់បែន
ច) មនុស្សម្នាក់ ដែលជំនាញទំនាក់ទំនងល្អប្រសើរ។

២- តើគ្រូបង្រៀន ខ លើកឡើងពីលក្ខណៈសម្បត្តិអ្វីខ្លះរបស់គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាព?

ក) មនុស្សម្នាក់ ដែលមានចំណេះដឹងទូលំទូលាយ
ខ) មនុស្សម្នាក់ ដែលទទួលបានវគ្គបំប៉នខាងចិត្តវិទ្យាគរុកោសល្យអប់រំកម្រិតខ្ពស់
គ) មនុស្សម្នាក់ ដែលជំនាញក្នុងការផ្ទេរចំណេះដឹង
ឃ) មនុស្សម្នាក់ ដែលតែងតែត្រៀមខ្លួនជាស្រេចមុនពេលបង្រៀន
ង) មនុស្សម្នាក់ ដែលចេះបត់បែន
ច) មនុស្សម្នាក់ ដែលជំនាញទំនាក់ទំនងល្អប្រសើរជាមួយសិស្ស អ្នកអាណាព្យាបាល និងអ្នករួមការងារ។

ច-ចូរមើលសិស្សម្នាក់នេះនិយាយពីគ្រូរបស់នាង។ (Video File 2.1.3; កំណត់ត្រាពីសំឡេងមានក្នុងឧបសម្ពន្ធនៃឯកសារនេះ) ចូរឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសខាងក្រោម។ អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវច្រើន៖

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៣. តើសិស្សរលើកឡើងពីលក្ខណៈសម្បត្តិបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពអ្វីខ្លះរបស់គ្រូរបស់នាង?

ក. គាត់មានការអប់រំខ្ពស់

ខ. គាត់តែងតែត្រៀមខ្លួនជាស្រេចមុនពេលចូលបង្រៀន

គ. គាត់មានការបត់បែន

ឃ. គាត់ផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវចំណេះដឹង ដែលមានប្រយោជន៍ និងឱកាសអនុវត្តច្រើន

ង. គាត់មានជំនាញក្នុងការផ្ទេរចំណេះដឹង

ឯកសារយោង

តើអ្វីទៅជាការសិក្សាផ្តោតលើសិស្ស? by Open Learning. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=nEfK_ziDSOY&ab_channel=OpenLearning [2021, Mar. 03]. This publication is available in Open Access under the Attribution 3.0 Unposted (CC BY 3.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/legalcode).

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

ចូរសរសេរចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីចំពោះសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនខាងក្រោម។ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីនីមួយៗគួរតែមានប្រវែងចាប់ពី ៣០០ទៅ៥០០ពាក្យ ហើយឆ្លើយជាអត្ថបទដែលទាក់ទងគ្នាងាយស្រួលយល់ជាមួយនឹងប្រយោគពេញលេញ។ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីទាំងនេះដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

១- តើអ្នកនឹងពិពណ៌នាតួនាទីអនាគតរបស់អ្នកជាគ្រូបង្រៀនដោយរបៀបណា?

២- តើអ្នកនឹងប្រៀបធៀបពីចំណុចដូចគ្នានិងផ្ទុយគ្នាពីតួនាទី ការកិច្ច និងមុខងាររបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សាម្នាក់តាមលក្ខណៈទំនើបជាមួយនឹងលក្ខណៈបុរាណបានដោយរបៀបណា?

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ –គម្រោងការបង្រៀន

ចូរបង្កើតគម្រោងបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ចូរពិពណ៌នាពីតួនាទីផ្សេងៗជាគ្រូបង្រៀនម្នាក់ដែលអ្នកនឹងត្រូវបង្រៀនមេរៀនដែលបានជ្រើសរើសសម្រាប់គម្រោងការបង្រៀនរបស់អ្នកឱ្យបានជោគជ័យ។ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារនេះគួរតែមានប្រវែងប្រហែលចាប់ពី ៨០០ ទៅ ១០០០ពាក្យ។ គម្រោងការបង្រៀនដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឧបសម្ព័ន្ធ

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ វីឌេអូ

អ្នកតំណាងកម្មវិធី៖ ដូចដែលយើងបានឃើញហើយថា សិស្សជាច្រើនចង់បានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការរៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែក្នុងនាមជាគ្រូ និងអ្នកអប់រំ តើយើងអាចផ្តោតទៅលើបទពិសោធរបស់សិស្សនៅពេលដែលធានាឱ្យមានការសិក្សាអាចកើតឡើងបានដោយមានប្រសិទ្ធភាពបានដោយរបៀបណា? តាំងពីដើមមកតួនាទីរបស់គ្រូគឺជាអ្នកជំនាញខាងមុខវិជ្ជា ដែលផ្តល់ព័ត៌មានសម្រាប់សិស្សដើម្បីបានរៀនសូត្រ។ ប្រសិនបើយើងផ្តល់សិទ្ធិឱ្យសិស្សរៀនដោយខ្លួនឯង តើរឿងនេះមានន័យថាគ្រូមិនជាប់ពាក់ព័ន្ធ ឬមិនចាំបាច់ត្រូវការទៀតទេ ឬក៏មានវិធីណាមួយដែលយើងអាចប្រើវិធីសាស្ត្រទាំងពីរ? ខ្ញុំបាននិយាយជាមួយអ្នកអប់រំមួយចំនួនដើម្បីស្វែងយល់ពីរបៀបដែលពួកគាត់មានទស្សនៈទៅលើការសិក្សាបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលនិងការផ្លាស់ប្តូរផ្នត់គំនិតប្រភេទណាដែលចាំបាច់សម្រាប់គ្រូបង្រៀនដើម្បីផ្សារភ្ជាប់វាឱ្យបានពេញលេញ។ សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត Mushtak Al-Atabi ៖ ពិភពលោកគឺជាថ្នាក់រៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល។Richard Buckland ៖ បទពិសោធក្នុងការសិក្សាទាំងឡាយ និងវិធីដែលសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់កើតមានឡើងត្រូវបានបង្កើតឡើងជុំវិញគំនិតទស្សៈរបស់សិស្សដើម្បីសម្រេចបាននូវរឿងរាវទាំងឡាយសម្រាប់សិស្សជាជាងការដែលត្រូវបង្កើតឡើងជុំវិញទស្សនៈរបស់គ្រូ វាងាយស្រួលសម្រាប់គ្រូឬក៏ស្ថាប័ន ឬការផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំឬរឿងផ្សេងដូចនេះដែរ។សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត Mushtak Al-Atabi ៖ វាជាវិធីមួយដែលត្រឡប់ទៅរកប្រភពដើមនៃរបៀបដែលយើងរៀន។ ដូច្នេះបើយើងគិតពីរបៀបដែលយើងបានរៀនដើរ រៀននិយាយ។David Collien ៖ វិធីដែលខ្ញុំត្រូវបានបង្រៀន គឺថាគ្រូពិពណ៌នា ឬក៏និយាយ ឬក៏ជាប្រភេទនៃការចែករំលែកចំណេះដឹងមកដល់ខ្ញុំហើយពួកគាត់ផ្តោតតែទៅលើខ្លួនពួកគាត់ ផ្តោតលើរចនាសម្ពន្ធវគ្គសិក្សា ធនធាន អំណាន និងអត្ថបទផ្សេងៗជាចម្បង។ នោះជាវិធីដែលវគ្គសិក្សាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យអ្នក ហើយវាជាកិច្ចការរបស់អ្នកដែលជាសិស្សក្នុងការយល់ពីអ្វីដែលគេដាក់មកអ្នកឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចទៅរួច។សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត Mushtak Al-Atabi ៖ វាខុសគ្នាក្នុងវិធីមួយចំនួន។ វាខុសគ្នាក្នុងវិធីរបស់វា ហើយវាខុសគ្នាតាមគោលបំណងរបស់វា។Richard Buckland ៖ វាជារឿងជាក់ស្តែង នៅពេលដែលមានទំនាក់ទំនងរវាងគ្រូ និងសិស្ស នៅពេលដែលពួកគេមានសិទ្ធិស្មើគ្នាជាមុន គឺគ្មានពាក្យថា "បិទមាត់ ឬស្តាប់" ប៉ុន្តែមានទៅ មានមក នៅពេលដែលអ្នកមិនយល់ពីអ្វីមួយក្នុងនាមជាសិស្ស អ្នកអាចសួរសំណួរហើយអ្នកអាចគ្រប់គ្រងស្ថានការណ៍និយាយ អ្នកអាចមានឥទ្ធិពល ហើយរឿងទាំងឡាយអាចត្រឡប់មករកទិសដៅ ដែលអ្នកចាប់អារម្មណ៍ នៅពេលដែលមានការសាកសួរព័ត៌មានលេចឡើងសិស្សក្នុងថ្នាក់រៀនទាំងមូលអាចឆ្លើយបកស្រាយសំណួរទាំងនោះ។សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត Dato Dr. Mohamed Amin Ebi ៖ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាតួនាទីឥឡូវនេះគឺត្រូវលើកទឹកចិត្តការសិក្សាឱ្យបានច្រើន ផ្តល់មគ្គទេសក៍ដល់សិស្ស ហើយពាក្យគន្លឹះឥឡូវគឺសម្របសម្រួល។ ពេលនេះតើយើងអាចធ្វើអ្វីបានដើម្បីជួយសម្រួលឱ្យសិស្សបានទទួលបទពិសោធរៀនដ៏មានអត្ថន័យ?សាស្ត្រាចា

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

រ្យបណ្ឌិត Mushtak Al-Atabi ៖ តាមពិតទៅគ្រូល្អម្នាក់អាចបង្កើតបទពិសោធសិក្សាមួយនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ក្នុងបន្ទប់ទឹក ក្នុងបន្ទប់គេង ក្នុងបន្ទប់ប្រជុំ នៅផ្សារទំនើប នៅសាលារៀន នៅផ្ទះ។ ដូច្នេះមានន័យថា តើយើងច្នៃបង្កើតការសិក្សាឱ្យកើតឡើងបានដោយរបៀបណា ?David Collien ៖ ខ្ញុំគិតថាមានជំនាញជាច្រើនដែលពិតជាជួយអ្នកឱ្យក្លាយទៅជាគ្រូម្នាក់អស្ចារ្យក្នុងបរិយាកាសបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល។ ជំនាញមួយក្នុងនោះការជឹងច្បាស់ និងការយល់ទូលំទូលាយនៃប្រធានបទ។សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត Dato Dr. Mohamed Amin Ebi ៖ គ្រូបង្រៀនល្អគឺជាគ្រូ ដែលសួរ និងបំផុសសំណួរដែលត្រឹមត្រូវ។Richard Buckland ៖ មនុស្សនឹងរៀនមិនចេះទេនៅពេលដែលអ្នកនិយាយរឿងអ្វីៗប្រាប់ពួកគេ នៅពេលអ្នកបង្រៀនដល់គេ មនុស្សរៀនបាននៅពេលពួកគេឆ្លងកាត់ការផ្លាស់ប្តូរ ព្រោះថាពួកគេកំពុងរៀន វាជាការផ្លាស់ប្តូរលើពួកគេ។ ដូច្នេះពិតជាចាំបាច់ត្រូវគិតអំពីពួកគេក្នុងបរិយាកាសរបស់ពួកគេក្នុងសភាពផ្លូវចិត្តរបស់ពួកគេ។David Collien ៖ ហើយវាជាការបង្កើតបរិយាកាសមួយដ៏អស្ចារ្យ បរិយាកាសមួយដែលមានការជំរុញលើកទឹកចិត្ត បរិយាកាសមួយដែលផ្តល់នូវការចង់ធ្វើ។ នោះគឺជាអ្វីដែលបទពិសោធនៃការសិក្សាបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលនិយាយអំពីអ្នកតំណាងកម្មវិធី៖ ដូច្នេះយើងមើលឃើញការសិក្សាតាមបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលពិត គឺជាឧបករណ៍មួយដ៏មានថាមពលសម្រាប់ការសិក្សាដែលស៊ីជម្រៅ។ វាគឺជាវិធីដែលខុសគ្នាមួយនៃការបង្កើតទំនាក់ទំនងរវាងគ្រូនិងសិស្ស ហើយអាចនាំឱ្យមានបទពិសោធជាច្រើននៃការសិក្សាតាមការផ្លាស់ប្តូរគ្នាដ៏អស្ចារ្យ។ ទាំងនេះគឺជាបទពិសោធដែលយើងចង់បង្កើតសម្រាប់សិស្សរបស់យើងហើយការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ពួកគេគឺជាជំហានដំបូងដែលសំខាន់។

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Video File 2.1.1

គ្រូបង្រៀន ក៖ សួស្តីខ្ញុំឈ្មោះ ផន សុភួន។ ខ្ញុំជាគ្រូបឋមសិក្សាម្នាក់នៅសាលារៀនឯកជនមួយក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ។ ថ្ងៃនេះខ្ញុំចង់ចែករំលែកពីលក្ខណៈសម្បត្តិដែលជាប់ទាក់ទងទៅនឹងគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាព។តើអ្វីខ្លះជាលក្ខណៈសម្បត្តិនៃគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពម្នាក់? នោះគឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលចំណេះដឹងទូលំទូលាយជាមនុស្សម្នាក់ដែលឆ្លងកាត់វគ្គសិក្សាបំប៉នខាងចិត្តវិជ្ជាគរុកោសល្យនៃការអប់រំកម្រិតខ្ពស់។ គ្រូល្អតែងតែត្រៀមខ្លួនជាស្រេចមុនពេលបង្រៀន។ ពួកគាត់មានកិច្ចការបង្រៀនមានសម្ភារៈ និងវិធីសាស្ត្របង្រៀនត្រៀមទុកជាស្រេច។ គ្រូបង្រៀន ដែលមានប្រសិទ្ធភាពមានជំនាញក្នុងការផ្ទេរចំណេះដឹងទៅសិស្ស។ ជាមនុស្សម្នាក់ដែលចេះបត់បែនតាមកាលៈទេសៈ។ ជាមនុស្ស ដែលមានជំនាញក្នុងការទំនាក់ទំនងល្អប្រសើរជាមួយសិស្ស អាណាព្យាបាល និងអ្នករួមការងារ។ **កំណត់ត្រាសំឡេង៖** Video File 2.1.2

អ្នកសម្ភាសន៍៖ សួស្តីប្អូនស្រី។ ខ្ញុំឈ្មោះ ដាលីន ខ្ញុំមកពីមហាវិទ្យាល័យអប់រំនៃសាកលវិទ្យាល័យកម្ពុជា។ថ្ងៃនេះខ្ញុំចង់ឱ្យប្អូនចែករំលែកវិធីសាស្ត្រមួយចំនួនពីរបៀបបង្រៀនឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។ ដូច្នេះជាដំបូងសូមណែនាំខ្លួនប្អូនសិន។គ្រូបង្រៀន ខ៖ សួស្តីអ្នកទាំងអស់គ្នា។ ខ្ញុំឈ្មោះ កណ្ណិកា។ ខ្ញុំជាគ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សាម្នាក់នៅសាលារៀន

ឯកជនមួយកន្លែងទីក្រុងភ្នំពេញ។អ្នកសម្ភាសន៍៖ បាទ/ចាស អរគុណ។ ដូច្នេះត្រឡប់ទៅរកសំណួររបស់យើង។ ខ្ញុំចង់ឱ្យប្អូនចែករំលែកពីវិធីសាស្ត្រមួយចំនួនដែលធ្វើឱ្យប្អូនក្លាយទៅជាគ្រូបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពម្នាក់។គ្រូបង្រៀន ខ៖ ខ្ញុំមានបីចំណុច។ ចំណុចទីមួយ ផ្តោតទៅលើចំណេះដឹងដែលទូលំទូលាយ ហើយចំណុចទីពីរ និយាយអំពីវគ្គបំប៉នចិត្តវិជ្ជាផ្នែកគរុកោសល្យ ហើយចំណុចចុងក្រោយនិយាយអំពីការអប់រំកម្រិតខ្ពស់។ ឥឡូវត្រឡប់ទៅរកចំណុចទីមួយ ចំណេះដឹងទូលំទូលាយ។ ជាគ្រូបង្រៀនម្នាក់ អ្នកត្រូវមានចំណេះដឹងទូលំទូលាយនេះ ហើយនិងជំនាញដែលត្រឹមត្រូវដើម្បីនិយាយឬចែករំលែកទៅកាន់សិស្ស។ ជាឧទាហរណ៍គ្រូបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពម្នាក់គឺជាមនុស្សដែលអាចធ្វើការទំនាក់ទំនងបានជាមួយសិស្ស ឪពុកម្តាយសិស្ស និងអ្នករួមការងារជាមួយទោះជាស្ថិតក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ។ ពួកគាត់អនុវត្តន៍ខ្លួនឱ្យក្លាយទៅជាគ្រូម្នាក់ដែលប្រសើរជាងមុន តាមរយៈការរៀនពីបទពិសោធ។ ហើយចំណុចល្អមួយទៀតនិយាយពីវគ្គបំប៉នខាងចិត្តវិជ្ជា។ ការរៀនបំប៉នខាងចិត្តវិជ្ជាខាងគរុកោសល្យគឺតែងតែត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចមុនពេលបង្រៀនដោយមានកិច្ចតែងការបង្រៀន សម្ភារៈបង្រៀន និងវិធីសាស្ត្រល្អៗ។ គ្រូបង្រៀនម្នាក់ដែលបាន
រៀនវគ្គបំប៉នខាងចិត្តវិជ្ជាគរុកោសល្យតែងតែមានវិធីសាស្ត្រចិត្តវិជ្ជាដើម្បីជួយសិស្ស។ ជាឧទាហរណ៍ តើគ្រូបង្រៀនរៀបចំវិធីសាស្ត្រមួយដោយរបៀបណាមុនពេលបង្រៀន? តាមពិតទៅមានវិធីច្រើនយ៉ាង។ សម្រាប់គ្រូវាជារឿងងាយស្រួល ហើយពួកគាត់ដឹងមុនពេលការចាប់ផ្តើមការបង្រៀនរបស់ពួកគាត់។ វាអាស្រ័យទៅលើគ្រូផ្ទាល់ ហើយនិងសិស្សទាំងអស់ក្នុងថ្នាក់ផងដែរ។ ហើយចំណុចចុងក្រោយនិយាយពីការអប់រំកម្រិតខ្ពស់។ គ្រូដែលមានការអប់រំខ្ពស់ តែងតែដឹងច្បាស់ពីសិស្សរបស់ពួកគេ ឧទាហរណ៍មានសិស្សប្រភេទណាខ្លះ។ មានសិស្សច្រើនប្រភេទណាស់ ដូចជាអ្នកចូលចិត្តសប្បាយ អ្នកចូលចិត្តភាពស្ងប់ស្ងាត់។ គ្រូត្រូវចាំបាច់ដឹងអំពីសិស្សម្នាក់ៗដែលយើងមាននៅទីនេះ។ បន្ទាប់មកស្វែងរកវិធីសក្តិសមសម្រាប់សិស្សដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេងាយស្រួលយល់។ សម្រាប់វិធីសាស្ត្រគ្រូអាចជ្រើសរើស ពិវិធីងាយស្រួលនិងល្អៗជាច្រើន។ សម្រាប់
ខ្ញុំ ខ្ញុំជ្រើសរើសពីវិធីបែបសង្កេតមើល។ នេះមានន័យថា ខ្ញុំឱ្យសិស្សសង្កេតមើលអ្នកនិយាយ ឬមេរៀនហើយមន្ទាប់មកពិពណ៌នាវា។ ហើយរឿងមួយទៀតខ្ញុំអាចដឹងពីសិស្សតាមរយៈអ្វីដែលគេនិយាយពីអ្វីដែលគេមើលឃើញត្រឹះរិះពិចារណា។ វាអាចនឹងងាយស្រួលសម្រាប់សិស្សក្នុងការចងចាំហើយវាក៏ជាវិធីដែលសក្តិសមសម្រាប់មេរៀន។

អ្នកសម្ភាសន៍៖ អរគុណច្រើនប្អូនស្រីសម្រាប់ពេលវេលា ហើយសូមឱ្យមានសំណាងល្អ។ អរគុណហើយជំរាបលា។គ្រូបង្រៀន ខ៖ អរគុណ។ លាហើយ។ សូមសំណាងល្អ។

កំណត់ត្រាសំឡេង៖ Video File 2.1.3

អ្នកសម្ភាសន៍៖ សួស្តីប្អូនស្រី សូមណែនាំខ្លួនសិន។សិស្ស៖ សួស្តី! ខ្ញុំឈ្មោះ យួង ចាន់ធីតា។ ខ្ញុំរៀនក្នុងថ្នាក់ទី៥ នៅសាលាសុវណ្ណភូមិ។អ្នកសម្ភាសន៍៖ តើអាកប្បកិរិយាគ្រូរបស់ប្អូនយ៉ាងម្តេចដែរ?សិស្ស៖ គ្រូរបស់ខ្ញុំបង្ហាញពីឥរិយាបទល្អ។ គាត់ស្មោះត្រង់ និងមានការអប់រំខ្ពស់។អ្នកសម្ភាសន៍៖ តើគ្រូរបស់ប្អូនត្រៀមរៀបចំកិច្ចការបង្រៀនដែរ ឬទេ?សិស្ស៖ គ្រូរបស់ខ្ញុំតែងតែត្រៀមខ្លួនបានយ៉ាងល្អមុនពេលបង្រៀន។អ្នកសម្ភាសន៍៖ តើប្អូនគិតថាការបង្រៀនរបស់គាត់យ៉ាងម្តេចដែរ?សិស្ស៖ ការបង្រៀនរបស់គាត់ល្អណាស់ ព្រោះគាត់តែងតែធ្វើរឿងទាំងឡាយងាយស្រួលយល់។ គាត់បង្រៀនពួកយើងពីរបៀបរស់នៅក្នុងសង្គម។ គាត់ផ្តល់ឱ្យយើងនូវចំណេះដឹងសំខាន់ៗ និងឱកាសអនុវត្តជាច្រើន។ គាត់មានជំនាញក្នុងការផ្ទេរចំណេះដឹងដល់យើងជាសិស្ស។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

អ្នកអប់រំដែលទទួលបានជោគជ័យ មិនត្រឹមតែត្រូវការចំណេះដឹងលើមុខវិជ្ជាប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែពួកគេក៏ត្រូវអភិវឌ្ឍជំនាញបង្រៀនរបស់ខ្លួនជាបន្តបន្ទាប់ផងដែរ។ នៅក្នុងម៉ូឌុលនេះអ្នកនឹងស្វែងយល់ពីតួនាទី ភារកិច្ច និងមុខងារគរុកោសល្យ ផ្សេងៗរបស់គ្រូ។ ភារកិច្ចសំខាន់មួយគឺការវាយតំលៃលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រដែលនឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយវិភាគ និងឆ្លុះបញ្ចាំង។ លើសពីនេះទៀតវានឹងផ្តោតលើជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យរបស់គ្រូនិងតម្លៃ មិនត្រឹមតែដឹងមុខវិជ្ជាមួយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងស្វែងយល់ពីរបៀបដែលត្រូវការបញ្ជូនព័ត៌មានដើម្បីឱ្យសិស្សរៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DRESDEN

UNI GRAZ

សូមវីកវាយ!!!

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ម៉ូឌុល ២

ឧត្តមភាពក្នុងការបង្រៀន: សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា

២.២-ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសិក្សា

ឧត្តមភាពក្នុងការបង្រៀន: សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សាការវាយតម្លៃទៅលើលទ្ធផលនៃការសិក្សា

OER នេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយជំនាញបង្រៀនសហសម័យសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង / CONTESSA Consortium ដែលឧបត្ថម្ភថវិកាដោយកម្មវិធី Erasmus + នៃសហភាពអឺរ៉ុបក្រោមគម្រោងលេខ598756-EPP-1-2018-1-AT-EPPKA2-CBHE-JP–/CONTESSA.

កាលបរិច្ឆេទនៃការបោះពុម្ពផ្សាយ៖ ២០២១

បោះពុម្ពចេញផ្សាយដោយ:CONTESSA

អ្នកសម្របសម្រួលលទ្ធផល៖

Sandra Hummel, University of Graz (AT)

ដោយមានការចូលរួមវិភាគទានពី៖

សាកលវិទ្យាល័យហ្គ្រាស (AT): Bridget Sheehan, Sandra Hummel, Mirjam Brodacz-Geier

សាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា (CM): Ly Monirith, Set Seng, Meas Nearyroth

សាកលវិទ្យាល័យកូឡុំបូ (SR): T. Mukunthan

ការបកប្រែជាភាសាខ្មែរ / ស៊ីនហាឡា / តាមិល:

ការបដិសេធ: គណៈកម្មការអឺរ៉ុបគាំទ្រផលិតកម្មក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយនេះមិនបង្កើតការយល់ព្រមលើខ្លឹមសារដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធតែម្នាក់ឯងទេ ហើយគណៈកម្មការមិនអាចទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រើប្រាស់ណាមួយ ដែលអាចត្រូវបានធ្វើឡើងពីព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងនោះទេ។ វាអាចរកបានដោយបើកចំហ និងឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ CONTESSA រួមជាមួយព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមទៀត៖ https://contessa-project.eu/

ការរក្សាសិទ្ធិ៖ អត្ថបទនេះត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិស្របតាមលក្ខន្តិក: Creative Commons Attribution-ShareAlike ៤.0 អាជ្ញាប័ណ្ណអន្តរជាតិ (https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ចែករំលែក កែសម្រួល ចែកចាយ និងបង្កើតឡើងវិញនៅក្នុងឧបករណ៍ផ្ទុក ឬទ្រង់ទ្រាយណាមួយ។ ដរាបណាអ្នកផ្តល់កិត្តិយសសមស្របដល់អ្នកនិពន្ធដើម និងប្រភពផ្តល់នូវតំណភ្ជាប់ទៅនឹងអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons និងចង្អុលបង្ហាញ ប្រសិនបើមានការផ្លាស់

ប្តូរ។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូល កែសម្រួល រឹតសាងសំការៈ អ្នកត្រូវផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណសម្ភារៈដែលបានកែប្រែក្រោមលក្ខខ័ណ្ឌដូចគ្នា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CC BY SA

សេចក្តីផ្តើម

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA ជាអ្វី?

វគ្គសិក្សា CONTESSA ជាលទ្ធផលមួយក្នុងចំណោមលទ្ធផលនៃគម្រោងស្តីអំពី "ជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង" ដែលផ្តល់មូលនិធិរួមដោយកម្មវិធី Erasmus+ Program នៃសហភាពអឺរ៉ុប។

គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះគឺដើម្បីជាការរួមចំណែកក្នុងការបង្កើតកម្មវិធីអប់រំគ្រូបង្រៀនដោយដោគជ័យសម្រាប់គ្រូបឋមសិក្សា ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្រីលង្កាដែលនឹងនាំដល់ការបង្កើតបានផលវិជ្ជមានដែលមានរយៈពេលវែងទៅលើប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅ។ វាមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងសម្រាប់អ្នកអប់រំដែលដោគជ័យក្នុងការតាមឱ្យទាន់សម័យជាមួយនឹងជំនាញ និងវិធីសាស្ត្រក្នុងសម័យថ្មីដើម្បីយកមកប្រើក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះវគ្គសិក្សា CONTESSA ផ្តល់ជូន មេរៀនដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំនួន ៥ ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំណុចចំនួនបីដែលតម្រង់ទៅរកការអភិវឌ្ឍន៍លើជំនាញបង្រៀនបែបសម័យថ្មី។ ម៉ូឌុលទាំងអស់ និងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់វាគឺមានដូចខាងក្រោម៖

ម៉ូឌុល១៖ ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា
១.ការបង្រៀន និងការរៀននៅសតវត្សទី២១
២.ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យ៖ គំនិត ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត
៣.ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

ម៉ូឌុល២៖ ភាពអស្ចារ្យក្នុងការបង្រៀន៖ សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបទៅដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀន បឋមសិក្សា
១. ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន៖ តួនាទី ភារកិច្ច និងមុខងារ
២. ការវាយតម្លៃទៅលើលទ្ធផលនៃការសិក្សា
៣. ជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

ម៉ូឌុល៣៖ការអប់រំឈានមុខគេបែបវិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល ការលើកម្ពស់ដំណើរការសិក្សាដែលបានបង្កើតរួមគ្នា
១. ការអភិវឌ្ឍលក្ខណៈបុគ្គល និងជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា
២. ការអះអាងពីពិភពជីវិតជាក់ស្តែង និងក្តីសង្ឃឹមទៅអនាគត
៣.ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួន

ម៉ូឌុល៤៖ ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស
១. គរុកោសល្យបរិយាប័ន្ន៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ
២. ការបង្រៀន និងការរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា៖ ការរៀបចំ ការយល់ដឹង ការវាយតម្លៃ
៣. ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ម៉ូឌុល៥៖ ការបង្រៀន និងការរៀនតាមបែបឌីជីថល
១.គរុកោសល្យនៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាសសិក្សាដែលបំពាក់ទៅដោយបច្ចេកវិទ្យា
២.ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកទេសឌីជីថល៖ ឧបករណ៍ និងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងការអប់រំ
៣.ការរៀបចំមេរៀន និងដំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ិនធឺណិត

នៅពេលដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ អ្នកចូលរួមនឹងអាចអនុវត្តជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី ដែលទើបទទួលបានធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់អាចចូលរួមសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ និងរៀនពីវិធីថ្មីៗដើម្បីជួយឱ្យសិស្សឈានទៅដល់ចំណុចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ។

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA សម្រាប់អ្នកណា?

គម្រោងស្តីពីជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូងមានបំណងក្នុងការលើកតំកើនជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់គរុនិស្សិត និងគ្រូបង្រៀនដែលកំពុងបម្រើការក្នុងសាលាបឋមសិក្សានានា។ ឯកសារខាងក្រោមត្រូវបានសម្របសម្រួលជាពិសេសសម្រាប់គរុនិស្សិត។លើសពីនេះទៅទៀត វគ្គសិក្សា CONTESSA ក៏សម្រាប់អ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើខ្លួនឱ្យទាន់សម័យកាលជាមួយ និងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី។

ឯកសារមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយក៏មានជាភាសាខ្មែរ ភាសាសិង្ហាលា (Sinhala) និងភាសាតាមីល(Tamil) ដែលប្រើប្រាស់នៅប្រទេសស្រីលង្កា។

តើរចនាសម្ព័ន្ធនៃវគ្គសិក្សា CONTESSA មានអ្វីខ្លះ?

ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុនរួមហើយ វគ្គសិក្សា CONTESSA នេះរួមមាន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានតម្លៃស្មើនឹង៣ក្រេឌីតតាមប្រព័ន្ធផ្ទេរការសិក្សារបស់អឺរ៉ុប។ ជាការល្អ ម៉ូឌុលទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់រួមគ្នា ព្រោះម៉ូឌុលនីមួយៗយោងឯកសារលើម៉ូឌុលដទៃទៀត ប៉ុន្តែក្នុងមេរៀន ម៉ូឌុលទាំងនេះក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងវិធីមួយដែលអាចប្រើបានដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ផងដែរ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតលើប្រធានបទចំនួនបី ហើយឯកសារទាំងឡាយក៏បង្កើតឡើងសម្រាប់ការផ្តោតនីមួយៗផងដែរ។ វាបង្កើតឱ្យមានឯកសារសរុបចំនួន១៥ផ្នែកសម្រាប់វគ្គសិក្សា CONTESSA ។ ឯកសារនីមួយៗរួមមានសេចក្តីផ្តើម បែបទ្រឹស្តីចំពោះចំណុចផ្តើម ហើយតាមពីក្រោយដោយលំហាត់អនុវត្ត ដោយផ្អែកលើទ្រឹស្តី។ **ជំហាន១ – ទ្រឹស្តី** – គឺជាការរំលឹកនូវអ្វីដែលបានអាននៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមនៃទ្រឹស្តីលំហាត់អនុវត្តទាំងនេះ ត្រូតពិនិត្យការយល់ដឹងនៃអត្ថបទដើម្បីប្រាកដថាទ្រឹស្តីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានយល់ដឹង។ **ជំហាន២ – បទពិសោធ** – ផ្តល់ជូននូវឧទាហរណ៍នៃគ្រូបង្រៀនពិតប្រាកដ និងពីវិធីដែលពួកគាត់អនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់នឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ទាំងនេះបានភ្ជាប់លំហាត់អនុវត្តទៅនឹងទ្រឹស្តីដែលបានរៀនពីមុនរួចហើយ។ **ជំហាន៣ – ការឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់** – រាប់បញ្ចូលសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំង ដោយផ្អែកទៅលើចំណុចផ្តោតនីមួយៗ។ **ជំហាន៤ – ការអនុវត្តន៍** – គឺជាជំហានចុងក្រោយដែលមានគម្រោងគោលនៃការបង្រៀនមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងផ្អែកទៅលើអ្វីដែលបានប្រទះឃើញពីមុននៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរ។

លំហាត់អនុវត្តនៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរអាចត្រូវបានបំពេញដោយផ្ទាល់ក្នុងឯកសារនេះ។ ជំហានទី៣ និងទីបួនជាផ្នែកនៃឯកសារដែលរៀបជាសំណុំដាច់ដោយឡែកដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ។ គំរូសម្រាប់ការរៀបចំសំណុំឯកសារ (portfolio) មានជាឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

មាតិកា

១-សារៈសំខាន់នៃការវាយតម្លៃ 1

២-ការអភិវឌ្ឍលទ្ធផលសិក្សាដើម្បីដឹកនាំការវាយតម្លៃ 3

៣-ប្រភេទនៃការវាយតម្លៃ 6

៤-វិធីសាស្ត្រនៃការវាយតម្លៃ 11

៥-ការវាយតម្លៃនិងការបំពេញការងារត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងប្រព័ន្ធសាលារៀនបឋមសិក្សាក្នុងប្រទេស្រីលង្កា 18

៥.១-សមត្ថភាពប្រឡងចូល 19

៥.២-សមត្ថភាពសិក្សាចាំបាច់ 21

៦-ចំណុចសំខាន់ៗ 22

៧-សម្ភារៈបន្ថែម 24

៧.១-រឿងរបស់ហ្គោលឌីឡុក និងខ្លាឃ្មុំបី 24

៧.២-បញ្ជីនៃសមត្ថភាពសិក្សាចាំបាច់ក្នុងដំណាក់កាលសំខាន់ទី១ 25

៧.៣-បញ្ជីសមត្ថភាពសិក្សាចាំបាច់ក្នុងដំណាក់កាលសំខាន់ទី២ 27

៧.៤-បញ្ជីនៃសមត្ថភាពសិក្សាចាំបាច់ក្នុងដំណាក់កាលសំខាន់ទី៣ 29

៨-ឯកសារពិគ្រោះ 31

ដំណាក់កាលទី ១ ការអនុវត្តជាក់ស្តែង 34

ជំហានទី ១ ការអនុវត្តជាក់ស្តែង ដំណោះស្រាយ 38

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន 55

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន 55

ឧបសម្ព័ន្ធ 56

កំណត់ត្រាសំឡេង៖ *Audio File 2.2.1* – គ្រូបង្រៀន ក 56

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ *Audio File 2.2.2* – គ្រូបង្រៀន ខ 56

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ *Video File 2.2.1* 57

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១-សារៈសំខាន់នៃការវាយតម្លៃ

នៅក្នុងវិស័យអប់រំការវាយតម្លៃសំដៅទៅលើ " វិធីសាស្ត្រ ឬឧបករណ៍ជាច្រើនប្រភេទដែលអ្នកអប់រំប្រើដើម្បីវាយតម្លៃ និងត្រៀមចងក្រងឯកសារការសិក្សា វឌ្ឍនភាពការសិក្សា ការទទួលបានជំនាញ ឬតម្រូវការសិក្សារបស់សិស្ស " (Glossary of Education Reform, 2015, online) ។ ការវាយតម្លៃជារឿយៗត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងការប្រឡង ប៉ុន្តែគ្រូគួរតែប្រើឧបករណ៍ផ្សេងៗដើម្បីគូររូបភាពពេញលេញនៃការរីកចម្រើន និងសមិទ្ធផលរបស់សិស្សពួកគេតាមពេលវេលា។ ព័ត៌មានអំពីរបៀបដែលកុមាររៀន (ដំណើរការនៃការរៀនសូត្រ) ក៏ដូចជាអ្វីដែលកុមាររៀន (លទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រ) បង្កើតរូបភាព។ គ្រូបង្រៀនប្រើព័ត៌មាននេះដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណ អបអរការរៀនរបស់កុមារ និងផ្តល់ការគាំទ្រដល់ពួកគេឱ្យបានសមរម្យសម្រាប់ការសិក្សានាពេលអនាគត។ (National Council for Curriculum and Assessment, 2017, p. 20)

ការយល់ដឹងច្បាស់អំពីដំណាក់កាលនៃការអភិវឌ្ឍ និងវឌ្ឍនភាពនៃការសិក្សារបស់សិស្សនាពេលបច្ចុប្បន្នអាចជួយឱ្យគ្រូសម្របសម្រួលការបង្រៀនរបស់ពួកគេទៅនឹងតម្រូវការរបស់សិស្ស និងបង្កើតបរិយាកាសរៀនសូត្រល្អជាង។ ដូច្នេះការវាយតម្លៃត្រូវតែហួសពីការសាកល្បងសិស្ស ហើយគួរតែពិចារណាលើអន្តរកម្មប្រចាំថ្ងៃរវាងគ្រូ និងសិស្ស។ ការបង្ហាញរូបភាពនៃការវាយតម្លៃដែលមើលឃើញជាផ្នែកមួយនៃការអនុវត្តថ្នាក់រៀនប្រចាំថ្ងៃពីក្រុមប្រឹក្សាជាតិសម្រាប់ការវាយតម្លៃកម្មវិធីសិក្សា (ឆ្នាំ ២០១៧) អាចមើលឃើញនៅក្នុងរូបភាពទី ១ ។

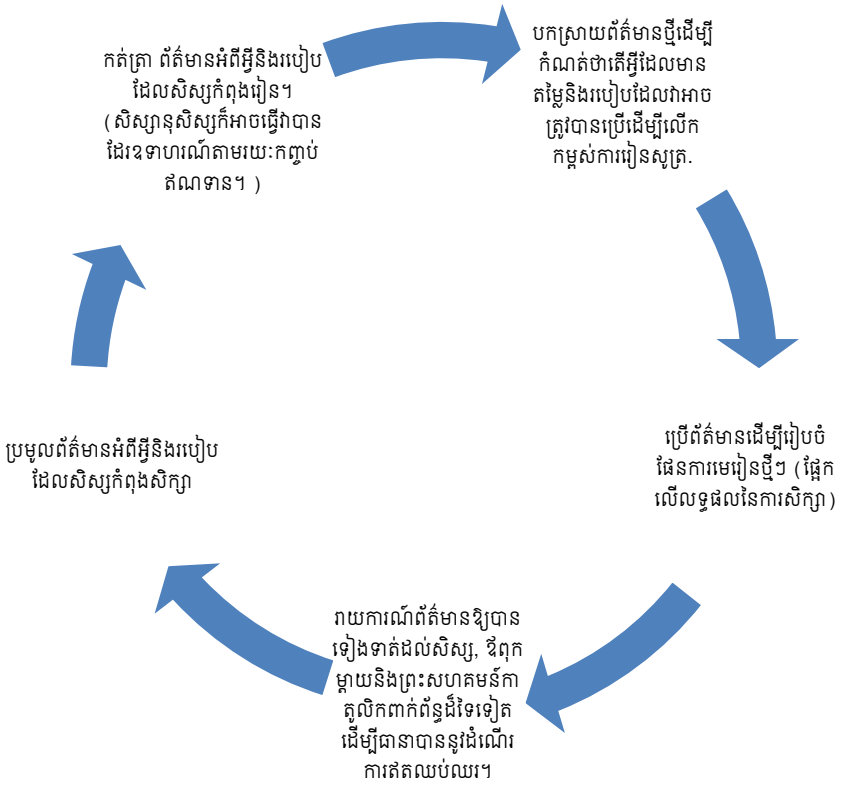

រូបភាពទី ១៖ ការវាយតម្លៃដែលជាផ្នែកមួយនៃការអនុវត្តនៅក្នុងថ្នាក់រៀន

សកម្មភាពដែលបានគូសបញ្ជាក់ក្នុងរូបភាពទី១ (ការប្រមូលការកត់ត្រា ការបកស្រាយការប្រើប្រាស់ និងការរាយការណ៍ព័ត៌មាន) អាចត្រួតស៊ីគ្នា ឬកើតឡើងក្នុងពេលដំណាលគ្នា ប៉ុន្តែពួកគេធ្វើការឆ្ពោះទៅរកលទ្ធភាពធ្វើឱ្យគ្រូអាចប្រើប្រាស់ការវាយតម្លៃដើម្បីអភិវឌ្ឍបរិយាកាសិក្សាដែលមានការគាំទ្រដល់សិស្សរបស់ពួកគេ។ ព័ត៌មានដែលប្រមូលបានជួយបង្កើនការយល់ដឹងរបស់គ្រូ និងរបៀបដែលកុមាររៀន។ គ្រូប្រើព័ត៌មាននោះដើម្បីរៀបចំផែនការ បទពិសោធរៀនសូត្រដោយផ្អែកលើគោលបំណងសមស្របពីកម្មវិធីសិក្សា និងលើការសិក្សាមុនៗរបស់សិស្ស តាមរយៈការវាយតម្លៃ គ្រូបង្កើតរូបភាពទូលំទូលាយនៃតម្រូវការរយៈពេលខ្លី និងវែងរបស់កុមារហើយគ្រោងធ្វើការនាពេលអនាគត។ ។ ការប្រើព័ត៌មានវាយតម្លៃតាមវិធីទាំងនេះគ្រូអាចគាំទ្រនិងពង្រីកការសិក្សារបស់សិស្ស។ (National Council for Curriculum and Assessment, 2017, p. 21)

តាមរបៀបនេះការវាយតម្លៃក្លាយជាផ្នែកមួយនៃអ្វីដែលគ្រូធ្វើរាល់ថ្ងៃនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ ដូចដែលបានពន្យល់ដោយ **រីហ្គីង** (១៩៩៨) គោលបំណងនៃការវាយ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

តម្លៃគួរតែដើម្បីកែលម្អ និងអប់រំខ្លួនអ្នកលើការអរបស់សិស្សមិនត្រឹមតែដើម្បីធ្វើសវនកម្មប៉ុណ្ណោះទេ។

២-ការអភិវឌ្ឍលទ្ធផលសិក្សាដើម្បីដឹកនាំការវាយតម្លៃ

ដើម្បីអនុវត្តការវាយតម្លៃឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៅក្នុងថ្នាក់រៀនគ្រូគួរតែកំណត់លទ្ធផលសិក្សាឱ្យបានច្បាស់លាស់ជាមុនសិន។ លទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រគឺជាការបញ្ជាក់អំពីអ្វីដែលសិស្សរំពឹងថានឹងយល់ដឹង និងឬអាចបង្ហាញបន្ទាប់ពីបញ្ចប់សកម្មភាពសិក្សាឧទាហរណ៍ក្នុងមេរៀនមួយពេញមួយឆ្នាំសិក្សា ឬពេលបញ្ចប់មួយមេរៀន។ ទាំងនេះគួរតែត្រូវបានផ្តោតលើអ្នកសិក្សាហើយត្រូវបានកំណត់ជាទម្រង់សង្ខេប និងអាចសម្រេចបាន (Johnson et al 2016) ។ សកម្មភាពរៀនសូត្រ និងការវាយតម្លៃមានភាពប្រសើរឡើងនៅពេលគ្រូកំណត់លទ្ធផលសិក្សាជាក់លាក់។ នៅពេលរៀបចំផែនការសកម្មភាពរៀនថ្មីចាប់ផ្តើមដោយកំណត់លទ្ធផលសិក្សា។ គ្រូប្រហែលជាចង់ឆ្លើយសំណួរទាំងបីខាងក្រោមនៅពេលគ្រោងសកម្មភាពរបស់គ្រូ។

- តើជំនាញអ្វីខ្លះនឹងត្រូវប្រើ ឬអភិវឌ្ឍដោយកុមារ?
- តើព័ត៌មានអ្វីខ្លះនឹងត្រូវបានរៀន?
- តើអាកប្បកិរិយាអ្វីខ្លះដែលនឹងត្រូវអនុវត្ត?

ចម្លើយចំពោះសំណួរទាំងនេះអាចត្រូវបានគេបកស្រាយថាជាលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រ។ ឧទាហរណ៍ប្រសិនបើអ្នកបង្កើតមេរៀនមួយដែលសិស្សថ្នាក់ទី៥ រៀនអំពីសមីការរយៈចម្ងាយនៃគណិតវិទ្យាអ្នកអាចនឹងបង្កើតលទ្ធផលដូចខាងក្រោម។

- អ្នកសិក្សាធ្វើការដោយខ្លួនឯង និងអាចប្រើវិធីគុណ និងវិធីចែកដើម្បីដោះស្រាយសមីការពេលវេលា និងចម្ងាយជាកិច្ចការផ្ទះ។
- អ្នកសិក្សាដែលធ្វើការជាគូអាចសរសេរអំពីបញ្ហាគណិតវិទ្យាផ្ទាល់ខ្លួនដែលបង្ហាញពីសមីការពេលវេលា និងចម្ងាយនៅក្នុងសេណារីយ៉ូការធ្វើដំណើរពីលំហរ។ (UNESCO, 2015, p. 259f.)

វិស័យពុទ្ធិរបស់ប្លុម (បង្ហាញក្នុងរូបភាពទី ២) គឺជាឧបករណ៍មានប្រយោជន៍សម្រាប់ជួយគ្រូបង្រៀនកំណត់លទ្ធផលនៃការសិក្សា។

វិស័យពុទ្ធិរបស់ប្លុមគឺចាត់ថ្នាក់ជំនាញដែលសិស្សរំពឹងថានឹងទទួលបាននៅពេលការសិក្សារីកចម្រើនត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយដំបូងក្នុងឆ្នាំ ១៩៥៦ ឧបករណ៍ឥឡូវនេះគឺជា

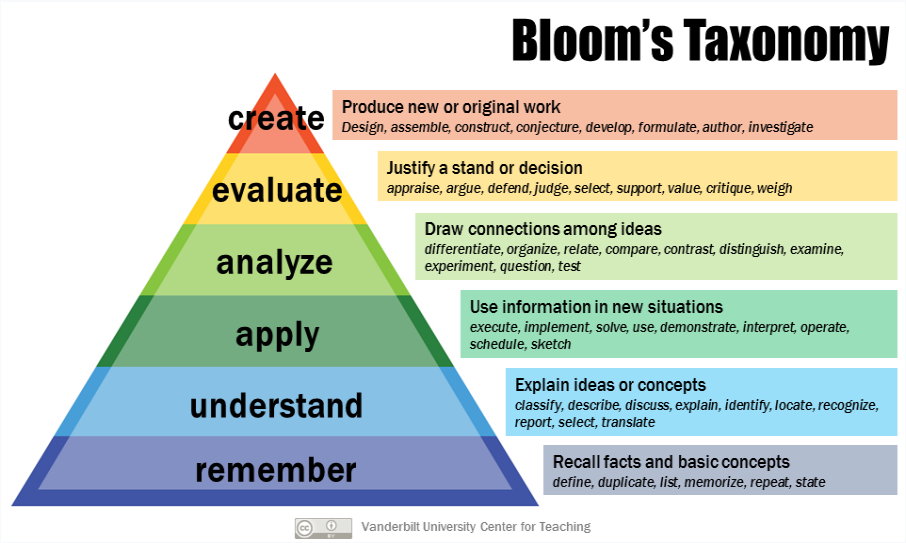

រូបភាពទី ២ វឌ្ឍនភាពរបស់ប្លឹម

វឌ្ឍនភាពដើមត្រូវបានរៀបចំជាបីផ្នែកគឺការយល់ដឹង ការប៉ះពាល់ និងចិត្តសាស្ត្រ ប៉ុន្តែអ្នកអប់រំបានផ្តោតជាចម្បងលើគំរូនៃការយល់ដឹងដែលក្នុងនោះគ្រូបង្រៀនអាចបង្កើតលទ្ធផលសិក្សាជាក់លាក់សម្រាប់សិស្សដែលនាំពួកគេពីកម្រិតទាបនៃដំណើរការយល់ដឹង (ចងចាំ យល់ដឹង និងអនុវត្ត) ទៅកម្រិតខ្ពស់ (ការវិភាគ វាយតម្លៃ និងបង្កើតថ្មី) ។ ដូចដែលបានបញ្ជាក់រួចមកហើយលទ្ធផលនៃការសិក្សាគួរតែមានលក្ខណៈជាក់លាក់ និងអាចវាស់វែងបាន។ គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍលទ្ធផលសិក្សាមានដូចខាងក្រោម៖

- ចាប់ផ្តើមលទ្ធផលរៀននីមួយៗដោយកិរិយាស័ព្ទសកម្មផ្សេងៗ។ នៅក្នុងរូបភាពទី២ ឧទាហរណ៍ នៃកិរិយាសព្ទសកម្មត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងជំហាននីមួយៗនៅក្នុងសាជីជ្រុង។
- ចៀសវាងកិរិយាស័ព្ទអកម្មដូចជា ដឹង យល់ រៀន ស្គាល់ និងជឿ។ ត្រូវមានកិរិយាស័ព្ទខ្លីតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។
- ចៀសវាងប្រយោគដែលវែង។ បើចាំបាច់ប្រើប្រយោគលើសពីមួយដើម្បីបញ្ជាក់ពីលទ្ធផល។
- ជានាថាលទ្ធផលនៃមេរៀនអាចជួយដល់លទ្ធផលសិក្សារបស់ថ្នាក់រៀនដែលគួរតែត្រូវគ្នានឹងលទ្ធផលទូទៅនៃកម្មវិធីសិក្សា និងសាលារៀន។

ការរៀបចំបែបបុរាណនៃជំនាញបញ្ញា។ វិស័យពុទ្ធិរបស់ប្លឹម និងការកែប្រែរបស់វាអាចត្រូវបានប្រើដើម្បីបង្កើតលទ្ធផលនៃការសិក្សាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ វិស័យពុទ្ធិដើមមានបីដែន (ការយល់ដឹង ចិត្តវិទ្យានិងឥទ្ធិពល) ដែននៃការយល់ដឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយបំផុតដោយពណ៌នាអំពីប្រាំមួយកម្រិតដែលគិតពីកម្រិតទាបទៅការគិតលំដាប់ខ្ពស់។ (មជ្ឈមណ្ឌលយើលហ្វាវ៉ែសម្រាប់បង្រៀននិងរៀនឆ្នាំ ២០១៧ តាមអ៊ីនធឺណិត) ដែនយល់ដឹង រួមបញ្ចូលសមត្ថភាពបញ្ញា។ កម្រិតនៃការចងចាំត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាប្រភេទវណ្ណយុត្តិទាបបំផុតនៅក្នុងដែននេះ ចាប់តាំងពីព័ត៌មានអាចត្រូវបានរំលឹកឡើងវិញជាមួយនឹងការយល់ដឹងអប្បបរមា។ កម្រិតខ្ពស់បំផុតការបង្កើតតំណាងឱ្យការរួមវិភាគទាននៃកម្រិតនៃការចងចាំបូកបួនផ្សេងទៀតដែលបានរៀបចំតាម

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- លទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រនីមួយៗគួរតែត្រូវបានអង្កេតវាស់វែងជាក់ស្តែង និងមានសមត្ថភាពក្នុងការវាយតម្លៃ។
- ពិនិត្យឡើងវិញ និងសរសេរលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រជាបន្តបន្ទាប់ដើម្បីធ្វើឱ្យវាទំនើប និងពាក់ព័ន្ធ។(Johnson et al 2016,p22)

រូបភាពទី៣ បង្ហាញពីរបៀបដែលកម្រិតពុទ្ធិរបស់ប្លុម អាចត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងថ្នាក់រៀនបឋមសិក្សា តាមរយៈការប្រើប្រាស់រឿងនិទានរបស់កុមារហ្គោលឌីឡុក និងខ្លាឃ្មុំបី។

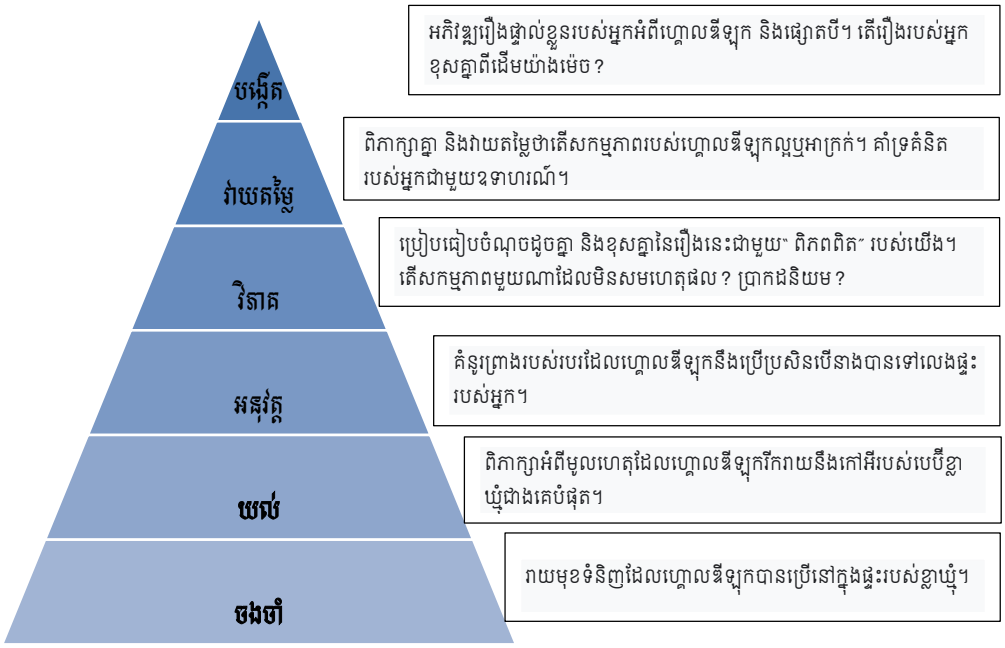

រូបភាពទី៣ វឌ្ឍនភាពរបស់ប្លុម ហ្គោលឌីឡុក និងខ្លាឃ្មុំបី

ឧទាហរណ៍ក្នុងរូបភាពទី៣ ប្រើប្រាស់រឿងរ៉ាវមួយដែលល្បីដល់សិស្សសាលាបឋម ហើយអនុវត្តភាពស៊ីជម្រៅរបស់ Bloom ដើម្បីបង្កើតលទ្ធផលសិក្សាជាក់លាក់ និងអាចវាស់វែងបាន។ ដោយបញ្ជាក់ពីលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រគ្រូអាចធានាថាសិស្សនឹងមិនត្រឹមតែអានរឿងនោះទេហើយពួកគេពិតជាកំពុងផ្លាស់ប្តូរពីកម្រិតទាបទៅខ្ពស់នៃដំណើរការនៃការយល់ដឹងនៅពេលពួកគេឡើងដល់ពីរ៉ាមីត ដោយបញ្ជាក់ពីលទ្ធផលនៃការសិក្សាជាក់លាក់ និងអាចវាស់វែងបានដូចជាលទ្ធផលនៅក្នុងតួលេខទី៣ នោះនឹងជួយឱ្យគ្រូវាយតម្លៃការរីកចម្រើនរបស់សិស្សកាន់តែជោគជ័យ។

លំដាប់នៃភាពស្មុគ-ស្មាញនៃការយល់ដឹង: ការយល់ដឹង ការអនុវត្ត ការវិភាគ និងវាយតម្លៃ។ ដែនដែលមានឥទ្ធិពលរួមបញ្ចូលអារម្មណ៍ សមត្ថភាពអារម្មណ៍ តម្លៃនិងឥរិយាបថ និងមានប្រាំកម្រិត៖ ការទទួលការឆ្លើយតបការវាយតម្លៃ ការរៀបចំ និងលក្ខណៈ។ ដែន psychomotor រួមមានចលនាចលនាទំនាក់ទំនង និងការប្រើប្រាស់ជំនាញម៉ូតូ។ (វចនានុក្រមចិត្តវិទ្យាអេភីអេឆ្នាំ ២០២០ តាមអ៊ីនធឺណិត)

៣-ប្រភេទនៃការវាយតម្លៃ

ការវាយតម្លៃសម្រាប់ការរៀនសូត្រគឺនៅពេលដែលគ្រូប្រើភស្តុតាងជាមូលដ្ឋានដើម្បីជូនដំណឹងអំពីការបង្រៀន និងរៀន។ (ការវាយតម្លៃក្នុងកម្មវិធីសិក្សាបឋមសិក្សា៖ គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់សាលារៀនឆ្នាំ ២០១៧)

នៅពេលដែលគ្រូបានបង្កើតលទ្ធផលសិក្សារបស់ពួកគេ សម្រាប់សិស្ស ការវាយតម្លៃប្រភេទផ្សេងៗអាចត្រូវបានអនុវត្តដើម្បីផ្តល់នូវរូបភាពពេញលេញ និងគួរឱ្យទុកចិត្តនៃការរីកចម្រើនរបស់សិស្ស។ ការវាយតម្លៃថ្នាក់រៀនជាទូទៅត្រូវបានបែងចែកជា៥ប្រភេទដូចខាងក្រោម៖

<u>ការវាយតម្លៃនិច្ឆ័យ</u> ត្រូវបានប្រើដើម្បីវាយតម្លៃតម្រូវការរបស់សិស្សមុនការណែនាំ។ ការវាយតម្លៃប្រភេទនេះវាយតម្លៃសិស្សដើម្បីកំណត់គម្លាតនៃការរៀនសូត្រដើម្បីឱ្យគ្រូអាចបង្កើតផែនការ និងយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនដើម្បីផ្សារភ្ជាប់ចន្លោះប្រហោងទាំងនោះ (Johnson et al 2016,p22) ។ ឧទាហរណ៍នៅ ពេលចាប់ផ្តើមឆ្នាំសិក្សាគ្រូអាចស្ទាបស្ទង់សិស្សតាមរយៈកម្រងសំណួរខ្លីសួរពួកគេនូវសំណួរអំពីអ្វីដែលពួកគេបានដឹងរួចហើយ (យោបល់អនាមិកអាចជំរុញឱ្យមានភាពស្មោះត្រង់ជាងមុន)។ ដោយប្រើមតិត្រឡប់គ្រូអាចបន្តទៅមុខទៀតជាមួយនឹងការធ្វើផែនការ។

<u>ការវាយតម្លៃជាផ្លូវការ</u> ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាការវាយតម្លៃសម្រាប់ការសិក្សា (AfL) បង្ហាញពីតួនាទីសកម្មរបស់សិស្សនៅក្នុងការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេផ្ទាល់។ នៅក្នុងការវាយតម្លៃប្រភេទនេះគ្រូផ្តល់យោបល់ដល់សិស្សអំពីចំណុចខ្លាំងរបស់ពួកគេក៏ដូចជាលើផ្នែកដែលត្រូវកែលម្អដើម្បីឱ្យពួកគេមានជំហានជាក់ស្តែងដើម្បីជំរុញការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ។ ការវាយតម្លៃជាផ្លូវការគឺទទួលបានជោគជ័យលុះត្រាតែគ្រូបង្រៀនផ្តល់នូវការឆ្លើយតបជាប្រចាំពេញមួយមេរៀនរបស់ពួកគេ (ជាជាងនៅពេលចាប់ផ្តើមឬបញ្ចប់) និងឱកាសសម្រាប់ពួកគេដើម្បីដាក់មតិប្រតិកម្មទាំងនោះទៅជាសកម្មភាព (Johnson et al 2016,p20) ។ ការកំណត់ពេលវេលាដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ខណៈ ដែលមតិយោបល់ចាំបាច់ត្រូវផ្តល់ឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីឱ្យមានប្រយោជន៍តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ពេលវេលាកាន់តែច្រើនឆ្លងកាត់មុនពេលដែលសិស្សទទួលបានការឆ្លើយតបពួកគេកាន់តែតស៊ូជាមួយការយល់ដឹង និងបញ្ចូលវាទៅក្នុងការងាររបស់ពួកគេ ឬទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីវា។ នេះជាមូលហេតុដែលមតិប្រតិកម្មគួរតែជាសារចម្បងរបស់គ្រូអំពីការវាយតម្លៃ និងមិនមែនការវាយតម្លៃ ឬថ្នាក់ខ្លួនឯងទេ។ (Stronge, 2018) ពាក្យពេចន៍នៃមតិប្រតិកម្មក៏អាចជះឥទ្ធិពលដល់អត្ថប្រយោជន៍របស់វាផងដែរ។ ឧទាហរណ៍ គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពត្រូវប្រាកដថាចៀសវាងការបញ្ចេញមតិ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

អវិជ្ជមាននៅក្នុងការឆ្លើយតបរបស់ពួកគេ និងផ្តល់នូវការប្រើពាក្យរបស់ពួកគេដើម្បីធ្វើឱ្យយោបល់របស់ពួកគេមានប្រយោជន៍ និងមានលក្ខណៈស្ថាបនា។ មតិយោបល់មិនត្រឹមតែត្រូវបានបង្ហាញជាលក្ខណៈវិជ្ជមាន និងគាំទ្រប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែជាទូទៅ វាគួរតែផ្តោតលើការអភិវឌ្ឍជំនាញរបស់សិស្ស។ ផ្នែកមួយនៃការផ្តល់មតិយោបល់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពគឺការបង្រៀនសិស្សឱ្យវាយតម្លៃការងាររបស់ពួកគេផ្ទាល់ក៏ដូចជាការបង្ហាញនូវមតិស្ថាបនាប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិតដល់អ្នកដទៃ។ មតិយោបល់ល្អមិនត្រឹមតែមានចម្លើយត្រឹមត្រូវប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏មានការពន្យល់អំពីចម្លើយដែរ។ ផ្តល់ជូនក្នុងលក្ខណៈដែលមានអត្ថន័យការផ្តល់យោបល់អាចជាឧបករណ៍ដ៏មានប្រសិទ្ធភាពដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស។ (Stronge, 2018)

ការចូលរួមរបស់សិស្សក្នុងដំណើរការផ្តល់មតិត្រឡប់ (AfL) លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងរបស់កុមារឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងចំពោះខ្លួនពួកគេក្នុងនាមជាអ្នកសិក្សា និងលើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យមានការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួន និងមានមោទកភាពចំពោះការសិក្សារបស់ពួកគេ (National Council for Curriculum and Assessment, 2017, p. 22)។ **រូប្រឹក** និងគំនូសពណ៌ ឬឥន្ទធនូ គឺជាឧបករណ៍មានប្រយោជន៍សម្រាប់គ្រូដែលធ្វើការវាយតម្លៃជាទម្រង់ ហើយអាចជួយពួកគេឱ្យផ្តល់នូវមតិត្រឡប់ត្រឹមត្រូវ និងទូលំទូលាយ។ ក្រដាសប្រាក់គឺជាឧបករណ៍ដែលអនុញ្ញាតឱ្យគ្រូបង្រៀនបញ្ចាក់ពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យចាំបាច់ដើម្បីបំពេញកិច្ចការដោយជោគជ័យ មិនថាជាការប្រឡង ការបង្ហាញ ឬទម្រង់នៃការអនុវត្តថ្នាក់រៀនផ្សេងទៀត Ambrose,Bridges, DiPietro, Lovett, & Norman, 2010)។ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលបានដាក់ចេញនៅក្នុងកំណត់ហេតុត្រូវបានភ្ជាប់ដោយផ្ទាល់ទៅនឹងលទ្ធផលនៃការសិក្សាដែលបានសម្រេចនៅដើមដំណាក់កាលនៃកិច្ចតែងការមេរៀន។ គ្រូអាចដាក់ចេញនូវលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យមួយ ហើយបន្ទាប់មកបញ្ជូនសិស្សទៅតារាងពិន្ទុ ដើម្បីមើលថាហេតុអ្វីបានជាពួកគេទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់ដែលពួកគេបានធ្វើ ដែលជានាថាស្តង់ដានៃការផ្តល់ពិន្ទុរបស់គ្រូនៅតែស្របគ្នានឹងកិច្ចការដែលបានផ្តល់ឱ្យ" (Ambrose et al 2010, p. 231)។ លើសពីនេះទៀតក្រដាសប្រាក់អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សក៏ដូចជាគ្រូមើលឃើញពីចំណុចខ្លាំង និងចំណុចខ្សោយក្នុងដំណើរការសិក្សារបស់សិស្សហើយអាចឱ្យពួកគេកំណត់តំបន់ដែលពួកគេអាចត្រូវការការគាំទ្របន្ថែម និងតំបន់ផ្សេងទៀតដែលពួកគេអាចជាការគាំទ្រដល់មិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ។

ក្រដាសប្រាក់គឺជាឧបករណ៍វាយតម្លៃ ឬសំណុំនៃគោលការណ៍ណែនាំដែលត្រូវបានប្រើដើម្បីលើកកម្ពស់ការអនុវត្តថ្មី នៃការរំពឹងទុកការសិក្សា គោលបំណង ឬស្តង់ដានៃការរៀនសូត្រនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ឬដើម្បីវាស់ស្ទង់ការទទួលបានរបស់ពួកគេជាមួយនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យស្របគ្នា។ (សទ្ធានុក្រមនៃកំណែទម្រង់ការអប់រំ ឆ្នាំ ២០១៤ តាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត)

ធាតុបីរបស់**រូប្រឹក**៖

- លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់វាយតម្លៃសមិទ្ធផលនៃគោលដៅដែលបានកំណត់
- កម្រិតខុសគ្នាដែលសិស្សអាចសម្រេចបាន។
- ការពិពណ៌នាសម្រាប់កម្រិតនីមួយៗផ្អែកលើមូលដ្ឋានដែលលទ្ធផលរបស់សិស្សអាចត្រូវបានវាយតម្លៃ។(Ambrose et al 2010)

តារាងពណ៌ និងឥន្ធនូ ផ្តោតលើសិស្ស និងកម្រិតណាមួយដែលពួកគេកំពុងរីកចម្រើន។ សមត្ថភាពត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងកម្រិតខុសៗគ្នានៅក្នុងតារាងពណ៌ (រូបភាពទី៤) ដោយកម្រិតនីមួយៗផ្តល់ពណ៌ខុសគ្នា។ នៅក្នុងគំនូសតាងឥន្ធនូ (រូបទី៥) "កុមារម្នាក់ៗមានសញ្ញាសម្គាល់ ទឹកមុខរីករាយ" ដែលមានឈ្មោះ ឬឈ្មោះរបស់គាត់នៅលើនោះ។ នៅពេលពួកគេបង្កើនជំនាញរបស់ពួកគេជាបណ្តើរៗ ដូចដែលបានចង្អុលបង្ហាញនៅក្នុងតារាងពណ៌កូដនោះសញ្ញាសម្គាល់របស់ពួកគេត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាពណ៌ដែលត្រូវនឹងសិស្សឬកម្រិតជំនាញរបស់សិស្ស។ ប្រសិនបើ គ្រូបង្រៀនសង្កេតឃើញថាកុមារខ្លះបានស្ថិតនៅក្នុងកម្រិតមួយដ៏វែង នោះគាត់អាចព្យាយាមរកវិធីដើម្បីជួយកុមារឱ្យរៀននូវអ្វីដែលត្រូវការដើម្បីឈានទៅកម្រិតបន្ទាប់" ។ (UNESCO, 2015, p. 75)

Level	(8 out of 10 correct to proceed to next level)
RED	• Values of currency (up to 1. 00) • Writing numbers • Subtraction - single digits; addition - single and double digit numbers
Orange	• Mental arithmetic (addition, subtraction) • Division - single digit numbers • Reading math problems
Yellow	• Multiplication • Subtraction and addition of double digit numbers • Measurement (distance, volume)
Green	• Identifying numbers up to 700 • Subtraction and addition by regrouping • Subtracting a triple and a double digit number • Identifying triple digit numbers
Blue	• Multiplication - double and single digit numbers • Division - double and single digit numbers • Reading word problems
Purple	• Multiplication - triple and single digit numbers • Measurement (distance, liquids) • Reading word problems

Adapted from duPlessis J. (2003) Rainbow Charts and C-O-C-O-N-U-T-S: Teacher Development for Continuous Assessment in Malawi Classrooms. Washington, DC: American Institutes for Research.

រូបភាពទី ៤៖ គំនូសតាងកូដពណ៌

ការវាយតម្លៃនៃការសិក្សាគឺនៅពេលដែលគ្រូកត់ត្រារាល់ការរីកចម្រើន

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

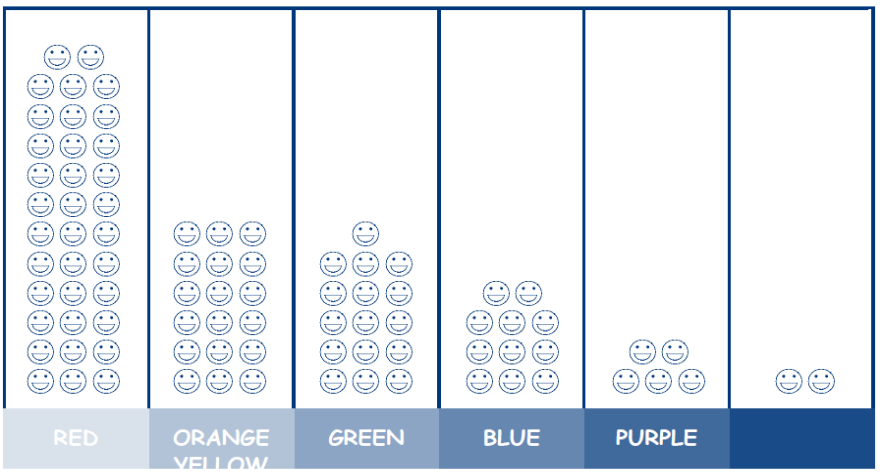

រូបភាពទី ៥៖ គំនូសតាងឥន្ទធនូ

<u>ការវាយតម្លៃសរុប</u> ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាការវាយតម្លៃនៃការរៀនសូត្រ (AoL) វាស់សមិទ្ធផលរបស់សិស្សានុសិស្សនៅចុងបញ្ចប់នៃការណែនាំឧទាហរណ៍នៅចុងបញ្ចប់នៃឯកតារយៈពេល ឬឆ្នាំ។ (AoL) វាស់វឌ្ឍនភាពតគ្នារបស់សិស្សក្នុងការសម្រេចគោលបំណងកម្មវិធីសិក្សាហើយត្រូវបានផ្តល់ជូនជាទម្រង់ពិន្ទុ ឬពិន្ទុជាញឹកញាប់នៅលើបណ្ណរបាយការណ៍។ ដូច្នេះការវាយតម្លៃប្រភេទនេះមិនសូវមានតម្លៃចំពោះសិស្ស (កង្វះនៃមតិស្ថាបនាមិនជួយពួកគេអភិវឌ្ឍ ឬកែលម្អទេ) ហើយកាន់តែមានតម្លៃដល់គ្រូបង្រៀនឪពុកម្តាយ និងសាលារៀន (National Council for Curriculum and Assessment, 2017) ការវាយតម្លៃយោងតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យវាយតម្លៃការអនុវត្តរបស់សិស្សធៀបនឹងបទដ្ឋានដែលបានកំណត់ ឬគោលដៅនៃការសិក្សាជាក់លាក់ដោយមិនយោងទៅលើសមិទ្ធផលរបស់អ្នកដទៃ។ ការវាយតម្លៃប្រភេទនេះអាចជួយសិស្សឱ្យកំណត់នូវអ្វីដែលមានតម្លៃ និងរំពឹងទុកតាមរបៀបជាក់លាក់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេវាស់វែងវឌ្ឍនភាពផ្ទាល់ខ្លួនដោយផ្អែកលើស្តង់ដាដែលបានកំណត់ (Johnson et al 2016) ។

ផ្ទុយទៅវិញ**<u>ការវាយតម្លៃយោងតាមបទដ្ឋាន</u>**ប្រៀបធៀបការអនុវត្តរបស់សិស្សធៀបនឹងសិស្សដទៃទៀតនៅក្នុងមុខវិជ្ជា ថ្នាក់ ឬក្រុមអាយុដូចគ្នា។ គ្រូបង្រៀនត្រូវតែនឿយហត់ចំពោះការវាយតម្លៃប្រភេទនេះពីព្រោះការយកចិត្តទុកដាក់ខ្លាំងពេកចំពោះការប្រៀបធៀបការផ្លាស់ប្តូរការផ្តោតអារម្មណ៍ពីលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រ

និងសមិទ្ធផលរបស់កុមារ (ជាធម្មតានៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលបង្រៀន) សម្រាប់ គោលបំណងរាយការណ៍ទៅឪពុកម្តាយ (អ្នកមើលថែ) គ្រូនិងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត។ (ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសម្រាប់កម្មវិធីសិក្សានិងវាយតម្លៃឆ្នាំ ២០១៧)

ហើយអាចលើកទឹកចិត្តឱ្យគ្រូប្រៀបធៀបសិស្សនៅក្នុងថ្នាក់របស់ពួកគេជាជាងអបអរការរីកចម្រើនបុគ្គល(OECD,2013)។

ការសម្រេចបាននូវតុល្យភាពរវាងការវាយតម្លៃ និងការយល់ដឹងប្រភេទផ្សេងៗគ្នាដែលប្រភេទណាដែលសមនឹងលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្ររបស់គ្រូគឺមានសារៈសំខាន់ក្នុងការវាយតម្លៃទាំងការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រ។ ដើម្បីធានាថាការវាយតម្លៃត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីឱ្យសមនឹងលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រគោលការណ៍ខាងក្រោមគួរតែត្រូវបានដោះស្រាយផងដែរ៖

- **សុពលភាព៖** ការវាយតម្លៃត្រឹមត្រូវធានាថាឧបករណ៍វាយតម្លៃកំពុងវាស់វែងអ្វីដែលខ្លួនចង់វាស់។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើគ្រូម្នាក់កំពុងវាស់ស្ទង់ការយល់ដឹងក្នុងចំណោមសិស្សជំនាញគណិតវិទ្យាមិនចាំបាច់ដើម្បីយល់ពីសាច់រឿង និងឆ្លើយសំណួរនៃការអានទេ (OECD, 2013)។
- **ភាពជឿជាក់៖** ភាពអាចជឿជាក់បានគឺជាវិសាលភាពដែលការវាយតម្លៃមានភាពស៊ីចង្វាក់ និងត្រឹមត្រូវ។ ការវាយតម្លៃដែលអាចទុកចិត្តបានគួរបង្កើតលទ្ធផលជាប់លាប់ទោះបីជាវាត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយគ្រូផ្សេងៗគ្នានៅពេលខុសគ្នាក្នុង បរិបទខុសគ្នាចំពោះបេក្ខជនដូចគ្នាក៏ដោយ។ គ្រូអាចបង្កើនភាពជឿជាក់បានដោយកំណត់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យវាយតម្លៃជាក់លាក់ និងអាចវាស់វែងបានដោយ ផ្តល់នូវការបែងចែកពិន្ទុច្បាស់លាស់សម្រាប់ការឆ្លើយតប (ឧទាហរណ៍សំណួរនេះមានតម្លៃ ៤ពិន្ទុ) និងដោយផ្តល់ការណែនាំច្បាស់លាស់ដល់សិស្សអំពីរបៀបបញ្ចប់ការវាយតម្លៃ (Johnson et al. 2016)។
- **ភាពយុត្តិធម៌៖** ការវាយតម្លៃត្រឹមត្រូវគឺជាការវាយតម្លៃមួយដែលគិតគូរពីតម្រូវការរបស់សិស្សហើយមិនផ្តល់គុណសម្បត្តិ ឬគុណវិបត្តិដល់សិស្សណាម្នាក់ឡើយ។ ភាពត្រឹមត្រូវក្នុងការវាយតម្លៃអាចត្រូវបានពង្រឹងតាមរយៈការជូនដំណឹងដល់សិស្សអំពីដំណើរការវាយតម្លៃ (ហៅថាតម្លាភាព) ដោយបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យវាយតម្លៃផ្តល់នូវប្រព័ន្ធសម្រាប់ពិនិត្យ និងការតវ៉ាដើម្បីសម្រេចចិត្តវាយតម្លៃ និងលាក់ឈ្មោះសិស្សនៅពេលសម្គាល់ដើម្បីជៀសវាងភាពលម្អៀងផ្ទាល់ខ្លួន។ (Johnson et al 2016)។

តម្លាភាពទាក់ទងទៅនឹងកម្រិតដែលព័ត៌មានអាចរកបានទាក់ទងនឹង

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៤-ទិធីសាស្ត្រនៃការវាយតម្លៃ

លទ្ធផលនៃការសិក្សារំពឹងទុកដែលជាលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលនឹងត្រូវប្រើក្នុងការវិនិច្ឆ័យការសិក្សារបស់សិស្សនិងវិធានដែលត្រូវបានអនុវត្តនៅពេលការវិនិច្ឆ័យត្រូវបានធ្វើឡើងអំពីការសិក្សា។(ODC, 2013)

មានវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃផ្សេងៗគ្នាដើម្បីជួយគ្រូប្រមូលព័ត៌មានអំពីវឌ្ឍនភាពរបស់សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ មិនមានវិធីសាស្ត្រណាមួយដែលអាចផ្តល់ព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដល់សិស្សទាំងអស់ពេញមួយឆ្នាំសិក្សានោះទេ។ ជំនួសមកវិញគ្រូគួរតែប្រើវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នាដើម្បីប្រមូលព័ត៌មានអំពីវឌ្ឍនភាពនិងសមិទ្ធផលរបស់សិស្សគ្រប់ពេល។ ទិន្នន័យវាយតម្លៃមិនត្រឹមតែត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការប្រឡងមួយដងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែដើម្បីតាមដានការរីកចម្រើនរបស់សិស្សកាពខ្លាំង និងចំណុចខ្សោយរបស់ពួកគេជាបន្តបន្ទាប់។ គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពដឹងពីរបៀបប្រើទិន្នន័យនេះដើម្បីព្យាករណ៍ពីការលំបាកដែលនឹងកើតមានក្នុងប្រធានបទជាក់លាក់សម្រាប់សិស្សជាក់លាក់។ ទិន្នន័យនេះក៏អាចជាចំណុចយោងសម្រាប់គ្រូផងដែរ ដើម្បីមើលថាតើសិស្សណាខ្លះត្រូវការការគាំទ្របន្ថែម ឬការគាំទ្រប្រភេទណាដែលពួកគេត្រូវការ វាត្រូវតែបានកត់សម្គាល់ថាគ្រូបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពមិនគ្រាន់តែវាយតម្លៃការប្រឡង ឬការធ្វើតេស្តប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែជាទូទៅសមិទ្ធផលរបស់សិស្ស។ ការវាយតម្លៃវិធីនេះជាឧបករណ៍សម្រាប់គ្រូ អាចត្រូវបានទាញយកប្រយោជន៍ពីសក្តានុពលពេញលេញរបស់វា និងជួយកែលម្អការអនុវត្តសិស្សទូទៅ (Stronge 2018) លើសពីនេះទៀតដូចគ្នានឹងប្រភេទនៃការវាយតម្លៃ (ឧទាហរណ៍ទម្រង់សង្ខេប និងផ្សេងទៀត) វិធីសាស្ត្រគួរតែត្រូវបានតម្រឹមយ៉ាងច្បាស់ជាមួយលទ្ធផលនៃការសិក្សា។ តារាងទី ១ តម្រឹមវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃផ្សេងៗគ្នាជាមួយកម្រិតនៃវិស័យពុទ្ធិរបស់ Bloom ដែលបានពិភាក្សានៅផ្នែកទី២។

តារាងទី ១៖ វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ និងវឌ្ឍនភាពរបស់ Bloom

ជំនាញពុទ្ធិកម្រិតទាប →			ជំនាញពុទ្ធិកម្រិតខ្ពស់ →		
ចងចាំ	**យល់**	**អនុវត្ត**	**វិភាគ**	**វាយតម្លៃ**	**បង្កើត**
រំលឹកហេតុការណ៍ពិតនិងគោលគំនិតជាមូលដ្ឋាន	ពន្យល់ពីគំនិតឬគោលគំនិតសំខាន់	ប្រើព័ត៌មានក្នុងស្ថានភាពថ្មី	បង្កើតការតភ្ជាប់ក្នុងចំណោមគំនិត	បង្ហាញពីជំហរ ឬការសម្រេចចិត្ត	ផលិតស្នាដៃថ្មី ឬដើម

សក្តានុពលនៃវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ					
សំណួរពហុជ្រើសរើសតេស្តចម្លើយខ្លី	អត្ថបទបទបង្ហាញផ្ទាំងរូបភាព	គម្រោងក្រុមអនុវត្តសាកល្បង	របាយការណ៍សរសេរករណីសិក្សា	ការដាក់វែកញែកការពិសោធ	ប្លក់ទិនានុប្បវត្តិឆ្នុះបញ្ចាំងផលប័ត្រ
ឧទាហរណ៍សំណួរវាយតម្លៃ					
Can you list three ...? Can you recall ...? Can you state ...? Define ... What is ...? Where is...? Which one...?	Can you explain...? How would you classify...? Discuss... What can you say about ...? What is the main idea of ...? Can you select ...?	How would you use...? What examples can you find to ...? How would you solve ... using what you have learned?	Compare and contrast ... How is ...related to ...? What is the theme ...? What conclusions can you draw ...?	Do you agree with the outcome...? What is your opinion of...? How would you prove/ disprove...? Would it be better if...?	How would you improve ...? What would happen if...? Can you propose an alternative...? What way would

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

Who was ...? Why did ...?	Describe in your own words ...?	How would you organize ... to show ...? What approach would you use to...?	What is the relationship between ...?	Why did they (the character) choose...? What choice would you have made...?	you design...? How would you test...?

វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃផ្សេងៗក៏អាចត្រូវបានគេមើលផងដែរថាតើពួកគេដឹកនាំដោយសិស្សច្រើនជាង ឬដឹកនាំដោយគ្រូ។ នៅក្នុងរូបភាពទី៦ ខាងក្រោមការវាយតម្លៃនៅលើចំណុចខ្ពស់នៃវិសលគមគឺជាកត្តាដែលសិស្សមានតួនាទីធំក្នុងការវាយតម្លៃការងារផ្ទាល់ខ្លួនខណៈដែលការវាយតម្លៃនៅផ្នែកខាងក្រោមគឺជាអ្នកដែលគ្រូដើរតួនាទីធំជាង។ វិធីសាស្ត្រនៅខាងលើ គឺមានទំនោរទៅរកការវាយតម្លៃសម្រាប់ការសិក្សាដែលផ្តោតលើការសិក្សា រីឯវិធីដែលនៅខាងក្រោមគឺការវាយតម្លៃលើការសិក្សា។

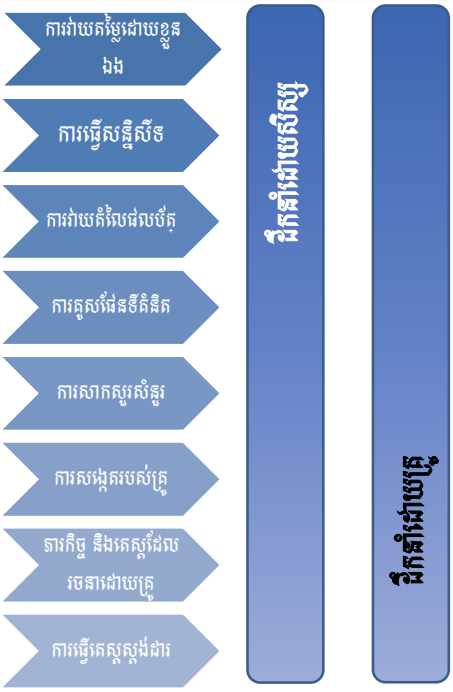

កុមារចូលរួមក្នុងការវាយតម្លៃខ្លួនឯងនៅពេលពួកគេមើលខ្លួនឯងការងារផ្ទាល់ខ្លួនតាមរបៀបផ្តុះបញ្ចាំងកំណត់ទិដ្ឋភាពរបស់វាដែលល្អហើយដែលអាចត្រូវបានកែលម្អហើយ

រូបភាពទី ៦៖ វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃវិសាលគម

នៅលើចំណុចខ្ពស់នៃវិសាលគមគឺជាវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃខ្លួនឯងដែលអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សមើលការងាររបស់ពួកគេតាមរបៀបឆ្លុះបញ្ចាំងដោយបង្កើតនូវការងារអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើបានល្អ ហើយតើផ្នែកណាដែលអាចត្រូវបានកែលម្អ។ យោងតាមឯកសារណែនាំពីភាពចម្រុះនៃកម្មវិធីយូធូបរបស់យូណេស្កូ (2015 p 51) កុមារត្រូវការឆ្លុះបញ្ចាំងពីការងារផ្ទាល់ខ្លួនត្រូវបានគាំទ្រឱ្យបង្ហាញបញ្ហាដោយគ្មានហានិភ័យចំពោះការគោរពខ្លួនឯង និងត្រូវបានផ្តល់ពេលវេលាដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាការងារ។ ការវាយតម្លៃខ្លួនឯងកើតឡើងគ្រប់ពេលដែលអ្នកសិក្សាចង់ពិពណ៌នាអំពីសមត្ថភាពចំណេះដឹង ឬវឌ្ឍនភាពផ្ទាល់ខ្លួន។ ការវាយតម្លៃដោយខ្លួនឯងបង្កើតចំណេះដឹងនិងការស្រឡាញ់ការរៀន។ សិស្សអាចប្រើការវាយតម្លៃខ្លួនឯងតាមវិធីផ្សេងៗគ្នា។ ឧទាហរណ៍គ្រូអាចលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យកែសម្រួលសំណេររបស់ពួកគេជ្រើសរើសយកស្នាដៃល្អបំផុតរបស់ពួកគេសម្រាប់ផលបត្ររបស់ពួកគេឬការិះគន់លើការងារផ្ទាល់ខ្លួន និងរបស់សិស្សដទៃទៀត។ ជម្រៅដែលដំណើរការនេះកើតឡើងអាស្រ័យលើសិស្សម្នាក់ៗ និងមហិច្ឆតារបស់ពួកគេក៏ដូចជាការជំរុញទឹកចិត្តដើម្បីសម្រេចគោលដៅជាក់លាក់ហើយវាក៏អាស្រ័យលើ ថាតើរបៀបបង្រៀនមានប្រសិទ្ធភាពចំពោះពួកគេដែរឬទេ។ នេះត្រូវបានប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងដោយភាពញឹកញាប់នៃការផ្តល់យោបល់របស់គ្រូ។ (Panadero, Alonso-Tapia, & Huertas, 2012) ដើម្បីជួយសិស្សឱ្យវាយតម្លៃខ្លួនឯងគ្រូអាចសួរឧទាហរណ៍ថា " តើខ្ញុំច្បាស់អំពីអ្វីដែលគួរត្រូវបញ្ចូលក្នុងផែនទីគំនិតទេ? ផ្អែកលើសំណួរមុនខ្ញុំបានរកឃើញគំនិតគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីប្រមូលគំនិតទាំងអស់ពីអត្ថបទដើម តើខ្ញុំបានបញ្ចាទិញគោលគំនិតតាមលំដាប់លំដោយហើយជាមួយពិភពដែលមាននៅដើមដំបូងនៃបញ្ជីដែរឬទេ? (Stronge, 2018, p. 151) វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃខ្លួនឯងណាដែលត្រូវបានប្រើគ្រូគួរចងចាំថាវាគឺជាដំណើរការរយៈពេលវែងដែលសិស្សអភិវឌ្ឍតាមពេលវេលា។ ជំនាញនៃការវាយតម្លៃខ្លួនឯងចាំបាច់ត្រូវរៀនតាមពេលវេលា។ នេះពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើរការបន្ត និងរយៈពេលវែងដែលត្រូវបានគ្រោងទុកនៅថ្នាក់ និងសាលារៀន។ ជំនាញដែលកុមារត្រូវការអាចត្រូវបានបង្រៀន ឬយកគំរូតាមដោយគ្រូ ហើយអនុវត្តដោយកុមាររហូតដល់គាត់មានអារម្មណ៍ស្រួលក្នុងការប្រើប្រាស់ដោយឯករាជ្យ។ គ្រូអាចលើកទឹកចិត្តកុមារឱ្យគិតអំពីការងារផ្ទាល់ខ្លួនដោយប្រើសំណួរ

បន្ទាប់មកកំណត់គោលដៅការសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់ខ្លួនគេ។ [...] ជំនាញវាយតម្លៃខ្លួនឯងរួមមានសំណួរដែលមានប្រសិទ្ធភាពការឆ្លុះបញ្ចាំងការដោះស្រាយបញ្ហាការវិភាគប្រៀបធៀប និងសមត្ថភាពក្នុងការចែករំលែកគំនិតតាមវិធីផ្សេងៗគ្នា។ (ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសម្រាប់កម្មវិធីសិក្សានិងវាយតម្លៃឆ្នាំ ២០១៧ ទំព័រ ១៤)

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ការណែនាំឧបករណ៍ ឬជំនួយ។ [...] គ្រូអាចដាក់បញ្ចូលគោលដៅនៃ ការរៀនសូត្រ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដោគដ័យទៅក្នុងការពិភាក្សាក្នុងថ្នាក់។ បន្ទាប់មកកុមារអាចរៀនវាយតម្លៃការងាររបស់គ្រូនឹងគោលដៅ ឬលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងនេះ។ តាមរយៈការផ្តល់នូវមតិយោបល់ដ្ឋមាន ផ្តល់ព័ត៌មានដល់កុមារគ្រូអាច គាំទ្រសិស្សក្នុងការទទួលស្គាល់ និងចាត់វិធានការជំហានបន្ទាប់សមស្របក្នុង ការរៀនសូត្រ។ (National Council for Curriculum and Assessment, 2017, p. 27) វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃបន្ទាប់លើវិសាលគមគឺការធ្វើសន្និសិទឬប្រជុំ ដែលជាឱកាសសម្រាប់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងជីវិតសិស្សដើម្បីចែករំលែកចំណេះដឹងនិងការយល់ដឹងរបស់ពួកគេអំពីការងារដំណើរការ និងលទ្ធផលរបស់កុមារក្នុងអំឡុងពេលប្រជុំដែលបានគ្រោងទុក ឬវិចារណញ្ញាណមួយ (National Council for Curriculum and Assessment, 2017, p. 36) ។ ការប្រជុំអាចមានរវាងគ្រូ និងកូនអាណាព្យាបាលគ្រូម្នាក់ទៀត ឬពិធីជួបជុំទាំងអស់។ នៅក្នុងបទសម្ភាសជាមួយអង្គការយូណេស្កូ (2015) គ្រូបង្រៀនថ្នាក់បឋមសិក្សាមកពីប្រទេសហ្វីលីពីនបានលើកឡើងពីសារៈសំខាន់នៃការធ្វើសន្និសីទដើម្បីទទួលបានរូបភាពពេញលេញនៃសមត្ថភាពរបស់សិស្ស "សម្រាប់ខ្ញុំដំណើរការវាយតម្លៃមិនមានភាពពេញលេញទេដោយមិនមានការចូលរួមពីសិស្សរបស់ខ្ញុំ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃត្រីមាសនីមួយៗ ខ្ញុំផ្តល់កម្រងសំណួរវាយតម្លៃខ្លួនឯងសម្រាប់ពួកគេដើម្បីឆ្លើយ ក៏ដូចជារៀបចំសន្និសីទនីមួយៗដើម្បីវាយតម្លៃការងារមួយភាគបួនជាមួយគ្នាពិនិត្យមើលគោលដៅ និងកំណត់ថ្មីសម្រាប់ត្រីមាសបន្ទាប់"។ ផ្នែកនៃដំណើរការវាយតម្លៃនេះមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ខ្ញុំព្រោះវាផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវឱកាសដើម្បីជួយសិស្សរបស់ខ្ញុំរៀនអំពីខ្លួនឯង និងសមត្ថភាពរបស់ពួកគេ។ នេះក្លាយជាផ្នែកមួយនៃមូលដ្ឋានសម្រាប់កំណត់គោលដៅថ្មីសម្រាប់ត្រីមាសបន្ទាប់។ ក្នុងអំឡុងពេលសន្និសីទខ្ញុំសូមឱ្យសិស្សយកថតឯកសារសៀវភៅកំណត់ហេតុសរសេរផលបត្រ ឬថតសិក្ខាសាលារបស់អ្នកនិពន្ធ និងគម្រោងផ្សេងទៀតដែលគាត់បានធ្វើក្នុងកំឡុងត្រីមាស។ ប៉ុន្មានឆ្នាំមកនេះខ្ញុំបានដឹងថារាល់ព័ត៌មានដែលគ្រូអាចទទួលបានអំពីសិស្ស ក្នុងរយៈពេលខុសគ្នាក្នុងមួយឆ្នាំមិនថាតាមរយៈមធ្យោបាយក្រៅផ្លូវការ ឬផ្លូវការ ត្រូវតែបានធ្វើឱ្យមានសុពលភាព និងធ្វើឱ្យទំនើបឡើងវិញដោយប្រុងប្រយ័ត្នមុនពេលដែលអ្នកធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តលើកម្មវិធីសិក្សាសំខាន់ៗ។ (p 267)

<u>ការវាយតម្លៃផលបត្រ</u> គឺជាវិធីសាស្ត្របន្ទាប់នៅលើចុងបញ្ចប់ដែលដឹកនាំដោយសិស្ស។ ផលបត្រគឺជាកន្លែងមួយដែលសិស្សអាចប្រមូលការងាររបស់ពួកគេដើម្បី

បង្ហាញពីការរីកចម្រើន និងការអភិវឌ្ឍរបស់ពួកគេតាមពេលវេលា។ កញ្ចប់ឥណទានអាចជាច្បាប់ចម្លងរឹងឬត្រូវបានបង្កើតជាឌីជីថល និងអាចរួមបញ្ចូលធាតុដូចជាការងារសរសេរ ការងារគម្រោងសិល្បៈរូបថតសន្លឹកកិច្ចការដែលបានបញ្ចប់វីដេអូ និងការថតសំឡេង។ ធាតុគួរតែត្រូវបានរៀបចំតាមកាលបរិច្ឆេទហើយគ្រូគួរតែផ្តល់បរិបទនៃការងារឧទាហរណ៍កិច្ចការនេះគឺដើម្បីគូសឧទាហរណ៍នៃការធ្វើស្មើសំយោគបន្ទាប់ពីអានផ្នែកមួយ។ ម្តែនាទីត្រូវបានផ្តល់ឱ្យសម្រាប់កិច្ចការ។ ការប្រមូលស្នាដៃរបស់ពួកគេនៅក្នុងផលបត្រអាចឱ្យសិស្សយកកិច្ចរបស់ពួកគេជាមួយពួកគេពីឆមាសមួយទៅឆមាសមួយ និងពីសាលារៀនមួយទៅសាលារៀន។ ផលបត្រក៏ផ្តល់នូវមូលដ្ឋានគ្រឹះដ៏ល្អសម្រាប់ការពិភាក្សារវាងគ្រូ និងសិស្សអំពីការងាររបស់សិស្សហើយក៏អាចមានប្រយោជន៍ផងដែរនៅក្នុងសន្និសីទនានា (UNESCO, 2015) ។ ការប្រើប្រាស់ផលបត្រដើម្បីវាយតម្លៃកុមារផ្តល់ឱ្យគ្រូនូវប្រព័ន្ធដែលមាននៅក្នុងប្រព័ន្ធសម្រាប់រៀបចំផែនការការប្រជុំគ្រូ និងគ្រូ។ ជាមួយនឹងផលបត្រជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការពិភាក្សាគ្រូ និងឪពុកម្តាយអាចពិនិត្យមើលឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងនៃការងាររបស់កុមារជាជាងព្យាយាមពិភាក្សាអំពីការរីកចម្រើនរបស់កុមារនៅក្នុងអរូបីយ។ (UNESCO, 2015, p. 264)

<u>ការគូសវាសផែនទីគំនិត</u> គឺជាវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃមួយដែលមានទាំងសិស្ស និងគ្រូដឹកនាំហើយវាត្រូវបានប្រើដើម្បីជួយសិស្សបង្ហាញពីអ្វីដែលពួកគេគិត និងអារម្មណ៍របស់ពួកគេចំពោះគំនិតមួយ។ កុមារតែងតែទទួលព័ត៌មានអំពីពិភពជុំវិញពួកគេ។ ពួកគេប្រើព័ត៌មាននេះដើម្បីបង្កើតទ្រឹស្តីអំពីមូលហេតុដែលអ្វីៗជារបស់ពួកគេ ហើយហេតុអ្វីរឿងកើតឡើងដូចដែលពួកគេធ្វើ។ ទ្រឹស្តីទាំងនេះអាចផ្លាស់ប្តូរតាមពេលវេលាដែលជាលទ្ធផលនៃបទពិសោធ និងអន្តរកម្មរបស់កុមារជាមួយបរិស្ថានរបស់ពួកគេ និងជាមួយមនុស្សដទៃទៀត។ ការធ្វើផែនទីគំនិតជួយឱ្យគ្រូអាចមើលឃើញពីគំនិតរបស់កុមារ។ ព័ត៌មាននេះអាចផ្តល់នូវចំណេះដឹងទូលំទូលាយ និងរបៀបដែលកុមារកំពុងរៀន ការផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាងពួកគេកំពុងបង្កើតរវាងគំនិត។ ការគូរផែនទីគំនិតក៏មានប្រយោជន៍ច្រើនសម្រាប់កុមារដែរ។ ដំណើរការនេះធ្វើឱ្យកុមារចូលរួមក្នុងការរៀនសូត្រដែលមានអត្ថន័យជាងមុនដោយជួយពួកគេឱ្យបញ្ចូលព័ត៌មានថ្មីៗទៅក្នុងចំណេះដឹងមុន និងផ្តល់ភស្តុតាងនៃការយល់ដឹងនេះ។ កុមារក៏អាចប្រើផែនទីគំនិតជាមគ្គុទេសក៍ការសិក្សាផងដែរ។ (National Council for Curriculum and Assessment, 2017, p. 44)

ផលបត្រខ្លួនវាគឺជាកុងតឺន័រនៃប្រភេទមួយចំនួនឧទាហរណ៍ថត ឯកសារ crate ឯកសារ ឬទំហំនិម្មិតសម្រាប់ផលប័ត្រតាមអ៊ីនធឺណិត។ មាតិកាដែលបានជ្រើសរើសគួរបង្ហាញពីសមិទ្ធផលរបស់សិស្សគ្រប់ពេល។ ការជ្រើសរើសនិងផ្នែកទាំងអស់គឺពិតប្រាកដនៅក្នុងនោះ បំណែកដែលបានបញ្ចូលផ្តល់នូវភស្តុតាងដែលគោលដៅ និងគោលបំណងនៃកម្មវិធីសិក្សាត្រូវបានបំពេញដោយមានការបន្ថែមការឆ្លុះបញ្ចាំងរបស់សិស្សដែលពិនិត្យមើលដំណើរការ និង ឬផលិតផលនៃការសិក្សា។ (Fernsten ឆ្នាំ ២០១៦)

ការគូរផែនទីគំនិតគឺជាដំណើរការមួយដែលត្រូវបានប្រើដើម្បីបង្កើតជាតំណាងផ្នែកនៃគំនិតនិងទំនាក់ទំនងរវាងគំនិតទាំងនេះ។ ផែនទីគំនិតស្រដៀងនឹងក្រាហ្វិចដែលមានគំនិត និងបន្ទាត់ដែលមានស្លាកដែលពិពណ៌នាពីទំនាក់ទំនងរវាងពួកគេ។ (ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសម្រាប់កម្មវិធីសិក្សា

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

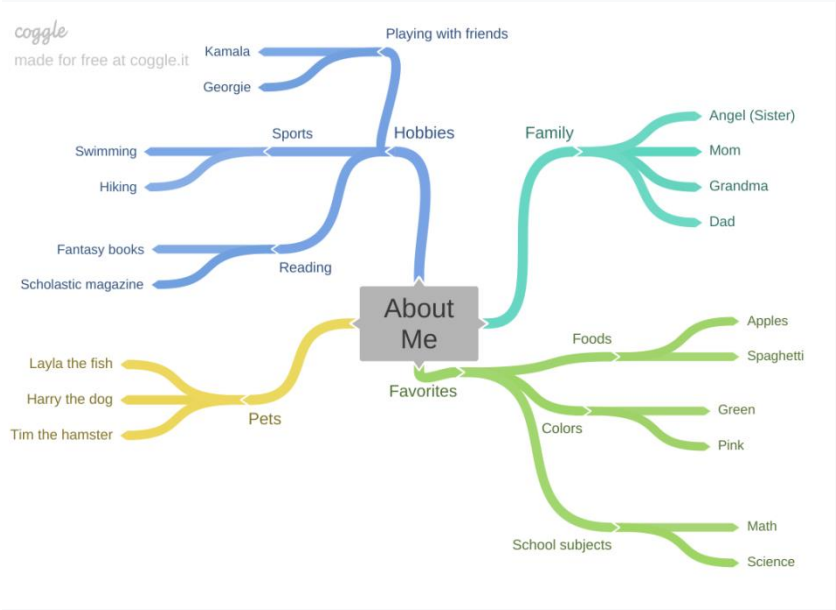

រូបភាពទី ៧៖ ផែនទីគំនិត

ការសួរសំណួរ និងការសង្កេតរបស់គ្រូគឺជាវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃពីរដែលដឹកនាំដោយគ្រូច្រើនជាង។ ការសួរសំណួរដែលបានពិភាក្សាស៊ីជម្រៅនៅក្នុងម៉ូឌុល១.២ គួរតែត្រូវបានតាមដានជាទៀងទាត់ដោយគ្រូ (និងសិស្ស) ដើម្បីណែនាំសិស្សក្នុងការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេនិងបង្កើតជម្រៅនៃចំណេះដឹងរបស់ពួកគេ។ គ្រូអាចប្រើសំណួរសាកល្បងដែលជាធម្មតាសួរសិស្សថា "ដូចម្តេច?" ឬ "ហេតុអ្វី?" តើសត្វទាំងអស់មានចរិតលក្ខណៈនេះទេ? ឬ "តើវាអាចដំណើរការជាមួយចំនួនច្រើនទាំងអស់បានទេ?" (National Council for Curriculum and Assessment, 2017) ដូចជាការសាកសួរការសង្កេតរបស់គ្រូគួរតែត្រូវបានតាមដានឱ្យទៀងទាត់នៅពេលដែលសិស្សកំពុងធ្វើការតែម្នាក់ឯង ជាក្រុមតូចៗនៅពេលផ្សេងៗគ្នាក្នុងមួយថ្ងៃ និងក្នុងបរិបទផ្សេងៗ។" (UNESCO, 2015, p. 261) នៅពេលដែលបានធ្វើជាប់លាប់ការសង្កេតដែលបានកត់ទុកយ៉ាងល្អអាចជួយឱ្យគ្រូឆ្លុះបញ្ចាំងពីភាពជោគជ័យនៃការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស និងអាកប្បកិរិយា។ វិធីសាស្ត្រពីរចុងក្រោយនៅលើវិសាលគមគឺការកិច្ច និងការធ្វើតេស្តដែលដឹកនាំដោយគ្រូ។ ការកិច្ច និងការធ្វើ តេស្ត និងរចនាតាមគ្រូគឺជាការវាយតម្លៃផ្ទាល់មាត់ ឬជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃលក្ខណៈផ្លូវការបន្ថែមទៀតដែលក្រោយមកត្រូវបានបង្កើតឡើងមិនមែន

និងវាយតម្លៃឆ្នាំ ២០១៧ ទំព័រ ៣៦)

ការសង្កេតរបស់គ្រូអាចកើតឡើងគ្រប់ពេលដែលគ្រូនិងកុមារធ្វើអន្តរកម្ម។ ការសង្កេតដែលធ្វើឡើងដោយគ្រូនៅក្នុងថ្នាក់ផ្តល់នូវព័ត៌មាន (និងកំណត់ត្រាខ្លះៗ) និងត្រឹមត្រូវបំផុតអំពីការរៀនសូត្ររបស់កុមារ។ កំណត់ត្រាទាំងនេះអាចធ្វើឱ្យផែនការនៃការងារបន្ថែមសម្រាប់បុគ្គលក្រុម ឬថ្នាក់ទាំងមូលកាន់តែផ្តោតអារម្មណ៍និងមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ។ (ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសម្រាប់កម្មវិធីសិក្សានិងវាយតម្លៃឆ្នាំ ២០១៧ ទំព័រ ៤៦) តេស្តដែលមានលក្ខណៈស្តង់ដាគឺជាទម្រង់តេស្តណាមួយដែល (១) តម្រូវឱ្យអ្នកធ្វើតេស្តទាំងអស់ឆ្លើយសំណួរដូចគ្នា ឬការជ្រើសរើសសំណួរពីសំណួរទូទៅរបស់ធនាគារតាមរបៀបដូច

ដោយគ្រូទេប៉ុន្តែដោយក្រុមប្រឹក្សាសាលានៅក្នុងតំបន់ភូមិសាស្ត្រជាក់លាក់មួយ (ឧទាហរណ៍ ស្រុក ជនបទ ឬប្រទេស)។ តេស្តអាចត្រូវបានប្រើដើម្បីវាស់សមិទ្ធផលរបស់សិស្ស ឬជាទម្រង់នៃការបញ្ជាំងដើម្បីកំណត់ជំនាញ និងចំណុចខ្លាំងរបស់សិស្សដែលមានរួចហើយ ដើម្បីឱ្យគ្រូអាចរៀបចំផែនការបទពិសោធរៀនសូត្រសមស្រប។ ខណៈពេលដែលវិធីសាស្ត្រទាំងពីរនេះអាចផ្តល់នូវការយល់ដឹងទូលំទូលាយដល់កម្រិតសិស្សពួកគេគួរតែត្រូវបានប្រើរួមជាមួយវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានលើកឡើង ដើម្បីធានាថាសិស្សមិនត្រឹមតែត្រូវបានវិនិច្ឆ័យដោយផ្អែកលើលទ្ធផលនៃតេស្តមួយ ឬផ្អែកលើវិធីប្រៀបធៀប ដល់សិស្សផ្សេងទៀត។ កុមារនៅក្នុងក្រុមឆ្នាំដូចគ្នា (ថ្នាក់ ឬកម្រិតថ្នាក់) អាចមានសមត្ថភាពខុសគ្នាយ៉ាងគំហុកបីឆ្នាំរវាងពួកគេ ហើយនៅក្នុងគណិតវិទ្យាវាអាចមានភាពខុសគ្នាច្រើនដូចជារយៈពេល ៧ឆ្នាំ។ នេះមានន័យថាការប្រៀបធៀបកុមារដោយប្រើតេស្តស្តង់ដាមួយគឺអយុត្តិធម៌ចំពោះកុមារជាច្រើន។ គ្រូបង្រៀន ឪពុកម្តាយ ឬអ្នកមើលថែកុមារមិនគួរចាត់ទុកការប្រឡងចុងឆ្នាំនេះថាជាការវាយតម្លៃសំខាន់បំផុតដូចកូនក្មេងមានការព្រួយបារម្ភ។ ប្រភពដ៏អស្ចារ្យបំផុតមួយនៃការគោរពខ្លួនឯងចំពោះកុមារ គឺការប្រើប្រាស់ការប្រៀបធៀបជាពិសេសនៅក្នុងសាលារៀន។ ការធ្វើតេស្តចុងឆ្នាំគួរតែជាផ្នែកមួយនៃការវាយតម្លៃពេញលេញនៃវឌ្ឍនភាពរបស់កុមារ។ (UNESCO, 2015, p. 271f.) វិធីសាស្ត្រដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងផ្នែកនេះគ្រាន់តែជាឧបករណ៍វាយតម្លៃមួយចំនួនដែលមានសម្រាប់គ្រូ។ គ្រូបង្រៀនគួរតែអនុវត្តការវាយតម្លៃជាប្រចាំ និងក្នុងទម្រង់ផ្សេងៗគ្នាជាច្រើនដើម្បីទទួលបានរូបភាពពេញលេញនៃការរីកចម្រើនរបស់សិស្ស។ ការធ្វើការវាយតម្លៃជួយលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ សិស្ស និងអ្នកអាណាព្យាបាលឱ្យយល់ពីសមត្ថភាពរបស់សិស្ស និងជួយឱ្យពួកគេបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការរីកចម្រើនទៅមុខទៀត។ គ្រូបង្រៀនគួរតែអបអរសាទរចំពោះសមិទ្ធផលរបស់សិស្សរបស់ពួកគេ និងរៀបចំផែនការដើម្បីជួយពួកគេឱ្យប្រសើរឡើងនូវចំណុចខ្សោយ និងចំណុចខ្សោយរបស់ពួកគេ។

៥-ការវាយតម្លៃនិងការបំពេញការងារត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងប្រព័ន្ធសាលារៀនបឋមសិក្សាក្នុងប្រទេស្រីលង្កា

មានសមត្ថភាពពីរប្រភេទសំខាន់ដែលត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំបឋមនៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កាគឺសមត្ថភាពប្រឡងចូល និងសមត្ថភាពរៀនចាំបាច់។

គ្នាហើយ (២) ត្រូវបានបញ្ចូលក្នុង" ស្តង់ដា" ឬលក្ខណៈស៊ីចង្វាក់គ្នាដែលធ្វើឱ្យវាអាចប្រៀបធៀបការប្រតិបត្តិដែលទាក់ទងរបស់សិស្សម្នាក់ៗ ឬក្រុមសិស្ស។ (សន្ធានុក្រមនៃកំណែទម្រង់ការអប់រំឆ្នាំ ២០១៤ តាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៥.១-សមត្ថភាពប្រឡងចូល

កំណែទម្រង់ការអប់រំថ្មីត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំបឋមនៃប្រទេសស្រីលង្កាក្នុងឆ្នាំ១៩៩៩។ យោងតាមកំណែទម្រង់ទាំងនេះជាតុថ្មីមួយដែលមានឈ្មោះថាការកំណត់អត្តសញ្ញាណកុមារត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងសាលារៀនសម្រាប់កុមារដែលចូលរៀនថ្នាក់ទី១ ដើម្បីឱ្យគ្រូអាចពិនិត្យមើលថាតើសិស្សទទួលបានជោគជ័យឬអត់លើបញ្ហីនៃសមត្ថភាពប្រឡងចូល។ ផ្អែកលើផែនការនេះសិស្សត្រូវបំពេញសកម្មភាពចំនួន១៦សកម្មភាពក្នុងរយៈពេល២សប្តាហ៍មុនពេលចូលរៀនថ្នាក់ទី១ជាផ្លូវការ។ សកម្មភាពរួមមានឧទាហរណ៍ ការលេងជាមួយគ្នាក្នុងផ្ទះកម្សាន្ត ច្រៀងរាំរែក គំនូរពណ៌នៅតាមជញ្ជ និងរាប់។ ដើម្បីជានាបាននូវសកម្មភាពដែលទទួលបានជោគជ័យគ្រូពិនិត្យមើលបញ្ហីនៃលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដើម្បីកំណត់ ថាតើសិស្សរបស់ពួកគេបានបំពេញគ្រប់សមត្ថភាពចូលរួមទាំងអស់(Mukunthan n.d.)។ ឧទាហរណ៍នៃសកម្មភាពរបស់ផ្ទះលេងកំសាន្តត្រូវបានពិពណ៌នាលម្អិតដូចខាងក្រោម៖

គោលបំណង៖ សិស្សគួរតែអភិវឌ្ឍឥរិយាបថថា សាលារៀនគឺជាកន្លែងសម្រាប់លេងជាមួយមិត្តភក្តិដោយភាពសប្បាយរីករាយ។

ធនធាន និងសម្ភារៈ៖ (១)កប៉ាល់ទឹក សំណប៉ាហាំង ពែងប្លាស្ទិច ដបប្លាស្ទិច ស្លាបព្រា និងពែងទឹកដោះគោយ៉ាអួទទេ។ (២)តុក្កតាតូចៗ ក្រណាត់ចាស់ៗ សំបកកង់ទទេ កាបូប សំបកដូង ដីខ្សាច់ ប្រដាប់ប្រដាក្មេងលេង គ្រែតូច (ផលិតដោយក្រណាត់) (៣)ដីឥដ្ឋ ឈើ ប៉ូលីវើរ គ្រាប់បាល់ម្សៅ អេក។ (៤)ប្លុកឈើ កង់ឈើ គ្រាប់បាល់ផ្លា ស្ទិច ដប (៥)ដី សំបកដូង ផ្កា ស្លឹក កំប៉ុងមានដី។

ការរៀបចំ៖ ធ្វើកន្លែងលេងល្បែង (គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់សិស្សទាំងអស់) ។ ដាក់សំណុំរបស់របរលេងនៅក្នុងសួនកុមារផ្សេងៗគ្នា។

វិធីសាស្ត្រ

- ទៅជាមួយសិស្សដើម្បីសង្កេតមើលទីធ្លា។
- ផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវឱកាសដើម្បីលេងដោយឯករាជ្យដូចដែលពួកគេចូលចិត្ត។
- សង្កេតនៅពេលសិស្សលេង និងកំណត់ជំនាញ។

ជំនាញដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណ៖

- និយាយជាមួយមិត្តភក្តិ
- ប្រើវត្ថុ និងសម្ភារៈផ្សេងៗ
- អភិវឌ្ឍទំនាក់ទំនងសង្គមជាមួយមិត្តភក្តិ

បញ្ជីឈ្មោះសមត្ថភាពចូលរួមសម្រាប់គ្រូដើម្បីពិនិត្យនៅចុងបញ្ចប់នៃសកម្មភាពនីមួយៗ៖

- ជជែកដោយភាពរាក់ទាក់
- គ្រប់គ្រងអត្ថបទដែលបានផ្តល់ឱ្យត្រឹមត្រូវ
- បង្កើតទំនាក់ទំនងមិត្តភាពជាមួយមិត្តភក្តិ
- សហការណ៍ក្នុងសកម្មភាពក្រុម
- ធ្វើប្រតិបត្តិការងាយស្រួល និងគួរឱ្យគោរព
- បង្ហាញចំណាប់អារម្មណ៍ដើម្បីបញ្ចប់ការងារ
- ស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់
- ដើរនៅក្នុងទីតាំងផ្សេងៗគ្នា
- រក្សាតុល្យភាពរាងកាយ
- ចូលរួមសកម្មភាពជាក្រុម
- ប្រៀបធៀប និងជ្រើសរើសពណ៌
- ចូលរួមក្នុងការរាំ និងតន្ត្រីដោយចំណាប់អារម្មណ៍
- យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសុវត្ថិភាពខ្លួនឯង
- បន្លឺសំឡេងឡើងវិញ
- ដើរតួជាតួអង្គផ្សេងៗ
- ធ្វើការប្រកបដោយទំនុកចិត្ត
- ចូលរួមក្នុងសកម្មភាពដោយរីករាយ
- ធ្វើតាមការណែនាំដែលបានផ្តល់
- ចូលរួមក្នុងសកម្មភាពផ្សេងៗ
- បញ្ចោញមតិ
- លាបថ្នាំក្នុងព្រំដែនកំណត់
- បង្ហាញចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងការជួយអ្នកដទៃ
- រីករាយចេញមកចូលរួមសកម្មភាពនានា
- បញ្ចេញមតិត្រឹមត្រូវ
- ស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់
- សង្កេតមើលដោយយកចិត្តទុកដាក់
- ដោះស្រាយ និងប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- រាប់រហូតដល់ ៥ យ៉ាងត្រឹមត្រូវ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៥.២-សមត្ថភាពសិក្សាចាំបាច់

ប្រព័ន្ធនៃសមត្ថភាពរៀននៅប្រទេសស្រីលង្កាត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីការពារសិស្សពីការឆ្លងកាត់ប្រព័ន្ធសាលារៀនដោយមិនបានឈានដល់គោលដៅសិក្សាពីថ្នាក់ទាប។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៨ ប្រទេសស្រីលង្កាបានប្រើសំណុំនៃសមត្ថភាពរៀនដើម្បីវាយតម្លៃកុមារដោយបែងចែកប្រព័ន្ធបឋមសិក្សា ៥ ឆ្នាំទៅជា ៣ ដំណាក់កាលសំខាន់ៗ។ ថ្នាក់ទី ១ និងទី ២ រួមមានដំណាក់កាលសំខាន់ទី ១ ថ្នាក់ទី៣ និងទី៤ ក្នុងដំណាក់កាលសំខាន់ទី ២ និងថ្នាក់ទី ៥ ក្នុងដំណាក់កាលសំខាន់បី។ គោលបំណងសំខាន់គឺធានាថាមានការអប់រំជាមូលដ្ឋាន និងចាំបាច់សម្រាប់សិស្សទាំងអស់ដោយមិនគិតពីភាពខុសគ្នានៃការសិក្សារបស់ពួកគេ។ បញ្ជីនៃសមត្ថភាពអាចរកបាននៅក្នុងឯកសារបន្ថែម។ ទោះជាយ៉ាងណាសំណុំនៃសមត្ថភាពទាំងនេះមិនត្រូវបានរាប់បញ្ចូលទាំងប្រធានបទទេ។ ទាំងនេះត្រូវបានរួមបញ្ចូលនៅក្រោមសមត្ថភាពមូលដ្ឋាន និងរួមមាន៖

- ការទំនាក់ទំនង (អក្ខរកម្ម បរិមាណលេខ ក្រាហ្វិក)
- បរិស្ថាន (សង្គម ជីវិទ្យា រាងកាយ)
- ក្រមសីលធម៌ និងសាសនា (គុណតម្លៃ និងឥរិយាបថការកោតសរសើរវប្បធម៌និងសាសនាដំណោះស្រាយទំនាស់)
- លេង និងការប្រើប្រាស់ការកម្សាន្ត (កីឡា និងអត្តពលកម្មហ្គេមក្នុងផ្ទះ សោភ័ណភាពសកម្មភាពច្នៃប្រឌិតសកម្មភាពសំណង់ជំនាញដំណើរការ)។
- រៀនដើម្បីរៀន (ការយកចិត្តទុកដាក់ និងការតស៊ូជានិរន្តភាពការរៀនសូត្រធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលម្អិតគំនិតផ្តួចផ្តើមធនធានដែលមានសមត្ថភាពដោះស្រាយបញ្ហា)

ក្របខ័ណ្ឌនៃសមត្ថភាពចូលរួម និងសមត្ថភាពរៀនចាំបាច់សម្រាប់សាលាបឋមសិក្សា ស្រីលង្កាត្រូវបានបង្ហាញក្នុងរូបភាពទី ៨ ខាងក្រោម៖

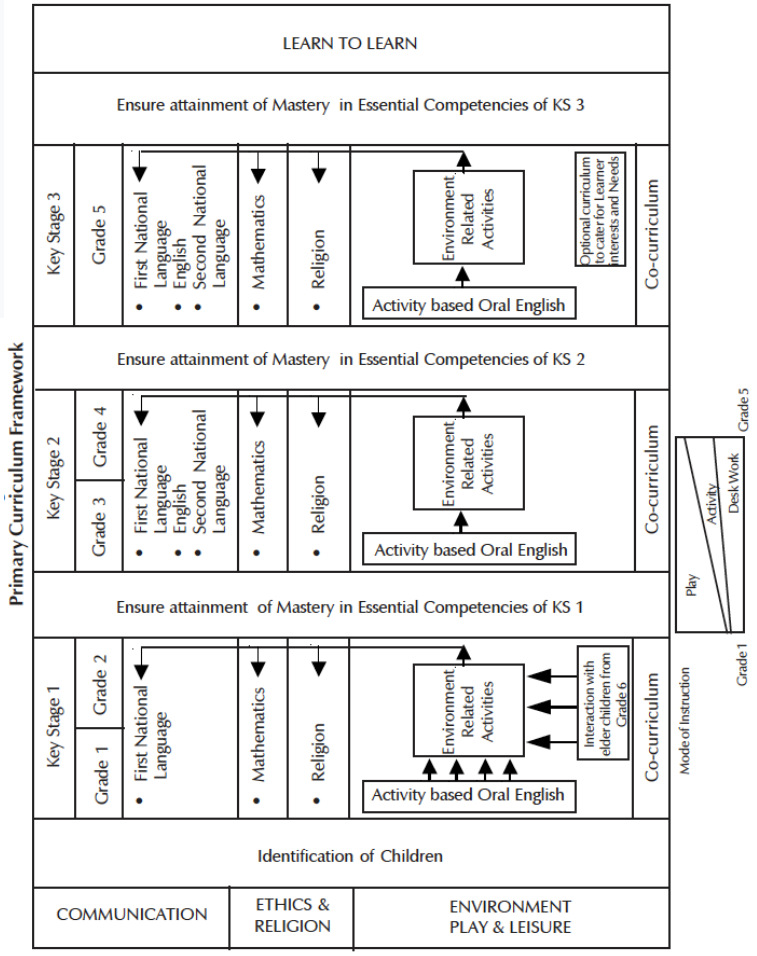

៦-ចំណុចសំខាន់ៗ

- ✓ គ្រូគួរប្រើឧបករណ៍ផ្សេងៗគ្នាដើម្បីគូររូបភាពពេញលេញនៃការរីកចម្រើន និងសមិទ្ធផលរបស់សិស្សពួកគេតាមពេលវេលា។
- ✓ ការវាយតម្លៃត្រូវតែហួសពីការសាកល្បងសិស្សហើយគួរតែពិចារណាលើអន្តរកម្មប្រចាំថ្ងៃរវាងគ្រូ និងសិស្ស។
- ✓ ដើម្បីអនុវត្តការវាយតម្លៃឱ្យបានត្រឹមត្រូវលោកគ្រូ អ្នកគ្រូត្រូវកំណត់ឱ្យច្បាស់នូវលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រ។ សេចក្តីថ្លែងការណ៍អំពីអ្វីដែលសិស្សរំពឹងនឹងយល់ដឹងនិង ឬអាចបង្ហាញបន្ទាប់ពីការបញ្ចប់សកម្មភាពសិក្សា។
- ✓ លទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រគួរតែផ្តោតលើអ្នកសិក្សាហើយត្រូវបានកំណត់ជាទម្រង់សង្ខេប និងអាចសម្រេចបាន។ ភាពវៃឆ្លាតរបស់ Bloom គឺជាឧបករណ៍មានប្រយោជន៍សម្រាប់ជួយគ្រូក្នុងការកំណត់លទ្ធផលសិក្សា

ជាក់លាក់ និងអាចវាស់វែងបាន ដែលជានាថាសិស្សកំពុងផ្លាស់ប្តូរពីកម្រិតទាបទៅខ្ពស់នៃដំណើរការនៃការយល់ដឹង។

- ✓ ការវាយតម្លៃរោគវិនិច្ឆ័យត្រូវបានប្រើដើម្បីវាយតម្លៃតម្រូវការរបស់សិស្សមុនការណែនាំ។
- ✓ ការវាយតម្លៃជាផ្លូវការត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាការវាយតម្លៃសម្រាប់ការរៀនសូត្រ (AfL) ។ នៅក្នុងការវាយតម្លៃប្រភេទនេះគ្រូផ្តល់យោបល់ដល់សិស្សអំពីចំណុចខ្លាំងរបស់ពួកគេក៏ដូចជាផ្នែកដែលត្រូវកែលម្អដើម្បីឱ្យពួកគេមានជំហានជាក់ ស្តែងដើម្បីជំរុញការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ។
- ✓ ការវាយតម្លៃសរុប ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាការវាយតម្លៃការសិក្សា (វាស់វែង)វាស់សមិទ្ធផលរបស់សិស្សនៅចុងបញ្ចប់នៃការណែនាំ ហើយត្រូវបានផ្តល់ជាទម្រង់ពិន្ទុ ឬពិន្ទុ។ ការវាយតម្លៃប្រភេទនេះមិនសូវមានតម្លៃសម្រាប់សិស្សហើយមានតម្លៃជាងចំពោះគ្រូឪពុកម្តាយ និងសាលារៀន។
- ✓ ការវាយតម្លៃយោងតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យវាយតម្លៃការអនុវត្តរបស់សិស្ស ធៀបនឹងបទដ្ឋានដែលបានកំណត់ ឬគោលដៅនៃការសិក្សាជាក់លាក់ដោយមិនផ្អែកលើសមិទ្ធផលរបស់អ្នកដទៃ
- ✓ ការវាយតម្លៃយោងតាមធម្មតាប្រៀបធៀបការអនុវត្តរបស់សិស្សធៀបនឹងសិស្សដទៃទៀតនៅក្នុងមុខវិជ្ជាថ្នាក់ក្រុម ឬក្រុមអាយុដូចគ្នា។
- ✓ ដើម្បីជានាថាការវាយតម្លៃត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីឱ្យសមនឹងលទ្ធផលនៃការរៀនគ្រូគួរតែដោះស្រាយភាពត្រឹមត្រូវ(ឧបករណ៍វាយតម្លៃកំពុងវាស់វែងនូវអ្វីដែលខ្លួនចង់វាស់) ភាពជឿជាក់ (វិសាលភាពដែលការវាយតម្លៃមានភាពស៊ីចង្វាក់ និងត្រឹមត្រូវ) និងភាពត្រឹមត្រូវ (វាមិនផ្តល់គុណប្រយោជន៍ ឬគុណវិបត្តិរបស់សិស្សម្នាក់) ។
- ✓ វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃអាចមានចាប់ពីគ្រូ(AoL)រហូតដល់សិស្សដែលដឹកនាំដោយ(AfL)ហើយគួរតែត្រូវបានប្រើជាប្រចាំ និងក្នុងទ្រង់ទ្រាយខុសៗគ្នាព្រោះមិនមានវិធីសាស្ត្រណាមួយដែលអាចផ្តល់ព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដល់សិស្សទាំងអស់ក្នុងមួយឆ្នាំនោះទេ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៧-សម្ភារៈបន្ថែម

៧.១-រឿងរបស់ហ្គោលឌីឡុក និងខ្លាឃ្មុំបី

រឿងនេះត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយដំបូងនៅក្នុងការប្រមូលរឿងព្រេងនិទានជាភាសាអង់គ្លេស ដែលត្រូវបានរំលឹកឡើងវិញដោយ**ផ្លូរ៉ាអាណីដែក** (១៩២២) ហើយត្រូវបានសង្ខេបនៅទីនេះតាមរយៈគេហទំព័រhttps://www.dltk-teach.com/
កាលពីព្រេងនាយ មានក្មេងស្រីតូចម្នាក់ឈ្មោះ**ហ្គោលឌីឡុក**។ នាងបានដើរលេងនៅក្នុងព្រៃស្អាត មិនយូរប៉ុន្មាននាងបានឡើងមកលើផ្ទះ។ នាងបានគោះទ្វារហើយនៅពេលដែលគ្មាននរណាម្នាក់ឆ្លើយនាងបានដើរទៅខាងស្តាំ។ នៅតុក្នុងផ្ទះបាយមានបបរបីចាន។ **ហ្គោលឌីឡុក**ឃ្លាន នាងបានភ្លក់បបរចានដំបូង។ "បបរនេះក្តៅណាស់!" នាងបានលាន់មាត់។ ដូច្នេះនាងបានភ្លក់បបរពីចានទី២។ នាងបាននិយាយថា " បបរនេះគឺត្រជាក់ណាស់ " ។ ដូច្នេះនាងបានភ្លក់រសជាតិបបរចុងក្រោយ។ នាងនិយាយដោយរីករាយ ហើយនាងបានញ៉ាំវារហូត។ បន្ទាប់ពីនាងបានញ៉ាំអាហារពេលព្រឹករបស់ខ្លាឃ្មុំទាំងបី នាងមានអារម្មណ៍ថានាងហត់នឿយបន្តិច។ ដូច្នេះនាងបានដើរចូលបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវ ដែលនាងបានឃើញកៅអីបី។ **ហ្គោលឌីឡុក** បានអង្គុយលើកៅអីដំបូងដើម្បីសម្រាក។ " កៅអីនេះធំពេកហើយ!" នាងបានលាន់មាត់។ ដូច្នេះ នាងអង្គុយនៅកៅអីទីពីរ។ " កៅអីនេះធំពេកហើយ!" នាងបានស្រែក។ ដូច្នេះ នាងបានព្យាយាមអង្គុយកៅអីចុងក្រោយ និងតូចបំផុត។ នាងស្រែកថា " អាហ៎កៅអីនេះគឺត្រឹមត្រូវហើយ "។ ប៉ុន្តែ គ្រាន់តែនាងបានអង្គុយចុះកៅអីដើម្បីសម្រាកវាបានបែកជាបំណែកៗ !**ហ្គោលឌីឡុក**អស់កំលាំងខ្លាំងណាស់ដោយពេលនេះនាងឡើងទៅលើបន្ទប់គេង។ នាងដេកនៅលើគ្រែដំបូងប៉ុន្តែពិបាកណាស់។ បន្ទាប់មកនាងដេកនៅលើគ្រែទីពីរ ប៉ុន្តែវាទន់ពេក។ បន្ទាប់មកនាងបានដេកនៅលើគ្រែទីបីហើយវាត្រឹមត្រូវ។ **ហ្គោលឌីឡុក** ក៏បានដេកលក់ទៅ។ ពេលនាងកំពុងដេក ខ្លាឃ្មុំទាំងបីបានត្រលប់មកផ្ទះវិញ។ ខ្លាឃ្មុំ ប៉ាប៉ា បានស្រែកថា៖ " មានគេបរិភោគបបររបស់ខ្ញុំ " ។ ខ្លាឃ្មុំម៉ាម៉ាបាននិយាយថា៖ " មានគេកំពុងបរិភោគបបររបស់ខ្ញុំ " មាននរណាម្នាក់កំពុងបរិភោគបបររបស់ខ្ញុំហើយពួកគេញ៉ាំវាទាំងអស់!" កូនខ្លាឃ្មុំតូចយំ ។ ខ្លាឃ្មុំ ប៉ាប៉ា បានស្រែកថា " មានគេអង្គុយនៅលើកៅអីរបស់ខ្ញុំ " ។ ខ្លាឃ្មុំម៉ាម៉ាបាននិយាយថា " មាននរណាម្នាក់កំពុងអង្គុយលើកៅអីរបស់ខ្ញុំ " ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ខ្លាឃ្មុំតូចបានស្រែកថា " មានគេអង្គុយនៅលើកៅអីខ្ញុំហើយពួកគេបានបំបែកវាជាចំណែកៗ "។ ពួកគេបានសម្រេចចិត្តក្រឡេកមើលជុំវិញខ្លួន ហើយនៅពេលពួកគេឡើងទៅជាន់ខាងលើបន្ទប់គេងខ្លាឃ្មុំប៉ាបានភ្ញាក់ឡើង មានអ្នកមួយកំពុងដេកនៅលើគ្រែរបស់ខ្ញុំ។ ខ្លាឃ្មុំម៉ាម៉ាបាននិយាយថា៖ " មានគេកំពុងដេកនៅលើគ្រែខ្ញុំដែរ។" មាននរណាម្នាក់កំពុងដេកនៅលើគ្រែរបស់ខ្ញុំហើយនាងនៅតែដេក!" ខ្លាឃ្មុំតូចស្រែក។ ទើបតែពេលនោះទេ**ហ្គោលឌីឡុក**ភ្ញាក់ឡើង។ នាងបានឃើញខ្លាឃ្មុំទាំងបី។ នាងស្រែកថា "ជួយ!" ហើយនាងបានលោតឡើងហើយរត់ចេញពីបន្ទប់។ **ហ្គោលឌីឡុក** បានរត់ចុះជណ្តើរបើកទ្វារហើយរត់ចូលព្រៃ។ នាងមិនដែលត្រឡប់ទៅផ្ទះខ្លាឃ្មុំទាំងបីនោះទេ។

៧.២-បញ្ជីនៃសមត្ថភាពសិក្សាចាំបាច់ក្នុងដំណាក់កាលសំខាន់ទី១

- ប្រៀបធៀបរូបភាពពីរដែលស្ទើរតែដូចគ្នា និងកំណត់ភាពខុសគ្នាចំនួន ៥
- ប្រៀបធៀបកំហាប់បីផ្សេងគ្នានៃអង្គធាតុរាវតែមួយហើយដាក់វាតាមលំដាប់លំដោយ
- ប្រៀបធៀបរូបថតចំនួនបួននៃព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗ ហើយដាក់វាឱ្យតាមលំដាប់
- កំណត់សំឡេងយ៉ាងហោចណាស់៥ ដែលស្គាល់
- កំណត់យ៉ាងហោចណាស់វត្ថុ៣ យ៉ាងពីក្លិនរបស់វា
- ម្ហូបប្លែកៗ ផ្អែមៗ និងប្រៃដោយការភ្លក្សរសជាតិ
- ប៉ះ និងកំណត់អត្តសញ្ញាណ៣កម្រិតផ្សេងគ្នានៃភាពរលោងនៃផ្ទៃ
- ចូលរួមជាមួយក្រុមមនុស្សដោយច្រៀងរាំ
- គូររូបភាពដែលគាត់ចូលចិត្ត និងពន្យល់ដោយខ្លួនឯង
- ប្រើអត្ថបទប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត
- សួរសំណួរដើម្បីការយល់ដឹងបន្ថែម
- ដើរលើគ្រាឈើមួយក្បាកម្ពស់មួយជាន់ពីលើដីដោយមានតុល្យភាព
- និយាយប្រយោគភាសាអង់គ្លេសសាមញ្ញ និងតិចៗ
- ពិភាក្សាជាមួយគ្រូ ឬសិស្សដទៃទៀតសម្រាប់តម្រូវការប្រចាំថ្ងៃរបស់គាត់ដោយគ្មានការកក់ទុក
- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីការណែនាំជាមួយនឹងសកម្មភាពពីរដែលផ្តល់ដោយគ្រូ

- ពន្យល់ពីហេតុការណ៍ដែលគាត់បានឃើញតាមរបៀបដែលអ្នកផ្សេងយល់
- សរសេរឈ្មោះរបស់គាត់
- មើលលើប្រយោគសាមញ្ញហើយចម្លងយ៉ាងច្បាស់ និងគ្មានកំហុស
- ស្តាប់ពាក្យងាយៗ និងសរសេរដោយគ្មានកំហុស
- សរសេរប្រយោគសាមញ្ញអំពីរូបភាព
- បញ្ចេញសំឡេងត្រឹមត្រូវ និងអានប្រយោគបីបន្ថែមទៅមុខ
- ឆ្លើយសំណួរពីរដែលត្រូវបានសួរបន្ទាប់ពីអានប្រយោគសាមញ្ញ
- រាប់ធាតុនៅក្នុងគំនរមួយ (ដែលតិចជាង ២០) ហើយសរសេរលេខ
- សរសេរលេខឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- អានលេខណាមួយដែលមានចន្លោះពី ១ ដល់ ៥
- ធ្វើចំណាត់ថ្នាក់តាមតួអក្សរផ្សេងៗគ្នា និងពន្យល់អំពីគំនរនៃវត្ថុដែលមានពណ៌ពីរខុសគ្នាទំហំពីរ និងរាងខុសគ្នាពីរ
- គូរទម្រង់នៃសិរីរាង្គ
- កំណត់អត្តសញ្ញាណ និងដាក់ឈ្មោះ២៥សេន ៥០សេនរូ ពី១រូពី ២រូពី ៥រូពី
- កំណត់ និងដាក់ឈ្មោះរាងធរណីមាត្រដូចជារង្វង់ត្រីកោណការ៉េ និងចតុកោណ
- បង្ហាញតម្លៃណាមួយចន្លោះពី ១ ដល់ ៥០ គិតជាខ្ទង់ដប់ និងមួយរយ
- រង្វាស់ដែលបានផ្តល់ទម្ងន់ដោយប្រើឯកតារង្វាស់សេរី ហើយនិយាយពីតម្លៃប្រហាក់ប្រហែលនៅក្នុងឯកតាជាក់លាក់
- គោលការណ៍ដែលបានផ្តល់ទម្ងន់ដោយប្រើឯកតារាស់រវែងជាក់លាក់ និងនិយាយពីតម្លៃប្រហាក់ប្រហែលនៅក្នុងក្រុមដែលជាក់ស្តែង
- រាប់ចាប់ពី ១០ ដល់ ១០០ ដោយរាប់ម្តង១០ តាមការចង់ចាំ
- សរសេរផលបូកនៃលេខពីរខ្ទង់
- សរសេរសមតុល្យ ៩ ពេលដកលេខដែលតូចជាងវា
- លាងដៃមុនពេលបរិភោគ
- រក្សាទុកដាក់របស់របរប្រើប្រាស់នៅកន្លែងត្រឹមត្រូវ
- រក្សាទីតាំងឱ្យត្រឹមត្រូវនៅពេលដែលពួកគេឈរ និងអង្គុយ
- ចូលរួមក្នុងពិធីសាសនានិងការអធិស្ឋានដែលធ្វើឡើងនៅសាលារៀនដោយការគោរព

- សហការក្នុងសកម្មភាពក្រុម

៧.៣-បញ្ជីសមត្ថភាពសិក្សាចាំបាច់ក្នុងដំណាក់កាលសំខាន់ទី២

- ច្រៀងចម្រៀងរៀងៗខ្លួនជាមួយនឹងចង្វាក់ភ្លេង
- ស្តាប់សេចក្តីប្រកាស់ពន្យល់ពីរឿងសំខាន់ៗពន្យល់ពីបទពិសោធតាមលំដាប់លំដោយ និងតាមរបៀបដែលអ្នកស្តាប់យល់
- បំពេញទម្រង់ពាក្យសុំគំរូឱ្យបានត្រឹមត្រូវដោយមានព័ត៌មានលម្អិតដោយខ្លួនឯង
- សរសេរប្រយោគសាមញ្ញមួយដែលមានប្រធានបទត្រឹមត្រូវ និងទាយទុកជាមុន
- និយាយពីសាច់រឿងដែលសិស្សបានស្តាប់ឮប្រាប់ដល់មិត្តរួមថ្នាក់តាមលំដាប់លំដោយ
- អានផ្នែកដែលបានជ្រើសរើសនៅក្នុងឯកសារវគ្គសិក្សាយ៉ាងច្បាស់ និងមានវណ្ណយុត្តិត្រឹមត្រូវ
- ផ្តល់ចម្លើយចំពោះសំណួរបន្ទាប់ពីអានកំណាព្យងាយៗ
- សរសេរពាក្យយោងតាមសំណើ
- វាស់ប្រវែងក្នុងឯកតាទាក់ទងនឹងស្តង់ដា ត្រឹមត្រូវ
- ប្រាប់ពីសមតុល្យដែលគាត់គួរទទួលបានបន្ទាប់ពីបង់ថ្លៃអ្វីមួយ(ក្នុង១០០រូពី)
- កំណត់ និងអានលេខដែលមានបីខ្ទង់
- ដកមួយចំនួនពីចំនួនដែលមានលេខបីខ្ទង់ (ដោយគ្រាន់តែដាក់ចំនួនមកវិញនៅកន្លែងតែមួយ)
- ដាក់ឈ្មោះមុខរបស់វត្ថុរឹងតាមរាងធរណីមាត្រ
- វាស់រវែងវត្ថុដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងក្រុមដែលបានស្នើសុំ
- រក និងសរសេរលេខបន្ទាប់ក្នុងស៊េរីលេខ (ភាពខុសគ្នាទូទៅគឺ ៣)
- ប្រាប់រឿងនៅខាងស្តាំ និងខាងឆ្វេងរបស់គាត់
- សរសេរពាក្យដោយប្រើសំណើត្រឹមត្រូវ
- ក្រឡេកមើលនាឡិកា ១២ ម៉ោង ប្រាប់ពេលវេលាដល់ ៥ នាទី
- គុណនឹងលេខពីរខ្ទង់ដែលមានពីរនិងបី
- ចែកចំនួនដែលមិនលើសពី ៣ ខ្ទង់នឹង ២

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- បូកសរុបចំនួនពីរដែលមានប្រវែងបីខ្ទង
- គូរចតុកោណកែង និងត្រីកោណដោយប្រើបន្ទាត់ក្រឹត
- ស្វែងយល់ និងដោះស្រាយបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការគណនាគណិតវិទ្យាតែប៉ុណ្ណោះ
- មានអាកប្បកិរិយាស្អាតស្អំនៅជុំវិញខ្លួន
- ប្រាប់ពីអ្វីដែលសិស្សអាចធ្វើបាន ដើម្បីបញ្ឈប់ការរីករាលដាលនៃការកកើតសត្វមូស
- បង្ហាញកន្លែង ដែលប្រទេសស្រីលង្កាស្ថិតនៅក្នុងផែនទីពិភពលោក
- និយាយពីសារៈសំខាន់នៃកន្លែងសំខាន់ជាប្រវត្តិសាស្ត្រនៅក្បែរគាត់
- ការប្រើប្រាស់ធនធានក្នុងតំបន់របស់ខ្លួន ដោយប្រើការបង្កើតសាមញ្ញៗ
- គ្រប់គ្រងធនធាននៅក្នុងថ្នាក់របស់គាត់
- ឈរចំនៅទីតាំងខ្លួនត្រឹមត្រូវ និងច្រៀងចំរៀងជាតិ
- ដេរបំណែកពីរនៃក្រណាត់ដោយប្រើម្ជុល និងខ្សែអំបោះ
- បំបែករូបភាពដោយកាត់ខ្សែ និងប្រើកន្ត្រៃមួយគូ
- ឆ្លុះបញ្ចាំងនូវចរិត ដែលបានផ្តល់ឱ្យ និងធ្វើទៅតាមនោះ
- និយាយពីលទ្ធផលនៃការពិសោធសាមញ្ញ
- ចម្លើយចំពោះដែលសិស្សបានសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ
- បោះបាល់ទៅទីតាំងកំណត់ ។ ចាប់បាល់ហើយ បោះទៅលើពួកគេ
- រក្សារាងកាយឱ្យមានលំនឹងនៅពេលដើរ
- សរសេរឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់សិស្សជាភាសាអង់គ្លេស
- ធ្វើសំណើរជាភាសាអង់គ្លេសសាមញ្ញសម្រាប់តម្រូវការប្រចាំថ្ងៃ
- រាប់រហូតដល់ ២០ ភាសាជាភាសាអង់គ្លេស
- ឆ្លើយតបទៅនឹងពាក្យបញ្ជាភាសាអង់គ្លេសសាមញ្ញ
- ប្រាប់ឈ្មោះមិត្តភក្តិរបស់គេជាភាសាអង់គ្លេស
- ប្រើពាក្យភាសាតាមិល ឬស៊ីនហាឡាសាមញ្ញដែលបណ្តុះមិត្តភាព
- ឆ្លើយតបទៅនឹងពាក្យបញ្ជាភាសាតាមិល ឬស៊ីនហាឡាសាមញ្ញ
- ច្រៀងចម្រៀងភាសាតាមិល ឬស៊ីនហាឡាសាមញ្ញទៅនឹងចង្វាក់ភ្លេង
- ថតចម្លងកំណត់ហេតុការងារបញ្ជូនបន្ត
- អានលិខិតអញ្ជើញ និងប្រាប់ព័ត៌មានសំខាន់ៗ
- គូសរូបភាពនៃបទពិសោធ និងពន្យល់

- ចូលរួមក្នុងកិច្ចការរួមដែលអនុវត្តនៅសាលាដោយភាពស្និទ្ធស្នាលនឹងគ្នា
- ធ្វើការអធិស្ឋានតាមសាសនាឱ្យបានត្រឹមត្រូវដោយគ្មានការរៀបចំជាមុន
- ទាក់ទងនឹងតួអង្គល្អៗ ដែលត្រូវធ្វើតាមនៅក្នុងសាសនារបស់គាត់
- ដើរនៅខាងស្តាំលើផ្លូវ

៧.៤-បញ្ជីឆែសមត្ថភាពសិក្សាចាំបាច់ក្នុងដំណាក់កាលសំខាន់ទី៣

- ស្តាប់សេចក្តីប្រកាស ហើយចុចលើព័ត៌មានសំខាន់ៗ
- ច្រៀងចម្រៀង ឬកំណាព្យដោយការបញ្ចេញមតិ
- រៀបរាប់បទពិសោធ ឬព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានឃើញផ្ទាល់ភ្នែកតាមលំដាប់លំដោយនៃការកើតឡើង
- អានផ្នែកអត្ថបទ ដែលមានសញ្ញាវណ្ណយុត្តិត្រឹមត្រូវ ដូចជាសញ្ញាខ័ណ្ឌ សញ្ញាក្បៀស សញ្ញាសួរ និងសញ្ញាឧទាន
- អាកប្បកិរិយា និងនិយាយដោយយោងទៅតាមស្ថានភាពដោយការគោរព
- បង្ហាញពីទស្សនៈរបស់គាត់ និងសរសេរដោយច្នៃប្រឌិត
- អនុវត្តតាមក្បួនវេយ្យាករណ៍សាមញ្ញៗ ដូចជាប្រធានបទការទំនាក់ទំនងមុនពេលសរសេរប្រយោគ
- សរសេរប្រយោគច្នៃប្រឌិតមួយចំនួនយោងទៅតាមប្រធានបទ
- បំពេញសំណុំបែបបទគំរូឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- កំណត់អត្តសញ្ញាណ និងប្រាប់អត្ថបទ ឬកំណាព្យ
- សរសេរព័ត៌មានដែលបានស្តាប់ឮយ៉ាងត្រឹមត្រូវ
- ការប្រើឯកតាវាស់វែង និងប្រាប់ពីប្រវែងទម្ងន់ ឬបរិមាណ
- ស្មានទំហំធំជាងនេះក្នុងចំណោមផ្ទៃពីរហើយបញ្ជាក់វាដោយវាស់ជាឯកតា
- អនុវត្តការងារសំខាន់ៗមួយចំនួនស្របតាមកាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃ
- ដោះស្រាយបញ្ហាដែលទាក់ទងនឹងប្រវែង ទម្ងន់ និងបរិមាណ ដែលជួបប្រទះក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ
- ប្រើលេខប្រាំខ្ទង់ក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ
- ដោះស្រាយបញ្ហាដែលប្រឈមមុខនៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃដោយប្រើគណិតវិទ្យា
- គណនាសមតុល្យ ដែលត្រូវទទួលនៅពេលបង់ប្រាក់ 500 រូពី សម្រាប់វត្ថុពីរ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- អាន និងស្វែងយល់ក្រាបសសរ
- សង្កេតរាងធរណីមាត្រ រួចសង់បន្ត
- កំណត់មុំ រាងពងក្រពើ និងគែមតូចមួយ
- កំណត់ទិសដៅធំៗ និងការឆ្លុះបញ្ចាំងលើពួកគេសម្រាប់ជីវិតប្រចាំថ្ងៃ
- គូរផែនការព្រាងរបស់ថ្នាក់រៀន
- ជួយធ្វើឱ្យបរិស្ថានស្អាត
- ជួយថែរក្សាបរិស្ថានឱ្យបានស្អាត ដោយថែរក្សារុក្ខជាតិ និងទឹក
- អនុវត្តតាមទម្លាប់ល្អ ដើម្បីការពារខ្លួនពីជំងឺ
- ពត៌មានទាក់ទងនឹងប្រវត្តិសាស្ត្រទាក់ទងនឹងទីប្រជុំជន ឬភូមិក្បែរតំបន់របស់គាត់
- ប្រើឧបករណ៍ ដែលប្រើរាល់ថ្ងៃ និងរក្សាទុកវាដោយប្រុងប្រយ័ត្ន និងដោយសុវត្ថិភាព
- រាយការណ៍ព័ត៌មាន ដែលបានរកឃើញតាមរយៈការសង្កេត និងពិសោធ
- ពន្យល់ពីព័ត៌មាននៅក្នុងតារាងដោយផ្ទាល់មាត់
- ចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើឱ្យដីមានដីជាតិដោយប្រើរបស់ដែលអាចបំផ្លាញបាន
- ទទួលបានការពេញចិត្តដោយធ្វើអ្វីមួយទាំងអស់គ្នាជាក្រុមជាមួយនឹងធនធានដែលមាននៅក្បែរកន្លែងជុំវិញ
- ប្រើម្ជុល និងខ្សែអំបោះ ដើម្បីដេរឡើវអាវនៅលើសម្លៀកបំពាក់
- ចម្អិនអាហារ និងរៀបចំកេសដ្ឋៈជាក្រុម
- ប្រើឧបករណ៍ដែលជាទីពេញចិត្តរបស់អ្នក ហើយគូរអ្វីមួយដោយឯករាជ្យ និងពន្យល់ពីលទ្ធផល
- ដាក់ដំណោះស្រាយជាច្រើនចំពោះបញ្ហាដែលប្រឈមមុខ
- បង្ហាញពីទីតាំងត្រឹមត្រូវសម្រាប់ការឈរ អង្គុយ និងដើរ
- ផ្តល់ការគោរពជាមួយនឹងការបញ្ចេញមតិចំពោះទង់ជាតិ និងសាលារៀន
- គោរពអ្នកដទៃ
- សង្កេត និងពន្យល់ពីយន្តការរបស់ម៉ាស៊ីនធម្មតា
- ប្រើឧបករណ៍ងាយៗដែលប្រើប្រាស់ក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- បញ្ជូនព័ត៌មាន ដែលទទួលបានតាមរយៈប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនង
- ចូលរួមក្នុងការអនុវត្តជាក្រុមដោយការច្រៀង ការអនុវត្តឬការលេងឧបករណ៍ភ្លេង

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- សរសេរឈ្មោះរបស់គាត់ជាភាសាស៊ីនហាឡា ឬតាមិល
- ច្រៀងចម្រៀងជាភាសាស៊ីនហាឡា ឬតាមិលដ៏សាមញ្ញ
- អានប្រយោគអង់គ្លេសខ្លះឱ្យខ្លាំងៗ
- ធ្វើឱ្យមានការស្នើសុំ និងការឆ្លើយតបជាភាសាអង់គ្លេស ដែលត្រូវការសម្រាប់ការរស់នៅ និងប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ
- និយាយពីរ ឬបីប្រយោគ ដើម្បីណែនាំខ្លួនគាត់ជាភាសាអង់គ្លេស
- អនុវត្តការទទួលខុសត្រូវភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលបានផ្តល់ឱ្យសមស្រប
- សាកសួរសំណួរជាលក្ខណៈនយោបាយ ដើម្បីលុបបំបាត់ការសង្ស័យ និងដឹងអំពីអ្វីដែលមិនទាន់ស្គាល់
- ប្រាប់ និងបង្ហាញភាពខុសគ្នានៃចរិតលក្ខណៈ ដែលគាត់បានទទួលដោយការរៀនពីសាសនារបស់គាត់
- ពន្យល់ពីការប្រារព្ធពិធីចាំបាច់ៗ និងគុណតម្លៃសំខាន់ៗនៅក្នុងសាសនារបស់គេ
- ធ្វើតាមការអធិស្ឋានយោងទៅតាមសាសនារបស់គាត់
- ឆ្ពោះទៅមុខ ដើម្បីស្វែងរកវិធីថ្មីៗ ដើម្បីរៀន
- អភិវឌ្ឍ និងបង្ហាញជំនាញមួយតាមការចង់បានរបស់គាត់

៨-ឯកសារយោង

Ambrose, S. A. , et al (ឆ្នាំ ២០១០) របៀបនៃការរៀនសូត្រ៖ គោលការណ៍ផ្អែកលើការស្រាវជ្រាវចំនួន ៧ សម្រាប់ការបង្រៀនឆ្លាត សាន់ហ្វ្រាន់ស៊ីស្កូ, រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា: ចូសេសបាសសមាគមចិត្តសាស្ត្រអាមេរិក។ (២០២០) វចនានុក្រមចិត្តវិទ្យាអេកីអេ https://dictionary.apa.orgArmstrong, P (ឆ្នាំ ២០១៦) វិស័យពុទ្ធិរបស់ប្លុក មជ្ឈមណ្ឌលសម្រាប់បង្រៀន៖សាកលវិទ្យាល័យVanderbilt https://cft.vanderbilt.edu/guides-sub-pages/blooms-taxonomy/
សិប្បកម្មរបស់ DLTK សម្រាប់កុមារ។ (២០២០) រឿងហ្គោលឌីឡុក់ និងខ្លាឃ្មុំបី https://www.dltk-kids.com/Fernsten, L. (n) ការវាយតម្លៃផលប័ត្រ [លើបណ្តាញ]

ទាញយកពី៖ttps://lehmanedu.digication.com/high_school_eportfolios/Portfolio_Assessment

សទ្ធានុក្រមនៃកំណែទម្រង់ការអប់រំ (ឆ្នាំ ២០១៤) នៅក្នុងសទ្ធានុក្រមនៃកំណែទម្រង់ការអប់រ ភាពជាដៃគូសាលារៀនដ៏អស្ចារ្យ https://www.edglossary.org/

Hoffman, R. , & McGuire, S. Y. (ឆ្នាំ ២០១០) Marginalia៖ យុទ្ធសាស្ត្ររៀននិងបង្រៀនអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រអាមេរិក ៩៨ (៥) ៣៧៨ ,៣៨២ ចនសុនអូស៊ីស៊ីក្រុមឯកសារមកពីសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រនិងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋ-កិច្ច និងសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ (ឆ្នាំ ២០១៦) គុណភាពការគ្រប់គ្រងកម្មវិធីអប់រំនៅកម្ពុជា បណ្តាញសាកលវិទ្យាល័យអាស៊ាន www.aun-qa.org/publications

Little, W. ngela.,, et al (២០០០) កំណែទម្រង់បឋមសិក្សានៅប្រទេសស្រីលង្កា នាយកដ្ឋានបោះពុម្ពផ្សាយអប់រំក្រសួងអប់រំនិងឧត្តមសិក្សា ‘អ៊ីសូរ៉ូពយ៉ា” បាបាវ៉ាមូឡាប្រទេសស្រីលង្កា**Mukunthan, T. (n)** គំនិតនៃសមត្ថភាពចូលរួមនិងសមត្ថភាពរៀនចាំបាច់របស់កុមារស្រីលង្កា នាយកដ្ឋានកុមារភាពដំបូងនិងការអប់រំបឋមសាកលវិទ្យាល័យអូឡាំពិកស្រីលង្កាក្រុមប្រឹក្សាជាតិសម្រាប់កម្មវិធីសិក្សា និងវាយតម្លៃ (ឆ្នាំ ២០១៧) ការវាយតម្លៃនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាបឋមសិក្សា៖ គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់សាលារៀន ក្រុមប្រឹក្សាជាតិសម្រាប់កម្មវិធីសិក្សា និងវាយតម្លៃ

អូឌីស៊ី (ឆ្នាំ ២០១៣) ការវាយតម្លៃសិស្ស៖ ដាក់អ្នកសិក្សានៅមជ្ឈមណ្ឌល នៅក្នុងចំណុចរួមសម្រាប់ការរៀនសូត្រល្អប្រសើរ៖ ទស្សន:អន្តរជាតិស្តីពីការវាយតម្លៃនិងវាយតម្លៃ ការបោះពុម្ពផ្សាយអូឌីស៊ី

Panadero, E. , Alonso-Tapia, J. , និង Huertas, J. A. (2012) អក្សរទ្រេតនិងស្ត្រីបវាយតម្លៃខ្លួនឯងមានឥទ្ធិពលលើបទប្បញ្ញត្តិខ្លួនឯងការរៀនសូត្រនិងប្រសិទ្ធភាពខ្លួនឯងក្នុងការអប់រំមធ្យមសិក្សាការរៀននិងភាពខុសគ្នារបស់បុគ្គល ២២ (៦) ៨០៦-៨១៣

រ៉ូម៉ាំង, I. , និងវ៉ារូល (២០១៦) ការអនុវត្តប្រភេទផលប័ត្រផ្សេងៗគ្នាក្នុងការវាយតម្លៃចំណេះដឹងនិងការអនុវត្តរបស់សិស្ស កិច្ចដំណើរការវិទ្យាសាស្ត្រអឺរ៉ុបនៃវិទ្យាសាស្ត្រសង្គមនិងឥរិយាបទ អនាគតបណ្ឌិតសភា

Stronge, J. H. (2018) គុណសម្បត្តិរបស់គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាព (បោះពុម្ពលើកទី ៣) អេឌីស៊ីឌី៖ អាឡិចសាន់ឌ្រីរដ្ឋវីជីញ៉ យូណេស្កូ។ (ឆ្នាំ ២០១៥) ។ ការចាប់យកភាពចម្រុះ៖ ឯកសារណែនាំសម្រាប់ការបង្កើតបរិយាកាសបរិយាប័ន្ននិង

មិត្តភាព។ ការិយាល័យទីក្រុងបាងកករបស់យូណេស្កូ Wiggins, ជី (ឆ្នាំ ១៩៩៨) ការវាយតម្លៃអប់រំ ការរចនាវាយតម្លៃដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មាននិងកែលម្អការអនុវត្តរបស់សិស្ស អ្នកបោះពុម្ពដូសស៊ី - បាស មជ្ឈមណ្ឌល Yale Poorvu សម្រាប់បង្រៀននិងរៀន (ឆ្នាំ ២០១៧) ការធ្វើផែនការវគ្គសិក្សា៖ វិស័យពុទ្ធិរបស់ប៊្លុក សាកលវិទ្យាល័យយេលhttps://poorvucenter .yale.edu/BloomsTaxonomy

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ដំណាក់កាលទី ១ ការអនុវត្តជាក់ស្តែង

ក-ជាក់ស្តែកតំណាងខាងក្រោមផ្នែកមួយនៃការវាយតម្លៃថ្នាក់រៀនប្រចាំថ្ងៃដើម្បីបង្កើតបរិយាកាសិក្សាសម្រាប់សិស្សរបស់ពួកគេ:

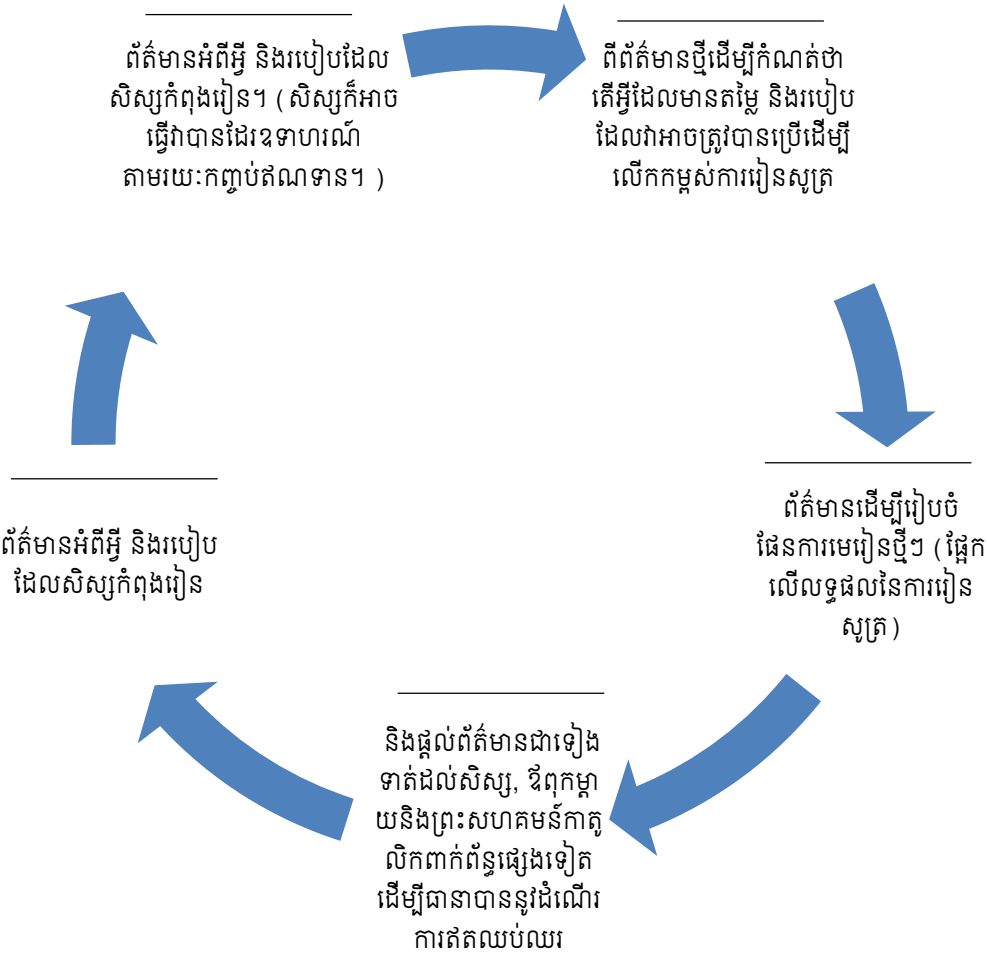

ខ-លទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រគឺជាការបង្ហាញអំពីអ្វីដែលសិស្សរំពឹងថានឹងយល់ដឹង និង ឬ អាចបង្ហាញបន្ទាប់ពីការបញ្ចប់សកម្មភាពសិក្សា។ ចំណុចទាំងនេះគួរតែផ្តោតលើអ្នកសិក្សា និងកំណត់ជាទម្រង់សង្ខេប និងអាចសម្រេចបានដោយប្រើកិរិយាស័ព្ទសកម្មភាព។ ពិនិត្យលទ្ធផលសិក្សាខាងក្រោមដែលត្រូវនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យខាងលើ។

- ☐ យល់ពីវិធីបូក និងវិធីដក។
- ☐ កំណត់ចរិតបុគ្គលិកលក្ខណៈទាំង៥ របស់តួអង្គសំខាន់ ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងសាច់រឿង។
- ☐ ប្រៀបធៀបដូចគ្នា និងខុសគ្នាទៅលើអត្ថបទទាំងពីរដោយប្រើគំរូដែលបានផ្តល់។
- ☐ ស្គាល់ច្បាស់ពីរចនាបថកថាខណ្ឌផ្សេងៗ។

- ☐ ធ្វើឱ្យខុសគ្នារវាងក្រុមដែលអាចកែច្នៃបាន៤ ក្រុមគឺ ក្រដាស ប្លាស្ទិច ដែក និងកែវ
- ☐ កោតសរសើរពីវិធីអនុវត្តវិធីសាស្ត្រវិទ្យាសាស្ត្រ។
- ☐ សរសេរដោកថាខ័ណ្ឌ ដោយប្រើពាក្យឈ្នាប់ (ដូច្នេះ ប៉ុន្តែ នៅខណៈនោះ) និងបង្ហាញការប្រើវណ្ណយុត្តិ វាក្យសព្ទ និងការរៀបចំគំនិតឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។
- ☐ ប្រមូលផ្តុំគំរូប្រព័ន្ធសូឡាដែលបានបញ្ជាទិញត្រឹមត្រូវដោយប្រើវត្តុដែលមាន និងជុំវិញផ្ទះរបស់អ្នក។
- ☐ ចេះប្រើខ្សែលេខ។

គ-សរសេរនៅក្នុងវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃត្រឹមត្រូវដើម្បីផ្តួផ្គងនិយមន័យ និងកម្រិតវឌ្ឍនភាពនៃ Bloom របស់វាស្របពេលជាមួយ។ ប្រើតារាងទី ១ សម្រាប់ជំនួយ៖

ល.រ	និយមន័យ	វិធីសាស្ត្រ	កំរិតរបស់ Bloom • ទាបជាង (ចងចាំ យល់ អនុវត្ត) • ខ្ពស់ជាង (វិភាគ វាយតម្លៃ បង្កើត)
1	វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃនេះសួរសំណួរសិស្សហើយផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវជម្រើសចម្លើយពី ៣ ទៅ ៤ ដោយស្នើឱ្យពួកគេជ្រើសរើសជម្រើសត្រឹមត្រូវ។		
2	កិច្ចការដែលបានវាយតម្លៃនៅក្នុងវិធីសាស្ត្រនេះត្រូវបានសរសេរដោយសិស្សក្នុងរយៈពេលមួយឆមាសដើម្បីវាយតម្លៃ និងក្រឡេកមើលបទពិសោធន៍នៃការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ។ សិស្សអាចប្រើវិធីនេះដើម្បីបង្ហាញពីអារម្មណ៍ គំនិត និងជំនឿរបស់ពួកគេអំពី ខ្លឹមសារ និងដំណើរការនៃការរៀនសូត្រ ហើយខ្លួនគេផ្ទាល់ជាអ្នកសិក្សាដោយប្រើទម្រង់បែបបទ និងរចនាបទក្រៅផ្លូវការ។		

time.moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៣	ការវាយតម្លៃនេះពាក់ព័ន្ធនឹងសកម្មភាពវិទ្យាសាស្ត្រ ក្នុងការធ្វើតេស្តសម្មតិកម្ម ឬការគាំទ្រ / បដិសេធ ទ្រឹស្តីមួយ		
៤	ការវាយតម្លៃពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្ហាញព័ត៌មានឬគំនិត នៅលើសន្លឹកក្រដាសធំមួយដែលជាធម្មតាត្រូវបាន ផ្សព្វផ្សាយនៅតាមទីសាធារណៈ។		
៥	ការវាយតម្លៃនេះក៏ជាការពិនិត្យស៊ីជម្រៅនៃស្ថានភាព ជាក់ស្តែងរួមទាំងព័ត៌មានលំអិតដែលផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវ កាសដើម្បីស្វែងយល់ និងអនុវត្តជំនាញ ខឹងទ្រឹស្តី ដែលពួកគេបានរៀននៅក្នុងវិស័យពាក់ព័ន្ធ		
៦	វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃនេះតម្រូវឱ្យមានចម្លើយខ្លីមួយ ដែលរួមមានឃ្លាប្រយោគឬកថាខណ្ឌខ្លី។ ឧទាហរណ៍ "កំណត់ការសម្របខ្លួន" ។		
៧	ធីសាស្ត្រវាយតម្លៃនេះទាមទារអោយសិស្សចងក្រង ស្នាដៃរបស់ខ្លួនដោយមានគោលបំណងបង្ហាញពី ការខិតខំប្រឹងប្រែងវឌ្ឍនភាព និងសមិទ្ធផលក្នុង រយៈពេលយូរ។		
៨	ការវាយតម្លៃនេះតម្រូវឱ្យសិស្សកាន់ផ្នែកផ្សេងៗគ្នានៃ ប្រធានបទដែលបានផ្តល់អោយ ដើម្បីពិនិត្យមើល ទស្សនៈផ្សេងៗ។		

យ-តាមរយៈឧទាហរណ៍ខាងក្រោម តើប្រភេទនៃការវាយតម្លៃមួយណា ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់?

ការវាយតម្លៃវិភាគវិនិច្ឆ័យ - ការវាយតម្លៃជាផ្លូវការ - ការវាយតម្លៃជាលក្ខណៈសរុប - ការវាយតម្លៃលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ - ការវាយតម្លៃយោងតាមបទដ្ឋាន

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១. ភ្ជាប់ជាមួយអត្ថបទនីមួយៗដែលបានសម្គាល់លោកស្រី L ប្រគល់ឱ្យសិស្សវិញនាងអាចរកឃើញក្រដាស់ក្បួនច្បាប់មួយ ដែលជួយឱ្យពួកគេយល់ពីចំណុចខ្លាំង និងចំណុចខ្សោយរបស់ពួកគេក្នុងការបំពេញកិច្ចការ។ **ការវាយតម្លៃ...**

២. នៅចុងបញ្ចប់នៃវគ្គសិក្សា លោកស្រី L ធ្វើប័ណ្ណរបាយការណ៍ទៅផ្ទះសិស្សរបស់នាង ដែលមានពិន្ទុជាបន្តបន្ទាប់សម្រាប់មុខវិជ្ជានីមួយៗ។ ប័ណ្ណរបាយការណ៍នេះមានតម្លៃសម្រាប់ឪពុកម្តាយច្រើនជាងសិស្ស។ **ការវាយតម្លៃ...**

៣. នៅថ្ងៃដំបូងនៃថ្នាក់ទី៥ លោកស្រី L ចែកចាយការស្ទង់មតិខ្លីមួយ ដោយសួរសំណួរសិស្សអំពីប្រធានបទដែលពួកគេគួរតែរៀននៅថ្នាក់ទី៤។ នាងស្នើសុំឱ្យពួកគេបំពេញវាដោយមិនចាំបាច់បញ្ចេញឈ្មោះ។ **ការវាយតម្លៃ...**

៤. ក្នុងការរៀបចំសិស្សឱ្យប្រឡងទូទាំងប្រទេស លោកស្រី L មានសិទ្ធិទទួលបានទិន្នន័យរបស់ខ្សែកោងផ្តល់ព័តមាន ដែលបង្ហាញពីស្នាដៃរបស់សិស្សនៅទូទាំងប្រទេស និងចំនួនដែលធ្វើមិនបានល្អ មធ្យម ឬល្អ។ **ការវាយតម្លៃ...**

៥. លោកស្រី L មិនចង់ចែករំលែករឿងនេះដល់សិស្សរបស់នាងទេ ព្រោះនាងយល់ថា វាមិនជួយអ្វីដល់សិស្សរបស់នាងក្នុងការអបអរលើការរីកចម្រើនរៀងៗខ្លួន។ **ការវាយតម្លៃ...**

៦. នៅចុងបញ្ចប់នៃផ្នែកគណិតវិទ្យា ដែលគិតអំពីខ្នង់ទសភាគ លោកស្រី L បង្កើតការធ្វើតេស្ត ដើម្បីជានាថាសិស្សអាចអាន សរសេរ និងប្រៀបធៀបទសភាគទៅនឹងខ្នង់ពាន់ ហើយបន្ថែមដក គុណ និងចែកខ្នង់ទសភាគទៅជាខ្នង់ រយ។ **ការវាយតម្លៃ...**

ង- រៀបចំវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃដូចខាងក្រោម: តើពួកគេដឹកនាំដោយសិស្សច្រើនជាង (AfL) រឺគ្រូដឹកនាំ (AoL)?ការគូសវាសផែនទីគំនិតទី[1] - ការធ្វើតេស្តស្តង់ដា[2] - សំណួរ[3] - ផលបត្រ[4] - ការកិច្ច និងការធ្វើ តេស្តដោយគ្រូ[5] - ការវាយតម្លៃខ្លួនឯង[6] - ការសង្កេតរបស់គ្រូ[7] - សន្និសីទ[8]

Skews ឆ្ពោះទៅរកកិច្ចការដឹកនាំដោយសិស្ស (AfL)	Skews ឆ្ពោះទៅរកកិច្ចការដឹកនាំដោយគ្រូ(AoL)

ជំហានទី ១ ការអនុវត្តជាក់ស្តែង ដំណោះស្រាយ

ក-ដាក់ស្លាកតំណាងខាងក្រោមផ្នែកមួយនៃការរៀបតម្លៃថ្នាក់រៀនប្រចាំថ្ងៃដើម្បីបង្កើតបរិយាកាសិក្សាសម្រាប់សិស្សពួកគេ

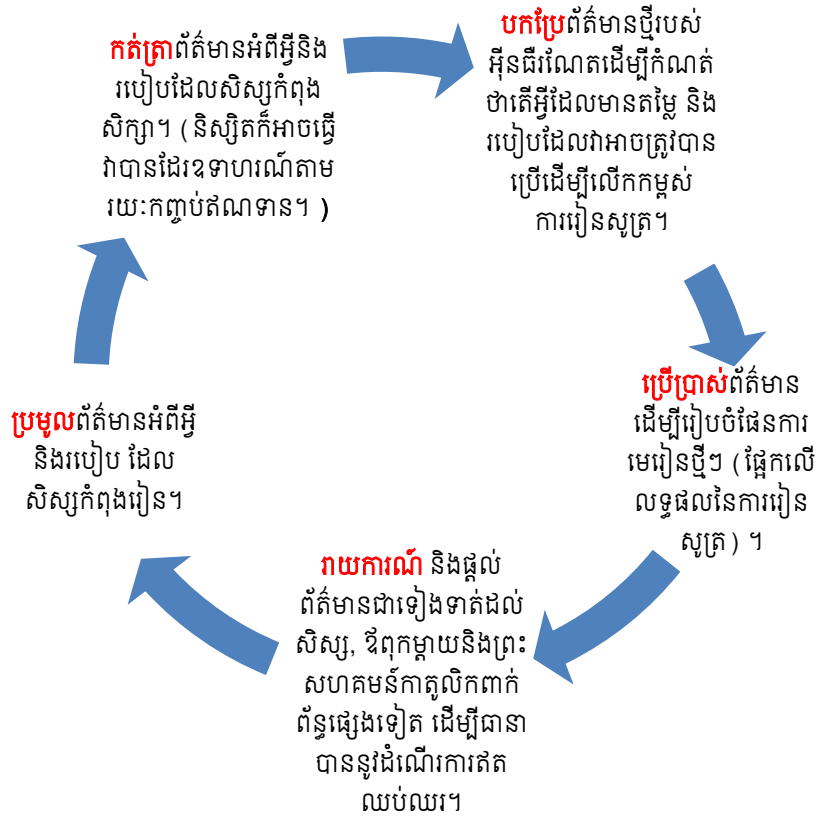

ខ-លទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រគឺជាការបង្ហាញអំពីអ្វីដែលសិស្សរំពឹងថានឹងដឹង យល់ដឹងនិង ឬ អាចបង្ហាញបន្ទាប់ពីការបញ្ចប់សកម្មភាពសិក្សា។ ចំណុចទាំងនេះគួរតែផ្តោតលើអ្នកសិក្សា និងកំណត់ជាទម្រង់សង្ខេបនិងអាចសម្រេចបានដោយប្រើកិរិយាសកម្មភាព។ ពិនិត្យលទ្ធផលសិក្សាខាងក្រោម ដែលត្រូវនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យខាងលើ។

- ☐ យល់ពីវិធីបូកលេខ និងវិធីដកលេខ។
- ☐ កំណត់ចរិតបុគ្គលិកលក្ខណៈទាំង ៥ របស់តួអង្គសំខាន់ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងសាច់រឿង។
- ☐ ប្រៀបធៀបចំណុចដូចគ្នា និងចំណុចខុសគ្នាពីអត្ថបទទាំងពីរ ដោយប្រើគំរូដែលបានផ្តល់។
- ☐ យល់ច្បាស់ពីរចនាបថកថាខណ្ឌផ្សេងៗ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- ☐ ធ្វើឱ្យខុសគ្នារវាងក្រុម ដែលអាចកែឆ្នៃបាន ៤ ក្រុមគឺ ក្រដាស ប្លាស្ទិច ដែក និងកែវ
- ☐ កោតសរសើរពីវិធីអនុវត្តវិធីសាស្ត្រវិទ្យាសាស្ត្រ។
- ☐ សរសេរដោកថាខ័ណ្ឌ ដោយប្រើពាក្យឈ្នាប់ (ដូច្នេះ ប៉ុន្តែ នៅខណៈនោះ) និងបង្ហាញការប្រើវណ្ណយុត្តិ វាក្យសព្ទ និងការរៀបចំគំនិតឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។
- ☐ ប្រមូលផ្តុំគំរូប្រព័ន្ធសូឡាដែលបានបញ្ចាទិញត្រឹមត្រូវដោយប្រើវត្ថុដែលមាននៅក្នុងនិងជុំវិញផ្ទះរបស់អ្នក។
- ☐ ចេះប្រើខ្សែលេខ។

គ-សរសេរនៅក្នុងវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃត្រឹមត្រូវដើម្បីផ្តួផ្តងនិយមន័យ និងកម្រិតវឌ្ឍនភាពនៃ Bloom របស់វាស្របពេលជាមួយ។ ប្រើតារាងទី ១ សម្រាប់ជំនួយ៖

ល.រ	និយមន័យ	វិធីសាស្ត្រ	កំរិតរបស់ Bloom • ទាបជាង (ចងចាំ យល់ អនុវត្ត) • ខ្ពស់ជាង (វិភាគ វាយតម្លៃ បង្កើត)
1	វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃនេះសួរសំណួរសិស្សហើយផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវជម្រើសចម្លើយពី ៣ ទៅ ៤ ដោយស្នើឱ្យពួកគេជ្រើសរើសជម្រើសត្រឹមត្រូវ។	តេស្តមានជម្រើសច្រើន	ទាបជាង
2	កិច្ចការដែលបានវាយតម្លៃនៅក្នុងវិធីសាស្ត្រនេះត្រូវបានសរសេរដោយសិស្សក្នុងរយៈពេលមួយឆមាសដើម្បីវាយតម្លៃ និងក្រឡេកមើលបទពិសោធន៍នៃការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ។ សិស្សអាចប្រើវិធីនេះដើម្បីបង្ហាញពីអារម្មណ៍ គំនិត និងជំនឿរបស់ពួកគេអំពី ខ្លឹមសារ និងដំណើរការនៃការរៀនសូត្រ ហើយខ្លួនគេផ្ទាល់ជាអ្នកសិក្សាដោយប្រើទម្រង់បែបបទ និងរចនាបទក្រៅផ្លូវការ។	ទិនានុប្បវត្តិឆ្លុះបញ្ចាំង	ខ្ពស់ជាង

៣	ការវាយតម្លៃនេះពាក់ព័ន្ធនឹងសកម្មភាពវិទ្យាសាស្ត្រ ក្នុងការធ្វើតេស្តសម្មតិកម្ម ឬការគាំទ្រ / បដិសេធ ទ្រឹស្តីមួយ	ការពិសោធន៍	ខ្ពស់ជាង
៤	ការវាយតម្លៃពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្ហាញព័ត៌មានឬគំនិត នៅលើសន្លឹកក្រដាសធំមួយដែលជាធម្មតាត្រូវបាន ផ្សព្វផ្សាយនៅតាមទីសាធារណៈ។	ករណីសិក្សា	ខ្ពស់ជាង
៥	ការវាយតម្លៃនេះក៏ជាការពិនិត្យស៊ីជម្រៅនៃស្ថានភាព ជាក់ស្តែងរួមទាំងព័ត៌មានលំអិតដែលផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវ កាសដើម្បីស្វែងយល់ និងអនុវត្តជំនាញ ខឹងទ្រឹស្តី ដែលពួកគេបានរៀននៅក្នុងវិស័យពាក់ព័ន្ធ	តេស្តមាន ចម្លើយ	ទាបជាង
៦	វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃនេះតម្រូវឱ្យមានចម្លើយខ្លីមួយ ដែលរួមមានឃ្លាប្រយោគឬកថាខណ្ឌខ្លី។ ឧទាហរណ៍ "កំណត់ការសម្របខ្លួន" ។	តេស្តមាន ចម្លើយខ្លី	ទាបជាង
៧	ធីសាស្ត្រវាយតម្លៃនេះទាមទារអោយសិស្សចងក្រង ស្នាដៃរបស់ខ្លួនដោយមានគោលបំណងបង្ហាញពី ការខិតខំប្រឹងប្រែងវឌ្ឍនភាព និងសមិទ្ធផលក្នុង រយៈពេលយូរ។	Portfolio	ខ្ពស់ជាង
៨	ការវាយតម្លៃនេះតម្រូវឱ្យសិស្សកាន់ផ្នែកផ្សេងៗគ្នានៃ ប្រធានបទដែលបានផ្តល់អោយ ដើម្បីពិនិត្យមើល ទស្សនៈផ្សេងៗ។	ការដេីរកែវែកញែក	ខ្ពស់ជាង

យ-សម្រាប់ឧទាហរណ៍នីមួយៗខាងក្រោម កំណត់ប្រភេទនៃការវាយតម្លៃមួយណាដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់៖ ការវាយតម្លៃវិភាគវិនិច្ឆ័យ - ការវាយតម្លៃជាផ្លូវការ - ការវាយតម្លៃជាលក្ខណៈសរុប - ការវាយតម្លៃលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ - ការវាយតម្លៃយោងតាមបទដ្ឋាន

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១-ភ្ជាប់ជាមួយអត្ថបទនីមួយៗដែលបានសម្គាល់លោកស្រី L ប្រគល់ឱ្យ សិស្សវិញនាងអាចរកឃើញក្រដាស់ក្បួនច្បាប់មួយ ដែលជួយឱ្យពួកគេយល់ពីចំណុចខ្លាំង និងចំណុចខ្សោយរបស់ពួកគេក្នុងការបំពេញភារកិច្ច។ **ការវាយតម្លៃជាផ្លូវការ**

២-នៅចុងបញ្ចប់នៃវគ្គសិក្សា លោកស្រី L ធ្វើបណ្ណរបាយការណ៍ទៅផ្ទះសិស្សរបស់នាង ដែលមានពិន្ទុជាបន្តបន្ទាប់សម្រាប់មុខវិជ្ជានីមួយៗ។ បណ្ណរបាយការណ៍នេះមានតម្លៃសម្រាប់ឪពុកម្តាយច្រើនជាងសិស្ស។ **ការវាយតម្លៃជាលក្ខណៈសរុប**

៣-នៅថ្ងៃដំបូងនៃថ្នាក់ទី ៥ លោកស្រី L ចែកចាយការស្ទង់មតិខ្លីមួយដោយសួរសំណួរសិស្សអំពីប្រធានបទដែលពួកគេគួរតែរៀននៅថ្នាក់ទី៤។ នាងស្នើសុំឱ្យពួកគេបំពេញវាដោយមិនចាំបាច់បញ្ចេញឈ្មោះ។ **ការវាយតម្លៃវិភាគវិនិច្ឆ័យ**

៤-ក្នុងការរៀបចំសិស្សឱ្យប្រឡងទូទាំងប្រទេស លោកស្រី L មានសិទ្ធិទទួលបានទិន្នន័យពីខ្សែកោងព័តមានដែលបង្ហាញពីសមត្ថភាពរបស់សិស្សនៅទូទាំងប្រទេស និងចំនួនប៉ុន្មានដែលធ្វើមិនបានល្អ មធ្យម ឬល្អ។ លោកស្រី L មិនចង់ចែករំលែករឿងនេះដល់សិស្សរបស់នាងទេ ព្រោះនាងយល់ថាវាមិនជួយសិស្សរបស់នាងអបអរការរីកចម្រើនរៀងៗខ្លួន។ **ការវាយតម្លៃយោងតាមបទដ្ឋាន**

៥-នៅចុងបញ្ចប់នៃផ្នែកគណិតវិទ្យា ដែលគិតអំពីខ្នង់ទសភាគ លោកស្រី L បង្កើតការធ្វើតេស្ត ដើម្បីជានាថាសិស្សអាចអាន សរសេរ និងប្រៀបធៀបទសភាគទៅនឹងខ្នង់ពាន់ ហើយបន្ថែមដកគុណ និងចែកខ្នង់ទសភាគទៅជាខ្នង់រយ។ **ការវាយតម្លៃលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ**

ង. រៀបចំវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃដូចខាងក្រោម: តើពួកគេដឹកនាំដោយសិស្សច្រើនជាង (AfL) រឺគ្រូដឹកនាំ (AoL)?ការគូសវាសផែនទីគំនិតទី ១ - ការធ្វើតេស្តស្តង់ដា ២ - សំណួរ ៣ - ផលប័ត្រ ៤ - ភារកិច្ច និងការធ្វើតេស្តដោយគ្រូ ៥ -ការវាយតម្លៃខ្លួនឯង ៦ - ការសង្កេតរបស់គ្រូ ៧ - សន្និសីទ ៨

Skews ឆ្ពោះទៅរកកិច្ចការដឹកនាំដោយសិស្ស (AfL)	Skews ឆ្ពោះទៅរកកិច្ចការដឹកនាំដោយគ្រូ(AoL)
1	2
4	3
6	5
8	7

ជំហានទី ២

ក-ស្តាប់គ្រូទាំងពីរនាក់និយាយអំពីការវាយតម្លៃ។ (ឯកសារអូឌីយ៉ូ ២.២.១ - គ្រូក និង ២.២.២ - គ្រូខ) ។
ឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសដូចខាងក្រោម។ មានតែចម្លើយត្រឹមត្រូវតែមួយគត់៖

១- តើគ្រូ ក ប្រើទម្រង់វាយតម្លៃបែបណាក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់គាត់?

ក) គំរូកំណត់

ខ) ការគូសផែនទីគំនិត

គ)ផលបត្រ

ឃ) ការសង្កេត

ង) ការធ្វើសន្និសីទ

ច) ការសួរសំណួរ

២- តើគ្រូ ក ផ្តល់ពិន្ទុដល់សិស្សទេ?

ក) បាទ / ចាស

ខ) ទេ

៣-តើគ្រូ ក ធ្វើការទាក់ទង និងរាយការណ៍ពីការរីកចម្រើនរបស់សិស្សដល់អាណាព្យាបាលសិស្សដោយរបៀបណា?

ក) គ្រូ ក ប្រើរបាយការណ៍វឌ្ឍនភាព។

ខ) នៅក្នុងការប្រជុំគ្រូ ជាមួយនឹងឪពុកម្តាយសិស្ស។

គ) គ្រូ ក ប្រើនិមិត្តសញ្ញាផ្សេងៗ ដើម្បីចង្អុលបង្ហាញជំនាញណាមួយ ដែលសិស្សចាំបាច់ត្រូវធ្វើឱ្យស្ទាត់ជំនាញ ឬពួកគេត្រូវការជំនួយបន្ថែម។

ឃ) គ្រូ ក មិនរាយការណ៍ និងមិនប្រាប់ពីការវិវត្តទេ។

៤-តើគ្រូ ខ ប្រើទម្រង់វាយតម្លៃបែបណាក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់គាត់?

ក) គំរូកំណត់

ខ) ការគូសផែនទីគំនិត

គ) ផលបត្រ

ឃ) ការសង្កេត

ង) ការធ្វើសន្និសីទ

ច) ការសួរសំណួរ

៥-តើគ្រូ ខ ផ្តល់ពិន្ទុដល់សិស្សទេ?

ក) បាទ / ចាស

ខ) ទេ

៦-តើគ្រូ ខ ធ្វើការទាក់ទង និងរាយការណ៍ពីការរីកចម្រើនរបស់សិស្សដល់អាណាព្យាបាលសិស្សដោយរបៀបណា?

ក) គ្រូ ខ ប្រើរបាយការណ៍វឌ្ឍនភាព។

ខ) នៅក្នុងការប្រជុំគ្រូ ជាមួយនឹងឪពុកម្តាយសិស្ស។

គ) គ្រូខប្រើនិមិត្តសញ្ញាផ្សេងៗ ដើម្បីចង្អុលបង្ហាញជំនាញណាមួយ ដែលសិស្សចាំបាច់ត្រូវធ្វើឱ្យស្ទាត់ជំនាញ ឬពួកគេត្រូវការជំនួយបន្ថែម។

ឃ) គ្រូ ខ មិនរាយការណ៍ និងមិនប្រាប់ពីការវិវត្តទេ។

ខ-ថ្នាក់របស់លោក T កំពុងរៀនពីរបៀបសរសេររឿងខ្លី។ ខាងក្រោមនេះជាឧទាហរណ៍នៃវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃផ្សេងៗគ្នាដែលលោក T កំពុងប្រើ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថា ពួកគេបានយល់មេរៀន។ ជ្រើសរើស និងបំពេញ វិធីសាស្ត្រត្រឹមត្រូវនៅជាប់នឹងឧបករណ៍ដែលសមស្របបំផុត។

គំរូកំណត់ - ផែនទីគំនិត - ផលបត្រ - ការសង្កេត - ការធ្វើសន្និសីទ - ការសាកសួរ

១- លោក T ប្រើឧបករណ៍ខាងក្រោមដើម្បីវាយតម្លៃ ថាតើសិស្សរបស់គាត់បានសរសេររឿងរ៉ាវ ដោយប្រើឧបករណ៍ និងវិធីសាស្ត្រ ដែលពួកគេបានពិភាក្សានៅក្នុងថ្នាក់។ នៅពេលគាត់ផ្តល់យោបល់លើរឿងរ៉ាវ គាត់ពិចារណាឧបករណ៍ខាងក្រោម៖

នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃ_____ _____

លក្ខណៈពិសេស	**កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដ៏អស្ចារ្យ**	**កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដ៏ល្អ**	**កិច្ចត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងបន្ថែមទៀត**
ដំណើររឿង និងរចនាសម្ព័ន្ធ	ដំណើររឿងត្រូវបានអភិវឌ្ឍយ៉ាងល្អហើយមានចំណុចចាប់ផ្តើម ពាក់កណ្តាលរឿង និងចុងបញ្ចប់រឿង។	រឿងនេះមានដំណើររឿងមួយ ប៉ុន្តែរចនាសម្ព័ន្ធរបស់វាខ្លះមិនទាន់ច្បាស់ទេ។	រឿងនេះមិនមានរចនាសម្ព័ន្ធច្បាស់លាស់ទេ ហើយវាពិបាកក្នុងការបែងចែកចំណុចចាប់ផ្តើម ពាក់កណ្តាលរឿង និងចុងបញ្ចប់រឿង។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

កន្លែងកើតហេតុ	ពេលវេលានិងទីកន្លែងត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយប្រើពាក្យ "កំណត់ពីពេលវេលា និងទីតាំងនៃកន្លែងកើតហេតុ" ដែលបានរៀននៅក្នុងថ្នាក់។	ពេលវេលាត្រូវបានអភិវឌ្ឍច្រើនជាងកន្លែង (ឬផ្ទុយមកវិញ) ហើយមាន"កំណត់ពីពេលវេលា និងទីតាំងនៃកន្លែងកើតហេតុ" តិចតួចណាស់ដែលបានរៀននៅក្នុងថ្នាក់។	ទាំងពេលណា និងទីកន្លែងដែលមិនត្រូវបានលើកឡើងទាំងពីរ។
កត្តាចំណាប់អារម្មណ៍	សិស្សបានដាក់បញ្ចូលនូវធាតុផ្សេងៗគ្នា (ឧទាហរណ៍ ការរៀបចំគ្រោងរឿង ចំណុចតភាគនៃរឿងជាដើម) ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកអានចាប់អារម្មណ៍។	សិស្សបានដាក់បញ្ចូលនូវធាតុមួយចំនួន (ឧទាហរណ៍ ការរៀបចំគ្រោងរឿង ចំណុចតភាគនៃរឿងជាដើម) ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកអានចាប់អារម្មណ៍។	សិស្សមិនបានដាក់បញ្ចូលធាតុផ្សេងៗទេ (ឧទាហរណ៍ ការរៀបចំគ្រោងរឿង, ចំណុចតភាគនៃរឿងជាដើម) ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកអានចាប់អារម្មណ៍។
វេយ្យាករណ៍	រចនាសម្ព័ន្ធវេយ្យាករណ៍ត្រូវបានបង្កើតឡើងយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។	មានកំហុសវេយ្យាករណ៍ពីរបី។	មានកំហុសវេយ្យាករណ៍ជាច្រើន។
ការប្រើប្រាស់គុណនាមបែបពិពណ៌នា	គុណនាមបែបពិពណ៌នាជាច្រើនត្រូវបានប្រើ។	គុណនាមបែបពិពណ៌នាខ្លះត្រូវបានប្រើ។	គុណនាមបែបពិពណ៌នាតិចតួចត្រូវបានប្រើ។

២-លោក T ស្នើឱ្យសិស្សម្នាក់ៗនិយាយជាមួយគាត់ពីរបីនាទី មុនពេលឈប់សម្រាកពេញមួយសប្តាហ៍ ដើម្បីពិភាក្សារឿងខ្លីរបស់ពួកគេ។
ខាងក្រោមនេះជាការសន្ទនា ដែលគាត់បានសន្ទនាជាមួយលីលី។
នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃ_____ _____

លោក T តើអ្នកមានអារម្មណ៍ថា រឿង ដែលអ្នកសរសេរបំពេញគ្រប់តម្រូវការដែលយើងបាននិយាយនៅក្នុងថ្នាក់ទេ? (គាត់បង្ហាញគំរូកំណត់ដល់នាងដើម្បីរំលឹកនាងពីតម្រូវការ)។
លីលី: ខ្ញុំមិនច្បាស់ទេ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍រីករាយក្នុងការសរសេរវា ប៉ុន្តែខ្ញុំមានការលំបាកក្នុងការសម្រេចចិត្តថាតើវាគួរតែបញ្ចប់ដោយរបៀបណា។
លោក T: មែនហើយខ្ញុំ ចូលចិត្តអានវាណាស់។ ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍គ្រប់ពេល។ តើគំនិតខុសគ្នារបស់អ្នកសម្រាប់ការបញ្ចប់ដោយរបៀបណា?
លីលី: ដូច្នេះខ្ញុំគិតថា ក្មេងស្រីតូចអាចក្លាយជាគ្រូ ឬអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ ឬក៏អវកាសយានិក បន្ទាប់ពីញ៉ាំសណ្តែកវេទមន្ត។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចសម្រេចចិត្តបានទេ ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយថានាងរស់នៅ " ដោយសប្បាយរីករាយ " បន្ទាប់ពីនោះព្រោះខ្ញុំឃើញថាមានរឿងរ៉ាវជាច្រើនកើតឡើងក្នុងរឿង។

លោក T: មែនហើយខ្ញុំមើលឃើញថាមានច្រើនណាស់ ប៉ុន្តែគំនិតរបស់អ្នកស្តាប់មើលទៅគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ជាងមុន ហើយខ្ញុំពិតជាចង់ដឹងថា តើក្មេងស្រីតូចនោះក្លាយជាអ្នកណា? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនសរសេរកថាខណ្ឌមួយបន្ថែមទៀត ដើម្បីបញ្ចប់រឿងហើយប្រាប់យើងថា ក្មេងស្រីនោះក្លាយជាអ្នកណា? ប្រហែលជាអ្នកអាចគូររូបភាព ដើម្បីទៅអមជាមួយរឿងនោះផងដែរ។

លីលី: យល់ព្រម ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តរួចហើយ ថានឹងត្រូវបញ្ចប់ដោយរបៀបណានោះ!

៣-មុនពេលសរសេររឿងរ៉ាវរបស់ពួកគេ លោក T ស្នើឱ្យសិស្សគាត់គូសបញ្ជាក់គំនិតរបស់ពួកគេ ដោយប្រើគំរូខាង ក្រោម។ លោក T ពិនិត្យមើលផែនទីគំនិតនៅពេលបង្រៀនចប់ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថា សិស្សគាត់បានយល់ពីកិច្ចការនេះ។

នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃ_____ _____

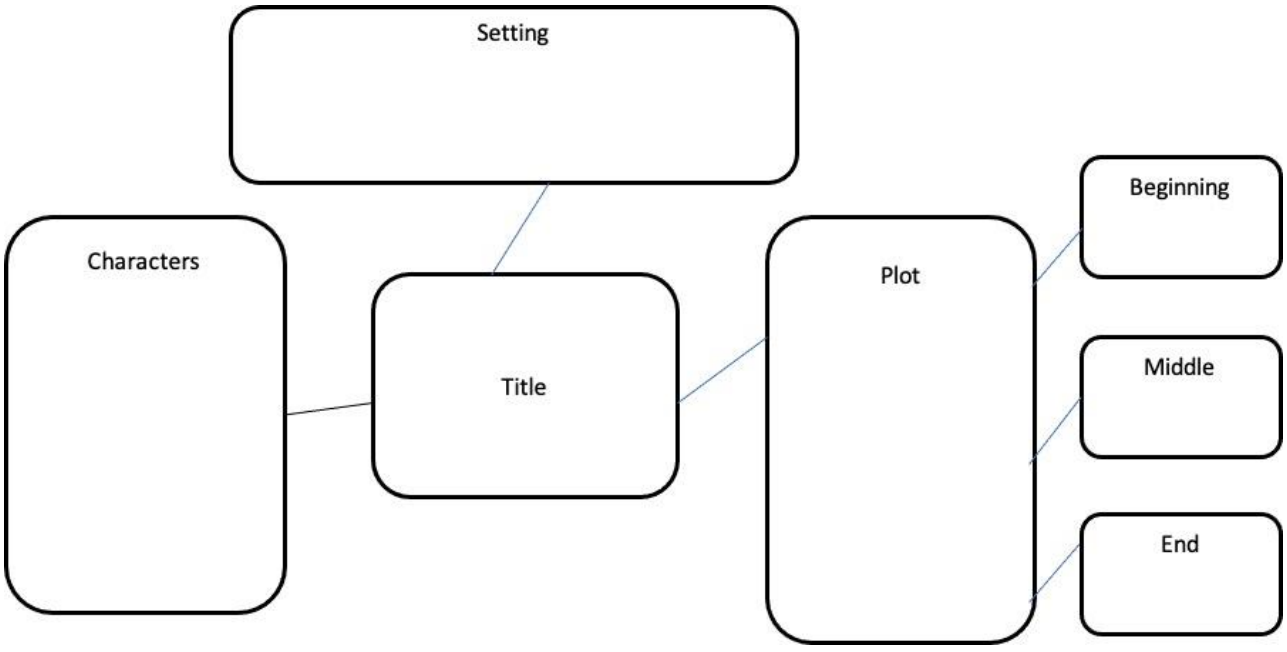

៤-ថ្នាក់របស់លោក T ទើបតែរៀនពាក្យវាក្យសព្ទសំខាន់ៗពីក្រុមនិទានរឿងរបស់ពួកគេ។ គាត់ចង់ធានាថាសិស្សរបស់គាត់មានការយល់ច្បាស់ពីវាក្យសព្ទ។

នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃ_____ _____

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

លោក T (សិស្សទាំងអស់លើកមេដៃឡើង) តើសិស្សណាខ្លះធ្លាប់អានរឿង **នាងព្រិលស និងមនុស្សតឿប្រាំពីរនាក់**? មែនហើយ តើកន្លែងកើតហេតុនៃរឿងនេះឯណា?

ខាស៊ីឌី: នៅក្នុងព្រៃ។ នៅក្នុងខ្ទមនៅក្នុងព្រៃ។ នោះគឺជាកន្លែងដែលព្រិលសរស់នៅ។

លោក T: ត្រូវហើយ។ នាងច្បាស់ជា មានអារម្មណ៍ឯកោនៅក្នុងផ្ទះនោះ។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថា តើមានតួអង្គផ្សេងទៀតនៅជុំវិញនាង ដើម្បីហែហមជាមួយនាងនៅក្នុងរឿងនេះទេ?

ខូលីន: មនុស្សតឿប្រាំពីរនាក់! ងងុយគេង រីករាយ គ្រោតគ្រាត គួរឱ្យស្អប់ ...

Julian: Sneezy, Dopey និង Doc!

លោក T: អស្ចារ្យ!!! មិនអីទេ យើងមានព័ត៌មានជាច្រើនអំពីតួអង្គ និងកន្លែងកើតហេតុ។ ឥឡូវនេះតើអ្នកណាអាចប្រាប់ខ្ញុំអំពីដំណើររឿងនេះបាន?

៥-លោក T បានចែកសិស្សជាក្រុម ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពនិទានរឿងជាមួយគ្នា។ គាត់ចង់មើលថា តើពួកគេធ្វើការជាមួយគ្នាបានល្អប៉ុណ្ណាលើការងាររួមគ្នា ខណៈពេលដែលពួកគេសង្កេតមើលរបៀបសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេផងដែរ។ គាត់ដើរជុំវិញថ្នាក់រៀនឆ្លៀតពេលស្តាប់ក្រុមនីមួយៗ។ គាត់កត់សម្គាល់ថា Ruby ក្លាចជាមេដឹកនាំនៅក្នុងក្រុមរបស់នាង ហើយចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការរៀបចំ និងចាត់ចែងភារកិច្ច។ គាត់មើលឃើញថា **ស៊ីឡា**នៅតែបន្តផ្តល់យោបល់ ដែលប្រើប្រាស់ទូរស័ព្ទរបស់គាត់ដូចជាថតរូប ឬវីដេអូ ដើម្បីប្រាប់រឿងរ៉ាវរបស់ពួកគេ។ លោក T ក៏បានមើលឃើញថា **អនប្រេ** មិនសូវចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការនិយាយទេ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ទទួលបានភារកិច្ចពី Ruby គាត់បានផ្លាស់ចេញពីក្រុម ដើម្បីចាប់ផ្តើមធ្វើការ។ លោក T បើកសៀវភៅកត់ត្រារបស់គាត់ដើម្បីកត់ត្រាសកម្មភាពចូលរួមរបស់សិស្សម្នាក់ៗ និងរបៀបដែលវាឆ្លុះបញ្ចាំងពីសមត្ថភាព និងចំណាប់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ។

នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃ_____

៦-សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់របស់លោក T បានសរសេររឿងរ៉ាវជាច្រើន គូររូបសៀវភៅរឿងនិទាន និងបង្កើតផែនទីគំនិត។ រាល់ពេលដែលសិស្សបានបំពេញការងារជាក់ស្តែង ពួកគេដាក់វានៅក្នុងថតឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ជាមួយនឹងកាលបរិច្ឆេទ និងការពិពណ៌នាខ្លីនៃកិច្ចការ។ នៅពេលឆ្នាំបញ្ចប់ សិស្សនឹងអាចយកថតឯកសារ ដែលបានបញ្ចប់ទៅផ្ទះរបស់ពួកគេបាន។

នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃ_____ _____

គ-ការប្រើប្រាស់វិស័យពុទ្ធិរបស់ប្លូមដើម្បីភ្ជាប់សំណួរឱ្យបានត្រឹមត្រូវជាមួយពីរ៉ាមីត

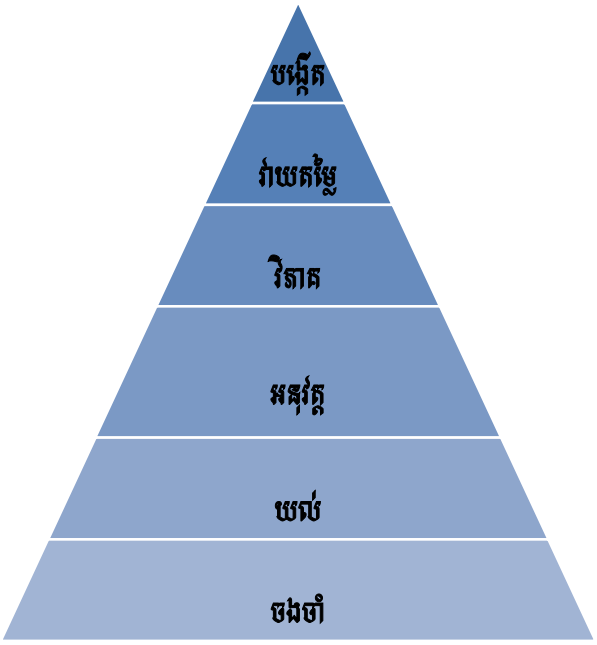

- តើមានកពប៉ុន្មាននៅក្នុងប្រព័ន្ធព្រះអាទិត្យ?
- ពិនិត្យមើលថាតើជីវិតរបស់អ្នកនឹងខុសគ្នាយ៉ាងដូចម្តេច បើគ្មានទំនាញផែនដី។
- សរសេរត្រួសៗនៃសាច់រឿងជាពាក្យផ្ទាល់របស់អ្នក។
- ប្រៀបធៀបទម្លាប់របស់សត្វកវែង និងសត្វកង្កែប។
- តើមានព្រឹត្តិការណ៍អ្វីកើតឡើងនៅចុងបញ្ចប់នៃរឿងនេះ?
- ថ្លឹងថ្លែងគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិនៃការបរិភោគនំសម្រាប់អាហារថ្ងៃត្រង់។
- ប្រសិនបើអ្នករស់នៅក្នុងជម្រកសត្វខ្លាឃ្មុំតំបន់ប៉ូលចូរពិនិត្យមើលលក្ខណៈដែលអ្នកត្រូវការដើម្បីរស់។
- ពន្យល់ពីវដ្តជីវិតសត្វ។
- ដោះស្រាយសមីការដូចគ្នាដោយប្រើ x ជំនួសឱ្យ y ។
- ពន្យល់ពីមូលហេតុនៃដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហាពាក្យ។
- បែងចែករវាងព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងសៀវភៅប្រឌិត និងរឿងរ៉ាវជីវិតពិត។
- តើតួអង្គនេះរីករាយនៅចុងបញ្ចប់នៃរឿងទេ? គាំទ្រគំនិតរបស់អ្នកដោយមានភស្តុតាងមកសម្អាង។
- រចនាផ្ទះដែលសមនឹងតម្រូវការរស់រានរបស់អ្នកនៅក្នុងជម្រកទាំង ៥ ។

ឃ-ចូរមើលគ្រូបង្រៀនម្នាក់នេះនិយាយពីការវាយតម្លៃ (Video File 2.2.1; **កំណត់ត្រាពីសំឡេងអាចរកបាននៅក្នុងឧបករណ៍នៃឯកសារនេះ។**) **ចូរឆ្លើយសំណួរដែលមានពហុចម្លើយសម្រាប់ជ្រើសរើសខាងក្រោមនេះ។ ម្លើយត្រឹមត្រូវតែមួយគត់៖**

១-តើអ្នកគ្រូប្រើប្រាស់ទម្រង់នៃការវាយតម្លៃប្រភេទអ្វីនៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់គាត់?

ក) សំណុំឯកសារ

ខ) ការធ្វើការប្រឡងវាយតម្លៃ

គ) ការសង្កេតមើល

២- តើគាត់វាយតម្លៃសិស្សរបស់គាត់ជាមួយនឹងទម្រង់នៃការវាយតម្លៃនេះញឹកញាប់ប៉ុណ្ណា?

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ក) រៀងរាល់សប្តាហ៍

ខ) រៀងរាល់ខែ

គ) ម្តងក្នុងរយៈពេល៣ខែ

៣- ហេតុអ្វីគាត់ជ្រើសរើសយកទម្រង់នៃការវាយតម្លៃនេះ?

ក) ដើម្បីផ្តល់ទំនាក់ទំនងពីការរីកចម្រើនរបស់សិស្សទៅឱ្យឪពុកម្តាយ

ខ) ដើម្បីផ្តល់ទំនាក់ទំនងពីការរីកចម្រើនរបស់សិស្សទៅឱ្យនាយកសាលា

គ) ដើម្បីផ្តល់ទំនាក់ទំនងពីការរីកចម្រើនរបស់សិស្សទៅឱ្យការិយាល័យអប់រំស្រុក

៤. តើអ្វីជាផលវិបាកនៃការវាយតម្លៃនេះ?

ក) គ្រូអាចផ្តល់ជាមតិយោបល់ទៅឱ្យឪពុកម្តាយដើម្បីពួកគាត់អាចជួយគាំទ្រកូនៗរបស់គាត់នៅផ្ទះ។

ខ) ថ្នាក់រៀន(សិស្ស)របស់គ្រូបង្រៀននេះអាចវាយតម្លៃបានដោយនាយកសាលា។

គ) ថ្នាក់រៀន(សិស្ស)របស់គ្រូបង្រៀននេះអាចវាយតម្លៃបានដោយការិយាល័យអប់រំស្រុក។

ជំហានទី ២ - ដំណោះស្រាយ

ក- ស្តាប់គ្រូទាំងពីរនាក់និយាយអំពីការវាយតម្លៃ។ (ឯកសារអូឌីយ៉ូ ២.២.១ - គ្រូ ក និង ២.២.២ - គ្រូខ) ។ ឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសដូចខាងក្រោម។ ចម្លើយត្រឹមត្រូវតែមួយគត់៖

១- តើគ្រូ ក ប្រើទម្រង់វាយតម្លៃបែបណាក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់នាង?

ក) គំរូកំណត់

ខ) ការគូសផែនទីគំនិត

គ)ផលបត្រ

ឃ) សង្កេត តាមដាន

ង) ការធ្វើសន្និសីទ

ច) ការសួរសំណួរ

២. តើគ្រូ ក ផ្តល់ពិន្ទុដល់សិស្សទេ?

ក) បាទ / ចាស

ខ) ទេ

៣-តើគ្រូ ក ធ្វើការទាក់ទង និងរាយការណ៍ពីការរីកចម្រើនរបស់សិស្សដល់អាណាព្យាបាលសិស្សដោយរបៀបណា?

ក) នាងប្រើរបាយការណ៍វឌ្ឍនភាព។

ខ) នៅក្នុងការប្រជុំគ្រូ ជាមួយនឹងឪពុកម្តាយសិស្ស។

គ) នាងប្រើនិមិត្តសញ្ញាផ្សេងៗ ដើម្បីចង្អុលបង្ហាញជំនាញណាមួយ ដែលសិស្សចាំបាច់ត្រូវធ្វើឱ្យស្ទាត់ជំនាញ ឬពួកគេត្រូវការជំនួយបន្ថែម។

ឃ) នាងមិនរាយការណ៍ និងមិនប្រាប់ពីការវិវត្តទេ។

៤- តើគ្រូ ខ ប្រើទម្រង់វាយតម្លៃបែបណាក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់នាង?

ក) Rubric

ខ) ការគូសផែនទីគំនិត

គ) ផលបត្រ

ឃ) ការសង្កេត

ង) ការសម្ភាស

ច) ការសួរសំណួរ

៥- តើគ្រូ ខ ផ្តល់ពិន្ទុដល់សិស្សឬទេ?

ក. បាទ / ចាស

ខ. ទេ

៦- តើគ្រូ ខ ធ្វើការទាក់ទង និងរាយការណ៍ពីការរីកចម្រើនរបស់សិស្សដល់អាណាព្យាបាលសិស្សដោយរបៀបណា?

ក) គ្រូ ខ ប្រើរបាយការណ៍វឌ្ឍនភាព។

ខ) នៅក្នុងការប្រជុំគ្រូ ជាមួយនឹងឪពុកម្តាយសិស្ស។

គ) គ្រូខប្រើនិមិត្តសញ្ញាផ្សេងៗ ដើម្បីចង្អុលបង្ហាញជំនាញណាមួយ ដែលសិស្សចាំបាច់ត្រូវធ្វើឱ្យស្ទាត់ជំនាញ ឬពួកគេត្រូវការជំនួយបន្ថែម។

ឃ) គ្រូ ខ មិនរាយការណ៍ និងមិនប្រាប់ពីការវិវត្តទេ។

ខ-ថ្នាក់របស់លោក T កំពុងរៀនពីរបៀបសរសេររឿងខ្លី។ ខាងក្រោមនេះជាឧទាហរណ៍នៃវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃផ្សេងៗគ្នាដែលលោក T កំពុងប្រើដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថាពួកគេបានយល់មេរៀន។ ជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្រត្រឹមត្រូវនៅជាប់នឹងឧបករណ៍ដែលត្រឹមត្រូវបំផុត។

គំរូកំណត់ - ផែនទីគំនិត - ផលប័ត្រ - ការសង្កេតតាមដាន - ការធ្វើសន្និសីទ -ការសាកសួរ

១- លោក T ប្រើឧបករណ៍ខាងក្រោម ដើម្បីវាយតម្លៃ ថាតើសិស្សរបស់គាត់បានសរសេររឿងរ៉ាវ ដោយប្រើឧបករណ៍ និងវិធីសាស្ត្រ ដែលពួកគេបានពិភាក្សានៅក្នុងថ្នាក់។ នៅពេលគាត់ផ្តល់យោបល់លើរឿងរ៉ាវ គាត់ធ្វើការពិចារណា ដោយប្រើឧបករណ៍ វិធីសាស្ត្រខាងក្រោមនេះ៖

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃ **គំរូកំណត់**

លក្ខណៈពិសេស	កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដ៏អស្ចារ្យ	កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដ៏ល្អ	កិច្ចត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងបន្ថែមទៀត
ដំណើររឿង និងរចនា-សម្ព័ន្ធ	ដំណើររឿងត្រូវបានអភិវឌ្ឍយ៉ាងល្អហើយមានចំណុចចាប់ផ្តើម ពាក់កណ្តាលរឿង និងចុងបញ្ចប់រឿង។	រឿងនេះមានដំណើររឿងមួយ ប៉ុន្តែរចនាសម្ព័នរបស់វាខ្លះមិនទាន់ច្បាស់ទេ។	រឿងនេះមិនមានរចនា-សម្ព័ន្ធច្បាស់លាស់ទេ ហើយវាពិបាកក្នុងការបែងចែកចំណុចចាប់ផ្តើម ពាក់កណ្តាលរឿង និងចុងបញ្ចប់រឿង។
កន្លែងកើតហេតុ	ពេលវេលានិងទីកន្លែងត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយប្រើពាក្យ "កំណត់ពីពេលវេលា និងទីតាំងនៃកន្លែងកើតហេតុ" ដែលបានរៀននៅក្នុងថ្នាក់។	ពេលវេលាត្រូវបានអភិវឌ្ឍច្រើនជាងកន្លែង ឬផ្ទុយ) ហើយមាន (មកវិញ កំណត់ពីពេលវេលា" និងទីតាំងនៃកន្លែងកើតហេតុ ″តិចតួចណាស់ដែលបានរៀននៅក្នុងថ្នាក់។	ទាំងពេលណា និងទីកន្លែងដែលមិនត្រូវបានលើកឡើងទាំងពីរ។
កត្តាចំណាប់អារម្មណ៍	សិស្សបានដាក់បញ្ចូលនូវធាតុផ្សេងៗគ្នា ឧទាហរណ៍ ការរៀបចំគម្រោងរឿង ចំណុចតភាគនៃរឿងជាដើម ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកអានចាប់អារម្មណ៍	សិស្សបានដាក់បញ្ចូលនូវធាតុផ្សេងៗគ្នា ឧទាហរណ៍ ការរៀបចំគម្រោងរឿង ចំណុចតភាគនៃរឿងជាដើម ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកអានចាប់អារម្មណ៍	សិស្សបានដាក់បញ្ចូលនូវធាតុផ្សេងៗគ្នា ឧទាហរណ៍ ការរៀបចំគម្រោងរឿង ចំណុចតភាគនៃរឿងជាដើម ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកអានចាប់អារម្មណ៍
វេយ្យាករណ៍	រចនាសម្ព័ន្ធវេយ្យាករណ៍ត្រូវបានបង្កើតឡើងយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។	មានកំហុសវេយ្យាករណ៍ពីរបី។	មានកំហុសវេយ្យាករណ៍ជាច្រើន។
ការប្រើប្រាស់គុណនាមបែបពិពណ៌នា	គុណនាមបែបពិពណ៌នាជាច្រើនត្រូវបានប្រើ។	គុណនាមបែបពិពណ៌នាខ្លះត្រូវបានប្រើ។	គុណនាមបែបពិពណ៌នាតិចតួចត្រូវបានប្រើ។

២-លោក T ស្នើឱ្យសិស្សម្នាក់ៗនិយាយជាមួយគាត់ពីរបីនាទី មុនពេលឈប់សម្រាកពេញមួយសប្តាហ៍ ដើម្បីពិភាក្សារឿងខ្លីរបស់ពួកគេ។ ខាងក្រោមនេះជាការសន្ទនា ដែលគាត់បានសន្ទនាជាមួយលីលី។

នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃ ការធ្វើសន្និសីទ

លោក T៖ តើអ្នកមានអារម្មណ៍ថារឿងដែលអ្នកសរសេរបំពេញគ្រប់តម្រូវការដែលយើងបាននិយាយនៅក្នុងថ្នាក់ទេ? (គាត់បង្ហាញគំរូកំណត់ដល់នាងដើម្បីរំលឹកនាងពីតម្រូវការ)។

លីលី៖ ខ្ញុំមិនច្បាស់ទេ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍រីករាយក្នុងការសរសេរ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានការលំបាកក្នុងការសម្រេចចិត្តថាតើវាគួរតែបញ្ចប់ដោយរបៀបណា។

លោក T៖ មែនហើយខ្ញុំ ចូលចិត្តអានវាណាស់។ ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍គ្រប់ពេល។ តើគំនិតខុសគ្នារបស់អ្នកសម្រាប់ការបញ្ចប់ដោយរបៀបណា?

លីលី៖ ដូច្នេះខ្ញុំគិតថា ក្មេងស្រីតូចអាចក្លាយជាគ្រូ ឬអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ ឬក៏អវកាសយានិក បន្ទាប់ពីញុំាសណ្តែកវែមន្ត។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចសម្រេចចិត្តបានទេ ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយថានាងរស់នៅ " ដោយសប្បាយរីករាយ " បន្ទាប់ពីនោះព្រោះខ្ញុំយល់ឃើញថាមានរឿងរ៉ាវជាច្រើនកើតឡើងក្នុងរឿង។

លោក T៖ មែនហើយខ្ញុំមើលឃើញថាមានច្រើនណាស់ ប៉ុន្តែគំនិតរបស់អ្នកស្តាប់មើលទៅគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ជាងមុន ហើយខ្ញុំពិតជាចង់ដឹងថា តើក្មេងស្រីតូចនោះក្លាយជាអ្នកណា? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិន សរសេរកថាខណ្ឌមួយបន្ថែមទៀត ដើម្បីបញ្ចប់រឿងហើយប្រាប់យើងថា ក្មេងស្រីនោះក្លាយជាអ្នកណា? ប្រហែលជាអ្នកអាចគូររូបភាព ដើម្បីទៅអមជាមួយរឿងនោះផងដែរ។

លីលី៖ យល់ព្រម ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តរួចហើយ ថានឹងត្រូវបញ្ចប់ដោយរបៀបណានោះ!

៣-មុនពេលសរសេររឿងរ៉ាវរបស់ពួកគេ លោក T ស្នើឱ្យសិស្សគាត់គូសបញ្ជាក់គំនិតរបស់ពួកគេ ដោយប្រើគំរូខាង ក្រោម។ លោកធីពិនិត្យមើលផែនទីគំនិតនៅពេលបង្រៀនចប់ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថា សិស្សគាត់បានយល់ពីកិច្ចការនេះ។

នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃ ផែនទីគំនិត

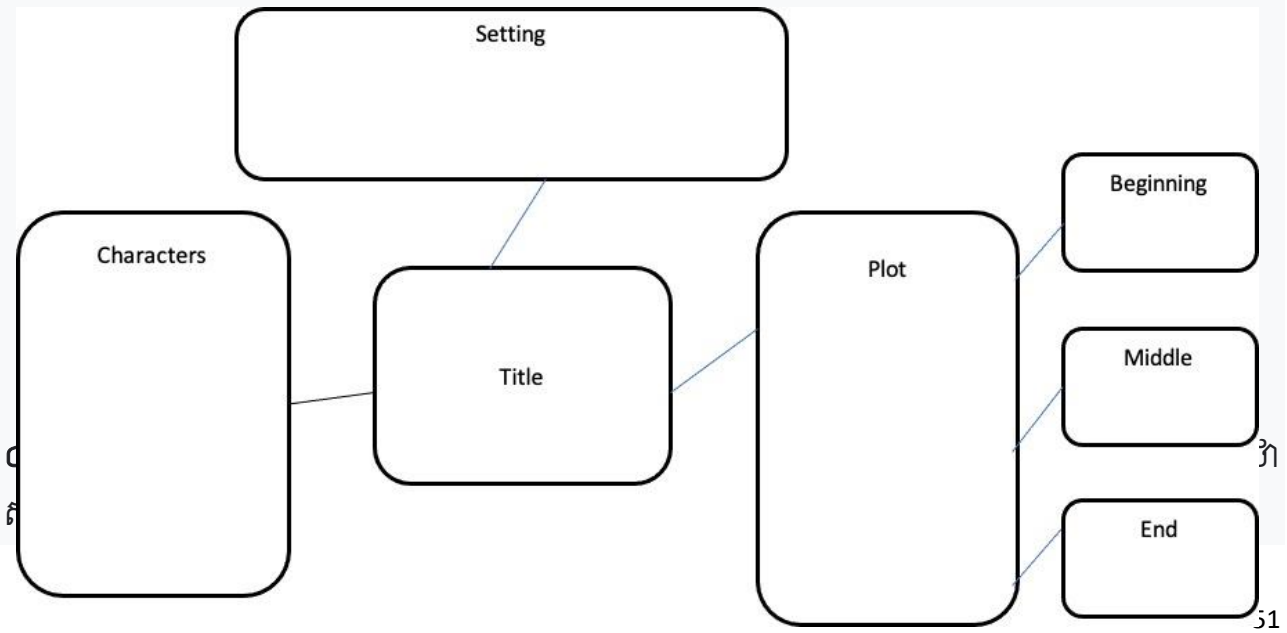

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃ ការសាកសួរ

លោក T៖ (សិស្សទាំងអស់លើកដៃឡើង។) តើសិស្សណាខ្លះធ្លាប់អានរឿង **នាងព្រិលស និងមនុស្សតឿប្រាំពីរនាក់** ? មែនហើយ តើកន្លែងកើតហេតុនៃរឿងនេះឯណា ?

ខាស៊ីឌី: នៅក្នុងព្រៃ។ នៅក្នុងខ្ទមនៅក្នុងព្រៃ។ នោះគឺជាកន្លែងដែលព្រិលសរស់នៅ។

លោក T៖ ត្រូវហើយ។ នាងច្បាស់ជា មានអារម្មណ៍ឯកោនៅក្នុងផ្ទះនោះ។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថា តើមានតួអង្គផ្សេងទៀតនៅជុំវិញនាង ដើម្បីហែហមជាមួយនាងនៅក្នុងរឿងនេះទេ ?

ខូលីន: មនុស្សតឿប្រាំពីរនាក់! ងងុយគេង រីករាយ គ្រោតគ្រាត គួរឱ្យស្អប់ ...

Julian: Sneezy, Dopey និង Doc!

លោក T: អស្ចារ្យ!!! មិនអីទេ យើងមានព័ត៌មានជាច្រើនអំពីតួអង្គ និងកន្លែងកើតហេតុ។ ឥឡូវនេះតើអ្នកណាអាចប្រាប់ខ្ញុំអំពីដំណើររឿងនេះបាន ?

៥. លោក T បានដាក់សិស្សជាក្រុម ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពនិទានរឿងជាមួយគ្នា។ គាត់ចង់មើលថា តើពួកគេធ្វើការជាមួយគ្នាបានល្អប៉ុណ្ណាលើការងាររួមគ្នា ខណៈពេលដែលពួកគេសង្កេតមើលរបៀបសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេផង ដែរ។ គាត់ដើរជុំវិញថ្នាក់រៀនឆ្លៀតពេលស្តាប់ក្រុមនីមួយៗ។ គាត់កត់សម្គាល់ថា Ruby លេចចេញជាមេដឹកនាំនៅក្នុងក្រុមរបស់នាង ហើយចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការរៀបចំ និងចាត់ចែងការកិច្ច។ គាត់មើលឃើញថា **ស៊ីឡា**នៅតែបន្តផ្តល់យោបល់ ដែលប្រើប្រាស់ទូរស័ព្ទរបស់គាត់ដូចជាថតរូប ឬវីដេអូ ដើម្បីប្រាប់រឿងរ៉ាវរបស់ពួកគេ។ លោក T ក៏បានមើលឃើញថា**អនន្ទ**មិនសូវចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការនិយាយទេ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ទទួលបានការកិច្ចពី Ruby គាត់បានផ្លាស់ចេញពីក្រុម ដើម្បីចាប់ផ្តើមធ្វើការ។ លោក T បើកសៀវភៅកត់ត្រារបស់គាត់ដើម្បីកត់ត្រាសកម្មភាពចូលរួមរបស់សិស្សម្នាក់ៗ និងរបៀបដែលវាឆ្លុះបញ្ចាំងពីសមត្ថភាព និងចំណាប់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ។

នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃ ការសង្កេតតាមដាន

៦. សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់របស់លោក T បានសរសេររឿងរ៉ាវជាច្រើន គូររូបសៀវភៅរឿងនិទាន និងបង្កើតផែនទីគំនិត។ រាល់ពេលដែលសិស្សបានបំពេញការងារជាក់ស្តែង ពួកគេដាក់វានៅក្នុងថតឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ជាមួយនឹងកាលបរិច្ឆេទ និងការពិពណ៌នាខ្លីនៃកិច្ចការ។ នៅពេលឆ្នាំបញ្ចប់ សិស្សនឹងអាចយកថតឯកសារ ដែលបានបញ្ចប់ទៅផ្ទះរបស់ពួកគេបាន។ **នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃ ផលប័ត្រ**

គ. ការប្រើប្រាស់វិស័យពុទ្ធិរបស់ប្លូមដើម្បីភ្ជាប់សំណួរឱ្យបានត្រឹមត្រូវជាមួយពីរ៉ាមីត

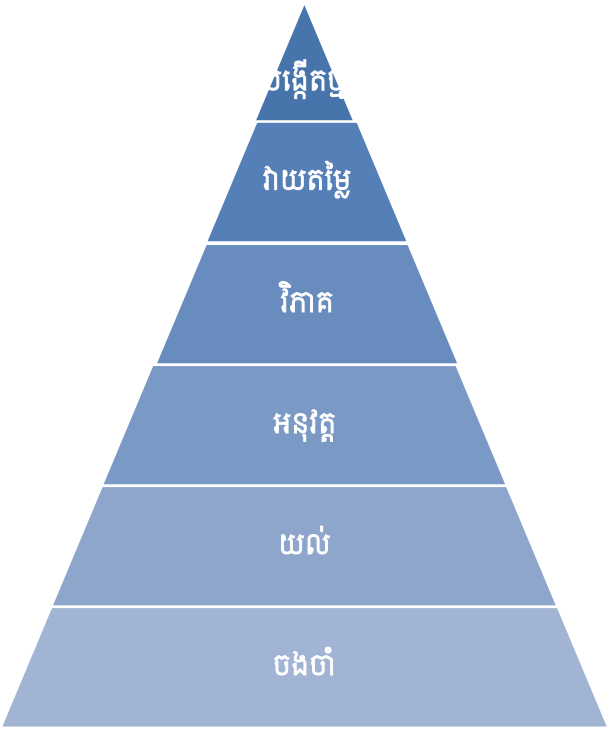

- តើមានភពប៉ុន្មាននៅក្នុងប្រព័ន្ធព្រះអាទិត្យ? ចងចាំ
- ពិនិត្យមើលថាតើជីវិតរបស់អ្នកនឹងខុសគ្នាយ៉ាងដូចម្តេច បើគ្មានទំនាញផែនដី។ វិភាគ
- សរសេរត្រួសៗនៃសាច់រឿងជាពាក្យផ្ទាល់របស់អ្នក។ បង្កើតថ្មី
- ប្រៀបធៀបទំលាប់របស់សត្វកវែង និងសត្វកង្កែប។ វិភាគ
- តើមានព្រឹត្តិការណ៍អ្វីកើតឡើងនៅចុងបញ្ចប់នៃរឿងនេះ? ចងចាំ
- ថ្លឹងថ្លែងគុណសម្បត្តិនិងគុណវិបត្តិនៃការបរិភោគនំសម្រាប់អាហារថ្ងៃត្រង់។ វិភាគ
- ប្រសិនបើអ្នករស់នៅក្នុងជម្រកសត្វខ្លាឃ្មុំតំបន់ប៉ូលចូរពិនិត្យមើលលក្ខណៈដែលអ្នកត្រូវការដើម្បីរស់។ វិភាគ
- ពន្យល់ពីវដ្តជីវិតសត្វ។ យល់
- ដោះស្រាយសមីការដូចគ្នាដោយប្រើ x ជំនួសឱ្យ y ។ អនុវត្ត
- ពន្យល់ពីមូលហេតុនៃដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហាពាក្យ។ យល់
- បែងចែករវាងព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងសៀវភៅប្រឌិត និងរឿងរ៉ាវជីវិត ពិត។ វិភាគ
- តើតួអង្គនេះរីករាយនៅចុងបញ្ចប់នៃរឿងទេ? គាំទ្រគំនិតរបស់អ្នកដោយមានកស្តុតាងមកសំអាង។ វាយតម្លៃ
- រចនាផ្ទះដែលសមនឹងតម្រូវការរស់នានរបស់អ្នកនៅក្នុងជម្រកទាំង ៥ ។ បង្កើតថ្មី

ឃ. ចូរមើលគ្រូបង្រៀនម្នាក់នេះនិយាយពីការវាយតម្លៃ (Video File 2.2.1; កំណត់ត្រាពីសំឡេងអាចរកបាននៅក្នុងឧបករណ៍នៃឯកសារនេះ។) ចូរឆ្លើយសំណួរដែលមានពហុចម្លើយសម្រាប់ជ្រើសរើសខាងក្រោមនេះ។ មានចម្លើយត្រឹមត្រូវតែមួយគត់៖

១. តើអ្នកគ្រូប្រើប្រាស់ទម្រង់នៃការវាយតម្លៃប្រភេទអ្វីនៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់គាត់?

ក. សំណុំឯកសារ

ខ. ការធ្វើការប្រឡងវាយតម្លៃ

គ. ការសង្កេតមើល

២. តើគាត់វាយតម្លៃសិស្សរបស់គាត់ជាមួយនឹងទម្រង់នៃការវាយតម្លៃនេះញឹកញាប់ប៉ុណ្ណា?

ក. រៀងរាល់សប្តាហ៍

ខ. រៀងរាល់ខែ

គ. ម្តងក្នុងរយៈពេល៣ខែ

៣. ហេតុអ្វីគាត់ជ្រើសរើសយកទម្រង់នៃការវាយតម្លៃនេះ?

ក. ដើម្បីផ្តល់ទំនាក់ទំនងពីការរីកចម្រើនរបស់សិស្សទៅឱ្យឪពុកម្តាយ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ខ. ដើម្បីផ្តល់ទំនាក់ទំនងពីការរីកចម្រើនរបស់សិស្សទៅឱ្យនាយកសាលា

គ. ដើម្បីផ្តល់ទំនាក់ទំនងពីការរីកចម្រើនរបស់សិស្សទៅឱ្យមន្ទីរអប់រំស្រុក

៤. តើអ្វីជាផលវិបាកនៃការវាយតម្លៃនេះ?

ក. គ្រូអាចផ្តល់ជាមតិយោបល់ទៅឱ្យឪពុកម្តាយដើម្បីពួកគាត់អាចជួយគាំទ្រកូនៗរបស់គាត់នៅផ្ទះ។

ខ. ថ្នាក់រៀន(សិស្ស)របស់គ្រូបង្រៀននេះអាចវាយតម្លៃបានដោយនាយកសាលា។

គ. ថ្នាក់រៀន(សិស្ស)របស់គ្រូបង្រៀននេះអាចវាយតម្លៃបានដោយមន្ទីរអប់រំស្រុក។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

ចូរសរសេរចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីចំពោះសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួននីមួយៗខាងក្រោម។ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីនីមួយៗគួរតែមានប្រវែងចាប់ពី ៣០០ទៅ៥០០ពាក្យហើយឆ្លើយជាអត្ថបទជាប់ទាក់ទងគ្នាងាយស្រួលយល់ជាមួយនឹងប្រយោគពេញលេញ។ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីទាំងនេះដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។

១. តើអ្វីខ្លះជាបទពិសោធរបស់អ្នកជាមួយនឹងវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃប្លែកពីគ្នា? តើអ្នកបានឆ្លងកាត់បទពិសោធអ្វីខ្លះក្នុង រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំពេលដែលនៅជាសិស្ស?

២. តើអ្នកផ្ទាល់សន្មតថាមានភាពសំខាន់អ្វីខ្លះចំពោះការវាយតម្លៃក្នុងដំណើរការនៃការបង្រៀន ឬរៀន?

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន

ចូរបង្កើតគម្រោងបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ចូរកំណត់និយមន័យនៃលទ្ធផលសិក្សាសម្រាប់មេរៀនរបស់អ្នក ហើយច្នៃបង្កើតគម្រោងវាយតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារនេះគួរតែមានប្រវែងប្រហែល ពី ៨០០ ទៅ១០០០ពាក្យ។ គម្រោងការបង្រៀនដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

១. តើអ្នកវាយតម្លៃដំណើរការនៃការសិក្សារបស់សិស្សដោយរបៀបណា? ដោយផ្អែកទៅលើលទ្ធផលសិក្សាដែលបានកំណត់ក្នុង

២. ចូរបង្កើតគម្រោងវាយតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។

ឧបសម្ពន្ធ

កំណត់ត្រាសំឡេង៖ Audio File 2.2.1 – គ្រូបង្រៀន ក
អ្នកសម្ភាសន៍៖ តើអ្នកវាយតម្លៃដំណើរការសិក្សា និងលទ្ធផលសិក្សាដោយរបៀបណា?
គ្រូបង្រៀន ក៖ ជាក់ស្តែងជាមួយក្មេងតូចៗ មានសកម្មភាពជាបុគ្គល និងសកម្មភាពជាក្រុម យើងអាចវាយតម្លៃពីការរីកចម្រើនរបស់ពួកគេ។ ក្មេងតូចៗយើងគ្មានអ្វីច្រើនទេ ដូច្នេះជាមួយនឹងអាកប្បកិរិយា និងរបៀបដែលពួកគេធ្វើកិច្ចការដូចនេះ។ ចេញពីខ្លួនពួកគេយើងវាយតម្លៃជាមួយសកម្មភាព។ ជាក់ស្តែងយើងកំពុងធ្វើចេញពីសកម្មភាពតែប៉ុណ្ណោះ។ ក្មេងតូចៗនៅតែមិនមានលេខមួយ ឬលេខពីរនៅឡើយ។
អ្នកសម្ភាសន៍៖ តើអ្នកប្រើប្រព័ន្ធផ្តល់ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទណា? ប្រព័ន្ធផ្តល់ចំណាត់ថ្នាក់មានន័យថាអ្នកមិនវាយតម្លៃដោយប្រើវិធីណាមួយ អ្នកមិនប្រើវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃណាមួយឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយគ្រូបង្រៀនខ្លះផ្តល់នូវប្រព័ន្ធផ្តល់ចំណាត់ថ្នាក់។ តើអ្នកប្រើប្រព័ន្ធផ្តល់ចំណាត់ថ្នាក់នោះដែរឬទេនៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់អ្នក?
គ្រូបង្រៀន ក៖ តាមពិតយើងមានគ្រប់មុខវិជ្ជា មានប្រភេទក្រុមមួយចំនួនដែលយើងត្រូវវាយតម្លៃលើការរីកចម្រើនរបស់ពួកគេ។ ឧទាហរណ៍នៅក្នុងមុខវិជ្ជាភាសាស្រីលង្កា យើងត្រូវផ្តល់ចំណាត់ថ្នាក់ យើងត្រូវដាក់សញ្ញារង្វង់ដូចចិញ្ចៀន ប្រសិនបើពួកគេមានការរីកចម្រើន ឬយើងត្រូវដាក់សញ្ញាជាចំណុចកាន់តែច្រើនដើម្បីឱ្យកុមារម្នាក់ឈានទោះដល់ចំណុចនោះ។
អ្នកសម្ភាសន៍៖ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ អត់មាន? អ្នកមិនផ្តល់ចំណាត់ថ្នាក់ដូច្នោះទេឬ?
គ្រូនង្រៀន ក៖ អត់ទេ អ្នកស្រី។ ពិន្ទុចំណាត់ថ្នាក់អត់ផ្តល់ឱ្យទេ។ នៅក្នុងកម្រិតនេះយើងមិនផ្តល់ចំណាត់ថ្នាក់នោះទេ។

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Audio File 2.2.2 – គ្រូបង្រៀន ខ
អ្នកសម្ភាសន៍៖ តើអ្នកវាយតម្លៃដំណើរការសិក្សា និងលទ្ធផលសិក្សាដោយរបៀបណា?
គ្រូបង្រៀន ខ៖ ខ្ញុំប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃក្នុងដំណើរការសិក្សាជាបន្តបន្ទាប់ និងបែបវាយតម្លៃលទ្ធផលបញ្ចប់ ហើយរក្សាការកត់ត្រាទុកតាមបែបផ្សេងៗគ្នា ដូចជាសន្លឹកកិច្ចការវាយតម្លៃតាមមុខវិជ្ជា ឯកសារយោងទៅលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ហើយម៉្យាងវិញទៀតខ្ញុំបានធ្វើរបាយការណ៍ និងមួយទៀតរៀបចំជាឯកសារសំណុំ។
អ្នកសម្ភាសន៍៖ តើអ្នកប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្តល់ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទណា?
គ្រូបង្រៀន ខ៖ យើងអត់ប្រើប្រព័ន្ធផ្តល់ចំណាត់ថ្នាក់ទេ ប៉ុន្តែយើងរក្សាទុករបាយការណ៍នៃការរីកចម្រើនរបស់សិស្ស ម្នាក់ៗ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Video File 2.2.1

អ្នកសម្ភាសន៍៖ អរគុណប្អូនស្រី។ សូមប្អូនពិពណ៌នាពីអ្វីដែលគ្រូបង្រៀនត្រូវរៀបចំសម្រាប់ថ្នាក់រៀនមួយ ហើយនិងពីអ្វីដែលពួកគាត់ធ្វើក្នុងពេលកំពុងបង្រៀន និងពេលចុងបញ្ចប់នៃថ្នាក់?

គ្រូបង្រៀនគ៖ គ្រូបង្រៀនម្នាក់មានកិច្ចការប្រភេទផ្សេងៗគ្នាជាច្រើន។ មុនដំបូងខ្ញុំរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធថ្នាក់រៀន។ ខ្ញុំរៀបចំតុនិងកៅអី។ បន្ថែមលើនេះទៀត ខ្ញុំត្រូវត្រួតពិនិត្យបរិយាកាសក្នុងបន្ទប់រៀន វិធីសាស្ត្រ សកម្មភាពទាំងឡាយរបស់សិស្ស។ ខ្ញុំរៀបចំបញ្ជីវត្តមានរបស់សិស្ស បញ្ជីស្រង់ពិន្ទុ សៀវភៅវាយតម្លៃរបស់សិស្ស។ ខ្ញុំតែងតែធ្វើការទំនាក់ទំនងជាមួយឪពុកម្តាយរបស់សិស្សពីការរីកចម្រើនរបស់ពួកគេដោយការធ្វើការប្រឡងវាយតម្លៃជារៀងរាល់ខែ។ លើសពីនេះទៅទៀត ផ្ញើផ្តល់មតិយោបល់ដល់ឪពុកម្តាយសិស្សដើម្បីឱ្យពួកគាត់អាចជួយកូនៗរបស់គាត់នៅផ្ទះបាន។

អ្នកអប់រំដែលទទួលបានជោគជ័យ មិនត្រឹមតែត្រូវការចំណេះដឹងលើមុខវិជ្ជាប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែពួកគេក៏ត្រូវអភិវឌ្ឍជំនាញបង្រៀនរបស់ខ្លួនជាបន្តបន្ទាប់ផងដែរ។ នៅក្នុងម៉ូឌុលនេះអ្នកនឹងស្វែងយល់ពីតួនាទីការកិច្ច និងមុខងារគរុកោសល្យផ្សេងៗរបស់គ្រូ។ ការកិច្ចសំខាន់មួយគឺការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រដែលនឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយវិភាគនិងឆ្លុះបញ្ចាំង។ លើសពីនេះទៀតវានឹងផ្តោតលើជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យរបស់គ្រូនិងតម្លៃ មិនត្រឹមតែដឹងមុខវិជ្ជាមួយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងស្វែងយល់ពីរបៀបដែលត្រូវការបញ្ជូនព័ត៌មានដើម្បីឱ្យសិស្សរៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

សូមរីករាយ!

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DRESDEN

UNI GRAZ

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

ម៉ូឌុល ១

ឧត្តមភាពក្នុងការបង្រៀន: សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា

២.៣-ជំនាញវិជ្ជាជីវៈ:គរុកោសល្យ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឧត្តមភាពក្នុងការបង្រៀន: សមត្ថភាពជាអ់ណាក់ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋម សិក្សាជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

OER នេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយជំនាញបង្រៀនសហសម័យសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង / CONTESSA Consortium ដែលឧបត្ថម្ភថវិកាដោយកម្មវិធី Erasmus + នៃសហភាពអឺរ៉ុបក្រោមគម្រោងលេខ598756-EPP-1-2018-1-AT-EPPKA2-CBHE-JP–/CONTESSA.

កាលបរិច្ឆេទនៃការបោះពុម្ពផ្សាយ៖ ២០២១

បោះពុម្ពចេញផ្សាយដោយ:CONTESSA

អ្នកសម្របសម្រួលលទ្ធផល៖Sandra Hummel, University of Graz (AT)

ដោយមានការចូលរួមវិភាគទានពី៖

សាកលវិទ្យាល័យហ្គ្រាស (AT): Regina Elias, Sandra Hummel, Mirjam Brodacz-Geier

សាកលវិទ្យាល័យកូឡុំបូ (SR): DVKP Seneviratne

ការបកប្រែជាភាសាខ្មែរ / ស៊ីនហាឡា / តាមិល:

ការបដិសេធ: គណៈកម្មការអឺរ៉ុបគាំទ្រផលិតកម្មក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយនេះមិនបង្កើតការយល់ព្រមលើខ្លឹមសារដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធតែម្នាក់ឯងទេ ហើយគណៈកម្មការមិនអាចទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រើប្រាស់ណាមួយ ដែលអាចត្រូវបានធ្វើឡើងពីព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងនោះទេ។ វាអាចរកបានដោយបើកចំហ និងឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ CONTESSA រួមជាមួយព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមទៀត៖ https://contessa-project.eu/

ការរក្សាសិទ្ធិ៖ អត្ថបទនេះត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិស្របតាមលក្ខន្តិក: Creative Commons Attribution-ShareAlike ៤.0 អាជ្ញាប័ណ្ណអន្តរជាតិ (https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ចែករំលែក កែសម្រួល ចែកចាយ និងបង្កើតឡើងវិញនៅក្នុងឧបករណ៍ផ្ទុក ឬទ្រង់ទ្រាយណាមួយ។ ដរាបណាអ្នកផ្តល់កិត្តិយសសមស្របដល់អ្នកនិពន្ធដើម និងប្រភពផ្តល់នូវតំណភ្ជាប់ទៅនឹងអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons និងចង្អុលបង្ហាញ ប្រសិនបើមានការផ្លាស់ប្តូរ។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូល កែសម្រួល រឹកសាងសម្ភារៈ អ្នកត្រូវផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណសម្ភារៈដែលបានកែប្រែក្រោមលក្ខខ័ណ្ឌដូចគ្នា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

CC BY SA

សេចក្តីផ្តើម

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA ជាអ្វី?

វគ្គសិក្សា CONTESSA ជាលទ្ធផលមួយក្នុងចំណោមលទ្ធផលនៃគម្រោងស្តីអំពី "ជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង" ដែលផ្តល់មូលនិធិរួមដោយកម្មវិធី Erasmus+ Program នៃសហភាពអឺរ៉ុប។ គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះគឺដើម្បីជាការរួមចំណែកក្នុងការបង្កើតកម្មវិធីអប់រំគ្រូបង្រៀនដោយជោគជ័យសម្រាប់គ្រូបឋមសិក្សា ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្រីលង្កាដែលនឹងនាំដល់ការបង្កើតបានផលវិជ្ជមានដែលមានរយៈពេលវែងទៅលើប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅ។

វាមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើងសម្រាប់អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យក្នុងការតាមឱ្យទាន់សម័យជាមួយនឹងជំនាញ និងវិធីសាស្ត្រក្នុងសម័យថ្មីដើម្បីយកមកប្រើក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះវគ្គសិក្សា CONTESSA ផ្តល់ជូនមេរៀនដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំនួន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំនុចចំនួនបី ដែលតម្រង់ទៅរកការអភិវឌ្ឍលើជំនាញបង្រៀនបែបសម័យថ្មី។ ម៉ូឌុលទាំងឡាយ និងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់វាគឺមានដូចខាងក្រោម៖

ម៉ូឌុល១៖ ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា
១.ការបង្រៀន និងការរៀននៅសតវត្សទី២១
២.ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យ៖ គំនិត ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត
៣.ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

ម៉ូឌុល២៖ ភាពអស្ចារ្យក្នុងការបង្រៀន៖ សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបទៅដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា
១. ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន៖ តួនាទី ភារកិច្ច និងមុខងារ
២. ការវាយតម្លៃទៅលើលទ្ធផលនៃការសិក្សា
៣. ជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

ម៉ូឌុល៣៖ការអប់រំឈានមុខគេបែបវិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល៖ ការលើកម្ពស់ដំណើរការសិក្សាដែលបានបង្កើតរួមគ្នា
១.ការអភិវឌ្ឍលក្ខណៈបុគ្គល និងជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា
២. ការអះអាងពីពិភពជីវិតជាក់ស្តែង និងក្តីសង្ឃឹមទៅអនាគត
៣.ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួន

ម៉ូឌុល៤៖ ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស
១.គរុកោសល្យបរិយាបន្ន៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ
២.ការបង្រៀន និងការរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា៖ ការរៀបចំការយល់ដឹង ការវាយតម្លៃ
៣.ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ម៉ូឌុល៥៖ ការបង្រៀន និងការរៀនតាមបែបឌីជីថល
១.គរុកោសល្យនៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាសសិក្សាដែលបំពាក់ទៅដោយបច្ចេកវិទ្យា
២.ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកទេសឌីជីថល៖ ឧបករណ៍ និងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងការអប់រំ
៣. ការរៀបចំមេរៀន និងដំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ីនធឺណែត

នៅពេលដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ អ្នកចូលរួមនឹងអាចអនុវត្តជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី ដែលទើបទទួលបានធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់អាចចូលរួមសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ និងរៀនពីវិធីថ្មីៗដើម្បីជួយឱ្យសិស្សឈានទៅដល់ចំណុចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ។

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA សម្រាប់អ្នកណា?

គម្រោងស្តីពីជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូងមានបំណងក្នុងការលើកតំកើនជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់គរុនិស្សិត និងគ្រូបង្រៀនដែលកំពុងបម្រើការក្នុងសាលាបឋមសិក្សានានា។ ឯកសារខាងក្រោមត្រូវបានសម្របសម្រួលជាពិសេសសម្រាប់គរុនិស្សិត។

លើសពីនេះទៅទៀត វគ្គសិក្សា CONTESSA ក៏សម្រាប់អ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើខ្លួនឱ្យទាន់សម័យកាលជាមួយនិងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី។

ឯកសារមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយក៏មានជាភាសាខ្មែរ ភាសាសិង្ហាលា (Sinhala) និងភាសាតាមីល (Tamil) ដែលប្រើប្រាស់នៅប្រទេសស្រីលង្កា។

តើរចនាសម្ព័ន្ធនៃវគ្គសិក្សា CONTESSA មានអ្វីខ្លះ?

ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុនរួមហើយ វគ្គសិក្សា CONTESSA នេះរួមមាន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានតម្លៃស្មើនឹង៣

ក្រេឌីតតាមប្រព័ន្ធផ្ទេរការសិក្សារបស់អឺរ៉ុប។ ជាការល្អ ម៉ូឌុលទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់រួមគ្នា ព្រោះម៉ូឌុលនីមួយៗយោង

ឯកសារលើម៉ូឌុលដទៃទៀត ប៉ុន្តែក្នុងមេរៀន ម៉ូឌុលទាំងនេះក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងវិធីមួយដែលអាចប្រើ បានដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ផងដែរ។

ម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតលើប្រធានបទចំនួនបី ហើយឯកសារទាំងឡាយក៏បង្កើតឡើងសម្រាប់ការផ្តោតនីមួយៗផងដែរ។ វាបង្កើតឱ្យមានឯកសារសរុបចំនួន១៥ផ្នែកសម្រាប់វគ្គសិក្សា CONTESSA ។

ឯកសារនីមួយៗរួមមានសេចក្តីផ្តើមបែបទ្រឹស្តីចំពោះចំណុចផ្តើមហើយតាមពីក្រោយដោយលំហាត់អនុវត្តដោយផ្អែកលើទ្រឹស្តី។ **ជំហាន១ – ទ្រឹស្តី** – គឺជាការរំលឹកនូវអ្វីដែលបានអាននៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមនៃទ្រឹស្តីលំហាត់អនុវត្តទាំងនេះ ត្រួតពិនិត្យការយល់ដឹងនៃអត្ថបទដើម្បីប្រាកដថាទ្រឹស្តីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានយល់ដឹង។ **ជំហាន២ – បទពិសោធ** – ផ្តល់ជូននូវឧទាហរណ៍នៃគ្រូបង្រៀនពិតប្រាកដ និងពីវិធីដែលពួកគាត់អនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់នឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។

ឧទាហរណ៍ទាំងនេះបានភ្ជាប់លំហាត់អនុវត្តទៅនឹងទ្រឹស្តីដែលបានរៀនពីមុនរួចហើយ។ **ជំហាន៣ – ការឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់** – រាប់បញ្ចូលសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំង ដោយផ្អែកទៅលើចំណុចផ្តោតនីមួយៗ។ **ជំហាន៤ – ការអនុវត្តន៍** – គឺជាជំហានចុងក្រោយដែលមានគំរោងគោលនៃការបង្រៀនមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងផ្អែកទៅលើអ្វីដែលបានប្រទះឃើញពីមុននៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរ។

លំហាត់អនុវត្តនៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរអាចត្រូវបានបំពេញដោយផ្ទាល់ក្នុងឯកសារនេះ។ ជំហានទី៣ និងទីបួនជាផ្នែកនៃឯកសារដែលរៀបជាសំណុំដាច់ដោយឡែកដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ។ គំរូសម្រាប់ការរៀបចំសំណុំឯកសារ (portfolio) មានជាឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

មាតិកា

១-ជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ.....1

១.១-ដំណើរការនៃជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ..... 2

២-ធ្វើជាគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាព.....4

២.១-ចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ.....6

២.១.១-ចំណេះដឹង.....7

២.១.២-សមត្ថភាពនិយាយ.....8

២.១.៣ -ការរៀបចំ និងការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រ.....9

២.២-ការរៀបចំផែនការបង្រៀន.....12

២.៣- ការផ្តល់លើការបង្រៀន.....12

២.៤-ការវាយតម្លៃ.....12

២.៥-បរិយាកាសនៃការរៀន.....12

២.៦-វិជ្ជាជីវៈ:.....13

៣-ការអនុវត្តការឆ្លុះបញ្ចាំង.....16

៤- ចំណុចសំខាន់ៗ.....19

៥-ឯកសារពិគ្រោះ.....20

ជំហានទី១ លំហាត់អនុវត្ត.....23

ជំហានទី ១ ការអនុវត្តជាក់ស្តែង -ដំណោះស្រាយ.....26

ជំហានទី២.....30

ជំហានទី២ ដំណោះស្រាយ.....33

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន.....36

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន.....36

១-ជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

ការធ្វើឱ្យមានលក្ខណៈវិជ្ជាជីវៈឬធ្វើឱ្យកាន់តែមានលក្ខណៈវិជ្ជាជីវៈច្បាស់លាស់ជាដំណើរការដែលនាំទៅរកវិជ្ជាជីវៈមានន័យថា បង្វែរសកម្មភាពមួយទៅជាការងារមួយដែលកាមានរអប់រំជាក់លាក់ ឬការបណ្តុះបណ្តាលចាំបាច់វាក៏តម្រូវឱ្យមានជំនាញជាក់លាក់ និងចំណេះដឹងដែលពាក់ព័ន្ធផងដែរ(Merriam-Webster Dictionary, n.d.)។ លក្ខណៈមួយទៀតនៃវិជ្ជាជីវៈគឺការផ្តោតលើ " សមត្ថភាពផ្លូវចិត្ត " ដែលផ្ទុយពី " កម្លាំងពលកម្មរាងកាយ " ។ (Obsaigbovo 2010 p 3) វិជ្ជាជីវៈគឺជាអាជីព ឬ មុខរបរដែលទាមទារជំនាញ ចំណេះដឹងពីផ្នែកខ្លះនៃការរៀនសូត្រ និងគុណវុឌ្ឍិដែលត្រូវធ្វើជាពិសេសមួយដែលមានឋានៈសង្គមខ្ពស់។ វាជាការងារដែលប្រើប្រាស់ការអប់រំមុខងារ និងសមត្ថភាពផ្លូវចិត្តជាជាងការងារធ្វើដោយដៃ ឬរាងកាយ។ (Obsaigbovo, 2010, p3)ចរិកលក្ខណៈមួយទៀតគឺ " ការបន្តតំណាងឱ្យវិធីដែលសមាជិកនៃ ការកាន់កាប់ចែករំលែកការអនុវត្តក្នុងការអនុវត្តចំណេះដឹងនោះក្នុងនាមអតិថិជន " (Robards, 2008, p18) ។ ដំណើរការវិជ្ជាជីវៈគឺជាដំណើរការដែលការងារត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាវិជ្ជាជីវៈ។ វាគឺជាដំណើរការសង្គមវិទ្យាដែលបង្កើនឋានៈសង្គមរបស់វិជ្ជាជីវៈ និងបង្កើនការយល់ឃើញរបស់វានៅក្នុងសង្គម។ (Adeoye et al, 2014) ដើម្បីពិចារណាពីការបង្រៀនវិជ្ជាជីវៈ " ជំនាញ " វាចាំបាច់ត្រូវអនុវត្តនូវគំរូដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ។ នេះជាមូលហេតុដែល Robards ជ្រើសរើសពាក្យ " វិជ្ជាជីវៈពាក់កណ្តាល " ជំនួសវិញ (Obsaigbovo, 2010; Robards, 2008) ។ វិជ្ជាជីវៈ ភាគច្រើនដែលបានឆ្លងកាត់ដំណើរការនៃវិជ្ជាជីវៈគឺត្រូវបានកំណត់យ៉ាងងាយស្រួលដោយពួកគេរួមបញ្ចូលនូវនិន្នាការមួយហើយពេលខ្លះវិញ្ញាសាដែលទាក់ទងនឹងការទាក់ទងផ្សេងទៀតអាចជាផ្នែកមួយនៃវិន័យចម្បង។ វិជ្ជាជីវៈបង្រៀនទោះយ៉ាងណាវិជ្ជាជីវៈជាវិជ្ជាជីវៈ។ នេះមានន័យថាវាមិនត្រូវបានកំណត់ដោយចំណេះដឹង ឬជំនាញក្នុងវិស័យជាក់លាក់ណាមួយឡើយ។ លើសពីនេះទៅទៀតវា ត្រូវបានគេយល់ឃើញខុសគ្នាអាស្រ័យលើកម្រិតសាលារៀន កេរ្តិ៍ឈ្មោះសាលារៀន ប្រធានបទដែលបានបង្រៀន និងគុណវុឌ្ឍិរបស់គ្រូរៀងៗខ្លួន។ (Salmhofer, 2020) ផ្នែកមួយនៃដំណើរការជំនាញគឺជំនាញវិជ្ជាជីវៈ (ការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព) ។ ទាក់ទងនឹងទិដ្ឋភាពនេះគួរកត់សម្គាល់ថា វិជ្ជាជីវៈ ជាពិសេសក្នុងការបង្រៀនតែងតែពឹងផ្អែកលើបរិបទ និងស្ថានភាពដែលវិជ្ជាជីវៈកំពុងអនុវត្ត។ នេះបញ្ជាក់ថាស្ថានភាពវិជ្ជាជីវៈមានភាពផុយស្រួយដោយសារវាចាំបាច់ត្រូវបង្កើត និងថែរក្សាតាមរយៈការ

ប្រាស្រ័យទាក់ទង។ ការថែរក្សានេះតម្រូវឱ្យមានការអនុវត្តឆ្លុះបញ្ចាំងដោយគ្រូ (Salmhofer,2020)។ សរុបសេចក្តីមកគំនិតចម្បងនៃវិជ្ជាជីវៈគឺមានចំណេះដឹងជំនាញ សមត្ថភាពក្នុងការបញ្ជូន និងបង្ហាញព័ត៌មាននេះឱ្យអ្នកដទៃបានត្រឹមត្រូវ (Stolz & Bücker, 2018) ។

១.១-ដំណើរការនៃជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

ដូចដែលបានពន្យល់ពីមុនវិជ្ជាជីវៈគឺជាដំណើរការដែលកំពុងដំណើរការប៉ុន្តែអ្វីដែលធ្វើឱ្យដំណើរការនៃវិជ្ជាជីវៈនៅក្នុងការបង្រៀនខុសគ្នាពីដំណើរការវិជ្ជាជីវៈផ្សេងទៀតគឺការផ្លាស់ប្តូរជាបន្តបន្ទាប់នៃរបៀបដែលវាត្រូវបានកំណត់ និងយល់ដឹង។ ដោយសារតែកង្វះនិយមន័យពិតប្រាកដនៃការបង្រៀន ដំណើរការវិជ្ជាជីវៈកាន់តែពិបាក(Salmhofer, 2020) វាហាក់ដូចជាពិបាកណាស់ក្នុងការកំណត់ ឬដំរុញវិជ្ជាជីវៈនៃការងារបង្រៀនទោះបីជាវាត្រូវបានពិពណ៌នាថា ជាម្តាយនៃវិជ្ជាជីវៈទាំងអស់ក៏ដោយ (McDonald, 1956, p 8)។ យោងតាមទស្សនៈនេះវិជ្ជាជីវៈ ប្រភេទណាមួយជាលទ្ធផលនៃការបង្រៀន ពីព្រោះគិលានុបដ្ឋាយិកា វេជ្ជបណ្ឌិត មេធាវី វិស្វករជាដើមត្រូវចូលរៀនដើម្បីអាចធ្វើការនៅក្នុងអាជីពរបស់ពួកគេ(Nwosu,2017)។ ទិដ្ឋភាពនៃការអប់រំកំពុងមានការផ្លាស់ប្តូរជាបន្ត ហើយការអភិវឌ្ឍទាំងនេះក៏បានបង្កើនតម្រូវការរបស់គ្រូដែលមានជំនាញហើយដោយហេតុនេះជះឥទ្ធិពលដល់ដំណើរការនៃវិជ្ជាជីវៈ។ (Salmhofer, 2020) ការអប់រំបន្តរបស់គ្រូគឺចាំបាច់ដើម្បីអាចអនុវត្តវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគេប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ដើម្បីសម្រេចបាននូវលទ្ធផលនោះ ដំណើរការនៃការបង្កើតស្តាប់ធ្នឹមគឺចាំបាច់។ ដំណើរការដែលត្រួសត្រាយផ្លូវសម្រាប់វិជ្ជាជីវៈសេវាកម្មទាក់ទងនឹងមនុស្សដូចជាការបង្រៀនត្រូវបានគេចាត់ទុកថាមានលក្ខណៈវិជ្ជាជីវៈ។ (Salmhofer, 2020) ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ដំណើរការស្តាប់ធ្នឹមនៃការបង្រៀនដោយខ្លួនឯងវាមានតម្រូវការជាមុនដូចជាការបង្កើតស្តាប់ធ្នឹមនិន័យរៀងៗខ្លួនក៏ដូចជាសេវាកម្មប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ និងវប្បធម៌នៃទិដ្ឋភាពវិទ្យាសាស្ត្ររបស់វិជ្ជាជីវៈ (Reinmann,2017)។

១.២-សារៈសំខាន់នៃជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

មូលហេតុចម្បងនៃដំណើរការជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យគឺសំខាន់ណាស់ ព្រោះវាជានានូវការកែលម្អឥតឈប់ឈរនៃជំនាញ និងការអនុវត្តរបស់គ្រូ។ ការកែលម្អ និងការរៀនសូត្រឥតឈប់ឈរមានន័យថាអ្នកអប់រំមានឧបករណ៍ដើម្បីផ្តល់នូវបទពិសោធរៀនសូត្រប្រកបដោយជោគជ័យដល់សិស្សរបស់ពួកគេ និងដឹងពីការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ទាំង

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

នេះ។ (Reinmann,2017) គំនិតនៃការអភិវឌ្ឍន៍វិជ្ជាជីវៈគឺស្ថិតនៅក្នុងបរិបទនៃការបង្រៀនដែលគ្រូនៅតែបន្តសិក្សាយ៉ាងសកម្ម។ ដើម្បីប្រាកដថា កម្មវិធីទាំងនេះទទួលបានជោគជ័យចំណុចខាងក្រោមចាំបាច់ត្រូវពិចារណា៖

- នៅពេលគ្រូដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលពួកគេធ្វើដូច្នេះជាមួយនឹងបទពិសោធនៃការសិក្សាពីមុនរបស់ពួកគេ។
- សិស្សអាយុច្រើនកាន់តែមានភាពខុសគ្នា ហើយពួកគេមានតម្រូវការ និងផលប្រយោជន៍រៀងៗខ្លួន។
- មនុស្សពេញវ័យត្រូវការសមត្ថភាពដឹកនាំការសិក្សាដោយខ្លួនឯង។
- វាចាំបាច់សម្រាប់មនុស្សពេញវ័យមានជម្រើសក្នុងការជ្រើសរើសអ្វីដែលពួកគេរៀនស្របតាមចំណាប់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ ឬតម្រូវការរបស់សិស្ស។
- ការអនុវត្តលើការឆ្លុះបញ្ចាំងគឺជាការចាំបាច់។ (Trotter, 2006, p. 11f.)

ដំណើរការជំនាញវិជ្ជាជីវៈត្រូវបានជះឥទ្ធិពលដោយទំនាក់ទំនងរវាងគ្រូ និងសិស្ស និងតួនាទីខុសៗគ្នាដែលគ្រូម្នាក់អាចកាន់កាប់អាស្រ័យលើប្រទេស ស្ថានភាពសង្គម សាលារៀន អាយុរបស់សិស្ស។ល។ នេះក៏បញ្ជាក់ផងដែរថាតួនាទីរបស់គ្រូគឺពិបាកកំណត់ណាស់។ ទិដ្ឋភាពទាំងនេះត្រូវយកមកពិចារណាក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ។ នេះមានន័យថាមិនត្រឹមតែជំនាញវិជ្ជាជីវៈជាដំណើរការដែលកំពុងដំណើរការប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែដំណើរការនៃការអប់រំ ឬការបណ្តុះបណ្តាលរបស់គ្រូគឺជាដំណើរការដែលកំពុងដំណើរការ (Robards, 2008) ទិដ្ឋភាពដែលអាចកំពុងឈរនៅក្នុងវិធីនៃការលើកកម្ពស់ដំណើរការវិជ្ជាជីវៈបន្ថែមទៀតនៅក្នុងវិស័យគរុកោសល្យអាចនឹងមាន:

- សម្ភារៈដែលមិនសមរម្យ
- កម្មវិធីសិក្សាមិនពេញលេញ ឬមានបញ្ហា
- ការទំនាក់ទំនងមិនគ្រប់គ្រាន់អំពីការណែនាំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព
- មេរៀនដែលបានគ្រោងទុកមិនគ្រប់គ្រាន់ ឧទាហរណ៍វិធីសាស្ត្រថ្មីៗ
- កង្វះចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការបង្រៀន

(Darling-Hammond et al., 2017, p. 24)

នេះអាចបញ្ជាក់ពីសារៈសំខាន់នៃវិជ្ជាជីវៈបង្រៀន និងវិជ្ជាជីវៈរបស់វា។ វាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់សម្រាប់វិជ្ជាជីវៈបង្រៀន និងត្រូវការធ្វើនៅកម្រិតបីផ្សេងគ្នា៖

- បរិស្ថានសិក្សា
- ការធ្វើផែនការមេរៀន ឬវគ្គសិក្សា
- អង្គភាព (Salmhofer, 2020, p. 62).

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ការសិក្សាបានបង្ហាញថាដើម្បីផ្តល់នូវបទពិសោធនៃការរៀនសូត្រប្រកបដោយជោគជ័យ ការរៀនសូត្រប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈគឺជាការចាំបាច់ក្នុងការរួមផ្សំជាមួយ " កម្មវិធីសិក្សាគំរូ " ក៏ដូចជាសម្ភារៈសមស្រប។ សិស្សដែលបាត់សមាសធាតុមួយក្នុងចំណោមសមាសធាតុទាំងនេះមានបទពិសោធរៀនសូត្រតិចបើប្រៀបធៀបនឹងអ្នកដែលត្រូវបាន ផ្តល់ជូននូវសមាសធាតុទាំងអស់ (Darling-Hammond et al 2017) ។ ដើម្បីសង្ខេបពីសារៈសំខាន់និងតួនាទីនៃវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ និងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ វាមិនអាចជាផ្នែកមួយនៃដំណោះស្រាយ ឬការកែលម្អស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃវិជ្ជាជីវៈបង្រៀនបានទេដរាបណាវាឈប់ជាផ្នែកនៃបញ្ហា (Tooley & Connaly, 2016) ។

២-ធ្វើជាគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាព

ដូចនៅក្នុងវិជ្ជាជីវៈផ្សេងទៀតដែលមនុស្សមានគោលបំណងដើម្បីទទួលបានលទ្ធផលល្អបំផុតនៅក្រោមកាលៈទេសៈដែលបានផ្តល់ឱ្យគ្រូក៏គួរតែមានគោលបំណងសម្រាប់វិធីនៃការបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពបំផុតមានន័យថាដើម្បីធ្វើឱ្យវគ្គសិក្សាមានប្រយោជន៍សម្រាប់សិស្សរបស់ពួកគេ។ ជំពូកនេះបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ពីអ្វីដែលការបង្រៀនមានប្រសិទ្ធភាពក៏ដូចជាបង្ហាញវិធីសាស្ត្របង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាព (Stronge,2018)។ គំនិតនៃប្រសិទ្ធភាពគឺពិបាកកំណត់យ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងបរិបទនៃការបង្រៀន។ វាអាស្រ័យលើអ្វីដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាទទួលបានជោគជ័យនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ ការស្រាវជ្រាវខ្លះបានផ្តោតលើលទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់សិស្ស ការផ្តោតអារម្មណ៍ផ្សេងទៀតទៅលើមតិរបស់សិស្ស ឬប្រតិកម្មរបស់អ្នកគ្រប់គ្រង។ ទោះបីជាវាមិនមាននិយមន័យច្បាស់លាស់នៃការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក៏ដោយវាគឺជាកត្តាចម្បងក្នុងការវាយតម្លៃលទ្ធផលការងាររបស់គ្រូ។ ការលំបាកក្នុងការពិពណ៌នាអំពីគ្រូល្អ ឬគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពក៏ស្ថិតនៅក្នុងតួនាទីខុសគ្នាជាច្រើនដែលគ្រូម្នាក់អាចមាននៅខាងក្នុង និងខាងក្រៅថ្នាក់រៀន។ (Stronge, 2018) តួនាទីរបស់គ្រូគឺមានលក្ខណៈច្រើនដោយពួកគេត្រូវបង្រៀន គ្រប់គ្រង និងលើកទឹកចិត្ត ជំរុញ ផ្តល់យោបល់។ល។ (Adeoyoe et al, 2014)ដោយសារឥទ្ធិពលរបស់គ្រូគឺឈានដល់កម្រិតមួយហើយវាមានការលំបាកក្នុងការកំណត់ថាតើលទ្ធផលអ្វីខ្លះដែលអាចបង្ហាញពីប្រសិទ្ធភាព និងរបៀបដែលលទ្ធផលទាំងនោះគួរតែត្រូវបានវាស់វែង។ (Stronge, 2018, p 4) ទោះយ៉ាងណាលទ្ធផលនៃការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពគឺមានភាពប្រាកដប្រជា វាជាផលប៉ះពាល់វិជ្ជមានយូរអង្វែងលើជីវិតរបស់សិស្ស។ ការសិក្សាបានបង្ហាញថាសិស្សដែលត្រូវបានបង្រៀនដោយគ្រូ

ដែលមានប្រសិទ្ធភាពទំនងជាចូលរៀននៅសាកល-វិទ្យាល័យ ឬមានស្ថេរភាពសេដ្ឋកិច្ច បើប្រៀបធៀបនឹងសិស្សដែលមិនត្រូវបានបង្រៀនដោយគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាព។ (Stronge,2018) សំណួរសំខាន់មួយទៀតដែលត្រូវសួរនៅពេលនិយាយអំពីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀនគឺថាតើវិធីសាស្ត្ររបស់គ្រូមានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់សិស្សទាំងអស់ ឬក៏ពីរបីនាក់។ ការសិក្សាផ្តោតលើទិដ្ឋភាពនេះត្រូវបានធ្វើឡើងហើយលទ្ធផលបង្ហាញថាគ្រូម្នាក់ដែលអាចជួយសិស្សឱ្យបំពេញការងារបានល្អក្នុងការសិក្សាអាចធ្វើបានដោយមិនគិតពីភាសាកំណើតរបស់សិស្ស (Loeb et al, 2014) បរិបទនេះវាមានសារៈសំខាន់ដើម្បីកត់សម្គាល់ថាមានសិស្សដែលមានហានិភ័យខ្ពស់។ សិស្សដែលមានហានិភ័យខ្ពស់គឺ: " កុមារណាដែលមិនទំនងជាបញ្ចប់ការសិក្សាតាមកាលវិភាគដោយមានទាំងជំនាញ និងការគោរពខ្លួនឯងចាំបាច់ត្រូវអនុវត្ត ជម្រើសដែលមានអត្ថន័យនៅក្នុងវិស័យការងារ ការកម្សាន្ត វប្បធម៌ កិច្ចការសង្គម និងទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ខ្លួនរវាងមនុស្ស និងកុមារ " ។ (Cox & Sagor, 2013, p 1) ទាំងនេះក៏ជាសិស្សដែលទំនងជាតស៊ូនឹងការណែនាំក៏ដូចជាអាកប្បកិរិយាគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ សិស្សមួយចំនួនត្រូវបានគេចាត់ទុកថា ឬក្លាយជាហានិភ័យខ្ពស់ដោយសារតែហិរញ្ញវត្ថុសង្គម ឬដើមកំណើត។ សិស្សទាំងនេះត្រូវបានគេហៅថា " អ្នកសិក្សាដែលបរាជ័យ និងធ្លាក់ទឹកចិត្ត " ។ ទោះបីជាមានហានិភ័យខ្ពស់ ក៏ដូចជាសិស្សដែលមានការលើកទឹកចិត្តខ្ពស់ក៏ដោយគោលដៅរបស់គ្រូគួរតែនៅតែបង្រៀនសិស្សគ្រប់រូបនៅក្នុងថ្នាក់របស់ពួកគេប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ (Cox & Sagor, 2013) លោក Ronald Edmons ជាអ្នកគរុកោសល្យម្នាក់ដែលត្រួសត្រាយផ្លូវទៅសាលារៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពពន្យល់ថា វាអាចទៅរួចដោយមិនគិតពីសាវតារបស់សិស្សដើម្បីបង្រៀន និងបង្រៀនសិស្សម្នាក់ៗឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនៅពេលវាស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់អ្នកអប់រំ។ " យើងអាចធ្វើបានគ្រប់ពេល និងគ្រប់ទីកន្លែងដែលយើងជ្រើសរើសបង្រៀនដោយជោគជ័យនូវរាល់កុមារទាំងអស់ដែលការសិក្សារបស់ពួកគេចាប់អារម្មណ៍ចំពោះយើង" (Edmons, 1979 P 23)នៅចុងបញ្ចប់នៃវិសាលគមនេះមានសិស្ស " សមត្ថភាពខ្ពស់ " ។ ក្រុមអ្នកស្រាវជ្រាវមិនទាន់ឯកភាពលើការពិពណ៌នាជាក់លាក់របស់សិស្សដែលមានសមត្ថភាពខ្ពស់ប៉ុន្តែពួកគេបានព្រមព្រៀងលើសិស្សពីរប្រភេទផ្សេងគ្នាដែលមានសមត្ថភាពខ្ពស់គឺ "ទេពកោសល្យ" ក៏ដូចជាសិស្សដែលទទួលបានលទ្ធផលខ្ពស់។ ជាទូទៅ គុណសម្បត្តិខាងក្រោមមានទាក់ទងជាមួយសិស្សដែលមានសមត្ថភាពខ្ពស់៖

- សមត្ថភាពផ្លូវចិត្ត
- សមត្ថភាពសម្តែងសិល្បៈ ឬ សិល្បៈ
- ការច្នៃប្រឌិត ឬការគិតប្រកបដោយផលិតភាព

- ជំនាញភាពជាអ្នកដឹកនាំ
- ជំនាញបញ្ញា(Stronge, 2018, p 9)

គ្រូបង្រៀនមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើសិស្សរបស់ពួកគេ។ សម្រាប់ទាំងអ្នកមានទេពកោសល្យក៏ដូចជាសិស្សដែលមានហានិភ័យខ្ពស់វាចាំបាច់ណាស់ដែលត្រូវបង្រៀនដោយគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពដើម្បីគាំទ្រពួកគេ និងបង្រៀនពួកគេតាមរបៀបដែលមានប្រយោជន៍។ ការសិក្សាបានបង្ហាញថាជារឿយៗសិស្សដែលមានទេពកោសល្យមិនត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឬគាំទ្រគ្រប់គ្រាន់ទេ។ (Stronge, 2018)ដើម្បីបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវសមាសធាតុដូចខាងក្រោមនេះមានសារៈសំខាន់ណាស់ ចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ ការរៀបចំផែនការបង្រៀន ការចែកចាយ ការវាយតម្លៃបរិយាកាសសិក្សាវិជ្ជាជីវៈ (Stronge,2018) ។

រូបភាពទី ១៖ គុណភាពនៃការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

២.១-ចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ

" ចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ" ឬ" សមត្ថភាព" គឺជាសំណុំនៃការយល់ដឹងការគ្រប់គ្រងទិស និងជំនាញដែលគ្រូបង្រៀនអាចទទួលបាននៅក្នុងដំណើរការនៃការអប់រំដើម្បីលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍរាងកាយ បញ្ញា អារម្មណ៍ សង្គម និងស្មារតី។ សមត្ថភាពទាំងនេះចែកជាបីផ្នែកគឺការយល់ដឹងអារម្មណ៍ និងជំនាញ។ (Moghtadaie & Taji, 2018, P556) ចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈសំដៅទៅលើការយល់ដឹងរបស់អ្នកអប់រំអំពីខ្លឹមសារប្រធានបទតម្រូវការ

See also Topic 1 "Teaching Comprehension"

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

របស់សិស្សក៏ដូចជាកម្មវិធីសិក្សា។ វាក៏បញ្ជាក់ផងដែរថាគ្រូដឹងអំពីភាពខុសគ្នាខាងវប្ប ធម៌ និងសង្គមនៅក្នុងថ្នាក់។ ចំណេះដឹងជំនាញរបស់គ្រូរួមបញ្ចូលទាំងការយល់ដឹង អំពីការអភិវឌ្ឍ និងសមត្ថ-ភាពរៀនសូត្ររបស់កុមារ។ ដើម្បីអាចបង្រៀនប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាពវាជាការសំខាន់ណាស់ដែលបានទទួលការអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលនៅ សាលារៀនដើម្បីអាចគ្រប់គ្រងថ្នាក់បាន។ ការទទួលបានការអប់រំត្រឹមត្រូវនឹងមាន ប្រយោជន៍នៅពេលរកមើលយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនផ្សេងៗក៏ដូចជាស្វែងយល់ និងបំពេញសេ ចក្តីត្រូវការរបស់សិស្សម្នាក់ៗ។ (Stronge,2018)

ចំណេះដឹងផ្នែកវិជ្ជាជីវៈមានបួនយ៉ាងគឺ:

- ចំណេះដឹង
- សមត្ថភាពខាងការនិយាយ
- ការរៀបចំ និងការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រ
- បទពិសោធ

២.១.១-ចំណេះដឹង

ចំណេះដឹងមាន ៣ ប្រភេទផ្សេងគ្នាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្រៀនប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាព (Mehta & Doctor, ២០១៣)

- **<u>ចំណេះដឹងខ្លឹមសារ</u>**គឺជាចំណេះដឹងអំពីប្រធានបទ។ វាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំង ណាស់សម្រាប់គ្រូបង្រៀនក្នុងការយល់ដឹងឱ្យបានម៉ត់ចត់អំពីប្រធានបទនេះ ព្រោះវានឹងជួយពួកគេក្នុងការបង្ហាញខ្លឹមសារ និងពន្យល់វាតាមរបៀបដែល អាចយល់បាន។ នេះបញ្ជាក់ថាគ្រូបង្រៀនត្រូវការដើម្បីអាចផ្តល់ការពន្យល់ ផ្សេងៗគ្នាដល់សិស្សរបស់ពួកគេចំពោះខ្លឹមសារតែមួយ។ (Childs & McNicholls, 2007)
- **<u>ចំណេះដឹងគរុកោសល្យ</u>**គឺជាចំណេះដឹងទូទៅអំពីការបង្រៀន។ ចំណេះដឹង របស់គ្រូអំពីការបង្រៀនរបស់ខ្លួនវាមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់បទ-ពិសោធរៀនសូត្រប្រកបដោយផ្លែផ្កាសម្រាប់សិស្សរបស់ពួកគេ។ ចំណេះដឹង និងសមត្ថភាពនេះរួមបញ្ចូលទាំងជំនឿវិជ្ជា ជីវៈរបស់ពួកគេក៏ដូចជា ការលើក ទឹកចិត្តក្នុងការបង្រៀន។ ទាំងនេះដះឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើវិធីដែលគ្រូ បង្រៀន និងជាបន្តបន្ទាប់លើលទ្ធផលសិក្សា។(Stronge,2018)
- **<u>ចំណេះដឹងមាតិកាគរុកោសល្យ</u>** គឺជាចំណេះដឹងអំពីរបៀបដែលមនុស្សរៀន និង របៀបដែលដំណើរការនេះកើតឡើង។ ចំណេះដឹងប្រភេទនេះមានសារៈ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សំខាន់ក្នុងការជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្របង្រៀនសមស្របតាមស្ថានភាពរៀងៗ ខ្លួនអាស្រ័យលើសិស្ស និងខ្លឹមសារដែលកំពុងបង្រៀន។ (Mehta & Doctor,2013) គ្រូត្រូវមានចំណេះដឹងស៊ីជម្រៅអំពីប្រធានបទដើម្បីអាចពន្យល់ពីគំនិត។ ដើម្បីធ្វើដូច្នេះបានពួកគេចាំបាច់ត្រូវដឹងពីសាវតារ វិទ្យាសាស្ត្រនៃការបង្រៀនហើយពួកគេត្រូវការអាចផ្តល់ការពន្យល់ប្រភេទផ្សេងៗគ្នាដើម្បីប្រាកដថាពួកគេបានទៅដល់សិស្សទាំងអស់។ " សិស្សខ្ញុំមិនយល់ទេនៅពេលដែលខ្ញុំបានផ្តល់ការពន្យល់តែមួយមុខរបស់ខ្ញុំហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនៅជាប់គាំងដដែលព្រោះខ្ញុំមិនមានវិធីពន្យល់ផ្សេងទៀតទេ" (Childs & McNicholls,2007 p 1632) សារដែលសិស្សទទួលបានពីគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពគួរមាន " ខ្ញុំអាចពន្យល់បានតាមវិធីផ្សេងៗគ្នា ហើយនៅពេលសិស្សភាន់ច្រលំខ្ញុំនឹងជួយសិស្ស ឱ្យយល់" ។ (Ferguson, 2016 P9)

ឧទាហរណ៍ គ្រូបង្រៀនដែលមានចំណេះដឹងខាងគណិតវិទ្យារឹងមាំនឹងដឹងពីប្រភេទកំហុសដែលសិស្សទំនងជានឹងធ្វើនៅពេលពួកគេជួបប្រទះនឹងប្រភាគហើយដូច្នេះអ្វីដែលការពន្យល់សំណួរ ឬលំហាត់ទំនងជាជួយសិស្សឱ្យយល់ពីគំនិត (Mehta & Doctor, 2013)។ កង្វះចំណេះដឹងមាតិកានៅក្នុងអ្នកអប់រំអាចជះឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានយ៉ាងខ្លាំងដល់សមិទ្ធផលរបស់សិស្ស។ ជាពិសេសប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ទទួលរងពីបាតុភូតនេះ។ (Piopiunik et al 2016) ដើម្បីប្រឆាំងនឹងលទ្ធផលអវិជ្ជមានទាំងនេះប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍភាគច្រើនមានទំនោរ ប្រើប្រាស់សម្ភារៈសិក្សាបន្ថែម។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ យោងទៅតាមការសិក្សាជាច្រើនវិធីសាស្ត្រនេះមិនបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវលទ្ធផលសិស្សជាមធ្យមទេ។ ការសិក្សារបស់ Piopuinik et al បានបង្ហាញថាទោះបីជាធនធានជាច្រើននឹងមិនអាចដោះស្រាយបញ្ហាបានក៏ដោយវាគឺជាផ្នែកមួយនៃដំណោះស្រាយ វាទាមទារឱ្យមានការកែលម្អចំណេះដឹងមាតិការបស់គ្រូ។ (Piopiunik et al 2016) ដើម្បីធានាថាវិធីនៃការពន្យល់របស់ពួកគេត្រូវបានយល់ គ្រូត្រូវការធ្វើឱ្យប្រាកដថាសិស្សបានយល់ច្បាស់។ នេះអាចធ្វើបានដោយការសួរសំណួរ ការឃ្លាំមើលការងាររបស់ពួកគេ។ លើសពីនេះទៀតគ្រូត្រូវការបំភ្លឺការយល់ច្រឡំ និងដោះស្រាយវាតាមរបៀបដែលមានប្រយោជន៍ និងអាចយល់បាន(Ferguson,2016)។

២.១.២-សមត្ថភាពនិយាយ

ជាទូទៅសមត្ថភាពនិយាយមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធទៅនឹងជំនាញទំនាក់ទំនងដែលចាំបាច់សម្រាប់បង្រៀន។ ការសិក្សាបានបង្ហាញថាសិស្សរបស់គ្រូដែលមានជំនាញ

និយាយខ្ពស់ទំនងជាងាយសិក្សាកាន់តែប្រសើរ។ ការចេះនិយាយ និងប្រាស្រ័យទាក់ទងយ៉ាងច្បាស់គឺជាតម្រូវការជាមុនសម្រាប់គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាព។ ទោះបីជាមានការរកឃើញទាំងនេះក៏ដោយក៏វាមិនចាំបាច់មានតំណាភ្ជាប់ដៃរគ្រូជំនាញត្រូវបានគេជឿថាមានប្រសិទ្ធភាពជាងមុនក្នុងការបង្រៀនរបស់ពួកគេ។ (Stronge, 2018)

២.១.៣-ការរៀបចំ និងការផ្តល់ទិញ្ញាបនបត្រ

ការសិក្សារបស់គ្រូបង្រៀនភាគច្រើនទាក់ទងនឹងការអប់រំនៅសកលវិទ្យាល័យ។ ជាការពិតខ្លឹមសារនៃកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីបច្ចេកទេសណែនាំវិធីសាស្ត្រជំនួយការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ និងសម្ភារៈដែលត្រូវបានទាក់ទងទៅនឹងមាតិកាដែលនឹងត្រូវធ្វើឡើង។ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះគ្រូដែលមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈត្រូវតែបង្រៀនបទពិសោធដល់គ្រូដែលមានជំនាញបំផុត។ ទោះយ៉ាងណាវាត្រូវបានគេកត់សម្គាល់ថាទាក់ទងនឹង ការស្រាវជ្រាវ ការបង្រៀន អ្នករៀបចំកម្មវិធីបច្ចុប្បន្នដែលមានប្រសិទ្ធភាពទាក់ទាញ។ ការចាក់ឫសនេះនៅក្នុងការត្រួតពិនិត្យប្រសិទ្ធភាពរបស់គ្រូ និងការពិតដែលថាធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងដល់គ្រូបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់គឺជាផលចំណេញខ្ពស់ជាងគម្រោងវចនាធិប្បាយអប់រំខុសប្លែកពីគេ (Stronge, 2018)។ មានវិធីជំនួសនៃ ការរៀបចំគ្រូដែលអនុញ្ញាតឱ្យគ្រូចាប់ផ្តើមចូលរួមនិងទទួលបានបទពិសោធបង្រៀន មុន។ បើប្រៀបធៀបនឹងគ្រូដែលបានបណ្តុះបណ្តាលតាមវិធីសាស្ត្របុរាណ។ ការងារវគ្គសិក្សារបស់ពួកគេមានរយៈពេល ៥ ទៅ៧ សប្តាហ៍។ រចនាបទការរៀបចំជំនួសនេះត្រូវបានក្លាយជាការពេញនិយមកាន់តែច្រើន ទោះយ៉ាងណា សំណួរអំពីប្រសិទ្ធភាពរបស់វានៅតែមិនទាន់ច្បាស់នៅឡើយទេជាពិសេសប្រៀបធៀបទៅនឹងវិធីអប់រំគ្រូតាមបែបប្រពៃណី(Boyd,etal.,2012)។

២.១.៤-បទពិសោធ

បទពិសោធរបស់គ្រូគឺសំខាន់ណាស់ចំពោះសមិទ្ធផលរបស់សិស្ស។ បទពិសោធដែលគ្រូមានកាន់តែច្រើន វិធីសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេសកាន់តែច្រើនដែលពួកគេទទួលបានដើម្បីបញ្ជូនចំណេះដឹង និងបញ្ជូនខ្លឹមសារនៃប្រធានបទ។ គ្រូដែលមានប្រយោជន៍បំផុតសម្រាប់សិស្សគឺជាគ្រូដែលមានបទពិសោធ និងមានប្រសិទ្ធភាព។ បទពិសោធរបស់គ្រូមានឥទ្ធិពលគួរឱ្យកត់សម្គាល់ជាងមុនទៅលើការធ្វើផែនការមេរៀនការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនក៏ដូចជារបៀបសួរ សំណួរ។ (Stronge,2018) ដើម្បីដំណើរការលើដំណើរការវិជ្ជាជីវៈនៃការបង្រៀន និងការអភិវឌ្ឍគ្រូបង្រៀនដែលមានកម្រិតខុសគ្នាត្រូវបានទាមទារ។ គ្រូត្រូវដឹងអំពីសមាសធាតុបីយ៉ាងនៅពេលបង្រៀន។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ទីមួយគឺអត្តសញ្ញាណអាជីពរបស់ពួកគេដែលមាន:

- សមត្ថភាពនៃការផ្ទេរចំណេះ
- សមត្ថភាពអាកប្បកិរិយា
- សមត្ថភាពជំនាញ

ទីពីរគឺការអភិវឌ្ឍខ្លួនឯងដែលរួមមានការកែលម្អលើកត្តាខាងក្រោមនេះ

- ឥរិយាបថ
- ជំនាញ
- អាកប្បកិរិយា

សមាសធាតុទីបីគឺការប្រកួតប្រជែងដែលគ្រូមានប្រសិទ្ធភាពត្រូវមានដូចខាងក្រោម:

- គរុកោសល្យ
- បច្ចេកវិទ្យា
- ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ
- ការយល់ដឹងពីសង្គម
- មានសីលធម៌(Moghtadaie & Taji, ២០១៨, p. 566)

តារាងខាងក្រោមបង្ហាញពីវិមាត្រ និងសមាសធាតុនៃសមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូ៖

តារាងទី ១៖ សមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូ

សមាសធាតុ	សមាសធាតុរង
ចំណេះដឹង	• ចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ • ចំណេះដឹងនៃកម្មវិធីសិក្សា និងមាតិកាអប់រំ • យុទ្ធសាស្ត្រ និងជំនាញលើផ្នែកអប់រំ • ការវាស់វែង និងការវាយតម្លៃ • ការធ្វើផែនការ ការអនុវត្ត និងត្រួតពិនិត្យលើការបង្រៀន • ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈ និងបច្ចេកវិទ្យាសម្រាប់ការបង្រៀន
ជំនាញ	• ការចាត់ចែងសិស្ស និងក្រុមសិស្ស • ការត្រួតពនិត្យ ការបង្ក្រាប និងការវាយតម្លៃ យុទ្ធសាស្ត្រ និងដំណើរការបង្រៀន

	• ការប្រមូល ការវិភាគ និងចែកចាយព័តមាន និងទិន្នន័យ • ប្រសិទ្ធភាព • អាកប្បកិរិយាពិសេសចំពោះការបង្រៀនរបស់ខ្លួន • ការបង្រៀនឆ្លុះបញ្ចាំង
អាកប្បកិរិយា	• បំណងប្រាថ្នាលើកកម្ពស់ឥរិយាបថ និងសកម្មភាពប្រជាធិបតេយ្យរបស់សិស្ស • មានការប្តេជ្ញាចិត្តពង្រឹងគុណភាពសិក្សាដល់សិស្ស • មានបំណងចង់ផ្លាស់ប្តូរ • ភាពបត់បែន • ការអភិវឌ្ឍន៍វិជ្ជាជីវៈ • ការសហការជាមួយឪពុកម្តាយ • ការគិតបែបវិជ្ជមាន • ការសហការគ្នា និងធ្វើការជាក្រុម
សមត្ថភាព	• ជំនាញចរចា (ជាមួយសិស្ស និងឪពុកម្តាយសិស្ស) • សមត្ថភាពផ្នែកបញ្ញាស្មារតីខ្ពស់
បុគ្គលិកលក្ខណៈ I	**ប្រធានបទ:** • ការគិតបែបស៊ីជម្រៅ និងបែបវិភាគ • សមត្ថភាពរៀនសកម្ម • ភាពធន់នឹងបញ្ហាផ្លូវចិត្ត • កាលកំណត់ • សមត្ថភាពនៃការកាត់សេចក្តី • ការច្នៃប្រឌិត • ភាពឈ្លាសវៃ • មានទឹកចិត្តទូលំទូលាយ

→ សូមមើលផងដែរវគ្គទី ១ ប្រធានបទទី ២" ការធ្វើផែនការមេរៀននិងជំនាញវិធីសាស្ត្រ" ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

បុគ្គលិកលក្ខណៈ: II	**លក្ខណៈបុគ្គល:** • ភាពស្មោះត្រង់ • សុចរិតភាព • ទំនុកចិត្ត • ទំនុកចិត្ត • សីលធម៌ • ការគ្រប់គ្រងខ្លួន • ភាពអត់ធ្មត់

សូមមើលផងដែរ វគ្គទី ១ ប្រធានបទទី ២" ការធ្វើផែនការមេរៀន និងជំនាញវិធីសាស្ត្រ" ។

សូមមើលប្រធានបទទី ២" វាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសិក្សា"

សូមមើលផងដែរវគ្គទី ១ ប្រធានបទទី ៣" រចនាបរិយាកាសនៃការរៀនសូត្រ"

២.២-ការរៀបចំផែនការបង្រៀន

ការរៀបចំផែនការបង្រៀនគឺជាដំណើរការនៃការរៀបចំសកម្មភាពក្នុងមេរៀន និងរបៀបរៀបចំវគ្គសិក្សាដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់សិស្ស។ ប្រភពដែលត្រូវបានប្រើដើម្បីចូលរួមក្នុងដំណើរការនេះគឺជាកម្មវិធីសិក្សារបស់សាលាក៏ដូចជាស្តង់ដារបស់រដ្ឋ (Stronge,2018) ។

២.៣- ការផ្តល់លើការបង្រៀន

ទិដ្ឋភាពមួយដែលពាក់ព័ន្ធបំផុតក្នុងការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពគឺ បរិមាណ និងបច្ចេកទេសនៃការបង្រៀន និងការបង្រៀនដែលគ្រូត្រូវផ្តល់ជូន។ គំនិតដែលនៅពីក្រោយការអប់រំនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះគឺដើម្បីជំរុញការគិតប្រកបដោយការរិះគន់ក្នុងចំណោមសិស្ស។ លើសពីនេះទៀតវាទាមទារឱ្យគ្រូម្នាក់អាចផ្តល់ព័ត៌មាននេះតាមរបៀបដែលអាចយល់បាន និងយល់បាន (Ku et al 2014) ។

២.៤-ការវាយតម្លៃ

ពាក្យ " ការវាយតម្លៃ " ត្រូវបានប្រើនៅក្នុងបរិបទនៃការបង្រៀនដែលសំដៅទៅលើដំណើរការមួយដែលគ្រូប្រមូល និងវិភាគទិន្នន័យ តាមដានការអភិវឌ្ឍ និងសមិទ្ធផលរបស់សិស្ស ដូច្នេះ ពួកគេអាចផ្តល់នូវមតិយោបល់ដល់សិស្សក៏ដូចជាឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ Stronge,2018) ។

២.៥-បរិយាកាសនៃការរៀន

បរិយាកាសរៀនសូត្រសំដៅទៅលើសមត្ថភាពរបស់គ្រូក្នុងការគ្រប់គ្រងល័ក្ខខ័ណ្ឌ និងឥទ្ធិពលនៅក្នុងថ្នាក់រៀនដែលនៅជុំវិញ និងជះឥទ្ធិពលដល់ការអភិវឌ្ឍ និងការអនុវត្ត របស់សិស្ស។ (Stronge,2018, p.179.)

២.៦-ទិដ្ឋាភិច:

ការថែទាំគឺជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃបទពិសោធបង្រៀន និងរៀន។ ការយកចិត្តទុកដាក់លើសុខុមាលភាពទូទៅរបស់សិស្សក៏ដូចជាភាពជោគជ័យនៃការសិក្សារបស់ពួកគេជំរុញឱ្យមានការផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាងគ្រូ និងសិស្ស។ សិស្សដែលមានអារម្មណ៍ថាគ្រូរបស់ពួកគេយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពួកគេគឺមានការប្តេជ្ញាចិត្តខ្ពស់ចំពោះកិច្ចការសាលារបស់ពួកគេ។ ការថែទាំ ដូចជាប្រសិទ្ធភាពគឺពិតជាពិបាកកំណត់ណាស់ប៉ុន្តែ " ការយកចិត្តទុកដាក់" ពិតជាបង្ហាញភាពស្មោះត្រង់ ការជឿជាក់ ភាពភ្លាហាន និងការអត់ធ្មត់ (តារាងទី ១) ។ គ្រូបង្រៀនដែលត្រូវបានគេយល់ថាមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ដោយសិស្សរបស់ពួកគេជារឿយៗត្រូវបានពិពណ៌នាថាជាការយកចិត្តទុកដាក់លើកទឹកចិត្ត ឬលើកទឹកចិត្ត។ ប្រសិនបើសិស្សមានអារម្មណ៍ថាមានការលើកទឹកចិត្តពីគ្រូពួកគេទំនងជាចូលរួមក្នុងថ្នាក់ហើយទំនងជាធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវលទ្ធផលសិក្សាទូទៅរបស់ពួកគេ (Stronge,2018) ។

ការយកចិត្តទុកដាក់គឺជាផ្នែកមួយនៃការគាំទ្រផ្ទាល់ខ្លួនដែលគ្រូបង្រៀនមានប្រសិទ្ធភាពផ្តល់ជូនដល់សិស្សរបស់ពួកគេ។ គ្រូអាចបង្ហាញថាពួកគេយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសិស្សរបស់ពួកគេដោយកសាងទំនាក់ទំនង និងដោះស្រាយតម្រូវការសិក្សារបស់ពួកគេ។ នៅក្នុងបរិបទនេះវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការបង្ហាញគំនិតនេះដល់សិស្សឱ្យបានយល់ច្បាស់ដើម្បីឱ្យពួកគេដឹងថាគ្រូរបស់ពួកគេយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពួកគេ។ នេះអាចត្រូវបានសម្រេចដោយការគោរពយោបល់របស់សិស្ស លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការពិភាក្សា និងស្នើសុំការបញ្ចូលរបស់សិស្ស (Ferguson,2016) ។

<u>ភាពយុត្តិធម៌ និងការគោរព</u> បន្ថែមលើការយកចិត្តទុកដាក់ជាតួនាទីសំខាន់នៅពេលណា ភាគីទាំងពីរធ្វើអន្តរកម្ម។ សិស្សពិចារណាការយកចិត្តទុកដាក់យុត្តិធម៌ និងការគោរពជាលក្ខណៈសំខាន់របស់គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាព។ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុង ការលើកឡើងនៅក្នុងបរិបទនេះថាធាតុទាំងនេះមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ដំណើរការបង្រៀនដោយមិនគិតពីកម្រិតសាលារៀន។ (Watson et al ,2010) គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពប្រព្រឹត្តចំពោះសិស្សរបស់ពួកគេដោយគោរព និងធ្វើឱ្យប្រាកដថាពួកគេមិន

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

មានអារម្មណ៍ថាបានទទួលការគាំទ្រ។ សិស្សឱ្យតម្លៃបន្ថែមទៀត និងរៀនឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពនៅពេលដែលគ្រូរក្សាការគោរពពួកគេទោះបីពួកគេមានកំហុសក៏ដោយហើយត្រូវប្រាកដថាពួកគេមិនបានឃើញខ្លួនឯងនៅក្នុងស្ថានភាពគួរឱ្យអាម៉ាស់នៅចំពោះមុខមិត្តរួមការងារដោយសារតែកំហុសរបស់ពួកគេ។ គ្រូមិនគួរធ្វើឱ្យសិស្សអាម៉ាស់មុខប៉ុណ្ណោះទេតែគ្រូក៏គួរសរសើរពួកគេចំពោះសមិទ្ធផលនានាផងដែរ។ ហើយចុងក្រោយគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពដឹងអំពីជនជាតិ និងវប្បធម៌ផ្សេងៗគ្នាក៏ដូចជាសញ្ជាតិនៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែមិនអនុ-ញ្ញាតឱ្យរឿងនេះជ្រៀតជ្រែកការងាររបស់ពួកគេ ឬធ្វើឱ្យសិស្សទាំងនេះមានអារម្មណ៍ ឬត្រូវបានគេរើសអើងនោះទេ។ (Stronge,2018) ការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយសិស្សមិនគ្រាន់តែជាការសន្ទនាដែលកើតឡើងរវាងសិស្ស និងគ្រូប៉ុណ្ណោះទេ អន្តរកម្មទាំងនេះគឺជាអន្តរកម្មសង្គមដែលមានសារៈសំខាន់ចំពោះទំនាក់ទំនងរវាងសិស្ស និងគ្រូ។ អន្តរកម្មទាំងនេះគួរតែមានលក្ខណៈវិជ្ជមាន ព្រោះបញ្ហានេះអាចជះឥទ្ធិពលជាពិសេសដល់សិស្សដែលប្រឈមនឹងហានិភ័យ (ការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព) ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យទោះបីពួកគេមានស្ថានភាពយ៉ាងណាក៏ដោយ នេះកាន់តែពាក់ព័ន្ធសម្រាប់សិស្សនៅកម្រិតបឋមសិក្សា (Stronge, 2018) ។ នេះបើយោងតាមលោក Hamre et al (2013) អន្តរកម្មរវាងគ្រូ សិស្សកើតឡើងក្នុងដែនបីផ្សេងគ្នា។ ដែនទាំងបីគឺ៖

- **ការគាំទ្រផ្នែកអារម្មណ៍៖** (ភាពយុត្តិធម៌ ការគោរព និងការយកចិត្តទុកដាក់) នេះមានន័យថាអន្តរកម្មរវាងគ្រូ និងសិស្សក៏ដូចជាក្នុងចំណោមសិស្សគួរតែជំរុញសិស្សនិងលើកកម្ពស់ទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯង (Hamre et al,2013) ។ គ្រូអាចបង្ហាញចំណាប់អារម្មណ៍ និងការគោរពដោយសួរសុខទុក្ខសិស្សម្នាក់ៗនៅពេលពួកគេមក ថ្នាក់។ វិធីមួយទៀតនៃការគាំទ្រដល់សិស្សដែលរំជួលចិត្តគឺដោយនិយាយជាមួយពួកគេនៅពេលពួកគេហាក់ដូចជាតូចចិត្តហើយគ្រាន់តែសួរពួកគេថាតើមានអ្វីរំខានដល់ពួកគេទេ (Ferguson, 2016)
- **ការរៀបចំថ្នាក់រៀន៖** (បរិយាកាសសិក្សា) ថ្នាក់រៀនដែលបានរៀបចំយ៉ាងល្អជាមួយនឹងទម្លាប់ដែលសិស្សស្គាល់ច្បាស់នឹងជះឥទ្ធិពលដល់អន្តរកម្មរបស់ពួកគេជាមួយគ្នា។ វាក៏នឹងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវជំនាញនៃការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯងរបស់សិស្សផងដែរ។
- **ការគាំទ្រការបង្រៀន៖** (ការធ្វើផែនការណែនាំ) ប្រភេទនៃការគាំទ្រនេះផ្តោតលើការផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាងការចងចាំការពិត និង " ចំណេះដឹងដែលអាចប្រើប្រាស់បាន " ក៏ដូចជាការបង្កើតទំនាក់ទំនងរវាងសារវាតាររបស់សិស្ស និងអ្វីដែលកំពុងបង្រៀន។

John Dewey (1859-1952) គឺជាទស្សនវិទូជនជាតិអាមេរិក ចិត្តវិទូ

ការគាំទ្រផ្នែកណែនាំមួយប្រភេទគឺការផ្តល់នូវមតិស្ថាបនា (វាយតម្លៃ) ។ (Hamre et al,2013)

<u>ភាពរីករាយ និងការលើកទឹកចិត្តក្នុងការសិក្សា</u> គឺជាទិដ្ឋភាពសំខាន់ពីរនៅក្នុង បទពិសោធរៀនសូត្ររបស់សិស្សពីព្រោះភាពរីករាយបង្ហាញពីភាពរីករាយចំណង់ចំណូលចិត្ត និងការពេញចិត្តរបស់គ្រូក្នុងការបំពេញការងាររបស់ពួកគេ។ ការសិក្សាបង្ហាញថា ភាពរីករាយរបស់គ្រូបង្រៀនត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងពីការលើកទឹកចិត្តរបស់សិស្សឱ្យសិក្សា ដូច្នេះគ្រូទទួលខុសត្រូវដោយប្រយោលចំពោះលទ្ធផលនៃការសិក្សា។ គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពមិនត្រឹមតែមានអារម្មណ៍រីករាយចំពោះការងាររបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងលើខ្លឹមសារដែលពួកគេបង្រៀនផងដែរ ដែលត្រូវបានបង្រៀនដោយគ្រូ ដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ចំពោះប្រធានបទនេះជំរុញសិស្សឱ្យរៀនកាន់តែច្រើន។ (Stronge,2018) ភាពរីករាយរបស់គ្រូចំពោះការងាររបស់ពួកគេអាចកាត់បន្ថយកម្រិតនៃការឆាបឆេះក្នុងចំណោមសិស្សរបស់ពួកគេព្រោះគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពជឿជាក់លើសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួនក្នុងការបង្រៀន និងលើកទឹកចិត្តសិស្សហើយដោយហេតុនេះបានដាក់សម្ពាធតិចទៅលើសិស្ស។ វាមានឥទ្ធិពលវិជ្ជមានបន្ថែមទៀតដូចជាការជះឥទ្ធិពលវិជ្ជមានទៅលើជំនាញនៃការយល់ដឹងរបស់សិស្ស និងការរីករាយនឹងសាលារៀនជាទូទៅ(Schiefele, Streblow, & Retelsdorf, 2013)។

- **<u>ឥរិយាបថឆ្ពោះទៅរកការបង្រៀន</u>** គឺដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងទិដ្ឋភាពមុន មានសារៈសំខាន់ចំពោះបទពិសោធនៃការសិក្សារបស់សិស្ស។ អាកប្បកិរិយារបស់គ្រូបង្រៀនចំពោះវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគេឆ្លុះបញ្ចាំងពីប្រសិទ្ធភាពក៏ដូចជាវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគេ។ គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពចាត់ទុកខ្លួនឯងថាជាអ្នកទទួលខុសត្រូវចំពោះភាពជោគជ័យរបស់សិស្ស និងបង្រៀនតាមនោះ។ (Eren, 2014) ក្នុងនាមជាគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពក៏មានន័យថាមានអាកប្បកិរិយាដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីជំនឿលើសមត្ថ-ភាពសិស្ស។ គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពជឿជាក់ថាសិស្សទាំងអស់អាចរៀនបាន។ គ្រូបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពគឺងប់ងល់នឹងការងាររបស់ពួកគេដែលជាមូលហេតុនាំឱ្យពួកគេវិនិយោគលើការអប់រំផ្ទាល់ខ្លួនហើយអភិវឌ្ឍជំនាញរបស់ពួកគេជាបន្តបន្ទាប់ (Stronge,2018)
- **<u>ការសហការ និងការប្រាស្រ័យទាក់ទង</u>** គឺជាអ្វីដែលបង្រៀន ឬជាការអប់រំ តាមពិតវាជាកិច្ចសហការរវាងគ្រូ សិស្ស ឪពុកម្តាយសិស្ស និងពិធីជួបជុំផ្សេងៗដែលចូលរួមក្នុងដំណើរការនេះ។ ការអប់រំរបស់កុមារមិនអាចជាការងាររបស់មនុស្សតែម្នាក់

និងជាអ្នកកែទម្រង់ការអប់រំ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ទេ ទោះបីគ្រូមានតួនាទីសំខាន់ក្នុងការទទួលខុសត្រូវក៏ដោយ។ គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពដឹងអំពីបណ្តាញដែលចាំបាច់ដើម្បីកែលម្អការអប់រំរបស់កុមារ។ ដូច្នេះគ្រូត្រូវព្យាយាមទាក់ទងទៅភាគីផ្សេងទៀត (ឧ. គ្រូដទៃទៀត ឪពុកម្តាយ។ ល។) នៅក្នុងបណ្តាញ។ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថាដំណើរការអប់រំប្រព្រឹត្តទៅប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព វិធីដែលភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ត្រូវប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមរបៀបដែលមានប្រយោជន៍។ (Stronge, 2018) សាររបស់គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពដល់សិស្សរបស់ពួកគេគឺ " ខ្ញុំសូមអញ្ជើញ ស្វាគមន៍ និងគោរពគំនិត និងយោបល់របស់អ្នក។ " (Ferguson, 2016 p 5) គ្រូមិនបង្កើតបរិយាកាសរៀនសូត្រដោយខ្លួនឯងទេ។ វាត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសិស្សផងដែរ។ ដើម្បីបង្កើតបរិយាកាសរៀនសូត្រប្រកបដោយភាពជោគជ័យទំនាក់ទំនងរវាងគ្រូ និងសិស្សគឺមានសារសំខាន់។ វាត្រូវបានជំរុញដោយការប្រាស្រ័យទាក់ទងប្រកបដោយការគោរព។ សិស្សត្រូវដឹងថា គំនិត និងយោបល់របស់ពួកគេត្រូវបានស្វាគមន៍ហើយគ្រូផ្តល់វិធីទំនាក់ទំនងប្រកបដោយការគោរព។ ពួកគេក៏ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សមានការនិយាយនៅក្នុងសកម្មភាពរៀនសូត្រ ឬនីតិវិធី (Ferguson, 2016) ។

៣-ការអនុវត្តការឆ្លុះបញ្ចាំង

អ្នកស្រាវជ្រាវម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកស្រាវជ្រាវដំបូងគេដែលបានឃើញការផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាងបទពិសោធ និងការរៀនសូត្រគឺទស្សនវិទូ និងអ្នកគរុកោសល្យ John Dewey។ លោកបានសង្កត់ធ្ងន់ថាបទពិសោធ និងការឆ្លុះបញ្ចាំងពីបទពិសោធទាំងនេះគឺជាចំណុចចាប់ផ្តើមនៃដំណើរការសិក្សា។ ការឆ្លុះបញ្ចាំងគឺជាបទពិសោធដែលកើតឡើងតាមរយៈការគិតហើយវាត្រូវបានបង្ហាញដល់ពិភពខាងក្រៅតាមរយៈការប្រាស្រ័យទាក់ទង និងប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយអ្នកដទៃ (Dewey,1916)។ នេះក៏ជាមូលហេតុដែលការអនុវត្តឆ្លុះបញ្ចាំងត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាទិដ្ឋភាពគ្រឹះនៃការបង្រៀនប្រកប ដោយប្រសិទ្ធភាព។ " ការអនុវត្តឆ្លុះបញ្ចាំង (ការបង្រៀន) ដំណើរការជាឆត្រពាក្យមួយដែលបង្ហាញពីវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗ រួមមានការបង្រៀន សារពើភ័ណ្ឌ និងពិធីសារការសង្កេត ការវាយតម្លៃខ្លួនឯង និងការពិចារណាលើការវាយតម្លៃរបស់សិស្ស" (សាកលវិទ្យាល័យយ៉ែល2017តាមអ៊ិនធឺរណែត) ។ ការសិក្សាជាច្រើនត្រូវបានធ្វើឡើងដែលបង្ហាញថាការអនុវត្តឆ្លុះបញ្ចាំងគឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃការបង្រៀនដោយមិនគិតពីកម្រិតសាលារៀន។ វាគឺជាសមត្ថកិច្ចដែលអាចទទួលបាន និងរៀន ហើយនេះគួរតែត្រូវបានអនុវត្តព្រោះការអនុវត្តនេះដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការអភិវឌ្ឍ និងកែលម្អដំណើរការនៃការរៀនសូត្រ និងបរិស្ថាន។ សមត្ថភាព

នេះត្រូវបានចាក់ឫសយ៉ាងជ្រៅនៅក្នុងបុគ្គលិកលក្ខណៈវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូ។ លើសពីនេះទៀតវាត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងអាកប្បកិរិយាទូទៅរបស់គ្រូចំពោះវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគេ (អាជីពវិជ្ជាជីវៈ) (Kruse-Weber & Hadji, 2020) ។ ជាទូទៅការឆ្លុះបញ្ចាំងមានន័យថាដើម្បីវាយតម្លៃខ្លួនឯង និងរិះគន់ការអនុវត្តផ្ទាល់របស់ខ្លួនជានិច្ចក៏ដូចជាពិចារណាលើមតិត្រឡប់នៅពេលកែតម្រូវរបៀបដែលនរណាម្នាក់ធ្វើដើម្បីផ្តល់នូវគុណភាពការងារជាក់លាក់។ ការអនុវត្តឆ្លុះបញ្ចាំងនៅចំណុចស្នូលរបស់វាគ្រាន់តែជាប្រភេទនៃការវាយតម្លៃលើខ្លួនឯង។ គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពវិនិយោគពេលវេលាផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បីកែលម្អបទពិសោធរៀនសូត្ររបស់សិស្ស។ ដើម្បីធ្វើដូច្នេះពួកគេត្រូវការឆ្លុះបញ្ចាំងមិនត្រឹមតែអំពីបច្ចេកទេសបង្រៀន និងការអនុវត្តការងារប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែថែមទាំងអំពីគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេក្នុងការបង្រៀន និងថាតើពួកគេអាចជ្រៀតជ្រែកក្នុងវិជ្ជាជីវៈ និងដំណើរការនៃការសិក្សារបស់សិស្ស (សាកលវិទ្យាល័យយ៉ែល2017) ។ គ្រូដែលត្រូវបានគេនិយោគយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការអនុវត្តឆ្លុះបញ្ចាំងត្រូវបានគេហៅថាជា " ការយកចិត្តទុកដាក់ "។ គ្រូទាំងនេះកំពុងព្យាយាមស្វែងយល់ពីវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគេនៅកម្រិតមួយដែលកាន់តែស៊ីជម្រៅ។ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការលើកឡើងនៅក្នុងបរិបទនេះថាគ្រូមិនត្រឹមតែទទួលយក និងពិចារណាលើមតិយោបល់ប៉ុណ្ណោះទេ ពួកគេក៏អញ្ជើញវា និងឱ្យតម្លៃផងដែរ (Stronge, 2018)។ ទិដ្ឋភាពមួយទៀតនៃការបង្រៀនដែលឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងគឺភាពបត់បែន។ គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពមិនធ្វើតាមភាពដែលបានបង្កើតឡើងទេ។ ពួកគេសួរថាតើបទដ្ឋានដែលត្រូវផ្តល់ឱ្យចាំបាច់ត្រូវកែតម្រូវ ឬផ្លាស់ប្តូរដើម្បីឱ្យមានអត្ថប្រយោជន៍តាមដែលអាចធ្វើទៅបានសម្រាប់ពួកគេ និងដំណើរការបង្រៀននិងរៀនបច្ចុប្បន្នរបស់សិស្ស។ ចំណុចសំខាន់នៃការអនុវត្តឆ្លុះបញ្ចាំងគឺថាគ្រូអនុវត្តការឆ្លុះបញ្ចាំងខ្លួនឯងដោយប្រសិទ្ធភាពពីព្រោះពួកគេដឹងថាការកែលម្អ និងការកែជំនាញវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគេនឹងផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់សិស្សរបស់ពួកគេ ហើយនេះជាគោលដៅរបស់គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាព។ (Stronge, 2018)

ឧទាហរណ៍នៃការអនុវត្តការឆ្លុះបញ្ចាំងពីខ្លួនឯង៖

- ការអនុវត្តឆ្លុះបញ្ចាំងប្រចាំថ្ងៃ: វាផ្តល់ឱ្យអ្នកអប់រំ និងឱកាសដើម្បីមើលព័ត៌មានលម្អិត និងមានគំនិតអំពីដំណើរការនៃការបង្រៀនរបស់ពួកគេ។ នៅក្នុង ទិនានុប្បវត្តិនេះគ្រូអាចឆ្លុះបញ្ចាំងពីសំណួរដូចជា។ តើថ្ងៃនេះដំណើរការទៅយ៉ាងដូចម្តេច? តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីផ្សេង? តើខ្ញុំនឹងកែប្រែការណែនាំរបស់ខ្ញុំនៅពេលអនាគតយ៉ាងដូចម្តេច? (សាកលវិទ្យាល័យយ៉ែលឆ្នាំ 2017 តាម អ៊ីនធឺណិត)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- សម្ភារៈឧបទេសបង្រៀន: ទាំងនេះគឺជាឧបករណ៍ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីជួយគ្រូវាយតម្លៃពីវិធីដែលពួកគេចូលទៅដល់ការងាររបស់ពួកគេ។ (ឧទាហរណ៍ សំណួរពហុជ្រើសរើស)
- ការអនុវត្តការបង្រៀនតាមខ្សែរីដេអូ: ការថតសំឡេងអាចជាផ្លូវការ ឬមិនផ្លូវការ។ ដើម្បីអាចឆ្លុះបញ្ចាំងលើវគ្គដែលបានថតទុកពិធីសារអង្កេតចាំបាច់។ (សាកលវិទ្យាល័យយ៉ែល 2017)

ឧទាហរណ៍នៃការវាយតម្លៃខាងក្រៅ៖

- **ការវាយតម្លៃសិស្ស**: នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលមួយគ្រូផ្តល់ជូនសិស្សរបស់ពួកគេនូវសំណុំបែបបទវាយតម្លៃដើម្បីបំពេញ។ ទិដ្ឋភាពឆ្លុះបញ្ចាំងខ្លួនឯងគឺជាគ្រូដាក់យោបល់ត្រឡប់មកពិចារណានៅពេលគ្រោងមេរៀន និងជាទូទៅក្នុងការបង្រៀននិងអន្តរកម្មរបស់គ្រូ ជាមួយសិស្សរបស់ពួកគេ។
- **ការស្នង់មតិមិត្តភក្តិ ឬសហការី:** សួរមិត្តរួមការងារសម្រាប់ដំបូន្មានលើមតិ កែលម្អលើវិធីសាស្ត្របង្រៀនរបស់មនុស្សម្នាក់ ហើយសុំឱ្យពួកគេឯកភាពលើពិធីការដើម្បីរាយបញ្ជីទិដ្ឋភាពដែលត្រូវការការកែលម្អ (សាកលវិទ្យាល័យយ៉ែលឆ្នាំ 2017)

រូបភាពទី ២ វិមាត្រ ៩ យ៉ាងនៃការអនុវត្តឆ្លុះបញ្ចាំង

សរុបសេចក្តីទៅគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពបានបញ្ចប់" ការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ៤" ។ នេះមានន័យថាពួកគេយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះការងារ និងសិស្សរបស់ពួកគេ។ មាតិកាទាំងនេះគឺជាមាតិកានៃមាតិកាដែលពួកគេបង្រៀន និងរបៀបដែលពួកគេចែកចាយវា។ លើសពីនេះទៅទៀតគ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពដឹងអំពីភាពស្មុគស្មាញ និងអាចដោះស្រាយវាបានហើយចុងក្រោយពួកគេអាចទំនាក់ទំនងបានយ៉ាងច្បាស់ និងអាចយល់ បាន។ (Stronge, ២០១៨)

៤- ចំណុចសំខាន់ៗ

- ✓ ការបង្រៀនគឺជាអាជីពពាក់កណ្តាលព្រោះវាជាវិជ្ជាជីវៈកម្មសិក្សាហើយត្រូវបានគេពិពណ៌នាថាជាម្តាយនៃវិជ្ជាជីវៈទាំងអស់ចាប់តាំងពីគ្មានគ្រូជំនាញអាជីពផ្សេងទៀតមិនអាចទទួលបានការអប់រំ។
- ✓ គ្រូបង្រៀនត្រូវអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព និងជំនាញបង្រៀនជាបន្តបន្ទាប់។
- ✓ គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលឱ្យមានចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈទាក់ទងនឹងខ្លឹមសារ និងបញ្ហាគរុកោសល្យ។ ពួកគេមានសមត្ថភាពពាក្យសំដីក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងខ្លឹមសារក៏ដូចជាការរំពឹងទុករបស់សិស្ស។
- ✓ គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពអាចរៀបចំផែនការ និងរៀបចំមេរៀនតាមវិធីដែលឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់សិស្ស និងផ្តល់បច្ចេកទេសបង្រៀន និងបង្រៀនផ្សេងៗគ្នា។
- ✓ គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាដែលគាំទ្រដំណើរការសិក្សារបស់សិស្ស និងវាយតម្លៃដំណើរការនេះជាបន្តបន្ទាប់ដើម្បីសម្របតាម យុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនសមស្រប។
- ✓ គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសុខុមាលភាពរបស់សិស្សក៏ដូចជាជោគជ័យនៃការសិក្សារបស់ពួកគេ។ ពួកគេមានភាពយុត្តិធម៌ក្នុងការប្រព្រឹត្តចំពោះសិស្សម្នាក់ៗ និងគោរសិស្សគេម្នាក់ៗ។
- ✓ គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពមានចិត្តសាទរចំពោះការបង្រៀនរបស់ពួកគេ ហើយអាចជំរុញទឹកចិត្តដូចគ្នាចំពោះសិស្សរបស់ពួកគេ។ លើសពីនេះទៀតពួកគេយល់ថាដំណើរការសិក្សាដែលទទួលបានជោគជ័យគឺពឹងផ្អែកលើការសហការ និងការប្រាស្រ័យទាក់ទងរបស់តួអង្គផ្សេងៗដូចជាមិត្តរួមការងារ និងឪពុកម្តាយ។

- ✓ គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពឆ្លុះបញ្ចាំងពីការបង្រៀនរបស់ពួកគេហើយវាយតម្លៃខ្លួនឯងជានិច្ច និងធ្វើការវាយតម្លៃលើការអនុវត្តខ្លួនឯង។ ឧទាហរណ៍នៃការអនុវត្តឆ្លុះបញ្ចាំងពីខ្លួនឯងគឺទិនានុប្បវត្តិឆ្លុះបញ្ចាំង សម្ភារៈឧបទេសការបង្រៀន ឬការបង្រៀនដែលថតតាមវីដេអូ មតិប្រតិកម្មក៏អាចមកពីខាងក្រៅតាមរយៈការវាយតម្លៃរបស់សិស្ស ឬការសង្កេត តាមមិត្តរួមការងារ។
- ✓ គ្រូដែលមានប្រសិទ្ធភាពយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះការងារ និងសិស្សរបស់ពួកគេ។ ដឹងអំពីខ្លឹមសារដែលពួកគេបង្រៀន និងរបៀបចែកចាយ។ ដឹងអំពីភាពស្មុគស្មាញ និងអាចដោះស្រាយវា និងអាចប្រាស្រ័យទាក់ទងយ៉ាងច្បាស់ និងអ្វីអាចយល់ បាន។

៥-ឯកសារពិគ្រោះ

Adeoye, Y., Dr., Festus Oluwole, A., Dr., & Morakinyo Oyewumi, O., Dr. (2014, February). វិជ្ជាជីវៈនៃការបង្រៀនតាមរយៈការអប់រំគ្រូនៅប្រទេសនីហ្សេរីយ៉ា។ Retrieved January 28, 2021, from https://core.ac.uk/download/pdf/236408756.pdf

Boyd, D., Grossman, P., Hammerness, K., Lankford, H., Loeb, S., Ronfeldt, M., & Wyckoff, J. (2012). Recruiting Effective Math Teachers: Evidence From New York City, *American Educational Research Journal*, 49(6), 1008-1047. https://doi.org/10.3102/0002831211434579

Hegarty, B. (2013). Nine Dimensions of Reflective Practice. Retrieved from: https://wikieducator.org/File:Reflective_practice_dimensions_800.png

Childs A. & McNicholl J. (2007) Investigating the Relationship between Subject Content Knowledge and Pedagogical Practice through the Analysis of Classroom Discourse, *International Journal of Science Education*, 29:13, 1629-1653, DOI: 10.1080/09500690601180817

Cox, J., & Sagor, R. (2013). *At Risk Students: Reaching and Teaching Them* (2nd ed.). Routledge: New York, USA.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

Dewey, J. (1916). *Demokratie und Erziehung. Eine Einleitung in die philosophische Pädagogik*. (5th. ed.). Weinheim: Beltz.

Darling-Hammond, L., Gardner, M., & Hyler, M. E. (2017, June). *Effective Teacher Professional Development*. Retrieved February 20, 2021, from https://www.yu.edu/sites/default/files/inline-files/Effective_Teacher_Professional_Development_REPORT.pdf

Eren, A. (2014). Uncovering the Links Between Prospective Teachers′ Personal Responsibility, Academic Optimism, Hope, And Emotions About Teaching: A Mediation Analysis, *Social Psychology of Education*, 17, 73–104.

Ferguson, R. F., Dr. (Ed.). (2016). *Tripod′s 7cs Framework of Effective Teaching*. Retrieved February 24, 2021, from https://tripoded.com/wp-content/uploads/2017/01/Guide-to-Tripods-7Cs-Framework-of-Effective-Teaching.pdf

Hamre, B. K., Pianta, R. C., Downer, J. T., Decoster, J., Mashburn, A. J., Jones, S. M., et al. (2013). Teaching Through Interactions: Testing A Developmental Framework of Effectiveness in Over 4,000 Classrooms, *The Elementary School Journal*, 113(4), 461–487.

Kruse-Weber, S., & Hadji, N. (2020). Reflective Practice in der Hochschullehre. In 1201948734 897029506 S. Hummel Dr. (Ed.), *Grundlagen der Hochschullehre: Teaching in higher education* (pp. 109-137). Wiesbaden, Germany: Springer VS.

Ku, K., Ho, I., Hau, K., & Lai, E. (2014). Integrating Direct and Inquiry-Based Instruction in the Teaching of Critical Thinking: An Intervention Study, *Instructional Science*, 42, 251–269.

Loeb, S., Soland, J., & Fox, L. (2014). Is a Good Teacher a Good Teacher for All? Comparing Value-Added of Teachers with Their English Learners and Non-English Learners, *Educational Evaluation and Policy Analysis*, 36(4), 457–475. https://doi.org/10.3102/0162373714527788

McDonald, R.W. (1956). *The Professional Standards Movement in Teaching: Progress and Projection*, Proceedings of the National Commission on Teacher

Education and Professional Standards, National Education Association of the United States, Parkland, Washington: Pacific Lutheran College, Parkland Conference.

Mehta, J., & Doctor, J. (2013). Raising the Bar for Teaching, *Phi Delta Kappan*, 94(7), 8–13. https://doi.org/10.1177/003172171309400703

Merriam-Webster. (n.d.). Professionalize. In Merriam-Webster.com dictionary. Retrieved January22, 2021, from https://www.merriam-webster.com/dictionary/professionalize.

Moghtadaie, L., & Taji, M. (2018, July 23). *Explaining the Requirements for Teacher's Development Based on Professional Competencies Approach*. Retrieved February 21, 2021, from https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1186380.pdf

Nwosu, J. C. PhD. (2017, August). Strategies for Professionalization of Teaching in Nigeria and the Role of Teachers Registration Council of Nigeria (TRCN), *International Journal of Humanities and Social Science Invention*. Retrieved January 22, 2021, from https://publication.babcock.edu.ng/asset/docs/publications/EDFO/9462/1913.pdf

Piopiunik, M., Bietenbeck, J., & Wiederhold, S. (2016). *Africa's Skill Tragedy: Does Teachers' Lack of Knowledge Lead to Low Student Performance ?* Retrieved February 06, 2021, from http://hdl.handle.net/10419/145562

Reinmann, G. (2017). Institutionalisierung der Hochschuldidaktik ? Begriffe, Versuche, Hindernisse. Zukunft. In W.-D. Webler & H. Jung-Paarmann (eds.), *Zwischen Wissenschaftsforschung, Wissenschaftspropädeutik und Hochschulpolitik. Hochschuldidaktik als lebendige Werkstatt* (S. 269–283). Bielefeld: Webler UVW.

Robards, S. N. (2008). Teaching as a Profession, *College Teaching Methods & Styles Journal (CTMS)*, 4(5), 17-20. https://doi.org/10.19030/ctms.v4i5.5549

Salmhofer, G. (2020). Grundlagen der Hochschullehre: Teaching in Higher Education (1201948734 897029506 S. Hummel Dr., Ed.). Wiesbaden, Germany: Springer VS.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

Stolz, K & Bücker, D. (2018). Hochschuldidaktische Professionalität – Ausgewählte Facetten und Implikationen für die Praxis. In: Scholkmann, A. Brendel, S. Brinker T. & Kordts-Freudinger, R. (eds.) *Zwischen Qualifizierung und Weiterbildung, Reflexionen zur gekonnten Beruflickheit und Hochschuldidaktik*, 97-128.

Stronge, J. H. (2018). *Qualities of Effective Teachers* (3rd edition). ASCD: Alexandria, Virginia.

Tooley, M., & Connally, K. (2016). No Panacea: Diagnosing What Ails Teacher Professional Development Before Reaching for Remedies, 12. Washington, DC: New America.

Trotter, Y. D. (2006). Adult Learning Theories: Impacting Professional Development Programs, *Delta Kappa Gamma Bulletin*, 72(2), 8.

Watson, S., Miller, T., Davis, L., & Carter, P. (2010). Teachers' Perceptions of the Effective Teacher, *Research in the Schools*, 17(2), 11–22.

Yale University (2017). Reflective Teaching: Poorvu Center for Teaching and Learning. Retrieved February 10, 2021, from https://poorvucenter.yale.edu/ReflectiveTeaching

ជំហានទី១ លំហាត់អនុវត្ត

ក-បំពេញចន្លោះជាមួយនឹងចម្លើយមួយក្នុងចំណោមចម្លើយដែលបានបង្ហាញ:

១- វិជ្ជាជីវៈបង្រៀនគឺ _____ វិជ្ជាជីវៈ។

ក) វិន័យ

ខ) កម្មសិក្សា

២- ការបង្រៀនមានប្រសិទ្ធភាព ៤ គឺ _____ ។

ក) យកចិត្តទុកដាក់ ដឹងស្មារតី ស្មុគស្មាញ និងទំនាក់ទំនង

ខ) ថែរក្សា ការគ្រប់គ្រង ដឹងស្មារតី ទំនាក់ទំនង

គ) គំនិត ការយកចិត្តទុកដាក់ ភាពស្មុគស្មាញ និងការគ្រប់គ្រង

ឃ) ទំនាក់ទំនង ដឹងស្មារតី ប្រមូល និងយកចិត្តទុកដាក់

៣- ស្ថានភាពវិជ្ជាជីវៈមានភាពផុយស្រួយដូចដែលវាត្រូវការបង្កើត និងថែរក្សាតាមរយៈ _____ ។

ក)ការទំនាក់ទំនង

ខ) អន្តរកម្ម

គ) ការអប់រំ

៤- លទ្ធផលនៃការបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពគឺមានភាពប្រាកដប្រជាៈ វាគឺ ___, ___ផ្តល់ផលជៈល្អដល់ជីវិតរបស់សិស្ស។

ក) យូរអង្វែង (...) អវិជ្ជមាន

ខ) រយៈពេលខ្លី (...) អវិជ្ជមាន

គ) យូរអង្វែង (...) វិជ្ជមាន

ឃ) រយៈពេលខ្លី (...)វិជ្ជមាន

៥-គុណសម្បត្តិខាងក្រោមមានទំនាក់ទំនងជាមួយសិស្ស _____ សមត្ថភាពផ្នែកចិត្តសាស្ត្រ សមត្ថភាពចក្ខុ ជំនាញភាពជាអ្នកដឹកនាំ និងជំនាញបញ្ញា។

ក) ហានិភ័យខ្ពស់

ខ) ចាស់ជាង

គ) សមត្ថភាពខ្ពស់

ខ-បំពេញរូបភាពដែលតំណាងឱ្យក្របខ័ណ្ឌនៃការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពជាមួយពាក្យត្រឹមត្រូវពីប្រអប់ៈ

ចំនេះដឹងលើខ្លឹមសារ - សមត្ថភាពខាងការនិយាយ - ចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ - បទពិសោធ - បរិយាកាសសិក្សា - អាកប្បកិរិយា - ការវាយតម្លៃ - សមត្ថភាព - ភាពវីកវាយ - ការផ្តល់ការណែនាំ - ជំនាញវិជ្ជាជីវៈ - អន្តរកម្មជាមួយសិស្ស - ការធ្វើផែនការបង្រៀន - ការរៀបចំថ្នាក់រៀន - បរិយាកាសបង្រៀន - ការអនុវត្តន៍ន៍បញ្ជាំង

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គ-ចូរជ្រើសរើសធាតុរងដូចខាងក្រោមទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម។ ធាតុរងគួចៗអាចត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យមានជម្រើសជាច្រើនប្រភេទ៖

ភាពធន់នឹងផ្លូវចិត្ត [១] - ចំណេះដឹងជំនាញ [២] - ភាពបត់បែន [៣] - គ្រប់គ្រងសិស្សនិងក្រុម [៤] - យុទ្ធសាស្ត្រនិងជំនាញបង្រៀន [៥] - ត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃយុទ្ធសាស្ត្រនៃការបង្រៀន [៦] - សមត្ថភាពយល់ដឹង [៧] - ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង [៨] - ភាពជឿជាក់ [៩] - ភាពច្នៃប្រឌិត [១០] - រៀបចំផែនការការអនុវត្តនិងតាមដានការបង្រៀន [១១] - សហការជាមួយឪពុក ម្តាយ [១២] - ការត្រិះរិះពិចារណា [១៣] - បំណងប្រាថ្នាសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរ [១៤]

សមាសធាតុ	**ធាតុរង**
ចំណេះដឹង	
ជំនាញ	
អាកប្បកិរិយា	
សមត្ថភាព	
បុគ្គលិកលក្ខណៈ (ប្រធានបទ)	
បុគ្គលិកលក្ខណៈ (បុគ្គល)	

ឃ- ភ្ជាប់ឃ្លាជាមួយគ្នាដើម្បីបង្កើតប្រយោគដ៏មានអត្ថន័យមួយ៖

១. ការអប់រំបន្តរបស់គ្រូគឺចាំបាច់សម្រាប់
២. វិជ្ជាជីវៈតែងតែពឹងផ្អែក
៣. មូលហេតុចម្បងដែលដំណើរការវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យមានសារៈសំខាន់ដូច្នេះគឺដោយសារតែ
៤. នេះមានន័យថា គ្រូត្រូវការ
៥. ធនធានច្រើននឹងមិនដោះស្រាយបញ្ហាបានទេ វាជាផ្នែកមួយនៃដំណោះស្រាយ ទោះយ៉ាងណា
៦. ជាការឆ្លុះបញ្ចាំងមានន័យថាដើម្បីវាយតម្លៃ និងរិះគន់ខ្លួនឯង ចំពោះការអនុវត្តរបស់ខ្លួនឯង ព្រមទាំង
   ក. បរិបទនិងស្ថានភាពដែលវិជ្ជាជីវៈកំពុងត្រូវបានអនុវត្ត។
   ខ. អាចផ្តល់ការពន្យល់ផ្សេងៗគ្នាដល់សិស្សរបស់ពួកគេសម្រាប់មាតិកាតែមួយ។
   គ. ពិចារណាលើមតិកែលម្អនៅពេលធ្វើការកែសម្រួលអ្នកណាម្នាក់ធ្វើការដើម្បីផ្តល់នូវគុណភាពការងារប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ។
   ឃ. អាចអនុវត្តវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគេប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

ង. វាជានានូវការកែលម្អឥតឈប់ឈរនៃជំនាញ និងការអនុវត្តរបស់គ្រូ។

ច. វាទាមទារឱ្យមានការកែលម្អចំណេះដឹងមាតិការបស់គ្រូ។

ង- បំពេញចន្លោះដែលមានឃ្លាពីក្នុងប្រអប់ដើម្បីផ្គូផ្គងនិយមន័យរបស់វា៖

(១) នេះគឺជាដំណើរការដែលការងារត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាវិជ្ជាជីវៈ។

(២) កុមារណាដែលមិនទំនងជាបញ្ចប់ការសិក្សាតាមកាលវិភាគដោយមានទាំងជំនាញ និងការគោរពខ្លួនឯងចាំបាច់ត្រូវអនុវត្តជម្រើសដែលមានអត្ថន័យនៅក្នុងវិស័យការងារ ការកម្សាន្ត វប្បធម៌ កិច្ចការស៊ីវិល និងទំនាក់ទំនងអន្តរការី។

(៣) វាគឺជាសំណុំនៃការយល់ដឹង ការតម្រង់ទិស និងជំនាញដែលគ្រូម្នាក់អាចទទួលបាននៅក្នុងដំណើរការនៃការអប់រំដើម្បីលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍរាងកាយ បញ្ញាស្មារតី សង្គម និងស្មារតីរបស់សិស្ស។

(៤) នេះពិពណ៌នាអំពីចំណេះដឹងទូទៅអំពីការបង្រៀន ជំនឿវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគេក៏ដូចជាការលើកទឹកចិត្តក្នុងការបង្រៀន។

(៥) វាជាការសំខាន់ណាស់ដែលគ្រូត្រូវមានការយល់ដឹងឱ្យបានហ្មត់ចត់អំពីប្រធានបទព្រោះវាជួយពួកគេក្នុងការបញ្ជូនខ្លឹមសារនិងពន្យល់វាតាមរបៀបដែលអាចយល់បាន។

(៦) នេះគឺជាចំណេះដឹងអំពីរបៀបដែលមនុស្សរៀន និងរបៀបដែលដំណើរការនេះកើតឡើង។

ចំណេះដឹងផ្នែកគរុកោសល្យ		ដំណើរការវិជ្ជាជីវៈ	
ចំណេះដឹងមាតិកា		ចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ	
សិស្សដែលមានហានិភ័យខ្ពស់		ចំណេះដឹងមាតិកាគរុកោសល្យ	

ជំហានទី ១ ការអនុវត្តជាក់ស្តែង ដំណោះស្រាយ -

ក- បំពេញចន្លោះជាមួយនឹងចម្លើយមួយក្នុងចំណោមចម្លើយដែលបានបង្ហាញ:

១-វិជ្ជាជីវៈបង្រៀនគឺ _____ វិជ្ជាជីវៈ។

ក) វិន័យ

ខ) កម្មសិក្សា

២- ការបង្រៀនមានប្រសិទ្ធភាព ៤ គឺ _____ ។

ក) យកចិត្តទុកដាក់ ដឹងស្មារតី ស្មគស្មាញ និងទំនាក់ទំនង

ខ) ថែរក្សា ការគ្រប់គ្រង ដឹងស្មារតី ទំនាក់ទំនង

គ) គំនិត ការយកចិត្តទុកដាក់ ភាពស្មគស្មាញ និងការគ្រប់គ្រង

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឃ) ទំនាក់ទំនង ដឹងស្មារតី ប្រមូល និងយកចិត្តទុកដាក់

៣-ស្ថានភាពវិជ្ជាជីវៈមានភាពផុយស្រួយដូចដែលវាត្រូវការបង្កើតនិងថែរក្សាតាមរយៈ _____ ។

ក (ការទំនាក់ទំនង

ខ) អន្តរកម្ម

គ) ការអប់រំ

៤-លទ្ធផលនៃការបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពគឺមានភាពប្រាកដប្រជាៈ វាគឺ ___, ___ផ្តល់ផលជៈល្អដល់ជីវិតរបស់សិស្ស។

ក) យូរអង្វែង (...) អវិជ្ជមាន

ខ) រយៈពេលខ្លី (...) អវិជ្ជមាន

គ) យូរអង្វែង (...) វិជ្ជមាន

ឃ) រយៈពេលខ្លី (...)វិជ្ជមាន

៥- គុណសម្បត្តិខាងក្រោមមានទំនាក់ទំនងជាមួយសិស្ស _____ សមត្ថភាពផ្នែកចិត្តសាស្ត្រ សមត្ថភាពចក្ខុជំនាញភាពជាអ្នកដឹកនាំ និងជំនាញបញ្ញា។

ក) ហានិភ័យខ្ពស់

ខ) ចាស់ជាង

គ) សមត្ថភាពខ្ពស់

ខ- បំពេញរូបភាពដែលតំណាងឱ្យក្របខ័ណ្ឌនៃការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពជាមួយពាក្យត្រឹមត្រូវពីប្រអប់ៈ

ចំណេះដឹងលើខ្លឹមសារ - សមត្ថភាពខាងការនិយាយ - ចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ - បទពិសោធ - បរិយាកាសសិក្សា - អាកប្បកិរិយា - ការវាយតម្លៃ - សមត្ថភាព - ភាពរីករាយ - ការផ្តល់ការណែនាំ - ជំនាញវិជ្ជាជីវៈ - អន្តរកម្មជាមួយសិស្ស - ការធ្វើផែនការបង្រៀន - ការរៀបចំថ្នាក់រៀន - បរិយាកាសបង្រៀន - ការអនុវត្តន៍ផ្ទះបញ្ចាំង

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គ- ជ្រើសរើសជាតុរងដូចខាងក្រោមទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម។ ជាតុរងគួចៗអាចត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យមានជម្រើសជាច្រើនប្រភេទ៖

ភាពធន់នឹងផ្លូវចិត្ត ១ - ចំណេះដឹងជំនាញ ២ - ភាពបត់បែន ៣ - គ្រប់គ្រងសិស្សនិងក្រុម ៤ - យុទ្ធសាស្ត្រនិងជំនាញបង្រៀន ៥ - ត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃយុទ្ធសាស្ត្រនៃការបង្រៀន ៦ - សមត្ថភាពយល់ដឹង ៧ - ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង ៨ - ភាពជឿជាក់ ៩ - ភាពច្នៃប្រឌិត ១០ - រៀបចំផែនការការអនុវត្តនិងតាមដានការបង្រៀន ១១ - សហការជាមួយឪពុកម្តាយ ១២ - ការត្រិះរិះពិចារណា ១៣ - បំណងប្រាថ្នាសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរ ១៤

សមាសធាតុ	ជាតុរង
ចំណេះដឹង	២, ៥, ១១
ជំនាញ	៤, ៦
អាកប្បកិរិយា	៣, ១២, ១៤
សមត្ថភាព	៧
បុគ្គលិកលក្ខណៈ (ប្រធានបទ)	១, ១០, ១៣
បុគ្គលិកលក្ខណៈ (បុគ្គល)	៨, ៩

ឃ- ភ្ជាប់ឃ្លាជាមួយគ្នាដើម្បីបង្កើតប្រយោគមានអត្ថន័យមួយ៖

១- ការអប់រំបន្តរបស់គ្រូគឺចាំបាច់សម្រាប់
២- វិជ្ជាជីវៈតែងតែពឹងផ្អែក

៣- មូលហេតុចម្បងដែលដំណើរការវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យមានសារៈសំខាន់ដូច្នេះគឺដោយសារតែ
៤-នេះមានន័យថា គ្រូត្រូវការ
៥-ធនធានច្រើននឹងមិនដោះស្រាយបញ្ហាបានទេ វាជាផ្នែកមួយនៃដំណោះស្រាយ ទោះយ៉ាងណា
៦- ជាការឆ្លុះបញ្ចាំងមានន័យថាដើម្បីវាយតម្លៃ និងរិះគន់ខ្លួនឯងចំពោះការអនុវត្តព្រមទាំង
ក. បរិបទ និងស្ថានភាពដែលវិជ្ជាជីវៈកំពុងត្រូវបានអនុវត្ត។
ខ. អាចផ្តល់ការពន្យល់ផ្សេងៗគ្នាដល់សិស្សរបស់ពួកគេសម្រាប់មាតិកាតែមួយ។
គ. ពិចារណាលើមតិកែលម្អនៅពេលធ្វើការកែសម្រួលអ្នកណាម្នាក់ធ្វើការដើម្បីផ្តល់នូវគុណភាព
ការងារប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ។
ឃ. អាចអនុវត្តវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគេប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។
ង. វាធានានូវការកែលម្អឥតឈប់ឈរនៃជំនាញ និងការអនុវត្តរបស់គ្រូ។
ច. វាទាមទារឱ្យមានការកែលម្អចំណេះដឹងមាតិការបស់គ្រូ។

១ឃ – ២ក – ៣ង – ៤ខ – ៥ច – ៦គ

ង- បំពេញចន្លោះដែលមានឃ្លាក្នុងប្រអប់ដើម្បីផ្គូផ្គងនិយមន័យរបស់ពួកគេ៖

(១) នេះគឺជាដំណើរការដែលការងារត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាវិជ្ជាជីវៈ។
(២) កុមារណាដែលមិនទំនងជាបញ្ចប់ការសិក្សាតាមកាលវិភាគដោយមានទាំងជំនាញ និង
ការគោរពខ្លួនឯងចាំបាច់ត្រូវអនុវត្តជម្រើសដែលមានអត្ថន័យនៅក្នុងវិស័យការងារ ការ
កម្សាន្ត វប្បធម៌ កិច្ចការស៊ីវិល និងទំនាក់ទំនងអន្តរការី។
(៣) វាគឺជាសំណុំនៃការយល់ដឹង ការតម្រង់ទិស និងជំនាញដែលគ្រូម្នាក់អាចទទួលបាននៅក្នុង
ដំណើរការនៃការអប់រំដើម្បីលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍរាងកាយ បញ្ញាស្មារតី សង្គម និងស្មារតី
របស់សិស្ស។
(៤) នេះពិពណ៌នាអំពីចំណេះដឹងទូទៅអំពីការបង្រៀន ជំនឿវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគេក៏ដូចជាការ
លើកទឹកចិត្តក្នុងការបង្រៀន។
(៥) វាជាការសំខាន់ណាស់ដែលគ្រូត្រូវមានការយល់ដឹងឱ្យបានម៉ត់ចត់អំពីប្រធានបទព្រោះវា
ជួយពួកគេក្នុងការបញ្ជូនខ្លឹមសារនិងពន្យល់វាតាមរបៀបដែលអាចយល់បាន។
(៦) នេះគឺជាចំណេះដឹងអំពីរបៀបដែលមនុស្សរៀន និងរបៀបដែលដំណើរការនេះកើតឡើង។

ចំណេះដឹងផ្នែកគរុកោសល្យ	**៤**	ដំណើរការវិជ្ជាជីវៈ	**១**
ចំណេះដឹងមាតិកា	**៥**	ចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ	**៣**
សិស្សដែលមានហានិភ័យខ្ពស់	**២**	ចំណេះដឹងមាតិកាគរុកោសល្យ	**៦**

ដំហានទី២

ក-ការឆ្លុះបញ្ចាំងជាទៀងទាត់លើវិធីធ្វើការផ្ទាល់របស់អ្នកគឺមានសារៈសំខាន់ដើម្បីបង្កើនជំនាញរបស់អ្នក។ សូមអានឧទាហរណ៍ខាងក្រោមនៅខាងឆ្វេងហើយផ្សំវាជាមួយវិធីសាស្ត្រសមស្របដែលប្រើដោយគ្រូ៖

១) បន្ទាប់ពីចូលរៀនរាល់ថ្ងៃលោកស្រី Pillai សរសេរកំណត់ហេតុប្រចាំថ្ងៃមួយដែលគាត់ឆ្លើយសំណួរអំពីថ្នាក់របស់គាត់។ នេះគួរតែជួយនាងឱ្យឆ្លុះបញ្ចាំង និងកែលម្អដំណើរការបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួន និងវិធីសាស្ត្រធ្វើផ្សេងៗ។	ការស្នង់មតិពីមិត្តភក្តិ ឬមិត្តរួមការងារ
២) បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការសិក្សាលោក**ថេនណឹន**ប្រគល់កម្រងសំណួរដល់សិស្សដើម្បីទទួលបានយោបល់ពីពួកគេអំពីអ្វីដែលគាត់ធ្វើបានល្អ និងអ្វីដែលគាត់អាចកែលម្អបាន។	ការអនុវត្តការបង្រៀនតាមវីដេអូដែលបានថត
៣) លោកស្រី**វ័ត្ន**កំពុងបំពេញកម្រងសំណួរច្រើនទំព័រ។ នាងគួរតែឆ្លើយផងដែរថា តើនាងបានបញ្ចូលជាតុអន្តរកម្មទៅក្នុងមេរៀនរបស់នាងញឹកញាប់ប៉ុណ្ណា។ ការវាយតម្លៃលើកម្រងសំណួរគួរជួយនាងឱ្យបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀនរបស់នាង។	សម្ភារៈឧបទេសបង្រៀន
៤) លោក**ប៉ែវ**បានអញ្ជើញមិត្តរួមការងារម្នាក់មកថ្នាក់របស់គាត់ដើម្បីទទួលបាននូវមតិយោបល់ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ និងសំណូមពរជាក់ស្តែងដើម្បីកែលម្អការបង្រៀនរបស់គាត់។	
៥) បន្ទាប់ពីមេរៀនអ្នកស្រី**ជ័យ**ចុចបិទនៅលើកាមេរ៉ាវីដេអូរបស់គាត់។ នាងបានកត់ត្រាមេរៀនរបស់នាងនៅថ្ងៃនេះ ហើយបន្ទាប់មកឆ្លុះបញ្ចាំងពីវានៅផ្ទះ ដោយមានជំនួយពីសន្លឹកពិធីការដែលនាងបានទទួលនៅក្នុងការអប់រំបន្ថែម។	

ខ- តើអ្នកនឹងភ្ជាប់ទិដ្ឋភាពទៅនឹងកត្តា ៦ យ៉ាងនៃការបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពយ៉ាងដូចម្តេច? ជ្រើសរើសពាក្យទៅក្នុងប្រភេទសមស្រប៖

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ប្រភេទនៃការគណនាមូលដ្ឋាន(បន្ថែមសិស្ស។ ល។) ២ - គោលដៅនៃការបង្រៀននិងការរៀនសូត្រ ២ - ការយល់ដឹងពីសត្វផ្សេងៗគ្នា ៣ - វិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នា ៤ - វាស់វឌ្ឍនភាពរបស់សិស្សឆ្ពោះទៅរកគោលបំណងនៃការរៀន ៥ - ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពរបស់អ្នកសិក្សា ៦ - កំណត់ផ្នែកនៃប្រយោគ ៧ - កិច្ចការផ្ទះមានគុណភាព ៨ - ថ្នាក់រៀន ត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីសម្រួលដល់ការរៀនសូត្រ ៩ - ពន្លឺ ១០ - ផែនការវគ្គសិក្សា: ពេលវេលា ដំណាក់កាល សកម្មភាពអ្នកសិក្សា ១១ - ផ្តល់ការពន្យល់ផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់ខ្លឹមសារតែមួយ ១២ - ដំណើរការបន្តនៃការឆ្លុះបញ្ចាំងរបស់គ្រូ ១៣ - ប្រើប្រាស់ទិន្នន័យវាយតម្លៃដើម្បីដឹកនាំការធ្វើផែនការ និងការណែនាំបន្ថែម ១៤ - ឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការផ្សេងៗ និងកែសម្រួលជម្រើសរបស់ពួកគេដល់សិស្សរបស់ពួកគេ (យុទ្ធសាស្ត្រមាតិកា។ ល។) ១៥ - គិតពីសមត្ថភាពរបស់សិស្សរបស់ពួកគេ ១៦ - ការបណ្តុះបណ្តាល និងការអប់រំជាទៀងទាត់ (គ្រូ) ១៧ - សុវត្ថិភាព និងការត្រៀមខ្លួនដើម្បីសម្របខ្លួន ១៨ - កន្លែងសម្រាប់ដំណើរការផ្លាស់ប្តូរ (កន្លែង) ១៩

គ-ចាត់តាំងលក្ខណៈបុគ្គលទៅជាពីរប្រភេទនៅផ្នែកខាងស្តាំដោយក្តាប់ប្រអប់ជាមួយបន្ទាត់។ តើទិដ្ឋភាពណាខ្លះដែលមានលក្ខណៈវិជ្ជមានហើយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់ដំណើរការវិជ្ជាជីវៈ?

វិធីសាស្ត្របង្រៀនតែមួយប៉ុណ្ណោះ
ការអនុវត្តឆ្លុះបញ្ចាំង
ការប្រាស្រ័យទាក់ទងអំពីការណែនាំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

ផលប៉ះពាល់វិជ្ជមាន

ការធ្វើផែនការមេរៀនតឹងរឹង
វិធីសាស្ត្រថ្មី
កង្វះចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការបង្រៀន
ការអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលទៀងទាត់ (គ្រូ)
កម្មវិធីសិក្សាដែលមានបញ្ហា

ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឃ-សូមអានការពិពណ៌នាខាងក្រោមនៃបរិយាកាសរៀនពីរ និងបំពេញកិច្ចការខាងក្រោម៖

ថ្នាក់រៀន ក៖

កម្មវិធីសិក្សាចែងថាសិស្សគួរសិក្សាអំពីរូបមន្តសម្រាប់ផ្ទៃចតុកោណកែង និងការ៉េ។ លោកស្រី**ជំយ** មានវគ្គបណ្តុះ បណ្តាលទំនើបកាលពីសប្តាហ៍មុនហើយបានរៀនពន្យល់ពីរូបមន្តផ្ទៃក្រឡាតាមវិធីផ្សេងៗគ្នា។ តាមវិធីនេះនាងអាចនាំមាតិការៀនក្នុងថ្នាក់រៀនតាមរបៀបច្នៃប្រឌិតហើយក៏អាចឆ្លើយសំណួរពីលោក**ស្ទីវ**ដែលមានការលំបាកក្នុងការស្វែងយល់ពីរូបមន្ត។

ថ្នាក់រៀន ខ៖

កម្មវិធីសិក្សាចែងថាសិស្សគួរសិក្សាអំពីរូបមន្តសម្រាប់ផ្ទៃចតុកោណកែង និងការ៉េ។ លោក Perea បានបញ្ចប់ការ បណ្តុះបណ្តាលគ្រូរបស់គាត់កាលពី១០ឆ្នាំមុន ហើយមិនបានចូលរួមការបណ្តុះបណ្តាលបន្ថែមទៀតចាប់តាំងពីពេលនោះមក។ គាត់មានយោបល់ថាគាត់បានរៀនទាំងអស់នេះនៅក្នុងការសិក្សារបស់គាត់។ នៅពេលដែល Steve សួរសំណួរពីរ បីគាត់ពន្យល់ពីរូបមន្តនេះដល់ Steve ម្តងទៀត។ គាត់ប្រាប់គាត់ថាគាត់គួរតែដឹងពីរបៀបគណនាផ្ទៃដី។

១. សម្រេចចិត្តថាការពិពណ៌នាណាមួយតំណាងឱ្យឧទាហរណ៍វិជ្ជមានសម្រាប់វិជ្ជាជីវៈហើយមួយណាអវិជ្ជមាន:

ក. ឧទាហរណ៍វិជ្ជមាន:

ខ. ឧទាហរណ៍អវិជ្ជមាន:

២. តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យឧទាហរណ៍ទាំងនេះវិជ្ជមានឬអវិជ្ជមាន? សូមជ្រើសរើសពាក្យទៅក្នុងប្រភេទសមស្របខាងក្រោម៖ ការបង្រៀនគឺជាកម្មវត្ថុនៃដំណើរការនៃការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈបន្ត [១] - ប្រើវិធីសាស្ត្របង្រៀនមួយ [២] - គ្មានការផ្តល់ការពន្យល់ផ្សេងៗគ្នា [៣] - ការចាត់ចែងការសិក្សា ឬការចាត់ចែងផ្ទាល់ខ្លួន [៤] - ការបង្រៀនជំនាញចាប់ពីពេលដែលពួកគេជាគ្រូបណ្តុះបណ្តាល [៥] - វិធីសាស្ត្រអប់រំថ្មី [៦] - ការងារ ឬការរៀបចំការសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួន [៧]

ការអនុវត្តបែបវិជ្ជមាន	ការអនុវត្តបែបអវិជ្ជមាន

ដំហានទី២ ដំណោះស្រាយ

ក- ការឆ្លុះបញ្ចាំងជាទៀងទាត់លើវិធីធ្វើការផ្ទាល់របស់អ្នកគឺមានសារៈសំខាន់ដើម្បីបង្កើនជំនាញរបស់អ្នក។ សូមអានឧទាហរណ៍ខាងក្រោមនៅខាងឆ្វេងហើយផ្សំវាជាមួយវិធីសាស្ត្រសមស្របដែលប្រើដោយគ្រូ៖

១) បន្ទាប់ពីចូលរៀនរាល់ថ្ងៃលោកស្រី Pillai សរសេរកំណត់ហេតុប្រចាំថ្ងៃមួយដែលគាត់ឆ្លើយសំណួរអំពីថ្នាក់របស់គាត់។ នេះគួរតែជួយនាងឱ្យឆ្លុះបញ្ចាំង និងកែលម្អដំណើរការបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួននិងវិធីសាស្ត្រធ្វើផ្សេងៗ។	ទិនានុប្បវត្តិឆ្លុះបញ្ចាំង
២) បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការសិក្សាលោក**ថេនណឹន**ប្រគល់កម្រងសំណួរដល់សិស្សដើម្បីទទួលបានយោបល់ពីពួកគេអំពីអ្វីដែលគាត់ធ្វើបានល្អ និងអ្វីដែលគាត់អាចកែលម្អបាន។	ការវាយតម្លៃសិស្ស
៣) លោកស្រីវ័ត្តកំពុងបំពេញកម្រងសំណួរប្រើទំព័រ។ នាងគួរតែឆ្លើយផងដែរថាតើនាងបានបញ្ចូលធាតុអន្តរកម្មទៅក្នុងមេរៀនរបស់នាងញឹកញាប់ប៉ុណ្ណា។ ការវាយតម្លៃលើកម្រងសំណួរគួរជួយនាងឱ្យបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀនរបស់នាង។	សម្ភារៈឧបទេសបង្រៀន ព
៤) លោក**ប៉ែរ៉ែ**បានអញ្ជើញមិត្តរួមការងារម្នាក់មកថ្នាក់របស់គាត់ដើម្បីទទួលបាននូវមតិយោបល់ប្រកបដោយផ្លែផ្កាៈ និងសំណូមពរជាក់ស្តែងដើម្បីកែលម្អការបង្រៀនរបស់គាត់។	ការអនុវត្តការបង្រៀនតាមវីដេអូដែលបានថត
៥) បន្ទាប់ពី មេរៀនអ្នកស្រី**ជ័យ**ចុចបិទកាមេរ៉ាវីដេអូរបស់គាត់។ នាងបានកត់ត្រាមេរៀនរបស់នាងនៅថ្ងៃនេះ ហើយបន្ទាប់មកឆ្លុះបញ្ចាំងពីវានៅផ្ទះដោយមានជំនួយពីសន្លឹកពិធីការដែលនាងបានទទួលនៅក្នុងការអប់រំបន្ថែម។	

ខ-តើអ្នកនឹងភ្ជាប់ទិដ្ឋភាពទៅនឹងកត្តា ៦ យ៉ាងនៃការបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពយ៉ាងដូចម្តេច? សូមជ្រើសរើសពាក្យទៅក្នុងប្រភេទសមស្រប៖

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ប្រភេទនៃការគណនាមូលដ្ឋាន(បន្ថែមសិស្ស។ ល។) ១ - គោលដៅនៃការបង្រៀននិងការរៀនសូត្រ ២ - ការយល់ដឹងពីសត្វផ្សេងៗគ្នា ៣ - វិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នា ៤ - វាស់វឌ្ឍនភាពរបស់សិស្សឆ្ពោះទៅរកគោលបំណងនៃការរៀន ៥ - ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពរបស់អ្នកសិក្សា ៦ - កំណត់ផ្នែកនៃប្រយោគ ៧ - កិច្ចការផ្ទះមានគុណភាព ៨ - ថ្នាក់រៀន ត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីសម្រួលដល់ការរៀនសូត្រ ៩ - ពន្លឺ ១០ - ផែនការវគ្គសិក្សា: ពេលវេលា ដំណាក់កាល សកម្មភាពអ្នកសិក្សា ១១ - ផ្តល់ការពន្យល់ផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់ខ្លឹមសារតែមួយ ១២ - ដំណើរការបន្តនៃការឆ្លុះបញ្ចាំងរបស់គ្រូ ១៣ - ប្រើប្រាស់ទិន្នន័យវាយតម្លៃដើម្បីដឹកនាំការធ្វើផែនការ និងការណែនាំបន្ថែម ១៤ - ឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការផ្សេងៗ និងកែសម្រួលជម្រើសរបស់ពួកគេដល់សិស្សរបស់ពួកគេ (យុទ្ធសាស្ត្រមាតិកា។ ល។) ១៥ - គិតពីសមត្ថភាពរបស់សិស្សរបស់ពួកគេ ១៦ - ការបណ្តុះបណ្តាលនិងការអប់រំជាទៀងទាត់ (គ្រូ) ១៧ - សុវត្ថិភាព និងការត្រៀមខ្លួនដើម្បីសម្របខ្លួន ១៨ - កន្លែងសម្រាប់ដំណើរការផ្លាស់ប្តូរ (កន្លែង) ១៩

ចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ: (1) (3) (7)

ការធ្វើផែនការណែនាំ: (2) (6) (11) (16)

ការផ្តល់ការណែនាំ៖(4) (12) (15)

ការវាយតម្លៃ: (5) (8) (14)

បរិយាកាសសិក្សា៖(9) (19) (10)

វិជ្ជាជីវៈ៖(13) (17) (18)

គ- ចាត់តាំងលក្ខណៈបុគ្គលទៅជាពីរប្រភេទនៅផ្នែកខាងស្តាំដោយភ្ជាប់ប្រអប់ជាមួយបន្ទាត់។ តើទិដ្ឋភាពណាខ្លះដែលមានលក្ខណៈវិជ្ជមានហើយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់ដំណើរការវិជ្ជាជីវៈ?

វិធីសាស្ត្របង្រៀនតែមួយប៉ុណ្ណោះ	ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន
ការអនុវត្តឆ្លុះបញ្ចាំង	ផលប៉ះពាល់វិជ្ជមាន
ការប្រាស្រ័យទាក់ទងអំពីការណែនាំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព	ផលប៉ះពាល់វិជ្ជមាន
ការធ្វើផែនការមេរៀនតឹងរឹង	ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន
វិធីសាស្ត្រថ្មី	ផលប៉ះពាល់វិជ្ជមាន

កង្វះចំណេះដឹងមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការបង្រៀន	ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន
ការអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលទៀងទាត់ (គ្រូ)	ផលប៉ះពាល់វិជ្ជមាន
កម្មវិធីសិក្សាដែលមានទំនាស់	ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន

យ-សូមអានការពិពណ៌នាខាងក្រោមនៃបរិយាកាសរៀនពីរនិងបំពេញភារកិច្ចខាងក្រោម៖

ថ្នាក់រៀន ក៖

កម្មវិធីសិក្សាចែងថាសិស្សគួរសិក្សាអំពីរូបមន្តសម្រាប់ផ្ទៃចតុកោណកែង និងការ៉េ។ លោកស្រី**ជ័យ**មានវគ្គបណ្តុះ បណ្តាលទំនើបកាលពីសប្តាហ៍មុនហើយបានរៀនពន្យល់ពីរូបមន្តផ្ទៃក្រឡាតាមវិធីផ្សេងៗគ្នា។ តាមវិធីនេះនាងអាចនាំមាតិការៀនក្នុងថ្នាក់រៀនតាមរបៀបច្នៃប្រឌិតហើយក៏អាចឆ្លើយសំណួរពីលោក**ស្ទី**វដែលមានការលំបាកក្នុងការស្វែងយល់ពីរូបមន្ត។

ថ្នាក់រៀន ខ៖

កម្មវិធីសិក្សាចែងថាសិស្សគួរសិក្សាអំពីរូបមន្តសម្រាប់ផ្ទៃចតុកោណកែង និងការ៉េ។ លោក Perea បានបញ្ចប់ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូរបស់គាត់កាលពី១០ឆ្នាំមុន ហើយមិនបានចូលរួមការបណ្តុះបណ្តាលបន្ថែមទៀតចាប់តាំងពីពេលនោះមក។ គាត់មានយោបល់ថាគាត់បានរៀនទាំងអស់នេះនៅក្នុងការសិក្សារបស់គាត់។ នៅពេលដែល Steve សួរសំណួរពីរ បីគាត់ពន្យល់ពីរូបមន្តនេះដល់ Steve ម្តងទៀត។ គាត់ប្រាប់គាត់ថា គាត់គួរតែដឹងពីរបៀបគណនាផ្ទៃដី។

១-សម្រេចចិត្តថាការពិពណ៌នាណាមួយតំណាងឱ្យឧទាហរណ៍វិជ្ជមានសម្រាប់វិជ្ជាជីវៈហើយមួយណាអវិជ្ជមានមួយ៖

ក. ឧទាហរណ៍វិជ្ជមាន: **ថ្នាក់រៀន ក**

ខ. ឧទាហរណ៍អវិជ្ជមាន: **ថ្នាក់រៀន ខ**

២-តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យឧទាហរណ៍ទាំងនេះវិជ្ជមានឬអវិជ្ជមាន? សូមជ្រើសរើសពាក្យទៅក្នុងប្រភេទសមស្របខាងក្រោម៖

ការបង្រៀនគឺជាកម្មវត្ថុនៃដំណើរការនៃការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈបន្ត ១ - ដោយប្រើវិធីសាស្ត្របង្រៀនមួយ ២ - គ្មានការផ្តល់ការពន្យល់ផ្សេងៗគ្នា ៣ - ការចាត់ចែងការសិក្សា ឬការចាត់ចែងផ្ទាល់ខ្លួន ៤ - ការបង្រៀនជំនាញចាប់ពីពេលដែលពួកគេជាគ្រូបណ្តុះបណ្តាល ៥ - វិធីសាស្ត្រអប់រំថ្មី ៦ - ការងារ ឬការរៀបចំការសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួន ៧

ការអនុវត្តបែបវិជ្ជមាន	ការអនុវត្តបែបអវិជ្ជមាន
១	៥

៤	២
៦	៣
៧	

ដំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

ចូរសរសេរចម្លើយបែបសំណេរនៃតែងសេចក្តីចំពោះសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនខាងក្រោម។ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីនីមួយៗគួរតែមានប្រវែងចាប់ពី ៣០០ ទៅ ៥០០ពាក្យ ហើយឆ្លើយជាអត្ថបទដែលទាក់ទងគ្នាងាយស្រួលយល់ជាមួយនឹងប្រយោគពេញលេញ។ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីទាំងនេះដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។

១-នេះជាអ្វីដែលពិពណ៌នាខ្ញុំក្នុងតួនាទីជាគ្រូបង្រៀនម្នាក់។ កិច្ចការទាំងនេះសំខាន់ណាស់ចំពោះខ្ញុំ។ នេះជាផ្នែកដ៏សំខាន់នៃការបង្រៀនរបស់ខ្ញុំ។

២-តើខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវបង្រៀនដូចម្តេចក្នុងវិធីមួយដែលមានប្រសិទ្ធភាព និងមានលក្ខណៈជាអាជីព?

៣-នេះគឺសំខាន់ជាពិសេសចំពោះខ្ញុំសម្រាប់ការបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ។ នេះគឺជាអ្វីដែលខ្ញុំពិតជាចង់ ជៀសវាងក្នុងការបង្រៀនរបស់ខ្ញុំ។

៤-តើអ្វីខ្លះជាសមត្ថភាពបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក? តើអ្នកបានប្រើប្រាស់ចំណុចខ្លាំងណាខ្លះក្នុងការបង្រៀនរបស់អ្នក? តើអ្នកចង់អភិវឌ្ឍបន្ថែមនៅលើ ចំណុចណាខ្លះ ហើយតើមានវិធីសាស្ត្រ និងវិធានការអ្វីខ្លះ ដែលសក្តិសមជាមួយអ្នកសម្រាប់រឿងនេះ?

ដំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន

ចូរបង្កើតគម្រោងបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ តើអ្នកត្រូវការសមត្ថភាពអ្វីខ្លះដើម្បីអាចអនុវត្តគំនិតរបស់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសក្នុងម៉ឺឧល១.១ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពល្អតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន? ចូរផ្តល់ឈ្មោះ និងពិពណ៌នានូវសមត្ថភាពយ៉ាងហោចណាស់ឱ្យបានប្រាំ ហើយរៀបចំវាដាក់ចូលទៅក្នុងគម្រោងការបង្រៀនរបស់អ្នក។ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារនេះគួរតែមានប្រវែងប្រហែលចាប់ពី ៨០០ទៅ១០០០ពាក្យ។ គម្រោងការបង្រៀនដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

អ្នកអប់រំដែលទទួលបានជោគជ័យមិនត្រឹមតែត្រូវការចំណេះដឹងលើមុខវិជ្ជាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេក៏ត្រូវអភិវឌ្ឍជំនាញបង្រៀនរបស់ខ្លួនជាបន្តបន្ទាប់ផងដែរ។ នៅក្នុងម៉ូឌុលនេះអ្នកនឹងស្វែងយល់ពីតួនាទី ភារកិច្ច និងមុខងារគរុកោសល្យផ្សេងៗរបស់គ្រូ។ ភារកិច្ចសំខាន់មួយគឺការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រដែលនឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយវិភាគ និងឆ្លុះបញ្ចាំង។ លើសពីនេះទៀតវានឹងផ្តោតលើជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យរបស់គ្រូ និងតម្លៃមិនត្រឹមតែដឹងមុខវិជ្ជាមួយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងស្វែងយល់ពីរបៀបដែលត្រូវការបញ្ជូនព័ត៌មានដើម្បីឱ្យសិស្សរៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

សូមរីករាយ!!

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ម៉ូឌុល ៣

ការអប់រំបឋមសិក្សាបែប ទិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលៈ លើកកម្ពស់ដំណើរការសហការណ៍សិក្សា

៣.១- ការអភិវឌ្ឍលក្ខណៈបុគ្គល និងជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា

OER នេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយជំនាញបង្រៀនសហសម័យ សម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង /CONTESSA Consortium ដែល ឧបត្ថម្ភថវិកាដោយកម្មវិធី Erasmus នៃសហភាពអឺរ៉ុបក្រោមគម្រោងលេខ598756-EPP-1-2018-1-AT-EPPKA2-CBHE-JP– /CONTESSA.

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

CONTESSA Contemporary Teaching Skills for South Asia

កាលបរិច្ឆេទនៃការបោះពុម្ពផ្សាយ៖ ២០២១
បោះពុម្ពចេញផ្សាយដោយ:CONTESSA
អ្នកសម្របសម្រួលលទ្ធផល៖
សាកលវិទ្យាល័យប្រ្គេស (AT): Sandra Hummel, Mirjam Brodacz-Geier

ដោយមានការចូលរួមវិភាគទានពី៖
សាកលវិទ្យាល័យប្រ្គេស (AT): Bridget Sheehan, Sandra Hummel, Sarah Reichenstein, Mirjam Brodacz-Geier
សាកលវិទ្យាល័យកម្ពុជា (CM): Angus Munro, Siem Or
សាកលវិទ្យាល័យកូឡុំបូ (SR): Sulochana Neranjani, L.M.K. Bandara, Shiranthi Rajendram, Imesha Kinkini, Chamika Hathlahawatta

ការបកប្រែជាភាសាខ្មែរ / ស៊ីនហាឡា / តាមិល:

ការបដិសេធ: គណៈកម្មការអឺរ៉ុបគាំទ្រផលិតកម្មក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយនេះ ដោយមិនបង្កើតការយល់ព្រមលើខ្លឹមសារទាំងនេះមិនឆ្លុះបញ្ចាំងពីទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធតែម្នាក់ឯងទេ ហើយគណៈកម្មការមិនអាចទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រើប្រាស់ណាមួយ ដែលអាចត្រូវបានធ្វើឡើងពីព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងនោះទេ។ វាអាចរកបានដោយបើកចំហ និងឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ CONTESSA រួមជាមួយព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមទៀត៖ https://contessa-project.eu/

ការរក្សាសិទ្ធិ៖ អត្ថបទនេះត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិស្របតាមលក្ខន្តិក: Creative Commons Attribution-ShareAlike ៤.០ អាជ្ញាប័ណ្ណអន្តរជាតិ (https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ចែករំលែក កែសម្រួល ចែកចាយ និងបង្កើតឡើងវិញនៅក្នុង ឧបករណ៍ផ្ទុក ឬទ្រង់ទ្រាយណាមួយ។ ដរាបណាអ្នកផ្តល់កិត្តិយសសមស្របដល់អ្នកនិពន្ធដើម និងប្រភពផ្តល់នូវតំណភ្ជាប់ទៅនឹងអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons និងចង្អុលបង្ហាញ ប្រសិនបើមានការផ្លាស់ប្តូរ។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូល កែសម្រួល ឬកសាងសម្ភារៈ អ្នកត្រូវផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណសម្ភារៈដែលបានកែប្រែក្រោមលក្ខខ័ណ្ឌដូចគ្នា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

CC BY SA

សេចក្តីផ្តើម

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA គឺជាអ្វី?

វគ្គសិក្សាCONTESSA គឺជាលទ្ធផលមួយ ក្នុងចំណោមលទ្ធផលនៃគម្រោងស្តីអំពី " ជំនាញក្នុង ការបង្រៀនសម័យថ្មី សម្រាប់ អាស៊ីខាងត្បូង " ដែលផ្តល់មូលនិធិរួម ដោយកម្មវិធី Erasmus នៃសហភាពអឺរ៉ុប។ គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះ គឺដើម្បីជាការរួមចូល ចំណែកក្នុងការបង្កើតកម្មវិធីអប់រំគ្រូបង្រៀនដោយ ជោគជ័យ សម្រាប់គ្រូបឋមសិក្សា ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្រីលង្កា ដែលនឹងនាំដល់ ការបង្កើត បានផលវិជ្ជមាន ដែលមាន រយៈពេល វែងឆ្ងាយទៅ លើប្រព័ន្ធ អប់រំទូទៅ។

វាមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើងសម្រាប់អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យក្នុងការតាមឲ្យទាន់សម័យ ជាមួយនឹងជំនាញនិងវិធីសាស្ត្រក្នុងសម័យថ្មីដើម្បីយក មកប្រើក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះវគ្គសិក្សា CONTESSA ផ្តល់ជូនមេរៀនដែល ត្រូវបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំនួន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗ មានការផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំណុចចំនួនបីដែលតម្រង់ទៅរកការអភិវឌ្ឍលើជំនាញបង្រៀនបែបសម័យថ្មី។ ម៉ូឌុលទាំងអស់និងការផ្តោតការយក ចិត្តទុក ដាក់របស់វាគឺមានដូចខាងក្រោម៖

ម៉ូឌុល១៖ ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា
១- ការបង្រៀន និងការរៀននៅសតវត្សទី២១
២-ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀននិងជំនាញ
គរុកោសល្យ៖ គំនិត ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត
៣- ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

ម៉ូឌុល២៖ ភាពអស្ចារ្យក្នុងការបង្រៀន៖ សមត្ថភាព ជាក់លាក់ប្រកបទៅដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀន បឋមសិក្សា
១- ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន៖ តួនាទី កិច្ចការ និងមុខងារ
២- ការវាយតម្លៃទៅលើលទ្ធផលនៃការសិក្សា
៣- ជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

ម៉ូឌុល៣៖ ការអប់រំឈានមុខគេបែបវិធីសាស្ត្រសិស្ស មជ្ឈមណ្ឌល ៖ ការលើកម្ពស់ដំណើរការសិក្សាដែល បាន បង្កើតរួមគ្នា
១-ការអភិវឌ្ឍលក្ខណៈបុគ្គល និងជំនាញដោះស្រាយ បញ្ហា
២-ការអះអាងពីពិភពជីវិតជាក់ស្តែង និងក្តីសង្ឃឹមទៅ អនាគត
៣-ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួន

ម៉ូឌុល៤៖ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិន ស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស
១- គរុកោសល្យបរិយាប័ន្ន៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ
២-ការបង្រៀននិងការរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា៖ ការរៀបចំការយល់ដឹង ការវាយតម្លៃ
៣- ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ម៉ូឌុល៥៖ ការបង្រៀន និងការរៀនតាមបែបឌីជីថល
១- គរុកោសល្យនៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាស សិក្សាដែលបំពាក់ទៅដោយបច្ចេកវិទ្យា
២- ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកទេសឌីជីថល៖ ឧបករណ៍ និងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងការអប់រំ
៣-ការរៀបចំមេរៀន និងដំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ិនធឺណែត
នៅពេលដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះអ្នកចូល រួមនឹងអាចអនុវត្តជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មីដែល ទើបទទួលបានធ្វើឲ្យសិស្សទាំងអស់អាចចូលរួមសកម្មភាព ក្នុងថ្នាក់ និងរៀនពីវិធីថ្មីៗ ដើម្បីជួយឲ្យសិស្សឈាន ទៅដល់ចំណុចសក្តានុពល ពេញលេញរបស់ពួកគេ។

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA សម្រាប់អ្នកណា?

គម្រោងនេះស្តីពីជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មី សម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូងមានបំណងក្នុងការលើកតម្កើងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់គរុនិស្សិត និងគ្រូ បង្រៀន ដែលកំពុងបម្រើការក្នុងសាលាបឋមសិក្សា នានា។ ឯកសារនេះ ត្រូវបានសម្របសម្រួល ជាពិសេស សម្រាប់គរុនិស្សិត។

លើសពីនេះទៅទៀត វគ្គសិក្សា CONTESSA ក៏សម្រាប់អ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើខ្លួនឲ្យទាន់សម័យកាលជាមួយនឹងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី។

ឯកសារមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយក៏មានជា ភាសាខ្មែរ ភាសាសិង្ហាលា(Sinhala) និងភាសា តាមីល (Tamil) ដែលប្រើប្រាស់ នៅប្រទេស ស្រីលង្កា។

តើរចនាសម្ព័ន្ធនៃវគ្គសិក្សា CONTESSA មានអ្វីខ្លះ?

ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុនរួមហើយ វគ្គសិក្សា CONTESSAនេះ រួមមាន៥ម៉ូឌុលដែលម៉ូឌុល នីមួយៗ មាន

តម្លៃស្មើនឹង៣ក្រេឌីតតាមប្រព័ន្ធសិក្សារបស់អឺរ៉ុប។ សម្រាប់ម៉ូឌុលទាំងនេះ ត្រូវបាន ប្រើប្រាស់រួមគ្នា ព្រោះម៉ូឌុលនីមួយៗមានខ្លឹមសារទាក់ទងជាមួយនឹងម៉ូឌុលដទៃទៀត ក៏ប៉ុន្តែមេរៀនក្នុងម៉ូឌុលទាំងនេះក៏ ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងវិធីមួយ ដែលអាចប្រើបាន ដោយ ខ្លួនឯងផ្ទាល់ផងដែរ។

ម៉ូឌុលនីមួយៗផ្តោតលើប្រធានបទចំនួនបី ហើយឯកសារទាំងអស់បានបង្កើតឡើងសម្រាប់ការផ្តោតនីមួយៗផងដែរ។ វាបង្កើតឲ្យមានឯកសារ សរុបចំនួន១៥ ផ្នែកសម្រាប់វគ្គសិក្សា CONTESSA ។ ឯកសារ នីមួយៗរួមមាន សេចក្តីផ្តើមបែបទ្រឹស្តី និងមាន លំហាត់អនុវត្តនៅចុងមេរៀន ដោយផ្អែកលើទ្រឹស្តី។

ជំហាន១៖ ទ្រឹស្តី គឺជាការម្លឹកនូវទ្រឹស្តី ក្នុង សេចក្តីផ្តើម នៃ លំហាត់អនុវត្តទាំងនេះ ត្រួតពិនិត្យ ការយល់ដឹងនៃអត្ថបទដើម្បីប្រាកដថាទ្រឹស្តីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានយល់ដឹង។

ជំហាន២៖ បទពិសោធ គ្រូបង្រៀន ផ្តល់ជូននូវឧទាហរណ៍ពិតៗ និងវិធីសាស្ត្រ ដែល ពួកគាត់អនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់ នឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។ឧទាហរណ៍ទាំងនេះបានភ្ជាប់លំហាត់អនុវត្តទៅនឹងទ្រឹស្តីដែលបានរៀនពីមុនរួចហើយ។ **ជំហាន៣៖**ការឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ រាប់បញ្ចូលសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងដោយផ្អែក ទៅលើ ចំណុចគោល នីមួយៗ។

ជំហាន៤៖ ការអនុវត្ត គឺជាជំហានចុងក្រោយ ដែលមានគម្រោងគោលនៃការបង្រៀនមួយត្រូវបាន បង្កើតឡើងផ្អែកទៅលើអ្វីដែលបានប្រទះឃើញពីមុននៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរ។

លំហាត់អនុវត្តនៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរអាច ត្រូវបានបំពេញដោយផ្ទាល់ក្នុងឯកសារនេះ។ **ជំហានទី៣ និងទីបួន** ជាផ្នែកនៃឯកសារ ដែលរៀប ជាសំណុំដាច់ដោយឡែកដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ។ គំរូសម្រាប់ការរៀបចំសំណុំឯកសារ (portfolio) មានជាឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

មាតិកា

១- សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើខ្លួនឯង និងមានការប្តេជ្ញាចិត្តផ្ទាល់ខ្លួន 2

២- សារៈសំខាន់នៃការក្លាយទៅជាសិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើខ្លួន និងមានការប្តេជ្ញាចិត្តផ្ទាល់ខ្លួន 6

២.១- សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើខ្លួនឯងគឺជាអ្នកសិក្សាពេញមួយជីវិត 7

២.២ សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើខ្លួនឯងគឺជាអ្នកដែលមានទំនុកចិត្តខ្ពស់ 8

២.៣ សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើខ្លួនឯងអាចអភិវឌ្ឍការយល់ចិត្ត និងការអាណិតអាសូរ.....9

២.៤- សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើខ្លួនឯងមិនខ្លាចនូវភាពបរាជ័យ 10

៣- សារៈសំខាន់នៃជំនាញជីវិតដើម្បីក្លាយជាសិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើខ្លួនឯង 10

៤. ចំណុចសំខាន់ៗ.....16

ឯកសារពិគ្រោះ.....17

ជំហានទី ១ ការអនុវត្តជាក់ស្តែង 18

ជំហានទី ១ ការអនុវត្តជាក់ស្តែង និងដំណោះស្រាយ 21

ជំហានទី២ - លំហាត់អនុវត្ត - ដំណោះស្រាយ.....30

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន 36

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ គម្រោងការបង្រៀន 36

ឧបសម្ព័ន្ធ.....37

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Video - STEMP.....37

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ វីដេអូ –ការដោះស្រាយបញ្ហា.....38

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១- សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើខ្លួនឯង និងមានការយល់ដឹងចិត្តផ្ទាល់ខ្លួន

ជាប្រពៃណី សិស្សបានដើរតួនាទីអកម្មនៅក្នុងវិស័យអប់រំ។ ពួកគេបានអនុវត្តតាមវិធាន និងបទដ្ឋានដែលបានបង្កើតដោយអាជ្ញាធរ និងកប់ក្នុងវប្បធម៌សង្គម។ សិស្សអនុវត្តតាមកាលវិភាគដែលត្រូវបានបង្កើតសម្រាប់ពួកគេបំពេញការកិច្ច និងតេស្តដែលបង្កើតឡើងដោយគ្រូឬក្រុមប្រឹក្សាអប់រំ ហើយពួកគេផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធដែលពួកគេត្រូវបានផ្តល់ជម្រើសតិចតួច (Zacarian & Silverstone, ២០២០)។ បច្ចេកទេសបង្រៀនបែបប្រពៃណីទាំងនេះជាពិសេសជារឿយ ៗភាគច្រើនផ្អែកលើការទន្ទេញចាំ កាត់បន្ថយការចង់ដឹងរបស់សិស្សទៅនឹងធាតុ" តើខ្ញុំត្រូវការអ្វីខ្លះដើម្បីប្រឡងនេះ?" លើសពីនេះទៅទៀតអ្វីដែលគេរំពឹងថានឹងរៀន ជាទូទៅមិនទាមទារនូវជំនាញគិតលំដាប់ខ្ពស់ទេ ហើយជារឿយៗត្រូវបានគេយល់ថាមិនពាក់ព័ន្ធនឹងមាគ៌ាអាជីពនាពេលអនាគតរបស់សិស្ស ដែលនាំឱ្យខ្វះការលើកទឹកចិត្ត និងការខកចិត្ត (McCombs, ២០០០) ។ ការរំពឹងទុកដូចជាកាលបរិច្ឆេទទាំងនេះតាំងពីដំនាន់ដំបូងនៃការអប់រំសាធារណៈជាសកលចំណុចដែលត្រូវជួយសិស្សទាំងអស់ឱ្យទទួលបាននូវជំនាញ និងចេតនាដែលចាំបាច់ដើម្បីលើកកម្ពស់ការទទួលបានចំណេះដឹង និងការចូលរួមរបស់ពលរដ្ឋ។ មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការអប់រំជាសកលគឺសន្មតថាកុមារគឺជានាវាទទេដែលនឹងទទួលបានចំណេះដឹងឥរិយាបថ និងទំនោរខាងសីលធម៌ដែលបានបង្ហាញដល់សិស្សដោយគ្រូដែលដើរតួជាជំហរសម្រាប់ឪពុក ម្តាយ និងអាជ្ញាធរសាសនា។ (Zacarian និងSilverstone ឆ្នាំ ២០២០ ទំព័រ ៩)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

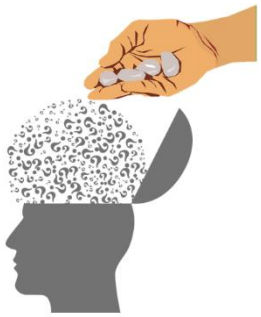

ប្រព័ន្ធអប់រំបែបប្រពៃណីនេះដែលសិស្សត្រូវបានគេមើលឃើញថាជាធុងទទេដែលអ្នកអប់រំដាក់ចំណេះដឹងត្រូវបានបង្កើតជាគំរូនៃការអប់រំរបស់ធនាគារដោយលោក Paulo Freire អ្នកអប់រំនិងទស្សនវិទូដែលរិះគន់ការអប់រំបែបប្រពៃណី។ ខណៈពេលដែលសិស្សនៅក្នុងគំរូនេះត្រូវបានគេដាក់ស្លាកថា "ធុងទទេ" គ្រូត្រូវបានគេរំពឹងថាជាឥស្សរជនអាជ្ញាធរដែលផ្តល់ចំណេះដឹងទៅសិស្សអកម្ម (ឧទាហរណ៍ទៅធនាគារ) ដោយមិនអើពើនឹងចំណេះដឹង ឬបទពិសោធពីមុនដែលពួកគេមានរួចហើយ (Freire, ១៩៧០)។

តាមរយៈការយកគំរូតាមរោងចក្រហ្វដទៅសាលារៀន និងឃើញថាសិស្សជាឧបករណ៍សម្រាប់ពិសោធបច្ចេកទេស សិស្សអាចមិនពាក់ព័ន្ធ និងការសិក្សារបស់ពួកគេផងដែរ។ វិធីសាស្ត្រនេះអាចបញ្ចប់នូវការមិនមានសិទ្ធិអំណាចជាជាងការផ្តល់អំណាចដល់សិស្ស ជាពិសេសអាកប្បកិរិយាដែលជាធម្មតាទទួលបានរង្វាន់ពីគ្រូ ដូចជាការធ្វើតាមការណែនាំរបស់គ្រូធ្វើកិច្ចការផ្ទះ រៀនក្នុងថ្នាក់ និងបញ្ចប់ការងារឱ្យទាន់ពេលវេលា។ ការផ្តោតសំខាន់លើការអនុលោមតាមគោលបំណងនៃការធ្វើឱ្យថ្នាក់រៀន" អាចគ្រប់គ្រងបាន" អាចបំផ្លាញការយល់ដឹងរបស់សិស្សក្នុងការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច។ (Broom, 2015, p80) ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ បដិវត្តក្នុងការគិតក្នុងចំណោមអ្នកអប់រំចាប់តាំងពីសម័យហ្រ្វ។ ចំណែកឯសិស្សពីមុនត្រូវបានគេរំពឹងថាជាមនុស្សចេះស្តាប់បង្គាប់គោរពប្រតិបត្តិ និងអកម្មសិស្សបច្ចុប្បន្នត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងមានភាពច្នៃប្រឌិតមានទំនុកចិត្តការយល់ដឹង និងសហការគ្នា។ រូបភាព ១ ខាងក្រោមបង្ហាញពី ការផ្លាស់ប្តូរឧត្តមគតិជាវិជ្ជមានរបស់សិស្សក្នុងពេលកន្លងមក។

គំរូធនាគារនៃការអប់រំចែងថាជំនួសឱ្យការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្រូចេញសេចក្តីថ្លែងការណ៍សេចក្តីថ្លែង) និងដាក់ (ការណ៍ប្រាក់បញ្ញើដែលសិស្សទទួលបានដោយអត់ធ្មត់ចងចាំនិងធ្វើម្តងទៀត។ នេះគឺជាគំនិត "ធនាគារ" នៃការអប់រំដែលវិសាលភាពនៃសកម្មភាពដែលអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សពង្រីកតែនៅពេលទទួលបានការដាក់ឯកសារនិងក្បាទុកប្រាក់បញ្ញើ។(ហ្វ្រីរ៉េស ១៩៧០ ទំព័រ ៧២(

រូបភាពទី១ : បុគ្គលិកលក្ខណៈសិស្សវិជ្ជមាន

សារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើងនៃការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សិស្ស នេះគឺជាគំនិតមួយដែល Zacarian & Silverstone (២០២០) ជំទាស់ត្រូវបានចាក់ឫសក្នុងកត្តាធំៗពីរ គឺ សកម្មភាពផ្ទាល់ខ្លួន និងទំនួលខុសត្រូវរួម។ សិស្សថ្ងៃនេះគួរតែមានសមត្ថភាពដឹកនាំបទពិសោធរៀនសូត្រដោយខ្លួនឯង ដោយធ្វើការជ្រើសរើសទាំងធំនិងតូច។ សិស្សកាន់តែច្រើនអាចអនុវត្តជម្រើស និងការងារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេនៅក្នុងការសិក្សា ពួកគេនឹងផ្តល់អំណាចកាន់តែច្រើន (Zacarian & Silverstone, ២០២០) ។ Broom (ឆ្នាំ ២០១៥) មានទស្សនៈថាការពង្រឹងសិទ្ធិអំណាចគឺមានភាពជិតស្និទ្ធនឹងប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួនឬជំនឿថា" មនុស្សម្នាក់គ្រប់គ្រងជីវិតមួយហើយអាចធ្វើការផ្លាស់ប្តូរជាវិជ្ជមាននៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានជុំវិញ (ទំព័រ ៨០)" ។ សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចអាចពិចារណាលើទស្សនៈផ្សេងៗធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯង និងចូលរួមដោះស្រាយបញ្ហា។ នៅពេលសិស្សក្លាយជាអ្នកមានអំណាចមានអត្ថប្រយោជន៍សម្រាប់ទាំងបុគ្គល និងសង្គម (Broom ឆ្នាំ ២០១៥) ។ Sullivan (២០០២) កំណត់និយមន័យការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សិស្សជា" ទស្សនវិជ្ជាដែលបង្កើតបរិយាកាសមួយដែលសិស្សម្នាក់ៗត្រូវបានគាំទ្រដោយសហគមន៍ថ្នាក់រៀនដើម្បីទទួលខុសត្រូវលើជីវិតក្នុងការព្យាយាមបំពេញសេចក្តីត្រូវការនៅក្នុងការសិក្សា (ទំព័រ ២) ។ ដូច្នេះការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សិស្សគួរតែផ្តោតលើការធ្វើការជាមួយគ្នា និងផ្សេងៗគ្នា។ ការចែករំលែកអំណាចពីគ្រូទៅសិស្ស និងសិស្សទៅគ្រូពិតជាមាន

មានការយល់ឃើញចំនួនបីនៃអំណាចដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការពិនិត្យអំណាច អំណាចអាចត្រូវ - បានគេចាត់ទុកថាជាកម្លាំងអវិជ្ជមាននៃអំណាចនៅក្នុងទម្រង់នៃការត្រួតត្រាដែលឥទ្ធិពលលើបុគ្គលម្នាក់ៗដែលអំណាចត្រូវបានកាន់កាប់ទំនងជាជំហរមួយ។ នៃ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សារៈសំខាន់ណាស់។ សិស្សដែលជាប់ទាក់ទងនឹងអំណាចជាមួយទំនាក់ទំនងទំនងជាមានអារម្មណ៍ថាជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនជាង ប្រសិនបើពួកគេចូលរួមក្នុងទំនាក់ទំនងអំណាចលើសលុប។ លើសពីនេះទៀតប្រសិនបើសិស្សបំពេញនូវតម្រូវការរបស់ពួកគេក្នុងការធ្វើជាកម្មសិទ្ធិនៅក្នុងថ្នាក់រៀន និងសហគមន៍ដែលសមហេតុផលក្នុងការរំពឹងថានឹងទទួលបាននូវអារម្មណ៍ពោរពេញដោយថាមពល។ លើសពីនេះទៀត ការទទួលបានការយល់ដឹងពីអំណាចដើម្បីរួមចំណែកដល់សិស្សបំពេញសេចក្តីត្រូវការអំណាចរបស់ពួកគេពីព្រោះសិស្សអាចបន្ត និងសម្រេចគោលដៅសង្គមរបស់ពួកគេ។ (Sullivan ឆ្នាំ ២០០២ ទំព័រ ២) នៅក្នុងនិយមន័យទាំងអស់នេះសារៈសំខាន់នៃស្វ័យភាព ការគិតនិងការធ្វើតាមការ)ឱ្យតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួនរបស់មនុស្សម្នាក់ (ត្រូវបានបន្លិច (ការចែករំលែកអំណាចនិងគំនិត) និងការសហការគ្នាឡើង។ ខណៈពេលដែលលក្ខខណ្ឌទាំងនេះស្វ័យភាពនិងការសហការអាចស្តាប់ទៅផ្ទុយគ្នា ឧទាហរណ៍នៃថ្នាក់រៀនតូចខាងក្រោមបង្ហាញពីវិធីដែលមិនចេះរឹងស្ងួតដែលសិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចប្រើវិធីមួយដើម្បីគាំទ្រវិធីមួយផ្សេងទៀត៖

Andrew កំពុងពុះពារធ្វើលំហាត់គណិតវិទ្យា។ Emily យល់ពីការធ្វើលំហាត់ ប៉ុន្តែការកត់ត្រារបស់ដៃគូនាងកំពុងមានបញ្ហា។ ដែលមិនត្រូវបានបង្ហាញដោយគ្រូឬ Andrew ទេ។ Emily សួរ Andrewប្រសិនបើគាត់ចង់ធ្វើលំហាត់ឱ្យហើយរួមគ្នា។ Andrew សារភាពថាគាត់មិនយល់ពីលំហាត់នេះទេហើយចង់ធ្វើលំហាត់នេះជាមួយ Emily ។ គ្រូបានឮពួកគេ រួចបានប្រាប់ឱ្យធ្វើលំហាត់ស្ងាត់ៗ ព្រមទាំងឱ្យជាសញ្ញាមេដោយគាំទ្រសរសើរទៀត។ ក្នុងឧទាហរណ៍នេះ Emily មានអារម្មណ៍ជឿជាក់ថានាងដឹងចម្លើយហើយថានាងមានសមត្ថភាពជួយ។ នាងក៏មានការយោគយល់ចំពោះមិត្តរួមថ្នាក់របស់នាងហើយចង់សហការជាមួយគ្នា។ Andrew កំពុងទទួលយកការជួយ និងទំនុកចិត្តគ្រប់គ្រាន់ពីការជួយរបស់មិត្តរួមថ្នាក់ និងជាមួយមិត្តរួមថ្នាក់របស់គាត់ដើម្បីសារភាពថាគាត់ត្រូវការជំនួយ។ គ្រូរបស់ពួកគេមានឆន្ទៈចែករំលែក" អំណាច" របស់នាងជាមួយ Emily ហើយរីករាយដែលឃើញសិស្សរបស់នាងធ្វើការជាមួយគ្នា។ គួរបញ្ជាក់ថាការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សិស្សមិនស្នើឱ្យអ្នកអប់រំបោះបង់ចោលទាំងស្រុងនូវបទដ្ឋានឬប្រព័ន្ធពីអតីតកាលឡើយ។គ្រូគួរបន្តពង្រឹងសារៈសំខាន់នៃការគោរពនិងគោរពតាមវិធានសំខាន់ៗ (ឧទាហរណ៍របៀបរបបនៅពេលសំឡេងរោទ៍អគ្គិភ័យ

ភាពគ្មានអំណាច។
ថាមពល - ជាមួយអាចត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាកម្លាំងវិជ្ជមាននៃអំណាចពីព្រោះវានិយាយអំពីទំនាក់ទំនងអំណាចស្មើៗគ្នាជាជាងការត្រួតត្រា។ - អំណាច មាន - នៅពេលមនុស្សម្នាក់យល់ថាពួកគេមានសមត្ថភាពឬសមត្ថភាពធ្វើសកម្មភាពហើយដូច្នេះអាចត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាកម្លាំងវិជ្ជមាននៃអំណាច។ ស៊ូលី)- វ៉ាន់ឆ្នាំ២០០២ ទំព័រ ១(

ឬស្តាប់នៅពេលនរណាម្នាក់កំពុងនិយាយ) ប៉ុន្តែដើម្បីឱ្យសិស្សលូតលាស់នៅក្នុងបរិស្ថានណាមួយ (ថ្នាក់រៀន និងផ្សេងៗ) ពួកគេត្រូវតែមានអារម្មណ៍ថាមានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការចូលរួមចំណែកដល់សហគមន៍ដែលពឹងផ្អែកគ្នា។

២- សារៈសំខាន់នៃការក្លាយទៅជាសិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើខ្លួន និងមានការប្តេជ្ញាចិត្តផ្ទាល់ខ្លួន

គ្រូបង្រៀនត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលជាអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ និងជំនាញនៅលើមុខជំនាញរបស់ពួកគេ ហើយវាគួរតែត្រូវបានគេគោរពបែបនេះ ប៉ុន្តែនេះមិនមានន័យថាសិស្សមិនគួរប្រើអំណាចនៅក្នុងថ្នាក់រៀនទេ។ នៅពេលដែលគ្រូស្តាប់សិស្សគាត់ហើយគោរពសំឡេងរបស់ពួកគេ សិស្សទំនងជាបង្ហាញគំនិតផ្តួចផ្តើម ការប្តេជ្ញាចិត្ត និងទំនុកចិត្ត។ គ្រូបង្រៀនទោះបីជឿថាការពង្រឹងសិទ្ធិអំណាចរបស់សិស្សមានសារៈសំខាន់ក៏អាចស្ទាក់ស្ទើរក្នុងការបោះបង់ចោលនូវប្រព័ន្ធប្រពៃណីដែលគ្រូមានសិទ្ធិអំណាចហើយ " ពួកគេអាចមានអារម្មណ៍មិនត្រឹមត្រូវក្នុងការផ្តល់អំណាចដល់សិស្សរបស់ពួកគេ " (Broom ឆ្នាំ ២០១៥ ទំព័រ ៨២)។ នៅពេលគ្រូចែករំលែកឥទ្ធិពលជាមួយសិស្ស វាមិនមានន័យថាសិស្សមានតិចទេ។ ប្រសិនបើជំនួសឱ្យការគ្រប់គ្រងសិស្សជាក្រុមតូចៗ គ្រូអាចរៀនពីរបៀបផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សិស្ស គ្រូនឹងធ្វើឱ្យជីវិតរបស់សិស្សមានភាពងាយស្រួល ជៀសវាងការមានបញ្ហាផ្សេងៗ និងជួយសិស្សឱ្យមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងការដឹកនាំការរៀនសូត្រដោយខ្លួនឯង។ ដូច្នេះពួកគេនឹងផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់សិស្សពួកគេ និងសង្គមរបស់ពួកគេ។ វាហាក់ដូចជាប្រឆាំងនឹងវិចារណញ្ញាណ ប៉ុន្តែដោយផ្តល់អំណាចដល់សិស្ស គ្រូទទួលបានអំណាច និងការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនបានប្រសើរជាងមុន។ (Broom, 2015, p82)

ខាងក្រោមនេះជាវិធីមួយចំនួនដើម្បីផ្តល់អំណាចដល់សិស្ស និងគាំទ្រលទ្ធផលវិជ្ជមានក្នុងការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

២.១- សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើខ្លួនឯងគឺជាអ្នកសិក្សាពេញមួយជីវិត

សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចគឺមានទៅដោយសមត្ថភាពក្នុងការធ្វើសកម្មភាពក្នុងនាមខ្លួនឯង ឬក្នុងនាមសហគមន៍ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅ ឬបង្កើតលទ្ធផល។ នៅចុងបញ្ចប់នេះការពង្រីកក្រៅថ្នាក់រៀន និងលើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យក្លាយជាអ្នកសិក្សាពេញមួយជីវិត គឺពិតជាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់នៅក្នុងសង្គមដែលមានការអភិវឌ្ឍយ៉ាងឆាប់រហ័សនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។ ការអភិវឌ្ឍផ្នែកព័ត៌មានវិទ្យា និងបច្ចេកវិទ្យា កុំព្យូទ័របាននាំឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាង ឆាប់រហ័យនូវការរំពឹងទុកនៃអ្វីដែលសិស្សគួរតែមានសមត្ថភាពធ្វើដូចមនុស្សធំ។ ការផ្លាស់ប្តូរពីផលិតកម្មមូលដ្ឋានទៅផលិតកម្មស្វ័យប្រវត្តិកម្មខ្ពស់នៃទំនិញទំនើបបន្ថែមទៀតជាមួយនឹងការអភិវឌ្ឍយ៉ាងឆាប់រហ័សនៃវិស័យសេវាកម្មផ្អែកលើចំណេះដឹង និងល្បឿននៃការអភិវឌ្ឍ បច្ចេកវិទ្យាបាននាំឱ្យមានការកើនឡើងនូវតម្រូវការសម្រាប់ការគិតត្រឹះរិះដោះស្រាយបញ្ហានិងការសហការគ្នា ជំនាញទំនាក់ទំនង។ នៅក្នុងការទទួលស្គាល់ការផ្លាស់ប្តូរការរញ្ជួយដីនៅក្នុងបរិយាកាសសង្គមការរៀនសូត្រពេញមួយជីវិតកាន់តែមានសារៈសំខាន់។ រូបភាពទី២ខាងក្រោមបង្ហាញពីគុណលក្ខណៈស្នូលរបស់អ្នកសិក្សាពេញមួយជីវិតប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព (Murdoch & Wilson, ២០០៨) ។

រូបភាពទី ២ គុណលក្ខណៈស្នូលរបស់អ្នកសិក្សាពេញមួយជីវិត

ការរៀនសូត្រគឺជាអ្វីមួយដែលសិស្សធ្វើពេញមួយជីវិតរបស់ពួកគេតាមទម្រង់ផ្សេងៗគ្នា ដូច្នេះវាចាំបាច់ក្នុងការលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យក្លាយជាស្ថាបត្យករនៃការសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួនតាំងពី វ័យក្មេង។ នៅពេលដែលគ្រូបង្រៀនពង្រឹងទំនុកចិត្តដល់សិស្សឱ្យមានភាពជាម្ចាស់ដ៏ធំធេងនៃការរៀនសូត្រផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ (ឧទាហរណ៍ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច) ពួកគេនឹងអភិវឌ្ឍអ្នកសិក្សាដែលមានភាពឯករាជ្យ និងដឹកនាំដោយខ្លួនឯង។

២.២ សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើខ្លួនឯងគឺជាអ្នកដែលមានទំនុកចិត្តខ្ពស់

នៅពេលដែលគ្រូផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវការគ្រប់គ្រង និងជម្រើសកាន់តែប្រសើរលើការរៀនសូត្រ សិស្សនឹងទទួលបានទំនុកចិត្តកាន់តែខ្លាំងលើសមត្ថភាពរបស់ពួកគេ។ សិស្សដែលមានទំនុកចិត្តកាន់តែមានភាពឯករាជ្យ ហើយចាប់ផ្តើមដឹកនាំការរៀនសូត្រផ្ទាល់ខ្លួនទាំងខាងក្នុង និងខាងក្រៅនៃថ្នាក់រៀន។ ទំនុកចិត្តអភិវឌ្ឍសុទិដ្ឋិនិយមដែលនាំឱ្យមានសកម្មភាព (Broom, ឆ្នាំ ២០១៥) ។ ទំនុកចិត្តមានភាពស្រដៀងគ្នានឹងប្រសិទ្ធភាពខ្លួនឯង ហើយពួកគេទាំងពីរត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹង" ឥរិយាបទ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ទាក់ទងនឹងសមិទ្ធផលដែលរួមមានការកែច្នៃការយល់ដឹងការសម្តែងសមិទ្ធផល ការលើកទឹកចិត្ត ការឱ្យតម្លៃខ្លួនឯង និងសកម្មភាពនៃសកម្មភាព" (Seifert, 2004, p137) ។ សិស្សដែលមានទំនុកចិត្តច្រើនមានទំនោរទៅរកការចាប់ផ្តើមខ្លួនឯង អ្នកគិតយុទ្ធសាស្ត្រ និងសម្របខ្លួនក្នុងស្ថានភាពផ្សេងៗ រីឯសិស្សដែលមិនសូវមានទំនុកចិត្តអាចគេចវេសការកិច្ចពិបាក ឬឧបសគ្គ ហើយបដិសេធមិនសួរសំណួរ (Seifert, 2004) ។

២.៣ សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើខ្លួនឯងអាចអភិវឌ្ឍការយល់ចិត្ត និងការអាណិតអាសូរ

អ្នកសិក្សាដែលមានសមត្ថភាពអាចមើលឃើញពីភាពខុសគ្នាដែលអាចធ្វើ និងរបៀបនៃការអប់រំ និងការរៀនសូត្រអាចមានឥទ្ធិពលលើអ្នកដែលនៅជុំវិញពួកគេ។ ដូចអ្វីដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងឧទាហរណ៍របស់Andrew និងEmilyក្នុងផ្នែកទី ១ នៃអត្ថបទនោះការយល់ចិត្តបានលើកទឹកចិត្តនាងឱ្យជួយមិត្តរួមថ្នាក់របស់នាងដោះស្រាយបញ្ហា។ នៅពេលដែលសិស្សត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យបង្កើតសហគមន៍ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព និងការយល់ចិត្តនៅក្នុងថ្នាក់ពួកគេនឹងធ្វើឱ្យមានការផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាងទំនួលខុសត្រូវនៅក្នុងសហគមន៍កាន់តែធំដើម្បីបម្រើឱ្យកាន់តែល្អ។ ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពបែបនេះសិស្សត្រូវមានការយល់ដឹងខ្ពស់ និងសមត្ថភាពក្នុងការទទួលយកពាក្យសម្តី និងពាក្យមិនពិតដែលអ្នកដទៃកំពុងប្រព្រឹត្ត។ ការអនុវត្តទំនួលខុសត្រូវសង្គមចាប់ផ្តើមដោយការយល់ដឹង ដោយយកចិត្តទុកដាក់លើអ្នកដទៃ។ ជំនាញទាំងនេះមិនមានលក្ខណៈធម្មជាតិសម្រាប់សិស្សទាំងអស់ទេ ហើយប្រហែលជាត្រូវការការលើកទឹកចិត្ត ឬបង្រៀន និងអនុវត្តជាក់ស្តែង។ គ្រូបង្រៀនអាចយកគំរូតាមជំនាញបែបនេះដោយចេះយល់ចិត្តសិស្ស និងព្យាយាមកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយផ្ទាល់ជាមួយស្ថានភាពដែលពួកគេប្រឈមមុខ។ (Zacarian និងSilverstone, 2020 p15) សាមគ្គីភាពសហគមន៍អាចត្រូវបានដាំដុះនៅក្នុងថ្នាក់រៀនដោយអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សដឹងថា ពួកគេត្រូវបានគេមើលឃើញ និងបានឮ ហើយផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវឱកាសដើម្បីទទួលបានបទពិសោធកសាង និងការថែរក្សាទំនាក់ទំនងឱ្យបានល្អ។

២.៤- សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើខ្លួនឯងមិនខ្លាចនូវភាពបរាជ័យ

ភាពបរាជ័យមិនអាចជៀសផុតបាន និងផ្នែកចុងក្រោយដ៏សំខាន់មួយនៃការលូតលាស់របស់សិស្ស។ សិស្សដែលមានអំណាចលើខ្លួនឯងយល់ថាការបរាជ័យគឺជាផ្នែកមួយនៃជីវិត និងជាផ្នែកមួយនៃធម្មជាតិក្នុងការរៀនសូត្រ (ឧទាហរណ៍ដោយសារតែពួកគេត្រូវបានគេណែនាំឱ្យធ្វើការរបស់អ្នកមានបញ្ហាវាងវៃដែលបានបរាជ័យមុនពេលឈានដល់ភាពជោគជ័យ ឬពួកគេត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបរាជ័យក្នុងថ្នាក់រៀន)។ ការបរាជ័យអាចត្រូវបានគេមើលឃើញថា ជាអ្វីមួយដែលមិនបញ្ចប់ដំណើរការនៃការរៀនសូត្រ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញជាទម្រង់នៃការឆ្លើយតបសម្រាប់ការកែចម្រើនជាបន្តបន្ទាប់។ នេះក៏នឹងរួមចំណែកដល់មាគ៌ារបស់ពួកគេដើម្បីក្លាយជាអ្នកសិក្សាពេញមួយជីវិតផងដែរ ព្រោះចំណេះដឹងខ្លួនឯងកំពុងមានការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងឆាប់រហ័ស និងបន្តផ្អែកលើព័ត៌មានថ្មីៗ (Broomឆ្នាំ ២០១៥)។ គ្រូបង្រៀនអាចមើលឃើញចំណេះដឹងដូចជាការរស់នៅនឹងអ្វីដែលសិស្សបានទទួល នៅពេលពួកគេចូលរួមយ៉ាងសកម្មជាមួយបទពិសោធរបស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើគ្រូបង្រៀនមិនផ្តល់ចំណេះដឹងដល់សិស្សរបស់ពួកគេទេ សិស្សនឹងទទួលបានចំណេះដឹងតាមរយៈការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយអ្នកដទៃតាមអ្វីដែលDeweyហៅថា" បទពិសោធ" គ្រូអាចជួយសិស្សឱ្យយល់ពីបទពិសោធរបស់ពួកគេតាមរយៈការឆ្លុះបញ្ចាំង ឬការពិភាក្សា។ និយាយឱ្យខ្លីគ្រូអាចផ្តល់អំណាចដល់សិស្សរបស់ពួកគេតាមរយៈមេរៀនដែលផ្តោតលើសិស្សដែលចូលរួមក្នុងការសាកសួរ និងការឆ្លុះបញ្ចាំង ហើយដែលត្រូវបានចិញ្ចឹមបីបាច់តាមរយៈទំនាក់ទំនង។ (Broomឆ្នាំ ២០១៥ ទំព័រ ៨៣)។

៣- សារសំខាន់នៃជំនាញជីវិតដើម្បីក្លាយជាសិស្សដែលមានសិទ្ធិ: អំណាចលើខ្លួនឯង

មានសមត្ថភាព និងអាកប្បកិរិយាពិតប្រាកដគួរឱ្យគោរព (ឬជំនាញជីវិត) ដែលសិស្សអាចនឹងជួបនូវតម្រូវការ និងការលំបាកនៃជីវិតរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីក្លាយជាសិស្សដែលមានសក្តានុពលទទួលបានជីវិតរស់នៅ និងជាសមាជិកនៃសង្គម។ សិស្សមួយ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ចំនួននឹងទទួលបានជំនាញជីវិតនេះតាមធម្មជាតិនៅពេលដែលអ្នកផ្សេងទៀតនឹងធ្វើការដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវជំនាញរបស់ពួកគេ។ ជំនាញនៃជីវិតអាចត្រូវបានបង្កើតនិងកើតឡើងដោយឪពុក ម្តាយ អាណាព្យាបាល មនុស្សដែលស្រឡាញ់ និងនៅក្នុងការបង្កើតការសិក្សារបស់គ្រូបង្រៀន។ សាលារៀនផ្តល់ជូននូវការកំណត់ត្រឹមត្រូវសម្រាប់សិស្សដើម្បីទទួលបានជំនាញទាំងនេះ។

យោងតាមអង្គការសុខភាពពិភពលោក (WHO) មានជំនាញស្នូលនៃជីវិតដែលលើកកម្ពស់សុខភាព និងសុខុមាលភាពរបស់យុវជន។ ទាំងនេះត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុងតារាងទី ១

តារាងទី ១៖ បំណិនស្នូលនៃជីវិត

ពាក្យគន្លឹះ	និយមន័យ
ការធ្វើសេចក្តីសម្រេច	ជួយយើងដោះស្រាយដោយស្ថាបនាជាមួយនឹងការសម្រេចចិត្តអំពីជីវិតរបស់យើង។
ការដោះស្រាយបញ្ហា	អនុញ្ញាតឱ្យយើងដោះស្រាយដោយស្ថាបនាជាមួយបញ្ហានៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ បញ្ហាសំខាន់ៗដែលមិនត្រូវបានដោះស្រាយអាចបណ្តាលឱ្យមានភាពតានតឹងខាងផ្លូវចិត្ត និងបង្កឱ្យមានបញ្ហារាងកាយ។
ការគ្រឹះរិះពិចារណា	សមត្ថភាពរបស់យើងក្នុងការវិភាគព័ត៌មាន និងបទពិសោធតាមគោលបំណង។
ការគិតច្នៃប្រឌិត	ចូលរួមចំណែកទាំងពីរក្នុងការសម្រេចចិត្ត និងការដោះស្រាយបញ្ហាដោយជួយឱ្យយើងស្វែងរកជម្រើសដែលអាចរកបាន និងផលវិបាកផ្សេងៗនៃសកម្មភាព ឬភាពអសកម្មរបស់យើង។
ការទំនាក់ទំនង	មានន័យថាយើងអាចបញ្ចេញមតិដោយផ្ទាល់មាត់ និងមិនផ្ទាល់មាត់តាមរបៀបដែលសមស្របនឹងវប្បធម៌ និងស្ថានភាពរបស់យើង។
ការទំនាក់ទំនងបែបអន្តរបុគ្គល	ជួយយើងឱ្យទាក់ទងតាមរបៀបវិជ្ជមានជាមួយមនុស្សដែលយើងទាក់ទងជាមួយ។

ចនឌីវេគីជាអ្នកសិក្សាអប់រំនិងជាអ្នកធ្វើកំណែទម្រង់ដែលបានតស៊ូមតិសម្រាប់គំរូបដិវត្តនៃការអប់រំដោយស្នើឱ្យសហគ្រាសសាលារៀនសាធារណៈគួរតែជាកន្លែងនៃចក្ខុវិស័យការរកឃើញបញ្ហាបញ្ញាបញ្ញាដំណើរផ្សងព្រេង និងភាពរំភើបជាកន្លែងដែលមនុស្សគ្រប់រូបមានឱកាស ចូលរួមវិភាគទានអ្វីមួយ ហើយសកម្មភាពដែលសកម្មភាពចូលរួមទាំងអស់គឺជាអ្នកនាំមុខគេក្នុងការគ្រប់គ្រង។)Zacarian & Silverstone, ២០២០, ទំព័រ ១០(

ការយល់ដឹងដោយខ្លួនឯង	រួមបញ្ចូលទាំងការទទួលស្គាល់ខ្លួនយើងថាតើលក្ខណៈភាពខ្លាំងនិងភាពខ្សោយរបស់យើងអំពីបំណងប្រាថ្នានិងការមិនចូលចិត្តរបស់យើង។
ការយល់ចិត្ត/ការអាណិត	សមត្ថភាពក្នុងការមើលស្រមៃថា តើជីវិតរបស់មនុស្សម្នាក់ទៀតមានលក្ខណៈបែបណាសូម្បីតែនៅក្នុងស្ថានភាពដែលយើងប្រហែលជាមិនធ្លាប់ស្គាល់ក៏ដោយ។
ស៊ូទ្រាំនឹងស្ត្រេស	ការស្គាល់ប្រភពនៃស្ត្រេសក្នុងជីវិតរបស់យើងការទទួលស្គាល់ថាតើបញ្ហានេះជះឥទ្ធិពលដល់យើងយ៉ាងដូចម្តេច ហើយធ្វើសកម្មភាពតាមរបៀបដែលជួយគ្រប់គ្រងកម្រិតស្ត្រេសរបស់យើង។
ដោះស្រាយជាមួយអារម្មណ៍	ចូលរួមក្នុងការទទួលស្គាល់អារម្មណ៍នៅក្នុងខ្លួនយើងនិងអ្នកដទៃដោយដឹងពីរបៀបដែលអារម្មណ៍មានឥទ្ធិពលលើឥរិយាបថនិងអាចឆ្លើយតបនឹងអារម្មណ៍បានសមស្រប។

បំណិនជីវិតដែលមានចែងក្នុងតារាងទី១គឺចាំបាច់ ពីព្រោះពួកគេអាចណែនាំយុវជនឱ្យកែលម្អជីវិតជួយពួកគេឱ្យមានការយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់អំពីខ្លួនគេ និងអ្នកដទៃធ្វើការជ្រើសរើសកាន់តែប្រសើរ និងរៀនទប់ទល់នឹងការផ្លាស់ប្តូរព្រឹត្តិការណ៍នានានៅក្នុងពិភពលោកដែលពួកគេរស់នៅ។ អ្វីដែលពិសេសជាងនេះទៀតនោះ គឺការរៀនសូត្រជំនាញជីវិតអាចជួយសិស្សឱ្យមានភាពស៊ីចង្វាក់គ្នាជាមួយនឹង៖" (i) អ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើ (ii) របៀបដែលពួកគេកំពុងធ្វើអ្វី (iii) របៀបដែលពួកគេទទួលបានព័ត៌មាន (iv) មនុស្សផ្សេងទៀតនិងរបៀបដែលពួកគេគិតមានអារម្មណ៍ និងឥរិយាបថ" (អង្គការសុខភាពពិភពលោកឆ្នាំ ២០២០ ទំព័រ ១៩)។ បន្ថែមលើបំណិនជីវិតដែលបានរៀបរាប់ខាងលើសមាគមចិត្តសាស្ត្រអាមេរិច (APA) ផ្តោតលើកត្តាចិត្តសាស្ត្រចំនួន ១៤ ដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់សិស្ស និងដោះស្រាយបានពេញលេញជាមួយស្ថានភាពសិក្សាជាក់ស្តែង។ បញ្ជីនៃគោលការណ៍ផ្លូវចិត្តអ្នកសិក្សាដែលមានសុពលភាពចំនួន ១៤ ចំណុចនៃការស្រាវជ្រាវអាចជួយឱ្យគ្រូផ្តោតលើ" ការយល់ដឹងអំពីការរៀនសូត្រ និងការលើកទឹកចិត្តដូចជាដំណើរការធម្មជាតិដែលកើតឡើងនៅពេលដែលលក្ខខណ្ឌ និងបរិបទនៃការរៀនសូត្រគាំទ្រដល់តម្រូវការរបស់អ្នកសិក្សាម្នាក់ៗសមត្ថភាពបទពិសោធ និងចំណាប់អារម្មណ៍។ គ្រឹះ (របស់គាត់) គឺចាំបាច់ដើម្បីរចនាការអនុវត្តដែលគាំទ្របច្ចេកវិទ្យាដែលចូលរួមតាមតម្រូវការ និងជា

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ប្រព័ន្ធទៅនឹងតម្រូវការរបស់អ្នកសិក្សាទាំងអស់ (APA, 1997, McCombs, 2000) ។ វាអនុវត្តចំពោះអ្នកសិក្សាទាំងអស់ដោយមិនគិតពីអាយុ និងបរិយាកាសនៃការរៀនសូត្រ។ បញ្ជីរួមមាន៖

. កត្តាបញ្ញា និងកត្តាយល់ដឹង
. កត្តាឥទ្ធិពល និងកត្តាលើកទឹកចិត្ត
. កត្តាអភិវឌ្ឍន៍ និងកត្តាសង្គម
. កត្តាផ្សេងៗទៀត

ការផ្តោតលើអ្នកសិក្សាគឺសំខាន់ណាស់ ព្រោះវាចាប់ផ្តើមដោយការយល់ដឹង ពេញលេញអំពីរបៀបដែលសិស្សមើលឃើញពិភពលោករបស់ពួកគេ ហើយវាខិតជិតដំណើរការនៃការរៀនសូត្រទាំងក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ផ្តោតលើអ្វីដែលបានរៀន និងរបៀបនៃការសិក្សាកើតឡើងជាមួយតម្រូវការចំណាប់អារម្មណ៍ និងសមត្ថភាពរបស់សិស្សម្នាក់ៗអាចជួយឱ្យគ្រូយល់ពីរបៀបជួយសិស្សឱ្យដឹកនាំការរៀនសូត្រដោយខ្លួនឯង។ គោលការណ៍ចិត្តសាស្ត្រស្នូលរបស់អ្នកសិក្សា១៤ ដែលត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយAPA (ឆ្នាំ ១៩៩៧ ដែលត្រូវបានកែសម្រួលពីMcComb ឆ្នាំ ២០០០) មានបង្ហាញក្នុងតារាងទី ២

តារាងទី ២៖ គោលការណ៍ចិត្តសាស្ត្រស្នូលរបស់អ្នកសិក្សាទាំង១៤

កត្តាបញ្ញា និងកត្តាយល់ដឹង		
១	**ធម្មជាតិនៃដំណើរការរៀនសូត្រ**	ការរៀនសូត្រតែងសេចក្តីគឺផ្អែកលើបំណងប្រាថ្នាចង់រៀនវាដោយផ្អែកលើព័ត៌មានដែលពង្រឹងដោយបទពិសោធកន្លងមក។
២	**គោលដៅនៃដំណើរការរៀនសូត្រ**	អ្នកសិក្សាគួរមានលទ្ធភាពបង្កើតឱ្យមានតំណាងដែលមានអត្ថន័យ និងជាប់ទាក់ទងគ្នានៃចំណេះដឹងថ្មីៗដែលទាក់ទងនឹងផ្ទាល់ខ្លួនតាមពេលវេលាដោយមានការគាំទ្រ និងការណែនាំ។

៣	**ការស្តាបនាចំណេះដឹង**	អ្នកសិក្សាអាចទាក់ទងព័ត៌មានថ្មីៗទៅនឹងចំណេះដឹងដែលមានស្រាប់របស់ពួកគេតាមរបៀបដែលមានអត្ថន័យ។
៤	**ការគិតបែបយុទ្ធសាស្ត្រ**	អ្នកសិក្សាអាចទទួលយកនិងប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រនៃការគិតនិងហេតុផលដើម្បីសម្រេចគោលដៅសិក្សាដ៏ស្មុគស្មាញ។
៥	**គិតអំពីការគិត**	សិស្សអាចរៀនពីរបៀបរៀនបានកាន់តែប្រសើរតាមរយៈការវិភាគយុទ្ធសាស្ត្រលំដាប់ខ្ពស់របស់ពួកគេនិងរបៀបដែលកត្តាទាំងនេះបានជួយពួកគេក្នុងការជួយសម្រួលដល់ការគិតប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិតនិងការត្រិះរិះពិចារណារបស់ពួកគេ។
៦	**បរិបទនៃការសិក្សា**	គ្រូនិងសិស្សត្រូវទទួលស្គាល់ថាការរៀនសូត្រត្រូវបានជះឥទ្ធិពលដោយកត្តាបរិស្ថានរួមមានវប្បធម៌ការយល់ឃើញដែលមានស្រាប់នៃទំនាក់ទំនងរវាងគ្រូនិងសិស្សនិងអថេរផ្សេងទៀតដូចជាការទទួលបានបច្ចេកវិទ្យាសមស្រប។
កត្តាឥទ្ធិពល និងកត្តាលើកទឹកចិត្ត		
៨	**ឥទ្ធិពលលើកទឹកចិត្តនិងអារម្មណ៍លើការរៀនសូត្រ**	សិស្សចាំបាច់ចង់រៀនយ៉ាងសកម្មដើម្បីទទួលបានលទ្ធផលល្អបំផុត៖ នេះនឹងពឹងផ្អែកលើផលប្រយោជន៍និងគោលដៅរបស់ពួកគេម្នាក់ៗទម្លាប់នៃការគិតនិងជំនឿក៏ដូចជាស្ថានភាពអារម្មណ៍របស់ពួកគេ។
៩	**ការជំរុញចិត្តដើម្បីរៀន**	វាអាស្រ័យលើការចង់ដឹងចង់ឃើញពីធម្មជាតិរបស់អ្នកសិក្សានិងការលើកទឹកចិត្តនៃគំនិតច្នៃប្រឌិតរបស់ពួកគេតាមរយៈការអភិវឌ្ឍបន្ថែមទៀតនៃជំនាញគិតលំដាប់ខ្ពស់។
៩	**ផលវិជ្ជមាននៃការលើកទឹកចិត្តលើការខិតខំ**	សិស្សត្រូវបានជំរុញដោយភារកិច្ចដែលត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីឱ្យទាក់ទងទៅនឹងផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេហើយដែលមានទាំងប្រលោមលោកនិងបញ្ហាប្រឈម។ ទោះយ៉ាងណាការណែនាំ (ជាជាងការបង្ខិតបង្ខំ) គឺចាំបាច់ដើម្បីរក្សាសន្ទុះដំបូង។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

	ការអភិវឌ្ឍ និងកត្តាសង្គម	
១០	**ឥទ្ធិពលនៃការអភិវឌ្ឍលើការសិក្សា**	កត្តាខាងក្រៅដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ដោយផ្អែកលើឱកាសផ្សេងៗគ្នាដែលបុគ្គលម្នាក់ៗជួបប្រទះនិងឧបសគ្គផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់ការសិក្សាដែលពួកគេជួបប្រទះ។ គ្រូត្រូវយកមកពិចារណាមុនពេលពិចារណាថ្នាក់ទាំងមូល។
១១	**ឥទ្ធិពលសង្គមលើការរៀនសូត្រ**	ការរៀនសូត្រត្រូវបានជះឥទ្ធិពលដោយអន្តរកម្មសង្គមទំនាក់ទំនងរវាងបុគ្គលនិងទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកដទៃ។
	កត្តាផ្សេងៗគ្នា	
១២	**ភាពខុសគ្នានៃបុគ្គលម្នាក់ៗក្នុងការរៀនសូត្រ**	អ្នកសិក្សាមានយុទ្ធសាស្ត្រវិធីសាស្ត្រនិងសមត្ថភាពផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់ការរៀនសូត្រដែលជាមុខងារនៃបទពិសោធពីមុន និងតំណពូជ
១៣	**ការរៀនសូត្រ និងភាពចម្រុះ**	ការរៀនសូត្រមានប្រសិទ្ធភាពបំផុតនៅពេលមានភាពខុសគ្នាខាងភាសាវប្បធម៌ និងសង្គមរបស់អ្នកសិក្សា។
១៤	**បទដ្ឋាន និងការវាយតម្លៃ**	កំណត់ស្តង់ដាខ្ពស់និងមានការប្រកួតប្រជែងសមស្របនិងវាយតម្លៃអ្នកសិក្សានិងវឌ្ឍនភាពនៃការរៀនសូត្រ រួមមានការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យដំណើរការនិងការវាយតម្លៃលទ្ធផល គឺជាផ្នែកសំខាន់នៃដំណើរការសិក្សា។

ការយល់ដឹង និងក្រសោបយកគោលការណ៍ និងជំនាញស្នូលក្នុងតារាងទី១ និងទី២ អាចជួយគ្រូឱ្យយល់ពីរបៀបបញ្ជូលអ្នកសិក្សាក្នុងការសម្រេចចិត្ត (ឧទាហរណ៍ ថាតើពួកគេនឹងរៀនអ្វីដែលពួកគេនឹងរៀន និងរបៀបវាយតម្លៃត្រូវរៀន) តើធ្វើដូចម្តេច ផ្តល់តម្លៃនិងទទួលយកសាវតាចំណាប់អារម្មណ៍ និងសមត្ថភាពពិសេសរបស់សិស្សម្នាក់ៗ និងវិធីធ្វើយ៉ាងណាឱ្យសិស្សជាសហអ្នកបង្កើត និងដៃគូក្នុងដំណើរការបង្រៀន និងរៀន។ ការយល់ដឹងទាំងអស់នេះនឹងនាំឱ្យសិស្សក្លាយជាសិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាច និងប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯងដែលមានទំនួលខុសត្រូវកើនឡើងសម្រាប់ជីវិតផ្ទាល់ខ្លួន។

៤. ចំណុចសំខាន់ៗ

- ✓ នៅក្នុងកន្លែងអប់រំបែបប្រពៃណី សិស្សត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាធុងទទេ ដែលអ្នកអប់រំដាក់ចំណេះដឹង។ ការអប់រំប្រភេទនេះត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាគំរូនៃប្រព័ន្ធអប់រំបែបបុរាណ។
- ✓ នៅក្នុងការយល់ដឹងបែបប្រពៃណីរបស់សិស្ស ការអប់រំគឺជាការទទួលចំណេះដឹងដែលមានលក្ខណៈអកម្មដែលអាចនាំឱ្យមានការដាច់ទំនាក់ទំនងរវាងអ្នកសិក្សា និងដំណើរការនៃការរៀនសូត្រ ដូច្នេះធ្វើឲ្យសិស្សចុះខ្សោយ។
- ✓ នៅក្នុងថ្នាក់រៀនសម័យទំនើប សិស្សត្រូវបានផ្តល់អំណាចឱ្យដឹកនាំបទពិសោធនៃការរៀនសូត្រដោយខ្លួនឯងដោយធ្វើការជ្រើសរើសទាំងធំ និងតូច។
- ✓ នៅក្នុងថ្នាក់រៀននៅសតវត្សរ៍ទី ២១ សិស្សគួរតែចូលរួមក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយអំណាច ពោលគឺការសហការ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងសិស្ស និងគ្រូ សិស្សនិងសិស្សដែលមនុស្សគ្រប់គ្នាគិតថាស្មើគ្នា។ ដូច្នេះសិស្សគួរតែទទួលបាននូវការយល់ឃើញថាពួកគេមានសមត្ថភាព ឬសមត្ថភាពធ្វើសកម្មភាពស្វយ័ត។
- ✓ សិស្សដែលមានអំណាចគឺជាអ្នកសិក្សាពេញមួយជីវិតដែលដឹងថាពួកគេជាស្ថាបត្យករនៃដំណើរការសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួនដែលធ្វើឱ្យពួកគេឯករាជ្យ និងដឹកនាំខ្លួនឯង។
- ✓ សិស្សដែលមានសមត្ថភាពមានទំនុកចិត្ត ដូច្នេះវាមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ក្នុងការអភិវឌ្ឍ និងសម្របយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងស្ថានភាពផ្សេងៗ។
- ✓ សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចអភិវឌ្ឍការយល់ចិត្តដើម្បីមើលឃើញពីភាពខុសគ្នាដែលពួកគេអាចធ្វើ និងរបៀបដែលការអប់រំ និងការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេអាចមានឥទ្ធិពលលើអ្នកដែលនៅជុំវិញពួកគេ។
- ✓ សិស្សដែលមានអំណាចមិនខ្លាចការបរាជ័យទេ តែយល់ថាវាជាផ្នែកមួយនៃជីវិត និងជាផ្នែកមួយនៃការរៀនសូត្រ។

ឯកសារយោង

APA Work Group of the Board of Educational Affairs (1997). *Learner-Centered Psychological Principles: A Framework for School Reform and Redesign*. Washington, DC: American Psychological Association.

Broom, C. (2015). Empowering Students: Pedagogy That Benefits Educators and Learners. *Citizenship, Social and Economics Education*, *14*(2), 79–86.

Freire, P. (1970). *Pedagogy of the Oppressed*. New York: Continuum.

McCombs, B.L. (2000). *Assessing the Role of Educational Technology in the Teaching and Learning Process: A Learner-Centered Perspective*. The Secretary's Conference on Educational Technology.

Murdoch, K. & Wilson, J. (2008). *Creating a Learner-Centred Primary Classroom: Learner-Centered Strategic Teaching.* Routledge.

Seifert, T. (2004). Understanding Student Motivation. *Educational Research*, 46(2), 137–149.

Sullivan, A.M. (2002). The Nature of Student Empowerment. *Self-Concept Research: Driving International Research Agendas*.

World Health Organization (2020). *Life Skills Education School Handbook: Prevention of Noncommunicable Diseases. Introduction*. Geneva. Retrieved from: https://apps.who.int/iris/handle/10665/331948 [2021, May 19].

Zacarian, D. & Silverstone, M. (2020). *Teaching to Empower: Taking Action to Foster Student Agency, Self-Confidence, and Collaboration*. Alexandria, VA: ASCD.

ឯកសារផ្សេងៗ

Flaherty, A. (2018). Power and Empowerment in Schools. In: Y. Weinberger & Z. Libman, Contemporary Pedagogies in Teacher Education and Development (pp. 23-36). This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 Unported (CC BY 3.0) https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/

Fullan, M. & Langworthy, M. (2014). A Rich Seam: How New Pedagogies Find Deep Learning. London: Pearson. This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 Unported (CC BY 3.0) https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី ១ ការអនុវត្តជាក់ស្តែង

ក. លក្ខណៈពិសេសរបស់សិស្សដែលមានអំណាច សម្គាល់ពាក្យនៅក្នុងតារាងខាងក្រោមដែលអ្នកអាចប្រើដើម្បីពិពណ៌នាអំពីសិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាច៖

ការបើកចំហរគំនិត	មិនចេះយល់ចិត្ត	ពិសោធន៍	ដែលមានទំនុកចិត្ត
កំណត់ដោយខ្លួនឯង	អាចបត់បែនបាន	ព្រងើយកណ្តើយ	មិនខ្លាចការបរាជ័យ
ប្រសិទ្ធភាពខ្លួនឯង	អ្នកដោះស្រាយបញ្ហា	យកចិត្តទុកដាក់	ការយល់ចិត្ត
សហការ	ដែលបារម្ភពីអ្វីមួយ	ដែលលេងសើច	អ្នកសិក្សាពេញមួយជីវិត

ខ. នៅក្នុងតារាងខាងក្រោមអ្នកនឹងឃើញការពិពណ៌នារបស់សិស្សក្នុងការអប់រំបែបប្រពៃណី។ សម្គាល់ពាក្យដែលពិពណ៌នាអំពីសិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាច។

ការចុះចូល	ដែលមានកាតព្វកិច្ច	ធ្វេសប្រហែស
អសកម្ម	គួរឱ្យគោរព	មិនរិះគន់ / មិនសាកសួរ
ដែលមានមនសិការ	ដែលបម្រើគេ	គួរឱ្យរាប់អាន

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គ. ជ្រើសរើសបំណិនជីវិតស្នូលទាំង ១០ ដែលកំណត់ដោយអង្គការសុខភាពពិភពលោកក្នុងវិស័យខាងក្រោម ៖

១. ការប្រាស្រ័យទាក់ទង ២. អួតអាង ៣. ការគិតត្រិះរិះពិចារណា ៤. ការយល់ចិត្តគ្នា ៥. ការរស់នៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន ៦. ដោះស្រាយបញ្ហា ៧. តស៊ូនឹងអារម្មណ៍ ៨. ធ្វើជាអ្នកប្រយុទ្ធតែម្នាក់ឯង ៩. តស៊ូនឹងស្ត្រេស ១០. ភាពជាអ្នកដឹកនាំ ១១. ការយល់ដឹងអំពីខ្លួនឯង ១២. ក្តីស្រមៃ ១៣. កំពុងយល់សប្តិ ១៤. គំនិចច្នៃប្រឌិត ១៥. សេចក្តីសម្រេចចិត្ត

បំណិនជីវិតស្នូល

ឃ. ជ្រើសរើសពាក្យត្រឹមត្រូវទៅនឹងនិយមន័យដែលត្រូវគ្នា: អំណាចលើស - អំណាចជាមួយ - អំណាចទៅ

ការពិពណ៌នា	ពាក្យ
ទំនាក់ទំនងអំណាចស្មើភាពគ្នាជាជាងការត្រួតត្រា	
មនុស្សម្នាក់យល់ថាពួកគេមានលទ្ធភាពឬសមត្ថភាពធ្វើសកម្មភាព	
មានការត្រួតត្រាបុគ្គលដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពគ្មានអំណាច	

ក. ឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសដូចខាងក្រោម:

១. តើប្រយោគមួយណាដែលពិពណ៌នាអំពីតួនាទីរបស់គ្រូនៅក្នុងវិធីសិក្សាផ្តោតលើអ្នកសិក្សា?

ក) គ្រូបង្រៀនផ្ទេរចំណេះដឹងដល់សិស្ស។

ខ) គ្រូណែនាំសិស្សឱ្យទទួលចំណេះដឹង។

គ) គ្រូនាំនិងអភិវឌ្ឍសក្តានុពលរបស់ខ្លួន។

២. តើប្រយោគណាមួយ ដែលមិនត្រឹមត្រូវស្តីពី ថ្នាក់រៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល?

ក) អ្នកសិក្សាមានសមត្ថភាពធំធេងនិងសក្តានុពលមានកំណត់។

ខ) ភាពរំកើបនិងការចង់រៀនតាមរយៈការរកឃើញគួរតែត្រូវបានពង្រឹងពេញមួយជីវិតរបស់អ្នកសិក្សា។

គ) គ្រូបង្កើតបរិយាកាសដែលធ្វើឱ្យសិស្សមានការចង់ដឹង និងចង់ឃើញ។

៣. បរិយាកាសនៅក្នុងថ្នាក់រៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល អ្នកសិក្សាគួរតែឆ្លុះបញ្ចាំងពីទំនាក់ទំនងល្អរវាងគ្រូនិងអ្នកសិក្សា។

ក. ពិត

ខ. មិនពិត

៤. ជំនាញដោះស្រាយបញ្ហានិងជំនាញត្រិះរិះពិចារណាមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍកុមារនាពេលអនាគត។

ក. ពិត

ខ. មិនពិត

៥. គ្រូបង្រៀនមិនត្រូវរាប់បញ្ចូលសិស្សក្នុងដំណើរការសម្រេចចិត្តទេ។

ក. ពិត

ខ. មិនពិត

៦. គួរតែផ្តល់ឱកាសនៅក្នុងថ្នាក់រៀនសម្រាប់សិស្សក្នុងការបញ្ចេញគំនិតច្នៃប្រឌិត។

ក. ពិត

ខ. មិនពិត

៧. គោលការណ៍មួយនៃគោលការណ៍ចិត្តសាស្ត្រស្នូលរបស់គោលការណ៍សិស្សមជ្ឈមណ្ឌលទាំង១៤ដែលត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយAPAគឺផ្តោតអំពីការគិត។

ក. ពិត

ខ. មិនពិត

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៨. តើប្រយោគខាងក្រោមណាដែលបញ្ជាក់ពីសិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាច? ចម្លើយមានច្រើន

ក) ពួកគេជាអ្នកប្រយុទ្ធតែម្នាក់ឯង។

ខ) ពួកគេចេះយល់ចិត្តអ្នកដទៃ។

គ) ពួកគេមានភាពបត់បែនទាក់ទងនឹងការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងថ្នាក់រៀនឬសាលារៀន។

ឃ) ពួកគេសហការជាមួយមិត្តរួមថ្នាក់។

ចំហានទី ១ ការអនុវត្តជាក់ស្តែង និងដំណោះស្រាយ

ក. លក្ខណៈពិសេសរបស់សិស្សដែលមានអំណាច។ សម្គាល់ពាក្យនៅក្នុងតារាងខាងក្រោមដែលអ្នកអាចប្រើដើម្បីពិពណ៌នាអំពីសិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចៈ

ការបើកគំនិតធំទូលាយ	មិនចេះយល់ចិត្ត	បទពិសោធ	ដែលមានទំនុកចិត្ត
កំណត់ដោយខ្លួនឯង	អាចបត់បែនបាន	ព្រងើយកណ្តើយ	មិនខ្លាចការបរាជ័យ
ប្រសិទ្ធភាពខ្លួនឯង	អ្នកដោះស្រាយបញ្ហា	យកចិត្តទុកដាក់	ការយល់ចិត្ត
សហការ	ដែលបារម្ភណ៍ពីអ្វីមួយ	ដែលលេងសើច	អ្នកសិក្សាពេញមួយជីវិត

ខ. នៅក្នុងតារាងខាងក្រោមអ្នកនឹងឃើញការពិពណ៌នារបស់សិស្សក្នុងការអប់រំបែបប្រពៃណី។ សម្គាល់ពាក្យដែលពិពណ៌នាអំពីសិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាច។

ការចុះចូល	ដែលមានកាតព្វកិច្ច	ធ្វេសប្រហែស
អសកម្ម	គួរឱ្យគោរព	មិនរិះគន់/សួរសំណួរ
ដែលមានមនសិការ	ដែលបម្រើគេ	គួរឱ្យរាប់អាន

គ. ជ្រើសរើសបំណិនជីវិតស្នូលដែលកំណត់ដោយអង្គការសុខភាពពិភពលោកក្នុងវិស័យខាងក្រោម៖
១. ការប្រាស្រ័យទាក់ទង ២. អួតអាង ៣. ការគិតត្រិះរិះពិចារណា ៤. ការយល់ចិត្តគ្នា ៥. ការរស់នៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន ៦. ដោះស្រាយបញ្ហា ៧. តស៊ូនឹងអារម្មណ៍ ៨. ធ្វើជាអ្នកប្រយុទ្ធតែម្នាក់ឯង ៩. តស៊ូនឹងស្ត្រេស ១០. ភាពជាអ្នកដឹកនាំ ១១. ការយល់ដឹងអំពីខ្លួនឯង ១២. ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ខ្លួន ១៣. ក្តីស្រមៃ ១៤. គំនិតច្នៃប្រឌិត ១៥. សេចក្តីសម្រេចចិត្ត

បំណិនជីវិតស្នូល
១, ៣, ៤, ៦, ៧, ៩, ១១, ១២, ១៤, ១៥

ឃ. ជ្រើសរើសពាក្យត្រឹមត្រូវទៅនឹងនិយមន័យដែលត្រូវគ្នា:
អំណាចលើស - អំណាចជាមួយ - អំណាចទៅកាន់

ការពិពណ៌នា	ពាក្យ
ទំនាក់ទំនងអំណាចស្មើភាពគ្នាជាជាងការត្រួតត្រា	**អំណាចជាមួយ**
មនុស្សម្នាក់យល់ថាពួកគេមានសមត្ថភាពឬសមត្ថភាពធ្វើសកម្មភាព	**អំណាចទៅកាន់**
មានបុគ្គលដែលត្រួតត្រាដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពគ្មានអំណាច	**អំណាចលើស**

ង. ឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសដូចខាងក្រោម:
១. តើប្រយោគមួយណាដែលពិពណ៌នាអំពីតួនាទីរបស់គ្រូនៅក្នុងវិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល?
ក) គ្រូបង្រៀនផ្តល់ចំណេះដឹងដល់សិស្ស។
ខ) គ្រូណែនាំសិស្សឱ្យទទួលចំណេះដឹង។

គ) គ្រូដឹកនាំនិងអភិវឌ្ឍសក្តានុពលរបស់ខ្លួន។

២. តើប្រយោគណាមួយ ដែលមិនត្រឹមត្រូវស្តីពី ថ្នាក់រៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល?

ក) អ្នកសិក្សាមានសមត្ថភាពធំធេង និងសក្តានុពលមានកំណត់។

ខ) ភាពរំភើប និងការចង់រៀនតាមរយៈការរកឃើញគួរតែត្រូវបានពង្រឹងពេញមួយជីវិតរបស់អ្នកសិក្សា។

គ) គ្រូបង្កើតបរិយាកាសដែលធ្វើឱ្យសិស្សមានការចង់ដឹង និងចង់ឃើញ។

៣. បរិយាកាសនៅក្នុងថ្នាក់រៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល អ្នកសិក្សាគួរតែឆ្លុះបញ្ចាំងពីទំនាក់ទំនងល្អរវាងគ្រូនិងអ្នកសិក្សា។

ក. ពិត

ខ. មិនពិត

៤. ជំនាញដោះស្រាយបញ្ហានិងជំនាញត្រិះរិះពិចារណាមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍកុមារនាពេលអនាគត។

ក. ពិត

ខ. មិនពិត

៥. គ្រូបង្រៀនមិនត្រូវរាប់បញ្ចូលសិស្សក្នុងដំណើរការសម្រេចចិត្តទេ។

ក. ពិត

ខ. មិនពិត

៦. គួរតែមានឱកាសនៅក្នុងថ្នាក់រៀនសម្រាប់សិស្សក្នុងការបញ្ចេញគំនិតច្នៃប្រឌិត។

ក. ពិត

ខ. មិនពិត

៧. គោលការណ៍មួយនៃគោលការណ៍ចិត្តសាស្ត្រស្នូលរបស់អ្នកសិក្សា១៤ ដែលត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយAPAគឺផ្តោតអំពីការគិត។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ក. ពិត

ខ. មិនពិត

៨. តើសេចក្តីថ្លែងដូចខាងក្រោមណាដែលបញ្ជាក់ពីសិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាច? ចម្លើយមានច្រើន។

ក) ពួកគេជាអ្នកប្រយុទ្ធតែម្នាក់ឯង។

ខ) ពួកគេចេះយល់ចិត្តអ្នកដទៃ។

គ) ពួកគេមានភាពបត់បែនទាក់ទងនិងការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ឬសាលារៀន។

ឃ) ពួកគេសហការជាមួយមិត្តរួមថ្នាក់។

ជំហានទី២៖ លំហាត់អនុវត្ត

ក. សូមអានករណីសិក្សាខាងក្រោម។ សម្រេចចិត្តថាតើមួយណាដែលពិពណ៌នាអំពីគំរូប្រព័ន្ធអប់រំបែបបុរាណ ហើយគំរូមួយណាដែលផ្តោតលើសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល៖

ករណីសិក្សា ១

វាចែងនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាដែលសិស្សត្រូវរៀនអំពីកំណាព្យនិងអ្នកនិពន្ធផ្សេងៗគ្នា។ លោកស្រី Kamari ផ្តល់ឱ្យកុមារនូវភារកិច្ចជ្រើសរើសកំណាព្យមួយក្នុងចំណោមកំណាព្យ ៣ ដែលកុមារត្រូវរៀនដោយការទន្ទេញ ហើយត្រូវសូត្រនៅសប្តាហ៍បន្ទាប់នៅមុខថ្នាក់រៀន។

ករណីសិក្សា ២

វាចែងនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាដែលសិស្សត្រូវរៀនអំពីកំណាព្យនិងអ្នកនិពន្ធផ្សេងៗគ្នា។ លោកស្រី Kamari ផ្តល់ឱ្យកុមារនូវភារកិច្ចជ្រើសរើសកំណាព្យមួយក្នុងចំណោមកំណាព្យបីអានកំណាព្យដែលបានជ្រើសរើសហើយព្យាយាមបង្ហាញកំណាព្យឡើងវិញដោយពាក្យសម្តីផ្ទាល់ខ្លួននៅចំពោះមុខថ្នាក់។

ក. គំរូប្រព័ន្ធអប់រំបែបបុរាណ

ខ. គំរូប្រព័ន្ធអប់រំបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល

ខ. សូមអានករណីសិក្សាខាងក្រោម។ សម្រេចចិត្តថាតើមួយណាពិពណ៌នាអំពីសិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាច៖

លោកស្រីកាម៉ារីនាំសិស្សទៅធ្វើទស្សនៈកិច្ចនៅតាមទីវាលដើម្បីប្រមូលស្លឹកឈើផ្សេងៗគ្នាដើម្បីរៀនពីដើមឈើ។ នៅតាមផ្លូវឡើងភ្នំ ខណៈនោះសិស្សម្នាក់ឈ្មោះ Davi មានបញ្ហាក្នុងការដើរតាមល្បឿនរបស់ក្មេងដទៃ

ទៀត។ សិស្សពីរនាក់ទៀតគឺ អេសា(Esha)និងអាវ៉ាន(Avan)កត់សម្គាល់ថាទេវីកំពុងដើរតាមពីក្រោយ ក្មេងដទៃទៀត ហើយ Daviចាប់ដកដង្ហើមដង្ហក់។

ករណីសិក្សាទី១

អេសា(Esha)និងអាវ៉ាន(Avan)ក្រឡេកមើលមុខគ្នា ហើយសម្រេចចិត្តដើរថយក្រោយទៅទេវីវិញ។ ពួកគេសួរថាតើពួកគេអាចជួយនាងឱ្យដើរបានទេ។ Davi យល់ព្រម ដូច្នេះអេសា(Esha)បានយកដៃឆ្វេងរបស់នាង និងអាវ៉ាន់

(Avan)នៅខាងស្តាំដៃ ហើយពួកគេបន្តដើរឡើងភ្នំ។

ករណីសិក្សាទី២

អេសា(Esha)និងអាវ៉ាន(Avan)ក្រឡេកមើលមុខគ្នាហើយបន្ទាប់មកមើលទៅលោកស្រីKamari បង្រៀនក្មេងៗផ្សេងទៀតអំពីដើមឈើOakចាស់មួយដែលពួកគេបានរកឃើញ។ ពួកគេសម្រេចចិត្តចូលរួមជាមួយអ្នកផ្សេងឱ្យកាន់តែប្រសើរហើយស្តាប់នូវអ្វីដែលលោកស្រី Kamari ត្រូវនិយាយដូច្នេះពួកគេមិនមានបញ្ហាក្នុងការនៅពីក្រោយ និងស្តាប់មិនឮឡើយ។

ក) សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាច

ខ) សិស្សដែលមិនមានសិទ្ធិអំណាច

គ. សូមមើលវីដេអូខាងក្រោមអំពីវិធីសាស្ត្របង្រៀនក្នុងការផ្តល់អំណាចដល់សិស្ស (STEMP) (https://www.youtube.com/watch?v=SgmF1OXogrM&ab_channel=USMEXFUSIONAC). ផ្គូរផ្គងពាក្យខាងក្រោមទៅក្នុងប្រភេទសមរម្យ។

១. គ្រូមានអានុភាព ២. សិស្សជាតួឯកនៃដំណើរការបង្រៀន ៣. គ្រូបង្រៀនជាមគ្គុទេសក៍អ្នករៀបចំផែនការ និងអ្នកវាយតម្លៃ ៤. គ្រូចំណាយពេលភាគច្រើននៅមុខថ្នាក់ទី ៥. សិស្សត្រូវរៀនដោយខ្លួនឯង ៦. ការងារជាក្រុមសំខាន់មួយ

ថ្នាក់រៀនបែបបុរាណ	សិស្សមានសិទ្ធិអំណាចលើវិធីសាស្ត្របង្រៀន

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឃ. មើលរូបខាងក្រោម រួចផ្គូរផ្គងលក្ខណៈរបស់សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចទៅនឹងរូបភាពដែលត្រូវគ្នា។ លក្ខណៈនេះអាចត្រូវបានគេផ្តល់ទៅឱ្យរូបភាពដែលមានជម្រើសច្រើន៖

១.សិស្សជួយគ្នា ២.សិស្សសហការគ្នា ៣.សិស្សមានទំនុកចិត្តក្នុងការសួរសំណួរនិងធ្វើអន្តរកម្មជាមួយគ្រូ ៤.សិស្សចេះយល់ចិត្តគ្នា

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

Picture Sources: Open Source from pixabay.com

ង. ចូរមើលវីដេអូខាងក្រោមទាក់ទងនឹងការដោះស្រាយបញ្ហា

A (https://www.youtube.com/watch?v=Ahha-igVmJw).

សូមអានការពិពណ៌នាអំពីស្ថានភាពដែលមានបញ្ហានៅខាងក្រោមហើយនាំជំហាននៃការដោះស្រាយបញ្ហាតាមលំដាប់លំដោយ៖

ស្ថានភាព៖ ក្មេងពីរនាក់នៅក្នុងថ្នាក់លោកស្រី Kamari កំពុងប្រយុទ្ធគ្នាអំពីអ្នកណាដែលត្រូវអង្គុយក្បែរបង្អួច។ ពួកគេមិនអាចរកវិធីដោះស្រាយបញ្ហានេះបានទេ ដូច្នេះសូមស្នើសុំជំនួយពីលោកស្រី Kamari ។

ក. កុមារសម្រេចចិត្តប្តូរវេនប្រចាំសប្តាហ៍អង្គុយក្បែរបង្អួច។

ខ. លោកស្រី Kamari ត្រូវតែយល់ថា តើបញ្ហានិងគោលដៅគឺជាអ្វី ហើយអ្វីដែលរារាំងកុមារមិនឱ្យរកដំណោះស្រាយ។

គ. មួយខែក្រោយមកអ្នកស្រី Kamari បានមកលេងជាមួយពួកគេដោយសួរថា តើដំណោះស្រាយនៅតែដំណើរការល្អសម្រាប់កូនទាំងពីរ?

ឃ. លោកស្រី Kamari ស្នើឱ្យសិស្សទាំងពីររួបរួមគ្នា ហើយនិយាយអំពីបញ្ហានេះដោយបំផុសគំនិតអំពីគំនិតក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហា។

ជំហានទី១:

ជំហានទី២:

ជំហានទី៣:

ជំហានទី៤:

ច. ខាងក្រោមនេះអ្នកនឹងឃើញការពិពណ៌នាអំពីមុខវិជ្ជាផ្សេងៗគ្នាដែលសិស្សត្រូវរៀន។ អ្នកក៏រកឃើញវិធីសាស្ត្រពីរដែលអាចធ្វើបានសម្រាប់វិធីដើម្បីទាក់ទងប្រធានបទ។ ក្នុងចំណោមវិធីទាំងពីរជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្រដែលអាចមានប្រយោជន៍ជាងក្នុងការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សិស្ស៖

មុខវិជ្ជា	វិធីសាស្ត្រ ក	វិធីសាស្ត្រ ខ
សិស្សគួរសិក្សាអំពីមុខរបរផ្សេងៗគ្នា។	លោកស្រី Kamari ស្នើឱ្យសិស្សរកមើលសៀវភៅសិក្សារបស់ពួកគេដើម្បីស្វែងរកការងារផ្សេងៗរបស់តួអង្គ ហើយសរសេរវាចុះ។	លោកស្រី Kamari ស្នើឱ្យសិស្សសម្ភាសគ្នា សួរអំពីមុខរបររបស់សមាជិកគ្រួសារនៃមិត្តរួមថ្នាក់របស់ពួកគេ និងអ្វីដែលពួកគេចង់ក្លាយទៅជានៅពេលអនាគត។ ដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹងអំពីវិស័យការងារផ្សេងៗកុមារត្រូវបានស្នើសុំឱ្យធ្វើការស្រាវជ្រាវលើមុខរបរផ្សេងៗគ្នានេះ។
សិស្សគួរតែសិក្សាអំពីប្រភេទសត្វផ្សេងៗគ្នា។	លោកស្រី Kamari ស្នើឱ្យកុមារជ្រើសរើសសត្វដែលពួកគេចូលចិត្ត ហើយធ្វើការស្រាវជ្រាវលើវា។ បន្ទាប់មក នាងស្នើសុំឱ្យពួកគេបង្ហាញការស្រាវជ្រាវរបស់ពួកគេដល់ថ្នាក់។	លោកស្រី Kamari មានបញ្ជីសត្វដែលនាងចង់បិទបាំងដូច្នេះនាងស្វែងរកសៀវភៅអំពីសត្វទាំងនេះ។ បន្ទាប់មកនាងរៀបចំអត្ថបទមួយដែលមានរាល់ព័ត៌មានសំខាន់ៗសម្រាប់សត្វនីមួយៗដែលនាងសរសេរនៅលើក្តារខៀនដើម្បីឱ្យសិស្សចម្លង។
សិស្សគួរតែសិក្សាអំពីតួលេខធរណីមាត្រផ្សេងៗគ្នា។	លោកស្រី Kamari រកមើលសៀវភៅអំពីធរណីមាត្រសម្រាប់កុមារ។ នាងនិយាយអំពីប្រធានបទនេះដល់កុមារខណៈពេលដែលនាងគូរតួ	លោកស្រី Kamari គូរត្រីកោណធំមួយនៅលើក្តារខៀន។ បន្ទាប់មកនាងស្នើសុំឱ្យកុមារដើរជុំវិញថ្នាក់រៀនហើយព្យាយាមស្វែងរករបស់របរដែលមានរាងដូចគំនូរនៅលើក្តារខៀន។ លោកស្រីដំណើរការជាមួយវិធីសាស្ត្រនេះរហូតដល់ពួកគេរកមើលតួលេខធរណីមាត្រពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។ បន្ទាប់មកនាងស្នើឱ្យសិស្សគិតពីវត្ថុ

	លេខធរណីមាត្រធំនៅលើក្តារខៀន។	បន្ថែមនៅខាងក្រៅថ្នាក់រៀនដែលបង្ហាញរាងដែលបានពិភាក្សា ហើយសុំឱ្យពួកគេគូរវត្ថុទាំងនេះ។

សេចក្តីយោង

"Problem Solving" by Teach for Life. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=Ahha-igVmJw [2021, Mar. 08]. This publication is available in Open Access under the Attribution 3.0 Unported (CC BY 3.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/legalcode).

"What is STEMP? Students Empowered Teaching Method" by USMEXFUSION AC. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=SgmF1OXogrM [2021, Mar. 08]. This publication is available in Open Access under the Attribution 3.0 Unported (CC BY 3.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/legalcode).

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី២ - លំហាត់អនុវត្ត - ដំណោះស្រាយ

ក. សូមអានករណីសិក្សាខាងក្រោម។ សម្រេចចិត្តថា តើមួយណាដែលពិពណ៌នាអំពីគំរូប្រព័ន្ធអប់រំបែបបុរាណហើយគំរូមួយណាដែលផ្តោតលើសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលៈ

ករណីសិក្សា ១

វាចែងនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាដែលសិស្សត្រូវរៀនអំពីកំណាព្យ និងអ្នកនិពន្ធផ្សេងៗគ្នា។ លោកស្រី Kamari ផ្តល់ឱ្យកុមារនូវភារកិច្ចជ្រើសរើសកំណាព្យមួយក្នុងចំណោមកំណាព្យ ៣ ដែលកុមារត្រូវរៀនដោយការទន្ទេញ ហើយត្រូវសូត្រនៅសប្តាហ៍បន្ទាប់នៅមុខថ្នាក់។

ករណីសិក្សា ២

វាចែងនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាដែលសិស្សត្រូវរៀនអំពីកំណាព្យ និងអ្នកនិពន្ធផ្សេងៗគ្នា។ លោកស្រី Kamari ផ្តល់ឱ្យកុមារនូវភារកិច្ចជ្រើសរើសកំណាព្យមួយក្នុងចំណោមកំណាព្យ ៣ អានកំណាព្យដែលបានជ្រើសរើសហើយព្យាយាមបង្ហាញកំណាព្យឡើងវិញដោយពាក្យសម្តីផ្ទាល់ខ្លួននៅចំពោះមុខថ្នាក់។

ក. គំរូប្រព័ន្ធអប់រំបែបបុរាណៈ **ករណីសិក្សា ១**

ខ. គំរូប្រព័ន្ធអប់រំផ្តោតលើសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលៈ **ករណីសិក្សា ២**

ខ. សូមអានករណីសិក្សាខាងក្រោម។ សម្រេចចិត្តថា តើមួយណាពិពណ៌នាអំពីសិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចៈ

លោកស្រី Kamari នាំសិស្សទៅធ្វើទស្សនកិច្ចនៅតាមទីវាលដើម្បីប្រមូលស្លឹកឈើផ្សេងៗគ្នាដើម្បីរៀនពីដើមឈើ។ នៅតាមផ្លូវឡើងភ្នំ ខណៈនោះសិស្សម្នាក់ឈ្មោះទេវីមានបញ្ហាក្នុងការដើរតាមល្បឿនរបស់ក្មេងដទៃទៀត។ សិស្សពីរនាក់ទៀតគឺ អេសា(Esha)និងអាវ៉ាន(Avan)កត់សម្គាល់ថា Davi កំពុងដើរតាមពីក្រោយក្មេងដទៃទៀត ហើយ Davi ចាប់ដកដង្ហើមដង្ហក់។

ករណីសិក្សាទី១

អេសា(Esha)និងអាវ៉ាន(Avan)ក្រឡេកមើលមុខគ្នា ហើយសម្រេចចិត្តដើរបកក្រោយទៅរក Davi វិញ។ ពួកគេសួរថា តើពួកខ្ញុំអាចជួយអ្នកបានទេ។ Daviយល់ព្រម ដូច្នេះអេសា(Esha)បានយកដៃឆ្វេងរបស់នាងនិងអាវ៉ាន(Avan)នៅខាងស្តាំដៃ ហើយពួកគេបន្តដើរឡើងភ្នំ។

ករណីសិក្សាទី២

អេសា(Esha)និងអាវ៉ាន(Avan)ក្រឡេកមើលមុខគ្នា ហើយបន្ទាប់មកមើលទៅលោកស្រី Kamari បង្រៀនក្មេងៗ

ផ្សេងទៀតអំពីដើមឈើOakចាស់មួយដែលពួកគេបានរកឃើញ។ ពួកគេសម្រេចចិត្តចូលរួមជាមួយអ្នកផ្សេងឱ្យកាន់តែប្រសើរ ហើយស្តាប់នូវអ្វីដែលលោកស្រី Kamari ត្រូវនិយាយ ដូច្នេះពួកគេមិនមានបញ្ហាក្នុងការនៅពីក្រោយ និងស្តាប់មិនឮឡើយ។

ក (សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាច: **ករណីសិក្សាទី១**

ខ)សិស្សដែលមិនមានសិទ្ធិអំណាច: **ករណីសិក្សាទី២**

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គ. សូមមើលវីដេអូខាងក្រោមអំពីវិធីសាស្ត្របង្រៀនក្នុងការផ្តល់អំណាចដល់សិស្ស (STEMP)

(https://www.youtube.com/watch?v=SgmF1OXogrM&ab_channel=USMEXFUSIONAC).

ផ្គូផ្គងពាក្យខាងក្រោមទៅក្នុងប្រភេទសមរម្យ៖

១.គ្រូមានអានុភាព ២.សិស្សជាតួឯកនៃដំណើរការបង្រៀន ៣.គ្រូបង្រៀនជាមគ្គុទេសក៍អ្នករៀបចំផែនការ និងអ្នកវាយតម្លៃ ៤.គ្រូចំណាយពេលភាគច្រើននៅមុខថ្នាក់ ៥.សិស្សត្រូវរៀនដោយខ្លួនឯង ៦.ការងារជាក្រុមសំខាន់មួយ

ថ្នាក់រៀនបែបបុរាណ	សិស្សមានសិទ្ធិអំណាចលើវិធីសាស្ត្របង្រៀន
១, ៤	២, ៣, ៥, ៦

ឃ. មើលរូបខាងក្រោម ហើយអូស និងទម្លាក់លក្ខណៈរបស់សិស្សដែលមានសិទ្ធិអំណាចទៅនឹងរូបភាពដែលត្រូវគ្នា។ លក្ខណៈនេះអាចត្រូវបានគេផ្តល់ទៅឱ្យរូបភាពដែលាមានជម្រើសច្រើន៖

១.សិស្សជួយគ្នា ២.សិស្សសហការគ្នា ៣.សិស្សមានទំនុកចិត្តក្នុងការសួរសំណួរ និងធ្វើអន្តរកម្មជាមួយគ្រូ ៤.សិស្សចេះយល់ចិត្តគ្នា

	๓
	๑, ๒, ๔
	๑, ๒, ๔

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

	១, ២, ៤

Picture Sources: Open Source from pixabay.com

ង. ចូរមើលវីដេអូខាងក្រោមទាក់ទងនឹងការដោះស្រាយបញ្ហា

(https://www.youtube.com/watch?v=Ahha-igVmJw).

សូមអានការពិពណ៌នាអំពីស្ថានភាពបញ្ហាខាងក្រោម ហើយនាំជំហាននៃការដោះស្រាយបញ្ហាតាមលំដាប់លំដោយ៖

ស្ថានភាព៖

ក្មេងពីរនាក់នៅក្នុងថ្នាក់លោកស្រី Kamari កំពុងជជែកគ្នាពីអ្នកណាដែលត្រូវអង្គុយក្បែរបង្អួច។ ពួកគេមិនអាចរកវិធីដោះស្រាយបញ្ហានេះបានទេ ដូច្នេះស្នើសុំជំនួយពីលោកស្រី Kamari ។

ក. កុមារសម្រេចចិត្តប្តូរវេនប្រចាំសប្តាហ៍អង្គុយក្បែរបង្អួច។

ខ. លោកស្រី kamari ត្រូវតែយល់ថា តើបញ្ហានិងគោលដៅគឺជាអ្វី ហើយអ្វីដែលរារាំងកុមារមិនឱ្យរកដំណោះស្រាយ

គ. មួយខែក្រោយមកអ្នកស្រី Kamari បានមកលេងជាមួយពួកគេដោយសួរថា តើដំណោះស្រាយនៅតែដំណើរការល្អសម្រាប់កូនទាំងពីរ។

ឃ. លោកស្រីKamari ស្នើឱ្យសិស្សទាំងពីររួបរួមគ្នា ហើយនិយាយអំពីបញ្ហានេះដោយបំផុសគំនិតក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហា។

ជំហានទី១: ខ

ជំហានទី២: ឃ

ជំហានទី៣: ក

ជំហានទី៤: គ

ច. ខាងក្រោមនេះអ្នកនឹងឃើញការពិពណ៌នាអំពីមុខវិជ្ជាផ្សេងៗគ្នាដែលសិស្សត្រូវរៀន។ អ្នកក៏រកឃើញ វិធីសាស្ត្រពីរដែលអាចធ្វើបានសម្រាប់វិធីដើម្បីទាក់ទងប្រធានបទ។ ក្នុងចំណោមវិធីទាំងពីរជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្រដែលអាចមានប្រយោជន៍ជាងក្នុងការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សិស្ស៖

មុខវិជ្ជា	វិធីសាស្ត្រ ក	វិធីសាស្ត្រ ខ
សិស្សគួរសិក្សាអំពីមុខរបរផ្សេងៗគ្នា។	លោកស្រី Kamari ស្នើឱ្យសិស្សរកមើលសៀវភៅសិក្សារបស់ពួកគេដើម្បីស្វែងរកការងារផ្សេងៗរបស់តួអង្គ ហើយសរសេរវាចុះ។	លោកស្រី Kamari ស្នើឱ្យសិស្សសម្ភាសគ្នាសួរអំពីមុខរបររបស់សមាជិកគ្រួសារនៃមិត្តរួមថ្នាក់របស់ពួកគេនិងអ្វីដែលពួកគេចង់ក្លាយទៅជានៅពេលក្រោយ។ ដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹងអំពីវិស័យការងារផ្សេងៗកុមារត្រូវបានស្នើសុំឱ្យធ្វើការស្រាវជ្រាវលើមុខរបរផ្សេងៗគ្នានេះ។
សិស្សគួរតែសិក្សាអំពីប្រភេទសត្វផ្សេងៗគ្នា។	លោកស្រី Kamari ស្នើឱ្យកុមារជ្រើសរើសសត្វដែលពួកគេចូលចិត្តហើយធ្វើការស្រាវជ្រាវលើវា។ បន្ទាប់មក នាងស្នើសុំឱ្យពួកគេបង្ហាញការស្រាវជ្រាវរបស់ពួកគេដល់ថ្នាក់។	លោកស្រី Kamari មានបញ្ជីសត្វដែលនាងចង់បិទបាំង ដូច្នេះនាងស្វែងរកសៀវភៅអំពីសត្វទាំងនេះ។ បន្ទាប់មកនាងរៀបចំអត្ថបទមួយដែលមានរាល់ព័ត៌មានសំខាន់ៗសម្រាប់សត្វនីមួយៗដែលនាងសរសេរនៅលើក្តារខៀនដើម្បីឱ្យសិស្សចម្លង។
សិស្សគួរតែសិក្សាអំពីតួលេខធរណីមាត្រផ្សេងៗគ្នា។	លោកស្រី Kamari រកមើលសៀវភៅអំពីធរណីមាត្រសម្រាប់កុមារ។ នាងនិយាយអំពីប្រធានបទនេះដល់កុមារខណៈពេលដែលនាងគូរតួលេខធរណីមាត្រធំនៅលើក្តារខៀន។	លោកស្រី Kamari គូរត្រីកោណធំមួយនៅលើក្តារខៀន។ បន្ទាប់មកនាងស្នើសុំឱ្យកុមារដើរជុំវិញថ្នាក់រៀនហើយព្យាយាមស្វែងរករបស់របរដែលមានរាងដូចគំនូរនៅលើក្តារខៀន។ នាងដំណើរការជាមួយវិធីសាស្ត្រនេះរហូតដល់ពួកគេរកមើលតួលេខធរណីមាត្រពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។ បន្ទាប់មកនាងស្នើឱ្យសិស្សគិតពីវត្ថុ

		បន្ថែមនៅខាងក្រៅថ្នាក់រៀនដែលបង្ហាញរាងដែលបានពិភាក្សាហើយសុំឱ្យពួកគេគូរវត្ថុទាំងនេះ។

សេចក្តីយោង

"Problem Solving" by Teach for Life. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=Ahha-igVmJw [2021, Mar. 08]. This publication is available in Open Access under the Attribution 3.0 Unported (CC BY 3.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/legalcode).

"What is STEMP? Students Empowered Teaching Method" by USMEXFUSION AC. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=SgmF1OXogrM [2021, Mar. 08]. This publication is available in Open Access under the Attribution 3.0 Unported (CC BY 3.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/legalcode)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

ចូរសរសេរចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីចំពោះសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនខាងក្រោម។ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីនីមួយៗគួរតែមានចំនួនចាប់ពី ៣០០ទៅ៥០០ពាក្យ ហើយឆ្លើយជាអត្ថបទដែលទាក់ទងគ្នាងាយស្រួលយល់ជាមួយនឹងប្រយោគពេញលេញ។ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីទាំងនេះដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

១. ចូរគិតដល់ស្ថានភាពមួយនៅពេលដែលអ្នកមានអារម្មណ៍ថា ត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិដោយផ្ទាល់ក្នុងនាមជាសិស្សម្នាក់។ តើអ្នកមានគំនិតយ៉ាងដូចម្តេច? តើអ្នកមានអារម្មណ៍បែបណាខ្លះ?

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ គម្រោងការបង្រៀន

ចូរបង្កើតគម្រោងបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ តើអ្នកជំរុញដំណើរការសិក្សាដោយរបៀបណាដែលការផ្តល់សិទ្ធិ ការសហការ ប្រតិបត្តិការ និងការចូលរួមជាផ្នែកសំខាន់នៃការងាររួមគ្នា? ចូរសំដៅទៅរកប្រធានបទ និងថ្នាក់ដែលបានសន្មតដែលអ្នកបានជ្រើសរើសនៅក្នុងម៉ូឌុល១.១។ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារនេះគួរតែមានចំនួនប្រហែលចាប់ពី ៨០០ទៅ១០០០ពាក្យ។ គម្រោងការបង្រៀនដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឧបសម្ព័ន្ធ

កំណត់ត្រាពីសំឡេងៈ Video - STEMP

ប្រសិនបើថ្នាក់រៀនរបស់អ្នកនៅមានលក្ខណៈដូចជាវិធីសាស្ត្របុរាណដែលគ្រូមានសិទ្ធិអំណាច និងចំនាយពេលស្ទើរតែទាំងអស់នៅពីមុខថ្នាក់រៀន វាដល់ពេលហើយសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរគំរូបែបនេះ។ វិធីសាស្ត្រនេះនឹងជួយផ្តល់សិទ្ធិដល់សិស្សរបស់អ្នក ហើយនិងអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកធ្វើនូវការវាយតម្លៃនៃដំណើរការសិក្សា ដោយផ្អែកលើសមត្ថភាពជារៀងរាល់ថ្ងៃបាន។ ពាក្យ STEMP តំណាងឲ្យ students empowered មានន័យថាសិស្សដែលត្រូវបានផ្តល់ឲ្យសិទ្ធិ ហើយវិធីនេះនឹងអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកផ្តល់សិទ្ធិទៅសិស្ស ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចរៀន អាចប្រែខ្លួនបាន និងពួកគេអាចធ្វើបាន។ ដើម្បីឲ្យសិស្សរៀនបាន យើងឲ្យសិស្សរៀនសម្រាប់ខ្លួនពួកគេផ្ទាល់ ដូច្នេះពួកគេអាចក្លាយជាអ្វីមួយ យើងអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេធ្វើ។ ដើម្បីសម្រេចបានលទ្ធផលនេះយើងត្រូវដកគ្រូចេញពីមុខថ្នាក់ ហើយអនុញ្ញាតភាពអស្ចារ្យកើតឡើងដោយទុកឲ្យសិស្សរៀន រៀនរស់និងរៀនធ្វើ។ បន្ទាប់មកគ្រូក្លាយទៅជាអ្នកបង្ហាញផ្លូវ ជាអ្នករៀបគម្រោង និងជាអ្នកវាយតម្លៃ។ គ្រូបង្ហាញពីការរីកចម្រើននៃវគ្គសិក្សា ដើម្បីសម្រេចបានលទ្ធផលនៅក្នុងថ្នាក់។ គ្រូរៀបចំគម្រោងនៃវគ្គសិក្សាទាំងមូល ដោយប្រគល់ការទទួលខុសត្រូវទៅឲ្យសិស្សទាំងអស់ពីខាងដើមវគ្គសិក្សានៅក្នុងប្រតិទិន ឬសៀវភៅរៀបចំគម្រោងការណ៍។ គ្រូបន្តវាយតម្លៃដំណើរការសិក្សាជាបន្តបន្ទាប់សម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗ។ ទម្រង់នៃការវាយតម្លៃប្រភេទទាំងនេះបានជួយតម្រែតម្រង់សិស្ស និយាយតាមបែបម្យ៉ាងទៀតប្រភេទនៃការវាយតម្លៃនេះជួយឲ្យសិស្សធ្វើឲ្យខ្លួនពួកគេប្រសើរឡើងនៅក្នុងដំណើរការរៀនសូត្រ។ សិស្សក្លាយជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនៃវគ្គសិក្សា ហើយនឹងក្លាយទៅជាតួឯកនៃដំណើរការសិក្សាដែលកើតឡើងទាំងក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដោយធ្វើការជាក្រុម សិស្សធ្វើការសម្របសម្រួលនៅក្នុងថ្នាក់រៀន រៀបចំសម្ភារៈ និងត្រួតពិនិត្យការសិក្សា។ពួកគេបង្កើត និងសម្តែងឡើងជាច្រើនដែលតំណាងឲ្យស្ថានភាពពិតជាក់ស្តែងដោយអនុវត្ត ចំណេះដឹងជំនាញ និងឥរិយាបថដែលបានផ្តោតទៅក្នុងថ្នាក់។ ពួកគេក្លាយទៅជាភ្នាក់ងារផ្សារភ្ជាប់ជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ និងអន្តរវប្បធម៌។ ពួកគេផ្សារភ្ជាប់ថ្នាក់រៀនជាមួយតថភាពដោយនាំយកវាគ្មិនពីសហគមន៍ ដោយរាប់បញ្ចូលភ្ញៀវអន្តរជាតិ រួមទាំងភ្ញៀវមកពីសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចក្នុងតំបន់ ឬវប្បធម៌ផ្សេងទៀត។ ប្រសិនបើអ្នកចង់ដឹងបន្ថែមទៀតពីរបៀបអនុវត្តវិធីសាស្ត្រ(STEMP) សិស្សដែលត្រូវផ្តល់សិទ្ធិនៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់អ្នក សូមចូលទៅកាន់គេហទំព័ររបស់យើង usmaxfusion.org ហើយអ្នកនឹងទទួលបានវីដេអូបណ្តុះបណ្តាលតាមបែប STEMP ។ អរគុណចំពោះការទស្សនា។

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ វីដេអូ –ការដោះស្រាយបញ្ហា

ការដោះស្រាយបញ្ហា គឺជាវិធីសាស្ត្រមួយដែលគ្រូអាចប្រើប្រាស់ដើម្បីបង្ហាញផ្លូវដល់សិស្ស តាមរយៈបញ្ហាគ្រប់ប្រភេទ ។ មានបួនជំហានសម្រាប់ធ្វើការដោះស្រាយបញ្ហា៖ ១. កំណត់បញ្ហា ២. រៀបចំគម្រោង ៣. អនុវត្តគម្រោងទៅជាសកម្មភាព និង៤.ត្រួតពិនិត្យលទ្ធផល។ ជាឧទាហរណ៍អ្នកនឹងមើលឃើញពីរបៀបសត្វស្រមោចទាំងនេះប្រើប្រាស់នូវជំហានទាំង៤នេះ។ ជំហានទីមួយ គឺត្រូវកំណត់ពីបញ្ហាឲ្យបានច្បាស់ដើម្បីយល់ពីគោលបំណងជាអ្វី ហើយនិងពីអ្វីដែលរារាំងអ្នកពីការឈានទៅដល់គោលដៅនោះ។

សត្វស្រមោចចង់យកនំខូឃីចូលទៅក្នុងរូងរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែវាធំពេកយកចូលមិនរួច។ ជំហានទី២ គឺត្រូវរៀបចំគម្រោងការមួយដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា។ ជំហាននេះរាប់បញ្ចូលការពិភាក្សាព័ត៌មាន និងគំនិតដែលមានសារៈសំខាន់ជួយជាប្រយោជន៍។ ស្រមោចសម្រេចចិត្តបំបែកនំខូឃីទៅជាចំណែកតូចៗ ហើយយកវាចូលទៅក្នុងរូងរបស់ពួកគេ។ ជំហានទី៣ គឺត្រូវធ្វើគម្រោងឲ្យចេញទៅជាសកម្មភាព។ ពួកវាបានបំបែកនំខូឃី និងជញ្ជូនបំណែកតូចៗ។ ហើយជំហានទី៤ គឺត្រូវត្រួតពិនិត្យលទ្ធផល។ វាមើលទៅហាក់ដូចជាដំណើរការ ដួនកាលគម្រោងមិនបានដោះស្រាយបញ្ហានោះទេ។ ឧទាហរណ៍ ជាបំណែកនេះនៅតែធំមិនអាចយកចូលរូងបាន។ ជំហានទាំង៤ ប្រហែលជាត្រូវការធ្វើច្រើនជាងមួយលើក។ វាជាដំណើរការដែលនៅបន្តរហូតដល់ដំណោះស្រាយមួយត្រូវបានរកឃើញ។ ១. កំណត់បញ្ហា។ ២. រៀបចំគម្រោងការ។ ៣. ដាក់គម្រោងការទៅជាសកម្មភាព និង៤. ត្រួតពិនិត្យមើលលទ្ធផល ។

អ្នកអប់រំដែលទទួលបានជោគជ័យមិនត្រឹមតែត្រូវការចំណេះដឹងលើមុខវិជ្ជាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេក៏ត្រូវអភិវឌ្ឍជំនាញបង្រៀនរបស់ខ្លួនជាបន្តបន្ទាប់ផងដែរ។ នៅក្នុងម៉ូឌុលនេះអ្នកនឹងស្វែងយល់ពីតួនាទីការកិច្ច និងមុខងារគរុកោសល្យផ្សេងៗរបស់គ្រូ។ ភារកិច្ចសំខាន់មួយគឺការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រដែលនឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយវិភាគ និងឆ្លុះបញ្ចាំង។ លើសពីនេះទៀតវានឹងផ្តោតលើជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យរបស់គ្រូ និងតម្លៃ មិនត្រឹមតែដឹងមុខវិជ្ជាមួយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងស្វែងយល់ពីរបៀបដែលត្រូវការបញ្ជូនព័ត៌មានដើម្បីឱ្យសិស្សរៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

.

សូមរីករាយ!!

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

ម៉ូឌុល ៣

ការអនុវត្តគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល ការជំរុញអោយមានការសហការក្នុងការបង្កើតជំណើរការនៃការសិក្សា

៣.២ ការរៀនអោនពីជំណើរជីវិត និងការកសាងជំនឿចិត្តនៅថ្ងៃអនាគត

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ការអប់រំបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលនៅបឋមសិក្សា: ការជំរុញអោយមានការសហការក្នុងការបង្កើតដំណើរការនៃការសិក្សា

ការអះអាងពីដំណើរជីវិត និងការកសាងជំនឿចិត្តនៅថ្ងៃអនាគត

OER នេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយជំនាញបង្រៀនសហសម័យសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង /CONTESSA Consortium ដែលឧបត្ថម្ភថវិកាដោយកម្មវិធី Erasmus + នៃសហភាពអឺរ៉ុបក្រោមគម្រោងលេខ598756-EPP-1-2018-1-AT-EPPKA2-CBHE-JP–/CONTESSA.

កាលបរិច្ឆេទនៃការបោះពុម្ពផ្សាយ៖ ២០២១

បោះពុម្ពចេញផ្សាយដោយ:CONTESSA

អ្នកសម្របសម្រួលលទ្ធផល៖

Sandra Hummel, University of Graz (AT)

ដោយមានការចូលរួមវិភាគទានពី៖

សាកលវិទ្យាល័យប្រ្គេស (AT): Sandra Hummel, Mirjam Brodacz-Geier, Mana-Teresa Donner, Bridget Sheehan

សាកលវិទ្យាល័យកូឡុំបូ (SR): S.S. Dahanayake, L.M.K. Bandara, Shiranthi Rajendram, Imesha Kinkini, Chamika Hathlahawatta

ការបកប្រែជាភាសាខ្មែរ តាមិល: / ស៊ីនហាឡា /

ការបដិសេធ: គណៈកម្មការអឺរ៉ុបគាំទ្រផលិតកម្មក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយនេះមិនបង្កើតការយល់ព្រមលើខ្លឹមសារដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធតែម្នាក់ឯងទេ ហើយគណៈកម្មការមិនអាចទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រើប្រាស់ណាមួយ ដែលអាចត្រូវបានធ្វើឡើងពីព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងនោះទេ។ វាអាចរកបានដោយបើកចំហ និងឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ CONTESSA រួមជាមួយព័ត៌មានលំអិតបន្ថែមទៀត៖ https://contessa-project.eu/

ការរក្សាសិទ្ធិ៖ អត្ថបទនេះត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិស្របតាមលក្ខន្តិកៈ Creative Commons Attribution-ShareAlike ៤ អាជ្ញាប័ណ្ណអន្តរជាតិ ០.(https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ចែករំលែក កែសម្រួល ចែកចាយ និងបង្កើតឡើងវិញនៅក្នុង ឧបករណ៍ផ្ទុក ឬទ្រង់ទ្រាយណាមួយ។ ដរាបណាអ្នកផ្តល់កិត្តិយសសមស្របដល់អ្នកនិពន្ធដើម និងប្រភពផ្តល់នូវតំណភ្ជាប់ទៅនឹងអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons និងចង្អុលបង្ហាញ ប្រសិនបើមានការផ្លាស់ប្តូរ។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូល កែសម្រួល រឹកសាងសំការៈ អ្នកត្រូវផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណសម្ភារៈដែលបានកែប្រែក្រោមលក្ខខ័ណ្ឌដូចគ្នា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

CC BY SA

សេចក្តីផ្តើម

វគ្គសិក្សា CONTESSA ជាលទ្ធផលមួយក្នុងចំណោម លទ្ធផលនៃគម្រោងស្តីអំពី "ជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង" ដែលផ្តល់មូលនិធិរួម ដោយកម្មវិធី Erasmus+ Program នៃសហភាពអឺរ៉ុប។ គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះ គឺ ដើម្បីជាការរួមចំណែកក្នុងការបង្កើតកម្មវិធីអប់រំគ្រូបង្រៀនដោយជោគជ័យសម្រាប់គ្រូបឋមសិក្សា ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្រីលង្កាដែលនឹងនាំដល់ការបង្កើតបានផលវិជ្ជមានរយៈពេលវែងទៅលើប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅ។ វាមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើង សម្រាប់អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យក្នុងការតាមឱ្យទាន់សម័យជាមួយនឹងជំនាញ និងវិធីសាស្ត្រក្នុងសម័យថ្មី ដើម្បីយកមកប្រើក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះ វគ្គសិក្សា CONTESSA ផ្តល់ជូនមេរៀន ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំនួន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំណុចចំនួនបី ដែលតម្រង់ទៅរកការអភិវឌ្ឍលើជំនាញបង្រៀនបែបសម័យថ្មី។ ម៉ូឌុលទាំងឡាយ និងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់វាគឺមានដូចខាងក្រោម៖

ម៉ូឌុល១៖ ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា
១.ការបង្រៀន និងការរៀននៅសតវត្សទី២១
២.ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យ ៖ គំនិត ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត
៣.ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

ម៉ូឌុល២៖ ភាពអស្ចារ្យក្នុងការបង្រៀន៖ សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា
១. ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន៖ តួនាទី ភារកិច្ច និងមុខងារ
២. ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសិក្សា
៣. ជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

ម៉ូឌុល៣៖ការអប់រំឈានមុខគេបែបវិធីសាស្ត្រសិស្ស
មជ្ឈមណ្ឌល៖ ការលើកកម្ពស់ដំណើរការសិក្សាដែលបានបង្កើតរួមគ្នា
១. ការអភិវឌ្ឍលក្ខណៈបុគ្គល និងជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា
២. ការអះអាងពីពិភពជីវិតជាក់ស្តែង និងក្តីសង្ឃឹមទៅអនាគត
៣. ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួន

ម៉ូឌុល៤៖ ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស
១. គរុកោសល្យបរិយាបន្ន ៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ
២. ការបង្រៀន និងរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា ៖ ការរៀបចំ ការយល់ដឹងការវាយតម្លៃ
៣. ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ម៉ូឌុល៥៖ ការបង្រៀន និងរៀនតាមបែបឌីជីថល
១. គរុកោសល្យ នៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាសសិក្សាដែលបំពាក់ទៅដោយបច្ចេកវិទ្យា
២. ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកទេសឌីជីថល៖ ឧបករណ៍ និងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងនៃការអប់រំ
៣. ការរៀបចំមេរៀន និងដំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ិនធឺណែត
នៅពេលដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ អ្នកចូលរួមនឹងអាចអនុវត្តជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី ដែលទើបទទួលបានធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់អាចចូលរួមសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ និងរៀនពីវិធីថ្មីៗដើម្បីជួយឱ្យសិស្សឈានទៅដល់ចំណុចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ។

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA សម្រាប់អ្នកណា?

គម្រោងស្តីពីជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង មានបំណងក្នុងការលើកតម្កើងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត និងគ្រូបង្រៀនដែលកំពុងបម្រើការក្នុងសាលាបឋមសិក្សានានា។ ឯកសារខាងក្រោមត្រូវបានសម្របសម្រួលជាពិសេសសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត។ លើសពីនេះទៅទៀត វគ្គសិក្សា CONTESSA ក៏សម្រាប់អ្នកដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើខ្លួនឱ្យទាន់សម័យកាលជាមួយនិងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី។ ឯកសារមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយក៏មានជាភាសាខ្មែរ ភាសាសិង្ហាលា (Sinhala) និងភាសាតាមីល (Tamil) ដែលប្រើប្រាស់នៅប្រទេសស្រីលង្កា។

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

តើរចនាសម្ព័ន្ធនៃវគ្គសិក្សា CONTESSA មានអ្វីខ្លះ?

ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុនរួចហើយ វគ្គសិក្សា CONTESSA នេះរួមមាន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានតម្លៃស្មើនឹង៣ ក្រេឌីតតាមប្រព័ន្ធផ្ទេរការសិក្សារបស់អឺរ៉ុប។ ជាការល្អ ម៉ូឌុលទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់រួមគ្នា ពីព្រោះម៉ូឌុលនីមួយៗយោងឯកសារលើម៉ូឌុលដទៃទៀត។ ប៉ុន្តែក្នុងមេរៀន ម៉ូឌុលទាំងនេះក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងវិធីមួយ ដែលអាចប្រើបានដោយខ្លួនឯងឯងផ្ទាល់ផងដែរ។ ម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតលើប្រធានបទចំនួនបី ហើយឯកសារទាំងឡាយក៏បង្កើតឡើងសម្រាប់ការផ្តោតនីមួយៗផងដែរ។ វាបង្កើតឱ្យមានឯកសារសរុបចំនួន១៥ផ្នែកសម្រាប់វគ្គសិក្សា CONTESSA ។ ឯកសារនីមួយៗរួមមានសេចក្តីផ្តើមបែបទ្រឹស្តីចំពោះចំណុចផ្តើម ហើយតាមពីក្រោយដោយលំហាត់អនុវត្ត ដោយផ្អែកលើទ្រឹស្តី។

ជំហាន១ – ទ្រឹស្តី – គឺជាការរំឭកនូវអ្វីដែលបានអាននៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមនៃទ្រឹស្តីលំហាត់អនុវត្តទាំងនេះត្រួតពិនិត្យការយល់ដឹងនៃអត្ថបទ ដើម្បីប្រាកដថាទ្រឹស្តីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានយល់ដឹង។

ជំហាន២ – បទពិសោធ – ផ្តល់ជូននូវឧទាហរណ៍នៃគ្រូបង្រៀនពិតប្រាកដ និងវិធីដែលពួកគាត់អនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់នឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ទាំងនេះបានភ្ជាប់លំហាត់អនុវត្តទៅនឹងទ្រឹស្តីដែលបានរៀនពីមុនរួចហើយ។ **ជំហាន៣ – ការឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់** – រាប់បញ្ចូលសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងដោយផ្អែកទៅលើចំណុចផ្តោតនីមួយៗ។

ជំហាន៤ – ការអនុវត្ត – គឺជាជំហានចុងក្រោយដែលមានគម្រោងគោលនៃការបង្រៀនមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងផ្អែកទៅលើអ្វីដែលបានប្រទះឃើញពីមុននៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរ។

លំហាត់អនុវត្តនៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរអាចត្រូវបានបំពេញដោយផ្ទាល់ក្នុងឯកសារនេះ។ ជំហានទី៣ និងទីបួនជាផ្នែកនៃឯកសារដែលរៀបជាសំណុំដាច់ដោយឡែកដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ។ គំរូសម្រាប់ការរៀបចំសំណុំឯកសារ (portfolio) មានជាឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

មាតិកា

១.ដំណើរជីវិត 1

២.ការរៀន និងការបង្រៀនផ្តោតលើដំណើរជីវិត 2

២.១ ទំនាក់ទំនងទៅកាន់ដំណើរជីវិតរបស់អ្នកសិក្សានៅក្នុងមេរៀនដែលសិក្សានៅសាលា 3

២.២ លក្ខណៈនៃដំណើរជីវិតផ្តោតលើសកម្មភាពនៃការអប់រំ 5

២.២.១ ការតភ្ជាប់រវាងទំនាក់ទំនងខ្លួនឯង និងពិភពលោក 5

២.២.២ ភាពពេញលេញនៃដំណើរជីវិតបុគ្គល 6

២.២.៣ អ្នកសិក្សាក្នុងពិភពលោកដូចជាការកសាងរចនាសម្ព័ន្ធ និងការកសាងប្រវត្តិរូប 6

២.២.៤ ការបង្កើតអត្ថន័យបុគ្គល 7

២.២.៥ ការបង្រៀន និងការរៀនក្នុងជីវិត 8

២.២.៦ ការរៀនសូត្រជាផ្នែកបន្ថែមនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសង្គម 8

២.២.៧ ការជាប់ទាក់ទងគ្នានៃការបង្កើតបុគ្គល 9

៣.ផលប៉ះពាល់សំរាប់ការបង្រៀន និងការរៀន 9

៤.ចំណុចសំខាន់ៗ 11

ឯកសារពិគ្រោះ 12

ជំហានទី១ លំហាត់អនុវត្ត និងដំណោះស្រាយ 17

ជំហានទី២ 20

ជំហានទី២ ដំណោះស្រាយ 26

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំនួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន 33

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គំរោងការបង្រៀន 33

១.ដំណើរជីវិត

យោងទៅតាមលោក Edmund Husserl ពាក្យថាពិភពជីវិត រួមមាន " ដែលពិភពលោកត្រូវបានឆ្លងកាត់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ វាត្រូវ "ពិភពលោកធម្មជាតិ "បាតុភូត "បានគេយកចេញពីផ្នែកមួយនៃទស្សនវិជ្ជាដែលគេហៅថាដែលទាក់ទងនឹងអ្វីដែលយើងមើលឃើញ ស្តាប់បាន និងមានអារម្មណ៍។ ដូច្នេះវាខុសគ្នាពីពិភពវិទ្យាសាស្ត្រដែលបង្ហាញលក្ខណៈដោយវត្ថុនិងអរូបី។ មនុស្សម្នាក់ៗជួបប្រទះពិភពលោកតាមរបៀបប្លែកដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមនុស្សជុំវិញខ្លួន។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ នេះមិនមានន័យថាមានពិភពជាច្រើនទេ ប៉ុន្តែមានតែវិធីដែលមានការយល់ឃើញច្រើន។ ការយល់ឃើញច្រើនបែបនេះត្រូវតែយកមកពិចារណាជាចំណុចចាប់ផ្តើមនៃរាល់ការយល់ដឹងអំពីចំណេះដឹង។ ម៉ូរ៉ានឆ្នាំ) ២០១២(ទាក់ទងទៅនឹងការអប់រំការពិចារណាលើដំណើរជីវិតមានន័យថា ការទទួលស្គាល់ការពិតដែលថាសិស្សគ្រប់រូបបាននាំមកនូវបទពិសោធន៍ជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយពួកគេចូលក្នុងថ្នាក់រៀន។ បទពិសោធន៍ទាំងនេះត្រូវបានជះឥទ្ធិពលដល់សង្គមនិងសម្គាល់វិធីដែលយើងរៀន និងបង្រៀន។ ការអនុវត្តន៍តាមបទដ្ឋានរបស់សង្គមមានឥទ្ធិពលលើការរៀនសូត្រ និងការបង្រៀន ប៉ុន្តែដោយសារនិស្សិតជាផ្នែកមួយនៃសង្គមនេះការរៀនសូត្រ អាកប្បកិរិយា / របស់ពួកគេមានឥទ្ធិពលដូចគ្នាទៅលើការរៀនសូត្រ និងការបង្រៀន។ ការអប់រំដែលផ្តោតលើជីវិតផ្តោតសំខាន់ទៅលើការប្រើប្រាស់បទពិសោធន៍របស់សិស្សដើម្បីបង្រៀនតាមរបៀបដែលមានអត្ថន័យផ្ទាល់ខ្លួន។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ វាមិនគ្រាន់តែនិយាយអំពីប្រធានបទបង្រៀនដែលទាក់ទងនឹងសិស្សប៉ុណ្ណោះទេ។ វាក៏ជាការបង្រៀនតាមរបៀបមួយដែលទាក់ទងនឹងជីវិតរបស់សិស្សផងដែរ។ គោលបំណងនៃវិធីសាស្ត្រជីវិតគឺដើម្បីផ្តួចផ្តើមដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍន៍ខ្លួនឯងសកម្ម។ នៅក្នុងការកំណត់ការបង្រៀន រៀនបែបបុរាណសិស្សត្រូវ /

អេដម៉ុនហ៊ូសេល -១៨៥៩)១៩៣៨ (គឺជាទស្សនវិទូលោកខាងលិចដែលបានបង្កើតសាលាបាតុភូតវិទ្យា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

បានបង្ខំឱ្យចូលទៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធច្បាប់ និងគោលដៅដែលបានកំណត់ជាមុន។ ផ្ទុយទៅវិញការអប់រំដែលផ្តោតលើជីវិតគឺចង់អោយសិស្សនិងគ្រូអភិវឌ្ឍរចនា សម្ព័ន្ធទាំងនេះជាមួយគ្នា និងកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយពួកគេជំនួសឱ្យការប្រកាន់ខ្ជាប់នឹងពួកគេ។ វាក៏បង្ហាញពីសមត្ថភាពនិងសមត្ថភាពរបស់និស្សិតនិងព្យាយាមរកវិធីនៃការប្រើប្រាស់ដោយជោគជ័យនៅក្នុងនិងសម្រាប់សង្គម។

២.ការរៀន និងការបង្រៀនផ្តោតលើជំណើរជីវិត

ការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើនិស្សិត ការរៀនសូត្រឯករាជ្យ ការផ្តោតលើសិស្ស វិធីសាស្ត្រ - និងគំនិតស្រដៀងគ្នាទាំងនេះមានឥទ្ធិពលសំរេចលើការបង្រៀនបែបគរុកោសល្យសព្វថ្ងៃនេះ។ ផ្ទុយពីការសន្មតនៃទំនាក់ទំនងបណ្តាលមកពីលើនេអ៊ែរវាងការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រគំរូនៃការបង្រៀនដែលផ្តោតលើប្រធានបទកំពុងតែមានសារៈសំខាន់។ អ្នកសិក្សាត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាមុខវិជ្ជានីមួយៗដែលបកស្រាយបទពិសោធន៍របស់ពួកគេ និងផ្តល់អត្ថន័យដល់ពួកគេដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ទទួលបានរចនាសម្ព័ន្ធចំណេះដឹង និងសមត្ថភាព។ តាមទស្សនៈនេះការរៀនសូត្រមិនអាចត្រូវបានបង្កើតនិងគ្រប់គ្រងដោយផ្ទាល់ពីខាងក្រៅទេ ។ (ឧទាហរណ៍តាមរយៈការបង្រៀន) ទោះយ៉ាងណា វាអាចត្រូវបានជំរុញ និងលើកទឹកចិត្ត។ ដូច្នេះវាមានគំលាតរវាងការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រដែលជាចន្លោះរវាង ដែលត្រូវបំពេញដោយកិច្ច - ខិតខំប្រឹងប្រែងផ្នែកគរុកោសល្យ។ តាមទស្សនៈដែលផ្តោតលើប្រធានបទគម្លាតនេះមិនអាចត្រូវបានដោះស្រាយដោយការផ្តោតអារម្មណ៍តែម្ខាងទៅលើសកម្មភាពបង្រៀនដែលមានគោលបំណងដើម្បីនាំសកម្មភាពរៀនសូត្រ ឬដោយគ្រាន់តែធ្វើឱ្យសកម្មដល់អ្នកសិក្សា ក្នុងការដោះស្រាយមាតិកាថ្មីដោយខ្លួនឯងនោះទេ។ តួនាទីតិចតួចល្មមសំរាប់គ្រូ។ ការអប់រំនៅសាលាមានន័យថាបង្កើត

ការតំរង់ទិសមុខវិជ្ជាធ្វើឱ្យបុគ្គលម្នាក់ៗស្ថិតនៅចំកណ្តាលនៃដំណើរការបង្រៀន និងគិតពីបទពិសោធន៍ និងគំនិតមុន ៗ ដែលបណ្តាលមកពីដំណើរការសង្គមនិយម។)Hellmuth ២០១៩ តាម អ៊ីនធឺណិត(

អោយមានទំនាក់ទំនងប្រកបដោយអត្ថន័យរវាងការរៀនសូត្រនៅខាងក្នុងថ្នាក់រៀន និងដឹកនាំជីវិតដែលបានកំណត់ដោយខ្លួនឯងនៅខាងក្រៅបរិបទសាលារៀន នៅក្នុងសំណួរខាងក្រោម សំណួរអំពីរបៀបដែលការតំរង់ទិសនៃជីវិតអាចត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងសកម្មភាពនឹងត្រូវបានបន្ត។

២.១ ទំនាក់ទំនងរវាងដំណើរជីវិតរបស់អ្នកសិក្សានៅក្នុងមេរៀនដែលសិក្សានៅសាលា

យោងតាមគំនិតរបស់អាល់ហ្វ្រេដហ្ស៊ូតនិងទស្សនៈជីវិតរបស់ថូម៉ាសឡាក់ម៉ានិន ទិដ្ឋភាពដូចខាងក្រោមគឺពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ការបង្រៀននិង (២០០៣) ការរៀនសូត្រ៖

- ដំណើរជីវិតគឺជាចំណុចកណ្តាលសម្រាប់អ្នកសិក្សាតាមវិធីពីរយ៉ាង៖ នៅម្ខាងវាបង្កើតកន្លែងទំនេរសម្រាប់សកម្មភាពដែលជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃកើតឡើង ហើយក្នុងនោះបុគ្គលម្នាក់ៗត្រូវតែបង្ហាញខ្លួនឯងជាមួយនឹងចំណេះដឹង និងជំនាញដែលពួកគេបានទទួលរួចហើយ ។ ម៉្យាង (ជីវិតបច្ចុប្បន្ន) វិញទៀតចំនេះដឹងដែលមានស្រាប់ និងជំនាញដែលទទួលបានអាចជួយឱ្យមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ មកពីបទពិសោធន៍ជីវិតអតីតកាលរបស់អ្នកសិក្សា (ជីវប្រវត្តិ)សកម្មភាពនៃចំណេះដឹងនេះ និងបទពិសោធន៍ និងសមត្ថភាពគឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើដំណជីវិត។
- ការទទួលបានចំណេះដឹងថ្មីៗកើតឡើងទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍បុគ្គល៖ ការរៀនសូត្រមានគោលបំណងដើម្បីទទួលបាននូវសមត្ថភាពទាំងនោះដែលអនុញ្ញាតឱ្យសម្រេចបាននូវគោលដៅជីវិតបុគ្គល។ ដូច្នេះការរំពឹងទុក

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

និងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់សិស្សគឺជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃដំណើរការបង្រៀន និងរៀន។

- រចនាសម្ពន្ធ័ខាងវណ្ណៈ និងសង្គមនៃដំណើរជីវិតផ្តល់នូវរឿមាត្រសំខាន់ៗ សម្រាប់គ្រប់ទម្រង់នៃការរៀនសូត្រ។ អ្នកសិក្សាខ្លួនឯងត្រូវបានបង្កប់នៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធជីវិតនេះ ហេតុដូច្នេះហើយនៅក្នុងពេលវេលាលំហ និងសង្គម។ នៅក្នុងការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេពួកគេទាក់ទងនឹងពិភពខាងក្រៅដែលមានស្រាប់ដែលត្រូវបានផ្សំឡើងដោយធាតុទាំងនេះផងដែរ។ សំណួរនៅពេលដែលមាតិកានៃការរៀនសូត្របរិបទសង្គមមាននៅពេលណា និងដែលសំខាន់ដូច្នេះវាជាចំនុចស្នូលនៃការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើដំណើរជីវិត។
- ខ្លឹមសារនៃការរៀនសូត្រថ្មីលេចចេញដល់អ្នកសិក្សាក្នុងបរិបទនៃអត្ថន័យ៖ បទពិសោធន៍កន្លងមកផ្តល់ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់បរិបទ និងសមាគមនីមួយៗ។ ឯកសារយោងទាំងនេះពីបទពិសោធន៍មុន ៗ មានឥទ្ធិពលសម្រេចលើអត្ថន័យនៃការអភិវឌ្ឍនាពេលបច្ចុប្បន្ន។ លើសពីនេះទៀតដំណើរការបង្កើតការយល់ដឹងនៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះគឺទាក់ទងទៅនឹងអ្វីដែលអ្នកសិក្សារំពឹងនិងចង់ទទួលបាននៅក្នុងជីវិតអនាគតរបស់ពួកគេ។ការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើដំណើរជីវិតតែងតែទាក់ទងទៅនឹងអតីតកាលបច្ចុប្បន្ន និង អនាគតរបស់អ្នកសិក្សា។ អត្ថិភាពរបស់មនុស្សផ្សេងទៀតគឺជាឯកសារយោងដ៏សំខាន់សម្រាប់ជីវិតនិងជីវិតផ្ទាល់របស់មនុស្សម្នាក់ៗ។ ការរៀនសូត្រតែងតែទាក់ទងទៅនឹងបរិយាកាសសង្គមរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ ពិភព (សហសម័យ) សហពិភពលោក (មនុស្សជុំវិញពិភពលោក) លោកមុន និងវណ្ណៈ:អ្នកសិក្សា (មនុស្សសម័យកាលអតីតកាល) ។ (មនុស្សនៅលើពិភពលោកបន្ទាប់ពីមរណភាពរបស់គាត់) ដើម្បីដាក់

អារម្មណ៍ផ្លូវចិត្តដែលមនុស្សម្នាក់ស្ថិតនៅក្នុងថ្នាក់រៀន និងសហគមន៍សាលារៀនត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាការតស៊ូដែលចាំបាច់ចំពោះបទពិសោធន៍នៃការរៀនសូត្រដែលទទួលបានជោគជ័យ។] ...ជាកម្មសិទ្ធិ [៖ មានកន្លែងសមស្របសមរម្យឬសមរម្យ។ ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងធម្មជាតិជាមួយអ្វីមួយ។ ដើម្បីឱ្យសមជាក្រុម។ វេប " សាយកូមិកថ្មីរបស់បេកនិង) វេសស្នែក ២០០៣ ម៉ាលីលីឆ្នាំ តាម អ៊ីនធឺណិត

ខ្លួនអ្នកនៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធនេះ និងដើម្បីទទួលបានបទពិសោធន៍ និងការទទួលស្គាល់នៅក្នុងសហគមន៍សង្គមគឺចាំបាច់សម្រាប់បរិបទនៃការអភិវឌ្ឍន៍ និងវឌ្ឍនភាពផ្ទាល់ខ្លួន។

- បទពិសោធន៍នៃបរិយាកាសរស់នៅ, ភាពជាក់ស្តែងនៃលំហ, រចនាសម្ព័ន្ធខាងសាច់ឈាម រចនាសម្ព័ន្ធសង្គម ទំនាក់ទំនងនឹងស្ថានភាព និងបទពិសោធន៍ជីវប្រវត្តិគឺជាវិមាត្រយោងជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រនៅក្នុងបរិបទជីវិត។ សំណួរអំពីរបៀបដែលវិមាត្រទាំងនេះអាចត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងដំណើរការបង្រៀន និងរៀនដែលបានរៀបចំនឹងត្រូវបានស៊ើបអង្កេតបន្ថែមខាងក្រោម។

២.២ លក្ខណៈនៃដំណើរជីវិតផ្តោតលើសកម្មភាពនៃការអប់រំ

វិធានការសកម្មភាពនៃការអប់រំ គួរតែត្រូវបានជ្រើសរើសដោយផ្អែកលើអ្នកសិក្សាម្នាក់ៗក៏ដូចជាខ្លឹមសារនៃការរៀនសូត្ររៀងៗខ្លួន ដោយភ្ជាប់សេចក្តីយោងនៃជីវិតជាមួយនឹងបរិបទពិភពលោកជាក់ស្តែង។ ចំណុចខាងក្រោមនេះតំណាងឱ្យវិធីសាស្ត្រសំខាន់ៗសម្រាប់ការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៃការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើដំណើរជីវិត៖

២.២.១ ការគេចផ្លាប់ទោចធំធាក់ធំនចខ្លួនចិច ឆិចពិភពលោក

កុមារមិនត្រឹមតែរៀននូវអ្វីដែលអ្នកផ្សេងទៀតបានរកឃើញនោះទេ ពោលគឺអ្វីដែលមានរួចហើយដូចជាចំណេះដឹងពីព្រោះនៅក្នុងវិធីនេះពិភពលោកដែល " ត្រូវបានដាក់លើពួកគេ។ "បានរៀបចំទុកជាមុនមានតែនៅពេលដែលពួកគេអាចភ្ជាប់មាតិកាការសិក្សាថ្មីទៅនឹងគំនិត និងចំណាប់អារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះពួកគេអាចចាប់ផ្តើមដំណើរនៃការរកឃើញ។ នៅក្នុងអន្តរកម្មនៃធម្មជាតិរឿងរ៉ាវស្ថានភាព និងមនុស្សអ្នកសិក្សាអភិវឌ្ឍបញ្ញានិងអារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួ

ទាក់ទងនឹងស្ថានភាព គឺ]... [អំពីវិមាត្ររវាងបុគ្គលដោយឆ្លុះបញ្ចាំងពីវិសាលភាពដែលមនុស្សម្នាក់មានអារម្មណ៍ថាមនុស្សម្នាក់មានទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកដទៃមានទំនាក់ទំនងយកចិត្តទុកដាក់និងជាកម្មសិទ្ធិរបស់សហគមន៍។ ម៉ាតឡានិងរីយីឆ្នាំ) តាម ២០១៨ អ៊ីនធឺណិត(

បទពិសោធន៍ជីវប្រវត្តិទាក់ទងនឹងអតីតកាលផ្ទាល់ខ្លួនរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗនិងអ្វីដែលគាត់បានជួបប្រទះនាពេលកន្លងមក។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ន។ នេះបង្កើតវិសាលភាពសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍអត្ថន័យបុគ្គលនិងជីវសាស្ត្រដែលពាក់ព័ន្ធនឹងជីវិតអតីតកាលបច្ចុប្បន្ននិងអនាគតរបស់សិស្ស។ ឧ). ហ្គឺហ្គ័រ និងហាំមែមឆ្នាំ ២០១៦(

២.២.២ តាពពេញលេញនៃដំណើរជីវិតបុគ្គល

ដើម្បីបង្កើតទំនាក់ទំនងរវាងមុខវិជ្ជាសិក្សា និងពិភពលោកដែលពួកគេរស់នៅការតភ្ជាប់ជីវិតពិតត្រូវបានទាមទារ។ ផ្អែកលើឯកសារយោងជីវិតជាក់លាក់របស់និស្សិតរចនាសម្ព័ន្ធចំណេះដឹងទូទៅអាចត្រូវបានពន្យល់លម្អិត។ អាស្រ័យហេតុនេះសមាគម និងបទពិសោធន៍ជាក់លាក់ និងបុគ្គលម្នាក់ៗគឺជាកត្តាសំខាន់ក្នុងសកម្មភាពថ្នាក់រៀន។

២.២.៣ អ្នកសិក្សាក្នុងពិភពលោកជុំវិញជាការកសាងរចនាសម្ព័ន្ធ និងការកសាងប្រវត្តិរូប

ជំនួសឱ្យការប្រឈមមុខនឹងអ្នកសិក្សាជាមួយនឹងអង្គហេតុខ្លឹមសារពាក្យគំរូគំរូប្រតិបត្តិការនិងវិធីសាស្ត្រពួកគេត្រូវបានធ្វើការរួមគ្នាជាមួយអ្នកសិក្សាទាក់ទងនឹងបញ្ហាជីវិតផ្ទាល់ខ្លួន។ ដំបូងគ្រូត្រូវប្រមូលរឿងរូបភាពគំនិត និងការអនុវត្តដែលសិស្សលើកយកមកនិយាយ និងបកស្រាយអត្ថន័យទាក់ទងនឹងរចនាសម្ព័ន្ធគរុកោសល្យដែលមានស្រាប់ ដើម្បីជំរុញដំណើរការសិក្សាផ្អែកលើពួកគេឬភ្ជាប់ជាមួយពួកគេ។ ផ្តេកបុគ្គលនៃអត្ថន័យរបស់អ្នកសិក្សាដូច្នេះក្លាយជាធាតុសំខាន់នៃការរៀនសូត្រ និងការបង្រៀននៅក្នុងសាលារៀន។

២.២.៤ ការបង្កើតអត្តន័យបុគ្គល

នៅក្នុងមេរៀនដែលផ្តោតលើជីវិតនៅពេលណាដែលអាចធ្វើទៅបានអ្នកសិក្សា ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យជ្រើសរើសទម្រង់នៃឯកសារ និងការមើលឃើញផ្ទាល់ខ្លួន។ ការបើកចំហទាក់ទងទៅនឹងខ្លឹមសារនៃការរៀនសូត្រដែលត្រូវបានអនុវត្ត ក៏ដូចជាការធ្វើបទបង្ហាញជាលក្ខណៈបុគ្គលនៃដំណើរការរៀនសូត្រ និងលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សបង្ហាញពីទិដ្ឋភាពដែលមានសារៈសំខាន់ចំពោះពួកគេពីទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ឧទាហរណ៍នៅក្នុង)។ នេះ (។ ភាសា (រូបភាពផ្ទាល់ខ្លួននិងនៅក្នុងរូបភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេអាចត្រូវបានធ្វើជាទម្រង់អត្ថបទដោយផ្អែកលើរឿងរ៉ាវរបាយការណ៍បទសម្ភាសន៍ កំណត់ហេតុរៀនការរៀនសូត្រការសិក្សាឬកំណត់ចំណាំផ្សេងៗប៉ុន្តែក៏អាចប្រើរូបភាពគំនូរព្រាងគំនូរផែនទីគំនិតគំនូរជីវចលរូបថតវីដេអូឬដោយធ្វើសិប្បកម្មផងដែរ។ នៅក្នុងវិធីនេះវាអាចធ្វើទៅបានសម្រាប់និស្សិតដើម្បីធ្វើឱ្យផ្នែកខាងក្រៅប្រធានបទនៃមាតិការៀន, បញ្ចូលគ្នាវាជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បីបង្ហាញវាជាលទ្ធផលផ្ទាល់ខ្លួន។ ឧបករណ៍ និងឧបករណ៍ផ្ទាល់របស់អ្នកសិក្សាដូចជាស្មាតហ្វូនឬថេប្លេត និងច្រើនទៀតអាចត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវប៉ុន្តែក៏សម្រាប់ការស្រាវជ្រាវព័ត៌មាន និងឯកសារនៃលទ្ធផលនៃការសិក្សាផងដែរ។ វិធីនេះអ្នកសិក្សាប្រើមធ្យោបាយដែលមានសម្រាប់ពួកគេក្នុងជីវិតឯកជនរបស់ពួកគេដើម្បីផ្លាស់ទីនិងកំណត់ទីតាំងរបស់ពួកគេ" នៅក្នុងពិភពលោករបស់ពួកគេ។ នេះមានន័យថាវត្ថុនៃការធ្វើសមាហរណកម្មសង្គម " និងវោហារស័ព្ទផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេបានរកឃើញវិធីរបស់ពួកគេចូលទៅក្នុងថ្នាក់រៀនជាធាតុផ្សំនៃការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រហើយក្លាយជាធាតុនៃការរៀនសូត្រដ៏សំខាន់។

youtube.com/moeyscambodia
sala.moeys.gov.kh
t.me/moeysnews

២.២.៥ ការបង្រៀន និងការរៀនក្នុងជីវិត

ការបង្រៀនដែលផ្តោតលើជីវិតតម្រូវឱ្យមានការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រទូលំទូលាយ។ ដូច្នោះហើយការផ្តោតសំខាន់លើមុខវិជ្ជាសាលារៀន ដូចជា គណិតវិទ្យា អង់គ្លេស ឬតន្ត្រីត្រូវបានកាត់បន្ថយនៅក្នុងការពេញចិត្តនៃការរៀនសូត្រក្នុងវិថីជីវិតពីការយល់ដឹងពីអន្តរវិស័យ។ ទម្រង់នៃការរៀនសូត្រ និងការបង្រៀននេះអនុញ្ញាតឱ្យមានការយល់ដឹងទូលំទូលាយបន្ថែមទៀតលើសពីព្រំដែនតឹងរឹង៖ ខ្លឹមសារមិនត្រូវបានគេមើលតែម្នាក់ឯងនោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវបានដាក់បញ្ចូលគ្នាទៅតាមស្ថានភាពដែលមានអត្ថន័យបុគ្គលនិងបរិបទទាក់ទងនឹងចន្លោះសង្គម។ តាមរបៀបនេះការយល់ដឹងជាទូទៅអំពីបាតុភូតនិងបញ្ហានៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃត្រូវបានសម្រេច។ ការរៀនសូត្រក្នុងជីវភាពរស់នៅជារឿយៗតម្រូវឱ្យមានការសម្របសម្រួល និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងគ្រូដែលចូលរួមជំនាញជំនាញរបស់ពួកគេនិងជំរុញទស្សនៈវិស័យអន្តរសិក្សា។

២.២.៦ ការរៀនសូត្រជាផ្នែកបន្ថែមនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសង្គម

ការរៀនសូត្រតែងតែកើតឡើងនៅក្នុងបរិបទនៃទំនាក់ទំនងសង្គម និងការខិតខំពង្រីកឱកាសផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់សកម្មភាពការរចនា និងការចូលរួម ឡាវេន) & វ៉េនង្ហ៊ំ ១៩៩១។ (ចំពោះសំណួរនៃឱកាសនៃការរៀនសូត្រទាក់ទងនឹងជីវិតវាចាំបាច់ត្រូវកត់សម្គាល់ថាការយល់ដឹងអារម្មណ៍ និងការរៀនសូត្រទាក់ទងនឹងស្ថានភាពសង្គមពិតប្រាកដ។ បំណងប្រាថ្នានៃការរៀនសូត្រគឺផ្អែកលើចំណាប់អារម្មណ៍ផ្ទាល់របស់អ្នកសិក្សាដែលជាយុថ្កានៅក្នុងពិភពជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ សម្រាប់អ្នកសិក្សាហេតុផលទាំងនោះសម្រាប់ការរៀនសូត្រគឺស្ថិតនៅផ្នែកខាងមុខដែលអាចបង្ហាញលទ្ធភាពឬបន្ថយការតឹតត្បិតក្នុងបរិបទនៃការអនុវត្តជីវិតផ្ទាល់ខ្លួន។ តម្រូវការរបស់បុគ្គលតម្លៃអាកប្បកិរិយានិងបំណងប្រាថ្នា

កំណត់នូវតម្រូវការសម្រាប់សកម្មភាព។ ដូច្នេះការរៀនសូត្រមិនមែនជាដំណើរការផ្នែកចិត្តសាស្ត្រខាងក្នុងដែលមិនមានឥទ្ធិពលពីពិភពខាងក្រៅទេតែផ្ទុយទៅវិញការប្រឈមមុខ) ជាមួយបរិស្ថានជាក់លាក់ (សកម្ម)Leontjew, ១៩៧៧។ ទាក់ទងទៅនឹងបរិដ្ឋានរបស់ពួកគេអ្នកសិក (្យាត្រូវឈានដល់កំរិតរបស់ពួកគេយល់ឃើញពីបទពិសោធន៍នៃបទពិសោធន៍ហើយដូច្នេះត្រូវបានជំរុញឱ្យរៀនសកម្មភាពពីព្រោះវាអាចបើក និងពង្រីកឱកាសសម្រាប់ពួកគេដើម្បីចូលរួមក្នុងសង្គម។

២.២.៧ ការជាប់ទាក់ទងគ្នានៃការបង្កើតបុគ្គល

ភាពជាប់ទាក់ទងគ្នា)Antonovsky, ឆ្នាំ ១៩៨៧ (ដើរតួយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងបរិបទនៃការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើជីវិត៖ ភាពអាចយល់បានការគ្រប់គ្រងនិងអត្ថន័យនាំឱ្យមានការបង្កើតជីវប្រវត្តិបុគ្គលជាច្រើននៃជីវិតប្រចាំថ្ងៃទៅក្នុងបរិបទជាក់ស្តែង។ ភាពជាប់លាប់ជួយឱ្យអ្នកសិក្សាមិនឱ្យមើលឃើញជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេជាប្រធានបទនៃដោគវាសនាដែលមិនអាចនិយាយបានប៉ុន្តែត្រូវយល់ថាវាជាការអភិវឌ្ឍសកម្ម។ ជីវិតផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវភារកិច្ចដែលពួកគេត្រូវដោះស្រាយហើយពួកគេក៏អាចបំពេញបានដែរ។ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃវដ្តជីវិតរបស់អ្នកសិក្សានិងការបង្កើនលទ្ធភាពនៃការដេះឥទ្ធិពលយ៉ាងសកម្មនិងតាមរយៈក) ពួកគេ ״បង្កើត ״ារៀនសូត្រគឺជាចំណុចសំខាន់នៃការ (បង្រៀននិងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើជីវិត។ ដូច្នេះការបង្រៀនដែលផ្តោតលើជីវិតមានគោលបំណងគាំទ្រភាពជាប់គ្នារវាងស្ថានភាពពិភពលោកនិងបទពិសោធនៃប្រធានបទក្នុងការសម្របសម្រួលការចងក្រង និងចំណេះដឹងក៏ដូចជាសមត្ថភាព មុខងារបង្កើនមុខងារតែងតែភ្ជាប់ដោយផ្ទាល់ទៅនឹងជីវិតរបស់អ្នកសិក្សា។

៣.ផលប៉ះពាល់សំរាប់ការបង្រៀន និងការរៀន

សរុបសេចក្តីមកការរៀនសូត្រតែងតែតំណាងឱ្យដំណើរការនៃការបកស្រាយដែលត្រូវបានកំណត់ដោយស្ថានភាពរស់នៅរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ ក៏ដូចជា

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

បទពិសោធន៍ក្នុងជីវិតផងដែរ។ ដូច្នេះពិភពលោកនៃអ្នកសិក្សាដែលមានបទពិសោធន៍មិនត្រឹមតែត្រូវបានគេយកចិត្តទុកដាក់ម្តងម្កាលឬបន្ទាប់បន្សំក្នុងសកម្មភាពដែលផ្តោតលើជីវិតប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងក្លាយជាចំណុចស្នូលនៃការបង្រៀន និងការរៀននៅសាលារៀនទាំងអស់។ ដោយមិនគិតពីគោលដៅនៃការបង្រៀននិងការរៀនសូត្ររៀងៗខ្លួនជីវិតរបស់អ្នកសិក្សាតែងតែតំណាងឱ្យផ្តេកនៃអត្ថន័យដែលត្រូវបានរកឃើញទាក់ទងនឹងរចនាសម្ព័ន្ធដែលទាក់ទងនឹងមាតិកាដែលមានស្រាប់។ ដូច្នេះការរៀនសូត្រ និងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើជីវិតគឺមិនត្រូវបានគេយល់ថាជាគំនិតដែលនាំមកនូវភាពខុសប្លែកគ្នាទៅនឹងជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃក្រៅពីមេរៀនទៀងទាត់ ឧទាហរណ៍នៅក្នុងទម្រង់នៃការ) ប៉ុន្តែជាក្របខ័ណ្ឌគរុកោសល្យទ្រឹស្តី មូលដ្ឋាន (បង្រៀនគម្រោងនោះទេ សម្រាប់ការរៀបចំផែនការ និងការអនុវត្ត ដំណើរការបង្រៀននិងរៀនទាំងអស់នៅក្នុងសាលារៀន។

តារាងខាងក្រោមបង្ហាញពីតួនាទីរបស់គ្រូបឋមតួនាទីរបស់សិស្ស និងដំណើរការនៃការរៀនសូត្របង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់តម្រង់ទិសជៅជីវិត ២១ សតវត្សរ៍ទី / ប្រៀបធៀបនឹងថ្នាក់រៀនបែបប្រពៃណី។

តារាងទី ១៖ ថ្នាក់រៀនបែបបុរាណទល់នឹងថ្នាក់រៀនសតវត្សរ៍ទី ២១

ថ្នាក់រៀនបែបបុរាណ	ថ្នាក់រៀនសតវត្សរ៍ទី ២១
គ្រូគឺជាមនុស្សដែលសកម្មបំផុត។	និស្សិតគឺជាអ្នកដែលសកម្មបំផុត។
គ្រូមានចំណេះដឹងទាំងអស់ហើយសិស្សគ្រាន់តែជាអ្នកទទួលចំណេះដឹងប៉ុណ្ណោះ។	ចំណេះដឹងត្រូវបានកសាងឡើងដោយសិស្សតាមរយៈអន្តរកម្មជាមួយគ្រូ និងរវាងសិស្សខ្លួនឯង។
ការណែនាំផ្ទាល់	រួមបញ្ចូលទាំងសកម្មភាពពិតប្រាកដ
គ្រូបង្រៀនសម្រេចចិត្តលើសកម្មភាព	សិស្សនិងគ្រូសម្រេចចិត្តរួមគ្នាលើសកម្មភាព
ពឹងផ្អែកលើសៀវភៅសិក្សា	ប្រើប្រាស់ប្រភពព័ត៌មានជាច្រើនរួមមានបច្ចេកវិទ្យា
ស្នើសុំការទន្ទេញព័ត៌មាន	ស្នើសុំអនុវត្តព័ត៌មានដែលបានរៀន
គ្រូស្វែងរកចម្លើយត្រឹមត្រូវមួយ	គ្រូអនុញ្ញាតឱ្យមានចម្លើយច្រើន

ការរៀនសូត្រត្រូវបានកំណត់ចំពោះថ្នាក់រៀនប៉ុណ្ណោះ	ការរៀបចំដើម្បីក្លាយជាអ្នករៀនពេញមួយជីវិត
ប្រកាន់ខ្ជាប់យ៉ាងតឹងរឹងទៅនឹងកម្មវិធីសិក្សាថេរ	បទពិសោធន៍អាចបត់បែនបានដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងចំណាប់អារម្មណ៍ និងបទពិសោធន៍របស់សិស្ស
មានកំណត់ចំពោះជំនាញការយល់ដឹង	រួមបញ្ចូលបទពិសោធន៍និងជំនាញចាំបាច់សម្រាប់ជីវិតនិស្សិតនាពេលអនាគត
ការបង្រៀនវិន័យតែមួយ	អន្តរកម្មវិធីសិក្សា

៤.ចំណុចសំខាន់ៗ

ផលប៉ះពាល់សម្រាប់ការបង្រៀននិងការរៀនសូត្រដែលបណ្តាលមកពីវិធីសាស្ត្រដំណើរជីវិតទៅនឹងការអប់រំត្រូវបានសង្ខេបដូចខាងក្រោម:

- សិស្សស្ថិតនៅចំកណ្តាលនៃដំណើរការសិក្សា។
- ការរៀនសូត្រឆ្លុះបញ្ចាំងពីសកម្មភាពសង្គមសកម្មភាពនិងតំរូវការរបស់សិស្ស។
- បទពិសោធន៍នៅក្នុងថ្នាក់រៀនត្រូវតែមានភាពបត់បែនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងចំណាប់អារម្មណ៍របស់សិស្ស។
- វិធីសាស្ត្របង្រៀនដែលពេញចិត្តរួមមានការរៀនសូត្រដោយការធ្វើ និងការរៀនតាមរយៈសកម្មភាពដែលមានផលិតភាពនិងច្នៃប្រឌិត។
- តួនាទីរបស់គ្រូគឺជាអ្នកសម្របសម្រួលចំណេះដឹងនិងសមត្ថភាព។

- បទពិសោធន៍នៃពិភពលោកដែលមិនចេះរីងស្ងួតគឺជាចំណុចចាប់ផ្តើមនៃការរៀនសូត្រនិងការគាំទ្រទាំងអស់នៃការរៀនសូត្រ។ ចាប់តាំងពីការអប់រំដែលផ្តោតលើជីវិតរួមបញ្ចូលទាំងការរស់នៅនិងផលប្រយោជន៍សង្គមរបស់និស្សិតវាក៏ចង់ផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវជំនាញដោះស្រាយបញ្ហាដែលចាំបាច់ ដើម្បីរុករកការរស់នៅដោយផ្តល់នូវស្ថានភាពជាក់ស្តែងនិងស្ថានភាពបញ្ហា និង

អនុញ្ញាតឱ្យនិស្សិតអភិវឌ្ឍដំណោះស្រាយដែលអាចធ្វើបានសម្រាប់បញ្ហាដែលបានស្នើដោយខ្លួនឯង។

. តាមរយៈដំណើរការនៃការរៀនសូត្រដែលបំផុសគំនិតក្នុងជីវិតកុមារអាចអភិវឌ្ឍជំនាញច្នៃប្រឌិត និងបទពិសោធន៍ដោះស្រាយបញ្ហាជំនាញសង្គមការលូតលាស់ផ្ទាល់ខ្លួន និងសង្គមនិងជំនាញគិតគូរឆ្លុះបញ្ចាំង។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឯកសារពិគ្រោះ

Antonovsky, A. (1997). Salutogenese. Zur Entmystifizierung der Gesundheit. Deutsche erweiterte Herausgabe von Franke, Alexa. Tübingen.

Beck, M. & Malley, J. (2003). A Pedagogy of Belonging. Working Professionally with Children and Youth, 50. Retrieved from: https://cyc-net.org/cyc-online/cycol-0303-belonging.html [2021, May 20].

Egger, R. & Hummel, S. (2016). Lernwelt Schulweg. Sozialräumliche Annäherungen an ein Alltagsphänomen. Wiesbaden: Springer.

Hellmuth, T. (2019). Subject Orientation. Public History Weekly, 7(29). Retrieved from: https://public-history-weekly.degruyter.com/7-2019-29/subject-orientation/ [2021, May 20].

Lave J. & Wenger, E. (1991). Situated Learning. Legitimate Peripheral Participation. Cambridge: University Press.

Leontjew, A. N. (1977). Tätigkeit. Bewußtsein. Persönlichkeit. Stuttgart.

Martela, F. & Riekki, T.J.J. (2018). Autonomy, Competence, Relatedness, and Beneficence: A Multicultural Comparison of the Four Pathways to Meaningful Work. Front. Psychology. Retrieved from: https://doi.org/10.3389/fpsyg.2018.01157 [2021, May 20].

Moran, Dermot (2012). Husserl's Crisis of the European Sciences and Transcendental Phenomenology: An Introduction. Cambridge: UP.

Schütz, A. & Luckmann, T. (1979, 2003). Strukturen der Lebenswelt. Konstanz: UVK Verlagsgesellschaft.

ជំហានទី១ លំហាត់អនុវត្ត

ក. ចង្អុលបង្ហាញប្រសិនបើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ខាងក្រោម ពិត ឬមិនពិត៖

១. ការអប់រំដែលផ្តោតលើជីវិតផ្តោតលើការប្រើប្រាស់បទពិសោធន៍របស់គ្រូដើម្បីបង្រៀនតាមរបៀបដែលមានលក្ខណៈស្តង់ដារ។ ពិត/មិនពិត

២. ពីការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើជំណើរជីវិតអាចត្រូវបានបង្កើត និងគ្រប់គ្រងដោយផ្នាល់ពីខាងក្រៅហើយមិនអាចជំរុញ ឬលើកទឹកចិត្ត
បានទេ។ ពិត/ មិនពិត

៣. ការអប់រំដែលផ្តោតលើជីវិតបានចាត់ទុកសិស្សជាកត្តាសំខាន់ក្នុងដំណើរការបង្រៀន។ ពិត/មិនពិត

៤. ការធ្វើឱ្យបទពិសោធន៍ថ្មីៗនិងការបញ្ចូលនូវជំនាញគឺចាំបាច់សម្រាប់ការបង្រៀននិងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើជំណើរជីវិត។ ពិត/មិនពិត

៥. វិធានការសកម្មភាពនៃការអប់រំគួរត្រូវបានជ្រើសរើសដោយផ្អែកលើលក្ខណៈស្តង់ដារ ក៏ដូចជាដោយភ្ជាប់បរិបទប្រឌិត។ ពិត/មិនពិត

៦. កុមារគួររៀនតែអ្វីដែលបានរកឃើញពោលគឺចំណេះដឹងដែលមានរួចទៅហើយពីព្រោះតាមរបៀបនេះពិភពលោកដែលបានរៀបចំរួច
ហើយត្រូវបានដាក់លើពួកគេ។ ពិត/មិនពិត

៧. នៅក្នុងមេរៀនដែលផ្តោតលើជីវិតនៅពេលណាដែលអាចធ្វើទៅបានអ្នកសិក្សាត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យជ្រើសរើសទម្រង់ឯកសារ និងរូបភាពដែលអាចមើលឃើញដោយខ្លួនឯង។ ពិត/មិនពិត

៨. ទម្រង់បែបបទនៃការរៀនសូត្រនិងការបង្រៀននេះបង្កើតនូវវិធីសាស្ត្រដែលមានលក្ខណៈស្តង់ដារជាងមុនដែលមាតិកាត្រូវបានគេមើលតែឯងហើយមិនមានលក្ខណៈបរិបទ។ ពិត/មិនពិត

ក. ចូរបំពេញក្នុងចន្លោះជាមួយនឹងពាក្យសមស្របពីប្រអប់ខាងក្រោម:

ភាពជាច់ដោយឡែក	បទពិសោធន៍របស់សិស្ស	ការទាក់ទងជីវិតពិត
សិស្សម្នាក់ៗនាំយកបទពីសោធន៍ផ្នាល់ខ្លួន	ធ្វើការជាមួយគ្នា	ជំនួស ការយល់ដឹងទូលំទូលាយ

១. មធ្យោបាយនៃការរៀនសូត្រនិងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើជីវិត។ ___ជាមួយពួកគេចូលក្នុងថ្នាក់រៀន។ វាផ្តោតលើការប្រើ _____ ដើម្បីបង្រៀនតាមរបៀបដែលមានអត្ថន័យរៀងៗខ្លួន។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

២. ដើម្បីបង្កើតទំនាក់ទំនងរវាងមុខវិជ្ជាសិក្សានិងពិភពដែលពួកគេរស់នៅ _____ ត្រូវបានទាមទារ។

៣ ._____ អោយការប្រឈមមុខជាមួយងក្នសិក្សានឹងការពិត លក្ខខ័ណ និងគំរូពួកគេជា _____ នឹងអ្នកសិក្សាទាក់ទងនឹងបញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួន

៤. ទំរង់នៃការរៀនសូត្រនិងការបង្រៀននេះអនុញ្ញាតឱ្យមាន__លើសកំណត់ព្រំដែន៖ មាតិកាមិនត្រូវបានគេមើលនៅក្នុង _____ ទេ ប៉ុន្តែត្រូវបានដាក់បញ្ចូលគ្នាទៅតាមស្ថានភាពដែលមានអត្ថន័យបុគ្គល និងបរិបទទាក់ទងនឹងចន្លោះសង្គម។

ក. ទាញ និងទម្លាក់ឃ្លាខាងក្រោមទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

សិស្សនិងគ្រូសំរេចចិត្តរួមគ្នាលើសកម្មភាព ១ ២ គ្រូអនុញ្ញាតិអោយមានចម្លើយច្រើន - ពឹងលើសៀវភៅមេរៀនទ ៣៤ រួមទាំងការណែនាំដោយផ្ទាល់ -- វិន័យ គឺជាសិស្សដែលសកម្មបំផុត ៥ - ការបង្រៀនតែមួយ - គ្រូសំរេចលើសកម -៦ុភាព ៧ ៨ ស្នើសុំអនុវត្តព័ត៌មានដែលបានរៀន -- ការរៀបចំដើម្បីក្លាយជាអ្នកសិក្សាពេញមួយជីវិត ៩ ១០ ជំនាញយល់ដឹងមានកម្រិត -- បទពិសោធន៍អាចបត់បែនបានដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងចំណាប់អារម្មណ៍និងបទពិសោធន៍របស់សិស្ស ១១ ១២ កម្មសិក្សា -- គ្រូទទួលចំណេះដឹងទាំងអស់ហើយសិស្សគ្រាន់តែជាអ្នកទទួលចំណេះដឹង ១៣

ថ្នាក់រៀនបែបបុរាណ	ថ្នាក់រៀនផ្តោតលើដំណើរជីវិត

ខ. ចូរបំពេញចន្លោះជាមួយនឹងចម្លើយមួយក្នុងចំនោមចម្លើយដែលបានបង្ហាញជាច្រើនខាងក្រោម:

១. ការអប់រំដែលផ្តោតលើជីវិតផ្តោតសំខាន់ទៅលើការប្រើប្រាស់បទពិសោធន៍ _____ ដើម្បីបង្រៀនតាមរបៀបដែលមានអត្ថន័យផ្ទាល់ខ្លួន។

ក. បទពិសោធន៍របស់គ្រូ

ខ. បទពិសោធន៍របស់សិស្ស

គ. បទពិសោធន៍របស់គ្រូ និងសិស្ស

២. ការរំពឹងទុក និងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់សិស្ស _____ ជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃដំណើរការបង្រៀន និងរៀន។

ក. មិនមែន

ខ. គឺ

៣. ការបង្រៀននិងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើជីវិតតែងតែទាក់ទងនឹង _____ របស់អ្នកសិក្សា។

ក. អតីត និងអនាគត

ខ. អតីត បច្ចុប្បន្ន និងអនាគត

គ. អតីត និងបច្ចុប្បន្ន

ឃ. អនាគត

៤. ការបង្រៀនដែលផ្តោតលើដំណើរជីវិតត្រូវឱ្យមាន_____ក្នុងការបង្រៀន និងការរៀន។

ក. អន្តរកម្មវិធីសិក្សា

ខ. វិន័យ

៥. បទពិសោធន៍នៅក្នុងថ្នាក់រៀនត្រូវតែមានភាព _____ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងចំណាប់អារម្មណ៍របស់សិស្ស។

ក. ស្តង់ដារ

ខ. ថេរ

គ. បត់បែន

ខ. ចូរធ្វើការតភ្ជាប់ឃ្លាទាំងនេះដើម្បីបង្កើតប្រយោគដ៏មាន

១. គោលបំណងនៃវិធីសាស្ត្រតម្រង់ទិសដៅជីវិតគឺ

២. ការរៀនសូត្រតែងតែមានទំនាក់ទំនងទៅលើ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៣. ការរៀនសូត្រមិនអាចបង្កើតនិងគ្រប់គ្រងដោយផ្នាល់ពីខាងក្រៅបានទេ

៤. វិធានការសកម្មភាពនៃការអប់រំគួរតែ

ក. ត្រូវបានជ្រើសរើសផ្អែកទៅលើអ្នកសិក្សាម្នាក់ៗ។

ខ. ប៉ុន្តែវាអាចត្រូវបានជំរុញនិងលើកទឹកចិត្ត។

គ. ដើម្បីផ្តួចផ្តើមដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍន៍យ៉ាងសកម្មលើខ្លួនឯង។

ឃ. បរិយាកាសសង្គមរបស់បុគ្គល។

ជំហានទី១ លំហាត់អនុវត្ត និងដំណោះស្រាយ

ក. ចង្អុលបង្ហាញប្រសិនបើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ខាងក្រោម ពិត ឬមិនពិត៖

១. ការអប់រំដែលផ្តោតលើជីវិតផ្តោតលើការប្រើប្រាស់បទពិសោធន៍របស់គ្រូដើម្បីបង្រៀនតាមរបៀបដែលមានលក្ខណៈស្តង់ដារ។ ពិត/មិនពិត

២. ពីការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើដំណើរជីវិតអាចត្រូវបានបង្កើត និងគ្រប់គ្រងដោយផ្នាល់ពីខាងក្រៅហើយមិនអាចជំរុញ ឬលើកទឹកចិត្ត បានទេ។ ពិត/ មិនពិត

៣. ការអប់រំដែលផ្តោតលើជីវិតបានចាត់ទុកសិស្សជាកត្តាសំខាន់ក្នុងដំណើរការបង្រៀន។ ពិត/មិនពិត

៤. ការធ្វើឱ្យបទពិសោធន៍ថ្មីៗនិងការបញ្ចូលនូវដំនាញគឺចាំបាច់សម្រាប់ការបង្រៀននិងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើដំណើរជីវិត។ ពិត/មិនពិត

៥. វិធានការសកម្មភាពនៃការអប់រំគួរត្រូវបានជ្រើសរើសដោយផ្អែកលើលក្ខណៈស្តង់ដារ ក៏ដូចជាដោយភ្ជាប់បរិបទប្រឌិត។ ពិត/មិនពិត

៦. កុមារគួររៀនតែអ្វីដែលបានរកឃើញពោលគឺចំណេះដឹងដែលមានរួចទៅហើយពីព្រោះតាមរបៀបនេះពិភពលោកដែលបានរៀបចំរួច ហើយត្រូវបានដាក់លើពួកគេ។ ពិត/មិនពិត

៧. នៅក្នុងមេរៀនដែលផ្តោតលើជីវិតនៅពេលណាដែលអាចធ្វើទៅបានអ្នកសិក្សាត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យជ្រើសរើសទម្រង់ឯកសារនិងរូបភាពដែលអាចមើលឃើញដោយខ្លួនឯង។ ពិត/មិនពិត

៨. ទម្រង់បែបបទនៃការរៀនសូត្រនិងការបង្រៀននេះបង្កើតនូវវិធីសាស្ត្រដែលមានលក្ខណៈស្តង់ដារដោងមុនដែលមាតិកាត្រូវបានគេមើលតែឯងហើយមិនមានលក្ខណៈបរិបទ។ ពិត/មិនពិត

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ក. ចូរបំពេញក្នុងចន្លោះជាមួយនឹងពាក្យសមស្របពីប្រអប់ខាងក្រោម:

ភាពជាប់ដោយឡែក(ឆ) បទពិសោធន៍របស់សិស្ស(ខ) ការទាក់ទងជីវិតពិត(គ) សិស្សម្នាក់ៗនាំយកបទពីសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន(ក) ធ្វើការជាមួយគ្នា(ង) ជំនួស(យ) ការយល់ដឹងទូលំទូលាយ(ច)

១. មធ្យោបាយនៃការរៀនសូត្រនិងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើជីវិត។ ___ក__ ជាមួយពួកគេចូលក្នុងថ្នាក់រៀន។ វាផ្តោតលើការប្រើ __ខ__ ដើម្បីបង្រៀនតាមរបៀបដែលមានអត្ថន័យរៀងៗខ្លួន។

២. ដើម្បីបង្កើតទំនាក់ទំនងរវាងមុខវិជ្ជាសិក្សា និងពិភពដែលពួកគេរស់នៅ __គ___ ត្រូវបានទាមទារ។

៣ ._ ឃ__អោយការប្រឈមមុខជាមួយអ្នកសិក្សានឹងការពិត លក្ខខ័ណ និងគំរូ ពួកគេត្រូវបានតម្រូវអោយ __ង_នឹងអ្នកសិក្សាទាក់ទងនឹងបញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួន

៤. ទំរង់នៃការរៀនសូត្រ និងការបង្រៀននេះអនុញ្ញាតឱ្យមាន_ច_លើសកំណត់ព្រំដែន៖ មាតិកាមិនត្រូវបានគេមើលនៅក្នុង _ឆ_ ទេ ប៉ុន្តែត្រូវបានដាក់បញ្ចូលគ្នាទៅតាមស្ថានភាពដែលមានអត្ថន័យបុគ្គល និងបរិបទទាក់ទងនឹងចន្លោះសង្គម។

ក. ទាញ និងទម្លាក់ឃ្លាខាងក្រោមទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

សិស្សនិងគ្រូសំរេចចិត្តរួមគ្នាលើសកម្មភាព ១ ២ គ្រូអនុញ្ញាតិអោយមានចម្លើយច្រើន -- ពឹងលើសៀវភៅមេរៀនទ ៣ -រួមទាំងការណែនាំដោយផ្ទាល់ ៤គឺជាសិស្សដែលសកម្ម ៥ - ការបង្រៀនតែមួយ - វិន័យ- ៧ គ្រូសំរេចលើសកម្មភាព -៦ បំផុត- ស្នើសុំអនុវត្តព័ត៌មានដែលបានរៀន ៨ ការរៀបចំដើម្បីក្លាយជាអ្នក - ៩ សិក្សាពេញមួយជីវិត- ជំនាញយល់ដឹងមានកម្រិត ១០ បទពិសោធន៍អាចបត់បែនបានដើម្បីឆ្លើយតប - ទៅនឹងចំណាប់អារម្មណ៍និងបទពិសោធន៍របស់សិស្ស ១១ ១២ កម្មសិក្សា -- គ្រូទទួលចំណេះដឹងទាំងអស់ ហើយសិស្សគ្រាន់តែជាអ្នកទទួលចំណេះដឹង ១៣

ថ្នាក់រៀនបែបបុរាណ	ថ្នាក់រៀនផ្តោតលើដំណើរជីវិត
3	1
4	2
5	6
7	8
10	9

13	11
	12

ខ. ចូរបំពេញចន្លោះជាមួយនឹងចម្លើយមួយក្នុងចំនោមចម្លើយដែលបានបង្ហាញជាច្រើនខាងក្រោម:

១. ការអប់រំដែលផ្តោតលើជីវិតផ្តោតសំខាន់ទៅលើការប្រើប្រាស់បទពិសោធន៍ _____ ដើម្បីបង្រៀនតាមរបៀបដែលមានអត្ថន័យផ្ទាល់ខ្លួន។

ក. បទពិសោធន៍របស់គ្រូ

ខ. បទពិសោធន៍របស់សិស្ស

គ. បទពិសោធន៍របស់គ្រូ និងសិស្ស

២. ការរំពឹងទុក និងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់សិស្ស _____ ជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃដំណើរការបង្រៀន និងរៀន។

ក. មិនមែន

ខ. គឺ

៣. ការបង្រៀននិងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើជីវិតតែងតែទាក់ទងនឹង _____ របស់អ្នកសិក្សា។

ក. អតីត និងអនាគត

ខ. អតីត បច្ចុប្បន្ន និងអនាគត

គ. អតីត និងបច្ចុប្បន្ន

ឃ. អនាគត

៤. ការបង្រៀនដែលផ្តោតលើដំណើរជីវិតត្រូវឱ្យមាន_____ក្នុងការបង្រៀន និងការរៀន។

ក. អន្តរកម្មវិធីសិក្សា

ខ. វិន័យ

៥. បទពិសោធន៍នៅក្នុងថ្នាក់រៀនត្រូវតែមានភាព _____ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងចំណាប់អារម្មណ៍របស់សិស្ស។

ក. ស្តង់ដារ

ខ. ថេរ

គ. បត់បែន

ខ. ចូរធ្វើការតភ្ជាប់ឃ្លាទាំងនេះដើម្បីបង្កើតប្រយោគដ៏មាន

១. គោលបំណងនៃវិធីសាស្ត្រតម្រង់ទិសដៅជីវិតគឺ

២. ការរៀនសូត្រតែងតែមានទំនាក់ទំនងទៅលើ

៣. ការរៀនសូត្រមិនអាចបង្កើត និងគ្រប់គ្រងដោយផ្ទាល់ពីខាងក្រៅបានទ

៤. វិធានការសកម្មភាពនៃការអប់រំគួរតែ

ក. ត្រូវបានជ្រើសរើសផ្តែកទៅលើអ្នកសិក្សាម្នាក់ៗ។

ខ. ប៉ុន្តែវាអាចត្រូវបានជំរុញ និងលើកទឹកចិត្ត។

គ. ដើម្បីផ្តួចផ្តើមដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍន៍យ៉ាងសកម្មលើខ្លួនឯង។

ឃ. បរិយាកាសសង្គមរបស់បុគ្គល។

១គ – ២ឃ – ៣ខ – ៤ក

ជំហានទី២

ក. មិត្តរួមការងារម្នាក់របស់អ្នក បានលឺថាអ្នកបានចូលរួមនៅក្នុងការរៀននិងការបង្រៀន (លោកថេនណឹរ) ដែលផ្តោតលើជីវិត។ គាត់មិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីវិធីសាស្ត្របង្រៀននេះហើយដូច្នេះចង់ទទួលបានគន្លឹះខ្លះពីអ្នក។ អានករណីសិក្សា និងបំពេញតារាងខាងក្រោម។ រកមើលគន្លឹះសំរាប់មិត្តរួមការងារ "និង "បញ្ហា " "របស់អ្នកពីប្រអប់ដែលត្រូវនឹងស្ថានភាពបង្រៀនរៀងៗខ្លួនពីជួរទីមួយ។ ទាញឃ្លាដែលសមរម្យទៅក្នុងវិស័យនីមួយៗ៖

ករណីសិក្សា

នៅក្នុងមេរៀនថ្ងៃនេះខ្ញុំបានគ្របដណ្តប់លើរាងគណិតវិទ្យានៃចតុកោណ និងការ៉េជាមួយកុមារពីព្រោះវាជាផ្នែកមួយនៃកម្មវិធីសិក្សា។ ជាដំហានដំបូងខ្ញុំបានអានទ្រឹស្តីទាំងនោះពីសៀវភៅសិក្សាហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានសរសេរចំនុចសំខាន់ៗបំផុតនៅលើក្តារខៀន។ ក្នុងការធ្វើដូច្នេះខ្ញុំបានធ្វើឱ្យប្រាកដថាពួកគេបានចម្លងចំណុចទាំងនេះពីក្រុមប្រឹក្សាភិបាលតាមរបៀបដែលខ្ញុំបានសរសេរ។ មានតែវិធីនេះទេដែលពួកគេមានព័ត៌មានមូលដ្ឋានសំខាន់ៗទាំងអស់នៅក្នុងកូនសៀវភៅរបស់ពួកគេ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំគូររូបរាងការ៉េ និងចតុកោណនៅលើក្តារហើយពន្យល់រូបមន្តដែលត្រូវគ្នាដើម្បីគណនាផ្ទៃដី។ ចំពោះការអនុវត្តជាក់ស្តែងខ្ញុំបានជ្រើសរើសឧទាហរណ៍

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១០ ពីសៀវភៅសាលាហើយសរសេរវានៅលើក្តារខៀន។ ខ្ញុំបានគណនាឧទាហរណ៍ទាំងបីដំបូងនៅលើក្តារខៀនហើយបន្ទាប់មកសិស្សត្រូវដោះស្រាយជាមួយខ្លួនពួកគេផ្សេងទៀតនៅក្នុងកូនសៀវភៅរបស់ពួកគេ។ វាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់សម្រាប់ខ្ញុំដែលនិស្សិតផ្តោតលើកិច្ចការហើយមិននិយាយរកគ្នា។ វិធីល្អបំផុតដើម្បីរៀនគឺត្រូវអង្គុយនៅក្នុងថ្នាក់រៀនហើយនៅស្ងៀមពេលកំពុងធ្វើការ។ បន្ទាប់មកយើងបានប្រៀបធៀបដំណោះស្រាយជាមួយគ្នា៖ ខ្ញុំបានអានឧទាហរណ៍ហើយបន្ទាប់មកក្មេងៗត្រូវប្រាប់ខ្ញុំពីដំណោះស្រាយ។ ពេលខ្លះមានចំលើយខុសបន្តិចបន្តួចតែក្រោយមកខ្ញុំនឹងរង់ចាំអោយសិស្សមករកចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវ។

បញ្ហា

កុមារមិនចូលរួមយ៉ាងសកម្មទេ។ សៀវភៅសិក្សាពឹងផ្អែកលើការណែនាំដោយផ្ទាល់ដែលស្នើសុំការទន្ទេញ - - ចាំព័ត៌មាន។ការរៀនសូត្រមានកំណត់ចំពោះថ្នាក់រៀន។ គ្រូរកចម្លើយ - កុមារមិនអាចរៀនពីគ្នាបានទេ។ - លោកគ្រូ/អ្នកគ្រូគឺជាមនុស្សដែលសកម្មបំផុត។ - ត្រឹមត្រូវមួយ។

ព័ត៌មានជំនួយសម្រាប់មិត្តរួមការងាររបស់អ្នក

ការរៀនសូត្រមិនជាប់នឹងកន្លែងទេ។ វាជាការល្អប្រសើរជាងមុនក្នុងការជ្រើសរើសសកម្មភាពដែលជាប់ទាក់ទងនឹងពិភពកុមារ។ ការតភ្ជាប់ជីវិតពិតត្រូវបានទាមទារ។ កុមារគួរជាក្មេងដែលសកម្មជាងគេនៅក្នុង - កុមារគួរដោះស្រាយកិច្ចការ - កុមារគួរជាក្មេងដែលសកម្មជាងគេ៖ ពួកគេអាចអានទ្រឹស្តីលឿ។ ។ - ថ្នាក់។ ប្រើវិធីសាស្ត្រ - ជាមួយគ្នាដូច្នេះពួកគេអាចទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីគ្នាទៅវិញទៅមក។ផ្សេងៗហើយមិនត្រឹមតែវិធីសាស្ត្របែបបុរាណដែលផ្តោតលើគ្រូនោះទេ។ ប្រសិនបើអ្នកទទួលបានចម្លើយខុសអ្នកអាច - គ្រប់គ្រងដំណើរការនព្ធន្ធនិងកែលម្អវារួមគ្នាជាមួយថ្នាក់។ អ្នកអាចរៀនបានច្រើនពីកំហុស។

ការបង្រៀនបែបបុរាណ	បញ្ហា	ព័ត៌មានជំនួយសម្រាប់មិត្តរួមការងាររបស់អ្នក: ការបង្រៀនផ្តោតលើដំណើរជីវិត
ខ្ញុំបានអានទ្រឹស្តីសម្រាប់សៀវភៅសិក្សា។		
វិធីល្អបំផុតក្នុងការរៀនសូត្រគឺត្រូវអង្គុយនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ហើយនិងកំឡុងពេលធ្វើការ។		

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

វិធីល្អបំផុតក្នុងការរៀនសូត្រគឺត្រូវអង្គុយនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ហើយនិងកំឡុងពេលធ្វើការ។		
ពេលខ្លះមានចំលើយខុសបន្តិចបន្តួច តែក្រោយមកខ្ញុំនឹងរង់ចាំអោយសិស្សមករកចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវ។		
ខ្ញុំបានអានទ្រឹស្តីទាំងនោះពីសៀវភៅសិក្សាហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានសរសេរចំណុចសំខាន់បំផុតនៅលើក្តារខៀន។		
ញុំបានអានខ្ញុំបាន...ខ្ញុំបានសរសេរ...គណនា		

ក. សូមស្រមៃគិតថាអ្នកជាគ្រូបង្រៀនបឋមដែលមានការកិច្ចបង្រៀនសិស្សអំពីរូបមន្តសម្រាប់ផ្ទៃដីចតុកោណកែងនិងការ៉ែ។ រចនាបរិយាកាសនៃការបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកហើយគិតពីវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នាលើរបៀបដែលសិស្សរបស់អ្នកនឹងទទួលបានចំណេះដឹងដោយផ្តោតលើការរៀនសូត្រ និងការបង្រៀន ដែលផ្តោតលើជីវិត។ សូមគិតផងដែរអំពីតួនាទីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកជាគ្រូបង្រៀនតើអ្វីទៅជាភារកិច្ចនិងមុខងារ : របស់អ្នក? អូស និងទម្លាក់ពាក្យនៅក្នុងវាលពីខាងក្រោម៖

ប្រើសកូឡាបន្ទះជាឧទាហរណ៍នៃរូបមន្ត ១ ២ គ្រូអនុញ្ញាតិអោយមានចម្លើយច្រើន -- គ្រូប្រើប្រភពព័ត៌មាន ៣ ក្មេងៗគួ -រតែយករបស់ផ្សេងៗពីផ្ទះដែលមានរាងចតុកោណកែងរឺបួនការ៉ែ ទៅសួនច្បារជាមួយកូននិង - ចែកថ្នាក់ជាពីរក្រុម៖ ក្រុមមួយជាក់ខ្លួនវាជាទម្រង់ចតុកោណកែងឬការ៉ែហើយក្រុមផ្សេងទៀតគណនាតំបន់ ម៉ែត្រ ១ = នាក់ ១ ឧទាហរណ៍ក្មេង) រួមគ្នា) ៥គ្រូធ្វើជាអ្នកណែនាំក្នុងដំណើរការរៀនសូត្រដោយខ្លួន - ឯង ៦ ៧ គ្រូរួមមាន សកម្មភាព -- គ្រូយកវត្ថុផ្សេងៗគ្នាជាមួយគាត់ជាទម្រង់ចតុកោណកែងឬការ៉ែហើយវត្ថុត្រូវបានពិភាក្សាជាលក្ខណៈបុគ្គលហើយឆ្លងកាត់ក្នុងថ្នាក់ ៨ (ប្រើញ្ញាណទាំងអស់)

វិធីសាស្ត្រ	ទិដ្ឋភាពបង្រៀន៖ តួនាទីភារកិច្ចនិងមុខងារ

ក. សូមក្រឡេកមើលរូបភាពខាងក្រោម ហើយអូស និងទម្លាក់ឧទាហរណ៍នៃជំនាញបង្រៀនដែលផ្តោតលើជីវិតទៅនឹងរូបភាពដែលត្រូវគ្នា។ ឧទាហរណ៍អាចត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យរូបភាពជាច្រើន៖

ការបង្ហាញគំរូនិងការមើលឃើញគំរូ ១ សិស្ស និងគ្រូអភិវឌ្ឍរចនាសម្ព័ន្ធរួមគ្នា ២ ជ្រើសរើសទម្រង់ច្នៃប្រឌិត - និងការមើលឃើញរូបភាពផ្ទាល់របស់ពួកគេ ៣ ដំណើរស្វែងយល់ពីពិភពពិត - និងទាញយកការតភ្ជាប់ជីវិតពិត ៤ ដែលជាផ្នែកសំខាន់នៃដំណើរការសិក្សា (ឧទាហរណ៍តន្ត្រី) សកម្មភាពច្នៃប្រឌិត- ៤- សកម្មភាពរាងកាយរីករាយនៅក្នុងនិងក្រៅថ្នាក់រៀន ៦ - ការរៀនសូត្រមិនត្រូវបានកំណត់ចំពោះថ្នាក់ ៧ ទេ

1		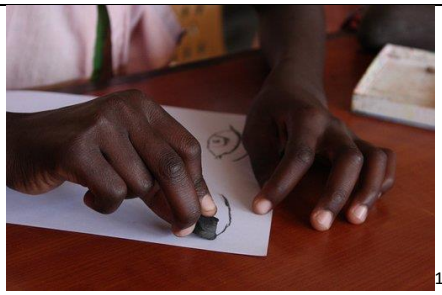 1	
2		2	
2		1	

[1] Picture Source: Open Source from pixabay.com
[2] Picture Source: Own Pictures

t.me/moeysnews
elib.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

2		1	
2		2	

ក.សូមទស្សនាវីដេអូខាងក្រោមទាក់ទងនឹងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើជីវិត

)https://www.youtube.com/watch?v=QEK9qh7Cjgk) ។ សូមអានផងដែរនូវអត្ថបទសង្ខេបដែលក្នុងនោះគ្រូរបស់សិស្សដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងវីដេអូពន្យល់ពីភាពសមហេតុផលនៃមេរៀននេះ។ ជ្រើសរើសលក្ខណៈ ៥ យ៉ាងឬទិដ្ឋភាពនៃការរៀនសូត្រដែលផ្តោត លើជីវិតដែលមាននៅក្នុងវីដេអូនិងអត្ថបទ។ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ខ្ញុំដែលខ្ញុំផ្តល់អំណាចដល់សិស្សរបស់ខ្ញុំឱ្យក្លាយជាអ្នកសិក្សាពេញមួយជីវិត។ នេះមានន័យថាពួកគេត្រូវតែទទួលបានការយល់ដឹងថាពួកគេទទួលខុសត្រូវដោយខ្លួនឯងចំពោះដំណើរការសិក្សារបស់ពួកគេដូច្នេះពួកគេអាចរុករកពួកគេដោយឯករាជ្យ។ ដើម្បីធ្វើដូច្នេះខ្ញុំបានជ្រើសរើសផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវភារកិច្ចដែលមានមូលដ្ឋានលើវិញ្ញាសាជាច្រើនដែលអនុញ្ញាតឱ្យការរៀនសូត្រដោយការធ្វើហើយដែលទាមទារការដោះស្រាយបញ្ហានិងការច្នៃប្រឌិតដែលមានការពិសោធន៍ និងច្នៃប្រឌិត។ នៅក្នុងក្រុមតូចៗពួកគេបានទទួលដុំឥដ្ឋមួយចំនួនដែលជាសម្ភារៈដែលមាននៅសាលារបស់យើងចាប់តាំងពីផ្លូវសាលារៀនរបស់យើងត្រូវបានបង្កើតឡើងវិញ។ ខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេថាពួកគេអាចសាងសង់សំណង់ផ្សេងៗគ្នាជាមួយពួកគេ។ នៅក្នុងមេរៀនមុនយើងបាននិយាយអំពីអាគារ និងសំណង់ផ្សេងៗគ្នាហើយតើវាត្រូវការអ្វីខ្លះដើម្បីសាងសង់អាគាររឹងមាំ។ កុមារបានចែករំលែកចំណេះដឹងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេនៅលើអាគារ និងសំណង់ផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងសង្កាត់របស់ពួកគេផ្ទាល់។ នៅពេលធ្វើការជាមួយដុំឥដ្ឋកុមារអាចបង្កើតសំណង់ដោយផ្អែកលើគំនិត និងចំណាប់អារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន។ អ្នកខ្លះបានសាងសង់សំណង់ដូចសំណង់រូបសំណាកផ្សេងៗហើយខ្លះទៀតជាសំណង់ស្រមើលស្រមៃ។ កុមារអាចអនុវត្តចំណេះដឹងដែលពួកគេបានទទួលពីមុននៅក្នុងថ្នាក់រៀនដើម្បីបំពេញភារកិច្ច។ យើងក៏បាននិយាយអំពីសុវត្ថិភាពនិងកិច្ចសហការ និងរបៀបដែលអាគារត្រូវ

ការការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ក្រុមដែលត្រូវធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយគ្នា។ នៅពេលធ្វើការជាមួយឥដ្ឋខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញថាកុមារបានប្រគល់តួនាទីខុសគ្នាឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។ អ្នកខ្លះទទួលខុសត្រូវជាចម្បងចំពោះការដាក់ដុំឥដ្ឋ រីឯអ្នកផ្សេងទៀតសង្កេតឃើញថាតើការស្ថាបនានេះល្អហើយឥដ្ឋនឹងមិនធ្លាក់លើជើងនរណាម្នាក់ទេ។ ពួកគេក៏ត្រូវសាកល្បងវិធីផ្សេងៗគ្នានៃការដាក់ឥដ្ឋដើម្បីឱ្យពួកគេនៅពីលើគ្នាហើយមិនត្រូវដួល។

- ការរៀបចំដើម្បីក្លាយជាអ្នករៀនពេញមួយជីវិត
- ពួកគេទាំងពីរបាននាំមកនូវបទពិសោធន៍ជីវិតផ្ទាល់ខ្លួន
- សៀវភៅសិក្សាអាស្រ័យការផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាងការរៀនសូត្រនៅខាងក្នុងថ្នាក់រៀននិងដឹកនាំជីវិតដែលកំណត់ដោយខ្លួនឯងក្រៅពីបរិបទសាលារៀន
- ការបង្រៀនវិន័យតែមួយ
- គ្រូសំរេចលើសកម្មភាព
- អាចទាក់ទងមាតិការៀនថ្មីទៅនឹងគំនិតនិងចំណាប់អារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន
- កុមារធ្វើការជាមួយគ្នា
- ជំនាញការយល់ដឹងមានកំណត់
- ចំណង់រៀនគឺផ្អែកលើចំណាប់អារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន
- រៀនតាមរយៈសកម្មភាពផលិតភាពនិងច្នៃប្រឌិត
- គ្រូទទួលចំណេះដឹងទាំងអស់ហើយសិស្សគ្រាន់តែជាអ្នកទទួលចំណេះដឹងប៉ុណ្ណោះ
- រៀនដោយធ្វើ
- អភិវឌ្ឍជំនាញច្នៃប្រឌិតនិងបទពិសោធន៍ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហា

សេចក្តីយោង

"Re imagining Learning, Knowing, Being" by Jinan K B. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=QEK9qh7Cjgk [2021, Mar. 04]. This publication is available in Open Access under the Attribution 3.0 Unported (CC BY 3.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/legalcode).

ជំហានទី២ ដំណោះស្រាយ

ក. មិត្តរួមការងារម្នាក់របស់អ្នក (លោកថេនណឹរ)បានលឺថាអ្នកបានចូលរួមនៅក្នុងការរៀននិងការបង្រៀនដែលផ្តោតលើជីវិត។ គាត់មិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីវិធីសាស្ត្របង្រៀននេះហើយដូច្នេះចង់ទទួលបានគន្លឹះខ្លះពីអ្នក។ អានករណីសិក្សា និងបំពេញតារាងខាងក្រោម។ រកមើលគន្លឹះសំរាប់មិត្តរួមការងាររបស់ "និង "បញ្ហា " ពីប្រអប់ដែលត្រូវនឹង "អ្នកស្គានភាពបង្រៀនរៀងៗខ្លួនពីជួរទីមួយ។ ទាញឃ្លាដែលសមរម្យទៅក្នុងវិស័យនីមួយៗ៖

ករណីសិក្សា

នៅក្នុងមេរៀនថ្ងៃនេះខ្ញុំបានគ្របដណ្តប់លើរាងគណិតវិទ្យានៃចតុកោណ និងការ៉េជាមួយកុមារពីព្រោះវាជាផ្នែកមួយនៃកម្មវិធីសិក្សា។ ជាដំហានដំបូងខ្ញុំបានអានទ្រឹស្តីទាំងនោះពីសៀវភៅសិក្សាហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានសរសេរចំនុចសំខាន់ៗបំផុតនៅលើក្តារខៀន។ ក្នុងការធ្វើដូច្នេះខ្ញុំបានធ្វើឱ្យប្រាកដថាពួកគេបានចម្លងចំណុចទាំងនេះពីក្រុមប្រឹក្សាភិបាលតាមរបៀបដែលខ្ញុំបានសរសេរ។ មានតែវិធីនេះទេដែលពួកគេមានព័ត៌មានមូលដ្ឋានសំខាន់ៗទាំងអស់នៅក្នុងកូនសៀវភៅរបស់ពួកគេ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំគូរូបរាងការ៉េនិងចតុកោណនៅលើក្តារហើយពន្យល់រូបមន្តដែលត្រូវគ្នាដើម្បីគណនាផ្ទៃដី។ ចំពោះការអនុវត្តជាក់ស្តែងខ្ញុំបានជ្រើសរើសឧទាហរណ៍ ១០ ពីសៀវភៅសាលាហើយសរសេរវានៅលើក្តារខៀន។ ខ្ញុំបានគណនាឧទាហរណ៍ទាំងបីដំបូងនៅលើក្តារខៀនហើយបន្ទាប់មកសិស្សត្រូវដោះស្រាយជាមួយខ្លួនពួកគេផ្សេងទៀតនៅក្នុងកូនសៀវភៅរបស់ពួកគេ។ វាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់សម្រាប់ខ្ញុំដែលនិស្សិតផ្តោតលើកិច្ចការហើយមិននិយាយរកគ្នា។ វិធីល្អបំផុតដើម្បីរៀនគឺត្រូវអង្គុយនៅក្នុងថ្នាក់រៀនហើយនៅស្ងៀមពេលកំពុងធ្វើការ។ បន្ទាប់មកយើងបានប្រៀបធៀបដំណោះស្រាយជាមួយគ្នា៖ ខ្ញុំបានអានឧទាហរណ៍ហើយបន្ទាប់មកក្មេងៗត្រូវប្រាប់ខ្ញុំពីដំណោះស្រាយ។ ពេលខ្លះមានចំលើយខុសបន្តិចបន្តួចតែក្រោយមកខ្ញុំនឹងរង់ចាំអោយសិស្សមករកចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវ។

បញ្ហា

កុមារមិនចូលរួមយ៉ាងសកម្មទេ។ សៀវភៅសិក្សាពឹងផ្អែកលើការណែនាំដោយផ្ទាល់ដែលស្នើសុំការទន្ទេញ - - ចាំព័ត៌មាន។ការរៀនសូត្រមានកំណត់ចំពោះថ្នាក់រៀន។ គ្រូរកចម្លើយ - កុមារមិនអាចរៀនពីគ្នាបានទេ។ - លោកតាន់ណឹគឺជាមនុស្សដែលសកម្មបំផុត។ - ត្រឹមត្រូវមួយ។

ព័ត៌មានជំនួយសម្រាប់មិត្តរួមការងាររបស់អ្នក

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ការរៀនសូត្រមិនជាប់នឹងកន្លែងទេ។ វាជាការល្អប្រសើរជាងមុនក្នុងការជ្រើសរើសសកម្មភាពដែលជាប់ទាក់ទងនឹងពិភពកុមារ។ ការតភ្ជាប់ជីវិតពិតត្រូវបានទាមទារ។ កុមារគួរជាក្មេងដែលសកម្មជាងគេនៅក្នុង - កុមារគួរដោះស្រាយកិច្ចការ - កុមារគួរជាក្មេងដែលសកម្មជាងគេ៖ ពួកគេអាចអានទ្រឹស្តីលឿ ។ - ថ្នាក់។ ប្រើវិធីសាស្ត្រ - ជាមួយគ្នាដូច្នេះពួកគេអាចទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីគ្នាទៅវិញទៅមក។ផ្សេងៗហើយមិនត្រឹមតែវិធីសាស្ត្របែបបុរាណដែលផ្តោតលើគ្រូនោះទេ។ ប្រសិនបើអ្នកទទួលបានចម្លើយខុសអ្នកអាច - គ្រប់គ្រងដំណើរការនព្ធនិងកែលម្អារួមគ្នាជាមួយថ្នាក់។ អ្នកអាចរៀនបានច្រើនពីកំហុស។

ការបង្រៀនបែបបុរាណ	**បញ្ហា**	**ព័ត៌មានជំនួយសម្រាប់មិត្តរួមការងាររបស់អ្នក: ការបង្រៀនផ្តោតលើដំណើរជីវិត**
ខ្ញុំបានអានទ្រឹស្តីសម្រាប់សៀវភៅសិក្សា។	កុមារមិនចូលរួមយ៉ាងសកម្មទេ។	កុមារគួរជាក្មេងដែលសកម្មជាងគេ ពួកគេអាចអានទ្រឹស្តីលឿ ។
វិធីល្អបំផុតក្នុងការរៀនសូត្រក៏ត្រូវអង្គុយនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ហើយនិងកំឡុងពេលធ្វើការ។	កុមារមិនអាចរៀនពីគ្នាបានទេ។	កុមារគួរដោះស្រាយភារកិច្ច ជាមួយគ្នាដូច្នេះពួកគេអាចទទួលបាន ផលប្រយោជន៍ពីគ្នាទៅវិញទៅមក។
វិធីល្អបំផុតក្នុងការរៀនត្រក៏ត្រូវអង្គុយនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ហើយនិងកំឡុងពេលធ្វើការ។	ការរៀនសូត្រត្រូវបានកំណត់ចំពោះថ្នាក់រៀនឃ្មុំ	ការរៀនសូត្រត្រូវបានកំណត់ចំពោះថ្នាក់រៀនឃ្មុំ ការរៀនសត្រមិនជាប់ទីងកន្លែងទេ។ ណ្ណោះ។ វាជាការល្អប្រសើរជាងមុនក្នុងការជ្រើសរើសសកម្មភាពដែលជាប់ទាក់ទងនឹងពិភពកុមារ។ ការតភ្ជាប់ជីវិតពិតត្រូវបានទាមទារ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ពេលខ្លះមានចំលើយខុសបន្តិចបន្តួចតែក្រោយមកខ្ញុំនឹងរង់ចាំអោយ សិស្សមករកចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវ។	គ្រូស្វែងរកចម្លើយត្រឹមត្រូវមួយ។	ប្រសិនបើអ្នកទទួលបានចម្លើយខុសអ្នកអាចគ្រប់គ្រងដំណើរការនព្ធន្ធហើយកែលម្អរួមគ្នាជាមួយថ្នាក់។អ្នកអាចរៀនបានច្រើនពីកំហុស។
ខ្ញុំបានអានទ្រឹស្តីទាំងនោះពីសៀវភៅសិក្សាហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានសរ | សរចំណុចសំខាន់បំផុតនៅលើក្តារខៀន។ សៀវភៅសិក្សាពឹងផ្អែកលើការណែនាំដោយផ្ទាល់ដៃ ប្រើវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នាហើយមិនត្រឹមតែវិធីសាស្ត្រប្រពៃណីដែលលស្មើសុំឱ្យទន្ទេញចាំព័ត៌មាន។	សៀវភៅសិក្សាពឹងផ្អែកលើការណែនាំដោយផ្ទាល់ដៃ លស្មើសុំឱ្យទន្ទេញចាំព័ត៌មាន។	ប្រើវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នាហើយមិនត្រឹមតែវិធីសាស្ត្រប្រពៃណីដែល
ពុំបានអានខ្ញុំ...ខ្ញុំបានសរសេរ... ...បានគណនា	លោកគាន់ណីគឺជាមនុស្សដែលសកម្មបំផុត។	កុមារគួរតែជាមនុស្សសកម្មបំផុតនៅក្នុងថ្នាក់។

ក.សូមស្រមៃគិតថាអ្នកជាគ្រូបង្រៀនបឋមដែលមានភារកិច្ចបង្រៀនសិស្សអំពីរូបមន្តសម្រាប់ផ្ទៃដីចតុកោណកែងនិងការ៉េ។ រចនាបរិយាកាសនៃការបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកហើយគិតពីវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នាលើរបៀបដែលសិស្សរបស់អ្នកនឹងទទួលបានចំណេះដឹងដោយផ្តោតលើការរៀនសូត្រនិងការបង្រៀនដែលផ្តោតលើជីវិត។ សូមគិតផងដែរអំពីតួនាទីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកជាគ្រូបង្រៀនតើអ្វីទៅជាភារកិច្ចនិងមុខងាររបស់អ្នក :? អូសនិងទម្លាក់ពាក្យនៅក្នុងវាលពីរខាងក្រោម៖

ប្រើសកម្មភាពនេះជាឧទាហរណ៍នៃរូបមន្ត ១ ២ គ្រូអនុញ្ញាតិអោយមានចម្លើយច្រើន -- គ្រូប្រើប្រភពព័ត៌មាន ៣ -ក្មេងៗគួរតែយករបស់ផ្សេងៗពីផ្ទះដែលមានរាងចតុកោណកែងរឺបួនការ៉េ ទៅសួនច្បារជាមួយកូននិង - ចែកថ្នាក់ជាពីរក្រុម៖ ក្រុមមួយដាក់ខ្លួនវាជាទម្រង់ចតុកោណកែងឬការ៉េហើយក្រុមផ្សេងទៀតគណនាតំបន់ ម៉ែត្រ ១ = នាក់ ១ ឧទាហរណ៍ក្មេង) រួមគ្នា) ៥គ្រូធ្វើជាអ្នកណែនាំក្នុងដំណើរការរៀនសូត្រដោ -យខ្លួនឯង

៦ ៧ គ្រូរួមមាន សកម្មភាព -- គ្រូយកវត្ថុផ្សេងៗគ្នាជាមួយគាត់ជាទម្រង់ចតុកោណកែងឬការ៉េហើយវត្ថុត្រូវបានពិភាក្សាជាលក្ខណៈបុគ្គលហើយឆ្លងកាត់ក្នុងថ្នាក់ ៨ (ប្រើញ្ញាណទាំងអស់)

វិធីសាស្ត្រ	ទិដ្ឋភាពបង្រៀន៖ តួនាទីការកិច្ចនិងមុខងារ
1, 4, 5, 8	2, 3, 6, 7

ក. សូមក្រឡេកមើលរូបភាពខាងក្រោម ហើយអូស និងទម្លាក់ឧទាហរណ៍នៃជំនាញបង្រៀនដែលផ្តោតលើជីវិតទៅនឹងរូបភាពដែលត្រូវគ្នា។ ឧទាហរណ៍អាចត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យរូបភាពជាច្រើន៖

ការបង្ហាញគំរូនិងការមើលឃើញគំរូ ១ សិស្ស និងគ្រូអភិវឌ្ឍរចនាសម្ព័ន្ធរួមគ្នា ២ ជ្រើសរើសទម្រង់ច្នៃប្រឌិត - និងការមើលឃើញរូបភាពផ្ទាល់របស់ពួកគេ ៣ ដំណើរស្វែងយល់ពីពិភពពិត - និងទាញយកការតភ្ជាប់ជីវិតពិត ៤ ដែលជាផ្នែកសំខាន់នៃដំណើរការសិក្សា (ឧទាហរណ៍តន្ត្រី) សកម្មភាពច្នៃប្រឌិត- ៥ - សកម្មភាពរាងកាយរីករាយនៅក្នុងនិងក្រៅថ្នាក់រៀន ៦ - ការរៀនសូត្រមិនត្រូវបានកំណត់ចំពោះថ្នាក់ទី ៧ ទេ

1	**6**	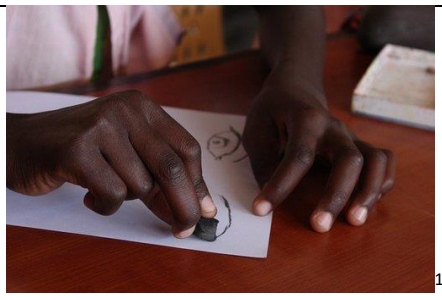 1	**3**
2	**1**	2	**2**

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

	4, 7		5
	5		5
	3		3

ក. សូមទស្សនាវីដេអូខាងក្រោមទាក់ទងនឹងការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើជីវិត)https://www.youtube.com/watch?v=QEK9qh7Cjgk) ។ សូមអានផងដែរនូវអត្ថបទសង្ខេបដែលក្នុងនោះគ្រូរបស់សិស្សដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងវីដេអូពន្យល់ពីភាពសមហេតុផលនៃមេរៀននេះ។ ជ្រើសរើសលក្ខណៈ ៥ យ៉ាងឬទិដ្ឋភាពនៃការរៀនសូត្រដែលផ្តោត លើជីវិតដែលមាននៅក្នុងវីដេអូនិងអត្ថបទ។

វាមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ខ្ញុំដែលខ្ញុំផ្តល់អំណាចដល់សិស្សរបស់ខ្ញុំឱ្យក្លាយជាអ្នកសិក្សាពេញមួយជីវិត។ នេះមានន័យថាពួកគេត្រូវតែទទួលបានការយល់ដឹងថាពួកគេទទួលខុសត្រូវដោយខ្លួនឯងចំពោះដំណើរការសិក្សារបស់ពួកគេដូច្នេះពួកគេអាចរុករកពួកគេដោយឯករាជ្យ។ ដើម្បីធ្វើដូច្នេះខ្ញុំបានជ្រើសរើសផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវភារកិច្ចដែលមានមូលដ្ឋានលើវិញ្ញាសាជាច្រើនដែលអនុញ្ញាតឱ្យការរៀនសូត្រដោយការធ្វើហើយដែលទាមទារការដោះស្រាយបញ្ហានិងការច្នៃប្រឌិតដែលមានការពិសោធន៍ និងច្នៃប្រឌិត។ នៅក្នុងក្រុមតូចៗពួកគេបានទទួលដុំថ្មឥដ្ឋមួយចំនួនដែលជាសម្ភារៈដែលមាននៅសាលារបស់យើងចាប់តាំងពីផ្លូវសាលារៀនរបស់យើងត្រូវបានបង្កើតឡើងវិញ។ ខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេថាពួកគេអាចសាងសង់សំណង់ផ្សេងៗគ្នាជាមួយពួក

គេ។ នៅក្នុងមេរៀនមុនយើងបាននិយាយអំពីអាគារ និងសំណង់ផ្សេងៗគ្នាហើយតើវាត្រូវការអ្វីខ្លះដើម្បីសាងសង់អាគាររឹងមាំ។ កុមារបានចែករំលែកចំណេះដឹងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេនៅលើអាគារ និងសំណង់ផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងសង្កាត់របស់ពួកគេផ្ទាល់។ នៅពេលធ្វើការជាមួយដុំឥដ្ឋកុមារអាចបង្កើតសំណង់ដោយផ្អែកលើគំនិត និងចំណាប់អារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន។ អ្នកខ្លះបានសាងសង់សំណង់ដូចសំណង់រូបសំណាកផ្សេងៗ ហើយខ្លះទៀតជាសំណង់ស្រមើលស្រមៃ។ កុមារអាចអនុវត្តចំណេះដឹងដែលពួកគេបានទទួលពីមុននៅក្នុងថ្នាក់រៀនដើម្បីបំពេញភារកិច្ច។ យើងក៏បាននិយាយអំពីសុវត្ថិភាពនិងកិច្ចសហការ និងរបៀបដែលអាគារត្រូវការការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ក្រុមដែលត្រូវធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយគ្នា។ នៅពេលធ្វើការជាមួយឥដ្ឋខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញថាកុមារបានប្រគល់តួនាទីខុសគ្នាឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។ អ្នកខ្លះទទួលខុសត្រូវជាចម្បងចំពោះការដាក់ដុំឥដ្ឋ រីឯអ្នកផ្សេងទៀតសង្កេតឃើញថាតើការស្ថាបនានេះល្អហើយឥដ្ឋនឹងមិនធ្លាក់លើជើងនរណាម្នាក់ទេ។ ពួកគេក៏ត្រូវសាកល្បងវិធីផ្សេងៗគ្នានៃការដាក់ឥដ្ឋដើម្បីឱ្យពួកគេនៅពីលើគ្នាហើយមិនត្រូវដួល។

- ការរៀបចំដើម្បីក្លាយជាអ្នករៀនពេញមួយជីវិត
- ពួកគេទាំងពីរបាននាំមកនូវបទពិសោធន៍ជីវិតផ្ទាល់ខ្លួន
- សៀវភៅសិក្សាអាស្រ័យការផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាងការរៀនសូត្រនៅខាងក្នុងថ្នាក់រៀននិងដឹកនាំជីវិតដែលកំណត់ដោយខ្លួនឯងក្រៅពីបរិបទសាលារៀន
- ការបង្រៀនវិន័យតែមួយ
- គ្រូសំរេចលើសកម្មភាព
- អាចទាក់ទងមាតិការៀនថ្មីទៅនឹងគំនិតនិងចំណាប់អារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន
- កុមារធ្វើការជាមួយគ្នា
- ជំនាញការយល់ដឹងមានកំណត់
- ចំណង់រៀនគឺផ្អែកលើចំណាប់អារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន
- រៀនតាមរយៈសកម្មភាពផលិតភាព និងច្នៃប្រឌិត
- គ្រូទទួលចំណេះដឹងទាំងអស់ហើយសិស្សគ្រាន់តែជាអ្នកទទួលចំណេះដឹងប៉ុណ្ណោះ
- រៀនដោយធ្វើ
- អភិវឌ្ឍជំនាញច្នៃប្រឌិត និងបទពិសោធន៍ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហា

សេចក្តីយោង

"Re imagining Learning, Knowing, Being" by Jinan K B. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=QEK9qh7Cjgk [2021, Mar. 04]. This publication is

available in Open Access under the Attribution 3.0 Unported (CC BY 3.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/legalcode).

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំនួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

ចូរសរសេរចម្លើយបែបសំនេរនៃតែងសេចក្តីចំពោះសំនួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនខាងក្រោម។ ចម្លើយបែបសំនេរតែងសេចក្តីនីមួយៗគួរតែមានប្រវែងចាប់ពី ៣០០ទៅ៥០០ពាក្យ ហើយឆ្លើយជាអត្ថបទដែលទាក់ទងគ្នាងាយស្រួលយល់ជាមួយនឹងប្រយោគពេញលេញ។ ចម្លើយបែបសំនេរតែងសេចក្តីទាំងនេះដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

១. តើបទពិសោធន៍របស់អ្នកជាមួយនិងការបង្រៀននិងការរៀនដែលផ្តោតលើ ពិភពនៃជីវិតពិតមានអ្វីខ្លះ?តើអ្នកបានឆ្លងកាត់បទពិសោធន៍អ្វីខ្លះក្នុងរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំជាសិស្សម្នាក់? តើវាបានជួយជាប្រយោជន៍ដែរ ឬទេ? តើអ្នកប្រហែលជាចាំបាច់ត្រូវការអ្វីផ្សេងទៀតដើម្បីឲ្យមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានគេជួយគាំទ្រពេញលេញក្នុងដំណើរការការរៀនសូត្ររបស់អ្នក?

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គំរោងការបង្រៀន

ចូរបង្កើតគំរោងបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ តើអ្នកលើកទឹកចិត្តឲ្យមាន ភាពច្នៃប្រឌិតជំរុញសង្គមសមត្ថភាពក្នុងការឆ្លុះបញ្ចាំង ហើយនិងការអភិវឌ្ឍន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ដល់អ្នកចូលរួមសិក្សាដោយរបៀបណា? កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារនេះគួរតែមានប្រវែងប្រហែលចាប់ពី ៨០០ទៅ១០០០ពាក្យ។ គំរោងការបង្រៀនដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

អ្នកអប់រំដែលទទួលបានជោគជ័យមិនត្រឹមតែត្រូវការចំណេះដឹងលើមុខវិជ្ជាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេក៏ត្រូវអភិវឌ្ឍជំនាញបង្រៀនរបស់ខ្លួនជាបន្តបន្ទាប់ផងដែរ។ នៅក្នុងម៉ូឌុលនេះអ្នកនឹងស្វែងយល់ពីតួនាទីការកិច្ច និងមុខងារគរុកោសល្យផ្សេងៗរបស់គ្រូ។ ភារកិច្ចសំខាន់មួយគឺការវាយតំលៃលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រដែលនឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយវិភាគ និងឆ្លុះបញ្ចាំង។ លើសពីនេះទៀតវានឹងផ្តោតលើជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យរបស់គ្រូនិងតម្លៃ មិនត្រឹមតែដឹងមុខវិជ្ជាមួយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងស្វែងយល់ពីរបៀបដែលត្រូវការបញ្ជូនព័ត៌មានដើម្បីឱ្យសិស្សរៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

សូមរីករាយ!

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

ម៉ូឌុល ៣

ការអប់រំបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលនៅបឋមសិក្សា: ការជំរុញ អោយមានការសហការក្នុងការបង្កើតដំណើរការនៃការសិក្សា

៣.៣ ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង, ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួន

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ការអប់រំបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលនៅបឋមសិក្សា:
ការដំរុញអោយមានការសហការក្នុងការបង្កើតដំណើរការនៃការសិក្សា

មេរៀននេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដៃគូសហការនៅក្នុងគម្រោងនៅ វិធីសាស្ត្របង្រៀនសម័យថ្មីនៅអាស៊ីខាងត្បូង (Contemporary Teaching Skill for South Asia) ហៅកាត់ថា CONTESSA ក្រោមការចូលរួមឧបត្ថម្ភថវិកាដោយកម្មវិធី Eramus+ នៃសហភាពអឺរ៉ុបដែលមានលេខគម្រោង598756-EPP-1-2018-1-AT-EPPKKA2-CBHE-JP-/CONTESSA

អ្នកសម្របសម្រួល :

Sandra Hummel, សាកលវិទ្យាល័យហ្គ្រាស UNIVERSITY OF GRAZ (អូទ្រីស)

ក្រោមការចូលរួមសហការពី :

សាកលវិទ្យាល័យបច្ចេកវិទ្យា ជ្រៃសឺល (អាល្លឺម៉ង់)

សាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា (កម្ពុជា)

សាកលវិទ្យាល័យកម្ពុជា (កម្ពុជា)

សាកលវិទ្យាល័យអូអកេននៃប្រទេសស្រីលង្កា (ស្រីលង្កា)

សាកលវិទ្យាល័យយូកំឡូប (ស្រីលង្កា)

អ្នកនិពន្ធ: Regina Elias, Sandra Hummel, Mirjam Brodacz-Geier, Bridget Sheehan

សេចក្តីប្រកាស

គណៈកម្មការអឺរ៉ុបសូមធ្វើការគាំទ្រដល់ការបោះពុម្ពឯកសារនេះ ដែលមិនមែនឆ្លុះបញ្ចាំងតែពីទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធខាងលើទេ ហើយយើងក៏មិនទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលដកស្រង់ចេញពីការបោះពុម្ពនេះដោយប្រការណាមួយដែរ។ ព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមនៃមេរៀននេះអាចរកបានដោយបើកចំហ និងឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ CONTESSA :

https://contessa_project.eu/

រក្សាសិទ្ធិ

មេរៀននេះត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណឱ្យប្រើប្រាស់ក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃ Creative Commons

Attribution_ShareAlike 4.0 Internatinal License

(https://creativecommons.org(licenses/by_sa/4.0/)

ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ចែករំលែក សម្របសម្រួលដើម្បីប្រើប្រាស់បន្ត ចែកចាយផលិតផលសារជាថ្មី ក្នុងទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាអ្នកប្រើប្រាស់ផ្តល់កិត្តិយសឱ្យបានសមរម្យដល់អ្នកនិពន្ធទាំងអស់។ សូមផ្តល់ជាតំណភ្ជាប់ (link) ទៅកាន់ Creative Commons License និងសូមបញ្ជាក់ផងដែរ បើមានការផ្លាស់ប្តូរណាមួយ។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូលគំនិតកែសម្រួល ឬបន្ថែមអត្ថន័យលើមេរៀននេះអ្នកត្រូវតែធ្វើការសុំសិទ្ធិកែសម្រួលឯកសារតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើ។ រូបភាព ខ្សែសំឡេង វីដេអូ ក៏ដូចជាឯកសារដទៃទៀតដែលមាននៅក្នុងមេរៀនទាំងនេះមិនត្រូវបានបូកបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons ទេ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់។ ប្រសិនបើផ្នែកណាមួយនៃមេរៀននេះមិនត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ ហើយការប្រើប្រាស់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ឬក៏ប្រើប្រាស់លើសពីច្បាប់អនុញ្ញាត ត្រូវតែសុំការអនុញ្ញាតដោយផ្ទាល់ពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

CC BY SA

សេចក្តីផ្តើម

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA ជាអ្វី?

វគ្គសិក្សា CONTESSA ជាលទ្ធផលមួយក្នុងចំណោម លទ្ធផលនៃគម្រោងស្តីអំពី "ជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង" ដែលផ្តល់មូលនិធិរួម ដោយកម្មវិធី Erasmus+ Program នៃសហភាពអឺរ៉ុប។ គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះគឺ ដើម្បីជាការរួមចំណែកក្នុងការបង្កើតកម្មវិធីអប់រំគ្រូបង្រៀនដោយជោគជ័យសម្រាប់គ្រូបឋមសិក្សា ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្រីលង្កាដែលនឹងនាំដល់ការបង្កើតបានផលវិជ្ជមានរយៈពេលវែងទៅលើប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅ។ វាមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើង សម្រាប់អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យក្នុងការតាមឱ្យទាន់សម័យជាមួយនឹងជំនាញ និងវិធីសាស្ត្រក្នុងសម័យថ្មីដើម្បីយកមកប្រើក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះ វគ្គសិក្សា CONTESSA ផ្តល់ជូនមេរៀន ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំនួន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំណុចចំនួនបី ដែលតម្រង់ទៅរកការអភិវឌ្ឍលើជំនាញបង្រៀនបែបសម័យថ្មី។ ម៉ូឌុលទាំងឡាយនិងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់វាគឺមានដូចខាងក្រោម៖

ម៉ូឌុល១៖ ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា
១.ការបង្រៀន និងការរៀននៅសតវត្សទី២១
២.ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យ ៖ គំនិត ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត
៣.ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

ម៉ូឌុល២៖ ភាពអស្ចារ្យក្នុងការបង្រៀន៖ សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា
១. ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន៖ តួនាទី ភារកិច្ច និងមុខងារ
២. ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសិក្សា
៣. ជំនាញវិជ្ជាជីវៈ:គរុកោសល្យ

ម៉ូឌុល៣៖ការអប់រំឈានមុខគេបែបវិធីសាស្ត្រសិស្ស មជ្ឈមណ្ឌល៖ ការលើកកម្ពស់ដំណើរការសិក្សាដែលបានបង្កើតរួមគ្នា

១. ការអភិវឌ្ឍលក្ខណៈបុគ្គល និងជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា
២. ការអះអាងពីពិភពដ៏រីតជាក់ស្តែង និងក្តីសង្ឃឹមទៅអនាគត
៣. ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួន

ម៉ូឌុល៤៖ ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស
១. គរុកោសល្យបរិយាបន្ន ៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ
២. ការបង្រៀន និងរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា ៖ ការរៀបចំ ការយល់ដឹងការវាយតម្លៃ
៣. ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ម៉ូឌុល៥៖ ការបង្រៀន និងរៀនតាមបែបឌីជីថល
១. គរុកោសល្យ នៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាសសិក្សាដែលបំពាក់ទៅដោយបច្ចេកវិទ្យា
២. ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកទេសឌីជីថល៖ ឧបករណ៍ និងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងនៃការអប់រំ
៣. ការរៀបចំមេរៀន និងដំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ិនធឺណែត

នៅពេលដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ អ្នកចូលរួមនឹងអាចអនុវត្តជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី ដែលទើបទទួលបានធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់អាចចូលរួមសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ និងរៀនពីវិធីថ្មីៗដើម្បីជួយឱ្យសិស្សឈានទៅដល់ចំណុចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ។

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA សម្រាប់អ្នកណា?

គម្រោងស្តីពីជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង មានបំណងក្នុងការលើកតម្កើងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត និងគ្រូបង្រៀនដែលកំពុងបម្រើការក្នុងសាលាបឋមសិក្សានានា។ ឯកសារខាងក្រោមត្រូវបានសម្របសម្រួលជាពិសេសសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត។ លើសពីនេះទៅទៀត វគ្គសិក្សា CONTESSA ក៏សម្រាប់អ្នកដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើខ្លួនឱ្យទាន់សម័យកាលជាមួយនិងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី។ ឯកសារមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយក៏មានជាភាសាខ្មែរ ភាសាសិង្ហាលា (Sinhala) និងភាសាតាមីល (Tamil) ដែលប្រើប្រាស់នៅប្រទេសស្រីលង្កា។

តើរចនាសម្ព័ន្ធនៃវគ្គសិក្សា CONTESSA មានអ្វីខ្លះ?

ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុនរួចហើយ វគ្គសិក្សា CONTESSA នេះរួមមាន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានតម្លៃស្មើនឹង៣ក្រេឌីតតាមប្រព័ន្ធផ្ទេរការសិក្សារបស់អឺរ៉ុប។ ជាការល្អ ម៉ូឌុលទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់រួមគ្នា ពីព្រោះម៉ូឌុលនីមួយៗយោងឯកសារលើម៉ូឌុលដទៃទៀត។ ប៉ុន្តែក្នុងមេរៀន ម៉ូឌុលទាំងនេះក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងវិធីមួយ ដែលអាចប្រើបានដោយខ្លួនឯងឯងផ្ទាល់ផងដែរ។ ម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតលើប្រធានបទចំនួនបី ហើយឯកសារទាំងឡាយក៏បង្កើតឡើងសម្រាប់ការផ្តោតនីមួយៗផងដែរ។ វាបង្កើតឱ្យមានឯកសារសរុបចំនួន១៥ផ្នែកសម្រាប់វគ្គសិក្សា CONTESSA ។ ឯកសារនីមួយៗរួមមានសេចក្តីផ្តើមបែបទ្រឹស្តីចំពោះចំណុចផ្តើម ហើយតាមពីក្រោយដោយលំហាត់អនុវត្ត ដោយផ្អែកលើទ្រឹស្តី។

ជំហាន១ – ទ្រឹស្តី – គឺជាការរំឭកនូវអ្វីដែលបានអាននៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមនៃទ្រឹស្តីលំហាត់អនុវត្តទាំងនេះ ត្រួតពិនិត្យការយល់ដឹងនៃអត្ថបទ ដើម្បីប្រាកដថាទ្រឹស្តីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានយល់ដឹង។

ជំហាន២ – បទពិសោធ – ផ្តល់ជូននូវឧទាហរណ៍នៃគ្រូបង្រៀនពិតប្រាកដ និងវិធីដែលពួកគាត់អនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់នឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ទាំងនេះបានភ្ជាប់លំហាត់អនុវត្តទៅនឹងទ្រឹស្តីដែលបានរៀនពីមុនរួចហើយ។ **ជំហាន៣ – ការឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់** – រាប់បញ្ចូលសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងដោយផ្អែកទៅលើចំណុចផ្តោតនីមួយៗ។

ជំហាន៤ – ការអនុវត្ត – គឺជាជំហានចុងក្រោយដែលមានគម្រោងគោលនៃការបង្រៀនមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងផ្អែកទៅលើអ្វីដែលបានប្រទះឃើញពីមុននៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរ។

លំហាត់អនុវត្តនៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរអាចត្រូវបានបំពេញដោយផ្ទាល់ក្នុងឯកសារនេះ។ ជំហានទី៣ និងទីបួនជាផ្នែកនៃឯកសារដែលរៀបជាសំណុំដាច់ដោយឡែកដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ។ គំរូសម្រាប់ការរៀបចំសំណុំឯកសារ (portfolio) មានជាឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

មាតិកា

១. តួនាទីរបស់គ្រូបង្រៀនក្នុងការអភិវឌ្ឍការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សិស្ស 1

២. របៀបគ្រូបង្រៀនផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សិស្ស 4

២.១ ការកសាងជំនឿចិត្តដោយការចែករំលែកអំណាច 5

២.៣ ការអោបក្រសោបនៃការសិក្សារួមគ្នា 11

ចំណុចសំខាន់ៗ 17

ឯកសារពិគ្រោះ 18

ជំហានទី១ លំហាត់អនុវត្ត 20

ជំហានទី១ លំហាត់អនុវត្ត - ដំណោះស្រាយ 25

ជំហានទី២ - ដំណោះស្រាយ 34

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គំរោងការបង្រៀន 37

១. តួនាទីរបស់គ្រូបង្រៀនក្នុងការអភិវឌ្ឍការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សិស្ស

ការផ្លាស់ប្តូរការទាមទារ និងការរំពឹងទុកនៃសតវត្សរ៍ទី ២១ បានទាមទារឱ្យមានការរៀបចំឡើងវិញនូវការអនុវត្តការអប់រំ។ ការបញ្ចូលពីលើចុះក្រោម(ដឹកនាំដោយគ្រូ) វិធីសាស្ត្រជាមួយគ្រូជា" អ្នកជំនាញ" ហើយសិស្សដែលជាអ្នកស្តាប់អកម្មត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ជាទូទៅថាមិនមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការរៀបចំមនុស្សជំនាន់ក្រោយ។ និស្សិតនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះកំពុងចូលទៅក្នុងបរិយាកាសសេដ្ឋកិច្ចសង្គមដែលទាមទារការបង្កើនភាពបត់បែន និងការសម្របខ្លួន និងសមត្ថភាពសម្រាប់ការរៀនសូត្រពេញមួយជីវិត (Murdoch and Wilson, ២០០៨)។ ការផ្លាស់ប្តូរទៅបរិដ្ឋានបង្រៀនផ្តោតលើអ្នកសិក្សាមានន័យថាគ្រូលែងជាអ្នកជំនាញ ប៉ុន្តែជាមគ្គុទេសក៍គាំទ្រឬជាអ្នកសម្របសម្រួលសម្រាប់សិស្សរបស់ពួកគេ។មានតំរូវការ សំរាប់បរិយាកាសរៀនសូត្រតាមបែបលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យដែលមានកំរិតទាប និងមានគ្រូជួយសិស្សអោយមានទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកណាដែលពួកគេចង់ធ្វើ និងអ្វីដែលពួកគេចង់សំរេចបាននៅក្នុងពិភពលោក។ នេះតម្រូវឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ ទាំងផ្នត់គំនិត និងជំនាញជំនាញរបស់គ្រូនិងសិស្ស។ និស្សិតគួរតែពឹងផ្អែកតិចលើគ្រូរបស់ពួកគេ និងឯករាជ្យជាងមុនក្នុងនាមជាបុគ្គលខណៈពេលដែលបើកចំហចំពោះធាតុចូលមិនត្រឹមតែពីគ្រូរបស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងពីមិត្តរួមថ្នាក់របស់ពួកគេនិងអ្នកដទៃ (Chu et al ។ ដើម្បីជួយសម្រួលដល់ការផ្លាស់ប្តូរនេះ គ្រូគួរតែមានបំណងធ្វើជាកាតាលីករដើម្បី ផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សិស្សរបស់ពួកគេ ដោយនាំមកនូវគំនិតច្នៃប្រឌិតរបស់ពួកគេ និងតាមរយៈការធ្វើឱ្យការរៀនសូត្រក្លាយជាបញ្ហាប្រឈមគួរឱ្យទាក់ទាញជាជាងតម្រូវការ (Chu et al., ២០១៧ ។ វាជាការសំខាន់ក្នុងការកត់សម្គាល់ថានេះមិនមែនជាលេសសម្រាប់គ្រូបង្រៀនដើម្បីផ្លាស់ប្តូរការទទួលខុសត្រូវហើយរំពឹងថាសិស្សរបស់ពួកគេនឹងបង្រៀនខ្លួនឯង។ ផ្ទុយទៅវិញមានការរំពឹងទុកជាមូលដ្ឋានថាគ្រូបង្រៀន នៅតែចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការជួយសិស្សរបស់ពួកគេប៉ុន្តែជាមួយនឹងការផ្លាស់ប្តូរគំរូពី "តើយើងបង្រៀនដោយរបៀបណា?" ទៅ "តើយើងអាចជួយពួកគេរៀនដោយរបៀបណា? "ចំណុចសំខាន់នៃការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៃការផ្លាស់ប្តូរនេះគឺដើម្បីផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សិស្សគឺតម្រូវការជំហានជាក់ស្តែងនិងជាក់ស្តែងសម្រាប់គ្រូដើម្បីជួយសិស្សនៅលើផ្លូវឆ្ពោះទៅរកការពង្រឹងអំណាច និងប្រសិទ្ធភាព

> ការបង្រៀនផ្តោតលើអ្នកសិក្សាសំដៅទៅលើទំរង់នៃការបង្រៀនដែល [...] ផ្តល់អោយសិស្សនូវឱកាសដើម្បីដឹកនាំសកម្មភាពរៀនសូត្រ [ហើយ] រួមចំណែកដល់ការរចនានៃគ្គសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួន។ (សន្ធានុក្រមនៃកំណែទម្រង់ការអប់រំ ឆ្នាំ ២០១៤ តាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត)

ខ្លួនឯង។ គ្រូមាន ការកិច្ចបណ្តុះបរិយាកាសរៀនសូត្រដែលថាមពលត្រូវបានចែករំលែកហើយប្រសិទ្ធភាពខ្លួនឯងត្រូវបានលើកទឹកចិត្ត។ ប្រសិនបើនិស្សិតរបស់យើងទទួលបានជោគជ័យពួកគេនឹងត្រូវស្វែងរកការងារដែលពេញចិត្តនឹងស្មារតីរបស់មនុស្សដូច ដែលវាពេញចិត្តនឹងសេដ្ឋកិច្ច ។ ក្នុងនាមជាគ្រូបង្រៀនយើងត្រូវរចនាបទពិសោធនៃការរៀនសូត្រដែលជួយសិស្សឱ្យមានទំនាក់ទំនងជាមួយនរណាដែលពួកគេចង់ក្លាយជា និងអ្វីដែលពួកគេចង់សម្រេចនៅក្នុងពិភពលោក។ យើងត្រូវតែរួមបញ្ចូលនូវឱកាសសម្រាប់និស្សិតទាំងអស់ដើម្បីកសាងមូលធនសង្គម និងបង្កើតសំលេងសម្រាប់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយមនុស្សដែលមានអំណាច។ ពួកគេត្រូវតែរៀនពីរបៀបបង្កើត និងប្រើប្រាស់បណ្តាញវិជ្ជាជីវៈហើយអភិវឌ្ឍនិងលើកកម្ពស់គំនិតច្នៃប្រឌិតរបស់ពួកគេ។ (ខាឡិក & ហ្សាំដា ឆ្នាំ ២០១៧ ទំព័រ ១)

ដើម្បីចាប់ផ្តើមដាំដុះបរិស្ថាននៃការសិក្សានេះអង្គការយូណេស្កូនិងយូ អេ ឌី ស៊ី (២០១៩) ចែងពីក្របខ័ណ្ឌរួមរបស់ពួកគេសម្រាប់ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់និស្សិតវ័យក្មេងដើម្បី "ចូលរួម និងទទួលយកតួនាទីសកម្មទាំងនៅក្នុងស្រុក និងនៅលើសកលលោកដែលជាអ្នកចូលរួមសកម្មក្នុងការចូលរួមដោយយុត្តិធម៌សន្តិភាពអត់ធ្មត់និងចូលរួម។ ពិភពលោកមានសុវត្ថិភាពនិងនិរន្តរភាព" (ទំព័រ ១៤) ។ ក្របខ័ណ្ឌរបស់ពួកគេគ្របដណ្តប់លើដែនចំនួនបីដែលត្រួតស៊ីគ្នាពង្រឹងនិងពង្រឹងគ្នាទៅវិញទៅមកលើមាគ៌ារបស់សិស្សដើម្បីក្លាយជាអ្នកមានអំណាច។ គ្រូទទួលខុសត្រូវក្នុងការអភិវឌ្ឍជំនាញគុណតម្លៃចំណេះដឹងនិងឥរិយាបថជាបណ្តើរៗនៅក្នុងដែនទាំងបី។

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

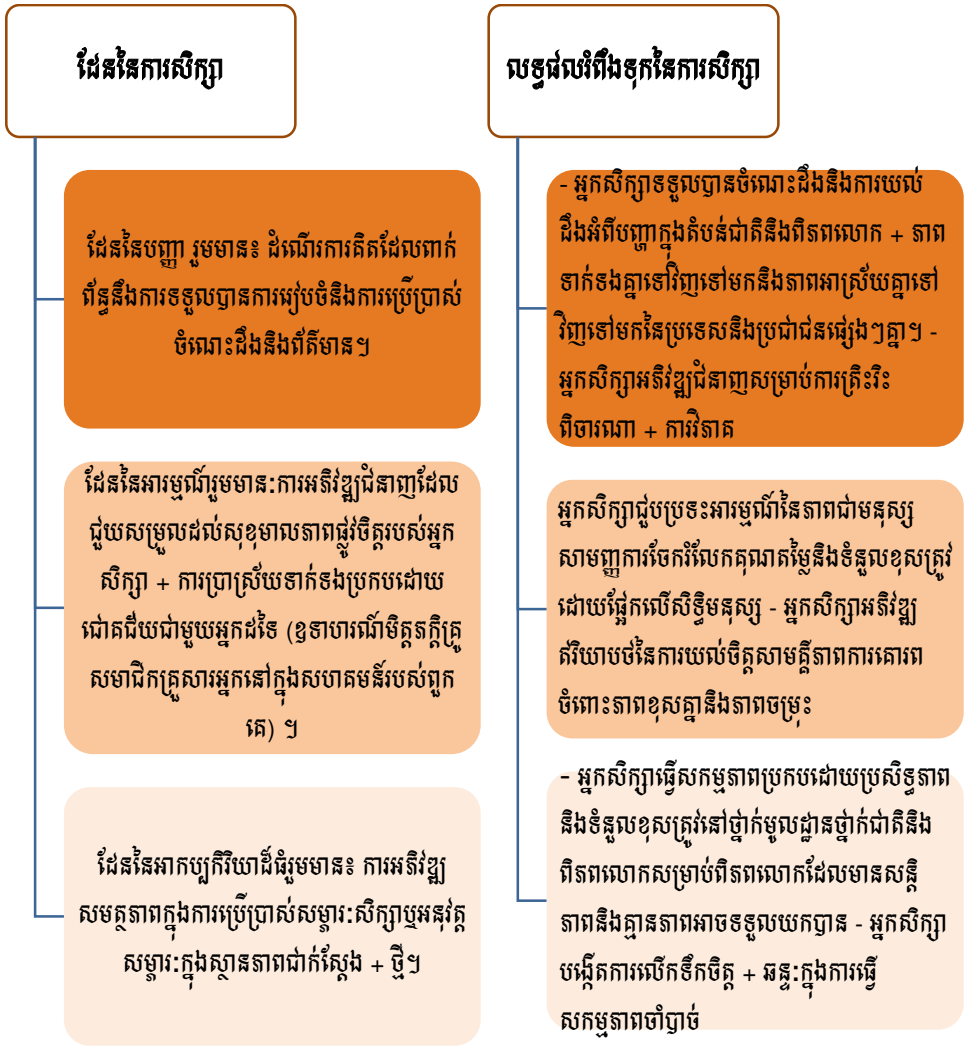

រូបភាពទី ១៖ ដែនសិក្សានៃភាពជាពលរដ្ឋនៃសាកលលោក

ដោយមានគោលដៅតែមួយនៃការពង្រឹងអំណាចនៅក្នុងចិត្ត Chu et al. (ឆ្នាំ ២០១៧) បូកសរុបប្រភេទជំនាញសំខាន់ៗចំនួន ៣ ប្រភេទនិងសមាសធាតុពាក់ព័ន្ធដែលគ្រូគួរយល់ដឹង។ ទីមួយនៃការរៀនសូត្រ និងការច្នៃប្រឌិតតំណាងឱ្យសមាសធាតុសំខាន់ៗដែលទាក់ទង នឹងការបង្រៀនតាមបែបប្រពៃណីហើយរួមមានការគិតពិចារណាជំនាញទំនាក់ទំនងនិងការច្នៃប្រឌិត។ ទីពីរគឺអក្ខរកម្មឌីជីថលឆ្លុះបញ្ចាំងពីសារៈសំខាន់ដែលកំពុងកើនឡើងនៃបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន (អាយធី) និងជំនាញអក្ខរកម្មព័ត៌មានដោយតំរូវការតាមវិធីស្មុគស្មាញជាងមុនក្នុងការស្វែងរកវាយតម្លៃគ្រប់គ្រងរៀបចំនិងចែករំលែកទិន្នន័យនិងព័ត៌មានផ្សេងទៀត។ ទី ៣ ជំនាញជីវិតនិងអាជីពឆ្លុះបញ្ចាំងពីតំរូវការសម្រាប់ភាពបត់បែនកាន់តែច្រើនការ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ផ្តួចផ្តើមគំនិតភាពជាអ្នកដឹកនាំ និងទំនួលខុសត្រូវរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗដែលជាលទ្ធផលនៃការផ្លាស់ប្តូរសេដ្ឋកិច្ចសង្គមដែលកើតឡើងពីសាកលភាវូបនីយកម្ម។ Chu et al. (ឆ្នាំ ២០១៧) ក៏បង្ហាញការសន្និដ្ឋានបែបនោះពីទស្សនៈផ្សេងគ្នាហៅថា "រូបមន្តសំរាប់ការរៀនសូត្រសតវត្សរ៍ទី ២០" ។ ក្រៅពីសារៈសំខាន់ជាបន្តនៃ 'អក្សរ ៣' (ការអានការសរសេរនិងគណិតវិទ្យា) ជំនាញមូលដ្ឋាន ៧ បន្ថែមទៀតត្រូវបានចុះបញ្ជី (សូមមើលផងដែរ Trilling and Fadel, 2009)៖

- ការត្រិះរិះពិចារណានិងដោះស្រាយបញ្ហា
- ការច្នៃប្រឌិតនិងការច្នៃប្រឌិត
- ការសហការការងារជាក្រុមនិងភាពជាអ្នកដឹកនាំ
- ការយល់ដឹងឆ្លងវប្បធម៌
- ការទំនាក់ទំនងនិងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយស្មាត់
- កុំព្យូទ័រ និងអាយធីស្មាត់
- អាជីព និងរៀនពឹងផ្អែកលើខ្លួនឯង

ដើម្បីឱ្យសិស្សមានជំនាញក្នុងជំនាញដែលបានរៀបរាប់ខាងលើពួកគេត្រូវមានឱកាសចូលរួមសកម្មភាពដែលមានអត្ថន័យដែលបានផ្តល់តាមរយៈវិធីសាស្ត្របង្រៀននិងរៀនផ្សេងៗគ្នា។ ផ្នែកខាងក្រោមនឹងពន្យល់លម្អិតអំពីវិធីសាស្ត្រអនុវត្តជាក់ស្តែងផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់គ្រូដើម្បីអនុវត្តនៅក្នុងថ្នាក់រៀនដើម្បីត្រួសត្រាយផ្លូវសម្រាប់ការផ្តល់អំណាច។

២. រៀបគ្រូបង្រៀនផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សិស្ស

ដើម្បីបង្កើតថ្នាក់រៀនជាសហគមន៍សិក្សា ដែលមានការពង្រឹងអំណាចមានតំរូវការទំនាក់ទំនងប្រជាធិបតេយ្យរវាងគ្រូនិងសមាជិកទាំងអស់ក្នុងថ្នាក់។ គោលដៅនៃថ្នាក់ទាំងមូលនិងសមាជិកម្នាក់ៗគួរតែត្រូវបានពិភាក្សាក្នុងអំឡុងកិច្ចប្រជុំពីរបីលើកដំបូងរួមជាមួយវិធានណាមួយដើម្បីផ្តល់នូវអារម្មណ៍នៃភាពជាម្ចាស់។ តម្រូវការសម្រាប់ការគោរពគំនិតនិងយោបល់របស់អ្នកដទៃគួរតែត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់ដើម្បីលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមពីគ្រប់សកម្មភាពនៅក្នុងថ្នាក់៖ ការបើកចិត្តឱ្យទូលាយបែបនេះនឹងជំរុញឱ្យសិស្សទទួលយកហានិភ័យក្នុងការផ្តល់គំនិតនិងយោបល់។ តាមរបៀបនេះអារម្មណ៍នៃការជឿទុកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកនឹងត្រូវបានជម្រុញ: ដូច្នេះវិន័យគួរតែមានភាពយុត្តិធម៌ និងវិជ្ជមានបង្ហាញការគោរពដល់សិស្សដែលពាក់ព័ន្ធ។ គោលបំណងចុងក្រោយគួរតែបង្កើតឱ្យមានបរិយាកាសរៀនសូត្រប្រកប

ដោយការចូលរួមកសាង ការគោរពខ្លួនឯង របស់សមាជិកម្នាក់ៗនៃថ្នាក់ហើយ ដូច្នេះជំរុញឱ្យមានការអភិវឌ្ឍស្មារតីក្រុមដែលមានអំណាច។ និស្សិតម្នាក់ៗមានវិធី ដែលខ្លួនពេញចិត្តក្នុងការទទួល និងដំណើរការព័ត៌មានដើម្បីអភិវឌ្ឍ ការយល់ដឹង និងការរក្សាទុកនូវប្រធានបទណាមួយ។ លើសពីនេះទៀតនេះនឹងត្រូវបានជះឥទ្ធិពលដោយសាវតានិងចំណាប់អារម្មណ៍ពិសេសរបស់ពួកគេ៖ភាពពាក់ព័ន្ធនឹងបម្រើឱ្យការរៀនសូត្រដែលមានភាពរំជួលចិត្តកាន់តែប្រសើរ ដូច្នោះនិស្សិតនឹងក្លាយជាអ្នករៀនពូកែជាងមុនតាមរយៈការអភិវឌ្ឍការយល់ដឹងអំពីរបៀបដែលពួកគេរៀន៖ តើយុទ្ធសាស្ត្រអ្វីខ្លះដែលពួកគេបានរកឃើញថាសមស្របបំផុតឧទាហរណ៍នេះ អាចធ្វើទៅបានជាផ្នែកមួយនៃលំហាត់វាយតម្លៃខ្លួនឯងដែលនិស្សិតពិនិត្យមើលអ្វី ដែលពួកគេបានរៀននិងកំណត់គោលដៅផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេសម្រាប់វិធីបន្តទៀត។ តាមរបៀបនេះដោយមានការណែនាំពីគ្រូរបស់ពួកគេពួកគេអាចអភិវឌ្ឍនិងធ្វើ ពិពិធកម្មជំនាញគិតរបស់ពួកគេដោយផ្អែកលើការទទួលស្គាល់នូវចំណុចខ្លាំង និង វិស័យជាក់លាក់របស់ពួកគេដែលត្រូវការដើម្បីអភិវឌ្ឍបន្ថែមទៀត (Murdoch & Wilson, 2008) ។

២.១ ការកសាងជំនឿចិត្តដោយការចែករំលែកអំណាច

ទំនាក់ទំនងរវាងគ្រូនិងនិស្សិតមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ចំពោះលទ្ធផលវិជ្ជមានរបស់សិស្ស។ សិស្សដែលជឿជាក់លើគ្រូរបស់ពួកគេពេញចិត្តនៅសាលារៀនមានកម្រិតចូលរួមខ្ពស់បង្ហាញអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមាននិងបង្ហាញពីលក្ខណៈរបស់សិស្សដែលមានអំណាច។ គ្រូបង្រៀនដែលចែករំលែកថាមពលជាមួយសិស្សរបស់ពួកគេនិងអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សរបស់ពួកគេមើលឃើញពួកគេថាជា "មនុស្ស" ទទួលបានជោគជ័យក្នុងការបង្កើតបរិស្ថានដែលសិស្សអាចលូតលាស់បាន។ សមធម៌នៅក្នុងថ្នាក់រៀនគឺជាចំណុចសំខាន់នៃការកសាងទំនុកចិត្ត (Kirk et al., 2016) ។ នៅក្នុងថ្នាក់រៀនបែបប្រពៃណីសិស្សមានជំរើសតិចតួចក្នុងការសម្រេចចិត្តសំខាន់ៗដែលធ្វើឡើងអំពីការអប់រំរបស់ពួកគេ (ឧទាហរណ៍មាតិការគ្គល្បឿនរចនាសម្ព័ន្ធលក្ខខណ្ឌការវាយតម្លៃនិងការសម្រេចចិត្តសំខាន់ៗ) ដែលធ្វើឱ្យពួកគេមានអារម្មណ៍ថាមិនពេញចិត្ត។ គ្រូបង្រៀនគួរតែក្លាយជាអ្នកសម្របសម្រួលនៃការរៀន-សូត្រជាជាងអ្នកដឹកនាំ។ នៅពេលដែលសិស្សមានអំណាចលើអ្វីនិងរបៀបដែលពួកគេកំពុងរៀនពួកគេកាន់តែមានទំនុកចិត្តនិងដឹងពីអំណាចនៃសហគមន៍សិក្សាដែលពួកគេកំពុងមានដែលជាការលើកទឹកចិត្តទៅលើ"ទំនាក់ទំនងការប្រាស្រ័យ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ទាក់ទងគ្នាការកសាងចំណេះដឹងនិងសំខាន់បំផុតគឺការគោរព" ។ (សាកលវិទ្យាល័យ ឃូថាហ៍, អិនធឺណិត) ។ នៅទីបំផុតគ្រូដែលមានថាមពលតិចចែករំលែកសិស្សនឹងពឹងផ្អែកកាន់តែច្រើន។ គ្រូបង្រៀនដែលចែករំលែកអំណាចនិងកសាងជំនឿទុកចិត្តត្រូវបានគេហៅថាគ្រូគាំទ្រស្វ័យភាព។ វិធានការជាក់ស្តែងមួយដែលស្វ័យភាពដែលគ្រូគាំទ្រគឺការប្រើប្រាស់ភាសាដែលមិនមានព័ត៌មាននិងមិនចេះត្រួតត្រា។ តារាងទី ១ បង្ហាញពីភាពខុសគ្នារវាងឥរិយាបថគាំទ្រនិងការគ្រប់គ្រងស្វ័យភាព។

តារាងទី ១ ឥរិយាបថគាំទ្រនិងគ្រប់គ្រងស្វ័យភាព

ឥរិយាបថ	គាំទ្រស្វ័យភាព	គ្រប់គ្រង
មតិយោបល់របស់គ្រូ	អ្នកបានសរសេររឿងរ៉ាវគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍មួយដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធល្អ។	អ្នកបានបញ្ចប់លំហាត់ដូចដែលអ្នកត្រូវបានគេប្រាប់។
ជម្រើសនិស្សិត	សិស្សអាចជ្រើសរើសក្រុមរបស់ពួកគេនិងលំដាប់នៃការកិច្ច។	គ្រូជ្រើសរើសក្រុមនិងលំដាប់នៃការកិច្ច។
និមិត្តសញ្ញាគ្រូ	គ្រូបង្រៀនកែតម្រូវកិច្ចការដែលមានបិចពណ៌បៃតងឬខៀវ។	គ្រូតែងតែកែដោយប្រើបិចក្រហម។
ភាសា	"អ្នកអាច ... " ឬ "ប្រសិនបើអ្នកចង់ ... "	"អ្នកត្រូវតែ ... " ឬ "អ្នកត្រូវ ... "
ថ្នាក់	សិស្សត្រូវបានវាយតម្លៃតាមវិធីផ្សេងៗពេញមួយឆ្នាំ។	សិស្សត្រូវបានគេវាយតម្លៃជាមួយនឹងថ្នាក់លេខលើរាល់ការងារទាំងអស់។
ការរៀបចំ	និស្សិតអាចជ្រើសរើសពេលវេលាដែលពួកគេចំណាយលើការងារជាក់លាក់ក្នុងរយៈពេលដែលបានកំណត់។	សិស្សត្រូវបំពេញការកិច្ចនៅពេលគ្រូប្រាប់។

២.២ ការប្រើប្រាស់ការសិក្សាផ្អែកលើបញ្ហា

ការរៀនសូត្រផ្អែកលើបញ្ហា (PBL) គឺជាវិធីសាស្ត្របង្រៀនដែលសិស្សត្រូវបានស្នើសុំឱ្យដោះស្រាយបញ្ហាពិភពលោកជាយានសម្រាប់ពួកគេឱ្យយល់ពីគំនិត និងគោលការណ៍ធំៗ ។ ភីប៊ីអិលគឺជាប្រភេទនៃការរៀនសូត្រផ្អែកលើការសាកសួរដែលមានលក្ខណៈវែង និងមានមុខវិជ្ជាសិក្សាច្រើនតែមិនមានចម្លើយច្បាស់លាស់នៅចុងបញ្ចប់ដោយសារវិធីផ្សេងៗគ្នាដែល អាចទទួលបានព័ត៌មានផ្សេងៗគ្នាហើយបន្ទាប់មកបានចងក្រងនិងវិភាគ៖ ការសាកសួរដោយបុគ្គលផ្សេងគ្នាមានន័យថាប្រភពនិងការបកស្រាយខុសគ្នានៃការស្រាវជ្រាវរបស់ពួកគេត្រូវបានវាយតម្លៃដូច្នេះមិនមានលទ្ធផលស្តង់ដារទេ។ ការមើលឃើញ" រូបភាពធំ" ត្រូវបានសម្របសម្រួលដោយការរៀនសូត្រផ្អែកលើការស៊ើបអង្កេតជាពិសេសនៅពេលដែលការចាត់តាំងមានពាក់ព័ន្ធភ្លាមៗដល់សិស្ស (Murdoch និង Wilson, 2008) ។
បញ្ហាអាចមកពីប្រភពផ្សេងៗគ្នាធ្វើឱ្យសិស្សដឹងអំពីបញ្ហាក្នុងតំបន់ ឬសកលលោកដែលជះឥទ្ធិពលដោយផ្ទាល់ទៅលើជីវិតរបស់ពួកគេនិងអ្នកដទៃ និងនៅក្នុងប្រូបាប៊ីលីតេអនាគតរបស់ពួកគេ។ វាអាចត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងដោយការប្រើប្រាស់បញ្ហាក្នុងតំបន់ និងឧទាហរណ៍ដែលពាក់ព័ន្ធដើម្បីចូលរួមជាមួយនិស្សិតឱ្យបានប្រសើរជាងមុនរួមទាំងពួកគេជាពលរដ្ឋសកម្មនាពេលអនាគត។ តាមវិធីនេះសាលារៀនអាចជាផ្នែកមួយនៃសហគមន៍ធំទូលាយរួមទាំងមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្មពីឪពុកម្តាយនិងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។ លើសពីនេះទៅទៀតការចូលរួមរបស់និស្សិត និងសហគមន៍មូលដ្ឋានអាចត្រូវបានលើកកម្ពស់បន្ថែមទៀតប្រសិនបើនេះពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើផែនការ និងរៀបចំសកម្មភាពដូចជាការរៃអង្គាសប្រាក់ឬការស្ម័គ្រចិត្តសម្រាប់បុព្វហេតុសមនឹងទទួលបាន។ ការចូលរួមវិភាគទានបន្ថែមដល់កម្មវិធីទាំងនេះនិងដើម្បីរៀបចំព្រឹត្តិការណ៍សាលារៀនអាចត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយសិស្សដែលចូលរួមទទួលបានពានរង្វាន់ (Murdoch and Wilson, 2008)។ នេះអាចមានការងារយៈពេលខ្លីនៅក្នុងថ្នាក់ឬជាកិច្ចការផ្ទះឬអាចមានលក្ខណៈទូលំទូលាយជាងមុនដែលកំពុងបន្តអស់រយៈពេលជាច្រើន។
ទាំងនេះអាចជាលក្ខណៈបុគ្គលឬជាក្រុម និងត្រូវបានដាក់ស្នើដោយសិស្សដែលពាក់ព័ន្ធដោយផ្អែកលើការណែនាំអកម្មរបស់គ្រូ / អ្នកសម្របសម្រួលរបស់ពួកគេដែលសមរម្យ (Chu et al. , 2017) ឬផ្អែកលើប្រធានបទដែលស្នើដោយគ្រូ

ស្វ័យភាពគឺជាទម្រង់នៃសកម្មភាពស្ម័គ្រចិត្តដែលផ្តើមចេញពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់មនុស្សម្នាក់ហើយមិនមានសម្ពាធពីខាងក្រៅ។ បរិដ្ឋានសង្គមដែលគាំទ្រស្វ័យភាពផ្តល់នូវហេតុផលសមរម្យទទួលស្គាល់អារម្មណ៍អវិជ្ជមានប្រើភាសាមិនចេះគ្រប់គ្រងផ្តល់ជម្រើសដែលមានអត្ថន័យ និងចិញ្ចឹមធនធានលើកទឹកចិត្តខាងក្នុង។ នៅក្នុងថ្នាក់រៀនដែលគ្រូគាំទ្រស្វ័យភាពសិស្សបង្កើនការអនុវត្តការសិក្សារបស់ពួកគេមានគំនិតច្នៃប្រឌិតនិងកែសំរួលបានល្អចូលរួមសាលាកាន់តែច្រើន និងមានអារម្មណ៍តានតឹងតិច។ (នីហ្សេសនិងឡនឆ្នាំ ២០១៥ទំព័រ ២៧៥)

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ដែល និស្សិតត្រូវបានទាមទារដើម្បីអភិវឌ្ឍប្រធានបទដោយខ្លួនឯង (ក្រាស និងបូស, ឆ្នាំ ២០១៣)។ ដូច្នេះ PBL ខុសពីការបង្រៀនតាមប្រធានបទដែលផ្តោតលើគ្រូ:គ្រូជ្រើសរើសប្រធានបទសមស្របនិងសកម្មភាពដែលសិស្សរំពឹងថានឹងធ្វើនៅក្នុងរយៈពេលនៃការធ្វើលំហាត់ (Krauss & Boss, 2013) ។ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងតារាងទី ២ ការផ្តោតអារម្មណ៍របស់គី។ គី។ អិលគឺផ្តោតលើការអភិវឌ្ឍនិងពង្រឹងជំនាញជាច្រើនស្របគ្នា(ក្រាសនិងបូស, ២០១៣; Chu et al., ២០១៧)។ វាផ្តល់នូវមធ្យោបាយដ៏មានប្រសិទ្ធិភាពសម្រាប់និស្សិតមិនត្រឹមតែអភិវឌ្ឍគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែថែមទាំងប្រើឧបករណ៍ផ្សេងៗដើម្បីស្វែងរកឯកសារពាក់ព័ន្ធ។ ហើយបន្ទាប់មកចងក្រងនិងកែសំរួលវា (ដូលីអាល់ - ២០១៧) ។ តាមរយៈនេះជួយបង្កើនចំណេះដឹងផ្នែកព័ត៌មានរបស់ពួកគេ។

តារាងទី ២៖ តំបន់សិក្សាសំខាន់ៗ និងជំនាញរបស់ពួកគេ

តំបន់សិក្សាសំខាន់ៗ	ជំនាញ
មាតិកាកម្មវិធីសិក្សា	ទទួលបានចំណេះដឹង ការបកស្រាយ និងការសំយោគ
អក្ខរកម្មព័ត៌មាន	ទីតាំង វាយតម្លៃ និងប្រើប្រាស់ព័ត៌មាន
ការរៀនពីរបៀបរៀន	ការផ្តួចផ្តើម ការជ្រើសរើស ការរុករក ការផ្តោតអារម្មណ៍ ប្រមូលផ្តុំ ការបង្ហាញ និងការឆ្លុះបញ្ចាំង
សមត្ថភាពអក្ខរកម្ម	ការអាន សរសេរ និយាយ ស្តាប់ និងមើល
ជំនាញសង្គម	សហប្រតិបត្តិ ការសហការ ភាពបត់-បែន និងការតស៊ូ

ក្រូសនិងបូស (២០១៣) កត់សំគាល់ថាគី។ ប៊ី។ អិល។ តម្រូវឱ្យមានគម្រោង៖

- ពាក់ព័ន្ធមានអត្ថន័យចំពោះសិស្សខ្លួនឯង។ ក៏ដូចជា
- ម៉ឺងម៉ាត់ (ឧ. មិនងាយដោះស្រាយដោយការស្វែងរកតាម Google) ។

គម្រោងដែលត្រូវបានរចនាយ៉ាងល្អអាចមានឥទ្ធិពលយូរអង្វែងដល់អ្នកដែលពាក់ព័ន្ធ។ យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការរចនាវិធីសាស្ត្រប្រកបដោយការស្ថាបនាចំពោះបែបបទនៃការបង្រៀននេះបង្កើតបានជាមូលដ្ឋានសម្រាប់តារាងទី ៣ ។

ការរៀនសូត្រផ្តែកលើបញ្ហា (PBL) គឺជាវិធីសាស្ត្រណែនាំដែលមានគោលបំណងក្នុងការរៀបចំសិស្សសម្រាប់ការកំណត់ពិភពលោក។ តាមរយៈការទាមទារឱ្យសិស្សដោះស្រាយបញ្ហា, គី.ប៊ី.អិលបង្កើនលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្ររបស់សិស្សដោយលើកកម្ពស់សមត្ថភាពនិងជំនាញរបស់ពួកគេក្នុងការអនុវត្តចំណេះដឹងដោះស្រាយបញ្ហាការអនុវត្តការគិតការបញ្ហាទិញខ្ពស់និងដឹកនាំការសិក្សាដោយខ្លួនឯង។ (Jonassen & Hung ឆ្នាំ ២០១២ តាមអ៊ីនធឺណិត) ។

តារាងទី ៣៖ ការសិក្សាផ្អែកលើគំរោង

ជំនាញ	ផលប៉ះពាល់សម្រាប់និស្សិត	ការអនុវត្ត PBL
ភាពបត់បែន	និស្សិតអាចសម្របខ្លួននិងច្នៃប្រឌិត។	ការរចនាគម្រោងដែលបានបញ្ចប់ដោយមានដំណោះស្រាយច្រើនជាងមួយ។
ការរៀបចំ	សិស្សអាចអនុវត្តវិធីសាស្ត្រជាប្រព័ន្ធដើម្បីអានគោលដៅ។	ផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវឧបករណ៍ដើម្បីគ្រប់គ្រងគម្រោងរបស់ពួកគេ (ឧទាហរណ៍ប្រតិទិនចែករំលែកគំរូផែនការ) ។
គ្រប់គ្រងខ្លួនឯង	និស្សិតអាចគ្រប់គ្រងការលើកទឹកចិត្តរបស់ពួកគេ។	យកគំរូតាមអាកប្បកិរិយាគោរពនិងបង្កើតពិធីសារប្រកបដោយការគោរព។
ការចាប់ផ្តើមភារកិច្ច	និស្សិតអាចចាប់ផ្តើមការងារដោយមិនចាំបាច់ពន្យារពេល។	សុំឱ្យសិស្សតាមដានគោលដៅនិងវឌ្ឍនភាពរបស់ពួកគេនៅក្នុងទិនានុប្បវត្តិឬនៅលើប្លក់។
ការគ្រប់គ្រងពេលវេលា	និស្សិតអាចគ្រប់គ្រងពេលវេលាកំណត់និងការទាមទារច្រើនហើយរៀបចំគម្រោងជាមុន។	បង្កើតព្រឹត្តិការណ៍បណ្តោះអាសន្នដែលដំណើរការឆ្ពោះទៅរកផលិតផលចុងក្រោយ។
បណ្តុំបញ្ញា	និស្សិតអាចឆ្លុះបញ្ចាំងពីគុណភាពនៃការងារនិងដំណើរការគិតដោយខ្លួនឯង។	ជាញឹកញាប់សុំឱ្យសិស្សឆ្លុះបញ្ចាំងពីការរីកចម្រើនរបស់ពួកគេ។

ផ្អែកលើយោបល់ដែលបានលើកឡើងខាងលើតារាង ៤ រាយគំនិតផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់លំហាត់ PBL ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

តារាងទី ៤៖ គំនិតសម្រាប់ភីប៊ីអិល

សកម្មភាពPBL	**ធ្វើអោយវាកើតឡើងតាម**
និទានរឿង	បង្កើតជ្រុងមួយនៃថ្នាក់រៀនរបស់អ្នកដែលអញ្ជើញអ្នកនិទានរឿង សួរខ្លួនអ្នក៖ តើវត្ថុធាតុដើមដែលមានតំលៃថោកអ្វីខ្លះដែលអ្នកអាចប្រើដើម្បីកំណត់ទំហំនេះ?
ការស្រាវជ្រាវតំបន់	ជ្រើសរើសអ្នកស្ម័គ្រចិត្តឪពុកម្តាយដើម្បីជួយក្នុងការធ្វើដំណើរការត្រួតពិនិត្យសិស្ស។ ប្រើឧបករណ៍ដូចជា Skype ដើម្បីភ្ជាប់និស្សិតជាមួយអ្នកជំនាញពីចម្ងាយ សួរខ្លួនឯង ថាតើដំណើរការអ្វីខ្លះ (ដូចជាការអនុញ្ញាតិការអនុញ្ញាតិនៅលើឯកសារឬការតភ្ជាប់ជាបន្តជាមួយអ្នកជំនាញក្នុងតំបន់) តើអ្នកនឹងជួយលុបបំបាត់ឧបសគ្គសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវនៅទីវាល?
ចែករំលែកការងារជាមួយទស្សនិកជនពិតប្រាកដ	មានសៀវភៅភ្ញៀវសម្រាប់ភ្ញៀវចុះហត្ថលេខា។ ចាប់យកវត្ថុតាងជាមួយ" សេចក្តីថ្លែងរបស់សិល្បករ"; ឱ្យសិស្សស្វាគមន៍និងណែនាំភ្ញៀវសួរខ្លួនអ្នក៖ តើអ្នកប្រើការបោះពុម្ពផ្សាយរយៈពេលប៉ុន្មានដើម្បីឈានដល់ទស្សនិកជនកាន់តែច្រើនសម្រាប់ការងារនិស្សិត?
ពេលទំនេរ (អនុញ្ញាតឱ្យនិស្សិតបញ្ចូលថាមពលនៃការគិត 'បន្ទាប់ពីរយៈពេលនៃការងារផ្តោត)	ផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវភាពបត់បែនដាងរបៀបដែលពួកគេប្រើពេលវេលាថ្នាក់ សួរខ្លួនឯងថា៖តើអ្នកអាចបញ្ចូលរយៈពេលខ្លីនៃសកម្មភាពរាងកាយក្នុងអំឡុងពេលម៉ោងសិក្សាយ៉ាងដូចម្តេច?
"ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង" ក្នុងចំណោមនិស្សិតដែលអនុញ្ញាតឱ្យផ្លាស់ប្តូរគំនិតក្រៅផ្លូវការ	ការបញ្ចូលការងារជាក្រុមពីគម្រោងមួយទៅគម្រោងមួយទៀត សួរខ្លួនឯងថាតើដំណើរការរបស់អ្នកមានតម្លាភាពយ៉ាងដូចម្តេចសម្រាប់ធ្វើការជាក្រុម?

គម្រោងឬការសាកល្បងដែលមានមូលដ្ឋានលើសេណារីយ៉ូដែលធ្វើឱ្យសិស្សចូលទៅក្នុងបរិស្ថានដែលមិនចេះរីងស្ងួត	ការបញ្ចូលហ្គេមនិងបរិដ្ឋានដែលមិនចេះរីងស្ងួតដទៃទៀត (ទាំងឌីជីថលនិងមិនទាក់ទង) ទៅក្នុងគម្រោង សួរខ្លួនអ្នក៖ តើអ្នកណាអាចបង្រៀនអ្នកបន្ថែមទៀតអំពីបរិស្ថានដែលមិនចេះរលាយ?
ការកសាងគំរូ និងបែបបទ	ផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវវត្ថុធាតុដើមដើម្បីបង្កើតគំរូ និងបែបបទដែលធ្វើឱ្យការគិតរបស់ពួកគេអាចមើលឃើញ សួរខ្លួនឯងថាតើកន្លែងណាដែលអ្នកអាចបង្កើតកន្លែងសម្រាប់បង្កើតគំរូនិងគំរូនៅក្នុងអាគារសាលារៀនរបស់អ្នក?

នៅពេលចូលរួមនៅក្នុងPBL ចំណេះដឹងនិងការយល់ដឹងរបស់និស្សិតអំពីគំនិតនិងគោលការណ៍ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការស្វែងរកព័ត៌មានគួរតែត្រូវបានត្រួតពិនិត្យជាទៀងទាត់ដើម្បីកំណត់បញ្ហាណាមួយនិងផ្តល់យោបល់នៅពេលចាំបាច់។ ការឃ្លាំមើលការអភិវឌ្ឍជំនាញមេតារបស់សិស្សម្នាក់ៗ នឹងជួយគ្រូឱ្យតាមដានការរីកចម្រើនរបស់សិស្សម្នាក់ៗ និងកែសំរួលវិធីសាស្ត្ររបស់ពួកគេក្នុងនាមជាអ្នកសម្របសម្រួលដើម្បីបំពេញតំរូវការរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗអោយកាន់តែប្រសើរ។ វាយតម្លៃភាពជោគជ័យនៃគម្រោងនេះក៏សំខាន់ផងដែរ។ ការវាយតំលៃខ្លួនឯងនិងការវាយតំលៃពីមិត្តភក្តិគឺជាវិធីសាស្ត្រទូទៅនៅក្នុង PBL ។

២.៣ ការអោបក្រសោបនៃការសិក្សារួមគ្នា

ការសហការគឺជាអ្នកសម្របសម្រួលដ៏មានឥទ្ធិពលនៃការរៀនសូត្រពីព្រោះសិស្សមានអារម្មណ៍ថាមានទំនាក់ទំនងគ្នានិងជាផ្នែកមួយនៃសហគមន៍នៅពេលពួកគេធ្វើការប្រកប ដោយប្រសិទ្ធភាពជាមួយអ្នកដទៃ។ ទោះបីជាការសិក្សារួមគ្នាហាក់ដូចជាស្រដៀងគ្នាទៅនឹងការសិក្សាផ្អែកលើគម្រោងនិងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក៏ដោយក៏វាមានភាពខុសគ្នាខ្លះដែរ។ ការរៀនសូត្រផ្អែកលើគម្រោងផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវឱកាសដើម្បីរៀនតាមរយៈស្ថានភាពជាក់ស្តែងឬក្លែងធ្វើ។ និស្សិតធ្វើការជាក្រុមទទួលបានចំណេះដឹងថ្មីៗតាមរយៈការអនុវត្តផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធន៍និងអភិវឌ្ឍ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំនាញរបស់ពួកគេ។ នៅក្នុងគំរូនៃការសិក្សារួមគ្នាសិស្សធ្វើការនិងរៀនជាមួយគ្នាជាក្រុមតូចៗលើកិច្ចការដែលបានផ្តល់។ នៅក្នុងវិធីសាស្ត្រសិក្សារួមគ្នាសិស្សអាចធ្វើការជាមួយគ្នាតាមរយៈអន្តរកម្មមិត្តភក្តិប៉ុន្តែក៏មានការចូលរួមពីគ្រូផងដែរ។ (អារ៉ាម៉ា, ២០១៩; អេលថែន & ស្ត្រីហ្វ្រីល, ២០០០) ។ ការរៀនសូត្ររួមគ្នាអាចឱ្យសិស្សសំរេចថាតើពួកគេរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធអន្តរកម្មនិងការរៀនសូត្រចំណែកឯសហការណ៍រៀនការរចនាគ្រូហើយគ្រប់គ្រងលើរចនាសម្ព័នសិក្សាពីដើមដល់ចប់ (Iglesias Rodriguez et al., 2017) ។ ទិដ្ឋភាពជាមូលដ្ឋានចំនួនប្រាំតំណាងឱ្យការសិក្សារួមគ្នា៖

- **ភាពអាស្រ័យគ្នាទៅវិញទៅមកវិជ្ជមាន៖** សមាជិកទាំងអស់នៃក្រុមត្រូវតែធ្វើការជាមួយគ្នាប្រសិនបើពួកគេចង់ឈានដល់គោលដៅចុងក្រោយនៃកិច្ចការ។ ហេតុដូច្នេះហើយពួកគេមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នាហើយប្រសិនបើសមាជិកម្នាក់មិនអាចសំរេចបាននូវភារកិច្ចរបស់ខ្លួនសមាជិកដទៃទៀតនៃក្រុមនឹងត្រូវប្រឈមមុខនឹងផលវិបាកដូចគ្នា។
- **អន្តរកម្មពាក់ព័ន្ធ៖** ការរៀនសូត្ររួមគ្នាគឺជាដំណើរការមួយដែលសមាជិកក្រុមផ្តល់មតិយោបល់ទៅវិញទៅមកចែករំលែកនិងពន្យល់ពីប្រធានបទដែលទាក់ទងនឹងប្រធានបទនិងសាកសួរការសន្និដ្ឋាននិងហេតុផលរបស់អ្នកដទៃ។
- **ការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួន៖** សិស្សទាំងអស់នៃក្រុមទទួលខុសត្រូវចំពោះភាពជោគជ័យរបៀបដែលពួកគេបែងចែកការងាររវាងគ្នា និងសម្ភារៈដែលបានជ្រើសរើសសម្រាប់កិច្ចការ។
- **ជំនាញសង្គម៖** ការបង្កើតបរិយាកាសិក្សារៀនសូត្ររួមគ្នាជួយសិស្សឱ្យអភិវឌ្ឍនិងកែលំអជំនាញដូចជាភាពជាអ្នកដឹកនាំការទំនាក់ទំនងការសំរេចចិត្តការកសាងទំនុកចិត្តនិងការគ្រប់គ្រងជម្លោះ។
- **ការវាយតំលៃខ្លួនឯងជាក្រុម៖** ក្រុមទាំងមូលប្រកាសពីព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗនិងសម្រេចចិត្តថាតើអ្វីទៅដែលល្អនិងកន្លែងដែលពួកគេត្រូវផ្លាស់ប្តូរឬកែលម្អអ្វីមួយ។ (Iglesias Rodriguez et al., ២០១៧) ការរៀនសូត្ររួមគ្នាតម្រូវឱ្យសិស្សចូលរួមដែលអាចប្រើចំណេះដឹងមុនហើយភ្ជាប់វាជាមួយសម្ភារៈថ្មី។ នេះមិនមានន័យថាការបង្រៀនស្តាប់និងកត់ចំណាំនឹងបាត់ពីថ្នាក់រៀននោះទេប៉ុន្តែពួកគេនឹងមានតួនាទីតូចតាចក្រៅពីការពិភាក្សានិងការងារសេកម្ម។ តួនាទីរបស់គ្រូប្តូរពីអ្នកជំនាញសាមញ្ញម្នាក់ដែលចែករំលែកចំណេះដឹងរបស់គាត់ទៅអ្នកសម្របសម្រួលដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការរចនាបទពិសោធដែលសិស្សអាចរៀនអ្វីថ្មីៗ និងគាំទ្រចំណេះ

ជំនាញមេតាគឺជាយុទ្ធសាស្ត្រដែលត្រូវបានអនុវត្តដោយមនសិការឬស្ម័យប្រវត្តិក្នុងកំឡុងពេលរៀនសកម្មភាពការយល់ដឹង និងការប្រាស្រ័យទាក់ទងដើម្បីរៀបចំដំណើរការនៃការយល់ដឹងមុនពេលកំឡុងពេលឬបន្ទាប់ពីសកម្មភាពនៃការយល់ដឹង។ ឧទាហរណ៍គឺជាដំណើរការមុខងារប្រតិបត្តិដូចជាការសំរុះសំរួលពាក្យសំដីបទបញ្ជាផ្ទាល់ខ្លួនការធ្វើផែនការការវិនិច្ឆ័យនិងការតាមដានខ្លួនឯង។ (ដាតឺសិនឆ្នាំ២០១១ តាមអ៊ីនធឺណិត)

ជឹងដែលមានស្រាប់។ នៅក្នុងថ្នាក់បឋមសិក្សាសិស្សនៅវ័យក្មេងដែលមិនមានបទពិសោធន៍ក្នុងការសហការត្រូវការការណែនាំតាំងពីដំបូង។ ដូច្នេះគ្រូបង្រៀនគួរតែបង្កើតបទដ្ឋានឬកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយក្រុម។ វិធីនោះអាចផ្តល់ឱ្យកុមារនូវសំលេងតាំងពីដំបូងនិងធានាថាគំនិតរបស់មនុស្សគ្រប់គ្នាគឺសំខាន់។ តារាងទី ៥ បង្ហាញពីបទដ្ឋាននៃការសហការ ៧ យ៉ាងដែលអាចត្រូវបានកែប្រែតាមរបៀបសមស្របតាមអាយុ។

តារាងទី ៥៖ ទម្លាប់សហការ

ទម្លាប់សហការ	ការពន្យល់	ឧទាហរណ៍សម្រាប់ថ្នាក់រៀន
ការលើកកម្ពស់ស្មារតីនៃការសាកសួរ	ជួយឱ្យសិស្សស្វែងរកការយល់ដឹងជាមុន	លើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យធានាថាពួកគេយល់ច្បាស់ពីអ្វីដែលមិត្តរួមថ្នាក់និយាយថា៖" ប្រាប់ខ្ញុំបន្ថែមទៀតពី...”
ផ្អាក	អនុញ្ញាតឱ្យមានពេលវេលាសម្រាប់ការគិតនិងបង្កើនការសន្ទនាការពិភាក្សានិងការសម្រេចចិត្ត	ប្រើការសរសេរឆ្លុះបញ្ចាំងឬការធ្វើកំណត់ហេតុនៅចំណុចជាក់លាក់ក្នុងកំឡុងពេលធ្វើការជាក្រុមរំលឹកសមាជិកក្រុមឱ្យផ្អាកមុនពេលដោះស្រាយបញ្ហាភ្លាមៗហើយសុំឱ្យសិស្ស«គិតមួយភ្លែតដើម្បីគិតអំពីវា»។
ការបកស្រាយពាក្យ	អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សស្តាប់និងយល់គ្នា	លើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យប្រើឃ្លាដូចជា" ស្តាប់ទៅដូចជាអ្នកកំពុងនិយាយ...” ឬ" ដូច្នេះដើម្បីសង្ខេបអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយ...”
ការសម្រុះសម្រួល	បង្កើនភាពច្បាស់លាស់និងភាពជាក់លាក់នៃការគិតរបស់សិស្ស	ការសម្រុះសម្រួលគួរតែមានលក្ខណៈសុភាពរាបសា និងបើកចំហរ៖" ខ្ញុំចង់លឺ បន្ថែមទៀតអំពី...” ឬ" ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍ចង់ស្តាប់...”

ដាក់គំនិតនៅលើតុ	បង្កើតការសន្ទនាប្រកបដោយអត្ថន័យ	ការចែករំលែកគំនិតគួរតែត្រូវបានលើកទឹកចិត្តហើយនិស្សិតគួរតែនៅតែមានគំនិតបើកចំហ៖" គំនិតមួយដែលខ្ញុំមានគឺ..." ឬ" នេះគឺជាគំនិត..."
យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះខ្លួនឯងនិងអ្នកដទៃ	ជួយសិស្សឱ្យដឹងថាតើពាក្យសម្តីនិងសកម្មភាពរបស់ពួកគេដៈឥទ្ធិពលដល់ក្រុមយ៉ាងដូចម្តេច	អប់រំសិស្សអំពីបទដ្ឋានក្រុម (ឧទាហរណ៍សមាជិកក្រុមដែលនិយាយច្រើនពេកឬមិនគ្រប់គ្រាន់) ដើម្បីឱ្យពួកគេដឹងខ្លួននិងធ្វើទៅតាមនោះ។ និស្សិតអាចសួរខ្លួនឯងថា" តើខ្ញុំមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា?" " តើអ្នកផ្សេងទៀតមានប្រតិកម្មយ៉ាងណាចំពោះអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ?"
សន្មតថាមានចេតនាវិជ្ជមាន	ជំរុញការសន្ទនាប្រកបដោយផលិតភាពនិងលុបបំបាត់ការអាក់អន់ចិត្តដោយអចេតនា	ប្រាប់សិស្សថាវាមិនអីទេប្រសិនបើពួកគេមិនយល់ស្របនឹងគ្នាប៉ុន្តែពួកគេគួរតែឆ្លើយតបដោយវិជ្ជមាននិងដោយគ្មានការវិនិច្ឆ័យថា:" ខ្ញុំយល់ថានោះគឺជាគំនិតរបស់អ្នក..."

បណ្ណប្រកាសដែលមានបទដ្ឋានទាំងប្រាំពីរនៃការសហការគ្នាអាចត្រូវបានធ្វើឡើងដោយថ្នាក់ហើយព្យួរនៅលើជញ្ជាំងដើម្បីរំលឹកសិស្សពីរបៀបប្រើវា។ គ្រូបង្រៀនអាចស្នើសុំឱ្យសិស្សបង្កើតការបំផុសគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេដូចជាផ្ទាំងរូបភាពក្នុងរូបភាពទី ២ ។

youtube.com/moeyscambodia
sala.moeys.gov.kh
t.me/moeysnews

រូបភាពទី ២ ផ្ទាំងរូបភាពនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ

ទិដ្ឋភាពសំខាន់មួយទៀតដើម្បីបង្រៀនសិស្សឱ្យចេះសហការល្អគឺបង្ហាញពួកគេ ពីរបៀបស្តាប់។ វិធីមួយអាចជាបទដ្ឋាន" បីបន្ទាប់មកខ្ញុំ" ។ នេះមានន័យថាបន្ទាប់ពីសេចក្តីថ្លែងការណ៍សិស្សត្រូវរង់ចាំបីនាក់ផ្សេងទៀតមុនពេលគាត់អាចនិយាយម្តងទៀត (អាល់ប៊ីរឆ្នាំ ២០១៧) ។ ជម្រើសមួយទៀតគឺយុទ្ធសាស្ត្រ" រក្សាទុកពាក្យចុងក្រោយសម្រាប់ខ្ញុំ"៖

- គ្រូជ្រើសរើសយកអត្ថបទ (រូបភាពឬសំណួរក៏អាចធ្វើបានដែរ) ។
- សិស្សត្រូវអានអត្ថបទនិងរំលេចឧទាហរណ៍ប្រយោគបីដែលលេចធ្លោសម្រាប់ពួកគេ។
- ប្រយោគដែលបានជ្រើសរើសនីមួយៗត្រូវសរសេរនៅខាងមុខកាតឬក្រដាសឬឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិច (បើមាន) ។ រឿងសំខាន់គឺថាសិស្សកំពុងកត់ចំណាំនិងគិតអំពីការកិច្ច។ មូលហេតុដែលពួកគេជ្រើសរើសប្រយោគទាំងនោះ (ឧ។ អត្ថន័យរបស់វាឬរំthemកពួកគេ) ត្រូវសរសេរនៅខាងក្រោយកាតឬនៅលើគេហទំព័រផ្សេងទៀតនៅក្នុងឯកសារសរសេរ។
- សិស្សត្រូវបានបែងចែកជា ៣ ក្រុមដោយគ្រូហើយត្រូវបានដាក់ស្លាក (ឧ.) សិស្សនិទ្ទេស A, ខ, និងស៊ី។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- នៅក្នុងក្រុមដែលចាប់ផ្តើមពីសិស្សនិទ្ទេស A មនុស្សម្នាក់អានសម្រង់មួយទៅកាន់ក្រុមរបស់ពួកគេហើយពីរនាក់ទៀតពិភាក្សាវាៈ តើវាមានន័យអ្វី? ហេតុអ្វីវាសំខាន់ចំពោះអ្នកអាន?
- បន្ទាប់ពីពីរបីនាទីនិស្សិតនិទ្ទេស A ទាំងអស់ត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យអាននៅខាងក្រោយកាតរបស់ពួកគេហើយពន្យល់ពីជម្រើសរបស់ពួកគេ។ វិធីនោះពួកគេមាន" ពាក្យចុងក្រោយ" ។ ឥឡូវដុំទីមួយចប់ហើយក្រុមបន្តទៅជាមួយសិស្សបន្ទាប់ហើយបន្ទាប់មកស៊ី។(ប្រឈម មុខនឹងប្រវត្តិសាស្ត្រ និងខ្លួនយើងផ្ទាល់។ ការចរចាគឺជាជំនាញបន្ថែមដែលមានសារៈសំខាន់សម្រាប់កិច្ចសហការ។ នេះរួមបញ្ចូលទាំងការស្តាប់ឱ្យបានល្អបង្ហាញការអត់ធ្មត់ និងភាពបត់បែនចង្អុលបង្ហាញពីគំនិតនិងផ្នែកនៃកិច្ចព្រមព្រៀងរួមគ្នានិងការគិតក្រោមសម្ពាធ។ ការងារបណ្តុះបណ្តាលមួយដែលអាចធ្វើបានគឺការបែងចែកថ្នាក់ជាក្រុម និងអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមនីមួយៗបង្កើតការមូលមតិគ្នាលើប្រធានបទដូចជារៀបចំពិធីខួបកំណើតដំណើរកំសាន្តវាលឬអាហារជាក្រុម (Promethean, 2017a) ។ តាមរយៈការសហការនិងការណែនាំរបស់លោកគ្រូអ្នកគ្រូសិស្សានុសិស្សលើកកំពស់ការរៀនសូត្រនិងទំនុកចិត្តស្វយ័តពួកគេទទួលស្គាល់ពីសារៈសំខាន់នៃការស្តាប់និងចែករំលែកហើយពួកគេក៏ចាប់ផ្តើមកត់សំគាល់ថាមនុស្សគ្រប់គ្នានាំមកនូវជំនាញពិសេសហើយដូច្នេះអោយតម្លៃទៅក្នុងគំរោងមួយ (Promethean, 2017b) ។ ការសហការមិនត្រឹមតែអំពីការរៀបចំរបស់សិស្សប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែថែមទាំងអំពីការរៀបចំបន្ទប់គ្រូនិងសាលារៀនផងដែរ។ ថ្នាក់រៀនគួរតែត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់ការបង្រៀនថ្នាក់ទាំងមូលការងារជាក្រុមនិងក្នុងពេលតែមួយសម្រាប់ការងារឯករាជ្យ។

ចំណុចសំខាន់ៗ

- មានតំរូវការសំរាប់បរិយាកាសរៀនសូត្រតាមបែបលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យដែលមានហាន:តិចជាងជាមួយគ្រូជួយសិស្សអោយទាក់ទងជាមួយអ្នកណាដែលពួកគេចង់ធ្វើ និងអ្វីដែលពួកគេចង់សំរេចបាននៅលើពិភពលោក។
- មានការរំពឹងទុកជាមូលដ្ឋានថាគ្រូនៅតែចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការជួយសិស្ស ប៉ុន្តែជាមួយនឹងការផ្លាស់ប្តូរគំរូពី" តើយើងបង្រៀនដោយរបៀបណា?" ទៅជា "តើយើងអាចជួយពួកគេរៀនដោយរបៀបណា?"
- ដើម្បីជួយសម្រួលដល់ការផ្លាស់ប្តូរនេះគ្រូគួរតែមានបំរែបំរួលជាកាតាលីករដើម្បីផ្តល់អំណាចដល់សិស្សរបស់ពួកគេដោយនាំមកនូវគំនិតច្នៃប្រឌិតរបស់ពួកគេនិងដោយធ្វើអោយការរៀនសូត្រក្លាយជាបញ្ហាប្រឈមដ៏ទាក់ទាញជាជាងតំរូវការ។
- គ្រូបង្រៀនគួរតែក្លាយជាអ្នកសម្របសម្រួលនៃការរៀនសូត្រជាជាងអ្នកដឹកនាំ។ នៅពេលសិស្សមានអំណាចច្រើនជាងអ្វីនិងរបៀបដែលពួកគេកំពុងរៀនពួកគេកាន់តែមានទំនុកចិត្តនិងយល់ដឹងពីអំណាចនៃសហគមន៍សិក្សាដែលពួកគេមាន។
- គ្រូបង្រៀនដែលចែករំលែកអំណាចនិងកសាងទំនុកចិត្តត្រូវបានគេហៅថាជាគ្រូគាំទ្រស្វ័យភាព។ ជាធម្មតាជាក់ស្តែងមួយដែលស្វ័យភាពដែលគ្រូគាំទ្រ គាំទ្រគឺប្រើភាសាដែលមានព័ត៌មាននិងមិនចេះត្រួតត្រា។
- ការរៀនសូត្រផ្អែកលើបញ្ហា (PBL) គួរតែត្រូវបានប្រើដើម្បីស្នើសុំឱ្យសិស្សដោះស្រាយបញ្ហាពិភពពិតដាយានសម្រាប់ពួកគេឱ្យយល់អំពីគំនិតនិងគោលការណ៍ធំ ៗ។
- នៅពេលចូលរួមក្នុង PBL ចំណេះដឹងនិងការយល់ដឹងរបស់សិស្សអំពីគំនិតនិងគោលការណ៍ដែលទាក់ទងទៅនឹងការស្វែងរកព័ត៌មានគួរតែត្រូវបានត្រួតពិនិត្យជាទៀងទាត់ដើម្បីកំណត់បញ្ហាណាមួយនិងផ្តល់យោបល់នៅពេលចាំបាច់។
- គ្រូគួរប្រើវិធីសាស្ត្ររៀនសូត្ររួមគ្នាដែលក្នុងនោះសិស្សធ្វើការជាមួយគ្នាតាមរយៈអន្តរកម្មមិត្តភក្តិដោយមានការចូលរួមពីគ្រូ។
- ទិដ្ឋភាពជាមូលដ្ឋានចំនួនប្រាំតំណាងឱ្យការរៀនសូត្ររួមគ្នា៖ ភាពវិជ្ជមានគ្នាទៅវិញទៅមក អន្តរកម្មពាក់ព័ន្ធ ការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួន ជំនាញសង្គម ការវាយតំលៃខ្លួនឯងជាក្រុម។
- នៅក្នុងថ្នាក់បឋមសិក្សាសិស្សនៅក្មេងដែលមិនមានបទពិសោធន៍ក្នុងការសហការត្រូវការការណែនាំតាំងពីដំបូង។ ដូច្នេះគ្រូបង្រៀនគួរតែបង្កើតបទដ្ឋានឬកិច្ចព្រម

ព្រៀងជាមួយក្រុម។ វិធីនោះអាចផ្តល់ឱ្យកុមារនូវសំលេងតាំងពីដំបូងនិងជានាថាគំនិតរបស់មនុស្សគ្រប់គ្នាគឺសំខាន់។

ឯកសារពិគ្រោះ

Alber, R. (2017). *Deeper Learning: A Collaborative Classroom is Key*. Retrieved from: https://www.edutopia.org/blog/deeper-learning-collaboration-key-rebecca-alber [2021, Mar. 31]

Arama, A. (2019). Innovation of Teaching and Learning Practices through Online Collaborative Projects. *Conference Proceedings of eLearning and Software for Education (eLSE)*, 15, 171-177.

Chu, S.K.W., Reynolds, R.B., Tavares, N.J., Notari, M., & Lee, C.W.Y. (2017). *21st Century Skills Development Through Inquiry-Based Learning: From Theory to Practice*. Singapore: Springer.

DeWaard, H. (2019). *Norms of Collaboration*. Retrieved from: https://www.3910cdl.hjdewaard.ca/blog/home/about/common-ground/norms-of-collaboration/ [2021, May 24]. Licensed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Elbers, E. & Streefland, L. (2000). Collaborative Learning and the Construction of Common Knowledge. *European Journal of Psychology of Education*, 15(4), 479-490.

Facing History and Ourselves (n.d.). *Save the Last Word for Me*. Retrieved from: www.facinghistory.org/resource-library/teaching-strategies/save-last-word-me [2021, Mar. 31].

Garmston, R.J. & Wellman, B.M. (2016). *The Adaptive School: A Sourcebook for Developing Collaborative Groups*. Lanham, MD: Rowman and Littlefield.

Hofferber, N., Eckes, A., & Wilde, M. (2014). Effects of Autonomy Supportive vs. Controlling Teachers' Behavior on Students' Achievements. *European Journal of Educational Research*, *3*(4), 177–184.

Iglesias Rodriguez, A., Garcia Riaza, B., & Cruz Sanchez Gomez, M. (2017). Collaborative Learning and Mobile Devices: An Educational Experience in Primary Education. *Computers in Human Behavior*, 72, 664-677.

Jonassen, D.H. & Hung, W. (2012). Problem-Based Learning. In N.M. Seel, ed. *Encyclopedia of the Sciences of Learning*. Boston, MA: Springer.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

Kallick, B. & Zmuda, A. (2017). ***Students at the Center: Personalized Learning with Habits of Mind*****. Alexandria, VA: ASCD.**

Kirk, C.M., Lewis, R.K., Brown, K., Karibo, B., & Park, E. (2016). The Power of Student Empowerment: Measuring Classroom Predictors and Individual Indicators. ***The Journal of Educational Research*****, 109(6), 589-595.**

Krauss, J. & Boss, S. (2013). T*hinking Through Project-Based Learning: Guiding Deeper Inquiry*. Thousand Oaks, CA: Corwin.

Murdoch, K. & Wilson, J. (2008). ***Creating a Learner-Centred Primary Classroom: Learner-Centered Strategic Teaching*****. Routledge.**

Núñez, J. & León, J. (2015). Autonomy Support in the Classroom: A Review from Self-Determination Theory. ***European Psychologist*****, 20(4), 275-283.**

Patterson, J. (2011). Metacognitive Skills. In: J.S. Kreutzer, J. DeLuca, B. Caplan, eds. ***Encyclopedia of Clinical Neuropsychology*****. New York, NY: Springer.**

Promethean (2017a). ***Collaborative Learning in Primary Schools*****. Retrieved from: https://resourced.prometheanworld.com/collaborative-learning-primary-schools/ [2021, Mar. 31].**

Promethean (2017b). ***Collaborative Learning: How Can It Help Your Students?*** **Retrieved from: https://resourced.prometheanworld.com/collaborative-learning-students/ [2021, Mar. 31].**

The Glossary of Education Reform (2014, May 7). ***Student-Centered Learning*****. Retrieved from: https://www.edglossary.org/student-centered-learning/ [2020, Apr. 27].**

Trilling, B. & Fadel, C. (2009). ***21st Century Skills: Learning for Life in Our Times*****. San Francisco, CA: Jossey-Bass.**

UNESCO & UNODC. (2019). ***Empowering Students for Just Societies: A Handbook for Primary School Teachers*****. Paris (UNESCO) and Vienna (UNODC). Retrieved from: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000370902. [2021, May 24]. This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).**

University of Utah. (n.d.). ***Sharing Power in the Classroom*****. Retrieved from: https://utah.instructure.com/courses/148446/pages/sharing-power-in-the-classroom [2021, Mar. 31].**

ជំហានទី១ លំហាត់អនុវត្ត

ក. ចង្អុលបង្ហាញប្រសិនបើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ខាងក្រោមមានពិត ឬមិនពិត៖

១. ការផ្លាស់ប្តូរបច្ចុប្បន្នទៅបរិបទបង្រៀនផ្តោតលើអ្នកសិក្សាមានន័យថា គ្រូត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជា "អ្នកជំនាញ" ។ **ពិត/មិនពិត**

២. ទីបំផុតគ្រូដែលមានថាមពលតិចចែករំលែកសិស្សនឹងពឹងផ្អែកកាន់តែច្រើន។ **ពិត/មិនពិត**

៣. នៅក្នុងថ្នាក់រៀនដែលគ្រូគាំទ្រស្វ័យភាពសិស្សធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការសិក្សារបស់ពួកគេមានភាពច្នៃប្រឌិតនិងកែសំរួលបានល្អចូលរួម នៅក្នុងសាលានិងមានអារម្មណ៍តានតឹងតិច។ **ពិត/មិនពិត**

៤. ការរៀនសូត្ររួមគ្នាមិនអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សសម្រេចចិត្តលើរបៀបដែលពួកគេរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធអន្តរកម្ម និងការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ។ គ្រូសំរេចចិត្ត។ **ពិត/មិនពិត**

៥. ការរៀនសូត្រផ្អែកលើបញ្ហាគឺជាប្រភេទនៃការរៀនសូត្រផ្អែកលើការសាកសួរដែលមានលក្ខណៈយូរអង្វែងនិងមានមុខវិជ្ជាសិក្សាច្រើនតែ មិនមានចម្លើយច្បាស់លាស់នៅចុងបញ្ចប់។ **ពិត/មិនពិត**

៦. ដំណើរការមុខងារប្រតិបត្តិដូចជាការសំរបសំរួលផ្ទាល់មាត់ការធ្វើនិយ័តកម្មខ្លួនឯងការធ្វើផែនការការវិនិច្ឆ័យនិងការគាមជានខ្លួនឯងគឺជាឧទាហរណ៍នៃជំនាញមេគ្នា។ **ពិត/មិនពិត**

៧. ការផ្តោតអារម្មណ៍នៃការរៀនសូត្រផ្អែកលើបញ្ហាគឺការអភិវឌ្ឍនិងពង្រឹងជំនាញមួយក្នុងពេលតែមួយ។ **ពិត/មិនពិត**

៨. ការស្តាប់គឺជាជំនាញដ៏សំខាន់ក្នុងការងាររួមគ្នា។ **ពិត/មិនពិត**

ខ. បំពេញក្នុងដែនលទ្ធផលរំពឹងទុកនីមួយៗយោងទៅតាមក្របខ័ណ្ឌរបស់យូណេស្កូសម្រាប់ផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់និស្សិត៖

ការយល់ដឹង – មនោសញ្ចេតនាសង្គម – ឥរិយាបទ

_____ និស្សិតទទួលបានចំណេះដឹងនិងការយល់ដឹងអំពីបញ្ហាក្នុងតំបន់ជាតិ និងពិភពលោក។

_____និស្សិតអភិវឌ្ឍការលើកទឹកចិត្ត និងឆន្ទៈក្នុងការធ្វើសកម្មភាពចាំបាច់។

_____សិស្សអភិវឌ្ឍជំនាញគិត និងវិភាគ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

_____និស្សិតមានអារម្មណ៍ថាជាកម្មសិទ្ធិរបស់មនុស្សសាមញ្ញការចែករំលែកគុណតម្លៃនិងទំនួលខុសត្រូវដោយផ្អែកលើសិទ្ធិមនុស្ស។

_____ និស្សិតទទួលបានចំណេះដឹង និងការយល់ដឹងអំពីអន្តរទំនាក់ទំនង និងភាពអាស្រ័យគ្នាទៅវិញទៅមកនៃប្រទេស និងប្រជាជនផ្សេងៗគ្នា។

_____ និស្សិតបង្កើតឥរិយាបថនៃការយល់ចិត្ត សាមគ្គីភាព និងការគោរពចំពោះភាពខុសគ្នា និងភាពចម្រុះ។

_____ សិស្សធ្វើសកម្មភាពប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងទំនួលខុសត្រូវនៅថ្នាក់មូលដ្ឋានជាតិ និងពិភពលោកដើម្បីពិភពលោកមួយប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងសន្តិភាព។

ក. បំពេញតារាងដោយបំពេញបំណែកដែលបាត់៖

និមិត្តសញ្ញាគ្រូ ១ -" អ្នកត្រូវ..." ឬ" អ្នកត្រូវ..." ២ - សិស្សត្រូវបានគេវាយតម្លៃជាមួយនឹងចំណាត់ថ្នាក់លេខលើរាល់កិច្ចការ ៣-អង្គការទី ៤ សិស្សអាចជ្រើសរើសក្រុមរបស់ពួកគេនិងលំដាប់នៃភារកិច្ច ៥ -" អ្នកអាច..." ឬ" ប្រហែលជាអ្នកព្យាយាម ... " ៦ - ប្រតិកម្មរបស់គ្រូ ៧

ឥរិយាបទ	គាំទ្រស្ថ័យភាព	ការត្រួតពិនិត្យ
	អ្នកបានសរសេររឿងរ៉ាវគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍មួយដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធល្អ។	អ្នកបានបញ្ចប់លំហាត់ដូចដែលអ្នកត្រូវបានគេប្រាប់។
ជំរើសរបស់សិស្ស		គ្រូជ្រើសរើសក្រុមនិងលំដាប់នៃភារកិច្ច។
	គ្រូបង្រៀនកែតម្រូវកិច្ចការដែលមានបិចពណ៌បៃតង ឬខៀវ។	គ្រូកែដោយប្រើបិចក្រហម។
ភាសា		
ថ្នាក់	សិស្សត្រូវបានវាយតម្លៃតាមវិធីផ្សេងៗពេញមួយឆ្នាំ។	

	និស្សិតអាចជ្រើសរើសពេលវេលាដែលពួកគេចំណាយលើការងារជាក់លាក់ក្នុងរយៈពេលដែលបានកំណត់។	សិស្សត្រូវបំពេញភារកិច្ចនៅពេលគ្រូប្រាប់។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ក. ទាញ និងទម្លាក់លក្ខណៈទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម៖
រៀនតាមរយៈស្ថានភាពជាក់ស្តែងឬក្លែងធ្វើ ១ ការពឹងពាក់គ្នាទៅវិញទៅមកវិជ្ជមាន ២ - អភិវឌ្ឍនិងកែលំអការទំនាក់ទំនងការកសាងទំនុកចិត្តនិងភាពជាអ្នកដឹកនាំ ៣ - រចនាម៉ូដគ្រូបង្រៀនរចនាសម្ព័ន្ធការសិក្សា ៤ - គ្រូបង្រៀនជាអ្នកសម្របសម្រួល ៥ - មិនមានលទ្ធផលស្តង់ដារ ៦ - សិស្សធ្វើការរួមគ្នាជាក្រុមតូចៗលើកិច្ចការដែលបានផ្តល់ឱ្យ ៧ - ការរៀនសូត្រគឺ រយៈពេលវែងនិងអន្តរសិក្សាជាង ៨ - សមាជិកក្រុមទាំងអស់ទទួលខុសត្រូវចំពោះភាពជោគជ័យ ៩ ការកិច្ចមានអត្ថន័យចំពោះសិស្សខ្លួនឯង ១០- គ្រូគ្រប់គ្រងលើរចនាសម្ព័ន្ធសិក្សា ១១ - ក្រុមទាំងមូលសម្រេចចិត្តថាតើអ្វីទៅល្អហើយត្រូវផ្លាស់ប្តូរឬកែលម្អកន្លែងណា អ្វីមួយ ១២

ការសិក្សារួមគ្នា	ការរៀនសូត្រផ្តែកលើបញ្ហា	ការរៀនសូត្រសហប្រតិបត្តិការ

ក. ការផ្គូផ្គងជំនាញ (១-៦) ជាមួយការអនុវត្តនៃការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើបញ្ហា

១. ភាពបត់បែន

២. ការរៀបចំ

៣. ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង

៤. ការចាប់ផ្តើមការកិច្ច

៥. ការគ្រប់គ្រងពេលវេលា

៦. បណ្តុំនៃបញ្ញា

ក. ផ្តល់ឱ្យនិស្សិតនូវឧបករណ៍ដើម្បីគ្រប់គ្រងគម្រោងរបស់ពួកគេ

ខ. ធ្វើជាគំរូនៃអាកប្បកិរិយាគោរព និងបង្កើតពិធីការប្រកបដោយការគោរព

គ. បង្កើតព្រឹត្តិការណ៍បណ្តោះអាសន្នដែលដំណើរការឆ្ពោះទៅរកផលិតផលចុងក្រោយ។

ឃ. ការរៀបចំគម្រោងដែលបានបញ្ចប់ ដោយមានដំណោះស្រាយច្រើនជាងមួយ។

ង. សុំឱ្យនិស្សិតឆ្លុះបញ្ចាំងពីការរីកចម្រើនរបស់ពួកគេ។

ច. ស្នើឱ្យនិស្សិតតាមដានគោលដៅនិងវឌ្ឍនភាពរបស់ពួកគេនៅក្នុងទិនានុប្បវត្តិ

ត្រូវគ្នានឹងបទដ្ឋាននៃការសហការពីផ្នាំងរូបភាពទៅនឹងនិយមន័យដែលត្រូវគ្នារបស់ពួកគេ៖

_____អនុញ្ញាតឱ្យមានពេលវេលាសម្រាប់ការគិត និងបង្កើនការសន្ទនាការពិភាក្សា និងការសម្រេចចិត្ត
_____បង្កើតការសន្ទនាប្រកបដោយអត្ថន័យ
_____ជួយឱ្យសិស្សស្វែងរកការយល់ដឹងជាមុន
_____បង្កើនភាពច្បាស់លាស់ និងភាពជាក់លាក់នៃការគិតរបស់សិស្ស
_____ជួយសិស្សឱ្យដឹងថាតើពាក្យសម្តី និងសកម្មភាពរបស់ពួកគេជះឥទ្ធិពលដល់ក្រុមយ៉ាងដូចម្តេច
_____អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សស្តាប់និងយល់គ្

_____ជំរុញការសន្ទនាប្រកបដោយផលិតភាព និងលុបបំបាត់ការអាក់អន់ចិត្តដោយអចេតនា

ជំហានទី១ លំហាត់អនុវត្ត - ដំណោះស្រាយ

ក. ចង្អុលបង្ហាញប្រសិនបើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ខាងក្រោមមានពិត ឬមិនពិត៖

១. ការផ្លាស់ប្តូរបច្ចុប្បន្នទៅបរិបទបង្រៀនផ្តោតលើអ្នកសិក្សាមានន័យថា គ្រូត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជា" អ្នកជំនាញ" ។ **ពិត/មិនពិត**

២. ទីបំផុតគ្រូដែលមានថាមពលតិចចែករំលែកសិស្សនឹងពឹងផ្អែកកាន់តែច្រើន។ **ពិត/មិនពិត**

៣. នៅក្នុងថ្នាក់រៀនដែលគ្រូគាំទ្រស្វ័យភាពសិស្សធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការសិក្សារបស់ពួកគេមានភាពច្នៃប្រឌិតនិងកែសំរួលបានល្អចូលរួមនៅក្នុងសាលានិងមានអារម្មណ៍តានតឹងតិច។ **ពិត/មិនពិត**

៤. ការរៀនសូត្ររួមគ្នាមិនអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សសម្រេចចិត្តលើរបៀបដែលពួកគេរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធអន្តរកម្ម និងការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ។ គ្រូសំរេចចិត្ត។ **ពិត/មិនពិត**

៥. ការរៀនសូត្រផ្អែកលើបញ្ហាគឺជាប្រភេទនៃការរៀនសូត្រផ្អែកលើការសាកសួរដែលមានលក្ខណៈយូរអង្វែងនិងមានមុខវិជ្ជាសិក្សាច្រើនតែ មិនមានចម្លើយច្បាស់លាស់នៅចុងបញ្ចប់។ **ពិត/មិនពិត**

៦. ដំណើរការមុខងារប្រតិបត្តិដូចជាការសំរបសំរួលផ្ទាល់មាត់ការធ្វើនិយ័តកម្មខ្លួនឯងការធ្វើផែនការការ-វិនិច្ឆ័យនិងការតាមដានខ្លួនឯងគឺជា ឧទាហរណ៍នៃជំនាញមេត្តា។ **ពិត/មិនពិត**

៧. ការផ្តោតអារម្មណ៍នៃការរៀនសូត្រផ្អែកលើបញ្ហាគឺការអភិវឌ្ឍនិងពង្រឹងជំនាញមួយក្នុងពេលតែមួយ។ **ពិត/មិនពិត**

៨. ការស្តាប់គឺជាជំនាញដ៏សំខាន់ក្នុងការងារួមគ្នា។ **ពិត/មិនពិត**

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ខ. បំពេញក្នុងដៃនលទ្ធផលរំពឹងទុកនីមួយៗយោងទៅតាមក្របខ័ណ្ឌរបស់យូណេស្កូសម្រាប់ផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់និស្សិត៖

ការយល់ដឹង – មនោសញ្ចេតនាសង្គម – ឥរិយាបទ

__**ការយល់ដឹង** __និស្សិតទទួលបានចំណេះដឹងនិងការយល់ដឹងអំពីបញ្ហាក្នុងតំបន់ជាតិ និងពិភពលោក។
_____**ឥរិយាបទ**__ និស្សិតអភិវឌ្ឍការលើកទឹកចិត្ត និងឆន្ទៈក្នុងការធ្វើសកម្មភាពចាំបាច់។
__**ការយល់ដឹង** __ សិស្សអភិវឌ្ឍជំនាញគិត និងវិភាគ។
មនោសញ្ចេតនាសង្គមនិស្សិតមានអារម្មណ៍ថាជាកម្មសិទ្ធិរបស់មនុស្សសាមញ្ញការចែករំលែកគុណតម្លៃនិងទំនួលខុសត្រូវដោយផ្អែកលើសិទ្ធិមនុស្ស។
__**ការយល់ដឹង** __និស្សិតទទួលបានចំណេះដឹង និងការយល់ដឹងអំពីអន្តរទំនាក់ទំនង និងភាពអាស្រ័យគ្នាទៅវិញទៅមកនៃប្រទេស និង ប្រជាជនផ្សេងៗគ្នា។
មនោសញ្ចេតនាសង្គម និស្សិតបង្កើតឥរិយាបថនៃការយល់ចិត្ត សាមគ្គីភាព និងការគោរពចំពោះភាពខុសគ្នា និងភាពចម្រុះ។
_**ឥរិយាបទ**____ សិស្សធ្វើសកម្មភាពប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងទំនួលខុសត្រូវនៅថ្នាក់មូលដ្ឋានជាតិ និងពិភពលោកដើម្បីពិភពលោកមួយ ប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងសន្តិភាព។

ក. បំពេញតារាងដោយបំពេញបំណែកដែលបាត់៖

និមិត្តសញ្ញាគ្រូ ១ -" អ្នកត្រូវ..." ឬ" អ្នកត្រូវ..." ២ - សិស្សត្រូវបានគេវាយតម្លៃជាមួយនឹងចំណាត់ថ្នាក់លេខលើរាល់កិច្ចការ ៣ - អង្គការ ទី ៤ សិស្សអាចជ្រើសរើសក្រុមរបស់ពួកគេនិងលំដាប់នៃភារកិច្ច ៥ -" អ្នកអាច..." ឬ" ប្រហែលជាអ្នកព្យាយាម ... " ៦ - ប្រតិកម្មរបស់គ្រូ ៧

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

តវិយោបទ	គាំទ្រស្វ័យភាព	ការត្រួតពិនិត្យ
7	អ្នកបានសរសេររឿងរ៉ាវគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍មួយដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធល្អ។	នកបានបញ្ចប់លំហាត់ដូចដែលអ្នកត្រូវបានគេប្រាប់។
ជំរើសរបស់សិស្ស	5	គ្រូជ្រើសរើសក្រុមនិងលំដាប់នៃការកិច្ច។
1	គ្រូបង្រៀនកែតម្រូវកិច្ចការដែលមានបិចពណ៌បៃតង ឬខៀវ។	គ្រូកែដោយប្រើបិចក្រហម។
ភាសា	6	2
ថ្នាក់	សិស្សត្រូវបានវាយតម្លៃតាមវិធីផ្សេងៗពេញមួយឆ្នាំ។	3
4	និស្សិតអាចជ្រើសរើសពេលវេលាដែលពួកគេចំណាយលើការងារជាក់លាក់ក្នុងរយៈពេលដែលបានកំណត់។	សិស្សត្រូវបំពេញការកិច្ចនៅពេលគ្រូប្រាប់។

ក. ទាញ និងទម្លាក់លក្ខណៈទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម៖
រៀនតាមរយៈស្ថានភាពជាក់ស្តែងឬក្លែងធ្វើ ១ ការពឹងពាក់គ្នាទៅវិញទៅមកវិជ្ជមាន ២ - អភិវឌ្ឍនិងកែលំអការទំនាក់ទំនងការកសាងទំនុកចិត្តនិងភាពជាអ្នកដឹកនាំ ៣ - រចនាម៉ូដគ្រូបង្រៀនរចនាសម្ព័ន្ធការសិក្សា ៤ - គ្រូបង្រៀនជាអ្នកសម្របសម្រួល ៥ - មិនមានលទ្ធផលស្តង់ដារ ៦ - សិស្សធ្វើការរួមគ្នាជាក្រុមតូចៗលើកិច្ចការដែលបានផ្តល់ឱ្យ ៧ - ការរៀនសូត្រគឺ រយៈពេលវែងនិងអន្តរសិក្សាជាង ៨ - សមាជិកក្រុមទាំងអស់ទទួលខុសត្រូវចំពោះភាពជោគជ័យ ៩ ការកិច្ចមានអត្ថន័យចំពោះសិស្សខ្លួនឯង ១០- គ្រូគ្រប់គ្រងលើរចនាសម្ព័ន្ធសិក្សា ១១ - ក្រុមទាំងមូលសម្រេចចិត្តថាតើអ្វីទៅល្អហើយត្រូវផ្លាស់ប្តូរឬកែលម្អកន្លែងណា អ្វីមួយ ១២

ការសិក្សារួមគ្នា	ការរៀនសូត្រផ្តែកលើបញ្ហា	ការរៀនសូត្រសហប្រតិបត្តិការ
2	1	4
3	6	7
5	8	11
9	10	12

ក. ការផ្គូផ្គងជំនាញ (១-៦) ជាមួយការអនុវត្តនៃការរៀនសូត្រដែលផ្តោតលើបញ្ហា

១. ភាពបត់បែន

២. ការរៀបចំ

៣. ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង

៤. ការចាប់ផ្តើមការកិច្ច

៥. ការគ្រប់គ្រងពេលវេលា

៦. បណ្តុំនៃបញ្ញា

ក. ផ្តល់ឱ្យនិស្សិតនូវឧបករណ៍ដើម្បីគ្រប់គ្រងគម្រោងរបស់ពួកគេ

ខ. ធ្វើជាគំរូនៃអាកប្បកិរិយាគោរព និងបង្កើតពិធីការប្រកបដោយការគោរព

គ. បង្កើតព្រឹត្តិការណ៍បណ្តោះអាសន្នដែលដំណើរការឆ្ពោះទៅរកផលិតផលចុងក្រោយ។

ឃ. ការរៀបចំគម្រោងដែលបានបញ្ចប់ ដោយមានដំណោះស្រាយច្រើនជាងមួយ។

ង. សុំឱ្យនិស្សិតឆ្លុះបញ្ចាំងពីការរីកចម្រើនរបស់ពួកគេ។

ច. ស្នើឱ្យនិស្សិតតាមដានគោលដៅ និងវឌ្ឍនភាពរបស់ពួកគេនៅក្នុងទិនានុប្បវត្តិ

២ក – ៣ខ – ៥គ – ១ឃ – ៦ង – ៤ច

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ក. ចូរផ្គូផ្គងបទដ្ឋាននៃការសហការពីផ្នាំងរូបភាពទៅនឹងនិយមន័យដែលត្រូវគ្នារបស់ពួកគេ៖

២	អនុញ្ញាតឱ្យមានពេលវេលាសម្រាប់ការគិត និងបង្កើនការសន្ទនាការពិភាក្សា និងការសម្រេចចិត្ត
៥	បង្កើតការសន្ទនាប្រកបដោយអត្ថន័យ
១	ជួយឱ្យសិស្សស្វែងរកការយល់ដឹងជាមុន
៤	បង្កើនភាពច្បាស់លាស់ និងភាពជាក់លាក់នៃការគិតរបស់សិស្ស
៦	ជួយសិស្សឱ្យដឹងថាតើពាក្យសម្តី និងសកម្មភាពរបស់ពួកគេជះឥទ្ធិពលដល់ក្រុមយ៉ាងដូចម្តេច
៣	អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សស្តាប់ និងយល់គ្នា
៧	ជំរុញការសន្ទនាប្រកបដោយផលិតភាព និងលុបបំបាត់ការអាក់អន់ចិត្តដោយអចេតនា

ជំហានទី២

ក. សូមអានករណីសិក្សាខាងក្រោម។ សម្រេចចិត្តថាការពិពណ៌នាមួយណាតំណាងឱ្យការរៀនសូត្រដែលមានបញ្ហាតើការរៀនសូត្របែបសហការមួយនិងការរៀនសូត្របែបណាដែលសហការគ្នា៖

ករណីសិក្សា១

លោកនីវ័ត្នប្រគល់អត្ថបទស្តីពីការបែងចែកសំរាមនៅក្នុងថ្នាក់របស់គាត់ហើយសរសេរសំណួរចំនួនបីនៅលើក្តារ។ សិស្សគួរតែអានអត្ថបទដោយខ្លួនឯងជាមុនសិនហើយសរសេរពាក្យសំខាន់ៗ។ និស្សិតត្រូវបានគេសន្មត់ថាធ្វើការជាមួយគ្នាជាក្រុមដែលមានគ្នាបីនាក់ដើម្បីពិភាក្សាអត្ថបទនិងឆ្លើយសំនួរ។ លោកនីវ័ត្នដើរជុំវិញថ្នាក់ហើយផ្តល់ឱ្យក្រុមជួយនៅពេលដែលពួកគេត្រូវការ។ បន្ទាប់មកក្រុមទាំងអស់គួរតែបង្ហាញលទ្ធផល និងការរកឃើញរបស់ពួកគេនៅមុខថ្នាក់។_____ _____

ករណីសិក្សា២

ថ្នាក់ទី ៤ បច្ចុប្បន្នកំពុងរៀនរូបមន្តសម្រាប់ផ្ទៃការ៉េនិងចតុកោណ។ លោកស្រី Munro បាននាំយកសម្ភារៈធ្វើដោយដៃផ្សេងៗរបស់និស្សិត (ឧទាហរណ៍ការបិទក្រដាសខ្សែអក្សរ) ហើយក្នុងក្រុមសិស្សបួននាក់ត្រូវបានស្នើឱ្យរចនាម៉ូដគំរូសរុបទាំងអស់នៃការ៉េ និងចតុកោណបួន។ បន្ទាប់មកគ្រូចង់បន្តធ្វើការជាមួយតួលេខទាំងនេះ។_____ _____

ករណីសិក្សា៣

សិស្សថ្នាក់ទី ២ មានការរំភើបយ៉ាងខ្លាំងនៅពេលដែលកញ្ញាវិចិណាផាតថាណា៉ាចូលថ្នាក់រៀនដោយមានប័ណ្ណប្រកាសនិងបិច។ ថ្ងៃនេះនាងចាប់ផ្តើមមុខវិជ្ជាថ្មីមួយនៅក្នុងថ្នាក់ជីវវិទ្យាគឺសុខភាព។ នាងរុញតុជាមួយគ្នាហើយកុមារត្រូវបានគេសន្មត់ថាធ្វើការជាក្រុមបួនដើម្បីបង្កើតផែនទីគំនិតលើប្រធានបទសុខភាព។ ពួកគេគួរតែសរសេរអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេអាចគិតអំពីពាក្យសុខភាព។ តាមរយៈការងារបើកចំហនិស្សិតគួរតែកែលម្អនិងអភិវឌ្ឍជំនាញសង្គម (ឧទាហរណ៍ការប្រាស្រ័យទាក់ទង) បន្ថែមលើទិដ្ឋភាពដែលទាក់ទងនឹងខ្លឹមសារ។_____ _____

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ក. ខាងក្រោមនេះអ្នកអាចឃើញបញ្ជីនៃសេចក្តីថ្លែងផ្សេងគ្នានៃឥរិយាបទគាំទ្រស្វ័យភាពរបស់គ្រូនិងអាកប្បកិរិយាគ្រប់គ្រងគ្រូ។ ទាញនិងទម្លាក់ឧទាហរណ៍ទៅក្នុងប្រភេទសមស្របក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

ខ្ញុំតែងតែប្រើបិចពណ៌ក្រហមដើម្បីកែកំហុសក្នុងអត្ថបទឬការធ្វើតេស្ត ១។ ខ្ញុំតែងតែប្រាប់សិស្សរបស់ខ្ញុំថាពួកគេអាចធ្វើការជាក្រុមរឺធ្វើដោយខ្លួនឯងបាន ២។ ខ្ញុំមានផែនការធ្វើការសម្រាប់រាល់សប្តាហ៍ និស្សិតអាចជ្រើសរើសនៅពេលដែលពួកគេចង់ធ្វើការងារណាមួយ។ ការបញ្ជាក់តែមួយគត់គឺថាអ្វីៗត្រូវធ្វើនៅថ្ងៃសុក្រទី ៣ ។ ខ្ញុំតែងតែសរសើរសិស្សរបស់ខ្ញុំនៅពេលដែលពួកគេដោះស្រាយបញ្ហាគណិតវិទ្យាទាំងអស់ដូចដែលពួកគេត្រូវបានប្រាប់៤។ មនុស្សបួននាក់ដោយខ្លួនឯង។ ៥ - ខ្ញុំប្រើពណ៌ផ្សេងៗគ្នាដើម្បីកែហើយមិនមែនពណ៌ក្រហមទេ។ - នៅពេលសរសេរខ្ញុំតែងតែប្រាប់សិស្សរបស់ខ្ញុំថាតើពួកគេត្រូវសរសេរប៉ុន្មាន ៧។៨ - នៅពេលនិយាយពីការងារជាគូ ខ្ញុំសូមរំលឹកសិស្សម្តងហើយម្តងទៀតថា ពួកគេនឹងទទួលបានពិន្ទុលើការងាររបស់ពួកគេ។ ៩ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរចំពោះការខិតខំរបស់សិស្សខ្ញុំហើយប្រាប់ពួកគេនៅពេលខ្ញុំគិតថាវាអស្ចារ្យ។ ឧទាហរណ៍ពួកគេបានគូសបញ្ជាក់ដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហាគណិតវិទ្យាដោយបិចពណ៌និងបន្ទាត់មួយ ១០។ - ប្រសិនបើយើងមានពេលនៅសល់ប៉ុន្មាននាទីនៅក្នុងមេរៀនសិស្សរបស់ខ្ញុំអាចអានសៀវភៅដែលពួកគេបានជ្រើសរើស ១១។

ឥរិយាបថគាំទ្រស្វ័យភាព	ការគ្រប់គ្រងឥរិយាបថ

ក. សម្របនិយមន័យនៃស្តង់ដារសហការពីផ្នាំងរូបភាពទៅជាឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងដែលត្រូវគ្នា។ ដើម្បីធ្វើដូចនេះ សូមភ្ជាប់ឧទាហរណ៍ដែលសមស្របជាមួយគ្នា៖

(១)ជួយសិស្សឱ្យស្វែងរកការយល់ដឹងជាមុន:

(២) ទុកពេលសម្រាប់ការគិតនិងបង្កើនការសន្ទនាការពិភាក្សានិងការសម្រេចចិត្ត៖

(៣) អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សស្តាប់និងស្វែងយល់ពីគ្នាទៅវិញទៅមក៖

(៤) បង្កើនភាពច្បាស់លាស់និងភាពជាក់លាក់នៃការគិតរបស់សិស្ស៖

(៥) បង្កើតការសន្ទនាប្រកបដោយអត្ថន័យ៖

(៦) ជួយសិស្សឱ្យដឹងថាតើពាក្យនិងសកម្មភាពរបស់ពួកគេមានឥទ្ធិពលយ៉ាងណាទៅលើក្រុម៖

(៧) ជម្រុញកិច្ចពិភាក្សាប្រកបដោយផលិតភាពនិងលុបបំបាត់ការអាក់អន់ចិត្តដោយអចេតនា៖

(ក)" ដូច្នេះអ្នកអាចនិយាយបានថាគុណភាពនៃការគេងជះឥទ្ធិពលដល់ការបំពេញការងាររបស់អ្នកនៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃហើយវាក៏ជះឥទ្ធិពលដល់ការយល់ឃើញនៃភាពតានតឹងរបស់អ្នកផងដែរ។ នោះជាទិដ្ឋភាពល្អ។

(ខ)" ខ្ញុំគិតថាលើសាចង់និយាយថាវាមិនអាស្រ័យលើប្រភេទកីឡាដែលអ្នកធ្វើនោះទេប៉ុន្តែអ្នកពិតជាសកម្ម" ។

(គ) ខ្ញុំចង់ដឹងកាន់តែច្បាស់អំពីការគេងអាចជះឥទ្ធិពលដល់សុខភាពរបស់ខ្ញុំ។
(ឃ)" តើអ្នកយល់ព្រមទេប្រសិនបើយើងសរសេរកីឡានៅលើក្តារនោះ? តើការធ្វើលំហាត់ប្រាណអាចជះឥទ្ធិពលដល់សុខភាពរបស់យើងយ៉ាងដូចម្តេច?
(ង)" តើអ្នកគិតថាការគេងប៉ះពាល់ដល់ការយល់ឃើញនៃភាពតានតឹងកម្រិតណា?"
(ច)" តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?ខ្ញុំរងចាំបន្តិចដើម្បីទុកពេលគិតមុន។ ប្រហែលជាអ្នកមានគំនិតខ្លះហើយ។
(ឆ)" ខ្ញុំនឹងសរសេរពាក្យគេង និងស្ត្រេសនៅលើផែនទីគំនិតរបស់យ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី២ - ដំណោះស្រាយ

ក. សូមអានករណីសិក្សាខាងក្រោម។ សម្រេចចិត្តថាការពិពណ៌នាមួយណាតំណាងឱ្យការរៀនសូត្រដែលមានបញ្ហាតើការរៀនសូត្របែបសហការមួយនិងការរៀនសូត្របែបណាដែលសហការគ្នា៖

ករណីសិក្សា១

លោកនីវ័ត្នប្រគល់អត្ថបទស្តីពីការបែងចែកសំរាមនៅក្នុងថ្នាក់របស់គាត់ហើយសរសេរសំណួរចំនួនបីនៅលើក្តារ។ សិស្សគួរតែអានអត្ថបទដោយខ្លួនឯងជាមុនសិនហើយសរសេរពាក្យសំខាន់ៗ។ និស្សិតត្រូវបានគេសន្មត់ថាធ្វើការជាមួយគ្នាជាក្រុមដែលមានគ្នាបីនាក់ដើម្បីពិភាក្សាអត្ថបទនិងឆ្លើយសំនួរ។ លោកនីវ័ត្នដើរជុំវិញថ្នាក់ហើយផ្តល់ឱ្យក្រុមជួយនៅពេលដែលពួកគេត្រូវការ។ បន្ទាប់មកក្រុមទាំងអស់គួរតែបង្ហាញលទ្ធផល និងការរកឃើញរបស់ពួកគេនៅមុខថ្នាក់។ __**សិក្សាបែបសហប្រតិបត្តិការ**__

ករណីសិក្សា២

ថ្នាក់ទី ៤ បច្ចុប្បន្នកំពុងរៀនរូបមន្តសម្រាប់ផ្ទៃការ៉េនិងចតុកោណ។ លោកស្រី Munro បាននាំយកសម្ភារៈធ្វើដោយដៃផ្សេងៗរបស់និស្សិត (ឧទាហរណ៍ការបិទក្រដាសខ្សែអក្សរ) ហើយក្នុងក្រុមសិស្សបួននាក់ត្រូវបានស្នើឱ្យរចនាម៉ូដគំរូសរុបទាំងអស់នៃការ៉េនិងចតុកោណបួន។ បន្ទាប់មកគ្រូចង់បន្តធ្វើការជាមួយតួលេខទាំងនេះ។_____**ការសិក្សាផ្តោតលើបញ្ហា**_____

ករណីសិក្សា៣

សិស្សថ្នាក់ទី ២ មានការរំភើបយ៉ាងខ្លាំងនៅពេលដែលកញ្ញាវិចិណាផាតថាណាក៏ចូលថ្នាក់រៀនដោយមានប័ណ្ណប្រកាសនិងប៊ិច។ ថ្ងៃនេះនាងចាប់ផ្តើមមុខវិជ្ជាថ្មីមួយនៅក្នុងថ្នាក់ជីវវិទ្យាគឺសុខភាព។ នាងរុញតុជាមួយគ្នាហើយកុមារត្រូវបានគេសន្មត់ថាធ្វើការជាក្រុមបួនដើម្បីបង្កើតផែនទីគំនិតលើប្រធានបទសុខភាព។ពួកគេគួរតែសរសេរអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេអាចគិតអំពីពាក្យសុខភាព។ តាមរយៈការងារបើកចំហនិស្សិតគួរតែកែលម្អនិងអភិវឌ្ឍជំនាញសង្គម (ឧទាហរណ៍ការប្រាស្រ័យទាក់ទង) បន្ថែមលើទិដ្ឋភាពដែលទាក់ទងនឹងខ្លឹមសារ។_____**ការសិក្សារួមគ្នា**_____

ក. ខាងក្រោមនេះអ្នកអាចឃើញបញ្ជីនៃសេចក្តីថ្លែងផ្សេងគ្នានៃឥរិយាបទគាំទ្រស្វ័យភាពរបស់គ្រូនិងអាកប្បកិរិយាគ្រប់គ្រងគ្រូ។ទាញ និងទម្លាក់ឧទាហរណ៍ទៅក្នុងប្រភេទសមស្របក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

ខ្ញុំតែងតែប្រើបិចពណ៌ក្រហមដើម្បីកែកំហុសក្នុងអត្ថបទឬការធ្វើតេស្ត ១។ ខ្ញុំតែងតែប្រាប់សិស្សរបស់ខ្ញុំថាពួកគេអាចធ្វើការជាក្រុមរឺធ្វើដោយខ្លួនឯងបាន ២។ ខ្ញុំមានផែនការធ្វើការសម្រាប់រាល់សប្តាហ៍

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

និស្សិតអាចជ្រើសរើសនៅពេលដែលពួកគេចង់ធ្វើការងារណាមួយ។ ការបញ្ជាក់តែមួយគត់គឺថាអ្វីៗត្រូវធ្វើនៅថ្ងៃសុក្រទី ៣ ។ ខ្ញុំតែងតែសរសើរសិស្សរបស់ខ្ញុំនៅពេលដែលពួកគេដោះស្រាយបញ្ហាគណិតវិទ្យាទាំងអស់ដូចដែលពួកគេត្រូវបានប្រាប់៤។ មនុស្សបួននាក់ដោយខ្លួនឯង។ ៥ - ខ្ញុំប្រើពណ៌ផ្សេងៗគ្នាដើម្បីកែហើយមិនមែនពណ៌ក្រហមទេ។ - នៅពេលសរសេរខ្ញុំតែងតែប្រាប់សិស្សរបស់ខ្ញុំថាតើពួកគេត្រូវសរសេរប៉ុន្មាន ៧។៨ - នៅពេលនិយាយពីការងារជាគូ ខ្ញុំសូមរំលឹកសិស្សម្តងហើយម្តងទៀតថាពួកគេនឹងទទួលបានពិន្ទុលើការងាររបស់ពួកគេ។ ៩ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរចំពោះការខិតខំរបស់សិស្សខ្ញុំហើយប្រាប់ពួកគេនៅពេលខ្ញុំគិតថាវាអស្ចារ្យ។ ឧទាហរណ៍ពួកគេបានគូសបញ្ជាក់ដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហាគណិតវិទ្យាដោយប៊ិចពណ៌និងបន្ទាត់មួយ ១០។ - ប្រសិនបើយើងមានពេលនៅសល់ប៉ុន្មាននាទីនៅក្នុងមេរៀនសិស្សរបស់ខ្ញុំអាចអានសៀវភៅដែលពួកគេបានជ្រើសរើស ១១។

ឥរិយាបថគាំទ្រស្វ័យភាព	ការគ្រប់គ្រងឥរិយាបថ
2	1
3	4
5	7
6	8
10	9
11	

ក. សម្របនិយមន័យនៃស្តង់ដារសហការពីផ្នាំងរូបភាពទៅជាឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងដែលត្រូវគ្នា។ ដើម្បីធ្វើដូចនេះ សូមភ្ជាប់ឧទាហរណ៍ដែលសមស្របជាមួយគ្នា៖

(១)ជួយសិស្សឱ្យស្វែងរកការយល់ដឹងជាមុន:
(២) ទុកពេលសម្រាប់ការគិត និងបង្កើនការសន្ទនាការពិភាក្សា និងការសម្រេចចិត្ត៖
(៣) អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សស្តាប់និងស្វែងយល់ពីគ្នាទៅវិញទៅមក៖
(៤) បង្កើនភាពច្បាស់លាស់និងភាពជាក់លាក់នៃការគិតរបស់សិស្ស៖
(៥) បង្កើតការសន្ទនាប្រកបដោយអត្ថន័យ៖
(៦) ជួយសិស្សឱ្យដឹងថាតើពាក្យនិងសកម្មភាពរបស់ពួកគេមានឥទ្ធិពលយ៉ាងណាទៅលើក្រុម៖
(៧) ជម្រុញកិច្ចពិភាក្សាប្រកបដោយផលិតភាពនិងលុបបំបាត់ការអាក់អន់ចិត្តដោយអចេតនា៖

(ក)" ដូច្នេះអ្នកអាចនិយាយបានថាគុណភាពនៃការគេងជះឥទ្ធិពលដល់ការបំពេញការងាររបស់អ្នកនៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃហើយវាក៏ជះឥទ្ធិពលដល់ការយល់ឃើញនៃភាពតានតឹងរបស់អ្នកផងដែរ។ នោះជាទិដ្ឋភាពល្អ។

(ខ)" ខ្ញុំគិតថាលើសាចង់និយាយថាវាមិនអាស្រ័យលើប្រភេទកីឡា ដែលអ្នកធ្វើនោះទេប៉ុន្តែអ្នកពិតជាសកម្ម" ។
(គ) ខ្ញុំចង់ដឹងកាន់តែច្បាស់អំពីការគេងអាចជះឥទ្ធិពលដល់សុខភាពរបស់ខ្ញុំ។
(ឃ)" តើអ្នកយល់ព្រមទេប្រសិនបើយើងសរសេរកីឡានៅលើក្តារនោះ? តើការធ្វើលំហាត់ប្រាណអាចជះឥទ្ធិពលដល់សុខភាពរបស់ យើងយ៉ាងដូចម្តេច?
(ង)" តើអ្នកគិតថាការគេងប៉ះពាល់ដល់ការយល់ឃើញនៃភាពតានតឹងកម្រិតណា?"
(ច)" តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?ខ្ញុំរង់ចាំបន្តិចដើម្បីទុកពេលគិតមុន។ ប្រហែលជាអ្នកមានគំនិតខ្លះហើយ។
(ឆ)" ខ្ញុំនឹងសរសេរពាក្យគេង និងស្ត្រេសនៅលើផែនទីគំនិតរបស់យើង"

១គ – ២ច – ៣ក – ៤ង – ៥ឆ – ៦ឃ – ៧ខ

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំនួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

ចូរសរសេរចម្លើយបែបសំនេរនៃតែងសេចក្តីចំពោះសំនួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនខាងក្រោម។ ចម្លើយបែបសំនេរតែងសេចក្តីនីមួយៗគួរតែមានប្រវែងចាប់ពី ៣០០ទៅ៥០០ពាក្យ ហើយឆ្លើយជា អត្ថបទដែលទាក់ទងគ្នាងាយស្រួលយល់ជាមួយនឹងប្រយោគពេញលេញ។ ចម្លើយបែបសំនេរតែង សេចក្តីទាំងនេះជាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

១. តើគ្រូម្នាក់អាចគាំទ្រសិស្សបានយ៉ាងដូចម្តេចដើម្បីជាបទពិសោធន៍ឆ្លងកាត់ការមានសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួននៅពេលសិក្សា នៅសាលា ហើយនិងស្ថានភាពទាំងឡាយនៅក្នុងថ្នាក់រៀន?

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គំរោងការបង្រៀន

ចូរបង្កើតគំរោងបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ បង្កើតជាគ្រោងការណ៍មួយសំរាប់ការសិក្សាដែលផ្តែកលើគំរោងឬក៏ការសិក្សាតាមបែបសហការ នៅក្នុងថ្នាក់របស់អ្នកហើយ និងសម្រាប់ប្រធានបទរបស់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសនៅក្នុងម៉ូឌុល១.១។ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារនេះគួរតែមានប្រវែងប្រហែលចាប់ពី ៨០០ទៅ១០០០ពាក្យ។ គំរោងការបង្រៀនជាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!ចូរពិចារណាដល់សំនួរខាងក្រោមនេះ តើអ្នកត្រូវតែពិចារណាដល់ទិដ្ឋភាពណាខ្លះសំរាប់ទម្រង់នៃការបង្រៀននេះ? វិធីសាស្ត្រណាខ្លះអាចជួយជាប្រយោជន៍? តើអ្នកត្រូវសំរេចចិត្តរៀបចំបែបណាខ្លះ? តើអ្នកមានពេលវេលាប៉ុន្មាននៅក្នុងដៃ?

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យត្រូវចេះពីវិធីប្រើប្រាស់ធាតុសំខាន់ៗនៃការបង្រៀនដែលមានគុណភាពខ្ពស់សម្រាប់ថ្នាក់រៀនរបស់ខ្លួន។. ក្នុងម៉ូឌុលនេះ បង្ហាញពីមូលដ្ឋានមួយចំនួនសម្រាប់ការអនុវត្តការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីធានាថាសមាសភាពសំខាន់នៃការបង្រៀននៅកម្រិតបឋមសិក្សាត្រូវបានពិចារណានៅពេលធ្វើផែនការបង្រៀន អនុវត្តការបង្រៀន វាយតម្លៃដំណើរការបង្រៀន និងរៀន។ តាមរយៈប្រធានបទផ្សេងៗ រួមបញ្ចូលការបង្រៀន និងរៀនសតវត្សទី២១ ការធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន និងបរិស្ថានសិក្សា អ្នកនឹងតម្រូវឱ្យធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងពីដំណើរការបង្រៀន និងរៀនដើម្បីសម្រេចលទ្ធផលសិក្សាដោយជោគជ័យ។

សូមសិក្សាដោយរីករាយ!

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ម៉ូឌុល ៤

ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស

៤.១ គរុកោសល្យបរិយាបន្ន៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា-គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស៖ គរុកោសល្យបរិយាបន្ន-គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ

មេរៀននេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដៃគូសហការនៅក្នុងគម្រោងនៅ វិធីសាស្ត្របង្រៀនសម័យថ្មីនៅអាស៊ីខាងត្បូង (Contemporary Teaching Skill for South Asia) ហៅកាត់ថា CONTESSA ក្រោមការចូលរួមឧបត្ថម្ភថវិកាដោយកម្មវិធី Eramus+ នៃសហភាពអឺរ៉ុបដែលមានលេខគម្រោង598756-EPP-1-2018-1-AT-EPPKKA2-CBHE-JP-/CONTESSA

អ្នកសម្របសម្រួល :

Sandra Hummel, សាកលវិទ្យាល័យហ្គ្រាស UNIVERSITY OF GRAZ (អូទ្រីស)

ក្រោមការចូលរួមសហការពី :

សាកលវិទ្យាល័យបច្ចេកវិទ្យា ជ្រៃសឺល (អាល្លឺម៉ង់)

សាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា (កម្ពុជា)

សាកលវិទ្យាល័យកម្ពុជា (កម្ពុជា)

សាកលវិទ្យាល័យអូអកេននៃប្រទេសស្រីលង្កា (ស្រីលង្កា)

សាកលវិទ្យាល័យយូកំឡូប (ស្រីលង្កា)

អ្នកនិពន្ធ: Regina Elias, Sandra Hummel, Mirjam Brodacz-Geier, Bridget Sheehan

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សេចក្តីប្រកាស

គណៈកម្មការអឺរ៉ុបសូមធ្វើការគាំទ្រដល់ការបោះពុម្ពឯកសារនេះ ដែលមិនមែនឆ្លុះបញ្ចាំងតែពីទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធខាងលើទេ ហើយយើងក៏មិនទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលដកស្រង់ចេញពីការបោះពុម្ពនេះដោយប្រការណាមួយដែរ។ ព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមនៃមេរៀននេះអាចរកបានដោយបើកចំហ និងឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ CONTESSA :

https://contessa_project.eu/

រក្សាសិទ្ធិ

មេរៀននេះត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណឱ្យប្រើប្រាស់ក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃ Creative Commons

Attribution_ShareAlike 4.0 Internatinal License

(https://creativecommons.org(licenses/by_sa/4.0/)

ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ចែករំលែក សម្របសម្រួលដើម្បីប្រើប្រាស់បន្ត ចែកចាយផលិតផលសារជាថ្មី ក្នុងទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាអ្នកប្រើប្រាស់ផ្តល់កិត្តិយសឱ្យបានសមរម្យដល់អ្នកនិពន្ធទាំងអស់។ សូមផ្តល់ជាតំណភ្ជាប់ (link) ទៅកាន់ Creative Commons License និងសូមបញ្ជាក់ផងដែរ បើមានការផ្លាស់ប្តូរណាមួយ។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូលគំនិតកែសម្រួល ឬបន្ថែមអត្ថន័យលើមេរៀននេះអ្នកត្រូវតែធ្វើការសុំសិទ្ធិកែសម្រួលឯកសារតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើ។ រូបភាព ខ្សែសំឡេង វីដេអូ ក៏ដូចជាឯកសារដទៃទៀតដែលមាននៅក្នុងមេរៀនទាំងនេះមិនត្រូវបានបូកបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons ទេ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់។ ប្រសិនបើផ្នែកណាមួយនៃមេរៀននេះមិនត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ ហើយការប្រើប្រាស់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ឬក៏ប្រើប្រាស់លើសពីច្បាប់អនុញ្ញាត ត្រូវតែសុំការអនុញ្ញាតដោយផ្ទាល់ពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ។

CC BY SA

សេចក្តីផ្តើម

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA គឺជាអ្វី?

វគ្គសិក្សា CONTESSA គឺជាលទ្ធផលមួយក្នុងចំណោមលទ្ធផលនៃគម្រោង ដែលស្តីអំពី "ជំនាញក្នុងការបង្រៀន សម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង" ដែលផ្តល់មូលនិធិរួម ដោយកម្មវិធី Erasmus+ Program នៃសហភាពអឺរ៉ុប។ គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះគឺដើម្បីជាការរួមចំណែកក្នុងការបង្កើតកម្មវិធីអប់រំគ្រូបង្រៀនដោយជោគជ័យ សម្រាប់គ្រូបឋមសិក្សា ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជានិង ស្រីលង្កា។ វានឹងនាំដល់ការបង្កើតបាននូវផែលវិជ្ជមាន ដែលមានរយៈពេលវែងឆ្ងាយទៅលើប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅ។ វាមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើងសម្រាប់អ្នកអប់រំ ដែលជោគជ័យក្នុងការតាមឱ្យទាន់សម័យជាមួយនឹងជំនាញ និងវិធីសាស្ត្រក្នុងសម័យថ្មី ដើម្បីយកមក ប្រើទាំងក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះវគ្គសិក្សា CONTESSA ផ្តល់ជូនមេរៀនដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំនួន៥ម៉ូឌុល។ ម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំណុចចំនួនបី ដើម្បីតម្រង់ទៅរកការអភិវឌ្ឍលើជំនាញបង្រៀនបែបសម័យថ្មី។ ម៉ូឌុលទាំងឡាយ និងការផ្តោតការយកចិត្ត ទុកដាក់ របស់វាមានដូចខាងក្រោម៖

ម៉ូឌុល១៖ ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា

១. ការបង្រៀន និងការរៀននៅសតវត្សទី២១

២.ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យផ្អែកលើ គំនិត ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត

៣. ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

ម៉ូឌុល២៖ ភាពអស្ចារ្យក្នុងការបង្រៀន៖ សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបទៅដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀននៅបឋមសិក្សា

១. ការយល់ដឹងពីការបង្រៀនផ្អែកលើ តួនាទី កិច្ចការ និង មុខងារ

២. ការវាយតម្លៃទៅលើលទ្ធផលនៃការសិក្សាសិស្ស

៣. ជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

ម៉ូឌុល៣៖ ការអប់រំឈានមុខគេបែបវិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល៖ ការលើកម្ពស់ដំណើរការសិក្សាដែលបានបង្កើតរួមគ្នា

១. ការអភិវឌ្ឍលក្ខណៈបុគ្គល និងជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា

២. ការអះអាងពីពិភពជីវិតជាក់ស្តែង និងក្តីសង្ឃឹមទៅអនាគត

៣. ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងប្រសិទ្ធិភាពផ្ទាល់ខ្លួន

ម៉ូឌុល៤៖ ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេសរបស់សិស្ស

១. គរុកោសល្យបរិយាបន្ន៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ

២. ការបង្រៀន និងការរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា៖ ការរៀបចំ ការយល់ដឹង ការវាយតម្លៃ

៣. ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ម៉ូឌុល៥៖ ការបង្រៀន និងការរៀនតាមបែបឌីជីថល

១. គរុកោសល្យនៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាសសិក្សា ដែលបំពាក់ទៅដោយបច្ចេកវិទ្យា

២. ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកទេសឌីជីថល៖ ឧបករណ៍ និងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងការអប់រំ

៣. ការរៀបចំមេរៀន និងដំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ិនធឺណែតនៅពេល ដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ អ្នកចូលរួមនឹងអាចអនុវត្តជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី ដែលទើបទទួលបានធ្វើឲ្យសិស្សទាំងអស់អាចចូលរួមសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ និងរៀនពីវិធីថ្មីៗ ដើម្បីជួយឱ្យសិស្សឈានទៅដល់ចំណុចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ។

CONTESSA Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA សម្រាប់អ្នកណា?

គម្រោងស្តីពីជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូងមានបំណងក្នុងការលើកតម្កើងជំនាញបង្រៀន សម័យថ្មីសម្រាប់គរុនិស្សិត និងគ្រូបង្រៀនដែល កំពុងបម្រើការក្នុងសាលាបឋមសិក្សានានា។ ឯកសារខាងក្រោមត្រូវបានសម្របសម្រួលជា ពិសេសសម្រាប់គរុនិស្សិត។

លើសពីនេះទៅទៀត វគ្គសិក្សា CONTESSA ក៏សម្រាប់អ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើខ្លួនឱ្យទាន់សម័យកាលជាមួយ និងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី។

ឯកសារមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយក៏មាន ជាភាសាខ្មែរ ភាសាសិង្ហាលា (Sinhala) និងភាសាតាមីល (Tamil) ដែលប្រើប្រាស់នៅប្រទេសស្រីលង្កា។

តើរចនាសម្ព័ន្ធនៃវគ្គសិក្សា CONTESSA មានអ្វីខ្លះ?

ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុនរួមហើយ វគ្គសិក្សា CONTESSA នេះរួមមាន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានតម្លៃស្មើនឹង៣ក្រេឌីតតាមប្រព័ន្ធផ្ទេរការសិក្សារបស់អឺរ៉ុប។ ជាការល្អ ម៉ូឌុលទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់រួមគ្នា ព្រោះម៉ូឌុលនីមួយៗ យោងឯកសារលើម៉ូឌុលដទៃទៀត។ ប៉ុន្តែក្នុងមេរៀនម៉ូឌុលទាំងនេះក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងវិធីមួយដែលអាចប្រើបានដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ផងដែរ។

ម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតលើប្រធានបទចំនួនបី ហើយឯកសារទាំងឡាយក៏បង្កើតឡើងសម្រាប់ការ-ផ្តោតនីមួយៗផងដែរ។ វាបង្កើតឱ្យមានឯកសារសរុបចំនួន ១៥ផ្នែកសម្រាប់វគ្គសិក្សា CONTESSA ។

ឯកសារនីមួយៗរួមមានសេចក្តីផ្តើមបែបទ្រឹស្តីចំពោះចំណុចផ្តើម ហើយតាមពីក្រោយដោយលំហាត់អនុវត្តដោយផ្អែកលើទ្រឹស្តី។

ជំហាន១ – ទ្រឹស្តី គឺជាការរំឭក នូវអ្វីដែលបានអាននៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមនៃទ្រឹស្តីលំហាត់ អនុវត្តទាំងនេះ ត្រួតពិនិត្យការយល់ដឹង នៃអត្ថបទ ដើម្បី ប្រាកដថាទ្រឹស្តីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានយល់ដឹង។

ជំហាន២ – បទពិសោធ – ផ្តល់ជូននូវ ឧទាហរណ៍របស់គ្រូបង្រៀនពិតប្រាកដ និងពីវិធី ដែល ពួកគាត់អនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់ នឹងការអនុវត្ត ជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ទាំងនេះ បានភ្ជាប់ លំហាត់ អនុវត្តទៅនឹងទ្រឹស្តីដែលបានរៀន ពីមុនរួចហើយ។

ជំហាន៣ – ការឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ – រាប់បញ្ចូលសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំង ដោយផ្អែក ទៅលើចំណុចផ្តោតនីមួយៗ។

ជំហាន៤ – ការអនុវត្ត – គឺជាជំហានចុងក្រោយដែលមានគម្រោងគោល នៃការ បង្រៀនមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងផ្អែកទៅលើអ្វីដែល បានប្រទះឃើញពីមុននៅក្នុងជំហានទី១ និងទី២។

លំហាត់អនុវត្តនៅក្នុងជំហានទី១ និងទី២អាចត្រូវបានបំពេញដោយផ្ទាល់ក្នុងឯកសារនេះ។ ជំហានទី៣ និងទី៤ ជាផ្នែក នៃឯកសារដែលរៀបជាសំណុំដាច់ដោយឡែក ដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយបុគ្គលម្នាក់ៗគំរូសម្រាប់ការរៀបចំសំណុំឯកសារ (portfolio) មានជា ឯកសារ ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

មាតិកា

១. គោលវិធីសម្រាប់គរុកោសល្យបរិយាបន្ន 1

១.១ តម្រូវការអប់រំពិសេស (Special Educational Need, SEN) 2

១.២ សាលារៀនអប់រំពិសេស ការបញ្ជ្រាប និងបរិយាបន្ន 6

១.៣ ការរៀបចំជាសាកលសម្រាប់ការសិក្សា (UDL) 9

២.ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា 12

៣. ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា 12

៤. យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់គរុកោសល្យបរិយាបន្ន 13

៤.១ សិក្សាពីសិស្សរបស់អ្នក 13

៤.២ ជំរុញប្រសិទ្ធភាពខ្លួនឯងបែបវិជ្ជមាន 14

៤.៣ ការពិចារណាពីភាពខុសគ្នាខាងវប្បធម៌ និងប្រពៃណីក្នុង តំបន់ 15

៤.៤ ការជ្រើសរើសសកម្មភាពដែលមានអត្ថន័យ 16

៤.៥ ការធ្វើជាគំរូនៃភាពចម្រុះគ្នា 17

៤.៦ ការបញ្ចូលគ្រួសាររបស់សិស្ស 19

៥. ចំណុចគន្លឹះ 20

៦. ឯកសារពិគ្រោះ 22

ជំហានទី១. លំហាត់អនុវត្ត 25

ជំហានទី១. ដំណោះស្រាយ 33

ជំហានទី២៖ លំហាត់អនុវត្ត 41

ជំហានទី២៖ ចម្លើយលំហាត់អនុវត្ត 43

ជំហានទី៣៖ ការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន 46

ជំហានទី៤៖ ការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន 46

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Audio File 4.1.1 47

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

កំណត់ត្រាពីសំឡេងៈ Video File 4.1.1 47

១. គោលវិធីសម្រាប់ការរុករកសិក្សាបរិយាបន្ន

គោលការណ៍គ្រឹះនៃសាលារៀនបរិយាបន្នគឺ សិស្សទាំងអស់ត្រូវទទួលបានការសិក្សាជាមួយគ្នានៅគ្រប់ទីកន្លែង ដោយមិនគិតពីការលំបាក ឬភាពខុសគ្នា ដែលពួកគេមាននោះឡើយ។ សាលារៀនបរិយាបន្នត្រូវតែ ទទួលស្គាល់ និងឆ្លើយតបចំពោះតម្រូវការផ្សេង ពីគ្នារបស់សិស្សដោយផ្តល់ទាំង របៀបរៀន និងល្បឿនរៀនប្លែកៗពីគ្នា និងការធានាគុណភាពអប់រំដល់សិស្សទាំងអស់គ្នាតាមរយៈកម្មវិធីសិក្សាត្រឹមត្រូវ។ ការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធ យុទ្ធសាស្ត្របង្រៀន ធនធានសមស្របនានា និងភាពជាដៃគូល្អជាមួយសហគមន៍។ (UNESCO, 1994)នៅក្នុងសង្គមរបស់យើង ក៍ដូចជានៅក្នុងសាលារៀនដែរ គឺមានភាពខុសៗគ្នាចម្រុះគ្នាជាច្រើន។ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការនៃភាពខុសៗគ្នារបស់សិស្ស គ្រូបង្រៀនចាំបាច់ត្រូវផ្តល់ឱកាសសិក្សាពាក់ព័ន្ធ និងរៀបចំឱ្យមានបទពិសោធជាក់ស្តែងស្របតាមតម្រូវការទាំងនេះ។ ពណ៌សម្បុរ ជនជាតិ ពិការភាព ខាងផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្ត ភេទ អាយុ គឺជាការបែងចែកក្រុមក្នុងសង្គមមួយចំនួនដែល ជីវិតក្នុងការសិក្សាប្រចាំថ្ងៃអាចនាំឱ្យមានវិសមភាព ឬការរើសអើង។ ដើម្បីយកឈ្នះលើការអនុវត្តបែបមិនស្មើគ្នាក្នុងប្រព័ន្ធសាលារៀន អ្នកពាក់ព័ន្ធរួមទាំងគ្រូ និងសិស្សចាំបាច់ ត្រូវទទួលស្គាល់គ្រប់យ៉ាងចំពោះភាពខុសគ្នារបស់ ពួកគេទៅវិញទៅមកដោយការបង្ហាញពីទស្សនៈទាក់ទងនឹងប្រក្រតីភាព និងការអនុវត្តក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាដោយការគោរព។ (Stainback & Smith, 2005)

ភាពចម្រុះគ្នា៖
គឺជាភាពខុសគ្នាក្នុងចំណោមក្រុមមនុស្ស និងបុគ្គលម្នាក់ៗ ដោយអាស្រ័យលើជនជាតិ ពូជសាសន៍ ស្ថានភាពសង្គមសេដ្ឋកិច្ច ភេទ ការគិត ភាសា សាសនា អត្តសញ្ញាណ ភេទ ហើយនិងតំបន់ភូមិសាស្ត្រ។ (NCATE, 2008, p. 3)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

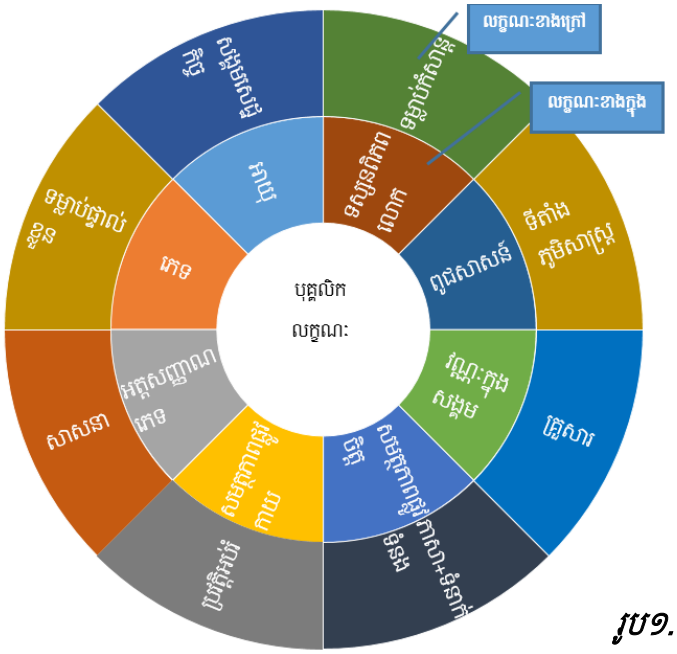

រូប១. កង់នៃភាពចម្រុះ

១.១ តម្រូវការអប់រំពិសេស (Special Educational Need, SEN)

សិស្សម្នាក់ៗ អាចប្រឈមនឹងការពិបាកនៅចំណុចណាមួយ ក្នុងបទពិសោធ សិក្សារបស់គេ។ កាតព្វកិច្ចរបស់គ្រូ គឺជួយគាំទ្រនិងជំរុញសិស្សឱ្យយកឈ្នះលើការលំបាកទាំងនេះ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី សម្រាប់សិស្សដែលមានតម្រូវការអប់រំពិសេស មានន័យថាពួកគេត្រូវការការគាំទ្របន្ថែម ឬក៏ទម្រង់ការគាំទ្រប្លែកពីសិស្សដទៃដែលមានអាយុដំណាលគ្នា ឬរៀននៅថ្នាក់ជាមួយគ្នា។ តម្រូវការអប់រំពិសេស(SEN) ជាពាក្យដែលពណ៌នាពីការលំបាកនៃការសិក្សា ភាពខុសប្លែកគ្នា ឬ ភាពអសមត្ថភាព ធ្វើឱ្យការសិក្សា រឹតតែលំបាកសម្រាប់សិស្សមួយចំនួន។ ច្បាប់ស្តីពីការអប់រំដ៏នពិការ (Individuals with Disabilities Education Act, IDEA)បានបែងចែកប្រភេទនៃតម្រូវការអប់រំពិសេសមានដូចជា៖"ពិការភាពខាងបញ្ញាស្មារតី ការចុះខ្សោយខាងការស្តាប់(រាប់បញ្ចូលពិការត្រចៀក) ការចុះខ្សោយខាងការនិយាយ ការចុះខ្សោយខាងគំហើញ(រាប់បញ្ចូលពិការភ្នែក) ការរំខានខាងផ្លូវអារម្មណ៍យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ[...]ការចុះខ្សោយឆ្អឹង អូទីហ្សឹម របួសសរសៃឈាមក្នុងខួរក្បាល ពិការភាពផ្នែកសិក្សាជាក់លាក់ណាមួយ អាចជាគថ្លង់-ខ្វាក់ ឬពិការភាពផ្នែកផ្សេងទៀត (Section 300.8 (a) (1))។

កង់ភាពចម្រុះគ្នា[7]
ក្រុមដែលចេញពីទិដ្ឋភាពខាងក្នុងគឺមានជាប់ជាមួយខ្លួនពីកំណើតដែលជាមូលហេតុក្រុមនេះមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានឬបើបានក៏ដោយមានភាពលំបាកដែរ។ ក្រុមដែលចេញពីទិដ្ឋភាពខាងក្រៅអាចផ្លាស់ប្តូរបានដោយបុគ្គលម្នាក់ៗផ្ទាល់ឬក៏បានដោយការទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងបរិយាកាសរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ។

[7] Adapted from Gardenswartz & Rowe (online).

ពិការភាពទាំងនេះប៉ះពាល់ដល់ដំណើរការរៀនសូត្ររបស់កុមារ។ ជាលទ្ធផលកុមារត្រូវការឧបករណ៍ជំនួយនៃការសិក្សាប្រភេទខុសៗគ្នា។

- **ពិការភាពបញ្ញាស្មារតី**

  ជាភាពមិនប្រក្រតី ដែលកើតឡើងមុនពេលពេញវ័យ។ គេកំណត់បានដោយការចុះខ្សោយខ្លាំងលើមុខងាររបស់ពុទ្ធិបញ្ញា និងការចុះខ្សោយទង្វើសម្របខ្លួនចំនួនពីរ ឬច្រើនជាងនេះ(ដូចជាការជួយខ្លួនឯង ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា ឬក៏ជំនាញទាក់ទងអន្តរបុគ្គល) (Boundless.com Textbooks *Learning Disabilities and Special Education*, online) ។

- **ពិការភាពការស្តាប់**

  សំដៅទៅលើសិស្ស ដែលខូចប្រព័ន្ធការស្តាប់ឮ។ នៅពេលដែលកុមារម្នាក់មានពិការភាពធ្ងន់ធ្ងរខ្លាំងគេមិនអាចទទួលយក "ព័ត៌មានផ្សេងៗតាមរយៈការស្តាប់ទោះជាមានឬក៏គ្មានឧបករណ៍បំពងសំឡេងក៏ដោយ " (IDEA, Section 300.8 (c) (3)) ។

- **ការចុះខ្សោយខាងការនិយាយ/ភាសា**

  សំដៅលើសិស្ស ដែលមានភាពមិនប្រក្រតី ខាងការទំនាក់ទំនង(ឧទាហរណ៍ ដូចជានិយាយឮតិចទៅៗ ឬសំឡេងងងយចុះបន្តិចម្តងៗ)។ (IDEA, 300.8 (c) (11))

- **ការចុះខ្សោយគំហើញ(រាប់បញ្ចូលទាំងពិការភ្នែក)**

  សំដៅលើសិស្ស ដែលការមើលឃើញរបស់គាត់មានបញ្ហា។ (IDEA, 300.8 (c) (13))

- **ភាពរំខានអារម្មណ៍**

  ជាជំងឺផ្លង់អារម្មណ៍ ដែលការយកចិត្តទុកដាក់បានធ្លាក់ចុះ(ADHD)។ គេសម្គាល់បានតាមរយៈការលំបាកក្នុងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ និងការគ្រប់គ្រងស្ថានភាពចិត្ត។ សិស្សដែលមានជំងឺ ADHD អាចនឹងមានបញ្ហាទាក់ទងនឹងកន្លែងអង្គុយ និងមេរៀនដែលត្រូវរៀន ឬការបែកអារម្មណ៍ ដែលជាឧបសគ្គក្នុងការរៀនបានពេញលេញនិងការយល់មេរៀនបានល្អ (Boundless.com*Learning Disabilities and Special Education*, online)។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- **ការចុះខ្សោយខាងឆ្អឹង**

  សំដៅលើសិស្ស ដែលមានឆ្អឹងចុះខ្សោយធ្ងន់ធ្ងរ ឬពិការភាពសាច់ដុំដែលជះឥទ្ធិពលអាក្រក់ដល់ការសិក្សា។ (IDEA, 300.8 (c) (8))

- **ជំងឺអូទីហ្សឹម (Autism spectrum disorder, ASD)**

  ជាភាពមិនប្រក្រតីនៃប្រព័ន្ធប្រសាទ ធ្វើឱ្យមានបញ្ហាក្នុងការប្រើប្រាសភាសា និងទំនាក់ទំនងសង្គម[...]។ ការលំបាកផ្នែកភាសាដែលបណ្តាលមកពីជំងឺ ASD(អូទីហ្សឹម)ជួនកាលវាធ្វើឱ្យកុមារមានការលំបាកក្នុងការទាក់ទងជាមួយគ្រូមិត្តភក្តិក្នុងថ្នាក់រៀន។ ការខ្វះទំនាក់ទំនងក្នុងសង្គម អាចរំខានក្នុងការចងមិត្តភាព ហើយ ទង្វើច្រំដែលៗ អាចរំខានដល់សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់កុមារ។ ទោះបីជាសិស្សភាគច្រើនដែលមានជំងឺ ASDបង្ហាញនូវភាពឆ្លាតវៃធម្មតា តែពួកគេអាចនឹងត្រូវការការគាំទ្រជាពិសេស តាមរយៈរោគសញ្ញានៃជំងឺនេះ។[1]

ខាងក្រោមនេះជាឧទាហរណ៍មួយចំនួនស្តីពីពិការសិក្សាជាក់លាក់៖

Dyslexia ជាជំងឺឬបញ្ហាខាងការអាន និងការសរសេរមិនបានត្រឹមត្រូវ ទោះបីជាមានសតិបញ្ញាធម្មតាក៏ដោយ។ ជំងឺនេះរួមមានការលំបាកក្នុងការស្គាល់សូរ ការកំណត់សូរ ល្បឿនរបស់សូរ ការចងចាំសំឡេងរយៈពេលខ្លី និង ការយល់ដឹងពីពាក្យសម្តី។ Dyslexia ត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាទូទៅថា ជាជំងឺនៃការអាន។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី មិនមែនរាល់ជំងឺដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការអានទាំងអស់សុទ្ធតែជា
Dyslexia នោះទេ។

ពាក្យថា "Dysgraphia" ត្រូវបានប្រើជាញឹកញាប់ទៅលើអ្នកដែលមានបញ្ហាទាក់ទងនឹងការសរសេរ។ បុគ្គលដែលមានបញ្ហា Dysgraphia ជាធម្មតាបង្ហាញនូវការខ្វះខាតដែលទាក់ទងនឹងការសរសេរ។ ដូចជាករណី កំហុសផ្នែកវេយ្យករណ៍ ឬវណ្ណយុត្តិនៅក្នុងប្រយោគ។ ការរៀបចំកថាខណ្ឌនៅមានកម្រិត កំហុសឆ្គងក្នុងការប្រកបពាក្យ និងមានកំហុសជាច្រើនក្នុងការសរសេរអក្ស[2]។ Dysgraphia ជាទម្រង់នៃភាពទន់ខ្សោយខាងគណិតវិទ្យា ដែល

[1] Taken from Boundless.com Textbooks *Learning Disabilities and Special Education* (n.d., online). CC BY-SA 4.0. Changes made to all CC BY texts used in this document are indicated in italics or square brackets.

[2] Taken from Boundless.com Textbooks *Specific Learning Disorder* (n.d., online). CC BY-SA 4.0.

ទាក់ទងនឹងកំណត់បញ្ញត្តិដូចជា បរិមាណ តម្លៃលេខ វិធីគុណ និងការទន្ទេញវិធានគណិតវិទ្យាជាដើម។ Dyscalculics គឺសំដៅលើការចងចាំលេខមិនបានល្អ ។

- **របួសសរសៃប្រសាទក្នុងខួរក្បាល**

  សំដៅលើសិស្ស ដែលបានរងរបួសខួរក្បាលបណ្តាលឱ្យ "មានពិការភាពមុខងារណាមួយឬ ពិការភាពមុខងារទាំងអស់ ឬអាចជាការចុះខ្សោយខាងចិត្តសាស្ត្រសង្គម ឬក៏អាចមានបញ្ហាទាំងពីរប្រភេទ" (IDEA, 300.8 (c) (12)) ។

- **ការចុះខ្សោយសុខភាពផ្នែកដទៃៗទៀត**

  សំដៅដល់ការចុះខ្សោយដែលប៉ះពាល់ដល់ "កម្លាំង ភាពភ្លៀវភ្លា ការប្រុងប្រយ័ត្ន ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងភាពវាងវៃកម្រិតខ្ពស់ ដែលមានប្រតិកម្មនឹងបរិស្ថានជុំវិញ" (IDEA, 300.8 (c) (9))។

- **ពិការភាពភ្នែក-ត្រចៀក**

  ជាការផ្សំបញ្ចូលគ្នារវាងការចុះខ្សោយខាងការស្តាប់ឮ និងការមើលឃើញ។ "ការរួមបញ្ចូលគ្នានេះបណ្តាលឱ្យមានបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរផ្នែកទំនាក់ទំនង និងតម្រូវការលើការអភិវឌ្ឍដទៃទៀត" (IDEA, 300.8 (c) (2))។ អសមត្ថភាពផ្សេងទៀត ជាការរួមបញ្ចូលគ្នានៃការចុះខ្សោយច្រើនយ៉ាងទាំងនេះនឹងប៉ះពាល់ដល់ដំណើរការរៀនសូត្រ របស់កុមារ (IDEA, 300.8 (c) (7))។

រូបទ៖ តម្រូវការអប់រំពិសេស

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១.២ សាលារៀនអប់រំពិសេស ការបញ្ចូល និងបរិយាបន្ន

ជាច្រើនទសវត្សមកហើយ ការអប់រំពិសេស-ឬការអប់រំកុមារដែលមានពិការភាព ខាងរាងកាយនិងការសិក្សា រួមទាំងតម្រូវការពិសេស ត្រូវបានលើកមកពិភាក្សាដេញដោលយ៉ាងចម្រូងចម្រាស ជាពិសេសសំណួរ ដែលចោទថាតើសិស្សដែលមានតម្រូវការការអប់រំពិសេស (SEN) គួរតែត្រូវបានដាក់ក្នុងថ្នាក់ធម្មតា(រួមបញ្ចូលចម្រុះ) ឬថ្នាក់ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា? ក្នុងអតីតកាល អ្នកជំនាញបានគាំទ្រ ចំពោះការបែងចែក សាលារៀនទូទៅសម្រាប់សិស្សធម្មតា និងសាលារៀនពិសេសសម្រាប់សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសតាមក្រុមនីមួយៗ ក្នុងគោលបំណងទទួលបានផលប្រយោជន៍ ពីការបង្រៀនស្របតាមតម្រូវការរបស់សិស្ស។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី គុណភាព នៃការបែងចែកសិស្សតាមប្រព័ន្ធខាងលើ ត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ថា សិស្សដែលមិនសាកសមចូលរួមក្នុងក្រុមធម្មតា ត្រូវបានបំបែកចេញពីមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ។ ជាលទ្ធផល ប្រព័ន្ធអប់រំនេះត្រូវបានគេសាកល្បងបញ្ជ្រាបបញ្ចូល ដោយផ្នែកខ្លះចំពោះសិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសចូលទៅក្នុងសាលា/ថ្នាក់រៀនធម្មតា។ នៅពេលនោះគេសង្កេតឃើញថា សមត្ថ-ភាពសិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេស មានភាពល្អគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការរួមបញ្ចូលបែបនេះ។ ម៉្យាងទៀត វិធីសាស្ត្រនេះបង្ហាញហេតុផលថាមានសិស្សភាគច្រើននៅតែមានសភាពធម្មតា ទោះជាពួកគេត្រូវបានដាក់បញ្ចូលរួមជាមួយសិស្សភាគតិចដែលមិនប្រក្រតីក៏ដោយ។ (Sharma and Dunay, 2018; Prengel, 2013; Moore, Gilbreath & Maiuri, 1998) គរុកោសល្យបែបបរិយាបន្នមានន័យលើសពីការបញ្ចូលគ្នាបែបធម្មតាដែលយកសិស្សភាគតិចទៅរួមបញ្ចូលជាមួយសិស្សភាគច្រើន។

គេពិនិត្យឃើញថា មានភាពខុសគ្នាជាច្រើនចំពោះបុគ្គលម្នាក់ៗ ដែលមានតម្រូវការផ្សេងៗ និងពិសេសរៀងៗខ្លួន។ ប៉ុន្តែនៅពេលជាមួយគ្នានេះដែរ សាលារៀនបរិយាបន្នបានបដិសេធ មិនបែងចែក ឬដាក់បញ្ចូលសិស្សទៅតាមក្រុមដែលបានកំណត់ទុកនោះទេ។ “ការអប់រំបរិយាបន្ន គឺជាការផ្សារភ្ជាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា ហើយធ្វើការប្តេជ្ញាក្នុងការផ្តល់ចំណេះដឹងឱ្យសិស្សក្នុងសហគមន៍។ ពលរដ្ឋម្នាក់ៗក្នុងប្រទេសប្រជា-ធិបតេយ្យទទួលបានសិទ្ធិ ដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានក្នុងភាពជាសមាជិកក្រុម។” (Falvey & Givner, 2005, p. 5) សិទ្ធិដែលទទួលបានជាសមាជិកភាពនេះ រាប់បញ្ចូលទាំងការឱ្យតម្លៃទៅលើភាពខ្លាំងរបស់បុគ្គលនីមួយៗ រួមទាំងតម្រូវការរបស់ពួកគេ។ “សន្និដ្ឋានថាការរស់នៅ និង

រៀនជាមួយគ្នា ធ្វើឱ្យអ្នកគ្រប់គ្នាទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីគ្នាទៅវិញទៅមក មិនមែនសម្រាប់តែសិស្ស ដែលត្រូវបានគេចាត់តាមក្រុមថាមានភាពខុសគ្នាប៉ុណ្ណោះទេ” ។ (Falvey & Givner, 2005, p. 5). ដូច្នេះហើយ ទើបតម្រូវឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរការបង្រៀន និងការរៀន ពីវិធីសាស្ត្រមួយដែលដំណើរការសម្រាប់អ្នករៀនភាគច្រើនដែលមានស្រាប់ រួមបញ្ចូលជាមួយអ្វីមួយ “ដែលជាវិធីបន្ថែម” ឬ “វិធីខុសប្លែកពីគេ” សម្រាប់អ្នកដែលពិការជួបប្រទះការលំបាក ដើម្បីបោះជំហានទៅរកការអភិវឌ្ឍសហគមន៍។ ការសិក្សាដ៏សម្បូរបែប ផ្តល់ឱកាសរៀនសូត្រសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ហេតុ-នេះអ្នកសិក្សាទាំងអស់អាចចូលរួមរៀនក្នុងថ្នាក់បាន។ (Florian & Black-Hawkins, 2011, p. 814)។ ទិដ្ឋភាពដែលគេហៅថា “ការធ្វើឱ្យមាន**ភាពសាមញ្ញ (normalization)** នេះជួយសិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសខាងការសិក្សា ឱ្យរៀនពីឥរិយាបថដែលសង្គមទទួលស្គាល់ឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ការជំរុញឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ បុគ្គលម្នាក់ៗត្រូវអភិវឌ្ឍនូវជំនាញនិងទម្លាប់ ដែលសង្គមទទួលស្គាល់។ ដូចគ្នានេះដែរ ការធ្វើឱ្យមានសភាពធម្មតា តម្រូវឱ្យមានការទទួលយកពីសង្គម ចំពោះបុគ្គលដែលមានតម្រូវការពិសេសដោយឡែក។ ភាពសាមញ្ញ បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថាការរួមបញ្ចូលចម្រុះគ្នាអាស្រ័យទាំងស្រុងលើសង្គម និងមនុស្សដែលមានពិការភាព (Wolfensberger, 1977) ។

ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ បរិយាបន្នលែងត្រូវបានគេកាត់បន្ថយសម្រាប់ការអប់រំសិស្សានុសិស្ស ដែលពិការភាពខាងផ្លូវកាយ ដែលអសមត្ថភាពខាងការសិក្សា និងសិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេស(Sanger, 2020) ចំពោះមនុស្សគ្រប់ប្រភេទនៅគ្រប់កម្រិត ស្ថាប័ន អប់រំ សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច ដើម្បីធ្វើឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាមានលទ្ធភាពស្មើគ្នា (Sanger, 2020)។

សាលារៀន ជាស្ថាប័នតំណាងឱ្យប្រទេសមួយ ដើរតួជាគំរូឆ្លុះបញ្ចាំងពីតម្លៃសង្គម។ ដូចនេះគួរតែជាក់បញ្ចូលសមាជិករបស់ខ្លួនទៅតាមវិធីសាស្ត្រណាមួយអាចជាៈ វិធីសាស្ត្រ សម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ឬផ្ទុយគ្នា វិធីសាស្ត្ររៀបតាមលំដាប់ និងញែកចេញពីគ្នាតាមប្រភេទសមាជិករបស់ខ្លួន (Falvey & Givner, 2005) ។

សាលារៀនបរិយាបន្ន គឺដើរតាមវិធីសាស្ត្រទីមួយដែលទទួលស្គាល់ថា ទាំងអស់គ្នាអាចរៀនចេះ ជួយគាំទ្រសិស្សគ្រប់គ្នាក្នុងការសិក្សា ទើបធានាបានថាអ្នកគ្រប់គ្នានឹងជោគ- ជ័យ។ដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះបាន សាលារៀនបរិយាបន្នពឹងផ្អែកទៅលើការសហការ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការពីអ្នកដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ។ នេះមាន

ភាពសាមញ្ញ

មានន័យថាជាការធ្វើឱ្យកាន់តែមានលក្ខណៈធម្មតា តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីបង្កើតបាន ឬរក្សាបាននូវបុគ្គលិកលក្ខណៈ និងអាកប្បកិរិយាបែបធម្មតា។ (Wolfensberger, 1977, p. 28)

ការគាក់តែងជាសកលសម្រាប់ការសិក្សា (Universal Design for Learning, UDL) ជាការគាក់តែងមិនសម្រាប់តែសិស្សមានសមត្ថភាពកម្រិតមធ្យមនោះទេ តែសម្រាប់សិស្សដែលមានសមត្ថភាពខ្ពស់ ឱ្យតម្លៃសមត្ថភាព

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ន័យថា ការគាំទ្រមិនគួរផ្តោតតែលើបរិបទដែលជាក់លាក់ដូចជាថ្នាក់រៀនពិសេស ឬសាលារៀនពិសេសប៉ុណ្ណោះទេ តែសិស្សានុសិស្សអាចរៀនជាមួយគ្នាក្នុងបរិយាកាសមួយដែលអាចផ្តល់នូវជំនួយដល់អ្នកដែលមានតម្រូវការ (Falvey & Givner, 2005) ។

អ្នកជំនាញអប់រំជនជាតិអាល្លឺម៉ង់ឈ្មោះ Annedore Prengel (2013) បានបង្ហាញមូលដ្ឋានគ្រឹះ នៃសាលារៀនបរិយាបន្នដោយផ្អែកលើលក្ខណៈសម្បត្តិបួនយ៉ាងគឺ៖

1. សាលារៀនបរិយាបន្ន មានន័យថាសិស្សទាំងអស់ដោយមិនរាប់បញ្ចូលពីតម្រូវការផ្ទាល់ខ្លួន បានចូលរៀននៅសាលាមួយជាមួយគ្នាជាច្រើនឆ្នាំនៅថ្នាក់បឋមសិក្សា ហើយអាចរៀនជាមួយគ្នាទៀតនៅឆ្នាំសិក្សាបន្ទាប់។
2. សាលារៀនបរិយាបន្នមានន័យថា គ្រូបង្រៀនទូទៅ គ្រូបង្រៀនអប់រំពិសេស និងអ្នកជំនាញអប់រំដទៃទៀត ធ្វើការរួមគ្នាក្នុងក្រុមពហុជំនាញឬពហុអាជីព ដើម្បីបង្រៀន អប់រំ គាំទ្រ ហើយនិងមើលថែសិស្សានុសិស្ស។
3. សាលារៀនបរិយាបន្នមានន័យថា ការបង្រៀនរបស់គ្រូម្នាក់ដល់សិស្សគ្រប់គ្នា ដើម្បីលើកកម្ពស់ការសិក្សារបស់ពួកគេនៅគ្រប់កម្រិតស្របតាមសមត្ថភាព និងចំណាប់អារម្មណ៍។ ការធ្វើសម្បទានវិស័យអប់រំត្រូវបានធ្វើទៅតាមចំណេះដឹង ដែលមានពីមុនមករបស់សិស្សម្នាក់ៗ ដោយមានជំនួយពីអ្នកអប់រំ និងជំនួយពីសប្បុរសជនផងដែរ។ ជាឧទាហរណ៍ ការបែងចែកភាពខុសគ្នារបស់សិស្សក្នុងថ្នាក់អាចធ្វើទៅបានត្រឹមត្រូវ លុះត្រាតែការសម្រេចបានឆ្ពុះបញ្ចាំងពីការឯកភាពគ្នានៅក្នុងថ្នាក់ត្រូវបានធានា។
4. សាលារៀនបរិយាបន្នមានន័យថា ការសិក្សាប្រចាំថ្ងៃរបស់សិស្សម្នាក់ៗ ទទួលបានការគោរពស្រឡាញ់គ្រប់គ្រាន់ ទទួលបានការអបអរសាទរ និងចាត់ទុកថាជាផ្នែកមួយនៃសហគមន៍។ សិស្សម្នាក់ៗអាចស្វែងរកការគាំទ្រនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ក្នុងទម្រង់នៃអាណាព្យាបាលខាងចិត្តវិទ្យាម្នាក់ៗ (p. 16f.)

ពិការភាព អាយុ វិធី រៀន ភាសាដើមជនជាតិ។ល។ (Burgstahler, n.d., online)

អ្នកសិក្សាខាងភាសា ចូលចិត្តអាន សរសេរ និទានរឿង និងពូកែចងចាំព័ត៌មាន។ អ្នកសិក្សាផ្នែកឡូស៊ិក ចូលចិត្តធ្វើការជាមួយលេខ និងពូកែខាងដោះស្រាយបញ្ហា និងលំនាំឡូស៊ិក។

អ្នកសិក្សាខាងរូបី ចូលចិត្តគូរ និងធ្វើការជាមួយម៉ាស៊ីន និងពូកែខាងផ្លូផ្តង វិភាគផែនទី និងក្រាហ្វ។ អ្នកសិក្សាដែលសកម្មខាងរាងកាយ ចូលចិត្តរំកឹលជុំវិញថ្នាក់ហើយពូកែខាងកីឡា រាំនិងការសម្តែង។

អ្នកសិក្សាខាងតន្ត្រី គឺពួកគេចូលចិត្តច្រៀងហើយលេងឧបករណ៍ហើយពូកែចងចាំទំនុកភ្លេង ពូកែខាងកត់សម្គាល់សំឡេងឡើងខ្ពស់និងចង្វាក់ភ្លេង។ អ្នកសិក្សាដែលមានទំនាក់ទំនងអន្តរបុគ្គល ចូលចិត្តមានមិត្តភក្តិច្រើនហើយ

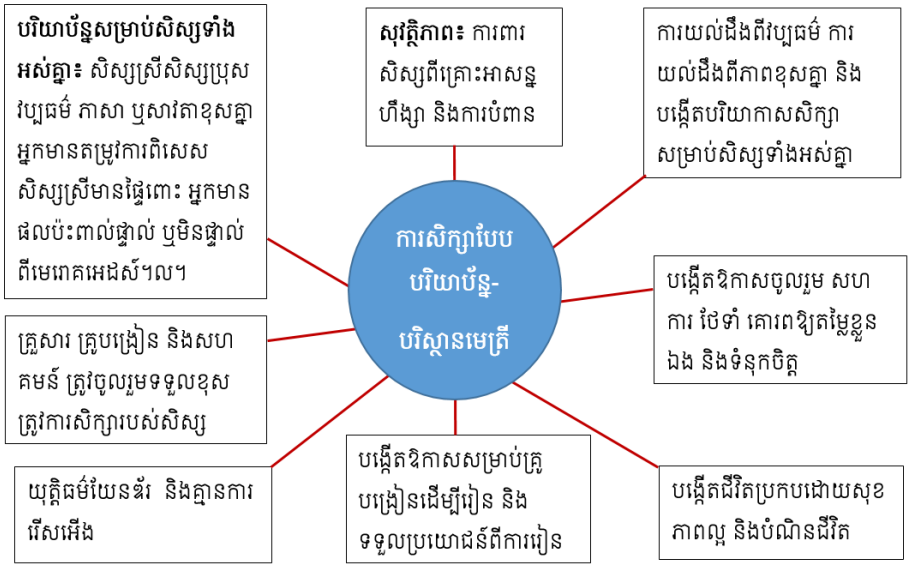

រូប៣. បរិយាកាសសិក្សាមេត្រីបរិយាបន្ន[3]

ភាពជោគជ័យនៃសាលារៀនបរិយាបន្ន ទទួលបានការគាំទ្រពីការសិក្សាមួយចំនួនដែលបង្ហាញពីការរីកចម្រើននៃការសិក្សារបស់សិស្សដែលមានពិការភាពកម្រិតស្រាល ហើយកំពុងត្រូវបានបង្រៀនក្នុងបរិយាកាសបែបបរិយាបន្ន។ ចំពោះសិស្សដែលមានពិការភាពធ្ងន់ធ្ងរ ការរីកចម្រើនខាងការសិក្សាមានតិចតួច ប៉ុន្តែការរីកចម្រើនខាងសង្គមរបស់ពួកគេគួឱ្យកត់សម្គាល់។ ទន្ទឹមគ្នានេះដែរ សិស្សធម្មតាមិនមានបញ្ហាខាង ការសិក្សាទេ តែផ្ទុយទៅវិញពួកគេអភិវឌ្ឍវិរិយាបថវិជ្ជមាន ចំពោះមិត្តរួមថ្នាក់ដែលមានតម្រូវការពិសេស។ (Prengel, 2013; Moore, Gilbreath & Maiuri, 1998)

ពូកែយល់ពីមនុស្សម្នារ ដឹកនាំអ្នកដទៃ ហើយនិងពូកែខាងសម្រុះសម្រួលទំនាស់។

អ្នកសិក្សាជាបុគ្គលស្ងប់ស្ងាត់ផ្នែកខាងក្នុងចូលចិត្តធ្វើការតែឯង យល់លើពីខ្លួនរបស់គេបានច្បាស់ ហើយជាអ្នកដែលមានគំនិតដើមមិនយកពីគេ។

អ្នកសិក្សាបែបធម្ម-ជាតិចូលចិត្តចេញទៅខាងក្រៅហើយពូកែខាងថែរក្សាអភិរក្ស ហើយរៀបចំកន្លែងសម្រាប់រស់នៅ។ (Gardner et al., 2011, p. 67)

១.៣ ការរៀបចំជាសកលសម្រាប់ការសិក្សា (UDL)

គោលវិធីសាស្ត្រនេះ នឹងផ្តល់នូវវិធីក្នុងការបង្កើតថ្នាក់រៀនបែបបរិយាបន្ន ដោយចាប់ផ្តើមពីការរៀបចំកម្មវិធីសិក្សា។ **UDL**ជំរុញអ្នកអប់រំឱ្យផ្តល់៖ (១) មធ្យោបាយទំនាក់ទំនង -"ហេតុផល"នៃការសិក្សា (២)មធ្យោបាយតំណាង -"កម្មវត្ថុ" ដែលត្រូវការសិក្សា និង(៣)សកម្មភាព និងការសម្តែងមតិ -"របៀប"នៃការសិក្សា។[...] ជាជាង ការរងចាំ ដើម្បីដឹងថាសិស្សណាម្នាក់ត្រូវការការគាំទ្របន្ថែម ឬការគាំទ្រដែលមានលក្ខណៈពិសេស។ គោលវិធីសាស្ត្រ**UDL**ជំរុញឱ្យអ្នកអប់រំរៀបចំផែនការកម្មវិធីសិក្សា និងគរុកោសល្យ ដើម្បីប៉ាន់ស្មានពីភាពចម្រុះគ្នាក្នុងតម្រូវការសិក្សា និងនិន្នាការរបស់សិស្ស។ គោលវិធីសាស្ត្រ**UDL**ផ្តោ

[3] Taken from UNESCO/Booklet One (2015, p. 11). CC BY-SA 3.0 IGO.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

តការយកកចិត្តទុកដាក់តិចតួចទៅលើពិការភាពនិងអត្តសញ្ញាណជាក់លាក់ ហើយផ្តោតយ៉ាងសំខាន់លើវិធីសាស្ត្ររួម ដើម្បីជំរុញការសិក្សា។ [...] មានកស្តុតាងគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ដែលអះអាងថា ការចាប់យកគោលវិធី-សាស្ត្ររួមនៃ **UDL** ចំពោះការសិក្សារបស់សិស្ស ហើយនិងការបញ្ចូលវិធីសាស្ត្របង្រៀនច្រើនប្រភេទ ធ្វើឱ្យការសិក្សារបស់សិស្សមានភាពរីកចម្រើន។ លើសពីការរំពឹងទុករបស់គ្រូបង្រៀនក្នុងការរៀបចំមេរៀនបង្រៀនសិស្សម្នាក់ៗ និងរបៀបរៀនដែលគេបានដឹងគឺ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវថ្មីបានផ្តោតទៅលើសារៈសំខាន់ នៃការឱ្យសិស្សទាំងអស់ស្វែងយល់ពីទម្រង់ និងដំណើរការសិក្សាដែលខុសប្លែកពីគ្នា។ សិស្សអាចជឿថាពួកគេអាចរៀនបានប្រសើរបំផុតដោយការស្តាប់ ឬដោយការប្រើប្រាស់វត្ថុជំនួយជារូបភាព។ ប៉ុន្តែកស្តុតាងបានបញ្ជាក់ថា សិស្សភាគច្រើនមិនមែនមានរបៀបរៀនតែមួយប្រភេទនោះទេ តាមពិតទៅគេរៀនបានប្រសើរបំផុតនៅពេលដែលមានគំរូ និងមានតំណាងច្រើនប្រភេទ។[4]

ទ្រឹស្តីពហុបញ្ញា របស់ Howards Gardner (1983/2011) បញ្ជាក់ថាមនុស្សលោកទាំងអស់កើតមកខុសគ្នា តែមានភាពឆ្លាតវៃស្មើគ្នា ដែលគាត់បែងចែកជា ៨ប្រភេទ។ គាត់ជំទាស់ទៅនឹងអត្ថន័យនៃពាក្យ“ភាពឆ្លាតវៃ” ដែលត្រូវបានគេយល់តាមបែបបុរាណថា ជា“សមត្ថភាពក្នុងការគិតបែបអរូបី ដោយវាស់ស្ទង់តាមរយៈលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ដែលផ្តោតលើគោលបំណង (ដូចជាការប្រឡងធ្វើតេស្ត)” (Merriam-Webster, n.d., online) ការយល់ទៅលើពាក្យ “ឆ្លាតវៃ” របស់គាត់ឆ្លើយតបទៅនឹងគំនិតដែលគេយល់ជាទូទៅថា ជាសមត្ថភាព ឬជាសម្បទារបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ។ មនុស្សគ្រប់គ្នាមានភាពខុសគ្នានៃសមត្ថភាពទាំងនេះ ហើយពួកគេអភិវឌ្ឍបន្ថែមទៀតក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ លើសពីនេះទៀតការអប់រំកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពជាងមុនប្រសិនបើចំណុចខ្លាំងរបស់សិស្សម្នាក់ៗ ត្រូវបានកំណត់ និងជួយអភិវឌ្ឍ។ ដំណើរការអភិវឌ្ឍ ដែលបានគ្រោងទុកទៅតាមចំណុចខ្លាំងរបស់សិស្សម្នាក់ៗ ប្រសើរជាងការផ្តោតទៅលើតែការបិនប្រសប់ដែលល្អឥតខ្ចោះរបស់សិស្សតែមួយចំនួន។ (Gouws & Dicker, 2011) គ្រូបង្រៀនគួរតែដឹងពីសមត្ថភាពរបស់សិស្សម្នាក់ៗ ហើយព្យាយាម "បង្រៀននិងវាយតម្លៃតាមវិធីដែលធ្វើឱ្យពួកគេបានយល់ដឹង" (Gardner, 1983/2011, xvi)។ និយាយចំពោះសាលារៀនបរិយាបន្ន អាចមានន័យថាការទទួលយកនូវចំណុចខ្លាំងរបស់សិស្សម្នាក់ៗ និងជំនាន់របស់ពួកគេ ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ប្តូ

ប្រសិទ្ធភាពខ្លួនឯង
ការជឿជាក់លើសមត្ថភាពខ្លួន ក្នុងការរៀបចំ និងប្រតិបត្តិសកម្មភាពដើម្បី

[4] Taken from Sanger (2020, p. 34ff.). CC BY 4.0.

រវែនគ្នា ដើម្បីគាំទ្រសិស្សដទៃទៀត។ ជាមួយគ្នានេះដែរ គ្រូបង្រៀនគួរតែប្រើវិធីផ្សេងៗគ្នាក្នុងការបង្ហាញនូវខ្លឹមសារមេរៀន ដែលមិនត្រឹមតែឈានទៅដល់កម្រិតអតិបរមារបស់សិស្សតែប៉ុណ្ណោះទេ តែថែមទាំងបញ្ជូននូវអត្ថន័យឱ្យសិស្សបានយល់ច្បាស់ទៀតផង (Gardner , 1983/2011, xvi) ជាគោលវិធីមួយដែលបានរៀបចំឡើងដោយ UDL។

សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់Salamanca និងគម្រោងសកម្មភាពផ្តោតទៅលើការអប់រំពិសេស(UNESCO, 1994) ក៏ទទួលស្គាល់ថា “សិស្សម្នាក់ៗ មានបុគ្គលិកលក្ខណៈ ចំណាប់អារម្មណ៍ សមត្ថភាព និងតម្រូវការសិក្សារៀងខ្លួន”។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ សេចក្តីថ្លែងនេះបានចាប់អារម្មណ៍ជាពិសេសទៅលើការរួមបញ្ចូលសិស្ស ដែលមានតម្រូវការអប់រំពិសេសក្នុងបរិបទសាលារៀនទូទៅ ដែលចាំបាច់ត្រូវរក្សាកន្លែងសម្រាប់សិស្ស ដែលមានតម្រូវការប្លែកៗពីគ្នានៅក្នុងចំណោមសិស្សរបស់ខ្លួន។ មានតែការរួមបញ្ចូលគ្នានៃសិស្សទាំងអស់នេះទេទើបអាចកាត់បន្ថយឥរិយាបទនៃការរើសអើងបានដែលអាចបង្កើតបាននូវសហគមន៍ដ៏កក់ក្តៅមួយ អាចទទួលយកសមាជិករបស់ខ្លួន និងផ្តល់ជូននូវស្តង់ដានៃការអប់រំដូចគ្នាសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ដែលស្របទៅនឹងវិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល។ សេចក្តីថ្លែងការណ៍នេះបានបន្ថែមទៀតថា មិនមែនត្រឹមតែសិស្សប៉ុណ្ណោះទេដែលត្រូវប្រកាន់ភ្ជាប់តាមគំនិតគោលនៃជំហាន និងដំណើរនៃការសិក្សា ប៉ុន្តែដំណើរការសិក្សាដែលគេត្រូវធ្វើការសម្របក្នុងមធ្យោបាយមួយ វាអាចបម្រើដល់អ្នកសិក្សារៀនសូត្រជាច្រើននាក់។ វិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល មានសារៈសំខាន់សម្រាប់សិស្សទាំងអស់ និងដល់សង្គមជាតិទាំងមូល។ បទពិសោធបានបង្ហាញថា វិធីនេះបានកាត់បន្ថយការបោះបង់ការសិក្សា និងការរៀនត្រួតថ្នាក់ច្រើន។ វាជាផ្នែកមួយនៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំ ដែលធានាឱ្យលទ្ធផលការសិក្សាមានមធ្យមភាគកម្រិតខ្ពស់។ វិធីនេះអាចជួយបញ្ចៀសការខ្ជះខ្ជាយធនធានទាំងឡាយ និងការបំផ្លាញក្តីសង្ឃឹម ដែលនាំមកនូវផលវិបាកសម្រាប់ការបង្រៀន មានគុណភាពកម្រិតទាប និងជាវិធីសាស្ត្រ “អប់រំដ៏ត្រឹមត្រូវសម្រាប់គ្រប់គ្នា”។ ជាងនេះទៀត សាលារៀនដែលប្រើប្រាស់វិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល ជាថ្នាលបណ្តុះបណ្តាលសង្គមមនុស្ស នាំទៅរកការគោរពទាំងភាពខុសគ្នា និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្សជាតិទាំងអស់) (UNESCO, 1994)។

សម្រេចបានលទ្ធផល (Bandura, 1997, p. 3)

សូមមើល ម៉ូឌុល ៣ ចំណុច ៣.៣ «ការកំណត់អំណាច និងប្រសិទ្ធភាពខ្លួនឯង»

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

២.ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

របាយការណ៍មួយក្នុងឆ្នាំ២០១៨ របស់គម្រោង All Children Reading – Asia (ACR-Asia) បានសន្និដ្ឋានថា កម្ពុជាបានប្រឹងប្រែង ដើម្បីអនុវត្តសាលារៀនបរិយាបន្ន។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ការអប់រំតាមបែបបញ្ជ្រាប នៅតែជាជម្រើសដែលគេពេញនិយម ពិសេសអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលជាច្រើន(p. 31) ព្រមទាំងពីសំណាក់រដ្ឋាភិបាលផងដែរ។ លើសពីនេះទៀត សិស្សដែលមានពិការភាពនៅក្នុងសាលារៀនមិនបានទទួលនូវការ- គាំទ្រចាំបាច់ ដែលពួកគេត្រូវការដើម្បីទទួលបានជោគជ័យ។ ដូចគ្នានេះដែរគ្រូបង្រៀនមិនបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលបន្ថែម ពីរបៀបរៀបចំកម្មវិធីសិក្សាដើម្បីគាំទ្រការ-សិក្សារបស់សិស្ស ដែលមានលក្ខណៈពិសេសទាំងនោះទេ”។(p. 31) ទោះបីជារាជរដ្ឋា-ភិបាលកម្ពុជាបានប្តេជ្ញាចំពោះការបង្កើតប្រព័ន្ធអប់រំបែបបរិយាបន្ន “កម្មវិធីសិក្សាបច្ចុប្បន្ន មិនត្រូវបានតាក់តែងឡើងក្នុងវិធីមួយដែលអាចផ្លាស់ប្តូរបានដោយងាយស្រួលឡើយ” (p. 31) ហើយគោលបំណងរបស់រដ្ឋាភិបាល លើរបៀបយល់ដឹងពីការបង្កើតប្រព័ន្ធអប់រំនេះ ក៏នៅមិនទាន់ត្រូវបានរៀបចំគម្រោងឱ្យបានច្បាស់ឬលម្អិតនៅឡើយ។ របាយការណ៍ នេះបានសន្និដ្ឋានថា កម្ពុជាបានរៀបចំគម្រោងមូលដ្ឋានសម្រាប់ការអប់រំបែបបរិយាបន្ន ក៏ប៉ុន្តែនៅមានរយៈពេលវែងទៀតដើម្បីអនុវត្តគម្រោងនេះឱ្យបានពេញ-លេញ នៅក្នុងសាលារៀនទាំងអស់។

៣. ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា

ការសិក្សាមួយដែលធ្វើឡើងដោយ Muttiah, Drager និងO’Connor (2016) ទៅលើការអប់រំពិសេសក្នុងប្រទេសស្រីលង្កាថា ការឆ្លុះបញ្ចាំងក្នុងខេត្តចំនួនបីបានរកឃើញថា សិស្សភាគច្រើនមានតម្រូវការពិសេស ក្នុងខេត្តភាគខាងលិច ភាគខាងជើង និងភាគខាងត្បូង ដែលកំពុងត្រូវបានបង្រៀនក្នុងផ្នែកពិសេសនេះ។ ចំណែកពាក្យ “សាលារៀនបរិយាបន្ន” ត្រូវបានប្រើក្នុងបរិបទទាំងនេះ។ តាមពិតទៅវាជាការបញ្ចូលគ្នានូវសិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសក្នុងសាលារៀនទូទៅ ជាកន្លែងដែលពួកគេត្រូវចំណាយពេលពេលសិក្សា១០០% នៃថ្ងៃ

សិក្សារបស់គេជាមួយសិស្សដែលមានពិការភាព ហើយនៅជាប់ដោយឡែកពីមិត្តភក្តិ ដែលកំពុងអភិវឌ្ឍតាមបែបធម្មតា”(online)។ ផ្នែកពិសេសទាំងនេះមិនបានបែងចែក អាយុ ឬសមត្ថភាព ហើយជាញឹកញាប់មិនមានការគាំទ្រចាំបាច់សម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗដែលខុសគ្នាទេ។ ការខ្វះចន្លោះក្នុងការបណ្តុះ បណ្តាលគ្រូបន្ថែម ជាបញ្ហាមួយ និងបញ្ហាមួយទៀតគឺកង្វះខាតគ្រូបង្រៀន ដែលមានសមត្ថភាព។ សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេស នៅក្នុងសាលារៀនឯកជនភាគច្រើន អាចចូលរៀនក្នុងថ្នាក់រួមបញ្ចូលគ្នា ដែលជាកន្លែងពួកគេត្រូវបានទទួលការជួយគាំទ្រពីសំណាក់គ្រូជំនួយដោយផ្ទាល់ លើសមិទ្ធិផលការសិក្សារបស់ពួកគេ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តីសាលារដ្ឋមិនមានធនធានសម្រាប់គ្រូ និងសិស្សក្នុងថ្នាក់រួមបញ្ចូលគ្នានោះទេ ហើយសាលាពឹងផ្អែកទាំងស្រុងទៅលើគ្រូបង្រៀនប្រចាំថ្នាក់។ ការសិក្សានេះសន្និដ្ឋានថាទោះបីជា ប្រទេសស្រីលង្កាបានអភិវឌ្ឍផ្នែកអប់រំពិសេសក៏ដោយ ក៏នៅតែមានការធ្វើឱ្យរីកចម្រើន លើសេវាកម្មត្រូវការចាំបាច់ ដើម្បីឱ្យសិស្សគ្រប់គ្នាទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីប្រព័ន្ធអប់រំនេះ។ ការសិក្សានេះក៏បានបង្ហាញច្បាស់ថា ទោះបីជាខ្លួនបានសង្កេតពីស្ថានភាពនៅក្នុងខេត្ត ចំនួនបីក្នុងចំណោមខេត្តទាំងប្រាំបួន។ លទ្ធផលទាំងនេះអាចជាមូលដ្ឋាននាំទៅដល់ការសន្និដ្ឋាន ស្ថានភាពនៅក្នុងខេត្តដែលនៅសល់ក្នុងប្រទេសថាមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា។

៤. យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់គរុកោសល្យបរិយាបន្ន

៤.១ សិក្សាពីសិស្សរបស់អ្នក

មានហេតុផលខុសៗគ្នា ដែលគំរូបង្រៀនត្រូវសិក្សាពីសិស្សរបស់ខ្លួន។ ទី១ វានឹងជួយអ្នកឱ្យទទួលស្គាល់សមត្ថភាពរបស់សិស្ស និងអាចឱ្យអ្នកជួយពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ពួកគេ និងគាំទ្រពួកគេដោះស្រាយបញ្ហាលំបាក ដែលអាចកើតមានឡើង(UNESCO/Booklet Four, 2015)។ ទី២ “ការសិក្សាស្រាវជ្រាវពីគរុកោសល្យបរិយាបន្នបានបង្ហាញថា សិស្សរីករាយនឹងការមានអត្តសញ្ញាណផ្ទាល់ខ្លួន និងបទពិសោធជីវិតទាំងឡាយដែលទទួលស្គាល់ពីគ្រូបង្រៀន”

(Sanger, 2020, p. 37)។ រឿងនេះនឹងធ្វើឱ្យពួកគេមានអារម្មណ៍ថា ពួកគេត្រូវបានគេរាប់បញ្ចូលហើយបង្ហាញជាសញ្ញាដល់សិស្សថា អ្នកបានដឹងពីប្រវត្តិដែលប្លែកៗចម្រុះរបស់គេ។ ហើយនេះក៏ជាសញ្ញាថាអ្នកកំពុងទន្ទឹងរងចាំធ្វើការជាមួយពួកគេ ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យក្នុងថ្នាក់របស់អ្នក” (Sanger, 2020, p. 38)។

៤.២ ជំរុញប្រសិទ្ធភាពខ្លួនឯងបែបឌិជូមាន

មុនពេលពួកគេចូលរួមក្នុងការរៀនសូត្រ សិស្សត្រូវជឿថាពួកគេអាចរៀនចេះ។ សិស្សកំពុងអភិវឌ្ឍការជឿជាក់លើខ្លួនឯង និងអត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេ។ មនុស្សពេញវ័យមានតួនាទីសំខាន់ ក្នុងការលូតលាស់នេះ។ សិស្សអាចនឹងត្រូវបានបំផ្លិចបំផ្លាញនៅពេលដែល ភេទ សាវតារ ជនជាតិ ឬសមត្ថភាពរបស់ពួកគេមិនត្រូវបានគេឱ្យតម្លៃ ឬនៅពេលដែលលក្ខណៈទាំងនេះត្រូវបានប្រើដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេមានអារម្មណ៍ថាតូចទាបជាងគេ។ (UNESCO/Booklet Four, 2015, p. 10f.) សាលាបរិយាបន្នកំណត់ថាសិស្សទាំងនេះអាចនឹងរៀនបានដោយជោគជ័យ។ ទោះបីជាយ៉ាងនេះក្តី ការជឿជាក់លើសមត្ថ-ភាពរបស់ខ្លួនអាចនឹងធ្វើឱ្យ ពួកគេមានមន្ទិលសង្ស័យអំពី ភាពជោគជ័យរបស់ពួកគេ។ តួនាទីរបស់គ្រូគឺត្រូវជួយគាំទ្រសិស្ស ឱ្យមានភាពជឿជាក់លើខ្លួនឯងច្រើនជាងមុន និងលើកកម្ពស់ស្មារតីជ័យជម្នះរបស់គេ។ មានន័យថា ពួកគេអាចធ្វើជាម្ចាស់លើកិច្ចការ និងស្វែងរកដំណោះស្រាយដោយផ្ទាល់ខ្លួន។ នៅក្នុងសាលារៀនបរិយាបន្នសិស្សមានមោទនភាព និងសមិទ្ធិផលរបស់ខ្លួនគេ។ គេរៀនពីរបៀបរៀនទាំងនៅក្នុង និងក្រៅសាលារៀនដោយខ្លួនឯង។ឧទាហរណ៍ ពួកគេរៀនពីរបៀបសួរសំណួរល្អៗ។ ពួកគេរៀនស្វែងយល់ និងអនុវត្តនូវអ្វី ដែលគេបានរៀនក្នុងសាលា និងប្រើប្រាស់ក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់គេ ដូចជាការលេង និងនៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេ។ ពួកគេក៏រៀន ពីរបៀបទាក់ទងគ្នាយ៉ាងសកម្ម និងរីករាយជាមួយមិត្តរួមថ្នាក់ និងគ្រូបង្រៀន។ (UNESCO/Booklet One, 2015, p. 14)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ចូរពិចារណាឧទាហរណ៍ខាងក្រោម ដើម្បីជំរុញប្រសិទ្ធភាពវិជ្ជមានរបស់សិស្ស

- ចៀសវាងបែងចែកសិស្សទៅតាមសមត្ថភាព
- លុបបំបាត់សម្ពាធនៃការប្រកួតប្រជែង និងការចាត់ចំណាត់ថ្នាក់
- ផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវការទទួលខុសត្រូវការងារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ ដោយទុកឱ្យគេកំណត់គោលដៅផ្ទាល់ខ្លួន និងត្រួតពិនិត្យវាយតម្លៃគោលដៅទាំងនោះដោយខ្លួនឯង
- ផ្តល់មតិយោបល់ដែលច្បាស់លាស់ និងល្អិតល្អន់សម្រាប់ការលូតលាស់នៃ ការសិក្សារបស់ពួកគេ។(Sanger, 2020; Moore, Gilbreath & Maiuri, 1998)
- ផ្តល់តម្លៃដល់សិស្ស និងការចូលរួមទៅតាមលក្ខណៈពិសេសរបស់ពួកគេ (UNESCO/Booklet Four, 2015)
- ផ្តល់មតិលើការចូលរួមរបស់សិស្សតាមបែបវិជ្ជមាន "ឧទាហរណ៍ មតិយោបល់វិជ្ជមាន" ចូរមើលចម្លើយប៉ុន្មានដែលកូន ឆ្លើយ ខុស!" អាចប្តូរទៅជា "ចូរមើលចម្លើយប៉ុន្មាន ដែលកូនឆ្លើយត្រូវ!គោះយើងស្វែងរកវិធីមួយសម្រាប់ជួយឱ្យកូនឆ្លើយត្រូវបានច្រើនជាងមុននៅពេលក្រោយ។ តើអ្វីបានជួយកូនឱ្យចងចាំចម្លើយទាំងឡាយដែលកូនឆ្លើយត្រូវ?" (UNESCO/Booklet Four, 2015, p. 10)
- ត្រូវប្រាកដក្នុងចិត្តថា អ្នកប្រាប់សិស្សម្នាក់ៗយ៉ាងហោចណាស់នូវរឿងអ្វីមួយដែលពួកគេធ្វើបានយ៉ាងល្អ។" (UNESCO/Booklet Four, 2015, p. 14)

៤.៣ ការពិចារណាពីភាពខុសគ្នាខាងវប្បធម៌ និងប្រពៃណីក្នុងតំបន់

សាលារៀនបរិយាបន្នផ្សារភ្ជាប់ភាពចម្រុះគ្នា និងត្រូវឱ្យតម្លៃភាពខុសគ្នាទាំងនោះ។ ចំពោះសិស្សដែលនិយាយភាសាមួយផ្សេងគ្នា ឬក៏សិស្សដែលចេញមកពីវប្បធម៌ដទៃទៀត យើងចាំបាច់សង្កេតទៅលើចំណុចដូចខាងក្រោម៖

- ធ្វើការជាមួយឪពុកម្តាយ និងសមាជិកសហគមន៍ ដើម្បីសម្របសម្រួលមេរៀនក្នុងថ្នាក់ និងសម្ភារៈដទៃទៀត ដែលតំណាងឱ្យវប្បធម៌ចម្រុះនិងភាសារបស់សហគមន៍។ ទង្វើនេះនឹងជួយធានាសហគមន៍ និងស្វែងរក

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សម្ភារៈជាក់ស្តែង និងមានផលប្រយោជន៍ ហើយវានឹងជួយជំរុញឱ្យអាណាព្យាបាលបញ្ជូនកូនរបស់ពួកគាត់ទៅសាលារៀន។[...]

- ចូរប្រើប្រាស់ប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងតំបន់ និទានផ្ទាល់មាត់ រឿងបុរាណ បទចម្រៀង និងកំណាព្យក្នុងការបង្កើតមេរៀនក្នុងថ្នាក់។
- ចំពោះសិស្សដែលមិនចេះនិយាយភាសា សម្រាប់ការបង្រៀនក្នុងថ្នាក់រៀន សូមសហការជាមួយគ្រូដែលនិយាយ ពីរភាសា ឬអ្នកជំទៃទៀតដែលចេះនិយាយភាសារបស់សិស្សទាំងនេះ(ទោះបីជាពួកគាត់ជាសមាជិកគ្រួសារ និងសហគមន៍ក៏ដោយ) ដើម្បីបង្កើតកម្មវិធីបង្រៀនភាសាមួយដែលត្រឹមត្រូវសម្រាប់ថ្នាក់រៀន។
- ចូរប្រើឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងតាមតំបន់ ដែលបង្ហាញអត្ថន័យសម្រាប់សិស្សទាំងអស់គ្នាទាំងប្រុសទាំងស្រី ដែលមានប្រវត្តិ និងសមត្ថភាពចម្រុះគ្នា។[5]

៤.៤ ការជ្រើសរើសសកម្មភាពដែលមានអត្ថន័យ

សកម្មភាពមួយ ដែលចាត់ទុកថាមានអត្ថន័យក្នុងបរិបទនេះគឺ នៅពេលដែលអ្នកសិក្សាមើលឃើញថា មានប្រយោជន៍ ឬមានសារៈសំខាន់ចំពោះដំណើរការសិក្សារបស់ពួកគេ។ គ្រូបង្រៀនអាចបង្កើតសកម្មភាព ដែលមានអត្ថន័យដោយប្រកាន់ខ្ជាប់ក្នុងចិត្តនូវប្រវត្តិវប្បធម៌នៃអ្នកសិក្សា រួមទាំងផលប្រយោជន៍ក្នុងជីវិតជាក់ស្តែង ផ្សារភ្ជាប់សាលារៀនចំពោះពួកគេ។ ហេតុផលដែលគ្រូបង្រៀនត្រូវចាំគឺភាពខុសគ្នាខាងវប្បធម៌ ព្រោះវប្បធ៌មអាចមានឥទ្ធិពលទៅលើទស្សនៈរបស់សិស្ស ព្រោះមានអត្ថន័យជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសកម្មភាពមួយចំនួន។ ប្រវត្តិខាងផ្នែកវប្បធម៌អាចខុសគ្នា ហើយវាសំខាន់សម្រាប់អ្នកអប់រំម្នាក់ស្គាល់ច្បាស់ពីសិស្ស ដែលមិនទាន់យល់ដឹងពីប្រព័ន្ធសាលារៀន និងវប្បធម៌របស់ខ្លួន។ រឿងនេះមានន័យថាសកម្មភាព និងលំហាត់មួយចំនួនសក្តិសមសម្រាប់ សិស្សមួយចំនួនហើយមិនត្រូវជាមួយសិស្សដទៃទៀត។ ដើម្បីធ្វើឱ្យសកម្មភាពមានអត្ថន័យ វាផ្តោតសំខាន់ក្នុងការសម្របសម្រួលទៅនឹងស្ថានភាពជីវិត និងកាលៈទេសៈពិតៗ។ កិច្ចការនេះនឹងជួយអ្នកសិក្សាឱ្យមើលឃើញនូវសារៈ-សំខាន់លើអ្វីដែលគេកំពុងសិក្សា។ វិធីនេះធ្វើឱ្យការសិក្សាមានអត្ថន័យជាងមុនចំពោះពួកគេ (Vosniadou,2001) សកម្មភាពទាំងនេះ នឹងផ្តល់នូវការយល់ដឹងរបស់សិស្ស

[5] Taken from UNESCO/Booklet Three (2015, p. 36) + Booklet Four (2015, p. 61). CC BY-SA 3.0 IGO.

នូវអ្វី ដែលកំពុងត្រូវបានគេបង្រៀន ហើយវានឹងជំរុញឱ្យមានការគិតវិភាគរបស់ពួកគេ។(Sileo et al.,1998) គំនិតខាងក្រោមអាចមានប្រយោជន៍នៅពេលដែលកំពុងរៀបចំគម្រោងសកម្មភាព៖

- ផ្តួផ្តងជំនាញមួយ និងលំហាត់មួយដែលមានអត្ថន័យចំពោះអ្នកសិក្សា។ ឧទាហរណ៍ឱ្យសិស្សធ្វើបទបង្ហាញ ឬចូលរួមក្នុងការដេញដោលមតិ ដើម្បីអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពនិយាយរបស់ពួកគេ ឬក៏ណែនាំការសែតដល់សិស្សក្នុងថ្នាក់រៀន និងជំរុញឱ្យគេអាន និងលើកទឹកចិត្តឱ្យសរសេរអត្ថបទ ដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពសរសេររបស់ពួកគេ។(Vosniadou, 2001)
- អញ្ជើញអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ ឬអ្នកជំនាញបង្រៀនអំពីបទពិសោធក្នុងជីវិតការងារពិត ដើម្បីបង្កើនបន្ថែមនូវការយល់ដឹងរបស់សិស្សក្នុងទំនាក់ទំនងរវាងសាលារៀននិងការងារ។(Collins et al., 1989)
- ការសម្តែងតួធ្វើត្រាប់តាមឱ្យដូច ដើម្បីបញ្ចូលក្នុងដំណើរការសិក្សាជាមួយ តថភាព និងបង្កើនការគិតវិភាគស៊ីជម្រៅ។(Sileo et al., 1998)

៤.៥ ការធ្វើជាគំរូនៃភាពចម្រុះគ្នា

បើនិយាយអំពីខ្លឹមសារ និងការធ្វើសកម្មភាព រួមបញ្ចូលទាំងឧទាហរណ៍ដែលបង្ហាញភាពចម្រុះគ្នា។ ចូរកុំប្រើតែសព្វនាមជាបុរស ឬតួអង្គដែលចេញតែពីប្រវត្តិជនជាតិ ឬភូមិសាស្ត្រជាក់លាក់តែមួយមុខ។ ចូរបំបែកចេញជាលក្ខណៈតួយ៉ាងខាងយេនឌ័រ ដោយភ្ជាប់ជាមួយសកម្មភាពផ្សេងៗដូចជាចំអិនអាហារ ឬការថែទាំកូនជាមួយនឹង តួអង្គបុរស។ នៅពេលជាមួយគ្នានេះដែរ ចូរបញ្ជាក់ពីការអនុវត្តដែលមិនស្មើភាពគ្នាទាំងការមើលឃើញក្នុងសម្ភារសិក្សា ឬនៅក្នុងតថភាពជាក់ស្តែងរបស់សិស្ស។ សិស្សគួរតែបានដឹងពីភាពមិនស្មើគ្នាទាំងនេះ ហើយធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងទៅលើរឿងទាំងនេះ ដើម្បីអាចផ្លាស់ប្តូរនូវតំរិយាបទមួយចំនួន។(Sanger, 2020) នៅពេលរៀបចំសម្ភារៈបង្រៀន ចូរពិចារណាទៅលើទិដ្ឋភាពខាងក្រោម៖

- ត្រួតពិនិត្យលើការស្រាយបំភ្លឺ៖ ស្វែងរកលក្ខណៈរួមដូចជា រូបភាព ឬគំនិតយោបល់និយាយអំពីមនុស្ស ដែលគេទទួលយកយ៉ាងទូលំទូលាយ ទោះបីជារូបភាពទាំងនោះមិនមែនជាការពិតក៏ដោយ(ដូចជា បុរសជា “មេគ្រួសារ” ហើយស្ត្រីជា “អ្នកមើលថែទាំកុមារ”)។ ការបង្ហាញនេះបានចោទជាសំណួរថា តើមនុស្សនៅក្នុងវប្បធម៌មួយ ឬក៏បុរសជាតួអង្គ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ដៃលលេចធ្លោជាងគេ?តើនរណាកំពុងធ្វើអ្វី?តើកុមារដៃលមានពិការភាពជាអ្នកមើលអសកម្ម ឬក៏ពួកគេមានការចូលរួមដូចជាការ លេងបាល់ជាមួយអ្នកដទៃ? តើពួកគេមើលទៅមានភាពសប្បាយរីករាយឬទេ?

- ត្រួតពិនិត្យមើលដំណើររឿង៖ តើបញ្ហាត្រូវបានបង្ហាញ ច្នៃប្រឌិត និងដោះស្រាយនៅក្នុងសាច់រឿងដោយរបៀបណា? តើសាច់រឿងជំរុញឱ្យមានការទទួលយកដោយអសកម្ម ឬការតស៊ូយ៉ាងស្វិតស្វាញពីសំណាក់តួអង្គភាគតិច(ដូចជាមនុស្សក្នុងកុលលសម្ពន្ធ ឬក៏មនុស្សដៃលមានពិការភាព)? តើភាពជោគជ័យរបស់កុមារ ឬស្ត្រីផ្អែកលើការផ្តួចផ្តើមគំនិត និងភាពឆ្លាតវៃរបស់គេ ឬក៏បានមកដោយសាររូបរាងដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ពួកគេ? តើរឿងតែមួយដូចគ្នា អាចត្រូវបានលើកមកនិទានដៃរឬទេ ប្រសិនបើការសម្តែងរបស់បុរស និងស្ត្រីក្នុងសាច់រឿងត្រូវបានគេធ្វើបញ្ច្រាសគ្នា?
- ក្រឡេកមើលទៅរបៀរស់នៅ៖ ប្រសិនបើការបកស្រាយ និងអត្ថបទមានបំណងបង្ហាញពីវប្បធម៌មួយដទៃទៀត តើពួកគេបានបង្ហាញពីភាពសាមញ្ញ ឬផ្តល់នូវគំនិតវៃឆ្លាតនៅក្នុងរបៀបរស់នៅរបស់អ្នកដទៃដៃរឬទេ?
- សង្កេតមើលទំនាក់ទំនង៖ នរណាមានអំណាច?នរណាជាអ្នកសម្រេចចិត្ត? តើស្ត្រីមានតួនាទីសំខាន់ក្នុងការគាំទ្រ តៃមានមុខងារជាអ្នកនៅក្រោមបង្គាប់ឬ?
- កត់សម្គាល់ពីវិភាព៖ ជាទូទៅ តើវិជនមានប្រភពចេញពីវប្បធម៌ជាក់លាក់ណាមួយឬ? តើមនុស្សដៃលមានពិការភាពធ្លាប់ជាវិជនឬទេ? តើស្ត្រីធ្លាប់ជាវិនារីឬទេ? តើអ្នកក្រធ្លាប់ជាវិជនដៃរឬទេ?
- ពិចារណាទៅលើផលប៉ះពាល់ដល់រូបភាពរបស់កុមារ។ តើមានការផ្តល់ជាមតិយោបល់ ដៃលអាចកំណត់ព្រំដៃននៃការប៉ងប្រាថ្នារបស់កុមារដៃរឬទេ? រឿងនេះអាចប៉ះពាល់លើការគិតរបស់សិស្សម្នាក់ៗ។ តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះរូបកុមារីម្នាក់ នៅពេលគាត់អានអត្ថបទមួយដៃលកុមារាសម្តែងតួជាអ្នកក្លាហាន ហើយធ្វើការងារសំខាន់ៗ តៃកុមារីមិនអាចធ្វើបាន? (UNESCO/Booklet 4 2015: 30ff.)

៤.៦ ការបញ្ចូលគ្រួសាររបស់សិស្ស

ទំនួលខុសត្រូវមួយដ៏សំខាន់ ក្នុងចំណោមទំនួលខុសត្រូវរបស់យើងដែលជាគ្រូបង្រៀន គឺត្រូវបើកចំហរប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនងជាច្រើនប្រភេទ ចំពោះគ្រួសារនិងសមាជិកដទៃទៀតក្នុងសហគមន៍។សិស្សរៀនបានប្រសើរជាងមុន នៅពេល ដែលឪពុកម្តាយ និងសមាជិកគ្រួសាររបស់ពួកគេចាប់អារម្មណ៍ និងមានទំនាក់ទំនងជាមួយសាលារៀន និងការអប់រំ។ នៅពេលដែលយើងបញ្ចូលគ្រួសារក្នុងការរៀនសូត្រ យើងបង្កើននូវសក្តានុពលសម្រាប់ការសិក្សាក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់យើង។ យើងបង្កើតការគាំទ្រសម្រាប់ការបង្រៀនតាមមធ្យោបាយជាច្រើនយ៉ាង។ ជាលទ្ធផល ការធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយគ្រួសាររបស់សិស្ស និងសមាជិកសំខាន់ៗនៅក្នុងសហគម វាសំខាន់ខ្លាំងណាស់ ក្នុងការបង្កើតបរិយាកាសមេត្រីសិក្សា។[...]មានវិធីសាស្ត្រដែលមានប្រសិទ្ធភាពជាច្រើន ក្នុងការចាប់ផ្តើមធ្វើការទំនាក់ទំនងជាមួយគ្រួសារ។

ខាងក្រោមនេះជាបញ្ជីនៃវិធីសាស្ត្រមួយចំនួន។ សាកល្បង ប្រើវិធីសាស្ត្រដែលអ្នកចូលចិត្តបំផុត និងជាវិធីដែលងាយស្រួលបំផុត។ បន្ទាប់មកបន្តសាកល្បងវិធីសាស្ត្រដទៃទៀត៖

- ជួបប្រជុំជាមួយគ្រួសារសិស្ស និងសហគមន៍នៅទីណា ដែលអ្នកណែនាំពីខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ ពណ៌នាពីគោលបំណងរបស់អ្នកសម្រាប់ការបង្រៀននិងការរៀនរបស់សិស្ស។ តម្លៃនៃភាពចម្រុះគ្នានៅក្នុងថ្នាក់រៀនមេត្រីសិក្សាបរិយាបន្ន។ពិភាក្សាពីវិធីដែលគ្រួសារនិងសមាជិកសហគមន៍អាចចូលរួមក្នុងសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់អ្នក។
- កំណត់ពេលជួបពិភាក្សាបែបក្រៅផ្លូវការម្តង ឬពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ ជាមួយឪពុកម្តាយសិស្ស ដើម្បីវាយតម្លៃការសិក្សាកូនគាត់។ បង្ហាញពួកគាត់ពីឧទាហរណ៍ ដែលជាស្នាដៃកូនៗរបស់គាត់។ សង្កត់ធ្ងន់ទៅលើទេពកោសល្យនិងសមិទ្ធផលបែបវិជ្ជមានរបស់សិស្សម្នាក់ៗ ហើយរៀបរាប់ពីរបៀបដែលសិស្សរៀន កាន់តែប្រសើរជាងមុន ប្រសិនបើពួកគេអាចជម្នះបាននូវឧបសគ្គមួយចំនួន។
- ផ្ញើកិច្ចការសិស្សរបស់អ្នកទៅតាមផ្ទះរបស់ពួកគេ ដើម្បីបង្ហាញដល់ឪពុកម្តាយថាកូនរបស់ពួកគាត់កំពុងធ្វើបានល្អ ឬយ៉ាងណា។ សុំមតិ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

យោបល់ឪពុក ម្តាយសិស្ស អំពីកិច្ចការកូនៗរបស់ពគាត់ ហើយសួរពីអ្វីដែលកូនៗរបស់គាត់គួរឱ្យរៀនបន្ទាប់។

- ជំរុញលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យនិយាយពីអ្វីដែលពួកគេរៀននៅផ្ទះ។ ប្រើព័ត៌មាននេះក្នុងមេរៀនរបស់អ្នក។ ជជែកជាមួយឪពុកម្តាយអំពីរបៀបរៀន និងអ្វីដែលកូនៗរបស់ពួកគាត់កំពុងរៀននៅក្នុងថ្នាក់ ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងជីវិតនៅផ្ទះរបស់ពួកគេ។ ម៉្យាងទៀតបង្ហាញពីរបៀបដែលចំណេះដឹងនៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់ពួកគេ ដែលត្រូវបានប្រើ ឬកំពុងប្រើនៅផ្ទះ។
- ធ្វើទស្សនកិច្ចសិក្សាតាមសហគមន៍ ឬសុំឱ្យសិស្សសម្ភាសន៍ឪពុកម្តាយ ឬជីដូនជីតាអំពីកុមារភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគាត់ក្នុងសហគមន៍ ហើយបន្ទាប់មកឱ្យសិស្សរៀបរាប់ពីរឿង ឬសំណេរតែងសេចក្តីអំពី “ជីវិតក្នុងសហគមន៍នៅក្នុងអតីតកាល”។
- លើកទឹកចិត្តឱ្យសមាជិកគ្រួសារចូលរួមក្នុងសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់រៀន ហើយអញ្ជើញអ្នកជំនាញក្នុងសហគមន៍ ឱ្យចែករំលែកចំណេះដឹងរបស់ពួកគេជាមួយនឹងថ្នាក់រៀនរបស់អ្នក។[6]

៥. ចំណុចគន្លឹះ

- ✓ សង្គមនីមួយៗត្រូវបានកំណត់លក្ខណៈ នៃភាពចម្រុះក្នុងទម្រង់ខុសៗគ្នានៃពណ៌សម្បុរ ស្បែក ភាសា ភេទ អាយុ អត្តសញ្ញាណ ស្ថានភាពសង្គម សេដ្ឋកិច្ច ឬក៏សមត្ថភាពខាងផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្តនៃសមាជិករបស់ខ្លួន។ ភាពចម្រុះគ្នានេះ ក៏ត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងសាលារៀនផងដែរ។
- ✓ សាលារៀនបរិយាបន្ននីមួយៗទទួលយក និងផ្តល់តម្លៃសិស្សទាំងអស់គ្នា រួម-ទាំងចំណុចខ្លាំងរបស់គេម្នាក់ៗ ហើយផ្តោតទៅរកតម្រូវការរបស់សិស្សម្នាក់ៗ។
- ✓ សាលារៀនបរិយាបន្ន មិនបានបែងចែកក្រុម ឬដាក់ឈ្មោះឱ្យបុគ្គលទាំងឡាយចូលទៅក្នុងក្រុម ដែលត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុននោះទេ។

[6] Taken from UNESCO/Booklet Two (2015, p. 11f.). CC BY-SA 3.0 IGO.

- ✓ សាលារៀនបរិយាបន្នទទួលស្គាល់ថា អ្នកគ្រប់គ្នាអាចរៀនចេះ គាំទ្រសិស្សគ្រប់គ្នាក្នុងការសិក្សានេះ ហើយធានាបានថាអ្នកគ្រប់គ្នាបានជោគជ័យ។
- ✓ សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសខាងការអប់រំ(SEN) មានទម្រង់ជាបញ្ហា ឬជំងឺ Dyslexia, Dysgraphia, Dyscalculia, ADHD ឬក៏ ASD ក្នុងចំណោមអ្នកដទៃទៀត ប្រហែលជាត្រូវការទម្រង់បន្ថែម ឬផ្សេងគ្នានៃការគាំទ្រ ជាងសិស្សដទៃទៀតដែលមានអាយុដំណាលគ្នា ឬរៀនក្នុងថ្នាក់ដូចគ្នា។
- ✓ គោលវិធីការរៀបចំជាសកលសម្រាប់ការសិក្សា(UDL) ជំរុញឱ្យអ្នកអប់រំរៀបចំគម្រោងនៃកម្មវិធីសិក្សា និងគរុកោសល្យ ដើម្បីរំពឹងទុកជាមុននូវភាពចម្រុះជាច្រើនករណីនៅក្នុងតម្រូវការការសិក្សានៃសិស្សរបស់គេ។
- ✓ មធ្យោបាយជាច្រើននៃទំនាក់ទំនង និងការបញ្ជាក់ពីគំនិត គឺជាវិធីដែលធ្វើឱ្យសិស្សឈានដល់កម្រិតខ្ពស់។
- ✓ តាមរយៈការសិក្សាពីសមត្ថភាពរបស់សិស្សម្នាក់ គ្រូដឹងពីវិធីជួយពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់សិស្សទាំងឡាយ និងជួយគាំទ្រពួកគេនៅពេលការលំបាកអាចកើតឡើង។
- ✓ តាមរយៈការជំរុញឱ្យមានផលវិជ្ជមានចំពោះការជឿជាក់លើសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួន គ្រូអាចគាំទ្រសិស្សដោយទទួលស្គាល់ពីចំណុចខ្លាំងរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗផ្ទាល់។
- ✓ គ្រូគួរតែពិចារណាពីភាពខុសគ្នាខាងវប្បធម៌ និងប្រពៃណីក្នុងតំបន់ដែលមានវត្តមាននៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់ពួកគាត់។
- ✓ គ្រូគួរតែជ្រើសរើសសកម្មភាពទាំងឡាយណា ដែលមានអត្ថន័យសម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗ។
- ✓ គ្រូបង្រៀនគួរតែធ្វើជាគំរូនៃភាពចម្រុះរបស់ខ្លួនផ្ទាល់។
- ✓ នៅក្នុងបរិបទបែបរួមបញ្ចូលគ្រួសារទាំងឡាយរបស់សិស្សគួរតែត្រូវបានរួមបញ្ចូលទៅក្នុងដំណើរការរៀនសូត្រ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

๖. ឯកសារពិគ្រោះ

All Children Reading – Asia (ACR-Asia). (2018). *Cambodia Situational Analysis of the Education of Children with Disabilities in Cambodia Report*. Washington, DC: ACR-Asia.

Bandura, A. (1997). *Self-Efficacy: The Exercise of Control*. New York: Freeman.

Boundless.com Textbooks. (n.d.). *Learning Disabilities and Special Education*. [Online]. Retrieved from: http://oer2go.org/mods/en-boundless/www.boundless.com/psychology/textbooks/boundless-psychology-textbook/learning-7/psychology-in-education-50/learning-disabilities-and-special-education-206-12741/index.html [2021, Jan. 04]. This publication is licensed under CC BY-SA 4.0 (http://oer2go.org/mods/en-boundless/creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/index.html).

Boundless.com Textbooks. (n.d.). *Specific Learning Disorder*. [Online]. Retrieved from: http://oer2go.org/mods/en-boundless/www.boundless.com/psychology/textbooks/boundless-psychology-textbook/psychological-disorders-18/neurodevelopmental-disorders-416/specific-learning-disorder-516-16770/index.html [2021, Jan. 04]. This publication is licensed under CC BY-SA 4.0 (http://oer2go.org/mods/en-boundless/creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/index.html).

Burgstahler, S. (n.d.). *Equal Access: Universal Design of Instruction*. Retrieved from https://www.washington.edu/doit/equal-access-universal-design-instruction [2021, Jan. 04].

Collins, A., Brown, J.S., & Newman, S.F. (1989). Cognitive Apprenticeship: Teaching the Craft of Reading, Writing, and Mathematics. In: Resnick, L.B., ed. *Knowing, Learning and Instruction: "Essays in Honor of Robert Glaser"* (pp. 453-484). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, Inc.

Falvey, M.A. & Givner, C.C. (2005). What Is an Inclusive School? In: R.A. Villa & J.S. Thousand, eds. *Creating an Inclusive School* (pp. 1-11). Alexandria: ASCD publications.

Florian, L. & Black-Hawkins K. (2011). Exploring Inclusive Pedagogy. *British Educational Research Journal*, 37(5), 813-828.

Gardenswartz, L. & Rowe, A. (n.d.). *Why Gardenswartz & Rowe*. Retrieved from https://www.gardenswartzrowe.com/why-g-r [2021, Apr. 07].

Gardner, H. (2011). *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences* [1983]. New York: Basic Books.

Gardner, J. N., Jewler, A. J., & Barefoot, B. O. (2011). *PACE Yourself* (9th ed). Boston, MA: Bedford/St. Martin's.

Gouws, E. & Dicker, A. M. (2011). Teaching Mathematics that Addresses Learners' Multiple Intelligences. *Africa Education Review*, 8(3), 568-587.

Individuals with Disabilities Education Act IDEA. (n.d.). Retrieved from: https://sites.ed.gov/idea/regs/b/a/300.8 [2021, Apr. 07].

Merriam-Webster. (n.d.). *Intelligence*. https://www.merriam-webster.com/dictionary/intelligence [2020, Dec. 10].

Moore, C., Gilbreath, D., & Maiuri, F. (1998). *Educating Students with Disabilities in General Education Classrooms: A Summary of the Research*. Retrieved from https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED419329.pdf [2021, Apr. 07].

Muttiah, N., Drager, K.D.R. & O'Connor, L. (2016). Special Education in Sri Lanka: A Snapshot of Three Provinces. *Disability Studies Quarterly*. 36(2). Retrieved from: https://dsq-sds.org/article/view/4388/4310 [2021, Apr. 07].

NCATE National Council for Accreditation of Teacher Education. (2008). *Professional Standards for the Accreditation of Teacher Preparation Institutions*. Washington, DC: NCATE.

Prengel, A. (2013). *Inklusive Bildung in der Primarstufe. Eine Wissenschaftliche Expertise des Grundschulverbandes*. Frankfurt am Main: Grundschulverband e.V.

Sharma, A. & Dunay, A. (2018). Special Education Versus Inclusive Education: Examining Concerns and Attitudes of Teaching Professionals Toward Children with Disabilities. *Forum Scientiae Oeconomia*, 6(1), 83-101.

Sanger, C.S. (2020). Inclusive Pedagogy and Universal Design Approaches of Diverse Learning Environments. In: C.S. Sanger & N. Gleason, eds. *Diversity and Inclusion in Global Higher Education* (pp. 31-71). Singapore: Palgrave Macmillan. Licensed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Sileo, T.W., Prater, M.A., Luckner, J.L., Rhine, B., & Rude, H.A. (1998). Strategies to Facilitate Preservice Teachers' Active Involvement in Learning. *Teacher Education and Special Education*, 21(3), 187-204.

Stainback, S.B. & Smith, J. (2005). Inclusive Education: Historical Perspective. In: R.A. Villa & J.S. Thousand, eds. *Creating an Inclusive School* (pp. 12-26). Alexandria: ASCD publications.

Tichá, R., et al. (2018). Instructional Strategies for Inclusive Classrooms: PALS, Cooperative Learning, Direct Instruction and Play-Based Strategies. In: R. Tichá, et al., eds. *Inclusive Education Strategies: A Textbook* (pp. 105–124). Minneapolis, MN: University of Minnesota.

UNESCO. (1994). *The Salamanca Statement and Framework for Action on Special Needs Education*. Retrieved from https://www.european-agency.org/sites/default/files/salamanca-statement-and-framework.pdf [2021, Apr. 07].

UNESCO. (2015). Booklet 1: Becoming an Inclusive Learning-Friendly Environment (ILFE). In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. UNESCO Bangkok Office. This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

UNESCO. (2015). Booklet 2: Working with Families and communities to Create an ILFE. In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. UNESCO Bangkok Office. This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

UNESCO. (2015). Booklet 3: Getting All Children in School and Learning. In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. UNESCO Bangkok Office. This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

UNESCO. (2015). Booklet 4: Creating Inclusive, Learning-Friendly Classrooms. In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. UNESCO Bangkok Office. This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

Vosniadou, S. (2001). *How Children Learn*. Chicago: IAE.

Wolfensberger, W. (1977). *The Principle of Normalization in Human Services* [1972]. Toronto: National Institute on Mental Retardation.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី១. ជំហាត់អនុវត្ត

ក. ចូរដាក់លក្ខណៈខាងក្រោមទៅក្នុងក្រុមដែលត្រឹមត្រូវនៃកង់ភាពចម្រុះ៖

-សង្គមសេដ្ឋកិច្ច -ភេទ -វណ្ណៈសង្គម -ប្រវត្តិអប់រំ -សមត្ថភាពផ្លូវចិត្ត -ទម្លាប់ផ្ទាល់ខ្លួន -ទម្លាប់កម្សាន្ត -អត្តសញ្ញាណភេទ -ទីតាំងភូមិសាស្ត្រ -ជនជាតិ -គ្រួសារ -ពូជសាសន៍ -អាយុ -សាសនា/ទស្សនពិភពលោក -ភាសាទំនាក់ទំនង -សមត្ថភាពខាងផ្លូវកាយ

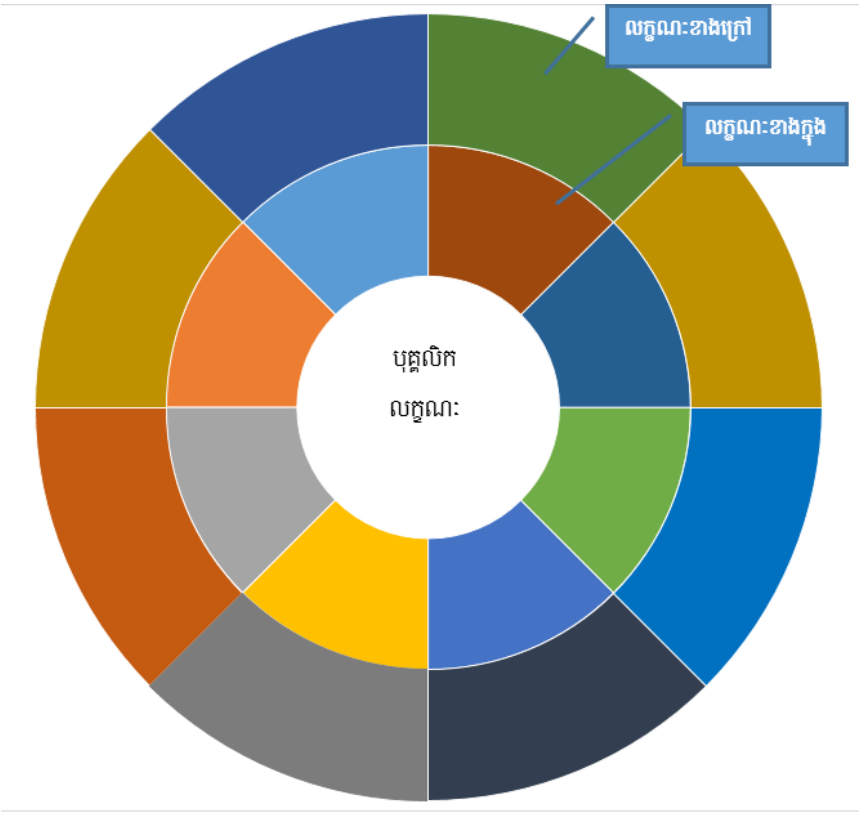

ខ. ចូរឆ្លើយទៅនឹងសំណួរពហុជ្រើសរើសខាងក្រោម។ ចម្លើយដែលត្រូវអាចមានច្រើនជាងមួយ៖

១. តើអ្វីជាភាពខុសគ្នារវាងលក្ខណៈខាងក្រៅ និងលក្ខណៈខាងក្នុងនៃកង់ភាពចម្រុះ?

ក. គ្មានភាពខុសគ្នាទេ

ខ. ក្រុមដែលចេញពីលក្ខណៈខាងក្នុងមានពីកំណើត ហើយដូច្នេះមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន ឬបើដូរបានក៏បានដោយលំបាកដែរ។ ក្រុមដែលចេញពីលក្ខណៈខាងក្រៅអាចផ្លាស់ប្តូរបានដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ ឬដោយការមានទំនាក់ទំនងជាមួយមជ្ឈដ្ឋានជុំវិញបុគ្គល។

គ. ក្រុមដែលចេញពីលក្ខណៈខាងក្នុងអាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរបានដោយបុគ្គលផ្ទាល់ ឬក៏ដោយការមានទំនាក់ទំនងជាមួយមជ្ឈដ្ឋានជុំវិញនៃបុគ្គលទាំងនោះ។ ក្រុមដែលចេញពីលក្ខណៈខាងក្រៅ មានមកពីកំណើត ហើយមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានទេ ឬបើបានក៏បានដោយភាពលំបាក។

២. តើអ្វីជាគោលវិធីរបស់សាលារៀនបរិយាបន្នចំពោះភាពចម្រុះ?

ក. សាលារៀនបរិយាបន្នឱ្យតម្លៃភាពខុសគ្នាជាផ្នែកដ៏សំខាន់របស់សង្គមយើង។

ខ. សាលារៀនបរិយាបន្នគាំទ្រនូវតម្រូវការចម្រុះគ្នារបស់សិស្សទាំងអស់។

គ. សាលារៀនបរិយាបន្នលើកកម្ពស់ភាពចម្រុះគ្នា ដោយការគិតពិចារណាដល់ ភាពខុសគ្នាខាងវប្បធម៌ និងប្រពៃណីក្នុងតំបន់។

គ. ចូរដាក់លក្ខណៈខាងក្រោមទៅក្នុងក្រុមឱ្យបានត្រឹមត្រូវ៖

១.ការលំបាកខាងវេយ្យាករណ៍ និងការបញ្ចេញសំឡេងនៅក្នុងប្រយោគ

២. ការរៀបចំកថាខណ្ឌនៅមិនទាន់បានល្អ

៣. ការលំបាកជាមួយនឹងជំនាញសង្គម

៤. ការលំបាកខាងភាសា

៥. ការលំបាកខាងការតម្រៀបលេខ

៦. ការលំបាកខាងការកំណត់សូរ

៧. កំហុសច្រើនក្នុងការប្រកបពាក្យ

៨. ការលំបាកក្នុងការផ្តោតអារម្មណ៍

៩. ការលំបាកក្នុងការគ្រប់គ្រងសភាពការណ៍

១០. ការលំបាកក្នុងការកំណត់ល្បឿនដំណើរការ

១១. ការលំបាកក្នុងការរៀនបញ្ញត្តិគណិតវិទ្យាដូចជាបរិមាណ តម្លៃ វិធីគុណ

១២. ការលំបាកក្នុងការចងចាំសម្លេងរយៈពេលខ្លី

១៣. ភាពខ្សោយខ្លាំងខាងការសរសេរ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១៤. ការលំបាកខាងជំនាញភាសា

១៥. ការលំបាកក្នុងការទន្ទេញវិធានគណិតវិទ្យា

១៦. ការលំបាកក្នុងការឆ្លើយឆ្លង

១៧. ការលំបាកក្នុងការផ្ចង់ស្មារតី

១៨. ការលំបាកក្នុងការក្នុងការស្វែងយល់ពីវិធីដោះស្រាយបញ្ហា

១៩. អាកប្បកិរិយាច្រំដែល

បញ្ហាខាងការអាន	បញ្ហាខាងការសរសេរ	បញ្ហាខាងគណិតវិទ្យា	បញ្ហាខាងការផ្ចង់ស្មារតី	ជំងឺខាងការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធកោសិកាប្រសាទ

ឃ. ចូរដាក់លក្ខណៈខាងក្រោមទៅក្នុងក្រុមឱ្យបានត្រឹមត្រូវ៖ លក្ខណៈខ្លះអាចប្រើបានច្រើនជាងមួយ៖

១. គ្មានការបែងចែក ឬការដាក់ស្លាកនៃបុគ្គលម្នាក់ៗ ចូលទៅក្នុងក្រុមដែលកំណត់ទុកជាមុននោះទេ

២. ការបែងចែក និងការដាក់ស្លាកនៃបុគ្គលម្នាក់ៗ ចូលទៅក្នុងក្រុមដែលកំណត់ទុកជាមុន

៣. ការបែងចែករវាងសិស្សធម្មតានិងសិស្ស ដែលមានតម្រូវការអប់រំពិសេស

៤. សិស្សដែលមានតម្រូវការអប់រំពិសេស អាចចូលរួមជាមួយថ្នាក់រៀនធម្មតាបើគេមានសមត្ថភាព

៥. បរិយាកាសសិក្សាមួយសម្រាប់សិស្សទាំងអស់ ដែលអាចផ្តល់ជំនួយដល់អ្នកដែលត្រូវការ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៦. ការទទួលថាបុគ្គលម្នាក់ៗខុសប្លែកពីគ្នា ជាមួយនឹងចំណុចខ្លាំង និងតម្រូវការរៀងៗខ្លួន

៧. ការផ្តោតទៅលើចំណុចខ្សោយរបស់សិស្ស

៨. ក្រុមភាគតិចត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងក្រុមភាគច្រើន

១០. សិស្សដែលមានបញ្ហាស្រដៀងគ្នាគួរតែរៀនជាមួយគ្នា

១១. អ្នកគ្រប់គ្នាធ្វើការជាមួយគ្នា ដើម្បីបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាមួយ ដែលផ្តល់ឱកាសសិក្សាដល់អ្នកគ្រប់គ្នា

១២. ការទទួលស្គាល់ថាអ្នកគ្រប់គ្នាអាចរៀនចេះ

១៣. សិស្សដែលមានតម្រូវការអប់រំពិសេស ដកចេញពីការចូលរៀនក្នុងសាលារៀនទូទៅ

១៤. សិស្សទាំងអស់គ្នាទទួលបានការគោរព និងការពារយកចិត្តទុកដាក់ថាជាផ្នែកនៃសហគមន៍សិក្សា

សាលារៀនពិសេស(បែងចែក)	ការបញ្ជ្រាប	បរិយាបន្ន

ង. ចូរបង្ហាញថាអំណះអំណាងខាងក្រោមសំដៅទៅរកសាលារៀនពិសេស(បែងចែក) ការបញ្ជ្រាប ឬបរិយាបន្ន៖

	គ្រប់ប្រទេសក្នុងពិភពលោក តែងតែមានសិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេស។ សិស្សទាំងនេះជួបប្រទះបញ្ហា ដែលជាការរារាំងដល់ការពីការរៀនសូត្រ និងអភិវឌ្ឍដូចសិស្សដទៃទៀតដែលមានអាយុតំណាលគ្នា។ ដូច្នេះហើយសិស្សទាំងនេះត្រូវការទម្រង់ខុសប្លែកគ្នានៃការជួយគាំទ្រ ដើម្បីឆ្លើយតបចំពោះបញ្ហា

	របស់ពួកគេ។ វាអាចផ្តល់លទ្ធផលយ៉ាងល្អបំផុតដោយការដាក់សិស្ស ដែលមានបញ្ហាស្រដៀងគ្នាក្នុងក្រុមតែមួយ ដើម្បីធានាថា សិស្សទាំងនេះអាចទាក់ទងជាមួយមិត្តភក្តិ ដែលមិនមានបញ្ហាខាងការសិក្សាដូចគ្នា។ សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេស មិនគួរគេបង្រៀននៅក្នុងសាលាពិសេសនោះទេ តែគួរតែរៀននៅក្នុងថ្នាក់ពិសេសដែលមានបញ្ហាស្រដៀងគ្នា។ ក្នុងករណីដែលសិស្សទាំងនេះមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ពួកគេអាចមានលទ្ធភាពចូលរួមក្នុងថ្នាក់ធម្មតានៃសាលារបស់ពួកគេ។
	កុមារទាំងអស់ មានតម្រូវការសិក្សាផ្សេងៗគ្នា ហើយអាចប្រឈមទៅការលំបាកនៅចំណុចណាមួយ ក្នុងបទពិសោធសិក្សារបស់ពួកគេ។ បញ្ហាបែបហ្នឹងអាចចង្អុលបង្ហាញពីវិធីសាស្ត្រក្នុងការកែលម្អការបង្រៀន ដែលនាំទៅដល់បរិយាកាសសិក្សាកាន់តែប្រសើរឡើងតាមតម្រូវការសិស្ស។ មិនមែនតែកុមារដែលជាបញ្ហាទេ តែវាជាបញ្ហាប្រព័ន្ធអប់រំ។ សិស្សទាំងអស់ជាបុគ្គល ដែលមានចំណុចខ្លាំង និងតម្រូវការរៀងៗខ្លួន។ គ្រូបង្រៀនចាំបាច់ត្រូវមានការបត់បែន ដើម្បីអាចឈានទៅដល់ចំណុចខ្លាំង និងតម្រូវការពិសេសនៃសិស្សម្នាក់ៗក្នុងថ្នាក់រៀនបាន។
	ក្នុងសង្គមទាំងអស់ក្នុងពិភពលោកនេះ សិស្សតែងតែមានតម្រូវការពិសេសរបស់ខ្លួន។ សិស្សទាំងនេះមានបញ្ហាជាក់លាក់ដែលរារាំងដល់ការរៀនសូត្រ និងការអភិវឌ្ឍរបស់ខ្លួនធៀបនឹងកុមារដទៃទៀតដែលមានអាយុដូចគ្នា។ ដូច្នេះ សិស្សទាំងនេះត្រូវការទម្រង់នៃការគាំទ្រខុសៗគ្នាដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហារបស់ពួកគេ ហើយដែលអាចសម្រេចបានជាលទ្ធផលល្អបំផុតដោយការដាក់សិស្សៗដែលមានបញ្ហាស្រដៀងគ្នាឱ្យនៅជាមួយគ្នាក្នុងក្រុម។ សាលាដែលមានតម្រូវការពិសេស គឺជាកន្លែងដែលល្អបំផុតដើម្បីបំពេញតម្រូវការពិសេសរបស់សិស្សទាំងនេះ។ គ្រូបង្រៀនត្រូវការហ្វឹកហាត់បន្ថែមដើម្បីអាចបង្រៀនសិស្សទាំងនេះបាន។[8]

[8] Adapted from Disability Action Council Cambodia (n.d., p. 24).

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ច. ចូរបង្ហាញថា តើរូបណាមួយតំណាងឱ្យសាលាពិសេស(ផ្តាច់ចេញពីគេ) បញ្ហាប និង បរិយាបន្ន៖

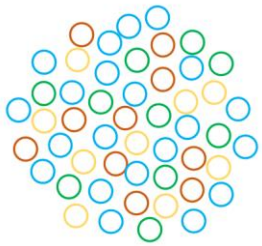		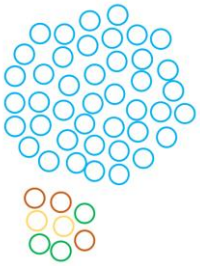

ឆ. ចូរយកពាក្យក្នុងប្រអប់ទៅបំពេញចន្លោះ៖

ជាគំរូនៃភាពចម្រុះគ្នា សិក្សាពីសិស្សរបស់អ្នក ជ្រើសរើសសកម្មភាពទាំងឡាយដែលមាន អត្ថន័យ រាប់បញ្ចូលគ្រួសារសិស្ស លើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពបែបវិជ្ជមានផ្ទាល់ខ្លួន

១. វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការ _____ ដើម្បីទទួលស្គាល់ពីចំណុចខ្លាំង និងតម្រូវការទាំងឡាយសិស្ស។

២. វាសំខាន់ក្នុងការ _____ ដូច្នេះសិស្សដឹងពីសមត្ថភាពរបស់ពួកគេ ហើយអាចគ្រប់គ្រងការងារ និងស្វែងរកដំណោះស្រាយដោយខ្លួនឯងបាន។

៣. វាសំខាន់ក្នុងការ _____ ដើម្បីឱ្យសិស្សអាចមើលឃើញពីសារៈសំខាន់នៃហេតុផលដែលត្រូវរៀន។

៤. គ្រូបង្រៀនគួរតែ _____ ដោយការបញ្ចូលឧទាហរណ៍ដែលមកពីប្រភពផ្សេងៗដែលខុសៗគ្នា។

៥. ដោយ _____ យើងមើលឃើញសញ្ញាថាអ្នកគ្រប់គ្នានៅក្នុងជីវិតរបស់កុមារ គឺចាប់អារម្មណ៍ និងចូលរួមក្នុងការរៀនសូត្ររបស់គាត់។

ជ. ចូរដាក់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងនេះចូលទៅក្នុងក្រុមដែលត្រឹមត្រូវក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

១. តើតួនាទីរបស់បុរស និងស្ត្រី(ដូចជា វេជ្ជបណ្ឌិត គ្រូបង្រៀន កម្មករ ពានិជ្ជករ) មានភាពស្មើគ្នាឬទេ?

២. តើតួនាទីនៃជនជាតិខុសគ្នា(ដូចជា វេជ្ជបណ្ឌិត គ្រូបង្រៀន កម្មករ ពានិជ្ជករ) មានភាពស្មើគ្នាឬទេ?

៣. តើសកម្មភាពសិស្សប្រុស និងសិស្សស្រី (ដូចជាសកម្មភាពកីឡា ការអានសៀវភៅ ការពិភាក្សា ការធ្វើការងារ)ស្មើភាពគ្នាឬទេ?

៤. តើទាំងកុមារា និងកុមារីមានឥរិយាបទ (សកម្មភាព ការចេះជួយគ្នា ភាពខ្លាំង ការបង្កើនផល)ស្រដៀងគ្នាដែរឬទេ?

៥. តើកុមារី និងកុមារាដើរតួនាទីជាអ្នកដឹកនាំស្មើគ្នាដែរឬទេ?

៦. តើជនជាតិខុសគ្នាដើរតួនាទីដឹកនាំបានស្មើគ្នាដែរឬទេ?

៧. តើកុមារី និងកុមារាកំពុងដោះស្រាយបញ្ហានៅក្នុងអត្ថបទនានាដែរឬទេ?

៨. តើក្រុមជនជាតិផ្សេងៗគ្នាកំពុងដោះស្រាយបញ្ហាក្នុងអត្ថបទដែរឬទេ?

៩. តើកុមារី និងកុមារាកំពុងធ្វើការរួមគ្នាក្នុងកម្មវិធីមួយដែលត្រឹមត្រូវចំពោះវប្បធម៌ដែរឬទេ?

១០. តើប្រធានបទទាំងឡាយគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ចំពោះកុមារី និងកុមារាដែរឬទេ?

១១. តើប្រធានបទគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ចំពោះសិស្សដែលមានសញ្ជាតិខុសគ្នាដែរឬទេ?

១២. តើមានតុល្យភាពភេទនៅក្នុងរឿងនិទានស្តីអំពីសត្វដែរឬទេ?

១៣. តើមានតុល្យភាពពូជសាសន៍នៅក្នុងរឿងនិទានស្តីអំពីសត្វដែរឬទេ?

១៤. តើស្ត្រីត្រូវបានពណ៌នាក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ អក្សរសាស្ត្រ និងសិល្បៈដែរឬទេ?

១៥. តើប្រជាជាតិជំទែត្រូវបានពណ៌នាក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ អក្សរសាស្ត្រ និងសិល្បៈដែរឬទេ?

១៦. តើភាសាមានរាប់បញ្ចូលស្ត្រី(ឬក៏ពាក្យដូចជា “បុរស” ឬ “របស់បុរស” ត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាធម្មតា)ដែរឬទេ?

១៧. តើភាសាមានភាពសមរម្យសម្រាប់ការប្រើប្រាស់នៅក្នុងសហគមន៍ ក្នុងតំបន់(ដូចជាវត្ថុ ឬ សកម្មភាពត្រូវបានគេស្គាល់រួចជាស្រេច)ដែរឬទេ?

១៨. តើភាសាបានជំរុញឱ្យប្រជាជាតិខុសគ្នាចាប់អារម្មណ៍ទៅលើអត្ថបទដែរឬទេ?

១៩. តើពាក្យទាំងឡាយមិនបានរើសអើងទៅនឹងប្រជាជនភាគតិចដែរឬទេ?

ជនជាតិ	កេទ

ឈ. ចូរសរសេរតែងសេចក្តី(ប្រហែល៥០០ពាក្យ) នូវសំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនដូចខាងក្រោម៖

១. តើភាពចម្រុះគ្នាមានអត្ថន័យយ៉ាងដូចម្តេចសម្រាប់ការអប់រំថ្នាក់បឋមសិក្សា?

២. តើតម្លៃមួយណាដែលអ្នកមានជំនឿជាបុគ្គលខ្លួនឯង? ហើយថាតើគំនិតរបស់អ្នកនេះអាចមានឥទ្ធិពលទៅលើ ទស្សនៈរបស់សិស្ស និងអ្នករួមការងាររបស់អ្នកបានកម្រិតណា?

៣. តើទស្សនៈរបស់អ្នកមានការផ្លាស់ប្តូរបែបណា នៅបន្ទាប់ពីបានអានទ្រឹស្តីទាក់ទងនឹងគរុកោសល្យដែលផ្អែកលើតម្រូវការសិស្ស ភាពចម្រុះគ្នានិងបរិយាបន្ន?

៤. ចំពោះរូបអ្នក តើអ្វីទៅជាលក្ខណៈសំខាន់បំផុតនៃការអប់រំបែបបរិយាបន្ន?

៥. តើអ្នកនឹងផ្តល់នូវការជំទាស់បែបណាខ្លះចំពោះការដាក់សិស្ស ដែលមានតម្រូវការពិសេសចូលទៅក្នុងថ្នាក់ បរិយាបន្ន? តើមានភាពពិបាក ឬការប្រថុយប្រថានអ្វីខ្លះដែលត្រូវពិចារណា?

ឯកសារពិគ្រោះ

Disability Action Council Cambodia. (n.d.). *Children with Special Needs in the Classroom: In-Service Teacher Training Course*.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី១. ដំណោះស្រាយ

ក. ចូរដាក់លក្ខណៈខាងក្រោមទៅក្នុងក្រុមដែលត្រឹមត្រូវនៃកង់ភាពចម្រុះគ្នា៖

សង្គមសេដ្ឋកិច្ច – កេទ – វណ្ណៈសង្គម – ប្រវត្តិអប់រំ – សមត្ថភាពផ្លូវចិត្ត – ទម្លាប់ផ្ទាល់ខ្លួន - ទម្លាប់កម្សាន្ត – អត្តសញ្ញាណកេទ – ទីតាំងភូមិសាស្ត្រ – ជនជាតិ – គ្រួសារ – ពូជសាសន៍ – អាយុ – សាសនា/ទស្សនពិភពលោក – ភាសាទំនាក់ទំនង – សមត្ថភាពខាងផ្លូវកាយ

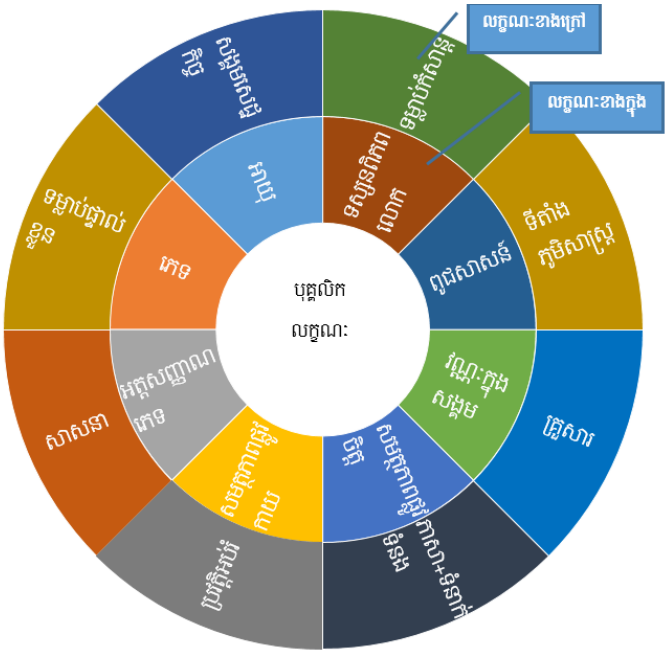

ខ. ចូរឆ្លើយទៅនឹងសំណួរពហុជ្រើសរើសខាងក្រោម។ ចម្លើយដែលត្រូវអាចមានច្រើនជាងមួយ៖

១. តើអ្វីជាភាពខុសគ្នារវាងលក្ខណៈខាងក្រៅ និងលក្ខណៈខាងក្នុងនៃកង់ភាពចម្រុះគ្នា?

ក. គ្មានភាពខុសគ្នាទេ

ខ. ក្រុមដែលចេញពីលក្ខណៈខាងក្នុងមានពីកំណើត ហើយដូច្នេះមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន ឬបើប្តូរបានក៏បានដោយលំបាកដែរ។ ក្រុមដែលចេញពីលក្ខណៈខាងក្រៅអាចផ្លាស់ប្តូរបានដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ ឬដោយការមានទំនាក់ទំនងជាមួយមជ្ឈដ្ឋានជុំវិញបុគ្គល។

គ. ក្រុមដែលចេញពីលក្ខណៈខាងក្នុងអាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរបានដោយបុគ្គលផ្ទាល់ ឬក៏ដោយការមានទំនាក់ទំនងជាមួយមជ្ឈដ្ឋានជុំវិញនៃបុគ្គលទាំងនោះ។ ក្រុមដែលចេញពីលក្ខណៈខាងក្រៅ មានមកពីកំណើត ហើយមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានទេ ឬបើបានក៏បានដោយភាពលំបាក។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

២. តើអ្វីជាគោលវិធីរបស់សាលារៀនបរិយាបន្នចំពោះភាពចម្រុះគ្នា?

ក. សាលារៀនបរិយាបន្នឱ្យតម្លៃភាពខុសគ្នា ជាផ្នែកដ៏សំខាន់របស់សង្គមយើង។

ខ. សាលារៀនបរិយាបន្នគាំទ្រនូវតម្រូវការចម្រុះគ្នា របស់សិស្សទាំងអស់។

គ. សាលារៀនបរិយាបន្នលើកកម្ពស់ភាពចម្រុះគ្នា ដោយការគិតពិចារណាដល់ភាពខុសគ្នាខាងវប្ប ធម៌ និងប្រពៃណីក្នុងតំបន់។

គ. ចូរដាក់លក្ខណៈខាងក្រោមទៅក្នុងក្រុមឱ្យបានត្រឹមត្រូវ៖

១.ការលំបាកខាងវេយ្យាករណ៍ និងការបញ្ចេញសំឡេងនៅក្នុងប្រយោគ

២. ការរៀបចំកថាខណ្ឌនៅមិនទាន់បានល្អ

៣. ការលំបាកជាមួយនឹងជំនាញសង្គម

៤. ការលំបាកខាងភាសា

៥. ការលំបាកខាងការតម្រៀបលេខ

៦. ការលំបាកខាងការកំណត់សូរ

៧. កំហុសច្រើនក្នុងការប្រកបពាក្យ

៨. ការលំបាកក្នុងការផ្តោតអារម្មណ៍

៩. ការលំបាកក្នុងការគ្រប់គ្រងសភាពការណ៍

១០. ការលំបាកក្នុងការកំណត់ល្បឿនដំណើរការ

១១. ការលំបាកក្នុងការរៀនបញ្ញត្តិគណិតវិទ្យាដូចជាបរិមាណ តម្លៃ វិធីគុណ

១២. ការលំបាកក្នុងការចងចាំសម្លេងរយៈពេលខ្លី

១៣. ភាពខ្សោយខ្លាំងខាងការសរសេរ

១៤. ការលំបាកខាងជំនាញភាសា

១៥. ការលំបាកក្នុងការទន្ទេញវិធានគណិតវិទ្យា

១៦. ការលំបាកក្នុងការឆ្លើយឆ្លង

១៧. ការលំបាកក្នុងការផ្ទង់ស្មារតី

១៨. ការលំបាកក្នុងការក្នុងការស្វែងយល់ពីវិធីដោះស្រាយបញ្ហា

១៩. អាកប្បកិរិយាច្រំដែល

បញ្ហាខាងការអាន	បញ្ហាខាងការសរសេរ	បញ្ហាខាងគណិតវិទ្យា	បញ្ហាខាងការផ្ទង់ស្មារតី	ជំងឺខាងការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធកោសិកាប្រសាទ
៦	១	៥	៨	៣
១០	២	១១	៩	៤
១២	៧	១៥	១៧	១៩
១៦	១៣	១៨		
១៤				

ឃ. ចូរដាក់លក្ខណៈខាងក្រោមទៅក្នុងក្រុមឱ្យបានត្រឹមត្រូវ៖ លក្ខណៈខ្លះអាចប្រើបានច្រើនជាងមួយ៖

១. គ្មានការបែងចែក ឬការដាក់ស្លាកនៃបុគ្គលម្នាក់ៗ ចូលទៅក្នុងក្រុមដែលកំណត់ទុកជាមុននោះទេ

២. ការបែងចែក និងការដាក់ស្លាកនៃបុគ្គលម្នាក់ៗ ចូលទៅក្នុងក្រុមដែលកំណត់ទុកជាមុន

៣. ការបែងចែករវាងសិស្សធម្មតា និងសិស្សដែលមានតម្រូវការអប់រំពិសេស

៤. សិស្សដែលមានតម្រូវការអប់រំពិសេស អាចចូលរួមជាមួយថ្នាក់រៀនធម្មតាបើគេមានសមត្ថភាព

៥. បរិយាកាសសិក្សាមួយសម្រាប់សិស្សទាំងអស់ ដែលអាចផ្តល់ជំនួយដល់អ្នកដែលត្រូវការ

៦. ការទទួលថាបុគ្គលម្នាក់ៗគឺខុសប្លែកពីគ្នាជាមួយនឹងចំណុចខ្លាំង និងតម្រូវការរៀងៗខ្លួន

៧. ការផ្តោតទៅលើចំណុចខ្សោយរបស់សិស្ស

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៨. ក្រុមភាគតិចត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងក្រុមភាគច្រើន

១០. សិស្សដែលមានបញ្ហាស្រដៀងគ្នាគួរតែរៀនជាមួយគ្នា

១១. អ្នកគ្រប់គ្នាធ្វើការជាមួយគ្នា ដើម្បីបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាមួយ ដែលផ្តល់ឱកាសសិក្សាដល់អ្នកគ្រប់គ្នា

១២. ការទទួលស្គាល់ថាអ្នកគ្រប់គ្នាអាចរៀនចេះ

១៣. សិស្សដែលមានតម្រូវការអប់រំពិសេស ដកចេញពីការចូលរៀនក្នុងសាលារៀនទូទៅ

១៤. សិស្សទាំងអស់គ្នាទទួលបានការគោរព និងការពារយកចិត្តទុកដាក់ជាផ្នែកនៃសហគមន៍សិក្សា

សាលារៀនពិសេស(បែងចែក)	ការបញ្ជ្រាបចូល	ការបញ្ចូលចម្រុះគ្នា
២	២	១
៣	៣	៥
៧	៤	៦
១០	៧	៩
១៣	៨	១១
	១០	១២
		១៤

ង. ចូរបង្ហាញថាអំណះអំណាងខាងក្រោមសំដៅទៅរកសាលារៀនពិសេស(បែងចែក) ការបញ្ជ្រាប ឬបរិយាបន្ន៖

ការបញ្ជ្រាបចូល	គ្រប់ប្រទេសក្នុងពិភពលោក តែងតែមានសិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេស។ សិស្សទាំងនេះជួបប្រទះបញ្ហាជាដែលរារាំងដល់ការពីការរៀនសូត្រ និងអភិវឌ្ឍដូចសិស្សដទៃទៀតដែលមានអាយុតំណាលគ្នា។ ដូច្នេះហើយសិស្សទាំងនេះត្រូវការទម្រង់ខុសប្លែកគ្នានៃការជួយគាំទ្រ ដើម្បីឆ្លើយតបចំពោះបញ្ហារបស់ពួកគេ។ វាអាចផ្តល់លទ្ធផលយ៉ាងល្អបំផុតដោយការដាក់សិស្សដែលមានបញ្ហាស្រដៀងគ្នាក្នុងក្រុមតែមួយ។ ដើម្បីធានាឱ្យបានថា សិស្សទាំងនេះអាចទាក់ទងជាមួយមិត្តភក្តិ ដែលមិនមានបញ្ហាខាងការសិក្សាដូចគ្នាបាន សិស្សដែលមាន

	តម្រូវការពិសេសមិនគួរត្រូវបានគេបង្រៀននៅក្នុងសាលាពិសេសនោះទេ តែគួរតែរៀននៅក្នុងថ្នាក់ពិសេសដែលមានបញ្ហាស្រដៀងគ្នា។ ក្នុងករណីដែលសិស្សទាំងនេះមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ពួកគេអាចមានលទ្ធភាពចូលរួមក្នុងថ្នាក់ធម្មតានៃសាលារបស់ពួកគេ។
ការបញ្ចូលចម្រុះគ្នា	កុមារទាំងអស់ មានតម្រូវការសិក្សាផ្សេងគ្នាហើយអាចប្រឈមទៅការលំបាកនៅចំណុចណាមួយ ក្នុងបទពិសោធសិក្សារបស់ពួកគេ។ បញ្ហាបែបហ្នឹង អាចចង្អុលបង្ហាញពីវិធីសាស្ត្រក្នុងការកែលម្អការបង្រៀន ដែលនាំទៅដល់បរិយាកាសសិក្សាកាន់តែប្រសើរឡើងតាមតម្រូវការសិស្ស។ មិនមែនតែកុមារទេដែលជាបញ្ហា តែវាជាបញ្ហាប្រព័ន្ធអប់រំ។ សិស្សទាំងអស់ជាបុគ្គល ដែលមានចំណុចខ្លាំង និងតម្រូវការរៀងៗខ្លួន។ គ្រូបង្រៀនចាំបាច់ត្រូវធ្វើការបត់បែនដើម្បីអាចឈានទៅដល់ចំណុចខ្លាំង និងតម្រូវការពិសេសនៃសិស្សម្នាក់ៗក្នុងថ្នាក់រៀន។
សាលារៀនពិសេស(បែងចែក)	ក្នុងសង្គមទាំងអស់ក្នុងពិភពលោកនេះ សិស្សតែងតែមានតម្រូវការពិសេសរបស់ខ្លួន។ សិស្សទាំងនេះមានបញ្ហាជាក់លាក់ដែលរារាំងដល់ការរៀនសូត្រ និងការអភិវឌ្ឍរបស់ខ្លួនធៀបនឹងកុមារដទៃទៀតដែលមានអាយុដូចគ្នា។ ដូច្នេះសិស្សទាំងនេះត្រូវការទម្រង់នៃការគាំទ្រខុសៗគ្នា ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហារបស់ពួកគេ ហើយដែលអាចសម្រេចបានជាលទ្ធផលល្អបំផុត ដោយការដាក់សិស្សដែលមានបញ្ហាស្រដៀងគ្នាឱ្យនៅក្នុងក្រុមជាមួយគ្នា ។ សាលាដែលមានតម្រូវការពិសេស គឺជាកន្លែងដែលល្អបំផុតដើម្បីបំពេញតម្រូវការពិសេសរបស់សិស្សទាំងនេះ។ គ្រូបង្រៀនត្រូវការហ្វឹកហាត់បន្ថែមដើម្បីអាចបង្រៀនសិស្សទាំងនេះបាន។[9]

[9] Adapted from Disability Action Council Cambodia (n.d., p. 24).

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ច. ចូរបង្ហាញថារូបណាមួយតំណាងឱ្យសាលាពិសេស(ផ្តាច់ចេញពីគេ) ការបញ្ជ្រាបចូលនិង ការលាយចម្រុះគ្នា៖

ការបញ្ចូលចម្រុះគ្នា	ការបញ្ជ្រាបចូល	សាលារៀនពិសេស(បែងចែក)
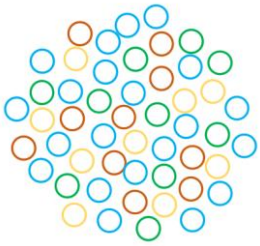		

ឆ. ចូរបំពេញចន្លោះជាមួយពាក្យដែលត្រឹមត្រូវ យកចេញពីប្រអប់៖

ជាគំរូនៃភាពចម្រុះគ្នា	សិក្សាពីសិស្សរបស់អ្នក	ជ្រើសរើសសកម្មភាពទាំងឡាយ
ដែលមានអត្ថន័យ		
ការរាប់បញ្ចូលគ្រួសារសិស្ស		លើកឡើងពីប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួនបែបវិជ្ជមាន

១. វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការសិក្សាពីសិស្សរបស់អ្នកដើម្បីអាចដឹងពីចំណុចខ្លាំង និងតំរូវការទាំងឡាយរបស់ពួកគេ។

២. វាសំខាន់ក្នុងការលើកឡើងពីប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួនបែបវិជ្ជមាន ដើម្បីឲ្យសិស្សដឹងពីសមត្ថភាពរបស់ពួកគេហើយអាចយល់ពីកិច្ចការទាំងឡាយ និងស្វែងរកដំណោះស្រាយដោយខ្លួនឯងបាន។

៣.វាសំខាន់ក្នុងការជ្រើសរើសសកម្មភាពទាំងឡាយដែលមានអត្ថន័យ ដើម្បីឱ្យសិស្សអាចមើលឃើញពីសារៈសំខាន់នៃមូលហេតុដែលពួកគេកំពុងរៀន។

៤. គ្រូបង្រៀនគួរតែជាគំរូនៃភាពចម្រុះគ្នា ដោយការបញ្ចូលឧទាហរណ៍ប្រភពផ្សេងៗចម្រុះគ្នា។

៥. ដោយការរាប់បញ្ចូលគ្រួសារសិស្ស យើងមើលឃើញសញ្ញាថាអ្នកគ្រប់គ្នានៅក្នុងជីវិតរបស់កុមារ គឺចាប់អារម្មណ៍ និងពាក់ព័ន្ធក្នុងការរៀនសូត្រគេ។

ជ. ចូរដាក់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងនេះចូលទៅក្នុងក្រុមដែលត្រឹមត្រូវក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

១. តើតួនាទីរបស់បុរស និងស្ត្រី(ដូចជា វេជ្ជបណ្ឌិត គ្រូបង្រៀន កម្មករ ពានិជ្ជករ) មានភាពស្មើគ្នាឬទេ?

២. តើតួនាទីនៃជនជាតិខុសគ្នា(ដូចជា វេជ្ជបណ្ឌិត គ្រូបង្រៀន កម្មករ ពានិជ្ជករ) មានភាពស្មើគ្នាឬទេ?

៣. តើសកម្មភាពសិស្សប្រុស និងសិស្សស្រី (ដូចជាសកម្មភាពកីឡា ការអានសៀវភៅ ការពិភាក្សា ការធ្វើការងារ)ស្មើភាពគ្នាឬទេ?

៤. តើទាំងកុមារា និងកុមារីមានឥរិយាបទ(សកម្មភាព ការចេះជួយគ្នា ភាពខ្លាំង ការបង្កបង្កើនផល) ស្រដៀងគ្នាដែរឬទេ?

៥. តើកុមារី និងកុមារាដើរតួនាទីជាអ្នកដឹកនាំស្មើគ្នាដែរឬទេ?

៦. តើជនជាតិខុសគ្នាដើរតួនាទីដឹកនាំបានស្មើគ្នាដែរឬទេ?

៧. តើកុមារី និងកុមារាកំពុងដោះស្រាយបញ្ហានៅក្នុងអត្ថបទនានាដែរឬទេ?

៨. តើក្រុមជនជាតិផ្សេងៗគ្នាកំពុងដោះស្រាយបញ្ហាក្នុងអត្ថបទដែរឬទេ?

៩. តើកុមារី និងកុមារាកំពុងធ្វើការរួមគ្នា ក្នុងកម្មវិធីមួយដែលត្រឹមត្រូវចំពោះវប្បធម៌ដែរឬទេ?

១០. តើប្រធានបទទាំងឡាយគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ចំពោះកុមារី និងកុមារាដែរឬទេ?

១១. តើប្រធានបទគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ចំពោះសិស្សដែលមានសញ្ជាតិខុសគ្នាដែរឬទេ?

១២. តើមានតុល្យភាពភេទនៅក្នុងរឿងនិទានស្តីអំពីសត្វដែរឬទេ?

១៣. តើមានតុល្យភាពខាងពូជសាន៍នៅក្នុងរឿងនិទានស្តីអំពីសត្វដែរឬទេ?

១៤. តើស្ត្រីត្រូវបានពិពណ៌នាក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ អក្សរសាស្ត្រ និងសិល្បៈដែរឬទេ?

១៥. តើប្រជាជាតិដទៃត្រូវបានពិពណ៌នាក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ អក្សរសាស្ត្រ និងសិល្បៈដែរឬទេ?

១៦. តើភាសាមានរាប់បញ្ចូលស្ត្រី(ឬក៏ពាក្យដូចជា "បុរស" ឬ "របស់បុរស" ត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាធម្មតា)ដែរឬទេ?

១៧. តើភាសាមានភាពសមរម្យសម្រាប់ការប្រើប្រាស់នៅក្នុងសហគមន៍ ក្នុងតំបន់(ដូចជាវត្ថុ ឬសកម្មភាពត្រូវបានគេស្គាល់រួចជាស្រេច)ដែរឬទេ?

១៨. តើភាសាបានជំរុញឱ្យប្រជាជាតិខុសគ្នាចាប់អារម្មណ៍ទៅលើអត្ថបទដែរឬទេ?

១៩. តើពាក្យទាំងឡាយមិនបានរើសអើងទៅនឹងប្រជាជនភាគតិចដែរឬទេ?

ជនជាតិ	កេទ
២	១
៦	៣
៨	៤
៩	៥
១១	៧
១៣	១០
១៥	១២
១៧	១៤
១៨	១៦
១៩	

ឈ. ចូរសរសេរតែងសេចក្តី(ប្រហែល៥០០ពាក្យ) នូវសំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនដូចខាងក្រោម៖

១. តើភាពចម្រុះគ្នាមានអត្ថន័យយ៉ាងដូចម្តេច សម្រាប់ការអប់រំថ្នាក់បឋមសិក្សា?

២. តើតម្លៃមួយណាដែលអ្នកមានជំនឿជាបុគ្គលខ្លួនឯង? ហើយថាតើគំនិតរបស់អ្នកនេះអាចមានឥទ្ធិពលទៅលើទស្សនៈរបស់សិស្ស និងអ្នករួមការងាររបស់អ្នកបានកម្រិតណា?

៣. តើទស្សនៈរបស់អ្នកមានការផ្លាស់ប្តូរបែបណា នៅបន្ទាប់ពីបានអានទ្រឹស្តីទាក់ទងនឹងគរុកោសល្យដែលផ្អែកលើតម្រូវ

ការសិស្ស ភាពចម្រុះគ្នានិងបរិយាបន្ន?

៤. ចំពោះរូបអ្នក តើអ្វីទៅជាលក្ខណៈសំខាន់បំផុតនៃការអប់រំបែបបរិយាបន្ន?

៥. តើអ្នកនឹងផ្តល់នូវការជំទាស់បែបណាខ្លះចំពោះការដាក់សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសចូលទៅក្នុងថ្នាក់ បរិយាបន្ន? តើមានភាពពិបាក ឬការប្រជុំយប្រថានអ្វីខ្លះដែលត្រូវពិចារណា?

ឯកសារពិគ្រោះ

Disability Action Council Cambodia. (n.d.). *Children with Special Needs in the Classroom: In-Service Teacher Training Course*.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី២៖ លំហាត់អនុវត្ត

ក. ចូរអានករណីសិក្សា រួចបំពេញតារាងខាងក្រោម៖

ករណីសិក្សាទី១

ចាន់មានអាយុ៧ឆ្នាំ។ គាត់ពូកែខាងគណិតវិទ្យា និងគំនូរ ប៉ុន្តែគាត់មានការលំបាកក្នុងការអាន និងការសរសេរ។ គាត់សរសេរអក្សរខ្លះបញ្ច្រាសពីក្រោយទៅមុខហើយការប្រកបពាក្យរបស់គាត់មានកំហុសជាច្រើន។ នៅពេលដែលអ្នកគ្រូកត់សម្គាល់ឃើញថា ចាន់មានការលំបាកក្នុងការសរសេរ អ្នកគ្រូបានសួរគាត់ថាមានការលំបាកទៅលើអ្វី និងមានភាពងាយស្រួលទៅលើអ្វី? គ្រូក៏បានពិភាក្សាជាមួយឪពុកម្តាយរបស់ចាន់ និងគ្រូៗដទៃទៀត ដើម្បីជួយគាំទ្រចាន់ក្នុងដំណើរការរៀនសូត្ររបស់គាត់។ គ្រូរបស់ចាន់តែងតែលើកឡើងពីចំណុចវិជ្ជមានជាច្រើនរបស់ចាន់ជំនួសឱ្យការខ្វះខាតរបស់គាត់។ អ្នកគ្រូសរសើរចាន់ ពេលគាត់សរសេរបានល្អ និងពន្យល់ពីអ្វីដែលគាត់បានធ្វើល្អ។ គ្រូរបស់ចាន់ផ្តល់នូវការគាំទ្រ និងវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗទៅលើផ្នែកដែលគាត់ត្រូវការជាចាំបាច់ជំនួយ។ លើសពីនេះទៀត គ្រូរបស់ចាន់ជំរុញឱ្យគាត់កំណត់គោលដៅសម្រាប់កិច្ចការរបស់គាត់ ហើយត្រួតពិនិត្យការរីកចម្រើនផ្ទាល់ខ្លួន ដើម្បីឱ្យគាត់អាចអភិវឌ្ឍការយល់ដឹងពីចំណុចខ្លាំង និងតម្រូវការរបស់គាត់។

ករណីសិក្សាទី២

ទីហុងមានអាយុ៧ឆ្នាំ ហើយគាត់រស់នៅជាមួយឪពុកម្តាយក្នុងតំបន់ស្វាយប៉ាក ជាយក្រុងនៅភាគខាងជើងនៃទីក្រុងភ្នំពេញ។ គ្រួសារបស់គាត់គឺជាជនជាតិវៀតណាម ប៉ុន្តែពួកគាត់រស់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាបានបីជំនាន់មកហើយ។ នៅផ្ទះ ឪពុកម្តាយរបស់ហុង ភាគច្រើននិយាយភាសាវៀតណាម ទោះបីជាទីហុងនិយាយភាសាខ្មែរក៏ដោយ។ នៅសាលារៀន ទីហុងមានការលំបាកខ្លាំង។ គ្រប់ពេលដែលគាត់ហាមាត់និយាយ សិស្សដទៃទៀតសើចចំអកចំពោះតុងសំឡេង និងសមត្ថភាពក្នុងការនិយាយភាសាខ្មែររបស់គាត់។ ពួកគេមិនលេងជាមួយហុងទេ ហើយសិស្សធំៗ វាយធ្វើបាបគាត់ទៀតផងដែរ។ ជាងនេះទៅទៀត គាត់មានការលំបាក និងរៀនមិនទាន់គេ។ គ្រូបង្រៀនរបស់ទីហុងបានដឹងពីទុក្ខលំបាកទាំងឡាយរបស់ហុង អ្នកគ្រូចាប់ផ្តើមបង្កើនការយល់ដឹងពីវប្បធម៌ និងជនជាតិខុសគ្នានៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ អ្នកគ្រូបានចាប់ផ្តើមប្រើប្រាស់ឧទាហរណ៍ដែលបញ្ចូលនូវចំណេះដឹងខាងវប្បធម៌ចម្រុះគ្នាជាច្រើន។ ជាងនេះទៀត អ្នកគ្រូបានសុំឱ្យទីហុង និងមិត្តរួមថ្នាក់ទាំងអស់ និយាយប្រាប់គ្នាពីអ្វីដែលគេរៀននៅផ្ទះ។

ចំណេះដឹងទាំងនេះបានជួយគ្រូរបស់ទីហុង ឲ្យយល់ដឹងបានប្រសើរជាងមុនអំពីសិស្សរបស់គាត់ ហើយអ្នកគ្រូបានបញ្ចូលខ្លឹមសារមេរៀនដ៏មានន័យនេះចូលក្នុងការបង្រៀនរបស់គាត់។ អ្នកគ្រូក៏បានអញ្ជើញឪពុកម្តាយរបស់ទីហុងឱ្យនិយាយពីវប្បធម៌ និងជនជាតិរបស់ពួកគេនៅក្នុងថ្នាក់រៀនផងដែរ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ករណីសិក្សាទី៣

អានវី កើតមកមានជើងកែកមួយចំហៀង ហើយដៃស្តាំរបស់នាងខ្សោយ។ កុមារីរូបនេះរៀននៅក្នុងថ្នាក់ទី២ នៅប្រទេសស្រីលង្កា។ គាត់តែងតែចង់ទៅរៀនដូចមិត្តភក្តិដទៃទៀតដែរ។ តែពីដំបូង សិស្សមួយចំនួនបានសើចចំអកឱ្យអានវី។ គ្រូរបស់អានវីបានធ្វើជាគំរូមុនគេ។ គាត់និយាយជាមួយសិស្សរបស់គាត់អំពីភាពខុសគ្នារបស់មនុស្សម្នាក់ៗ។ គាត់ពន្យល់ថា ភាពមិនប្រក្រតីនៃអវយវៈរបស់អានវី មិនមែនជាមូលហេតុដែលគាត់មិនអាចរៀនបានដូចអ្នកដទៃនោះទេ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវការការគាំទ្រខុសប្លែកផ្សេងពីអ្នកដទៃ។ អ្នគ្រូក៏បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ទៀតថា អ្នកគ្រប់គ្នាគួរតែជួយអានវីនៅពេលចាំបាច់។ ដើម្បីធ្វើឱ្យសិស្សដទៃយល់ពីស្ថានភាពអានវី អ្នកគ្រូគ្រូបាននាំសិស្សសម្តែងតួផ្សេងៗគ្នា ដែលពួកគេ ទាំងនោះមានប្រវត្តិ និងសមត្ថភាពខុសគ្នា។[10]

	ការលំបាក	មូលហេតុនៃការលំបាក	ការគាំទ្រផ្នែកគរុកោសល្យ
ចាន់			
ទីហុង			
អានវី			

ខ. ចូរស្តាប់គ្រូម្នាក់និយាយអំពីរបៀបបង្រៀនក្នុងបរិយាកាសសិក្សាបរិយាបន្ន រួចឆ្លើយសំណួរខាងក្រោម៖

១. តើគ្រូបង្រៀនរូបនេះគិតដូចម្តេចចំពោះភាពខុសគ្នាខាងវប្បធម៌ និងប្រពៃណីក្នុងតំបន់?

២. តើគ្រូបង្រៀនបានយល់ដឹងពីសិស្សរបស់គាត់ដោយរបៀបណា?

គ. ចូរមើលគ្រូបង្រៀនម្នាក់នេះនិយាយអំពីការបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់រៀនបែបចម្រុះគ្នាមួយ។ (Video File 4.1.1; កំណត់ត្រាចេញពីសំឡេងអាចរកបាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃឯកសារនេះ។) ចូរឆ្លើយសំណួរដែលមានពហុចម្លើយសម្រាប់ជ្រើសរើសនៅខាងក្រោមនេះ។ មានចម្លើយត្រឹមត្រូវលើសពីមួយ៖

១. តើគ្រូបង្រៀនម្នាក់នេះជួយគាំទ្រសិស្សដែលមានពិការភាពក្នុងការសិក្សាដោយរបៀបណា?

[10] Adapted from Disability Action Council Cambodia (n.d., p. 6)

ក. គាត់តាមដានមើលគ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់។
ខ. គាត់មិនផ្តល់ការគាំទ្របន្ថែមទៅដល់សិស្សដែលមានពិការភាពក្នុងការសិក្សានោះទេ។
គ. គាត់រាយការណ៍ទៅឱ្យនាយកសាលាពីការរីកចម្រើនក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់គាត់។

២. តើគាត់ប្រើយុទ្ធសាស្ត្រអ្វីខ្លះដើម្បីគាំទ្រសិស្សម្នាក់ៗ ដែលមានតម្រូវការ និងចំនុចខ្លាំងមិនដូចគ្នា?
ក. គាត់ជំរុញលើកទឹកចិត្តសិស្សគ្រប់គ្នា។
ខ. គាត់ព្យាយាមលើកទឹកចិត្តសិស្សគ្រប់គ្នា។
គ. គាត់កំណត់អត្តសញ្ញាណពីតម្រូវការនៃការសិក្សារបស់សិស្សម្នាក់ៗ។

ឯកសារពិគ្រោះ

Disability Action Council Cambodia. (n.d.). *Children with Special Needs in the Classroom: In-Service Teacher Training Course*.

ជំហានទី២៖ ចម្លើយលំហាត់អនុវត្ត

ក. ចូរអានករណីសិក្សា រួចបំពេញតារាងខាងក្រោម៖

ករណីសិក្សាទី១

ចាន់មានអាយុ៧ឆ្នាំ។ គាត់ពូកែខាងគណិតវិទ្យា និងគំនូរ ប៉ុន្តែគាត់មានការលំបាកក្នុងការអាន និងការសរសេរ។ គាត់សរសេរអក្សរខ្លះបញ្ច្រាសពីក្រោយទៅមុខហើយការប្រកបពាក្យរបស់គាត់មានកំហុសជាច្រើន។ នៅពេលដែលអ្នកគ្រូកត់សម្គាល់ឃើញថា ចាន់មានការលំបាកក្នុងការសរសេរ អ្នកគ្រូបានសួរគាត់ថាមានការលំបាកទៅលើអ្វី និងមានភាពងាយស្រួលទៅលើអ្វី? គ្រូក៏បានពិភាក្សាជាមួយឪពុកម្តាយរបស់ចាន់ និងគ្រូៗដទៃទៀត ដើម្បីជួយគាំទ្រចាន់ក្នុងដំណើរការរៀនសូត្ររបស់គាត់។ គ្រូរបស់ចាន់តែងតែលើកឡើងពីចំណុចវិជ្ជមានជាច្រើនរបស់គាត់ជំនួសឱ្យការខ្វះខាតរបស់គាត់។ អ្នកគ្រូសរសើរគាត់ពេលគាត់សរសេរបានល្អ និងពន្យល់ពីអ្វីដែលគាត់បានធ្វើល្អ។ គ្រូរបស់ចាន់ផ្តល់នូវការគាំទ្រ និងវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗទៅលើផ្នែកដែលគាត់ត្រូវការជាចាំបាច់ជំនួយ។ លើសពីនេះទៀត គ្រូរបស់ចាន់ជំរុញឱ្យគាត់កំណត់គោលដៅសម្រាប់កិច្ចការរបស់គាត់ ហើយត្រួតពិនិត្យការរីកចម្រើនផ្ទាល់ខ្លួន ដើម្បីឱ្យគាត់អាចអភិវឌ្ឍការយល់ដឹងពីចំណុចខ្លាំង និងតម្រូវការរបស់គាត់។

ករណីសិក្សាទី២

ទីហុងមានអាយុ៧ឆ្នាំ ហើយគាត់រស់នៅជាមួយឪពុកម្តាយក្នុងតំបន់ស្វាយប៉ាក ជាយក្រុងនៅភាគខាងជើងនៃទីក្រុង
ភ្នំពេញ។ គ្រួសារបស់គាត់គឺជាជនជាតិវៀតណាម ប៉ុន្តែពួកគាត់រស់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាបានបីជំនាន់មក

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ហើយ។ នៅផ្ទះ ឪពុកម្តាយរបស់ហុង ភាគច្រើននិយាយភាសាវៀតណាម ទោះបីជាទីហុងនិយាយភាសាខ្មែរក៏ដោយ។ នៅសាលារៀន ទីហុងមានការលំបាកខ្លាំង។ គ្រប់ពេលដែលគាត់ហាមាត់និយាយ សិស្សដទៃទៀតសើចចំអកចំពោះតុងសំឡេង និងសមត្ថភាពក្នុងការនិយាយភាសាខ្មែររបស់គាត់។ ពួកគេមិនលេងជាមួយហុងទេ ហើយសិស្សធំៗ វាយធ្វើបាបគាត់ទៀតផងដែរ។ ជាងនេះទៅទៀត គាត់មានការលំបាក និងរៀនមិនទាន់គេ។ គ្រូបង្រៀនរបស់ទីហុងបានដឹងពីទុក្ខលំបាកទាំងឡាយរបស់ហុង អ្នកគ្រូចាប់ផ្តើមបង្កើនការយល់ដឹងពីវប្បធម៌ និងជនជាតិខុសគ្នានៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ អ្នកគ្រូបានចាប់ផ្តើមប្រើប្រាស់ឧទាហរណ៍ដែលបញ្ចូលនូវចំណេះដឹងខាងវប្បធម៌ចម្រុះគ្នាជាច្រើន។ ជាងនេះទៀត អ្នកគ្រូបានសុំឱ្យទីហុង និងមិត្តរួមថ្នាក់ទាំងអស់ និយាយប្រាប់គ្នាពីអ្វីដែលគេរៀននៅផ្ទះ។

ចំណេះដឹងទាំងនេះបានជួយគ្រូរបស់ទីហុង ឱ្យយល់ដឹងបានប្រសើរជាងមុនអំពីសិស្សរបស់គាត់ ហើយអ្នកគ្រូបានបញ្ចូលខ្លឹមសារមេរៀនដ៏មានន័យនេះចូលក្នុងការបង្រៀនរបស់គាត់។ អ្នកគ្រូក៏បានអញ្ជើញឪពុកម្តាយរបស់ទីហុងឱ្យនិយាយពីវប្បធម៌ និងជនជាតិរបស់ពួកគេនៅក្នុងថ្នាក់រៀនផងដែរ។

ករណីសិក្សាទី៣

អានវី កើតមកមានជើងកែកមួយចំហៀង ហើយដៃស្តាំរបស់នាងខ្សោយ។ កុមារីរូបនេះរៀននៅក្នុងថ្នាក់ទី២ នៅប្រទេសស្រីលង្កា។ គាត់តែងតែចង់ទៅរៀនដូចមិត្តភក្តិដទៃទៀតដែរ។ តែពីដំបូង សិស្សមួយចំនួនបានសើចចំអកឱ្យអានវី។ គ្រូរបស់អានវីបានធ្វើជាគំរូមុនគេ។ គាត់និយាយជាមួយសិស្សរបស់គាត់អំពីភាពខុសគ្នារបស់មនុស្សម្នាក់ៗ។ គាត់ពន្យល់ថា ភាពមិនប្រក្រតីនៃអវយវៈរបស់អានវី មិនមែនជាមូលហេតុដែលគាត់មិនអាចរៀនបានដូចអ្នកដទៃនោះទេ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវការការគាំទ្រខុសប្លែកផ្សេងពីអ្នកដទៃ។ អ្នគ្រូក៏បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ទៀតថា អ្នកគ្រប់គ្នាគួរតែជួយអានវីនៅពេលចាំបាច់។ ដើម្បីធ្វើឱ្យសិស្សដទៃយល់ពីស្ថានភាពសម្រាប់អានវីអ្នកគ្រូបាននាំសិស្សសម្តែងតួផ្សេងៗគ្នាដែលពួកគេទាំងនោះមានប្រវត្តិ និងសមត្ថភាពខុសគ្នា។

	ភាពលំបាក	បុព្វហេតុលំបាក	ការគាំទ្រផ្នែកគរុកោសល្យ
ចាន់	ការអាន និងការសរសេរ	បញ្ហាខាងការអាន ឬការសរសេរ	សុំឱ្យគាត់ឆ្លុះបញ្ចាំងពីកាលំបាករបស់គាត់ រួមទាំងឪពុកម្តាយ និងគ្រូបង្រៀន គួសបញ្ជាក់ពីការចូលរួមបែបវិជ្ជមាន ផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់បែបស្ថាបនា ជួយគាំទ្រគាត់ក្នុង ការកំណត់គោលដៅផ្ទាល់ខ្លួន។

ទីហុង	យល់ខ្លឹមសារមេរៀន ហើយមិត្ត រួមថ្នាក់ទទួលស្គាល់	មានសញ្ជាតិ និងភាសាកំណើតខុសពីមិត្តរួមថ្នាក់	លើកឡើងពីស្មារតីយល់ដឹងទាក់ទងនឹងជនជាតិដែលនិងវប្បធម៌ផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងថ្នាក់។ ចាប់ផ្តើមប្រើប្រាស់ឧទាហរណ៍ជាច្រើនដែលរាប់បញ្ចូលទាំងប្រវត្តិវប្បធម៌ជាក់បញ្ចូលនូវរឿងទាំងឡាយដែលក្មេងៗរៀននៅផ្ទះ អញ្ជើញឱ្យអ្នកចាស់ទុំ និយាយពីវប្បធម៌និងជនជាតិរបស់ពួកគេ
អានវី	ការលំបាកក្នុងការសរសេរដោយប្រើដៃស្តាំ	ជើងកែក និងដៃស្តាំខ្សោយ	ទទួលយកមិនបានចំពោះការលេងពីសិស្សដ៏ទៃ ការជំរុញឲ្យសិស្សដទៃជួយគាត់ ការគួសបញ្ជាក់ថាគាត់អាចរៀនបានដូចជាក្មេងដទៃដែរ ប៉ុន្តែត្រូវការការគាំទ្រតាមទម្រង់ផ្សេងៗការដើរតួ

ខ. ចូរស្តាប់គ្រូម្នាក់និយាយអំពីរបៀដែលគាត់បង្រៀនក្នុងបរិយាកាសសិក្សាបរិយាបន្ន (Audio File 5.1.1; audio transcription មាននៅក្នុងឧបសម្ពន្ធនៃឯកសារនេះ) រួចឆ្លើយសំណួរខាងក្រោម៖

១. តើគ្រូបង្រៀនរូបនេះគិតដូចម្តេចចំពោះភាពខុសគ្នាខាងវប្បធម៌ និងប្រពៃណីក្នុងតំបន់?

២. តើអ្នកគ្រូបានរៀនពីសិស្សរបស់គាត់ដោយរបៀបណា?

គ. ចូរមើលគ្រូបង្រៀនម្នាក់នេះនិយាយអំពីការបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់បែបចម្រុះគ្នាមួយ។ (Video File 4.1.1; កំណត់ត្រាចេញពីសំឡេង មាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃឯកសារនេះ។) ចូរឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសនៅខាងក្រោមនេះ។ ចម្លើយត្រឹមត្រូវមានច្រើនជាងមួយ៖

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១. តើគ្រូបង្រៀនម្នាក់នេះជួយគាំទ្រសិស្ស ដែលមានពិការភាពក្នុងការសិក្សាដោយរបៀបណា?
   ក. គាត់តាមដានមើលគ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់។
   ខ. គាត់មិនផ្តល់ការគាំទ្របន្ថែមទៅដល់សិស្សដែលមានពិការភាពក្នុងការសិក្សានោះទេ។
   គ. គាត់រាយការណ៍ទៅឱ្យនាយកសាលា ពីការរីកចម្រើនក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់ពួកគេ។
២. តើគាត់ប្រើយុទ្ធសាស្ត្រអ្វីខ្លះដើម្បីគាំទ្រសិស្សម្នាក់ៗ ដែលមានតម្រូវការ និងចំណុចខ្លាំងផ្សេងៗគ្នា?
   ក. គាត់ជំរុញលើកទឹកចិត្តសិស្សគ្រប់គ្នា។
   ខ. គាត់ព្យាយាមលើកទឹកចិត្តសិស្សគ្រប់គ្នា។
   គ. គាត់កំណត់អត្តសញ្ញាណពីតម្រូវការនៃការសិក្សារបស់សិស្សម្នាក់ៗ។

ឯកសារពិគ្រោះ

Disability Action Council Cambodia. (n.d.). *Children with Special Needs in the Classroom: In-Service Teacher Training Course*.

ជំហានទី៣៖ ការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

ចូរសរសេរតែងសេចក្តីចំពោះសំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនខាងក្រោម។ សំណេរនីមួយៗអាចប្រើពាក្យចាប់ពី ៣០០ទៅ៥០០ពាក្យ ហើយចម្លើយត្រូវប្រើឃ្លាក្បាប់សេចក្តីជាប្រយោគពេញលេញ។ សំណេរទាំងនេះរក្សាទុកនៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

១. តើអ្នកផ្ទាល់ជឿលើតម្លៃមួយណា? ហើយតើអាកប្បកិរិយារបស់អ្នកមានឥទ្ធិពលលើទស្សនៈរបស់អ្នកលើសិស្ស និងអ្នករួមការងារដល់កម្រិតណា?
២. តើទស្សនៈរបស់អ្នកដែលទាក់ទងទៅនឹងគរុកោសល្យដែលផ្អែកលើតម្រូវការភាពចម្រុះគ្នា និងការរួមបញ្ចូលគ្នាបានផ្លាស់ប្តូរដែរឬទេ បន្ទាប់ពីបានអានសេចក្តីផ្តើមដែលទាក់ទងនឹងទ្រឹស្តី?
៣. តើអ្វីខ្លះជាលក្ខណៈសម្បត្តិសំខាន់បំផុតនៃការអប់រំបែបបរិយាបន្នចំពោះរូបអ្នក?
៤. តើអ្នកនឹងផ្តល់មតិ(ដំទាស់)ណាខ្លះចំពោះការដាក់ក្មេងៗដែលមានតម្រូវការអប់រំពិសេស(SEN) ចូលទៅក្នុងថ្នាក់បែបរួមបញ្ចូលគ្នា? តាមយោបល់របស់អ្នក តើអ្វីខ្លះជាបញ្ហាប្រឈម ឬជាការប្រជុំយដែលត្រូវយកមកពិចារណា?

ជំហានទី៤៖ ការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន

ចូរបង្កើតគម្រោងបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ដោយស្របទៅតាមថ្នាក់ និងប្រធានបទរបស់អ្នកដែល បានជ្រើសរើសនៅក្នុងម៉ូឌុល១.១, ចូរបង្កើតវិធីសាស្ត្រ ការិះគ្រិះពិចារណា និងវិធានការទាំងឡាយសម្រាប់គំនិតអប់រំរបស់អ្នក ដើម្បីជំរុញអ្នកចូលរួម (អ្នកសិក្សា) ដែលមានតម្រូវការ ចំណុចខ្លាំង និងភាពចុះខ្សោយផ្សេងៗគ្នា

ដើម្បីរៀនចេះដោយមានប្រសិទ្ធិភាពខ្ពស់។ ការរៀបចំសំណុំឯកសារនេះអាចប្រើពី៨០០ទៅ១០០០ពាក្យ។ គម្រោងការបង្រៀននេះរក្សាទុកនៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

ឧបសម្ព័ន្ធ

កំណត់ត្រាពីសំឡេងៈ AUDIO FILE 4.1.1

គ្រូបង្រៀនៈ ឧទាហរណ៍ ក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាកបុណ្យណូអែល យើងពិភាក្សាអំពីថ្ងៃឈប់សម្រាកដែលគេប្រារព្ធក្នុងរយៈពេលនេះ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនគួរនិយាយថាបុណ្យណូអែលទេពីព្រោះយើងឃើញថាក្មេងៗបានប្រារព្ធពិធីបុណ្យជាច្រើន។ ដូចជាក្មេងខ្លះប្រារព្ធពិធីបុណ្យណូអែល ចំណែកអ្នកខ្លះទៀតក្នុងខែធ្នូ ប្រារព្ធពិធីបុណ្យហាណុកកា(Hanukah) ហើយអ្នកខ្លះក្រោយមកនិយាយពីពិធី Bowing Day ហើយសម្រាប់ក្មេងៗដ ប៉ុននិយាយពីព្រឹត្តិការណ៍ដែលគេហៅថា អូមីសូកា(Omisoka)។ ហើយបន្ទាប់មកក្មេងៗនៅអាហ្វ្រិកចូលរួមពិធីក្វានហ្សា(Kwanzaa)។ មានក្មេងម្នាក់រស់នៅអាហ្វ្រិក គាត់មិនមែនជាជនជាតិអាហ្វ្រិកទេ។ ប៉ុន្តែក្រោយមកកិច្ចការទាំងឡាយតម្រូវឱ្យកុមាររូបនោះសម្របតាម។ ការយល់ដឹងពីព្រឹត្តិការណ៍ ឬការប្រារព្ធពិធីផ្សេងៗមានលក្ខណៈអស្ចារ្យ។ ខ្ញុំចង់មានន័យថា វាធ្វើឱ្យខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើលដោយបានដឹងពីរឿងរ៉ាវទាំងឡាយដែលក្មេងៗធ្លាប់ដឹង ហើយវាបានជួយនាំមកនូវចំណុចខ្លាំង និងគំនិតរបស់ពួកគេ និងជួយឱ្យពួកគេមានទំនុកចិត្តក្នុងបរិយាកាសចម្រុះមួយ។

អ្នកសម្ភាសន៍ៈ តើអ្នកដោះស្រាយយ៉ាងដូចម្តេចចំពោះភាពចម្រុះគ្នានៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់អ្នក? សូមអ្នកប្រាប់ពីបទពិសោធផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកបានដែរឬទេ?

គ្រូបង្រៀនៈ បាទបាន នៅដើមឆ្នាំ កិច្ចការដែលខ្ញុំតែងតែឱ្យសិស្សធ្វើគឺខ្ញុំឱ្យក្រដាសពួកគេម្នាក់មួយសន្លឹក ដើម្បីស្វែងយល់ពីជីវប្រវត្តិ ហើយដឹងពីអ្វីដែលគេចាប់អារម្មណ៍ ដែលក្រដាសនេះប្រៀនបានទៅនឹង"សន្លឹកកិច្ចការស្គាល់ខ្ញុំ" យើងធ្វើដូចនេះ។ ខ្ញុំបានធ្វើរឿងនោះនៅដើមឆ្នាំ គឺដើម្បីស្វែងយល់ពីសិស្សហើយក៏ផ្តល់ឱកាសឱ្យពួកគេសួរខ្ញុំពីសំណួរទាំងឡាយដែលពួកគេចង់ដឹងអំពីខ្ញុំ។ ដូច្នេះ នេះជាជំហានដំបូងរបស់ខ្ញុំដែលឆ្ពោះទៅរកការយល់ដឹងពីភាពចម្រុះគ្នា និងជាវិធីដែលខ្ញុំដែលខ្ញុំដោះស្រាយបញ្ហា។

កំណត់ត្រាពីសំឡេងៈ Video File 4.1.1

គ្រូបង្រៀន កៈ ខ្ញុំយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នករៀនយឺត ពីព្រោះសមត្ថភាពរបស់សិស្សតែងតែមិនដូចគ្នានោះទេ។ សិស្សខ្លះជាអ្នកដែលរៀនលឿន។ ចំពោះសិស្សដែលមានពិការភាពខាងការសិក្សា ខ្ញុំតាមដានគ្រប់សកម្មភាព។ ជាពិសេសជាមួយក្មេងៗ ដែលមានបញ្ហាខាងផ្លូវអារម្មណ៍ខ្ញុំធ្វើរបាយការណ៍ទៅកាន់នាយកសាលា អំពីការរីកចម្រើននៅក្នុងរៀនរបស់ពួកគេ។

អ្នកសម្ភាសន៍៖ ដូចដែលអ្នកបាននិយាយរួចមកហើយ សិស្សមានសមត្ថភា និងល្បឿននៃការរៀនខុសគ្នា។

តើអ្នកដោះស្រាយជាមួយរឿងទាំងនេះដោយរបៀបណា? តើអ្នកប្រើវិធីសាស្ត្រប្រភេទណា?

គ្រូបង្រៀន ក៖ ដំហានដំបូងគឺត្រូវដំរុញ និងលើកទឹកចិត្តដល់ពួកគេ។ បន្ទាប់មកត្រូវកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃតម្រូវការសិក្សារបស់ពួកគេដើម្បីគាំទ្រតាមតម្រូវការទាំងនោះ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យត្រូវចេះពីវិធីប្រើប្រាស់ធាតុសំខាន់ៗនៃការបង្រៀនដែលមានគុណភាពខ្ពស់សម្រាប់ថ្នាក់រៀនរបស់ខ្លួន។. ក្នុងម៉ូឌុលនេះ បង្ហាញពីមូលដ្ឋានមួយចំនួនសម្រាប់ការអនុវត្តការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីធានាថាសមាសភាពសំខាន់ នៃការបង្រៀននៅកម្រិតបឋមសិក្សាត្រូវបានពិចារណានៅពេលធ្វើផែនការបង្រៀន អនុវត្តការបង្រៀន វាយតម្លៃដំណើរការបង្រៀន និងរៀន។ តាមរយៈប្រធានបទផ្សេងៗ រួមបញ្ចូលការបង្រៀន និងរៀនសតវត្សទី២១ ការធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន និងបរិស្ថានសិក្សា អ្នកនឹងតម្រូវឱ្យធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងពីដំណើរការបង្រៀន និងរៀនដើម្បីសម្រេចលទ្ធផលសិក្សាដោយជោគជ័យ។

សូមសិក្សាដោយរីករាយ!

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

ម៉ូឌុល ៤

ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោលស្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស

៤.២ ការបង្រៀននិងការរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា៖ ការរៀបចំ ការយល់ដឹង ការវាយតម្លៃ

ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា-គោលវិធីគរុកោលស្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស៖ ការបង្រៀននិងការរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា ការរៀបចំ ការយល់ដឹង ការខាយតម្លៃ

មេរៀននេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដៃគូសហការនៅក្នុងគម្រោងនៅ វិធីសាស្ត្របង្រៀនសម័យថ្មីនៅអាស៊ីខាងត្បូង (Contemporary Teaching Skill for South Asia) ហៅកាត់ថា CONTESSA ក្រោមការចូលរួមឧបត្ថម្ភថវិកាដោយកម្មវិធី Eramus+ នៃសហភាពអឺរ៉ុបដែលមានលេខគម្រោង598756-EPP-1-2018-1-AT-EPPKKA2-CBHE-JP-/CONTESSA

អ្នកសម្របសម្រួល :

Sandra Hummel, សាកលវិទ្យាល័យហ្គ្រាស UNIVERSITY OF GRAZ (អូទ្រីស)

ក្រោមការចូលរួមសហការពី :

សាកលវិទ្យាល័យបច្ចេកវិទ្យា ជ្រៃសឺល (អាល្លឺម៉ង់)

សាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា (កម្ពុជា)

សាកលវិទ្យាល័យកម្ពុជា (កម្ពុជា)

សាកលវិទ្យាល័យអូអកេននៃប្រទេសស្រីលង្កា (ស្រីលង្កា)

សាកលវិទ្យាល័យយូកំឡូប (ស្រីលង្កា)

អ្នកនិពន្ធ: Regina Elias, Sandra Hummel, Mirjam Brodacz-Geier, Bridget Sheehan

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សេចក្តីប្រកាស

គណៈកម្មការអឺរ៉ុបសូមធ្វើការគាំទ្រដល់ការបោះពុម្ពឯកសារនេះ ដែលមិនមែនឆ្លុះបញ្ចាំងតែពីទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធខាងលើទេ ហើយយើងក៏មិនទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលដកស្រង់ចេញពីការបោះពុម្ពនេះដោយប្រការណាមួយដែរ។ ព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមនៃមេរៀននេះអាចរកបានដោយបើកចំហ និងឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ CONTESSA :

https://contessa_project.eu/

រក្សាសិទ្ធិ

មេរៀននេះត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណឱ្យប្រើប្រាស់ក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃ Creative Commons

Attribution_ShareAlike 4.0 Internatinal License

(https://creativecommons.org(licenses/by_sa/4.0/)

ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ចែករំលែក សម្របសម្រួលដើម្បីប្រើប្រាស់បន្ត ចែកចាយផលិតផលសារជាថ្មីក្នុងទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាអ្នកប្រើប្រាស់ផ្តល់កិត្តិយសឱ្យបានសមរម្យដល់អ្នកនិពន្ធទាំងអស់។ សូមផ្តល់ជាតំណភ្ជាប់ (link) ទៅកាន់ Creative Commons License និងសូមបញ្ជាក់ផងដែរ បើមានការផ្លាស់ប្តូរណាមួយ។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូលគំនិតកែសម្រួល ឬបន្ថែមអត្ថន័យលើមេរៀននេះអ្នកត្រូវតែធ្វើការសុំសិទ្ធិកែសម្រួលឯកសារតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើ។ រូបភាព ខ្សែសំឡេង វីដេអូ ក៏ដូចជាឯកសារដទៃទៀតដែលមាននៅក្នុងមេរៀនទាំងនេះមិនត្រូវបានបូកបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons ទេ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់។ ប្រសិនបើផ្នែកណាមួយនៃមេរៀននេះមិនត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ ហើយការប្រើប្រាស់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ឬក៏ប្រើប្រាស់លើសពីច្បាប់អនុញ្ញាត ត្រូវតែសុំការអនុញ្ញាតដោយផ្ទាល់ពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ។

CC BY SA

សេចក្តីផ្តើម

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA ជាអ្វី?

វគ្គសិក្សា CONTESSA ជាលទ្ធផលមួយក្នុងចំណោម លទ្ធផលនៃគម្រោងស្តីអំពី "ជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង" ដែលផ្តល់មូលនិធិរួម ដោយកម្មវិធី Erasmus+ Program នៃសហភាពអឺរ៉ុប។ គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះគឺ ដើម្បីជាការរួមចំណែកក្នុងការបង្កើតកម្មវិធីអប់រំគ្រូបង្រៀនដោយជោគជ័យសម្រាប់គ្រូបឋមសិក្សា ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្រីលង្កាដែលនឹងនាំដល់ការបង្កើតបានផលវិជ្ជមានរយៈពេលវែងទៅលើប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅ។ វាមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើង សម្រាប់អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យក្នុងការតាមឱ្យទាន់សម័យជាមួយនឹងជំនាញ និងវិធីសាស្ត្រក្នុងសម័យថ្មីដើម្បីយកមកប្រើក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះ វគ្គសិក្សា CONTESSA ផ្តល់ជូនមេរៀន ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំនួន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំណុចចំនួនបី ដែលតម្រង់ទៅរកការអភិវឌ្ឍលើជំនាញបង្រៀនបែបសម័យថ្មី។ ម៉ូឌុលទាំងឡាយនិងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់វាគឺមានដូចខាងក្រោម៖

ម៉ូឌុល១៖ ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា
១.ការបង្រៀន និងការរៀននៅសតវត្សទី២១
២.ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យ ៖ គំនិត ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត
៣.ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

ម៉ូឌុល២៖ ភាពអស្ចារ្យក្នុងការបង្រៀន៖ សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា
១. ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន៖ តួនាទី ភារកិច្ច និងមុខងារ
២. ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសិក្សា
៣. ជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

ម៉ូឌុល៣៖ការអប់រំឈានមុខគេបែបវិធីសាស្ត្រសិស្ស
មជ្ឈមណ្ឌល៖ ការលើកកម្ពស់ដំណើរការសិក្សាដែលបានបង្កើតរួមគ្នា
១. ការអភិវឌ្ឍលក្ខណៈបុគ្គល និងជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា
២. ការអះអាងពីពិភពជីវិតជាក់ស្តែង និងក្តីសង្ឃឹមទៅអនាគត
៣. ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួន

ម៉ូឌុល៤៖ ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស
១. គរុកោសល្យបរិយាបន្ន ៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ
២. ការបង្រៀន និងរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា ៖ ការរៀបចំ ការយល់ដឹងការវាយតម្លៃ
៣. ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ម៉ូឌុល៥៖ ការបង្រៀន និងរៀនតាមបែបឌីជីថល
១. គរុកោសល្យ នៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាសសិក្សាដែលបំពាក់ទៅដោយបច្ចេកវិទ្យា
២. ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកទេសឌីជីថល៖ ឧបករណ៍ និងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងនៃការអប់រំ
៣. ការរៀបចំមេរៀន និងដំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ីនធឺណែត

នៅពេលដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ អ្នកចូលរួមនឹងអាចអនុវត្តជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី ដែលទើបទទួលបានធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់អាចចូលរួមសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ និងរៀនពីវិធីថ្មីៗដើម្បីជួយឱ្យសិស្សឈានទៅដល់ចំណុចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ។

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA សម្រាប់អ្នកណា?

គម្រោងស្តីពីជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង មានបំណងក្នុងការលើកតម្កើងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត និងគ្រូបង្រៀនដែលកំពុងបម្រើការក្នុងសាលាបឋមសិក្សានានា។ ឯកសារខាងក្រោមត្រូវបានសម្របសម្រួលជាពិសេសសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត។ លើសពីនេះទៅទៀត វគ្គសិក្សា CONTESSA ក៏សម្រាប់អ្នកដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើខ្លួនឱ្យទាន់សម័យកាលជាមួយនិងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី។ ឯកសារមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយក៏មានជាភាសាខ្មែរ ភាសាសិង្ហាលា (Sinhala) និងភាសាតាមីល (Tamil) ដែលប្រើប្រាស់នៅប្រទេសស្រីលង្កា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

តើរចនាសម្ព័ន្ធនៃវគ្គសិក្សា CONTESSA មានអ្វីខ្លះ?

ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុនរួចហើយ វគ្គសិក្សា CONTESSA នេះរួមមាន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានតម្លៃស្មើនឹង៣ ក្រេឌីតតាមប្រព័ន្ធផ្ទេរការសិក្សារបស់អឺរ៉ុប។ ជាការល្អ ម៉ូឌុលទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់រួមគ្នា ពីព្រោះម៉ូឌុលនីមួយៗយោងឯកសារលើម៉ូឌុលដទៃទៀត។ ប៉ុន្តែក្នុងមេរៀន ម៉ូឌុលទាំងនេះក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងវិធីមួយ ដែលអាចប្រើបានដោយខ្លួនឯងឯងផ្ទាល់ផងដែរ។ ម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតលើប្រធានបទចំនួនបី ហើយឯកសារទាំងឡាយក៏បង្កើតឡើងសម្រាប់ការផ្តោតនីមួយៗផងដែរ។ វាបង្កើតឱ្យមានឯកសារសរុបចំនួន១៥ផ្នែកសម្រាប់វគ្គសិក្សា CONTESSA ។ ឯកសារនីមួយៗរួមមានសេចក្តីផ្តើមបែបទ្រឹស្តីចំពោះចំណុចផ្តើម ហើយតាមពីក្រោយដោយលំហាត់អនុវត្ត ដោយផ្អែកលើទ្រឹស្តី។

ជំហាន១ – ទ្រឹស្តី – គឺជាការរំឭកនូវអ្វីដែលបានអាននៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមនៃទ្រឹស្តីលំហាត់អនុវត្តទាំងនេះ ត្រួតពិនិត្យការយល់ដឹងនៃអត្ថបទ ដើម្បីប្រាកដថាទ្រឹស្តីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានយល់ដឹង។

ជំហាន២ – បទពិសោធ – ផ្តល់ជូននូវឧទាហរណ៍នៃគ្រូបង្រៀនពិតប្រាកដ និងវិធីដែលពួកគាត់អនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់នឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ទាំងនេះបានភ្ជាប់លំហាត់អនុវត្តទៅនឹងទ្រឹស្តីដែលបានរៀនពីមុនរួចហើយ។ **ជំហាន៣ – ការឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់** – រាប់បញ្ចូលសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងដោយផ្អែកទៅលើចំណុចផ្តោតនីមួយៗ។

ជំហាន៤ – ការអនុវត្ត – គឺជាជំហានចុងក្រោយដែលមានគម្រោងគោលនៃការបង្រៀនមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងផ្អែកទៅលើអ្វីដែលបានប្រទះឃើញពីមុននៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរ។

លំហាត់អនុវត្តនៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរអាចត្រូវបានបំពេញដោយផ្ទាល់ក្នុងឯកសារនេះ។ ជំហានទី៣ និងទីបួនជាផ្នែកនៃឯកសារដែលរៀបជាសំណុំដាច់ដោយឡែកដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ។ គំរូសម្រាប់ការរៀបចំសំណុំឯកសារ (portfolio) មានជាឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

មាតិកា

១. ការរៀបចំមេរៀនបែបបរិយាបន្ន 1

១.១ ការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត 2

១.២ ជំហានរៀបចំកិច្ចតែងការមេរៀនបែបបរិយាបន្ន 4

២. ការបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះ 6

២.១ រៀបចំទម្រង់ និងបច្ចេកទេសបង្រៀនឱ្យមានភាពចម្រុះ 7

២.២ ជំរុញការរៀនបែបសហការ 11

២.៣ ការបង្រៀនពីសំណាក់មិត្តភក្តិ(សិស្សជួយសិស្ស) 12

២.៤. យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់សិស្សមានតម្រូវការអប់រំពិសេស 13

៣. ការវាយតម្លៃនៅក្នុងថ្នាក់រៀនបែបចម្រុះ 15

៣.១ ឧបករណ៍វាយតម្លៃ 17

៣.២ ទម្រង់វាយតម្លៃផ្សេងៗ 17

៣.៣ ការវាយតម្លៃលើការអនុវត្តជាក់ស្តែង 18

៣.៤ ការពិចារណាលើការប្រឡងដែលមិនកំណត់ពេលវេលា 18

៣.៥ ការផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សធ្វើកិច្ចការសារជាថ្មី 19

៣.៦ បញ្ជីត្រួតពិនិត្យការវាយតម្លៃសម្រាប់ថ្នាក់រៀនបរិយាបន្ន 20

៤ ចំណុចគន្លឹះ 21

ឯកសារពិគ្រោះ 23

ជំហានទី១. លំហាត់ពង្រឹងចំណេះដឹង 26

ជំហានទី១.លំហាត់អនុវត្ត ដំណោះស្រាយ 32

ជំហានទី២៖ លំហាត់អនុវត្ត 38

ជំហានទី២ ដំណោះស្រាយ 40
ជំហានទី៣៖ ការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន 42
ជំហានទី៤៖ ការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន 43
ឧបសម្ព័ន្ធ 43
កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Audio File 4.2.1 43

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១. ការរៀបចំមេរៀនបែបបរិយាបន្ន

គ្រូបង្រៀនប្រើពេលច្រើន ចាប់តាំងពីមុនពេលចូលទៅក្នុងថ្នាក់រៀន ហើយត្រូវបន្តជាច្រើនម៉ោងទៀតបន្ទាប់ពីចេញពីថ្នាក់រៀន។ ការបង្រៀនពិតប្រាកដជាផ្នែកតូចមួយនៃការងាររបស់គ្រូតែប៉ុណ្ណោះ។ ដើម្បីឱ្យការបង្រៀនជោគជ័យ ពេលវេលា និងកិច្ចប្រឹងប្រែងត្រូវផ្តោតទៅលើការរៀបចំគម្រោងបង្រៀនដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ នៅក្នុងថ្នាក់រៀនបរិយាបន្ននេះ មានន័យថាការរៀបចំគម្រោងមេរៀនត្រូវតែធ្វើនៅក្នុងវិធីមួយដែលអនុញ្ញាតឱ្យមានបរិយាកាសសិក្សាគាំទ្រ និងជំរុញលើកទឹកចិត្តដល់ការសិក្សារបស់សិស្សគ្រប់រូបជំនួសឱ្យសិស្សភាគច្រើន ព្រោះថាសាលារៀនបរិយាបន្នចែងថា សិស្សគ្រប់រូបមានសមត្ថភាពត្រឹមកម្រិតរបស់ពួកគេ។ ការសន្មតនេះក៏ជួយបង្ហាញពីចំណុចចាប់ផ្តើមនៃការសិក្សារបស់សិស្សម្នាក់ៗនាពេលបច្ចុប្បន្នផងដែរ។

សម្រាប់សិស្សទាំងអស់ ដែលមាននៅក្រុមសិក្សាបែបបរិយាបន្នមេត្រីសិក្សា និងក្រុមមានភាពចម្រុះខុសប្លែកគ្នាច្រើន សមត្ថភាពនៃកម្មវិធីសិក្សាស្នូលដែលមនុស្សពេញវ័យត្រូវទទួលខុសត្រូវ គឺអាស្រ័យនឹងមូលដ្ឋាននៃការអាន ការសរសេរ លេខនព្វន្ត និងធរណីមាត្រ ព្រមទាំងការសិក្សាសង្គម វិទ្យាសាស្ត្រសង្គម បច្ចេកវិទ្យា វិទ្យាសាស្ត្រធម្មជាតិ កីឡា តន្ត្រី និងសិល្បៈ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ វាជារឿងសំខាន់ក្នុងការផ្តោតលើខ្លឹមសារមូលដ្ឋាននៅក្នុងផ្នែកដែលលើកឡើងទាំងនេះ ត្រូវបានរៀបចំជាតំណាក់កាល។ មុខវិជ្ជានីមួយៗគួរតែត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរបៀបមួយ ដែលចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងសមត្ថភាពកម្រិតមូលដ្ឋាន។ បន្ទាប់មកត្រូវបង្កើនសមត្ថភាពជាលំដាប់រហូតដល់កម្រិតខ្ពស់។ បណ្តុំសមត្ថភាពដែលកំណត់នៅពេលបញ្ចប់ការសិក្សា មិនបានពណ៌នាពីរបៀបសិក្សារបស់សិស្សតាមវិធីធម្មតានោះទេ ព្រោះសិស្សអាចទទួលបានចំណេះដឹង និងជំនាញតាមវិធីខុសគ្នា រយៈពេល និងរបៀបក៏ផ្សេងៗដែរ។ បណ្តុំទាំងនេះជួយឱ្យគ្រូបង្រៀនអាចរៀបចំសម្ភារសិក្សាសម្រាប់ក្រុមសិស្ស ដែលមាន សមត្ថភាពមិនដូច ឬមិនស្មើគ្នាយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព។ ត្រង់ចំណុចនេះវាបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថាគំរូស្តង់ដានៃការអប់រំសម្រាប់បរិយាបន្នជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសំខាន់ ដែលមានឈ្មោះជាគំរូនៃស្តង់ដារីកចម្រើន និងរៀបចំតាមលំដាប់លំដោយ ផ្តល់ឱ្យអ្នកសិក្សាគ្រប់រូបអាចចូលរួមសិក្សាសមស្របតាមមុខវិជ្ជា ដោយផ្អែកលើចំណុចផ្តើមរបស់អ្នកសិក្សាម្នាក់ៗ។ (Prengel, 2013)

មេត្រីសិក្សា៖

សិស្សមានសិទ្ធិក្នុងការរៀនសូត្រដោយប្រើប្រាស់សក្តានុពលដ៏ពេញលេញរបស់ពួកគេក្នុងបរិយាកាសមួយដែលមានសុវត្ថិភាព និងរួសរាយរាក់ទាក់។ គោលបំណងគឺត្រូវបង្កើនការចូលរួម និងការសិក្សារបស់ក្មេងក្នុងសាលារៀនជាជាងការផ្តោតទៅលើមុខវិជ្ជា និងការប្រឡងទាំងឡាយ។(UNESCO/Booklet One, 2015, p. 4)

សមត្ថភាព:

គុណសភាព ឬកម្រិតនៃចំណេះដឹងគ្រប់គ្រាន់ ការវិនិច្ឆ័យ ជំនាញ ឬភាពខ្លាំង (សម្រាប់កិច្ចការ ឬក្នុងតម្លៃជាក់លាក់ណាមួយ)។ (Merriam-Webster Dictionary, Online)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១.១ ការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត

បណ្តុំសមត្ថភាពដែលអាចអនុវត្តបានគឺ ***ការរៀបផែនការបែបពីរ៉ាមីត*** (Schumm, Vaughn, & Leavell, 1994)។ ពីរ៉ាមីតត្រូវបានបែងចែកជាបីស្រទាប់ដែលស្រទាប់ ក្រោមបង្អស់ជាសមត្ថភាពមូលដ្ឋានចាំបាច់សម្រាប់សិស្សទាំងអស់គ្នាទទួលយក។ ដូច្នេះហើយ"វាមានទំហំធំជាងគេ"(Gould & Vaughn, 2000, p. 365)។ ស្រទាប់ កណ្តាលជាប្រភេទសមត្ថភាពសម្រាប់សិស្សភាគច្រើន ប៉ុន្តែមិនមែនសម្រាប់សិស្សទាំងអស់នោះទេ។ ស្រទាប់លើគេដែលតូចជាងគេបំផុតជាប្រភេទសមត្ថភាពសម្រាប់ សិស្សមួយចំនួនតូចតែប៉ុណ្ណោះ។

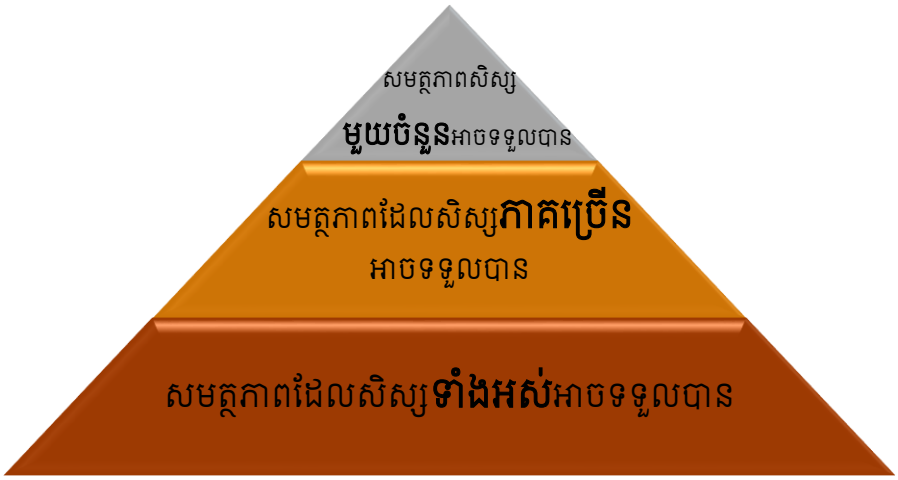

រូបភាព១៖ ការរៀបផែនការបែបពីរ៉ាមីត [1]

សៀវភៅសិក្សា និងកម្មវិធីសិក្សារបស់សាលារៀនភាគច្រើន ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយគ្របដណ្តប់លើព័ត៌មានមួយចំនួន ដែលមិនអាចបង្រៀនបានគ្រប់គ្រាន់។ នៅក្នុងដំហាននៃការរៀបចំផែនការ គ្រូបង្រៀនត្រូវធ្វើការសម្រេចចិត្តថាតើសមត្ថភាពណាខ្លះដែលសំខាន់សម្រាប់សិស្សគ្រប់គ្នា ដើម្បីអភិវឌ្ឍការរៀនសូត្រឱ្យបានជោគជ័យ។ "គោលដៅគឺសម្រាប់គ្រូបង្រៀនគិតអំពីគំនិត ឬបញ្ញត្តិសំខាន់ៗបំផុត ដើម្បីអភិវឌ្ឍដំណើរការបង្រៀន ដែលផ្តល់ឱកាសដល់សិស្សទាំងអស់គ្នាពង្រីកចំណេះដឹងរបស់ពួកគេទៅលើគំនិតសំខាន់ថ្មីៗទាំងនេះ " (Schumm, Vaughn, & Leavell, 1994, p. 611) ។ **បញ្ញត្តិ**ទាំងនេះត្រូវបានបង្ហាញជាទូទៅ និងទូលំទូលាយ។ លើសពីនេះទៀតព័ត៌មានលម្អិតជាងនេះជាផ្នែកនៃស្រទាប់កណ្តាល។ ផ្នែកកណ្តាលនៃពីរ៉ាមីត

បញ្ញត្តិ

អ្វីដែលគិតនៅក្នុងចិត្ត[...]ជាគំនិតអរូបី ឬទូទៅដែលសន្និដ្ឋានចេញពីហេតុការណ៍នានា។
(Merriam-Webster Dictionary, Online)

តំណាងឱ្យព័ត៌មានដែលគេចាត់ទុកថាមានភាពសំខាន់បន្ទាប់សម្រាប់ការយល់ខ្លឹមសារ/បញ្ញត្តិ មេរៀន។ វារួមបញ្ចូលនូវគំនិតសំខាន់ៗ ពង្រីកបន្ថែមលើបញ្ញត្តិមូលដ្ឋាន បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធ ឬបញ្ញត្តិស្មុគស្មាញ" (Schumm, Vaughn, & Leavell, 1994, p. 611)។ គ្រូបង្រៀនសន្មតថាបញ្ញត្តិទាំងនេះនៅតែអាចយល់បានពីសិស្សភាគច្រើនក្នុងថ្នាក់។ មានតែនៅក្នុងស្រទាប់កំពូលលើគេទេដែលគ្រូបង្រៀនដឹងថា សិស្សនៅក្នុងកម្រិតណាមួយនឹងត្រូវបង្រៀនអ្វីនោះ។ ដូច្នេះវាមិនសំខាន់ក្នុងការអភិវឌ្ឍ សមត្ថភាពមូលដ្ឋានទេ ប៉ុន្តែវាអាចបង្កើតនូវព័ត៌មានបន្ថែមបន្ទាប់បន្សំ (Schumm, Vaughn, & Leavell, 1994)។

ចូរចាំទុកថា គោលវិធីសាស្ត្របែបបរិយាបន្នសម្រាប់ការបង្រៀន និងរៀនស្រទាប់ទាំងបីនៃ *ពីរ៉ាមីតរៀបចំផែនការ* មិនត្រូវច្រលំជាមួយនឹង **សមត្ថភាព** សិស្សម្នាក់ៗឡើយ៖ សិស្សគ្រប់គ្នាមានសិទ្ធិទទួលបានសមត្ថភាពនៅក្នុងស្រទាប់ទាំងបី។ ដោយអាស្រ័យទៅលើចំណេះដឹង និងចំណាប់អារម្មណ៍ដែលមានពីមុនមក សិស្សម្នាក់ៗអាចអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពបានដល់ស្រទាប់ខាងលើនៃពីរ៉ាមីដក្នុងផ្នែកសមត្ថភាពណាមួយ (Schumm, Vaughn, & Leavell, 1994)។ ផែនការបែបពីរ៉ាមីតមានន័យថាជាឧបករណ៍ ដែលបង្ហាញពីសមត្ថភាពមូលដ្ឋានសំខាន់សម្រាប់អ្នកគ្រប់គ្នា ក្នុងការអភិវឌ្ឍតាមរូបភាពផ្សេងៗ មានន័យថាវាជាគំរូចនាសម្ពន្ធមួយដើម្បីគាំទ្រ ដំណើរការរៀនសូត្រ ដោយមិនបែងចែកសិស្សណាទេ ក៏ប៉ុន្តែអាស្រ័យលើសមត្ថភាពចាំបាច់ដែលពួកគេអាចទទួលយកបាន។ វិធីនេះជួយឱ្យគ្រូបង្រៀនអាចកំណត់ថាតើកន្លែងណាត្រូវសង្កត់ធ្ងន់ និងរកវិធីបង្រៀនសមស្រប ដើម្បីជួយសិស្សសម្រេចបានសមត្ថភាពមូលដ្ឋានសំខាន់ទាំងនេះ។ "ខ្ញុំនិយាយពន្យល់ច្បាស់ៗ ហើយបង្ហាញពួកគេនូវវិធីផ្សេងទៀត ដែលអាចជួយសិស្សរៀនពីវិជ្ជាចាំបាច់បំផុត[...] កិច្ចការនេះបានរុញច្រកខ្ញុំពីអ្វីដែលសំខាន់ ហើយដំរុញឱ្យខ្ញុំប្រឹងប្រែង និងវាយតម្លៃលើអាទិភាពនោះ" (Schumm, Vaughn, & Leavell, 1994, p. 614)។

សមត្ថភាព

កម្លាំងកាយ ឬ ចិត្ត ឬជាជំនាញចាំបាច់ដើម្បីធ្វើរឿងអ្វីមួយ។
(Cambridge Dictionary, online)

មានជម្រើសមួយទៀត ដែលអាចជំនួសការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត គ្រូបង្រៀនអាចប្រើតារាងមួយដែលមានបីក្រឡាន។ តារាងនេះមានបញ្ចូលឈ្មោះរបស់សិស្សម្នាក់ៗ កិច្ចការ និងសមត្ថភាពចាំបាច់សម្រាប់សិស្សនោះ ដើម្បីឱ្យពួកគេបំពេញកិច្ចការរៀនសូត្របានដោយជោគជ័យ។ តារាងដែលមាន

[1] Adapted from Schumm, Vaughn, & Leavell (1994, p. 610).

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

បីក្រឡេាននេះក៏អាចត្រូបានគេប្រើបន្ថែមទៅលើការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីតផងដែរ (Conderman, 2011) ។

គុណសម្បត្តិសម្រាប់សិស្សគឺ គ្រូបង្រៀនរបស់ពួកគេ ត្រូវពន្យល់ឱ្យច្បាស់នូវអ្វីដែលពួកគេចាំបាច់ត្រូវរៀន ដែលជាទិដ្ឋភាពសំខាន់នៅពេលរៀបចំផែនការបង្រៀនណាមួយ ពីព្រោះវាច្បាស់លាស់ចំពោះអ្នកថា តើហេតុអ្វីបានជាអ្នកផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវសកម្មភាព ឬកិច្ចការណាមួយនោះ និងថាតើត្រូវវាយតម្លៃដូចម្តេច។ ប៉ុន្តែសម្រាប់សិស្សមួយចំនួនទៀត មិនចាំបាច់ច្បាស់លាស់ទេ។ ដើម្បី ធ្វើឱ្យថ្នាក់រៀនរបស់អ្នកមានលក្ខណៈបរិយាបន្នសម្រាប់សិស្សទាំងអស់ [...] ចូរព្យាយាមធ្វើឱ្យមានតម្លាភាពតាមដែលអាចធ្វើទៅបានជាមួយសិស្សរបស់អ្នក លើអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ និងពីមូលហេតុដែលត្រូវឱ្យពួកគេធ្វើ (ឧទាហរណ៍ តើពួកគេនឹងរៀនអ្វី?) និងពីរបៀបវាយតម្លៃកិច្ច-ការរបស់ពួកគេ (Sanger, 2020, p. 44) ។

១.២ ដំហានរៀបចំកិច្ចតែងការមេរៀនបែបបរិយាបន្ន

- ចូរគិតពីមេរៀនជាក់លាក់ និងសមត្ថភាពចាំបាច់។ ចូរប្រើផែនការបែបពីរ៉ាមីតដើម្បីសម្រេចចិត្តថាសមត្ថភាពមួយណាដែលចាំបាច់សម្រាប់សិស្សទាំងអស់នៅក្នុងថ្នាក់។ សមត្ថភាពណាខ្លះអាចសម្រេចបានសម្រាប់តែសិស្សភាគច្រើន និងសមត្ថភាពណាខ្លះសម្រាប់សិស្សពីរ ឬបីនាក់។ ចូរបង្កើតវត្ថុបំណងសិក្សាសម្រាប់ស្រទាប់ពីរ៉ាមីតនីមួយៗ។
- ចូរគិតដល់សិស្សម្នាក់ៗ និងបញ្ហាណាខ្លះដែលអាចកើតមានឡើងនៅពេលបង្រៀន។ សម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗ អ្នកគួរតែពិចារណាទៅលើលក្ខខណ្ឌសិក្សានិងតម្រូវការរបស់គាត់ៈ តើខ្ញុំត្រូវផ្តល់ដល់សិស្ស “ក” នូវសម្ភារៈ/វិធីសាស្ត្រ ប្រភេទណាដើម្បីឱ្យគាត់អាចអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពបាន? សិស្ស “ខ” មានចំណេះដឹងមានស្រាប់លើខ្លឹមសារមេរៀន។ តើខ្ញុំអាចជួយសិស្ស “ខ” ឱ្យប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងរបស់គាត់តាមវិធីគរុកោសល្យមានប្រសិទ្ធិភាពបានយ៉ាងណា? តើសិស្សរបស់ខ្ញុំទាំងអស់ ចេះពាក្យដែលពួកគេចាំបាច់ដើម្បីយល់ពីបញ្ញត្តិ ដែលនឹងត្រូវបង្រៀនដែរឬទេ? និងសួរខ្លួនឯងថាតើសម្ភារឧបទ្ទេសអាចត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់សិស្សគ្រប់គ្នាឬទេ? ។ ឧទាហរណ៍ៈ កន្ត្រែសម្រាប់សិស្សដែលប្រើដៃស្តាំ គឺពិបាកសម្រាប់សិស្ស

ក្នុងការអប់រំ វត្ថុបំណងសិក្សា គឺជាប្រយោគសង្ខេប ដែលពិពណ៌នានូវអ្វីដែលគេរំពឹងថាសិស្សនឹងអាចរៀនចេះនៅចុងឆ្នាំសិក្សា ពេលបញ្ចប់មុខវិជ្ជា មេរៀន គម្រោង វគ្គសិក្សា ឬនៅពេលបញ្ចប់ការសិក្សាក្នុងរយៈពេលណាមួយ។ (The Glossary of Education Reform, 2014, online)

ដែលប្រើដៃឆ្វេង(Carey, 2016) ។ សរុបរួមទៅ ចូរបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាមួយដែលមានការសហការនិងគួរជាទីចាប់អារម្មណ៍សម្រាប់សិស្សគ្រប់គ្នា។

- ចូរកំណត់សម្ភារៈឧបទ្ទេស ដែលអាចប្រើក្នុងស្រទាប់ពីរ៉ាមីតនីមួយៗ ដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពពីផ្នែកបាត នៃពីរ៉ាមីតបានពីសំណាក់សិស្សគ្រប់គ្នា។ ចូរសួរខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ថា៖ តើសិស្ស “គ” ដែលមានបញ្ហាក្នុងការអាន អាចនឹងរៀនបញ្ញត្តិដោយឯករាជ្យខ្លួនឯងបានដែរឬទេ បើគេផ្តល់តែអត្ថបទអានមួយឱ្យ? តើខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវផ្តល់សម្ភារៈក្រៅពីអត្ថបទបន្ថែមឱ្យសិស្ស “គ” ដើម្បីទទួលបានសមត្ថភាពដែលចាំបាច់ដែរឬទេ? តើខ្ញុំអាចយកសម្ភារៈដែលអាចអនុវត្តជាក់ស្តែងបានដូចជា ដុំថ្ម ឬដំបង/ចង្កឹះដើម្បីរៀនពីរូបរាងតាមគណិតវិទ្យា សំបកខ្យង ឬគ្រំ ឬស្បែកសម្រាប់គម្រោងសិល្បៈ ឬគ្រប់ពូជដែលយកពីរុក្ខជាតិ ដើម្បីសិក្សាពីការលូតលាស់របស់វាបានទេ? ចូរ “ប្រើសម្ភារៈច្រើនមុខប្លែកៗពីគ្នា សម្រាប់មុខវិជ្ជាទាំងអស់ដូចជា សម្ភារឧបទ្ទេសសម្រាប់មុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា ធ្វើពីក្រដាសកាសែត ឬស្លាក បាដា និងតុក្កតាសម្រាប់ថ្នាក់រៀនភាសា” (UNESCO /Booklet One, 2015, p. 7) ។
- មេរៀនត្រូវរៀបចំឱ្យទាក់ទងទៅនិងគំនិតសំខាន់ៗ ជាជាងបង្កើតផ្នែកព័ត៌មាន ដែលមិនទាក់ទងគ្នា។ តាមវិធីនេះ សិស្សមានគំនិតរួមមួយ ដែលពួកគេអាចដាក់ចូលនូវព័ត៌មានថ្មីៗជាមួយនឹងអ្វី ដែលគេបានចេះដឹងស្រាប់។ គំនិតសំខាន់អាចជាអ្វីមួយដូចជា “ទឹកសំខាន់ចំពោះជីវិត” ហើយប្រធានបទអាចជា “ថ្ងៃនេះយើងនឹងរៀនអំពីរបៀបរក្សាទឹកឱ្យបានស្អាត”។ (UNESCO/Booklet Four, 2015, p. 15) ស្របទៅនឹងទម្រង់ពីរ៉ាមីត ចូររៀបចំមេរៀនរបស់អ្នកជាបណ្តើរៗ ចេញពីភាពសាមញ្ញទៅរកភាពស្មុគស្មាញបន្តិច ចេញពីគំនិតទស្សនៈដែលធំទូលាយ ទូទៅប្រែទៅជាគំនិតជាក់លាក់ និងពីឧទាហរណ៍បែបរូបីទៅជាឧទហរណ៍អរូបី។ ចូរបង្ហាញសកម្មភាពទាំងឡាយ ដែលជាផ្នែកៗ ឱ្យមានលំដាប់លំដោយនឹងគ្នា។
- ចូរសម្រេចចិត្តពីវិធីបង្កើនសមត្ថភាពសិស្សរបស់អ្នក ឱ្យឈានទៅចំណុចជោគជ័យ និងត្រួតពិនិត្យតាមដានការរៀនដោយឯករាជ្យរបស់ពួកគេ។ (Schumm, Vaughn, & Leavell, 1994; Gould & Vaughn, 2000)

រូបភាព២៖ ទម្រង់រៀបចំផែនការ

២. ការបង្រៀនៅក្នុងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះ

ដូចដែលបានឃើញពីមុន ការអប់រំបរិយាបន្នមានន័យថាតម្រូវការរបស់សិស្សម្នាក់ៗត្រូវបានពិចារណា។ សាវតាចម្រុះត្រូវបានចាត់ទុកជាភាពសម្បូរបែប ព្រោះសិស្សម្នាក់ៗចូលមកដល់ក្នុងថ្នាក់រៀនដោយមានចំណុចខ្លាំងរៀងៗខ្លួនដែលអាចផ្តល់ជាផលប្រយោជន៍ដល់អ្នកសិក្សាដទៃទៀត។ សិស្សម្នាក់អាចនឹងមានចំណេះដឹង ដែលមានស្រាប់លើខ្លឹមសារណាមួយ ដែលអាចប្រើបាននៅក្នុងថ្នាក់ ដោយដាក់សិស្សម្នាក់នេះអង្គុយ ជាមួយសិស្សម្នាក់ផ្សេងទៀតដែលមានចំណេះដឹងស្រាប់តិចជាងទៅ លើខ្លឹមសារត្រូវសិក្សា។ គ្រូបង្រៀនត្រូវធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងទៅលើសិស្សម្នាក់ៗ ដើម្បីឱ្យរបៀបបង្រៀនរបស់គាត់អាចបំពេញតម្រូវការរបស់សិស្សម្នាក់ៗបាន។ "កម្រិតនៃការត្រៀមខ្លួនរបស់សិស្ស ចំណាប់អារម្មណ៍ និងវិធីសិក្សារបស់ពួកគេ" (Tichá et al., 2018, p. 107) ជាទិដ្ឋភាពដែលត្រូវពិចារណា នៅពេលជ្រើសរើសយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនស្របតាមគរុកោសល្យ។

ខាងក្រោមនេះ ជាការបង្ហាញពីយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការបង្រៀន និងការរៀននៅក្នុងថ្នាក់រៀនបែបចម្រុះ។

ការបង្ហាញដែលមានអត្ថន័យច្រើន៖ បង្ហាញរូបភាព គូសរូបលើក្តារខៀន បង្ហាញ ឬបញ្ចាំងវីឌីអូ បង្ហាញវត្ថុជាគំរូ ចែករំលែកបទពិសោធផ្ទាល់ខ្លួនអ្នកនិងបទពិសោធរបស់សិស្ស អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សទាយ ផ្តល់ជូនការសង្ខេបជាទម្រង់សរសេរ ផ្តល់ជូនពាក្យដែលចាំបាច់ សំណង់ប្រយោគការនិទានរឿងផ្ទាល់មាត់ អញ្ជើញភ្ញៀវជាវាគ្មិន (Johnstone, Avagyan & Marutyan, 2018)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

២.១ រៀបចំទម្រង់ និងបច្ចេកទេសបង្រៀនឱ្យមានភាពច្រុះ

ស្របជាមួយយុទ្ធសាស្ត្រនៃការរៀបចំជាសកលសម្រាប់ការរៀនសូត្រ (UDL) ដែលបង្ហាញក្នុងអត្ថបទ៥.១គ្រូបង្រៀនគួរតែពិចារណាមធ្យោបាយជាច្រើននៃការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនង ការបង្ហាញ និងសម្មភាព/មតិយោបល់៖

នៅពេលដែលរៀបចំមេរៀន ចូរពិចារណាទៅលើបញ្ហាអ្វីខ្លះដែលអាចកើតឡើងចំពោះប្រភេទខុសគ្នានៃអ្នកសិក្សា ក្នុងការទទួលបាននិងប្រើប្រាស់ព័ត៌មាននៅក្នុងថ្នាក់របស់អ្នក។ តើសិស្សដែលមិនសូវយល់ភាសាដែលទាក់ទងនឹងវប្បធម៌ ឬគរុកោសល្យអាចចូលរួមបានដោយរបៀបណា? តើសិស្សដែលមានបញ្ហាភ្នែក ឬខ្វះខាតការយកចិត្តទុកដាក់អាចនឹងប្រឈមជាមួយនឹងថ្នាក់រៀនរបស់អ្នកដោយរបៀបណា? (Sanger, 2020,p. 46)

ឧទាហណ៍ខាងក្រោម នឹងផ្តល់នូវយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការបង្ហាញដែលមានប្រយោជន៍ច្រើន៖

- ប្រសិនបើការបង្រៀនរបស់អ្នកប្រើរូបភាព គ្រូត្រូវពន្យល់បន្ថែមដោយប្រើពាក្យសម្តី។ ពន្យល់បណ្តើរបង្ហាញរូបភាពបណ្តើរ។ ឱ្យសិស្សពណ៌នាជាពាក្យសម្តី ឬសរសេរពីអ្វីដែលពួកគេបានឃើញ ហើយមានន័យដូចម្តេច។ ទង្វើនេះនឹងសម្រួចការយល់ដឹងរបស់សិស្សទៅលើគំនិតដែលគេព្យាយាមផ្តល់ឱ្យ ហើយប្រើប្រាស់ព័ត៌មានតាមរយៈរូបភាព។ សម្រាប់សិស្សដែលមានបញ្ហាភ្នែក[...] ការស្តាប់មិត្តភក្តិពិពណ៌នាសម្ភារៈជារូបភាពនឹងជួយឱ្យពួកគេយល់ពីអត្ថន័យ ទោះជាពួកគេមិនអាចមើលឃើញរូបភាពដូច ដែលមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេក៏ដោយ។ (Sanger, 2020, p. 46)
- ចូរពិចារណាលើការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងអត្ថបទនឹងរូបភាព។ សិស្សដែលអសមត្ថភាពខាងផ្លូវស្មារតី ជារឿយៗអាចធ្វើកិច្ចការធម្មតាបាន តែកិច្ចការទាំងនេះត្រូវបានដាក់បង្កប់ជាមួយនឹងវត្ថុគេធ្លាប់ស្គាល់ និងប្រកពពិត។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងពេលកាត់ផ្តាច់ចេញពីតថភាព ពួកគេមានបញ្ហាក្នុងការបកស្រាយការងារទាំងនោះជាទម្រង់បែបសញ្ញា។ ពួកគេប្រហែលជាត្រូវត្រឡប់ទៅរកឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងវិញ ឬពួកគេអាចសុំឱ្យ គ្រូបង្រៀនបកស្រាយទៅវិញទៅមកពីស្ថានភាពធម្មជាតិ ដែលជានិមិត្តសញ្ញាទាំងនេះ។ ដោយយោងទៅតាម Schmit et al. (2000) ការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងរូបភាពជាមួយនឹងការណែនាំជាពាក្យសម្តីធ្វើឱ្យការបង្ហាញមានថាមពលជាងមុន។

ការទាក់ទាញដែលមានន័យច្រើន៖ សិស្សធ្វើការជាក្រុម ឬជាមួយដៃគូរសិស្សចែលរំលែករឿងផ្ទាល់ខ្លួន សិស្សធ្វើការលើសកម្មភាពផ្គុំរូប សិស្សសាកល្បងទៅលើគំនិតដែលបានរៀន សិស្សវាយតម្លៃខ្លួនឯងទៅលើការចូលរួមរបស់ពួកគេ សិស្សអាចសម្រេចចិត្តលើទម្រង់នៃការចូលរួមផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ (Johnstone, Avagyan & Marutyan, 2018)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

Healy, Aram, Horwitz និង Kessler (1982) បានរកឃើញលទ្ធផលដើមដំបូងស្របទៅតាម Schmit et al. (2000) ដែលអះអាងថាសិស្សបានជោគជ័យចំពោះការយល់ពីល្អះ នៅពេលដែលមានរូបភាពបង្ហាញជាគន្លឹះ។ សិស្សជាច្រើនដែលអសមត្ថភាពខាងស្មារតី ទាមទារឱ្យមានសម្ភារៈ និងការគាំទ្របន្ថែមដើម្បីធ្វើឱ្យការសិក្សាជាបន្តបន្ទាប់ របស់ពួកគេទទួលបានជោគជ័យ។

- អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សជ្រើសរើសសម្ភារសិក្សា ដែលខុសប្លែកគ្នាជាទម្រង់បែបបទ (ដូចជា អត្ថបទ រូបភាព សំឡេង រូបភាពតាមកញ្ចក់ស្ត្រីន) និងកម្រិត។ (Jordan & McGhie-Richmond, 2014)
- "ចូរប្រើគំរូម៉ូដែល និងវត្ថុដទៃទៀតដើម្បីបង្រៀនគណិតវិទ្យា ដែលអាចធ្វើឱ្យមានលទ្ធផលល្អដល់ជំនាញខាងចលនារបស់សិស្ស និងការយល់ដឹងតាមរយៈរូបភាពរបស់ពួកគេ។" (UNESCO/Booklet Four, 2015, p. 20)
- "វត្ថុដែលមានរូបរាងខុសៗគ្នាជួយឱ្យសិស្សយល់ពីមាឌ ចំណុះ ទំហំ និងរាងបែបធរណីមាត្រ។ វត្ថុទាំងនេះអាចរួមបញ្ចូលជារាងគូប សាជីជ្រុង(ពីរ៉ាមីត) ចតុកោណកែង ស៊ីឡាំង និងរូបរាងដទៃទៀត ដែលធ្លាក់ចេញពីឈើ ឬធ្វើឡើងដោយក្រដាសរឹងៗ។ ចូរឱ្យសិស្សធ្វើការជាក្រុម ដើម្បីរកមើលវត្ថុក្នុងសាលា ឬបរិស្ថានជុំវិញ ដើម្បីស្វែងរកប្រភេទរូបរាងវត្ថុផ្សេងៗ ដែលប្រើប្រាស់ក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ។" (UNESCO/Booklet Four, 2015, p. 62)

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមផ្តល់នូវយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការទាក់ទាញដែលមានន័យច្រើន៖

- ចូរប្រើប្រាស់វិធីបង្រៀនគ្រូមជ្ឈមណ្ឌលឱ្យតិច។ (Moore, Gilbreath & Maiuri, 1998)
- មុននឹងចាប់ផ្តើមប្រធានបទថ្មី អ្នកចាំបាច់ត្រូវសួរសិស្សថាពួកគេចេះអ្វីរួចហើយ អំពីប្រធានបទនេះ។ ការសួរសំណួរនេះ ជួយសិស្សឱ្យភ្ជាប់ចំណេះដឹងទៅនឹងប្រធានបទ ដែលធ្លាប់បានដឹង និងជួយឱ្យពួកគេយល់ និងរៀនបានឆាប់រហ័សជាងមុន។ ចំណេះដឹងភាគច្រើនរបស់ពួកគេប្រហែលជាបានរៀននៅក្រៅថ្នាក់ និងក្នុងសហគមន៍។ ព័ត៌មាននេះនឹងជួយសិស្សភ្ជាប់ពីអ្វីដែលពួកគេចេះដឹងរួចស្រេចពីជីវិតប្រចាំថ្ងៃទៅនឹងចំណេះដឹងថ្មី ដែលយើងកំពុងតែព្យាយាមបង្រៀនពួកគេ។ លើសពីនេះទៅទៀត សិស្សមួយចំនួនអាចមានជំនាញលើប្រធានបទមួយចំនួនដូចជាការនេសាទ ឬការដាំ

សកម្មភាព/ការសម្តែងមតិដែលមានន័យច្រើនការរាយការណ៍ដោយផ្ទាល់មាត់ ជាទម្រង់នៃការសរសេរ (សំណេរតែងសេចក្តីកំណាព្យ បទចំរៀង..) ការកត់ត្រាការសន្ទនាជាក្រុមតូច ការសន្ទនារវាងសិស្សនិងគ្រូបង្រៀនការធ្វើបទបង្ហាញទៅកាន់ថ្នាក់រៀន (Johnstone,Avagyan & Marutyan, 2018)

បន្លែ ហើយសិស្សទាំងនេះគួរតែត្រូវបានផ្តល់ឱកាសឱ្យបង្ហាញពីចំណេះដឹងរបស់ពួកគេ សម្រាប់ជាផលប្រយោជន៍អ្នកដទៃនៅក្នុងថ្នាក់។ (UNESCO /Booklet Four, 2015, p. 126)

- អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សរៀនដោយ "ការធ្វើសកម្មភាពជាក់ស្តែង និងទទួលបានបទពិសោធ" (UNESCO/Booklet Four, 2015, p. 126)។ សកម្មភាពទាំងឡាយដែលសិស្សចូលរួមពិតជាពាក់ព័ន្ធទៅនឹង បទពិសោធជីវិតប្រចាំថ្ងៃ ដែលអនុវត្តផ្ទាល់។ តាមរយៈការបង្កើតទំនាក់ទំនងរវាង គំនិតបែបអរូបីទៅនឹងបទពិសោធជីវិតពិត គេអាចធានាបាននូវការយល់បានស៊ីជម្រៅដែលជាការប្តូរវេនគ្នា ដែលទទួលបានគំនិតប្រសើរដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងជីវភាពនៅពេលបន្ទាប់(UNESCO/Booklet Four, 2015, p. 126) "ក្នុងករណីទាំងអស់អត្ថន័យខ្លឹមសារគឺនៅតែដូចគ្នាដដែល ប៉ុន្តែសិស្សអាចធ្វើកិច្ចការក្នុងវិធីផ្សេងខុសប្លែកពីគ្នា" (Johnstone, Avagyan & Marutyan, 2018, p. 17)។
- សម្រាប់សិស្សនៅថ្នាក់បឋមសិក្សា ការលេងបានផ្តល់ឱកាសជាច្រើនក្នុងការសិក្សាលើពុទ្ធិបញ្ញា និងសង្គម។ ការលេងល្បែងសិក្សាជារង្វង់ ល្បែងអន្តរសកម្ម ល្បែងអប់រំ ល្បែងសហការ ល្បែងប្រកួតប្រជែងដោយយុត្តិធម៌ ល្បែងដែលធ្វើចលនា ការសម្តែងដោយសេរី និងល្បែងបែបដើរតួ អាចត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងមេរៀនបែបរួមបញ្ចូលគ្នា។ (Prengel, 2013)
- ចូរសរសេរពាក្យចេញពីបទចម្រៀងមួយដែលសិស្សចេះរួចជាស្រេច ឬក៏ទើបបានរៀនរួច។

ចូរសង្កេតមើលថាតើនរណាអាចទាយបាន ថាពាក្យណាមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច? ពាក្យថ្មីៗក្នុងបទចម្រៀងត្រូវណែនាំសិស្សឱ្យចេះច្បាស់រួចជាស្រេច។ ការច្រៀងគឺជាផ្នែកមួយនៃការសិក្សា ព្រោះវាជួយដល់ការដកដង្ហើមរបស់សិស្ស បង្កើនពាក្យថ្មីៗ បង្កើតបានជាចង្វាក់ ពាក្យចួន និងបង្កើតសាមគ្គីភាពក្នុងថ្នាក់។

- សម្រាប់សិស្សតូចៗ បិទស្លាកឈ្មោះវត្ថុនៅក្នុងបន្ទប់ (ជាភាសាមួយ ឬច្រើនភាសាដែលសិស្សប្រើ)ឧទាហរណ៍ តុ កៅអី ជញ្ជាំង ឈ្មោះរបស់សិស្សនៅលើតុ កៅអី... ។ បង់លេខតាមក្រុមនីមួយៗទៅតាមវត្ថុៗល។ តើសិស្សណាខ្លះអាចដាក់វត្ថុទាំងនោះ ត្រូវតាមពាក្យដែលតំណាងឱ្យ?

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

(UNESCO/Booklet Four, 2015, p. 14) ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមផ្តល់ជូននូវយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់សកម្មភាព/ការសម្តែងមតិដែលមានន័យច្រើន៖

- នៅពេលឈានទៅដល់ការសួរ និងការឆ្លើយសំណួរ ចូរផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សឆ្លើយតបតាមវិធីផ្សេងៗពីគ្នា។ ពួកគេអាចឆ្លើយតបតាមរយៈទម្រង់នៃការនិយាយឬការសរសេរ។ ភាសាសញ្ញា ឬការប្រើរូបភាពក្នុងទម្រង់ជារូបគំនូរ ក៏បាន។ សិស្សមួយចំនួនអាចមានអារម្មណ៍ថា ងាយស្រួលជាងក្នុងការបង្ហាញពីគំនិតរបស់ពួកគេជាបុគ្គល។ សិស្សដទៃទៀតប្រហែលជាពេញចិត្តនឹងការសន្ទនាជាមួយគ្រូបង្រៀន ឬមិត្តរួមថ្នាក់។ "គំនិតសំខាន់នៃការឆ្លើយតបប្រកបដោយភាពបត់បែន ធ្វើឱ្យ សិស្សអាចបង្ហាញចំណេះដឹងតាមវិធី ដែលល្អបំផុតសម្រាប់គេ"។(Johnstone, Avagyan, & Marutyan, 2018, p. 18)
- "យើងចាំបាច់ត្រូវសួរសំណួរល្អៗ ដើម្បីឱ្យសិស្សពន្យល់ពីគំនិតរបស់ពួកគេជាជាងការសួរសំណួរដែលមានចម្លើយត្រឹមតែ "បាទ/ចាស" ឬ "ទេ"។ យើងចាំបាច់សួរសំណួរបើកដើម្បីឱ្យសិស្សបញ្ជាក់ពីទស្សនៈ គំនិតមតិយោបល់។ ឧទាហរណ៍ យើងអាចសួរថា "តើអ្នកគិតដូចម្តេច?" (UNESCO/Booklet Four, 2015, p. 15)
- ហៅសិស្សឱ្យនិយាយ ឬសរសេរ អំពីគំនិតលើមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យាដែលភ្ជាប់ការគិតបែបនិយាយទៅជាការយល់ពីគំនិតមេរៀនគណិតវិទ្យា។ ឱ្យសិស្សគូររូបភាពដែលដកស្រង់ចេញពីរឿងដែលបានអាន។ ពួកគេអាចភ្ជាប់ការគិតតាមបែបរូបភាពទៅជាពាក្យសម្តី ឬព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងសាច់រឿង។ ដឹកនាំសិស្សបង្កើតជាផែនទីគំបន់ជុំវិញសាលារៀន ភ្ជាប់បទពិសោធទៅជាគំនិតបែបរូបភាព និងបែបគណិតវិទ្យា។ នៅពេលសិស្សរៀនពីសហគមន៍របស់ពួកគេ ចូរគូសបញ្ជាក់ពីបញ្ហាដែលមាន និងប្រើជំនាញរបស់ពួកគេដោយសហការគ្នា ដើម្បីផ្តល់ជាដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហាទាំងនេះ សិស្សអនុវត្តពីអ្វីដែលពួកគេរៀនក្នុងសាលា។ ក្រៅពីការអប់រំដ៏ល្អ ដំណើរការនេះជួយឱ្យសហគមន៍យល់ពីកិច្ចការរបស់សាលារៀន ហើយពួកគេអាចនឹងមានការលើកទឹកចិត្តច្រើនជាងមុនដើម្បី ជួយគាំទ្រការងាររបស់គ្រូបង្រៀន […](UNESCO/Booklet Four, 2015, p. 20)

២.២ ដំណើរការរៀនបែបសហការ

ការរៀនបែបសហការកើតឡើង នៅពេលដែលសិស្សចែករំលែកទំនួលខុសត្រូវនិងធនធានដែលមានស្រាប់ នៅពេលពួកគេធ្វើការ ដើម្បីឆ្ពោះទៅកាន់គោលដៅរួម។ ការអភិវឌ្ឍជំនាញក្រុមសហការ ទាក់ទងពេលវេលា ការអនុវត្ត ហើយនិងការពង្រឹងឥរិយាបទ។ គ្រូបង្រៀនដើរតួសំខាន់ក្នុងការបង្កើតបរិយាកាសគាំទ្រនៅពេលសិស្សមានអារម្មណ៍ថាជួបបញ្ហា និងបរិយាកាសមួយដែលគំនិតសិស្សទាំងអស់ត្រូវបានគេឱ្យតម្លៃ។ ការងារជាក្រុមបែបសហការអាចជួយអ្នកសិក្សាតាមរយៈការបង្កើនការយល់ដឹង ភាពសប្បាយរីករាយ និងឥរិយាបទបែបវិជ្ជមានចំពោះការងារ និងខ្លួនគេផ្ទាល់។ ប៉ុន្តែដើម្បីឱ្យសិស្សទទួលផលប្រយោជន៍ពីសកម្មភាពក្រុម ពួកគេត្រូវការឱកាសដើម្បីអភិវឌ្ឍជំនាញនិងតួនាទី។ បើសិស្សខ្លះចំណាយពេលក្នុងការពិភាក្សាគ្នាយូរ នោះវាអាចនឹងធ្វើឱ្យអ្នកដទៃទៀតខកឱកាសក្នុងការបញ្ចេញគំនិតយោបល់។ ក្នុងបរិបទអប់រំបែបបរិយាបន្ន ការជូនព័ត៌មានដល់ឪពុកម្តាយ ពីការផ្លាស់ប្តូរវិធីសាស្ត្រក្នុងការបង្រៀននិងការរៀនជាការចាំបាច់ណាស់។ ឧទាហរណ៍ពួកគាត់ក៏អាចជួយបង្កើតសម្ភារៈជំនួយក្នុងការរៀន ឬក៏ល្បែងផ្សេងៗជាដើម។ ដូច្នេះពួកគាត់យល់ពីអ្វីដែលគ្រូបង្រៀនកំពុងព្យាយាមធ្វើ និងគាំទ្រដល់កូនៗរបស់គាត់។ជំនាញបែបសហការ ត្រូវបានគេអភិវឌ្ឍយ៉ាងមានប្រសិទ្ធិភាពបំផុតក្នុងបរិបទអប់រំសំខាន់ៗ។ សកម្មភាពដែលមានលក្ខណៈបើកចំហ ហើយតម្រូវឱ្យមានការគិតទូលំទូលាយ(ដូចជាការដោះស្រាយបញ្ហា) គឺមានលក្ខណៈសមស្របក្នុងការអភិវឌ្ឍជំនាញក្នុងក្រុមបែបសហការ[...]

- ការសហការ ជួយអ្នកសិក្សាឱ្យធ្វើការរួមគ្នាបាន ព្រមទាំងចែករំលែកទំនួលខុសត្រូវ សម្ភារៈ តួនាទី និងឱកាសការសិក្សា។
- គេអាចបែងចែកតួនាទី និងការទំនួលខុសត្រូវឱ្យសិស្សតាមក្រុមតូចៗ ក្នុងសកម្មភាពថ្នាក់រៀនវិទ្យាសាស្ត្រ។ សិស្សម្នាក់អាចនឹងថ្លឹងសម្ភារៈផ្សេងៗ ចំណែកឯម្នាក់ផ្សេងទៀតអាចនឹងកត់ត្រាលទ្ធផល។ ដល់ពាក់កណ្តាលដំណើរការសកម្មភាព សិស្សអាចដូរតួនាទីគ្នាបាន។ កិច្ចសហការចាំបាច់ត្រូវអនុវត្តប្រសិនបើក្រុមទាំងឡាយធ្វើកិច្ចការដោយឯករាជ្យ។
- ការដោះស្រាយបញ្ហា និងការចរចាជួយឱ្យសិស្សចេះដោះស្រាយទំនាស់និងធ្វើការសម្រេចចិត្តបាន។ សិស្សត្រូវរៀន និងអនុវត្តជំនាញចាត់ចែង

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គ្រប់គ្រងទំនាស់ដែលផ្អែកទៅលើជំនាញទំនាក់ទំនងល្អៗ និងឥរិយាបទដែលចេះអត់ធ្មត់។

- គេចាំបាច់ជំរុញឱ្យសិស្សយល់ស្របទៅលើគោលបំណង ស្វះស្វែងប្រើប្រាស់ជម្រើសផ្សេងៗ ធ្វើការសម្រេចចិត្តនិងគាំទ្រពួកគេ និងបន្តតាមដានដើម្បីយល់ដឹងពីលទ្ធផលនៃជម្រើស។ ដំណើរការទាំងអស់នេះ អាស្រ័យទៅលើស្មារតីក្រុម ទំនាក់ទំនង និងការសហការគ្នា។[2]

២.៣ ការបង្រៀនពីសំណាក់មិត្តភក្តិ (សិស្សជួយសិស្ស)

ការបង្រៀនពីមិត្តភក្តិ (Peer Tutoring) ធ្វើបាននៅពេលដែលក្មេងម្នាក់ចេះជាង ឬចាស់ជាងបានបញ្ចប់ការងាររបស់ខ្លួនរួចហើយ។ ពួកគេបានបន្តជួយអ្នកដែលក្មេងជាង ឬអ្នកសិក្សាដទៃទៀត ដើម្បីបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ពួកគេដែរ។ អ្នកជួយបង្រៀនបែបនេះគឺ ជួយឱ្យសិស្សធ្វើការងាររបស់ពួកគេដោយខ្លួនឯង។ វាទាមទារឱ្យមានពេលវេលាពិសេសណាមួយជារៀងរាល់ថ្ងៃ សម្រាប់ឱ្យសិស្សជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីរៀនគណិតវិទ្យា ភាសាតាមរយៈការបង្រៀនមួយទល់នឹងមួយ ឬជាក្រុមតូចៗ។

ការបង្រៀនពីមិត្តភក្តិ គឺជាបច្ចេកទេសអប់រំដ៏មានតម្លៃ ព្រោះវាជួយបំពេញតម្រូវការរបស់សិស្សម្នាក់ៗ។ វាក៏បង្កើននូវវិធីសាស្ត្រសហការមួយជាជាងការប្រកួតប្រជែងចំពោះការសិក្សា។ ការគោរព និងការយោគយល់គ្នាទៅវិញទៅមកត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងចំណោមសិស្សដែលធ្វើការជាមួយគ្នា។ សិស្សពិនិត្យមើលបញ្ហា តាមវិធីសាស្ត្រដែលខុសពីមនុស្សពេញវ័យ។[...] ក្នុងការអានការបង្រៀនពីមិត្តភក្តិត្រូវបានប្រើ ដើម្បីជួយអ្នកអានយឺត ឬក៏ដើម្បីផ្តល់ការអានបន្ថែមសម្រាប់សិស្សក្មេងជាងនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។

- វាអាចមានផលជាវិជ្ជមាន ទាំងខាងផ្នែកអប់រំ និងសង្គម ទាំងអ្នកបង្រៀននិងអ្នករៀនផងដែរ។
- វាជាមធ្យោបាយសកម្មដែលជួយឱ្យសិស្សម្នាក់ៗអានបាន
- វាធ្វើឱ្យកម្រិតនៃការអានរបស់គ្រូកាន់តែរីកចម្រើនជាបន្តបន្ទាប់។
- ដោយប្រើបច្ចេកទេសនេះ ចំនួនម៉ោងដែលកុមារអានបានកើនឡើង។ ក្មេងដែលមានអាយុតិចជាង អាចទទួលបានប្រយោជន៍ពីការអានដោយយក

ការដាក់តាមលំដាប់លំដោយ៖ គឺជាការបង្ហាញទិសដៅដែលមានគោលបំណងនៃដំណើរការរៀនសូត្រ។

ការផ្តល់មតិយោបល់៖ ផ្តល់ជូននូវព័ត៌មានដែលអនុញ្ញាតិឱ្យអ្នកសិក្សាបន្ថយចន្លោះខ្វះខាតរវាងអ្វីដែលជាកស្តុតាងបច្ចុប្បន្ននិងអ្វី

[2] Taken from UNESCO/Booklet Five (2015, p. 20ff.). CC BY-SA 3.0 IGO. Changes made to all CC BY texts in this document are indicated in italics or square brackets.

ចិត្តទុកដាក់ពីអ្នកដទៃ។ គ្រូបង្រៀនភាគច្រើន មិនមានពេលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីផ្តល់ជំនួយដល់សិស្សម្នាក់ៗបែបនេះទេ។

ទោះយ៉ាងនេះក៏ដោយ វាជារឿងចាំបាច់ដែលត្រូវពន្យល់ឱ្យបានច្បាស់ ទៅដល់ ក្រុមសិស្សដែលបង្រៀនគ្នាឯងអំពីអ្វីដែលគ្រូចង់បាន។ ក្មេងដែលជាអ្នកបង្រៀនត្រូវតែយល់ពីអ្វីដែលខ្លួនចង់បានពីអ្នកដែលខ្លួនបង្រៀន។ ពួកគេគួរតែធ្វើការជាមួយសិស្សដទៃទៀតតាមវិធីមួយដែលស្ងៀមស្ងាត់ រួសរាយរាក់ទាក់ និងដែលផ្តល់ការគាំទ្រ។ ភាពដែលមិនចេះអត់ធ្មត់គួរតែត្រូវបានជៀសវាង។ នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃវិធីសាស្ត្រការបង្រៀនពីមិត្តភក្តិក្នុងការអាន។

វិធីសាស្ត្រអានជាដៃគូជាវិធីផ្អែកលើការអានដែល៖

ក. ការអានឮៗរួមគ្នាទាំងអ្នកបង្រៀន និងអ្នករៀន និងការអានជាបុគ្គលពីសំណាក់អ្នករៀន

ខ. ប្រើប្រាស់យោបល់វិជ្ជមាន ដើម្បីបង្កើនការអានដោយខ្លួនឯងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

អ្នកបង្រៀនត្រូវបានបង្ហាត់ឱ្យ៖

- ណែនាំពីសៀវភៅ ឬអត្ថបទតាមវិធីដែលមានការជំរុញលើកទឹកចិត្ត
- ពន្យារពេលការកែកំហុសរហូតដល់អ្នករៀនដែលបានព្យាយាមកែខ្លួនឯង
- ពិភាក្សាអត្ថបទបន្ទាប់ពីបានអានចប់ និងពិនិត្យមើលលើការបង្រៀនរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ក្នុងឯងនាមជាគ្រូបង្រៀន និងលើការរីកចំរើនរបស់អ្នករៀនដោយការបំពេញបណ្ណរបាយការណ៍ និងបញ្ជីត្រួតពិនិត្យ។[3]

២.៤. យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់សិស្សមានតម្រូវការអប់រំពិសេស

នៅពេលដែលយើងបង្កើតថ្នាក់រៀនបែបបរិយាបន្ន ហើយកំពុងព្យាយាមដាក់បញ្ចូលសិស្ស ដែលមានសមត្ថភាពផ្សេងៗគ្នា។ យើងត្រូវការយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីជួយសិស្សទាំងនេះរៀនបានពេញលេញ។ យុទ្ធសាស្ត្រទាំងនោះមានដូចខាងក្រោម៖

- ការរៀបចំតាមលំដាប់លំដោយ៖ បែងចែកការងារ ឬដាក់កិច្ចការជាផ្នែកតូចៗហើយផ្តល់រូបភាពនិងពាក្យគន្លឹះ ឬការបង្រៀនណែនាំពីដំហានមួយទៅដំហានមួយតាមលំដាប់។

ដែលអាចឬគួរតែជាករណី។ (Hattie & Yates, 2014, p. 46)

ចាប់ផ្តើមពីតូច និងផ្តុំឡើង៖ មានន័យថាចាប់ចេញពីស្រួលទៅលំបាក ហើយពីសកម្មភាពតូចទៅធំក្នុងថ្នាក់រៀន។

កាត់បន្ថយភាពលំបាក៖ ក្នុងថ្នាក់រៀនបែបបរិយាបន្នមានន័យថាបង្កើតកិច្ចការដែលអាចបត់បែនបានហើយដែលអាចយកទៅប្រើប្រាស់បានចមពោះតម្រូវការរបស់សិស្សដែលចម្រុះគ្នា។

ការសួរសំណួរ៖ អាចជួយបញ្ជាក់ថាតើគោលបំណងសិក្សានៃមេរៀនកំពុងត្រូវបានបំពេញបានកម្រិតណា។

រូបភាពក្រាហ្វិច៖ ជួយសិស្សតាមរយៈការផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមពីមេរៀន។

ការបង្រៀនជាក្រុម៖ ជាការគាំទ្រការសិក្សារបស់មិត្តភក្តិ និងបង្កើតបរិយាកាសដែលងាយស្រួលនិងរួសរាយរាក់ទាក់។

គ្រូបង្រៀនជំនួស៖ គឺជាអ្នកជំនាញម្នាក់ដែលជួយគាំទ្រសិស្សតម្រូវការពិសេសនៅក្នុងថ្នាក់។

👉 សូមមើលម៉ូឌុល៣ ចំណុច ៣ "ការផ្តល់អំណាច ការកំណត់ដឹង និងប្រសិទ្ធភាពខ្លួនឯង។

[3] Taken from UNESCO/Booklet Five (2015, p. 24ff.). CC BY-SA 3.0 IGO.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- ការធ្វើច្រំដែលៗ និងការផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់៖ ធ្វើតេស្តប្រចាំថ្ងៃ ការអនុវត្តដដែលៗ និងការផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ប្រចាំថ្ងៃ។
- ចាប់ផ្តើមពីចំណុចតូច និងផ្តុំឡើង៖ បំបែកជំនាញគោលដៅទៅជាផ្នែកតូចៗហើយបន្ទាប់មកផ្តុំផ្នែកទាំងនេះឡើងទៅជាវត្ថុ ឬរបស់ទាំងមូល។
- កាត់បន្ថយការលំបាក៖ រៀបកិច្ចការតាមលំដាប់ពីស្រួលទៅលំបាក ហើយផ្តល់តែគន្លឹះចាំបាច់ប៉ុណ្ណោះ។
- ការសួរសំណួរ៖ សួរសំណួរដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើរការ (“របៀបណា”) ឬសំណួរដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធខ្លឹមសារ (“តើជាអ្វី...”)។
- រូបក្រាហ្វិច៖ គូសបញ្ជាក់រូបភាព ឬការធ្វើបទបង្ហាញជារូបភាពដទៃៗទៀត។
- ការបង្រៀនជាក្រុម៖ផ្តល់ការបង្រៀនណែនាំសម្រាប់ក្រុមសិស្សតូចៗ។
- គ្រូបង្រៀនជំនួស និងការចូលរួមពីសំណាក់មិត្តភក្តិ៖ ជំរុញ ឪពុកម្តាយ ឬអ្នកដទៃឱ្យជួយណែនាំកិច្ចការផ្ទះ។

See also Module 2, Text 2 “Assessing Learning Results”

លើសពីនេះទៅទៀត អ្នកអាចជំរុញលើកទឹកចិត្តដល់សិស្សដទៃទៀត ឱ្យចេះទទួលខុសត្រូវចំពោះមិត្តរួមថ្នាក់ ដែលអសមត្ថភាព ឬពិការដោយដាក់ឱ្យធ្វើកិច្ចការជាដៃគូជាមួយនឹងសិស្សធម្មតា។ សុំឱ្យដៃគូជួយលើសកម្មភាពសំខាន់ៗ។ ឧទាហរណ៍ ជួយសិស្សដែលមានពិការភាពទៅកន្លែងគេចង់ទៅ ដូចជា បណ្ណាល័យ បន្ទប់ទឹក ព្រមទាំងជួយពួកគេពេលធ្វើដំណើរកម្មសិក្សា ឬពេលលេងល្បែងជាក្រុម។ ពន្យល់ទៅដល់ដៃគូរបស់គេថា ពួកគេចាំបាច់ត្រូវការពារកុមារដែលមានពិការភាពពីការប៉ះពាល់ដល់រាងកាយ និងការនិយាយប្រាប់ពួកគេពីវិធីល្អបំផុតដើម្បីធ្វើរឿងនេះ។

ចូរពិភាក្សាជាមួយសិស្សអំពីពិការភាព ដែលសិស្សអាចប្រទះឃើញនៅតាមសាលា ឬនៅក្នុងសហគមន៍។ វិធីមួយក្នុងការធ្វើកិច្ចការនេះ គឺត្រូវឱ្យមនុស្សពេញវ័យ ដែលមានពិការភាពមួយប្រភេទចូលមកក្នុងថ្នាក់ ដើម្បីជជែកជាមួយសិស្សរបស់អ្នក។[4] ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី អ្នកគួរតែបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់ពីសមត្ថភាពរបស់សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេស និងអនុញ្ញាតឱ្យគេបង្ហាញ

[4] Taken from UNESCO/Booklet Four (2015, p. 37f.). CC BY-SA 3.0 IGO.

សមត្ថភាពទាំងនោះក្នុងបរិបទបរិយាបន្ននេះ។ ការទទួលយកនូវគុណសម្បត្តិដែលប្លែកៗគ្នារបស់សិស្ស នឹងធ្វើឱ្យពួកគេមានទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯងច្រើនជាងមុន និងអភិវឌ្ឍនូវប្រសិទ្ធិភាពខ្លួនឯងបែបវិជ្ជមានបានច្រើន។

៣. ការវាយតម្លៃនៅក្នុងថ្នាក់រៀនបែបចម្រុះ

ដូចបានឃើញពីមុនរួចមកហើយ ដំបូងគ្រូបង្រៀនត្រូវសម្រេចលើសមត្ថភាពមួយណាដែលសិស្សត្រូវទទួលយក។ ផ្អែកលើសមត្ថភាពនេះ យើងអាចកំណត់បានគោលបំណងនៃការសិក្សាបាន។ គោលបំណងនៃការសិក្សាទាំងនេះបញ្ជាក់ពីអ្វីដែលរំពឹងថា "សិស្សនឹងរៀនចេះនៅចុងឆ្នាំសិក្សា នៅពេលបញ្ចប់មុខវិជ្ជា គម្រោងមេរៀន ឬពេលរៀននៅក្នុងថ្នាក់" (The Glossary of Education Reform, 2014, online)។ គោលបំណងនៃការសិក្សាទាំងនេះក៏សំខាន់សម្រាប់ការវាយតម្លៃផងដែរ ព្រោះថាការវាយតម្លៃគឺមានន័យថាការវាស់វែងពីកម្រិតគោលបំណង ដែលត្រូវសម្រេចបាន។ រឿងនេះអាចធ្វើឱ្យគ្រូបង្រៀនអាចកំណត់បានពីចំណុចខ្លាំង និងខ្សោយរបស់សិស្សម្នាក់ៗថា "តើពួកគេយល់ពីមុខវិជ្ជាកំពុងរៀនបានច្បាស់កម្រិតណា? តើពួកគេទទួលបានសមត្ថភាពក្នុងជំនាញដែលពាក់ព័ន្ធដែរឬទេ?" (Sanger, 2020, p. 50) ដើម្បី គាំទ្រដល់ដំណើរការរៀនសូត្ររបស់សិស្សឱ្យបានច្រើនជាអតិបរិមា។

វាជារឿងលំបាកសម្រាប់គ្រូបង្រៀនក្នុងការស្វែងរកវិធី ដើម្បីកំណត់ពីជំនាញ ខុសៗគ្នា និងការជួយគាំទ្រសិស្ស នៅពេលដែលពួកគេប្រឈមនឹងសិស្សដែលមានសមត្ថភាពមិនស្មើគ្នា និងគុណវិបត្តិ ឬពិការភាពផ្សេងទៀត។ ការចូលរួមចំណែកដ៏សំខាន់ខាងផ្នែកសង្គម នៃគរុកោសល្យបែបបរិយាបន្ននេះ គឺត្រូវជួយកែលម្អដល់សិស្ស "សិស្សមិនល្អ" និងការពារមិនឱ្យមានការរើសអើង។ (Prengel, 2013)។

ដូចបានឃើញពីមុនហើយ នៅពេលធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន គ្រូបង្រៀនត្រូវកំណត់ខ្លឹមសារទៅតាមចំណុចសកម្មភាពនីមួយៗទៅតាមជំហាន។ ការធ្វើដូច្នេះ ជួយឱ្យអ្នកសិក្សាអាចយល់ពីមុខវិជ្ជារៀនអាស្រ័យលើចំណុចចាប់ផ្តើម។ ដូច្នេះការអប់រំបរិយាបន្នត្រូវសាកសួរពីសមត្ថភាពភាពរបស់កុមារម្នាក់ៗ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងសក្តានុពលមានស្រាប់របស់ពួកគេ ជំនួសឱ្យការមិនយកចិត្ត

គោលបំណងនៃការវាយតម្លៃការសិក្សាក្នុងអំឡុងពេលរៀនគឺត្រូវវាយតម្លៃយ៉ាងទៀងទាត់លើដំណើរការរៀនសូត្ររបស់សិស្សក្នុងរយៈពេលជាក់លាក់ៗជាធម្មតាគេមិនដាក់ពិន្ទុ ឬចំណាត់ថ្នាក់លើការវាយតម្លៃនេះទេ។ វាអាចមានរបៀបផ្សេងៗគ្នាជាច្រើន ពីការធ្វើតេស្តជាផ្លូវការបែបខ្លីៗ និងកិច្ចការស្រាវជ្រាវ ទៅដល់ការសួរសំណួរក្រៅផ្លូវការ និងការពិភាក្សាជាមួយសិស្សនៅក្នុងថ្នាក់រៀនជាដើម។

(The Glossary of Education Reform, 2015, online) ការវាយតម្លៃក្នុងកំឡុងពេលសិក្សាទាំងនេះអនុញ្ញាតិឱ្យទាំងគ្រូបង្រៀនទាំងសិស្សកំណត់បានពីចំណុចខ្លាំងនិងខ្សោយរបស់អ្នករៀនយឺតហើយអនុញ្ញាតិឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរយុទ្ធសាស្ត្រនៃការបង្រៀននិងការរៀនប្រសិនបើចាំបាច់។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ទុកដាក់។ ការធ្វើរបៀបនេះ អាចឈានទៅដល់ការសម្រេចបាននូវគោលដៅដែលបានកំណត់រវាងកុមារដែលមានសមត្ថភាពនិងកុមារដែលអសមត្ថភាព ដើម្បីជំរុញដំណើរការរៀន និងបង្រៀននៅពេលក្រោយ (Prengel, 2013)។ ក្នុងដំណើរការបន្ថែមនេះ ការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារត្រូវបានប្រៀបធៀបជាបន្តបន្ទាប់ជាមួយពួកគេផ្ទាល់ ជាមួយនឹងការគាំទ្រពីគោលបំណងសិក្សាជាក់លាក់ដូចបានកំណត់នៅក្នុង ***ការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីដ*** ឬនៅក្នុងបណ្តុំសមត្ថភាពខុសៗគ្នា។ មានតែតាមវិធីនេះទេដែលអាចបង្កើតបាននូវរបៀបអប់រំសម្រាប់បុគ្គលម្នាក់ៗ ដែលចាំបាច់ត្រូវតាក់តែងឡើង ដើម្បីឱ្យសិស្សអាចឈានទៅដល់កម្រិតបន្ទាប់។ (Prengel, 2013) ដូចនេះសាលារៀនបែបបរិយាបន្ធ្វើការវាយតម្លៃតាមដំណាក់ ដើម្បីទទួលបាននូវរូបភាពជាក់លាក់ក្នុងបង្កើនសមត្ថភាពរបស់សិស្សព្រោះនេះជាឧបករណ៍ ដែលមានថាមពលដើម្បីវាយតម្លៃចំណុចចាប់ផ្តើម និងបច្ចុប្បន្នភាពរបស់អ្នករៀន ក្នុងដំណើរការសិក្សាព្រមទាំងជំនួយជាចាំបាច់នានានៅពេលបន្តាប់។ ការវាយតម្លៃគឺជាវិធីនៃការអង្កេតការប្រមូលព័ត៌មាន ហើយបន្ទាប់មកធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយផ្អែកលើព័ត៌មាននោះ។ ការវាយតម្លៃជាបន្តបន្ទាប់មានន័យថា ជាការសង្កេតមើលជាហូរហែរដើម្បីបញ្ជាក់ថាកុមារម្នាក់ៗចេះអ្វីខ្លះ? យល់អ្វីខ្លះ? ហើយគាត់អាចធ្វើអ្វីបានខ្លះ? ការសង្កេតមើលទាំងនេះត្រូវបានធ្វើជាច្រើនដងក្នុងមួយឆ្នាំសិក្សា ជាឧទាហរណ៍នៅពេលចាប់ផ្តើម នៅពាក់កណ្តាល ឬនៅចុងឆមាស ឬអាចញឹកញាប់ជាងនេះទៀត។ ការវាយតម្លៃជាបន្តបន្ទាប់អាចសម្រេចទៅបានតាមរយៈ: នៃការសង្កេត សំណុំឯកសារ បញ្ជីត្រួតពិនិត្យលើសមត្ថភាព ការប្រឡងធ្វើតេស្តវែង និងខ្លី ការវាយតម្លៃលើខ្លួនឯង និងការសរសេរអត្ថបទដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំង។ ការវាយតម្លៃជាបន្តបន្ទាប់ធានាថា កុមារទាំងអស់មានឱកាសជោគជ័យនៅក្នុងសាលារៀន។ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ការវាយតម្លៃជាបន្តបន្ទាប់ គ្រូបង្រៀនអាចសម្របសម្រួលការរៀបចំគម្រោង និងការបង្រៀនរបស់គាត់ទៅតាមតម្រូវការរបស់អ្នកសិក្សា ដើម្បីឱ្យទាំងអស់គ្នាមានឱកាសរៀននិងទទួលបានជោគជ័យ។

ក្នុងការវាយតម្លៃជាបន្តបន្ទាប់ អ្នកសិក្សាទាំងអស់មានឱកាសបង្ហាញពីអ្វីដែលពួកគេចេះ។ពួកគេអាចធ្វើបានតាមវិធីជាច្រើន ដោយយោងទៅតាមប្រភេទវិធីសិក្សា។ ការវាយតម្លៃជាបន្តបន្ទាប់អាចប្រាប់បានថា កុមារណារៀនយឺតឬមិនសូវយល់ពីប្រធានបទ ។ បន្ទាប់មកគ្រូបង្រៀន អាចបង្កើតឱកាសសិក្សាថ្មីៗដល់សិស្សទាំងនោះ។ ការផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់បន្តបន្ទាប់ ដើម្បីឱ្យសិស្សទទួល

និទ្ទេសបទ៖ បែងចែកកិច្ចការដែលជាក់ឱ្យទៅសិស្សជាផ្នែកផ្សេងៗ និងធ្វើការពិពណ៌នាយ៉ាងច្បាស់លាស់លើកម្រិតខុសៗគ្នា ត្រូវនឹងផ្នែកនីមួយៗ។
(Ambrose et al., 2010, p. 231)

បញ្ជីត្រួតពិនិត្យ៖ ជាឧបករណ៍វាយតម្លៃដែលកំណត់លក្ខណៈនិច្ឆ័យជាក់លាក់ដែលអ្នកអប់រំ និងសិស្សអាចប្រើប្រាស់ ដើម្បីវាស់ស្ទង់ការអភិវឌ្ឍជំនាញឬការរីកចម្រើន។
(Lauzon, online)

បានថាតើពួកគេរៀនបានត្រឹមត្រូវឬទេ? ព្រមទាំងវិធានការដែលត្រូវធ្វើ ដើម្បីធ្វើឱ្យរីកចម្រើន។ ការវាយតម្លៃជាបន្តបន្ទាប់អាចជួយសិស្សបានដោយការពិភាក្សាជាមួយឪពុកម្តាយនិងអ្នកអាណាព្យាបាលអំពីចំណុចខ្លាំង និងខ្សោយរបស់កុមារ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចចូលរួមក្នុងកម្មវិធីបញ្ចូលគ្នាមួយ ដូចជាកម្មវិធីមួយដែលភ្ជាប់សកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ជាមួយសមាជិកក្នុងផ្ទះ។[5] ខាងក្រោមជារបៀបជួយគាំទ្រសិស្សដែលមានកម្រិតជំនាញខុសៗគ្នា៖

៣.១ ឧបករណ៍វាយតម្លៃ

ចូរប្រើឧបករណ៍វាយតម្លៃដូចជា និទ្ទេសបទ ឬបញ្ជីត្រួតពិនិត្យ។ វិធីទាំងនេះជួយឱ្យគ្រូបង្រៀនកំណត់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ដែលត្រូវបំពេញឱ្យបានជោគជ័យ។ ឧបករណ៍ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងនេះគួរតែបង្កើតឡើងរួមគ្នា ឱ្យសមស្របទៅតាមសមត្ថភាពរបស់សិស្សដែលអាចធ្វើបាន។ នៅពេលដែលគ្រូបង្រៀនបានរៀបចំការវាយតម្លៃកម្រិតខ្ពស់ហើយ សិស្សអាចកំណត់បន្ថែមនូវលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យគុណភាពល្អនៅកម្រិតផ្សេងៗទៀត។ ហេតុនេះ ការវាយតម្លៃនឹងមានតម្លាភាព និងយុត្តិធម៌ ពីព្រោះសិស្សមិនគ្រាន់តែដឹងពីអ្វីដែលគេសួរប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេក៏បានចូលរួមបង្កើតលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងនេះផងដែរ។ ជាលទ្ធផលសិស្សអាចប្រៀបធៀបកិច្ចការរបស់ខ្លួន ជាមួយលក្ខណៈសម្បត្តិទាំងនេះ។ ដូច្នេះហើយគេអាចបញ្ជាក់ពីចំណុចខ្លាំង និងខ្សោយរៀងៗខ្លួនបាន។ ក្រោយមកទាំងគ្រូបង្រៀន និងសិស្សអាចឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការស្របគ្នា។ ជាពិសេស សិស្សដែលមានតម្រូវការអប់រំពិសេស ត្រូវពឹងផ្អែកលើឧបករណ៍វាយតម្លៃ ដែលរៀបជារចនាសម្ព័ន្ធដែលមានស្រាប់ ក្នុងការកំណត់ទិសដៅកិច្ចការសាលារៀនឱ្យទទួលបានជោគជ័យ។ (Lauzon, n.d.)

៣.២ ទម្រង់វាយតម្លៃផ្សេងៗ

ចូរប្រើទម្រង់បែបបទវាយតម្លៃផ្សេងៗពីគ្នាដើម្បីឱ្យសិស្សអាចបង្ហាញពីសមត្ថភាពពិសេសបាន។ ជាទូទៅ ចូរទុកឱកាសឱ្យសិស្សផ្តល់ចម្លើយតាមវិធីរៀងខ្លួន តាមរយៈការសរសេរ ការនិយាយ ឬការជ្រើសរើសចម្លើយ។ ជម្រើសមួយទៀតគឺទុកឱកាសឱ្យសិស្សជ្រើសរើសវិធី ដែលគេចង់បង្ហាញលទ្ធផល

[5] Taken from UNESCO/Booklet Five (2015, p. 40f.). CC BY-SA 3.0 IGO.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សិក្សារបស់គេដោយខ្លួនឯង ដោយប្រើទម្រង់ដែលគេគិតថាមានភាពងាយស្រួលបំផុត។ (Sanger, 2020)

- អាចឱ្យឆ្លើយជាពាក្យសម្តី ជំនួសឱ្យការសរសេរ
- បង្ហាញការណែនាំដោយផ្ទាល់មាត់
- ផ្តល់សម្ភារៈបោះពុម្ពជាអក្សរធំៗ
- កាត់បន្ថយចំនួនសំណួរក្នុង១ទំព័រ
  (ElSaheli-Elhage & Sawilowsky, 2016)

៣.៣ ការវាយតម្លៃលើការអនុវត្តជាក់ស្តែង

"ការវាស់ស្ទង់តាមបែបបុរាណពីការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស ផ្តោតសំខាន់ទៅលើចំណេះដឹង និងផ្តល់ជាទស្សនៈទានដែលមិនប្រើបរិបទយល់ដឹងរបស់សិស្ស ហើយការអនុវត្តទាំអស់នេះផ្ទុយស្រឡះពីគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល" (Udvari-Solner et al., 2005, p. 105) ទិដ្ឋភាពនេះបានធ្វើឱ្យលំបាកដល់សិស្ស ដែលមានតម្រូវការពិសេសដើម្បីឈានដល់កម្រិតនៃការរៀនសូត្រដូចគ្នាជាមួយមិត្តភក្តិរបស់គេ។ ដូចដែលបានដឹងពីមុនរួចហើយ សិស្សដែលមានពិការភាពខាងសតិស្មារតី តែងតែមានការលំបាកក្នុងការភ្ជាប់កិច្ចការសាលា ដែលមានលក្ខណៈអរូបី មិនឆ្លើយតបទៅនឹងតថភាព។ ដូច្នេះវាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងក្នុងការផ្តល់ ឱ្យសិស្សនូវកិច្ចការដែលមានលក្ខណៈជាក់ស្តែងដែលសិស្សត្រូវបង្ហាញពីសមត្ថភាពសម្រាប់បរិបទជីវិតពិត។ កិច-ការដែលមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់ទាំងនេះ នឹងត្រូវបានប្រមូលយកមកជាឯកសារថ្មីជាបន្តបន្ទាប់ និងត្រូវបានវាយតម្លៃ ដើម្បីបង្ហាញពីដំណើរការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស និងជានាឱ្យមានការអភិវឌ្ឍដល់សិស្សម្នាក់ៗ។ (Udvari-Solner et al., 2005)

៣.៤ ការពិចារណាលើការប្រឡងដែលមិនកំណត់ពេលវេលា

វិធីសាស្ត្រមួយទៀតនៃបរិយាបន្នក្នុងការវាយតម្លៃគឺ ត្រូវពិចារណាលើការប្រឡងដែលមិនកំណត់ពេលវេលា។ ការប្រឡងមិនមែនគ្រាន់តែជាឱកាសបង្ហាញចំណេះដឹងនោះទេ តែវាក៏ជំរុញដល់ការរៀនសូត្រផងដែរ។ ចំពោះហេតុផលនេះ ការប្រឡងគួរតែត្រូវមានលក្ខណៈបរិយាបន្ន ឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើបាន។ ការរៀនចំនួនពីរក្នុងចំណោមការរៀនដែលមានលក្ខណៈសាមញ្ញ

បំផុតដែលសិស្សទទួលបាននោះគឺ ម៉ោងបន្ថែមទៅលើការប្រឡង និងសមត្ថភាពប្រឡងក្នុងបន្ទប់ឯកជន។ ការផ្តល់ជូនទាំងនេះ ជាអនុសាសន៍សម្រាប់សិស្សដែលមានបញ្ហាក្នុងការប្រឡងមួយចំនួនដោយរាប់បញ្ចូលទាំងអ្នកមានបញ្ហាលើការអាន ការលំបាកក្នុងការផ្តោតអារម្មណ៍ និងការ-ព្រួយបារម្ភ។ លើសពីនេះទៅទៀត សិស្សអាចរៀនបានកាន់តែប្រសើរ ប្រសិនបើការ-ប្រឡងមិនត្រូវបានកំណត់ពេលវេលា។ ចូរពិចារណា ថាតើពេលវេលាជាកត្តាសំខាន់ដែលអ្នកព្យាយាមបង្រៀនសិស្សមែនឬទេ? ប្រសិនបើដូច្នេះមែន តើអ្នកបានចំណាយពេល ដើម្បីបង្រៀនសិស្សពីរបៀបធ្វើឱ្យសម្រេចនូវការរំពឹងទុក បានឆាប់រហ័សដែរឬទេ? ប្រសិនបើធ្វើមិនបានទេ ចូរពិចារណាឱ្យសិស្សប្រឡង ដោយប្រើពេលផ្ទាល់ខ្លួនគេ។ ជាការពិត ការប្រឡងដែលកំណត់ពេលវេលាមានភាពងាយស្រួល ព្រោះគេមិនចាំបាច់ធ្វើការប្រឡងដែលមានរយៈពេលយូរ ឬក៏រកពេលវេលាមួយដែលសិស្សទាំងអស់គ្នា អាចអង្គុយក្នុងបន្ទប់មួយរួមគ្នា ប្រើរយៈពេលមួយយូរនោះទេ។ ធ្វើបែបនេះជារឿងល្អក្នុងការពិចារណា ថាតើសិស្សអាចប្រឡងតែម្នាក់ឯងដោយកំណត់ពេលវេលាខ្លួនឯងនៅកន្លែងផ្ទាល់ខ្លួនបានឬយ៉ាងណា? វិធីសាស្ត្រនេះមានផលប្រយោជន៍ណាស់ ព្រោះមិនបានប្រើប្រាស់ពេលវេលា ក្នុងថ្នាក់រៀនទៅលើការប្រឡងឡើយ។[6]

- ផ្តល់ពេលវេលាបន្ថែមលើកិច្ចការស្រាវជ្រាវ
- ធ្វើតេស្តញឹកញាប់ បីឬបួនថ្ងៃម្តង
- ផ្តល់ការសម្រាកដោយទៀងទាត់
- ផ្តល់ទីតាំងដែលមានការរំខានតិចតួចបំផុត
- ធ្វើការប្រឡងក្នុងបន្ទប់ឯកជនមួយ ឬកន្លែងបម្រុងទុកជាស្រេច
- ផ្តល់សម្ភារៈដែលបោះពុម្ពជាអក្សរធំៗ
- ផ្តល់ជូនការរៀបចំធ្វើតេស្តជាពិសេស។

(ElSaheli-Elhage & Sawilowsky, 2016)

៣.៥ ការផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សធ្វើកិច្ចការសារជាថ្មី

ចូរពិចារណាដល់ការផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្ស អាចធ្វើសេចក្តីព្រាងកិច្ចការសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យ ឬធ្វើកិច្ចការដំបូងរបស់ពួកគេឡើងវិញ ប្រសិនបើវាមិនទាន់ត្រឹមត្រូវ។ នេះជាវិធីលើកទឹកចិត្តសិស្ស ឱ្យគិតដល់ការផ្តល់យោបល់ឱ្យ

[6] Taken from Sanger (2020, p. 54). CC BY 4.0.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

បានហ្មត់ចត់ ហើយបង្ហាញពីការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់គ្រូ ដើម្បីជួយគាំទ្រសិស្សដែលខំប្រឹងប្រែងរៀនសូត្រ។ បើសិនបើអ្នកវាយតម្លៃការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស តាមរយៈការប្រឡង ចូរពិចារណាទៅដល់ការប្រឡងលើកទី២ ដល់សិស្សដែលចង់ប្រឡងសារជាថ្មី ហើយប្រាប់សិស្សថាអ្នកនឹងផ្តល់ពិន្ទុជាមធ្យមភាគនៃការប្រឡងទាំងពីរលើកនេះ។ ជម្រើសមួយទៀតគឺ អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សសរសេរកំណត់ហេតុ បែបឆ្លុះបញ្ចាំងមួយ បន្ទាប់ពីទទួលបានការផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ទៅលើកិច្ចការរបស់គេ។ ផ្តល់ឱ្យគេនូវអ្វីដែលគេសម្រេចបានក្នុងកិច្ចការរបស់គេ និងកន្លែងដែលពួកគេនៅខ្វះចន្លោះ។ ជាការពិតណាស់ការផ្តល់ឱកាស ឱ្យមានការប្រឡងសារជាថ្មីនេះ គឺជាការខាតពេលវេលាសម្រាប់គ្រូបង្រៀន ព្រោះថាវាតម្រូវឱ្យមានការសរសេរកិច្ចការប្រឡងជាថ្មី ឬការដាក់ពិន្ទុលើកិច្ចការថ្មីជាដើម។ អាចនិយាយបានថា នេះមិនមែនជាជម្រើសល្អសម្រាប់គ្រូបង្រៀន ដែលមានសិស្សច្រើន និងមានកិច្ចការបង្រៀនច្រើននោះទេ។ ប៉ុន្តែជាការស្វែងរកមធ្យោបាយ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តសិស្ស ឱ្យដាក់បញ្ចូលគ្នានូវការផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ ដូចជាការបន្ថែមពិន្ទុបន្តិចបន្តួច សម្រាប់ការប្រគល់នូវកិច្ចការ ដែលយកទៅកែតម្រូវសារជាថ្មី អាចនឹងមានប្រយោជន៍ច្រើន ទោះបីជានៅក្នុងថ្នាក់ដែលមានសិស្សច្រើនក៏ដោយ។[7]

៣.៦ បញ្ជីត្រួតពិនិត្យការវាយតម្លៃសម្រាប់ថ្នាក់រៀនបរិយាបន្ន

- ☐ កត់ត្រាចំណុចចាប់ផ្តើមនៃការសិក្សារបស់សិស្សម្នាក់ៗ
- ☐ តាមដានដំណើរការសិក្សារបស់សិស្សម្នាក់ៗ
- ☐ ប្រើឧបករណ៍វាយតម្លៃដូចជា និទ្ទេសបទ ឬបញ្ជីត្រួតពិនិត្យ
- ☐ សម្របសម្រួលទម្រង់បែបបទ នៃការវាយតម្លៃទៅនឹងគោលបំណងការសិក្សា
- ☐ លើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យប្រើប្រាស់ បញ្ជីត្រួតពិនិត្យផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចវាយតម្លៃខ្លួនឯងបាន និងកំណត់គោលដៅសិក្សាសម្រាប់ខ្លួនគេ
- ☐ ធ្វើការវាយតម្លៃជាបន្តបន្ទាប់ ដើម្បីប្រៀបធៀបសិស្សជាមួយខ្លួនគេផ្ទាល់
- ☐ បង្កើតទម្រង់វាយតម្លៃខុសៗគ្នា(ទាហរណ៍៖ផលបត្រសិក្សារបស់សិស្ស ការធ្វើការងារគម្រោងជាក្រុម ឬបុគ្គលម្នាក់ៗ ការធ្វើបទបង្ហាញផ្ទាល់មាត់)

[7] Taken from Sanger (2020, p. 54). CC BY 4.0.

- ☐ បង្កើតទម្រង់ធ្វើតេស្តបែបបុរាណផ្សេងៗគ្នា (ឧទាហរណ៍៖ សំណួរដែលមានចម្លើយពហុជ្រើសរើស ចម្លើយខ្លី ការផ្គូផ្គង ការបំពេញល្អះ)
- ☐ ប្រើកិច្ចការសាលាដែលមានលក្ខណៈជាក់ស្តែង
- ☐ ចែករំលែកលទ្ធផលដែលបានពីការវាយតម្លៃ ជាមួយឪពុកម្តាយសិស្ស
- ☐ សម្របសម្រួលកិច្ចការឱ្យត្រូវទៅនឹងកម្រិតរបស់សិស្សម្នាក់ៗ
- ☐ ផ្តល់ការណែនាំដែលសិស្សគ្រប់គ្នាងាយយល់ (ដូចជា៖ ធ្វើឡើងដោយផ្ទាល់មាត់ ឬដោយបោះពុម្ពជាអក្សរធំៗ)
- ☐ ឱ្យសិស្សឆ្លើយជាពាក្យសម្តីជំនួសឱ្យការសរសេរបន្ថែមពេលវេលាទៅលើកិច្ចការសាលា
- ☐ ផ្តល់កន្លែងមួយដែលមានការរំខានតិចតួចបំផុត

(ElSaheli-Elhage & Sawilowsky, 2016; Lauzon, n.d.)

៤ ចំណុចគន្លឹះ

- ✓ នៅក្នុងថ្នាក់រៀនមេត្រីសិក្សា (Learning-Friendly Classroom) សិស្សទទួលបានការគាំទ្រក្នុងដំណើរការសិក្សារបស់ពួកគេ ដោយការបង្កើតបរិយាកាសដែលមានសុវត្ថិភាព និងរួសរាយរាក់ទាក់។
- ✓ សមត្ថភាពទាំងឡាយ ដែលកំណត់ក្នុងកម្មវិធីសិក្សាស្នូល ត្រូវសមស្របជាមួយសិស្សទាំងអស់។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តីសិស្សទទួលបានចំណេះដឹងនិងជំនាញតាមវិធីផ្សេងៗគ្នា និងក្នុងល្បឿនមិនដូចគ្នាផងដែរ។
- ✓ ការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីដ *(Planning Pyramid)* និងតារាង៣កូឡោន *(Three-Column Table)* គឺជាបណ្តុំសមត្ថភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីបែងចែកកម្រិតខុសៗគ្នានៃសមត្ថភាពសិស្ស និងផ្តល់នូវការសម្របសម្រួលដែលចាំបាច់សម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗ។
- ✓ ស្របទៅតាមវិធីសាស្ត្រនៃការរៀបចំការសិក្សាជាសាកលសម្រាប់ការសិក្សា (Universal Design of Learning) គ្រូបង្រៀនគួរតែពិចារណាទៅលើមធ្យោបាយជាច្រើននៃការចូលរួមធ្វើបទបង្ហាញ និងការបញ្ចេញគំនិតយោបល់។

- ✓ ឧទាហរណ៍នៃការបង្ហាញដែលមានន័យច្រើន (Multiple means of representation)៖ បង្ហាញអត្ថបទភ្ជាប់ជាមួយរូបភាព ការប្រើវត្ថុដើម្បីបង្ហាញពីរូបរាងក្នុងគណិតវិទ្យា។
- ✓ ឧទាហរណ៍នៃការចូលរួម ដែលមានន័យច្រើន (Mltiple means of engagement)៖ ទុកឱកាសឱ្យសិស្សរៀនដោយការអនុវត្តជាក់ស្តែង ដោយរួមបញ្ចូលការលេងល្បែងសិក្សាទៅក្នុងបទពិសោធនៃការរៀនសូត្រ។
- ✓ ឧទាហរណ៍នៃការបញ្ចេញគំនិតយោបល់ដែលមានន័យច្រើន (Multiple means of expression)៖ ការផ្តល់ឱកាសដល់សិស្ស ដើម្បីឆ្លើយតបតាមវិធីផ្សេងៗគ្នា ការសួរសំណួរបើក ដែលសិស្សអាចបញ្ចេញទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួនបាន។
- ✓ ការរៀនបែបសហការជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យសិស្សចែករំលែកទំនួលខុសត្រូវ ហើយធ្វើការឆ្ពោះទៅរកគោលដៅរួមមួយជាមួយគ្នា។
- ✓ យុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនសម្រាប់សិស្សមានតម្រូវការពិសេស៖ ការរៀបកិច្ចការតាមលំដាប់លំដោយ ការផ្តល់មតិយោបល់ប្រចាំថ្ងៃ ការចាប់ផ្តើមពីចំណុចតូចៗ និងផ្តុំឱ្យធំឡើង ការកាត់បន្ថយការលំបាកក្នុងកិច្ចការ ការសួរសំណួរដែលទាក់ទងនឹងដំណើរការ ការបង្ហាញរូបភាពជាក្រាហ្វិច ការបង្រៀន ការណែនាំជាក្រុម និងការប្រើគ្រូបង្រៀនជំនួស។
- ✓ គរុកោសល្យបែបបរិយាបន្នអាចជួយកែលម្អ "សិស្សមិនល្អ" និងអាចលុបបំបាត់ការរើសអើងទាំងឡាយ។
- ✓ សាលារៀនបរិយាបន្ន តម្រូវឱ្យមានការយល់ដឹងពីសមត្ថភាពរបស់កុមារម្នាក់ ជំនួសឱ្យការទុកពួកគេចោល ព្រោះតែគេមានសមត្ថភាពមិនគ្រាប់គ្រាន់។
- ✓ សាលារៀនបរិយាបន្ន ចូលចិត្តធ្វើការវាយតម្លៃការសិក្សាសិស្សក្នុងអំឡុងពេលរៀនសូត្រ ដើម្បីបង្ហាញពីការរីកចម្រើនសមត្ថភាពរបស់សិស្ស។
- ✓ ការវាយតម្លៃតាមបែបពិតជាក់ស្តែង ការប្រឡងដែលមិនកំណត់ពេល និងឱកាសសម្រាប់ការធ្វើសារជាថ្មី គួរតែត្រូវបានពិចារណា របស់គ្រូបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់រៀនបរិយាបន្ន។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឯកសារយោង

Ambrose, S. A., Bridges, M.W., DiPietro, M., Lovett, M.C., & Norman, M.K. (2010). ***How Learning Works: Seven Research-Based Principles for Smart Teaching*****. San Francisco, CA: Jossey Bass.**

Cambridge Dictionary (n.d.). ***Ability*****. Retrieved from: https://dictionary.cambridge.org/de/worterbuch/englisch/ability [2020, Dec. 16].**

Carey, L. (2016). ***Considering Learning Spaces: How Do We Design Inclusive Classrooms?*** **Retrieved from: https://www.kennedykrieger.org/stories/linking-research-classrooms-blog/considering-learning-spaces-how-do-we-design-inclusive-classrooms [2021, Apr. 07].**

Conderman, G. (2011, March). Middle School Co-Teaching: Effective Practices and Student Reflections. ***Middle School Journal*****, 42(4), 24-31.**

ElSaheli-Elhage, R. & Sawilowsky, S. (2016). Assessment Practices for Students with Learning Disabilities in Lebanese Private Schools: A National Survey. ***Cogent Education*****, 3(1), 1-20.**

Gould, A. & Vaughn, S. (2000). Planning for the Inclusive Classroom: Meeting the Needs of Diverse Learners. ***Catholic Education: A Journal of Inquiry & Practice*****, 3(3), 363-374.**

Hattie, J.A.C. & Yates, G.C.R. (2014). Using Feedback to Promote Learning. In: V.A. Benassi, C.E. Overson & C.M. Hakala, eds. ***Applying Science of Learning in Education: Infusing Psychological Science into the Curriculum*****. Retrieved from the Society for the Teaching of Psychology web site: http://teachpsych.org/ebooks/asle2014/index.php**

Healy, J. M., Aram, D. M., Horwitz, S. J., & Kessler, J. W. (1982). A Study of Hyperlexia. ***Brain and Language*****, 7, 1–23.**

Johnstone, C., Avagyan, A., & Marutyan, M. (2018). Universal Design for Learning. In: R. Tichá, et al., eds. ***Inclusive Education Strategies: A Textbook*** **(pp. 7-20). Minneapolis, MN: University of Minnesota.**

Jordan, A. & McGhie-Richmond, D. (2014). Identifying Effective Teaching Practices in Inclusive Classrooms. In: C. Forlin & T.

Loreman, eds. *International Perspectives on Inclusive Education, Volume 3: Measuring Inclusive Education* (pp. 133-157). Bingley, UK: Emerald Group Publishing.

Lauzon, N. (n.d.). *Checklists and Achievement Charts*. Retrieved from https://www.ldatschool.ca/checklists-achievement-charts/ [2021, Apr. 07].

Merriam-Webster Dictionary (n.d.). *Competence*. Retrieved from: https://www.merriam-webster.com/dictionary/competence [2020, Nov. 30].

Merriam-Webster Dictionary (n.d.). *Concept*. Retrieved from: https://www.merriam-webster.com/dictionary/concept [2020, Nov. 30].

Moore, C., Gilbreath, D., & Maiuri, F. (1998). *Educating Students with Disabilities in General Education Classrooms: A Summary of the Research*. Retrieved from https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED419329.pdf [2021, Apr. 07].

Prengel, A. (2013). *Inklusive Bildung in der Primarstufe. Eine Wissenschaftliche Expertise des Grundschulverbandes*. Frankfurt am Main: Grundschulverband e.V.

Sanger, C.S. (2020). Inclusive Pedagogy and Universal Design Approaches of Diverse Learning Environments. In: C. Sanger & N. Gleason, eds. *Diversity and Inclusion in Global Higher Education* (pp. 31-71). Singapore: Palgrave Macmillan. Licensed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Schmit, J., Alper, S., Raschke, D., & Ryndak, D. (2000). Effects of Using a Photographic Cueing Package During Routine School Transitions with a Child Who Has Autism. *Mental Retardation*, 38(2), 131-137.

Schumm, J. S., Vaughn, S., & Leavell, A. G. (1994). Planning Pyramid: A Framework for Planning for Diverse Student Needs During Content Area Instruction. *The Reading Teacher*, 47(8), 608-615.

The Glossary of Education Reform (2014, May 15). *Learning Objectives*. Retrieved from: https://www.edglossary.org/learning-objectives [2020, Nov. 19].

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

The Glossary of Education Reform (2015, October 11). *Assessment.* Retrieved from: https://www.edglossary.org/assessment/ [2020, Dec. 11].

Tichá, R., et al. (2018). Instructional Strategies for Inclusive Classrooms: PALS, Cooperative Learning, Direct Instruction and Play-Based Strategies. In: R. Tichá, et al., eds. *Inclusive Education Strategies: A Textbook* (pp. 105-124). Minneapolis, MN: University of Minnesota.

Udvari-Solner, A., Thousand, J.S., Villa, R.A., Quiocho, A., & Kelly, M.G. (2005). Promising Practices That Foster Inclusive Education. In: R.A. Villa & J.S. Thousand, eds. *Creating an Inclusive School* (pp. 97-123). Alexandria: ASCD publications.

UNESCO. (2015). Booklet 1: Becoming an Inclusive Learning-Friendly Environment (ILFE). In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. UNESCO Bangkok Office. This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

UNESCO. (2015). Booklet 4: Creating Inclusive, Learning-Friendly Classrooms. In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. UNESCO Bangkok Office. This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

UNESCO. (2015). Booklet 5: Managing Inclusive, Learning-Friendly Classrooms. In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. UNESCO Bangkok Office. This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី១. លំហាត់ពង្រឹងចំណេះដឹង

ក. ចូរជ្រើសរើសលក្ខណៈដែលពណ៌នាពីបរិយាកាសសិក្សាបរិយាបន្ន/មេត្រីសិក្សាពីបញ្ជីខាងក្រោម៖

១. បរិយាកាសដែលមានសុវត្ថិភាព និងស្វាគមន៍

២. បង្កើនការចូលរួមនិងការរៀនសូត្ររបស់សិស្សម្នាក់ៗ

៣. វិធីសាស្ត្រតែមួយសម្រាប់សិស្សគ្រប់គ្នា ដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹង និងជំនាញ

៤. ការប្រឡងមានសារៈសំខាន់ក្នុងលំដាប់លេខ២

៥. ផ្តោតជាចម្បងទៅលើមុខវិជ្ជា និងការប្រឡង

៦. ធានាថាសិស្សទទួលបានចំណេះដឹង និងជំនាញផ្សេងៗរួមទាំងវិធីសាស្ត្រ

៧. គ្រូបង្រៀនកំណត់ពីវិធីសាស្ត្រ និងរបៀបដែលសិស្សគួររៀន

៨. ចំណុចចាប់ផ្តើមមេរៀនមួយសម្រាប់សិស្សគ្រប់គ្នា

៩. ពិចារណាលើចំណុចចាប់ផ្តើមមេរៀនដោយផ្តោតលើសិស្សម្នាក់ៗ

១០. ចាប់ផ្តើមពីសមត្ថភាពមូលដ្ឋានបំផុត ដើម្បីកសាងសមត្ថភាពកម្រិតខ្ពស់

១១. ផ្តោតទៅលើសក្តានុពលរបស់សិស្សម្នាក់ៗ

បរិយាកាសសិក្សាបែបបរិយាបន្ន/មេត្រីសិក្សា

ខ. ចូរដាក់ការពណ៌នាខាងក្រោមទៅក្នុងកម្រិត ដែលត្រឹមត្រូវនៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត៖

១. សមត្ថភាពដែលសិស្សភាគច្រើនគួរទទួលយកបាន

២.សមត្ថភាពដែលសិស្សទាំងអស់គួរទទួលបាន

៣. សមត្ថភាពដែលសិស្សមួយចំនួនគួរទទួលយកបាន

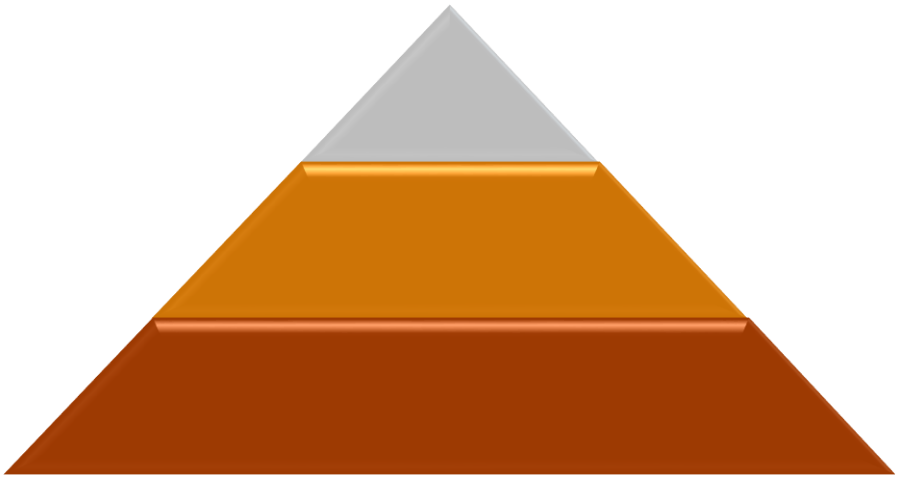

គ. ចូរជ្រើសរើសចម្លើយត្រឹមត្រូវតែមួយគត់៖

១. ស្រទាប់នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត

ក. ក្រុមដែលស្ថិតនៅបាតខាងក្រោម នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត មិនប្រើសម្ភារៈអ្វីទេ។

ខ. ក្រុមដែលស្ថិតនៅបាតខាងក្រោម នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត ប្រើសម្ភារៈតិចតួចបំផុត។

គ. ក្រុមដែលស្ថិតនៅបាតខាងក្រោម នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត ប្រើសម្ភារៈច្រើនបំផុត។

២. តើអំណះអំណាងណាដែលត្រឹមត្រូវ?

ក. បញ្ញត្តិដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងក្រុម ដែលស្ថិតនៅបាតក្រោម នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត គឺជាអង្គហេតុបន្ថែមនៃការពង្រីកបញ្ញត្តិមូលដ្ឋាន បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធ ឬបញ្ញត្តិដែលស្មុគ្រស្មាញជាង

ខ. បញ្ញត្តិដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងក្រុម ដែលស្ថិតនៅបាតក្រោម នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត ត្រូវបានគេដាក់បង្ហាញជូនដាទូទៅ និងទូលំទូលាយ។

គ. បញ្ញត្តិដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងក្រុម ដែលស្ថិតនៅបាតក្រោម នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត មិនត្រូវបានគេចាត់ទុកថាមានសារៈសំខាន់ជាចម្បងនោះទេ ប៉ុន្តែជាព័ត៌មានបន្ថែមបន្ទាប់បន្សំប៉ុណ្ណោះ។

៣. តើអំណះអំណាងណាដែលនិយាយអំពី ដំណើរចូលទៅរកបញ្ញត្តិដែលត្រឹមត្រូវ?

ក. គ្រប់ស្រទាប់នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត ស្មើនឹងកម្រិតសមត្ថភាពរបស់សិស្ស

ខ. សិស្សម្នាក់ៗត្រូវតែមានច្រកចូលទៅរកស្រទាប់ទាំងបី នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត។

គ. សិស្សអាចអភិវឌ្ឍតែសមត្ថភាពក្នុងស្រទាប់ណាមួយ នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីតប៉ុណ្ណោះ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៤. តើអ្វីទៅគោលបំណងនៃការរៀបផែនការបែបពីរ៉ាមីត?

ក. ការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត បែងចែកគ្រូបង្រៀនទៅតាមក្រុម។

ខ. ការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត បែងចែកសិស្សទៅតាមក្រុម។

គ. ការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត បែងចែកសមត្ថភាពដែលសិស្សគួរទទួលបាន។

ឃ. ចូរដាក់លក្ខណៈទាំងនេះចូលទៅតាមក្រុមឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមតារាង៖

១. ភាសាសញ្ញា

២. ពិចារណាដល់ចំណេះដឹង ដែលមានស្រាប់របស់សិស្ស

៣. ព័ត៌មានតាមរយៈរូបភាពត្រូវបានដាក់ជាគូ ជាមួយព័ត៌មានតាមពាក្យសម្តី

៤. ពាក្យគន្លឹះត្រូវបានដាក់ឱ្យសិស្ស

៥. ការបង្ហាញចំណេះដឹង និងសមត្ថភាពតាមវិធីមួយ ដែលល្អបំផុតសម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗ

៦. ការរាយការណ៍ដោយផ្ទាល់មាត់

៧. សកម្មភាពផ្គុំរូបភាព

៨. វាគ្មិន

៩. សិស្សសាកល្បងប្រើគំនិត

១០. ការនិទានរឿងដោយផ្ទាល់មាត់

១១. រូបភាពវីដេអូ

១២. ការបង្រៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល

១៣. ការគូររូបភាព

១៤. ការរាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ

១៥. វត្ថុដែលមានរាងខុសៗគ្នា

១៦. សិស្សជ្រើសរើសសម្ភារៈសិក្សាដែលខុសគ្នាទាំងទ្រង់ទ្រាយ និងកម្រិត

១៧. សិស្សមានលទ្ធភាពឆ្លើយតាមរបៀបដែលខុសគ្នា

១៨. សំណួរបើក

១៩. ការចូលរួមរបស់សិស្សយ៉ាងសកម្ម

២០. ការសម្តែងល្ខោន

២១. ការសន្ទនាជាក្រុមតូច

អត្ថន័យនៃការបង្ហាញ	**អត្ថន័យនៃការចូលរួម**	**អត្ថន័យនៃសកម្មភាព/ការបញ្ចេញយោបល់**

ង. ចូរបំពេញចន្លោះដោយប្រើឃ្លាក្នុងប្រអប់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ៖

អនុវត្តជំនាញគ្រប់គ្រងទំនាស់	សម្ភារៈ តួនាទី និងឱកាសសិក្សា	ជំនាញប្រាស្រ័យទាក់ទងល្អ

១.ការរៀនបែបសហការ ជំរុញឱ្យសិស្សចែករំលែកទំនួលខុសត្រូវ _____

២. ការរៀនបែបសហការ ជួយឱ្យសិស្សដោះស្រាយបញ្ហាមួយរួមគ្នា ហើយជួយពួកគេឱ្យ _____

៣.ការរៀនបែបសហការ ជួយឱ្យសិស្សអនុវត្តលើ _____និងឥរិយាបថអត់ធ្មត់។

ច. ចូរជ្រើសរើសយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនសមស្របសម្រាប់សិស្សមានតម្រូវការពិសេសពីបញ្ជីខាងក្រោម៖

១. រៀបបញ្ជាតិតាមលំដាប់លំដោយ

២. គ្មានសំណួរដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើរការ ឬខ្លឹមសារទេ

៣. លើកឡើងនូវគំនិតដដែលៗ

៤. ផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ

៥. ចាប់ផ្តើមពីផ្នែកតូចៗ បន្ទាប់មកកសាងជាខ្លឹមសារ

៦. គ្មានការចូលរួមពីឪពុកម្តាយសិស្សទេ

៧. រៀបចំកិច្ចការតាមលំដាប់លំដោយពីស្រួលទៅលំបាក

៨. សួរសំណួរដែលទាក់ទងទៅនឹងដំណើរការ និងខ្លឹមសារពាក់ព័ន្ធ

៩. គ្មានការបែងចែកកិច្ចការទេ

១០. ភ្ជាប់ការនិយាយជាពាក្យសម្តី ទៅនឹងរូបភាពជាក់ស្តែង

១១. ចាប់ផ្តើមចេញពីគំនិតដែលស្មុគស្មាញទៅរកគំនិតដែលងាយយល់

១២. បំពេញបន្ថែមចំណុចខ្វះខាតដែលគ្រូបង្រៀនមាន

១៣. ការគាំទ្រពីសំណាក់មិត្តភក្តិ

១៤. ផ្តល់តែការពន្យល់ជាពាក្យសម្តី ឬរូបភាពតែប៉ុណ្ណោះ

យុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនសមស្របសម្រាប់សិស្សមានតម្រូវការពិសេស

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឆ. ចូរបង្ហាញថាអំណះអំណាងខាងក្រោមត្រូវ (ត) ឬ ខុស (ខ)

១. សាលារៀនបរិយាបន្នគាំទ្រលើការវាយតម្លៃសរុប។ ត / ខ

២. ការវាយតម្លៃជាបន្តបន្ទាប់ជាប់រហូត អាចសម្រេចបានតាមរយៈ ការសង្កេតមើល ផលបត្រសិក្សា ការវាយតម្លៃលើខ្លួនឯង រួមទាំងតាមរយៈការប្រឡង និងការធ្វើសំណួរខ្លី។ ត / ខ

៣. ការវាយតម្លៃជាបន្តបន្ទាប់ជាប់រហូត មិនបង្ហាញឱ្យសិស្សបានឃើញថាតើពួកគេកំពុងរៀនបានល្អ និងវិធានការអ្វីដែលពួកគេត្រូវចាត់ចែងដើម្បីឱ្យមានការរីកចម្រើននោះទេ។ ត / ខ

៤. ការប្រឡងចុងឆ្នាំនាំឱ្យមានការយឺតយ៉ាវ សម្រាប់ឪពុកម្តាយក្នុងការជួយកុមារ ដែលត្រូវការគាំទ្រនៅក្នុងដំណើរការរៀនសូត្រ។ ត / ខ

៥. ឧបករណ៍វាយតម្លៃដែលរៀបចំបានត្រឹមត្រូវដូចជា និទ្ទេសបទ ឬបញ្ជីត្រួតពិនិត្យ ធ្វើឱ្យសិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសយល់ច្រឡំ ដូច្នេះវាមិនបានជួយពួកគេដោយជោគជ័យក្នុងការយល់ពីកិច្ចការរបស់គ្រូបង្រៀនដែលបានដាក់ឱ្យឡើយ។ ត / ខ

៦. ការវាយតម្លៃលទ្ធផលសិស្ស ដែលផ្តោតលើការពិតជាក់ស្តែង ពឹងផ្អែកជាចម្បងទៅលើការចងចាំចំណេះដឹងមិនសមស្របនឹងបរិបទ។ ត / ខ

ជ. ចូរសរសេរសំណេរបែបខ្លី (ប្រហែលជា៥០០ពាក្យ) សម្រាប់សំណួរការឆ្លុះបញ្ចាំងខាងក្រោម៖

១. ចំពោះអ្នក តើអ្វីទៅជាបរិយាកាសមេត្រីសិក្សា?

២. តើអ្នកមានបទពិសោធអ្វីខ្លះពាក់ព័ន្ធនឹង ការបង្ហាញដែលមានអត្ថន័យច្រើន ការចូលរួមដែលមានអត្ថន័យ ច្រើន និង សកម្មភាព/ការបញ្ចេញគំនិតយោបល់ដែលមានអត្ថន័យច្រើន? តើការធ្វើឱ្យមានភាពចម្រុះគ្នាអ្វីខ្លះដែលអ្នកធ្លាប់បានឆ្លងកាត់ក្នុងរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំដែលអ្នកនៅជាសិស្ស? តើមានការគិតគូរពីភាពចម្រុះគ្នានេះគ្រប់គ្រាន់ឬទេ? តើវាអាចជួយបានដែរឬទេ? តើមានអ្វីទៀតដែលកាលនោះអ្នកត្រូវការចាំបាច់ ដើម្បីជួយឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានគេជួយគាំទ្រយ៉ាងពេញទំហឹងក្នុងដំណើរការរៀនសូត្ររបស់អ្នក?

ជំហានទី១.លំហាត់អនុវត្ត ដំណោះស្រាយ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ក. ចូរជ្រើសរើសលក្ខណៈដែលពិពណ៌នាពីបរិយាកាសសិក្សាបរិយាបន្ន/មេត្រីសិក្សាពីបញ្ជីខាងក្រោម៖

១. បរិយាកាសដែលមានសុវត្ថិភាព និងស្វាគមន៍

២. បង្កើនការចូលរួមនិងការរៀនសូត្ររបស់សិស្សម្នាក់ៗ

៣. វិធីសាស្ត្រតែមួយសម្រាប់សិស្សគ្រប់គ្នា ដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹង និងជំនាញ

៤. ការប្រឡងមានសារៈសំខាន់ក្នុងលំដាប់លេខ២

៥. ផ្តោតជាចម្បងទៅលើមុខវិជ្ជា និងការប្រឡង

៦. ធានាថាសិស្សទទួលបានចំណេះដឹង និងជំនាញផ្សេងៗរួមទាំងវិធីសាស្ត្រ

៧. គ្រូបង្រៀនកំណត់ពីវិធីសាស្ត្រ និងរបៀបដែលសិស្សគួររៀន

៨. ចំណុចចាប់ផ្តើមមេរៀនមួយសម្រាប់សិស្សគ្រប់គ្នា

៩. ពិចារណាលើចំណុចចាប់ផ្តើមមេរៀនដោយផ្តោតលើសិស្សម្នាក់ៗ

១០. ចាប់ផ្តើមពីសមត្ថភាពមូលដ្ឋានបំផុត ដើម្បីកសាងសមត្ថភាពកម្រិតខ្ពស់

១១. ផ្តោតទៅលើសក្តានុពលរបស់សិស្សម្នាក់ៗ

បរិយាកាសសិក្សាដែលងាយស្រួល/រួមបញ្ចូលគ្នា
១,២,៤,៦,៩,១០,១១

ខ. ចូរដាក់ការពិពណ៌នាខាងក្រោមទៅក្នុងកម្រិត ដែលត្រឹមត្រូវនៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត៖

១. សមត្ថភាពដែលសិស្សភាគច្រើនគួរទទួលយកបាន

២.សមត្ថភាពដែលសិស្សទាំងអស់គួរទទួលបាន

៣. សមត្ថភាពដែលសិស្សមួយចំនួនគួរទទួលយកបាន

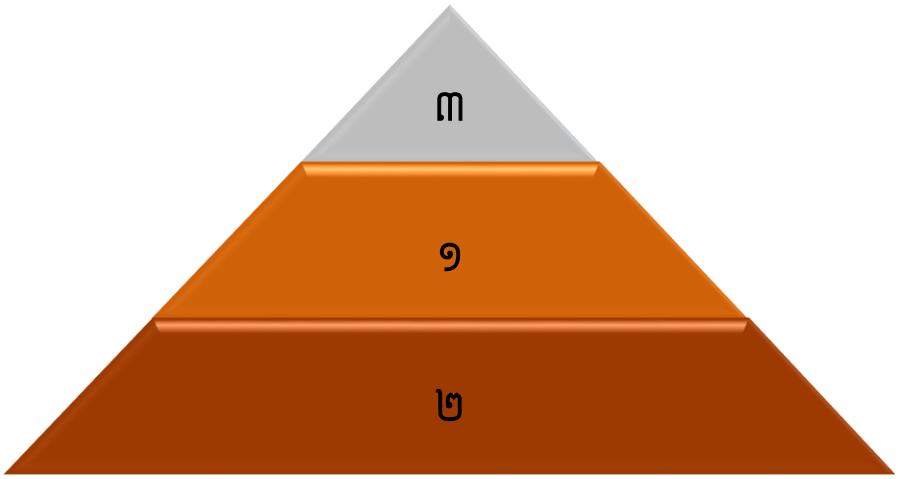

គ. ចូរជ្រើសរើសចម្លើយត្រឹមត្រូវតែមួយគត់៖

១. ស្រទាប់នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត

ក. ក្រុមដែលស្ថិតនៅបាតខាងក្រោម នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត មិនប្រើសម្ភារៈអ្វីទេ។

ខ. ក្រុមដែលស្ថិតនៅបាតខាងក្រោម នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត ប្រើសម្ភារៈតិចតួចបំផុត។

គ. ក្រុមដែលស្ថិតនៅបាតខាងក្រោម នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត ប្រើសម្ភារៈច្រើនបំផុត។

២. តើអំណះអំណាងណាដែលត្រឹមត្រូវ?

ក. បញ្ញត្តិដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងក្រុម ដែលស្ថិតនៅបាតក្រោម នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត គឺជាអង្គហេតុបន្ថែមនៃការពង្រីកបញ្ញត្តិមូលដ្ឋាន បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធ ឬបញ្ញត្តិដែលស្មុគស្មាញជាង

ខ. បញ្ញត្តិដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងក្រុម ដែលស្ថិតនៅបាតក្រោម នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត ត្រូវបានគេដាក់បង្ហាញជូនដាទូទៅ និងទូលំទូលាយ។

គ. បញ្ញត្តិដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងក្រុម ដែលស្ថិតនៅបាតក្រោម នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត មិនត្រូវបានគេចាត់ទុកថាមានសារៈសំខាន់ជាចម្បងនោះទេ ប៉ុន្តែជាព័ត៌មានបន្ថែមបន្ទាប់បន្សំប៉ុណ្ណោះ។

៣. តើអំណះអំណាងណាដែលនិយាយអំពី ដំណើរចូលទៅរកបញ្ញត្តិដែលត្រឹមត្រូវ?

ក. គ្រប់ស្រទាប់នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត ស្មើនឹងកម្រិតសមត្ថភាពរបស់សិស្ស

ខ. សិស្សម្នាក់ៗត្រូវតែមានច្រកចូលទៅរកស្រទាប់ទាំងបី នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត។

គ. សិស្សអាចអភិវឌ្ឍតែសមត្ថភាពក្នុងស្រទាប់ណាមួយ នៃការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីតប៉ុណ្ណោះ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៤. តើអ្វីទៅគោលបំណងនៃការរៀបផែនការបែបពីរ៉ាមីត?

ក. ការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត បែងចែកគ្រូបង្រៀនទៅតាមក្រុម។

ខ. ការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត បែងចែកសិស្សទៅតាមក្រុម។

គ. ការរៀបចំផែនការបែបពីរ៉ាមីត បែងចែកសមត្ថភាពដែលសិស្សគួរទទួលបាន។

ឃ. ចូរដាក់លក្ខណៈទាំងនេះចូលទៅតាមក្រុមឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមតារាង៖

១. ភាសាសញ្ញា

២. ពិចារណាដល់ចំណេះដឹង ដែលមានស្រាប់របស់សិស្ស

៣. ព័ត៌មានតាមរយៈរូបភាពត្រូវបានដាក់ជាគូ ជាមួយព័ត៌មានតាមពាក្យសម្តី

៤. ពាក្យគន្លឹះត្រូវបានដាក់ឱ្យសិស្ស

៥. ការបង្ហាញចំណេះដឹង និងសមត្ថភាពតាមវិធីមួយ ដែលល្អបំផុតសម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗ

៦. ការរាយការណ៍ដោយផ្ទាល់មាត់

៧. សកម្មភាពផ្គុំរូបភាព

៨. វាគ្មិន

៩. សិស្សសាកល្បងប្រើគំនិត

១០. ការនិទានរឿងដោយផ្ទាល់មាត់

១១. រូបភាពវីដេអូ

១២. ការបង្រៀនបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល

១៣. ការគូររូបភាព

១៤. ការរាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ

១៥. វត្ថុដែលមានរាងខុសៗគ្នា

១៦. សិស្សជ្រើសរើសសម្ភារៈសិក្សា ដែលខុសគ្នាទាំងទ្រង់ទ្រាយ និងកម្រិត

១៧. សិស្សមានលទ្ធភាពឆ្លើយតាមរបៀបដែលខុសគ្នា

១៨. សំណួរបើក

១៩. ការចូលរួមរបស់សិស្សយ៉ាងសកម្ម

២០. ការសម្តែងល្ខោន

២១. ការសន្ទនាជាក្រុមតូច

មធ្យោបាយនៃការបង្ហាញជូន	មធ្យោបាយនៃការធ្វើឱ្យមានទំនាក់ទំនងនឹងគ្នា	មធ្យោបាយនៃសកម្មភាព/ការបញ្ជាក់ពីគំនិត
៣	២	១
៤	៧	៥
៨	៩	៦
១០	១២	១៣
១១	១៩	១៤
១៥	២០	១៧
១៦	២១	១៨

ង. ចូរបំពេញចន្លោះដោយប្រើឃ្លាក្នុងប្រអប់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ៖

អនុវត្តជំនាញចាត់ចែងរៀបចំទំនាស់	សម្ភារៈ,តួនាទី និងឱកាសសិក្សា	ជំនាញប្រាស្រ័យទាក់ទងល្អ

១. ការរៀនបែបសហការ ជំរុញឱ្យសិស្សចែករំលែកទំនួលខុសត្រូវ <u>សម្ភារៈ,តួនាទី និងឱកាសសិក្សា</u> ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

២. ការរៀនបែបសហការ ជួយឱ្យសិស្សដោះស្រាយបញ្ហាមួយរួមគ្នា ហើយជួយពួកគេឱ្យ អនុវត្ត ជំនាញចាត់ចែងរៀបចំទំនាស់ ។

៣. ការរៀនបែបសហការ ជួយឱ្យសិស្សអនុវត្តលើ ជំនាញប្រាស្រ័យទាក់ទងល្អ ។

ច.ចូរជ្រើសរើសយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនសមស្របសម្រាប់សិស្សមានតម្រូវការពិសេសពីបញ្ជីខាងក្រោម៖

១. រៀបបញ្ញត្តិតាមលំដាប់លំដោយ

២. គ្មានសំណួរដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើរការ ឬខ្លឹមសារទេ

៣. លើកឡើងនូវគំនិតដដែលៗ

៤. ផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ

៥. ចាប់ផ្តើមពីផ្នែកតូចៗ បន្ទាប់មកកសាងជាខ្លឹមសារ

៦. គ្មានការចូលរួមពីឪពុកម្តាយសិស្សទេ

៧. រៀបចំកិច្ចការតាមលំដាប់លំដោយពីស្រួលទៅលំបាក

៨. សួរសំណួរដែលទាក់ទងទៅនឹងដំណើរការ និងខ្លឹមសារពាក់ព័ន្ធ

៩. គ្មានការបែងចែកកិច្ចការទេ

១០. ភ្ជាប់ការនិយាយជាពាក្យសម្តី ទៅនឹងរូបភាពជាក់ស្តែង

១១. ចាប់ផ្តើមចេញពីគំនិត ដែលស្មុគស្មាញទៅរកគំនិតដែលងាយយល់

១២. បំពេញបន្ថែមចំណុចខ្វះខាតដែលគ្រូបង្រៀនមាន

១៣. ការគាំទ្រពីសំណាក់មិត្តភក្តិ

១៤. ផ្តល់តែការពន្យល់ជាពាក្យសម្តី ឬរូបភាពតែប៉ុណ្ណោះ

យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសខាងអប់រំ
១,៣,៤,៥,៧,៨,១០,១២,១៣

ឆ. ចូរបង្ហាញថាអំណះអំណាងខាងក្រោមត្រូវ (ត) ឬ ខុស (ខ)

១. សាលារៀនបរិយាបន្នគាំទ្រលើការវាយតម្លៃសរុប។ ត / ខ

២. ការវាយតម្លៃជាបន្តបន្ទាប់ អាចសម្រេចបានតាមរយៈការសង្កេតមើលផលបត្រសិក្សា

ការវាយតម្លៃលើខ្លួនឯង រួមទាំងតាមរយៈការប្រឡង និងការធ្វើសំណួរខ្លី។ ត / ខ

៣. ការវាយតម្លៃជាបន្តបន្ទាប់ មិនបង្ហាញឱ្យសិស្សបានឃើញថាតើពួកគេកំពុងរៀនបានល្អ

និងវិធានការអ្វីដែលពួកគេត្រូវអនុវត្តដើម្បីឱ្យមានការរីកចម្រើននោះទេ។ ត / ខ

៤. ការប្រឡងចុងឆ្នាំនាំឱ្យមានការយឺតយ៉ាវ សម្រាប់ឪពុកម្តាយក្នុងការជួយកុមារ ដែលត្រូវការគាំទ្រនៅក្នុងដំណើរការរៀនសូត្រ។ ត / ខ

៥. ឧបករណ៍វាយតម្លៃដែលរៀបចំបានត្រឹមត្រូវដូចជា និទ្ទេសបទ ឬបញ្ជីត្រួតពិនិត្យ ធ្វើឱ្យ

សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសយល់ច្រឡំ ដូច្នេះវាមិនបានជួយពួកគេដោយជោគជ័យ ក្នុងការយល់ពីកិច្ចការរបស់គ្រូបង្រៀន ដែលបានដាក់ឱ្យឡើយ។ ត / ខ

៦. ការវាយតម្លៃលទ្ធផលសិស្ស ដែលផ្តោតលើការពិតជាក់ស្តែង ពឹងផ្អែកជាចម្បងទៅលើការចងចាំចំណេះដឹងមិនសមស្របនឹងបរិបទ។ ត / ខ

ជ. ចូរសរសេរសំណេរបែបខ្លី (ប្រហែលជា៥០០ពាក្យ) សម្រាប់សំណួរការឆ្លុះបញ្ចាំងខាងក្រោម៖

១. ចំពោះអ្នក តើអ្វីទៅជាបរិយាកាសមេត្រីសិក្សា?

២. តើអ្នកមានបទពិសោធអ្វីខ្លះពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្ហាញដែលមានអត្ថន័យច្រើន ការចូលរួមដែលមានអត្ថន័យច្រើន និងសកម្មភាព/ការបញ្ចេញគំនិតយោបល់ដែលមានអត្ថន័យច្រើន? តើការធ្វើឱ្យមានភាពចម្រុះគ្នាអ្វីខ្លះដែលអ្នកធ្លាប់បានឆ្លងកាត់ក្នុងរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំដែលអ្នកនៅជាសិស្ស? តើមានការគិតគូរពីភាពចម្រុះគ្នានេះគ្រប់គ្រាន់ឬទេ? តើវាអាចជួយបានដែរឬទេ? តើមានអ្វីទៀតដែលកាលនោះអ្នកត្រូវការចាំបាច់ ដើម្បីជួយឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានគេជួយគាំទ្រយ៉ាងពេញទំហឹងក្នុងដំណើរការរៀនសូត្ររបស់អ្នក?

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ជំហានទី២៖ ជំហាត់អនុវត្ត

ក. ចូរអានករណីសិក្សាខាងក្រោម បន្ទាប់មកបំពេញតារាងខាងក្រោម៖

ករណីសិក្សាទី១

ប្រធានបទមួយ នៅក្នុងថ្នាក់រៀនមួយក្នុងចំណោមថ្នាក់រៀនជាច្រើនទៀតរបស់ខ្ញុំ ជាប់ទាក់ទងទៅនឹងរដូវ និងផ្លែឈើតាមរដូវ។ ខ្ញុំបានប្រើផ្លែឈើពិត និងរូបភាពផ្លែឈើ ដើម្បីប្រាប់សិស្សអំពីផ្លែឈើទាំងនោះ និងលក្ខណៈរបស់វា។ ក្រោយមកសិស្សមួយចំនួនសរសេរកំណាព្យពីផ្លែឈើ ចំណែកសិស្សផ្សេងទៀតកែច្នៃ និងផលិតរបាំងមុខអំពីផ្លែឈើដែលមានចម្រុះពណ៌។ សិស្សម្នាក់ៗជ្រើសរើសផ្លែឈើជាទីពេញចិត្តរបស់ខ្លួន ពាក់របាំងមុខហើយដើរតួសម្តែងពីតួនាទីនៃផ្លែឈើនោះ។ សិស្សធ្វើការជាក្រុម ដោយអាន និងសរសេរ។ ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនអាចនឹងចំណាយយពេលវេលា ប៉ុន្តែវាក៏សប្បាយ និងជាកិច្ចសាកល្បងនៃការច្នៃប្រឌិតមួយរបស់ខ្ញុំផងដែរ។ ជួនកាល វាពិបាកក្នុងការទទួលបាននូវប្រភេទធនធានដែលខ្ញុំត្រូវការ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានរៀនពីការបញ្ចូលសិស្សក្នុងការរៀបចំមេរៀន។ សិស្ស និងខ្ញុំបាននាំយករបស់របរផ្សេងៗពីផ្ទះ។ យើងក៏បង្កើតសម្ភារៈជាមួយគ្នានៅក្នុងថ្នាក់ ដូចជារបាំងមុខសម្រាប់ការសម្តែង ឧបករណ៍សម្រាប់មុខរបរផ្សេងៗទៀត ការលេងល្បែង និងកំណាព្យ។

ករណីសិក្សាទី២

ក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់ខ្ញុំ យើងបានរៀនអំពីមុខរបរក្នុងសហគមន៍របស់យើង។ សិស្សបានប្រាប់ឈ្មោះមុខរបរខុសៗគ្នា។ ពួកគេបាននឹកស្រមើស្រមៃ ហើយដើរតួពីអាជីពដែលគេចង់ធ្វើ។ ពួកគេបានពិភាក្សាគ្នាជាក្រុមអានទាំងព័ត៌មានទាំងឡាយស្តីពីអាជីពទាំងនោះ។ ពួកគេបានលេងល្បែងតម្រៀបរូបភាពជាមួយឧបករណ៍។ យើងក៏មានវាគ្មិនដែលបានធ្វើបទបង្ហាញពីអាជីពរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំតែងតែសាកល្បងរឿងរ៉ាវជាច្រើន ហើយខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវធ្វើឱ្យសហគមន៍ក្នុងតំបន់យល់ថា ការរៀនមិនមែនកំណត់តែនៅក្នុងថ្នាក់រៀនប៉ុណ្ណោះទេ។

ករណីទី៣

ខ្ញុំប្រើវត្ថុដែលអាចរកបាននៅផ្ទះ ឬក៏នៅសាលារៀនដើម្បីបង្រៀនពីរាង/មាឌធរណីមាត្រ។ ខ្ញុំបានប្រើប្រអប់ មួក កំប៉ុង បាល់ និងរបស់ផ្សេងៗទៀត។ ខ្ញុំដាក់តាំងវត្ថុទាំងនេះនៅក្នុងថ្នាក់ ដើម្បីបង្ហាញពីរាងខុសៗគ្នាដែលគេអាចប្រទះឃើញនៅខាងក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដោយធ្វើការជាក្រុម សិស្សជ្រើសយកឧទាហរណ៍មួយ ហើយព្យាយាមដោះស្រាយទំនាក់ទំនងរបស់ប្រវែង ជ្រុង ផ្ទៃក្រឡា និងចំណុះ/មាឌ។ ពួកគេបង្កើតជារូបមន្តដែលអាចយកទៅអនុវត្តជាមួយឧទាហរណ៍ដទៃទៀតដែលមានរាងដូចគ្នា។ ក្នុងថ្នាក់រៀន

មួយទៀតសិស្សមួយក្រុមបានចាក់ទឹកបំពេញក្នុងធុងរាងជាសាជីមូលមួយ ដើម្បីប្រៀបធៀបចំណុះរបស់វាជាមួយនឹងចំណុះរបស់ស៊ីឡាំងមួយទៀត។[8]

	អត្ថន័យនៃការបង្ហាញ	អត្ថន័យនៃការចូលរួម	អត្ថន័យនៃសកម្មភាព/ការបញ្ចេញយោបល់
ករណីសិក្សាទី១			
ករណីសិក្សាទី២			
ករណីសិក្សាទី៣			

ខ. ចូរស្តាប់គ្រូបង្រៀនម្នាក់និយាយពីរបៀបដែលគាត់បង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់រៀនបរិយាបន្នមួយ(Audio File 4.2.1) ចូរកំណត់ពីវិធីសាស្ត្រដែលបានលើកឡើងចូលក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

អត្ថន័យនៃការបង្ហាញ	អត្ថន័យនឹការចូលរួម	អត្ថន័យនៃសកម្មភាព/ការបញ្ចេញយោបល់

ឯកសារពិគ្រោះ

UNESCO. (2015). Booklet 4: Creating Inclusive, Learning-Friendly Classrooms. In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. UNESCO Bangkok Office. This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

[8] Adapted from UNESCO/Booklet Four (2015, p. 8; 63). CC BY-SA 3.0. IGO.

ជំហានទី២ ដំណោះស្រាយ

ក. ចូរអានករណីសិក្សាខាងក្រោម បន្ទាប់មកបំពេញតារាងខាងក្រោមៈ

ករណីសិក្សាទី១

ប្រធានបទមួយ នៅក្នុងថ្នាក់រៀនមួយក្នុងចំណោមថ្នាក់រៀនជាច្រើនទៀតរបស់ខ្ញុំ ជាប់ទាក់ទងទៅនឹងរដូវ និងផ្លែឈើតាមរដូវ។ ខ្ញុំបានប្រើផ្លែឈើពិត និងរូបភាពផ្លែឈើ ដើម្បីប្រាប់សិស្សអំពីផ្លែឈើទាំងនោះ និងលក្ខណៈរបស់វា។ ក្រោយមកសិស្សមួយចំនួនសរសេរកំណាព្យពីផ្លែឈើ ចំណែកសិស្សផ្សេងទៀតកែច្នៃ និងផលិតរបាំងមុខអំពីផ្លែឈើដែលមានចម្រុះពណ៌។ សិស្សម្នាក់ៗជ្រើសរើសផ្លែឈើជាទីពេញចិត្តរបស់ខ្លួន ពាក់របាំងមុខហើយដើរតួសម្តែងពី តួនាទីនៃផ្លែឈើនោះ។ សិស្សធ្វើការជាក្រុម ដោយអាន និងសរសេរ។ ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនអាចនឹងចំណាយពេលវេលា ប៉ុន្តែវាក៏សប្បាយ និងជាកិច្ចសាកល្បងនៃការច្នៃប្រឌិតមួយរបស់ខ្ញុំផងដែរ។ ជួនកាល វាពិបាកក្នុងការទទួលបាននូវប្រភេទធនធានដែលខ្ញុំត្រូវការ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានរៀនពីការបញ្ចូលសិស្សក្នុងការរៀបចំមេរៀន។ សិស្ស និងខ្ញុំបាននាំយករបស់របរផ្សេងៗពីផ្ទះ។ យើងក៏បង្កើតសម្ភារៈជាមួយគ្នានៅក្នុងថ្នាក់ ដូចជារបាំងមុខសម្រាប់ការសម្តែង ឧបករណ៍សម្រាប់មុខរបរផ្សេងៗទៀត ការលេងល្បែង និងកំណាព្យ។

ករណីសិក្សាទី២

ក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់ខ្ញុំ យើងបានរៀនអំពីមុខរបរក្នុងសហគមន៍របស់យើង។ សិស្សបានប្រាប់ឈ្មោះមុខរបរខុសៗគ្នា។ ពួកគេបាននឹកស្រមើស្រមៃ ហើយដើរតួពីអាជីពដែលគេចង់ធ្វើ។ ពួកគេបានពិភាក្សាគ្នាជាក្រុម អានទាំងព័ត៌មានទាំងឡាយស្តីពីអាជីពទាំងនោះ។ ពួកគេបានលេងល្បែងតម្រៀបរូបភាពជាមួយឧបករណ៍។ យើងក៏មានវាគ្មិនដែលបានធ្វើបទបង្ហាញពីអាជីពរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំតែងតែសាកល្បងរឿងរ៉ាវជាច្រើន ហើយខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវធ្វើឱ្យសហគមន៍ក្នុងតំបន់យល់ថា ការរៀនមិនមែនកំណត់តែនៅក្នុងថ្នាក់រៀនប៉ុណ្ណោះទេ។

ករណីទី៣

ខ្ញុំប្រើវត្ថុដែលអាចរកបាននៅផ្ទះ ឬក៏នៅសាលារៀនដើម្បីបង្រៀនពីរាង/មាឌធរណីមាត្រ។ ខ្ញុំបានប្រើប្រអប់ មួក កំប៉ុង បាល់ និងរបស់ផ្សេងៗទៀត។ ខ្ញុំដាក់តាំងវត្ថុទាំងនេះនៅក្នុងថ្នាក់ដើម្បីបង្ហាញពីរាងខុសៗគ្នាដែលគេអាចប្រទះឃើញនៅខាងក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដោយធ្វើការជាក្រុម សិស្សជ្រើសយកឧទាហរណ៍មួយ ហើយព្យាយាមដោះស្រាយទំនាក់ទំនងរបស់ប្រវែង ជ្រុង ផ្ទៃក្រឡា និងចំណុះ/មាឌ។ ពួកគេបង្កើតជារូបមន្តដែលអាចយកទៅអនុវត្តជាមួយឧទាហរណ៍ដទៃទៀតដែលមានរាងដូចគ្នា។ ក្នុងថ្នាក់រៀន

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

មួយទៀតសិស្សមួយក្រុមបានចាក់ទឹកបំពេញក្នុងធុងរាងជាសាជីមូលមួយ ដើម្បីប្រៀបធៀបចំណុះរបស់វាជាមួយនឹងចំណុះរបស់ស៊ីឡាំងមួយទៀត។[9]

	អត្ថន័យនៃការធ្វើការបង្ហាញ	**អត្ថន័យនៃការចូលរួម**	**អត្ថន័យនៃសកម្មភាព/ការបញ្ចេញយោបល់**
ករណីសិក្សាទី១	ផ្លែឈើពិតត្រូវបានប្រើនៅពេលបង្រៀនពីរដូវ និងផ្លែឈើតាមរដូវ	សិស្សអាចជ្រើសរើសជាការសរសេរកំណាព្យពីផ្លែឈើឬផលិតផលរបាំងមុខផ្លែឈើ។ សិស្សធ្វើការជាក្រុមដោយអាន និងសរសេរ	សិស្សម្នាក់ៗជ្រើសរើសផ្លែឈើមួយមុខ ហើយសម្តែងតួជាផ្លែឈើនោះ
ករណីសិក្សាទី២	វាគ្មិនធ្វើបទបង្ហាញពីអាជីព	សិស្សដើរតួជាអាជីពមួយ ពួកគេពិភាក្សាជាក្រុម ពួកគេអានរឿងទាក់ទងនឹងអាជីពទាំងនោះ ហើយលេងល្បែងមួយ	
ករណីសិក្សាទី៣	វត្ថុផ្សេងៗគ្នាប្រើដើម្បីបង្រៀនរាងទាំងឡាយខាងធរណីមាត្រ	សិស្សជ្រើសយកឧទាហរណ៍មួយហើយព្យាយាមធ្វើការដោះស្រាយទំនាក់ទំនងរបស់ប្រវែងជ្រុង ផ្ទៃក្រឡា និងចំណុះ/មាឌ	

[9] Adapted from UNESCO/Booklet Four (2015, p. 8; 63). CC BY-SA 3.0. IGO.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ខ. ចូរស្តាប់គ្រូបង្រៀនម្នាក់និយាយពីរបៀប ដែលគាត់បង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់រៀនបរិយាបន្នមួយ(Audio File 4.2.1) ចូរកំណត់ពីវិធីសាស្ត្រដែលបានលើកឡើងចូលក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

អត្ថន័យនៃការធ្វើការបង្ហាញ	អត្ថន័យនៃការចូលរួម	អត្ថន័យនៃសកម្មភាព/ការបញ្ចេញយោបល់
បញ្ចូលរូបភាព និងបទបង្ហាញជាពាក្យសម្តី ព្រមទាំងទិដ្ឋភាពជាចលនាផងដែរ	ការពិភាក្សាដែលជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានជាទស្សនៈផ្សេងៗ ការសន្ទនាដោយបើកចំហរ មានបីកំរិតសម្រាប់សកម្មភាពនីមួយៗ	ឱកាសធ្វើកិច្ចការ អាចជាជាសៀវភៅកម្រង ឬជាសៀវភៅរូបភាព ជាវីឌីអូ ឬចម្លើយជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ពួកគេមិនចាំបាច់អង្គុយធ្វើតេស្តដូចគ្នបង្ហាញពីចំណេះដឹងពួកគេ ដោយមានការបត់បែន

ជំហានទី៣៖ ការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

ចូរសរសេរសំណេរតែងសេចក្តី សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនខាងក្រោម។
សំណេរនីមួយៗប្រើពាក្យពី ៣០០ ទៅ៥០០ពាក្យ ហើយប្រើប្រាស់ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី ដើម្បីបង្កើតបានជាល្បះពេញលេញ។ សំណេរទាំងនេះដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

១. តើអ្វីទៅជាបរិយាកាសមេត្រីសិក្សារៀនចំពោះអ្នក?

២.តើអ្វីខ្លះជាបទពិសោធរបស់អ្នកទាក់ទងនឹងមធ្យោបាយជាច្រើននៃការបង្ហាញ និងការសម្តែងគំនិតយោបល់? តើអ្នកបានឆ្លងកាត់បទពិសោធ នៃការធ្វើឱ្យមានភាពចម្រុះគ្នាអ្វីខ្លះជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមក កាលដែលអ្នកនៅជាសិស្ស? តើមានភាពចម្រុះគ្នាគ្រប់គ្រាន់ដែរឬទេ តើវាបានជួយជាប្រយោជន៍ដែរឬទេ តើមានអ្វីខ្លះទៀតដែលអ្នកប្រហែលជាត្រូវការ ដើម្បីទទួលបានការគាំទ្រជាអតិបរិមាក្នុងដំណើរការសិក្សារបស់អ្នក?

ជំហានទី៤៖ ការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន

ចូររៀបគម្រោងបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ចូរពណ៌នាពីមធ្យោបាយជាច្រើន នៃការធ្វើបទបង្ហាញ ការចូលរួមនិងសកម្មភាព/ ការបង្ហាញពីគំនិតទៅលើប្រធានបទរបស់អ្នក និងថ្នាក់រៀនដែលបានជ្រើសរើសនៅក្នុង ម៉ូឌុល១.១។ ការរៀបចំសំណុំឯកសារនេះប្រើពាក្យពី ៣០០ ទៅ៥០០ពាក្យចាប់ពី៨០០ ទៅ១០០០ពាក្យ។ គម្រោងការបង្រៀននេះដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

ឧបសម្ពន្ធ

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Audio File 4.2.1

គ្រូបង្រៀន៖ បន្ទាប់មក ខ្ញុំតែងតែព្យាយាមរួមបញ្ចូលការបង្រៀន ដែលមានរបៀបខុសប្លែកពីគ្នា ដូចជា ប្រសិនបើខ្ញុំកំពុងតែឈរបង្រៀន ខ្ញុំនឹងបញ្ចូលសកម្មភាពបង្ហាញជារូបភាព ជាសំឡេង និងការធ្វើចលនាប្តូរទីតាំងបញ្ចូលគ្នាតែមួយ។ ធ្វើដូចនេះសិស្សដែលមានសមត្ថភាពខុសគ្នា អាចយល់ពីអត្ថន័យមេរៀន។ ហើយយើងក៏អនុញ្ញាតឱ្យមានការពិភាក្សា ដែលជំរុញឱ្យមានគំនិតទស្សនៈផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងថ្នាក់រៀនដោយមានប្រធានបទជាច្រើន។ ដូច្នេះពួកគេអាចផ្តល់ជាធាតុចូល ចំណែកគ្រូអាចផ្តុំអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងហើយសង្ខេបមេរៀនបាននៅចុងម៉ោងសិក្សា។

អ្នកសម្ភាសន៍៖ លោកគ្រូ តើការរៀបចំមេរៀននៅក្នុងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះ ខុសគ្នាពីថ្នាក់រៀនធម្មតារបៀបណាខ្លះ?

គ្រូបង្រៀន៖ ខ្ញុំអាចនិយាយបានថា មានកិច្ចការជាច្រើនសម្រាប់គ្រូបង្រៀន ក្នុងការដាក់រួមបញ្ចូលនូវវិធីសិក្សាដែលប្លែកពីគ្នា និងការបង្រៀនចូលទៅក្នុងមេរៀន និងការរៀបចំសកម្មភាពដែលខុសគ្នា។ ជាទូទៅសកម្មភាពមានបីកម្រិតដែលយើងព្យាយាមបង្កើត ហើយនោះជាសកម្មភាពដែលមានកម្រិតខ្ពស់ កម្រិតមធ្យម និងកមកម្រិតស្រួលបំផុត។ ខ្ញុំនឹងបង្រៀនសិស្ស ទៅតាមកម្រិតសមត្ថភាពរបស់ពួកគេ។ ហើយក៏មានការងារតម្រូវតាមបុគ្គលដែលត្រូវធ្វើឡើង ឬកិច្ចការផ្សេងៗទៀតដូចជា កិច្ចការសាលាជាដើម។ ជារួម សិស្សមួយចំនួនពូកែសរសេរ ចំណែកសិស្សខ្លះទៀតពូកែបង្កើតជាវត្ថុផ្សេងៗ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱកាសឱ្យពួកគេនៅពេលដែលកំណត់ពីប្រធានបទនៃកិច្ចការសាលា ដើម្បីបង្កើតសៀវភៅកម្រងអនុស្សាវរីយ៍ សៀវភៅរូបភាព ជាវីដេអូ ឬជាកាសរសេរ។ វាមិនចាំបាច់ថាត្រូវមានវិធីដូចគ្នា ក្នុងការដាក់កិច្ចការនិងដាក់ពិន្ទុឱ្យនោះទេ។ ដូច្នេះ ក្នុងន័យនេះ គ្រូបង្រៀនមានរបៀបជាច្រើនក្នុងការដាក់ពិន្ទុទៅលើការបង្រៀនដែលកុមារអាចធ្វើបាន។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាកិច្ចការនេះផ្តល់នូវលទ្ធផលល្អ សិស្សានុសិស្សមានក្តីរំភើបហើយបង្ហាញសមិទ្ធផលដោយប្រើសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួន។

អ្នកសម្ភាសន៍៖ នៅចុងបញ្ចប់ តើអ្នកប្រាកដក្នុងចិត្តថាសិស្សទាំងអស់អាចចូលរួមនៅក្នុងថ្នាក់រៀនដោយមានទំនាក់ទំនងទៅវិញទៅមកបានដោយរបៀបណា?

គ្រូបង្រៀន៖ ខ្ញុំអាចនិយាយបានថា មានកិច្ចការជាច្រើនដែលត្រូវធ្វើដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងទំនាក់ទំនង។ ដូចជាការដែលយើងទាក់ទងជាមួយសិស្សជាប្រចាំ ហើយយើងទទួលស្គាល់ពីសមត្ថភាពរបស់ពួកគេ ដូចជាគ្រូផ្តល់ឱកាសដល់សិស្សដើម្បីបង្ហាញពីទេពកោសល្យ។ ទេពកោសល្យទាំងនោះមានដូចជា ជំនាញតាមរយៈកិច្ចការដែលមានលក្ខណៈបត់បែន តាមរយៈគម្រោងការបង្រៀនដែលចេះបត់បែន ព្រោះអ្នកមិនផ្តល់ចំណាត់ថ្នាក់ដល់ពួកគេក្នុងកម្រិតដែលដូចគ្នាតែមួយនោះទេ ឬក៏អ្នកមិនអាចឱ្យពួកគេអង្គុយធ្វើតេស្តដូចគ្នានោះទេ។ ប៉ុន្តែការធ្វើឱ្យមានបែបផែនខុសគ្នា គឺជាជំនាញសំខាន់ដើម្បីធ្វើឱ្យគេបានចូលរួម ខ្ញុំអាចនិយាយបានដូច្នេះ។

អ្នកសម្ភាសន៍៖ តើអ្នកប្រើប្រាស់អ្វីដើម្បីអភិវឌ្ឍទំនាក់ទំនងសិស្សនៅក្នុងថ្នាក់រៀន?

គ្រូបង្រៀន៖ ទំនាក់ទំនងរវាងគ្នាទៅវិញទៅមកតាមរយៈការពិភាក្សា ខ្ញុំអាចនិយាយបានដូច្នេះ។

ការអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សបង្ហាញពីទស្សៈរបស់ខ្លួន ឬការសន្ទនាដោយបើកចំហ ហើយដូចអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយថាជាកិច្ចការសាលា។ ដូច្នេះនៅពេលដែលអ្នកចេះបត់បែន ហើយផ្តល់ឱកាសមួយដល់ពួកគេ ដើម្បីបង្ហាញពីចំណេះដឹងរបស់គេដោយមានភាពបត់បែន ជាជាងគ្រាន់តែនិយាយថា ចូរសរសេរបាយការណ៍មួយអំពីរឿងនេះ ឬសំណួរនេះត្រូវធ្វើជាសំណេរ ឬទៅរកបរស់នេះ ហើយត្រឡប់មកវិញ អ្នកផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវសកម្មភាពខុសប្លែកគ្នា។ ដូចជាសកម្មភាពជាទម្លាប់មួយ ដែលខ្ញុំបានធ្វើគឺការឱ្យសិស្សម្នាក់ បង្កើតជាសៀវភៅរូបភាពចំណែកសិស្សម្នាក់ទៀតថតវីដេអូអំពីអ្វីមួយ។ ហើយបន្ទាប់មកសិស្សម្នាក់ទៀត ធ្វើបទបង្ហាញអំពីថ្ងៃឈប់សម្រាកដែលគេបានចំណាយនារដូវក្តៅមុន។ ហេតុនេះ កិច្ចការទាំងនោះនឹងផ្តល់ឱកាសដល់សិស្សានុសិស្សបង្ហាញចំណេះដឹងពីចម្រុះរបស់គេ ហើយក៏ឱ្យម្លៃលើរឿងនោះផងដែរ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យត្រូវចេះពីវិធីប្រើប្រាស់ធាតុសំខាន់ៗនៃការបង្រៀន ដែលមានគុណភាពខ្ពស់សម្រាប់ថ្នាក់រៀនរបស់ខ្លួន។ ក្នុងម៉ូឌុលនេះ បង្ហាញពីមូលដ្ឋានមួយចំនួនសម្រាប់ការអនុវត្តការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីធានាថាសមាសភាពសំខាន់នៃការបង្រៀននៅកម្រិតបឋមសិក្សាត្រូវបានពិចារណានៅពេលធ្វើផែនការបង្រៀន អនុវត្តការបង្រៀន វាយតម្លៃដំណើរការបង្រៀន និងរៀន។ តាមរយៈប្រធានបទផ្សេងៗ រួមបញ្ចូលការបង្រៀន និងរៀនសតវត្សទី២១ ការធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន និងបរិស្ថានសិក្សា អ្នកនឹងតម្រូវឱ្យធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងពីដំណើរការបង្រៀន និងរៀនដើម្បីសម្រេចលទ្ធផលសិក្សាដោយជោគជ័យ។

សូមសិក្សាដោយរីករាយ!

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

ម៉ូឌុល ៤

ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោលស្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស

៤.៣ ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោលស្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស៖ ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

មេរៀននេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដៃគូសហការនៅក្នុងគម្រោងនៅ វិធីសាស្ត្របង្រៀនសម័យថ្មីនៅអាស៊ីខាងត្បូង (Contemporary Teaching Skill for South Asia) ហៅកាត់ថា CONTESSA ក្រោមការចូលរួមឧបត្ថម្ភថវិកាដោយកម្មវិធី Eramus+ នៃសហភាពអឺរ៉ុបដែលមានលេខគម្រោង598756-EPP-1-2018-1-AT-EPPKKA2-CBHE-JP-/CONTESSA

អ្នកសម្របសម្រួល :

Sandra Hummel, សាកលវិទ្យាល័យហ្គ្រាស UNIVERSITY OF GRAZ (អូទ្រីស)

ក្រោមការចូលរួមសហការពី :

សាកលវិទ្យាល័យបច្ចេកវិទ្យា ជ្រៃសឺល (អាល្លឺម៉ង់)

សាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា (កម្ពុជា)

សាកលវិទ្យាល័យកម្ពុជា (កម្ពុជា)

សាកលវិទ្យាល័យអភេននៃប្រទេសស្រីលង្កា (ស្រីលង្កា)

សាកលវិទ្យាល័យយូកំឡូប (ស្រីលង្កា)

អ្នកនិពន្ធ: Regina Elias, Sandra Hummel, Mirjam Brodacz-Geier, Bridget Sheehan

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សេចក្តីប្រកាស

គណៈកម្មការអឺរ៉ុបសូមធ្វើការគាំទ្រដល់ការបោះពុម្ពឯកសារនេះ ដែលមិនមែនឆ្លុះបញ្ចាំងតែពីទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធខាងលើទេ ហើយយើងក៏មិនទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលដកស្រង់ចេញពីការបោះពុម្ពនេះដោយប្រការណាមួយដែរ។ ព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមនៃមេរៀននេះអាចរកបានដោយបើកចំហ និងឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ CONTESSA :

https://contessa_project.eu/

រក្សាសិទ្ធិ

មេរៀននេះត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណឱ្យប្រើប្រាស់ក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃ Creative Commons

Attribution_ShareAlike 4.0 Internatinal License

(https://creativecommons.org(licenses/by_sa/4.0/)

ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ចែករំលែក សម្របសម្រួលដើម្បីប្រើប្រាស់បន្ត ចែកចាយផលិតផលសារជាថ្មីក្នុងទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាអ្នកប្រើប្រាស់ផ្តល់កិត្តិយសឱ្យបានសមរម្យដល់អ្នកនិពន្ធទាំងអស់។ សូមផ្តល់ជាតំណភ្ជាប់ (link) ទៅកាន់ Creative Commons License និងសូមបញ្ជាក់ផងដែរ បើមានការផ្លាស់ប្តូរណាមួយ។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូលគំនិតកែសម្រួល ឬបន្ថែមអត្ថន័យលើមេរៀននេះអ្នកត្រូវតែធ្វើការសុំសិទ្ធិកែសម្រួលឯកសារតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើ។ រូបភាព ខ្សែសំឡេង វីដេអូ ក៏ដូចជាឯកសារដទៃទៀតដែលមាននៅក្នុងមេរៀនទាំងនេះមិនត្រូវបានបូកបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons ទេ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់។ ប្រសិនបើផ្នែកណាមួយនៃមេរៀននេះមិនត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ ហើយការប្រើប្រាស់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ឬក៏ប្រើប្រាស់លើសពីច្បាប់អនុញ្ញាត ត្រូវតែសុំការអនុញ្ញាតដោយផ្ទាល់ពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ។

CC BY SA

សេចក្តីផ្តើម

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA ជាអ្វី?

វគ្គសិក្សា CONTESSA ជាលទ្ធផលមួយក្នុងចំណោម លទ្ធផលនៃគម្រោងស្តីអំពី "ជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង" ដែលផ្តល់មូលនិធិរួម ដោយកម្មវិធី Erasmus+ Program នៃសហភាពអឺរ៉ុប។ គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះគឺ ដើម្បីជាការរួមចំណែកក្នុងការបង្កើតកម្មវិធីអប់រំគ្រូបង្រៀនដោយជោគជ័យសម្រាប់គ្រូបឋមសិក្សា ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្រីលង្កាដែលនឹងនាំដល់ការបង្កើតបានផលវិជ្ជមានរយៈពេលវែងទៅលើប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅ។ វាមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើង សម្រាប់អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យក្នុងការតាមឱ្យទាន់សម័យជាមួយនឹងជំនាញ និងវិធីសាស្ត្រក្នុងសម័យថ្មីដើម្បីយកមកប្រើក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះ វគ្គសិក្សា CONTESSA ផ្តល់ជូនមេរៀន ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំនួន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំណុចចំនួនបី ដែលតម្រង់ទៅរកការអភិវឌ្ឍលើជំនាញបង្រៀនបែបសម័យថ្មី។ ម៉ូឌុលទាំងឡាយនិងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់វាគឺមានដូចខាងក្រោម៖

ម៉ូឌុល១៖ ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា
១.ការបង្រៀន និងការរៀននៅសតវត្សទី២១
២.ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យ ៖ គំនិត ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត
៣.ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

ម៉ូឌុល២៖ ភាពអស្ចារ្យក្នុងការបង្រៀន៖ សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា
១. ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន៖ តួនាទី ភារកិច្ច និងមុខងារ
២. ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសិក្សា
៣. ជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

ម៉ូឌុល៣៖ការអប់រំឈានមុខគេបែបវិធីសាស្ត្រសិស្ស
មជ្ឈមណ្ឌល៖ ការលើកកម្ពស់ដំណើរការសិក្សាដែលបានបង្កើតរួមគ្នា
១. ការអភិវឌ្ឍលក្ខណៈបុគ្គល និងជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា
២. ការអះអាងពីពិភពជីវិតជាក់ស្តែង និងក្តីសង្ឃឹមទៅអនាគត
៣. ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួន

ម៉ូឌុល៤៖ ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស
១. គរុកោសល្យបរិយាបន្ន ៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ
២. ការបង្រៀន និងរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា ៖ ការរៀបចំ ការយល់ដឹងការវាយតម្លៃ
៣. ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ម៉ូឌុល៥៖ ការបង្រៀន និងរៀនតាមបែបឌីជីថល
១. គរុកោសល្យ នៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាសសិក្សាដែលបំពាក់ទៅដោយបច្ចេកវិទ្យា
២. ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកទេសឌីជីថល៖ ឧបករណ៍ និងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងនៃការអប់រំ
៣. ការរៀបចំមេរៀន និងដំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ីនធឺណែត
នៅពេលដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ អ្នកចូលរួមនឹងអាចអនុវត្តជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី ដែលទើបទទួលបានធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់អាចចូលរួមសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ និងរៀនពីវិធីថ្មីៗដើម្បីជួយឱ្យសិស្សឈានទៅដល់ចំណុចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ។

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA សម្រាប់អ្នកណា?

គម្រោងស្តីពីជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង មានបំណងក្នុងការលើកតម្កើងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត និងគ្រូបង្រៀនដែលកំពុងបម្រើការក្នុងសាលាបឋមសិក្សានានា។ ឯកសារខាងក្រោមត្រូវបានសម្របសម្រួលជាពិសេសសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត។
លើសពីនេះទៅទៀត វគ្គសិក្សា CONTESSA ក៏សម្រាប់អ្នកដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើខ្លួនឱ្យទាន់សម័យកាលជាមួយនិងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី។ ឯកសារមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយក៏មានជាភាសាខ្មែរ ភាសាសិង្ហាលា (Sinhala) និងភាសាតាមីល (Tamil) ដែលប្រើប្រាស់នៅប្រទេសស្រីលង្កា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

តើរចនាសម្ព័ន្ធនៃវគ្គសិក្សា CONTESSA មានអ្វីខ្លះ?

ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុនរួចហើយ វគ្គសិក្សា CONTESSA នេះរួមមាន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានតម្លៃស្មើនឹង៣ ក្រេឌីតតាមប្រព័ន្ធផ្ទេរការសិក្សារបស់អឺរ៉ុប។ ជាការល្អ ម៉ូឌុលទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់រួមគ្នា ពីព្រោះម៉ូឌុលនីមួយៗយោងឯកសារលើម៉ូឌុលដទៃទៀត។ ប៉ុន្តែក្នុងមេរៀន ម៉ូឌុលទាំងនេះក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងវិធីមួយ ដែលអាចប្រើបានដោយខ្លួនឯងឯងផ្ទាល់ផងដែរ។ ម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតលើប្រធានបទចំនួនបី ហើយឯកសារទាំងឡាយក៏បង្កើតឡើងសម្រាប់ការផ្តោតនីមួយៗផងដែរ។ វាបង្កើតឱ្យមានឯកសារសរុបចំនួន១៥ផ្នែកសម្រាប់វគ្គសិក្សា CONTESSA ។ ឯកសារនីមួយៗរួមមានសេចក្តីផ្តើមបែបទ្រឹស្តីចំពោះចំណុចផ្តើម ហើយតាមពីក្រោយដោយលំហាត់អនុវត្ត ដោយផ្អែកលើទ្រឹស្តី។

ជំហាន១ – ទ្រឹស្តី – គឺជាការរំឭកនូវអ្វីដែលបានអាននៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមនៃទ្រឹស្តីលំហាត់អនុវត្តទាំងនេះ ត្រួតពិនិត្យការយល់ដឹងនៃអត្ថបទ ដើម្បីប្រាកដថាទ្រឹស្តីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានយល់ដឹង។

ជំហាន២ – បទពិសោធ – ផ្តល់ជូននូវឧទាហរណ៍នៃគ្រូបង្រៀនពិតប្រាកដ និងវិធីដែលពួកគាត់អនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់នឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ទាំងនេះបានភ្ជាប់លំហាត់អនុវត្តទៅនឹងទ្រឹស្តីដែលបានរៀនពីមុនរួចហើយ។ **ជំហាន៣ – ការឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់** – រាប់បញ្ចូលសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងដោយផ្អែកទៅលើចំណុចផ្តោតនីមួយៗ។

ជំហាន៤ – ការអនុវត្ត – គឺជាជំហានចុងក្រោយដែលមានគម្រោងគោលនៃការបង្រៀនមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងផ្អែកទៅលើអ្វីដែលបានប្រទះឃើញពីមុននៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរ។

លំហាត់អនុវត្តនៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរអាចត្រូវបានបំពេញដោយផ្ទាល់ក្នុងឯកសារនេះ។ ជំហានទី៣ និងទីបួនជាផ្នែកនៃឯកសារដែលរៀបជាសំណុំដាច់ដោយឡែកដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ។ គំរូសម្រាប់ការរៀបចំសំណុំឯកសារ (portfolio) មានជាឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

មាតិកា

១. សារៈសំខាន់នៃការគ្រប់គ្រងរៀបចំថ្នាក់រៀន 1

២. យុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះ 2

២.១ ការបង្កើតបរិយាកាសសិក្សារួបវន្ត 2

២.២ ការអភិវឌ្ឍបរិយាកាសសិក្សាបរិយាបន្ន និងការថែទាំ 5

២.៣ ការបង្កើតច្បាប់វិន័យក្នុងថ្នាក់រៀន 6

២.៤ ការបង្កើតទម្លាប់ និងការណែនាំ 9

៣. ការធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយកុមារដែលមានបញ្ហាក្នុងការស្តាប់ 10

៣.១ ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា 12

៣.២ ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា 13

៤. ការជួយកុមារដែលមើលឃើញមិនច្បាស់ 14

៤.១ ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា 15

៤.២ ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា 16

៥. ចំណុចគន្លឹះ 17

ឯកសារពិគ្រោះ 18

ជំហានទី១៖ លំហាត់ពង្រឹងចំណេះដឹង 21

ជំហានទី១ ដំណោះស្រាយ 24

ជំហានទី២៖ លំហាត់អនុវត្ត 28

ជំហានទី២៖ ចម្លើយអនុវត្ត 32

ជំហានទី៣៖ ការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន 37

ជំហានទី៤៖ ការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន 37

ឧបសម្ពន្ធ.....37

កំណត់ត្រាពីសំឡេងៈ Audio File 4.3.1.....37

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១. សារៈសំខាន់នៃការគ្រប់គ្រងរៀបចំថ្នាក់រៀន

ពាក្យថា ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន សំដៅទៅលើការគ្រប់គ្រងសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀន និងរាល់ទង្វើរបស់គ្រូបង្រៀនដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការធ្វើផែនការ ការជួយសម្រួល និងការត្រួតពិនិត្យរាល់សកម្មភាពក្នុងថ្នាក់រៀន។ ការណែនាំនិងការជួយគាំទ្រថ្នាក់រៀននេះ តម្រូវឱ្យគ្រូបង្រៀនមានជំនាញជាច្រើន។ ការទាក់ទងជាពាក្យសម្តី ឬមិនមែនជាពាក្យសម្តីជាមួយសិស្ស ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សាក្នុងថ្នាក់រៀន និងការគ្រប់គ្រងពេលវេលាយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព គឺពិតជាមានសារៈសំខាន់ដូចគ្នានឹងការបង្កើតច្បាប់ទម្លាប់និងវិន័យផងដែរ។ គោលបំណងនៃការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនឱ្យបានជោគជ័យ គឺត្រូវបង្កើនការលើកទឹកចិត្តដល់សិស្ស និងលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សដោយការរៀបចំមេរៀនបានច្បាស់លាស់។ (Kratochwill, DeRoos & Blair, 2014)។ នៅក្នុងបរិបទសាលារៀនដែលមានភាពចម្រុះ គ្រូទទួលស្គាល់ថានៅពេលដែលសិស្សចូលមកក្នុងថ្នាក់រៀន ពួកគេនាំមកជាមួយនូវបុគ្គលិកលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួននិងការរំពឹងទុកសម្រាប់ការសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ(Harmer, 2015, p. 168) ។ ប្រវត្តិ និងតម្រូវការខុសៗគ្នារបស់ពួកគេ ត្រូវមានការគ្រប់គ្រង និងរៀបចំថ្នាក់រៀនបង្កើតជាបរិយាកាសសិក្សាមួយ ឱ្យក្លាយជាកន្លែងមួយដែលសិស្សជាច្រើនមានអារម្មណ៍ថា ត្រូវបានគេទទួលស្វាគមន៍ និងផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តផ្នែកប្រាជ្ញាស្មារតី។ ជាមួយនឹងចំណាត់ការដែលឆ្ពោះទៅរកការអប់រំបរិយាបន្ន សម្រាប់កុមារដែលមានតម្រូវការពិសេស ក៏ក្លាយទៅជាផ្នែកមួយរួមគ្នាជាមួយមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេផងដែរ៖

ថ្នាក់រៀនភាគច្រើននាសម័យកាលនេះ គឺជាថ្នាក់រៀនបរិយាបន្ន ដែលលាយឡំគ្នារវាងសិស្សធម្មតា និងសិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេស។ សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសនៅក្នុងថ្នាក់រៀនបរិយាបន្ន ជារឿយៗមានបញ្ហាប្រឈមខាងអាកប្បកិរិយា និងខាងការរៀនសូត្រ។ សម្រាប់សិស្សដែលមានពិការភាពខាងសិក្សា ៤៥%នៃពេលវេលា ពួកគេមានបញ្ហាខាងផ្នែកអារម្មណ៍ និងមានបញ្ហាជាមួយនឹងការរៀបចំ និងចាត់ចែងផងដែរ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ការបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាមួយសម្រាប់ថ្នាក់រៀនបរិយាបន្នឱ្យបានល្អ ត្រូវមានទម្រង់ផែនការច្បាស់លាស់ និងមានបទដ្ឋានត្រឹមត្រូវដើម្បីការសម្រេចបានភាពជោគជ័យរបស់សិស្ស[...]។(Polirstok, 2015, p. 928)

ក្នុងថ្នាក់រៀនបរិយាបន្ន សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសត្រូវបានផ្តល់កម្លាំងចិត្ត និងលើកទឹកចិត្តឱ្យពង្រឹងនូវស្វ័យភាព និងការប្តេជ្ញាចិត្តផ្ទាល់ខ្លួន។ គ្រូបង្រៀនគាំទ្រសិស្សានុសិស្សក្នុងដំណើរការទទួលបានសមត្ថភាពចាំបាច់ ដើម្បីធ្វើឱ្យរីកចម្រើនលើផ្នែកនានាដែលគេចាត់ទុកថាមានសំខាន់ចំពោះពួកគេ។ ដូច្នេះវាជាការសម្រេចចិត្តរបស់សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសទៅលើអ្វី ដែលគេចាត់ទុកថាមានតម្លៃក្នុងការព្យាយាមទទួលយក ហើយវាមិនមែនជាការសម្រេចចិត្តរបស់គ្រូ ឬឪពុកម្តាយ ឬអ្នកដទៃណាមួយនោះទេ។ គោលដៅនៃការផ្តល់កម្លាំងចិត្តនេះគឺត្រូវកំណត់ និងសម្របទៅតាមគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ។ ទោះបីជាវិធីសាស្ត្រនេះមានសារៈសំខាន់សម្រាប់សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសក៏ដោយ វាក៏អាចអនុវត្តបានចំពោះសិស្សផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងថ្នាក់រៀនបរិយាបន្នផងដែរ។

ការផ្តល់កម្លាំងចិត្ត:ជាសមត្ថភាពបុគ្គល ក្រុម ឬសហគមន៍ក្នុងការគ្រប់គ្រងស្ថានការណ៍របស់ពួកគេ ប្រើប្រាស់សិទ្ធិអំណាចរបស់ពួកគេ ដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅខ្លួនផ្ទាល់ និងជាដំណើរដែលអាចជួយខ្លួនគេ និងអ្នកដទៃ ដើម្បីសម្រេចបានគុណភាពនៃជីវិតរបស់ពួកគេ។ (Adams, 2008, p. 17)

២. យុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះ

២.១ ការបង្កើតបរិយាកាសសិក្សារូបវន្ត

បរិយាកាសសិក្សារូបវន្ត រួមមានការរៀបចំថ្នាក់រៀន ការកំណត់ទីតាំង គ្រឿងសង្ហារឹម ការរៀបចំតុកៅអីអង្គុយ ទីតាំងនៃតំបន់ពិសេសៗសម្រាប់សកម្មភាពជាក់លាក់មួយចំនួន ការរៀបចំការតាំងបង្ហាញ និងទីតាំងដទៃផ្សេងៗទៀត។ ការរៀបចំថ្នាក់រៀនគួរតែរៀបចំឡើងក្នុងគោលបំណង ដើម្បីបំពេញតម្រូវការខាងសកម្មភាពខាងសង្គម ខាងផ្លូវអារម្មណ៍ និងតម្រូវការសិស្សទាំងអស់ (Shepherd & Linn, 2015)។ ដោយសារថ្នាក់រៀនតែងតែផ្លាស់ប្តូរអាស្រ័យដោយភាពចម្រុះគ្នារបស់សិស្ស គ្រូបង្រៀនគួរតែត្រួតពិនិត្យយ៉ាងទៀងទាត់ និងវាយតម្លៃការតាក់តែងរៀបចំថ្នាក់រៀនរបស់គាត់ និងធ្វើការសម្របសម្រួលជាចាំបាច់ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការរបស់សិស្ស (Rose & Howley, 2007)។ ជាឧទាហរណ៍ ការដាក់សិស្សឱ្យអង្គុយបែរមុខទៅរកគ្រូ អាចជាការចាំបាច់នៅពេលត្រូវពន្យល់ ឬបង្ហាញព័ត៌មានទៅកាន់ថ្នាក់រៀនទាំងមូល។ "ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ការងារនេះគាំទ្រលើការធ្វើការជាក្រុមជាជាងការងារបុគ្គល។ សិស្សគ្រប់គ្នាតម្រូវឱ្យធ្វើកិច្ចការដូចគ្នានៅអំឡុងពេលតែមួយ"

សូមមើល ម៉ូឌុល ៣ «ការអប់រំនៅបឋមសិក្សាតាមបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល»

សូមមើល ម៉ូឌុល១ ចំណុច ៣ «ការរៀបចំបរិស្ថានសិក្សា»

(Harmer, 2015, p. 178)។ ដើម្បីបង្កើនការសិក្សារបស់សិស្សម្នាក់ៗ សិស្សអាចអង្គុយជាក្រុមតូចៗ ដែលមានតុអង្គុយជាប់ដោយឡែកពីគ្នាជាកន្លែងដែលពួកគេមានឱកាសធ្វើលំហាត់ផ្ទាល់ខ្លួន។ ការរៀបចំឱ្យសិស្សអង្គុយបែបនេះ អាចឱ្យពួកគេបែរមុខរកគ្នា ដែលជាទិដ្ឋភាពសំខាន់មួយនៅពេលដែលធ្វើការជាក្រុម។ ប្រសិនបើគ្រូបង្រៀនចង់ចៀសវាងការបែងចែក ទីតាំងអង្គុយខ្ពស់ទាបនៅក្នុងថ្នាក់រៀន គាត់អាចរៀបចំកន្លែងអង្គុយជារង្វង់ ឬជាក្រចកជើងសេះ *(Harmer, 2015)*។ លោក *Annedore Prengel (2013)* យល់ឃើញថា តុអង្គុយរាងជារង្វង់ ជាកន្លែងសក្តិសមប្រើចំពោះប្រធានបទទាំងអស់នៅក្នុងថ្នាក់រៀន ៖
វាអនុញ្ញាតឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធ ការធ្វើបទបង្ហាញពីលទ្ធផលការងារ ការលេង ការច្រៀង ការប្រារព្ធពិធីផ្សេងៗ រួមទាំងការដោះស្រាយទំនាស់ជាដើម។
ដោយសារការធ្វើការងារជារង្វង់ ជាកិច្ចការដែលមានការជំរុញពីសំណាក់គ្រូបង្រៀនឬសិស្ស ជាហេតុនាំឱ្យមានការចូលរួមច្រើនពីសិស្សានុសិស្ស ហើយគាំទ្របាននូវទំនាក់ទំនង និងការគោរពគ្នាពីអ្នកចូលរួមទាំងអស់។

នៅពេលដែលមានការរៀបចំថ្នាក់រៀន គ្រូបង្រៀនគួរតែប្រើប្រាស់គោលការណ៍នៃការរៀបចំជាសាកល (Universal Design-UD) ដែលផ្តោតទៅលើសារៈសំខាន់នៃការបង្កើត "សកម្មភាព សម្ភារៈ ឧបករណ៍ដែលមានរូបភាពជាក់ស្តែងហើយអាចប្រើប្រាស់បានសម្រាប់សិស្សទាំងអស់គ្នា" (Bucholz & Sheffler, 2009, p. 3)។ យោងទៅតាម Shepherd and Linn (2015) មានកត្តាចំនួន៤យ៉ាងដែលគាំទ្រគ្រូបង្រៀនក្នុងការរៀបចំកន្លែងអង្គុយ តាមផ្នែកនៅក្នុងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះ គឺសិស្សដែលខ្សោយគំហើញ សិស្សផ្លាស់ទីពិបាក សិស្សដែលមានបញ្ហាអូទីហ្សឹម និងសិស្សដែលមានពិការភាពនៅនឹងកន្លែង។ ការផ្លាស់ទីនៅក្នុងថ្នាក់រៀនអាចជាបញ្ហាសម្រាប់សិស្សមានពិការភាពខាងរាងកាយដែលប្រើរទេះរុញ និងសិស្សដែលមានបញ្ហាគំហើញ។ ការកាត់បន្ថយការខូចខាតនៅក្នុងថ្នាក់រៀនគឺវាពិបាកសម្រាប់ក្មេងដែលមានជំងឺអូទីសឹម(Autism) ដែលអាចមានការប្រែប្រួលខ្ពស់ខាងញាណអារម្មណ៍ និងក្មេងដែលមានជំងឺ ADHD (មានបញ្ហាខាងផ្នង់អារម្មណ៍ គ្រប់គ្រងអារម្មណ៍ និងទង្វើនានា) ឬក្មេងដែលមានការលំបាកខាងការរៀនសូត្រ ដែលងាយនឹងបែកអារម្មណ៍ដោយការជំរុញពីបរិយាកាសខាងក្រៅផ្សេងៗ។ លើសពីនេះទៅទៀត ការកំណត់ពន្លឺ សីតុណ្ហភាព និងកម្រិតសូរសំឡេងក្នុងថ្នាក់រៀនអាចពិបាកសម្រាប់ការចូលរួមពីសំណាក់សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសមួយចំនួន។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សូមពិចារណាមតិយោបល់ខាងក្រោម ដើម្បីបង្កើតបរិយាកាសសិក្សារួបវន្តក្នុងថ្នាក់រៀន៖

- រក្សាទុកផ្លូវសម្រាប់ធ្វើដំណើរបានដោយសេរី
- ត្រូវប្រាកដថាសិស្សទាំងអស់អាចមើលឃើញរូបភាព
- ប្រើសញ្ញាជាអក្សរបោះពុម្ពធំៗងាយស្រួលអាន

(Burgstahler *Equal Access: Universal Design of Instruction*, n.d.)

- បង្កើតសម្ភារសិក្សាសម្រាប់ខ្លឹមសារនៃកម្មវិធីសិក្សាស្នូល នៅក្នុងកន្លែងសិក្សាដែលសំខាន់បំផុត និងដែលអាចប្រើប្រាស់បានចំពោះសិស្សានុសិស្សដោយរៀបចំជាធ្លើរ។ (Prengel, 2013)
- សិស្សដែលខ្សោយខាងការស្តាប់ និងគំហើញ ដាក់ឱ្យអង្គុយជិតក្តារខៀន ឬជិតគ្រូ។
- សិស្សដែលមានបញ្ហាផ្ទង់អារម្មណ៍ គ្រប់គ្រងនូវអារម្មណ៍ និងទង្វើនានា (ADHD) ត្រូវអង្គុយឆ្ងាយបំផុតពីសំឡេងរំខាន។ (Gould & Vaughn, 2000)
- ចូរប្រើផែនទីពិភពលោកដែលបង្ហាញពីប្រទេសកំណើតរបស់សិស្ស
- ចូរប្រើសញ្ញា ឬស្លាកបដាស្វាគមន៍សិស្សជាភាសាផ្សេងៗគ្នា ដែលសិស្សនិយាយ *(Uddin & Johnson ,2018, p. 3)*
- ណែនាំការរៀបចំកន្លែងអង្គុយដែលមានទម្រង់ខុសៗគ្នា អាស្រ័យទៅតាមសកម្មភាពរៀនសូត្រ។

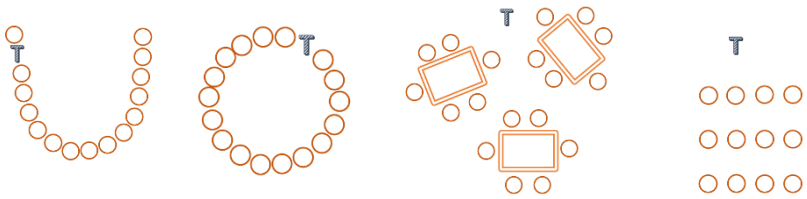

- នៅពេលដែលសិស្សកំពុងធ្វើសកម្មភាព ឬគម្រោងនានា(ទោះជាធ្វើការតែឯង ជាគូ ឬជាក្រុម) ចូរធ្វើបម្លាស់ទីឱ្យបានពេញថ្នាក់រៀន។ ធ្វើឱ្យសិស្សដឹងប្រាកដថាអ្នកអាចមានពេលគ្រប់គ្រាន់ឆ្លើយរាល់សំណួរ និងណែនាំដល់ពួកគេ ដើម្បីយកឈ្នះរាល់ឧបសគ្គ។ ជាមួយគ្នានេះដែរ យើងត្រូវប្រើពេលវេលានេះសម្រាប់ធ្វើការវាយតម្លៃផងដែរ។ ឧទាហរណ៍វាយតម្លៃថាតើក្មេងៗកំពុងផ្តោតអារម្មណ៍

ការតាក់តែងជាសាកល ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយស្ថាបត្យករឈ្មោះ Ronald Mace ដែលបានបដិសេធចំពោះវិធីសាស្ត្របុរាណនៃការច្នៃបង្កើតសម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់ត្រឹមកម្រិតមធ្យម និងបានផ្តល់នូវមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការកែច្នៃសម្រាប់ផលិតផល និងបរិយាកាសប្រើប្រាស់បាន។ (Burgstahler *Universal Design in Education: Principles and Applications*, n.d., online)

បានល្អកម្រិតណា និងមើលពីវិធីដែលពួកគេធ្វើការទាក់ទងគ្នាយ៉ាងដូចម្តេច?។ (UNESCO/Booklet Five, 2015, p. 37)

២.២ ការអភិវឌ្ឍបរិយាកាសសិក្សាបរិយាបន្ន និងការថែទាំ

ទំនាក់ទំនងដ៏រឹងមាំរវាងសិស្ស និងសិស្សត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈការរស់នៅ និងរៀនជាមួយគ្នា ជាពិសេសគឺនៅដើមឆ្នាំសិក្សាថ្មីមួយ។ ដូចដែលបានឃើញពីមុនមកហើយ សាលារៀនបែបបរិយាបន្នទទួលស្គាល់ភាពចម្រុះរបស់សិស្សដោយគ្មានការបែងចែកទៅតាមបុគ្គលិកលក្ខណៈ និងតម្រូវការនោះទេ។ អ្នកគ្រប់គ្នាត្រូវបានស្វាគមន៍ ហើយអ្នកគ្រប់គ្នាចូលរួមដោយប្រើចំណុចខ្លាំង ក្នុងដំណើរការបង្រៀន និងរៀនដើម្បីជោគជ័យ។ គ្រូបង្រៀនដើរតួជាគំរូនៃភាពរួសរាយរាក់ទាក់ ការគោរព និងឥរិយាបទបែបបើកចំហរចំពោះភាពចម្រុះ។ ម្យ៉ាងទៀត គ្រូបង្រៀនថ្នាក់បែបបរិយាបន្នចង់បង្កើតទំនាក់ទំនងដែលមាន "ការយកចិត្តទុកដាក់ និងការគោរពជាមួយសិស្ស"ហេតុផលម្យ៉ាងទៀតគឺ "គាត់ចង់បង្កើតជាស្មារតីសហគមន៍មួយផងដែរ" (Uddin & Johnson, 2018, p. 5)។

ដូច្នេះវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការបញ្ជាក់ថាថ្នាក់រៀនគឺជាកន្លែងមួយដែលមានសុវត្ថិភាព ដែលសិស្សគ្រប់រូបទទួលបានការស្វាគមន៍ និងតម្រូវការរបស់ពួកគាត់ត្រូវបានគេទទួលស្គាល់។ គ្រូគួរតែបង្ហាញជាសញ្ញាថាសិស្សអាចសាកល្បងឆ្លើយទៅនឹងសំណួរពិបាកៗ ឬក៏កិច្ចការសាលាដោយគ្មានការកាត់ក្តី ឬវិនិច្ឆ័យ ឬទទួលការរិះគន់អ្វីទាំងអស់។ បរាជ័យជាផ្នែកមួយនៃដំណើរការរៀនសូត្រ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ត្រូវភ័យខ្លាចពីផលវិបាកអវិជ្ជមាននោះទេ បើទោះបីជាគេមិនអាចឆ្លើយសំណួរឬបំពេញកិច្ចការមិនបានក៏ដោយ។ (Polirstok, 2015)

- ចូរសរសើរចំពោះចំណុចខ្លាំងរបស់សិស្ស ឧទាហរណ៍នៅពេលដែលពួកគេអាចនិយាយបានពីរភាសា។
- បញ្ចេញមតិយោបល់ដោយរីករាយអំពីភាពចម្រុះគ្នាដែលមានវត្តមាននៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ (Uddin and Johnson, 2018)
- "រួមបញ្ចូលគ្នារវាងឧទាហរណ៍ និងទស្សនៈនានាឱ្យទៅជាបញ្ញត្តិច្បាស់លាស់ពាក់ព័ន្ធជាមួយសិស្សដែលមានបុគ្គលិកលក្ខណៈខុសប្លែកគ្នាដូចជា អាយុ សមត្ថភាព ភេទ ជនជាតិ ពូជសាសន៍ សង្គមសេដ្ឋកិច្ច និងផលប្រយោជន៍។"

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

(Burgstahler *Equal Access: Universal Design of Instruction*, n.d., online)

- អ្នកអាចនឹងមានសិស្ស ដែលចូលមករៀនក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់អ្នក ដែលមិនអាចនិយាយភាសាដែលប្រើនៅក្នុងថ្នាក់រៀនបាន។ ក្នុងករណីនេះវាសំខាន់ក្នុងការស្វែងយល់ពីអ្វីដែលកុមារម្នាក់នេះអាចធ្វើបាន ។ វានឹងមានភាពប្រសើរឡើង ប្រសិនបើអ្នកអាចនិយាយ ជាមួយកុមារម្នាក់នេះដោយផ្ទាល់តែម្នាក់ឯងដោយប្រើឈ្មោះ និងប្រើភាសាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។ ប្រសិនបើមិនអាចធ្វើដូច្នេះបាន ចូរស្វែងរកកុមារដទៃ ឬអ្នកដទៃនៅក្នុងសហគមន៍ ដែលអាចជួយអ្នកបានដើម្បីធ្វើការទាក់ទង និងបង្កើតជា បណ្តាញទំនាក់ទំនងរវាងភាសារបស់គាត់ និងសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់របស់អ្នក។ឧទាហរណ៍ តើអ្នកអាចយកចម្រៀងមួយបទ ដែលច្រៀងជាភាសាកំណើតរបស់កុមារម្នាក់នេះ ដើម្បីបង្រៀនពាក្យថ្មីៗដល់គេ សម្រាប់ប្រើក្នុងការបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់របស់អ្នកបានដែរឬទេ? ពាក្យក្នុងបទចម្រៀង ដែលក្មេងម្នាក់នេះបានចេះរួចទៅហើយក្នុងភាសារបស់គាត់ អាចជំនួសជាបណ្តើៗជាមួយពាក្យដែលប្រើនៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់អ្នក។ តើអ្នកអាចប្រើបទចម្រៀងនេះ ដើម្បីបង្រៀនក្មេងទាំងអស់ ពីតម្លៃនៃភាសាខុសគ្នាបានដែរឬទេ? (UNESCO/Booklet Four, 2015, p. 14)
- ចូរស្តាប់ដោយប្រុងប្រយ័ត្ន នៅពេលដែលសិស្សសួរសំណួរមកអ្នក ហើយដោះស្រាយជាមួយពួកគេឱ្យបានហ្មត់ចត់។ ចម្លើយរបស់អ្នកគួរតែឆ្លើយដោយស្មោះត្រង់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន និងត្រូវតាមកម្រិតរបស់ពួកគេ។ (UNESCO/Booklet Four, 2015)

២.៣ ការបង្កើតច្បាប់វិន័យក្នុងថ្នាក់រៀន

ដូចបានឃើញពីមុនមកហើយ ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន សំខាន់ណាស់ក្នុងការបង្កើនការចូលរួមយ៉ាងសកម្មរបស់សិស្សឱ្យបានច្រើន ដើម្បីធ្វើឱ្យលទ្ធផលសិក្សាមានការរីកចម្រើន(Jordan & McGhie-Richmond, 2014)។ បង្កើតបានបរិយាកាសសិក្សាបែបបរិយាបន្ន ធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់គ្នាអាចចូលរួមយ៉ាងសកម្ម។ ដូច្នេះវាអាចបំពេញនូវសក្តានុពលរៀនសូត្រឱ្យបានដល់កម្រិតជាអតិបរមា។

ការបង្កើតច្បាប់ដែលមានចរិតសាមញ្ញ ច្បាស់លាស់ និង វិន័យវិជ្ជមាន ព្រមទាំងទង្វើដែលគេរំពឹងទុកថា វាជាសមាសភាគចម្រុះក្នុងថ្នាក់រៀនបែប បរិយាបន្ន។ ព្រោះទង្វើនេះផ្តល់នូវការការពារ និងកាត់បន្ថយបញ្ហា ដែលទាក់ទងនឹង អាកប្បកិរិយាថយចុះដល់កម្រិតទាបបំផុត។ ការរំពឹងទុកក្នុងថ្នាក់រៀននេះផ្តល់នូវការណែនាំចំពោះការប្រព្រឹត្តរបស់សិស្ស ហើយគួរតែរៀបចំឱ្យបានល្អ ទុកជាមុនដោយមានការយល់ស្របពីសិស្សានុសិស្ស។ សិស្សចូលរួមបានពេញលេញ លុះត្រាតែពួកគេបានចូលរួមបញ្ចេញមតិ និងមានការគោរពគ្នាបែបប្រជាធិបតេយ្យ។ ដើម្បីធ្វើរឿងនេះបាន សិស្សត្រូវតែចូលរួមក្នុងដំណើរការ នៃការសម្រេចចិត្តទៅតាមកម្រិតដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ការចូលរួមអាចនឹងទទួលបានជោគជ័យ ប្រសិនបើចន្លោះនៃអំណាចរវាងមនុស្សពេញវ័យនិងកុមារ មានលក្ខណៈអព្យាក្រឹត្យតាមកម្រិតដែលអាចធ្វើទៅបាន ប្រសិនណាបើក្មេងៗត្រូវបានគេចាត់ទុកថាមានសិទ្ធិស្មើគ្នា (Hansen, 2015)។ ច្បាប់វិន័យក្នុងថ្នាក់ដែលត្រូវបានបង្កើតរួមគ្នា អាចធ្វើឱ្យមានការបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាក្នុងសង្គមមួយដែលសិស្ស និងគ្រូធ្វើការរួមគ្នាហើយគោរពគ្នាទៅវិញទៅមក។ ការរំពឹងទុកត្រូវបានបញ្ជាក់តាមរយៈច្បាប់ទម្លាប់គឺមានលក្ខណៈពិតជាក់ស្តែង ដែលទទួលស្គាល់ថាសិស្សជាអ្នកសិក្សាពិតប្រាកដ មិនមែនជាអ្វីដែលពួកគេគួរតែនោះទេ។" (UNESCO/Specialized Booklet One, 2015, p. 34) ។ ទង្វើបែបស្ថាបនាតិចតួច គឺជាផ្នែករួមមួយនៃស្ថានភាពសិក្សាមួយ និងជាទិដ្ឋភាពស្របច្បាប់មួយដែលត្រូវទទួលស្គាល់ក្នុងដំណើរការទទួលយកបាននៃការសិក្សារបស់សិស្ស។ វាមិនមែនជាការគំរាមកំហែងចំពោះសិទ្ធអំណាចរបស់គ្រូនោះទេ" (UNESCO/Specialized Booklet One, 2015, p. 34)។ បរិយាកាសសិក្សាខាងសង្គមដែលនាំទៅដល់បញ្ញត្តិសិក្សា ដែលមានការរំខាន ឬការធ្វើឱ្យបែកអារម្មណ៍ វាជួនកាលចាំបាច់ត្រូវកំណត់ពីគម្លាតក្នុងពេលគាំទ្រការសិក្សា ហើយវាមិនគួរត្រូវបានគេបំបាត់ភ្លាមៗនោះទេ។ ការបង្កើតរចនា សម្ព័ន្ធជាថ្មី ការរៀបចំក្រុមជាថ្មី ការបញ្ជូនជាសញ្ញា ការផ្តល់ជូននូវជំនួយជាក់ស្តែង។ វិធីដោះស្រាយតាមពេលវេលាស្មុគ្រស្មាញ និងការរៀបចំគម្រោងវិលត្រលប់មកវិញដោយច្បាស់លាស់ គឺជាមធ្យោបាយនៃការបញ្ឈប់ស្ថានភាពទំនាស់។ កាលណាហេតុផលត្រូវបានកំណត់កាន់តែច្បាស់ទុកជាមុន នោះគ្រូបង្រៀនងាកទៅរកការដឹកនាំការបង្រៀនវិញ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

កាន់តែបានឆាប់។ សម្រាប់សិស្សដែលមានជាប់កិច្ចសន្យា ឬទទួលព័ត៌មានត្រឡប់ពីភាពជោគជ័យជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលមានក្នុងតារាង Smiley ឬនៅក្នុងសន្លឹកក្រដាសព័ត៌មានត្រឡប់ផ្សេងទៀតអាចនឹងយកជាការបាន។ ច្បាប់វិន័យដែលបង្កើតរួមគ្នាទាំងអស់គួរតែត្រូវបានដាក់បង្ហាញឱ្យឃើញច្បាស់នៅក្នុងថ្នាក់រៀន (Weinstein, Curran & Clarke, 2003)។ ការតាំងបង្ហាញរូបភាពច្បាប់វិន័យទាំងអស់នេះដោយប្រើសញ្ញា ឬរូបភាពជាជំនួយ អាចមានប្រយោជន៍យ៉ាងសំខាន់សម្រាប់សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេស ក្នុងការយល់ និងចងចាំច្បាប់ទាំងនេះ។ នៅពេលផ្លាស់ប្តូរទីកន្លែងអង្គុយ ឧទាហរណ៍ រូបភាពនៃការរៀបចំផ្សេងៗគ្នា អាចនឹងត្រូវបានបង្ហាញសាជាថ្មី ហេតុនេះសិស្សនឹងដឹងពីអ្វីដែលពួកគេគួរធ្វើ។

- "សូមធ្វើការណែនាំអំពីថ្នាក់រៀនឱ្យបានច្បាស់លាស់។ ចូររៀបចំ ឲ្យសិស្សធំៗជួយពន្យល់សិស្សតូចៗ ឱ្យពួកគេបានយល់ពីគោលដៅណែនាំដែលអ្នកផ្តល់ឱ្យ"។ (UNESCO/Booklet Four, 2015, p.14)
- អាកប្បកិរិយាដែលផ្តោតលើការយកចិត្តទុកដាក់ នឹងមិនរាលដាល ឬរំខានដល់សុវត្ថិភាព ឬមុខងារថ្នាក់រៀន ត្រូវបានបញ្ឈប់យ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពបំផុតតាមរយៈការមិនអើពើតាមការគ្រោងទុក [...] វិធីសាស្ត្រនេះមិនគួរប្រើជាមួយនឹងទង្វើដែលបង្កភាពប្រទូសរ៉ាយនោះទេ។ សិស្សទាំងអស់នៅក្នុងថ្នាក់រៀនអាចនឹងចាំបាច់ត្រូវបានបង្រៀនឱ្យធ្វើរឿងនេះបានល្អ ព្រោះថាការយកចិត្តទុកដាក់ពីសំណាក់មិត្តភក្តិ អាចមានឥទ្ធិពលជាងការយកចិត្តទុកដាក់ របស់មនុស្សពេញវ័យសម្រាប់សិស្សខ្លះ។ ប្រសិនបើសិស្សម្នាក់ មានសភាពស្ងប់ស្ងាត់ល្មមក្នុងការឆ្លើយឆ្លង មានទំនាក់ទំនងវិជ្ជមានជាមួយគ្រូ ហើយមានសភាពជៀសផុតពីភាពតានតឹងដែលមិនអាចគ្រប់គ្រងខ្លួនឯងបាន ការធ្វើជាសញ្ញាកាយវិការ អាចជារឿងចាំបាច់ដើម្បីជួយគាត់ឱ្យផ្តោតអារម្មណ៍បានមកវិញ។ ការផ្លាស់ប្តូរកន្លែងអង្គុយ ឬកិច្ចការជាក្រុមតូចៗ ដើម្បីជៀសវាងបញ្ហាមួយចំនួន។ ចូរធ្វើកិច្ចការនេះតាមវិធីមួយដោយមិនដាក់ពិន័យ ហើយប្រសិនបើអាច ចូរធ្វើកិច្ចការនេះតាមវិធីកុំឱ្យដឹងខ្លួន។
- ប្រសិនបើសកម្មភាពមួយមិនទទួលបានភាពជោគជ័យ ចូរប្តូរសកម្មភាពនេះឱ្យបានលឿនតាមដែលអាចធ្វើបាន។ វាជារឿងសំខាន់ដែលយើងត្រូវតែមាន

វិន័យក្នុងថ្នាក់រៀន ដែលសមស្របៈស្តាប់យកចិត្តទុកដាក់។ សុំឱ្យមានការពន្យល់ឱ្យបានច្បាស់ប្រសិនបើអ្នកច្រឡំ។ កុំរំខានគ្នា។ ចូរិះ-គន់ពីគំនិតមិនមែនរិះគន់លើបុគ្គលទេ។ ចូរមករៀនទៀងទាត់ម៉ោង។ ព្យាយាមកុំរំខាន និងធ្វើឱ្យមិត្តភក្តិរំខាន។ (Ambrose et al., 2010, p. 249)

ផែនការជំនួយបន្ថែម។ ជួនកាលវាជារឿងដែលល្អបំផុត ក្នុងការផ្លាស់ប្តូរពីល្បែងសិក្សារួមទៅជាល្បែងសិក្សាមួយទៀតដែលធ្វើជាបុគ្គល។ រឿងនេះអាចធ្វើបានដោយរលូន និងគ្មានការដាក់ទោស ឬពិន័យអ្វីនោះទេនៅពេល ដែលក្រុមមួយមានសភាពលក្ខណៈរំភើប សប្បាយខ្លាំង។ នៅពេលខ្លះទៀតការផ្តល់ជម្រើសដល់សិស្សអាចនឹងមានប្រសិទ្ធភាពជាង។ សិស្សអាចជ្រើសរើសការផ្តល់ព័ត៌មានដោយរាយការណ៍ ឬតាមរយៈការពិភាក្សា ឬថតចម្លងពីម៉ាស៊ីន Projector។(UNESCO/Specialized Booklet One, 2015, p.102f.)

២.៤ ការបង្កើតទម្លាប់ និងការណែនាំ

ទម្លាប់ មានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់សិស្ស ដែលមានតម្រូវការពិសេស។ ដោយសារតែតម្រូវការជាក់លាក់របស់ពួកគេសិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសងាយនឹងមានបញ្ហាប្រឈមថ្មីៗ ឬ ស្ថានភាពដែលមិនបានរំពឹងទុកមុន។

ទម្លាប់នឹងជួយតម្រង់ទិសដៅរៀនសូត្ររបស់គេ (Harmer, 2015)។ នេះក៏ពន្យល់ពីតម្រូវការរបស់សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេស ដែលគេចាំបាច់ត្រូវរៀបចំទុកជាមុន សម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរ ដែលអាចនឹងកើតមានឡើងក្នុងទម្លាប់ប្រចាំថ្ងៃ ឬជួនកាលត្រូវធ្វើដដែលៗ សារជាថ្មីរយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ។

សម្រាប់សិស្សដែលមានបញ្ហាខាងការគ្រប់គ្រងអារម្មណ៍ ឬបញ្ហាការចងចាំការធ្វើការងារដដែលៗ និងការហាត់សម ទង្វើទាំងអស់នេះមានសារៈសំខាន់ណាស់។ កត្តាដែលចាំបាច់ គឺហ្វឹកហាត់ឱ្យពួកគេមានទម្លាប់ដូចគ្នា មានការសន្ទនាដូចគ្នា។ល។ ចំពោះមេរៀនមួយចំនួន ពួកគេមានឱកាសមួយប្រសើរជាងមុន ក្នុងការបញ្ចូលពត៌មានទៅកាន់ការចងចាំ ដែលមានរយៈពេលយូររបស់ពួកគេ។ ទន្ទឹមគ្នានេះដែរ ការត្រឡប់ទៅរកទម្លាប់ក្នុងថ្នាក់រៀនដូចកាលពីមុនៗមក អាចជួយសិស្សឱ្យចាំពីអ្វីដែលពួកគេត្រូវធ្វើ និងអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើរួចហើយ (Harmer,2015,p.150)។

ការចូលរួមសំដៅទៅរកផ្នែកនៃការចូលរួមពាក់ព័ន្ធជាបន្តបន្ទាប់ដែលគេអាចដើរតួយ៉ាងសកម្មមានជម្រើសដែលប្រសើរជាងមុនប្រើប្រាស់សិទ្ធអំណាចបានច្រើនហើយនិងផ្តល់ជូននូវការធ្វើការសម្រេចចិត្តនិងការគ្រប់គ្រងបានយ៉ាងប្រសើរ។ (Adams, 2008, p. 31)

ចូរពិចារណាពីឧទាហរណ៍ខាងក្រោមចំពោះការបង្កើតទម្លាប់ទាំងឡាយ៖

- បង្ហាញសញ្ញាតាមរយៈវិការ ឬទំនាក់ទំនងតាមរយៈរូបភាព

(Rose & Howley, 2007)

- បង្ហាញសិស្សនូវប្លង់មេរៀន
- សង្ខេបពីអ្វីដែលបានបង្រៀននៅខាងចុងមេរៀន
- ប្រាប់ពីខ្លឹមសារដែលសិស្សត្រូវរៀននៅមេរៀនបន្ទាប់

នៅពេលនិយាយពីការណែនាំ គ្រូអាចបង្កើតកាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃ និងប្រចាំសប្តាហ៍ដោយដាក់បង្ហាញឱ្យសិស្សមើល និងដោយប្រើរូបសញ្ញា រូបគំនូរ ឬរូបភាព។ កាលវិភាគទាំងនេះគួរតែរក្សាឱ្យមានភាពបត់បែន ដើម្បីឱ្យសិស្សអាចបញ្ចប់កិច្ចការរបស់គេតាមពេលវេលា។

- "បង្កើតសកម្មភាពថ្នាក់រៀន ដែលបានកំណត់តាមផែនការប្រចាំសប្តាហ៍។ ចូរគូសបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់ ថាតើសិស្សរៀនដោយខ្លួនឯង រៀនជាក្រុម ឬជាថ្នាក់ទាំងមូល។ នៅក្នុងថ្នាក់រៀនពហុកម្រិត, ក្រុមនីមួយៗអាចធ្វើការលើសកម្មភាពដែលខុសគ្នា។" (UNESCO/Booklet Five, 2015, p. 36)
- ចូរផ្គូផ្គងការណែនាំជាពាក្យសម្តីជាមួយនឹងការគាំទ្រជារូបភាព (ដូចជា រូបគ្រាចៀកសម្រាប់លំហាត់ដែលសិស្សត្រូវស្តាប់ ឬសៀវភៅដែលសិស្សត្រូវអាន)។
- ចូរប្រើពណ៌សម្គាល់ដើម្បីបញ្ជាក់ពីកិច្ចការដែលខុសគ្នា។ (Harmer, 2015)

៣. ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ជាមួយកុមារដែលមានបញ្ហាក្នុងការស្តាប់

ក្មេងៗមួយចំនួនដែលកើតមកស្តាប់មិនឮ ប្រហែលជាមិនអាចរៀននិយាយបានទេ។ ពួកគេត្រូវការវិធីផ្សេង ដើម្បីបង្ហាញពីគំនិត តម្រូវការ និងអារម្មណ៍របស់ពួកគេ ដូចជា តាមរយៈសិល្បៈ ឬតាមរយៈចលនា និងកាយវិការ។ ប្រសិនបើកុមារម្នាក់នៅក្នុងថ្នាក់របស់អ្នកដែលស្តាប់មិនឮ ឬនិយាយមិនបាន ចូរប្រើវិធីផ្សេងៗក្នុងការទំនាក់ទំនងដូចជា៖ និយាយ កដោយប្រើដៃ មុខ ចលនា ឬការសរសេរ។ មុនពេលនិយាយទៅរកកុមារម្នាក់ ចូរទាញចំណាប់អារម្មណ៍របស់គេជាមុនសិន។ ធ្វើដូច្នេះគេនឹងដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយទៅកាន់គេ។ ត្រូវដឹងឱ្យប្រាកដថាកុមារនេះ អាច

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

មើលឃើញអ្នកបានច្បាស់។ [...]កុមារដែលមានការលំបាកក្នុងការស្តាប់ ឬការនិយាយជួនកាលឆាប់ខឹងសម្បារ។ ពួកគេអាចនឹងផ្តោតអារម្មណ៍។ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវធ្វើតផ្ទង់ខ្លាំងឲ្យបានច្រើន ដើម្បីស្វែងយល់បានពីអ្វីដែលគេកំពុងនិយាយ ដែលធ្វើឱ្យពួកគេពិបាកក្នុងការផ្តោតអារម្មណ៍ ក្នុងរយៈពេលដែលយូរ។ ចូរសង្កេតមើលពួកគេដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ ប្រសិនបើពួកគេមិនបានផ្តោតអារម្មណ៍ទេ ចូរស្វែងរកវិធីដែលធ្វើឱ្យពួកគេចាប់អារម្មណ៍លើអ្វី ដែលអ្នកកំពុងនិយាយ។ ជាឧទាហរណ៍ អ្នកនិងសិស្សរបស់អ្នក អាចអង្គុយជារង្វង់មូល ដើម្បីឱ្យអ្នកគ្រប់គ្នាមើលឃើញមុខគ្នាទៅវិញទៅមក។ ធ្វើបែបនេះនឹងជួយឱ្យកុមារស្តាប់បាន និងឆាប់យល់។ ចូរប្រើរូបផ្សេងៗដើម្បីណែនាំមេរៀនថ្មី ដូចជា រូបភាព វត្ថុ ឬពាក្យគន្លឹះជាដើម។

ក្មេងៗមួយចំនួនដែលមានបញ្ហាក្នុងការស្តាប់ អាចស្តាប់បានច្បាស់ប្រសិនបើអ្នកដទៃនិយាយដិតត្រចៀករបស់ពួកគេ។ ចូរស្វែងយល់ថា តើធ្វើបែបនេះ អាចជួយក្មេងដែលអ្នកបង្រៀនបានឬទេ។ បើជួយបាន ចូរនិយាយក្បែរត្រចៀករបស់គាត់នៅពេលដែលអ្នកធ្វើការទាក់ទងជាមួយគាត់។ ប្រាប់ក្មេងៗដទៃទៀតឱ្យធ្វើដូចគ្នាដែរ។

នៅពេលដែលអ្នកធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយក្មេងប្រភេទនេះ ចូរផ្តល់ពេលវេលាឱ្យគាត់ស្តាប់ និងគិតឈ្វេងយល់។ ប្រសិនបើគាត់ឆ្លើយដោយបញ្ចេញសំឡេងមិនត្រឹមត្រូវ ចូរនិយាយពាក្យដដែលៗឡើងវិញឱ្យត្រឹមត្រូវ និងយឺតៗ ដើម្បីឱ្យក្មេងនោះព្យាយាមនិយាយសារជាថ្មី។ ចូរប្រាកដថា ក្មេងអាចមើលឃើញមុខរបស់អ្នក នៅពេលដែលអ្នកបញ្ចេញសំឡេងសម្រាប់ពាក្យទាំងនេះ។

នៅពេលអ្នកនិយាយ ចូរធ្វើចលនាដោយប្រើផ្នែកខ្លះនៃរាងកាយរបស់អ្នក ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្វីដែលអ្នកនិយាយនោះកាន់តែច្បាស់ជាងមុន ចំពោះក្មេងដែលមានបញ្ហាក្នុងការស្តាប់។ ហើយក៏ត្រូវប្រើដៃរបស់អ្នកជាកាយវិការផងដែរនៅពេលនិយាយ។ ឧទាហរណ៍ អ្នកអាចប្រើដៃរបស់អ្នក ដើម្បីបង្ហាញពីទំហំរបស់វត្ថុទាំងឡាយ។ ចូរប្រើចលនា និងការបញ្ជាក់ទាំងឡាយ ឱ្យបានញឹកញាប់តាមដែលអាចធ្វើបាននៅពេលដែលអ្នកនៅជាមួយក្មេងដែលមានការលំបាកក្នុងការស្តាប់។ ក្មេងនេះនឹងដឹងពីរឿងទាំងនេះ។ បង្រៀនក្មេងៗដទៃទៀតឱ្យប្រើការបញ្ជាក់បង្ហាញ និងធ្វើចលនាដើម្បីទាក់ទងជាមួយក្មេងដែលមានបញ្ហាស្តាប់។ ព្យាយាមរកវិធីពន្យល់ផ្សេងៗ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ដែលក្មេងប្រភេទនេះអាចយល់បាន។ ហើយបន្តប្រើវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗ នៃការធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយក្មេងនេះ ដើម្បីធ្វើឱ្យគេយល់ពីអ្វីដែលអ្នកចង់ឱ្យគេយល់។

សិស្សដែលអាចស្តាប់ឮនៅកម្រិតណាមួយ គួរតែបានបង្រៀនឱ្យនិយាយទៅតាមកម្រិតដែលអាចធ្វើទៅបានតាមការអភិវឌ្ឍខាងផ្នែកភាសា។ [...] អ្នកអាចនឹងទទួលបានជំនួយខ្លះក្នុងការបង្កើនជំនាញភាសាដែលប្រើសញ្ញា តាមរយៈអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល មូលនិធិនានា ឬស្ថាប័នអប់រំដែលមានជំនាញ ក្នុងការជួយកុមារមានបញ្ហាខាងការស្តាប់។

ប្រសិនបើឧបករណ៍ជំនួយត្រូវបានប្រើ ចូរប្រាកដច្បាស់ថាឧបករណ៍ទាំងនេះបំពងសំឡេងទាំងអស់ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងសំឡេងដុំវិញផងដែរ។ វាអាចនឹងពិបាកបែងចែកសំឡេងច្រើន ប្រសិនបើមនុស្សច្រើននាក់និយាយនៅពេលតែមួយ។[1]

៣.១ ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

កម្មវិធីអប់រំពិសេស គឺទទួលខុសត្រូវខាងការអប់រំសម្រាប់កុមារ ដែលមានពិការភាព។ ដើមឡើយកិច្ចការនេះដោះស្រាយតែការអប់រំ ក្នុងសាលាបឋមសិក្សាប៉ុណ្ណោះ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី នៅក្នុងខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៦ ទំហំនៃទំនួលខុសត្រូវរបស់កម្មវិធីនេះបានពង្រីកដោយរាប់បញ្ចូលការអប់រំកុមារតូច និងសាលាអនុវិទ្យាល័យផងដែរ។ បច្ចុប្បន្ន ការងារត្រូវបានដំណើរការដោយការិយាល័យ ចំនួនបួនដោយរាប់បញ្ចូលទាំងនាយកដ្ឋានទទួលន្ទុកការរៀបចំផែនការផងដែរ។ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ពិការភាពត្រូវបានបែកចែកជា៩ក្រុម៖ ការចុះខ្សោយគំហើញ ការចុះខ្សោយខាងការស្តាប់ បញ្ហាក្នុងការនិយាយ ជំងឺខាងធ្វើចលនា ភាពមិនប្រក្រតីខាងអាកប្បកិរិយា អសមត្ថភាពខាងការរៀនសូត្រ អសមត្ថភាពខាងប្រាជ្ញាស្មារតី ការរំខានខាងផ្លូវអារម្មណ៍ និងប្រភេទផ្សេងទៀត។[...]

ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា វិស័យឯកជនទទួលខុសត្រូវចំពោះការអប់រំកុមារដែលមានពិការភាព។ ទោះបីជាដូចនេះក្តី ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០២០ មកការអប់រំកុមារដែលមានបញ្ហាខាងគំហើញ និងការស្តាប់ត្រូវបានប្តូរទៅឱ្យវិស័យអប់រំរបស់រដ្ឋវិញ។

[1] Taken from UNESCO/ Booklet Four (2015, p. 42ff.). CC BY-SA 3.0 IGO. Changes made to all CC BY texts used in this theoretical introduction are indicated in italics or square brackets.

[...] មុនពេលនោះ មូលនិធីគ្រួសារថ្មី(ជាអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលមួយដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ១៩៩១ ដែលមានគោលបំណងអប់រំក្មេងៗពីជំរុំជនភៀសខ្លួន) បានបើកដំណើរការសាលាសម្រាប់ក្មេងៗដែលមានបញ្ហាខាងគំហើញ និងការស្តាប់ក្នុងទីក្រុងចំនួន៤៖ ភ្នំពេញ កំពង់ចាម បាត់ដំបង និងសៀមរាប។[...] សាលាទាំងនេះត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាវិស័យសាធារណៈក្នុងឆ្នាំ២០២០។[2]

មូលនិធិគ្រួសារថ្មីក៏បានចូលរួម ក្នុងការចងក្រងឯកសារប្រព័ន្ធមួយសម្រាប់ភាសាសញ្ញាកម្ពុជាផងដែរ(ចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៧មក) រួមជាមួយនឹងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍជំងឺថ្លង់។ ទោះបីជាយ៉ាងនេះក្តីការផ្សព្វផ្សាយ និងការប្រើប្រាស់បានកើនឡើងជាបន្តបន្ទាប់ "នៅក្នុងថ្នាក់រៀនបែបបរិយាបន្ននឹងត្រូវការពេលវេលាខ្លះដើម្បីអនុវត្ត" (Kuroda, Kartika, & Kitamura, 2017, p. 42)។

៣.២ ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា

សហគមន៍ដែលមានបញ្ហាខាងស្តាប់ របស់ប្រទេសស្រីលង្កា ប្រើប្រាស់ភាសាសញ្ញាជាចម្បងសម្រាប់ការធ្វើទំនាក់ទំនងទាំងក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ភាសាសញ្ញានៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កាមានប្រភពមកពីភាសាតំបន់ជាច្រើនប្រភេទ ដោយភាសាតាមតំបន់នីមួយៗ ឆ្លើយតបទៅនឹងប្រព័ន្ធសញ្ញា ដែលប្រើនៅក្នុងសាលាសម្រាប់អ្នកថ្លង់។ សាលាសម្រាប់អ្នកថ្លង់មានវប្បធម៌ខុសគ្នា ហើយសញ្ញាប្រើសម្រាប់ទាក់ទងគ្នាក៏ខុសគ្នាដែរ។។ មិនមានស្តង់ដារួមសម្រាប់ភាសាសញ្ញាក្នុងប្រទេសស្រីលង្កាទេ។ នេះបណ្តាលឱ្យមានបញ្ហាសម្រាប់ការអប់រំចំពោះអ្នកថ្លង់។ បច្ចុប្បន្ននេះនៅពេលដែលពិចារណាទៅលើអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធកុមារបានសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើ ការអប់រំបែបបរិយាបន្ននៅស្រីលង្ការ ដោយអនុលោមតាមអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិ។ កុមារដែលមានបញ្ហាក្នុងការស្តាប់ គឺត្រូវបានអប់រំនៅក្នុងសាលារដ្ឋ ឬសាលាឯកជនអាចតាមរយៈ ការរួមបញ្ចូលក្នុងថ្នាក់រៀនធម្មតា ឬក្នុងអង្គភាពអប់រំពិសេស ដែលភ្ជាប់ទៅនឹងសាលាចំណេះទូទៅ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ នៅមានសិស្សមួយចំនួនដែលមានបញ្ហាស្តាប់មិនឮ ដែលនៅបន្តចូលរៀននៅសាលាអប់រំពិសេស ដោយសារតែកម្រិត នៃទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេ មិន

[2] Taken from Nishio (2019, p. 1754ff.). CC BY 4.0.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

អាចត្រូវបានដាក់ចូលទៅក្នុងបរិបទណាមួយ ដែលបានលើកឡើងខាងលើនេះបានទេ។(Weerakkody, 2015)គ្រូបង្រៀននៅក្នុងសាលាអប់រំពិសេស សម្រាប់អ្នកថ្លង់មានភាពស្ទាត់ជំនាញក្នុងផ្នែកភាសាសញ្ញាចំពោះសាលារបស់ពួកគេ។ គ្រូដែលបង្រៀនក្នុងបរិបទនេះ រួមបញ្ចូលទាំងការអានតាមចលនាបបូរមាត់។ ក្នុងភាគច្រើនដែលត្រូវបានបង្រៀនក្នុង បរិបទទាំងនោះមានឧបករណ៍ជំនួយក្នុងការស្តាប់។ នៅក្នុងសាលាឯកជន មានគ្រូជំនួយជាច្រើននាក់។

៤. ការជួយកុមារដែលមើលឃើញមិនច្បាស់

នៅពេលដែលកុមារម្នាក់មានការលំបាកក្នុងការមើលឃើញ មកសាលាជាលើកដំបូង ចូរជួបសំណេះសំណាលជាមួយកុមារនោះ និងឪពុកម្តាយរបស់គេដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។ ត្រូវឱ្យកុមារនោះបានដឹងថា អ្នកជានរណាដែលគេកំពុងនិយាយជាមួយនេះ និងពន្យល់ពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។ អនុញ្ញាតឱ្យកុមារប៉ះពាល់ឬ ស្ទាបអ្នកផ្ទាល់តែម្តង។ បន្ទាប់មកណែនាំកុមារនេះទៅកាន់មិត្តរួមថ្នាក់របស់គាត់។ ឧបមាថា នៅពេលកុមារម្នាក់នេះទទួលបានជំនួយជាក់លាក់ គាត់ក៏អាចរៀនពីគ្នាទៅវិញទៅមកបាន។ ចូរណែនាំមិត្តរួមថ្នាក់ឱ្យស្គាល់កុមារម្នាក់នេះ ប្រសិនបើកុមារម្នាក់នេះមិនអាចមើលឃើញពួកគេ សូមជួយណែនាំឈ្មោះកុមារផ្សេងៗដល់គាត់។ អនុញ្ញាតឱ្យគាត់និយាយជាមួយក្មេងម្នាក់ ក្នុងចំណោមពួកគេ រហូតដល់គាត់ចងចាំសំឡេងនិងឈ្មោះក្មេងៗទាំងនោះ។ អនុញ្ញាតឱ្យកុមារបានចាប់ប៉ះមិត្តរួមថ្នាក់។ បន្ទាប់មកប្រាប់ពីឈ្មោះរបស់កុមារដទៃទៀត ដើម្បីឱ្យគាត់ចាប់ផ្តើមស្គាល់ ក្មេងៗទាំងអស់នៅក្នុងថ្នាក់។ កុមារដែលមានបញ្ហាក្នុងការមើល ជាធម្មតាមិនដឹងថាមានមនុស្សនៅក្បែរគេនោះទេ។ ពួកគេមើលមិនឃើញមនុស្សដែលគេបានជួបឡើយ។នៅពេលដែលអ្នកនៅជាមួយកុមារម្នាក់ ដែលមើលមិនឃើញច្បាស់ ចូរនិយាយជាមួយគាត់ដើម្បីឱ្យគាត់ដឹងថាអ្នកនៅទីនោះ។ ចូរប្រាប់ក្មេងៗដទៃនៅក្នុងថ្នាក់របស់អ្នកឱ្យធ្វើរឿងដូចគ្នានេះជាមួយគាត់។ ចូរសរសេរអក្សរធំៗនៅលើក្តារខៀនហើយបង្រៀនសិស្សរបស់អ្នកឱ្យចេះ សរសេរតាមរបៀបនេះដែរ។ចូរអានការណែនាំឱ្យឮៗ ចូរកុំសន្និដ្ឋានថា សិស្សគ្រប់គ្នាអាចអាននៅលើក្តារខៀនបាន។ ចូរបញ្ជាក់ពីអ្វីដែលមាននៅលើរូបភាពជំនួយ(ដូចជា "នៅផ្នែកខាងឆ្វេងគឺ"....)។ អនុញ្ញាតឱ្យកុមារចាប់

ស្ថាបនឧបករណ៍ប្រើសម្រាប់បង្រៀនសិនបើពួកគេមិនអាចមើលឃើញ។ ឧទាហរណ៍ ផែនទីអាចជាគម្រោងទ្រង់ទ្រាយដែលមានខ្សែ។ កុមារដែលមានបញ្ហាមើលមិនឃើញត្រូវការអ្នកអានម្នាក់ ដើម្បីជួយគាត់។ អ្នកអាននេះនឹងពន្យល់ពីសៀវភៅទៅកាន់កុមារហើយជួយគាត់ឱ្យរៀនបាន។ អ្នកអានអាចជាមិត្តរួមថ្នាក់ ជាក្មេងដែលធំជាង ជាមិត្តភក្តិ ឬជាគ្រូបង្រៀនស្ម័គ្រចិត្ត។ កុមារដែលអាចមើលឃើញបានខ្លះៗ អាចរៀនអាន និងសរសេរតាមវិធីដូចគ្នា ដែលក្មេងដទៃទៀតរៀនបាន។ ចូរបង្រៀនកុមាររូបនេះឱ្យសរសេរអក្សរ និងលេខពីដំបូង។ អ្នកអាចចាប់ផ្តើមបង្រៀនកុមារនេះដោយសរសេរដាមួយដីសលើក្តារឆ្នូន។ ដាក់បង្គប់កំណាត់ខ្សែលើក្តារឆ្នូនដើម្បីឱ្យកុមារអាចស្ទាប និងប្រើវាបានជាគន្លឹះនាំផ្លូវនៅពេលសរសេរ។ នៅពេលគាត់ចាប់ផ្តើមសរសេរលើក្រដាស ចូរដាក់ខ្សែដូចគ្នានៅលើចម្រៀកឈើបង្រៀន កុមារឱ្យចេះដាក់ក្រដាសនៅខាងក្រោមខ្សែ។ តាមវិធីនេះកុមារអាចប្រើញាណរបស់ខ្លួន ទាំងការមើលព្រមទាំងការស្ទាបកាន់ ដើម្បីបង្ហាញជាផ្លូវនៃដំណើរការសរសេរ។[3]

៤.១ ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

ការសិក្សាមួយដែលធ្វើឡើងដោយ Kuroda, Kartika and Kitamura (2017)បានបង្ហាញថា គ្រូបង្រៀនភាគច្រើននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា មិនមានការបំប៉នបន្ថែមសម្រាប់ការបង្រៀនក្មេងៗ ដែលមានពិការភាពនោះទេ "ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងចំណេះដឹងនៃភាពពិការ តម្រូវការទាំងឡាយនៃពិការភាព និងរបៀបដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ពីតម្រូវការបែបហ្នឹងនៅកម្រិតថ្នាក់រៀន" (p. 31)។ គ្រូបង្រៀនបានដឹងពីកង្វះខាតនៃការរៀនបំប៉ន និងចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការអភិវឌ្ឍជំនាញបង្រៀន ដែលចាំបាច់សម្រាប់បង្រៀនសិស្ស ដែលមានតម្រូវការពិសេស ។

ទាក់ទងទៅនឹងសិស្ស ដែលមានបញ្ហាខាងគំហើញ គ្រូបង្រៀនជាច្រើនមិនដែលបានឮពីអក្សរស្ទាបសម្រាប់អ្នកពិការពីមុននោះទេ "ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគេប្រាប់ពីរឿងនេះ មានគ្រូជាច្រើននាក់បញ្ជាក់ថាពួកគាត់ចង់រៀនពីវិធីនេះ ដើម្បីពួកគាត់អាចធ្វើការទំនាក់ទំនងជាមួយសិស្សរបស់គាត់" (Kuroda, Kartika,

[3] Taken from UNESCO/ Booklet Four (2015, p. 41). CC BY-SA 3.0 IGO.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

&Kitamura, 2017, p. 32) ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តីគ្រូបង្រៀនភាគច្រើន បានប្រាប់ពីភាពមន្ទិលសង្ស័យរបស់ខ្លួន អំពីការបញ្ចូលសិស្ស ដែលមានពិការភាពចូលទៅក្នុងថ្នាក់របស់ពួកគេ ដោយពួកគេគ្មានទាំងគ្រូ និងគ្មានទាំងធនធានដើម្បីជួយគាំទ្រក្នុងដំណើរការរៀនសូត្រនោះទេ។

៤.២ ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា

ក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា សិស្សពិការភ្នែកប្រើប្រាស់អក្សរសម្រាប់ពួកគេ ក្នុងការអាននិងសរសេររបស់ពួកគេ ហើយនិងឧបករណ៍គិតលេខបែបចិន និងជប៉ុន សម្រាប់គណិតវិទ្យាមូលដ្ឋាន។ ពួកគេត្រូវបានអប់រំនៅក្នុងបរិបទបែបបរិយាបន្ន។ នៅក្នុងសាលាអប់រំពិសេស គ្រូទាំងអស់ចេះអក្សរសម្រាប់មនុស្សពិការភ្នែកយ៉ាងស្ទាត់ជំនាញក្នុងការអាន ការសរសេរ និងការប្រើឧបករណ៍គិតលេខបែបចិននិងជប៉ុន។ គ្រូចល័តត្រូវបានតែងតាំងដោយរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសស្រីលង្កា ដើម្បីឱ្យបង្រៀនអក្សរសម្រាប់ជនពិការភ្នែកទៅឱ្យសិស្ស ដែលមានបញ្ហាខាងគំហើញដែលរៀននៅក្នុងបរិបទបរិយាបន្ន។ វិទ្យាស្ថានជាតិទទួលបន្ទុកខាងអប់រំបានបង្កើតជាសារព័ត៌មានអក្សរសម្រាប់អ្នកពិការភ្នែក ដែលផ្តល់ជាសៀវភៅរៀនសម្រាប់គ្រប់មុខវិទ្យាជាអក្សរប្រភេទនេះ (Weerakkody, 2015) ចាប់តាំងពីថ្នាក់ទី១ ដល់ទី ១១។ លើសពីនេះទៅទៀត រដ្ឋាភិបាលផ្តល់ជូនជាសៀវភៅ ដែលបោះពុម្ពព្រឹកជាអក្សរធំៗសម្រាប់មុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យានិងភាសា Sinhala (ប្រើក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា) សម្រាប់ ក្មេងៗដែលមើលមិនសូវឃើញ រៀននៅក្នុងថ្នាក់ទី២និងទី៣។

គ្រូបង្រៀនក្នុងស្ថាប័នអប់រំទូទៅក្នុងបរិបទបរិយាបន្ន មិនទាន់ត្រូវបានគេបង្រៀនបំប៉នឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការរបស់កុមារ ដែលមានបញ្ហាភ្នែកនៅឡើយទេ។ ការ គាំទ្រកុមារដែលមានបញ្ហាភ្នែកពីសំណាក់គ្រូអប់រំទូទៅ អាស្រ័យទៅលើកត្តាមួយចំនួនដូចជា ទង្វើនៃការរៀនសូត្ររបស់កុមារ ការគាំទ្រពីអ្នកដទៃ ចំនួនសិស្សនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ឬសភាពលក្ខណៈនៃប្រព័ន្ធអប់រំ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គ្រូបង្រៀនប្រើនូវយុទ្ធសាស្ត្ររៀបចំទីតាំងមួយចំនួនសម្រាប់សិស្សដែលមានបញ្ហាភ្នែក នៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការបង្រៀន/រៀនដូចជា ការប្តូរការរៀបចំកន្លែងអង្គុយ ការតែងតាំងមិត្តភក្តិដែលអាចផ្តល់ជំនួយបានឬការផ្តល់ចម្លើយជា ការនិយាយ

និងការណែនាំចំពោះសំណួរនានា(Anuruddhika, 2018)។ នៅពេលឈានទៅដល់ការរៀបចំការប្រឡងថ្នាក់ជាតិ (ដូចជា ក្រដាសវិញ្ញាសារសំណួរអក្សរសម្រាប់អ្នកពិការភ្នែកត្រូវបានបកប្រែមួយម៉ោងមុនពេលប្រឡង អ្នកអានក្រដាសសំណួរ និងការកំណត់ពេល) នេះជានាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុកខាងការរៀបចំការប្រឡងរបស់ប្រទេសស្រីលង្កាជាអ្នកផ្តល់នូវការចាត់តាំងចែងទាំងនេះ។

៥. ចំណុចគន្លឹះ

- ✓ ពាក្យថាការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនសំដៅលើ គ្រប់សកម្មភាពបង្រៀនទាំងអស់ រួមនិងការប្រព្រឹត្តិរបស់គ្រូ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការរៀបចំគម្រោងកិច្ចតែងការ ការសម្រួល និងការត្រួតពិនិត្យសកម្មភាពនៅក្នុងថ្នាក់ រួមទាំងការប្រើបរិយាកាសថ្នាក់រៀនទាំងមូល។
- ✓ សិស្សដែលមានតម្រូវការអប់រំពិសេស គួរតែត្រូវបានជំរុញឱ្យពង្រឹងនូវស្វ័យភាព និងការប្តេជ្ញាផ្ទាល់ខ្លួន។
- ✓ បរិយាកាសសិក្សារូបវន្តរាប់បញ្ចូលការរៀបចំថ្នាក់រៀន ការកំណត់ទីតាំងគ្រឿងសង្ហារឹម ការរៀបចំកន្លែងអង្គុយ ទីតាំងនៃតំបន់ពិសេសសម្រាប់សកម្មភាពជាក់លាក់មួយ និងការរៀបចំតាំងបង្ហាញ ។ល។
- ✓ បរិយាកាសសិក្សារូបវន្តក្នុងបរិបទបែបបរិយាបន្ន គួរតែបង្កើតឡើងតាមវិធីមួយដែលសកម្មភាព សម្ភារៈ និងឧបករណ៍ទាំងឡាយអាចមើលឃើញ និងប្រើប្រាស់បានពីសិស្សទាំងអស់គ្នា។
- ✓ វាសំខាន់ក្នុងការបង្ហាញជាព័ត៌មានថា ថ្នាក់រៀនគឺជាកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាព ដែលសិស្សគ្រប់រូបត្រូវបានស្វាគមន៍ ហើយសិស្សគ្រប់គ្នាត្រូវបានទទួលយកទៅតាមតម្រូវការរបស់ពួកគេ។
- ✓ ការរួមគ្នាបង្កើតវិន័យដែលមានភាពច្បាស់លាស់ សាមញ្ញ និងមានភាពវិជ្ជមាន ព្រមទាំងអាកប្បកិរិយាដែលរំពឹងទុក ពីសិស្សទាំងអស់គឺជាធាតុផ្សំដ៏សំខាន់នៃថ្នាក់រៀនតាមបែបបរិយាបន្ន ដែលត្រូវរៀបចំឡើងបានយ៉ាងល្អប្រសើរ ព្រោះវាផ្តល់នូវសក្តានុពលនៃការបញ្ចៀសបញ្ហា និងកាត់បន្ថយបញ្ហាជាអប្បបរមា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- ✓ ទម្លាប់មានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់សិស្ស ដែលមានតម្រូវការពិសេស ព្រោះដោយសារតែតម្រូវការជាក់លាក់ ពួកគេអាចនឹងមានបញ្ហាចំពោះស្ថានភាពដែលមិនបានរំពឹងគិតទុកជាមុន ឬបញ្ហាដែលមិនធ្លាប់ជឿងហើយទម្លាប់ នឹងជួយបង្ហាញទិសដៅនៃការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ។
- ✓ កុមារដែលមិនអាចនិយាយ ឬស្តាប់ឮ ត្រូវការវិធីសាស្ត្រទំនាក់ទំនងផ្សេងគ្នាក្រៅពីការនិយាយ ដូចជាកាយវិការ ការបញ្ជាក់តាមរយៈមុខមាត់ ឬរាងកាយ។
- ✓ កុមារដែលមានបញ្ហាភ្នែកមើលមិនឃើញ ត្រូវការវិធីសាស្ត្រដើម្បីអាន និងសរសេរ ដូចជាសម្ភារៈដែលគេអាចប៉ះកាន់ដែលភ្ជាប់ទៅ នឹងក្តារឆ្នួន។

ឯកសារពិគ្រោះ

Adams, R. (2008). *Empowerment, Participation and Social Work*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.

Ambrose, S. A., Bridges, M.W., DiPietro, M., Lovett, M.C., & Norman, M.K. (2010). *How Learning Works: Seven Research-Based Principles for Smart Teaching*. San Francisco, CA: Jossey Bass.

Anuruddhika, B.G.H. (2018). Teachers' Instructional Behaviors Towards Inclusion of Children with Visual Impairment in the Teaching Learning Process. *European Journal of Special Education Research*, 3(3).

Bucholz, J. L. & Sheffler, J. L. (2009). Creating a Warm and Inclusive Classroom Environment: Planning for All Children to Feel Welcome. *Electronic Journal for Inclusive Education, 2*(4).

Burgstahler, S. (n.d.). *Equal Access: Universal Design of Instruction*. Retrieved from https://www.washington.edu/doit/equal-access-universal-design-instruction [2021, Apr. 08].

Burgstahler, S. (n.d.). *Universal Design in Education: Principles and Applications*. Retrieved from https://www.washington.edu/doit/universal-design-education-principles-and-applications [2021, Apr. 08].

Gould, A. & Vaughn, S. (2000). Planning for the Inclusive Classroom: Meeting the Needs of Diverse Learners. *Catholic Education: A Journal of Inquiry & Practice*, 3(3), 363-374.

Hansen, R. (2015). Inklusion und Partizipation. In: C. Kieferle, F. Becker-Stoll, M. Wertfein, & E. Reichert-Garschhammer, eds.

Inklusion und Partizipation – Vielfalt als Chance und Anspruch **(pp. 81-96). Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht.**

Harmer, J. (2015). ***The Practice of English Language Teaching*****. Harlow: Pearson Education.**

Jordan, A. & McGhie-Richmond, D. (2014). Identifying Effective Teaching Practices in Inclusive Classrooms. In: C. Forlin & T. Loreman, eds. ***International Perspectives on Inclusive Education, Volume 3: Measuring Inclusive Education*** **(pp. 133-157). Bingley, UK: Emerald Group Publishing.**

Kratochwill, T., DeRoos, R., & Blair, S. (2014). What Works in Classroom Management. In: R.E. Slavin, ed. ***Proven Programs in Education: Classroom Management and Assessment*** **(pp. 60-65). Thousand Oaks, Ca: Corwin Press.**

Kuroda, K., Kartika, D., & Kitamura, Y. (2017). Implications for Teacher Training and Support for Inclusive Education in Cambodia: An Empirical Case Study in a Developing Country. ***JICA_RI Working Paper, Disability and Education,*** **148, 1-47.**

Nishio, A. (2019). History and Current Situation of Education for Children with Disabilities in Cambodia: A Gray Literature Review. ***Creative Education*****, 10, 1753-1763. This work is licensed under the Creative Commons Attribution International License (CC BY 4.0) (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).**

Polirstok, S. (2015). Classroom Management Strategies for Inclusive Classrooms. ***Creative Education*****, 6, 927- 933. Licensed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).**

Prengel, A. (2013). ***Inklusive Bildung in der Primarstufe. Eine Wissenschaftliche Expertise des Grundschulverbandes*****. Frankfurt am Main: Grundschulverband e.V.**

Rose, R. & Howley, M. (2007). ***Special Educational Needs in Inclusive Primary Classrooms.*** **London: SAGE Publication**

Shepherd, T.L. & Linn, D. (2015). ***Behavior and Classroom Management in the Multicultural Classroom.*** **London: SAGE Publication**

Uddin, M.M. & Johnson, K.V. (2018). ***Identifying Classroom Management Strategies by Focusing on Diversity and Inclusion*****. Retrieved from https://www.asee.org/public/conferences/106/papers/21263/view [2021, Apr. 08].**

UNESCO. (2015). Booklet 4: Creating Inclusive, Learning-Friendly Classrooms. In: ***Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*****. UNESCO Bangkok Office. This publication is available in Open Access under the Attribution-**

ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

UNESCO. (2015). Booklet 5: Managing Inclusive, Learning-Friendly Classrooms. In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. UNESCO Bangkok Office. This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

UNESCO. (2015). Positive Discipline in the Inclusive, Learning-Friendly Classroom. In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments Specialized Booklet 1*. UNESCO Bangkok Office. This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

Weerakkody, D.P. M (2015). *DAISY implementation in Sri Lanka*. Japanese Society for Rehabilitation of Persons with Disabilities Retrieved from: https://www.dinf.ne.jp/doc/english/resource/srilanka.html

Weinstein, C., Curran, M., & Clarke, S.T. (2003). Classroom Management in a Diverse Society. *Theory into Practice*, 42(4), 269-276.

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី១៖ លំហាត់ពង្រឹងចំណេះដឹង

ក. ចូរដាក់លក្ខណៈខាងក្រោមដាក់ចូលទៅក្នុងក្រុមឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ចំពោះលក្ខណៈខ្លះអាចដាក់បានលើសពីមួយក្រុម៖

គ្រូមិនស្ថិតនៅក្នុងទីតាំងដែលខ្ពស់ជាង[1] – អ្នកគ្រប់គ្នាអាចមើលឃើញអ្វីដែលគ្រូបង្ហាញ[2] – វាគាំទ្រការងារក្រុមជាជាងការងារជាបុគ្គល[3] – អ្នកគ្រប់គ្នាត្រូវបានបង្ខំឱ្យធ្វើរឿងដូចគ្នានៅក្នុងអំឡុងពេលតែមួយ[4] – គ្រូស្ថិតក្នុងទីតាំងស្មើគ្នាជាមួយសិស្ស[5] – វាអនុញ្ញាតឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធ ការបង្ហាញពីលទ្ធផលការងារ ការលេង ការច្រៀង ការប្រារព្ធពិធីផ្សេងៗរួមទាំងការដោះស្រាយទំនាស់[6] – ជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការសិក្សាជាលក្ខណៈបុគ្គល[7] – សិស្សអាចធ្វើលំហាត់ដោយខ្លួនឯង[8] – សិស្សអាចបែរមុខទៅរកគ្នាបាន[9]

	គុណសម្បត្តិ	គុណវិបត្តិ
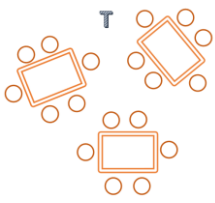		

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ខ. ចូរពិចារណាបញ្ហាប្រឈម ដែលសិស្សមានតម្រូវការពិសេសជួបប្រទះនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ តើបរិយាកាសរូបវន្តក្នុងថ្នាក់រៀនត្រូវបានសម្របសម្រួលយ៉ាងណាដើម្បីបង្កើតបានជាបរិបទបរិយាបន្នមួយបាន? ចូរបំពេញតារាងខាងក្រោម៖

	បញ្ហាប្រឈមដែលសិស្សមានតម្រូវការពិសេសជួបប្រទះ	មតិយោបល់សម្រាប់ការសម្របសម្រួលដោយប្រើឧទាហរណ៍
ការមើលឃើញ		
ការធ្វើចលនា		
ការរំខានតិចបំផុត		
ការរៀបចំកន្លែងអង្គុយ		

គ. ចូរដាក់លក្ខណៈខាងក្រោមដាក់ចូលទៅក្នុងក្រុមដែលត្រឹមត្រូវក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

ផ្តល់ការណែនាំច្បាស់លាស់[1] – បង្ហាញពីការសរសើរចំណុចខ្លាំងរបស់សិស្ស[2] – ដាក់ញូលឧទាហរណ៍ និងគំនិតទស្សនៈឱ្យបានច្រើន[3] – រក្សាផ្លូវសម្រាប់ដើរឱ្យបានស្រួល[4] – ផ្តល់មេរៀនសង្ខេប[5] – ប្រព័ន្ធរៀបចំជាធ្នើរ[6] – ឥរិយាបទវិជ្ជមានចំពោះភាពចម្រុះ[7] – ការបង្កើតច្បាប់វិន័យក្នុងថ្នាក់រៀនរួមគ្នា[8] – រៀបចំកន្លែងអង្គុយ/ការពិចារណា[9] – ផ្តល់ជូនគម្រោងប្លង់មេរៀន[10] – ដាក់តាំងបង្ហាញច្បាប់ទម្លាប់ក្នុងថ្នាក់រៀនឱ្យមើលឃើញច្បាស់[11] – រៀបចំផែនការសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ប្រចាំសប្តាហ៍[12]

បរិយាកាសសិក្សាជាក់ស្តែងក្នុងថ្នាក់	**បរិយាកាសសិក្សាដែលមានការយកចិត្តទុកដាក់**	**ច្បាប់វិន័យ**	**ទម្លាប់**

ឃ.ចូរបង្ហាញថា តើប្រយោគខាងក្រោមត្រូវ(ត) ឬ ខុស(ខ)៖

១. ការអប់រំបែបបរិយាបន្ន តម្រូវឱ្យមានការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ដែលបង្កើតជាបរិយាកាសសិក្សាមួយ មួយមានសិស្សចម្រុះគ្នាជាច្រើនមានអារម្មណ៍ថា ត្រូវបានគេទទួលយកហើយត្រូវបានលើកទឹកចិត្ត ផ្នែកប្រាជ្ញាស្មារតី។ ត / ខ

២. ការអប់រំបែបបរិយាបន្នផ្តល់សិទ្ធិ ឱ្យសិស្សអាចសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯង ពីអ្វីដែលពួកគេគិតថា មានតម្លៃក្នុងរៀនសូត្រ។ ត / ខ

៣. នៅពេលដែលបរិយាកាសសិក្សារួបរួន ក្នុងថ្នាក់មួយត្រូវបានបង្កើតឡើង តាមវិធីមួយដែលវាបំពេញតម្រូវការផ្សេងៗគ្នាបាន វាមិនចាំបាច់ត្រូវបានគេពិចារណាសម្របសម្រួល ឬផ្លាស់ប្តូរសារជាថ្មីនោះទេ។ ត / ខ

៤. ច្បាប់វិន័យក្នុងថ្នាក់រៀនបរិយាកាសបែបបរិយាបន្ន គួរតែត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយគ្រូតែម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ។ ត / ខ

៥. ទម្លាប់មានសារៈសំខាន់ណាស់ សម្រាប់សិស្ស ដែលមានតម្រូវការពិសេស ព្រោះថាពួកគេអាចនឹងមានបញ្ហាច្រើនទៀតចំពោះស្ថានភាពដែលមិនបានរំពឹងគិតទុកមុន ឬមិនបានដឹងជាមុន។ ត / ខ

៦. ឧបករណ៍ជំនួយក្នុងការស្តាប់ អាចនឹងស្រូប គ្រប់សំឡេងទាំងអស់ដោយរួមបញ្ចូលទាំងសំឡេងនៅជុំវិញដែលអាចធ្វើឱ្យវាមានការលំបាកក្នុងការបែងចែកសំឡេងដែលខុសៗគ្នា។ ត / ខ

៧. កុមារដែលមានបញ្ហាមើលមិនឃើញតែងតែដឹងនៅពេលដែលមានមនុស្សនៅក្បែរពួកគេ។ត / ខ

ង. ចូរសរសេរចម្លើយពិពណ៌នាខ្លី (ប្រហែល៥០០ពាក្យ) ចំពោះសំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងពីខ្លួនអ្នកផ្ទាល់លើ៖

១. តើកត្តាអ្វីខ្លះគួរតែលើកយកមកគិតពិចារណា ក្នុងពេលរៀបចំគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ដែលមានតម្រូវការចម្រុះរបស់សិស្សដោយរាប់បញ្ចូលទាំងកុមារ ដែលមានតម្រូវការពិសេសខាងផ្នែកអប់រំ?

២. តើអ្នកអាចជួយសម្របសម្រួលតាមរបៀបណា ចំពោះការបង្កើតបរិយាកាសខាងសង្គម និងអារម្មណ៍ផ្លូវចិត្តសម្រាប់ក្មេងៗ ដែលមានតម្រូវការចម្រុះនៅក្នុងថ្នាក់រៀន?

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី១ ដំណោះស្រាយ

ចូរដាក់លក្ខណៈខាងក្រោមដាក់ចូលទៅក្នុងក្រុមឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ចំពោះលក្ខណៈខ្លះអាចដាក់បានលើសពីមួយក្រុម៖

គ្រូមិនស្ថិតនៅក្នុងទីតាំងដែលខ្ពស់ជាង[1] – អ្នកគ្រប់គ្នាអាចមើលឃើញអ្វីដែលគ្រូបង្ហាញ[2] – វាគាំទ្រការងារក្រុមជាជាងការងារជាបុគ្គល[3] – អ្នកគ្រប់គ្នាត្រូវបានបង្ខំឱ្យធ្វើរឿងដូចគ្នានៅក្នុងអំឡុងពេលតែមួយ[4] – គ្រូស្ថិតក្នុងទីតាំងស្មើគ្នាជាមួយសិស្ស[5] – វាអនុញ្ញាតឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធ ការបង្ហាញពីលទ្ធផលការងារ ការលេង ការច្រៀង ការប្រារព្ធពិធីផ្សេងៗរួមទាំងការដោះស្រាយទំនាស់[6] – ជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការសិក្សាជាលក្ខណៈបុគ្គល[7] – សិស្សអាចធ្វើលំហាត់ដោយខ្លួនឯង[8] – សិស្សអាចបែរមុខទៅរកគ្នាបាន[9]

	គុណសម្បត្តិ	គុណវិបត្តិ
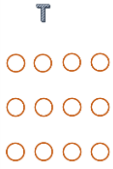	២	៣,៤
	១,២,៥,៦	
	១,២,៥.៦	
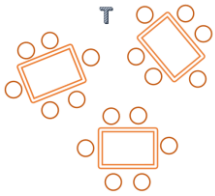	៧,៨,៩	

ខ. ចូរពិចារណាបញ្ហាប្រឈម ដែលសិស្សមានតម្រូវការពិសេសជួបប្រទះនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ តើបរិយាកាសរូបវន្តក្នុងថ្នាក់រៀន ត្រូវបានសម្របសម្រួលយ៉ាងណា ដើម្បីបង្កើតបានជាបរិបទបរិយាបន្នមួយបាន? ចូរបំពេញតារាងខាងក្រោម៖

	បញ្ហាប្រឈមដែលសិស្សមានតម្រូវការពិសេសជួបប្រទះ	មតិយោបល់សម្រាប់ការសម្របសម្រួលដោយប្រើឧទាហរណ៍
ការមើលឃើញ	ចលនាផ្លាស់ទីសម្រាប់សិស្សដែលមានបញ្ហាភ្នែក ការគូសបញ្ជាក់រូបភាព ឬ ពត៌មានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៅលើក្តារខៀន	ទុកផ្លូវសម្រាប់ការធ្វើដំណើរដោយស្រួលដូចជាគ្មានអ្វីនៅបាំងផ្លូវ ដើម្បីកុំឱ្យក្មេងៗដែលមានបញ្ហាភ្នែកដើរជំពប់ដើងលើវត្តុទាំងនោះ ចូរប្រើសញ្ញាធំៗ អក្សរពុម្ពដែលច្បាស់ និងឱ្យសិស្សដែលមានបញ្ហាភ្នែកអង្គុយក្បែរក្តារខៀន
ការធ្វើចលនា	ចលនាផ្លាស់ទីសម្រាប់សិស្សដែលប្រើរទេះរុញ ទុកចន្លោះផ្លូវទៅរកសម្ភារៈសម្រាប់សិស្សដែលប្រើប្រាស់រទេះរុញ	ទុកផ្លូវសម្រាប់ការធ្វើដំណើរដោយស្រួលដូចជាដាក់តុឱ្យនៅឆ្ងាយពីគ្នាល្មមដែលសិស្សប្រើប្រាស់រទេះរុញអាចផ្លាស់ទីបានដោយគ្មានបញ្ហា បង្កើតសម្ភារៈសិក្សាសម្រាប់មាតិការនៃកម្មវិធីសិក្សាស្នូលនៅក្នុងកន្លែងសិក្សាដែលសំខាន់បំផុតអាចប្រើប្រាស់បានចំពោះក្មេងៗ ដោយប្រើជំនួយពីប្រព័ន្ធរៀបចំជាធ្នើរដែលសិស្សប្រើប្រាស់រទេះរុញអាចឈោងយកដល់
ការរំខានតិចបំផុត	សិស្សដែលមានបញ្ហាខាងផ្តោតអារម្មណ៍និងគ្រប់គ្រងនូវទង្វើផ្សេងៗ **ADHD** ងាយនឹងរំខានពីបរិយាកាសខាងក្រៅ; សិស្សដែលមានជំងឺ **Autism** មានការប្រែប្រួលខ្ពស់ខាងញាណអារម្មណ៍។	ឱ្យសិស្សដែលមានបញ្ហានិងជំងឺ **ADHD** ឬ **Autism** អង្គុយឆ្ងាយពីសំឡេងដែលរំខានទាំងឡាយ

ការរៀបចំកន្លែងអង្គុយ	ចលនាផ្លាស់ទីសម្រាប់សិស្សដែលប្រើប្រាស់រទេះរុញ	ចូររៀបចំកន្លែងអង្គុយដែលអាចឱ្យសិស្សដែលប្រើប្រាស់រទេះរុញឱ្យចូលទៅក្នុងកន្លែងអង្គុយបានងាយស្រួល។ ឧទាហរណ៍ រៀបកន្លែងរាងជារង្វង់មូលដែលរទេះរុញអាចដកចេញបានយ៉ាងងាយស្រួល

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គ. ចូរដាក់លក្ខណៈខាងក្រោមដាក់ចូលទៅក្នុងក្រុមដែលត្រឹមត្រូវក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

ផ្តល់ការណែនាំច្បាស់លាស់[1] – បង្ហាញពីការសរសើរចំណុចខ្លាំងរបស់សិស្ស[2] – ដាក់ញូលឧទាហរណ៍ និងគំនិតទស្សន:ឱ្យបានច្រើន[3] – រក្សាផ្លូវសម្រាប់ដើរឱ្យបានស្រួល[4] – ផ្តល់មេរៀនសង្ខេប[5] – ប្រព័ន្ធរៀបចំជាធ្នើរ[6] – ឥរិយាបទវិជ្ជមានចំពោះភាពចម្រុះ[7] – ការបង្កើតច្បាប់វិន័យក្នុងថ្នាក់រៀនរួមគ្នា[8] – រៀបចំកន្លែងអង្គុយ/ការពិចារណា[9] – ផ្តល់ជូនគម្រោងប្តង់មេរៀន[10] – ដាក់តាំងបង្ហាញច្បាប់ទម្លាប់ក្នុងថ្នាក់រៀនឱ្យមើលឃើញច្បាស់[11] – រៀបចំផែនការសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ប្រចាំសប្តាហ៍[12]

បរិយាកាសសិក្សាជាក់ស្តែងផ្ទាល់ក្នុងថ្នាក់	បរិយាកាសសិក្សាដែលមានការយកចិត្តទុកដាក់	ច្បាប់	ទំលាប់
៤	២	១	៥
៦	៣	៨	១០
៩	៧	១១	១២

ឃ.ចូរបង្ហាញថាតើប្រយោគខាងក្រោមត្រូវ(ត) ឬ ខុស(ខ)៖

១. ការអប់រំបែបបរិយាបន្ន តម្រូវឱ្យមានការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ដែលបង្កើតជាបរិយាកាសសិក្សាមួយមានសិស្សចម្រុះគ្នាជាច្រើនមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបាន គេទទួលយកហើយត្រូវបានលើកទឹកចិត្តផ្នែកប្រាជ្ញាស្មារតី។ ត / ខ

២. ការអប់រំបែបបរិយាបន្នផ្តល់សិទ្ធិឱ្យ សិស្សអាចសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯងពីអ្វី ដែលពួកគេគិតថាមានតម្លៃក្នុងរៀនសូត្រ។ ត / ខ

៣. នៅពេលដែលបរិយាកាសសិក្សារូបវន្តក្នុងថ្នាក់មួយត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមវិធីមួយដែលវាបំពេញតម្រូវការផ្សេងៗគ្នាបាន វាមិនចាំបាច់ត្រូវបានគេពិចារណាសម្របសម្រួល ឬផ្លាស់ប្តូរសោរជាថ្មីនោះទេ។ ត / ខ

៤. ច្បាប់វិន័យក្នុងថ្នាក់រៀនបរិយាកាសបែបបរិយាបន្ន គួរតែត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយគ្រូតែម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ។ ត / ខ

៥. ទម្លាប់មានសារៈសំខាន់ណាស់ សម្រាប់សិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេស ព្រោះថាពួកគេអាចនឹងមានបញ្ហាច្រើនទៀតចំពោះស្ថានភាព ដែលមិនបានរំពឹងគិតទុកមុន ឬមិនបានដឹងជាមុន។ ត / ខ

៦. ឧបករណ៍ជំនួយក្នុងការស្តាប់ អាចនឹងស្រួប គ្រប់សំឡេងទាំងអស់ដោយរួមបញ្ចូលទាំងសំឡេងនៅជុំវិញដែលអាចធ្វើឱ្យវាមានការលំបាកក្នុងការបែងចែកសំឡេងដែលខុសៗគ្នា។ ត / ខ

៧. កុមារដែលមានបញ្ហាមើលមិនឃើញតែងតែដឹងនៅពេលដែលមានមនុស្សនៅក្បែរពួកគេ។ត / ខ

ង. ចូរសរសេរចម្លើយពិពណ៌នាខ្លី (ប្រហែល៥០០ពាក្យ) ចំពោះសំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងពីខ្លួនអ្នកផ្ទាល់លើ៖

១. តើកត្តាអ្វីខ្លះគួរតែលើកយកមកគិតពិចារណា ក្នុងពេលរៀបចំគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ដែលមានតម្រូវការចម្រុះរបស់សិស្សដោយរាប់បញ្ចូលទាំងកុមារ ដែលមានតម្រូវការពិសេសខាងផ្នែកអប់រំ?

២. តើអ្នកអាចជួយសម្របសម្រួលតាមរបៀបណា ចំពោះការបង្កើតបរិយាកាសខាងសង្គម និងអារម្មណ៍ផ្លូវចិត្តសម្រាប់ក្មេងៗដែលមានតម្រូវការចម្រុះនៅក្នុងថ្នាក់រៀន?

ជំហានទី២៖ ជំហាត់អនុវត្ត

ក. ចូរអានករណីសិក្សាជាបន្តបន្ទាប់ហើយបំពេញក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

ករណីសិក្សាទី១

សាលា"ក"ប្រើហិបដែក ដើម្បីដាក់សៀវភៅរក្សាទុកព្រោះសត្វកណ្តៀរ និងសត្វល្អិតដទៃទៀតតែងតែមកបំផ្លាញសម្ភារៈសិក្សាទាំងនេះ។

ករណីសិក្សាទី២

ក្តារខៀនមួយចំនួនអាចត្រូវបានប្រទះឃើញជុំវិញថ្នាក់រៀន សម្រាប់កុមារនៅក្នុងសាលា "ខ" ដើម្បីឱ្យពួកគេអង្គុយជាក្រុមហើយប្រើក្តារខៀន ដើម្បីរៀបចំគម្រោង ពិភាក្សាគំនិត ដោះស្រាយបញ្ហា។ល។ នៅក្នុងថ្នាក់រៀនខ្លះ ខ្វះគុ និងកៅអី ។ កន្លែងសិក្សាធំទូលាយមួយ ក្រាលដោយកម្រាល(កន្ទេល)ដែលផលិតក្នុងស្រុក មានអនាម័យល្អ អាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ យ៉ាងស្រួលពីកន្លែងសម្រាប់អង្កេតខាងវិទ្យាសាស្ត្រ ទៅជាកន្លែងសម្តែងសិល្បៈ ហើយក្រុមជាច្រើនអាចរៀបចំ ហើយរុះរើជាថ្មីបានដោយមិនរំខានថ្នាក់រៀនដទៃទៀត។

ករណីសិក្សាទី៣

ក្នុងសាលា "គ" ផ្ទៃជញ្ជាំងទាបៗនៃថ្នាក់រៀនត្រូវបានលាបពណ៌ខ្មៅហើយសិស្សានុសិស្សប្រើជញ្ជាំងនេះជាកន្លែងសម្រាប់សរសេរ សម្រាប់គូរគំនូរ និងសម្រាប់សរសេរជាមួយដីស។ អគារសិក្សាភាគច្រើនត្រូវបានច្នៃ និងកសាងជាពិសេសដែលងាយស្រួលសម្រាប់កុមារដូចជា ក្តារខៀនសម្រាប់កុមារដែលបានលើកឡើងខាងលើ។

ករណីសិក្សាទី៤

នៅក្នុងសាលា "ឃ" ឪពុកម្តាយត្បាញកន្ត្រក ដែលត្រូវបានដាក់លើកម្រាលឥដ្ឋ ហើយកន្ត្រកនីមួយៗពោរពេញទៅដោយសំបកខ្យង/លៀស ដុំគ្រួសតូចៗ គ្រាប់ពូជ និងរបស់ផ្សេងៗទៀតដែលអាចប្រើបានសម្រាប់មេរៀនវិទ្យាសាស្ត្រ និងគណិតវិទ្យា។ រឿងសំខាន់ដែលទាក់ទងនឹងសម្ភារៈសិក្សាទាំងនេះគឺថាពួកវាត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយសិស្សជាច្រើននាក់។

ករណីសិក្សាទី៥

នៅក្នុងសាលា "ង" គ្រូម្នាក់ៗបានប្រើប្រាស់ធ័ត្រ ដែលខូចជាគ្រោងសម្រាប់ចងខ្សែក្លាប់ ដោយមានអក្សរអក្ខរក្រម រូបភាពជាដើមសម្រាប់គាំទ្រសកម្មភាពរៀនភាសា។ ខ្សែដែលចងព្យួរវត្ថុជំនួយក្នុងការរៀនសូត្រត្រូវបានត្បាញឡើងពីជក់ត្នោត ឬស្លឹកចេក ជំរិចបុរាណដែលធ្វើឡើងពីផ្លែឈើ។ ឪពុកម្តាយនិងអាណាព្យាបាលដទៃ

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ទៀតបានជួយផ្តល់សម្ភារៈដែលធ្វើបាននៅក្នុងស្រុកទាំងនេះ ហើយពួកគេបានស្វែងយល់បន្ថែមអំពីដំណើរការបង្រៀន និងការរៀន។ ឥឡូវនេះពួកគេអាចនិយាយជាមួយកូនៗអំពីការសិក្សានៅឯសាលារៀន។[4]

	គំនិតសម្រាប់បរិយាកាសសិក្សាជាក់ស្តែងក្នុងថ្នាក់រៀន
ករណីសិក្សាទី១	
ករណីសិក្សាទី២	
ករណីសិក្សាទី៣	
ករណីសិក្សាទី៤	
ករណីសិក្សាទី៥	

ខ. ចូរស្តាប់អ្នកគ្រូម្នាក់និយាយអំពីរបៀប ដែលគាត់បង្រៀននៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សាបែបបរិយាបន្ន (Audio File 4.3.1) ។ ចូរឆ្លើយសំណួរខាងក្រោមនេះ៖

១. តើអ្នកគ្រូធានាឱ្យមានបរិយាកាសបង្រៀន និងសម្ភារៈបង្រៀនបានដោយរបៀបណាឱ្យសក្តិសមត្រឹមត្រូវសម្រាប់បរិយាកាសបែបបរិយាបន្នមួយ?

គ. ចូរអានករណីសិក្សាជាបន្តបន្ទាប់ហើយបំពេញតារាងខាងក្រោម៖

ករណីសិក្សាទី១

សាន់ដុន មានអាយុ៨ឆ្នាំ ហើយបានទៅរៀនច្រើនឆ្នាំដែរ។ គាត់ត្រូវបានបង្រៀននៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាទូទៅ ប៉ុន្តែទទួលបានលទ្ធផលសិក្សាទាបជាងមិត្តភក្តិ។ នៅពេលដែលខ្ញុំបានចូលកាន់ថ្នាក់នេះខ្ញុំបានដឹងភ្លាមថា សាន់ដុនមានតម្រូវការពិសេសខាងការសិក្សា ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់បានកត់សម្គាល់ ឬដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះទេ។ ខ្ញុំបានទាក់ទងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងតំបន់មួយដែលបានចំណាយប្រាក់សម្រាប់ សាន់ដុន

[4] Adapted from UNESCO/Booklet Five (2015, p. 11ff.). CC BY-SA 3.0 IGO.

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ដើម្បីជួបពិភាក្សាជាមួយវេជ្ជបណ្ឌិត។ វេជបណ្ឌិតបានរកឃើញថា សាន់ដុនមានបញ្ហាស្តាប់សំឡេងជាពិសេសនៅពេល ដែលគាត់មិនអាចមើលឃើញមនុស្ស ឬវត្ថុដែលបង្កើតជាសំឡេងទាំងនោះ។ គ្រូពេទ្យបានណែនាំឱ្យសាន់ដុនប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ជំនួយក្នុងការស្តាប់ដែលបានជួយសម្រួលការស្តាប់របស់គាត់បានយ៉ាងច្រើន។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តីសាលារបស់យើងនៅក្បែរផ្លូវដែលមានចរាចរណ៍មមាញឹក ហើយថ្នាក់រៀនមានភាពអ៊ូអរខ្លាំងណាស់។ ឧបករណ៍ជំនួយការស្តាប់ធ្វើឱ្យសំឡេងឮខ្លាំងជាងមុន ហើយសាន់ដុន យល់ឃើញថាវាថ្លង់ខ្លាំងនៅពេលពាក់ឧបករណ៍នេះគ្រប់ពេលនៅសាលារៀន។ ខ្ញុំតែងតែឱ្យសាន់ដុន អង្គុយនៅតុជួរខាងមុខថ្នាក់ ហើយខ្ញុំប្រើកាយវិការច្រើននៅពេល ដែលពន្យល់ពីរឿងទាំងឡាយ។ ខ្ញុំក៏ សរសេរការណែនាំនៅលើក្តារខៀនផងដែរ។ ព្រោះថាសាន់ដុន មិនអាចតាមទាន់នូវការបង្រៀននៅឆ្នាំមុន ខ្ញុំចំណាយពេល ដើម្បីស្វែងយល់ពីអ្វី ដែលគាត់បានចេះរួចរាល់ហើយផ្នែកណាខ្លះ ដែលគាត់ត្រូវការការគាំទ្របន្ថែម។ ខ្ញុំផ្តោតទៅលើចំណុចខ្លាំងរបស់សាន់ដុន ដើម្បីជម្នះរាល់ការលំបាករបស់គាត់។ ខ្ញុំក៏បានចាត់ឱ្យសិស្សដទៃទៀតឱ្យជួយគាំទ្រ សាន់ដុននៅពេលញ៉ាំបាយថ្ងៃត្រង់ផងដែរ។ ខ្ញុំបានចំណាយពេលជាមួយគាត់ក្នុងកន្លែងស្ងាត់មួយ។ ខ្ញុំអាចត្រួតពិនិត្យមើលថាតើគាត់បានយល់ពីអ្វីៗ ដែលយើងបានធ្វើនៅក្នុងថ្នាក់ដែរ ឬទេ។

ករណីសិក្សាទី២

ណាមីតា មានអាយុ៨ឆ្នាំហើយតែគាត់ពិការភ្នែក។ នៅក្នុងថ្នាក់រៀន គាត់អង្គុយនៅខាងមុខ ដើម្បីស្តាប់គ្រូឱ្យបានឮ ច្បាស់។ គ្រូរបស់គាត់ក៏បានជួយសម្រួលឧបករណ៍សម្រាប់បង្រៀន ដើម្បីជួយណាមីតាផងដែរ។ ពួកគាត់បានបិទខ្សែនៅលើទំព័រ ឱ្យណាមីតាអាចស្ទាបមើលមុន នៅក្នុងថ្នាក់គណិតវិទ្យា។ ក្នុងថ្នាក់ភូមិវិទ្យាគ្រូបានបិទខ្សែនៅតាមបន្ទាត់នៅលើផែនទី ហើយបានប្រើប៊ូតុងសម្រាប់កំណត់ទីក្រុងទាំងឡាយ។ ឥឡូវណាមីតា អាចទទួលបាននូវការបញ្ជាក់បានថា ប្រទេសស្រីលង្កាមានរូបរាង ទ្រង់ទ្រាយដូចម្តេចបានហើយ។នៅខាងក្រៅថ្នាក់រៀន ក្មេងៗដទៃបានជួយមើល ណាមីតា កុំឱ្យគាត់ដួលនៅពេលដែលគាត់ដើរក្នុងទីធ្លាសាលារៀន។ ពួកគេក៏បានដឹងថា វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការប៉ះគាត់ថ្មមតិចៗ នៅពេលដែលពួកគេចាប់ផ្តើមនិយាយជាមួយគាត់ ហើយនឹងប្រាប់ពីឈ្មោះរបស់ពួកគេ។ បើពួកគេធ្វើដូច្នេះ ណាមីតា ដឹងថា នរណាខ្លះកំពុងនិយាយជាមួយគាត់អាចមើលពួកគេបាន។[5]

	ភាពលំបាក	*មូលហេតុនៃភាពលំបាក*	*ការជួយគាំទ្រខាងគរុកោសល្យ*
សាន់ដុន			

[5] Adapted from Disability Action Council Cambodia (n.d., p. 49ff.)

	ភាពលំបាក	មូលហេតុនៃភាពលំបាក	ការជួយគាំទ្រខាងគរុកោសល្យ
ណាមីតា			

ឃ. ចូរមើលរូបភាពនេះហើយបំពេញតារាងខាងក្រោម៖

ការលំបាក	*មូលហេតុនៃការលំបាក*	*ការជួយគាំទ្រផ្នែកគរុកោសល្យ*

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឯកសារពិគ្រោះ

Disability Action Council Cambodia. (n.d.). *Children with Special Needs in the Classroom: In-Service Teacher Training Course*.

UNESCO. (2015). Booklet 5: Managing Inclusive, Learning-Friendly Classrooms. In: *Embracing Diversity: Toolkit for Creating Inclusive, Learning-Friendly Environments*. UNESCO Bangkok Office. This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/).

ជំហានទី២៖ ចម្លើយអនុវត្ត

ក. ចូរអានករណីសិក្សាជាបន្តបន្ទាប់ហើយបំពេញក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

ករណីសិក្សាទី១

សាលា"ក"ប្រើហិបដែក ដើម្បីដាក់សៀវភៅរក្សាទុកព្រោះសត្វកណ្តៀរ និងសត្វល្អិតដទៃទៀតតែងតែមកបំផ្លាញសម្ភារៈសិក្សាទាំងនេះ។

ករណីសិក្សាទី២

ក្តារខៀនមួយចំនួនអាចត្រូវបានប្រទះឃើញ ជុំវិញថ្នាក់រៀនសម្រាប់កុមារនៅក្នុងសាលា "ខ" ដើម្បីឱ្យពួកគេអង្គុយជាក្រុមហើយប្រើក្តារខៀន ដើម្បីរៀបចំគម្រោង ពិភាក្សាគំនិត ដោះស្រាយបញ្ហា។ល។ នៅក្នុងថ្នាក់រៀនខ្លះ ខ្ទះតុ និងកៅអី ។ កន្លែងសិក្សាធំទូលាយមួយ ក្រាលដោយកម្រាល(កន្ទេល)ដែលផលិតក្នុងស្រុកមានអនាម័យល្អ អាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងស្រួលពីកន្លែងសម្រាប់អង្កេតខាងវិទ្យាសាស្ត្រ ទៅជាកន្លែងសម្តែងសិល្បៈ ហើយក្រុមជាច្រើនអាចរៀបចំ ហើយរុះរើជាថ្មីបានដោយមិនរំខានថ្នាក់រៀនដទៃទៀត។

ករណីសិក្សាទី៣

ក្នុងសាលា "គ" ផ្ទៃជញ្ជាំងទាបៗ នៃថ្នាក់រៀនត្រូវបានលាបពណ៌ខ្មៅ ហើយសិស្សានុសិស្សប្រើជញ្ជាំងនេះជាកន្លែងសម្រាប់សរសេរ សម្រាប់គូរគំនូរ និងសម្រាប់សរសេរជាមួយដីស។ អគារសិក្សាភាគច្រើនត្រូវបានច្នៃ និងកសាងជាពិសេស ដែលងាយស្រួលសម្រាប់កុមារដូចជា ក្តារខៀនសម្រាប់កុមារ ដែលបានលើកឡើងខាងលើ។

ករណីសិក្សាទី៤

នៅក្នុងសាលា "ឃ" ឪពុកម្តាយត្បាញកន្ត្រកដែលត្រូវបានដាក់លើកម្រាលឥដ្ឋ ហើយកន្ត្រកនីមួយៗពោរពេញទៅដោយសំបកខ្យង/លៀស ដុំគ្រួសតូចៗ គ្រាប់ពូជ និងរបស់ផ្សេងៗទៀតដែលអាចប្រើបានសម្រាប់មេរៀនវិទ្យាសាស្ត្រ និងគណិតវិទ្យា។ រឿងសំខាន់ដែលទាក់ទងនឹងសម្ភារៈសិក្សាទាំងនេះគឺថាពួកវាត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដោយសិស្សជាច្រើននាក់។

ករណីសិក្សាទី៥

នៅក្នុងសាលា "ង" គ្រូម្នាក់ៗបានប្រើប្រាស់ធ័ត្រ ដែលខូចជាគ្រោងសម្រាប់ចងខ្សែក្លាប់ ដោយមានអក្សរអក្ខរក្រម រូបភាពជាដើមសម្រាប់គាំទ្រសកម្មភាពរៀនភាសា។ ខ្សែដែលចងព្យួរវត្ថុជំនួយក្នុងការរៀនសូត្រត្រូវបានត្បាញឡើងពីជក់ត្នោត ឬស្លឹកចេក ជំរបិទបុរាណដែលធ្វើឡើងពីផ្លែឈើ។ ឪពុកម្តាយនិងអាណាព្យាបាលដទៃទៀតបានជួយផ្តល់សម្ភារៈដែលធ្វើបាននៅក្នុងស្រុកទាំងនេះ ហើយពួកគេបានស្វែងយល់បន្ថែមអំពីដំណើរការបង្រៀន និងការរៀន។ ឥឡូវនេះពួកគេអាចនិយាយជាមួយកូនៗអំពីការសិក្សានៅឯសាលារៀន។[6]

	គំនិតសម្រាប់បរិយាកាសសិក្សាជាក់ស្តែងក្នុងថ្នាក់រៀន
ករណីសិក្សាទី១	ការប្រើហិបដែកដើម្បីរក្សាទុកសម្ភារៈរបស់សាលា
ករណីសិក្សាទី២	ក្តារខៀនទាំងឡាយនៅត្រឹមកម្រិតដែលក្មេងៗឈោងដល់ កន្លែងសម្រាប់សិក្សាដ៏ធំមួយផ្តល់នូវវិធីជាច្រើននៃការប្រើប្រាស់
ករណីសិក្សាទី៣	ជញ្ជាំងទាបៗនៃថ្នាក់រៀនទាំងឡាយត្រូវបានលាបថ្នាំពណ៌ខ្មៅ ដើម្បីឲ្យក្មេងៗអាចសរសេរនិងគូរលើវាបាន

[6] Adapted from UNESCO/Booklet Five (2015, p. 11ff.). CC BY-SA 3.0 IGO.

ករណីសិក្សាទី៤	កន្ត្រកដែលសិស្សអាចប្រើប្រាស់បានគឺពោរពេញទៅដោយសម្ភារៈចម្រុះគ្នា
ករណីសិក្សាទី៥	ធ័ត្រខូចៗត្រូវបានប្រើជាគ្រោងសម្រាប់ចងខ្សែទៅនឹងវត្ថុផ្សេងៗ

ខ. ចូរស្តាប់អ្នកគ្រូម្នាក់និយាយអំពីរបៀបដែលគាត់បង្រៀននៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សាបែបបរិយាបន្ន (Audio File 4.3.1) ។ ចូរឆ្លើយសំណួរខាងក្រោមនេះ៖

១. តើអ្នកគ្រូធានាឱ្យមានបរិយាកាសបង្រៀន និងសម្ភារៈបង្រៀនបានដោយរបៀបណាឱ្យសក្តិសមត្រឹមត្រូវសម្រាប់បរិយាកាសបែបបរិយាបន្នមួយ?

គ. ចូរអានករណីសិក្សាជាបន្តបន្ទាប់ហើយបំពេញតារាងខាងក្រោម៖

ករណីសិក្សាទី១

សាន់ដុន មានអាយុ៨ឆ្នាំ ហើយបានទៅរៀនច្រើនឆ្នាំដែរ។ គាត់ត្រូវបានបង្រៀននៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាទូទៅ ប៉ុន្តែទទួលបានលទ្ធផលសិក្សាទាបជាងមិត្តភក្តិ។ នៅពេលដែលខ្ញុំបានចូលកាន់ថ្នាក់នេះខ្ញុំបានដឹងភ្លាមថា សាន់ដុនមានតម្រូវការពិសេសខាងការសិក្សា ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់បានកត់សម្គាល់ ឬដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះទេ។ ខ្ញុំបានទាក់ទងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងតំបន់មួយដែលបានចំណាយប្រាក់សម្រាប់ សាន់ដុន ដើម្បីជួបពិភាក្សាជាមួយវេជ្ជបណ្ឌិត។ វេជបណ្ឌិតបានរកឃើញថា សាន់ ដុនមានបញ្ហាស្តាប់សំឡេង ជាពិសេសនៅពេលដែលគាត់មិនអាចមើលឃើញមនុស្ស ឬវត្ថុដែលបង្កើតជាសំឡេងទាំងនោះ។ គ្រូពេទ្យបានណែនាំឱ្យសាន់ដុនប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ជំនួយក្នុងការស្តាប់ ដែលបានជួយសម្រួលការស្តាប់របស់គាត់បានយ៉ាងច្រើន។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តីសាលារបស់យើងនៅក្បែរផ្លូវដែលមានចរាចរណ៍មមាញឹក ហើយថ្នាក់រៀនមានភាពអ៊ូអរខ្លាំងណាស់។ ឧបករណ៍ជំនួយការស្តាប់ធ្វើឱ្យសំឡេងឮខ្លាំងជាងមុន ហើយសាន់ដុន យល់ឃើញថាវាថ្លង់ខ្លាំងនៅ ពេលពាក់ឧបករណ៍នេះគ្រប់ពេលនៅសាលារៀន។ ខ្ញុំតែងតែឱ្យសាន់ដុន អង្គុយនៅតុជួរខាងមុខថ្នាក់ ហើយខ្ញុំប្រើកាយវិការច្រើននៅពេល ដែលពន្យល់ពីរឿងទាំងឡាយ។ ខ្ញុំក៏សរសេរការណែនាំនៅលើក្តារខៀនផងដែរ។ ព្រោះថាសាន់ដុន មិនអាចតាមទាន់នូវការបង្រៀននៅឆ្នាំមុន ខ្ញុំចំណាយពេលដើម្បីស្វែងយល់ពីអ្វីដែលគាត់បានចេះរួចរាល់ ហើយផ្នែកណាខ្លះដែលគាត់ត្រូវការការគាំទ្របន្ថែម។ ខ្ញុំផ្តោតទៅលើចំណុចខ្លាំងរបស់សាន់ ដុន ដើម្បីជម្នះរាល់ការលំបាករបស់គាត់។ ខ្ញុំក៏បានចាត់ឱ្យសិស្សដទៃទៀតឱ្យជួយគាំទ្រ សាន់ ដុននៅពេលញ៉ាំបាយថ្ងៃត្រង់ផងដែរ។ ខ្ញុំបានចំណាយពេលជាមួយគាត់ក្នុងកន្លែងស្ងាត់មួយ។ ខ្ញុំអាចត្រួតពិនិត្យមើលថាតើគាត់បានយល់ពីអ្វីៗដែលយើងបានធ្វើនៅក្នុងថ្នាក់ដែរ ឬទេ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ករណីសិក្សាទី២

ណាមីតា មានអាយុ៨ឆ្នាំហើយតែគាត់ពិការភ្នែក។ នៅក្នុងថ្នាក់រៀន គាត់អង្គុយនៅខាងមុខ ដើម្បីស្តាប់គ្រូឱ្យបានឮ ច្បាស់។ គ្រូរបស់គាត់ក៏បានជួយសម្រួលឧបករណ៍សម្រាប់បង្រៀន ដើម្បីជួយណាមីតាផងដែរ។ ពួកគាត់បានបិទខ្សែនៅលើទំព័រ ឱ្យណាមីតាអាចស្ទាបមើលមុន នៅក្នុងថ្នាក់គណិតវិទ្យា។ ក្នុងថ្នាក់ភូមិវិទ្យា គ្រូបានបិទខ្សែនៅតាមបន្ទាត់នៅលើផែនទី ហើយបានប្រើប៊ូតុងសម្រាប់កំណត់ទីក្រុងទាំងឡាយ។ ឥឡូវណាមីតា អាចទទួលបាននូវការបញ្ជាក់បានថា ប្រទេសស្រីលង្កាមានរូបរាង ទ្រង់ទ្រាយដូចម្តេចបានហើយ។ នៅខាងក្រៅថ្នាក់រៀន ក្មេងៗដទៃបានជួយមើល ណាមីតា កុំឱ្យគាត់ដួលនៅពេលដែលគាត់ដើរក្នុងទីធ្លាសាលារៀន។ ពួកគេក៏បានដឹងថា វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការប៉ះគាត់ឬមតិចៗ នៅពេលដែលពួកគេចាប់ផ្តើមនិយាយជាមួយគាត់ ហើយនឹងប្រាប់ពីឈ្មោះរបស់ពួកគេ។ បើពួកគេធ្វើដូច្នេះ ណាមីតា ដឹងថា នរណាខ្លះកំពុងនិយាយជាមួយគាត់អាចមើលពួកគេបាន។[7]

	ការលំបាក	*មូលហេតុនៃការលំបាក*	*ការជួយគាំទ្រខាងតុរកោសល្យ*
សាន់ជុន	*ការស្តាប់សំឡេងដែលឡើងខ្ពស់និងចុះទាប*	*បញ្ហាចុះខ្សោយខាងការស្តាប់*	*ការអង្គុយក្បែរគ្រូ ការប្រើកាយវិការច្រើននៅពេលពន្យល់ ការសរសេរការណែនាំ ការចំណាយពេលបន្ថែមទៅលើការគូសបញ្ជាក់ពីភាពលំបាក*
ណាមីតា	*ការមើលមិនឃើញ*	*ភាពពិការភ្នែក*	*ការអង្គុយក្បែរគ្រូ ឧបករណ៍ជំនួយក្នុងការបង្រៀន(ដូចជាខ្សែបិតជាប់ទៅនឹងរាប់ទំព័រដើម្បីស្ទាបមើលមុំក្នុងថ្នាក់គណិតវិទ្យា ខ្សែបិទលើរាល់បន្ទាត់ទាំងអស់លើផែនទីនិងប៊ូតុងដើម្បីកំណត់ទីតាំងទីក្រុងនានា*

[7] Adapted from Disability Action Council Cambodia (n.d., p. 49ff.)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឃ. ចូរមើលរូបភាពនេះហើយបំពេញតារាងខាងក្រោម៖

[8] Picture Source: Own Picture

ជំហានទី៣៖ ការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

ចូរសរសេរសំណេរតែងសេចក្តីចំពោះសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនខាងក្រោម។សំណេរតែងសេចក្តីនីមួយៗ គួរតែមានពាក្យចាប់ពី ៣០០ទៅ៥០០ពាក្យ ហើយឆ្លើយជាអត្ថបទដែលទាក់ទងគ្នាងាយស្រួលយល់ជាមួយនឹងប្រយោគពេញលេញ។ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីទាំងនេះដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

ក. តាមគំនិតរបស់អ្នក តើគេគួរតែពិចារណាលើកត្តាអ្វីខ្លះក្នុងការរៀបចំចាត់ចែងថ្នាក់រៀនដែលមានតម្រូវ ការចម្រុះជាច្រើនរបស់សិស្ស ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងសិស្សមានតម្រូវការពិសេសខាងការអប់រំ?

ខ. តើអ្នកគិតថាអ្នកអាចសម្របសម្រួលការអភិវឌ្ឍបរិយាកាសដែលមានការគាំទ្រផ្នែកសង្គម និងផ្លូវអារម្មណ៍សម្រាប់ប់សិស្សដែលមានតម្រូវការចម្រុះនៅក្នុងថ្នាក់រៀនបានដោយរបៀបណា?

ជំហានទី៤៖ ការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន

ចូរបង្កើតគម្រោងបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ចូរពិពណ៌នាបរិយាកាសសិក្សារបស់អ្នកពីម៉ូឌុល២.៣ ដើម្បីរៀបរាប់ពីរបៀបដែលត្រូវសម្របសម្រួលបរិយាកាសសិក្សានេះដើម្បីឲ្យវាអាចរួមបញ្ចូលសិស្សទីទៃពីគ្នាជាពិសេសសិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសខាងផ្នែកអប់រំ។ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារនេះគួរប្រើពាក្យចាប់ពី ៨០០ទៅ១០០០ពាក្យ។ គម្រោងការបង្រៀននេះដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

ឧបសម្ព័ន្ធ

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Audio File 4.3.1

គ្រូបង្រៀន៖ កិច្ចការមួយដែលមានលក្ខណៈទំនើបនៅសាលារៀន គឺជាអ្វីដែលយើងព្យាយាមធ្វើ យើងសាកល្បងត្រួតពិនិត្យមើលលទ្ធភាព ដែលអាចធ្វើបានក្នុងការធ្វើបទបង្ហាញទាំងអស់។ ឯកសារ អាចជាWordPDF ឬជាការធ្វើបង្ហាញ យើងពិនិត្យមើលលទ្ធភាពឱ្យបានល្អ មុនពេលវាឈានទៅដល់សិស្ស។ ដូច្នេះនរណាក៏ដោយ ទោះជាក្មេងដែលត្រូវការការអប់រំពិសេស ឬអ្នកដែលមានបញ្ហាអានអក្សរ ឬបញ្ហាអ្វីក៏ដោយ ដែលយល់ឃើញថារឿងរ៉ាវទាំងឡាយមានការលំបាក យើងកែតម្រូវកិច្ចការរបស់គេមុន ដោយយោងទៅតាមតម្រូវការចាំបាច់ បន្ទាប់មកធ្វើកិច្ចការនោះតាមដំហាន។

អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យត្រូវចេះពីវិធីប្រើប្រាស់ធាតុសំខាន់ៗនៃការបង្រៀនដែលមានគុណភាពខ្ពស់សម្រាប់ថ្នាក់រៀនរបស់ខ្លួន។. ក្នុងម៉ូឌុលនេះ បង្ហាញពីមូលដ្ឋានមួយចំនួនសម្រាប់ការអនុវត្តការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីធានាថាសមាសភាពសំខាន់ នៃការបង្រៀននៅកម្រិតបឋមសិក្សាត្រូវបានពិចារណានៅពេលធ្វើផែនការបង្រៀន អនុវត្តការបង្រៀន វាយតម្លៃដំណើរការបង្រៀន និងរៀន។ តាមរយៈប្រធានបទផ្សេងៗ រួមបញ្ចូលការបង្រៀន និងរៀនសតវត្សទី២១ ការធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន និងបរិស្ថានសិក្សា អ្នកនឹងតម្រូវឱ្យធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងពីដំណើរការបង្រៀន និងរៀនដើម្បីសម្រេចលទ្ធផលសិក្សាដោយជោគជ័យ។

សូមសិក្សាដោយរីករាយ!

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

ម៉ូឌុល ៥

ការបង្រៀន និងការរៀនតាមបែបឌីជីថល

៥.១ គន្លឹះសំខាន់នៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាសសិក្សាដែលបំពាក់ដោយបច្ចេកវិទ្យា

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ការបង្រៀន និងរៀនតាមបែបឌីជីថល

គរុកោសល្យ/ការបង្រៀនពីចម្ងាយ និងការពង្រឹងបរិយាសនៃការរៀនតាមបែបឌីជីថល

មេរៀននេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដៃគូសហការនៅក្នុងគម្រោងនៅ វិធីសាស្ត្របង្រៀនសម័យថ្មីនៅអាស៊ីខាងត្បូង (Contemporary Teaching Skill for South Asia) ហៅកាត់ថា CONTESSA ក្រោមការចូលរួមឧបត្ថម្ភថវិកាដោយកម្មវិធី Eramus+ នៃសហភាពអឺរ៉ុបដែលមានលេខគម្រោង598756-EPP-1-2018-1-AT-EPPKKA2-CBHE-JP-/CONTESSA

អ្នកសម្របសម្រួល :

Sandra Hummel, សាកលវិទ្យាល័យហ្គ្រាស UNIVERSITY OF GRAZ (អូទ្រីស)

ក្រោមការចូលរួមសហការពី :

សាកលវិទ្យាល័យបច្ចេកវិទ្យា ជ្រៃសឺល (អាល្លឺម៉ង់)

សាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា (កម្ពុជា)

សាកលវិទ្យាល័យកម្ពុជា (កម្ពុជា)

សាកលវិទ្យាល័យអភេននៃប្រទេសស្រីលង្កា (ស្រីលង្កា)

សាកលវិទ្យាល័យយូកំឡូប (ស្រីលង្កា)

អ្នកនិពន្ធ: Regina Elias, Sandra Hummel, Mirjam Brodacz-Geier, Bridget Sheehan

សេចក្តីប្រកាស

គណៈកម្មការអឺរ៉ុបសូមធ្វើការគាំទ្រដល់ការបោះពុម្ពឯកសារនេះ ដែលមិនមែនឆ្លុះបញ្ចាំងតែពីទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធខាងលើទេ ហើយយើងក៏មិនទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលដកស្រង់ចេញពីការបោះពុម្ពនេះដោយប្រការណាមួយដែរ។ ព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមនៃមេរៀននេះអាចរកបានដោយបើកចំហ និងឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ CONTESSA :

https://contessa_project.eu/

រក្សាសិទ្ធិ

មេរៀននេះត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណឱ្យប្រើប្រាស់ក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃ Creative Commons

Attribution_ShareAlike 4.0 Internatinal License

(https://creativecommons.org(licenses/by_sa/4.0/)

ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ចែករំលែក សម្របសម្រួលដើម្បីប្រើប្រាស់បន្ត ចែកចាយផលិតផលសារជាថ្មីក្នុងទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាអ្នកប្រើប្រាស់ផ្តល់កិត្តិយសឱ្យបានសមរម្យដល់អ្នកនិពន្ធទាំងអស់។ សូមផ្តល់ជាតំណភ្ជាប់ (link) ទៅកាន់ Creative Commons License និងសូមបញ្ជាក់ផងដែរ បើមានការផ្លាស់ប្តូរណាមួយ។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូលគំនិតកែសម្រួល ឬបន្ថែមអត្ថន័យលើមេរៀននេះអ្នកត្រូវតែធ្វើការសុំសិទ្ធិកែសម្រួលឯកសារតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើ។ រូបភាព ខ្សែសំឡេង វីដេអូ ក៏ដូចជាឯកសារដទៃទៀតដែលមាននៅក្នុងមេរៀនទាំងនេះមិនត្រូវបានបូកបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons ទេ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់។ ប្រសិនបើផ្នែកណាមួយនៃមេរៀននេះមិនត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ ហើយការប្រើប្រាស់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ឬក៏ប្រើប្រាស់លើសពីច្បាប់អនុញ្ញាត ត្រូវតែសុំការអនុញ្ញាតដោយផ្ទាល់ពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

CC BY SA

សេចក្តីផ្តើម

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA ជាអ្វី?

វគ្គសិក្សា CONTESSA ជាលទ្ធផលមួយក្នុងចំណោម លទ្ធផលនៃគម្រោងស្តីអំពី "ជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង" ដែលផ្តល់មូលនិធិរួម ដោយកម្មវិធី Erasmus+ Program នៃសហភាពអឺរ៉ុប។ គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះ គឺ ដើម្បីជាការរួមចំណែកក្នុងការបង្កើតកម្មវិធីអប់រំគ្រូបង្រៀនដោយជោគជ័យសម្រាប់គ្រូបឋមសិក្សា ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្រីលង្កាដែលនឹងនាំដល់ការបង្កើតបានផលវិជ្ជមានរយៈពេលវែងទៅលើប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅ។ វាមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើង សម្រាប់អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យក្នុងការតាមឱ្យទាន់សម័យជាមួយនឹងជំនាញ និងវិធីសាស្ត្រក្នុងសម័យថ្មី ដើម្បីយកមកប្រើក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះ វគ្គសិក្សា CONTESSA ផ្តល់ជូនមេរៀន ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំនួន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំណុចចំនួនបី ដែលតម្រង់ទៅរកការអភិវឌ្ឍលើជំនាញបង្រៀនបែបសម័យថ្មី។ ម៉ូឌុលទាំងឡាយ និងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់វាគឺមានដូចខាងក្រោម៖

ម៉ូឌុល១៖ ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា
១.ការបង្រៀន និងការរៀននៅសតវត្សទី២១
២.ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យ ៖ គំនិត ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត
៣.ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

ម៉ូឌុល២៖ ភាពអស្ចារ្យក្នុងការបង្រៀន៖ សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា
១. ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន៖ តួនាទី ភារកិច្ច និងមុខងារ
២. ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសិក្សា
៣. ជំនាញវិជ្ជាជីវៈ:គរុកោសល្យ

ម៉ូឌុល៣៖ការអប់រំឈានមុខគេបែបវិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល៖ ការលើកកម្ពស់ដំណើរការសិក្សាដែលបានបង្កើតរួមគ្នា
១. ការអភិវឌ្ឍលក្ខណៈបុគ្គល និងជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា
២. ការអះអាងពីពិភពជីវិតជាក់ស្តែង និងក្តីសង្ឃឹមទៅអនាគត
៣. ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួន

ម៉ូឌុល៤៖ ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស
១. គរុកោសល្យបរិយាបន្ន ៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ
២. ការបង្រៀន និងរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា ៖ ការរៀបចំ ការយល់ដឹងការវាយតម្លៃ
៣. ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ម៉ូឌុល៥៖ ការបង្រៀន និងរៀនតាមបែបឌីជីថល
១. គរុកោសល្យ នៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាសសិក្សាដែលបំពាក់ទៅដោយបច្ចេកវិទ្យា
២. ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកទេសឌីជីថល៖ ឧបករណ៍ និងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងនៃការអប់រំ
៣. ការរៀបចំមេរៀន និងដំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ិនធឺណែត

នៅពេលដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ អ្នកចូលរួមនឹងអាចអនុវត្តជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី ដែលទើបទទួលបានធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់អាចចូលរួមសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ និងរៀនពីវិធីថ្មីៗដើម្បីជួយឱ្យសិស្សឈានទៅដល់ចំណុចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ។

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA សម្រាប់អ្នកណា?

គម្រោងស្តីពីជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង មានបំណងក្នុងការលើកតម្កើងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត និងគ្រូបង្រៀនដែលកំពុងបម្រើការក្នុងសាលាបឋមសិក្សានានា។ ឯកសារខាងក្រោមត្រូវបានសម្របសម្រួលជាពិសេសសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត។ លើសពីនេះទៅទៀត វគ្គសិក្សា CONTESSA ក៏សម្រាប់អ្នកដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើខ្លួនឱ្យទាន់សម័យកាលជាមួយនិងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី។ ឯកសារមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយក៏មានជាភាសាខ្មែរ ភាសាសិង្ហាលា (Sinhala) និងភាសាតាមីល (Tamil) ដែលប្រើប្រាស់នៅប្រទេសស្រីលង្កា។

តើវេទនាសម្ព័ន្ធនៃវគ្គសិក្សា CONTESSA មានអ្វីខ្លះ?

ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុនរួចហើយ វគ្គសិក្សា CONTESSA នេះរួមមាន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានតម្លៃស្មើនឹង៣ក្រេឌីតតាមប្រព័ន្ធផ្ទេរការសិក្សារបស់អឺរ៉ុប។ ជាការល្អ ម៉ូឌុល

ទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់រួមគ្នា ពីព្រោះម៉ូឌុលនីមួយៗយោងឯកសារលើម៉ូឌុលដទៃទៀត។ ប៉ុន្តែក្នុងមេរៀន ម៉ូឌុលទាំងនេះក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងវិធីមួយ ដែលអាចប្រើបានដោយខ្លួនឯងឯងផ្ទាល់ផងដែរ។ ម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតលើប្រធានបទចំនួនបី ហើយឯកសារទាំងឡាយក៏បង្កើតឡើងសម្រាប់ការផ្តោតនីមួយៗផងដែរ។ វាបង្កើតឱ្យមានឯកសារសរុបចំនួន១៥ផ្នែកសម្រាប់វគ្គសិក្សា CONTESSA ។ ឯកសារនីមួយៗរួមមានសេចក្តីផ្តើមបែបទ្រឹស្តីចំពោះចំណុចផ្តើម ហើយតាមពីក្រោយដោយលំហាត់អនុវត្ត ដោយផ្អែកលើទ្រឹស្តី។

ជំហាន១ – ទ្រឹស្តី – គឺជាការរំឭកនូវអ្វីដែលបានអាននៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមនៃទ្រឹស្តីលំហាត់អនុវត្តទាំងនេះ ត្រួតពិនិត្យការយល់ដឹងនៃអត្ថបទ ដើម្បីប្រាកដថាទ្រឹស្តីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានយល់ដឹង។

ជំហាន២ – បទពិសោធ – ផ្តល់ជូននូវឧទាហរណ៍នៃគ្រូបង្រៀនពិតប្រាកដ និងវិធីដែលពួកគាត់អនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់នឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ទាំងនេះបានភ្ជាប់លំហាត់អនុវត្តទៅនឹងទ្រឹស្តីដែលបានរៀនពីមុនរួចហើយ។ **ជំហាន៣ – ការឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់** – រាប់បញ្ចូលសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងដោយផ្អែកទៅលើចំណុចផ្តោតនីមួយៗ។

ជំហាន៤ – ការអនុវត្ត – គឺជាជំហានចុងក្រោយដែលមានគម្រោងគោលនៃការបង្រៀនមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងផ្អែកទៅលើអ្វីដែលបានប្រទះឃើញពីមុននៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរ។

លំហាត់អនុវត្តនៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរអាចត្រូវបានបំពេញដោយផ្ទាល់ក្នុងឯកសារនេះ។ ជំហានទី៣ និងទីបួនជាផ្នែកនៃឯកសារដែលរៀបជាសំណុំដាច់ដោយឡែកដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ។ គំរូសម្រាប់ការរៀបចំសំណុំឯកសារ (portfolio) មានជាឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

មាតិកា

១. ការពង្រឹងតាមបែបឌីជីថល និងគរុកោសល្យ/ការបង្រៀនពីចម្ងាយ.....1

១.១ ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា..... 3

១.១ ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា.....4

២. ការពង្រឹងបរិយាកាសនៃការសិក្សាតាមបែបឌីជីថល..... 5

៣. គន្លឹះសំខាន់ៗ 18

៤. ឯកសារពិគ្រោះ.....19

ជំហានទី១ លំហាត់អនុវត្ត 21

ជំហានទី១ លំហាត់អនុវត្ត ដំណោះស្រាយ..... 25

ជំហានទី២.....29

ជំហានទី២ - ដំណោះស្រាយ.....31

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន..... 33

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន..... 33

ឧបសម្ព័ន្ធ.....34

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Audio File 5.1.1.....34

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Audio File 5.1.2..... 35

កំណត់ត្រាពីសំលេង៖ Video File 5.1.1 35

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១. ការពង្រឹងតាមបែបឌីជីថល និងគរុកោសល្យ/ការបង្រៀនពីចម្ងាយ

បច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍ និងព័ត៌មាន (អាយស៊ីធី) បានមើលឃើញពីការកើនឡើងនូវសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងដោយសារការកើនឡើងនៃ" ទូរស័ព្ទដៃអ៊ិនធឺណិត និងសូហ្វវែរទំនាក់ទំនង" (បាលឺអូឆ្នាំ ២០១៦ ទំព័រ ២៥១) ចាប់តាំងពីទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៩០។ បច្ចេកវិទ្យាបានផ្លាស់ប្តូររបៀបដែលមនុស្សប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាទៅវិញទៅមក។ បច្ចុប្បន្នកូនៗធំឡើងជាមួយការប្រាស្រ័យទាក់ទងបែបនេះ។ ដូច្នេះការអប់រំគួរតែពិចារណាលទ្ធភាព (វិធីសាស្ត្រ) អាយស៊ីធីអាចផ្តល់ជូនសម្រាប់ការទទួលបានខ្លឹមសារធ្វើការលើកិច្ចការ ឬការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព (ការូណាណាយ៉ាកា ២០០៦) ជាពិសេសដោយសារអាយស៊ីធីបានអនុញ្ញាតឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរពី" ការផ្តោតលើគ្រូបង្រៀន និងការបង្រៀនផ្អែកលើសិស្ស" -បរិយាកាសសិក្សាដែលផ្តោតលើអន្តរកម្ម" (យូណេស្កូឆ្នាំ ២០០២ ទំព័រ ៣) ។ ការបង្រៀននៅសតវត្សរ៍ទី ២១ ទាមទារឱ្យមានវិធីសាស្ត្រផ្តោតលើនិស្សិតបន្ថែមទៀតដែលធ្វើឱ្យនិស្សិតចូលរួមក្នុងការកសាងចំណេះដឹង និងការចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងដំណើរការសិក្សា។ ខណៈដែលគរុកោសល្យផ្តោតលើគ្រូបង្រៀននឹងសង្កត់ធ្ងន់លើការផ្តល់នូវមាតិកាសិក្សា ការរៀនសូត្រផ្តោតលើសិស្ស និងផ្តោតលើការបង្កើតឱកាសសម្រាប់ការកសាងចំណេះដឹងដោយអ្នកសិក្សា។

ការពង្រឹងផ្នែកឌីជីថលនៅក្នុងបរិបទអប់រំរួមបញ្ចូលទាំងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាសម្រាប់ការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រ ដោយមិនគិតពីការប្រើប្រាស់នៅក្នុងកន្លែងផ្ទាល់ ឬតាមអ៊ីនធឺណិត។ ជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ពួកគេត្រូវបានរួមបញ្ចូលនូវបច្ចេកវិទ្យាដូចជាម៉ាស៊ីនបញ្ចាំងខ្សែភាពយន្ត ការបង្រៀន វិទ្យុ និងទូរទស្សន៍ ប៉ុន្តែបច្ចុប្បន្ននេះ ការរៀនសូត្រដែលបង្កើនបច្ចេកវិទ្យាទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាផ្អែកលើកុំព្យូទ័ររួមទាំងស្មាតហ្វូន និងឧបករណ៍វៃឆ្លាតផ្សេងទៀត។ " (សេន & ឡេង ២០២០ តាមអ៊ីនធឺណិត)ក្នុងរយៈពេលជាច្រើនទសវត្សរ៍កន្លងមកនេះបច្ចេកវិទ្យាកុំព្យូទ័រ ឬឌីជីថលដូចជា ថេប្លេត ស្មាតហ្វូន និងក្តារពណ៌សអន្តរកម្មបានចូលរួមជាមួយឧបករណ៍ថ្នាក់រៀនប្រពៃណីដូចជាក្តារខៀ (ឧទាហរណ៍បច្ចេកវិទ្យាអាណាឡូក) ឬសូម្បីតែជំនួសវានៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សារបស់សាលា។ ជាលទ្ធផលថ្នាក់រៀនដែលមានការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិជ្ជាឌីជីថលកាន់តែច្រើនបានឆ្លងកាត់ការផ្លាស់ប្តូរការបង្រៀន" ពីរបៀប

សូមមើលម៉ូឌុល ១ អត្ថបទ ៣" ការរចនាបរិយាកាសសិក្សា"

បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលនៅក្នុងបរិបទនេះសំដៅលើ" ការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងផ្នែករឹងមួយចំនួនដែលមានមូលដ្ឋានលើកុំព្យូទ័រដូចជាស្មាតហ្វូន មនុស្សយន្តនាឡិកាឆ្លាតវៃនតាវៃឆ្លាតក្តារឆ្លាតវៃនិងកុំព្យូទ័រនិងសូហ្វវែរពិសេសមួយចំនួនដែលផ្តល់មុខងារជាក់ស្តែងសម្រាប់ដំណើរការសិក្សា" (Koper ឆ្នាំ ២០១៤ ទំព័រ ៣) ។

'ក្តារខៀន និងសូកូឡា' ទៅជារបៀប" កុំព្យូទ័រ និងការព្យាករណ៍" (Yang et al., 2018, p.2) ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយការផ្លាស់ប្តូរសាមញ្ញពី" ក្តារខៀននិងដីស" ទៅជា" កុំព្យូទ័រនិងការព្យាករ" មិនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីគាំទ្រ និងកែលម្អដំណើរការបង្រៀន/រៀន។ គ្រូបង្រៀនក៏ត្រូវមានការយល់ដឹងអំពីគុរុកោសល្យនៃឧបករណ៍ទាំងនេះ និងការអនុវត្តដែលអាចធ្វើទៅបានដើម្បីផ្តល់ការបង្រៀនប្រកបដោយជោគជ័យដោយមិនគិតពីកម្រិតនៃបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលដែលមានវត្តមាននៅក្នុងថ្នាក់។ គរុកោសល្យ/ការបង្រៀនពីចម្ងាយ ដែលជាសាខាមួយនៅក្នុងគរុកោសល្យដូច្នេះការសិក្សា និងអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិជ្ជាសិក្សានឹងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការអប់រំ [...]។

ខណៈការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រមានលក្ខណៈឌីជីថលពិពណ៌នាអំពីបរិយាកាសសិក្សារាងកាយដែលត្រូវបានពង្រឹងដោយបច្ចេកវិទ្យាការរៀនសូត្រតាមអ៊ីនធឺណិត ឬការអប់រំពីចម្ងាយពិពណ៌នាអំពីការរៀនសូត្រដែលមានកម្រិតខុសៗគ្នាកើតឡើងតាមអ៊ីនធឺណិត។ នៅក្នុងរបៀបអនឡាញពេញលេញ សិស្សរៀនពីចម្ងាយពីផ្ទះនៅមជ្ឈមណ្ឌលចូលប្រើអ៊ីនធឺណិតឬបណ្ណាល័យសាធារណៈ ហើយអាចធ្វើអន្តរកម្មជាមួយគ្រូ និងសិស្សដទៃទៀតតាមរយៈប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការរៀនសូត្រ (LMS) ឬឧបករណ៍សន្និសីទវីដេអូ។ ដូច្នេះការប្រាស្រ័យទាក់ទង និងអន្តរកម្មកើតឡើងស្របគ្នា (តាមរយៈឧបករណ៍សន្និសីទដូចជា Zoom ឬ Skype) ឬមិនសមកាលកម្ម (តាមរយៈអ៊ីមែលឬវេទិកា) ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយក៏មានទម្រង់កូនកាត់(ចម្រុះ)ផងដែរ ដែលរួមបញ្ចូលគ្នានូវការរៀនសូត្រនៅក្នុងអ៊ីនធឺណិតនិងបរិយាកាសសិក្សារាងកាយ។ ឧទាហរណ៍នៅក្នុងរបៀបត្រឡប់/បញ្ច្រាស សិស្សទទួលបានសម្ភារៈសិក្សា និងកិច្ចការដែលត្រូវធ្វើពីចម្ងាយ ខណៈពេលដែលពេលវេលានៅក្នុងថ្នាក់រៀនត្រូវបានទុកសម្រាប់ពិភាក្សាអំពីលទ្ធផល។ ចំណែក នៅក្នុងរបៀបបត់បែនវិញគ្រូមាននៅក្នុងថ្នាក់ជាក់ស្តែងសម្រាប់សិស្សទាំងនោះ ដែលត្រូវការការគាំទ្រទល់មុខគ្នាខណៈ ដែលសិស្សផ្សេងទៀតធ្វើការពីចម្ងាយ។ (ចូម៉ាសឆ្នាំ ២០១៧) ទម្រង់រៀនតាមអ៊ីនធឺណិតទាំងនេះ កាន់តែមានសារៈសំខាន់ក្នុងកំឡុងពេលមានជំងឺរាតត្បាតកូវីដ-១៩ ប៉ុន្តែមិនសូវមានជាទូទៅក្នុងការបង្រៀនបឋមសិក្សាធម្មតាទេ។ ដូច្នេះខាងក្រោមនេះ ជាកការផ្តោតជាចម្បងលើការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រតាមបែបឌីជីថល។

បច្ចេកវិទ្យាអាណាឡូកនៅក្នុងបរិបទនេះសំដៅលើឧបករណ៍បង្កើតដំណើរការបញ្ជូនឬបង្ហាញព័ត៌មានដែលមិនអាស្រ័យលើកុំព្យូទ័រ ឧ. ក្តារខៀន, សៀវភៅ។

គរុកោសល្យ/ការបង្រៀនពីចម្ងាយដូចដែលបានប្រើនៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមទ្រឹស្តីនេះរួមមានការពង្រឹងនូវការអនុវត្តឌីជីថលទាក់ទងនឹងការរៀនសូត្រ ក៏ដូចជាការបង្រៀន

ការរៀនសូត្រធ្វើសមកាលកម្មគឺជាការណែនាំនិងសហការក្នុង" ពេលវេលាពិត" តាមរយៈអ៊ីនធឺណិត។ ជាធម្មតាវាពាក់ព័ន្ធនឹងឧបករណ៍ដូចជាការជជែកផ្ទាល់ការធ្វើសន្និសិទអូឌីយ៉ូនិងវីដេអូការចែករំលែកទិន្នន័យនិងកម្មវិធីការចែករំលែកក្តារចុចការលើកដៃនិម្មិតការមើលរួមគ្នានៃបទបង្ហាញពហុព័ត៌មាននិងការបញ្ចាំងស្លាយតាមអ៊ីនធឺណិត។ (Poe & Stassen លេខ ៦ ទំព័រ ៦)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ខណៈការណែនាំអំពីការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រតាមបែបឌីជីថលមានអត្ថប្រយោជន៍ផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់ដំណើរការបង្រៀន/រៀន មិនមែនគ្រប់សាលាទាំងអស់សុទ្ធតែមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដូចគ្នាដែលចាំបាច់ដើម្បីធ្វើដូច្នេះទេ។ ជាពិសេសបណ្តាប្រទេសនៅទូទាំងពិភពលោកខាងត្បូង និងនៅក្នុងប្រទេសទាំងនេះសាលារៀនដែលមានជនបទច្រើនខ្លះឧបករណ៍បច្ចេកទេសជាមូលដ្ឋាន។ ភាគច្រើនបណ្តាលមកពីឧបសគ្គហិរញ្ញវត្ថុ៖ សាលារៀនប្រហែលជាមិនអាចផ្តល់នូវឧបករណ៍ដំបូងឡើយ ដោយគ្រាន់តែចំណាយលើការចំណាយដែលកើតឡើងដដែលៗ។ ការផ្តត់ផ្តង់ថាមពលអគ្គិសនីដែលមានស្ថិរភាព ឬការតភ្ជាប់អ៊ីធឺណិតកាន់តែធ្វើឱ្យស្មុគស្មាញដល់ការណែនាំអំពីការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រឌីជីថល ទោះបីជាមានការកើនឡើងនៃ " ឧបករណ៍ចល័តដែលមានបណ្តាញទិន្នន័យចល័តក្នុងចំណោមគ្រូបង្រៀននិងសិស្ស" (លីម et al., ២០២០, ទំព័រ ២៤៥០)។ លើសពីនេះ គ្រូបង្រៀនមិនត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលឱ្យប្រើបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលក្នុងមួយមុខ និងខ្វះចំណេះដឹងគ្រប់គ្រាន់អំពីគោលបំណងគរុកោសល្យនៃឧបករណ៍ទាំងនោះ។ (លីម et al., ២០២០) ការណែនាំដឹងអំពីឧបសគ្គទាំងនេះដែលគ្រូជាច្រើនត្រូវប្រឈមមុខនឹងការណែនាំអំពីការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រតាមបែបឌីជីថលចូលក្នុងថ្នាក់របស់ពួកគេ។ វាមានន័យថាជាមគ្គុទ្ទេសក៍ដែលបង្ហាញពីមូលដ្ឋានទ្រឹស្តី ហើយក្នុងពេលតែមួយបង្ហាញឧទាហរណ៍អំពីរបៀបប្រើបច្ចេកវិទ្យាតាមបែបគរុកោសល្យ។ យើងដឹងថាវាបង្ហាញពីថ្នាក់រៀនដ៏ល្អមួយ ប៉ុន្តែយើងព្យាយាមក្នុងពេលតែមួយដើម្បីផ្តល់ជូនជម្រើសសម្រាប់ថ្នាក់រៀនដែលមានឧបករណ៍តិចតួច ឬតិចបំផុត។

វិធីសាស្ត្ររៀនអសមកាលប្រើសមត្ថភាពពន្យារពេលអ៊ីនធឺណិត។ ជាធម្មតាវាពាក់ព័ន្ធនឹងឧបករណ៍ដូចជាអ៊ីមែលការពិភាក្សាជាក្រុមក្រុមសារព័ត៌មាននិងព្រឹត្តិបត្រឯកសារភ្ជាប់ឯកសារ។ (Poe & Stassen លេខ ៦ ទំព័រ ៦)

សកលខាងត្បូង៖ ជាពាក្យដែលធនាគារពិភពលោកប្រើសំដៅលើបណ្តាប្រទេសមានចំណូលទាបនិងមធ្យមនៅអាស៊ីអាហ្វ្រិកអាមេរិកឡាទីននិងការ៉ាអ៊ីប (លីម et al., ឆ្នាំ ២០២០, ទំព័រ ២៤៤៨)

១.១ ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

នៅឆ្នាំ ២០០៤ ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡាកម្ពុជាបានប្រកាសចក្ខុវិស័យដូចតទៅ៖ចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែងនៃការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នានៅកម្ពុជា គឺដើម្បីធានាបាននូវលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំមូលដ្ឋានដោយស្មើភាពសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋទាំងអស់និងដើម្បីរៀបចំពលរដ្ឋរបស់ខ្លួនឱ្យដើរតួយ៉ាងសកម្មក្នុងការកសាងប្រទេសឡើងវិញ និងការធ្វើសមាហរណកម្មកម្ពុជាទៅក្នុងសហគមន៍ពិភពលោកផ្អែកលើចំណេះដឹង។ ក្រសួងកំពុងដាក់ចេញនូវគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្សេងៗដើម្បីជួយសម្រួលដល់ការធ្វើសមាហរណកម្មបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងគមនាគមន៍ (ICT) ឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពការអប់រំនៅគ្រប់កម្រិត

និងដើម្បីផលិតនូវបច្ចេកវិទ្យាដែលមានចំណេះដឹងផ្នែកផលិតភាពនិងការគិតគូរដល់បុគ្គលិកនៅទូទាំងប្រទេស។ (ទំ.៤)
ទោះយ៉ាងណា ការផ្តល់មូលនិធិនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនេះបានបង្កឱ្យមានបញ្ហាចម្បងក្នុងការឈានទៅដល់គោលដៅដែលបានស្រមៃ (Corrado, Flinn, & Tungjan, 2019) ។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះអត្រានៃការជ្រៀតចូលតាមអ៊ិនធើណិតនៅកម្ពុជា (ប្រហែល ៥០% នៅឆ្នាំ ២០១៨) គឺខ្ពស់ល្មមសន្មតថា គ្រូបង្រៀនដែលមានចំនួនច្រើនមានចំណេះដឹងឌីជីថលចាំបាច់ដែលពួកគេអាចបញ្ជូនទៅឱ្យសិស្សវ័យក្មេងនៅក្នុងសាលារៀនដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយសារកង្វះខាតនៃធនធាន" (Corrado, Flinn, & Tungjan, ឆ្នាំ ២០១៩ ទំព័រ ៦) ។

១.១ ស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា

ដោយទទួលស្គាល់ពីតម្រូវការដើម្បីអភិវឌ្ឍ ភាពជាអ្នកដឹកនាំរបស់គ្រូបង្រៀននៅក្នុងការអប់រំឌីជីថល ការសម្រេចចិត្តកម្រិតគោលនយោបាយជាច្រើនត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្នុងបរិបទស្រីលង្កា (ក្រសួងអប់រំស្រីលង្កាឆ្នាំ ២០១១)។ ខណៈពេលដែលគំនិតផ្តួចផ្តើមសិក្សាតាមអេឡិចត្រូនិកផ្សេងៗគ្នាបានកើតឡើងនៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កាក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រថ្មីៗនេះ មានតម្រូវការដើម្បីពង្រឹងគម្លាតឌីជីថល និងសង្គមផ្នែកក្នុងដែលមាន (ម៉ូហ្សែលយូសហ៊ីវ៉ាហ្គាម៉ាជ & ហាន់សុនឆ្នាំ ២០១១) ។ ដូចគ្នានេះផងដែរ ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពស្មុគស្មាញនៃការរៀនតាមអេឡិចត្រូនិកដូចដែលអ្នកប្រើប្រាស់យល់ឃើញ និងសក្តានុពលនៃកន្លែងសិក្សាតាមអ៊ីនធឺណេតនៅស្រីលង្កាការអភិវឌ្ឍបច្ចេកទេសដែលងាយស្រួលប្រើ និងបរិយាកាសសិក្សាតាមអេឡិចត្រូនិកដែលអត្ថប្រយោជន៍សក្តានុពលអាចមើលឃើញយ៉ាងច្បាស់គឺត្រូវការគំនិតផ្តួចផ្តើមជាច្រើនត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីពង្រីកកន្លែងដែលត្រូវការដើម្បីលើកកម្ពស់ការរៀនសូត្រឌីជីថលនៅក្នុងប្រព័ន្ធសាលាស្រីលង្កា, Johar & Gunawardena, ឆ្នាំ ២០១៣) ។
ជាលទ្ធផល សាលារៀនជាច្រើនត្រូវបានបំពាក់ដោយមន្ទីរពិសោធន៍កុំព្យូទ័រកន្លែងផ្តល់អ៊ិនធឺណិត វ៉ាយហ្វាយកញ្ចប់កម្មវិធី និងធនធានអេឡិចត្រូនិក។ មុខវិជ្ជាព័ត៌មានវិទ្យាត្រូវបានណែនាំដល់សាលារៀនដើម្បីបង្កើនអក្ខរកម្មឌីជីថលក្នុងចំណោមអ្នកសិក្សា (ក្រសួងអប់រំស្រីលង្កាឆ្នាំ ២០១១) លើសពីនេះសារៈសំខាន់ និងតម្រូវការនៃការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូក្នុងការអប់រំឌីជីថល (ក្រសួងអប់រំស្រីលង្កាឆ្នាំ ២០១២) ឧទាហរណ៍គម្រោងស៊ី-ដាឡា ដែលអនុវត្តដោយ OUSL

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ផ្តោតលើការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពក្នុងចំណោមគ្រូបង្រៀនអនុវិទ្យាល័យ ដើម្បីក្លាយជាអ្នកដឹកនាំអប់រំឌីជីថលនៅក្នុងសហគមន៍សាលាផ្ទាល់។
ខណៈដែល "ស្រីលង្កានៅតែស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលលេចធ្លោនៃការប្រើប្រាស់អាយស៊ីធីក្នុងវិស័យអប់រំ" (លីម et al, ២០២០, ទំព័រ ២៤៥២) រដ្ឋាភិបាលកំពុងដំណើរការបញ្ចប់ផែនការមេអប់រំអាយស៊ីធីដែលមានន័យថា " ផ្តល់ទិសដៅ និងលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ អាយស៊ីធី" (លីម et al , ឆ្នាំ ២០២០ ទំព័រ ២៤៥៣)។ ថ្មីៗនេះរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំបានប្រកាសថា សូម្បីតែសាលារៀននៅតំបន់ដាច់ស្រយាលនៃភាគខាងជើងសាបារ៉ាហ្គាមួរ៉ាអ៊ូវ៉ា និងខេត្តកណ្តាលត្រូវបំពាក់ឧបករណ៍បច្ចេកវិទ្យា (ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យស្រីលង្កា ២០២០) ។ ឧបករណ៍ចាំបាច់ត្រូវបានណែនាំដល់សាលារៀនហើយវាត្រូវបានគេគ្រោងនឹងបំពាក់បន្ថែមដល់សាលាជាមួយ នឹងបច្ចេកវិទ្យាដែលត្រូវការ។ ទោះយ៉ាងណាការផ្តោតសំខាន់រហូតមកដល់ពេលនេះគឺការផ្តល់ផ្នែករឹងដោយមិនអើពើនឹងការគាំទ្រដែលភ្ជាប់មកជាមួយនូវរបៀបដែលផ្នែករឹងនេះអាចត្រូវបានអនុវត្ត ដើម្បីផ្តល់ជូននូវបទពិសោធន៍សិក្សាប្រកបដោយអត្ថន័យ។ (លីម et al., ២០២០) ដូច្នេះបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលនៅតែត្រូវបានប្រើជាចម្បងដើម្បីជំនួសបច្ចេកវិទ្យាអាណាឡូកនៅក្នុងវិធីសាស្ត្រផ្តោតលើគ្រូ និងការបង្រៀន។ បច្ចេកវិទ្យាទាំងនេះត្រូវបានប្រើដោយគ្រូសម្រាប់ការបង្រៀនតាមស្លាយ ឬលំហាត់ជំនួសឱ្យការទទួលយកវាដើម្បីផ្តល់ជូននូវបទពិសោធន៍សិក្សាដ៏មានន័យសម្រាប់អ្នកសិក្សា។ (លីម et al., ២០២០) ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយដូចដែលបានពន្យល់ពីមុនការជំនួសអាណាឡូកសាមញ្ញជាមួយបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលមិនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីគាំទ្រ និងកែលម្អដំណើរការបង្រៀន/រៀន។ គ្រូបង្រៀនត្រូវមានការយល់ដឹងអំពីគុរុកោសល្យចាំបាច់នៃឧបករណ៍ទាំងនេះ និងការអនុវត្តដែលអាចធ្វើទៅបានដើម្បីផ្តល់ការបង្រៀនប្រកបដោយជោគជ័យ។

២. ការពង្រឹងបរិយាកាសនៃការសិក្សាតាមបែបឌីជីថល

ដូចដែលបានឃើញនៅក្នុងការណែនាំអំពីទ្រឹស្តីនៅម៉ូឌុល ២ ប្រធានបទ ២ "បរិយាកាសសិក្សាសំដៅទៅលើបរិបទទីតាំង និងវប្បធម៌ផ្សេងៗដែលសិស្សរៀន" (សទ្ធានុក្រមនៃការកែទម្រង់ការអប់រំឆ្នាំ ២០១៣ តាមអ៊ីនធឺណិត) រួមបញ្ចូលទាំងការកំណត់អន្តរកម្មរវាងសិស្សនិងនិស្សិតក៏ដូចជាសិស្ស និងគ្រូ។ ជាផ្នែកមួយនៃគំនិតគុរុកោសល្យរបស់គ្រូបង្រៀនបរិយាកាសសិក្សាត្រូវបានរៀបចំ

យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ដោយផ្អែកលើការពិចារណាទ្រឹស្តីស្តីពីការបង្រៀន និងរៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នៅក្នុងបរិបទនៃបរិយាកាសសិក្សាដែលមានលក្ខណៈប្រសើរឡើងបែបឌីជីថលទិដ្ឋភាពឌីជីថលក៏ត្រូវយកមកពិចារណាផងដែរ។ ដូច្នេះបរិយាកាសសិក្សាអាច" ត្រូវបានកំណត់ថាជាសំណុំនៃទីតាំងរូបវន្ត និងឌីជីថល និងវប្បធម៌ដែលសិស្សរៀន" (Koper ឆ្នាំ ២០១៤ ទំព័រ ៣) ។ ជាថ្មីម្តងទៀតវាមិនមែនគ្រាន់តែនិយាយអំពីការយកបច្ចេកវិទ្យាមកប្រើក្នុងថ្នាក់នោះទេ ប៉ុន្តែវានិយាយអំពីការឆ្លុះបញ្ចាំងពីគរុកោសល្យអំពីរបៀបដែលបច្ចេកវិទ្យាទាំងនេះអាចត្រូវបានប្រើដើម្បីបំពេញគោលបំណងរបស់មនុស្សម្នាក់ និងគាំទ្រដល់ដំណើរការសិក្សារបស់សិស្ស (Spector, 2014) ។ Koper (2014) បែងចែករវាងករណីផ្សេងគ្នានៃបរិយាកាសសិក្សាទាក់ទងទៅនឹងកម្រិតនៃការបង្កើនបច្ចេកវិទ្យា (៣)។

• **ករណីឌីជីថល៖** នៅពេលបរិយាកាសសិក្សាមានបញ្ចូលឧបករណ៍សិក្សាឌីជីថល ឧទាហរណ៍ក្នុងបន្ទប់សិក្សាស្ងាត់មួយនៅពេលប្រើកម្មវិធីសមត្ថកម្មបរិយាកាសសិក្សានោះអាចទទួលឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងពីឧបករណ៍ឌីជីថល ។ ឧ. តាមរយៈការបង្ហាញពិភពពិត កម្មវិធីនិម្មិតហ្គេមធំ ឬសៀវភៅឌីជីថល តំណាងនៃការយល់ដឹងដែលត្រូវបានជំរុញដោយឧបករណ៍ឌីជីថលអាចនាំឱ្យមានដំណើរការសិក្សា។ ក្នុងករណីនេះមានឌីជីថលរំញោចតំណាងឱ្យបរិយាកាសសិក្សា។

•**ករណីបង្កប់៖** បរិយាកាសនៃការសិក្សាផ្តល់នូវភាពរំញោចពាក់ព័ន្ធដល់អ្នកប្រើប្រាស់ ហើយឧបករណ៍ឌីជីថលកំពុងបន្ថែមការបង្កើនព័ត៌មាន ដើម្បីបង្កើនការតំណាងនៃការយល់ដឹង។ ក្នុងករណីនេះមានការរួមបញ្ចូលគ្នាផ្នែកឌីជីថលផ្នែករាងកាយដែលជំរុញផ្នែករៀនសូត្រ។

•**ករណីចំហៀង៖** ឧបករណ៍ឌីជីថលត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងបរិយាកាសិក្សាដើម្បីគាំទ្រដល់មុខងារសិក្សាបន្ថែម ដូចជាព័ត៌មានការគាំទ្រការធ្វើតេស្ត និងការផ្តល់យោបល់ ប៉ុន្តែឧបករណ៍ឌីជីថលមិនអើពើនឹងបរិយាកាសជាក់ស្តែង។ ព័ត៌មានទាំងអស់អំពីបរិយាកាសរាងកាយគួរតែត្រូវបានបន្ថែមទៅឧបករណ៍ដោយអ្នកប្រើប្រាស់។ ឧទាហរណ៍នៅពេលសិស្សត្រូវបានបង្ហាញពីភារកិច្ចដើម្បីប្រតិបត្តិក្នុងបរិយាកាសនៃការសិក្សារបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបញ្ចូលលទ្ធផលទៅឧបករណ៍ឌីជីថលដោយខ្លួនឯង។ ក្នុងករណីនេះការតំណាងរបស់អ្នកប្រើប្រាស់អំពីបរិយាកាសសិក្សាត្រូវបានបែងចែក៖ ផ្នែកសិក្សាផ្ទាល់ និងផ្នែកឌីជីថល។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

•**ករណីបុរាណ៖**បរិយាកាសសិក្សាផ្តាល់ផ្តល់នូវភាពរំញោចដែលពាក់ព័ន្ធ ហើយមិនមានសញ្ញាពាក់ព័ន្ធឌីជីថលបន្ថែមទេ។ នេះគឺជាស្ថានភាព "សាលាចាស់" ដែលមនុស្សកំពុងធ្វើអន្តរកម្មនិងសិក្សាដោយគ្មានជំនួយពីឧបករណ៍ឌីជីថលណាមួយ។ ក្នុងករណីនេះមានការតំណាងឱ្យបរិយាកាសសិក្សាដោយអ្នកប្រើប្រាស់ដែលត្រូវបានជំរុញដោយបរិយាកាសសិក្សាផ្តាល់។ នៅក្នុងបរិបទនៃបរិយាកាសសិក្សាដែលបានពង្រឹងដោយឌីជីថល និងគរុកោសល្យពីចម្ងាយមានតែករណីដែលបានបង្កប់ និងផ្នែកម្ខាងប៉ុណ្ណោះដែលពាក់ព័ន្ធ។ ករណីបុរាណមិនមានការតភ្ជាប់ដែលមានលក្ខណៈឌីជីថលទាល់តែសោះខណៈដែលករណីឌីជីថលត្រូវបានកែលម្អដោយឌីជីថល ប៉ុន្តែមិនគិតពីទិដ្ឋភាពនៃការបង្រៀននៅក្នុងដំណើរការបង្រៀន/រៀនទេ។

២.១ បរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃ និងបន្ថែមសិក្សាឆ្លាតវៃ

គំនិតនៃបរិយាកាសសិក្សាដ៏ឆ្លាតវៃត្រូវទៅនឹងបាតុភូតផ្សេងៗដូចជា ទូរស័ព្ទវៃឆ្លាត ទូរទស្សន៍ឆ្លាតវៃ ក្តារបន្ទះឆ្លាតវៃ ភ្លើងឆ្លាត និងទីក្រុងឆ្លាតដើម្បីកំណត់ដំហានបន្ទាប់ក្នុងការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាជំនាន់ថ្មី។ តាមទស្សនៈនេះបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃអាចត្រូវបានគេមើលឃើញថាជាបរិយាកាសសិក្សាដែលត្រូវបានកែលម្អគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការរៀនសូត្រឱ្យបានប្រសើរនិងលឿនជាងមុន។ ដូច្នេះតើការកែលម្អប្រភេទណាដែលធ្វើឱ្យមានបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃ? សំណុំតម្រូវការមានដូចខាងក្រោម។ បរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃ គឺជាបរិយាកាសសិក្សាដែលក្នុងនោះ៖

•ឧបករណ៍ឌីជីថលមួយ ឬច្រើនត្រូវបានបន្ថែមទៅទីតាំងរបស់អ្នកសិក្សា

•ឧបករណ៍ឌីជីថលដឹងពីទីតាំងបរិបទ និងវប្បធម៌របស់អ្នកសិក្សា

•ឧបករណ៍ឌីជីថលបន្ថែមមុខងារសិក្សាទៅលើទីតាំងបរិបទ និងវប្បធម៌ដូចជាការផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមការវាយតម្លៃកិច្ចសហការពីចម្ងាយ ការផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់មតិយោបល់។ល។

• ឧបករណ៍ឌីជីថលកំពុងតាមដានវឌ្ឍនភាពរបស់អ្នកសិក្សា និងផ្តល់ព័ត៌មានសមស្របដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធ។សមាសភាពដែលទាក់ទងគ្នាទាំងបីខាងក្រោមជាលក្ខណៈសម្រាប់បរិយាកាសសិក្សាដ៏ឆ្លាតវៃ៖ លក្ខណៈទាក់ទងនឹងបច្ចេកវិទ្យាអប់រំ លក្ខណៈដែលទាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌនៃបរិយាកាសសិក្សា និងលក្ខណៈដែលទាក់ទងនឹងដំណើរការដែលបានអនុវត្តនៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សា

ឆ្លាត (ប៉ាឡៅ & ម៉ូហ្គាសឆ្នាំ ២០១៩) លក្ខណៈនៃសមាសភាពទាំងបី ត្រូវបានបង្ហាញក្នុងរូបភាពទី ១៖

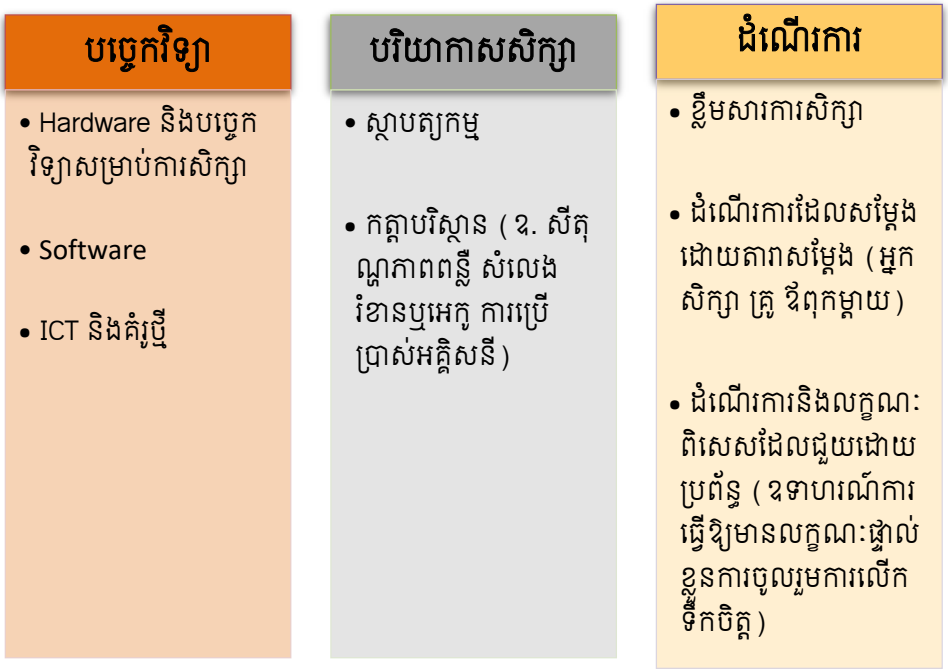

រូបភាពទី ១៖ សមាសភាពនៃបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃ ខណៈពេលដែល Koper (2014) និង Palau & Mogas (2019) មានលក្ខណៈលម្អិតនៃបរិយាកាសសិក្សាដ៏ឆ្លាតវៃ Spector (2014) ចង្អុលបង្ហាញពីមូលដ្ឋានគ្រឹះសំខាន់ចំនួនបីសម្រាប់ការរចនាការអភិវឌ្ឍ និងការដាក់ពង្រាយបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃ៖ ចិត្តវិទ្យា និងបច្ចេកវិទ្យាមួយ។ ទស្សនវិស័យខាងរោគវិទ្យាបង្ហាញថាមនុស្សអភិវឌ្ឍ ចំណេះដឹង និងជំនាញតាមរយៈការបង្កើតគំរូផ្លូវចិត្តដែលមានលក្ខណៈខុសៗគ្នាសម្រាប់បុគ្គលម្នាក់ៗ។ បទពិសោធន៍និងចំណេះដឹងពីមុនមានឥទ្ធិពលលើការអភិវឌ្ឍនេះ ដែលត្រូវយកមកពិចារណានៅពេលបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាដើម្បីគាំទ្រដល់ដំណើរការសិក្សា។ ទស្សនៈវិស័យខាងលើ បានគូសបញ្ជាក់ពីរបៀបដែលភាសា និងសុន្ទរកថា ត្រូវបានដៈឥទ្ធិពលដល់សង្គម រួមទាំងរបៀបដែលចំណេះដឹងត្រូវបានអភិវឌ្ឍរួមគ្នា។ទ្រឹស្តីទាំងពីរនេះផ្តល់នូវការពិពណ៌នាទូទៅអំពីរបៀបដែលមនុស្សមកស្គាល់និងស្វែងយល់ពីពិភពលោក ពោលគឺតាមរយៈដំណើរការបង្កើតតំណាងផ្លូវចិត្តខាងក្នុងហើយបន្ទាប់មកចែករំលែកគំនិតបង្កើតឡើងដោយផ្អែកលើការតំណាងទាំងនោះជាមួយអ្នកដទៃតាមរយៈភាសាសមស្រប និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ (Spector ឆ្នាំ ២០១៤ ទំព័រ ៤)

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ចក្ខុវិស័យផ្លូវចិត្តពិចារណាលើឥរិយាបថដែលជាវិធីសាស្ត្រមួយដែលយល់ និងព្យាករណ៍អំពីអាកប្បកិរិយារបស់មនុស្សដោយការសង្កេត និងវាស់វែង ដែលជាការរួមចំណែកដ៏មានតម្លៃក្នុងការស្វែងយល់ពីបរិយាកាសសិក្សាធ្លាត។ ចំណែកឯការយល់ដឹងដែលចង់ស្វែងយល់ពីដំណើរការផ្លូវចិត្តដែលស្ថិតនៅក្រោមឥរិយាបថរបស់មនុស្សអាចរួមចំណែកដល់ការធ្វើផែនការ និងការអនុវត្តបរិយាកាសសិក្សាធ្លាត៖" ការរួមចំណែកយល់ដឹងរបស់អ្នកវិទ្យាសាស្ត្របានបន្តពង្រីកវិធីដែលកុំព្យូទ័រអាចត្រូវបានប្រើដើម្បីធ្វើគំរូ និងគាំទ្រដល់ការរៀនសូត្ររបស់មនុស្សក្នុងទម្រង់ប្រព័ន្ធបង្រៀនឆ្លាតវៃ និងភ្នាក់ងារគរុកោសល្យ"។ (Spector, 2014, p ។ 5) ចិត្តវិទ្យាសង្គម និងរបៀបដែលមនុស្សដែលទទួលឥទ្ធិពលពីបរិយាកាសជុំវិញ ជាទិដ្ឋភាពមួយផ្សេងទៀតនៃទស្សន:ផ្លូវចិត្ត៖" មនុស្សមិនរស់នៅ និងរៀននៅដាច់ឆ្ងាយពីអ្នកដទៃទេ។ បរិយាកាសសិក្សាដ៏ឆ្លាតវៃនឹងយកការពិតនេះមកពិចារណាឱ្យបានច្បាស់ និងប្រកបដោយអត្ថន័យ" ។ (Spector, 2014, p.5) ទិដ្ឋភាពដែលបានលើកឡើងកន្លងមកមានការយល់ដឹងនៅក្នុងធម្មជាតិ ធាតុដែលមិនមានការយល់ដឹងដូចជាអារម្មណ៍និងទម្លាប់ក៏ត្រូវយកមកពិចារណាក្នុងការរចនាការអភិវឌ្ឍ និងការដាក់ពង្រាយបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃ។

ជាចុងក្រោយ គ្រឹះទីបីទាក់ទងនឹងបច្ចេកវិទ្យា។ បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានផ្តល់នូវបញ្ហាប្រឈមដ៏សំខាន់សម្រាប់ការរចនាការអភិវឌ្ឍ និងការដាក់ពង្រាយបរិយាកាសសិក្សាប្រព័ន្ធបង្រៀន និងបច្ចេកវិទ្យាអនុវត្ត។ តើបច្ចេកវិទ្យាមួយណាដែលត្រូវប្រើដើម្បីគាំទ្រគោលដៅនិងគោលបំណងណាមួយសម្រាប់អ្នកសិក្សាផ្សេងៗគ្នាក្នុងស្ថានភាពផ្សេងៗគ្នា? តើមួយណាទំនងជាមានប្រសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាព? ជាចុងក្រោយតើមួយណានឹងរួមចំណែកដល់ការអភិវឌ្ឍបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាត? បច្ចេកវិទ្យាអប់រំដ៏ឆ្លាតវៃជាបច្ចេកវិទ្យាមួយដែលសម្រេចគោលបំណងរបស់ខ្លួនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងជាញឹកញាប់តម្រូវឱ្យមានការប្រើបច្ចេកវិទ្យាប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិតក្នុងលក្ខណៈទាក់ទាញ និងអាចបត់បែនបាន។ ដូចដែលបានលើកឡើងពាក្យថា " ឆ្លាត" ឥឡូវនេះត្រូវបានភ្ជាប់ទៅនឹងបច្ចេកវិទ្យាអប់រំមួយចំនួនដែលមិនមានច្រើន (ឬណាមួយ) នៃលក្ខណៈទាំងនោះ។ មនុស្សម្នាក់រកឃើញឃ្លា" ទូរស័ព្ទឆ្លាត" និង" ក្តារឆ្លាត" ដែលកំពុងប្រើយ៉ាងទូលំទូលាយនៅក្នុងបច្ចេកវិទ្យាអប់រំ។ ទាំងនេះអាចត្រូវបានចាត់ទុកថាជាបច្ចេកវិទ្យាប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត ការប្រើប្រាស់នៅក្នុងការអប់រំជាធម្មតាមិនមានភាពច្នៃប្រឌិតទេ ហើយមិនមានលក្ខណៈពិសេសផ្សេងទៀតនៃភាពវៃ

ឆ្លាត និងមានសក្តានុពលជាងមុន។ ឧទាហរណ៍ស្មាតហ្វូនអាចតាមដានទីតាំងរបស់មនុស្សម្នាក់រួចហើយរក្សាប្រវត្តិនៃការទិញរបស់បុគ្គលនោះ។ នៅពេលដែលបុគ្គលនោះស្ថិតនៅក្នុងហាងមួយ ទូរស័ព្ទឆ្លាតអាចផ្ញើសារទៅមនុស្សម្នាក់ដោយកត់សម្គាល់ថាវត្ថុជាក់លាក់ណាមួយ ដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍កំពុងដាក់លក់នៅក្នុងហាងនោះ។ សកម្មភាពបែបនេះនឹងតំណាងឱ្យកម្មវិធីដែលអាចបត់បែនបាន និង គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ទោះបីជាមិនមានការអប់រំពិសេសក៏ដោយ ក្តារឆ្លាតអាចចាប់យករូបភាព ឬស្នាមម្រាមដៃរបស់កុមារ។ វាក៏អាចមានមូលដ្ឋានទិន្នន័យនៃរូបភាពឬស្នាមម្រាមដៃរបស់កុមារនៅក្នុងថ្នាក់រួមជាមួយនឹងប្រវត្តិនៃការសម្តែងនិងបញ្ហាដែលកុមារម្នាក់ៗបានបង្ហាញ។ បន្ទាប់ពីកុមារព្យាយាមដោះស្រាយបញ្ហាស្មុគ្រស្មាញ ឬបញ្ហាប្រឈម ក្រុមប្រឹក្សាអាចផ្តល់យោបល់ដើម្បីណែនាំកុមារទៅរកដំណោះស្រាយត្រឹមត្រូវ។ ក្តារឆ្លាតវៃអាចគ្រាន់តែសុំឱ្យកុមារឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរដែលទំនងជាបង្កឱ្យមានការពិនិត្យឡើងវិញនូវការឆ្លើយតបរបស់កុមារ។ ក្តារឆ្លាតវៃបែបនេះអាចត្រូវបានគេចាត់ទុកថាឆ្លាតពិតប្រាកដ។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយវាតែងតែត្រូវបានគេចាត់ទុកថាបច្ចេកវិទ្យាមានកំណត់ក្នុងន័យថាវាត្រូវការការបញ្ចូលឬអន្តរកម្មរបស់មនុស្ស។ ដូច្នេះមានហានិភ័យដែលរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃអត្ថន័យនីមួយៗត្រូវបានរារាំងដោយស្វ័យប្រវត្តិកម្មផ្អែកលើបច្ចេកវិទ្យា។ ដូច្នេះគ្រូបង្រៀនចាំបាច់ត្រូវកាត់បន្ថយហានិភ័យនេះដោយបន្ថែមការពិចារណាគរុកោសល្យចាំបាច់ដើម្បីធានាដំណើរការសិក្សាប្រកប ដោយប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សាដ៏ឆ្លាតវៃ។ វិធីសាស្ត្របែបធម្មជាតិចំពោះរោគវិទ្យាដែលផ្តោតលើការពិពណ៌នាអំពីរបៀបដែលមនុស្សបង្កើតចំណេះដឹងពិតប្រាកដសន្និដ្ឋានថា មិនមានវិធីតែមួយឬសាមញ្ញដើម្បីកំណត់លក្ខណៈនៃការអភិវឌ្ឍ ចំណេះដឹង។ មនុស្សបង្កើតតំណាងផ្ទៃក្នុងហើយបន្ទាប់មកនិយាយអំពីការតំណាងទាំងនោះជាមួយអ្នកដទៃតាមដំណើរផ្សេងៗគ្នាដើម្បីស្វែងយល់។ មនុស្សមានភាពវៃឆ្លាតតាមរបៀបផ្សេងៗគ្នាពេលវេលាខុសៗគ្នានិងក្នុងកាលៈទេសៈខុសៗគ្នា។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយវាច្បាស់ណាស់ថាសមត្ថភាពក្នុងការចូលរួមសុន្ទរកថាដ៏មានអត្ថន័យជាមួយអ្នកដទៃ ជួយសម្រួលដល់ការអភិវឌ្ឍចំណេះដឹង។

វិធីសាស្ត្រចិត្តសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នាចំពោះការគិត និងសកម្មភាពរបស់មនុស្សផ្តល់នូវការពិពណ៌នាអំពីដំណើរការ និងកត្តាផ្សេងៗដែលជះឥទ្ធិពលដល់ការគិត និងសកម្មភាព។ ប្រភេទនៃបទពិសោធន៍រៀនសូត្រមានច្រើនសូម្បីតែ

Epistemology ជាការសិក្សាឬទ្រឹស្តីនៃធម្មជាតិនិងមូលដ្ឋាននៃចំណេះដឹងជាពិសេសដោយយោងទៅលើដែនកំណត់និងសុពលភាពរបស់វា។

(Merriam-Webster តាមអ៊ីនធឺណិត)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ឬសម្រាប់ក្រុមមនុស្សជាក់លាក់។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយវាច្បាស់ណាស់ថាការផ្តល់មតិផ្ទាល់ខ្លួន និងការគាំទ្រការសហការជាមួយអ្នកដទៃអាចផ្តល់លទ្ធផលដែលចង់បានដោយមិនអើពើនឹងកត្តាសង្គម និងជះឥទ្ធិពលដល់ការរៀនសូត្រ។ មេរៀនដែលទទួលបានពីបច្ចេកវិទ្យាអប់រំមានច្រើន និងខុសៗគ្នា។ ការប្រើបច្ចេកវិទ្យាថ្មីដើម្បីជំនួសការអនុវត្តន៍មុន អាចមិនមែនជាការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៃបច្ចេកវិទ្យាច្នៃប្រឌិតទេ។ ដោយសារបច្ចេកវិទ្យាមានភាពច្នៃប្រឌិតមិនមែនមានន័យថាការប្រើប្រាស់របស់វាដើម្បីគាំទ្រដល់ការរៀនសូត្រ និងការណែនាំនឹងមានភាពច្នៃប្រឌិតឬមានប្រសិទ្ធភាពនោះទេ។ អ្វីដែលយើងអាចទទួលបានពីកម្មវិធីបច្ចេកវិទ្យាអប់រំមុនគេ គឺជោគជ័យដំបូងក្នុងការកំណត់តួចតាច និងឯកសិទ្ធិអាចនាំឱ្យមានការយល់ច្រឡំ។ ការយកបច្ចេកវិទ្យាអប់រំមកធ្វើមាត្រដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើផែនការការអភិវឌ្ឍ គោលនយោបាយការបណ្តុះបណ្តាលការគាំទ្រនិងភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលតែងតែខ្វះខាតនៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំ។

តើទស្សនវិស័យទាំងនេះផ្តល់អ្វីខ្លះអំពីក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់បរិយាកាសសិក្សាឆ្លាត? ប្រហែលជាមានលក្ខណៈមួយចំនួនពីទស្សនៈមូលដ្ឋានទាំងនេះអាចស្រង់ចេញ និងប្រើជាសូចនាករបឋមនៃភាពឆ្លាតវៃនៃបរិយាកាសសិក្សា។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយនេះជាសំណុំលក្ខណៈបឋមនិងផ្នែកខ្លះសម្រាប់បរិយាកាសសិក្សាដ៏ឆ្លាតវៃដោយបែងចែកជាបីប្រភេទ។ប្រភេទតំណាងឱ្យលក្ខណៈទាំងនោះ ពិតជាចាំបាច់សម្រាប់បរិយាកាសសិក្សាដ៏ឆ្លាតវៃនិងប្រភេទដែលមិនមានការសម្រេចចិត្តដែលមានអត្ថប្រយោជន៍បន្ថែម។ ដូចគ្នានេះដែរលក្ខណៈដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងតារាងទី ១ និងគំរូក្របខ័ណ្ឌក្នុងរូបភាពទី ២ ជាការផ្តល់យោបល់សម្រាប់បរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃហើយអាចត្រូវបានកែសម្រួលដោយបរិយាកាសសិក្សាដទៃទៀតដោយអនុវត្តវិធីសាស្ត្របច្ចេកវិទ្យា និងបរិយាកាសខាងរាងកាយតាមតម្រូវការជាក់លាក់របស់ពួកគេ។ គួរបញ្ជាក់ផងដែរថាលក្ខណៈដែលបានបង្ហាញគឺសំដៅលើប្រភេទឧត្តមគតិនៃបរិយាកាសសិក្សាដ៏ឆ្លាតវៃ។

សូមមើលផងដែរម៉ូឌុល ១ អត្ថបទ ២" ការធ្វើផែនការមេរៀននិងជំនាញវិធីសាស្ត្រ៖ គំនិត ឧបករណ៍ និងកម្មវិធី"

តារាងទី ១៖ លក្ខណៈនៃបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃ

I – ចាំបាច់	II – ដែលមានតម្រូវការខ្ពស់	III – ធម្មតា
ប្រសិទ្ធភាព - បរិយាកាសសិក្សាជាលទ្ធផលដែលអាចទទួលយកបានឬជាលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រដែលប្រសើរជាងបរិយាកាសសិក្សាដែលមិនឆ្លាតដែលត្រូវគ្នាជាមួយអ្នកសិក្សាស្រដៀងគ្នា។	**គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ -** បរិយាកាសសិក្សាមានសមត្ថភាពក្នុងការជំរុញនិងទ្រទ្រង់ការបន្តការចាប់អារម្មណ៍និងការចូលរួមពីអ្នកសិក្សាផ្សេងៗគ្នាជាពិសេសនៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សាដែលមិនឆ្លាត និងមិនត្រូវគ្នា។	**ការសន្ទនា -** បរិយាកាសសិក្សាអាចចូលរួមជាមួយអ្នកសិក្សាក្នុងការសន្ទនាឬជួយសម្រួលដល់ការសន្ទនាជាក្រុមលើប្រធានបទឬបញ្ហាពាក់ព័ន្ធ។
ប្រសិទ្ធផល - បរិយាកាសសិក្សាមានប្រសិទ្ធិភាពមិនចំណាយច្រើនទេការចំណាយលើដើមទុនគឺសម្រាប់គាំទ្រនិងថែទាំក្នុងរយៈពេល ៥ ឆ្នាំ មិនដូចជាការចំណាយក្នុងបរិយាកាសសិក្សាដែលមិនឆ្លាតដោយមានចំនួនអ្នកសិក្សាប្រហាក់ប្រហែលគ្នា។	**អាចបត់បែនបាន -** បរិយាកាសសិក្សាអាចសម្របខ្លួនទៅនឹងការផ្លាស់ប្តូរដូចជាអ្នកសិក្សាថ្មីដែលចូលរួមក្នុងវគ្គសិក្សាធនធានផ្សេងៗត្រូវបានណែនាំឬគោលដៅឬគោលបំណងបន្ថែម។	**ឆ្លុះបញ្ចាំង -** បរិយាកាសសិក្សាអាចបង្កើតការវាយតម្លៃដោយខ្លួនឯងដោយផ្អែកលើវឌ្ឍនភាពនិងការសម្តែងរបស់សិស្សជាពិសេសការផ្តល់យោបល់អំពីសកម្មភាពនិងគុណលក្ខណៈនៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សាដែលអាចកែសម្រួលដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពទូទៅ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

អាចធ្វើមាត្រដ្ឋានបាន - បរិយាកាសសិក្សាត្រូវបានបង្ហាញថាមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំដែលលាតសន្ធឹងហួសពីករណីមួយឬចំនួនតិចតួចនៃការសាក-ល្បងដែលមានកំណត់និងមិនមានកំណត់។	**សម្របខ្លួន -** បរិយាកាសសិក្សាអាចសម្របទៅនឹងតម្រូវការរបស់អ្នកសិក្សាជាក់លាក់ដោយការទទួលស្គាល់សមត្ថភាពជំនាញការរៀននិងចំណាប់អារម្មណ៍របស់អ្នកសិក្សា។	**ប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត -** បរិយាកាសសិក្សារៀនសូត្រប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗនិងកំពុងរីកចម្រើនហើយប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិតក្នុងវិធីច្នៃប្រឌិតដើម្បីគាំទ្រដល់ការរៀនសូត្រ និងការណែនាំ។
ស្វយ័ត - បរិយាកាសសិក្សាអាចមានប្រតិកម្មសមស្របនិងស្វយ័តចំពោះស្ថានភាពនិងកាល:ទេស:សិក្សាផ្សេងៗគ្នាដូចជាគ្រូបង្រៀនដែលមានសមត្ថភាពក្នុងការជួយអ្នកសិក្សាឱ្យមានការរៀបចំ និងយល់ដឹងអំពីគោល-ដៅ ដំណើរការនិងលទ្ធផលសិក្សារបស់ពួកគេផ្ទាល់។	**ផ្ទាល់ខ្លួន -** បរិយាកាសសិក្សាអាចផ្តល់នូវកិច្ចការផ្ទាល់ខ្លួននិង/ឬការផ្តល់យោបល់ជាទម្រង់នៅពេលដែលត្រូវការដើម្បីជួយដល់អ្នកសិក្សាដែលកំពុងជួបការលំបាកឱ្យមានការរីកចម្រើនយ៉ាងឆាប់រហ័ស។	**ការរៀបចំដោយខ្លួនឯង -** បរិយាកាសសិក្សាអាចរៀបចំឡើងវិញនូវធនធាននិងយន្តការត្រួតពិនិត្យដើម្បីកែលម្អការអនុវត្តរបស់វាតាមពេលវេលាដោយផ្អែកលើទិន្នន័យដែលត្រូវបានប្រមូលដោយស្វ័យប្រវត្តិនិងប្រើប្រាស់ដើម្បីធ្វើឱ្យរបៀបដែលបរិស្ថានធ្វើអន្តរកម្មជាមួយអ្នកសិក្សាក្នុងកាល:-ទេស:ផ្សេងៗ។

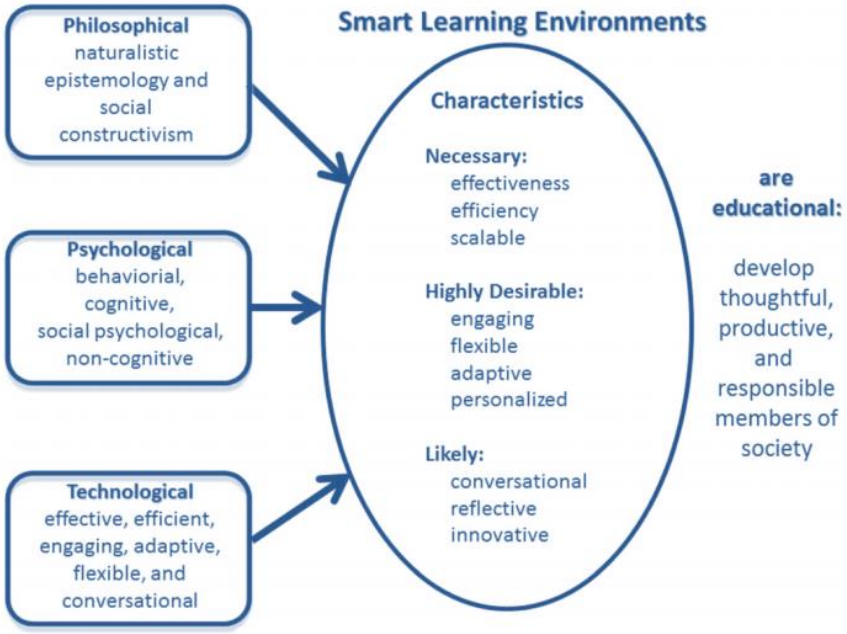

រូបភាពទី ២៖ ក្របខ័ណ្ឌបឋមសម្រាប់បរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃ បរិយាកាសរៀនសូត្រឆ្លាតវៃ ទាំងអស់មិនមែនឆ្លាតដោយស្វ័យប្រវត្តិទេ ដោយគ្រាន់តែប្រើបច្ចេកវិទ្យាក្នុងដំណើរការបង្រៀន/រៀននោះទេ។ វាត្រូវការសមាសធាតុត្រឹមត្រូវរួមទាំងមនុស្ស និងការរៀបចំត្រឹមត្រូវនៃឌីជីថល និងឧបករណ៍ផ្សេងទៀតដើម្បីសម្រេចបាននូវលទ្ធផលដែលចង់បានសម្រាប់សិស្ស។ ដូច្នេះបរិយាកាសសិក្សាត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីឈានទៅដល់ប្រសិទ្ធភាព (សមត្ថភាពដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលដៅនិងគោលបំណងដែលបានទទួលស្គាល់) ប្រសិទ្ធភាព (សមត្ថ-ភាពមានប្រសិទ្ធភាពដោយគ្មានការចំណាយ និងការខំប្រឹងប្រែងច្រើន) ការចូលរួម (ធន្ធ:សហការជាមួយនិងរៀនសូត្រពីអ្នកដទៃ) ភាពបត់បែន (ធន្ធ:ក្នុងការសាកល្បងអ្វីថ្មី) ការសម្របខ្លួន (សមត្ថភាពក្នុងការសម្របខ្លួនទៅនឹងស្ថានភាពផ្សេងៗ និងធ្វើការកែតម្រូវសមស្រប) និងការឆ្លុះបញ្ចាំង (សមត្ថភាពក្នុងការទទួលស្គាល់ជោគជ័យ និងបរាជ័យ និងរៀនពីកំហុស) (Spector, 2014, p.9) ។

ខណៈពេលដែលពាក្យថា" បរិយាកាសសិក្សាដ៏ឆ្លាតវៃ " គឺជាពាក្យធំត្រ "ពាក្យថ្នាក់រៀនឆ្លាតវៃ" មានលក្ខណៈតូចចង្អៀត ហើយពិចារណាលើបរិយាកាសសិក្សាផ្នែករាងកាយដែលបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងជាឌីជីថល (ប៉ាឡៅ & ម៉ូហ្គាសឆ្នាំ ២០១៩) ដំបូងត្រូវបានប្រើដើម្បីពណ៌នាអំពីថ្នាក់រៀន ដែលបំពាក់ដោយក្តារខៀនអន្តរកម្មដើម្បីសម្គាល់ពួកគេពី" ថ្នាក់កុំព្យូទ័រ" ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយជាមួយនឹងការអភិវឌ្ឍឥតឈប់ឈរនៃបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលបន្ទប់រៀន

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ដ៏ឆ្លាតវៃដែលត្រូវបានពិពណ៌នាថាជាថ្នាក់រៀនឆ្លាតវៃ នាពេលអនាគតត្រូវបានកំណត់ដោយឧបករណ៍បច្ចេកវិទ្យាកម្រិតខ្ពស់ដូចជាការភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតឥតខ្សែ ក្តារចុចឧបករណ៍ចល័ត (ឧទាហរណ៍ថេប្លេត និងស្មាតហ្វូន) និងវេទិការៀននិម្មិត (លីកុងនិងចេន)។ ឧបករណ៍ទាំងនេះអនុញ្ញាតឱ្យមាន" បទពិសោធន៍លើការបង្រៀនដ៏សំបូរបែបនិងជ្រាលជ្រៅ" (លីកុងនិងឆេនឆ្នាំ ២០១៥ ទំព័រ ១)។ ដូចដែលបានពិពណ៌នាពីមុនលក្ខណៈពិសេសនៃថ្នាក់ឆ្លាតគឺជាការពិតដែលថាបច្ចេកវិទ្យានិងឧបករណ៍ទាំងនេះឆ្លាតក្នុងន័យថា អាចឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់សិស្ស និងផ្តល់ជំណោះស្រាយតាមតម្រូវការ (លី et al ឆ្នាំ ២០១៥ ទំព័រ ៣ ហ្វា)។

•ថ្នាក់រៀនឆ្លាតគឺជាបរិយាកាសសិក្សារួមបញ្ចូលគ្នាដែលសំបូរទៅដោយបច្ចេកវិទ្យារូបកាយ និងនិម្មិតដែលមានសមត្ថភាពយល់ដឹងអំពីបរិបទ និងអាចកែសម្រួលប៉ារ៉ាម៉ែត្របរិស្ថាន ដូចជាពន្លឺនិងសីតុណ្ហភាពដោយស្វ័យប្រវត្តិ។

•ថ្នាក់រៀនដ៏ឆ្លាតវៃអាចផ្តល់នូវខ្លឹមសារនៃការសិក្សាការគាំទ្រអន្តរកម្ម និងឧបករណ៍សិក្សាដែលមានលក្ខណៈស្ថាបនាសម្រាប់សកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនគ្រប់ប្រភេទរួមទាំងការរៀនសូត្រផ្ទាល់ខ្លួន ការរៀនជាក្រុម ការសួរសំណួរ ការរៀនសូត្រសហការ ការរៀនតាមទូរស័ព្ទ និងការរៀនសូត្រនិម្មិត។ ថ្នាក់រៀនដ៏វៃឆ្លាតដែលជួយដល់ការរៀនសូត្រផ្តោតលើអ្នកសិក្សា ផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវការសម្របសម្រួលការរៀនសូត្រសម្រាប់ការរៀនសកម្ម និងសកម្មភាពសិក្សាប្រកប ដោយការស្ថាបនា។

•ថ្នាក់រៀនឆ្លាតវៃមានសមត្ថភាពរក្សាទុក ប្រមូលទិន្នន័យ និងវិភាគទិន្នន័យដ៏ធំរបស់អ្នកសិក្សាដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្តប្រកបដោយគរុកោសល្យ។

•ថ្នាក់រៀនឆ្លាតគឺជាបរិយាកាសសិក្សាបើកចំហដើម្បីនាំសិស្សទៅរកបរិបទនៃការសិក្សាពិតប្រាកដដែលអាចជួយជម្រុញការរៀនរបស់និស្សិតចូលរួមបង្កើតនិងផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវបទពិសោធន៍សិក្សាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

លទ្ធភាពទាំងនេះអាចធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនៃស្ថានភាពការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រ ប៉ុន្តែមិនអាចជំនួសការងាររបស់គ្រូបង្រៀនក្នុងការបញ្ចូលការពិចារណាទៅលើការបញ្ចូលគរុកោសល្យទៅក្នុងដំណើរការបង្រៀន/រៀនដើម្បីផ្តល់នូវការរៀនសូត្រប្រកបដោយអត្ថន័យ និងជាលក្ខណៈបុគ្គលបានទេ។

២.២ យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការពង្រឹងបរិស្ថានសិក្សាតាមបែបឌីជីថល

មានការកំណត់ជាច្រើន ដែលអាចធ្វើបានចំពោះបរិយាកាសសិក្សាដែលបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងដោយឌីជីថល។ របៀបនៃការបង្រៀន និងរៀនជាមួយបច្ចេកវិទ្យាដំណើរការជានិច្ចអាស្រ័យលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាដែលបានផ្តល់ និងចំណេះដឹងបច្ចេកទេសរបស់សិស្ស និងគ្រូ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយយុទ្ធសាស្ត្រនៃការរៀន/បង្រៀនខាងក្រោមគួរតែត្រូវបាន ពិចារណាទៅលើការរចនាបរិយាកាសសិក្សាដែលមានលក្ខណៈឌីជីថល៖

- ដាក់សិស្សនៅចំកណ្តាលនៃបទពិសោធន៍បង្រៀន/រៀន
- ធ្វើឱ្យសកម្មនិងបញ្ចូលបទពិសោធន៍ និងចំណេះដឹងពីមុនរបស់សិស្ស
- ធ្វើការកែតម្រូវសមស្របទៅនឹងអ្វីដែលអ្នកសិក្សាបានដឹងបានស្ទាត់ជំនាញរួចហើយ និងធ្វើឱ្យសិស្សចង់រៀនបន្តទៀត
- មានភាពបត់បែន និងសម្របខ្លួនទៅនឹងការផ្លាស់ប្តូរនៅពេលដែលវាកើតឡើង
- ផ្តល់ជូននិងគាំទ្រដល់ការរៀនសូត្របែបសហការ
- ការចូលរួមរបស់អ្នកសិក្សាក្នុងសុន្ទរកថាដ៏មានអត្ថន័យជាមួយអ្នកដទៃ
- ការផ្តល់មតិផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បីអភិវឌ្ឍទំនុកចិត្ត និងការពេញចិត្ត
- កំណត់អត្តសញ្ញាណ និងគាំទ្រសិស្សដែលកំពុងជួបការលំបាក
- ការលើកទឹកចិត្តនិស្សិត
- ឆ្លៀតពេលនិងខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់និងបង្ហាញពីភាពពាក់ព័ន្ធ (Spector ឆ្នាំ ២០១៤ ទំព័រ ២ ទំព័រ)។ ខណៈពេលដែលការពិចារណាទាំងនេះមានជាប់ទាក់ទងសម្រាប់គ្រប់ថ្នាក់នៅសតវត្សរ៍ទី២១ នៅក្នុងបរិបទនៃការរៀនសូត្រដែលមានលក្ខណៈឌីជីថល (ករណីដែលបានបង្កប់ក៏ដូចជាករណីនៅក្បែរគ្នា) ទាំងអស់នេះទាក់ទងទៅនឹងសំណួរខាងក្រោម៖
- តើបច្ចេកវិទ្យាណាដែលគួរបានប្រើ ដើម្បីគាំទ្រដល់គោលដៅនិងគោលបំណងណាមួយសម្រាប់អ្នកសិក្សាផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងស្ថានភាពផ្សេងៗគ្នា?

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

•តើមួយណាទំនងជាមានប្រសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាព?(Spector ឆ្នាំ ២០១៤ ទំព័រ ៥)

ភាពខុសគ្នារវាងករណីដែលបានបង្កប់ និងករណីជាប់គ្នាគឺជាការពិតដែលថាក្នុងករណីចុងក្រោយបច្ចេកវិទ្យានៅតែពឹងផ្អែកលើអ្នកប្រើប្រាស់-អ្នកសិក្សាក៏ដូចជាគ្រូបង្រៀនចំណែកក្នុងករណីដំបូងបច្ចេកវិទ្យាអាចមានប្រតិកម្មដោយស្វ័យប្រវត្តិចំពោះតម្រូវការរបស់អ្នកប្រើដែលធ្វើឱ្យឈានដល់កម្រិតដែលផ្អែកលើក្បួនដោះស្រាយមានលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួន។

គ្រូបង្រៀនប្រហែលជាមិនមានចំណេះដឹងបច្ចេកវិទ្យាចាំបាច់គ្រប់ប្រភេទដែលអាចប្រើបានដើម្បីប្រែក្លាយថ្នាក់រៀនទៅជាបរិយាកាសសិក្សាដ៏ឆ្លាតវៃ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយគួរចងចាំថាបច្ចេកវិទ្យាមិនមែនគ្មានដែនកំណត់ និងផលវិបាកនោះទេ។ ខណៈពេលដែលគុណសម្បត្តិនៃការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រឌីជីថលរួមបញ្ចូលទាំងលទ្ធភាពសម្រាប់ការអប់រំផ្តោតលើអ្នកសិក្សាដោយសារភាពខុសគ្នារបស់វា អាចទាក់ទាញដល់ទម្រង់នៃការរៀនសូត្រទូលំទូលាយមានលទ្ធភាពទទួលបានធនធានសកល និងឥតគិតថ្លៃ (Poe & Stassen, nd) និងនៅក្នុងបរិបទបឋមការធ្វើឱ្យ "កុមារតូចៗចូលរួមក្នុងការបង្រៀនដែលជួយដោយបច្ចេកវិទ្យា" (យ៉ាកុបឆ្នាំ ២០១៦ តាមអ៊ិនធរណេត) តាមរយៈការបង្កើតបច្ចេកវិទ្យាអេក្រង់ប៉ះដែលអាចគ្រប់គ្រងបានយ៉ាងងាយស្រួល ក៏មានគុណវិបត្តិផងដែរ។ គ្រូបង្រៀននិងសិស្សានុសិស្សត្រូវយល់ដឹងអំពីឧបករណ៍បច្ចេកវិទ្យាថ្មី ដែលអាចផ្តល់ជូន (ពៅនិងស្តាសិន) តែងតែមានហានិភ័យ នៅពេលដែលបច្ចេកវិទ្យាឈប់ដំណើរការឬមិនដំណើរការដើម្បីចាប់ផ្តើម។ លើសពីនេះបច្ចេកវិទ្យាអាចបំពេញបន្ថែមដល់បទពិសោធន៍នៃការរៀនសូត្រ/ការបង្រៀនក្នុងន័យថា សិស្សនឹងត្រូវការគ្រូជំនាញដែលតែងតែសម្រេចចិត្តថាតើឧបករណ៍ណាដែលសមស្របសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពជាក់លាក់។ ទីបំផុតសិស្សផ្សេងគ្នាឆ្លើយតបខុសៗគ្នាចំពោះការរៀនសូត្រដែលមានលក្ខណៈឌីជីថល។ វាអាចជួយដល់អ្នកខ្លះក្នុងដំណើរការសិក្សារបស់ពួកគេអ្នកផ្សេងទៀតប្រហែលជាមិនមានឥទ្ធិពលអ្វីទាំងអស់ ហើយសម្រាប់អ្នកផ្សេងទៀតអាចមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់ការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ។ (យ៉ាកុបឆ្នាំ ២០១៦) ដូច្នេះវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការជ្រើសរើសឧបករណ៍ដែលអាចជួយសម្រួលដល់ការរៀនសូត្រ និងប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលមានស្រាប់ដើម្បីធ្វើឱ្យបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃបានល្អប្រសើរតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ត្រូវចងចាំ

ជានិច្ចថា មិនមែនតែបច្ចេកវិទ្យានោះទេដែលធ្វើឱ្យបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃ ប៉ុន្តែក៏ជា ការកំណត់រចនាសម្ព័ន្ធនៃផ្នែករបស់វា - មនុស្សនិងអ្នកដទៃ - និងអន្តរកម្មរបស់វា" (ដុនឆ្នាំ ២០១៨ ទំព័រ ២) ។

៣. គន្លឹះសំខាន់ៗ

បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាននិងទំនាក់ទំនង(អាយស៊ីធី)អនុញ្ញាតឱ្យមានបរិយាកាសសិក្សាអន្តរកម្មដោយផ្តោតលើសិស្សនិស្សិតដែលបង្កើតឱកាសសម្រាប់កសាងចំណេះដឹងដោយអ្នកសិក្សាខ្លួនឯង។

នៅពេលបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាទៅក្នុងថ្នាក់រៀនគ្រូបង្រៀនត្រូវការ ការយល់ដឹងអំពីគុរកោសល្យនៃការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ទាំងនេះ និងការអនុវត្តដែលអាចធ្វើទៅបានដើម្បីផ្តល់នូវបទពិសោធន៍ក្នុងការបង្រៀន/រៀនប្រកបដោយជោគជ័យ។ បរិយាកាសសិក្សា ដែលបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងតាមបែបឌីជីថលអាចជាការកំណត់ឧបករណ៍ឌីជីថលត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងបរិយាកាសរាងកាយ ដើម្បីគាំទ្រដល់ដំណើរការបង្រៀន/រៀន (ករណីចំហៀង side-by-side case) ឬជាការកំណត់ឧបករណ៍ឌីជីថលដែលធ្វើអន្តរកម្មជាមួយបរិយាកាសរាងកាយដើម្បីគាំទ្រដំណើរការបង្រៀន/រៀន (ករណីបង្កប់ embedded case)បរិយាកាសសិក្សាដ៏ឆ្លាតវៃ ឬថ្នាក់ឆ្លាតជាឧទាហរណ៍នៃករណីបង្កប់ដោយបរិយាកាសរាងកាយត្រូវបានកំណត់ដោយឧបករណ៍ឌីជីថលកម្រិតខ្ពស់ដែលមានសមត្ថភាពឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់សិស្ស និងផ្តល់ដំណោះស្រាយតាមតម្រូវការ។ ខណៈអេសអេលអេលអាចបង្កើនប្រសិទ្ធភាពការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រមុខងារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នៅតែពឹងផ្អែកលើការពិចារណាគុរកោសល្យរបស់គ្រូនៅពេលបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាបែបនេះ។

នៅពេលបង្រៀននៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សាដែលមានលក្ខណៈឌីជីថលគ្រូបង្រៀនត្រូវគោរពគោលការណ៍បង្រៀននៅសតវត្សរ៍ទី ២១ ដែលសំបូរទៅដោយការពិចារណាដូចជាបច្ចេកវិជ្ជាណាដែលគាំទ្រដល់ដំណើរការបង្រៀន/រៀន និងឈានដល់គោលបំណងសិក្សាដែលបានកំណត់ ឬបច្ចេកវិទ្យាណាដែលមានប្រសិទ្ធភាពបំផុត។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គុណសម្បត្តិនៃបរិយាកាសសិក្សាដែលបានពង្រឹងដោយឌីជីថលរួមមាន៖ លទ្ធភាពសម្រាប់ការអប់រំផ្តោតលើការរៀនសូត្រ លទ្ធភាពទទួលបានធនធានសកល និងឥតគិតថ្លៃនិងបច្ចេកវិទ្យាអេក្រង់ប៉ះដែលងាយស្រួលគ្រប់គ្រង។

គុណវិបត្តិនៃបរិយាកាសសិក្សាដែលមានលក្ខណៈឌីជីថលរួមមាន៖ គ្រូ និងសិស្សត្រូវស្គាល់ឧបករណ៍ថ្មីដែលអាចផ្តល់ជូនបច្ចេកវិទ្យាឆ្លើយតបទៅនឹងការរៀនសូត្រដែលបង្កើនបច្ចេកវិទ្យា។

មិនមែនបច្ចេកវិទ្យានោះទេដែលធ្វើឱ្យបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃ ប៉ុន្តែជាផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់-មនុស្សនិងមិនមែនមនុស្ស- និងរបៀបធ្វើអន្តរកម្ម។

៤. ឯកសារពិគ្រោះ

Baldiņš, A. (2016). Insight Into E-Pedagogy Concept Development. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*. 231, 251-255.

Corrado, R., Flinn, R.E., & Tungjan, P. (2019). Can ICT Help Cambodian Students Become the Solution for Improving Education in the Country? *Journal of Management, Economics, and Industrial Organization*, 3(2), 1-15.

Dron, J. (2018). Smart Learning Environments, and not so Smart Learning Environments: A Systems View. *Smart Learning Environments*, 5(25).

Jacob, B.A. (2016). *The Opportunities and Challenges of Digital Learning*. Retrieved from: https://www.brookings.edu/research/the-opportunities-and-challenges-of-digital-learning/ [2021, Feb. 04].

Karunanayaka, S. (2006). Computer Assisted Learning: A Challenge for Teachers and Learners. *Journal of the National Science Foundation of Sri Lanka*, 34(2), 107-108.

Karunanayaka, S.P. & Weerakoon, W.M.S. (2020). Fostering Digital Education Among Teachers and Learners in Sri Lankan Schools. *Journal of Learning for Development*, 7(1), 61-77. This publication is available in Open Access under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 (CC BY-SA 4.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/).

Koper, R. (2014). Conditions for Effective Smart Learning Environments. *Smart Learning Environments*, *1*(5). This publication is available in Open Access under the Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Li, B., Kong, S.C., & Chen, G. (2015). Development and Validation of the Smart Classroom Inventory. *Smart Learning Environments*, 2(3). This publication is available in Open Access under the Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Lim, C.P., Ra, S., Chin, B., & Wang, T. (2020). Information and Communication Technologies (ICT) for Access to Quality Education in the Global South: A Case Study of Sri Lanka. *Education and Information Technologies*, 25, 2447-2462.

Merriam-Webster (n.d.). *Epistemology*. https://www.merriam-webster.com/dictionary/epistemology [2021, Feb. 15].

MoEYS. (2004). *Policy and Strategies on Information and Communication Technology in Education in Cambodia*. Retrieved from: https://www.moeys.gov.kh/index.php/en/policies-and-strategies/ict-in-education-cambodia.html#.YG8Dm-gzbic [2021, Apr. 08].

Palau, R. M. & Mogas, J.R. (2019). Systematic Literature Review for a Characterization of the Smart Learning Environments. In: A.M. Cruz & A.I. Aguilar, eds. *Propuestas Multidisciplinares de Innovación e Intervención Educativa* (pp. 55-71.). Valencia: Universidad Internacional de Valencia.

Poe, M. & Stassen, M.L.A. (n.d.). *Teaching and Learning Online: Communication, Community, and Assessment*. Amherst: University of Massachusetts.

Sen A. & Leong, C.K.C. (2020). Technology-Enhanced Learning. In: A. Tatnall (ed). *Encyclopedia of Education and Information Technologies*. Springer, Cham. Retrieved from: https://doi.org/10.1007/978-3-319-60013-0_72-1

Spector, J.M. (2014). Conceptualizing the Emerging Field of Smart Learning Environments. *Smart Learning Environments*, 1(2). This publication is available in Open Access under the Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

The Glossary of Education Reform (2013, August 29). *Learning Environment*. https://www.edglossary.org/learning-environment/ [2021, Feb. 04].

The Sunday Morning Sri Lanka (2020). *Smart Classrooms to Be Built in Rural Areas*. Retrieved from: http://www.themorning.lk/smart-classrooms-to-be-built-in-rural-areas/ [2021, Feb. 25].

Thomas, M. (2017). *What Constitutes a Hybrid vs. an Online-Class?* Retrieved from: https://www.theclassroom.com/constitutes-hybrid-vs-online-class-7782.html [2021, Apr. 08].

UNESCO (2002). *Information and Communication Technologies in Teacher Education: A Planning Guide*. Retrieved from: https://unesdoc.unesco.org/in/documentViewer.xhtml

Yang, J., Pan, H., Zhou, W., & Huang, R. (2018). Evaluation of Smart Classroom from the Perspective of Infusing Technology into Pedagogy. *Smart Learning Environments*. 5(20).

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី១ លំហាត់អនុវត្ត

ក. ចង្អុលបង្ហាញថាសេចក្តីបញ្ជាក់ខាងក្រោមនេះពិត ឬមិនពិត៖

១. ការបង្រៀននៅសតវត្សរ៍ទី ២១ ទាមទារឱ្យមានវិធីសាស្ត្រផ្តោតលើគ្រូ។ **ពិត ឬមិនពិត**

២. ការប្រើប្រាស់អាយស៊ីធីនៅក្នុងថ្នាក់អនុញ្ញាតឱ្យមានបរិយាកាសសិក្សាអន្តរកម្មដែលផ្តោតលើសិស្ស។ **ពិត ឬមិនពិត**

៣. បច្ចុប្បន្ននេះការរៀនសូត្រដែលមានលក្ខណៈឌីជីថលត្រូវបានសម្រេចជាចម្បងតាមរយៈការប្រើខ្សែភាពយន្តអប់រំវិទ្យុនិង ទូរទស្សន៍។ **ពិត ឬមិនពិត**

៤. នៅពេលប្រើបច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងថ្នាក់រៀន គ្រូមិនត្រូវការការយល់ដឹងអំពីគរុកោសល្យបន្ថែមទេ។ **ពិត ឬមិនពិត**

៥. ការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវបច្ចេកវិទ្យាដែលមានភាពច្នៃប្រឌិតនៅក្នុងថ្នាក់រៀនអាចសម្រេចបានដោយគ្រាន់តែជំនួសការអនុវត្តន៍ដែលបានប្រើពីមុនដោយប្រើបច្ចេកវិទ្យាថ្មីដោយមិនចាំបាច់គិតគូរបន្ថែម។ **ពិត ឬមិនពិត**

៦. ការយកបច្ចេកវិទ្យាអប់រំមកធ្វើមាត្រដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើផែនការការអភិវឌ្ឍ គោលនយោបាយការបណ្តុះបណ្តាលការគាំទ្រ និងភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលតែងតែខ្វះខាតនៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំ។ **ពិត ឬមិនពិត**

ខ. ចូរជ្រើសរើសឧទាហរណ៍ខាងក្រោមដាក់នៅក្នុងតារាងសមស្របតាមប្រភេទក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

ហ្សូម ១-ស្កាយភី ២ អ៊ីមែល ៣-វេទិកាពិភាក្សា ៤-ការបង្រៀនទល់មុខគ្នាក្នុងបរិយាកាសសិក្សាផ្ទាល់ ៥ -ការជជែកផ្ទាល់៦-ក្តារចុចឆ្លាតវៃ ៧- ការលើកដៃនិម្មិត ៨- ការមើលមាតិកាពហុព័ត៌មាន ៩- ឯកសារភ្ជាប់ ១០-ក្រុមព័ត៌មាន ១១- ការហៅទូរស័ព្ទ ១២- វីដេអូណែនាំ ១៣

ទំនាក់ទំនងសមកាលកម្ម	ទំនាក់ទំនងអសមកាល

គ. ចង្អុលបង្ហាញប្រសិនបើសេចក្តីបញ្ជាក់ខាងក្រោមពិពណ៌នាអំពី: ករណីឌីជីថល ករណីបង្កប់ ករណីចំហៀង ឬករណីបុរាណ នៃបរិយាកាសសិក្សាដែលមានលក្ខណៈឌីជីថល៖

	បរិយាកាសសិក្សាផ្តាល់ផ្តល់នូវការរំញោចពាក់ព័ន្ធហើយមិនមានសញ្ញាពាក់ព័ន្ធឌីជីថលបន្ថែមទេ។ នេះជាស្ថានភាព" សាលាចាស់" ដែលមនុស្សកំពុងធ្វើអន្តរកម្ម និងសិក្សាដោយគ្មានជំនួយពីឧបករណ៍ឌីជីថលណាមួយ។ ក្នុងករណីនេះមានការតំណាងឱ្យបរិយាកាសសិក្សាដោយអ្នកប្រើប្រាស់ដែលត្រូវបានជំរុញដោយបរិយាកាសសិក្សាផ្តាល់។
	ឧបករណ៍ឌីជីថលត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សាផ្តាល់ ដើម្បីគាំទ្រដល់មុខងារសិក្សាបន្ថែមដូចជាព័ត៌មានការគាំទ្រការធ្វើតេស្ត និងការផ្តល់រយោបល់ប៉ុន្តែឧបករណ៍ឌីជីថលមិនអើពើនឹងបរិយាកាសជាក់ស្តែង។ ព័ត៌មានទាំងអស់អំពីបរិយាកាសរាងកាយគួរតែត្រូវបានបន្ថែមទៅឧបករណ៍ដោយអ្នកប្រើប្រាស់។ឧទាហរណ៍នៅពេលសិស្សត្រូវបានបង្ហាញពីភារកិច្ចដើម្បីប្រតិបត្តិក្នុងបរិយាកាសរាងកាយ ពួកគេត្រូវបញ្ចូលលទ្ធផលទៅឧបករណ៍ឌីជីថលដោយខ្លួនឯង។ ក្នុងករណីនេះការតំណាងរបស់អ្នកប្រើប្រាស់អំពីបរិយាកាសសិក្សាត្រូវបានបែងចែក៖ ផ្នែកសិក្សាផ្តាល់ និងផ្នែកឌីជីថល។
	នៅពេលបរិយាកាសសិក្សាផ្តាល់រួមបញ្ចូលទាំងឧបករណ៍សិក្សាឌីជីថលប៉ុន្តែមិនផ្តល់ការរំញោចដែលមិនមែនជាឌីជីថលពាក់ព័ន្ធដល់អ្នកប្រើប្រាស់ទេ។ ឧទាហរណ៍នៅក្នុងបន្ទប់សិក្សាស្ងាត់មួយនៅពេលប្រើកម្មវិធីសិប្បនិមិត្ត។ ការតំណាងឱ្យបរិយាកាសសិក្សាអាចទទួលឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងពីឧបករណ៍ឌីជីថល ឧ. តាមរយៈការបង្ហាញពិភពពិតនិម្មិតហ្គេមធ្ងន់ធ្ងរថ្នាក់និម្មិតឬសៀវភៅឌីជីថល។ តំណាងនៃការយល់ដឹងដែលត្រូវបានជំរុញដោយឧបករណ៍ឌីជីថលអាចនាំឱ្យមានដំណើរការសិក្សា។ ក្នុងករណីនេះមានឌីជីថលរំញោចតំណាងឱ្យបរិយាកាសសិក្សា។
	បរិយាកាសសិក្សាផ្តាល់ផ្តល់នូវភាពរំញោចពាក់ព័ន្ធដល់អ្នកប្រើប្រាស់ហើយឧបករណ៍ឌីជីថលកំពុងបន្ថែមបង្កើនព័ត៌មានដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹង។ ក្នុងករណីនេះមានការរួមបញ្ចូលគ្នាផ្នែកឌីជីថលមួយផ្នែក ដែលជាផ្នែករំញោចផ្នែកសិក្សាផ្តាល់នៃបរិយាកាសសិក្សា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឃ. ជ្រើសរើសសេចក្តីបញ្ជាក់ខាងក្រោមនេះដាក់ក្នុងប្រភេទក្រាហ្វដែលបង្ហាញពីសមាសភាពនៃបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃ៖

ដំណើរការដែលសម្តែងដោយតួអង្គ - Hardware និងបច្ចេកវិទ្យា - កត្តាបរិស្ថាន - ស្ថាបត្យកម្ម- ដំណើរការ និងលក្ខណៈពិសេសដែលជួយដោយប្រព័ន្ធ - អាយស៊ីធី និងគំរូថ្មី - មាតិកាសិក្សា – Software

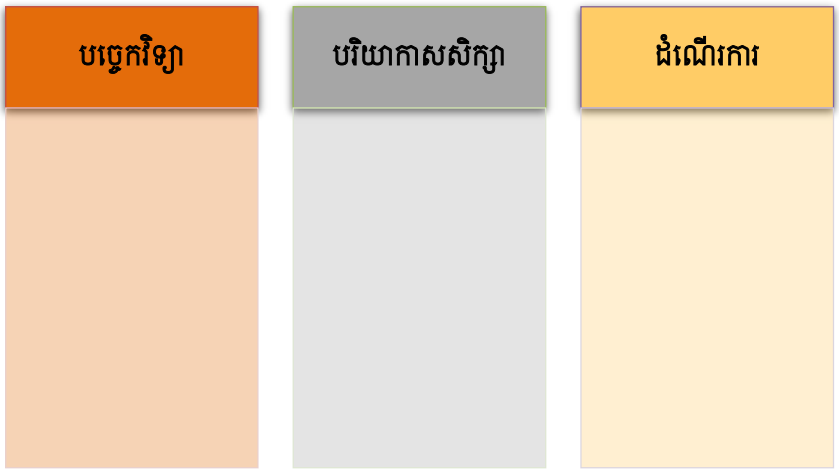

ង. បំពេញចន្លោះដោយពាក្យសមរម្យពីប្រអប់៖

អ្នកសិក្សា	ការលើកទឹកចិត្ត	សម្លេង រឺអេកូ	គ្រូបង្រៀន	ការធ្វើបដិរូបកម្ម
ការប្រើប្រាស់អគ្គិសនី	សីតុណ្ហភាព	ពុកម៉ែ	ការបំភ្លឺភ្លើង	ការចូលរួម

១. ឧទាហរណ៍នៃកត្តាបរិស្ថាននៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សាដ៏ឆ្លាតវៃគឺ,,, និង។

២. តារាសម្តែងដែលដំណើរការនៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សាដ៏ឆ្លាតវៃគឺ, និង។

៣. ដំណើរការនិងលក្ខណៈដែលត្រូវបានលើកទឹកចិត្តដោយបរិយាកាសសិក្សាដ៏វៃឆ្លាតគឺនិងក្នុងចំណោមរបស់ផ្សេងទៀត។

ច. កជ្រើសរើសលក្ខណៈសម្រស់ដែលពណ៌នាអំពីបរិយាកាសសិក្សាដែលបានពង្រឹងដោយឌីជីថលទូទៅ (ករណីចំហៀង) និងបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាត/ថ្នាក់ឆ្លាត (ករណីបង្គប់) ពីបញ្ជីខាងក្រោម។ លក្ខណៈអាចត្រូវបានកំណត់តាមប្រភេទជាច្រើន៖

បរិយាកាសសិក្សាដែលសំបូរដោយបច្ចេកវិទ្យាត្រូវបានបន្ថែមទៅបរិយាកាសរាងកាយ ១-សំបូរបច្ចេកវិទ្យា បរិយាកាសសិក្សារួមបញ្ចូលគ្នាខាងរាងកាយនិងនិម្មិត ២-អាចកែសម្រួលពន្លឺនិងសីតុណ្ហភាពដោយស្វ័យប្រវត្តិ ៣-គាំទ្រការរៀនសូត្រសកម្ម ៤-បង្កើតបរិបទសិក្សាពិតប្រាកដ ៥-ផ្តល់បទពិសោធន៍សិក្សាដោយផ្ទាល់ដល់សិស្ស ៦-បច្ចេកវិទ្យាធ្វើអន្តរកម្មដោយផ្ទាល់ជាមួយ អ្នកសិក្សា ៧-អាចមានប្រតិកម្មសមស្របនិង

ស្វយ័តចំពោះស្ថានភាពនិងកាលៈទេសៈសិក្សាផ្សេងៗគ្នា ៨-ផ្តោតលើសិស្ស ៩-ផ្តល់ជូននិងគាំទ្រការរៀនសូត្រសហការ ១០-ចូលរួមអ្នកសិក្សាក្នុងការសន្ទនាប្រកបដោយអត្ថន័យជាមួយអ្នកដទៃ ១១-ជំរុញសិស្ស ១២-អ្នកសិក្សា/គ្រូគ្រប់គ្រងបច្ចេកវិទ្យា ១៣

បរិយាកាសសិក្សាដែលបានពង្រឹងដោយឌីជីថលទូទៅ	**បរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃ/ថ្នាក់រៀនឆ្លាតវៃ**

ឆ. សរសេរចម្លើយអត្ថបទខ្លី (ប្រមាណ ៥០០ ពាក្យ/សំណួរ) ទៅនឹងសំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងខ្លួនឯងខាងក្រោមនីមួយៗ៖

១. តើអ្នកយល់យ៉ាងណាចំពោះការបង្រៀននិងការរៀនសូត្រតាមបែបឌីជីថល?

២. តើអ្នកនឹងផ្តល់អំណះអំណាងមួយណាចំពោះការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងថ្នាក់រៀន? តើបញ្ហាប្រឈមឬហានិភ័យអ្វីខ្លះដែលត្រូវពិចារណា?

៣. តើអាគុយម៉ង់មួយណាដែលអ្នកនឹងផ្តល់ឱ្យសម្រាប់ការបង្រៀននៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាត/ថ្នាក់រៀនឆ្លាត? តើបញ្ហាប្រឈម ឬហានិភ័យអ្វីខ្លះដែលត្រូវពិចារណា?

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី១ លំហាត់អនុវត្ត ដំណោះស្រាយ

ក. ចង្អុលបង្ហាញថាសេចក្តីបញ្ជាក់ខាងក្រោមនេះ ពិត ឬ មិនពិត៖

១. ការបង្រៀននៅសតវត្សរ៍ទី ២១ ទាមទារឱ្យមានវិធីសាស្ត្រផ្តោតលើគ្រូ។ **ពិត ឬមិនពិត**

២. ការប្រើប្រាស់អាយស៊ីធីនៅក្នុងថ្នាក់អនុញ្ញាតឱ្យមានបរិយាកាសសិក្សាអន្តរកម្មដែលផ្តោតលើសិស្ស។ **ពិត ឬមិនពិត**

៣. បច្ចុប្បន្ននេះការរៀនសូត្រដែលមានលក្ខណៈឌីជីថលត្រូវបានសម្រេចជាចម្បងតាមរយៈការប្រើខ្សែភាពយន្តអប់រំវិទ្យុនិង ទូរទស្សន៍។ **ពិត ឬមិនពិត**

៤. នៅពេលប្រើបច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងថ្នាក់រៀនគ្រូមិនត្រូវការការយល់ដឹងអំពីគរុកោសល្យបន្ថែមទេ។ **ពិត ឬ មិនពិត**

៥. ការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវបច្ចេកវិទ្យាប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិតនៅក្នុងថ្នាក់រៀនអាចសម្រេចបានដោយគ្រាន់តែជំនួសការអនុវត្តន៍ដែលបានប្រើពីមុនដោយប្រើបច្ចេកវិទ្យាថ្មីដោយមិនចាំបាច់គិតគូរបន្ថែម។ **ពិត ឬមិនពិត**

៦. ការយកបច្ចេកវិទ្យាអប់រំមកធ្វើមាត្រដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើផែនការការអភិវឌ្ឍ គោលនយោបាយការបណ្តុះបណ្តាល ការគាំទ្រ និងភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលតែងតែខ្វះខាតនៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំ។ **ពិត ឬមិនពិត**

ខ. អូស និងទម្លាក់ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

ហ្ស៊ីម ១-ស្កាយភឺ ២ អ៊ីមែល ៣-វេទិកាពិភាក្សា ៤-ការបង្រៀនទល់មុខគ្នាក្នុងបរិយាកាសសិក្សាផ្ទាល់ ៥-ការជជែកផ្ទាល់ ៦-ក្តារចុចឆ្លាតវៃ ៧ -ការលើកដៃនិម្មិត ៨ -ការមើលមាតិកាពហុព័ត៌មាន ៩ -ឯកសារភ្ជាប់ ១០ -ក្រុមព័ត៌មាន១១-ការហៅទូរស័ព្ទ ១២ -វីដេអូណែនាំ ១៣

ទំនាក់ទំនងសមកាលកម្ម	ទំនាក់ទំនងអសមកាល
១	៣
២	៤
៥	១០
៦	១១
៧	១៣
៨	
៩	
១២	

គ. ចង្អុលបង្ហាញប្រសិនបើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ខាងក្រោមពិពណ៌នាអំពី: ករណីឌីជីថល ករណីបង្កប់ ករណីចំហៀង ឬករណីបុរាណ នៃបរិយាកាសសិក្សាដែលមានលក្ខណៈឌីជីថល៖

ករណីបុរាណ	បរិយាកាសសិក្សាផ្តាល់ផ្តល់នូវការរំញោចពាក់ព័ន្ធហើយមិនមានសញ្ញាពាក់ព័ន្ធឌីជីថលបន្ថែមទេ។ នេះគឺជាស្ថានភាព" សាលាចាស់" ដែលមនុស្សកំពុងធ្វើអន្តរកម្ម និងសិក្សាដោយគ្មានជំនួយពីឧបករណ៍ឌីជីថលណាមួយ។ ក្នុងករណីនេះមានការតំណាងឱ្យបរិយាកាសសិក្សាដោយអ្នកប្រើប្រាស់ដែលត្រូវបានជំរុញដោយបរិយាកាសសិក្សាផ្តាល់។
ករណីចំហៀង	ឧបករណ៍ឌីជីថលត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សាផ្តាល់ ដើម្បីគាំទ្រដល់មុខងារសិក្សាបន្ថែមដូចជាព័ត៌មានការគាំទ្រការធ្វើតេស្ត និងការផ្តល់យោបល់ប៉ុន្តែឧបករណ៍ឌីជីថលមិនអើពើនឹងបរិយាកាសជាក់ស្តែង។ ព័ត៌មានទាំងអស់អំពីបរិយាកាសរាងកាយគួរតែត្រូវបានបន្ថែមទៅឧបករណ៍ដោយអ្នកប្រើប្រាស់។ ឧទាហរណ៍នៅពេលសិស្សត្រូវបានបង្ហាញពីការកិច្ចដើម្បីប្រតិបត្តិក្នុងបរិយាកាសរាងកាយរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបញ្ចូលលទ្ធផលទៅឧបករណ៍ឌីជីថលដោយខ្លួនឯង។ ក្នុងករណីនេះការតំណាងរបស់អ្នកប្រើប្រាស់អំពីបរិយាកាសសិក្សាត្រូវបានបែងចែក ៖ ផ្នែកសិក្សាផ្តាល់ និងផ្នែកឌីជីថល។
ករណីឌីជីថល	នៅពេលបរិយាកាសសិក្សាផ្តាំល់រួមបញ្ចូលទាំងឧបករណ៍សិក្សាឌីជីថលប៉ុន្តែមិនផ្តល់ការរំញោចដែលមិនមែនជាឌីជីថលពាក់ព័ន្ធដល់អ្នកប្រើប្រាស់ទេ។ ឧទាហរណ៍នៅក្នុងបន្ទប់សិក្សាស្ងាត់មួយនៅពេលប្រើកម្មវិធីក្លែងធ្វើ។ ការតំណាងឱ្យបរិយាកាសសិក្សាអាចទទួលឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងពីឧបករណ៍ឌីជីថល ឧ. តាមរយៈការបង្ហាញពិភពពិតនិម្មិតហ្គេមធ្ងន់ធ្ងរថ្នាក់និម្មិតឬសៀវភៅឌីជីថល។ តំណាងនៃការយល់ដឹងដែលត្រូវបានជំរុញដោយឧបករណ៍ឌីជីថលអាចនាំឱ្យមានដំណើរការសិក្សា។ ក្នុងករណីនេះមានឌីជីថលរំញោចតំណាងឱ្យបរិយាកាសសិក្សា។
ករណីបង្កប់	បរិយាកាសសិក្សាផ្តាល់ផ្តល់នូវភាពរំញោចពាក់ព័ន្ធដល់អ្នកប្រើប្រាស់ហើយឧបករណ៍ឌីជីថលកំពុងបន្ថែមបង្កើនព័ត៌មានដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹង។ ក្នុងករណីនេះមានការរួមបញ្ចូលគ្នាផ្នែកឌីជីថលមួយផ្នែក ដែលជាផ្នែករំញោចផ្នែកសិក្សាផ្តាល់នៃបរិយាកាសសិក្សា។

t.me/moeysnews
ala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

យ. អូស និងទម្លាក់លក្ខណៈខាងក្រោមនេះទៅក្នុងប្រភេទក្រាហ្វខាងក្រោមដែលបង្ហាញពីវិមាត្រនៃបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃ៖

ដំណើរការដែលសម្តែងដោយតួអង្គ - Hardware និងបច្ចេកវិទ្យា - កត្តាបរិស្ថាន - ស្តាបត្យកម្ម- ដំណើរការ និងលក្ខណៈពិសេសដែលជួយដោយប្រព័ន្ធ - អាយស៊ីធី និងគំរូថ្មី - មាតិកាសិក្សា – Software

បច្ចេកវិទ្យា	បរិយាកាសសិក្សា	ដំណើរការ
•ICT និងគំរូថ្មី •កម្មវិធីSoftware •កម្មវិធីHardware និងបច្ចេកវិទ្យា	•ស្តាបត្យកម្ម •កត្តាបរិស្ថាន	•មាតិកាសិក្សា •ដំណើរការដែលសំដែងដោយអង្គផ្សេងៗ •ដំណើរការ និងលក្ខណៈពិសេសដែលជួយប្រព័ន្ធ

ង. បំពេញចន្លោះដោយពាក្យសមរម្យពីប្រអប់៖

អ្នកសិក្សា	ការលើកទឹកចិត្ត	សំលេង រឺអេកូ	គ្រូបង្រៀន	ការធ្វើបដិរូបកម្ម	
ការប្រើប្រាស់អគ្គិសនី	សីតុណ្ហភាព	ពុកម៉ែ	ការបំភ្លឺភ្លើង	ការចូលរួម	

១. ឧទាហរណ៍នៃកត្តាបរិស្ថាននៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សាដ៏ឆ្លាតវៃគឺ សីតុណ្ហភាព ការបំភ្លឺភ្លើង សំលេង រឺ អេកូ និងការប្រើប្រាស់អគ្គីសនី។

២. តារាសម្តែងដែលដំណើរការនៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សាដ៏ឆ្លាតវៃគឺ អ្នកសិក្សា គ្រូបង្រៀន និងពុកម៉ែ។

៣. ដំណើរការ និងលក្ខណៈដែលត្រូវបានលើកទឹកចិត្តដោយបរិយាកាសសិក្សាដ៏វៃឆ្លាតគឺ ការធ្វើបដិរូបកម្ម ការចូលរួម និងការលើកទឹកចិត្តក្នុងចំណោមរបស់ផ្សេងទៀត។

ច. ការជ្រើសរើសលក្ខណៈសម្រស់ដែលពណ៌នាអំពីបរិយាកាសសិក្សាដែលបានពង្រឹងដោយឌីជីថលទូទៅ (ករណីចំហៀង) និងបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាត/ថ្នាក់ឆ្លាត (ករណីបង្កប់) ពីបញ្ជីខាងក្រោម។ លក្ខណៈអាចត្រូវបានកំណត់ទៅជាប្រភេទច្រើន៖

បរិយាកាសសិក្សាដែលសប្បុរដោយបច្ចេកវិទ្យាត្រូវបានបន្ថែមទៅបរិយាកាសរាងកាយ ១-សប្បុរបច្ចេកវិទ្យា បរិយាកាសសិក្សារួមបញ្ចូលគ្នាខាងរាងកាយ (លក្ខណៈពិត) និងនិម្មិត ២- អាចកែសម្រួលពន្លឺនិងសីតុណ្ហភាពដោយស្វ័យប្រវត្តិ ៣- គាំទ្រការរៀនសូត្រសកម្ម ៤- បង្កើតបរិបទសិក្សាពិតប្រាកដ ៥- ផ្តល់បទពិសោធន៍សិក្សាដោយផ្ទាល់ដល់សិស្ស ៦- បច្ចេកវិទ្យាធ្វើអន្តរកម្មដោយផ្ទាល់ជាមួយអ្នកសិក្សា ៧-អាចមានប្រតិកម្មសមស្របនិងស្វយ័តចំពោះស្ថានភាពនិងកាលៈទេសៈសិក្សាផ្សេងៗគ្នា ៨- ផ្តោតលើសិស្ស ៩- ផ្តល់ជូននិងគាំទ្រការរៀនសូត្រសហការ ១០-ចូលរួមអ្នកសិក្សាក្នុងការសន្ទនាប្រកបដោយអត្ថន័យជាមួយអ្នកដទៃ ១១-ជំរុញសិស្ស ១២-អ្នកសិក្សា/គ្រូគ្រប់គ្រងបច្ចេកវិទ្យា ១៣

បរិយាកាសសិក្សាដែលបានពង្រឹងដោយឌីជីថលទូទៅ	**បរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃ/ថ្នាក់រៀនឆ្លាតវៃ**
១	២
៤	៣
៥	៤
៦	៥
៩	៦
១០	៧
១១	៨
១២	៩
១៣	១០
	១១
	១២

ជំហានទី២

ក. ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីការបង្រៀនជាមួយបច្ចេកវិទ្យា (ឯកសារអូឌីយ៉ូ ៥.១.១) ។ ឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសដូចខាងក្រោម។ អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវជាច្រើន៖

១. តើគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះដែលអ្នកគ្រូបានលើកឡើង?

ក) ការចូលទៅកាន់វេទិកាអប់រំផ្សេងៗ

ខ) វាអនុញ្ញាតឱ្យមានការអប់រំបញ្ចូលគ្នា។

គ) មេរៀនគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍

ឃ) ការពិភាក្សារបស់គ្រូតិច

២. តើគុណវិបត្តិអ្វីខ្លះដែលអ្នកគ្រូលើកឡើង (ចំពោះឧបករណ៍ឌីជីថលអប់រំ)?

ក) ថ្លៃណាស់

ខ) គ្រូមិនអាចគ្រប់គ្រងបានទេប្រសិនបើសិស្សមិនចូលរួម

គ) ពួកគេអាចងាយបែកអារម្មណ៍

ឃ) ការសិក្សាតាមអេក្រង់ទូរស័ព្ទមិនល្អសម្រាប់ភ្នែក និងឥរិយាបថរបស់កុមារ

៣. តើអ្វីទៅជាដំណោះស្រាយរបស់គ្រូចំពោះបញ្ហាដែលការសិក្សាតាមអេក្រង់ទូរស័ព្ទច្រើនពេកមិនល្អសម្រាប់កុមារ?

ក) កុមារមិនគួរចំណាយពេលនៅលើអ៊ីនធឺណិតទេ។

ខ) គួរតែមានការរឹតត្បិតលើពេលវេលាដែលកុមារចំណាយលើអ៊ីនធឺណិត។

គ) អ្នកគ្រូគ្មានដំណោះស្រាយទេ។

ខ. ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីការរៀនសូត្រតាមអ៊ិនធឺណែត (ឯកសារអូឌីយ៉ូ ៥.១.២) ។ ឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសដូចខាងក្រោម។ អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវជាច្រើន៖

១. តើគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះដែលអ្នកគ្រូបានលើកឡើង?

ក) មេរៀនគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍

ខ) ការចូលទៅកាន់វេទិកាអប់រំផ្សេងៗ

គ) និស្សិតអាចចូលរួមក្នុងមេរៀនគ្រប់ពេល និងគ្រប់ទីកន្លែង

ឃ) អនុញ្ញាតឱ្យមានការអប់រំបញ្ចូលគ្នា។

២. តើគាត់លើកឡើងអំពីបញ្ហាប្រឈមអ្វីខ្លះ?

ក) មិនមែនកុមារទាំងអស់បានចូលរួមក្នុងមេរៀនទេ

ខ) ឪពុកម្តាយមិនមានការគាំទ្រច្រើនទេ

គ) សិស្សមិនអាចទៅសាលារៀនហើយឃើញគ្រូនិងមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឃ) ដោយសារបញ្ហាទិន្នន័យកុមារបានបិទម៉ាស៊ីនថតរបស់ពួកគេនៅក្នុងពេលកំពុងរៀនតាមប្រព័ន្ធZoomដូច្នេះតាមពិតវាគ្រាន់តែជាការបង្រៀនដែលបង្រៀនដោយគ្រូប៉ុណ្ណោះ

៣. តើគ្រូបានដោះស្រាយយ៉ាងណាចំពោះការពិតដែលថាសិស្ស និងឪពុកម្តាយមិនមានការពាក់ព័ន្ធខ្លាំងក្នុងការរៀនសូត្រ?

ក) គាត់បានទូរស័ព្ទទៅឪពុកម្តាយ ហើយសុំឱ្យពួកគេចូលរួមច្រើន

ខ) គាត់បានស្នើសុំឱ្យសិស្សនិយាយជាមួយឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ

គ) គាត់មិនបានធ្វើអ្វីទេ

៤. តើគ្រូបានដោះស្រាយយ៉ាងណាចំពោះការពិតដែលថាសិស្សមានអារម្មណ៍ឯកោដោយសារពួកគេមិនបានឃើញគ្រូ?

ក) គាត់បានប្រើជម្រើសជជែក LMS របស់សាលាសម្រាប់ការសន្ទនាជាក្រុម

ខ) គាត់បានរៀបចំការហៅទូរស័ព្ទប្រព័ន្ធZoom / ការហៅជាវីដេអូដែលសិស្សអាចមើលឃើញគ្រូ និងមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ

គ) គាត់មិនបានធ្វើអ្វីទេ

គ. ចូរទស្សនាគ្រូបង្រៀនម្នាក់និយាយអំពីការបង្រៀនតាមអិនធើណែត។ (Video File 5.1.1)កំណត់ត្រាសំឡេងអាចរកបាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធឯកសារនេះ។ ចូរឆ្លើយសំនួរដែលមានពហុចម្លើយសម្រាប់ជ្រើសរើស។ អាចមានចម្លើយច្រើន៖

១. តើគ្រូបង្រៀនម្នាក់ប្រើប្រាស់យុទ្ធសាស្ត្រអ្វីខ្លះដើម្បីជួយសិស្សឱ្យចង់រៀនតាមអ៊ិនធឺណែត?

ក. វិធីលើកទឹកចិត្ត

ខ. កំណត់ពេលវេលាបានល្អ

គ. ការជំរុញឱ្យមានការសិក្សាបន្ថែម

ឃ. ការដែលធ្វើឱ្យសិស្សយល់ថាពួកគេអាចរៀនបានគ្រប់ទីកន្លែង

២. គ្រូបង្រៀនរក្សាទំនាក់ទំនងជាមួយឪពុកម្តាយដើម្បីស្វែងរកដំណោះស្រាយពីរបៀបដែលពួកគាត់អាចជួយកូនៗរបស់គាត់បាន។

ក. ត្រូវ

ខ. ខុស

ដំហានទី២ - ដំណោះស្រាយ

ក. ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីការបង្រៀនជាមួយបច្ចេកវិទ្យា (ឯកសារអូឌីយ៉ូ ៥.១.១) ។ ឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសដូចខាងក្រោម។ អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវជាច្រើន៖

១. តើគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះដែលអ្នកគ្រូបានលើកឡើង?

ក) ការចូលទៅកាន់វេទិកាអប់រំផ្សេងៗ

ខ) អនុញ្ញាតឱ្យមានការអប់រំបញ្ចូលគ្នា។

គ) មេរៀនគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍

ឃ) ការពិភាក្សារបស់គ្រូតិច

២. តើគុណវិបត្តិអ្វីខ្លះដែលនាងលើកឡើង?

ក) វាថ្លៃណាស់

ខ) គ្រូមិនអាចគ្រប់គ្រងបានទេ ប្រសិនបើសិស្សចូលរួម

គ) ពួកគេអាចងាយនឹងបែកអារម្មណ៍

ឃ) ការសិក្សាតាមអេក្រង់ទូរស័ព្ទមិនល្អសម្រាប់ភ្នែក និងឥរិយាបថរបស់កុមារ

៣. តើអ្វីទៅជាដំណោះស្រាយរបស់គ្រូចំពោះបញ្ហាដែលការសិក្សាតាមអេក្រង់ទូរស័ព្ទច្រើនពេកមិនល្អសម្រាប់កុមារ?

ក) កុមារមិនគួរចំណាយពេលនៅលើអ៊ីនធឺណិតទេ។

ខ) គួរតែមានការឺតត្បិតលើពេលវេលាដែលកុមារចំណាយលើអ៊ីនធឺណិត។

គ) នាងគ្មានដំណោះស្រាយទេ។

ខ. ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីការរៀនសូត្រតាមអ៊ីនធើណេត (ឯកសារអូឌីយ៉ូ ៥.១.២) ។ ឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសដូចខាងក្រោម។ អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវច្រើន៖

១. តើគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះដែលអ្នកគ្រូបានលើកឡើង?

ក) មេរៀនគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍

ខ) ការចូលទៅកាន់វេទិកាអប់រំផ្សេងៗ

គ) និស្សិតអាចចូលរួមក្នុងមេរៀនគ្រប់ពេល និងគ្រប់ទីកន្លែង

ឃ) អនុញ្ញាតឱ្យមានការអប់រំបញ្ចូលគ្នា។

២. តើគាត់លើកឡើងអំពីបញ្ហាប្រឈមអ្វីខ្លះ?

ក) មិនមែនកុមារទាំងអស់ចូលរួមក្នុងមេរៀនទេ

ខ) ឪពុកម្តាយមិនមានការគាំទ្រច្រើនទេ

គ) សិស្សមិនអាចទៅសាលារៀនហើយឃើញគ្រូនិងមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឃ) ដោយសារបញ្ហាទិន្នន័យកុំមារបានបិទម៉ាស៊ីនថតរបស់ពួកគេនៅក្នុងពេលកំពុងរៀនតាមប្រព័ន្ធZoom ដូច្នេះតាមពិតវាគ្រាន់តែជាការបង្រៀនដែលបង្រៀនដោយគ្រូប៉ុណ្ណោះ

៣. តើគ្រូបានដោះស្រាយយ៉ាងណាចំពោះការពិតដែលថាសិស្ស និងឪពុកម្តាយមិនមានការពាក់ព័ន្ធខ្លាំងក្នុងការរៀនសូត្រ?

ក) គាត់បានទូរស័ព្ទទៅឪពុកម្តាយ ហើយសុំឱ្យពួកគេចូលរួមច្រើន

ខ) គាត់បានស្នើសុំឱ្យសិស្សនិយាយជាមួយឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ

គ) គាត់មិនបានធ្វើអ្វីទេ

៤. តើគ្រូបានដោះស្រាយយ៉ាងណាចំពោះការពិតដែលថាសិស្សមានអារម្មណ៍ឯកោដោយសារពួកគេមិនបានឃើញគ្រូបង្រៀន?

ក) គាត់បានប្រើជម្រើសជជែក LMS របស់សាលាគាត់សម្រាប់ការសន្ទនាជាក្រុម

ខ) គាត់បានរៀបចំការហៅទូរស័ព្ទតាមប្រព័ន្ធZoom / ការហៅជាវីដេអូដែលសិស្សអាចមើលឃើញគ្រូ និងមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ

គ) គាត់មិនបានធ្វើអ្វីទេ

គ. ចូរទស្សនាគ្រូបង្រៀនម្នាក់និយាយអំពីការបង្រៀនតាមអិនធើណែត។ (Video File 5.1.1) កំណត់ត្រាសំឡេងអាចរកបាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធឯកសារនេះ។ ចូរឆ្លើយសំណួរដែលមានចម្លើយច្រើនសម្រាប់ជ្រើសរើស។ អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវច្រើន៖

១. តើគ្រូបង្រៀនម្នាក់ប្រើប្រាស់យុទ្ធសាស្ត្រអ្វីខ្លះដើម្បីជួយសិស្សឱ្យចង់រៀនតាមអ៊ិនធឺណែត?

ក. វិធីលើកទឹកចិត្ត

ខ. កំណត់ពេលវេលាបានល្អ

គ. ការជំរុញឱ្យមានការសិក្សាបន្ថែម

ឃ. ការដែលធ្វើឱ្យសិស្សយល់ថាពួកគេអាចរៀនបានគ្រប់ទីកន្លែង

២. គ្រូបង្រៀនរូបនេះរក្សាទំនាក់ទំនងជាមួយឪពុកម្តាយដើម្បីស្វែងរកដំណោះស្រាយពីរបៀបដែលពួកគាត់អាចជួយកូនៗរបស់គាត់បាន។

ក. ត្រូវ

ខ. ខុស

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

ចូរសរសេរចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីចំពោះសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនខាងក្រោមចម្លើយបែប សំណេរតែងសេចក្តីនីមួយៗចាប់ពី ៣០០ទៅ៥០០ពាក្យ ហើយឆ្លើយជាអត្ថបទដែលទាក់ទងគ្នាងាយស្រួលយល់ជាមួយនឹងប្រយោគពេញលេញ។ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីទាំងនេះដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំ ឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

១. តើអ្នកផ្តល់មតិវែកញែកអ្វីខ្លះចំពោះការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាក្នុងថ្នាក់រៀន? តាមគំនិតទស្សនៈផ្ទាល់របស់អ្នកតើអ្វីខ្លះជាផលលំបាកឬក៏ប្រថុយប្រថានដែលចាំបាច់ត្រូវពិចារណា?

២. តើអ្នកនឹងផ្តល់នូវការដកែវែកញែកអ្វីខ្លះចំពោះការបង្រៀនក្នុងបរិយាកាសសិក្សាបែបសម័យទំនើប/ថ្នាក់រៀនតាមសម័យទំនើប(តាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា អ៊ិនធើណែត)?

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន

ចូរបង្កើតគម្រោងបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ចូរប្រើការពិពណ៌នានៃបរិយាកាសសិក្សារបស់អ្នកពីម៉ូឌុល ២.៣ ហើយបន្ថែមឧបករណ៍បច្ចេកវិទ្យាដែលអាចធ្វើបានហើយនិងពីរបៀបដែលគេអាចប្រើបាននៅក្នុងគម្រោងមេរៀនរបស់អ្នក ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងចំពោះសិស្សនិងការបង្ហាញជាគោលដៅ។ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារនេះគួរសរសេរចាប់ពី ៨០០ ទៅ១០០០ ពាក្យ។ គម្រោងការបង្រៀនដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

ឧបសម្ព័ន្ធ

កំណត់ត្រាពីសំឡេងៈ Audio File 5.1.1

គ្រូបង្រៀន៖ ព្រោះថាខ្ញុំប្រឆាំងទាំងស្រុងជាមួយនឹងប្រព័ន្ធនៃការនិយាយ(The talk and talk system), លោក។ ហើយយើងរស់នៅក្នុងសតវត្សទី២១ ហើយខ្ញុំចង់មានន័យថាប្រទេសរបស់យើងនៅតែមានដំណើរការដើរថយក្រោយបន្តិចពេលលើកឡើងពីវិធីសាស្ត្របែបសម័យទំនើបទាំងនេះដែលអ្នកមើលឃើញក្នុងវិស័យអប់រំ។ ដូច្នេះខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាយើងចាំបាច់ត្រូវដើរទៅមុខ ព្រោះថាថ្នាក់រៀនបែបសម័យទំនើបអនុញ្ញាតិឱ្យយើងធ្វើរឿងបានជាច្រើន មានលទ្ធភាពឆ្ពោះទៅវេទិការអប់រំប្លែកៗគ្នាជាច្រើន ហើយមេរៀនក៏កាន់តែគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍កាន់តែច្រើនឡើង ព្រោះថាក្មេងៗទាំងនេះជាក្មេងប្រចាំសតវត្សទី២១។ ដូច្នេះការនិយាយហើយនិយាយទៀតគឺវាមិនដំណើរការបានទេ។ នោះវាមានផលប្រយោជន៍សម្រាប់គោលបំណងនៃការសិក្សា។ វាអាចមានផលអវិជ្ជមានទៅលើសុខភាពសិស្សខាងអារម្មណ៍ និងផ្លូវចិត្តផងដែរ។ តើអ្នកដឹងទេថាសិស្សចូលរួមដោយរបៀបណានៅពីក្រោយកញ្ចក់(ការសិក្សាតាមប្រព័ន្ធឌីជីថល)? ពួកគេអាចនឹងកំពុងធ្វើអ្វីផ្សេង។ ដូច្នេះអាចនឹងបែកអារម្មណ៍ឬត្រូវបានរំខានយ៉ាងងាយ។ កញ្ចក់(ការសិក្សាតាមប្រព័ន្ធឌីជីថល)មិនល្អសម្រាប់ភ្នែករបស់ពួកគេទេ មិនល្អសម្រាប់ទំលាប់ឈរឬអង្គុយរបស់ពួកគេទេ។ ដូច្នេះមានបញ្ហាសុខភាពជាច្រើន និងបញ្ហាទាក់ទងខាងផ្លូវចិត្ត និងអារម្មណ៍ជាច្រើនទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងប្រព័ន្ធបង្រៀនតាមអនឡាញនេះ។ ដូច្នេះតាមសភាពរបស់សិស្សមានគុណវិបត្តិមួយចំនួនផងដែរដូចដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក។

អ្នកសម្ភាសន៍៖ បាទ នោះមានន័យថា អ្នកពេញចិត្តធ្វើការជាមួយឧបករណ៍អនឡាញមែនទេ?

គ្រូបង្រៀន៖ ខ្ញុំមិនពេញចិត្តទេ ប៉ុន្តែយើងត្រូវមានប្រព័ន្ធខ្លះប្រាកដថាសិស្សអាចចូលរួម ហើយពេលវេលាដែលពួកគេចូលរួមគឺមានតិច។ ពេលវេលាតាមប្រព័ន្ធអនឡាញគួរតែមានកំណត់។ ដូច្នេះខ្ញុំគិតថានៅសាលារបស់ខ្ញុំតាមបែបជាក់លាក់យើងគ្មានមេរៀនអនឡាញចំនួនប្រាំថ្ងៃពេញមួយសប្តាហ៍នោះទេ។ យើងមានដូចជាការផ្តល់ឱ្យពួកគេចំនួនពីរថ្ងៃ ទោះជាពេលវេលាសម្រាប់សិស្សត្រូវបានកំណត់ ប៉ុន្តែសាលាខ្លះមានរៀនអនឡាញចាប់ពីម៉ោងប្រាំបី ព្រឹកដល់ម៉ោងពីរ។ ដូច្នេះ រឿងនេះពិតជាមិនល្អសម្រាប់សិស្សនោះទេដែលមានវត្តមានជាមួយប្រព័ន្ធឌីជីថលយូរពេក។ ខ្ញុំពេញចិត្តនឹងការបង្រៀនអនឡាញវាមានសារៈ-ប្រយោជន៍ណាស់សម្រាប់ពេលវេលា ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវមានវិធីសាស្ត្រជាប្រព័ន្ធសមរម្យដើម្បីប្រាកដថាសិស្សទាំងអស់មានផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាន។

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

កំណត់ត្រាពីសំឡេង៖ Audio File 5.1.2

គ្រូបង្រៀន៖ ប្រព័ន្ធដែលយើងបានប្រើប្រាស់មានលក្ខណៈល្អប្រសើរព្រោះសិស្សមិនចាំបាច់មានវត្តមាននៅពេលតែមួយ កន្លែងតែមួយសម្រាប់យើងដើម្បីរៀបចំថ្នាក់រៀនទាំងនោះទេ។ គ្រាន់តែបង្កើតមេរៀនហើយសិស្សអាចចូលមករៀននៅពេលដែលពួកគេអាចចូលមកបាននៅពេលយប់ឬពេលព្រឹក ពេលណាក៏បាននៅពេលពួកគេមានអ៊ីនធើណែតចូលរួមបាន។ នោះជាគុណសម្បត្តិមួយនៃមេរៀនរបស់យើង ថ្នាក់រៀនបែបសម័យទំនើប ប៉ុន្តែជាថ្មីម្តងទៀតបញ្ហាគឺមិនមែនសិស្សទាំងអស់បានចូលរួមនោះទេ។ សូម្បីតែឪពុកម្តាយពួកគាត់មិនបានគាំទ្រពេញលេញចំពោះរឿងនេះឡើយ។ យើងចាំបាច់ត្រូវទូរស័ព្ទទៅពួកគេ យើងត្រូវសុំឱ្យពួកគេមានលក្ខណៈសកម្មជាងមុនក្នុងថ្នាក់បែបសម័យទំនើប។ បញ្ហាមួយផ្សេងទៀត ទោះជាថ្នាក់រៀនទាំងនោះត្រូវបានរៀបចំយ៉ាងល្អ ហើយក៏សិស្សមិនចូលមកជួបគ្រូគេដែរ ពួកគេមិននិយាយ មិនជួបមិត្តភក្តិខ្ញុំទាយបានថាការដែលនៅដាច់ឆ្ងាយពីសាលាមិនមានអារម្មណ៍ក្នុងការរៀន។ ហើយគ្រូបង្រៀនចាំបាច់ត្រូវធ្វើរឿងអ្វីមួយចំពោះបញ្ហានេះ។ អ្វីដែលយើងបានធ្វើដើម្បីដោះស្រាយពីបញ្ហានេះ ខ្ញុំទាយបានពីរបៀបដែលយើងបានយកឈ្នះបញ្ហានោះ គឺការរួមបញ្ចូលគ្នារវាង Zoom ឬប្រព័ន្ធវីដេអូដ៏ទៃទៀតដើម្បីរៀនទាំងអស់គ្នានៅពេលតែមួយដំណាលគ្នា ដើម្បីឱ្យសិស្សអាចមើលឃើញគ្នាទៅវិញទៅមកបាន។ យើងមានថ្នាក់ខ្លះតាមបណ្តាញ Zoom ដើម្បីសម្រួលជាមួយរឿងនោះ។ សិស្សអាចមើលឃើញមុខគ្នានៅពេលបើកកាមេរ៉ាពេលដំបូងប៉ុន្តែក្រោយមកបានបិទការមេរ៉ាវិញដោយសារត្រូវការសេវាអ៊ីនធើណែតខ្ពស់ ហើយពួកគេពេញចិត្តប្រើតែទំនាក់ទំនងតាមសំឡេងតែប៉ុណ្ណោះ ហើយប្រែក្លាយការបង្រៀនដោយការនិយាយមួយមុខប៉ុណ្ណោះ។ គ្រូបង្រៀនបើកសំលេងរបស់ពួកគាត់ ពួកគេបិទវីដេអូ ហើយពួកគេគ្រាន់តែស្តាប់គ្រូនិយាយប៉ុណ្ណោះ។

កំណត់ត្រាពីសំលេង៖ Video File 5.1.1

អ្នកសម្ភាសន៍៖ ដោយសារតែកូវីត១៩ សាលារៀនទាំងអស់ត្រូវបានបិទ។ សាលារៀនភាគច្រើនបានសំរេចចិត្តប្តូរទៅជាការបង្រៀនតាមអនឡាញ។ តើមានវិធីសាស្ត្រអ្វីខ្លះដែលជួយឱ្យសិស្សនៅតែចង់រៀន? គ្រូបង្រៀន៖ វិធីសាស្ត្រលើកទឹកចិត្ត ការកំណត់ពេលវេលា ការជំរុញឱ្យមានការសិក្សាបន្ថែម និងការធ្វើឱ្យពួកគេយល់ថាពួកគេអាចរៀនបានគ្រប់ទីកន្លែង។ ខ្ញុំរក្សាការទំនាក់ទំនងល្អជាមួយសិស្ស និងឪពុកម្តាយ ដើម្បីស្វែងរកដំណោះស្រាយជួយពួកគេជាមួយនឹងការសិក្សា។

យុគសម័យឌីជីថលបានផ្តល់នូវឧបករណ៍អប់រំថ្មីៗជាច្រើនសម្រាប់ថ្នាក់រៀនហើយអ្នកអប់រំដែលទទួលបានជោគជ័យយល់ពីសារៈសំខាន់នៃការបញ្ចូលពួកគេទៅក្នុងការបង្រៀនរបស់ពួកគេ។ នៅក្នុងម៉ូឌុលនេះអ្នកនឹងឃើញពីរបៀបប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងគមនាគមន៍ (អាយស៊ីធី) ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដើម្បីឱ្យវាត្រូវនឹងគោលបំណងសិក្សាប្រធានបទ និងការវាយតម្លៃនៅក្នុងថ្នាក់។ តាមរយៈការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាជាក់ស្តែងឱកាសដែលផ្តល់ដោយប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថលនឹងត្រូវបានបង្ហាញដើម្បីគាំទ្រ និងបង្កើនការរចនានិងការអនុវត្តដំណើរការបង្រៀន និងរៀន ហើយសំណុំជំនាញឌីជីថលសំខាន់ៗនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីឱ្យអ្នកអាចប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថលបានកាន់តែប្រសើរ បរិបទគរុកោសល្យ។

សូមរីករាយ!

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

ម៉ូឌុល ៥

ការបង្រៀន និងការរៀនតាមបែបឌីជីថល

៥.២ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយបែបឌីជីថល និងបច្ចេកទេស ៖ ឧបករណ៍ និងធនធានសម្រាប់ គោលបំណងការអប់រំ

ការបង្រៀន និងការរៀនតាមបែបឌីជីថល

មេរៀននេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដៃគូសហការនៅក្នុងគម្រោងនៅ វិធីសាស្ត្របង្រៀនសម័យថ្មីនៅអាស៊ីខាងត្បូង (Contemporary Teaching Skill for South Asia) ហៅកាត់ថា CONTESSA ក្រោមការចូលរួមឧបត្ថម្ភថវិកាដោយកម្មវិធី Eramus+ នៃសហភាពអឺរ៉ុបដែលមានលេខគម្រោង598756-EPP-1-2018-1-AT-EPPKKA2-CBHE-JP-/CONTESSA

អ្នកសម្របសម្រួល :

Sandra Hummel, សាកលវិទ្យាល័យហ្គ្រាស UNIVERSITY OF GRAZ (អូទ្រីស)

ក្រោមការចូលរួមសហការពី :

សាកលវិទ្យាល័យបច្ចេកវិទ្យា ជ្រៃសឺល (អាល្លឺម៉ង់)

សាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា (កម្ពុជា)

សាកលវិទ្យាល័យកម្ពុជា (កម្ពុជា)

សាកលវិទ្យាល័យអភេននៃប្រទេសស្រីលង្កា (ស្រីលង្កា)

សាកលវិទ្យាល័យយូកំឡូប (ស្រីលង្កា)

អ្នកនិពន្ធ: Regina Elias, Sandra Hummel, Mirjam Brodacz-Geier, Bridget Sheehan

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សេចក្តីប្រកាស

គណៈកម្មការអឺរ៉ុបសូមធ្វើការគាំទ្រដល់ការបោះពុម្ពឯកសារនេះ ដែលមិនមែនឆ្លុះបញ្ចាំងតែពីទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធខាងលើទេ ហើយយើងក៏មិនទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលដកស្រង់ចេញពីការបោះពុម្ពនេះដោយប្រការណាមួយដែរ។ ព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមនៃមេរៀននេះអាចរកបានដោយបើកចំហ និងឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ CONTESSA :

https://contessa_project.eu/

រក្សាសិទ្ធិ

មេរៀននេះត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណឱ្យប្រើប្រាស់ក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃ Creative Commons

Attribution_ShareAlike 4.0 Internatinal License

(https://creativecommons.org(licenses/by_sa/4.0/)

ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ចែករំលែក សម្របសម្រួលដើម្បីប្រើប្រាស់បន្ត ចែកចាយផលិតផលសារជាថ្មីក្នុងទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាអ្នកប្រើប្រាស់ផ្តល់កិត្តិយសឱ្យបានសមរម្យដល់អ្នកនិពន្ធទាំងអស់។ សូមផ្តល់ជាតំណភ្ជាប់ (link) ទៅកាន់ Creative Commons License និងសូមបញ្ជាក់ផងដែរ បើមានការផ្លាស់ប្តូរណាមួយ។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូលគំនិតកែសម្រួល ឬបន្ថែមអត្ថន័យលើមេរៀននេះអ្នកត្រូវតែធ្វើការសុំសិទ្ធិកែសម្រួលឯកសារតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើ។ រូបភាព ខ្សែសំឡេង វីដេអូ ក៏ដូចជាឯកសារដទៃទៀតដែលមាននៅក្នុងមេរៀនទាំងនេះមិនត្រូវបានបូកបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons ទេ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់។ ប្រសិនបើផ្នែកណាមួយនៃមេរៀននេះមិនត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ ហើយការប្រើប្រាស់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ឬក៏ប្រើប្រាស់លើសពីច្បាប់អនុញ្ញាត ត្រូវតែសុំការអនុញ្ញាតដោយផ្ទាល់ពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ។

CC BY SA

សេចក្តីផ្តើម

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA ជាអ្វី?

វគ្គសិក្សា CONTESSA ជាលទ្ធផលមួយក្នុងចំណោម លទ្ធផលនៃគម្រោងស្តីអំពី "ជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង" ដែលផ្តល់មូលនិធិរួម ដោយកម្មវិធី Erasmus+ Program នៃសហភាពអឺរ៉ុប។ គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះគឺ ដើម្បីជាការរួមចំណែកក្នុងការបង្កើតកម្មវិធីអប់រំគ្រូបង្រៀនដោយជោគជ័យសម្រាប់គ្រូបឋមសិក្សា ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្រីលង្កាដែលនឹងនាំដល់ការបង្កើតបានផលវិជ្ជមានរយៈពេលវែងទៅលើប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅ។ វាមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើង សម្រាប់អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យក្នុងការតាមឱ្យទាន់សម័យជាមួយនឹងជំនាញ និងវិធីសាស្ត្រក្នុងសម័យថ្មីដើម្បីយកមកប្រើក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះ វគ្គសិក្សា CONTESSA ផ្តល់ជូនមេរៀន ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំនួន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំណុចចំនួនបី ដែលតម្រង់ទៅរកការអភិវឌ្ឍលើជំនាញបង្រៀនបែបសម័យថ្មី។ ម៉ូឌុលទាំងឡាយនិងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់វាគឺមានដូចខាងក្រោម៖

ម៉ូឌុល១៖ ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា
១.ការបង្រៀន និងការរៀននៅសតវត្សទី២១
២.ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យ ៖ គំនិត ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត
៣.ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

ម៉ូឌុល២៖ ភាពអស្ចារ្យក្នុងការបង្រៀន៖ សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា
១. ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន៖ តួនាទី ភារកិច្ច និងមុខងារ
២. ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសិក្សា
៣. ជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

ម៉ូឌុល៣៖ការអប់រំឈានមុខគេបែបវិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល៖ ការលើកកម្ពស់ដំណើរការសិក្សាដែលបានបង្កើតរួមគ្នា
១. ការអភិវឌ្ឍលក្ខណៈបុគ្គល និងជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា
២. ការអះអាងពីពិភពជីវិតជាក់ស្តែង និងក្តីសង្ឃឹមទៅអនាគត
៣. ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួន

ម៉ូឌុល៤៖ ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស
១. គរុកោសល្យបរិយាបន្ន ៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ
២. ការបង្រៀន និងរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា ៖ ការរៀបចំ ការយល់ដឹងការវាយតម្លៃ
៣. ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ម៉ូឌុល៥៖ ការបង្រៀន និងរៀនតាមបែបឌីជីថល
១. គរុកោសល្យ នៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាសសិក្សាដែលបំពាក់ទៅដោយបច្ចេកវិទ្យា
២. ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកទេសឌីជីថល៖ ឧបករណ៍ និងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងនៃការអប់រំ
៣. ការរៀបចំមេរៀន និងជំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ិនធឺណែត

នៅពេលដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ អ្នកចូលរួមនឹងអាចអនុវត្តជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី ដែលទើបទទួលបានធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់អាចចូលរួមសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ និងរៀនពីវិធីថ្មីៗដើម្បីជួយឱ្យសិស្សឈានទៅដល់ចំណុចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ។

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA សម្រាប់អ្នកណា?

គម្រោងស្តីពីជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង មានបំណងក្នុងការលើកតម្កើងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត និងគ្រូបង្រៀនដែលកំពុងបម្រើការក្នុងសាលាបឋមសិក្សានានា។ ឯកសារខាងក្រោមត្រូវបានសម្របសម្រួលជាពិសេសសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត។ លើសពីនេះទៅទៀត វគ្គសិក្សា CONTESSA ក៏សម្រាប់អ្នកដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើខ្លួនឱ្យទាន់សម័យកាលជាមួយនិងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី។ ឯកសារមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយក៏មានជាភាសាខ្មែរ ភាសាសិង្ហាលា (Sinhala) និងភាសាតាមីល (Tamil) ដែលប្រើប្រាស់នៅប្រទេសស្រីលង្កា។

តើរចនាសម្ព័ន្ធនៃវគ្គសិក្សា CONTESSA មានអ្វីខ្លះ?

ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុនរួចហើយ វគ្គសិក្សា CONTESSA នេះរួមមាន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានតម្លៃស្មើនឹង៣ ក្រេឌីតតាមប្រព័ន្ធផ្ទេរការសិក្សារបស់អឺរ៉ុប។ ជាការល្អ ម៉ូឌុលទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់រួមគ្នា ពីព្រោះម៉ូឌុលនីមួយៗយោងឯកសារលើម៉ូឌុលដទៃទៀត។ ប៉ុន្តែក្នុងមេរៀន ម៉ូឌុលទាំងនេះក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងវិធីមួយ ដែលអាចប្រើបានដោយខ្លួនឯងឯងផ្ទាល់ផងដែរ។ ម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតលើប្រធានបទចំនួនបី ហើយឯកសារទាំងឡាយក៏បង្កើតឡើងសម្រាប់ការផ្តោតនីមួយៗផងដែរ។ វាបង្កើតឱ្យមានឯកសារសរុបចំនួន១៥ផ្នែកសម្រាប់វគ្គសិក្សា CONTESSA ។ ឯកសារនីមួយៗរួមមានសេចក្តីផ្តើមបែបទ្រឹស្តីចំពោះចំណុចផ្តើម ហើយតាមពីក្រោយដោយលំហាត់អនុវត្ត ដោយផ្អែកលើទ្រឹស្តី។

ជំហាន១ – ទ្រឹស្តី – គឺជាការរំឭកនូវអ្វីដែលបានអាននៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមនៃទ្រឹស្តីលំហាត់អនុវត្តទាំងនេះ ត្រូតពិនិត្យការយល់ដឹងនៃអត្ថបទ ដើម្បីប្រាកដថាទ្រឹស្តីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានយល់ដឹង។

ជំហាន២ – បទពិសោធ – ផ្តល់ជូននូវឧទាហរណ៍នៃគ្រូបង្រៀនពិតប្រាកដ និងវិធីដែលពួកគាត់អនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់នឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ទាំងនេះបានភ្ជាប់លំហាត់អនុវត្តទៅនឹងទ្រឹស្តីដែលបានរៀនពីមុនរួចហើយ។ **ជំហាន៣ – ការឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់** – រាប់បញ្ចូលសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងដោយផ្អែកទៅលើចំណុចផ្តោតនីមួយៗ។

ជំហាន៤ – ការអនុវត្ត – គឺជាជំហានចុងក្រោយដែលមានគម្រោងគោលនៃការបង្រៀនមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងផ្អែកទៅលើអ្វីដែលបានប្រទះឃើញពីមុននៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរ។

លំហាត់អនុវត្តនៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរអាចត្រូវបានបំពេញដោយផ្ទាល់ក្នុងឯកសារនេះ។ ជំហានទី៣ និងទីបួនជាផ្នែកនៃឯកសារដែលរៀបជាសំណុំដាច់ដោយឡែកដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ។ គំរូសម្រាប់ការរៀបចំសំណុំឯកសារ (portfolio) មានជាឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា

youtube.com/moeyscambodia
sala.moeys.gov.kh
t.me/moeysnews

មាតិកា

១ .និយមន័យប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកវិទ្យា 1

២. ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល 2

២.១.១ ក្តារវៃឆ្លាតបែបបច្ចេកវិទ្យា 3

២.២.២ ឧបករណ៍សម្រាប់ទាំនក់ទំនង 13

៣. វេទិកា និងឧបករណ៍សិក្សានៅប្រទេសកម្ពុជា 20

៤. វេទិកា និងឧបករណ៍សិក្សារបស់ប្រទេសស្រីលង្កា 20

៥. ការវាយតម្លៃនៃឧបករណ៍ឌីជីថល 21

៦. ចំណុចសំខាន់ៗ 27

៧. ឯកសារពិគ្រោះ 28

៧.១ តំណភ្ជាប់ដែលត្រូវប្រើប្រាស់ 30

៧. ២ ប្រភពរូបភាព 31

លំហាត់អនុវត្ត 31

លំហាត់អនុវត្ត - ដំណោះស្រាយ 34

ជំហានទី២ 38

លំហាត់អនុវត្ត -ដំណោះស្រាយ 54

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំនួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន 57

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន 57

ឧបសម្ព័ន្ធ 58

កំណត់ត្រាពីសម្លេង៖ Video File 58

កំណត់ត្រាពីសម្លេង៖ Audio File 5.2.1 59

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

កំណត់ត្រាពីសម្លេងៈ Audio File 5.2.2 60
កំណត់ត្រាពីសម្លេងៈ Audio File 5.2.3 60
កំណត់ត្រាពីសម្លេងៈ Audio File 5.2.4 62
កំណត់ត្រាពីសម្លេងៈ Audio File 5.2.5 62

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សេចក្តីណែនាំខាងទ្រឹស្តី

១ .និយមន័យប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកវិទ្យា

ខណៈពេលដែលពាក្យបច្ចេកទេស និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយត្រូវបានប្រើជាញឹកញាប់ផ្លាស់ប្តូរគ្នាហើយតាមពិតទៅទាំងពីរអាចត្រូវបានប្រើដើម្បីពិពណ៌នាអំពីវត្ថុដូចគ្នាប៉ុន្តែវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ ក្នុងការធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នារវាងពីរ ចាប់តាំងពីពួកគេបានបង្កើតវិធីសាស្ត្រផ្សេងគ្នាក្នុងការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រ។ និយមន័យសំខាន់នៃបច្ចេកវិទ្យារាប់ចាប់ពីសញ្ញាណមូលដ្ឋាននៃឧបករណ៍ រហូតដល់ប្រព័ន្ធដែលប្រើឬកេងប្រវ័ញ្ចបច្ចេកវិទ្យា។ (Bates 2019: 222) ដូច្នេះបច្ចេកវិទ្យាមិនត្រឹមតែកុំព្យូទ័រឧបករណ៍បញ្ជាំងឬអេក្រង់ដែលអាចប៉ះបានលើរាងកាយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ជាកម្មវិធីដែលដំណើរការនៅលើកុំព្យូទ័រ និងកំពុងត្រូវបានបញ្ជាំងនៅលើអេក្រង់ផងដែរ។ទោះជា យ៉ាងណាក៏ដោយធាតុទាំងអស់នេះ គឺអកម្មដរាបណាគ្មាននរណាម្នាក់ធ្វើអន្តរកម្មជាមួយពួកគេ។ វិធីសាស្ត្រផ្សេងគ្នាដែលបានលើកឡើងពីមុនរវាងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេក-វិទ្យាគឺអាស្រ័យលើវិធីដែលពួកគេត្រូវបានប្រើដើម្បីបង្កើតអត្ថន័យ។ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយពឹងផ្អែកលើបច្ចេកវិទ្យាដើម្បីដំណើរការ ប៉ុន្តែវារួមបញ្ចូលវត្ថុរូបវន្តដោយផ្តល់ជូននូវ "ទម្រង់ និងប្រព័ន្ធនិមិត្តសញ្ញាប្លែកៗដែលជួយបញ្ជូនអត្ថន័យ និងចំណេះដឹង" (ប៊ែស ២០១៩: ២២៣) ។ បច្ចេកវិទ្យាគឺជាឧបករណ៍រូបវន្តនិងឌីជីថលចំណែកឯប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយគឺជាវិធីដែលឧបករណ៍នេះត្រូវបានប្រើប្រាស់។ (Cf. Bates 2019: 222ff)

គុណសម្បត្តិនៃការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយជាទូទៅនៅក្នុងថ្នាក់៖

- គំនិតស្មុគស្មាញអាចត្រូវបានបង្ហាញក្នុងរយៈពេលខ្លី។
- និស្សិតទទួលបានបរិបទខាងក្រៅបរិដ្ឋានរបស់ពួកគេ។
- សិស្សអាចភ្ជាប់ទ្រឹស្តីជាមួយឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង។

(Cf. Mateer 2018, online)

គុណវិបត្តិនៃការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយជាទូទៅនៅក្នុងថ្នាក់៖

- បញ្ហារក្សាសិទ្ធិ * នៃប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយដែលបានប្រើត្រូវយកមកពិចារណា។
- ឈុតឆាកប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយប្រហែលជាមិនសមស្របតាមអាយុទេ ដូច្នេះត្រូវជ្រើសរើសដោយគ្រូដោយយកចិត្តទុកដាក់។ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយជាទូទៅត្រូវបានជ្រើសរើសទាក់ទងនឹងភាពសមស្រប និងមានប្រយោជន៍នៅក្នុងបរិបទអប់រំបប

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ម។ ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាតែម្នាក់ឯងមិនអាចជួយបង្កើនបទពិសោធន៍នៃការរៀនសូត្រនោះទេ ប៉ុន្តែជាកម្មវិធីគាំទ្រផ្នែកគរុកោសល្យ។

- មិនមានសាលាទាំងអស់សុទ្ធតែមានឧបករណ៍បច្ចេកទេសចាំបាច់ដើម្បីផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថលទេ។ខាងក្រោមនេះ បច្ចេកវិទ្យាអប់រំក្នុងន័យនៃឧបករណ៍រូបវិទ្យា និងឌីជីថលនិងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយអប់រំក្នុងន័យថាបច្ចេកវិទ្យាអាចគាំទ្រដំណើរការបង្រៀន និងរៀន។

២. ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល

ដូចដែលបានឃើញពីមុនបរិយាកាសរៀនសូត្រដែលមានលក្ខណៈឌីជីថលត្រូវបានកំណត់ដោយវត្តមាននិងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាអប់រំឌីជីថលជាច្រើនប្រភេទ ដូចជាប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ ឧបករណ៍ចល័តក្តារឆ្លាតវៃ ម៉ាស៊ីនថតឯកសារ ឬប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយតាមអ៊ីនធឺណេត ត្រូវបានប្រើប្រាស់បញ្ចូលគ្នាដើម្បីគាំទ្រដំណើរការបង្រៀន / រៀន។ ផ្អែកលើទស្សនវិស័យបច្ចេកវិទ្យាទាំងនេះអាចត្រូវបានចែកជាបីកម្រិតផ្សេងគ្នារួមមាន ការផ្តោតលើគ្រូ ការផ្តោតអារម្មណ៍របស់សិស្សនិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធកម្រិតសាលារៀន។

- ការផ្តោតអារម្មណ៍របស់គ្រូ៖ គ្រូប្រហែលជាត្រូវការកុំព្យូទ័រផ្ទាល់ខ្លួនឬកុំព្យូទ័រយួរដៃដើម្បីចូលថ្នាក់អ៊ីមែលឪពុកម្តាយនិងបំពេញការកិច្ចរដ្ឋបាលដែលចាំបាច់សម្រាប់ថ្នាក់រៀន។ ជាធម្មតាឧបករណ៍របស់គ្រូក៏ត្រូវបានប្រើសម្រាប់ធ្វើបទបង្ហាញក្នុងថ្នាក់ផងដែរ។ ក្តារឆ្លាតផ្តល់លទ្ធភាពសម្រាប់អន្តរកម្មលើអេក្រង់យ៉ាងងាយស្រួលក្នុងពេលបង្រៀន។
- ការផ្តោតអារម្មណ៍របស់និស្សិត៖ និស្សិតក៏ប្រហែលជាត្រូវការកុំព្យូទ័រឬឧបករណ៍ចល័តផងដែរអាស្រ័យលើការកិច្ចដែលត្រូវបំពេញ។ ទាំងនេះអាចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយសាលារៀនឬឧបករណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនត្រូវបាននាំយកទៅថ្នាក់រៀន។ ក្តារឆ្លាតផ្តល់លទ្ធភាពសម្រាប់អន្តរកម្មលើអេក្រង់យ៉ាងងាយស្រួលក្នុងកំឡុងពេលសិក្សា។
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធកម្រិតសាលារៀន៖ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាលារៀនទទួលខុសត្រូវចំពោះចំណុចចូលប្រើវ៉ាយហ្វាយសម្រាប់ឧបករណ៍ចល័តរបស់សិស្ស ប៉ុន្តែក៏អាចផ្តល់ម៉ាស៊ីនមេសម្រាប់កុំព្យូទ័រក្លោដផងដែរ។ ជាមួយនឹងបណ្តាញសាលារៀនដែលអនុញ្ញាតឱ្យចូលប្រើគ្រូ និងសិស្សទាំងអស់ឯកសារអាចត្រូវបានចែករំលែកនៅលើម៉ាស៊ីនមេសាលារៀនឬពពកទិន្នន័យ។ ក្នុងករណីខ្លះប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការរៀនសូត្ររបស់ សាលា (LMS) ត្រូវបានតំឡើងនៅលើ

បណ្តាញមេរបស់សាលាហើយអាចចូលដំណើរការបានតាមរយៈបណ្តាញអ្នកហាត់ការ។ វិធីនេះមនុស្សគ្រប់គ្នាអាចចូលមើលទិន្នន័យដែលបានរក្សាទុកសូម្បីតែក្នុងកំឡុងពេលនៃការបំផ្លាញអ៊ីនធឺណិត។
ខាងក្រោមនេះ ជាឧទាហរណ៍មួយចំនួននៃបច្ចេកវិទ្យាអប់រំឌីជីថលនឹងត្រូវបានបង្ហាញ ដោយផ្តោតលើកម្មវិធីដែលអាចធ្វើទៅបានដើម្បីគាំទ្រដល់ការសិក្សារបស់សិស្ស។

២. ផ្នែករឹងនៃឧបករណ៍ប្រើប្រាស់

២.១.១ ក្តារវៃឆ្លាតបែបបច្ចេកវិទ្យា

ក្តារឆ្លាតវៃគឺជាអេក្រង់ប៉ះធំដែលត្រូវបានភ្ជួរជាប់ទៅ នឹងជញ្ជាំង ឬកន្លែងឈរ ហើយភ្ជាប់ទៅនឹងកុំព្យូទ័រ។ អេក្រង់កុំព្យូទ័រ ឬកុំព្យូទ័រយួរដៃអាចត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈម៉ាស៊ីនបញ្ចាំងឌីជីថល។ លើសពីនេះទៀត ក្តារឆ្លាតវៃដើរតួជាឧបករណ៍បញ្ចូលៈ អ្នកប្រើប្រាស់អាចប្រើម្រាមដៃ ឬឧបករណ៍បន្ថែមដូចជា ប៊ិចពិសេសដើម្បីសរសេរ និងបញ្ជាក្តារវៃឆ្លាត។ (ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលឆ្លាតក្រុម EduTech វិគី, បណ្តាញ, ឆ្នាំ ២០០៩)ក្តារឆ្លាតវៃអាចត្រូវបានប្រើនៅក្នុងការ តភ្ជាប់ជាមួយកុំព្យូទ័រដែលអាចប្តូររវាងអេក្រង់កុំព្យូទ័រ ឬអាចប្រើដោយគ្មាន កុំព្យូទ័រភ្ជាប់។ ក្នុងករណីចុងក្រោយអេក្រង់គឺជាផ្ទៃពណ៌សធម្មតាដើម្បីសរសេរ។

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមផ្តល់ជូនលទ្ធភាពអំពីរបៀបប្រើក្តារឆ្លាតវៃនៅក្នុងថ្នាក់:

- ក្តារឆ្លាតវៃអាចត្រូវបានប្រើជាម៉ាស៊ីនបញ្ចាំងបុរាណសម្រាប់ធ្វើបទបង្ហាញ ឬបង្ហាញវីដេអូ និងរូបភាព។
- ក្តារឆ្លាតវៃអាចត្រូវបានប្រើជាក្តារចុចឌីជីថលដែលបង្ហាញព័ត៌មាន ដែលសិស្សត្រូវកែសម្រួល(ឧ.កែលម្អិត)ដោយផ្ទាល់នៅលើក្តារឆ្លាតវៃ។
- ក្តារឆ្លាតអាចត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការបង្កើតខួរក្បាល ដែលសិស្សអាចសរសេរគំនិតរបស់ពួកគេដោយផ្ទាល់នៅលើក្តារឆ្លាតវៃ។
- ក្តារឆ្លាតអាចត្រូវបានប្រើសម្រាប់ថ្នាក់សិល្បៈដោយអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សគូរដោយផ្ទាល់នៅលើក្តារឆ្លាតវៃ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- ក្តារឆ្លាតវៃអាចត្រូវបានប្រើសម្រាប់ថ្នាក់គណិតវិទ្យាដែលសិស្សដោះស្រាយបញ្ហាគណិតវិទ្យាដោយផ្ទាល់នៅលើក្តារឆ្លាតវៃ។
- ឧបករណ៍ចាក់ឌីវីឌីអាចភ្ជាប់ទៅនឹងក្តារវៃឆ្លាតដើម្បីបង្ហាញសម្ភារៈវីដេអូដែលមិនមាននៅលើអ៊ីនធឺណិត។ (អេមអេសធីតិចវិគី, តាមអ៊ិនធរណេត, ២០០៩)

គុណសម្បត្តិនៃការប្រើប្រាស់ក្តារឆ្លាតវៃក្នុងថ្នាក់:

- ភាពមើលឃើញ - គ្រូ និងសិស្សអាចគ្រប់គ្រងកម្មវិធីកុំព្យូទ័រយួរដៃទាំងអស់ជាមួយអេក្រង់ប៉ះរបស់ក្តារឆ្លាតក៏ដូចជាសរសេរដោយផ្ទាល់នៅលើក្តារឆ្លាតវៃផងដែរ។ នេះអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេអាចមើលឃើញដល់ថ្នាក់ជានិច្ចជំនួសឱ្យការបាត់ខ្លួននៅពីក្រោយកុំព្យូទ័រថេរ។ (ស៊ីហ្វ. យ៉ាង និងលីន ២០០៩: ២)
- សន្សំពេលវេលា - ព័ត៌មានដែលបានសរសេរនៅលើក្តារឆ្លាតអាចត្រូវបានរក្សាទុកដោយផ្ទាល់នៅលើកុំព្យូទ័រ។ លើសពីនេះទៀតកំណត់ត្រាសរសេរដោយដៃនៅលើអេក្រង់អាចត្រូវបានបម្លែងទៅជាអត្ថបទដែលអាចកែសម្រួលបានដោយស្វ័យប្រវត្តិ។ នេះអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សផ្តោតអារម្មណ៍លើព័ត៌មានដែលផ្តល់ដោយគ្រូឬសិស្សដទៃទៀតប្រសិនបើពួកគេមិនចង់កត់ចំណាំ។ កំណត់ចំណាំក៏អាចត្រូវបានផ្តល់ជូនដល់សិស្សដែលអវត្តមានផងដែរ។ (ស៊ីហ្វ. ដេវីដវិត & យូដិក ២០១៧: ៦២)
- ភាពចម្រុះគ្នា - ទម្រង់ពហុមេឌាផ្សេងៗគ្នា (ឧ. វីដេអូ រូបភាព សម្លេង) អាចត្រូវបានបង្ហាញនៅលើក្តារឆ្លាតវៃដែលអាចឱ្យយើងមើលឃើញនិងមានភាពចម្រុះគ្នានៃការបង្ហាញខ្លឹមសារមេរៀនដោយផ្ទាល់។ (ស៊ីហ្វ İstifçi et al., ២០១៨: ៩២)
- ភាពបត់បែន - គ្រូនិងសិស្សអាចយកកុំព្យូទ័រយួរដៃ ថេប្លេត ឬស្មាតហ្វូនផ្ទាល់ខ្លួនមកប្រើប្រាស់ដើម្បីភ្ជាប់ជាមួយប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាថ្នាក់រៀនឆ្លាតវៃ។ (Cf. İstifçi et al., 2018: 96) នេះជាការងាយស្រួលសម្រាប់ការធ្វើបទបង្ហាញឬចែករំលែកឯកសារជាមួយមិត្តរួមការងារនៅលើអេក្រង់ធំ ដូច្នេះថ្នាក់ទាំងមូលអាចពិភាក្សាជាមួយគ្នាបាន។

គុណវិបត្តិនៃការប្រើប្រាស់ក្តារឆ្លាតវៃក្នុងថ្នាក់:

- ការដោះស្រាយ - សម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់លើកដំបូងការសរសេរនៅលើក្តារឆ្លាតអាចពិបាកដោយការសរសេរដៃមើលទៅធំស្ទះនិងរញ៉េរញ៉ៃ។ គ្រូបង្រៀនត្រូវការការណែនាំផ្ទាល់ដីរៈអំពីរបៀបប្រើឧបករណ៍និងការអនុវត្តលើការសរសេរនៅលើក្តារឆ្លាតវៃ។ (Cf. Davidovitch & Yavich 2017: 62) ដូច្នេះគ្រូជាច្រើនប្រើក្តារឆ្លាតវៃគ្រាន់តែជាអេក្រង់បញ្ចាំងធម្មតាប៉ុណ្ណោះ (ស៊ីយ៉ុង et al., 2018: 2; İstifçi et al., 2018: 98) ។

- តម្លៃ - ក្តារស្មាតអាចមានតម្លៃថ្លៃណាស់ (តម្លៃក្តារឆ្លាតវៃខុសគ្នាពី ៩០០ ទៅ ៥០០០ ដុល្លារអាមេរិចអាស្រ័យលើមុខងាររបស់វា) ហើយត្រូវផ្តល់ឱ្យដោយសាលា។
- ឧបករណ៍ - សិស្សប្រហែលជាមិនមានឧបករណ៍ចាំបាច់នៅផ្ទះដើម្បីទទួលកំណត់ត្រាដែលបានរក្សាទុកនៅលើក្តារឆ្លាតឬភ្ជាប់ទៅនឹងក្តារឆ្លាតសម្រាប់ធ្វើបទបង្ហាញទេ។

២.១.២ ម៉ាស៊ីនថតឯកសារ

ម៉ាស៊ីនថតឯកសារគឺជាម៉ាស៊ីនបញ្ចាំងផ្នែកឌីជីថល។ ជាមួយនឹងការមេរ៉ាប្រភេទនេះសន្លឹក កិច្ចការទំព័រ ពីសៀវភៅ និងសូម្បីតែវត្ថុបីវិមាត្រក៏អាចបង្ហាញបានដែរ។ លើសពីនេះទៀតចំពោះ ម៉ាស៊ីនថតឯកសារជំនាន់ទំនើប មិនត្រឹមតែថតវីដេអូរបានទេ ថែមទាំងអាចស្កេនឯកសារបានទៀត។ ថ្លៃដើមនៃការមេរ៉ាថតឯកសារមានពី ១០០ ដល់ជាង ១០០០ ដុល្លារអាមេរិចអាស្រ័យលើមុខងាររបស់វា។ (គ្រូអាហារូបករណ៍អេឡិចត្រូនិចតាមអ៊ីនធឺណែត)

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមផ្តល់ជូនលទ្ធភាពអំពីការប្រើប្រាស់ការមេរ៉ាឯកសារក្នុងថ្នាក់:

- ពេលអានរឿងមួយ សៀវភៅអាចដាក់នៅក្រោមការមេរ៉ាឯកសារ និងដាក់បញ្ចាំងដើម្បីឱ្យថ្នាក់ទាំងមូលអាចមើលរូបភាពបាន។
- ការបង្ហាញអាចត្រូវបានដាក់នៅក្រោមម៉ាស៊ីនថតឯកសារ និងការគ្រោងទុកដើម្បីឱ្យថ្នាក់ទាំងមូលអាចមើលឃើញកាន់តែប្រសើរ (ឧ.ការបង្ហាញវិទ្យាសាស្ត្រ ឬសិល្បៈ)។
- ការមេរ៉ាឯកសារអាចប្រើជំនួសក្តារខៀនឬក្តារឆ្លាត។ ព័ត៌មានត្រូវបានសរសេរនៅលើសន្លឹកក្រដាសហើយដាក់នៅក្រោមការមេរ៉ាឯកសារដែលត្រូវបានព្យាករណ៍ដល់ថ្នាក់ទាំងមូល។
- ជំនួសឱ្យការបោះពុម្ពកម្រងសំណួរសម្រាប់សិស្សគ្រប់រូបច្បាប់ចម្លងដើមអាចត្រូវបានដាក់នៅក្រោមការមេរ៉ាឯកសារនិងបានគ្រោងទុកដើម្បីឱ្យថ្នាក់ទាំងមូលអាចមើលឃើញ។
- នៅពេលប្រៀបធៀបដំណោះស្រាយទៅនឹងបញ្ហាដែលបានផ្តល់ឱ្យ ពួកគេអាចដាក់នៅក្រោមការមេរ៉ាឯកសារ និងការព្យាករណ៍ ដូច្នេះថ្នាក់ទាំងមូលអាចមើលឃើញពួកគេ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

• វិធាន និងទម្លាប់អាចដាក់នៅក្រោមកាមេរ៉ាឯកសារ និងដាក់បញ្ចាំងដើម្បីឱ្យថ្នាក់ទាំងមូលអាចមើលឃើញ។
• ដើម្បីឱ្យសិស្សដឹងថា តើពួកគេមានពេលវេលាប៉ុន្មានសម្រាប់សកម្មភាពមួយ កម្មវិធីកំណត់ពេលវេលាផ្ទះបាយអាចត្រូវបានដាក់ជំនួសនៅក្រោមកាមេរ៉ាឯកសារ និងត្រូវបានគេព្យាករណ៍ថាថ្នាក់រៀនទាំងមូលអាចមើលឃើញ។
• ពត៌មានលម្អិតអាចត្រូវបានបង្ហាញ និងពង្រីកដើម្បីឱ្យសិស្សគ្រប់រូបអាចមើលឃើញ មិនថាពួកគេនៅខាងមុខឬខាងក្រោយថ្នាក់នោះទេ។ (គ្រូអាហារូបករណ៍អេឡិចត្រូនិចតាមអ៊ិនធឺណែត)

គុណសម្បត្តិនៃការប្រើប្រាស់កាមេរ៉ាថតឯកសារក្នុងថ្នាក់:

• ការសន្សំលុយ - ជាមួយនឹងការប្រើប្រាស់កាមេរ៉ាឯកសារវាមិនចាំបាច់បោះពុម្ពចេញអ្វីៗទាំងអស់ដែលអាចឱ្យយើងអាចសន្សំប្រាក់និងក្រដាសបាន។
• សន្សំប្រាក់ -ម៉ាស៊ីនថតឯកសារអាចជំនួសដោយផ្នែកឆ្លាតវៃដែលមានតម្លៃថ្លៃជាង។
• ការដោះស្រាយ - ម៉ាស៊ីនថតឯកសារគឺវិចារណញ្ញាណ និងងាយស្រួលប្រើ។
តម្លៃ - ម៉ាស៊ីនថតឯកសារដែលមានតំលៃសមរម្យជាងមុនចាប់ផ្តើមពី ៧០ ដុល្លារ។
(គ្រូអាហារូបករណ៍អេឡិចត្រូនិចតាមអ៊ិនធឺណែត)

គុណវិបត្តិនៃការប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនថតឯកសារក្នុងថ្នាក់:

• ភាពមើលឃើញ - គ្រូសរសេរនៅលើសន្លឹកក្រដាសដែលបានបង្ហាញតាមរយៈកាមេរ៉ាឯកសារប្រហែលជាមិនមានសម្រាប់សិស្សទាំងអស់មើលឃើញទេ។
• តម្លៃ - ម៉ាស៊ីនថតឯកសារនៅតែមានតម្លៃថ្លៃពេក ដូច្នេះមិនអាចទទួលយកបានទេ។
• ឧបករណ៍ - ម៉ាស៊ីនថតឯកសារត្រូវការម៉ាស៊ីនបញ្ចាំងដើម្បីបង្ហាញការព្យាករណ៍របស់វា។

២.១.៣ ប៊ិចឆ្លាតវៃ

Smartpen ជាប៊ិចឌីជីថលផលិតដោយ LivescribeTM ។ វាមានមុខងារជាមូលដ្ឋាននៃប៊ិចសាមញ្ញធម្មតា ប៉ុន្តែបន្ថែមពាក្យដែលសរសេរជាមួយវា - លើក្រដាសឌីជីថលពិសេសអាចត្រូវបានធ្វើឌីជីថលនិងកែសម្រួលលើឧបករណ៍ឌីជីថល (ឧ. កុំព្យូទ័រ កុំព្យូទ័រយួរដៃ) ។ ក្រៅពីការនាំចូលការសរសេរ smartpens អាចឋតសម្លេងជាមួយនឹងមីក្រូដែលរួមបញ្ចូល វិធីនោះលោកគ្រូអ្នកគ្រូ និងសិស្សអាចកត់ត្រានូវអ្វីដែលបាននិយាយនៅពេលកំពុងសរសេរដែលបន្ទាប់មកពួកគេអាចស្តាប់នៅលើ smartpen ដោយខ្លួនឯង ឬរក្សាទុកវានៅលើឧបករណ៍ផ្ទុកហើយស្តាប់វាតាមកុំព្យូទ័រ។ កំណត់ចំណាំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរត្រូវបានធ្វើ

សមកាលកម្មជាមួយសម្លេង ដែលអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ចុចលើពាក្យជាក់លាក់មួយនៅក្នុងកំណត់ចំណាំដែលបន្ទាប់មកជាផ្នែកមួយនៅក្នុងការថតសម្លេងដែលភ្ជាប់ជាមួយវា។ (ស៊ីធីប៉ាទី និងវីសិនហ្គាលឡិនឆ្នាំ ២០១៥៖ ២៣៨។)

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមផ្តល់ជូននូវលទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ smartpen នៅក្នុងថ្នាក់:

- ពេលធ្វើបទបង្ហាញគ្រូអាចប្រើ smartpen រួមគ្នាជាមួយក្តារឆ្លាតវៃឬម៉ាស៊ីនថតឯកសារ និងចែករំលែកឯកសារដែលបានរក្សាទុករួមជាមួយការថតសម្លេង។
- គ្រូអាចបង្កើតមេរៀនសរសេរដោយកំណត់ចំណាំនៅលើក្រដាសឌីជីថលពិសេសជាមួយបិច ហើយពន្យល់ដំណាលគ្នានូវកំណត់ចំណាំដែលបានសរសេរ (ស៊ីហ្គីប៉ាទីនិងវីនហ្គាលឡិន ២០១៥: ២៤០) ។ អត្ថបទរួមជាមួយនឹងការពន្យល់ជាសម្លេងអាចត្រូវបានផ្តល់ជូនដល់សិស្សដែលបន្ទាប់មកពួកគេនឹងបញ្ចប់មេរៀនដោយខ្លួនឯង។
- សម្រាប់ការប្រឡងសរសេរគ្រូអាចកត់ត្រាសេចក្តីណែនាំនៅលើ smartpen ហើយបន្ទាប់មកសិស្សអាចស្តាប់ពួកគេម្នាក់ៗនៅពេលសរសេរការប្រឡង។
- ដើម្បីធ្វើពិធីកម្មនូវលទ្ធភាពដើម្បីផ្តល់ចម្លើយនៃការប្រឡងសិស្សអាចសរសេរ / គូរចម្លើយដោយប្រើស្នេនថេនឬកត់ត្រាចម្លើយរបស់ពួកគេនៅលើ smartpen ។ វាមានប្រយោជន៍ជាពិសេស នៅពេលប្រឡងពីភាពស្មាត់ជំនាញនៃការអាន។
- កិច្ចការផ្ទះអាចត្រូវបានសរសេរជាមួយ smartpen បន្ថែមការពន្យល់ផ្ទាល់មាត់សម្រាប់ការកិច្ចនីមួយៗ។

អត្ថប្រយោជន៍នៃការប្រើប្រាស់ smartpen នៅក្នុងថ្នាក់:

- សន្សំសំចៃពេលវេលា - ដោយសារ smartpen អាចប្រែក្លាយអត្ថបទដែលបានសរសេរទៅជាអត្ថបទដែលអាចកែសម្រួលបានតាមកុំព្យូទ័រកំណត់ចំណាំអាចរក្សាទុក និងចែកចាយបានយ៉ាងងាយស្រួល។
- សន្សំសំចៃពេលវេលា - ការកត់ចំណាំជាមួយ smartpen ចំណាយពេលតិចជាងការកត់ចំណាំជាមួយកុំព្យូទ័រ។ (ស៊ីហ្វាន់សាកឃី ២០០៩: ៦)
- ការគាំទ្រ - និស្សិតដែលមានការលំបាកក្នុងការកត់ចំណាំ និងស្តាប់ក្នុងពេលតែមួយអាចយកចិត្តទុកដាក់កាន់តែខ្លាំងចំពោះអ្វីដែលកំពុងត្រូវបាននិយាយដោយប្រើជម្រើសថតសំឡេងរបស់ smartpen ជំនួសឱ្យការផ្តោតអារម្មណ៍លើការសរសេរ។ (ស៊ីហ្វាន់សាកឃី ២០០៩: ៧; ផាត់ទីនិងវីនហ្គាលឡិន ២០១៥: ២៤០)
- ការគាំទ្រ - ស្នេមផ្នេនអាចត្រូវបានប្រើដោយសិស្សពិការភ្នែកដើម្បីអានក្រាហ្វិកសម្លេង។ (ស៊ីហ្វាន់សាក្រក ២០០៩: ១៥f.)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គុណវិបត្តិនៃការប្រើប្រាស់ smartpen នៅក្នុងថ្នាក់:

• ភាពស្របច្បាប់ - មនុស្សម្នាក់ត្រូវតែប្រុងប្រយ័ត្នប្រសិនបើវាត្រូវបានអនុញ្ញាត ឬទទួលយកដើម្បីកត់ត្រាបទបង្ហាញផ្ទាល់មាត់។

• ការដោះស្រាយ - ស្មាតហ្វូនត្រូវការសាកថ្មបន្ទាប់ពីការប្រើប្រាស់អស់រយៈពេល ៦ ម៉ោងដែលត្រូវទុកជាមុនដើម្បីឱ្យឧបករណ៍ដំណើរការក្នុងមេរៀន។ (ប៊ុយ & Joyce 2019: ៩១)

•តម្លៃ - ស្មាតហ្វូនអាចមានតម្លៃថ្លៃជាពិសេស ប្រសិនបើសិស្សម្នាក់ៗមានបំណងទទួលបិចមួយ (តម្លៃខុសគ្នាពី ៨០ ទៅ ២០០ ដុល្លារអាមេរិក) ។ (ស៊ីធីប៉ាទីនិងវីរៃនហ្គាលឡិន ២០១៥: ២៣៩)

•ឧបករណ៍ - សិស្សប្រហែលជាមិនមានឧបករណ៍ចាំបាច់នៅផ្ទះដើម្បីទទួលកំណត់ត្រាដែលបានរក្សាទុក ទុកជាមួយឧបករណ៍ឆ្លាតវៃ ឬស្តាប់សម្លេងទេ។

២.១.៤ ស្មាតហ្វូន និងថេប្លេត

ស្មាតហ្វូនជាឧបករណ៍ដែលមានទំហំអាចគ្រប់គ្រងបានដែលអាចត្រូវបានប្រើដើម្បីហៅទូរស័ព្ទនិងចូលប្រើអ៊ីនធឺណិតឥតខ្សែក្នុងចំណោម ឧបករណ៍ផ្សេងទៀត។ លទ្ធភាពក្នុងការទាញយកកម្មវិធីនៅលើស្មាតហ្វូនប្រែទៅជាឧបករណ៍ទាក់ទាញសម្រាប់ការបង្រៀន និងការរៀនតាមបែបឌីជីថល។ (ស៊ីអេហ្វអេ" ស្មាតហ្វូន" EduTech វីគី, តាមអ៊ិនធឺណែត, ២០១៣) ផ្ទុយទៅវិញ ថេប្លេតជាធម្មតាធំជាងស្មាតហ្វូនហើយវាមិនត្រូវបានប្រើដើម្បីហៅទូរស័ព្ទតាមបែបប្រពៃណីទេ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយឧបករណ៍ទាំងនេះក៏អាចប្រើសម្រាប់ការទំនាក់ទំនងអនឡាញតាមរយៈឧបករណ៍សន្និសីទ។ ទំហំកាន់តែធំកាន់តែអនុវត្តការសរសេរតាមបែបឌីជីថលកាន់តែប្រសើរ។ ស្រដៀងនឹងស្មាតហ្វូនពួកគេក៏អាចចូលប្រើអ៊ីនធឺរណែតឥតខ្សែ និងទាញយកកម្មវិធីផ្សេងៗ។ (ស៊ីអេហ្វអេ" ថេប" EduTech វីគី, តាមអ៊ិនធឺណែត, ២០១៣)

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមផ្តល់ជូនលទ្ធភាពអំពីរបៀបប្រើស្មាតហ្វូន និងថេប្លេតក្នុងថ្នាក់ៈ

• ស្មាតហ្វូន និងថេប្លេតអាចចូលប្រើ LMS របស់សាលាបានដើម្បីចែករំលែកឯកសារ។

• ស្មាតហ្វូននិងថេប្លេតអាចត្រូវបានប្រើដើម្បីផ្តល់ឱ្យសិស្សផ្តល់នូវមតិប្រតិកម្ម និងជូនដំណឹងពួកគេអំពីពេលវេលាកំណត់សម្រាប់គម្រោង។

•និស្សិតអាចប្រើស្មាតហ្វូន និងថេប្លេតរបស់ពួកគេដើម្បីស្វែងរកព័ត៌មានសម្រាប់ការងារជាក្រុម។

• និស្សិតអាចប្រើស្មាតហ្វូន និងថេប្លេតរបស់ពួកគេដើម្បីទំនាក់ទំនង និងសហការគ្នា។

•ស្មាតហ្វូន និងថេប្លេតអាចត្រូវបានប្រើជាសៀវភៅអេឡិចត្រូនិចសម្រាប់បណ្ណាល័យក្នុងថ្នាក់ឬគម្រោងអាន។និស្សិតអាចបង្កើតវីដេអូរ និងសម្លេងផ្ទាល់របស់ពួកគេដោយមានជំនួយពីស្មាតហ្វូន និងថេប្លេត។

(ស៊ីអេហ្វអេ "ស្មាតហ្វូន" EduTech វីគី, តាមអ៊ិនធឺណែត, ២០០៩)

គុណសម្បត្តិនៃការប្រើប្រាស់ស្មាតហ្វូន និងថេប្លេតក្នុងថ្នាក់៖

• ភាពប្លែក:ស្មាតហ្វូន និងថេប្លេតអាចចល័តបាន និងមានពន្លឺល្មមអាចដាក់វានៅជុំវិញបានយ៉ាងងាយស្រួលដែល អនុញ្ញាតឱ្យរៀនបានគ្រប់ពេល និងគ្រប់ទីកន្លែង

• ការដោះស្រាយ - និស្សិតសព្វថ្ងៃធំឡើងជាមួយស្មាតហ្វូន និងថេប្លេតជាមូលហេតុដែលឧបករណ៍ទាំងនេះអាច ត្រូវបានរៀបចំដោយពួកគេយ៉ាងងាយស្រួល។ ស៊ីអេហ្វអេ "ស្មាតហ្វូន" EduTech វីគី, តាមអ៊ិនធរណេត, ២០០៩)

•ភាពបត់បែន - ស្មាតហ្វូន និងថេប្លេតអាចភ្ជាប់ទៅនឹងក្តារវិធ្លាត ឬអេក្រង់ទូរទស្សន៍ ឬការបង្ហាញរបស់វាអាចត្រូវបានបញ្ចាំងដោយជំនួយពីកាមេរ៉ាឯកសារ។

•ការធ្វើពិពិធកម្ម - ទ្រង់ទ្រាយពហុមេឌាផ្សេងៗគ្នា (ឧទាហរណ៍វីដេអូរូបភាពអូឌីយ៉ូ) អាចត្រូវបានប្រើនៅលើស្មាតហ្វូននិងថេប្លេតដែលអាចឱ្យយើងមើលឃើញ និងធ្វើពិធីកម្មមាតិកាដែលបានបង្ហាញ។ (ស៊ីហ្វİstifçi et al., ២០១៨: ៩២)

គុណវិបត្តិនៃការប្រើប្រាស់ស្មាតហ្វូន និងថេប្លេតក្នុងថ្នាក់៖

• ការដោះស្រាយ - ស្មាតហ្វូន និងថេប្លេតត្រូវការការសាកថ្មជាប្រចាំដែលត្រូវគិតទុកជាមុនដើម្បីឱ្យឧបករណ៍អាចដំណើរការបាននៅក្នុងមេរៀន។

• ការប្រើប្រាស់ - សាលាបឋមសិក្សាភាគច្រើនមិនអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សនាំ ឬប្រើស្មាតហ្វូនឬថេប្លេតរបស់ពួកគេចូលក្នុងថ្នាក់រៀនឡើយ។ គ្រូត្រូវប្រាប់សិស្សឱ្យយកឧបករណ៍របស់ពួកគេសម្រាប់មេរៀនជាក់លាក់មួយដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់។

• ការប្រើប្រាស់ - កុមារជាទូទៅ ជាពិសេសកុមារនៅសាលាបឋមសិក្សាគួរតែមានសិទ្ធិតិចតួចប៉ុណ្ណោះដើម្បីចូលមើលអេក្រង់ ។ វាត្រូវចងចាំក្នុងចិត្តថា "ឧបករណ៍ប្រដាប់ភេទមិនមែនជាមធ្យោបាយតែមួយគត់ដើម្បីរៀនទេ" (នាយកដ្ឋានអង់គ្លេសសម្រាប់ការអប់រំឆ្នាំ ២០២០ តាមអ៊ិនធរណេត) ។ កុមារ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ថ្នាក់បឋមសិក្សាក៏គួរអានសៀវភៅឬអត្ថបទដែលបានបោះពុម្ពផ្សេងទៀតហើយ សរសេរដោយដៃផងដែរ។

- ឧបករណ៍នេះមិនអាចរំពឹងថា កុមារគ្រប់រូបអាចប្រើស្មាតហ្វូន ឬថេប្លេតបានទេ។

២.២ កម្មវិធីក្នុងកុំព្យូទ័រ

ក្រៅពីផ្នែករឹង សម្ភារៈបរិក្ខារជាក់ស្តែងនៅក្នុងថ្នាក់រៀនសូហ្វវែរដែលដំណើរការលើឧបករណ៍រូបវន្តមានសារៈសំខាន់ដូចគ្នា។ វារួមបញ្ចូលទាំងប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការ កម្មវិធីផ្ញើសារការគណនា និងឧបករណ៍សរសេរ។ នៅក្នុងបរិបទនៃការបង្រៀន និងការរៀនសូត្រប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការរៀនសូត្រ (LMS) ដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់។ ខាងក្រោមនេះជម្រើសកម្មវិធីអប់រំដែលត្រូវបង្ហាញ។

២.២.១ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា

Google Classroom edu.google.com

ហ្គូហ្គោលថ្នាក់រៀន គឺជាបរិយាកាសរៀនសូត្រជាក់ស្តែងឥតគិតថ្លៃ ដែលផ្តល់ដោយហ្គូហ្គោល។ វាអនុញ្ញាតឱ្យមានការប្រាស្រ័យទាក់ទង ការសហការក៏ដូចជាការចែករំលែកឯកសាររវាងគ្រូ និងសិស្សដោយប្រើឧបករណ៍ហ្គូហ្គោលផ្សេងទៀតដូចជាជីម៉ែល ជីអេសអេស ឬហ្គូហ្គោល។ ភាពខុសគ្នានៃកម្មវិធីបន្ថែម (ឧ. Quizlet) ក៏អាចត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងហ្គូហ្គលថ្នាក់រៀនដើម្បីធ្វើពិធីកម្មបទពិសោធន៍បង្រៀន / រៀន។ Google ថ្នាក់រៀនអាចត្រូវបានផ្តល់ដោយសាលារៀន ឬគ្រូអាចប្រើគណនីហ្គូហ្គលផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេដើម្បីធ្វើការជាមួយសិស្ស។ ក្នុងករណីទី ២ នេះនិស្សិតក៏ត្រូវមានគណនីហ្គូហ្គលផ្ទាល់ខ្លួនដែរបើសាលាផ្តល់ជូនថ្នាក់ហ្គូហ្គលនេះមិនចាំបាច់ទេ។

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមផ្តល់ជូនលទ្ធភាពអំពីការប្រើប្រាស់ Google ថ្នាក់រៀន៖

- ឯកសារអាចត្រូវបានចែករំលែកស្ទើរតែទាំងអស់។ កិច្ចការអាចត្រូវបានចែកចាយ និងប្រគល់តាមរយៈ Google ថ្នាក់រៀន។ មតិយោបល់លើការងារអាចត្រូវបានអនុវត្តតាមប្រព័ន្ធផងដែរ។ សម្ភារៈឬតំណភ្ជាប់បន្ថែមអាចត្រូវបានចែករំលែកផងដែរ។
- និស្សិតអាចសហការគ្នានៅពេលធ្វើការលើគម្រោង ឬបទបង្ហាញ។

•គ្រូអាចផ្តល់ការងារឬធនធានផ្សេងៗគ្នាដល់សិស្សដែលអាចជ្រើសរើសបានតាមតម្រូវការ និងចំណាប់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ។ (ស៊ីហ្វប៉ាប៉ាប៉ាស ២០១៥ ឆ្នាំតាមអ៊ីនធឺណិត)

គុណសម្បត្តិនៃការប្រើប្រាស់ Google ថ្នាក់រៀន៖

• ការចូលប្រើ - វាអាចត្រូវបានចូលប្រើពីគ្រប់ឧបករណ៍ទាំងអស់ ហើយឥតគិតថ្លៃសម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់ទាំងអស់។

• ការដោះស្រាយ - ថ្នាក់ហ្គូហ្គោលមានវិចារណញ្ញាណ និងងាយស្រួលប្រើ។

• សន្សំពេលវេលា - ឯកសារត្រូវបានរក្សាទុកតាមអ៊ីនធឺណែតហើយអាចចែករំលែកដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា។

• ការសន្សំលុយ - ជាមួយនឹងការប្រើប្រាស់ Google ថ្នាក់រៀនវាមិនចាំបាច់បោះពុម្ពអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលសន្សំប្រាក់និងក្រដាសទេ។ (ស៊ីហ្វប៉ាប៉ាប៉ាស ២០១៥ ឆ្នាំតាមអ៊ីនធឺណិត)

• រាប់បញ្ចូល - ថ្នាក់រៀនហ្គូហ្គោលអាចចូលទៅដល់និស្សិតអេនអេ។ (Cf. ការគាំទ្រ Google លើអ៊ីនធឺណិត)

គុណវិបត្តិនៃការប្រើប្រាស់ Google ថ្នាក់រៀន៖

• ការចូលប្រើ - សិស្សទាំងអស់ និងគ្រូត្រូវការគណនីហ្គូហ្គោល។

• ការចូលប្រើ - ប្រសិនបើអ្នកត្រូវការកន្លែងផ្ទុកច្រើនជាង ១០០ ជីកាបៃ អ្នកនឹងត្រូវចំណាយសម្រាប់Google ថ្នាក់រៀន។

• ការដោះស្រាយ - វាប្រហែលជាពិបាកក្នុងការដោះស្រាយសម្រាប់មនុស្សដែលមិនមានទម្លាប់ប្រើផលិតផលរបស់ Google ។ (ស៊ីហ្វអេសខាងលិចធ្លាក់ ២០២០ តាមអ៊ីនធឺណិត)

• ឧបករណ៍ - សិស្សប្រហែលជាមិនមានឧបករណ៍ចាំបាច់នៅផ្ទះដើម្បីចូលប្រើ Google ថ្នាក់រៀនបានទេ។

Moodle moodle.org

Moodle គឺជាប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការរៀនសូត្រសិក្សាដោយឥតគិតថ្លៃ និងបើកចំហរ។ ជាធម្មតាវាត្រូវបានផ្តល់ជូនដោយសាលាទាំងដំណើរការលើម៉ាស៊ីនមេខាងក្នុងរបស់សាលារៀនឬត្រូវបានរៀបចំដោយដៃគូរ Moodle ។ ម៉ាយធូផ្តល់ជូននូវឧបករណ៍ផ្សេងៗគ្នាជាច្រើនក្នុងការទំនាក់ទំនងសហការចែករំលែកឯកសារនិងវាយតម្លៃការរៀនសូត្រ។ ដោយសារតែឧបករណ៍ដែលអាចផ្លាស់ប្តូរបានវាជាផ្នែកមួយនៃអិលអេសអេសដែលមានប្រជាប្រិយបំផុត។ (ស៊ី. យ៉ាម៉ាន ២០១០:

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១៤៨) នៅក្នុងសាលាបឋមសិក្សាភាគច្រើនត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការងារផ្អែកលើគម្រោង។ (ស៊ី អេ ស៊ី ធី កា, កាវ៉ា និងអ៊ីគាផ្នាំ ២០១២: ២៩៣)

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមផ្តល់នូវលទ្ធភាពលើការប្រើប្រាស់ Moodle៖

- ឯកសារអាចត្រូវបានចែករំលែកស្ទើរតែទាំងអស់។ កិច្ចការអាចត្រូវបានចែកចាយនិងប្រគល់តាមរយៈMoodle។ មតិយោបល់លើការងារអាចត្រូវបានអនុវត្តតាមប្រព័ន្ធផងដែរ។ សម្គារៈឬតំណភ្ជាប់បន្ថែមអាចត្រូវបានចែករំលែកផងដែរ។
- និស្សិតអាចសហការគ្នានៅពេលធ្វើការលើគម្រោង ឬបទបង្ហាញ។
- គ្រូអាចផ្តល់ការងារ ឬធនធានផ្សេងៗគ្នាដល់សិស្សដែលអាចជ្រើសរើសបានតាមតម្រូវការនិងចំណាប់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ។

គុណប្រយោជន៍នៃការប្រើប្រាស់Moodle:

- ការចូលប្រើ - វាគឺជាប្រភពបើកចំហហើយអាចត្រូវបានតំឡើងដោយអ្នករាល់គ្នា។
- ភាពជានិស្សិត - និស្សិតអាចចូលមើលមាតិការបានគ្រប់ពេល និងគ្រប់ទីកន្លែង។
- ការធ្វើពិពិធកម្ម - ទ្រង់ទ្រាយពហុប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយផ្សេងៗគ្នា (ឧទាហរណ៍ វីដេអូរូបភាពអូឌីយ៉ូកម្រងសំណួរវេទិកា)
  អាចត្រូវបានប្រើ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យមានភាពចម្រុះនៃការរៀនសូត្រ។
- សន្សំពេលវេលា - ឯកសារត្រូវបានរក្សាទុកតាមអ៊ិនធឺណែត ហើយអាចចែករំលែកដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា។
- ការសន្សំលុយ - ជាមួយនឹងការប្រើប្រាស់Moodleវាមិនចាំបាច់បោះពុម្ពអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលសន្សំប្រាក់ និងក្រដាសទេ។ (ស៊ីអេហ្វអេ "មីយ - អត្ថប្រយោជន៍និងគុណវិបត្តិ" តាមអ៊ីនធឺណិត)

គុណវិបត្តិនៃការប្រើប្រាស់ Moodle៖

- ការចូលប្រើ - អ្នកត្រូវការម៉ាស៊ីនមេដែល Moodle អាចដំណើរការបាន។
- តម្លៃ - ប្រសិនបើ Moodle ត្រូវបានបង្ហោះដោយដៃគូ Moodle ដែលមានការបញ្ជាក់នោះការគិតថ្លៃបន្ថែមនឹងត្រូវអនុវត្ត។
- ការដោះស្រាយ - មីតអាចពិបាកដោះស្រាយសម្រាប់មនុស្សដែលមិនទម្លាប់នឹងវា។
  (ស៊ីអេហ្វអេ "មីយ - អត្ថប្រយោជន៍ និងគុណវិបត្តិ" តាមអ៊ីនធឺណិត)
- ឧបករណ៍ - សិស្សប្រហែលជាមិនមានឧបករណ៍ចាំបាច់នៅផ្ទះដើម្បីចូល Moodle ទេ។

២.២.២ ឧបករណ៍សម្រាប់ទាំនក់ទំនង

អ៊ីម៉ែល

ការប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមអ៊ីម៉ែលជាឧទាហរណ៍នៃការប្រាស្រ័យទាក់ទងអសមកាល។ វាមានន័យថាការប្រាស្រ័យទាក់ទងកើតឡើង "នៅចំណុចផ្សេងៗគ្នានៃពេលវេលាជាធម្មតាទៅតាមពេលវេលា និងទីកន្លែងនៃជម្រើសរបស់អ្នកចូលរួម" (កាលបរិច្ឆេទ 2019: 237) ។ នេះជាករណីឧទាហរណ៍ប្រសិនបើសិស្សទាក់ទងគ្រូតាមរយៈ អ៊ីម៉ែល សិស្សជ្រើសរើសពេលវេលា និងទីកន្លែងនៃការសរសេរសារហើយគ្រូក៏អាចឆ្លើយតបទៅតាមពេលវេលា និងទីកន្លែង។

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមផ្តល់ជូនលទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់អ៊ីម៉ែលទំនាក់ទំនង៖

- គ្រូអាចប្រើអ៊ីមែលដើម្បីប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយសិស្ស និងឪពុកម្តាយដោយជូនដំណឹងដល់ពួកគេអំពីការងារឬផ្តល់មតិយោបល់ដល់ពួកគេ។
- ធនធានបន្ថែមអាចត្រូវបានចែករំលែកតាមរយៈអ៊ីម៉ែល។

គុណសម្បត្តិនៃការប្រើប្រាស់អ៊ីម៉ែលទំនាក់ទំនង៖

- ភាពបត់បែន - អ្នកប្រើប្រាស់អ៊ីម៉ែលមិនគិតពីទីកន្លែងនិងពេលវេលា។
- សន្សំពេលវេលា - ព័ត៌មានអាចត្រូវបានចែកចាយដល់មនុស្សជាច្រើនក្នុងពេលតែ
  មួយ។

គុណវិបត្តិនៃការប្រើប្រាស់អ៊ីម៉ែលទំនាក់ទំនង៖

- ពេលវេលា-ប្រសិនបើសិស្សគ្រប់រូបមានបំណងទទួលអ៊ីម៉ែល។ ខុសគ្នាបន្តិចបន្តួចការបញ្ជូនអាចចំណាយពេលច្រើន។
- ការចូលប្រើ - ការភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតគឺចាំបាច់ដើម្បីផ្ញើនិងទទួលអ៊ីម៉ែល។។
- អន្តរកម្ម - ការប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមអ៊ីម៉ែល។ ត្រូវបានកំណត់ចំពោះសារដែលបានសរសេរហើយមិនអាចជំនួសការប្រាស្រ័យទាក់ទងទល់មុខគ្នាបានទេ។ (Cf. Bates 2019: ៤៤៤) ជាពិសេសក្មេងៗនៅសាលាបឋមសិក្សាត្រូវការទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយគ្រូរបស់គេជាចម្បង។
- ឧបករណ៍ - សិស្សប្រហែលជាមិនមានឧបករណ៍ចាំបាច់នៅផ្ទះដើម្បីសរសេរ ឬទទួលអ៊ីម៉ែល។ទេ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

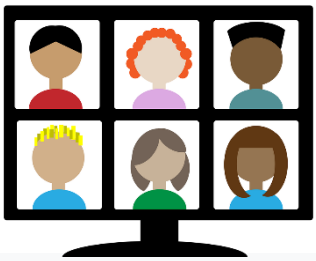

ប្រព័ន្ធ Zoom zoom.us

Zoom គឺជាឧទាហរណ៍នៃការធ្វើសមកាលកម្ម។ វាមានន័យថាការប្រាស្រ័យទាក់ទងកើតឡើងក្នុងពេលតែមួយ ប៉ុន្តែមិនចាំបាច់នៅកន្លែងតែមួយទេ (Bates 2019: 237) ។ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាយ៉ាងស៊ីជម្រៅជាមួយសិស្សនៅកន្លែងតែមួយនឹងបង្រៀននិងរៀននៅក្នុងថ្នាក់រៀនរូបវិទ្យា។ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាជាមួយសិស្សនៅកន្លែងផ្សេងៗគ្នានឹងបង្រៀន និងរៀននៅក្នុងថ្នាក់និម្មិត។ ក្នុងករណីទាំងពីរសិស្សចូលរួមរៀនក្នុងពេលតែមួយ។ ក្នុងករណីដំបូងពួកគេទាំងអស់គ្នាមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់ / អាគារតែមួយ។ ក្នុងករណីទី 2 ពួកគេជួបគ្នានៅក្នុងការកំណត់តាមអ៊ីនធរណេតដែលពួកគេចូលពីឧទាហរណ៍នៅផ្ទះរបស់ពួកគេ។ ករណីចុងក្រោយនេះទទួលបានសារៈសំខាន់ដោយសារតែជំងឺរាតត្បាតរ៉ាំរ៉ៃ (COVID-19) ។

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមផ្តល់ជូនលទ្ធភាពអំពីរបៀបប្រើZoom:

- គ្រូអាចផ្តល់ការងារដល់សិស្ស ដែលពួកគេត្រូវបំពេញដោយខ្លួនឯងតាមល្បឿនរបស់ពួកគេ។ ក្រោយមកZoom ត្រូវបានប្រើដើម្បីជួបជាមួយថ្នាក់ទាំងមូល និងពិភាក្សាអំពីដំណោះស្រាយនិងបញ្ហាដែលអាចកើតមាន។
- និស្សិតអាចប្រើ Zoom សម្រាប់គម្រោង ឬដើម្បីរៀបចំបទបង្ហាញ។
- ការហៅទូរស័ព្ទតាម Zoom អាចត្រូវបានផ្តល់ជូនដល់សិស្ស ឬឪពុកម្តាយប្រសិនបើពួកគេមានសំណួរ។

គុណសម្បត្តិនៃការប្រើប្រាស់ Zoom៖

- តម្លៃ - នៅក្នុងកំណែមូលដ្ឋានរបស់វា **Zoom**គឺឥតគិតថ្លៃ។
- ការដោះស្រាយ - និស្សិតមិនត្រូវការគណនីទេ ប៉ុន្តែអាចចូលរួមការប្រជុំតាមរយៈបណ្តាញភ្ជាប់។
- ការសហការ - **Zoom** មានជម្រើសដ៏ល្អ ដែលអ្នកចូលរួមទាំងអស់អាចចែករំលែក

គំនិត។ (Cf. "តើការពង្រីកទំហំសមស្របសម្រាប់ការរៀនសូត្រតាមអ៊ីនធឺណិតយ៉ាងដូចម្តេច?"

គុណវិបត្តិនៃការប្រើប្រាស់Zoom:

- ការចូលប្រើ - ការភ្ជាប់អ៊ីធឺណិតខ្លាំងគឺជាការចាំបាច់។ ការចូលប្រើ - គ្រូបង្រៀនត្រូវការគណនី**Zoom**ដើម្បីរៀបចំវគ្គសិក្សាតាម អ៊ីនធឺណិត។

- តម្លៃ - ឥតគិតថ្លៃត្រូវបានកំណត់ត្រឹម ៤០ នាទី ប្រសិនបើមានមនុស្សច្រើនជាងពីរនាក់ចូលរួម។
- ភាពមើលឃើញ - ប្រសិនបើសិស្សចូលរួមច្រើនរូបភាពវីដេអូរបស់សិស្សម្នាក់ៗគឺតូចណាស់។
- អន្តរកម្ម - ជាពិសេសក្មេងៗនៅសាលាបឋមសិក្សាត្រូវការទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ខ្លួនច្រើនជាមួយគ្រូរបស់ពួកគេដែលពិបាកជាងនេះជាមួយនឹងឧបករណ៍ធ្វើសន្និសិទ។
- ឧបករណ៍ - សិស្សប្រហែលជាមិនមានឧបករណ៍ចាំបាច់នៅផ្ទះដើម្បីចូលរួមក្នុងសន្និសិទទេ។

២.២.៣ ឆនឆានសិក្សាតាមអ៊ុនធឺណែត

Didax didax.com

Didax ផ្តល់នូវឧបាយកលនិម្មិតដែលនិស្សិតអាចអូសគោលបំណងទៅក្នុងទីតាំងផ្សេងៗគ្នាដើម្បីបង្ហាញសមីការឬគំនិតគណិតវិទ្យាដទៃទៀត។

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមផ្តល់ជូននូវលទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ Didax នៅក្នុងថ្នាក់:

- ការរាប់បន្ថែម ឬដកអាចត្រូវបានអនុវត្ត។
- ការប្រៀបធៀបអាចត្រូវបានអនុវត្ត។
- ការស្គាល់រាង និងមុំអាចត្រូវបានអនុវត្ត។

គុណសម្បត្តិរបស់ Didaxក្នុងថ្នាក់ៈ

- ការចូលប្រើ - ឥតគិតថ្លៃក្នុងការប្រើប្រាស់។
- ការចូលប្រើ - ឧបករណ៍អាចត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងវេទិការៀនតាមអ៊ុនធឺណែត។
- ចំណេញពេលវេលា - សកម្មភាពឥតគិតថ្លៃមួយចំនួនដោយប្រើឧបករណ៍Didaxអាចទាញយកបាននៅលើ គេហទំព័រ។

គុណវិបត្តិនៃការប្រើប្រាស់ Didax នៅក្នុងថ្នាក់:

- ការចូលប្រើ - ការភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតគឺចាំបាច់ដើម្បីចូលមើលគេហទំព័រ។
- ឧបករណ៍ - ប្រភេទនៃការបញ្ចាំងមួយចំនួនគឺចាំបាច់សម្រាប់អ្នករាល់គ្នាដើម្បីមើលគេហទំព័រនៅក្នុងថ្នាក់ដែលមិនមានក្តារឬកុំព្យូទ័រឆ្លាតវៃគ្រូអាចប្រើអេក្រង់ទូទស្សន៍ ហើយភ្ជាប់ស្មាតហ្វូនរបស់ពួកគេ ឬគម្រោងអេក្រង់របស់ស្មាតហ្វូនដោយមានជំនួយពីការមេរ៉ាឯកសារ។

Quizlet quizlet.com

Quizlet គឺជាឧបករណ៍កម្រងសំណួរតាមអ៊ីនធឺណែតដោយឥតគិតថ្លៃដែលសំណួរ និងតេស្តអាចបង្កើតបាន។

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមផ្តល់ជូនលទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ Quizlet នៅក្នុងថ្នាក់:

- ដោយមានជំនួយពីប័ណ្ណវាក្យសព្ទ ឬសំណុំគុណអាចត្រូវបានអនុវត្ត។ ប្រើ Quizlet សម្រាប់បង្កើតតេស្ត។
- អ្នកអាចផ្តល់ការងារ ឬធនធានផ្សេងៗគ្នាដល់សិស្សរបស់អ្នកដែលអាចជ្រើសរើសពីពួកគេទៅតាមតម្រូវការ និងចំណាប់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ។ (Cf. Gresehover ឆ្នាំ ២០១៩ តាមអ៊ីនធឺណិត)

គុណប្រយោជន៍នៃ Quizletក្នុងថ្នាក់៖

- ការចូលប្រើ - ឥតគិតថ្លៃក្នុងការប្រើប្រាស់។
- ការដោះស្រាយ - Quizlet គឺវិចារណញ្ញាណ និងងាយស្រួលប្រើ។
- សន្សំសំចៃពេលវេលា - Quizlet ធ្វើតេស្តចម្លើយរបស់សិស្សដោយស្វ័យប្រវត្តិ។
- ការធ្វើពិពិធកម្ម - ឧបករណ៍ផ្សេងៗគ្នាអាចត្រូវបានប្រើដែលអនុញ្ញាតឱ្យមានភាពចម្រុះនៃការរៀនសូត្រ។ (ស៊ីហ្វីសហ្វីហ្វរ ២០១៩ តាមអ៊ិនធឺណែត)

គុណវិបត្តិនៃ ការប្រើប្រាស់Quizletក្នុងថ្នាក់៖

- ការចូលប្រើ - ការភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតគឺចាំបាច់ដើម្បីចូលមើលគេហទំព័រ។
- ការចូលប្រើ - អ្នកត្រូវការគណនី Quizlet ។
- ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម - នៅក្នុងកំណែឥតគិតថ្លៃលើការផ្សព្វផ្សាយត្រូវបានបញ្ចូលនៅគ្រប់ទំព័រដែលអាចរំខានដល់និស្សិត។
- គុណភាព - ដោយសារអ្នកគ្រប់គ្នាអាចផ្តល់នូវសំណួរសាធារណៈនៅលើ Quizlet និស្សិតអាចរៀនព័ត៌មានមិនត្រឹមត្រូវ ប្រសិនបើកម្រងសំណួរសាធារណៈដែលមិនបានបង្កើតដោយអ្នកមានឧទាហរណ៍អក្ខរាវិរុទ្ធខុស។ ក្នុងនាមជាគ្រូបង្រៀនអ្នកគួរតែប្រាប់សិស្សឱ្យរៀនតែជាមួយកម្រងសំណួរដែលអ្នកបានបង្កើតប៉ុណ្ណោះ។

(ស៊ីហ្វីសហ្វីហ្វរ ២០១៩ តាមអ៊ិនធឺណែត)

ឧបករណ៍ - ប្រភេទនៃឧបករណ៍នៃការបញ្ចាំងមួយចំនួនគឺចាំបាច់សម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីមើលគេហទំព័រ។ នៅក្នុងថ្នាក់ដែលមិនមានក្តារ ឬកុំព្យូទ័រឆ្លាតវៃ គ្រូអាចប្រើអេក្រង់ទូរទស្សន៍ ហើយភ្ជាប់ស្មាតហ្វូនរបស់ពួកគេ ឬគម្រោងអេក្រង់របស់ស្មាតហ្វូនដោយមានជំនួយពីកាមេរ៉ាឯកសារ។ ម៉្យាងទៀតកម្រងសំណួរក៏អាចត្រូវបានបោះពុម្ព និងនាំយកទៅថ្នាក់។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

•ឧបករណ៍ - សិស្សប្រហែលជាមិនមានឧបករណ៍ចាំបាច់នៅផ្ទះដើម្បីប្រើ Quizlet ទេ។

Mentimeter mentimeter.com

Mentimeter គឺជាឧបករណ៍ធ្វើបទបង្ហាញតាមអ៊ិនធឺណែតដោយឥតគិតថ្លៃ ដែលមានមុខងារបន្ថែមដូចជាកម្រងសំណួរ ឬការស្ទង់មតិ។

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមផ្តល់ជូនលទ្ធភាពអំពីរបៀបប្រើ Mentimeter នៅក្នុងថ្នាក់:

• ប្រើជម្រើសស្ទង់មតិដើម្បីបង្កើតគំនិត។

• ប្រើជម្រើសស្ទង់មតិ ឬជម្រើសសំណួរដើម្បីពិនិត្យមើលការយល់ដឹងរបស់សិស្សលើប្រធានបទ។

• ដោយប្រើជម្រើសបោះឆ្នោត ដើម្បីទទួលបានការឆ្លើយតបពីនិស្សិតនៅក្នុងផ្នែកណាមួយដែលពួកគេត្រូវការការគាំទ្របន្ថែម

• ប្រើជាឧបករណ៍បង្ហាញជំនួសទៅ PowerPoint ។ (ស៊ីហ្វអេសឡា ២០១៨ លើបណ្តាញ)

គុណសម្បត្តិនៃ Mentimeter នៅក្នុងថ្នាក់:

• ការចូលប្រើ - ឥតគិតថ្លៃក្នុងការប្រើប្រាស់។

• ការធ្វើពិពិធកម្ម - ឧបករណ៍ផ្សេងៗគ្នាអាចត្រូវបានប្រើ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យមានភាពចម្រុះនៃការរៀនសូត្រ។

គុណវិបត្តិនៃការប្រើប្រាស់ Mentimeter នៅក្នុងថ្នាក់:

• ការចូលប្រើ - ការភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតគឺចាំបាច់ដើម្បីចូលមើលគេហទំព័រ។

• ការចូលប្រើ - អ្នកត្រូវការគណនី Mentimeter ។

• ដែនកំណត់ - នៅក្នុងកំណែឥតគិតថ្លៃ អ្នកត្រូវបានកំណត់ចំពោះសំណួរពីរ។

• ដែនកំណត់ - នៅក្នុងកំណែឥតគិតថ្លៃអ្នកមិនអាចនាំចូលមាតិកាពីសកម្មភាពមួយទៅសកម្មភាពមួយទៀតបានទេ។ (ស៊ីហ្វអេសឡា ២០១៨ លើបណ្តាញ)

• ឧបករណ៍ - ប្រភេទនៃឧបករណ៍នៃការបញ្ចាំងមួយចំនួន គឺចាំបាច់សម្រាប់អ្នករាល់គ្នាដើម្បីមើលគេហទំព័រ។ នៅក្នុងថ្នាក់ដែលមិនមានក្តារ ឬកុំព្យូទ័រឆ្លាតវៃ គ្រូអាចប្រើអេក្រង់ទូរទស្សន៍ ហើយភ្ជាប់ស្មាតហ្វូនរបស់ពួកគេឬគម្រោងអេក្រង់របស់ស្មាតហ្វូនដោយមានជំនួយពីការមេរ៉ាឯកសារ។ ម៉្យាងទៀតកម្រងសំណួរក៏អាចត្រូវបានបោះពុម្ព និងនាំយកទៅថ្នាក់។

•ឧបករណ៍:សិស្សអាចនឹងមិនមានឧបករណ៍ចាំបាច់ដើម្បីចូលរួមក្នុងសកម្មភាព Mentimeter ទេ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

Khan Academy khanacademy.org

គឺជាបណ្ណាល័យវីដេអូរតាមអ៊ីនធឺរណែតឥតគិតថ្លៃមួយដែលមានប្រធានបទផ្សេងៗគ្នាជាច្រើន។ លើសពីនេះទៀតវាផ្តល់នូវកម្រងសំណួរអន្តរកម្មផ្អែកលើវីដេអូរ។ Khankids ក៏មានកញ្ចប់ទាញយកសម្រាប់ប្រធានបទសិក្សាផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់និស្សិតវ័យក្មេង៖ khankids.zendesk.com

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមនេះផ្តល់ជូននូវលទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ Khan Academy នៅក្នុងថ្នាក់រៀន៖

- ប្រើវីដេអូរក្នុងថ្នាក់ដើម្បីណែនាំប្រធានបទជាក់លាក់។
- ទុកឱ្យសិស្សមើលវីដេអូរនៅផ្ទះ ហើយពិភាក្សាមតិការបស់ពួកគេនៅក្នុងថ្នាក់។
- ប្រើវីដេអូរដើម្បីអប់រំខ្លួនអ្នកលើប្រធានបទជាក់លាក់។
- វីឌីអូអាចត្រូវបានស្នើសុំដល់សិស្សជាប្រភពព័ត៌មានបន្ថែម។

គុណប្រយោជន៍របស់ Khan Academy ក្នុងថ្នាក់៖

- ការចូលប្រើ - ឥតគិតថ្លៃក្នុងការប្រើប្រាស់។
- ភាពបត់បែន - សិស្សអាចមើលវីដេអូរតាមល្បឿនរបស់ពួកគេ។ (Cf. Herman ឆ្នាំ ២០១៤ តាមអ៊ីនធឺណិត)
- ភាសា - គេហទំព័រសាកល្បង ("គេហទំព័រដែលដំណើរការជាមួយមាតិការងបកប្រែ") ក៏មានជាភាសាខ្មែរ និងតាមិល។ (ការគាំទ្ររបស់ Khan Academy, តាមអ៊ីនធឺណិត)

គុណវិបត្តិរបស់ Khan Academy ក្នុងថ្នាក់៖

- ការចូលប្រើ - ការភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតគឺចាំបាច់ដើម្បីចូលមើលគេហទំព័រ។
- ការរំខាន - ប្រសិនបើសិស្សត្រូវបានគេសន្មត់ថាមើលវីដេអូរនៅផ្ទះ គ្រូមានឥទ្ធិពលតិចតួចប្រសិនបើពួកគេមិនបានមើលវីដេអូរឬដោយយកចិត្តទុកដាក់ ហើយពួកគេគ្រាន់តែបើកអ៊ីនធឺណិត។ (ស៊ីហ្វហាហាកតាមអ៊ីនធឺណិត)
- ភាសា - មិនប្រើប្រាស់ភាសាស៊ីនហាឡាទេ។
- ឧបករណ៍ - ប្រភេទនៃឧបករណ៍បញ្ចាំងមួយចំនួនចាំបាច់សម្រាប់អ្នករាល់គ្នាដើម្បីមើលគេហទំព័រនៅក្នុងថ្នាក់ដែលមិនមានក្តារឬកុំព្យូទ័រឆ្លាតវៃ គ្រូអាចប្រើអេក្រង់ទូរទស្សន៍ហើយភ្ជាប់ស្មាតហ្វូនរបស់ពួកគេឬគម្រោងអេក្រង់របស់ស្មាតហ្វូនដោយមានជំនួយពីកាមេរ៉ាឯកសារ។
- បរិក្ខារ - សិស្សប្រហែលជាមិនមានឧបករណ៍ចាំបាច់នៅផ្ទះដើម្បីមើលវីដេអូរនៅ Khan Academy។

Storyline Online storylineonline.net

Storyline Online គឺជាបណ្ណាល័យអនឡាញឥតគិតថ្លៃសម្រាប់អានសៀវភៅ។

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមនេះផ្តល់ជូននូវលទ្ធភាពនៃការប្រើ Storyline Online នៅក្នុងថ្នាក់៖

- ប្រើវីដេអូរនៅក្នុងថ្នាក់សម្រាប់កុមារស្តាប់រឿងរ៉ាវ។ ពួកគេអាចជាលក្ខណៈបុគ្គល ឬជាក្រុមទាំងមូលស្តាប់ពួកគេ ហើយបន្ទាប់មកផ្លាស់ប្តូរយោបល់គ្នា។
- ទុកឱ្យសិស្សមើលវីដេអូរនៅផ្ទះ ហើយពិភាក្សាមតិការបស់ពួកគេនៅក្នុងថ្នាក់។

(ស៊ីហ្វឺនដុត ២០១៩, តាមអ៊ីនធឺណិត)

គុណសម្បត្តិនៃការប្រើប្រាស់ Storyline Online ក្នុងថ្នាក់៖

- ការចូលប្រើ - ឥតគិតថ្លៃក្នុងការប្រើប្រាស់។
- ភាពបត់បែន - សិស្សអាចមើលវីដេអូរតាមល្បឿនរបស់ពួកគេ។
- ការគាំទ្រ - វីដេអូរនីមួយៗមានមគ្គុទេសក៍គ្រួរមទាំងគំនិតអំពីវិធីបញ្ចូលវីដេអូរនៅក្នុងថ្នាក់។

គុណវិបត្តិនៃការប្រើប្រាស់ Storyline Online ក្នុងថ្នាក់៖

- ការចូលប្រើ - ការភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតគឺចាំបាច់ដើម្បីចូលមើលគេហទំព័រ។ ភាពអាចរកបាន - មានតែសៀវភៅមានកំណត់ប៉ុណ្ណោះ។
- ភាសា - មានតែសៀវភៅភាសាអង់គ្លេសប៉ុណ្ណោះដែលអាចប្រើបាន។
- ឧបករណ៍ - ប្រភេទនៃឧបករណ៍របញ្ចាំងមួយចំនួនគឺចាំបាច់សម្រាប់អ្នករាល់គ្នាដើម្បីមើលគេហទំព័រ។នៅក្នុងថ្នាក់ដែលមិនមានក្តារ ឬកុំព្យូទ័រឆ្លាតវៃគ្រូអាចប្រើអេក្រង់ទូរទស្សន៍ហើយភ្ជាប់ស្មាតហ្វូនរបស់ពួកគេឬគម្រោងអេក្រង់របស់ស្មាតហ្វូនដោយមានជំនួយពីការមេ៉ាឯកសារ។
- ឧបករណ៍ - សិស្សប្រហែលជាមិនមានឧបករណ៍ចាំបាច់នៅផ្ទះដើម្បីមើលវីដេអូរនៅលើអ៊ីនធឺណេតអនឡាញទេ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៣. វេទិកា និងឧបករណ៍សិក្សានៅប្រទេសកម្ពុជា

- ការសិក្សាពីចម្ងាយរបស់ក្រសួងអប់រំ(elearning.moeys.gov.kh) មេរៀនជាច្រើនតាមវីដេអូត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ ដោយក្រសួងអប់រំសម្រាប់កម្រិតថ្នាក់ និងមុខវិជ្ជាផ្សេងៗគ្នា។

- (Think!Think! think.wonderlabedu.com) - វេទិកាផ្តល់ដោយក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា សហការជាមួយទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិជប៉ុនដែលផ្តល់នូវល្បែងផ្គុំរូបផ្សេងៗគ្នាដល់និស្សិតវ័យក្មេង។ ល្បែងផ្គុំរូបថ្មីចំនួន ១៥,០០០ ប្រភេទត្រូវបានដាក់លក់នៅលើទំព័រហ្វេសប៊ុករបស់ក្រសួង MoEYS Cambodia និង Krou Cambodia) រៀងរាល់ថ្ងៃចន្ទ ពុធ និងសុក្រ ចាប់ពីម៉ោង ៥ : ០០ព្រឹក ដល់ម៉ោង

៥:៣០ លាចូដោយមានការសម្របសម្រួលផង

- កម្មវិធីទូរទស្សន៍ជាតិខេធីខេអប់រំ(moeys.gov.kh) - កម្មវិធីអប់រំគាំទ្រដល់ការរៀនសូត្រសម្រាប់សិស្សនៅមតេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា ដែលបានចាក់ផ្សាយតាមកញ្ចក់ទូរទស្សន៍ជាតិកម្ពុជានិងបណ្តាញទូរទស្សន៍ខ្សែកាបផ្សេងៗទៀតនៅទូទាំងប្រទេស(ឧ. ទូរទស្សន៍ ខេ ធី ខេ ២ ប៉ុស្តិ ធានែឌីឌីលេខ ២២) ក៏ដូចជានៅលើកម្មវិធីទូរស័ព្ទរបស់ក្រសួងព័ត៌មាន។ និស្សិតក៏អាចចូលមើលមាតិកានេះតាមតម្រូវការតាមរយៈវេទិកាឌីជីថលផ្សេងៗគ្នារបស់ក្រសួងអប់រំផងដែរ។ កម្មវិធីទូរស័ព្ទចល័តបណ្តាញយូធ្យូបទំព័រហ្វេសប៊ុកក៏ដូចជាមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាអ៊ីនធឺណិត។ ពួកគេក៏អាចទាញយកមេរៀនវីដេអូពី e-School Cambodia និងវីគីសាលាផងដែរ។

៤. វេទិកា និងឧបករណ៍សិក្សារបស់ប្រទេសស្រីលង្កា

- ប៉ុស្តិ៍ទូរទស្សន៍ Eye and Nethra ជាប៉ុស្តិ៍ទូរទស្សន៍រដ្ឋ ដែលផ្សាយមាតិកាអប់រំក្នុងកំឡុងពេលបិទសាលា។
- E - thaksalava (e-thaksalawa.moe.gov.lk) - គឺគេហទំព័រការសិក្សាពីចម្ងាយថ្នាក់ជាតិរបស់ក្រសួងអប់រំដែលផ្តល់ជូននូវសម្ភារៈសិក្សា ដើម្បីសម្រួលដល់ការរៀនសូត្រពីផ្ទះសម្រាប់ថ្នាក់ទី ១-១២ ។

៥. ការវាយតម្លៃនៃឧបករណ៍ឌីជីថល

ដើម្បីសម្រួលដល់ការជ្រើសរើសប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថលនិងបច្ចេកវិទ្យាដែលសមរម្យមានគំរូខុសៗគ្នា។ ម៉ូដែលមួយក្នុងចំណោមម៉ូដែលទាំងនេះគឺរូបីលគំរូដែលបង្កើតឡើងដោយសាកលវិទ្យាល័យវេស្ទើន។ វាត្រូវបានរៀបចំជា ៨ ប្រភេទដែលប្រភេទនីមួយៗមានសំណុំលក្ខណៈឬលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលឧបករណ៍ឌីជីថលត្រូវបានវាយតម្លៃហើយលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនីមួយៗត្រូវបានវាយតម្លៃផ្ទុយនឹងស្តង់ដារចំនួន ៣ គឺដំណើរការល្អ ការព្រួយបារម្ភតិចតួច ឬការព្រួយបារម្ភធ្ងន់ធ្ងរ។

ការកំណត់ក្បួនច្បាប់នេះមិនមានបំណងដើម្បីឱ្យមានការពិពណ៌នាហួសហេតុនោះទេប៉ុន្តែបម្រើជាក្របខ័ណ្ឌមួយដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់គ្រូហើយត្រូវបានប្រែប្រួលទៅតាមភាពសមស្រប។ ឧទាហរណ៍នៅពេលដែលលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យរូបិលមិនទាក់ទងនឹងការវាយតម្លៃឧបករណ៍ជាក់លាក់ណាមួយវាអាចត្រូវបានគេដកចេញដោយមិនប៉ះពាល់ដល់គុណភាពទូទៅនៃការវាយតម្លៃ។ គ្រូគួរតែជ្រើសរើសឧបករណ៍ឌីជីថលតាមបរិបទនៃបទពិសោធន៍នៃការរៀនសូត្រហើយការដកស្រង់ធ្វើឱ្យស្របទៅនឹងគោលបំណងនៃការសិក្សា។ ដោយទទួលបានភាពខុសគ្នានៃលទ្ធផលឆ្លងកាត់បទពិសោធន៍នៃការរៀនឧបករណ៍ឌីជីថលគួរតែត្រូវបានជ្រើសរើសដោយផ្អែកលើករណីនីមួយៗប្រភេទទីមួយគឺមុខងារ។ និងជាទូទៅមុខងារប្រតិបត្តិការរបស់ឧបករណ៍មានតម្លៃសមរម្យ និងគុណភាពសមស្របតាមមុខងារនិងគោលបំណងដែលបានគ្រោងទុក។ តើឧបករណ៍នោះបម្រើដល់គោលបំណងដែលបានគ្រោងទុកដែរឬទេ? ក្នុងករណីនេះ ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ឌីជីថលទាំងនេះ ក្នុងគោលបំណងសម្រាប់ថ្នាក់រៀនតែប៉ុណ្ណោះ។

- **ការប្តឹងថ្លែង:** ឧបករណ៍ឌីជីថលគួរតែមានភាពបត់បែនក្នុងការសម្រួលដល់ថ្នាក់ផ្សេងៗប៉ុន្តែក៏មានសមត្ថភាពគាំទ្រដល់ការងារជាក្រុមតូចៗផងដែរ។ ដូច្នេះការប្តឹងថ្លែងផ្តោតលើការចំណាយរបស់ឧបករណ៍ដើម្បីសម្រួលដល់ទំហំ និងធម្មជាតិនៃបរិយាកាសសិក្សា។
- **ភាពងាយស្រួលនៃការប្រើប្រាស់:** នៅពេលដែលឧបករណ៍អាចបត់បែនបានមានភាពស្មុគស្មាញក្នុងការរចនាពិបាកក្នុងការរុករក ឬអាកប្បកិរិយាតាមរបៀបដែលមិនរំពឹងទុកវាទំនងជាត្រូវបានយល់ឃើញអវិជ្ជមានដោយគ្រូ និងសិស្ស។ ប្រៀបធៀបឧបករណ៍មានទំនោរទៅរកភាពវិជ្ជមាន នៅពេលដែលវាមានអារម្មណ៍វិចារណញ្ញាណ និងងាយស្រួលប្រើនិងផ្តល់ការណែនាំតាមរយៈការ

ចូលរួមរបស់អ្នកប្រើប្រាស់។ ភាពងាយស្រួលនៃលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ដូច្នេះផ្តោតលើលក្ខណៈរចនាដែលរួមចំណែកដល់ភាពជាអ្នកប្រើ និងការប្រើប្រាស់វិចារណញ្ញាណ។

- **ការគាំទ្របច្ចេកវិទ្យា / ជំនួយដែលអាចរកបាន** នៅពេលមានបញ្ហាបច្ចេកទេស ឬកង្វះចំណេះដឹងរបស់អ្នកប្រើប្រាស់ធ្វើឱ្យមុខងាររបស់ឧបករណ៍ថយចុះ អ្នកប្រើត្រូវដឹងពីកន្លែងដែលត្រូវរកជំនួយ។ ការគាំទ្រទាន់ពេលវេលាជួយគ្រូឱ្យមានអារម្មណ៍ស្រួល និងមានសមត្ថភាពជាមួយឧបករណ៍ឌីជីថល និងជួយសិស្សឱ្យចេះគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង។ ការគាំទ្របែបនេះច្រើនតែផ្តល់ជូនតាមរយៈការគាំទ្របច្ចេកទេសតាមសាលារៀន ឬតាមរយៈការគាំទ្រដ៏រឹងមាំពីវេទិកានេះ។
- **ទម្រង់ទិន្នន័យផ្ទុកបណ្តាញទំនាក់ទំនង** ចិត្តវិទ្យានៃការយល់ដឹងសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើសារៈសំខាន់នៃការផ្តល់ឱ្យអ្នកតំណាងនូវទម្រង់តំណាងចម្រុះដែលបានរៀបចំតាមរបៀបដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេគ្រប់គ្រងការចូលរួមផ្ទាល់ខ្លួន។ (Ambrose et al, 2010) ទម្រង់ទិន្នន័យផ្ទុកបណ្តាញទំនាក់ទំនង ត្រូវបានសម្រេចដោយការផ្តល់នូវទម្រង់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយជាច្រើន (អូឌីយ៉ូវីដេអូ និងបណ្តាញទំនាក់ទំនងអត្ថបទ) ក៏ដូចជាសមត្ថភាពក្នុងការរៀបចំមេរៀនតាមរបៀបដែលមិនមែនជាលំដាប់ (Ardito et al., 2004) លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនេះផ្តោតលើការវាយតំលៃថាតើមុខងាររបស់ឧបករណ៍គាំទ្រនឹងលើកទឹកចិត្តគ្រូ និងសិស្សឱ្យប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយផ្សេងៗគ្នាតាមរបៀបដែលអាចបត់បែនបាននិងមិនផ្ទាល់។ប្រភេទទីពីរគឺភាពអាចទទួលយកបានរួមបញ្ចូលនូវការរចនាជាសកលសម្រាប់ការរៀនសូត្រ (UDL) * គោលការណ៍នៃការរចនាកម្មវិធីសិក្សាដែលអាចផ្លាស់ប្តូរបាន និងអាចទ្រទ្រង់បានដើម្បីគាំទ្រដល់វិធីសាស្ត្រនៃការរៀនសូត្រ និងការចូលរួមជាច្រើនសម្រាប់សិស្សទាំងអស់។
- **បទដ្ឋានភាពងាយស្រួល** ឯកសារសម្រាប់ឧបករណ៍ឌីជីថលគួរតែផ្តល់ព័ត៌មានទាក់ទងនឹងកម្រិតសមត្ថភាពរបស់ឧបករណ៍ដើម្បីបំពេញតាមស្តង់ដាមានភាពងាយស្រួល។ ជាអកុសលព័ត៌មានបែបនេះត្រូវបានបាត់ជាញឹកញាប់ដែលធ្វើឱ្យមានការព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំងដែលអ្នកអភិវឌ្ឍន៍មិនបានឱ្យតម្លៃលើស្តង់ដារនៃភាពងាយស្រួលក្នុងការរចនា និងការគាំទ្រឧបករណ៍ឌីជីថល។
- **ការចូលរួមផ្តោតលើអ្នកប្រើប្រាស់** លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការចូលរួមផ្តោតលើអ្នកប្រើប្រាស់ផ្តល់រង្វាន់ដល់ឧបករណ៍ឌីជីថលដែលឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់អ្នកសិក្សាចម្រុះ និងរាប់បញ្ចូលការយល់ដឹងកាន់តែទូលំទូលាយអំពីអក្សរសាស្ត្រ និងសមត្ថភាពនិស្សិត។
- **ឧបករណ៍ដែលត្រូវការ** ដោយសារភាពមិនអាចចូលដំណើរការបានគឺជាភាពមិនត្រូវគ្នារវាងតម្រូវការរបស់អ្នកសិក្សានៅក្នុងបរិយាកាសជាក់លាក់មួយ និង

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ទ្រង់ទ្រាយដែលមាតិកាត្រូវបានបង្ហាញ កត្តាបរិស្ថានដែលជះឥទ្ធិពលដល់ភាពងាយស្រួលដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់។ កត្តាទាំងនេះរួមមានផ្នែករឹងចាំបាច់ (ឧ. ឧបករណ៍បំពងសម្លេង មីក្រូហ្វូននិងទូរស័ព្ទចល័ត) និងបច្ចេកវិទ្យា ឬសេវាកម្ម (ឧទាហរណ៍ការតភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតល្បឿនលឿន) ដែលអ្នកសិក្សាត្រូវការភ្ជាប់ជាមួយឧបករណ៍ឌីជីថល។ ជាទូទៅឧបករណ៍ដែលត្រូវការតិចឧបករណ៍ដែលអាចចូលដំណើរការបានកាន់តែច្រើននឹងត្រូវបានទៅដល់ក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ធំទូលាយដោយមិនគិតពីសេដ្ឋកិច្ចសង្គមភូមិសាស្ត្រ ឬការពិចារណាបរិស្ថានផ្សេងទៀត។

•**ថ្លៃដើមនៃការប្រើប្រាស់** បន្តដោយការពិចារណាលើកត្តាសេដ្ឋកិច្ចសង្គមជាសំណួរទូលំទូលាយនៃលទ្ធភាពប្រើប្រាស់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនេះ វាយតម្លៃថ្លៃដើមហិរញ្ញវត្ថុរបស់ឧបករណ៍ល្អបំផុត ការប្រើឧបករណ៍គឺបើកឱ្យប្រើប្រាស់គ្របដណ្តប់គ្រប់សាលា។ ប្រភេទទីបីគឺបច្ចេកទេស ប្រភេទនេះពិចារណាលើបច្ចេកវិទ្យាមូលដ្ឋានដែលត្រូវការដើម្បីបង្កើតឧបករណ៍។

•ការធ្វើសមាហរណកម្ម / បង្កប់នៅក្នុងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា (LMS) ឧបករណ៍ឌីជីថលណាមួយដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ការបង្រៀនគួរតែអាចត្រូវបានបង្កប់ ឬបញ្ចូលទៅក្នុង ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សារបស់ស្ថាប័ន។ សរុបមក ប្រសិនបើសិស្សអាចចូលប្រើឧបករណ៍ដោយផ្ទាល់ និងជាប់លាប់នៅក្នុងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សាបទពិសោធន៍នៃការរៀនសូត្រត្រូវបានពង្រឹង។

• **ប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការកុំព្យូទ័រលើតុ និងកុំព្យូទ័រយួរដៃ** អ្នកសិក្សាអាចប្រើឧបករណ៍ឌីជីថលយ៉ាងមានប្រសិទ្ធិភាពនៅលើកុំព្យូទ័រលើតុ ឬកុំព្យូទ័រយួរដៃប្រសិនបើពួកគេមានស្តង់ដារ (មានន័យថាប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការដែលប្រើជាទូទៅ) ទាន់សម័យ (មានន័យថាប្រព័ន្ធណាមួយនៅតែគាំទ្រដោយអ្នកលក់) ប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការ / ឬកម្មវិធីរុករក។ ប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការឬកម្មវិធីរុករកកាន់តែច្រើនដែលឧបករណ៍គាំទ្រវាកាន់តែល្អប្រសើរ៖ ឧបករណ៍ណាដែលអាចប្រើបានដោយអ្នកប្រើប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការមួយឬកម្មវិធីរុករកបណ្តាលឱ្យមានការព្រួយបារម្ភ។ ការជ្រើសរើសឧបករណ៍ឌីជីថលដែលអាចតម្លើងនិងដំណើរការលើប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការ Windows និង Mac OS បានធ្វើឱ្យទាន់សម័យអាចចូលប្រើបានសម្រាប់អ្នកប្រើកុំព្យូទ័រលើតុនិងកុំព្យូទ័រយួរដៃស្ទើរតែទាំងអស់។

•**ការទាញយកបន្ថែម** ឧបករណ៍ដែលតម្រូវឱ្យអ្នកសិក្សាតំឡើងកម្មវិធីបន្ថែមឬកម្មវិធីជំនួយសម្រាប់បណ្តាញ - មិនថានៅក្នុងប្រព័ន្ធរបស់ពួកគេប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នោះក៏មានបញ្ហាដែរ។ ដូចក្នុងករណីរបស់កម្មវិធី Adobe Flash ដែលដំបូងត្រូវបានគេពេញនិយម ប៉ុន្តែក្រោយមកត្រូវបានរារាំងដោយកម្មវិធីរុករក

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

ជាច្រើនដោយសារតែបញ្ហាសុវត្ថិភាព - ប្រសិនបើឧបករណ៍ឌីជីថលពឹងផ្អែកលើផ្នែកទន់ផ្សេងទៀតដើម្បីដំណើរការវាមានហានិភ័យ ដែលត្រូវបានគេលែងប្រើដោយសារកត្តាលើសពីឧបករណ៍ការគ្រប់គ្រងរបស់អ្នកអភិវឌ្ឍន៍។ ប្រភេទទីបួនគឺការរចនាចល័ត ជាមួយនឹងការបន្តប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ចល័តនៅទូទាំងពិភពលោកវិធីសាស្ត្រណែនាំ និងឧបករណ៍ដែលផ្តល់មាតិកាដោយប្រើបច្ចេកវិទ្យាទូរស័ព្ទនឹងបន្តកើនឡើង ដែលតម្រូវឱ្យការធានាទៅតាមប្រភេទ និងតម្លៃរបស់ឧបករណ៍។

•**ការចូលប្រើ** ដោយមិនគិតពីឧបករណ៍ចល័តដែលពួកគេជ្រើសរើសប្រើគួរតែអាចចូលប្រើនិងធ្វើអន្តរកម្មជាមួយឧបករណ៍បានតាមរយៈការទាញយកកម្មវិធី (“កម្មវិធី”) ដែលបង្កើតឡើងសម្រាប់ប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការរបស់វា ឬតាមរយៈកម្មវិធីរុករក។

•**មុខងារ** កំណែទូរស័ព្ទចល័តនឹងមានភាពខុសគ្នាបន្តិចបន្តួចពីកំណែកុំព្យូទ័រ។ ប្រសិនបើមានកំណែចល័តច្រើនសម្រាប់ប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការផ្សេងគ្នាមុខងារនៃកំណែខុសគ្នាគួរតែដូចគ្នា។ បន្ថែមលើបទពិសោធអ្នកប្រើគួរតែពិចារណាលើឧបសគ្គនៃអេក្រង់ឧបករណ៍ចល័តតូចជាងមុន ដោយប្រើការរចនាឆ្លើយតបឬដោយការផ្តល់កម្មវិធីទូរស័ព្ទ។

•**ការចូលប្រើក្នុងករណីគ្មានអ៊ីនធឺណិត** ដើម្បីបង្កើនភាពបត់បែនរបស់វាឧបករណ៍ឌីជីថលណាមួយ ដែលចូលប្រើអ៊ិនធឺរណែតគួរតែផ្តល់ជូននូវរបៀបក្រៅបណ្តាញ ដើម្បីពង្រីកការចូលប្រើសម្រាប់អ្នកដែលមានការតភ្ជាប់មានកំណត់ឬមិនច្បាស់។

ប្រភេទទី ៥ គឺភាពឯកជនការការពារទិន្នន័យនិងសិទ្ធិ។ ខណៈពេលដែលឧបករណ៍ឌីជីថលផ្តល់នូវអត្ថប្រយោជន៍សក្តានុពលជាច្រើនសម្រាប់សិស្សនិងគ្រូពួកគេក៏អាចបង្កហានិភ័យផងដែរ។ បញ្ហាចំបងទាក់ទងនឹងព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួននិងកម្មសិទ្ធិបញ្ញា (អាយភី) ។

•**ចុះឈ្មោះ / ចូល** គ្មានអ្នកប្រើប្រាស់ណាម្នាក់នៃឧបករណ៍ឌីជីថលនឹងត្រូវបានទាមទារឱ្យបង្ហាញព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួននៅពេលចូលប្រើឧបករណ៍នោះទេ ដូច្នេះវាធានានូវការការពារព័ត៌មាន។ ប្រសិនបើព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនត្រូវប្រមូលគ្រូគួរតែជាអ្នកដែលត្រូវការដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មាននោះ (ដោយហេតុនេះការពារសិស្សនិស្សិត) ឬឧបករណ៍ចាំបាច់ត្រូវបានត្រួតពិនិត្យតាមរយៈបណ្តាញសមស្រប (ឧទាហរណ៍នីតិវិធីរបស់សាលាសម្រាប់ការវាយតម្លៃហានិភ័យព័ត៌មានវិទ្យា) ដើម្បីធានាថា ការប្រមូលទិន្នន័យនិស្សិតដោយក្រុមការងារទីបីកំពុងត្រូវបានការពារស្របតាមស្តង់ដារមូលដ្ឋាន និងសាលារៀន។

•**ភាពឯកជន និងភាពជាម្ចាស់ទិន្នន័យ** ឧបករណ៍ឌីជីថលក៏អាចបង្កើនការព្រួយបារម្ភអំពីការរក្សាសិទ្ធិ និងកម្មសិទ្ធិបញ្ញាផងដែរ។ ឧបករណ៍ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយក្រុមហ៊ុនសម្រាប់ប្រាក់ចំណេញនៅលើម៉ាស៊ីនមេខាងក្រៅ។ ក្រុមហ៊ុនទាំងនេះពេលខ្លះអាចទាមទារភាពជាម្ចាស់នៃការងារ ដែលមាននៅក្នុងម៉ាស៊ីនមេរបស់ពួកគេ។ (Rodriguez 2011) បន្ថែមទៀត ឧបករណ៍ឌីជីថលមួយចំនួនអាចការពារកម្មសិទ្ធិបញ្ញារបស់អ្នកប្រើប្រាស់ ប៉ុន្តែធ្វើឱ្យមាតិការបស់ពួកគេអាចប្រើបានជាសាធារណៈតាមលំនាំដើម។ ឧបករណ៍ផ្សេងទៀតផ្តល់ឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់នូវស្វ័យភាពច្រើនជាងមុនអំពីរបៀបដែលមាតិកានឹងត្រូវបានចែករំលែក។ កត្តាសំខាន់ៗដើម្បីវាយតម្លៃនៅទីនេះគឺគោលនយោបាយកម្មសិទ្ធិបញ្ញា របស់ឧបករណ៍ និងការគ្រប់គ្រងរបស់អ្នកប្រើប្រាស់លើវិធីចែកចាយមាតិកា។ នៅទីបំផុតអ្នកប្រើប្រាស់គួរតែរក្សាសិទ្ធិ កម្មសិទ្ធិបញ្ញារបស់ពួកគេ ហើយអាចអនុវត្តការគ្រប់គ្រងពេញលេញលើរបៀបដែលមាតិការបស់ពួកគេត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ។

•**បណ្ណសារ ការរក្សាទុក និងនាំចេញទិន្នន័យ** វេទិកាដែលប្រើសម្រាប់បង្ហោះឧបករណ៍អាចមិនធានាបាននូវការការពារគ្រប់គ្រាន់ប្រឆាំងនឹងការបាត់បង់ទិន្នន័យឡើយ។ គ្រូគួរតែវិភាគឧបករណ៍ឌីជីថល ដើម្បីកំណត់ពីរបៀបដែលទិន្នន័យឬមាតិកាអាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅមកវាងសេវាកម្ម និងអ្នកប្រើប្រាស់។ មួយផ្នែកនេះការពារប្រឆាំងនឹងការបាត់បង់ទិន្នន័យតាមរយៈការនាំចេញ និងបម្រុងទុកខណៈពេលដែលផ្តល់ជូនអ្នកសិក្សានូវភាពបត់បែនក្នុងការផ្លាស់ប្តូរមាតិការបស់ពួកគេដោយសេរីរវាងឧបករណ៍ជាជាងចាក់សោរ ឬប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះឧបករណ៍មួយ។

ប្រភេទទី ៦ គឺវត្តមានសង្គមមិនផ្តោតលើការបង្កើតបរិយាកាសប្រកបដោយសុវត្ថិភាព និងការទុកចិត្តដែលជំរុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្រុមការងារ និងស្មារតីសហគមន៍ទាំងមូល។

•**ការសហការ** គ្រូបង្រៀនត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យរៀបចំសកម្មភាពសិក្សានិងបរិដ្ឋានដែលផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវឱកាសនិងផ្លាស់ប្តូរដោយញឹកញាប់ក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ និងសហការគ្នាលើសកម្មភាពដើម្បីបង្កើតអារម្មណ៍សហគមន៍។

•**គណនេយ្យភាពរបស់អ្នកប្រើប្រាស់** គ្រូក៏ត្រូវតែអាចគ្រប់គ្រងការបរិច្ចាគរបស់អ្នកសិក្សាដោយសម្របសម្រួលវេទិកា និងគ្រប់គ្រងសិទ្ធិវេទិកា។ លក្ខណៈពិសេសទាំងនេះមិនត្រឹមតែគាំទ្រវត្តមានសង្គមប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាក៏ជាជំនួយក្នុងការគាំទ្រដល់ការវាយតម្លៃនិស្សិតផងដែរ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

•**ភាពខុសគ្នា** អ្នកដែលមានអារម្មណ៍សុំនឹងឧបករណ៍ទំនងជាមានអារម្មណ៍សុខស្រួលនិងវិជ្ជមានអំពីការប្រើប្រាស់វាដូច្នេះរួមចំណែកដល់ការប្រើប្រាស់ទៀងទាត់ ការយល់ព្រម និងអារម្មណ៍នៃកម្មសិទ្ធិ។

ប្រភេទទី ៧ គឺវត្តមានបង្រៀន ទាក់ទងទៅនឹងធាតុឧបករណ៍ ដែលអាចឱ្យគ្រូបង្កើត និងរក្សាវត្តមាននៃការបង្រៀនតាមរយៈការសម្របសម្រួលការប្តូរតាមបំណង និងការឆ្លើយតប។

•**ការសម្របសម្រួល** វត្តមាននៃការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពទាមទារឱ្យមានវិធីសាស្ត្រសម្របសម្រួលដែលមានផ្តល់ការបញ្ចូលព័ត៌មាន និងមតិយោបល់ទាន់ពេលវេលា ការសួរសំណួរ ឬការគិតរបស់សិស្ស ការសាកសួរគំរូ និងបង្ហាញការចូលរួមយល់ដឹង។ ឧបករណ៍ឌីជីថលមួយចំនួនគាំទ្រសកម្មភាពទាំងនេះប្រសើរជាងឧបករណ៍ផ្សេងទៀត។ ផ្នាំងឋ្ផ្តល់នូវចំណង់ចំណូលចិត្តដល់ឧបករណ៍ដែលផ្តល់នូវលក្ខណៈពិសេសងាយស្រួលប្រើ ដែលជួយបង្កើនសមត្ថភាពគ្រូក្នុងការចូលរួមសកម្មភាពសម្របសម្រួលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

•**ការប្តូរតាមបំណង** ឧបករណ៍អាចគាំទ្រដល់ការតម្រង់ទិសដៅនៃគោលបំណងរៀននិងសកម្មភាពរៀនសូត្រ និងការវាយតម្លៃនៅពេលវេលាផ្តល់ឱ្យគ្រូនូវភាពបត់បែនក្នុងការផ្លាស់ប្តូររបៀបដែលអ្នកសិក្សានឹងចូលរួមជាមួយឧបករណ៍ដូច្នេះធ្វើឱ្យពួកគេផ្តោតលើការប្រើប្រាស់ជាក់លាក់ខណៈពេលដែលពួកគេមិនយកចិត្តទុកដាក់លើមុខងារផ្សេងទៀត។ ឧបករណ៍នេះក៏គាំទ្រដល់គ្រូក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងអំពីចេតនានេះដែរ - ធ្វើឱ្យសិស្សយល់ច្បាស់ពីមូលហេតុដែលពួកគេកំពុងធ្វើអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើ។

ប្រភេទទី ៨ និងចុងក្រោយគឺវត្តមាននៃការយល់ដឹង៖ ជាការពិចារណាពីសមត្ថភាពរបស់ឧបករណ៍ដើម្បីគាំទ្រដល់ការចូលរួមយល់ដឹងរបស់សិស្សក្នុងកិច្ចការរៀនសូត្រ។

•ការពង្រឹងកិច្ចការយល់ដឹង៖ តតិឧបករណ៍ឌីជីថលបង្កើន ឬផ្លាស់ប្តូរការរៀនសូត្រ ក្បួនច្បាប់កំណត់លើកទឹកចិត្តឱ្យគ្រូជ្រើសរើសបច្ចេកវិទ្យាដែលកែប្រែ ឬកំណត់មុខងារជាជាងជំនួសភារកិច្ចមួយ ឬជំនួសការងារដោយមិនបន្ថែមតម្លៃមុខងារ។

•**ការគិតលំដាប់ខ្ពស់** លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនេះវាស់វែងសមត្ថភាពរបស់ឧបករណ៍ដើម្បីជួយអ្នករៀនធ្វើសមាហរណកម្មរៀបចំឡើងវិញ ឬពង្រីកព័ត៌មានថ្មី និងបច្ចុប្បន្នដើម្បីសម្រេចគោលបំណងឬស្វែងរកចម្លើយចំពោះបញ្ហាស្មុគស្មាញ។ ក្នុងការពិចារណាលើធាតុនៃការយល់ដឹងរបស់ឧបករណ៍គ្រូគួរគិតពីសមត្ថភាព

របស់ខ្លួន ក្នុងការគាំទ្រដល់កិច្ចការរៀនសូត្រដែលមានសណ្តាប់ធ្នាប់ខ្ពស់ដូចជាការគិតពិចារណាការដោះស្រាយបញ្ហា និងហេតុផល។

•**ការចូលរួមដោយបញ្ញាចំរុះ** សកម្មភាពបញ្ញាចំរុះគឺជាសកម្មភាពដែលមានការយល់ដឹងក្លាមៗបទបញ្ញត្តិ និងការឆ្លុះបញ្ចាំងពីសកម្មភាពនៃការយល់ដឹងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សិស្សឆ្លងកាត់ដំណើរការសិក្សា។ នេះត្រូវបានសម្រេចជាទូទៅតាមរយៈការផ្តល់យោបល់ត្រឡប់ជាទម្រង់ឱកាស ដើម្បីសាកល្បងចំណេះដឹងការសម្តែង ការតាមដានភាពប្រសើរឡើងក្នុងការខិតខំកែប្រែការគិត ឬអាកប្បកិរិយាសម្រាប់ការរៀនសូត្រដែលប្រសើរឡើង។ (Schute 2008) កំណាត់ឈើផ្តល់អាទិភាពដល់ឧបករណ៍ទាំងនោះដែលអាចឱ្យគ្រូផ្តល់យោបល់ត្រឡប់ជាទម្រង់គាំទ្រដល់ការលូតលាស់របស់សិស្សតាមរយៈការរៀនសូត្រដែលគ្រប់គ្រងដោយខ្លួនឯង និងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។

សរុបមកគំរូក្បួនច្បាប់កំណត់ផ្តល់ជូនអ្នកអប់រំនូវក្របខ័ណ្ឌដែលមានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងកម្រិតនៃសមិទ្ធិផលដើម្បីវាយតម្លៃភាពសមស្របនៃឧបករណ៍ឌីជីថលសម្រាប់តម្រូវការរបស់អ្នកសិក្សាសម្រាប់លទ្ធផលសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួន និងបរិបទថ្នាក់រៀន។ ក្បួនច្បាប់កំណត់នេះត្រូវបានរចនាឡើងដោយប្រើប្រាស់ក្នុងគំនិតវាមានបំណងជួយគ្រូវាយតម្លៃឯករាជ្យលើឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិក។

៦. ចំណុចសំខាន់ៗ

•បច្ចេកវិទ្យាជាសម្ភារៈរូបវិទ្យា និងឌីជីថលដែលមាននៅក្នុងថ្នាក់រៀន រឺងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយគឺជាមធ្យោបាយដែលឧបករណ៍នេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងដំណើរការបង្រៀន / រៀន។ ផ្នែករឹងដែលអាចរកបាននៅក្នុងថ្នាក់រៀនដែលមានលក្ខណៈឌីជីថលគឺក្តារឆ្លាតវៃ កាមេរ៉ាឯកសារ ស្មាតហ្វូន ថេប្លេត និងស្មាតហ្វូន។ ការប្រើប្រាស់របស់ពួកគេតែងតែត្រូវបានគេពិចារណាគរុកោសល្យយោងទៅតាមគោលបំណងនៃមេរៀននិងតម្រូវការរបស់សិស្ស ជាពិសេសនៅកម្រិតបឋមសិក្សា កុមារមិនគួរចំណាយពេលវេលាទស្សនាការបញ្ចាំងច្រើនពេកទេ។

•**Software កម្មវិធី**ដែលអាចប្រើបាននៅក្នុងថ្នាក់រៀន ដែលមានលក្ខណៈឌីជីថលគឺប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការរៀនសូត្រ (LMS) ដូចជា Google Classroom ឬ Moodle ឧបករណ៍ទំនាក់ទំនងដូចជាអ៊ីមែលឬ Zoom និងធនធានសិក្សាតាមអ៊ីនធរណេតដូចជា Didax, Quizlet, Mentimeter, Khan Academy ឬ Storyline Online ។ ការប្រើប្រាស់របស់ពួកគេតែងតែត្រូវបានគេពិចារណាគរុកោសល្យយោងទៅតាមគោលបំណងនៃមេរៀននិងតម្រូវការរបស់សិស្ស។ គ្រូក៏ត្រូវគិតគូរអំពីផ្នែករឹងចាំបាច់ដើម្បីប្រើកម្មវិធីបែបនេះដែលមានសម្រាប់

សិស្សទាំងក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ គំរូក្បួនច្បាប់កំណត់អាចជួយវាយតម្លៃ ឧបករណ៍ឌីជីថល ដែលត្រូវបានប្រើសម្រាប់បង្រៀន និងរៀន។

៧. ឯកសារយោង

Anstey, L. & Watson, G. (2018). ***A Rubric for Evaluating E-Learning Tools in Higher Education*****. Retrieved from: https://er.educause.edu/articles/2018/9/a-rubric-for-evaluating-e-learning-tools-in-higher-education#fn22 [2021, Apr. 09]. This publication is available in Open Access under the Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).**

Bates, T.A.W. (2019). ***Teaching in a Digital Age: Guidelines for Designing Teaching and Learning*****. BCcampus. Retrieved from: https://opentextbc.ca/teachinginadigitalage/**

Boyle, J.R. & Joyce, R.L. (2019). Using Smartpens to Support Note-Taking Skills of Students with Learning Disabilities. ***Intervention in School and Clinic*****, 55(2), 86-93.**

British Department for Education (2020). ***Guidance: Help Primary School Children Continue***

Their Education During Coronavirus**. Retrieved from: https://www.gov.uk/guidance/help-primary-school-children-continue-their-education-during-coronavirus-covid-19 [2021, Feb. 15].**

Burns, M. (2019). ***Class Tech Tips: Read Aloud Videos and Teacher Guides from Storyline Online*****. Retrieved from: https://www.techlearning.com/news/class-tech-tips-read-aloud-videos-and-teacher-guides-from-storyline-online [2021, Apr. 09].**

Davidovitch, N. & Yavick., R. (2017). The Effect of Smart Boards on the Cognition and Motivation of Students. ***Higher Education Studies*****, 7(1), 60-68.**

EduTech Wiki. (2009). ***Smartboard*****. Retrieved from: http://edutechwiki.unige.ch/en/Smartboard [2021, Feb. 05].**

EduTech Wiki. (2014). ***Smartphone*****. Retrieved from: http://edutechwiki.unige.ch/en/Tablet [2021, Feb. 08].**

EduTech Wiki. (2013). ***Tablet*****. Retrieved from: http://edutechwiki.unige.ch/en/Smartphone [2021, Feb. 08].**

Ekici, F., Kara, I., & Ekici, E. (2012). The Primary Student Teachers' Views About a Blended Learning Application in a Basic Physics Course. ***Turkish Online Journal of Distance Education*****, 13(2), 291-310.**

Fusco, G. & Morash, V.S. (2015). The Tactile Graphics Helper: Providing Audio Clarification for Tactile Graphics Using Machine Vision. ***ASSETS 15: Proceedings of the 17th International ACM SIGACCESS Conference on Computers & Accessibility*****, 97-106.**

Google Support. (n.d.). ***Use a Screen Reader with Classroom on Your Computer (for Students)*****. Retrieved from: https://support.google.com/edu/classroom/answer/6084551 [2021, Apr. 09].**

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

Gresehover, L. (2019). *My Students and I Just Love This Online Quiz Tool*. Retrieved from: https://www.weareteachers.com/quizlet-teacher-review/ [2021, Apr. 09].

Haack, M. (n.d.). *Khan Academy and its Use in the Classroom*. Retrieved from: http://teachingonpurpose.org/journal/khan-academy-and-its-use-in-the-classroom/ [2021, Apr. 09].

Herman, M. (2014). *The Pros & Cons of Khan Academy*. Retrieved from: https://thesismag.com/2014/10/03/the-pros-cons-of-khan-academy/ [2021, Apr. 09].

***How Appropriate is Zoom for Online Learning?* (n.d.). Retrieved from: https://blog.heyhi.sg/zoom-online-learning-appropriate/ [2021, Apr. 09].**

İstifçi, İ., Keser, A.D., Serpil, R., Akkaya Önal, M., Alan, B., & Türkyılmaz, S. (2018). An Analysis of Teachers' and Students' Perceptions on the Use of Smart Boards in Foreign Language Classrooms. *Turkish Online Journal of English Language Teaching*, 3(2), 83-110.

Khan Academy Support. (n.d.). *What Languages is Khan Academy Available in?* Retrieved from: https://support.khanacademy.org/hc/en-us/articles/226457308-What-languages-is-Khan-Academy-available-in- [2021, Feb. 11].

Mateer, D.G. (2018). *Using Media to Enhance Teaching and Learning*. Retrieved from: https://serc.carleton.edu/sp/library/media/index.html [2021, Mar. 01].

Mell, P. & Grance, T. (2011). The NIST Definition of Cloud Computing. *National Institute of Standards and Technology, Special Publication*, 800-145.

Ministry of Education, Youth and Sport MoEYS. (n.d.). *Education Ministry, JICS Launch Think! Think! Free Online Classes*. Retrieved from: https://www.moeys.gov.kh/index.php/en/minister-page/3663.html#.YDiuS-hKguU [2021, Feb. 26].

***Moodle Advantages and Disadvantages*. (2017). Retrieved from: https://www.beamstacks.com/blog/moodle-advantages-and-disadvantages-learning-system/ [2021, Apr. 09].**

Palau, R. M. & Mogas, J.R. (2019). Systematic Literature Review for a Characterization of the Smart Learning Environments" In: A.M. Cruz & A.I. Aguilar, eds. *Propuestas Multidisciplinares de Innovación e Intervención Educativa* (pp. 55-71). Valencia: Universidad Internacional de Valencia.

Pappas, C. (2015). *Google Classroom Review: Pros and Cons of Using Google Classroom in eLearning*. Retrieved from: https://elearningindustry.com/google-classroom-review-pros-and-cons-of-using-google-classroom-in-elearning [2021, Apr. 09].

Patti, A.L. & Vince Garland, K. (2015). Smartpen Applications for Meeting the Needs of Students with Learning Disabilities in Inclusive Classrooms. *Journal of Special Education Technology*, 30(4), 238-244.

Sabo, C. (2018). *Tech to Try: Mentimeter*. Retrieved from: [2021, Apr. 09].

Scholastic Teacher. (n.d.). ***Teach Primer: Document Cameras*****. Retrieved from: https://www.scholastic.com/teachers/articles/teaching-content/tech-primer-document-cameras/ [2021, Apr. 09].**

Stauffer, B. (2019). ***Pros & Cons of Using Quizlet*****. Retrieved from: https://www.aeseducation.com/blog/quizlet-pros-cons [2021, Apr. 09].**

The World Bank. (n.d.). ***How Countries are Using Edtech (Including Online Learning, Radio, Television, Texting) to Support Access to Remote Learning During the COVID-19 Pandemic*****. Retrieved from: https://www.worldbank.org/en/topic/edutech/brief/how-countries-are-using-edtech-to-support-remote-learning-during-the-covid-19-pandemic [2021, Feb. 26]**

The World Bank. (n.d.). ***National Learning Platforms and Tools*****. Retrieved from: https://en.unesco.org/covid19/educationresponse/nationalresponses [2021, Feb. 26]**

Van Schaack, A. (2009). ***Livescribe in K-12 Education: Research Support. A Review of Scientific Evidence Demonstrating the Effectiveness of Smartpen Technologies for Improving Teaching and Learning*****. Retrieved from: https://www.livescribe.com/en-us/media/pdf/education/Livescribe_K-12_Research_Support.pdf [2021, Apr. 09].**

Westfall, B. (2020). ***5 Best Free LMS Software Systems for Online Teaching*****. Retrieved from: https://blog.capterra.com/free-lms-software-online-teaching/#5 [2021, Apr. 09].**

Yaman, S. (2010). Technology Supported Learning Platform: Moodle Integrated Academic Course. ***Turkish Online Journal of Distance Education*****, 11(2), 146-160.**

Yang, J., Pan, H., Zhou, W., & Huang, R. (2018). Evaluation of Smart Classroom from the Perspective of Infusing Technology into Pedagogy. ***Smart Learning Environments*****, 5(20).**

៧.១ តំណភ្ជាប់ដែលត្រូវប្រើប្រាស់

https://pixabay.com/

https://unsplash.com/

https://search.creativecommons.org/

https://www.pexels.com/

https://edu.google.com/intl/de_de/products/classroom/

https://moodle.org/

https://zoom.us/

www.didax.com/math/virtual-manipulatives.html

https://quizlet.com/features/quizlet-teacher-guide-getting-started

https://www.mentimeter.com/solutions/education

https://www.khanacademy.org/

https://khankids.zendesk.com/hc/en-us/articles/

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

https://www.storylineonline.net/

https://elearning.moeys.gov.kh/?lang=en

https://think.wonderlabedu.com/en/social.html

https://www.moeys.gov.kh/index.php/en/dgaf/3654.html#.YCauwmhKguV

https://e-schoolcambodia.com/

https://www.e-thaksalawa.moe.gov.lk/

៧. ២ ប្រតិពន្ធបភាព

"Ken-A-Vision's FlexCam 2 document camera connected to a laptop computer" by Ken-A-Vision. (2012). Retrieved from: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Ken-A-Vision%27s_FlexCam_2_document_camera_connected_to_a_laptop_computer.png [2021, Feb. 24]. This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 Unported (CC BY-SA 3.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.en).

"Smartboard 2010" by Alex Fuerst (2010). Retrieved from: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Smartboard_2010.JPG [2021, Feb. 24]. This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 Unported (CC BY-SA 3.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.en).

លំហាត់អនុវត្ត

ក. ឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសដូចខាងក្រោម៖ អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវលើសពីមួយ៖

១. តើភាពខុសគ្នារវាងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកវិទ្យាគឺជាអ្វី?

ក) មិនមានភាពខុសគ្នាទេ។

ខ) បច្ចេកវិទ្យា ជាឧបករណ៍រូបវន្តនិងឌីជីថល ចំណែកប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយជាមធ្យោបាយដែលឧបករណ៍នេះត្រូវបានប្រើប្រាស់។

គ) ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ជាឧបករណ៍រូបវន្ត និងឌីជីថល រីឯបច្ចេកវិទ្យាជាមធ្យោបាយដែលឧបករណ៍នេះត្រូវបានប្រើប្រាស់។

២. តើការប្រើប្រាស់ក្តារឆ្លាតវៃនៅក្នុងថ្នាក់មានគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះ?

ក) តាមរយៈការសរសេរដោយផ្ទាល់នៅលើក្តារឆ្លាតវៃ អ្នកប្រើអាចមើលឃើញដល់ថ្នាក់ជំនួសឱ្យការបាត់ខ្លួននៅពីក្រោយកុំព្យូទ័រវិញ។

ខ) ការសរសេរនៅលើក្តារឆ្លាតវៃអាចជាការពិបាកសម្រាប់អ្នកប្រើលើកដំបូង។

គ) ឧបករណ៍ឌីជីថលផ្សេងទៀតអាចភ្ជាប់ទៅនឹងក្តារវៃឆ្លាត និងចែករំលែកមាតិការបស់ពួកគេតាមរយៈក្តារឆ្លាតវៃ។

៣. តើការប្រើប្រាស់កាមេរ៉ាថតឯកសារក្នុងថ្នាក់មានគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះ?

ក) អ្នកប្រើអាចនឹងមើលមិនឃើញនៅពេលសរសេរនៅលើសន្លឹកក្រដាស ដែលបង្ហាញតាមរយៈកាមេរ៉ាឯកសារ។

ខ) ម៉ាស៊ីនថតឯកសារត្រូវការម៉ាស៊ីនបញ្ចាំង ដើម្បីបង្ហាញការព្យាករណ៍របស់វា។

គ) ម៉ាស៊ីនថតឯកសារមានតម្លៃថោកជាងក្តារឆ្លាតវៃ ហើយមុខងាររបស់វាអាចជំនួសដោយផ្នែក ដែលត្រូវបានផ្តល់ដោយក្តារឆ្លាត។

៤. តើការប្រើប្រាស់ smartpen នៅក្នុងថ្នាក់មានគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះ?

ក) ដោយសារ smartpen អាចប្រែក្លាយអត្ថបទដែលបានសរសេរទៅជាអត្ថបទដែលអាចកែសម្រួលបានតាមកុំព្យូទ័រកំណត់ចំណាំអាចរក្សាទុក និងចែកចាយបានយ៉ាងងាយស្រួល។

ខ) និស្សិតដែលមានការលំបាកក្នុងការកត់ចំណាំ និងស្តាប់ក្នុងពេលតែមួយអាចយកចិត្តទុកដាក់កាន់តែខ្លាំងចំពោះអ្វីដែលកំពុងត្រូវបាននិយាយដោយប្រើជម្រើសថតសំឡេងរបស់ smartpen ជំនួសឱ្យការផ្តោតអារម្មណ៍លើការសរសេរ។

គ) មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឬទទួលយកដោយស្របច្បាប់ដើម្បីធ្វើបទបង្ហាញផ្ទាល់មាត់ឡើយ។

៥. តើការប្រើប្រាស់ថេប្លេត និងស្មាតហ្វូននៅក្នុងថ្នាក់មានគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះ?

ក) កុមារជាទូទៅ ប៉ុន្តែជាពិសេសកុមារនៅសាលាបឋមសិក្សាគួរតែមានសិទ្ធិចូលមើលអេក្រង់ទូរស័ព្ទតិចតួចប៉ុណ្ណោះ។

ខ) ទំហំអេក្រង់តូចរបស់ស្មាតហ្វូនអាចបង្កការលំបាកក្នុងការមើល និងបង្ហាញសម្ភារៈបានត្រឹមត្រូវ

គ) ស្មាតហ្វូន និងថេប្លេតមានលក្ខណៈចល័ត និងស្រាលល្មមអាចដាក់វានៅដុំវិញបានយ៉ាងងាយស្រួលដែលអនុញ្ញាតឱ្យរៀនគ្រប់ពេលនិងគ្រប់ទីកន្លែង។

ខ. ផ្គូផ្គងរូបភាពជាមួយបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលៈ

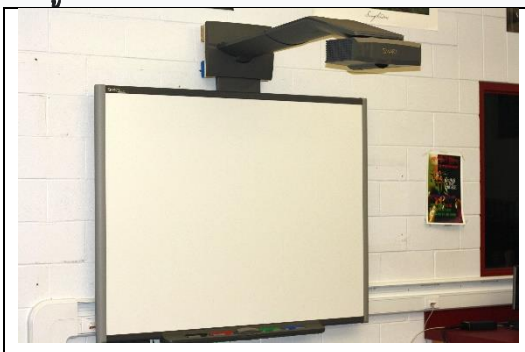	

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គ. ចូរជ្រើសរើសវត្ថុខាងក្រោមជាក់ទៅតាមប្រភេទសមស្របតាមតារាងខាងក្រោម៖
ក្តារខៀន ១ - សៀវភៅ ២ - អត្ថបទសរសេរដែលបានបោះពុម្ព ៣ - វត្ថុមានជីវិតពិត ៤ - កុំព្យូទ័រយួរដៃ ៥ - ស្មាតហ្វូន ៦ - ថេបប្លេត ៧ - កុំព្យូទ័រ ៨ - ក្តារឆ្លាតវៃ ៩ - សៀវភៅអេឡិចត្រូនិច ១០ - smartpen ១១ - ប៊ិច និងខ្មៅដៃ ១២ - ម៉ាស៊ីនថតឯកសារ

បច្ចេកវិទ្យាបែបឌីជីថល	បច្ចេកវិទ្យាមិនមែនបែបឌីជីថល

www.moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឃ. សេចក្តីបញ្ជាក់ខាងក្រោម ពិត ឬមិនពិត?៖

១. ហ្គូហ្គោលថ្នាក់រៀន និងMoodleជាឧទាហរណ៍នៃប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការរៀនសូត្រ (LMS)។ **ពិត/មិនពិត**

២. ការប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមអ៊ីម៉ែល ជាឧទាហរណ៍នៃការប្រាស្រ័យទាក់ទងអសមកាល (Asynchronous) ដែលការប្រាស្រ័យទាក់ទងកើតឡើងនៅចំណុចខុសគ្នានៃពេលវេលា។ **ពិត/មិនពិត**

៣. ប្រព័ន្ធ Zoom ជាឧទាហរណ៍នៃការធ្វើសមកាលកម្ម (Synchronous) ដែលការប្រាស្រ័យទាក់ទងកើតឡើងក្នុងពេលតែមួយ ប៉ុន្តែមិនចាំបាច់នៅកន្លែងតែមួយទេ។ **ពិត/មិនពិត**

ង. សរសេរសេរសេរអត្ថបទខ្លីៗ (ប្រហែល ៥០០ ពាក្យ / សំណួរ) ចំពោះសំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងខ្លួនឯងដូចខាងក្រោម:

១. តើអ្នកមានបទពិសោធន៍អ្វីខ្លះក្នុងការបង្រៀននិងរៀនដែលត្រូវបានពង្រឹងតាមឌីជីថល? តើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថលនិងបច្ចេកវិទ្យាអ្វីដែលអ្នកបានជួបប្រទះក្នុងកំឡុងពេលដែលអ្នកជានិស្សិត? តើវាមានប្រយោជន៍ទេឬតើមានអ្វីទៀតដែលអ្នកត្រូវការដើម្បីទទួលបានការគាំទ្រជាអតិបរមានៅក្នុងដំណើរការសិក្សារបស់អ្នក?

លំហាត់អនុវត្ត - ដំណោះស្រាយ

ក. ចូរជ្រើសរើសចម្លើយត្រឹមត្រូវដូចខាងក្រោម៖ អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវលើសពីមួយ៖

១. តើភាពខុសគ្នារវាងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកវិទ្យាគឺជាអ្វី?

ក) មិនមានភាពខុសគ្នាទេ។

ខ) បច្ចេកវិទ្យា ជាឧបករណ៍រូបវន្ត និងឌីជីថល ចំណែកប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ជាមធ្យោបាយដែលឧបករណ៍នេះត្រូវបានប្រើប្រាស់។

គ) ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ជាឧបករណ៍រូបវន្ត និងឌីជីថល ឯបច្ចេកវិទ្យាជាមធ្យោបាយដែលឧបករណ៍នេះត្រូវបានប្រើប្រាស់។

២. តើការប្រើប្រាស់ក្តារឆ្លាតវៃនៅក្នុងថ្នាក់មានគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះ?

ក) តាមរយៈការសរសេរដោយផ្ទាល់នៅលើក្តារឆ្លាតវៃ អ្នកប្រើអាចមើលឃើញដល់ថ្នាក់ជំនួសឱ្យការបាត់ខ្លួននៅពីក្រោយកុំព្យូទ័រថេរ។

ខ) ការសរសេរនៅលើក្តារឆ្លាតវៃអាចជាការពិបាកសម្រាប់អ្នកប្រើលើកដំបូង។

គ) ឧបករណ៍ឌីជីថលផ្សេងទៀតអាចភ្ជាប់ទៅនឹងក្តារវៃឆ្លាត និងចែករំលែកមាតិការបស់ពួកគេតាមរយៈក្តារឆ្លាតវៃ។

៣. តើការប្រើប្រាស់កាមេរ៉ាថតឯកសារក្នុងថ្នាក់មានគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះ?

ក) អ្នកប្រើអាចមើលមិនឃើញនៅពេលសរសេរនៅលើសន្លឹកក្រដាស ដែលបង្ហាញតាមរយៈកាមេរ៉ាឯកសារ។

ខ) ម៉ាស៊ីនថតឯកសារត្រូវការម៉ាស៊ីនបញ្ចាំង ដើម្បីបង្ហាញការព្យាករណ៍។

គ) ម៉ាស៊ីនថតឯកសារមានតម្លៃថោកជាងក្តារឆ្លាតវៃ ហើយមុខងាររបស់វាអាចជំនួសដោយផ្នែក ដែលត្រូវបានផ្តល់ដោយក្តារឆ្លាត។

៤. តើការប្រើប្រាស់ smartpen នៅក្នុងថ្នាក់មានគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះ?

ក) ដោយសារ smartpen អាចប្រែក្លាយអត្ថបទដែលបានសរសេរទៅជាអត្ថបទដែលអាចកែសម្រួលបានតាមកុំព្យូទ័រកំណត់ចំណាំអាចរក្សាទុក និងចែកចាយបានយ៉ាងងាយស្រួល។

ខ) និស្សិតដែលមានការលំបាកក្នុងការកត់ចំណាំ និងស្តាប់ក្នុងពេលតែមួយអាចយកចិត្តទុកដាក់កាន់តែខ្លាំងចំពោះអ្វីដែលកំពុងត្រូវបាននិយាយដោយប្រើជម្រើសថតសំឡេងរបស់ smartpen ជំនួសឱ្យការផ្តោតអារម្មណ៍លើការសរសេរ។

គ) វាមិនត្រូវបានអនុញ្ញាត ឬទទួលយកដោយស្របច្បាប់ដើម្បីធ្វើបទបង្ហាញផ្ទាល់មាត់ឡើយ។

៥. តើការប្រើប្រាស់ថេប្លេត និងស្មាតហ្វូននៅក្នុងថ្នាក់មានគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះ?

ក) កុមារជាទូទៅ ប៉ុន្តែជាពិសេសកុមារនៅសាលាបឋមសិក្សាគួរតែមានសិទ្ធិចូលមើលអេក្រង់ទូរស័ព្ទតិចតួចប៉ុណ្ណោះ។

ខ) ទំហំអេក្រង់តូចរបស់ស្មាតហ្វូនអាចបង្កការលំបាកក្នុងការមើល និងបង្ហាញសម្ភារៈបានត្រឹមត្រូវ

គ) ស្មាតហ្វូន និងថេប្លេតមានលក្ខណៈចល័ត និងស្រាលល្មមអាចដាក់វានៅជុំវិញបានយ៉ាងងាយស្រួលដែលអនុញ្ញាតឱ្យរៀនបានគ្រប់ពេលនិងគ្រប់ទីកន្លែង។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ខ. ផ្គូផ្គងរូបភាពជាមួយបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល៖

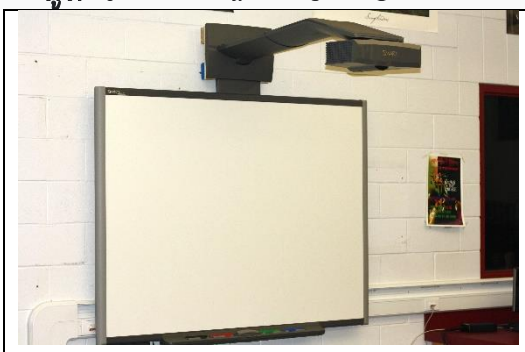	ក្តារឆ្លាតវៃ
	ម៉ាស៊ីនថតឯកសារ
	ស្មាតហ្វូន
	ថេបប្លេត

គ. ចូរជ្រើសរើសវត្ថុខាងក្រោមជាក់ទៅតាមប្រភេទសមស្របតាមតារាងខាងក្រោម៖
ក្តារខៀន ១ - សៀវភៅ ២ - អត្ថបទសរសេរដែលបានបោះពុម្ព ៣ - វត្ថុមានជីវិតពិត ៤ - កុំព្យូទ័រយួរដៃ ៥ - ស្មាតហ្វូន ៦ - ថេបប្លេត ៧ - កុំព្យូទ័រ ៨ - ក្តារឆ្លាតវៃ ៩ - សៀវភៅអេឡិចត្រូនិច ១០ - smartpen ១១ - ប៊ិច និងខ្មៅដៃ ១២ - ម៉ាស៊ីនថតឯកសារ

បច្ចេកវិទ្យាបែបឌីជីថល	បច្ចេកវិទ្យាមិនបែបឌីជីថល
៥	១
៦	២
៧	៣
៨	៤
៩	១២
១០	
១១	

ង. សេចក្តីបញ្ជាក់ខាងក្រោម ពិត ឬមិនពិត?៖

១. ហ្គូហ្គោលថ្នាក់រៀន និងMoodleជាឧទាហរណ៍នៃប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការរៀនសូត្រ (LMS)។ **ពិត/មិនពិត**

២. ការប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមអ៊ីម៉ែល គឺជាឧទាហរណ៍នៃការប្រាស្រ័យទាក់ទងអសមកាលដែលការប្រាស្រ័យទាក់ទងកើតឡើងនៅចំណុចខុសគ្នានៃ ពេលវេលា។ **ពិត/មិនពិត**

៣. ប្រព័ន្ធZoomគឺជាឧទាហរណ៍នៃការធ្វើសមកាលកម្មដែលការប្រាស្រ័យទាក់ទងកើតឡើងក្នុងពេលតែមួយ ប៉ុន្តែមិនចាំបាច់នៅកន្លែងតែមួយទេ។ **ពិត/មិនពិត**

ច. សរសេរសរសេរអត្ថបទខ្លីៗ (ប្រហែល ៥០០ ពាក្យ / សំណួរ) ចំពោះសំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងខ្លួនឯងដូចខាងក្រោម:

១. តើអ្នកមានបទពិសោធន៍អ្វីខ្លះក្នុងការបង្រៀន និងរៀនដែលត្រូវបានពង្រឹងតាមឌីជីថល? តើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថលនិងបច្ចេកវិទ្យាអ្វីដែលអ្នកបានជួបប្រទះក្នុងកំឡុងពេលដែលអ្នកជានិស្សិត?

តើវាមានប្រយោជន៍ទេឬតើមានអ្វីទៀតដែលអ្នកត្រូវការដើម្បីទទួលបានការគាំទ្រជាអតិបរមានៅក្នុងដំណើរការសិក្សារបស់អ្នក?

ដំហានទី២

ក.ទស្សនាវីដេអូខាងក្រោមដែលបង្ហាញពីថ្នាក់រៀនដែលប្រើក្តារឆ្លាតវៃ (https://www.youtube.com/watch?v=2wpdmPnIx54)។ ផ្គូផ្គងឧទាហរណ៍នៃរបៀបដែលក្តារឆ្លាតត្រូវបានប្រើជាមួយតម្លៃគរុកោសល្យ:

ឧទាហរណ៍នៃរបៀបដែលក្តារឆ្លាត	តម្លៃគរុកោសល្យ
Google Earth	ដើម្បីស្រាវជ្រាវកន្លែងផ្សេងៗនៅលើពិភពលោក
ប្រព័ន្ធ Skype	និយាយជាមួយអ្នកជំនាញ ឧទាហរណ៍អ្នកនិពន្ធសៀវភៅដែលពួកគេបានអាន
ការធ្វើបទបង្ហាញ	ដើម្បីបង្ហាញបទបង្ហាញ (ឧទាហរណ៍សម្រាប់សៀវភៅបទបង្ហាញ)

ខ.ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីការបង្រៀនជាមួយក្តារឆ្លាតវៃ(ឯកសារសម្លេង៥.២.១)។ចូរជ្រើសរើសចម្លើយត្រឹមត្រូវដូចខាងក្រោម។ ចម្លើយត្រឹមត្រូវអាចច្រើនជាងមួយ៖

១. តើការប្រើប្រាស់ក្តារឆ្លាតវៃមានអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះ?

ក) ថ្នាក់បើកចំហទូលាយទៅកាន់ពិភពលោក។

ខ) អ្នកមិនចាំបាច់សរសេរដៃមួយដងទៀតទេ។

គ) វាអនុញ្ញាតឱ្យចូលទៅកាន់វេទិកាអប់រំផ្សេងៗ។

២. តើអ្នកគ្រូប្រើក្តារឆ្លាតវៃយ៉ាងដូចម្តេច?

ក) គាត់បង្ហាញសិស្សនូវមាតិកាសម្លេងដែលទាក់ទងនឹងប្រធានបទ។

ខ) គាត់ធ្វើបទបង្ហាញ។

គ) គាត់អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សធ្វើអន្តរកម្មជាមួយក្តារឆ្លាតវៃ។

គ.ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា(អូឌីយ៉ូ៥.២.២)។ចូរជ្រើសរើសចម្លើយត្រឹមត្រូវ ដូចខាងក្រោម។ ចម្លើយត្រឹមត្រូវអាចច្រើនជាងមួយ៖

១. តើអ្នកគ្រូប្រើប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកម្មវិធី / សន្និសិទសម្រាប់សិក្ខាសាលាអ្វីខ្លះ?

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ក) Schoology.com

ខ) Google Classroom

គ) ZOOM

ឃ) Skype

២. តើគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះដែលអ្នកគ្រូបានលើកឡើង ?

ក) អ្នកអាចបង្រៀនថ្នាក់រៀនទាំងមូលតាមរយៈប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណេត។

ខ) អាចចូលប្រើតាមរយៈឧបករណ៍ផ្សេងៗ។

គ) អាចចូលដំណើរការបានចំពោះសិស្ស SEN ។

ឃ) អនុញ្ញាតឱ្យមានលទ្ធភាពចែករំលែកបទបង្ហាញវីដេអូរសម្លេង និងរូបភាព។

ឃ. ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីការបង្រៀនជាមួយប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា (ឯកសារសម្លេង ៥.២.២) ចូរជ្រើសរើសចម្លើយត្រឹមត្រូវដូចខាងក្រោម។ ចម្លើយត្រឹមត្រូវអាចច្រើនជាងមួយ៖

១. តើគាត់ប្រើប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សាមួយណា ?

ក) Schoology.com

ខ) Google Classroom

គ) ZOOM

ឃ) Skype

២. តើប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សាមានលទ្ធភាពអ្វីខ្លះ ?

ក) បង្កើតមេរៀន

ខ) ផ្ទុកវីដេអូរឡើង

គ) តំណភ្ជាប់ក្រោយ

ឃ) បង្កើតអត្ថបទ

ង) ផ្ទុកសំឡេងឡើង

៣. តើប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សាមានគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះ ?

ក) ល្អសម្រាប់ការរៀបចំសកម្មភាពរៀនតាមអ៊ិនធឺណេត។

ខ) អ្នកអាចបង្កើតការធ្វើតេស្តដោយស្វ័យប្រវត្តិ។

គ) និស្សិតអាចធ្វើអន្តរកម្មជាមួយមាតិកានៅគ្រប់ទីកន្លែង និងគ្រប់ពេលវេលា។

ឃ) និស្សិត SEN អាចចូលមើលបាន។

ង) ជួយសិស្សឱ្យប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមអ៊ិនធឺណេត ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

ច) អ្នកអាចប្រើវាជាអ៊ីម៉ែល / កន្លែងប្រឡង / ជជែកលេង ដូច្នេះការប្រាស្រ័យទាក់ទងនៅសាលាទាំងមូលគឺស្ថិតនៅលើវេទិកាតែមួយ។

៤. តើគុណវិបត្តិនៃប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សាដែលគាត់លើកឡើងមានអ្វីខ្លះ?

ក) មិនដំណើរការលើឧបករណ៍ទាំងអស់ទេ។

ខ) ថ្លៃណាស់។

គ) មិនដំណើរការលើស្មាតហ្វូនចាស់ ឬនៅលើទូរស័ព្ទដែលមិនមែនស្មាតហ្វូនទេ។

ង. ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីឧបករណ៍ទំនាក់ទំនង(ឯកសារសំឡេង៥.២.៥)។ ចូរជ្រើសរើសចម្លើយត្រឹមត្រូវដូចខាងក្រោម។ ចម្លើយត្រឹមត្រូវអាចច្រើនជាងមួយ៖

១. តើគាត់និយាយអំពីឧបករណ៍ទំនាក់ទំនងដែលធ្វើសមកាលកម្ម ឬអសមកាលដែរ ឬទេ?

ក) ធ្វើសមកាលកម្ម

២. ហេតុអ្វីគាត់និយាយអំពីឧបករណ៍?

ក) Zoom, Google Meet

៣. តើគុណប្រយោជន៍របស់ Google Meet បើប្រៀបធៀបទៅនឹង Zoom?

ក) គ្មានដែនកំណត់ពេលវេលា។

ច. ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីឧបករណ៍តាមអ៊ិនធឺរណែត (ឯកសារសម្លេង ៥.២.៤) ។ ឆ្លើយសំណួរដូចខាងក្រោម:

១. តើគាត់ប្រើឧបករណ៍អនឡាញអ្វីខ្លះ?

ក) ឧបករណ៍បំលែងវីដេអូ

ខ) Quizlet

គ) អ្នកកែសម្រួលវីដេអូ

ឃ) ឧបករណ៍ថតសម្លេង

ង) Google Earth

ច) វីដេអូ YouTube

ឆ) Mentimeter

ជ) សៀវភៅតាមអ៊ីនធឺណិត

២. ហេតុអ្វីបានជាគាត់ប្រើសៀវភៅតាមអ៊ិនធឺណែត?

ក) មិនមែនមនុស្សគ្រប់គ្នាអាចមានលទ្ធភាពទិញសៀវភៅបានទេ ហើយមានសៀវភៅអ៊ីនធឺណិតឥតគិតថ្លៃជាច្រើនផងដែរ។

ខ) វាប្រសើរសម្រាប់ភ្នែករបស់កុមារ។

គ) គាត់ចង់មានស្មារតីបរិស្ថានវិទ្យា និងមិនប្រើសៀវភៅក្រដាសទេ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឆ. ក្រឡេកមើលការវាយតម្លៃគំរូក្បួនច្បាប់កំណត់នៃ Zoom។ ចូរឆ្លើយសំណួរខាងក្រោម:

១. តើក្រុមពង្រីកធំអាចបែងចែកជាក្រុមតូចៗបានទេ? **បាទ/អត់ទេ**

២. តើ ZOOM អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ទាក់ទងគ្នាតាមរយៈបណ្តាញផ្សេងៗគ្នាដែរឬទេ? **បាទ/អត់ទេ**

៣. តើមានការគាំទ្រដោយផ្ទាល់ឬអ៊ីមែលដែលអាចរកបានក្នុងករណីមានការលំបាកខាងបច្ចេកទេស? **បាទ/អត់ទេ**

៤. តើ ZOOM អាចចូលសិក្សាបានពេញលេញជាមួយសិស្សដែលមានតម្រូវការសិក្សាពិសេសដែរ ឬទេ? **បាទ/អត់ទេ**

៥. តើ ZOOM មានសមត្ថភាពពេញលេញក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់អ្នកសិក្សាផ្សេងៗអក្ខរកម្មនិងសមត្ថភាពរបស់ពួកគេដែរឬទេ? **បាទ/អត់ទេ**

៦. តើ ZOOM អាចប្រើប្រាស់ក្រៅបណ្តាញបានទេ? **បាទ/អត់ទេ**

៧. តើនិស្សិតត្រូវការគណនេយ្យខាងក្រៅដើម្បីចូលប្រើប្រាស់ហ្សូមដែរ ឬទេ? **បាទ/អត់ទេ**

៨. តើ ZOOM ផ្តល់លទ្ធភាពសម្រាប់ការធ្វើសមកាលកម្មនិងទំនាក់ទំនងអសមកាលកម្ម (Synchronous and Asychronous) ដែរ ឬទេ? **បាទ/អត់ទេ**

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

១. ឧបករណ៍វាយតម្លៃ: ZOOM

ប្រភេទ	លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ	ដំណើរការល្អ	ការព្រួយបារម្ភបន្តិចបន្តួច	ការព្រួយបារម្ភធ្ងន់ធ្ងរ	មិនអាចអនុវត្តបាន
មុខងារ	ការថ្លឹងថ្លែង	ឧបករណ៍នេះអាចត្រូវបានធ្វើមាត្រដ្ឋានដើម្បីផ្ទុកអ្នកប្រើរហូតដល់ទៅ ៣០០ នាក់ជាមួយនឹងភាពបត់បែនក្នុងការបែងចែកក្រុមធំ ៗ ទៅជាក្រុមតូចៗ	ឧបករណ៍នេះអាចត្រូវបានធ្វើមាត្រដ្ឋានឱ្យសមស្របនឹងថ្នាក់ទំហំណាមួយប៉ុន្តែខ្វះភាពបត់បែនក្នុងការបង្កើតក្រុមតូចៗឬសហគមន៍នៃការអនុវត្ត	ឧបករណ៍នេះត្រូវបានរឹតត្បិតចំពោះចំនួនអ្នកប្រើប្រាស់មានកំណត់និងមិនអាចធ្វើមាត្រដ្ឋានបានទេ	
	ភាពងាយស្រួលនៃការប្រើប្រាស់	ឧបករណ៍នេះមានចំណុចប្រទាក់ងាយស្រួលប្រើហើយងាយស្រួលសម្រាប់គ្រូនិងសិស្សឱ្យមានជំនាញជាមួយលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួននិងរបៀបវិចារណញ្ញាណ (intuitive manner)។	ឧបករណ៍មានចំណុចប្រទាក់ដែលអាចច្រឡំដល់អ្នកខ្លះ។ មានកំណត់សម្រាប់ការធ្វើបដិរូបកម្ម (ការកំណត់ផ្ទាល់ខ្លួន Personalization)	ចំណុចប្រទាក់មិនងាយស្រួលសម្រាប់គ្រូឬអ្នកសិក្សាទេ។ វាគឺជាការទទូច, ដែលមិនវាងវៃ, រឹងនិងមិនបត់បែន	
	ការគាំទ្របច្ចេក-វិទ្យាជំនួយដែលអាច/រកបាន	ការគាំទ្របច្ចេកទេសដោយផ្ទាល់ឬអ៊ីម៉ែលគឺអាចរកបានយ៉ាងងាយស្រួលនិងជួយអ្នកប្រើប្រាស់ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាឬដោះស្រាយបញ្ហាដែលមានបទពិសោធន៍	ឯកសារជំនួយបច្ចេកទេសនិងជំនួយអាចរកបានប៉ុន្តែមានកំណត់មិនពេញលេញឬមិនមានភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នា	ឯកសារជំនួយបច្ចេកទេស និងជំនួយមិនមានទេ	

	ទម្រង់ទិន្នន័យផ្នែកបណ្តាញទំនាក់ទំនង	ឧបករណ៍នេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមរយៈបណ្តាញផ្សេងៗគ្នា (អូឌីយ៉ូ រូបភាព មើល អត្ថបទ) និងអនុញ្ញាតឱ្យមានការចូលរួមដែលមិនមែនជាបន្តបន្ទាប់អាចបត់បែនបាន / សម្របខ្លួនជាមួយសម្ភារៈ	ឧបករណ៍នេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមរយៈបណ្តាញផ្សេងៗគ្នា (អូឌីយ៉ូ រូបភាពមើល អត្ថបទ) ប៉ុន្តែត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនក្នុងការផ្តល់នូវការចូលរួមដែលមិនមានលំដាប់លំដោយអាចបត់បែនបាន / សម្របខ្លួនជាមួយសម្ភារៈ។ នៅពេលនេះសមត្ថភាពក្នុងការបន្ថែមចំណងជើងសម្រាប់វីដេអូត្រូវបានកំណត់ចំពោះការបញ្ចូលដោយដៃ	ឧបករណ៍នេះមានលក្ខណៈតែបណ្តឹងទាក់ទងនឹងបណ្តាញទំនាក់ទំនងដែលបានប្រើ (សម្លេង រូប-ភាព អត្ថបទ) និងបង្ហាញព័ត៌មានជាបន្តបន្ទាប់តាមទម្រង់តឹងរឹងនិងមិនអាចបត់បែនបាន។	
ភាពងាយស្រួល	**បទដ្ឋានភាពងាយស្រួល**	ឧបករណ៍ផ្តល់នូវស្តង់ដារភាពងាយស្រួលក្នុងការចលនានិងការគាំទ្ររបស់ពួកគេ។	ឧបករណ៍នេះមានសមត្ថភាពមានកំណត់មួយចំនួនដែលអាចចូលដំណើរការបានយ៉ាងពេញលេញសម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់ឬសម្រាប់សម្ភារៈដើម្បីធ្វើឱ្យមានភាពងាយស្រួល។	ឧបករណ៍ខកខានមិនបានផ្តល់ស្តង់ដារនៃភាពងាយស្រួលក្នុងការចនានិងការគាំទ្ររបស់ពួកគេ។	

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

			ខណៈពេលដែលមានឧបករណ៍ដែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យមានកម្មវិធីZoom និងការថតសំឡេងអាចចូលដំណើរការបានទាំងនេះទាមទារការបញ្ចូលដោយដៃពីគ្រូ និង / ឬសិស្ស		
	ការចូលរួមផ្តោតលើអ្នកប្រើប្រាស់	ឧបករណ៍នេះត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីដោះស្រាយតម្រូវការរបស់អ្នកសិក្សាចម្រុះអក្ខរកម្មនានារបស់ពួកគេ និងសមត្ថភាពដោយហេតុនេះពង្រីកឱកាសសម្រាប់ការចូលរួមក្នុងការរៀនសូត្រ	ឧបករណ៍នេះមានសមត្ថភាពមានកំណត់មួយចំនួនដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់អ្នកសិក្សា អក្ខរកម្ម និងសមត្ថភាពផ្សេងៗ	ឧបករណ៍នេះមានលក្ខណៈគឺងរឹងក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងភាពខុសគ្នានៃតម្រូវការដែលឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងរាងកាយរបស់សិស្ស។ ឧបករណ៍នេះទំនងជាដាក់កម្រិតលើអ្នកសិក្សាខ្លះពីការចូលរួមពេញលេញ	
	ឧបករណ៍ដែលត្រូវការ	ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ឱ្យបានត្រឹមត្រូវមិនតម្រូវឱ្យមានឧបករណ៍លើសពីអ្វីដែលអាចប្រើបានជាធម្មតាសម្រាប់គ្រូនិងសិស្ស (កុំព្យូទ័រដែលមានឧបករណ៍បំពងសម្លេងនិងមីក្រូហ្វូនភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតជាដើម)។	ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ឱ្យបានត្រឹមត្រូវតម្រូវឱ្យមានឧបករណ៍ដែលមានលក្ខណៈទូទៅនិង / ឬទិញក្នុងតម្លៃទាប។ ត្រូវមានមីក្រូហ្វូន និងកាមេរ៉ាមុខ។	ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ឱ្យបានត្រឹមត្រូវតម្រូវឱ្យមានឧបករណ៍ឯកទេសដែលត្រូវការការវិនិយោគហិរញ្ញវត្ថុពីកម្រិតមធ្យមទៅកាន់កម្រិតគួរឱ្យកត់សម្គាល់	

	ថ្លៃដើមនៃការប្រើប្រាស់	គ្រប់ផ្នែកទាំងអស់នៃឧបករណ៍អាចត្រូវបានប្រើដោយឥតគិតថ្លៃ	គ្រប់ផ្នែកទាំងអស់នៃឧបករណ៍អាចត្រូវបានប្រើដោយឥតគិតថ្លៃ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការប្រជុំដែលមានអ្នកចូលរួមច្រើនជាងពីរនាក់ត្រូវបានកំណត់ត្រឹម ៤០ នាទី។ បើមិនដូច្នោះទេការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងទៅកំណែដែលបានបង់គឺចាំបាច់។	ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នេះទាមទារថ្លៃសេវាសមាជិកភាពឬការជាវការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍តម្រូវឱ្យមានការទិញដែលទំនងជាបង្កបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុដល់និស្សិត។	
បច្ចេកទេស	**ការរួមបញ្ចូល / បង្កប់នៅក្នុងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា**	ឧបករណ៍អាចត្រូវបានបង្កប់ឬរួមបញ្ចូលយ៉ាងពេញលេញទៅក្នុងកម្មវិធីគ្រប់គ្រងការសិក្សា ខណៈពេលដែលរក្សាមុខងារពេញលេញនៃឧបករណ៍	ឧបករណ៍នេះអាចត្រូវបានបង្កប់និងបញ្ចូលទៅក្នុងកម្មវិធីគ្រប់គ្រងការសិក្សា មួយចំនួន	ឧបករណ៍នេះអាចចូលបានតែនៅក្នុងកម្មវិធីគ្រប់គ្រងការសិក្សាតាមរយៈតំណខ្ពស់ឬតំណាង **បិតិវន្ត** (static) របស់ឧបករណ៍ (ឧ.ឯកសារនាំចេញ) ជាជាងកំណែមុខងាររបស់ឧបករណ៍។	
	ប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការកុំព្យូទ័រលើតុ និងកុំព្យូទ័រយួរដៃ	អ្នកប្រើប្រាស់អាចប្រើឧបករណ៍នេះយ៉ាងមានប្រសិទ្ធិភាពជាមួយនឹងប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការដែលមានលក្ខណៈស្តង់ដារ និងទាន់សម័យណាមួយ	អ្នកប្រើប្រាស់អាចជួបប្រទះមុខងារដែលមានកំណត់ឬផ្លាស់ប្តូរអាស្រ័យលើប្រព័ន្ធ	អ្នកប្រើប្រាស់មានកំណត់ក្នុងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នេះជាមួយនឹងប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការមួយដែលមានលក្ខណៈទាន់សម័យ	

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

		(ឧទាហរណ៍ប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការ Windows 10, Apple OSX ។ល។)	ប្រតិបត្តិការទាន់សម័យដែលកំពុងត្រូវបានប្រើ		
	កម្មវិធីរុករក	ការកំណត់កម្មវិធី Zoom អាចត្រូវបានចូលប្រើនិងកែប្រែដោយកម្មវិធីរុករកអ៊ីនធឺណិតទាន់សម័យ (ឧទាហរណ៍ Google Chrome, Safari, Firefox, Internet Explorer 10 ។ល។) កម្មវិធី Zoom stand-alone ត្រូវបានទាមទារដើម្បីដាក់និងទទួលការហៅជាវីដេអូ។	អ្នកប្រើប្រាស់អាចជួបប្រទះមុខងារដែលមានកំណត់ឬផ្លាស់ប្តូរអាស្រ័យលើកម្មវិធីរុករកទាន់សម័យដែលកំពុងត្រូវបានប្រើ	អ្នកប្រើប្រាស់មានកំណត់ក្នុងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍តាមរយៈកម្មវិធីរុករកជាក់លាក់មួយ	
	ការទាញយកបន្ថែម	អ្នកប្រើមិនចាំបាច់ទាញយកកម្មវិធីបន្ថែមឬផ្នែកបន្ថែមកម្មវិធីរុករកទេ	ឧបករណ៍នេះតម្រូវឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ទាញយកកម្មវិធី Zoom stand-alone ។ នេះអាចទាញយកពីវិបសាយ Zoom	ឧបករណ៍នេះតម្រូវឱ្យមានអតីតកាលឬកំណែនៃផ្នែកបន្ថែមកម្មវិធីរុករកឬកម្មវិធី	

ការរចនាចល័ត	ការចូលប្រើ	ឧបករណ៍នេះមានមុខងារពេញលេញជាមួយនឹងឧបករណ៍ចល័តអេឡិចត្រូនិចជាច្រើន (កុំព្យូទ័រយួរដៃ ថេបប្លេត ឧបករណ៍ចល័ត។ ល។)	ឧបករណ៍នេះផ្តល់ជូននូវកម្មវិធីមួយប៉ុន្តែសម្រាប់តែប្រព័ន្ធកំណត់ចល័តប៉ុណ្ណោះ។ ឧបករណ៍មិនអាចចូលដំណើរការបានតាមរយៈកម្មវិធីរុករកចល័ត។ ការរចនាឧបករណ៍ចល័តរារាំងដោយដៃនកំណត់នៃឧបករណ៍ចល័ត	ការចូលប្រើឧបករណ៍ត្រូវបានកំណត់ឬអវត្តមាននៅលើឧបករណ៍ចល័ត។	
	មុខងារ	មិនមានភាពខុសគ្នារវាងមុខងារទូរស័ព្ទចល័តនិងកុំព្យូទ័រលើតុដោយមិនគិតពីឧបករណ៍ដែលបានប្រើដើម្បីចូលប្រើវា។ មុខងារមិនខុសគ្នារវាងកម្មវិធីដែលត្រូវបានរចនាឡើងសម្រាប់ប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការចល័តផ្សេងៗគ្នាទេ	លក្ខណៈមូលដ្ឋាននៃឧបករណ៍សំខាន់មានមុខងារនៅលើកម្មវិធីទូរស័ព្ទប៉ុន្តែលក្ខណៈពិសេសកម្រិតខ្ពស់ត្រូវបានកំណត់	កម្មវិធីទូរស័ព្ទដំណើរការមិនសូវល្អដែលមុខងារសំខាន់ៗមិនគួរឱ្យទុកចិត្តឬមិនមាន។ ភាពខុសគ្នាគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៅក្នុងមុខងារអាស្រ័យលើប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការរបស់ឧបករណ៍ចល័តដែលត្រូវបានប្រើដើម្បីចូលប្រើឧបករណ៍នេះ	

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

	ការចូលប្រើក្នុងករណីគ្មានអ៊ីនធឺណិត	ផ្តល់ជូននូវរបៀបក្រៅបណ្តាញ:មុខងារស្នូលនៃឧបករណ៍អាចចូលប្រើ និងប្រើប្រាស់បានទោះបីពេលនៅក្រៅបណ្តាញក្សាមុខងារនិងមាតិកាក៏ដោយ	ផ្តល់ជូននូវប្រភេទនៃរបៀបក្រៅបណ្តាញដែលឧបករណ៍អាចត្រូវបានប្រើក្រៅបណ្តាញ ប៉ុន្តែមុខងារស្នូលនិងមាតិកាត្រូវបានប៉ះពាល់	វេទិកានេះមិនអាចត្រូវបានប្រើនៅក្នុងសមត្ថភាពក្រៅបណ្តាញទេ	
ភាពឯកជនការការពារទិន្នន័យនិងសិទ្ធិ	**ចុះឈ្មោះចូល**	ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍មិនតម្រូវឱ្យមានការបង្កើតគណនីខាងក្រៅឬការចូលបន្ថែមទេ	ទាំងគ្រូជាអ្នកប្រើប្រាស់តែម្នាក់គត់ដែលត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បីបង្កើតគណនី ឬឧបករណ៍នេះត្រូវបានត្រួតពិនិត្យតាមរយៈ បណ្តាញសមស្របដើម្បីធានានូវការប្រកាន់ខ្ជាប់យ៉ាងតឹងរឹងទៅនឹងមូលដ្ឋានសាលាឬគោលនយោបាយផ្ទាល់ខ្លួន / ស្តង់ដារសម្រាប់ការពារការប្រមូលនិងប្រើប្រាស់ទិន្នន័យផ្ទាល់ខ្លួនរបស់និស្សិតដោយក្រុមភាគីទីបី។	អ្នកប្រើប្រាស់ទាំងអស់ (គ្រូនិងអ្នកសិក្សា) ត្រូវតែផ្តល់ព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនដល់ភាគីទីបីក្នុងការបង្កើតគណនីហើយមានសំណួរឬកង្វល់ខ្លះៗអំពីការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការណ៍ / ស្តង់ដារក្នុងតំបន់សាលារៀនឬគោលការណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់ការពារការប្រមូលនិងប្រើប្រាស់ទិន្នន័យបែបនេះដោយ ក្រុមភាគីទីបី	

	ភាពឯកជន និងភាពជាម្ចាស់ទិន្នន័យ	អ្នកប្រើប្រាស់រក្សាកម្មសិទ្ធិនិងរក្សាសិទ្ធិនៃកម្មសិទ្ធិបញ្ញា / ទិន្នន័យរបស់ពួកគេ។ អ្នកប្រើប្រាស់អាចរក្សាទិន្នន័យជាឯកជនហើយសម្រេចថាតើត្រូវចែករំលែកទិន្នន័យដូចម្តេច។	អ្នកប្រើប្រាស់រក្សាកម្មសិទ្ធិនិងរក្សាសិទ្ធិនៃកម្មសិទ្ធិបញ្ញា / ទិន្នន័យរបស់ពួកគេ។ ទិន្នន័យត្រូវបានចែករំលែកជាសាធារ-ណៈហើយមិនអាចធ្វើជាឯកជនបានទេ	អ្នកប្រើប្រាស់បាត់បង់ភាពជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនិងទិន្នន័យរក្សាសិទ្ធិ ទិន្នន័យត្រូវបានចែករំលែកជាសាធារណៈហើយមិនអាចត្រូវបានធ្វើជាឯកជនឬមិនមានព័ត៌មានលម្អិតណាមួយត្រូវបានផ្តល់ជូននោះទេ	
	បណ្ណសារ ការរក្សាទុក និងនាំចេញទិន្នន័យ	អ្នកប្រើប្រាស់អាចរក្សាទុកឬនាំចូលនិងនាំចេញមាតិកាឬទិន្នន័យសកម្មភាពតាមទ្រង់ទ្រាយផ្សេងៗគ្នា។ អាចទាញយកកំណត់ហេតុជជែក ក៏ដូចជាកត់ត្រាវីដេអូ	មានដែនកំណត់ក្នុងការធ្វើបណ្ណសារ រក្សាទុកឬនាំចូល / នាំចេញមាតិកាឬទិន្នន័យសកម្មភាព	មាតិកានិងទិន្នន័យសកម្មភាពមិនអាចរក្សាទុកក្នុងបណ្ណសារ រក្សាទុក ឬនាំចេញទេ	
វត្តមានសង្គម	**ការសហការ**	ឧបករណ៍នេះមានសមត្ថភាពក្នុងការគាំទ្រដល់សហគមន៍នៃការរៀនសូត្រតាមរយៈទាំងឱកាសអសមកាលនិងឱកាសសមកាលកម្មសម្រាប់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងអន្តរកម្មនិងការផ្ទេរអត្ថន័យរវាងអ្នកប្រើប្រាស់។ ធ្វើសមកាលកម្មគឺជា	ឧបករណ៍នេះមានសមត្ថភាពក្នុងការគាំទ្រដល់សហគមន៍នៃការរៀនសូត្រតាមរយៈឱកាសអសមកាលប៉ុន្តែមិនមានភាពស៊ីចង្វាក់គ្នាសម្រាប់ការទំនាក់ទំនងអន្តរកម្មនិងការផ្ទេរ	ការប្រាស្រ័យទាក់ទងអន្តរកម្មនិងការផ្ទេរអត្ថន័យរវាងអ្នកប្រើប្រាស់មិនត្រូវបានគាំទ្រឬមានកំណត់ទេ	

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

		លំនាំដើមប៉ុន្តែអសមកាលត្រូវបានគាំទ្រតាមរយៈការធ្វើឱ្យការថតសម្លេងមាន។	អត្ថន័យរវាងអ្នកប្រើប្រាស់ឡើយ។		
	គណនេយ្យភាពរបស់អ្នកប្រើប្រាស់	ឧបករណ៍នេះផ្តល់នូវដំណោះស្រាយបច្ចេកទេសសម្រាប់ធ្វើឱ្យអ្នកសិក្សាទទួលខុសត្រូវចំពោះសកម្មភាពរបស់ពួកគេ	ឧបករណ៍នេះផ្តល់នូវដំណោះស្រាយមួយចំនួនសម្រាប់ធ្វើឱ្យអ្នកសិក្សាទទួលខុសត្រូវចំពោះសកម្មភាពរបស់ពួកគេ។ ខណៈពេលដែលនិស្សិតមានសមត្ថភាពក្នុងការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះពួកគេអាចតម្រូវឱ្យចូលទៅក្នុងគណនីផ្លូវការរបស់លោកខាងលិច	មិនមានដំណោះស្រាយបច្ចេកទេសសម្រាប់ឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ទទួលខុសត្រូវចំពោះសកម្មភាពរបស់ពួកគេទេ	
	ភាពខុសគ្នា	ឧបករណ៍នេះត្រូវបានគេស្គាល់យ៉ាងទូលំទូលាយនិងពេញនិយម ទំនងជាសិស្សភាគច្រើនស្គាល់ឧបករណ៍នេះហើយមានបច្ចេកទេសជាមូលដ្ឋានជាមួយវា	ភាពស៊ាំរបស់អ្នកសិក្សាជាមួយឧបករណ៍ទំនងជាមានលក្ខណៈលាយឡំអ្នកខ្លះនឹងខ្វះសមត្ថភាពបច្ចេកទេសជាមូលដ្ឋានជាមួយមុខងាររបស់វា	ឧបករណ៍នេះមិនត្រូវបានគេស្គាល់ទំនងជាអ្នកសិក្សាមិនស្គាល់ឧបករណ៍និងខ្វះសមត្ថ-ភាពបច្ចេកទេសជាមូលដ្ឋានជាមួយមុខងាររបស់វា។	

វគ្គមាននៃការបង្រៀន	**ការសម្របសម្រួល**	ឧបករណ៍នេះមានមុខងារងាយស្រួលប្រើដែលអាចជួយបង្កើនសមត្ថភាពគ្រូឱ្យមានវគ្គមានជាមួយសិស្សតាមរយៈការគ្រប់គ្រងសកម្មការត្រួតពិនិត្យ និងការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម។ ទាំងនេះរួមមានប្រតិកម្មការស្នង់មតិនិងសមត្ថភាពសម្រាប់អ្នកចូលរួមក្នុងការលើកដៃឡើង។	ឧបករណ៍នេះមានមុខងារមានកំណត់ដើម្បីគាំទ្រដល់សមត្ថភាពរបស់គ្រូក្នុងការមានវគ្គមានជាមួយអ្នកសិក្សាតាមរយៈការគ្រប់គ្រងសកម្មការត្រួតពិនិត្យការចូលរួមនិងការឆ្លើយតប	ឧបករណ៍នេះមិនត្រូវបានគេបង្កើតឡើងដើម្បីគាំទ្រដល់សមត្ថភាពរបស់គ្រូក្នុងការបង្ហាញវគ្គមានជាមួយអ្នកសិក្សាតាមរយៈការគ្រប់គ្រងសកម្មការត្រួតពិនិត្យការចូលរួមនិងការឆ្លើយតប	
	ការប្តូរតាមបំណង	ឧបករណ៍នេះមានលក្ខណៈពិសេសខុសៗគ្នាជាច្រើនដែលអាចសម្របខ្លួនទៅនឹងបរិដ្ឋានរបស់វា។ វាត្រូវបានគេប្តូរតាមបំណងយ៉ាងងាយស្រួលដើម្បីឱ្យសមនឹងបរិបទនៃថ្នាក់រៀននិងលទ្ធផលនៃការសិក្សា។	ទិដ្ឋភាពមានកំណត់នៃឧបករណ៍អាចត្រូវបានប្តូរតាមបំណងទៅនឹងបរិបទនៃថ្នាក់រៀននិងលទ្ធផលនៃការសិក្សា	ឧបករណ៍មិនអាចប្តូរតាមបំណងបានទេ	

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

	ការពង្រឹងលើកិច្ចការយល់ដឹង	ឧបករណ៍នេះជួយបង្កើនការចូលរួមក្នុងការងារការយល់ដឹងគោលដៅដែលធ្លាប់មានភាពស្មុគស្មាញឬមិនអាចយល់បានតាមរយៈមធ្យោបាយផ្សេងទៀត។	ឧបករណ៍នេះជួយឱ្យមុខងារប្រសើរឡើងដល់ការចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចការនៃការយល់ដឹងគោលដៅ។	ឧបករណ៍នេះដើរតួជាឧបករណ៍ជំនួសដោយផ្ទាល់ដោយគ្មានការផ្លាស់ប្តូរមុខងារណាមួយទៅនឹងការចូលរួមក្នុងការយល់ដឹងគោលដៅ។	
វត្តមាននៃការយល់ដឹង	**ការគិតលំដាប់ខ្ពស់**	ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ងាយស្រួលសម្រាប់សម្រួលអ្នកសិក្សាឱ្យអនុវត្តជំនាញគិតឱ្យកាន់តែខ្ពស់ (ត្រូវបានពិចារណាលើការរចនាការសម្របសម្រួលនិងការណែនាំពីគ្រូ)	ឧបករណ៍នេះអាចធ្វើឱ្យសិស្សមានជំនាញក្នុងការគិតគូរខ្ពស់ជាងមុន (ផ្តល់នូវការគិតពិចារណាយ៉ាងសំខាន់ទៅលើការរចនា សម្របសម្រួល និងការណែនាំពីគ្រូ)	ឧបករណ៍នេះទំនងជាមិនធ្វើឱ្យអ្នករៀនមានជំនាញគិតខ្ពស់ជាងមុន (ទោះបីជាមានការយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការរចនាការសម្របសម្រួលនិងការណែនាំពីគ្រូក៏ដោយ)	
	ការចូលរួមដោយបញ្ញាចម្រុះ	តាមរយៈឧបករណ៍នេះអ្នកសិក្សាអាចទទួលបាននូវមតិយោបល់ជាប្រចាំលើការរៀនសូត្រ (ឧទាហរណ៍ពួកគេអាចតាមដានការអនុវត្តរបស់ពួកគេឃ្លាំមើលការកែលំអរបស់ពួកគេសាកល្បងចំណេះដឹងរបស់ពួកគេ)។	ឱកាសសម្រាប់ការទទួលបានការឆ្លើយតបដាវិជ្ជមានលើការរៀនសូត្រគឺអាចកើតបានប៉ុន្តែមានកម្រិតទាបឬមានកំណត់ (ឧ. ឱកាសមិនល្អសម្រាប់ការតាមដានការអនុវត្តការកែលម្អការត្រួតពិនិត្យចំណេះដឹងសាកល្បងជាប្រចាំ)	មិនមានឱកាសសម្រាប់ការផ្តល់យោបល់ជាផ្លូវការលើការរៀនសូត្រទេ (ឧទាហរណ៍កង្វះឱកាសសម្រាប់ការតាមដានការអនុវត្តការកែលម្អការត្រួតពិនិត្យចំណេះដឹងសាកល្បងជាប្រចាំ)	

ឯកសារយោង

Anstey, L.M. & Watson, G.P.L. (2018). *Rubric for eLearning Tool Evaluation*. Retrieved from: https://teaching.uwo.ca/pdf/elearning/Rubric-for-eLearning-Tool-Evaluation.pdf [2021, Apr. 09]. This publication is available in Open Access under the Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

"Kindergarten Learning through Technology" by DCSDonDemand. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=2wpdmPnIx54 [2021, Mar. 02]. This publication is available in Open Access under the Attribution 3.0 Unported (CC BY 3.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/legalcode).

Zoom. (n.d.). Retrieved from: https://elearningtoolkit.uwo.ca/tools/Zoom.html [2021, Apr. 09].

លំហាត់អនុវត្ត -ដំណោះស្រាយ

ក.ទស្សនាវីដេអូខាងក្រោមដែលបង្ហាញពីថ្នាក់ដោយប្រើក្តារឆ្លាតវៃ (https://www.youtube.com/watch?v=2wpdmPnIx54) ផ្គូផ្គងឧទាហរណ៍នៃរបៀបដែលក្តារឆ្លាតត្រូវបានប្រើជាមួយតម្លៃគរុកោសល្យ:

ឧទាហរណ៍នៃរបៀបដែលក្តារឆ្លាត	តម្លៃគរុកោសល្យ
Google Earth	ដើម្បីស្រាវជ្រាវកន្លែងផ្សេងៗនៅលើពិភពលោក
ប្រព័ន្ធSkype	និយាយជាមួយអ្នកជំនាញ ឧទាហរណ៍អ្នកនិពន្ធសៀវភៅដែលពួកគេបានអាន
ការធ្វើបទបង្ហាញ	ដើម្បីបង្ហាញបទបង្ហាញ (ឧទាហរណ៍សម្រាប់សៀវភៅបទបង្ហាញ)

ខ. ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីការបង្រៀនជាមួយក្តារឆ្លាតវៃ (ឯកសារសម្លេង ៥.២.១) ។ ឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសដូចខាងក្រោម។ អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវជាច្រើន៖

១. តើការប្រើប្រាស់ក្តារឆ្លាតវៃសម្រាប់គ្រូមានអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះ?

ក) ថ្នាក់បើកចំហទូលាយទៅកាន់ពិភពលោក។

ខ) អ្នកមិនចាំបាច់សរសេរជាមួយដីសទៀតទេ។

គ) អនុញ្ញាតឱ្យចូលទៅកាន់វេទិកាអប់រំផ្សេងៗ។

២. តើគ្រូប្រើក្តារឆ្លាតវៃយ៉ាងដូចម្តេច?

ក) បង្ហាញសិស្សនូវមាតិកាសម្លេងដែលទាក់ទងនឹងប្រធានបទ។

ខ) បង្ហាញបទបង្ហាញ។

គ) អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សធ្វើអន្តរកម្មជាមួយក្តារឆ្លាតវៃ។

គ. ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា (អូឌីយ៉ូ ៥.២.២)។ ឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសដូចខាង ក្រោម។ អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវជាច្រើន៖

១. តើគ្រូប្រើប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកម្មវិធី / សន្និសិទសម្រាប់សិក្ខាសាលាអ្វីខ្លះ?

ក) Schoology.com

ខ) Google Classroom

គ) ZOOM

ឃ) Skype

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

២. តើគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះដែលគ្រូបានលើកឡើង?

ក) អាចបង្រៀនថ្នាក់រៀនទាំងមូលតាមរយៈប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណេត។

ខ) អាចត្រូវបានចូលប្រើតាមរយៈឧបករណ៍ផ្សេងៗ។

គ) អាចចូលដំណើរការបានចំពោះសិស្ស SEN ។

ឃ) អនុញ្ញាតឱ្យមានលទ្ធភាពចែករំលែកបទបង្ហាញវីដេអូរសម្លេង និងរូបភាព។

ឃ. ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា(អូឌីយ៉ូ ៥.២.៣)។ ឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសដូចខាងក្រោម។ អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវជាច្រើន៖

១. តើគាត់ប្រើប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សាមួយណា?

ក) Schoology.com

ខ) Google Classroom

គ) ZOOM

ឃ) Skype

២. តើប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សាមានលទ្ធភាពអ្វីខ្លះ?

ក) បង្កើតមេរៀន

ខ) ផ្ទុកវីដេអូរឡើង

គ) តំណភ្ជាប់ក្រោយ

ឃ) បង្កើតអត្ថបទ

ង) ផ្ទុកសំឡេងឡើង

៣. តើប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សាមានគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះ?

ក) ល្អសម្រាប់ការរៀបចំសកម្មភាពរៀនតាមអ៊ីនធឺណេត។

ខ) អ្នកអាចបង្កើតការធ្វើតេស្តដោយស្វ័យប្រវត្តិ។

គ) និស្សិតអាចធ្វើអន្តរកម្មជាមួយមាតិកានៅគ្រប់ទីកន្លែង និងគ្រប់ពេលវេលា។

ឃ) និស្សិត SEN អាចចូលមើលបាន។

ង) ជួយសិស្សឱ្យប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមអ៊ីនធឺណេត ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

ច) អ្នកអាចប្រើវាជាអ៊ីម៉ែល / កន្លែងប្រឡង / ជជែកលេង ដូច្នេះការប្រាស្រ័យទាក់ទងនៅសាលាទាំងមូលគឺស្ថិតនៅលើវេទិកាតែមួយ។

៤. តើគុណវិបត្តិនៃប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សាដែលគាត់លើកឡើងមានអ្វីខ្លះ?

ក) មិនដំណើរការលើឧបករណ៍ទាំងអស់ទេ។

ខ) ថ្លៃណាស់។

គ) មិនដំណើរការលើស្មាតហ្វូនចាស់ ឬនៅលើទូរស័ព្ទដែលមិនជាស្មាតហ្វូនទេ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ង. ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីឧបករណ៍ទំនាក់ទំនង (ឯកសារសំឡេង ៥.២.៥) ។ ឆ្លើយសំណួរដូចខាងក្រោម:

១. តើគាត់និយាយអំពីឧបករណ៍ទំនាក់ទំនងដែលធ្វើសមកាលកម្ម ឬអសមកាលដែរ ឬទេ?

ក) ធ្វើសមកាលកម្ម

២. ហេតុអ្វីគាត់និយាយអំពីឧបករណ៍?

ក) Zoom, Google Meet

៣. តើគុណប្រយោជន៍របស់ Google Meet បើប្រៀបធៀបទៅនឹង Zoom?

ក) គ្មានដែនកំណត់ពេលវេលា។

ច. ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីឧបករណ៍តាមអ៊ីនធឺរណែត (ឯកសារសម្លេង ៥.២.៤) ។ ឆ្លើយសំណួរដូចខាងក្រោម:

១. តើគាត់ប្រើឧបករណ៍អនឡាញអ្វីខ្លះ?

ក) ឧបករណ៍បំលែងវីដេអូ

ខ) Quizlet

គ) អ្នកកែសម្រួលវីដេអូ

ឃ) ឧបករណ៍ថតសម្លេង

ង) Google Earth

ច) វីដេអូ YouTube

ឆ) Mentimeter

ជ) សៀវភៅតាមអ៊ីនធឺណិត

២. ហេតុអ្វីគាត់ប្រើសៀវភៅតាមអ៊ីនធឺណែត?

ក) មិនមែនមនុស្សគ្រប់គ្នាអាចមានលទ្ធភាពទិញសៀវភៅបានទេ ហើយមានសៀវភៅអ៊ីនធឺណិតឥតគិតថ្លៃជាច្រើនផងដែរ។

ខ) ប្រសើរសម្រាប់ភ្នែករបស់កុមារ។

គ) គាត់ចង់មានស្មារតីបរិស្ថានវិទ្យា និងមិនប្រើសៀវភៅក្រដាសទេ។

ឆ. ក្រឡេកមើលការរាយតម្លៃគំរូក្បួនច្បាប់កំណត់នៃ Zoom។ ចូរឆ្លើយសំណួរខាងក្រោម:

១. តើក្រុមពង្រីកធំអាចបែងចែកជាក្រុមតូចៗបានទេ? **បាទ/អត់ទេ**

២. តើ ZOOM អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ទាក់ទងគ្នាតាមរយៈបណ្តាញផ្សេងៗគ្នាដែរឬទេ? **បាទ/អត់ទេ**

៣. តើមានការគាំទ្រដោយផ្ទាល់ឬអ៊ីមែលដែល អាចរកបានក្នុងករណីមានការលំបាកខាងបច្ចេកទេស? **បាទ/អត់ទេ**

៤. តើ ZOOM អាចចូលសិក្សាបានពេញលេញជាមួយសិស្សដែលមានតម្រូវការសិក្សាពិសេសដែរ ឬទេ? **បាទ/អត់ទេ**

៥. តើ ZOOM មានសមត្ថភាពពេញលេញក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់អ្នកសិក្សាផ្សេងៗអក្ខរកម្ម និងសមត្ថភាពរបស់ពួកគេដែរឬទេ? **បាទ/អត់ទេ**

៦. តើ ZOOM អាចប្រើប្រាស់ក្រៅបណ្តាញបានទេ? **បាទ/អត់ទេ**

៧. តើនិស្សិតត្រូវការគណនេយ្យខាងក្រៅដើម្បីចូលប្រើប្រាស់ ZOOM ដែរ ឬទេ? **បាទ/អត់ទេ**

៨. តើ ZOOM ផ្តល់លទ្ធភាពសម្រាប់ការធ្វើសមកាលកម្មនិងទំនាក់ទំនងអសមកាលដែរឬទេ? **បាទ/អត់ទ**

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំនួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

ចូរសរសេរចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីចំពោះសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនខាងក្រោម៖ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីនីមួយៗគួរតែមានចាប់ពី ៣០០ ទៅ ៥០០ពាក្យ ហើយឆ្លើយជាអត្ថបទដែលទាក់ទងគ្នាងាយស្រួលយល់ជាមួយនឹងប្រយោគពេញលេញ។ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីទាំងនេះជាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

១. តើបទពិសោធន៍របស់អ្នកមានអ្វីខ្លះជាមួយនឹងការបង្រៀន និងការរៀនដែលធ្វើឱ្យទំនើបរីកចំរើនតាមឌីជីថល? តើអ្នកបានឆ្លងកាត់បទពិសោធន៍ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថល និងបច្ចេកវិទ្យាប្រភេទអ្វីខ្លះក្នុងរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំកាលនៅជាសិស្ស? តើវាជួយជាប្រយោជន៍ដែរឬទេ? ឬតើអ្នកអាចនឹងត្រូវអ្វីផ្សេងទៀតនៅពេលនោះដើម្បីឱ្យមានអារម្មណ៍ត្រូវបានគេជួយគាំទ្រពេញលេញក្នុងដំណើរការសិក្សារបស់អ្នក?

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន

ចូរបង្កើតគម្រោងបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ចូរជ្រើសរើសឧបករណ៍ឌីជីថលមួយហើយរៀបចំសកម្មភាពមួយជាមួយវាសម្រាប់ប្រធានបទនិងថ្នាក់របស់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសនៅក្នុងម៉ូឌុល១.១។ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារនេះគួរតែមានចាប់ពី ៨០០ ទៅ ១០០០ពាក្យ។ គម្រោងការបង្រៀនដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

ឧបសម្ព័ន្ធ

កំណត់ត្រាពីសម្លេងៈ Video File

ដេនណាៈ សួស្តី ខ្ញុំឈ្មោះ ដេនណា ឃើរីន មកពីសាលាបឋមសិក្សា South Street ហើយនេះជាឃ្លីបវីដេអូមួយដែលបង្ហាញពីរបៀបដែលយើងប្រើប្រាស់ក្តារខៀនបែបឆ្លាតវៃ(ទំនើប)ជាឧបករណ៍មួយនៃបច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់យើងជារៀងរាល់ថ្ងៃនៅក្នុងកម្រិតថ្នាក់មត្តេយ្យ។ យើងនឹងចាប់ផ្តើមវីដេអូខ្លីមួយពីសិស្សមត្តេយ្យរបស់ខ្ញុំនិយាយអំពីបច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងថ្នាក់រៀន។

យេតៈ សួស្តី ខ្ញុំឈ្មោះ យេត ហើយខ្ញុំឈ្មោះ វីសេន យើងទាំងពីរនាក់ទៅរៀននៅសាលាបឋមសិក្សា South Street ហើយយើងប្រើសម្លេងរបស់ខ្ញុំដើម្បីលេងល្បែង។ យើងចូលចិត្តលេង

វីសេនៈ ហើយយើងចូលទៅកាន់គេហទំព័រ Google Earth ដើម្បីយើងអាចធ្វើដំណើរហោះហើរបានជុំវិញពិភពលោក។

យេតៈ ហើយយើងចូលទៅកាន់ Startfall ដើម្បីយើងអាចលេងល្បែងផ្សេងៗ។

វីសេនៈ ហើយយើងប្រើកុំព្យូទ័រយួរដៃដើម្បីផ្ញើគំនិតរបស់យើងទៅឱ្យអ្នកគ្រូ ឃើរីន។

យេតៈ ហើយយើងប្រើប្រព័ន្ធ Skype ទាក់ទងមនុស្សផ្សេងៗដើម្បីរៀនបន្ថែមទៀតពីពួកគាត់ មិនមែនតែសម្រាប់អ្នកដឹកនាំនោះទេ ក៏ពីសៀវភៅដៃរ។

វីសេនៈ ហើយយើងប្រើ Kidpix ដើម្បីប្រាប់អ្នកគ្រូ ឃើរីន ពីអ្វីដែលយើងធ្វើតាម Kidpix ។

យេតៈ ហើយយើងបង្កើតវីដេអូនិយាយពី ហតដក ដូចជារឿង ហតដកមេន ដែលយើងបានបង្កើតឡើងជាយូរមកហើយ។

វីសេនៈ ហើយយើងប្រើកម្មវិធី Photo Booth ដើម្បីថតវីដេអូរ ហើយនិងថតរូប។

យេតៈ ហើយយើងចូលទៅកាន់ Comic Life ដើម្បីបង្កើតជាសន្ទនាខ្លីៗនៅក្នុងគំនូសរង្វង់ ហើយបង្ហាញអ្នកគ្រូ ឃើរីន ពីអ្វីដែលយើងត្រូវនិយាយ។

វីសេនៈ ហើយយើងសរសេរនៅលើក្តារខៀនឆ្លាតវៃ(ទំនើប)។

យេតៈ ហើយយើងចូលចិត្តក្តារខៀនបែបទំនើបនេះណាស់។ លាហើយទាំងអស់គ្នា។

ដេនណាៈ នេះជារូបភាពមួយចំនួនដែលយើងកំពុងប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាក្នុងថ្នាក់មត្តេយ្យរបស់យើងនៅសាលាបឋមសិក្សា South Street ។ ដូចដែលអ្នកអាចមើលឃើញ យើងប្រើក្តារខៀនដែលទំនើបឆ្លាតវៃជាប្រចាំរៀងរាល់ថ្ងៃ ដូចជាទាក់ទងតាមប្រព័ន្ធ Skype ទៅកាន់អ្នកនិពន្ធជុំវិញពិភពលោក

youtube.com/moeyscambodia
sala.moeys.gov.kh
t.me/moeysnews

ដើម្បីជួយមនុស្សម្នាដែលសរសេររឿងខ្លីៗជាច្រើន។ យើងមើលវីដេអូរដែលយើងបានបង្កើត ដូចជារឿង ហតដក យើងបង្កើតកម្មវិធីរៀនពាក្យតាម wordles ហើយយើងប្រើកុំព្យូទ័រយួរដៃដើម្បីធ្វើរឿងដូចជាការបង្កើត blog នៅលើកម្មវិធីដូចជា Cover-It-Live ដើម្បីនិយាយពីអ្វីដែលយើងបានពិភាក្សានៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ យើងក៏ចូលចិត្តប្រើប្រាស់ក្តារខៀនឆ្លាតវៃដើម្បីធ្វើការសរសេរ ដែលមានទំនាក់ទំនងគ្នាទៅមក ដែលយើងអាចដាក់ឈ្មោះឱ្យរូបភាព ឬដ្យាក្រាម ឬធ្វើការអនុវត្តនៅលើពាក្យដែលឧស្សាហ៍ត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងពេលបង្រៀនជាក្រុមតូចៗ។ យើងក៏ចូលចិត្តប្រើក្តារខៀនដែលឆ្លាតវៃនេះ ដើម្បីបង្ហាញនូវរូបភាពរបស់យើងដែលបានយកចេញពីអ៊ិនធឺណែត សម្រាប់ការធ្វើការរាយការណ៍ផ្ទាល់មាត់លើសៀវភៅរបស់យើង។ យើងធ្វើដំណើរវៀងរាល់ថ្ងៃតាមកម្មវិធី Google Earth ទៅកាន់កន្លែងផ្សេងៗជុំវិញពិភពលោក។ ក្មេងៗជ្រើសរើសកន្លែងដែលគេចង់ទៅ។ ពួកគេធ្វើការស្រាវជ្រាវពីនោះ ហើយប្រើប្រាស់រូបទាំងនោះសម្រាប់ធ្វើបទបង្ហាញពីកន្លែងដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់នៅជុំវិញពិភពលោកដែលយើងបានទៅដល់ ហើយជាកន្លែងជាទីពេញចិត្តរបស់ពួកគេដែលពួកគេចូលចិត្តធ្វើដំណើរទៅ។ ដូចអ្នកអាចមើលឃើញ យើងចូលចិត្តក្តារខៀនបែបឆ្លាតវៃនេះហើយប្រើប្រាស់វាបានជាច្រើនយ៉ាងក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់យើង។ យើងពិតជាអ្នកសិក្សាប្រចាំសតវត្សទី២១ប្រាកដមែននៅទីនេះនៅសាលាបឋមសិក្សា South Street ។

អំណត់ត្រាពីសម្លេង៖ Audio File 5.2.1

គ្រូបង្រៀន៖ វាពិតជាល្អខ្លាំងណាស់ឥឡូវនេះព្រោះយើងសមទៅនឹងប្រព័ន្ធនៃការនិយាយ ហើយយើងអាចសរសេរអ្វីមួយនៅលើក្តារខៀន ដោយសិស្សទាំងអស់អាចកត់ត្រាទុកបានមែនទេ? ដូច្នេះជាមួយនឹងក្តារខៀនបែបឆ្លាតវៃ ពិភពលោកទាំងមូល ហាក់ដូចជានៅលើចង្កុលដៃរបស់អ្នក។ វាភ្ជាប់ទៅនឹងប្រព័ន្ធអ៊ិនធើណែត ដូច្នេះអ្នកអាចធ្វើការបង្ហាញជាពត៌មាន សម្លេង និងរូបភាពដែលទាក់ទងទៅនឹងប្រធានបទ ហើយអ្នកអាចធ្វើបទបង្ហាញ អាចឱ្យសិស្សឡើងមក ហើយបង្កើតជាសកម្មភាពទៅវិញទៅមកដែលទាក់ទងគ្នា និងធ្វើរឿងរ៉ាវជាច្រើនទៀតនៅលើក្តារខៀនឆ្លាតវៃនេះផ្ទាល់។ អ្នកអាចមានលទ្ធភាពឆ្ពោះទៅរកវេទិកាអប់រំដ៏ទៃផ្សេងៗទៀតចំពោះក្តារខៀនបែបឆ្លាតវៃនេះដែលអាចធ្វើបាននៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះវាបើកចំហរទៅរកពិភពលោក។

អ្នកសម្ភាសន៍៖ អស្ចារ្យ អស្ចារ្យមែន។

អំណត់ត្រាពីសម្លេង៖ Audio File 5.2.2

គ្រូបង្រៀន៖ យើងប្រើប្រាស់កម្មវិធី Zoom និង Google Classroom នៅសាលាសម្រាប់ការបង្រៀនសព្វថ្ងៃនេះ។

អ្នកសម្ភាសន៍៖ បាទ ដូច្នេះអ្នកប្រើប្រាស់ Google Classroom ហើយមានអ្វីផ្សេងទៀត?

គ្រូបង្រៀន៖ Zoom ។

អ្នកសម្ភាសន៍៖ Zoom មែនទេ?។ ដូច្នេះតើមានគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិអ្វីខ្លះនៃឧបករណ៍ដែលពឹងផ្អែកលើប្រព័ន្ធអនឡាញតាមអ្នកគិតឃើញ?

គ្រូបង្រៀន៖ គុណសម្បត្តិ គឺដូចជាអ្នកបានដឹងថាក្នុងពេលវេលាមួយ ជាពិសេសឥឡូវនេះការរៀនសូត្រ គឺពិតជាមានតម្លៃដោយសារតែស្ថានភាពនៅក្នុងប្រទេស។ អ្នកមិនអាចបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់ផ្ទាល់បាននោះទេ។ ដូច្នេះគុណសម្បត្តិជាចម្បង គឺអ្នកអាចបង្រៀនថ្នាក់រៀនទាំងមូលរបស់អ្នកតាមរយៈវេទិកាបែបអនឡាញនោះហើយជាគុណសម្បត្តិចំបងរបស់វា។ ដូចខ្ញុំបាននិយាយនៅក្នុងថ្នាក់រៀនជាក់ស្តែង យើងប្រហែលជាគ្មានឱកាសចែករំលែកជាវីដេអូដល់ពួកគេ ហើយប្រសិនបើយើងមិនមានក្តារខៀនបែបឆ្លាតវៃ យើងមិនអាចចែករំលែកការធ្វើបទបង្ហាញ មិនអាចបង្ហាញវីដេអូដល់ពួកគេបានប្រហែលជាសាលារៀនទាំងមូលមានតែទូរទស្សន៍មួយគ្រឿងអាចថាមានដូច្នោះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកប្រើប្រាស់ Zoom ឬកម្មវិធី Microsoft teams ឬក៏វេទិការផ្សេងៗទៀតដូចនេះ គឺមានឱកាសនៃការចែករំលែកជារូបភាព សម្លេងហើយនិងរឿងជាច្រើនទៀតដូចជា ការធ្វើបទបង្ហាញដោយប្រើ PowerPoint ។ ដូច្នេះមេរៀនកាន់តែគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍សម្រាប់សិស្ស។

អំណត់ត្រាពីសម្លេង៖ Audio File 5.2.3

គ្រូបង្រៀន៖ យើងបានប្រើប្រាស់គេហទំព័រមួយឈ្មោះ schoology.com ដែលជាប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា។

នៅក្នុងគេហទំព័រនោះ អ្នកអាចប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធទាំងមូលសម្រាប់មេរៀន អ្នកអាចបង្កើតជាមេរៀននៅក្នុងនោះ អ្នកអាចដាក់បញ្ចូលវីដេអូ អ្នកអាចផ្ទុសជា តំណរ(links) អ្នកអាចបង្កើតជាអត្ថបទដែលមានពណ៌ខុសៗគ្នា ដែលពិតជាល្អសម្រាប់ទាក់ទាញអារម្មណ៍សិស្ស អ្នកអាចដាក់បញ្ចូលសម្លេងរបស់អ្នកដូចជាការថតសម្លេងរបស់អ្នក ការដាក់បញ្ចូល ការស្វែងរកតំណរ និងការដាក់បញ្ចូលបង្កើតជាសំនួរសម្រាប់ឱ្យសិស្សឆ្លើយ។ ទាំងអស់នេះជាប្រព័ន្ធដែលយើងបានប្រើ ខ្ញុំដឹងថាសាលាភាគច្រើនមិនបានប្រើប្រព័ន្ធនោះទេ ប៉ុន្តែយើងបានប្រើ schoology.com ។ វាគឺជាគេហទំព័រមួយ វាគឺជាប្រព័ន្ធរៀបចំការសិក្សាមួយដូចដែលខ្ញុំបានលើកឡើងពីខាងដើម។ វាពិតជាល្អសម្រាប់ការរៀបចំសកម្មភាពសិក្សាអនឡាញ ដែលគ្រូបង្កើតជាមេរៀន ហើយពួកគាត់សុំឱ្យសិស្សស្តាប់សម្លេង មើលវីដេអូ ឆ្លើយសំនួរ

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

បង្កើតតេស្តប្រឡង ត្រួតពិនិត្យថាសិស្សយល់ដល់កម្រិត ណា។ អ្នកអាចបង្កើតតេស្តប្រឡងបែបស្វ័យប្រវត្តិ។ វាមានន័យថាគ្រូមិនចាំបាច់ត្រួតមើលគ្រប់ចម្លើយរបស់សិស្សនោះទេ ប៉ុន្តែប្រព័ន្ធនេះនឹង ផ្តល់ពិន្ទុដល់សិស្សជាស្វ័យប្រវត្តិ ហើយពួកគេអាចធ្វើតេស្តនោះបានច្រើនដងតាមដែលគេចង់ធ្វើ។ យើងបានរៀបចំជាការប្រឡងពាក់កណ្តាលឆមាស ការប្រឡងបញ្ចប់វគ្គយើងមានការប្រឡងទាំងអស់តាមអនឡាញ។ នោះគឺជា គុណសម្បត្តិ នៃប្រព័ន្ធអប់រំរបស់យើងដែលយើងមាននៅសាលារបស់យើង។ វាល្អមែន គុណសម្បត្តិមួយទៀតគឺពេលវេលា ដូចដែលខ្ញុំបានលើកឡើងពីដើមម្តងរួចមកហើយ កូនសិស្សអាចចូលស្តាប់ថ្នាក់ ហើយមើលវីដេអូរ និងធ្វើតេស្តទាំងនោះ នៅពេលណាក៏បាននៅពេលពួកគេមានទូរស័ព្ទនៅក្នុងដៃ នៅពេលណាដែលគេមានអ៊ីនធើណែត ហើយនៅពេលណាគេទំនេរ។ ជួនកាលពេលឪពុកម្តាយមិននៅផ្ទះ នោះមានន័យថាសិស្សមិនអាចចូលរួមជាមួយសកម្មភាពណាមួយបាននៅពេលថ្ងៃនោះទេ ប្រសិនបើគេគ្មានអ៊ីនធើណែត គេមិនអាចធ្វើអ្វីបាននោះទេ។ ដូច្នេះ គឺជាគុណសម្បត្តិនៃប្រព័ន្ធអប់រំរបស់យើង។

ពួកគេអាចរៀនបាននៅពេលណាដែលពួកគេចង់រៀន ពេលណាក៏បាននៅពេលដែលពួកគេធ្វើបាន។ គុណសម្បត្តិមួយផ្សេងទៀត ប្រព័ន្ធ schoology.com ដូចជា SMS និង Facebook អ្នកអាចបង្កើតជាវគ្គសិក្សានៅលើគេហទំព័រនោះសម្រាប់សិស្សឱ្យចូលរៀនបាន ហើយសិស្សអាចផុសជាមតិយោបល់ពួកគេ[illegible] ពួកគេអាចមើលឃើញអ្វីដែលសិស្សដ៏ទៃទៀតកំពុងធ្វើ ពួកគេអាចផ្ញើសារឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។ ដូច្នេះនេះគឺគុណសម្បត្តិមួយផ្សេងទៀត ពួកគេរៀនពីរបៀបទាក់ទងគ្នាដោយមានប្រសិទ្ធភាពតាមប្រព័ន្ធអនឡាញគេហទំព័រដែលយើងកំពុងតែប្រើឥឡូវនេះ គឺមានតាំងពីមុនពេលកូរ៉ូណាមកដល់ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមគិតពីវាប្រហែលជាក្នុងឆ្នាំ២០១៩នៅពាក់កណ្តាល ឬដើមឆ្នាំ២០១៩។

វាពិតជាល្អមែន ព្រោះទោះបីជាពេលយើងទៅបង្រៀននៅសាលា ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមប្រើប្រាស់គេហទំព័រនេះ ខ្ញុំបានបង្ហាញវាទៅកាន់អ្នកដឹកនាំរបស់យើង ប្រធានផ្នែកនិងនាយកសាលារបស់យើង ហើយយើងទាំងអស់គ្នាបានធ្វើការជុំគ្នាលើវាដើម្បីមើលថាតើយើងអាចធ្វើអ្វីបានខ្លះក្នុងពេលអនាគត។

វាជាឧបករណ៍ដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់លើកទឹកចិត្តសិស្ស និងសម្រាប់ការវាយតម្លៃពួកគេ។ ខ្ញុំអាចទាយបានដូច្នេះ ព្រោះនៅពេលដែលគ្រូធ្វើតេស្ត ពួកគាត់ត្រូវតែដាក់ពិន្ទុដល់តេស្តគ្រប់ច្បាប់ប៉ុន្តែជាមួយនឹងប្រព័ន្ធនោះ ពួកគាត់គ្រាន់តែបង្កើតតេស្តមួយ ហើយប្រព័ន្ធនេះកែវាដោយស្វ័យប្រវត្តិ។ វាធ្វើឱ្យកិច្ចការគ្រូងាយស្រួលជាងមុន។ ហើយអ្នកក៏អាចប្រើវាជា e-mail អ្នកអាចប្រើវាជាវេទិការជជែកគ្នា អ្នកអាចប្រើវាជាកន្លែងធ្វើការប្រឡង ព្រោះសិស្សអាចចូលទៅប្រឡងទីនោះបានល្អមែន។

ទំនាក់ទំនងសាលាទាំងមូលអាចធ្វើបានដោយគេហទំព័រតែមួយ។ ដូច្នេះខ្ញុំពេញចិត្តវា ហើយខ្ញុំចូលចិត្តវាខ្លាំងណាស់ ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យសាលាយើងបន្តប្រើប្រាស់គេហទំព័រនោះ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គុណវិបត្តិ គឺថាវាមិនដំណើរការលើគ្រប់ឧបករណ៍នោះទេ។ លើទូរស័ព្ទចាស់ៗ វាអត់ដំណើរការទេលើទូរស័ព្ទដែលមិនមែនជា smartphones វាអត់ដំណើរការទាល់តែសោះ។ អ្នកត្រូវការទូរស័ព្ទ smartphones ដ៏អស្ចារ្យមួយ ដើម្បីអាចមានលទ្ធភាពប្រើប្រាស់គេហទំព័រនោះបានគ្រប់យ៉ាង។

អំណាត់ត្រាពីសម្លេង៖ Audio File 5.2.4

គ្រូបង្រៀន៖ នៅក្នុងថ្នាក់រៀន វាមានភាពងាយស្រួលជាងច្រើន។ អ្នកពិតជាត្រូវប្រើក្តារខៀនមួយ មានជំរើសក្នុងការប្រើក្តារខៀនមួយ អ្នកអាចសរសេរលើទូស័ព្ទ ឬលើឧបករណ៍ tablet នៅអ្វីដែលអ្នកមានហើយបង្ហាញវាឱ្យសិស្សមើល។

ការរៀបចំនៅក្នុងថ្នាក់ Zoom និងមិនចំណាយពេលច្រើនដូចការរៀបចំសម្រាប់ថ្នាក់តាមកម្មវិធី schoology ទេដែលយើងមានក្នុងប្រព័ន្ធរៀបចំការសិក្សារបស់យើង។ យើងប្រើប្រាស់ Zoom គ្រូខ្លះពេញចិត្ត Zoom ជាង schoology ព្រោះវាងាយបង្កើតមេរៀនជាងនៅពេលអ្នកបង្រៀនតាម Zoom វាដូចជាការនិយាយបង្រៀនធម្មតា។ ហើយយើងក៏ប្រើប្រាស់ Google Meet ព្រោះវាគ្មានការកំណត់ពេលវេលាឥឡូវនេះ។ ហើយ Zoom មានពេលកំណត់៤០នាទី យើងប្រើប្រាស់ Google Meet ។

អំណាត់ត្រាពីសម្លេង៖ Audio File 5.2.5

គ្រូបង្រៀន៖ គ្រូៗរបស់យើងប្រើប្រាស់កម្មវិធីបំលែងវីដេអូ កម្មវិធីកែប្រែវីដេអូ និងឧបករណ៍ថតសម្លេង ដើម្បីធ្វើការថតសម្លេងហើយ ដាក់បញ្ចូលទៅលើប្រព័ន្ធអនឡាញទាំងអស់ យើងប្រើប្រាស់វីដេអូតាម YouTube ខ្ញុំអាចថាបាន វាជាប្រភេទឧបករណ៍ឌីជីថល។ វីដេអូតាម YouTube មាន

លក្ខណៈអប់រំល្អ មានវីដេអូរបៀបអប់រំជាច្រើន ដែលគេអាចប្រើប្រាស់បានដើម្បីបង្រៀនសិស្ស។ បង្រៀនសិស្សដោយការអានសៀវភៅអនឡាញ។ ខ្ញុំបានដាក់បញ្ចូលសៀវភៅខ្លះសម្រាប់ពួកគេអានហើយពួកគេអានវាដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នានា ព្រោះមិនមែនអ្នកគ្រប់គ្នាអាចទិញសៀវភៅពុម្ពបាននោះទេ។

អ្នកគ្រាន់តែអាចទាញយកវាពីអ៊ីនធើណែតដោយងាយស្រួល មានសៀវភៅដែលគេមិនគិតលុយជាច្រើនប្រភេទ ដែលអ្នកអាចទាញយកមកអានបាន។ ព្រោះការអានគឺពិតជាសំខាន់សម្រាប់ការចេះភាសាទោះវាជាភាសាអង់គ្លេសក្តី ឬភាសាស៊ីនហាលា។

យុគសម័យឌីជីថលបានផ្តល់នូវឧបករណ៍អប់រំថ្មីៗជាច្រើនសម្រាប់ថ្នាក់រៀនហើយអ្នកអប់រំដែលទទួលបានជោគជ័យយល់ពីសារៈសំខាន់នៃការបញ្ចូលពួកគេទៅក្នុងការបង្រៀន។ នៅក្នុងម៉ូឌុលនេះអ្នកនឹងឃើញពីរបៀបប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងគមនាគមន៍ (អាយស៊ីធី) ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដើម្បីឱ្យត្រូវនឹងគោលបំណងសិក្សាប្រធានបទ និងការវាយតម្លៃនៅក្នុងថ្នាក់។ តាមរយៈការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាជាក់ស្តែងឱកាសដែលផ្តល់ដោយប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ឌីជីថលនឹងត្រូវបានបង្ហាញដើម្បីគាំទ្រ និងបង្កើនការរចនានិងការអនុវត្តដំណើរការបង្រៀន និងរៀន ហើយសំណុំជំនាញឌីជីថលសំខាន់ៗនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីឱ្យអ្នកអាចប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថលបានកាន់តែប្រសើរបរិបទគរុកោសល្យ។

សូមរីករាយ!

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

ម៉ូឌុល ៥

ការបង្រៀន និងរៀនតាមបែបឌីជីថល

៥.៣. ការរៀបចំមេរៀន និងដំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ូនធឺណែត

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

ការបង្រៀន និងរៀនតាមបែបឌីជីថល

មេរៀននេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដៃគូសហការនៅក្នុងគម្រោងនៅ វិធីសាស្ត្របង្រៀនសម័យថ្មីនៅអាស៊ីខាងត្បូង (Contemporary Teaching Skill for South Asia) ហៅកាត់ថា CONTESSA ក្រោមការចូលរួមឧបត្ថម្ភថវិកាដោយកម្មវិធី Eramus+ នៃសហភាពអឺរ៉ុបដែលមានលេខគម្រោង598756-EPP-1-2018-1-AT-EPPKKA2-CBHE-JP-/CONTESSA

អ្នកសម្របសម្រួល :

Sandra Hummel, សាកលវិទ្យាល័យហ្គ្រាស UNIVERSITY OF GRAZ (អូទ្រីស)

ក្រោមការចូលរួមសហការពី :

សាកលវិទ្យាល័យបច្ចេកវិទ្យា ជ្រេសឱល (អាល្លឺម៉ង់)

សាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា (កម្ពុជា)

សាកលវិទ្យាល័យកម្ពុជា (កម្ពុជា)

សាកលវិទ្យាល័យអភេននៃប្រទេសស្រីលង្កា (ស្រីលង្កា)

សាកលវិទ្យាល័យយូកំឡូប (ស្រីលង្កា)

អ្នកនិពន្ធ: Regina Elias, Sandra Hummel, Mirjam Brodacz-Geier, Bridget Sheehan

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

សេចក្តីប្រកាស

គណៈកម្មការអឺរ៉ុបសូមធ្វើការគាំទ្រដល់ការបោះពុម្ពឯកសារនេះ ដែលមិនមែនឆ្លុះបញ្ចាំងតែពីទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធខាងលើទេ ហើយយើងក៏មិនទទួលខុសត្រូវចំពោះការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលដកស្រង់ចេញពីការបោះពុម្ពនេះដោយប្រការណាមួយដែរ។ ព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមនៃមេរៀននេះអាចរកបានដោយបើកចំហ និងឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ CONTESSA :

https://contessa_project.eu/

រក្សាសិទ្ធិ

មេរៀននេះត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណឱ្យប្រើប្រាស់ក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃ Creative Commons

Attribution_ShareAlike 4.0 Internatinal License

(https://creativecommons.org(licenses/by_sa/4.0/)

ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ចែករំលែក សម្របសម្រួលដើម្បីប្រើប្រាស់បន្ត ចែកចាយផលិតផលសារជាថ្មីក្នុងទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាអ្នកប្រើប្រាស់ផ្តល់កិត្តិយសឱ្យបានសមរម្យដល់អ្នកនិពន្ធទាំងអស់។ សូមផ្តល់ជាតំណភ្ជាប់ (link) ទៅកាន់ Creative Commons License និងសូមបញ្ជាក់ផងដែរ បើមានការផ្លាស់ប្តូរណាមួយ។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូលគំនិតកែសម្រួល ឬបន្ថែមអត្ថន័យលើមេរៀននេះអ្នកត្រូវតែធ្វើការសុំសិទ្ធិកែសម្រួលឯកសារតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើ។ រូបភាព ខ្សែសំឡេង វីដេអូ ក៏ដូចជាឯកសារដទៃទៀតដែលមាននៅក្នុងមេរៀនទាំងនេះមិនត្រូវបានបូកបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons ទេ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់។ ប្រសិនបើផ្នែកណាមួយនៃមេរៀននេះមិនត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងឯកសារអាជ្ញាប័ណ្ណ ហើយការប្រើប្រាស់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ឬក៏ប្រើប្រាស់លើសពីច្បាប់អនុញ្ញាត ត្រូវតែសុំការអនុញ្ញាតដោយផ្ទាល់ពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ។

CC BY SA

សេចក្តីផ្តើម

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA ជាអ្វី?

វគ្គសិក្សា CONTESSA ជាលទ្ធផលមួយក្នុងចំណោម លទ្ធផលនៃគម្រោងស្តីអំពី "ជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង" ដែលផ្តល់មូលនិធិរួម ដោយកម្មវិធី Erasmus+ Program នៃសហភាពអឺរ៉ុប។ គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះគឺ ដើម្បីជាការរួមចំណែកក្នុងការបង្កើតកម្មវិធីអប់រំគ្រូបង្រៀនដោយជោគជ័យសម្រាប់គ្រូបឋមសិក្សា ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្រីលង្កាដែលនឹងនាំដល់ការបង្កើតបានផលវិជ្ជមានរយៈពេលវែងទៅលើប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅ។ វាមានសារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើង សម្រាប់អ្នកអប់រំដែលជោគជ័យក្នុងការតាមឱ្យទាន់សម័យជាមួយនឹងជំនាញ និងវិធីសាស្ត្រក្នុងសម័យថ្មី ដើម្បីយកមកប្រើក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ ដូច្នេះ វគ្គសិក្សា CONTESSA ផ្តល់ជូនមេរៀន ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំនួន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើចំណុចចំនួនបី ដែលតម្រង់ទៅរកការអភិវឌ្ឍលើជំនាញបង្រៀនបែបសម័យថ្មី។ ម៉ូឌុលទាំងឡាយ និងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់វាគឺមានដូចខាងក្រោម៖

ម៉ូឌុល១៖ ការកសាងការយល់ដឹងអំពីការអប់រំនៅបឋមសិក្សា
១.ការបង្រៀន និងការរៀននៅសតវត្សទី២១
២.ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន និងជំនាញគរុកោសល្យ ៖ គំនិត ឧបករណ៍ និងការអនុវត្ត
៣.ការរៀបចំបរិយាកាសសិក្សា

ម៉ូឌុល២៖ ភាពអស្ចារ្យក្នុងការបង្រៀន៖ សមត្ថភាពជាក់លាក់ប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា
១. ការយល់ដឹងពីការបង្រៀន៖ តួនាទី ភារកិច្ច និងមុខងារ
២. ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសិក្សា
៣. ជំនាញវិជ្ជាជីវៈគរុកោសល្យ

ម៉ូឌុល៣៖ការអប់រំឈានមុខគេបែបវិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល៖ ការលើកកម្ពស់ដំណើរការសិក្សាដែលបានបង្កើតរួមគ្នា
១. ការអភិវឌ្ឍលក្ខណៈបុគ្គល និងជំនាញដោះស្រាយបញ្ហា
២. ការអះអាងពីពិភពជីវិតជាក់ស្តែង និងក្តីសង្ឃឹមទៅអនាគត
៣. ការប្តេជ្ញាចិត្តដោយខ្លួនឯង ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួន

ម៉ូឌុល៤៖ ការរួមបញ្ចូលភាពខុសគ្នា៖ គោលវិធីគរុកោសល្យសម្រាប់ភាពចម្រុះគ្នា ភាពមិនស្មើគ្នា និងតម្រូវការពិសេស
១. គរុកោសល្យបរិយាបន្ន ៖ គោលវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្រ
២. ការបង្រៀន និងរៀនក្នុងភាពចម្រុះគ្នា ៖ ការរៀបចំ ការយល់ដឹងការវាយតម្លៃ
៣. ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនដែលមានភាពចម្រុះគ្នា

ម៉ូឌុល៥៖ ការបង្រៀន និងរៀនតាមបែបឌីជីថល
១. គរុកោសល្យ នៃការសិក្សាពីចម្ងាយ និងបរិយាកាសសិក្សាដែលបំពាក់ទៅដោយបច្ចេកវិទ្យា
២. ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងបច្ចេកទេសឌីជីថល៖ ឧបករណ៍ និងទម្រង់សម្រាប់គោលបំណងនៃការអប់រំ
៣. ការរៀបចំមេរៀន និងដំណើរការបង្រៀនតាមអ៊ិនធឺណែត

នៅពេលដែលបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ អ្នកចូលរួមនឹងអាចអនុវត្តជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី ដែលទើបទទួលបានធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់អាចចូលរួមសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ និងរៀនពីវិធីថ្មីៗដើម្បីជួយឱ្យសិស្សឈានទៅដល់ចំណុចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ។

តើវគ្គសិក្សា CONTESSA សម្រាប់អ្នកណា?

គម្រោងស្តីពីជំនាញក្នុងការបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់អាស៊ីខាងត្បូង មានបំណងក្នុងការលើកតម្កើងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មីសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត និងគ្រូបង្រៀនដែលកំពុងបម្រើការក្នុងសាលាបឋមសិក្សានានា។ ឯកសារខាងក្រោមត្រូវបានសម្របសម្រួលជាពិសេសសម្រាប់គរុសិស្ស/និស្សិត។ លើសពីនេះទៅទៀត វគ្គសិក្សា CONTESSA ក៏សម្រាប់អ្នកដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើខ្លួនឱ្យទាន់សម័យកាលជាមួយនិងជំនាញបង្រៀនសម័យថ្មី។ ឯកសារមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយក៏មានជាភាសាខ្មែរ ភាសាសិង្ហាលា (Sinhala) និងភាសាតាមីល (Tamil) ដែលប្រើប្រាស់នៅប្រទេសស្រីលង្កា។

តើរចនាសម្ព័ន្ធនៃវគ្គសិក្សា CONTESSA មានអ្វីខ្លះ?

ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុនរួចហើយ វគ្គសិក្សា CONTESSA នេះរួមមាន៥ម៉ូឌុល ដែលម៉ូឌុលនីមួយៗមានតម្លៃស្មើនឹង៣ក្រេឌីតតាមប្រព័ន្ធផ្ទេរការសិក្សារបស់អឺរ៉ុប។ ជាការល្អ ម៉ូឌុល

ទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់រួមគ្នា ពីព្រោះម៉ូឌុលនីមួយៗយោងឯកសារលើម៉ូឌុលដទៃទៀត។ ប៉ុន្តែក្នុងមេរៀន ម៉ូឌុលទាំងនេះក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងវិធីមួយ ដែលអាចប្រើបានដោយខ្លួនឯងឯងផ្ទាល់ផងដែរ។ ម៉ូឌុលនីមួយៗមានការផ្តោតលើប្រធានបទចំនួនបី ហើយឯកសារទាំងឡាយក៏បង្កើតឡើងសម្រាប់ការផ្តោតនីមួយៗផងដែរ។ វាបង្កើតឱ្យមានឯកសារសរុបចំនួន១៥ផ្នែកសម្រាប់វគ្គសិក្សា CONTESSA ។ ឯកសារនីមួយៗរួមមានសេចក្តីផ្តើមបែបទ្រឹស្តីចំពោះចំណុចផ្តើម ហើយតាមពីក្រោយដោយលំហាត់អនុវត្ត ដោយផ្អែកលើទ្រឹស្តី។

ជំហាន១ – ទ្រឹស្តី – គឺជាការរំឭកនូវអ្វីដែលបានអាននៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមនៃទ្រឹស្តីលំហាត់អនុវត្តទាំងនេះ ត្រួតពិនិត្យការយល់ដឹងនៃអត្ថបទ ដើម្បីប្រាកដថាទ្រឹស្តីជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានយល់ដឹង។

ជំហាន២ – បទពិសោធ – ផ្តល់ជូននូវឧទាហរណ៍នៃគ្រូបង្រៀនពិតប្រាកដ និងវិធីដែលពួកគាត់អនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់នឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ទាំងនេះបានភ្ជាប់លំហាត់អនុវត្តទៅនឹងទ្រឹស្តីដែលបានរៀនពីមុនរួចហើយ។

ជំហាន៣ – ការឆ្លុះបញ្ចាំងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ – រាប់បញ្ចូលសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំង ដោយផ្អែកទៅលើចំណុចផ្តោតនីមួយៗ។

ជំហាន៤ – ការអនុវត្ត – គឺជាជំហានចុងក្រោយដែលមានគម្រោងគោលនៃការបង្រៀនមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងផ្អែកទៅលើអ្វីដែលបានប្រទះឃើញពីមុននៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរ។

លំហាត់អនុវត្តនៅក្នុងជំហានទីមួយ និងទីពីរអាចត្រូវបានបំពេញដោយផ្ទាល់ក្នុងឯកសារនេះ។ ជំហានទី៣ និងទីបួនជាផ្នែកនៃឯកសារដែលរៀបជាសំណុំដាច់ដោយឡែកដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ។ គំរូសម្រាប់ការរៀបចំសំណុំឯកសារ (portfolio) មានជាឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

youtube.com/moeyscambodia
sala.moeys.gov.kh
t.me/moeysnews

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

CONTESSA
Contemporary Teaching Skills for South Asia
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

មាតិកា

១.ការរៀបចំមេរៀនតាមបែបឌីជីថល 1

២. មេរៀនឌីជីថលដែលត្រូវបានកែលម្អ 7

  ២.១. ការបង្រៀនតាមអ៊ិនធឺណែត និងការបង្រៀនក្រៅថ្នាក់ 7

  ២.២.ការពង្រឹងការសហការបែបឌីជីថល 8

  ២.៣.ការនិទានរឿងបែបឌីជីថល 10

  ២.៤.ធនធានអប់រំបើកចំហ 13

    ២.៤.១.ស្ថានភាពនៅប្រទេសស្រីលង្កា 18

៣.សមត្ថភាពរបស់គ្រូសម្រាប់ការបង្រៀនតាមបែបឌីជីថល 19

  ៣.១.ចំណេះដឹងផ្នែកព័ត៌មាន និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ 20

  ៣.២. ទំនាក់ទំនង និងការសហការ 20

  ៣.៣.ការបង្កើតមាតិកាឌីជីថល 21

៤. ការពិចារណាសម្រាប់ការបង្រៀនតាមបែបឌីជីថល 21

៥. ចំណុចសំខាន់ៗ 23

ឯកសារពិគ្រោះ 24

លំហាត់អនុវត្ត 25

លំហាត់អនុវត្ត និងដំណោះស្រាយ 28

ជំហានទី២ 32

ជំហានទី ២៖ ដំណោះស្រាយ 37

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន 40

..... 41

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន 41

ឧបសម្ព័ន្ធ 42

កំណាត់ត្រាពីសំឡេង៖ Video File..... 42

កំណាត់ត្រាសំឡេង៖ Audio File 5.3.1..... 43

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សេចក្តីណែនាំផ្នែកទ្រឹស្តី

១-ការរៀបចំមេរៀនតាមបែបឌីជីថល

ដូចមានក្នុងសេចក្តីណែនាំផ្នែកទ្រឹស្តី កុមារបច្ចុប្បន្នរីកលូតលាស់នៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានដែលទទួលឥទ្ធិពលច្រើនពីបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល។ ពួកគេធ្លាប់ឆ្លងកាត់ជីវិតជាសិស្ស ដូច្នេះ ចាំបាច់ត្រូវពិចារណាអំពីការបង្រៀន និងរៀន។ ការពិភាក្សាត្រូវបានធ្វើឡើងពីករណីផ្សេងគ្នានៃបរិស្ថានសិក្សាដោយការពង្រឹងតាមបែបឌីជីថល៖ ថ្នាក់រៀនឆ្លាតវៃ ឬ បរិយាកាសរៀនសូត្រឆ្លាតវៃដោយការបញ្ចូលគ្នានៃការធ្វើផ្ទាល់ និងតាមបែបឌីជីថលសម្រាប់បរិយាកាសរៀនសូត្រ និងដោយមានទំនាក់ទំនងគ្នា។ វិធីទាំងពីរបំពេញគ្នាទៅវិញទៅមក ជួយគាំទ្របទពិសោធរៀនសូត្ររបស់អ្នកសិក្សា។ ទោះជាយ៉ាងណា ការបញ្ចូលគ្នានេះ គឺជាស្ថានភាពដ៏ល្អមួយដែលប្រហែលជាមិនត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងសាលារៀន ឬ ថ្នាក់រៀនមធ្យមទេ។ ដូច្នេះ វាមានភាពប្រាកដនិយមជាងមុន ថ្នាក់រៀនជាករណីមួយផ្នែកដែលបន្ថែមនូវឧបករណ៍ឌីជីថលក្នុងបរិស្ថានរូបវន្ត "ដើម្បីទ្រទ្រង់ មុខងាររៀនសូត្រដូចជា ព័ត៌មានគាំទ្រការធ្វើតេស្ត និងការឆ្លើយតប ប៉ុន្តែឧបករណ៍ ឌីជីថលមិនឆ្លើយតបនឹងបរិស្ថានរូបវន្តពិត" (Koper ២០១៤: ៣)។ យើងក៏ត្រូវពិចារណាផងដែរថា ការទទួលបានចំណេះដឹងបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលរបស់សិស្សនៅក្នុង ឬ ក្រៅថ្នាក់ នៅសាលាបឋមសិក្សាភាគច្រើន គឺមានកម្រិត។ តាមពិតវិធីដែលកុមាររៀនគឺមិនពឹងផ្អែកតែលើការអនុវត្តឌីជីថលនោះទេ។ ទោះជាយ៉ាងណា គ្រូបង្រៀនអាចរៀបចំការបង្រៀនដោយមានជំនួយពីឧបករណ៍តាមអ៊ិនធឺណែតដូចជាម៉ាស៊ីនស្វែងរករូបភាព ឬ វីដេអូ ដូច្នេះ សិស្សានុសិស្សអាចពង្រីកធនធានជាសកលដើម្បីគាំទ្រដល់ដំណើរការសិក្សា។

នៅពេលរៀបចំមេរៀនឌីជីថល គ្រូបង្រៀនត្រូវអភិវឌ្ឍឧបករណ៍អនឡាញផ្សេងទៀតរួមជាមួយឧបករណ៍ថ្មីៗ។ ដូច្នេះ គ្រូបង្រៀនត្រូវការការណែនាំអំពីការជ្រើសរើស និងប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ក្នុងការបង្រៀន និងរៀន (ស៊ី ហាំមីលតុន, រ៉ូសេនបឺក, និងអាកកាហ្គូល ២០១៦: ៤៣៣)។ គំរូ SAMR គឺសំដៅដល់ការណែនាំបែបនេះ មានបួនប្រភេទ ដែលប្រភេទនីមួយៗត្រូវបានកំណត់ដោយកម្រិតនៃការបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យា ឌីជីថលទៅក្នុងដំណើរការបង្រៀន និងរៀន។

រូបភាពទី១៖ គំរូនៃការកំណត់ឡើងវិញ ការកែប្រែ ការជាក់ជាកញ្ចប់ ការជំនួស (SAMR)

ការជំនួស គឺជាប្រភេទទីមួយនៃគំរូពិពណ៌នាអំពីការជំនួសសាមញ្ញនៃបច្ចេកវិទ្យាអាណាឡូកជាមួយឌីជីថល។ ជាឧទាហរណ៍ ការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រជាមួយសូហ្វវែរ សរសេរជំនួសអត្ថបទសរសេរដោយដៃ ឬ ការជំនួសក្តារខៀនដោយក្តារឆ្លាតវៃ។ នៅក្នុងប្រភេទបន្ទាប់ Augmentation បច្ចេកវិទ្យាអាណាឡូកត្រូវបានជំនួសម្តងទៀតដោយបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលដែលបង្កើតឱកាសសិក្សាបន្ថែម និងពង្រីកលទ្ធភាពមុខងារ។ ជាឧទាហរណ៍ ក្តារឆ្លាតវៃអាចរក្សាទុកអត្ថបទដែលបានសរសេរនៅលើវា និងបញ្ជូនទៅឱ្យសិស្ស (សម្រាប់សិស្សដែលអវត្តមានដោយសារជំងឺ)។ កម្មវិធីពិនិត្យអក្ខរាវិរុទ្ធនៃកម្មវិធីសរសេរដែលកែអត្ថបទដោយស្វ័យប្រវត្តិ ឬ លទ្ធភាពកែអត្ថបទយ៉ាងងាយស្រួលនៅក្នុងកម្មវិធីសរសេរក្នុងកុំព្យូទ័រ។ (Cf. Brägger, តាមអ៊ិនធឺណែត)។ ប្រភេទទីបីគឺ ការកែប្រែ "ការបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាទាមទារឱ្យមានការរៀបចំភារកិច្ចឡើងវិញ" (Hamilton, Rosenberg, & Akcaoglu 2016: 435) ។ ជាឧទាហរណ៍ និស្សិតមិនចាំបាច់មានវត្តមាននៅកន្លែងធ្វើកិច្ចការគម្រោងទេ ប៉ុន្តែពួកគេអាចសហការគ្នាតាមរយៈឧបករណ៍ដែលភ្ជាប់អ៊ីនធឺណែតដូចជាប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា។ Redefinition គឺជាប្រភេទទីបួន និងចុងក្រោយនៃគំរូ SAMR ជាប់ទាក់ទងនឹង ការបង្កើតភារកិច្ចថ្មីជាមួយបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ដែលពីមុន (គ្មានបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល) មិនអាចផលិតបាន។ ជាឧទាហរណ៍ បទបង្ហាញនៃគំនិត "តាមរយៈវីដេអូដែលបានបង្កើត និងកែបន្តរៀងៗខ្លួន" (Hamilton, Rosenberg, & Akcaoglu 2016: 435)។ គំរូ SAMR ផ្តល់ជូនគ្រូបង្រៀននូវឱកាសឆ្លុះបញ្ចាំង និងអភិវឌ្ឍការបង្រៀនរបស់ខ្លួន ទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថល និងបច្ចេកវិទ្យា។ ទោះយ៉ាងណា យើងមិនគួរយល់ថា ជាគំរូមួយដែលគ្រូបង្រៀនមានការរីកចម្រើនពីកម្រិតមួយទៅកម្រិតមួយដោយទុកកម្រិតមុនចោលនោះទេ។ គំរូ SAMR បង្កើតក្របខណ្ឌសម្រាប់វិធីបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យា និងមេឌាក្នុងថ្នាក់រៀន។ ប្រភេទទាំងបួននៃគំរូបំពេញគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយតំណាងឱ្យឱកាសស្មើគ្នាដែលអាចត្រូវបានប្រើអាស្រ័យលើស្ថានភាពបង្រៀន និងបំណិនផ្នែកប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយរបស់អ្នកសិក្សា។ គំរូមិនមែននិយាយអំពីការដាក់ឧបករណ៍ ឬ កម្មវិធីដាក់លាក់ទៅក្នុងប្រភេទនីមួយៗទេ ប៉ុន្តែវាជារបៀបដែលឧបករណ៍និងកម្មវិធីទាំងនេះត្រូវបានប្រើនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ ឧបករណ៍ពីរដូចគ្នាអាចត្រូវបានប្រើក្នុងទម្រង់ផ្សេងគ្នា និងតាមប្រភេទផ្សេងគ្នា។ សម្រាប់គោលបំណងនៃការបង្រៀនប្រភេទនីមួយៗ គឺអាចជាការពង្រីកដំណោះដឹងអំពីសារព័ត៌មានសម្រាប់គ្រូបង្រៀន និងអ្នកសិក្សា។ (ស៊ីអេសថោនសេនតាមអ៊ីនធឺណិត)

អ្វីដែលមេរៀនផ្អែកលើអ៊ីនធឺណែតហាក់ដូចជាត្រូវបានកំណត់ដោយវិធីសាស្ត្រគរុកោសល្យ និងឧបករណ៍បច្ចេកវិទ្យាដែលគ្រូបានប្រើ។ ខណៈដែលបច្ចេកវិទ្យាកំពុងតែរីកចម្រើន គ្រូបង្រៀនទទួលបាននូវជម្រើសច្រើនសម្រាប់ការបង្រៀនមេរៀនផ្អែកលើអ៊ីនធឺណែត និងទាមទារឱ្យមានការធ្វើផែនការបង្រៀនដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ ផែនការនេះគួរតែមានវិធីសាស្ត្រដែលសមស្របនឹងការបង្រៀនតាមអ៊ីនធឺណែត។ បន្ថែមពីនេះ គ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សាគួរតែយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសលើការបញ្ចូលវិធីសាស្ត្រគរុកោសល្យឱ្យសមស្របនឹងតម្រូវការសិក្សា និងដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍរបស់សិស្ស។

ជាមួយគំរូ SAMR គ្រូគួរគិតថា ត្រូវរៀបចំមេរៀនតាមបែបឌីជីថល។ ដូចមានក្នុង សេចក្តីណែនាំផ្នែកទ្រឹស្តី ម៉ូឌុល១ ប្រធានបទ២ គំរូមែកធាងគឺជាគោលការណ៍ណែនាំមួយដែលអាចធ្វើទៅបានសម្រាប់រៀបចំផែនការបង្រៀនប្រកបដោយបទពិសោធ និងប្រសិទ្ធភាព។ បរិបទថ្នាក់រៀនតាមបែបឌីជីថលគួរផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើគ្រូបង្រៀនក្នុងការបង្រៀន ហើយឧបករណ៍ឌីជីថលគួរត្រូវបានផលិតសម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងការសិក្សា។

គ្រូបង្រៀន និងការបង្រៀន	អ្នកសិក្សា និងការសិក្សា
ឫសគល់ សួរសំណួរ៖ - តើអ្វីទៅជាចំណេះដឹង និងសមត្ថភាពមានស្រាប់របស់និស្សិតទាក់ទងនឹងវិធីសាស្ត្រ និងសម្ភារៈសិក្សាតាមបែបឌីជីថល? - តើធនធានឌីជីថលណាដែលអាចរកបាន?	ឫសគល់ គំនិត៖ . ឧបករណ៍ធ្វើបទបង្ហាញបែបឌីជីថល (ឧ. PowerPoint) សម្រាប់គោលបំណងនៃការរៀន (ទាំងការបោះពុម្ព ឬ កំណែបែបឌីជីថល) .ឧបករណ៍ទំនាក់ទំនង (ឧទាហរណ៍ អ៊ីមែល) សម្រាប់គោលបំណងនៃការសិក្សា .ឧបករណ៍បំផុសគំនិតបែបឌីជីថលសម្រាប់បំផុសគំនិត និងពាក្យដដែលនៃមេរៀនមុនៗ . វីដេអូរូបភាពតាមអ៊ិនធឺណែត និងប្រភពអ៊ិនធឺណែតសម្រាប់ភ្ជាប់មេរៀនទៅនឹងជីវភាពរស់នៅរបស់សិស្ស បង្ហាញពីភាពពាក់ព័ន្ធនៃមេរៀនបង្ហាញបញ្ហា (សម្រាប់ការរៀបចំត្រៀមបោះពុម្ព ឬ កំណែបែបឌីជីថលនៅក្នុងថ្នាក់)។
ការលូតលាស់ សួរសំណួរ៖ -តើវិធីសាស្ត្រឌីជីថលណាដែលប្រសើរជាងនេះនឹងជួយដល់ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពសំខាន់ៗរបស់សិស្ស? តើសម្ភារៈ ឬ ប្រព័ន្ធឌីជីថលណាដែលនឹងគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពសំខាន់ៗរបស់សិស្ស?	ការលូតលាស់ គំនិត៖ . ឧបករណ៍ធ្វើបទបង្ហាញបែបឌីជីថល (ឧ. PowerPoint) សម្រាប់បង្ហាញការបង្រៀនអំពីការនិយាយវាគ្មិន ការធ្វើបទបង្ហាញគម្រោង (ទាំងការបោះពុម្ពផ្សាយ ឬ កំណែបែបឌីជីថល

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

- តើកិច្ចការតាមបែបប្រពៃណីអាចត្រូវបានពង្រីក ឬ រចនាឡើងវិញតាមរយៈការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ឌីជីថលយ៉ាងដូចម្តេច? តើឧបករណ៍ឌីជីថលណាដែលសមស្រប? - តើការបង្រៀនតាមបែបឌីជីថលអាចជួយគាំទ្រដល់សិស្សយ៉ាងដូចម្តេច? តើមានជម្រើសអ្វីទៀតប្រសិនបើ សម្ភារៈ ឬ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថលដែលបានរៀបចំមិនដំណើរការក្នុងមេរៀន?	. វីដេអូរូបភាពតាមអ៊ិនធឺណែត និងធនធានអ៊ិនធឺណែត សម្រាប់បង្ហាញការបង្រៀនអំពីការនិយាយវាគ្មិន ការធ្វើបទបង្ហាញគម្រោង (សម្រាប់ការរៀបចំដូចជាការបោះពុម្ពផ្សាយ ឬ ជាកំណែឌីជីថលនៅក្នុងថ្នាក់) . ឧបករណ៍ទំនាក់ទំនង (ឧទាហរណ៍ អ៊ីមែល) សម្រាប់ការបង្ហាញការបង្រៀនវាគ្មិន ភ្ញៀវ បទបង្ហាញគម្រោង . ការសិក្សាក្រៅថ្នាក់រៀន . ល្បែងសិក្សា
ការរីកសុសសាយ • ការអភិវឌ្ឍមាតិកាឌីជីថលដែលល្អប្រសើរ • ការអភិវឌ្ឍជម្រើសដំនួសអាចបត់បែនបាន ប្រសិនបើឧបករណ៍ឌីជីថលឈប់ដំណើរការក្នុងមេរៀន • ការការអភិវឌ្ឍឌីជីថលក្នុងការតាមដាន និងវាស់វែងសមិទ្ធិផលនៃវឌ្ឍនភាពការសិក្សា ឬ កំណត់គោលបំណងសិក្សា	ការរីកសុសសាយ . ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា (LMS) សម្រាប់ការពិភាក្សាក្នុងថ្នាក់ ការសំដែងតួ ករណីសិក្សា របាយការណ៍ និងសៀវភៅ . ឧបករណ៍ធ្វើបទបង្ហាញបែបឌីជីថល (ឧ. PowerPoint) សម្រាប់ករណីសិក្សា របាយការណ៍ សៀវភៅ (ជាការបោះពុម្ព ឬ កំណែឌីជីថល) . វីដេអូរូបភាពតាមអ៊ិនធឺណែត និងប្រភពអ៊ិនធឺណែត សម្រាប់ករណីសិក្សា របាយការណ៍ សៀវភៅ (សម្រាប់ត្រៀមបោះពុម្ព ឬ កំណែឌីជីថលក្នុងថ្នាក់)

	.ឧបករណ៍សំណួរឌីជីថល (ឧ. Quizlet) សម្រាប់កម្រងសំណួរ ការចងចាំ បណ្ណពាក្យ (ទាំងសន្លឹកបោះពុម្ព ឬ កំណែឌីជីថល) . ឧបករណ៍ទំនាក់ទំនង (ឧ. អ៊ីមែល) សម្រាប់ករណីសិក្សា របាយការណ៍ សៀវភៅ កម្រងសំណួរ ការចងចាំ បណ្ណពាក្យ
ដំណើរការថ្មីឡើងវិញ សួរសំណួរ៖ - តើវិធីសាស្ត្រ ឬ សម្ភារៈ ឬ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយដែលត្រូវបានកែលម្អតាមបែបឌីជីថលមានប្រសិទ្ធភាពយ៉ាងដូចម្តេចចំពោះការរីកចម្រើននៃការសិក្សារបស់សិស្ស? - តើមានអ្វីដែលត្រូវការផ្លាស់ប្តូរ ឬ ប្រែប្រួលឬទេ? -តើមានការចំណេញជាក់លាក់សម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗ តាមរយៈការប្រើវិធីសាស្ត្របែបឌីជីថល ឬ សម្ភារៈ ឬ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយដែរឬទេ?	**ដំណើរការថ្មីឡើងវិញ** oឧបករណ៍ធ្វើបទបង្ហាញបែបឌីជីថល (ឧ. PowerPoint) សម្រាប់ការសង្ខេបមេរៀន (ទាំងសន្លឹកបោះពុម្ព ឬ ជំនាន់ឌីជីថល) oឧបករណ៍សំណួរឌីជីថល (ឧ. Quizlet) សម្រាប់កម្រងសំណួរផ្លូវការ ឬ មិនផ្លូវការ (ទាំងសន្លឹកបោះពុម្ព ឬ កំណែឌីជីថល) oឧបករណ៍បំផុសគំនិតឌីជីថល សម្រាប់ការសង្ខេបមេរៀន oឧបករណ៍ទំនាក់ទំនង (ឧ. អ៊ីមែល) សម្រាប់ការសង្ខេបមេរៀន oប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា សម្រាប់សង្ខេបមេរៀន (មេរៀនមិនផ្លូវការ ឬ ផ្លូវការ)។

តារាងទី ១៖ គំរូមែកធាងឌីជីថល

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

២. មេរៀនឌីជីថលដែលត្រូវបានកែលម្អ

២.១. ការបង្រៀនតាមអ៊ុនធឺណែត និងការបង្រៀនក្រៅថ្នាក់

ការបង្រៀនក្រៅថ្នាក់ គឺជាការរួមបញ្ចូលគ្នានៃការបង្រៀនបែបបុរាណ និងបែបឌីជី ថល។ សិស្សសិក្សាប្រធានបទដែលត្រូវបានណែនាំដោយគ្រូដើម្បីធ្វើនៅផ្ទះ។ សិស្សប្រើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថល និងមិនមែនឌីជីថលផ្សេងពីគ្នា ដូចជាអ៊ុនធឺណែត សៀវភៅសិក្សា ឬ បទបង្ហាញដែលបានថតទុក (អេក្រង់ចាក់បញ្ចាំង)។ ព័ត៌មានដែលទទួលបាននឹងត្រូវបានយល់ស៊ីជម្រៅនៅក្នុងបរិយាកាសរៀនសូត្ររួមគ្នាជាមួយគ្រូ និងសិស្សដទៃទៀត។ ការនេះមិនមែនជាគោលដៅដើម្បីជំនួសផ្នែករូបសាស្ត្រគ្រូបង្រៀនដោយការសិក្សាដោយខ្លួនឯងនោះទេ ផ្ទុយទៅវិញ ដើម្បីកាត់បន្ថយវិធីបង្រៀនរបស់គ្រូដែលធ្វើសកម្មភាពច្រើននាំឱ្យទន់ខ្សោយចំណេះដឹងសិស្ស ព្រោះសិស្សអកម្ម។ ក្នុងការសិក្សាដោយខ្លួនឯង និស្សិតអាចសម្រេចចិត្តថាតើពួកគេចង់មើលវីដេអូ ឬ ស្តាប់ឯកសារអូឌីយ៉ូប្រភេទណាដែលជាធនធានផ្អែកលើអត្ថបទដែលពួកគេចង់ពិគ្រោះ ឬផ្នែកណាដែលពួកគេចង់ផ្តោតនៅក្នុងការសិក្សា។ បន្ទាប់មក ការប្រជុំនៅក្នុងថ្នាក់រៀនគឺសម្រាប់ការអនុវត្ត ការពិភាក្សា និងពង្រឹងចំណេះដឹងមានស្រាប់។ គ្រូបង្រៀនបង្វឹក អ្នកធ្វើបទបង្ហាញព័ត៌មានឱ្យក្លាយជាមគ្គុទេសក៍ក្រុមការងារ និងក្រុមពិភាក្សាដែលគាំទ្រសិស្សក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហា និងស្វែងរកចម្លើយ (ស៊ីហ្វហ្សឺកស្វូហ្វ និងខៅហ្វដ ២០១៩; លី et al. ២០១៨; ហង្ស ២០១៩ ហ័ង ២០១៩)។ និស្សិតរៀនដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹងដោយខ្លួនឯង ដោយមានជំនួយពីសម្ភារៈផ្សេងៗ។ លើសពីនេះ ពួកគេទទួលបានចំណេះដឹងតាមរយៈការសហការជាមួយមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ។

ទម្រង់បង្រៀនក្នុងថ្នាក់រៀននៅក្នុងការបង្រៀនក្រៅថ្នាក់	
គ្រូបង្រៀន	គ្រូណែនាំការសិក្សា និងសម្របសម្រួល
និស្សិត	អ្នករុករក
ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសម្រាប់ការបង្រៀន	ផ្លាស់ប្តូរសម្ភារៈពហុព័ត៌មាន អ៊ុនធឺណែត សៀវភៅសិក្សា ...
វិធីសាស្ត្របង្រៀន	ការរួមបញ្ចូលគ្នានៃវិធីសាស្ត្រច្រើន
ទម្រង់បង្រៀន	រៀនមាតិកាមូលដ្ឋានមុនពេលចូលរៀន និងធ្វើឱ្យចំណេះដឹងនៅក្នុងថ្នាក់កាន់តែស៊ីជម្រៅ

មាតិកាថ្នាក់រៀន	ការដោះស្រាយបញ្ហា ការពង្រីកគំនិត និងការអនុវត្ត
វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ	ពហុតំណ និងពហុមធ្យោបាយ

តារាងទី ២៖ ទម្រង់បង្រៀនក្នុងថ្នាក់រៀននៅក្នុងការបង្រៀនក្រៅថ្នាក់

គុណសម្បត្តិ៖

- ភាពប្លែក៖ ការរៀនក្រៅថ្នាក់បែងចែកកំណត់តាមពេលវេលា និងទីកន្លែង។ និស្សិតអាចរៀននៅគ្រប់ទីកន្លែង និងគ្រប់ពេលវេលាដែលពួកគេចង់បាន។ ការបង្រៀនតាមបែបបុរាណកំណត់ពេលវេលាដែលបានចំណាយក្នុងថ្នាក់។ សិស្សនៅថ្នាក់រៀនទទួលបានព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធមុនមេរៀនជាក់ស្តែង។ ពេលវេលានៅក្នុងថ្នាក់អាចត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការសហការ និងគាំទ្រគ្នាទៅវិញទៅមកដោយមានការណែនាំពីគ្រូ។ (ស៊ីហ្វហង្ស ២០១៩)
- ភាពបត់បែន៖ និស្សិតអាចសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯង ថាតើពួកគេចង់ទទួលបានចំណេះដឹង និងសមត្ថភាព។

គុណវិបត្តិ៖

- ពេលវេលា៖ មានការខិតខំប្រឹងប្រែងខ្ពស់ជាងមុនក្នុងការរៀបចំសម្ភារៈជាបន្ទុករបស់គ្រូ។
- ការលើកទឹកចិត្ត៖ គ្រូមិនអាចមានឥទ្ធិពលលើដំណាក់កាលសិក្សា។ សម្រាប់និស្សិតខ្លះ ការសិក្សាដោយខ្លួនឯងគឺជាបញ្ហាប្រឈមកាន់តែច្រើនដែលជាហេតុធ្វើឱ្យគ្រូត្រូវ គាំទ្រសិស្សទាំងនេះ ដើម្បីក្លាយជាអ្នកសិក្សាឯករាជ្យ។ ក្នុងករណីខ្លះ គ្រូប្រហែលជាមិនដឹងអំពីតម្រូវការរបស់សិស្ស ដើម្បីគាំទ្របន្ថែម ឬប្រហែលជាមិនដឹងពីកម្រិតបច្ចេកទេសដែលសិស្សកំពុងជួបប្រទះ។ ទិដ្ឋភាពទាំងនេះត្រូវតែយកមកពិចារណានៅពេលរៀបចំផែនការបង្រៀន។
- បរិក្ខារៈ សិស្សអាចមិនមានឧបករណ៍ចាំបាច់នៅផ្ទះ ដើម្បីសម្រេចបាននូវសម្ភារៈសិក្សា និងធនធាន។

២២.-ការពង្រឹងការសហការបែបឌីជីថល

ដូចមាននៅក្នុងសេចក្តីណែនាំផ្នែកទ្រឹស្តី ម៉ូឌុល៣ អត្ថបទ៣ ការសហការអាច ផ្តល់អំណាចដល់សិស្ស។ បច្ចេកវិទ្យាអាចគាំទ្រដល់ការសហការនេះតាមរបៀបដែលមិនអាចធ្វើទៅបានជាមួយនឹងបច្ចេកវិទ្យាអាណាឡុក។ ឧបករណ៍បច្ចេកទេសអាចជួយសម្រួលដល់លំហូរព័ត៌មាន និងការប្រាស្រ័យទាក់ទងរវាង

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គ្រូនិងសិស្ស និងនៅក្នុងក្រុមនីមួយៗផងដែរ។ ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាសម្រាប់ការសិក្សារួមគ្នាមិនត្រូវបានកំណត់ចំពោះសិស្សឡើយ។ គ្រូអាចសហការជាមួយសហសេវិក ("ការសិក្សារួមគ្នានៅសាលាបឋមសិក្សា" តាមអ៊ិនធឺណែត)។ បច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងថ្នាក់ឆ្លាតវៃអាចផ្តល់លទ្ធភាពជាច្រើន ប្រសិនបើគ្រូមានភាពច្នៃប្រឌិតគ្រប់គ្រាន់។ ជាឧទាហរណ៍ គ្រូម្នាក់ទៀតអាចជាផ្នែកមួយនៃថ្នាក់រៀនតាមរយៈការចាក់វីដេអូ និងផ្តល់ប្រធានបទដល់សិស្ស។ សិស្សមកពីថ្នាក់ចំនួនពីរអាចធ្វើការជាមួយគ្នាតាមរយៈការចាក់វីដេអូ និងការរៀនពីគ្នាទៅវិញទៅមក។

សិស្សចាស់ [...] រៀបចំមេរៀនសម្រាប់សិស្សក្មេងៗ។ ក្រុមនិស្សិតបង្កើតផលិតផលមួយ បន្ទាប់មកបង្ហាញនៅមុខសហគមន៍ធំៗ ដែលអាចធ្វើទៅបាននៅខាងក្រៅសាលារៀន។និស្សិតចូលរួមដោះស្រាយបញ្ហាពិភពលោកជាក់ស្តែង

ឧ. ពួកគេភ្ជាប់ទំនាក់ទំនង និងសហការជាមួយក្រុមអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រមួយក្រុមដែលមានបេសកកម្មនាពេលបច្ចុប្បន្ន (វិភាគបរិយាកាស ការផ្លាស់ប្តូរអាកាសធាតុ។ល។) គ្រូ និងនិស្សិតធ្វើការរួមគ្នា ដើម្បីស្វែងយល់ពីបញ្ហាដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ស្នើដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហាជាក់ស្តែង និងចាត់វិធានការ។ គ្រូលើកទឹកចិត្តសិស្សឆ្លុះបញ្ចាំងពីការរៀនសូត្ររបស់ខ្លួន យល់ដឹងពីផលប៉ះពាល់នៃសកម្មភាពរបស់ខ្លួន និងផ្សព្វផ្សាយដំណោះស្រាយដល់ទស្សនិកជនទូទាំងពិភពលោក។ ជាឧទាហរណ៍ កិច្ចសហការថ្នាក់តំបន់ ថ្នាក់ជាតិ ឬ អន្តរជាតិ។ ការថតសំឡេងវីដេអូជាមួយសាលារៀន ឬ ដៃគូដទៃទៀត។

គុណសម្បត្តិ៖

• ភាពប្លែក៖ បទបង្ហាញអាចរៀបចំនៅលើថេបប្លេត ឬ ស្មាតហ្វូន ដែលធ្វើឱ្យសិស្សមិនចាំបាច់ធ្វើកិច្ចការនៅនឹងកន្លែង ឬ សូម្បីតែធ្វើកិច្ចការជាមួយគ្នាក្នុងពេលតែមួយ។

•ភាពបត់បែន៖ បទបង្ហាញអាចចែករំលែក តាមរយៈក្តារឆ្លាតវៃ ម៉ាស៊ីនចាក់បញ្ចាំង ឬ ម៉ាស៊ីនថតឯកសារ។ ការប្រើក្តារឆ្លាតវៃអាចបន្ថែមកំណត់ចំណាំ និងការរៀបចំដោយផ្ទាល់នៅលើក្តារ។ នៅពេលនិយាយអំពីគោលការណ៍សម្រាប់ការងាររួមគ្នាទាំងនេះ អាចសរសេរ និងបង្ហាញនៅលើក្តារឆ្លាតវៃ និងជាការរំឭកដល់និស្សិត។

គុណវិបត្តិ៖

• ការដោះស្រាយ៖ ការប្រើវិធីការសិក្សារួមគ្នាបែបឌីជីថលតម្រូវឱ្យមានសមត្ថភាពឌីជីថលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គ្រូនិងសិស្ស ជាពិសេសនិស្សិតគួរមាន

លទ្ធភាពប្រើប្រាស់សូហ្វវែរ និង/ឬ ឧបករណ៍ដែលពួកគេត្រូវការសម្រាប់ការបំពេញកិច្ចការ ឬ ដឹងពីរបៀបទទួលដំណឹងអំពីមុខងាររបស់ឧបករណ៍។ មានន័យថា និស្សិតត្រូវទទួលបានសមត្ថភាពក្នុងការឆ្លុះបញ្ចាំង និងរៀនដោយខ្លួនឯង។ (ឧទាហរណ៍ អាយលែសរីឌ្រីឌ្រីហ្គូហ្សេត et al. 2017)

- ឧបករណ៍៖ សាលារៀនប្រហែលជាមិនមានឧបករណ៍ចាំបាច់ សម្រាប់កិច្ចសហការតាមបែបឌីជីថលទេ។

២.៣-ការនិទានរឿងបែបឌីជីថល

យុវជននាពេលបច្ចុប្បន្នកំពុងទទួលបានការផលិត និងការចែកចាយប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយទំនើបដែលជាជំនាញអាចមានប្រយោជន៍ក្នុងការផ្លាស់ប្តូរទៅរកសមិទ្ធិផលសិក្សា (Morrel et al. 2013: 2)។ ជាឧទាហរណ៍ ការចែកចាយឌីជីថលពីរឿងរ៉ាវដែលមានឥទ្ធិពល។ ការនិទានរឿងឌីជីថលបានលេចចេញជារូបរាងក្នុងរយៈពេលពីរ បីឆ្នាំចុងក្រោយនេះ និងជាឧបករណ៍បង្រៀន និងរៀនដ៏មានឥទ្ធិពលមួយលើគ្រូ និងសិស្ស។ (ស៊ីហ្វរ៉ូប៊ីន ២០០៨) ពេញមួយប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការអភិវឌ្ឍមនុស្ស និងសង្គម ការនិទានរឿងត្រូវបានប្រើជាឧបករណ៍សម្រាប់បញ្ជូន និងចែករំលែកចំណេះដឹងនិងគុណតម្លៃ ពីព្រោះវាជាបច្ចេកទេសធម្មជាតិ និងមានឥទ្ធិពលខ្លាំងក្នុងទំនាក់ទំនង និងការផ្លាស់ប្តូរចំណេះដឹង និងបទពិសោធ។ កម្មវិធីនៃការនិទានរឿងនៅក្នុងថ្នាក់រៀនក៏មិនមែនជារឿងថ្មីដែរ។ ហើយទាក់ទងទៅនឹងការប្រើប្រាស់រឿងនិទាននៅក្នុងថ្នាក់រៀន [...] "និទានរឿងគឺជាដំណើរការមួយដែលសិស្សធ្វើដោយខ្លួនឯងនូវអ្វីដែលពួកគេរៀន និងបង្កើតអត្ថន័យ និងចំណេះដឹងផ្ទាល់ខ្លួនពីរឿងរ៉ាវដែលពួកគេបានទទួល និងប្រាប់គេ" (Behmer ២០០៥)។ ទោះយ៉ាងណា ក្នុងរយៈពេលជាងពីរទសវត្សចុងក្រោយនេះ ការផ្លាស់ប្តូរជាច្រើនអំពីរបៀបដែលរឿងរ៉ាវអាចត្រូវបានរៀបចំ និងបង្កើតឡើង។

ជាលទ្ធផល របៀបដែលប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយអាចត្រូវបានប្រើដើម្បីជួយសម្រួលដល់ការផ្សព្វផ្សាយរឿង។ ជាមួយនឹងការកើនឡើងនៃការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រដើម្បីប្រាប់រឿងរ៉ាវដោយប្រើប្រព័ន្ធផ្នែករឹង និងផ្នែកទន់ មានភាពប្រសើរឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៅក្នុងវិធីដែលរឿងនិទានអាចត្រូវបានបង្កើត និងបង្ហាញ(វ៉ាន់ហ្គីល ២០០៥) [...] "ប្រជាជនតែងតែនិទានរឿងដែលជាផ្នែកមួយនៃប្រពៃណី និងបេតិកភណ្ឌ ចាប់តាំងពីពេលដែលមនុស្សប្រមូលផ្តុំគ្នាជុំវិញអគ្គី ដើម្បីចែករំលែក

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

រឿងរ៉ាវរបស់ខ្លួន"។ សព្វថ្ងៃនេះ មនុស្សនៅតែនិយាយរឿងរ៉ាវជាច្រើន ប៉ុន្តែបានប្រើឧបករណ៍ផ្សព្វផ្សាយថ្មីដើម្បីចែករំលែក។ ដូច្នេះ រឿងរ៉ាវបែបឌីជីថលអាចត្រូវបានមើលឃើញថា ជាការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងការនិទានរឿងបែបប្រពៃណី និងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាថ្មី (ណាន់ណាន់ ២០១១)។ ក្នុងករណីខ្លះ ការនិទានរឿងបែបប្រពៃណី និងការអនុវត្តបច្ចេកវិទ្យាកុំព្យូទ័រក្នុងការអប់រំបានដើរតាមរបៀបផ្សេងគ្នា រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ (Banaszewski ២០០៥)។ ដូច្នេះ ការរួមបញ្ចូលគ្នានៃការនិទានរឿង និងការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រនៅក្នុងថ្នាក់រៀន គឺជាការចាំបាច់។ មតិខ្លះអះអាងថា បច្ចេកវិទ្យាមានប្រយោជន៍នៅពេលប្រើជាផ្នែកមួយនៃរបៀប វារៈកែលម្អការអប់រំឱ្យកាន់តែទូលំទូលាយ (Pitler 2006) ដោយមានការកើនឡើងនូវការប្រើកុំព្យូទ័រ និងការកាត់បន្ថយថ្លៃដើមកុំព្យូទ័រ និងបច្ចេកវិទ្យាពាក់ព័ន្ធ អាចដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការបង្កើតរឿងរ៉ាវដែលត្រូវបានប្រើយ៉ាងទូលំទូលាយដោយសារ "ការនិទានរឿងបែបឌីជីថលផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវមូលដ្ឋានគ្រឹះរឹងមាំនៅក្នុង "ជំនាញសតវត្សទី២១" (រោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ ឆ្នាំ២០០៩)។ អ្នកកត់សម្គាល់ម៉ាស៊ីនថតឌីជីថល កម្មវិធីកែសម្រួល និងបច្ចេកវិទ្យាផ្សេងទៀតកាន់តែងាយចូលរៀននៅក្នុងថ្នាក់រៀន ហើយផ្តល់ជូនអ្នកសិក្សា និងគ្រូបង្រៀននូវឧបករណ៍សម្រាប់បង្កើតរឿងនិទានបែបឌីជីថលកាន់តែងាយស្រួលជាងមុន (អាមស្ត្រង ២០០៣)។ លើសពីនេះទៀត ការនិទានរឿងបែបឌីជីថលជួយនិស្សិតឱ្យបង្កើតការច្នៃប្រឌិត ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាសំខាន់ៗតាមរបៀបច្នៃប្រឌិត (អូលរ ២០០៨)។ នេះជាឧបករណ៍គរុកោសល្យដ៏មានប្រសិទ្ធភាពដែលជួយលើកកម្ពស់ការលើកទឹកចិត្តអ្នកសិក្សា និងផ្តល់ឱ្យអ្នកសិក្សានូវបរិយាកាសសិក្សាដែលអំណោយផលសម្រាប់ការបង្កើតរឿងនិទាន តាមរយៈការសហការ ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា។ និស្សិតអាចប្រើឧបករណ៍សូហ្វវែរ ពហុព័ត៌មាន និងជំនាញបច្ចេកវិទ្យាផ្សេងទៀតដើម្បីបង្កើតរឿងនិទានបែបឌីជីថលដោយផ្អែកលើបញ្ហាអប់រំដែលបានផ្តល់ឱ្យ។

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមបង្ហាញពីរបៀបប្រើរឿងនិទានបែបឌីជីថលនៅក្នុងថ្នាក់រៀន៖

- បង្ហាញរឿងនិទានបែបឌីជីថលដែលមានស្រាប់ទៅកាន់សិស្ស ដើម្បីណែនាំប្រធានបទ ឬ ទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍សិស្សមុនចាប់ផ្តើមមេរៀនថ្មី
- បង្កើតរឿងនិទានបែបឌីជីថលផ្ទាល់ខ្លួន ដើម្បីណែនាំប្រធានបទដល់សិស្ស ឬ ទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍សិស្សមុនចាប់ផ្តើមមេរៀនថ្មី

• ឱ្យសិស្សបង្កើតរឿងនិទានបែបឌីជីថល។ នេះអាចជាកិច្ចការបុគ្គល ឬ ការងារជាក្រុម

• ប្រើរឿងនិទានបែបឌីជីថល ដើម្បីឱ្យសិស្សពណ៌នាអំពីរឿងរ៉ាវផ្ទាល់ខ្លួន

•ប្រើរឿងនិទានបែបឌីជីថល "ដើម្បីរំឭកព្រឹត្តិការណ៍ប្រវត្តិសាស្ត្រ។ នៅក្នុងបរិយាកាសថ្នាក់រៀន សិស្សអាចប្រើរូបថតប្រវត្តិសាស្ត្រ ចំណងជើងការសែត សុន្ទរកថា និងសម្ភារៈផ្សេងទៀត ដើម្បីបង្កើតរឿងនិទានដែលស៊ីជម្រៅ និងមានអត្ថន័យចំពោះព្រឹត្តិការណ៍ពីអតីតកាល" (Robin 2008: 225)។

គុណសម្បត្តិនៃការប្រើរឿងនិទានបែបឌីជីថលនៅក្នុងថ្នាក់៖

• ការធ្វើពិពិធកម្ម៖ ការនិទានរឿងឌីជីថលជួយឱ្យមានការបញ្ចូលគ្នានូវអត្ថបទដែលបានសរសេរជាមួយសំឡេង និងមើលឃើញ និងឈានទៅបង្កើតរបៀបរៀនសូត្រផ្សេងៗគ្នា។

• ការយល់ដឹង៖ ការនិទានរឿងឌីជីថលធ្វើឱ្យ "មាតិកាអរូបី ឬ គំនិត អាចយល់បាន" (Robin 2008: 222)។

• ជំនាញ៖ សិស្សនិងគ្រូអភិវឌ្ឍជំនាញអក្ខរកម្មឌីជីថល
(សេហ្វ៊ូប៊ិន ២០០៨: ២២២ff)។

• ការចូលរួម៖ ការនិទានរឿងឌីជីថលជួយនិស្សិតឱ្យចូលរួមកាន់តែច្រើនជាមួយនឹងអ្វីដែលពួកគេកំពុងរៀនចាប់តាំងពីត្រូវបាន "សម្របតាមតម្រូវការ និងបញ្ហាប្រឈមរបស់ពួកគេដែលធ្វើឱ្យកាន់តែមានភាពប្រាកដនិយម"
(Smeda, Dakich, និង Sharda 2014: 12)។

• ការសហការ៖ និស្សិតសហការ និងប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នានៅពេលបង្កើតរឿងនិទានបែបឌីជីថលផ្ទាល់ខ្លួន ខណៈពេលដែលពួកគេចែករំលែកធនធានតាមអ៊ិនធឺណែត និងជួយគ្នាទៅវិញទៅមកដោយប្រើប្រាស់ធនធានទាំងនោះ។

• ឯករាជ្យភាព៖ បន្ទាប់ពីការណែនាំដំបូងរបស់គ្រូ សិស្ស/និស្សិតធ្វើកិច្ចការដោយខ្លួន ឯង។ គ្រូក្លាយជាអ្នកសម្របសម្រួល រីឯសិស្សអាចប្រើគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់បង្កើតរឿងនិទានបែបឌីជីថល។

• ការច្នៃប្រឌិត៖ និស្សិតអាចប្រើគំនិតច្នៃប្រឌិតរបស់ខ្លួន នៅពេលបង្កើតរឿងនិទានបែបឌីជីថល។

(ស៊ីហ្វស៊ីស្មីដាដាក និងសាដា ឆ្នាំ២០១៤៖ ១២ ហ្វឺ)

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

គុណវិបត្តិនៃការប្រើរឿងនិទានបែបឌីជីថលនៅក្នុងថ្នាក់៖

- ចំណេះធ្វើ៖ គ្រូត្រូវមានចំណេះដឹងបច្ចេកទេសចាំបាច់ ដើម្បីគាំទ្រសិស្សក្នុងការបង្កើតរឿងនិទានបែបឌីជីថល។ (ស៊ីហ្វស៊ីស្មីដាដាក និងសាដាដា ឆ្នាំ២០១៤: ១៤)
- ដៃនកំណត់៖ សិស្សបឋមសិក្សាប្រហែលជាមិនមានសមត្ថភាពចាំបាច់ ដើម្បីធ្វើការជាមួយបច្ចេកវិទ្យាដើម្បីបង្កើតរឿងនិទានបែបឌីជីថលទេ។ (ស៊ីហ្វស៊ីស្មីដាដាកនិងសាដាដា ឆ្នាំ២០១៤៖ ១៦)
- ឧបករណ៍៖ សាលារៀនប្រហែលជាមិនមានឧបករណ៍ចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើត ឬបង្ហាញរឿងនិទានបែបឌីជីថលទេ។ សម្រាប់ថ្នាក់ដែលមិនមានក្តារឆ្លាតវៃ ឬ កុំព្យូទ័រដើម្បីបង្ហាញរឿងនិទានបែបឌីជីថល គ្រូអាចប្រើអេក្រង់ទូរទស្សន៍ភ្ជាប់ស្មាតហ្វូន ឬ អេក្រង់ស្មាតហ្វូន ដោយមានជំនួយពីការមេ៉ាឯកសារ។ ម៉្យាងវិញទៀត រឿងនិទានអាចត្រូវបានវ៉ែកឡើងវិញ ហើយរូបភាពដែលភ្ជាប់មកជាមួយអាចត្រូវបានបោះពុម្ព និងសំឡេងត្រូវបានចាក់នៅលើស្មាតហ្វូនរបស់គ្រូ។
- ឧបករណ៍៖ សិស្សប្រហែលជាមិនមានឧបករណ៍ចាំបាច់នៅផ្ទះ ដើម្បីធ្វើកិច្ចការអំពីការបង្កើតរឿងនិទានបែបឌីជីថលទេ។

២៤.-ធនធានអប់រំបើកចំហ

ធនធានអប់រំបើកចំហ (OER) គឺជាសម្ភារៈបង្រៀន និងរៀនដែលអាចចូលប្រើប្រាស់ កែប្រែ និងចែកចាយដោយនរណាម្នាក់ដោយឥតគិតថ្លៃ។ [...] រាល់សម្ភារៈដែលអាចប្រើសម្រាប់គោលបំណងបង្រៀន និងរៀន គឺជាធនធានអប់រំ មិនថាព្រីន ឬ ឌីជីថល។ ជាធម្មតា ការរួមបញ្ចូលទាំងប្រភេទអត្ថបទផ្សេងគ្នា (អត្ថបទសរសេរ អត្ថបទសៀវភៅ ...) និងសម្ភារៈបង្រៀន (ស្លាយបទបង្ហាញ សន្លឹកកិច្ចការ) និងរូបភាព តន្ត្រី វីដេអូ កម្មវិធីផតខាស់ ប្លក និងគេហទំព័រ។ សូម្បីតែវគ្គសិក្សាតាមអ៊ីនធឺណែតទាំងមូលអាចត្រូវបានផ្តល់ជូនជា OER។ [...] អ្នកបង្កើតវត្ថុធាតុដើមទាំងនេះប្រើគំរូផ្តល់អាជ្ញា បណ្ណជាក់លាក់ ដែលត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ធនធានបន្តដោយឥតគិតថ្លៃ។ [...] ភាពច្នៃប្រឌិត គឺជាប្រព័ន្ធអាជ្ញាបណ្ណដែលត្រូវបានប្រើយ៉ាងទូលំទូលាយបំផុតសម្រាប់ការសម្របសម្រួលលើការប្រើប្រាស់ និងការការពារកម្មសិទ្ធបញ្ញា។ ដើម្បីសម្រេចកិច្ចការនេះ អង្គការមិនរកប្រាក់ចំណេញផ្តល់នូវការជ្រើសរើសអាជ្ញាបណ្ណជាភាសាសាមញ្ញដែលចែងពីលក្ខខណ្ឌផ្សេងគ្នាសម្រាប់ការប្រើប្រាស់វត្ថុធាតុដើមដោយឥតគិតថ្លៃ។ ការនេះធ្វើឱ្យកាន់តែងាយស្រួលក្នុងការប្រើ

ប្រាស់ធនធានរបស់អ្នកដទៃ។ យើងអាចប្រើវត្ថុធាតុដើមដែលមាននៅក្រោមអាជ្ញាបណ្ណ ហើយមានទិដ្ឋភាពតិចជាងមុន បើប្រៀបធៀបទៅនឹងច្បាប់ស្មុគ-ស្មាញ និងការប្រើប្រាស់ដែលបានតឹតត្បិតច្រើននៅក្រោមច្បាប់កម្មសិទ្ធបញ្ញា។ វិធីសាស្ត្រនៃប្រព័ន្ធផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណ និងការអនុវត្តតាមច្បាប់ផ្ទុយស្រឡះ ពោលគឺអ្វីៗត្រូវបានអនុញ្ញាត លើកលែងតែអ្វីដែលត្រូវហាមឃាត់។ អាជ្ញាបណ្ណច្នៃប្រឌិតមានសុពលភាពជាអន្តរជាតិ និងគ្មានដែនកំណត់ភូមិសាស្ត្រ។ បើនិយាយថាគ្រូបង្រៀនសម្រេចចិត្តធ្វើឱ្យសម្ភារៈសិក្សាបានដល់សាធារណជន អ្វីដែលពួកគេត្រូវធ្វើគឺជ្រើសរើសយកអាជ្ញាបណ្ណសមស្រប និងអនុវត្តក្នុងការងារផ្ទាល់ខ្លួន។

តារាងខាងក្រោមពន្យល់ពីការត្រួតពិនិត្យអាជ្ញាបណ្ណច្នៃប្រឌិត និងប្រសិទ្ធភាពរបស់វា។ អាជ្ញាបណ្ណទាំងនេះអាចត្រូវបានប្រើដើម្បីចែករំលែកសម្ភារៈបង្រៀនរបស់ខ្លួន តាមអ៊ីនធឺណែត និងមិនមានអ៊ីនធឺណែត។

	CC BY	គុណសម្បត្តិ៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ចែកចាយ រួមបញ្ចូលគ្នា និងបង្កើតសម្ភារៈនៅលើឧបករណ៍ផ្ទុក ឬទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាការបញ្ជាក់ត្រូវបានផ្តល់ជូនទៅអ្នកបង្កើត។ អាជ្ញាបណ្ណជួយដល់ពាណិជ្ជកម្ម។
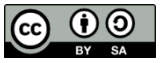	CC BY-SA	គុណលក្ខណៈ ShareAlike៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ ចែកចាយ បង្កើតឡើងវិញ និងបង្កើតលើសម្ភារៈដោយធ្យោបាយ ឬ ទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាការបញ្ជាក់ត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យអ្នកបង្កើត។ អាជ្ញាបណ្ណជួយដល់ការប្រើប្រាស់ពាណិជ្ជកម្ម។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូលសម្របសម្រួល ឬ ផលិតសម្ភារៈ អ្នកត្រូវផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណសម្ភារៈដែលបានកែប្រែក្រោមលក្ខខណ្ឌដូចគ្នា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

	CC BY-NC	គុណលក្ខណៈមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ចែកចាយ បញ្ចូល និងបង្កើតលើសម្ភារៈដោទ្រង់ទ្រាយមធ្យម ឬ ទ្រង់ទ្រាយណាមួយ សម្រាប់គោលបំណងមិនមែនពាណិជ្ជកម្មតែប៉ុណ្ណោះ ដោរបណាការបញ្ជាក់ត្រូវបានផ្តល់ជូនអ្នកបង្កើត។
	CC BY-NC-SA	គុណលក្ខណៈមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម ShareAlike៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ ចែកចាយ តម្រូវការ និងបង្កើតសម្ភារៈតាមទម្រង់មធ្យម ឬ ទ្រង់ទ្រាយណាមួយ សម្រាប់គោលបំណងមិនមែនពាណិជ្ជកម្មតែប៉ុណ្ណោះ ដោរបណាការបញ្ជាក់ត្រូវបានផ្តល់ជូនអ្នកបង្កើត។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូលសម្របសម្រួល ឬ កសាងសម្ភារៈ អ្នកត្រូវផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណសម្ភារៈដែលបានកែប្រែក្រោមលក្ខខណ្ឌដូចគ្នា។
	CC BY-ND	គុណលក្ខណៈ៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់អាចថតចម្លង និងចែកចាយ ឯកសារដោទ្រង់ទ្រាយមធ្យម ឬ ដោទម្រង់ណាដែលមិនមានសុពលភាព ហើយមានតែការបញ្ជាក់អោយអ្នកបង្កើតប៉ុណ្ណោះ។ អាជ្ញាបណ្ណអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ពាណិជ្ជកម្ម។
	CC BY-NC-ND	គុណលក្ខណៈមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ថតចម្លង និងចែកចាយសម្ភារៈដោទ្រង់ទ្រាយមធ្យម ឬ ទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ក្នុងទម្រង់មិនមែនដោគោលបំណង

		សម្រាប់តែមិនមែនពាណិជ្ជកម្មតែប៉ុណ្ណោះ ហើយមានតែការបញ្ជាក់ប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានផ្តល់ដល់អ្នកបង្កើត។
PUBLIC DOMAIN	CC0	ជាសកល៖ ជាឧបករណ៍សាធារណៈដែលអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកច្នៃប្រឌិតលះបង់សិទ្ធិជាអ្នកនិពន្ធ និងដាក់ស្នាដៃរបស់ខ្លួនទៅក្នុងដែនកំណត់សាធារណៈទូទាំងពិភពលោក។ ស៊ីស៊ី អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ចែកចាយ បញ្ចូលឡើងវិញ និងបង្កើតសម្ភារៈលើឧបករណ៍ផ្ទុក ឬ ទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌ។

អត្ថប្រយោជន៍នៃធនធានអប់រំបើកចំហ (OER)៖

•ទទួលបានការអប់រំដោយឥតគិតថ្លៃ៖ នៅពេលសម្ភារៈសិក្សាត្រូវបានបញ្ចេញជា OER ក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ធំអាចចូលប្រើដោយឥតគិតថ្លៃ។ មានន័យថា ចំនួនមនុស្សកាន់តែច្រើននឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីខ្លឹមសារនៃការអប់រំដែលជារឿងល្អសម្រាប់អ្នកសិក្សា និងគ្រូបង្រៀន ព្រោះមនុស្សគ្រប់គ្នាទទួលបានប្រាក់ចំណេញពីការពង្រឹងការផ្លាស់ប្តូរ និងការបើកចំហរនៃធនធានទាក់ទងនឹងការអប់រំ។

• ការកែលម្អគុណភាព៖ នៅពេលអ្នកប្រើប្រាស់ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលប្រើប្រាស់ និងកែប្រែធនធានអប់រំ ការរក្សាមាតិកាឱ្យទាន់សម័យ ឬ កែលម្អ និងលើកស្ទួយគឺមានភាពងាយស្រួល។ មានហេតុផលតិចតួចក្នុងការជឿថា សម្ភារៈដែលអាចរកបានដោយសេរីបង្ហាញពីស្តង់ដាគុណភាពទាប។ ជាការពិតការ-បញ្ច្រាសហាក់ដូចជាការពិត គឺនៅពេលនរណាម្នាក់សម្រេចចិត្តបង្កើតការច្នៃប្រឌិតផ្ទាល់ខ្លួនដល់សាធារណៈជន ពួកគេមានទំនោរផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើទិដ្ឋភាពនៃគុណភាព។

• ការពង្រីកឱកាសមិនចេះរីងស្ងួត៖ ភាពប្រែប្រួលនៃ OER បង្កប់ន័យថា ពួកគេអាច សម្របខ្លួនបានយ៉ាងងាយស្រួល ដើម្បីឱ្យស៊ីគ្នានឹងលក្ខខណ្ឌនៃការសិក្សាខុសគ្នា និងជួយសម្រួលដល់ការដាក់បញ្ចូលសិស្សទៅក្នុងដំណើរការសម្របខ្លួនទាំងនេះ។ ចាប់តាំងពី OER ភាគច្រើនលើសលប់ត្រូវបានផលិតតាមទម្រង់

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឌីជីថល និងចែកចាយតាមអ៊ិនធឺណែត ការប្រើប្រាស់ជារឿយៗដំរុញការអនុវត្តសេណារីយ៉ូនៃការសិក្សាបើកចំហ និងច្នៃប្រឌិតថ្មី (ផ្អែកលើគំនិតដូចជាការរៀនសូត្រលាយបញ្ចូលគ្នាជាមួយការបង្រៀនក្នុងថ្នាក់រៀនជាដើម)។

- ភាពមើលឃើញកាន់តែច្រើនសម្រាប់ការបង្រៀនប្រកបដោយគុណភាព៖ គ្រូដែលបង្កើតសម្ភារៈសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួន និងចែកចាយជា OER អាចរំពឹងថានឹងទទួលបានមនុស្សកាន់តែច្រើនជាមួយនឹងមាតិការបស់ពួកគេ គ្រូនិងសិស្សដទៃទៀត ព្រមទាំងអ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍លើប្រធានបទនេះ។ ជាលទ្ធផល កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនិងសមិទ្ធិផលរបស់បុគ្គលិកអប់រំអាចត្រូវបានគេមើលឃើញ និងកោតសរសើរលើសពីថ្នាក់រៀន ដែលអាចជាការអភិវឌ្ឍដ៏មានសារសំខាន់ក្នុងយុគសម័យនៃការបង្កើនឌីជីថលមួយ [...] ។

បញ្ហាប្រឈមនៃធនធានអប់រំបើកចំហ (OER)៖

- បរិមាណវត្ថុធាតុដើមដែលមានស្រាប់៖ ចលនា OER បានចាប់ផ្តើមនៅដើមទសវត្ស ឆ្នាំ២០០០ ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមកបរិមាណធនធានដែលមានស្រាប់បានកើនឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់។ ទោះយ៉ាងណា ការស្វែងរកសម្ភារៈដែលគ្របដណ្តប់លើប្រធានបទជាក់លាក់មួយនឹងមិនមានលទ្ធផលទេ [...]។ ហេតុដូច្នេះហើយ ការបង្កើតវត្ថុធាតុដើមថ្មីៗ គឺមានតម្រូវការយ៉ាងខ្លាំង ប៉ុន្តែមិនមានច្រើនដែលអាចប្រើជាថ្នូរនោះទេ។ ទោះយ៉ាងណា ប្រសិនបើមនុស្សកាន់តែច្រើនចូលរួមការងាររបស់ពួកគេ ធនធានកាន់តែច្រើននឹងមាន ហើយស្ថានភាពនឹងកាន់តែប្រសើរឡើងឆាប់។
- ការប្រមូល OER បែបរមែជ្ឈការ៖ នៅពេលរកមើលធនធានអប់រំដែលមានប្រយោជន៍តាមអ៊ិនធឺណែត អ្នកនឹងដឹងថាមានការប្រមូលផ្តុំជាច្រើននៅទីតាំងផ្សេងគ្នា (ដែលគេហៅថា ឃ្លាំង)។ វាចាំបាច់ក្នុងការអភិវឌ្ឍបទពិសោធខ្លះ និងស្គាល់គេហទំព័រ OER ដើម្បីស្វែងរកមាតិកាដែលចង់បាន និងប្រសិទ្ធភាពដែលត្រូវការពេលវេលា និងការអនុវត្តតិចតួច។ ទោះជាយ៉ាងណា យើងគួរចងចាំថាទិដ្ឋភាព OER គឺកំពុងផ្លាស់ប្តូរឥតឈប់ឈរ [...] ។
- គ្មានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលមានលក្ខណៈស្តង់ដាសម្រាប់គុណភាព៖ សម្ភារៈអប់រំដែលត្រូវបានបញ្ចេញជា OER ជាធម្មតាមិនឆ្លងកាត់ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពជាផ្លូវការណាមួយឡើយ។ ជាលទ្ធផល ការវាយតម្លៃចុងក្រោយពីបញ្ហាគុណភាពទាំងអស់គឺជាទំនួលខុសត្រូវរបស់អ្នកប្រើប្រាស់។ ទោះយ៉ាងណា

ការសន្មតថានឹងមានការអភិវឌ្ឍថ្មីទាក់ទងនឹងការបង្កើត និងការបញ្ចាក់ពីស្តង់ដាគុណភាពនាពេលអនាគត គឺមានសុវត្ថិភាព (ឧទាហរណ៍៖ ការអនុវត្តជម្រើសវាយតម្លៃសម្រាប់ OER គ្រឿងបរិក្ខារសម្រាប់ការផ្តល់និងទទួលបានការឆ្លើយតប ឬ ការផ្តល់រង្វាន់ផ្លាកសញ្ញា) ដល់អ្នកបង្កើត OER ដែលមានគុណភាពខ្ពស់។

- ភាពស្របច្បាប់ពេញលេញគឺមិនអាចធ្វើទៅបានទេ៖ ទោះបីមានការយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ដើម្បី អនុវត្តនិងប្រើប្រាស់អាជ្ញាបណ្ណសមស្របក្នុងការប្រើប្រាស់និងការបង្កើត OER ក៏ដោយ ការបំពានច្បាប់កម្មសិទ្ធបញ្ញានៅតែកើតមានឡើងដោយសារតែការកាន់ច្រឡំរបស់បុគ្គល ឬ ក្រុមមនុស្ស។ សុវត្ថិភាពផ្នែកច្បាប់ពេញលេញមិនមែនជាសមិទ្ធិផលដែលអាចកើតឡើងបានដោយសារហេតុផលជាច្រើនដូចជា ភាពមិនត្រឹមត្រូវ និងភាពមិនសមហេតុផលក្នុងក្រមនីតានុកូលកម្ម ភាពខុសគ្នានៃជាតិក្នុងការអនុវត្តអត្ថបទច្បាប់ទាំងនេះ និងសំណួរដែលមិនទាន់បានដោះស្រាយទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់ធាតុមួយចំនួន (ឧទាហរណ៍៖ ការដកស្រង់) ក្នុងផលិតកម្ម OER ។

២១.៤.-ស្ថានភាពនៅប្រទេសស្រីលង្កា

នៅក្នុងប្រទេសស្រីលង្កា ក្រសួងអប់រំ គឺជាក្រសួងសាមីនាំមុខ (Line Ministry) [...] និងមានមន្ទីរអប់រំខេត្តចំនួនប្រាំបួន ដែលតំណាងឱ្យខេត្តទាំងប្រាំបួននៃប្រទេសដូចជា កណ្តាល ខាងកើតខាងជើង ខាងជើង, ខាងកើតខាងជើង ខាងជើង ខាងលិច, Sabaragamuwa, Southern, Uwa និងលោកខាងលិច។ ក្រសួងបរិស្ថានមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីវិស័យអប់រំដោយផ្អែកលើគោលនយោបាយអប់រំជាតិ អាចទទួលយកគោលនយោបាយនានាដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់ខេត្តនីមួយៗដោយផ្អែកលើគោលនយោបាយអប់រំជាតិ និងកំណែទម្រង់បច្ចុប្បន្ន (គេហទំព័រក្រសួងអប់រំ)។ ជាមួយនឹងគោលបំណងនៃការផ្តល់ទិសដៅក្នុងការប្រើប្រាស់ធនធានអប់រំបើកទូលាយ (OER) ដើម្បីបង្កើនការចូលរួម និងគាំទ្រដល់ការបង្រៀន និងរៀនប្រកបដោយគុណភាពនៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅ នៅប្រទេសស្រីលង្កាកម្មវិធីតស៊ូមតិមួយត្រូវបានរៀបចំដោយ COL [Commonwealth of Learning] ដើម្បីបង្កើតសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ OER សម្រាប់មន្ទីរអប់រំខេត្តទាំង៩ ដោយមានការយល់ព្រម និងគាំទ្រពីក្រសួងអប់រំ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

៣-សមត្ថភាពរបស់គ្រូសម្រាប់ការបង្រៀនតាមបែបឌីជីថល

គ្រូម្នាក់ដែលប្រើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថលនិងបច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងថ្នាក់រៀន ត្រូវមានសមត្ថភាពបន្ថែម បើប្រៀបធៀបនឹងការបង្រៀនដែលមិនមែនតាមបែបឌីជីថល។ តារាងខាងក្រោមបង្ហាញពីសមត្ថភាពបន្ថែម និងកម្រិតដែលអាចសម្រេចបាន៖

តំបន់សមត្ថភាព	សមត្ថភាព
ព័ត៌មាន និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ	១.១-ការស្រាវជ្រាវរុករកនិងគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថល ១.២-ការវាយតម្លៃព័ត៌មាន និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថល ១.៣-ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថល
ទំនាក់ទំនង និងការសហការ	២.១-ការធ្វើអន្តរកម្ម តាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ឌីជីថល និងបច្ចេកវិទ្យា ២.២-ការចែករំលែក តាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថល និងបច្ចេកវិទ្យា ២.៣-ការចូលរួមក្នុងភាពជាពលរដ្ឋ តាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថល និងបច្ចេកវិទ្យា ២.៤-ការសហការ តាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថល និងបច្ចេកវិទ្យា ២.៥-ណេតធីត ២.៦-ការគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណឌីជីថល
ការបង្កើតមាតិកាឌីជីថល	៣.១-ការអភិវឌ្ឍមាតិកាឌីជីថល ៣.២-ការរួមបញ្ចូល និងការពណ៌នាខ្លឹមសារឌីជីថលឡើងវិញ ៣.៣-ការរក្សាសិទ្ធិ និងអាជ្ញាបណ្ណ ៣.៤-ការសរសេរកម្មវិធី

សុវត្ថិភាព	៤.១-ការថែរក្សាឧបករណ៍ ៤.២-ការថែរក្សាទិន្នន័យផ្ទាល់ខ្លួន និងឯកជនភាព ៤.៣-ការការពារសុខភាព និងសុខមាលភាព ៤.៤-ការការពារបរិស្ថាន
ដោះស្រាយបញ្ហា	៥.១-ការដោះស្រាយបញ្ហាបច្ចេកទេស ៥.២-ការកំណត់តម្រូវការ និងការឆ្លើយតបផ្នែក បច្ចេកវិទ្យា ៥.៣-ការច្នៃប្រឌិតដោយប្រើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថល និងបច្ចេកវិទ្យា ៥.៤-ការកំណត់គម្លាតសមត្ថភាពឌីជីថល

តារាងទី ៥៖ ក្របខណ្ឌសមត្ថភាពឌីជីថល

៣១.-ចំណេះដឹងផ្នែកព័ត៌មាន និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ

ដើម្បីឱ្យគ្រូផ្តល់ការបង្រៀន និងរៀនតាមបែបឌីជីថលកាន់តែប្រសើរ ពួកគេត្រូវមានជំនាញស្នូលអំពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថល និងបច្ចេកវិទ្យា។ នៅពេលមានភាពស្ទាត់ជំនាញស្នូលទាំងនេះ គ្រូនឹងមានការយល់ដឹងអំពីរបៀបប្រើឧបករណ៍ទាំងនេះតាមរបៀបដែលមានគោលបំណងគរុកោសល្យ។ កិច្ចការនេះរួមបញ្ចូលការយល់ដឹងអំពីវិធីដែលវិធីសាស្ត្រឌីជីថលអាចជួយរួមចំណែកដល់ការសម្រេចបាននូវគោលបំណងនៃការសិក្សា ជំនួសឱ្យការពិចារណាលើការប្រើប្រាស់ដាច់ដោយឡែកពីដំណើរការបង្រៀននិងរៀនដែលនៅសេសសល់។

៣២.. ទំនាក់ទំនង និងការសហការ

គ្រូមានសមត្ថភាពក្នុងការរៀបចំផែនការ និងកែច្នៃបរិយាកាសសិក្សាបែបឌីជីថលដែលធ្វើឱ្យសិស្សផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើបទពិសោធនៃការបង្រៀន និងរៀន ហើយប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថល និងបច្ចេកវិទ្យាតាមរបៀបដែលគាំទ្រដល់តម្រូវការអ្នកសិក្សា។ ពួកគេទទួលយកជាពិសេសសម្រាប់ការប្រាស្រ័យទាក់ទង និងការសហការគ្នារវាងសិស្សនិងសិស្ស និងរវាងគ្រូនិងសិស្ស។ គ្រូគួរតែប្រើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថល និងបច្ចេកវិទ្យាសម្រាប់ធ្វើទំនាក់

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ទំនង និងសហការជាមួយមិត្តរួមអាជីព និងមាតាបិតាសិស្ស ដើម្បីគាំទ្របន្ថែមដល់សិស្សនៅក្នុងដំណើរការសិក្សា។

៣.៣-ការបង្កើតមាតិកាឌីជីថល

ជំនាញស្នូលក្នុងការបង្រៀន និងរៀនតាមបែបឌីជីថលដែលផ្គូផ្គងជាមួយនឹងការឆ្លុះបញ្ចាំងគរុកោសល្យ គឺសំដៅដល់ការបង្កើនសមត្ថភាពគ្រូដើម្បីបង្កើតសម្ភារៈសិក្សា និងឱកាសសិក្សាដែលពង្រឹងតាមបែបឌីជីថល។ គ្រូបង្រៀនមានសមត្ថភាពកំណត់រក ទីតាំង និងជ្រើសរើសប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថលនិងបច្ចេកវិទ្យា និងវាយតម្លៃប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ យោងទៅលើភាពត្រឹមត្រូវ និងភាពសមស្របសម្រាប់មុខវិជ្ជា និងក្រុមអាយុជាក់លាក់។ នៅពេលបង្កើតប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថល គ្រូត្រូវមានការយល់ដឹងអំពីកម្មសិទ្ធបញ្ញា។ ប្រព័ន្ធត្រូវតែមានភាពខុសគ្នារវាងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថលដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ជូនដំណឹងដល់ខ្លួនឯង ប៉ុន្តែមិនមែនសម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងថ្នាក់រៀន និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថល អាចប្រើដោយសេរីនៅក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន។ បន្តមក ឧបករណ៍ប្រព័ន្ធត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយដោយមានអាជ្ញាបណ្ណរក្សាសិទ្ធិសមស្រប។ អាជ្ញាបណ្ណរក្សាសិទ្ធិរីករាលដាលតាមទម្រង់ផ្សេងគ្នានៃឯកសារបើកចំហត្រូវបានផ្តល់ជូនដោយ Creative Commons។ ដំណោះស្រាយបញ្ហាដើម្បីធានាបាននូវបទពិសោធនៃការបង្រៀន និងរៀនតាមបែបឌីជីថលប្រកបដោយភាពជោគជ័យ គ្រូត្រូវរក្សាលក្ខខណ្ឌនៃចំណេះដឹង និងជំនាញរបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះគ្រូត្រូវមានការយល់ដឹងអំពីសមត្ថភាពឌីជីថល។ លើសពីនេះទៀត គ្រូត្រូវឆ្លុះបញ្ចាំងជាប្រចាំលើការអនុវត្ត និងប្រសិទ្ធភាពនៃឧបករណ៍ដែលបានប្រើ និងរបៀបដែលបច្ចេកវិទ្យាផ្លាស់ប្តូរការបង្រៀននិងរៀន។ គ្រូគួរប្រើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថលនិងបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពខ្លួនឯងលើខ្លឹមសារនៃប្រធានបទ ការអភិវឌ្ឍគរុកោសល្យវិជ្ជាជីវៈ និងភាពជឿនលឿនផ្នែកបច្ចេកទេស។

៤. ការពិចារណាសម្រាប់ការបង្រៀនតាមបែបឌីជីថល

ការបង្រៀនបែបឌីជីថលនៅក្នុងថ្នាក់រៀន គឺមានភាពខុសប្លែកពីការបង្រៀនបែបប្រពៃណីនៅក្នុងថ្នាក់រៀន និងប្រឈមនឹងហានិភ័យនិងការលំបាកផ្សេងៗ ដូច្នេះ ចាំបាច់ត្រូវត្រៀមចំពោះការលំបាកនិងបញ្ហាប្រឈម និងការឆ្លើយតប។

•ត្រូវត្រៀមខ្លួនជានិច្ចសម្រាប់ពេលវេលាដែលឧបករណ៍មិនដំណើរការ។ ប្រសិនបើអ្នកប្រើបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល អ្នកតែងតែជួបប្រទះនូវឧបករណ៍ដែលមិន

ដំណើរការនៅពេលអ្នកប្រើប្រាស់។ អ្នកគួរតែពិនិត្យមើលឧបករណ៍និងបច្ចេកវិទ្យាជាចាំបាច់ មុនពេលបង្រៀន ដើម្បីដឹងថាតើឧបករណ៍ណាមួយដំណើរការ។ ប្រសិនបើឧបករណ៍ និង បច្ចេកវិទ្យាមិនអាចប្រើបានក្នុងថ្នាក់ អ្នកត្រូវការផែនការ។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើអ្នកឱ្យសិស្សរបស់អ្នកធ្វើកិច្ចការតាមអ៊ិនធឺណែត ហើយភ្លាមៗនោះអ្នកមិនមានចរន្ត អគ្គិសនី ឬ ការតភ្ជាប់អ៊ីធឺណែតត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ អ្នកគួរតែកាន់កំណែដែលបានបោះពុម្ព។ វិធីនេះ និស្សិតអាចបន្តធ្វើកិច្ចការលើកម្រងសំណួរជាឯកសារក្រដាស។ សូមចងចាំថា អ្នកត្រូវបោះពុម្ពកម្រងសំណួរមុនបង្រៀន ព្រោះក្នុងអំឡុងពេលដាច់ចរន្ត អគ្គិសនី ម៉ាស៊ីនព្រីនធ័រមិនដំណើរការទេ។ ចំណុចមួយទៀតគឺ គុណភាពខុសគ្នានៃផ្នែករឹង។ ជួនកាល សាលារៀនមិនមានបច្ចេកវិទ្យាទំនើបចុងក្រោយទេ ហេតុនេះ ឧបករណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន និងឧបករណ៍ក្នុងស្រុក អាចនឹងមិនស៊ីគ្នាទេ ដូចនេះ អ្នកត្រូវរៀបចំអាដាប់ធ័រជាមុន។ ប្រសិនបើអ្នកបានរៀបចំការកិច្ចជាមួយឧបករណ៍តាមអ៊ិនធឺណែតដោយមិនមាននៅលើឧបករណ៍សាលារៀន ឬ ឧបករណ៍របស់សិស្សអ្នកត្រូវត្រៀម ឬ ត្រួតពិនិត្យជាមុនថាតើឧបករណ៍នេះអាចប្រើបាន ឬអត់។

- កន្លែងអង្គុយនៅក្នុងថ្នាក់រៀនឌីជីថល អាចមានភាពខុសគ្នាច្រើនពីថ្នាក់រៀនបែបបុរាណ។ កន្លែងអង្គុយគួរតែអាចបត់បែនបាន តុនិងកៅអីគួរតែត្រូវបានរៀបចំផ្អែកលើតម្រូវការតាមថ្ងៃសម្រាប់ការងារក្រុម ហើយតារាងដាច់ដោយឡែកអាចដាក់ជាមួយគ្នាសម្រាប់សិស្សទល់មុខគ្នា។ និស្សិតមានថេបប្លេត ឬ ស្មាតហ្វូនដើម្បីធ្វើកិច្ចការជាមួយ ឬ ពួកគេត្រូវបានរៀបចំនៅជុំវិញកុំព្យូទ័ររួមគ្នា។ ដូចគ្នានេះ ទីតាំងគ្រូនៅខាងមុខក្នុងថ្នាក់ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរនៅពេលដែលវេទិកាត្រូវបានផ្លាស់ទីជុំវិញក្នុងថ្នាក់រៀន ឬ ត្រូវបានផ្លាស់ទីទៅចំហៀងក្នុងថ្នាក់រៀន ឬ នៅខាងក្រៅមើលឃើញទាំងស្រុង។ ប្រសិនបើមានគ្រូលើសពីម្នាក់នៅក្នុងថ្នាក់រៀន ក្រុមនេះអាចបំបែកគ្នា ហើយប្រើបន្ទប់ផ្សេងគ្នាសម្រាប់ការសិក្សា។ សំខាន់ជាងនេះ បច្ចេកវិទ្យាជួយឱ្យគ្រូមានភាពបត់បែនកាន់តែច្រើនជាមួយនឹងការផ្លាស់ទីនៅក្នុងបន្ទប់។ គ្រូមិនចាំបាច់នៅខាងមុខក្នុងថ្នាក់ហើយ សរសេរនៅលើក្តារខៀនទេ។ គ្រូអាចជាផ្នែកមួយនៃក្រុមដែលអង្គុយនៅតុ ហើយផ្តល់ព័ត៌មានថ្មីដោយចាក់បញ្ចាំងនៅលើជញ្ជាំងផ្ទាល់ពីថេបប្លេត។
- ជារួម ថាតើថ្នាក់ឆ្លាតវៃមានប្រយោជន៍ ឬ អត់ គឺអាស្រ័យលើឆន្ទៈរបស់គ្រូក្នុងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាសម្រាប់ថ្នាក់រៀនរបស់គាត់ ប្រសិនបើសមស្រប

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

សម្រាប់សិស្ស ហើយសិស្សមានទឹកចិត្តក្នុងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា និងមានឆន្ទៈបំពេញកិច្ចការរបស់គ្រូ។

៥. ចំណុចសំខាន់ៗ

គំរូ SAMR មានកម្រិតផ្សេងគ្នាដែលបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលអាចដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងដំណើរការបង្រៀន និងរៀន ។
បច្ចេកវិទ្យាអាចដើរតួជំនួសដោយមិនបន្ថែមការផ្លាស់ប្តូរមុខងារ (ជំនួស); បច្ចេកវិទ្យាអាចដើរតួជំនួសដោយការបន្ថែមការផ្លាស់ប្តូរមុខងារ (ការបន្ថែម); បច្ចេកវិទ្យាអាចកែប្រែភារកិច្ចបានយ៉ាងសំខាន់ និង (ការកែប្រែ) បច្ចេកវិទ្យាអាចកំណត់ភារកិច្ចឡោះងវិញតាមរបៀបដែលមិនអាចយល់បាន (កំណត់ឡើងវិញ) ពីមុន។

ការសិក្សាក្រៅថ្នាក់រៀនសិស្សទទួលបានចំណេះដឹងនៅផ្ទះដោយមានជំនួយពីប្រភពផ្សេងៗ និងធ្វើឱ្យចំណេះដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅជាមួយគ្រូនៅក្នុងថ្នាក់។ បច្ចេកវិទ្យាអាចប្រើដើម្បីជួយឱ្យមានកិច្ចសហការដូចជា ការបង្កើតខ្សែអាត់វីដេអូ ដើម្បីធ្វើការរួមគ្នាជាមួយសាលារៀនដទៃទៀត។ ការនិទានរឿងឌីជីថលជួយបង្កើនលទ្ធភាពប្រាប់រឿងរ៉ាវដ៏មានឥទ្ធិពលដោយមានជំនួយពីអត្ថបទ និងសំឡេងផងដែរ។ ធនធានអប់រំបើកចំហ គឺជាសម្ភារៈបង្រៀន និងរៀនដែលមនុស្សគ្រប់គ្នាអាចចូលប្រើប្រាស់បានដោយសេរី។

អាជ្ញាបណ្ណផ្តល់ព័ត៌មានអំពីរបៀបដែលសម្ភារៈអាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ឡើងវិញ កែសម្រួល ឬ ចែកចាយ។ ក្រៅពីមានព័ត៌មាននិងចំណេះដឹងអំពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ គ្រូនៅក្នុងថ្នាក់រៀនតាមបែបឌីជីថលតែងតែត្រៀមសម្រាប់ពេលវេលាដែលឧបករណ៍មិនដំណើរការ ឬ គុណភាពនៃផ្នែករឹងខុសៗគ្នា។ ពួកគេត្រូវពិចារណាលើប្លង់រូបវន្តខុសៗគ្នានៃបរិយាកាសសិក្សាផ្សេងពីថ្នាក់រៀនដែលមិនមែនបែបឌីជីថល។

ឯកសារយោង

About CC Licenses. (n.d.). Retrieved from: https://creativecommons.org/about/cclicenses/ [2021, Feb. 20].

Brägger, G. (n.d.). *Mit dem SAMR-Modell zu einer Digitalen Aufgabenkultur*. Retrieved from: https://www.iqesonline.net/bildung-digital/digitale-schulentwicklung/modelle-zur-digitalisierung-von-schule-und-unterricht/das-samr-model/ [2021, Apr. 09].

Collaborative Learning in Primary Schools. (n.d.). Retrieved from: https://resourced.prometheanworld.com/collaborative-learning-primary-schools/ [2021, Apr. 09].

Commonwealth of Learning. (2016). *Provincial OER Policy Development, Sri Lanka: Consultant's report.* Retrieved from: http://oasis.col.org/bitstream/handle/11599/2386/2016_Provincial-OER-Policy-Development-Sri%20Lanka-Consultant-Report.pdf?sequence=1&isAllowed=y [2021, Apr. 09]. This publication is available in Open Access under the Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

EACEA Education, Audiovisual and Culture Executive Agency. (2019). *Digital Education at School in Europe*. Retrieved from: https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/sites/eurydice/files/en_digital_education_n.pdf [2021, Apr. 09].

Hamilton, E.R., Rosenberg, J.M., & Akcaoglu, M. (2016). The Substitution Augmentation Modification Redefinition (SAMR) Model: A Critical Review and Suggestions for its Use. *TechTrends*, 60, 433-441.

Hang, Z. (2019). *The Application of Flipping Classroom Teaching Model in the Teaching of Western Economics*. UK: Francis Academic Press.

Huang, Y. (2019). *The Function and Method of Flipping Classroom in English Teaching*. UK: Francis Academic Press.

Iglesias Rodríguez, A., García Riaza, B., & Cruz Sánchez Gómez, M. (2017). Collaborative Learning and Mobile Devices: An Educational Experience in Primary Education. *Computers in Human Behavior*, 72, 664-677.

Karunanayaka, S. (2006). Computer Assisted Learning: A Challenge for Teachers and Learners. *Journal of the National Science Foundation of Sri Lanka*, 34(2), 107-108.

Koper, R. (2014). Conditions for Effective Smart Learning Environments. *Smart Learning Environments*, *1*(5).

Li, J., Zhang, X., Hu, Z. (2018) The Design and Application of Flip Classroom Teaching Based on Computer Technology. *International Journal of Emerging Technologies in Learning*, 13(10), 95-106

Morrel, E., Duenas, R., Garcia, V. & Lopez, J. (2013). *Critical Media Pedagogy: Teaching for Achievement in City Schools*. Columbia University.

Robin, B.R. (2008). Digital Storytelling: A Powerful Technology Tool for the 21st Century Classroom. *Theory into Practice*, 47, 220-228.

Smeda, N., Dakich, E., & Sharda, N. (2014). The Effectiveness of Digital Storytelling in the Classrooms: A Comprehensive Study. *Smart Learning Environments*. 1(6). This publication is available in Open Access under the Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Townsend, D. (n.d.). *Das SAMR Modell*. Retrieved from: http://sgo2016.pbworks.com/w/page/116225493/Das%20SAMR%20Modell [2021, Feb. 17]. This publication is available in Open Access under the Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

UNESCO. (2014). *ICT in Primary Education. Analytic Survey. Volume 2. Policy, Practices, and Recommendations*. Retrieved from: https://iite.unesco.org/pics/publications/en/files/3214735.pdf [2021, Apr. 09]. This publication is available in Open Access under the Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 (CC BY-SA 3.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/).

Zickwolf, K. & Kauffeld, S. (2019). Inverted Classroom. In: S. Kauffeld, J. Othmer, eds. *Handbuch Innovative Lehre* (pp. 45-51). Wiesbaden: Springer Fachmedien.

Zimmermann, C. (2018). *Guideline for the Creation of Open Educational Resources: Information and Practical Exercises for Lectures in Higher Education*. Retrieved from: https://www.openeducation.at/fileadmin/user_upload/p_oea/OEA-Guideline_online_final_english.pdf [2021, Apr. 09]. This publication is available in Open Access under the Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

លំហាត់អនុវត្ត

ក. ទាញ និងទម្លាក់ការពន្យល់ខាងក្រោមទៅក្នុងប្រភេទដែលសមស្របនៃគំរូ SAMR

បច្ចេកវិទ្យាជួយឱ្យបង្កើតភារកិច្ចថ្មីដែលមិនអាចយល់បានពីមុន៖ បច្ចេកវិទ្យាជាឧបករណ៍ជំនួសដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងការកែលម្អមុខងារ។ បច្ចេកវិទ្យាជួយឱ្យរៀបចំឡើងវិញនូវមុខងារសំខាន់ៗ។ បច្ចេកវិទ្យាជើរតួជំនួសឧបករណ៍ដោយផ្ទាល់ដោយគ្មានការផ្លាស់ប្តូរមុខងារ។

ខ. ឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសខាងក្រោម៖ (អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវលើសពីមួយ)

១. តើឧទាហរណ៍នៃប្រភេទការជំនួសរបស់គំរូ SAMR គឺជាអ្វី?

ក) ការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រជាមួយសូហ្វវែរសរសេរជំនួសអត្ថបទសរសេរដោយដៃ

ខ) រក្សាទុកអត្ថបទដែលសរសេរនៅលើក្តារឆ្លាតវៃ ហើយបញ្ជូនទៅឱ្យសិស្ស

គ) សរសេរនៅលើក្តារឆ្លាតវៃជំនួសឱ្យក្តារខៀន។

២. តើឧទាហរណ៍នៃប្រភេទការដាក់បញ្ចូលគ្នារបស់គំរូ SAMR គឺជាអ្វី?

ក) ការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រជាមួយសូហ្វវែរសរសេរជំនួសអត្ថបទសរសេរដោយដៃ

ខ) ប្រើកម្មវិធីពិនិត្យអក្ខរាវិរុទ្ធក្នុងកម្មវិធីសរសេរ

គ) រក្សាទុកអត្ថបទដែលសរសេរនៅលើក្តារឆ្លាតវៃ ហើយផ្ញើទៅឱ្យសិស្ស។

៣. តើឧទាហរណ៍នៃប្រភេទការដាក់បញ្ចូលគ្នារបស់គំរូ SAMR គឺជាអ្វី?

ក) សហការតាមរយៈឧបករណ៍ផ្អែកលើអ៊ីនធឺណែត

ខ) សរសេរនៅលើក្តារឆ្លាតវៃជំនួសឱ្យក្តារខៀន

គ) ការប្រើប្រាស់កម្មវិធីពិនិត្យអក្ខរាវិរុទ្ធនៅក្នុងកម្មវិធីសរសេរ។

៤. តើឧទាហរណ៍នៃប្រភេទការដាក់បញ្ចូលគ្នារបស់គំរូ SAMR គឺជាអ្វី?

ក) ការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រជាមួយសូហ្វវែរសរសេរជំនួសអត្ថបទសរសេរដោយដៃ

ខ) សហការតាមរយៈឧបករណ៍ផ្អែកលើអ៊ីនធឺណែត

គ) បង្កើត និងកែសម្រួលវីដេអូនីមួយៗ។

គ. ទាញ និងទម្លាក់លក្ខណៈខាងក្រោមទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៃតារាងខាងក្រោម៖

សិក្សាមាតិកាជាមូលដ្ឋានមុនចូលរៀន និងធ្វើឱ្យស៊ីជម្រៅចំណេះដឹងនៅក្នុងថ្នាក់ - រុករក - ដោះស្រាយបញ្ហា ការពង្រីកគំនិត និងការអនុវត្ត - ការបញ្ចូលគ្នានូវវិធីសាស្ត្រច្រើន - ការណែនាំសិក្សា និងសម្របសម្រួល - សម្ភារៈពហុព័ត៌មានអ៊ិនធឺណែត សៀវភៅសិក្សា ពហុតំណ និងពហុមធ្យោបាយ

ទម្រង់បង្រៀនក្នុងថ្នាក់រៀននៅក្នុងការបង្រៀនក្រៅថ្នាក់	
គ្រូ	គ្រូណែនាំការសិក្សា និងសម្របសម្រួល
និស្សិត	
ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសម្រាប់ការបង្រៀន	

វិធីសាស្ត្របង្រៀន	
ទម្រង់បង្រៀន	
មាតិកាថ្នាក់រៀន	
វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ	

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ឃ. ផ្តល់ការពន្យល់សមស្របនឹងអាជ្ញាបណ្ណ៖

	CC BY	គុណសម្បត្តិ៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ ចែកចាយ លាយបញ្ចូលគ្នា និងបង្កើតសម្ភារៈនៅលើឧបករណ៍ផ្ទុក ឬ ទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាការបញ្ជាក់ត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យអ្នកបង្កើត។ អាជ្ញាបណ្ណអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ពាណិជ្ជកម្ម។
	CC BY-SA	គុណលក្ខណៈShareAlike៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ចែកចាយ បង្កើតឡើងវិញ និងបង្កើតលើសម្ភារៈជាមធ្យោបាយ ឬ ទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាការបញ្ជាក់ត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យអ្នកបង្កើត។ អាជ្ញាបណ្ណអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ពាណិជ្ជកម្ម។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូល សម្របសម្រួល ឬ កសាងសម្ភារៈ អ្នកត្រូវផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណសម្ភារៈដែលបានកែប្រែក្រោមលក្ខខណ្ឌដូចគ្នា។
	CC BY-NC	គុណលក្ខណៈមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ចែកចាយ បញ្ចូល និងបង្កើតលើសម្ភារៈជាទ្រង់ទ្រាយមធ្យម ឬ ទ្រង់ទ្រាយណាមួយ សម្រាប់គោលបំណងមិនមែនពាណិជ្ជកម្មតែប៉ុណ្ណោះ ដរាបណាការបញ្ជាក់ត្រូវបានផ្តល់ជូនអ្នកបង្កើត។
	CC BY-NC-SA	គុណលក្ខណៈមិនមែនពាណិជ្ជកម្មShareAlike៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ ចែកចាយ តម្រូវការ និងបង្កើតសម្ភារៈតាមទម្រង់មធ្យម ឬ ទ្រង់ទ្រាយណាមួយសម្រាប់គោលបំណងមិនមែនពាណិជ្ជកម្មតែប៉ុណ្ណោះ ដរាបណាការបញ្ជាក់ត្រូវបានផ្តល់ជូនអ្នកបង្កើត។ ប្រសិនបើជាអ្នកបញ្ចូល សម្របសម្រួល ឬ កសាងសម្ភារៈ អ្នកត្រូវផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណសម្ភារៈដែលបានកែប្រែក្រោមលក្ខខណ្ឌដូចគ្នា។

	CC BY-ND	គុណលក្ខណៈ៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់អាចថតចម្លង និងចែកចាយឯកសារ ជាទ្រង់ទ្រាយមធ្យម ឬ ជាទម្រង់ណាដែលមិនមានសុពលភាព ហើយមានតែការបញ្ជាក់អោយអ្នកបង្កើតប៉ុណ្ណោះ។ អាជ្ញាបណ្ណអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ពាណិជ្ជកម្ម។
	CC BY-NC-ND	គុណលក្ខណៈមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ថតចម្លង និងចែកចាយសម្ភារៈជាទ្រង់ទ្រាយមធ្យម ឬ ទ្រង់ទ្រាយណាមួយក្នុងទម្រង់មិនមែនជាគោលបំណងសម្រាប់តែមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម តែប៉ុណ្ណោះហើយមានតែការបញ្ជាក់ប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបាន ផ្តល់ដល់អ្នកបង្កើត។
	CC0	ជាសកល៖ ជាឧបករណ៍សាធារណៈដែលអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកច្នៃប្រឌិតលះបង់សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ និងដាក់ស្នាដៃរបស់ខ្លួនទៅក្នុងដែនសាធារណៈទូទាំងពិភពលោក។ ស៊ីស៊ី ០ អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ចែកចាយ បញ្ចូលឡើងវិញ និងបង្កើតសម្ភារៈលើឧបករណ៍ផ្ទុក ឬ ទ្រង់ទ្រាយណាមួយដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌ។

លំហាត់អនុវត្ត និងដំណោះស្រាយ

ក. ទាញ និងទម្លាក់ការពន្យល់ខាងក្រោមទៅក្នុងប្រភេទដែលសមស្របនៃគំរូ SAMR

បច្ចេកវិទ្យាជួយឱ្យបង្កើតភារកិច្ចថ្មីដែលមិនអាចយល់បានពីមុន(ការកំណត់ឡើងវិញ) – បច្ចេកវិទ្យាជាឧបករណ៍ជំនួសដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងការកែលម្អមុខងារ (ការដាក់ជាកញ្ចប់) - បច្ចេកវិទ្យាអនុញ្ញាតឱ្យរៀបចំឡើងវិញនូវមុខងារសំខាន់ៗ (ការកែប្រែ) - បច្ចេកវិទ្យាដើរតួជំនួសឧបករណ៍ដោយផ្ទាល់គ្មានការផ្លាស់ប្តូរមុខងារ (ការជំនួស)។

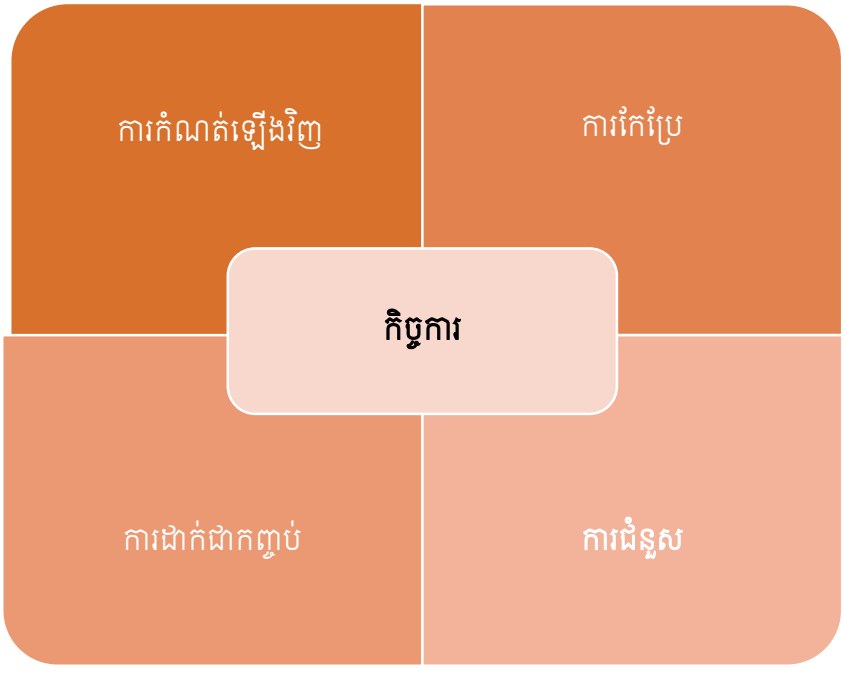

t.me/moeysnews
ela.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ខ. ឆ្លើយសំណួរពហុជ្រើសរើសដូចខាងក្រោម៖) អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវលើសពីមួយ)

១. តើឧទាហរណ៍នៃប្រភេទការជំនួសរបស់គំរូ SAMR គឺជាអ្វី ?

ក) ការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រជាមួយសូហ្វវែរសរសេរជំនួសអត្ថបទសរសេរដោយដៃ

ខ) រក្សាទុកអត្ថបទដែលសរសេរនៅលើក្តារឆ្លាតវៃ ហើយបញ្ជូនទៅឱ្យសិស្ស

គ) សរសេរនៅលើក្តារឆ្លាតវៃជំនួសឱ្យក្តារខៀន។

២. តើឧទាហរណ៍នៃប្រភេទការដាក់បញ្ចូលគ្នារបស់គំរូ SAMR គឺជាអ្វី ?

ក) ការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រជាមួយសូហ្វវែរសរសេរជំនួសអត្ថបទសរសេរដោយដៃ

ខ) ប្រើកម្មវិធីពិនិត្យអក្ខរាវិរុទ្ធក្នុងកម្មវិធីសរសេរ

គ) រក្សាទុកអត្ថបទដែលសរសេរនៅលើក្តារឆ្លាតវៃ ហើយផ្ញើទៅឱ្យសិស្ស

៣. តើឧទាហរណ៍នៃប្រភេទការដាក់បញ្ចូលគ្នារបស់គំរូ SAMR គឺជាអ្វី ?

ក) សហការតាមរយៈឧបករណ៍ផ្តែកលើអ៊ីនធឺណែត

ខ) សរសេរនៅលើក្តារឆ្លាតវៃជំនួសឱ្យក្តារខៀន

គ) ការប្រើប្រាស់កម្មវិធីពិនិត្យអក្ខរាវិរុទ្ធនៅក្នុងកម្មវិធីសរសេរ។

៤. តើឧទាហរណ៍នៃប្រភេទការដាក់បញ្ចូលគ្នារបស់គំរូ SAMR គឺជាអ្វី ?

ក) ការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រជាមួយសូហ្វវែរសរសេរជំនួសអត្ថបទសរសេរដោយដៃ

ខ) សហការតាមរយៈឧបករណ៍ផ្តែលលើអ៊ីនធឺណែត

គ.(បង្កើត និងកែសម្រួលវីដេអូនីមួយៗ)។

គ. ទាញ និងទម្លាក់លក្ខណៈដូចខាងក្រោមទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៃតារាងខាងក្រោម៖

សិក្សាមាតិកាជាមូលដ្ឋានមុនចូលរៀន និងធ្វើឱ្យស៊ីជម្រៅចំណេះដឹងនៅក្នុងថ្នាក់ - រុករក - ដោះស្រាយបញ្ហា ការពង្រីកគំនិត និងការអនុវត្ត - ការបញ្ចូលគ្នានូវវិធីសាស្ត្រច្រើន - ការណែនាំសិក្សា និងសម្របសម្រួល - សម្ភារៈពហុព័ត៌មានអ៊ិនធឺណែត សៀវភៅសិក្សា ពហុតំណ និងពហុមធ្យោបាយ

ទម្រង់បង្រៀនក្នុងថ្នាក់រៀននៅក្នុងការបង្រៀនក្រៅថ្នាក់	
គ្រូ	គ្រូណែនាំការសិក្សា និងសម្របសម្រួល
និស្សិត	អ្នករុករក
ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសម្រាប់ការបង្រៀន	ផ្លាស់ប្តូរសម្ភារៈពហុព័ត៌មាន អ៊ិនធឺណែត សៀវភៅសិក្សា ...
វិធីសាស្ត្របង្រៀន	ការរួមបញ្ចូលគ្នានៃវិធីសាស្ត្រច្រើន
ទម្រង់បង្រៀន	រៀនមាតិកាមូលដ្ឋានមុនពេលចូលរៀន និងធ្វើឱ្យចំណេះដឹងនោះនៅក្នុងថ្នាក់កាន់តែស៊ីជម្រៅ
មាតិកាថ្នាក់រៀន	ការដោះស្រាយបញ្ហា ការពង្រីកគំនិត និងការអនុវត្ត
វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ	ពហុតំណ និងពហុមធ្យោបាយ

ឃ. ផ្តល់ការពន្យល់សមស្របនឹងអាជ្ញាបណ្ណ៖

	CC BY	គុណសម្បត្តិ៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ ចែកចាយ លាយបញ្ចូលគ្នា និងបង្កើតសម្ភារៈនៅលើឧបករណ៍ផ្ទុក ឬ ទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាការបញ្ជាក់ត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យអ្នកបង្កើត។ អាជ្ញាបណ្ណអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ពាណិជ្ជកម្ម។
	CC BY-SA	គុណលក្ខណៈ ShareAlike៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើបប្រាស់ ចែកចាយ បង្កើតឡើងវិញ និងបង្កើតលើសម្ភារៈដាមធ្យោបាយ ឬ ទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ដរាបណាការបញ្ជាក់ត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យអ្នកបង្កើត។ អាជ្ញាបណ្ណអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ពាណិជ្ជកម្ម។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូលសម្របសម្រួល ឬ កសាងសម្ភារៈ អ្នកត្រូវផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណ សម្ភារៈដែលបានកែប្រែក្រោមលក្ខខណ្ឌដូចគ្នា។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

	CC BY-NC	គុណលក្ខណៈមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ ចែកចាយ បញ្ចូល និងបង្កើតលើសម្ភារៈជាទ្រង់ទ្រាយមធ្យម ឬទ្រង់ទ្រាយណាមួយសម្រាប់គោលបំណងមិនមែនពាណិជ្ជកម្មតែប៉ុណ្ណោះ ដរាបណាការបញ្ជាក់ត្រូវបានផ្តល់ជូនអ្នកបង្កើត។
	CC BY-NC-SA	គុណលក្ខណៈមិនមែនពាណិជ្ជកម្មShareAlike៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ ចែកចាយ តម្រូវ និងបង្កើតសម្ភារៈតាមទម្រង់មធ្យម ឬទ្រង់ទ្រាយណាមួយសម្រាប់គោលបំណងមិនមែនពាណិជ្ជកម្មតែប៉ុណ្ណោះ ដរាបណាការបញ្ជាក់ត្រូវបានផ្តល់ជូនអ្នកបង្កើត។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូល សម្របសម្រួល ឬ កសាងសម្ភារៈ អ្នកត្រូវផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណ សម្ភារៈដែលបានកែប្រែក្រោមលក្ខខណ្ឌដូចគ្នា។
	CC BY-ND	គុណលក្ខណៈ៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់អាចថតចម្លង និងចែកចាយឯកសារជាទ្រង់ ទ្រាយមធ្យម ឬ ជាទម្រង់ណាដែលមិនមានសុពលភាព ហើយមានតែការបញ្ជាក់ឱ្យអ្នកបង្កើតប៉ុណ្ណោះ។ អាជ្ញាបណ្ណអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ពាណិជ្ជកម្ម។
	CC BY-NC-ND	គុណលក្ខណៈមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម៖ អាជ្ញាបណ្ណនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ថតចម្លង និងចែកចាយ សម្ភារៈជាទ្រង់ទ្រាយមធ្យម ឬទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ក្នុងទម្រង់មិនមែនជាគោលបំណងសម្រាប់តែមិនមែនពាណិជ្ជកម្មតែប៉ុណ្ណោះ ហើយមានតែការបញ្ជាក់ប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានផ្តល់ដល់អ្នកបង្កើត។
	CC0	ជាសកល៖ ជាឧបករណ៍សាធារណៈដែលអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកច្នៃប្រឌិតលះបង់សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ និងដាក់ស្នាដៃរបស់ខ្លួនទៅក្នុងដែនសាធារណៈទូទាំងពិភពលោក។ ស៊ីស៊ី ០ អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ចែកចាយ បញ្ចូលឡើងវិញ និងបង្កើតសម្ភារៈលើឧបករណ៍ផ្ទុក ឬ ទ្រង់ទ្រាយណាមួយដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌ។

ជំហានទី២

ក. សូមអានករណីសិក្សាខាងក្រោម និងបំពេញតារាងខាងក្រោម៖

ករណីសិក្សាទី១

លោកគ្រូ ដាវ៉ា បង្រៀនសិស្សអំពីភូមិសាស្ត្រ និងទីកន្លែងផ្សេងៗគ្នានៅលើពិភពលោកដោយបង្ហាញនៅលើផែនទីហ្គូហ្គលដោយមានជំនួយពីក្តារឆ្លាតវៃក្នុងថ្នាក់រៀន។ សិស្សត្រូវបានរៀបចំជាក្រុមតូចៗ និងចាត់ឱ្យមានកន្លែងផ្សេងៗគ្នា ដើម្បីបង្ហាញដល់សិស្សផ្សេងទៀត។ សិស្សរៀបចំបទបង្ហាញតាមអ៊ិនធឺណែតដោយមានជំនួយពីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន។ បន្ទាប់មក ពួកគេធ្វើបទបង្ហាញនៅលើក្តារឆ្លាតវៃ។ ពួកគេធ្វើអន្តរកម្មជាមួយផែនទីហ្គូហ្គល ដោយប៉ះលើទីតាំងតាំងនៅដោយផ្ទាល់នៅលើក្តារឆ្លាតវៃ រួចបង្ហាញដល់សិស្សផ្សេងទៀត។

ករណីសិក្សាទី២

លោកគ្រូ សុធា បានរៀបចំបទបង្ហាញ PowerPoint ដើម្បីបង្រៀនសិស្សអំពីភូមិសាស្ត្រ និងទីកន្លែងផ្សេងៗនៅលើពិភពលោក។ បទបង្ហាញនេះរួមមានផែនទី អត្ថបទ និងរូបភាពកន្លែងផ្សេងៗគ្នា។ ដើម្បីធ្វើបទបង្ហាញនេះ គ្រូប្រើកុំព្យូទ័រថ្នាក់រៀន និងម៉ាស៊ីនបញ្ចាំង។ បន្ទាប់មកសិស្សចូលបន្ទប់កុំព្យូទ័ររបស់សាលារៀនដែលពួកគេប្រើសៀវភៅអេឡិចត្រូនិក ដើម្បីស្រាវជ្រាវរកកន្លែងជាក់លាក់តាមអ៊ិនធឺណែត។

ករណីសិក្សាទី៣

អ្នកគ្រូ ធីតា ប្រើ Google Earth ដើម្បីបង្ហាញសិស្សនៅកន្លែងផ្សេងៗគ្នានៅលើពិភពលោក។ គ្រូបានបង្កើតរឿងនិទានឌីជីថលដោយមានជំនួយពី Google Earth ដែលនាំសិស្សទៅកន្លែងជាក់លាក់។ ដំណើរកម្សាន្តបានប្រើការនិទានកថារបស់គ្រូ រូបភាព និងវីដេអូ។ បន្ទាប់មក អ្នកគ្រូអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សបង្កើតខិត្តបណ្ណធ្វើដំណើរឌីជីថលផ្ទាល់ខ្លួនអំពីកន្លែងដែលបានកំណត់។ ខិត្តបណ្ណធ្វើដំណើរឌីជីថលទាំងនេះរួមមានរូបភាព និងអត្ថបទ និងវីដេអូដែលបង្កើតដោយសិស្ស និងទ្រង់ទ្រាយពហុមេឌាផ្សេងៗទៀត។

ករណីសិក្សាទី៤

អ្នកគ្រូ សុភាព បង្រៀនសិស្សអំពីភូមិសាស្ត្រ និងកន្លែងផ្សេងៗគ្នានៅលើពិភពលោកដោយបង្ហាញផែនទីរូបវន្ត។ គាត់ព្យួរផែនទីនៅខាងមុខក្នុងថ្នាក់រៀនដែលសិស្សគ្រប់គ្នាអាចមើលឃើញ។ លើសពីនេះ គាត់បានរៀបចំផ្ទាំងរូបភាពនៅលើកន្លែងផ្សេងៗគ្នាដែលមានអត្ថបទ និងរូបភាពដែលកាត់ចេញពីទស្សនាវដ្តី ដើម្បីបង្ហាញពីទីកន្លែងទាំងនេះ។ បន្ទាប់មក និស្សិតស្រាវជ្រាវរកកន្លែងជាក់លាក់មួយដោយមានជំនួយពីសៀវភៅសិក្សា និងសម្ភារៈបន្ថែមរបស់គ្រូ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ករណីសិក្សាទី៥

លោកគ្រូ ដារ៉ា បង្រៀនសិស្សអំពីភូមិសាស្ត្រ និងទីកន្លែងផ្សេងៗគ្នានៅលើពិភពលោក ដោយបង្ហាញនៅលើផែនទីហ្គូហ្គលដោយមានជំនួយពីកុំព្យូទ័រ និងម៉ាស៊ីនបញ្ចាំង។ លោកគ្រូពង្រីក និងគូសផែនទី ដើម្បីបង្ហាញសិស្សអំពីទីតាំងនៃកន្លែងនីមួយៗ។ ដូចគ្រូបង្រៀន សុធា លោកគ្រូ ដារ៉ា ប្រើបទបង្ហាញ PowerPoint អំពីកន្លែងផ្សេងៗគ្នានៅលើពិភពលោក។ ទោះជាយ៉ាងណា បទបង្ហាញរបស់គាត់មិនប្រើអត្ថបទ និងរូបភាពទេ។ នៅក្នុងបទបង្ហាញ គ្រូបានបញ្ចូលវីដេអូអំពីទីកន្លែង និងការថតសំឡេងអំពីមនុស្សដែលរស់នៅទីនោះ និងរៀបរាប់ពីស្រុកកំណើត។ គ្រូបានបញ្ចូលតំណខ្ពស់ដែលនាំទៅដល់គេហទំព័ររបស់ការិយាល័យទេសចរណ៍នៃកន្លែងដែលខ្លួនកំពុងនិយាយ។ បន្ទាប់ពីបង្រៀន គ្រូបានផ្ញើបទបង្ហាញទៅសិស្សរបស់គាត់ដែលអវត្តមាននៅថ្ងៃនោះ។ បន្ទាប់មកសិស្សចូលបន្ទប់កុំព្យូទ័ររបស់សាលារៀន ដើម្បីស្រាវជ្រាវរកកន្លែងជាក់លាក់តាមអ៊ីនធឺណែត។

កម្រិតនៃបច្ចេកវិទ្យា	ករណីសិក្សា
ទម្រង់បែបបទកែលម្អដោយមិនផ្អែកលើឌីជីថល	
ការជំនួស	
ការដាក់ជាកញ្ចប់	
ការកែប្រែ	
ការកំណត់ឡើងវិញ	

ខ. សូមអានករណីសិក្សា និងបំពេញតារាងខាងក្រោម៖

ករណីសិក្សាទី១

អ្នកគ្រូ អេ បានបង្កើតសម្ភារៈសម្រាប់សិស្សសិក្សាដោយខ្លួនឯង៖ វីដេអូ និងភារកិច្ចដែលមានមូលដ្ឋានលើវីដេអូនេះគឺ សិស្សមើលវីដេអូ រួចធ្វើកិច្ចការដែលទាក់ទងនឹងខ្លួនឯងនៅផ្ទះ។ សិស្សត្រូវបានត្រួតពិនិត្យដោយឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេដែលបានទទួលការណែនាំពីគ្រូជាមុន។ សិស្សមានជម្រើសក្នុងការផ្ញើអ៊ីមែលទៅគ្រូរបស់ពួកគេ ក្នុងករណីដែលឪពុក ម្តាយមិនអាចជួយពួកគេលើកិច្ចការណាមួយ។ នៅក្នុងមេរៀនបន្ទាប់របស់ពួកគេនៅសាលារៀន គ្រូពិភាក្សាជាមួយសិស្សនូវអ្វីដែលសិស្សបានរៀនដោយមានជំនួយពីវីដេអូ។ ពួកគេប្រៀបធៀប

ការយល់ដឹងដោយនិយាយអំពីសំណួរដែលមិនទាន់ដោះស្រាយ និងលទ្ធផលនៃការសិក្សាដោយខ្លួនឯង។ គ្រូបំពេញគម្លាតចំណេះដឹងដែលមានសក្តានុពលនៅចុងបញ្ចប់ សិស្សបំពេញការកិច្ចជាក់ស្តែងមួយទៀតដោយមានការត្រួតពិនិត្យរបស់គ្រូ និងផ្តល់យោបល់ជាលក្ខណៈបុគ្គល តាមរយៈអ៊ីមែល ការប្រជុំតាមអ៊ិនធឺណែត ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា ឬ ការប្រជុំជាបុគ្គល។

ករណីសិក្សាទី២

គ្រូ ប៊ី អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សបង្កើតរឿងនិទានឌីជីថលផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយអត្ថបទ រូបភាព សំឡេង និងថតសំឡេងរបស់ពួកគេ ជាផ្នែកមួយនៃកម្មវិធីសិក្សាភាសា។ សិស្សកម្រិតបឋមសិក្សា ថ្នាក់ទី១ ដល់ទី៣ បង្កើតរឿងនិទានឌីជីថលផ្ទាល់ខ្លួននៅក្នុងថ្នាក់ភាសារបស់ពួកគេ (ឧទាហរណ៍៖ ភាសាអង់គ្លេស និងភាសាកំណើត - ស៊ីនហាឡា និងតាមិល)។ សិស្សបង្កើតរឿងនិទានឌីជីថលដោយរំឭកពីបទពិសោធរបស់ពួកគេនៅក្នុងដំណើរសិក្សាដូចជាសួនសត្វ។ រឿងនិទានឌីជីថលទាំងនេះគឺទាក់ទងនឹងរូបថត ដែលថតដោយនិស្សិត និងការនិទានកថាដែលត្រូវបានកត់ត្រានៅពេលពួកគេរំឭកពីបទពិសោធរបស់ខ្លួន និងចែករំលែកការឆ្លុះបញ្ចាំងរបស់ពួកគេ។ តន្ត្រីត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងរឿងនិទានឌីជីថល ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីអារម្មណ៍នៃការរៀបរាប់ផ្ទាល់ខ្លួន។

ករណីសិក្សាទី៣

សម្រាប់ករណីសិក្សាទី ៣ សូមមើលវីដេអូខាងក្រោម៖

https://www.youtube.com/watch?v=9vn8QXF2Kfs

	ទម្រង់បែបបទនៃមេរៀនដែលត្រូវបានកែលម្អតាមបែបឌីជីថល
ករណីសិក្សាទី១	
ករណីសិក្សាទី២	
ករណីសិក្សាទី៣	

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

មើលរូបភាព CC នេះ និងស្លាករបស់វា។ ទាញនិងទម្លាក់សមាសធាតុរបស់ស្លាក ចូលទៅក្នុងប្រភេទសមស្រប នៅក្នុងតារាងខាងក្រោម៖ Stand With Malala@ICT Discovery – ITU Pictures – CC BY 2.0 – CC Search

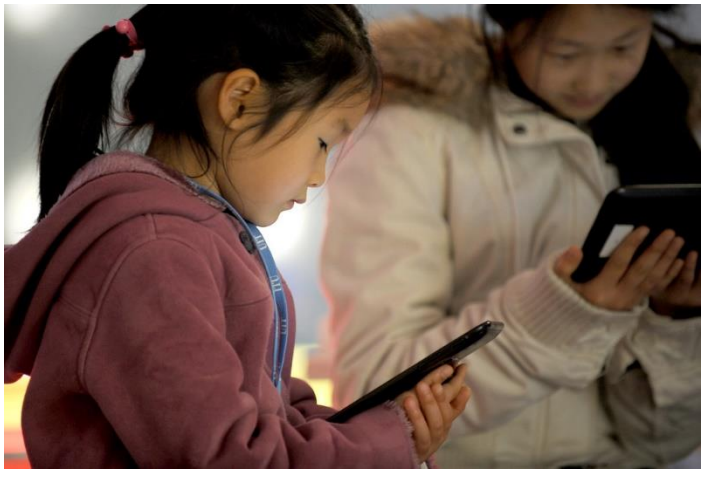

Stand With Malala@ICT Discovery, ITU Pictures, CC BY 2.0, CC Search

ចំណងជើង	
អ្នកនិពន្ធ	
ប្រភព	
អាជ្ញាបណ្ណ	

ក. ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីការរៀបចំមេរៀនតាមអ៊ុនធឺណែត (ឯកសារជាសំឡេង ៥.៣.១)។ ចូរឆ្លើយសំណួរខាងក្រោម (អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវលើសពីមួយ)៖

១. តើចំណុចអ្វីខ្លះដែលគ្រូលើកឡើងយកមកពិចារណានៅពេលរៀបចំមេរៀនតាមអ៊ុនធឺណែត?

ក) ខ្លឹមសារត្រូវមានភាពច្បាស់លាស់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន

ខ) ឯកសារមេឌាចាំបាច់ត្រូវត្រួតពិនិត្យ ប្រសិនបើសិស្សអាចបើកវានៅលើឧបករណ៍ផ្សេងៗ

គ) រាល់កិច្ចការត្រូវសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាមុន

ឃ) គ្រូបង្រៀនត្រូវការសមត្ថភាពធ្វើការជាមួយបច្ចេកវិទ្យាផ្សេងៗគ្នា

ង) ទម្រង់សម្រាប់វាយតម្លៃសិស្សត្រូវរកឱ្យឃើញ។

ខ. សរសេរចម្លើយអត្ថបទខ្លីៗ (ប្រហែល ៥០០ពាក្យ ក្នុងមួយសំណួរ) ចំពោះសំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន ដូចខាងក្រោម៖

១. តើអ្នកអាចនិយាយអ្វីខ្លះពីគុណសម្បត្តិនៃការបង្រៀនជាមួយនឹងឧបករណ៍សន្និសីទដូចជា ZOOM (ឧទាហរណ៍៖ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា) ក្នុងការប្រៀបធៀបនឹងការបង្រៀនជាមួយប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា (ឧទាហរណ៍៖ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងអសមកាល)?

ឯកសារយោង

"How to Record a Lesson" by Teach for Life. Retrievedfrom: https://www.youtube.com/watch?v=9vn8QXF2Kfs [2021, Mar. 02]. This publication is available in Open Access under the Attribution 3.0 Unported (CC BY 3.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/legalcode).

Stand With Malala@ICT Discovery by ITU Pictures. Retrieved from: https://search.creativecommons.org/photos/a5beb203-6ead-44eb-8d19-347440be6390 [2021, Mar. 02]. This publication is available in Open Access under the Attribution 2.0 Generic (CC BY 2.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by/2.0/).

UNESCO. (2014). *ICT in Primary Education. Analytic Survey. Volume 2. Policy, Practices, and Recommendations*. Retrieved from: https://iite.unesco.org/pics/publications/en/files/3214735.pdf [2021, Apr. 09]. This publication is available in Open Access under the Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 (CC BY-SA 3.0) license (https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/).

ដំហានទី ២៖ ដំណោះស្រាយ

ក. សូមអានករណីសិក្សា និងបំពេញតារាងខាងក្រោម៖

ករណីសិក្សាទី១

លោកគ្រូ ដាវ៉ា បង្រៀនសិស្សអំពីភូមិសាស្ត្រ និងទីកន្លែងផ្សេងៗគ្នានៅលើពិភពលោកដោយបង្ហាញនៅលើផែនទីហ្គូហ្គលដែលមានជំនួយពីក្តារឆ្លាតវៃក្នុងថ្នាក់រៀន។ សិស្សត្រូវបានរៀបចំជាក្រុមតូចៗ និងចាត់ឱ្យមានកន្លែងផ្សេងៗគ្នាដើម្បីបង្ហាញដល់សិស្សផ្សេងទៀត។ ពួកគេរៀបចំបទបង្ហាញតាមអ៊ិនធឺណែតដោយមានជំនួយពីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន។ បន្ទាប់មក ពួកគេធ្វើបទបង្ហាញនៅលើក្តារឆ្លាតវៃ រួចធ្វើអន្តរកម្មជាមួយផែនទីហ្គូហ្គលដោយប៉ះលើទីតាំងដែលខ្លួនតាំងនៅដោយផ្ទាល់នៅលើក្តារឆ្លាតវៃ រួចពួកគេបង្ហាញដល់សិស្សផ្សេងទៀត។

ករណីសិក្សាទី២

លោកគ្រូ សុធា បានរៀបចំបទបង្ហាញ PowerPoint ដើម្បីបង្រៀនសិស្សអំពីភូមិសាស្ត្រ និងទីកន្លែងផ្សេងៗនៅលើពិភពលោក។ បទបង្ហាញនេះរួមមានផែនទី អត្ថបទ និងរូបភាពនៃកន្លែងផ្សេងគ្នា។ ដើម្បីធ្វើបទបង្ហាញនេះ គ្រូប្រើកំព្យូទ័រថ្នាក់រៀន និងម៉ាស៊ីនបញ្ចាំង។ បន្ទាប់មក សិស្សចូលបន្ទប់កុំព្យូទ័ររបស់សាលារៀន និងប្រើសៀវភៅអេឡិចត្រូនិកដើម្បីស្រាវជ្រាវរកកន្លែងជាក់លាក់តាមអ៊ិនធឺណែត។

ករណីសិក្សាទី៣

អ្នកគ្រូ ធីតា ប្រើ Google Earth ដើម្បីបង្ហាញសិស្សអំពីទីកន្លែងផ្សេងៗគ្នានៅលើពិភពលោក។ អ្នកគ្រូបានបង្កើតរឿងនិទានឌីជីថលដោយមានជំនួយពី Google Earth ដែលនាំសិស្សទៅកន្លែងជាក់លាក់។ ដំណើរកម្រាន្តមានការនិទានរឿងនិទានកថារបស់គ្រូ រូបភាព និងវីដេអូ។ បន្ទាប់មក អ្នកគ្រូអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សបង្កើតខិត្តបណ្ណ និងដំណើរការឌីជីថលផ្ទាល់ខ្លួនអំពីកន្លែងដែលបានកំណត់។ ខិត្តបណ្ណដំណើរការតាមឌីជីថលទាំងនេះរួមមានរូបភាព អត្ថបទ និងមានវីដេអូបង្កើតដោយសិស្ស និងទ្រង់ទ្រាយពហុមេឌាផ្សេងទៀត។

ករណីសិក្សាទី៤

អ្នកគ្រូ សុភាព បង្រៀនសិស្សអំពីភូមិសាស្ត្រ និងកន្លែងផ្សេងៗគ្នានៅលើពិភពលោកដោយបង្ហាញផែនទីរូបវន្ត។ គាត់ព្យួរផែនទីនៅខាងមុខថ្នាក់រៀនដែលសិស្សគ្រប់គ្នាអាចមើលឃើញ។ លើសពីនេះ គ្រូបានរៀបចំផ្ទាំងរូបភាពនៅលើកន្លែងផ្សេងៗគ្នាដែលមានអត្ថបទ និងរូបភាពដែលកាត់ចេញពីទស្សនាវដ្តី ដើម្បីបង្ហាញនូវអ្វីដែលកន្លែងទាំងនេះមើលទៅ។ បន្ទាប់មកនិស្សិតស្រាវជ្រាវរកកន្លែងជាក់លាក់មួយដោយមានជំនួយពីសៀវភៅសិក្សា និងសម្ភារៈបន្ថែមរបស់គ្រូ។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ករណីសិក្សាទី៥

លោកគ្រូ ដាវ៉ា បង្រៀនសិស្សអំពីភូមិសាស្ត្រ និងទីកន្លែងផ្សេងៗគ្នានៅលើពិភពលោកដោយបង្ហាញនៅលើផែនទី ហ្គូហ្គលដែលមានជំនួយពីកុំព្យូទ័រ និងថ្នាក់បញ្ចាំង។ លោកគ្រូពង្រីក និងតូសផែនទី ដើម្បីបង្ហាញសិស្សអំពីទីតាំងនៃកន្លែងនីមួយៗ។ ដូចគ្រូបង្រៀន សុធា គាត់ប្រើបទបង្ហាញ PowerPoint អំពីកន្លែងផ្សេងៗគ្នានៅលើពិភពលោក។ ទោះជាយ៉ាងណា បទបង្ហាញរបស់គ្រូមិនត្រូវបានកំណត់ចំពោះអត្ថបទ និងរូបភាពទេ។ នៅក្នុងបទបង្ហាញ លោកគ្រូបានបញ្ចូលវីដេអូអំពីទីកន្លែង ការថតសំឡេងពីមនុស្សដែលរស់នៅទីនោះ និងរៀបរាប់ពីស្រុកកំណើត។ គ្រូបានបញ្ចូលតំណខ្ពស់ដែលនាំទៅដល់គេហទំព័ររបស់ការិយាល័យទេសចរណ៍នៃកន្លែងដែលគាត់កំពុងនិយាយ។ បន្ទាប់ពីមេរៀន គ្រូបានផ្ញើបទបង្ហាញទៅសិស្សរបស់គាត់ដែលអវត្តមាននៅថ្ងៃនោះ។ បន្ទាប់មកសិស្សចូលបន្ទប់កុំព្យូទ័ររបស់សាលារៀន ដើម្បីស្រាវជ្រាវរកកន្លែងជាក់លាក់តាមអ៊ីនធឺណែត។

កម្រិតនៃបច្ចេកវិទ្យា	ករណីសិក្សា
ទម្រង់បែបបទកែលម្អដោយមិនផ្អែកលើឌីជីថល	ករណីសិក្សាទី៤
ការជំនួស	ករណីសិក្សាទី២
ការជាក់ជាកញ្ចប់	ករណីសិក្សាទី៥
ការកែប្រែ	ករណីសិក្សាទី១
ការកំណត់ឡើងវិញ	ករណីសិក្សាទី៣

ខ. សូមអានករណីសិក្សាខាងក្រោម និងបំពេញតារាងខាងក្រោម៖

ករណីសិក្សាទី១

អ្នកគ្រូ អេ បានបង្កើតសម្ភារៈសម្រាប់សិស្សសិក្សាដោយខ្លួនឯង៖ វីដេអូ និងការកិច្ចដែលមានមូលដ្ឋានលើវីដេអូនេះគឺ សិស្សមើលវីដេអូ និងធ្វើកិច្ចការរបស់ខ្លួននៅផ្ទះ។ សិស្សត្រូវបានត្រួតពិនិត្យដោយឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេដោយបានទទួលការណែនាំពីគ្រូជាមុន។ សិស្សក៏មានជម្រើសក្នុងការផ្ញើអ៊ីមែលទៅគ្រូរបស់ពួកគេ ក្នុងករណីដែលឪពុកម្តាយមិនអាចជួយពួកគេលើកិច្ចការណាមួយ។ នៅក្នុងមេរៀនបន្ទាប់របស់ពួកគេនៅឯសាលារៀន គ្រូពិភាក្សាជាមួយសិស្សនូវអ្វីដែលពួកគេបានរៀនដោយមានជំនួយពីវីដេអូ។ សិស្សប្រៀបធៀបការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ និយាយអំពីសំណួរដែលមិនទាន់ដោះស្រាយ និងលទ្ធផលនៃការសិក្សាដោយខ្លួនឯង ហើយគ្រូបំពេញការខ្វះចន្លោះនៃចំណេះដឹងរបស់សិស្ស។ នៅចុងបញ្ចប់ សិស្សបំពេញភារកិច្ចជាក់ស្តែងមួយទៀតដែលគ្រូពិនិត្យមើល និងផ្តល់យោបល់ជាលក្ខណៈបុគ្គលដល់សិស្សម្នាក់ៗ តាមរយៈអ៊ីម៉ែល ការប្រជុំតាមអ៊ីនធឺណែតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា ឬ ការប្រជុំជាបុគ្គល។

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

ករណីសិក្សាទី២

គ្រូ បី អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សបង្កើតរឿងនិទានឌីជីថលផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយអត្ថបទ រូបភាព សំឡេង និងថតសំឡេងរបស់ពួកគេ ជាផ្នែកមួយនៃកម្មវិធីសិក្សាភាសា។ សិស្សបឋមសិក្សា ពីថ្នាក់ទី១ ដល់ទី៣ បង្កើតរឿងនិទានឌីជីថលផ្ទាល់ខ្លួននៅក្នុងថ្នាក់ភាសារបស់ពួកគេ (ឧទាហរណ៍៖ ភាសាអង់គ្លេស និងភាសាកំណើត - ស៊ីនហាឡា និងតាមិល)។ សិស្សបង្កើតរឿងនិទានឌីជីថលដោយរំឭកពីបទពិសោធរបស់ពួកគេនៅក្នុងដំណើរសិក្សាដូចជាសួនសត្វ។ រឿងនិទានឌីជីថលទាំងនេះទាក់ទងនឹងរូបថតដែលថតដោយនិស្សិត និងការនិទានកថាដែលបានកត់ត្រាដោយសិស្សនៅពេលពួកគេរំឭកបទពិសោធផ្ទាល់ខ្លួន និងចែករំលែកការឆ្លុះបញ្ចាំង។ តន្ត្រីត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងរឿងនិទានឌីជីថលដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីអារម្មណ៍រៀបរាប់ផ្ទាល់ខ្លួន។

ករណីសិក្សាទី៣

សម្រាប់ករណីសិក្សាទី ៣ សូមមើលវីដេអូខាងក្រោម៖

https://www.youtube.com/watch?v=9vn8QXF2Kfs

	ទម្រង់បែបបទនៃមេរៀនតាមបែបឌីជីថល
ករណីសិក្សាទី១	ការបង្រៀនតាមអ៊ិនធឺណែត និងការបង្រៀនក្រៅថ្នាក់
ករណីសិក្សាទី២	រឿងនិទានតាមប្រព័ន្ធឌីជីថល
ករណីសិក្សាទី៣	ការបង្រៀនតាមអ៊ិនធឺណែត និងការបង្រៀនក្រៅថ្នាក់

មើលរូបភាព CC នេះ និងស្លាករបស់វា ទាញនិងទម្លាក់សមាសធាតុនៃស្លាកចូលទៅក្នុងប្រភេទសមស្របនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម៖ Stand With Malala@ICT Discovery – ITU Pictures – CC BY 2.0 – CC Search

Stand With Malala@ICT Discovery, ITU Pictures, CC BY 2.0, CC Search

ចំណងជើង	Stand With Malala@ICT Discovery
អ្នកនិពន្ធ	ITU Pictures
ប្រភព	CC Search
អាជ្ញាបណ្ណ	CC BY 2.0

ក. ស្តាប់គ្រូនិយាយអំពីការរៀបចំមេរៀនតាមអ៊ីនធឺណែត (ឯកសារសំឡេង ៥.៣.១)។ ចូរឆ្លើយសំណួរខាងក្រោម (អាចមានចម្លើយត្រឹមត្រូវលើសពីមួយ)៖

១. តើចំណុចអ្វីខ្លះដែលគ្រូលើកឡើងយកមកពិចារណានៅពេលរៀបចំមេរៀនតាមអ៊ីនធឺណែត?

ក) ខ្លឹមសារត្រូវមានភាពច្បាស់លាស់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន

ខ) ឯកសារមេឌាចាំបាច់ត្រូវត្រួតពិនិត្យ ប្រសិនបើសិស្សអាចបើកនៅលើឧបករណ៍ផ្សេងៗ

គ) រាល់កិច្ចការត្រូវសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាមុន

ឃ) គ្រូបង្រៀនត្រូវការសមត្ថភាពធ្វើការជាមួយបច្ចេកវិទ្យាផ្សេងៗគ្នា

ង) ទម្រង់សម្រាប់វាយតម្លៃសិស្សត្រូវរកអោយឃើញ។

ខ. សរសេរចម្លើយអត្ថបទខ្លីៗ (ប្រហែល ៥០០ពាក្យ ក្នុងមួយសំណួរ) ចំពោះសំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន ដូចខាងក្រោម៖

១. តើអ្នកអាចនិយាយអ្វីខ្លះពីគុណសម្បត្តិនៃការបង្រៀនជាមួយនឹងឧបករណ៍សន្និសីទដូចជា ZOOM (ឧទាហរណ៍៖ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា) ក្នុងការប្រៀបធៀបនឹងការបង្រៀនជាមួយប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា (ឧទាហរណ៍៖ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងអសមកាល)?

ជំហានទី៣៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ –សំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន

ចូរសរសេរចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីចំពោះសំណួរបែបឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួនខាងក្រោម។ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីនីមួយៗគួរចាប់ពី ៣០០ពាក្យ ទៅ ៥០០ពាក្យ ហើយឆ្លើយជាអត្ថបទដែលទាក់ទងគ្នាងាយស្រួលយល់ជាមួយនឹងប្រយោគពេញលេញ។ ចម្លើយបែបសំណេរតែងសេចក្តីទាំងនេះដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

t.me/moeysnews
sala.moeys.gov.kh
youtube.com/moeyscambodia

១. តើអ្នកអាចនិយាយអ្វីបានខ្លះចំពោះគុណសម្បត្តិនៃការបង្រៀនដោយប្រើឧបករណ៍សន្និសីទ ដូចជា ZOOM (ជាការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាមួយដោយផ្ទាល់) ក្នុងការប្រៀបធៀបគ្នានឹងការបង្រៀនជាមួយប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សា (ជាការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាដែលមិនកើតឡើងក្នុងពេលដំណាលគ្នា)?

ជំហានទី៤៖ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារ – គម្រោងការបង្រៀន

ចូរបង្កើតគម្រោងបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ចូរបញ្ចូលលទ្ធភាពទាំងឡាយនៃការបង្កើតការបង្រៀន និងរៀនតាមប្រព័ន្ធឌីជីថលទៅក្នុងគម្រោងការបង្រៀនរបស់អ្នក (ពោលគឺមានដូចជា ថ្នាក់រៀនដែលរួមបញ្ចូលគ្នា ឬ ផ្លាស់គ្នា ឬ ការនិទានរឿងតាមបែបឌីជីថល)។ ប្រសិនបើអ្នកមិនប្រើប្រាស់ទម្រង់តាមបែបឌីជីថលក្នុងគំនិតរបស់អ្នកទេ អ្នកគួរតែដោះស្រាយជាមួយនឹងប្រធានបទនេះឲ្យបានច្បាស់លាស់នៅក្នុងកិច្ចការរបស់អ្នក ហើយពន្យល់តាមបែបគរុកោសល្យ (ដោយយោងទៅតាមអត្ថន័យមាតិការបស់ម៉ូឌុល)។ អ្វីដែលមានមតិជំទាស់ទៅនឹងឱកាសនៃការសិក្សាតាមបែបឌីជីថល។ កិច្ចការរៀបចំសំណុំឯកសារនេះ គួរតែចាប់ពី ៨០០ពាក្យ ទៅ ១០០០ពាក្យ។គម្រោងការបង្រៀនដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក!

ឧបសម្ព័ន្ធ

កំណត់ត្រាពីសំឡេងៈ Video File

ខ្ញុំឈ្មោះ ចាណែត ជាគ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សាម្នាក់ អស់រយៈពេលជាង ២០ឆ្នាំហើយ។ សូមអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកបន្តិចនៅពេលមានការសុំឲ្យខ្ញុំនិយាយជាមួយពួកគេអំពីការបង្កើតវីដេអូសម្រាប់បង្រៀនមេរៀនដែលខ្ញុំចូលចិត្តបង្រៀនជារៀងរាល់ថ្ងៃ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាភ័យដែរ ប៉ុន្តែចាំខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីការពិត។ វាជារឿងសាមញ្ញណាស់ និងជាវិធីដ៏ល្អមួយ ដើម្បីផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់ពិភពលោក។ យើងអាចទាក់ទងជាមួយគ្រូបានគ្រប់ទីកន្លែង ចែករំលែកពីគំនិតរបស់យើង បង្កើតសហគមន៍សម្រាប់អ្នកអប់រំនៅលើសកលលោក។ អ្វីដែលចាំបាច់គឺមានដំហានសាមញ្ញបី។ ជ្រើសរើសទីតាំងរបស់អ្នក រៀបចំឧបករណ៍ថត និងថត។ បន្ទាប់មក ទេពកោសល្យដ៏ល្អរបស់អ្នកនឹងត្រូវបានចែករំលែកពាសពេញពិភពលោក។ ស្ទើរតែគ្រប់ទីតាំងទាំងអស់អាចនឹងថតបាន អាចជាថ្នាក់រៀនរបស់អ្នក ឬ ជាបន្ទប់មួយនៅសាលារៀនរបស់អ្នក ឬ ជាបន្ទប់មួយក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក ឬ ជាកន្លែងណាដែលអ្នកយល់ថាមានផាសុខភាពបំផុតក្នុងការធ្វើកិច្ចការ។ បន្ទប់ទាំងនោះគួរតែស្ងប់ស្ងាត់ មានពន្លឺច្បាស់ល្អដើម្បីឲ្យយើងអាចមើលឃើញ និងស្តាប់ឮពីមេរៀនដែលអ្នកកំពុងចែករំលែក។ ដំហានទីពីរ ក្នុងដំណើរការនៃការបង្កើតវីដេអូគឺការរៀបចំឧបករណ៍ថតរបស់អ្នក។ គ្រប់កាមេរ៉ាឌីជីថលអាចថតបាន ឬ គ្រប់ឧបករណ៍ដែលអ្នកអាចថតវីដេអូបានគួរមានលក្ខណៈល្អសមស្រប។ ឧបករណ៍ដែលយើងភាគច្រើនប្រើបានមកពីការផលិតជា វីដេអូគឺ ទូរស័ព្ទដៃ។ យើងដឹងពីរបៀបប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ និងប្រើសម្រាប់ថតវីដេអូបានសមស្រប ប៉ុន្តែត្រូវប្រាកដថាកាមេរ៉ាមានលំនឹងស្មើ។ អ្នកអាចប្រើជើងទ្រដែលមានជើងបី ប្រសិនបើអ្នកមាន។ អ្នកអាចតម្រៀបសៀវភៅខ្លះហើយដាក់ផ្អែកទៅនឹងអ្វីមួយ (ឧៈ ពែងកាហ្វេ)។ ប្រសិនបើអ្នកប្រើប្រាស់ជើងទម្រជាបង្គោល អ្នកត្រូវប្រាកដថាបង្គោលទាំងអស់គឺមានស៊ុម។ ដំហានចុងក្រោយនៃការផលិតវីដេអូដើម្បីចែករំលែកគំនិតរបស់អ្នកជាមួយអ្នកដទៃគឺ ស្នាដៃនៃការថត។ សាកទាយទៅមើល? វាអាចជារឿងដែលងាយស្រួលបំផុត។ ខ្ញុំមិនមែននិយាយលេងទេ គឺមិនលំបាកខ្លាំងណាស់ណាទេ។ ប៉ុន្តែចំណុចចម្បង គឺថាយើងមិនមែនជាអ្នកសំដែងអាជីពនោះទេ។ យើងជាគ្រូបង្រៀន វីដេអូក៏មិនចាំបាច់ត្រូវតែល្អឥតខ្ចោះនោះទេ។ យើងពិតជាមានដំបូន្មានមួយចំនួនសម្រាប់ពេលថត។ ប្រាកដក្នុងចិត្តថា អ្នកនិយាយលឺៗ ប្រើល្បឿនសមស្រប ច្បាស់លាស់ និងងាយស្រួល (កុំលឿនពេក ប៉ុន្តែកុំយឺតពេក)។ ចូរគិតដល់សិស្សរបស់អ្នកនៅក្នុងថ្នាក់ ដោយគ្រាន់តែនិយាយទៅកពួកគេ។ នៅពេលដែលអ្នកមានទីតាំងដែលបានកំណត់ អ្នកត្រៀមខ្លួនចាប់ផ្តើម អង្គុយចុះដកដង្ហើមឲ្យវែង ឈោងចុចប៊ូតុងថត ចាប់ផ្តើមបង្កើតដោយខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ ហើយបង្រៀនពីមេរៀនដ៏ល្អរបស់អ្នក។ នៅពេលមេរៀនចប់ ឈប់មួយសន្ទុះ ញញឹមនិងឈោងបិទការថត។ នេះជាអ្វីចាំបាច់ក្នុងការចែករំលែកមេរៀនល្អៗដែលអ្នកកំពុងបង្រៀនជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ គ្រប់ វីដេអូរបស់អ្នក ចាំបាច់ត្រូវដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងអ៊ីនធឺណែត ហើយអ្នកកំពុងតែឈានដល់ការចែករំលែក

គំនិតរបស់អ្នកជាមួយនឹងពិភពលោក។ ចូររីករាយជាមួយនឹងការបង្កើតវីដេអូរបស់អ្នក! អ្នកកំពុងតែជួយគ្រូបង្រៀនរាប់លានអ្នកនៅជុំវិញពិភពលោក។ សូមស្វាគមន៍ចំពោះ Teach for Life Movement។

កំណត់ត្រាសំឡេង៖ Audio File 5.3.1

អ្នកសម្ភាស៖ តើការរៀបចំមេរៀននៅក្នុងថ្នាក់តាមអនឡាញបែបសម័យទំនើប ខុសពីថ្នាក់ធម្មតា(មិនមែនបែបឆ្លាតវៃ) ដោយរបៀបណា?

គ្រូបង្រៀន៖ នៅពេលអ្នកបង្កើតមេរៀនតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ ឬ សម្រាប់ថ្នាក់រៀនឆ្លាតវៃ អ្នកត្រូវតែគិតដល់មធ្យោបាយខុសគ្នាទាំងអស់ ដែលសិស្សនឹងយល់ពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។ មានន័យថា វាចាំបាច់ត្រូវតែច្បាស់លាស់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ គ្រូត្រូវតែត្រួតពិនិត្យអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកបង្ហោះ ថាតើសិស្សអាចបើកឯកសារនេះបាន អាចមើលវីដេអូយើញ អាចស្តាប់ឯកសារនេះបាន ព្រោះថាមានទូរស័ព្ទ និងឧបករណ៍ប្រភេទខុសៗគ្នា។ គ្រូចាំបាច់ត្រូវបើកបានគ្រប់ឧបករណ៍ពេលត្រូវប្រើ ទោះជាអ៊ីនធឺណែតតាមកុំព្យូទ័រ ឬ តាមទូរស័ព្ទ។ គ្រូត្រូវគិតគ្រប់រឿងរ៉ាវ និងគ្រប់កត្តាទាំងនោះ។ តាមពិត ការរៀបចំមេរៀនត្រូវការពេលច្រើនជាងនៅពេលគ្រូគិតពីអ្វីដែលអ្នកនឹងបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់សម្រាប់ថ្ងៃបន្ទាប់ គ្រូគ្រាន់តែចងចាំ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកធ្វើតាមអនឡាញជាក់ស្តែង គ្រូត្រូវវាយបញ្ចូលជាអក្សរគ្រប់យ៉ាងដែលខ្លួនចង់និយាយ។ គ្រូត្រូវថតជាសំឡេង បន្ទាប់មកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្តូរទៅជាទម្រង់ត្រឹមត្រូវ អាចឲ្យគេប្រើប្រាស់បាន ដាក់ចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធអនឡាញយ៉ាងហោចណាស់សម្រាប់ប្រព័ន្ធ។ ប្រព័ន្ធ Zoom មានភាពងាយស្រួលច្រើនក្នុងការរៀបចំថ្នាក់ គ្រូគ្រាន់តែប្រើក្តារខៀន មានជម្រើសក្នុងការប្រើក្តារខៀន អាចសរសេរលើទូរស័ព្ទ ឬ នៅក្នុងតារាងនូវអ្វីដែលគ្រូមាន និងបង្ហាញវាទៅកាន់សិស្សរបស់ខ្លួន។ ការរៀបចំថ្នាក់តាម Zoom នឹងមិនប្រើពេលវេលាច្រើនដូចការរៀបចំសម្រាប់តាមគេហទំព័រ schoology ដែលយើងប្រើនៅក្នុងសាលារៀននោះទេ ប៉ុន្តែមានការចំណាយពេលច្រើនជាងការបង្កើត។ គ្រូចាំបាច់ត្រូវធ្វើការជាមួយបច្ចេកវិទ្យាផ្សេងៗ ដើម្បីអាចបង្កើតជាមេរៀនក្នុងការជួយលើកទឹកចិត្តដែលមានលក្ខណៈសម្បូរបែប និងគួរជាទីចាប់អារម្មណ៍សម្រាប់សិស្ស។ គ្រូចាំបាច់ត្រូវគិតពីវិធីក្នុងការធ្វើតេស្តការយល់ដឹង ចាំបាច់បង្កើតជាសំណួរ និងរបៀបវាយតម្លៃការយល់ដឹងរបស់សិស្ស។ ជារួម គ្រូត្រូវគិតដល់កត្តាទាំងអស់ខាងលើនេះ។

youtube.com/moeyscambodia sala.moeys.gov.kh t.me/moeysnews

យុគសម័យឌីជីថលបានផ្តល់នូវឧបករណ៍អប់រំថ្មីៗជាច្រើនសម្រាប់ថ្នាក់រៀន ហើយអ្នកអប់រំដែលទទួលបានជោគជ័យយល់ពីសារៈសំខាន់នៃការបញ្ចូលពួកគេទៅក្នុងការបង្រៀនរបស់ពួកគេ។ នៅក្នុងម៉ូឌុលនេះអ្នកនឹងឃើញពីរបៀបប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាននិងគមនាគមន៍ (អាយស៊ីធី) ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដើម្បីឱ្យវាត្រូវនឹងគោលបំណងសិក្សាប្រធានបទ និងការវាយតម្លៃនៅក្នុងថ្នាក់។ តាមរយៈការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាជាក់ស្តែងឱកាសដែលផ្តល់ដោយប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថលនឹងត្រូវបានបង្ហាញដើម្បីគាំទ្រ និងបង្កើនការរចនានិងការអនុវត្តដំណើរការបង្រៀន និងរៀន ហើយសំណុំជំនាញឌីជីថលសំខាន់ៗនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីឱ្យអ្នកអាចប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឌីជីថលបានកាន់តែប្រសើរ
បរិបទគរុកោសល្យ។

សូមសិក្សាដោយរីករាយ!